LEXICON
ISLANDICO-LATINO-DANICUM
BIÖRNONIS HALDORSONII.

Biørn Haldorsens islandske Lexikon.

EX MANUSCRIPTIS LEGATI ARNA-MAGNÆANI

CURA

R. K. RASKII EDITUM.

PRÆFATUS EST P. E. MÜLLER.

VOL. I.

HAVNIÆ MDCCCXIV.

APUD J. H. SCHUBOTHUM, AULÆ REGIÆ BIBLIOPOLAM.

TYPIS VIDUÆ HÖECKE.

Præfatio.

Forerindring.

Ad Lectorem.

Qvo lætiora incrementa antiqvitatum borealium ſtudium et in hisce regnis et in vicina Germania per aliqvot lustra coeperat; tanto magis a viris doctis ea deſiderabatur librorum ſupellex, cujus ope vetusta gentis arctoæ lingva facilius addisceretur. Hanc vero lingvam non fuisſe diverſam ab ea, qvæ a Norvegia in Islandiam cum primis colonis ſub finem ſæculi noni p. C. n. migraverat, et, modo paulisper immutata, inprimis in parte inſulæ interiore adhucdum viget, inter omnes hujus rei peritos hodie constat. Juvenis itaqve acutisſimus atqve harum litterarum diligentisſimus perſcrutator R. K. Raſk Fionia-Danus rem fecit omnibus litterarum borealium ſtudioſis gratisſimam, dum rudimenta lingvæ islandicæ ita ſermone vernaculo traderet, ut vetustiorum autorum licet indigenarum in eodem genere conamina longe ſuperaverit. Hinc novum inter nos exarſit deſiderium Lexici cujusdam islandici, qvod miras lingvæ proavitæ opes fideliter explicaret. Jamdudum aderant qvidem tria vocabularia: Magni Olavii ſpecimen lexici runici ed. D. Olaus Wormius Hafn. 1650 fol. Lexicon islandicum vel lingvæ ſeptentrionalis dictionarium a Gudmundo Andreæ Islando ed. P. Reſenius, Hafn. 1683 in 4. Olai Verelii index lingvæ veteris ſcytho ſcandicæ ſive gothicæ ex vetusti ævi monumentis collectus atqve opera O. Rudbecki editus, Upſalæ 1691 fol. In his autem omnibus vix decimam habemus verborum islandicorum partem, omnia præterea horum librorum exemplaria jamdudum tabernas bibliopolarum reliqverunt, et in paucis bibliothecis adhucdum latitantia vix auro posſunt parari. Editiones qvidem operum islandicorum in Svecia ſæculo decimo ſeptimo factæ brevioribus interdum vocum indicibus gaudent. Multæ qvoqve voces islandicæ ſub finem ſæculi ſuperioris in istis egregiis indicibus fuere explicatæ, qvos ſeviri, ex legato Magnæano ad antiqvitates ſeptentrionales evulgandas conſtituti, editionibus veterum monumentorum adjungi

Til Læseren.

Jo mere Lysten til at kjende Nordens Hedenold er saavel hos os, som hos vore germanske Naboer, i de senere Aar bleven gjenoplivet; desto mere savnede de Lærde saadanne litteraire Hjelpemidler, ved hvilke Nordens Oldsprog lettere kunde læres. Alle Sagkyndige ere enige om, at hint Sprog ikke var forskjelligt fra det, som Nybyggerne i det niende Aarhundrede bragte med sig fra Norge til Island, og som med nogle Forandringer endnu den Dag i Dag tales, især paa den indre Deel af denne Øe. Det var derfor saare kjerkomment for alle Yndere af dette Fag, at Hr. R. K. Rask, en ung Mand, der med meget Skarpsind forbinder grundig Indsigt i de nordiske Sprog, udgav 1811 en Veiledning til det Islandske eller gamle Nordiske, der langt overgaaer de ældre endskiøndt indfødte Forfatteres lignende Forsøg. Herved vaktes paa ny Længselen efter en Ordbog, der troligen fremstilte os Oldsprogets beundringsværdige Skatte. Vel vare trende Ordbøger allerede i det syttende Aarhundrede blevne udgivne, tvende hos os, den ene af Magnus Olafsen ved Ole Worm 1650, den anden af Gudmund Andreæ ved P. Resen 1683, den tredie i Sverrig af Ole Verelius ved O. Rudbeck 1691; men alle disse omfatte neppe Tiendeparten af de islandske Ord; de have desuden længe været ude af Boghandlen, findes kun i enkelte Bibliotheker, og ere for Penge neppe at erholde. Adskillige af de i Sverrig i det syttende Aarhundrede af islandske Sagaer foranstaltede Udgaver indeholde korte Ordregistre. Mange islandske Ord bleve mod det attende Aarhundredes Ende oplyste i de fortreffelige Registre til de islandske Mindesmærker, hvis Udgivelse det arnamagnæanske Legats Ephorer besørgede. Hertil kunde endnu føies de For-

curaverunt; qvibus addi merentur eæ vocum rariorum explicationes, qvæ in libris a Johanne Olavio de Hopnonesſo editis reperiuntur, nempe: disqviſitione de arte poetica veterum borealium, lingva danica conſcripta, Havniæ 1786 in 4.; ſyntagmate de baptismo, Havniæ 1770 in 4.; diatribe de cognatione ſpirituali 1771 in 8.; explicationes deniqve vocabulorum juris partim a Vidalino datæ, qvæ in brevius contractæ leguntur islandice in actis ſocietatis islandicæ litterariæ, partim ab J. G. Thorkelino v. cl. in editionibus, qvas accuravit legum eccleſiaſticarum. Hæc autem omnia, magna qvidem lingvæ addiscendæ adjumenta, certos modo libros, certas vocabulorum claſſes respiciunt, atqve, ut magnum istud taceam incommodum tot libros, dum unicam qværas vocem, frustra forſitan pervolvendi; omnes isti indices, ſi unum excipias editioni Christniſagæ affixum, ne qvidem lectionem istorum voluminum, qvibus additi ſunt, tironi expediunt; vocabulis ſcilicet vulgaribus plerumqve omiſſis rariora modo explicant. Tandem in recenſu Lexicographorum non prætermittendus est Ihre, vir de antiqvitatibus borealibus optime meritus, ſed, origines conſcribens lingvæ ſviogothicæ, voces islandicas non niſi ex parte attigit, atqve in iisdem explicandis vir iste immortalis, utpote peregrinus, ex ipſorum Islandorum judicio ſæpius titubavit.

Diu multumqve ab ephoris legati Arnamagnæani de editione novi vocabularii islandici fuit agitatum, ſed obſtabant alia opera ex voluntate testatoris prius, ut videbatur, edenda, obstabant qvoqve ipſius operis ambitus et ista nimis forſitan ſcrupuloſa diligentia, qvæ id faſtidit, qvod non omne punctum tulerit. Aſſervabatur nempe inter theſauros legati Magnæani Lexicon Eddicum ſtudio Joannis Olavii Grunnavicenſis elaboratum, immenſa verborum poeticorum collectio, ſed rudis indigestaqve moles, qvæ curas ſecundas easqve haud vulgares postulabat. Aderat qvoqve vocabularium nunc editum ab autore MDCCLXXXVI transmiſſum, cujus qvidem pretium agnoverunt omnes, nonnulli illud mox edendum ſvaſerunt, aliis justo brevius, in vocibus poeticis afferendis nimis parcum, in qvibusdam vocibus explicandis haud ſatis concinnum viſum est; illud itaqve ab integro trans-

klaringer over sieldnere Ord, som findes i John Olaffens trende Skrifter: om Daaben, det aandelige Slægtskab, og Nordens gamle Digtekunst; i Vidalins Fortolkning af Lovudtryk, hvoraf er giort Udtog i det islandske Litteraturselskabs Skrifter 2 — 8 Deel; og i Etatsraad Thorkelins Registre til de af ham udgivne Kirkelove. Men alle disse vigtige Hjelpemidler til Sprogets Granskning angaae dog kun enkelte Skrifter, enkelte Ordklasser, og uden at tale om den store Uleilighed, at efterslaae saa mange Bøger, maaskee omsonst, for at finde et eneste Ord; kan ei engang noget af disse Registre, naar man blot undtager det til Udgaven af Kristnisaga, sætte Begynderen i Stand til at forstaae det Skrift, hvorover det er forfattet; da de almindeligere Ord gaaes forbi, og ikkun de sieldnere blive anførte. Endeligen maae vi, ved at opregne de islandske Lexikographer, ikke forbigaae Ihre, denne af de nordiske Oldsager saa saare fortiente Mand, men som, da han alleneste vilde udvikle det svenske Sprogs Herkomst, ikkun leilighedsvis anfører islandske Ord, i hvis Anvendelse desuden denne udødelige Lærde, ifølge indfødte Islænderes Dom, oftere har feilet.

Længe og meget vare det arnæmagnæanske Legats Ephorer sysselsatte med at foranstalte Udgivelsen af et islandsk Lexikon. De hindredes deels ved andre Værker, som ifølge Testators Villie syntes først at burde udgives, dels ved Foretagendets egen Omfang, og den maaskee alt for ængstlige Omhyggelighed, som forsmaaer alt, hvad der ei ganske er fuldendet. Man havde iblandt Legatets Skatte et eddisk Lexikon af John Olaffen fra Grunvik, en uhyre Samling angaaende det poetiske Sprog, men uordentlig skrevet og trængende til en ny møisommelig Bearbeidelse. Man havde og nærværende Ordbog, der 1786 var bleven oversendt fra Forfatteren. Alle erkjendte dette Arbejdes Værd, nogle vilde strax have det udgivet, men andre meente det var for kort, vel sparsomt i at anføre poetiske Udtryk, og ikke nøjagtigt nok i enkelte Ords Fortolkning. Man vilde derfor lade det omskrive paa ny, og med mange Tilsætninger forøge. Imidlertid forløbe mange Aar, Værket laae hen, og vilde endnu have henligget, hvis ikke min Ungdomsven Hr. J. Aall, Ridder af

ſcribi multisqve additamentis augeri voluerunt. Inter hæc multi elapſi ſunt anni; latuit istud opus, atqve adhuc latuiſſet, niſi vir mihi a juventute amiciſſimus J. Aall, ordinis Dannebrogici eqves, atqve ferrifodinæ in Norvegia poſſeſſor, de pretio hujus vocabularii certior factus, pro ſuo erga litteras amore conſilium mox cepiſſet ſumtus ad editionem neceſſarios comparandi. Honorificentiſſimi oneris ſocium nactus est virum generoſiſſimum C. Anker, regi a conſiliis conferentiæ, prædiorum in Norvegia poſſeſſorem, historiæ inprimis patriæ ſtudioſiſſimum. Hi duumviri negotium hujus editionis, qvam brevi temporis ſpatio fieri poſſet, procurandæ mihi commiſerunt. Vocabulario itaqve manu Biornonis conſcripto ab ephoris legati Arnamagnæani humaniter commodato, bibliopolam adii, eumqve pecuniæ ſumma numerata adduxi, ut opus ſuis ſumtibus inprimi curaret.

Deinde de editore erat cogitandum. Licet enim autographum autoris haud eſſet tranſcribendum, attamen præter plagularum impreſſarum accuratiſſimam correctionem multa erant facienda. Totum ſcilicet iterum perlegendum, castigandum, qvantum fieri potuit augendum, verborumqve verſioni latinæ danica ſubjicienda. Neqve dubius hærere potui, cui hoc committerem negotium; præsto nempe erat R. K. Raſk grammaticæ islandicæ editor, qvi hisce litteris incumbens laborem haud parvum lubentiſſime ſuſcepit.

Autographum autoris, qvod ipſe prelo destinaverat, ita erat exaratum, ut dimidia pars cujusvis paginæ vacua pateret, in ea igitur verſio danica adſcripta fuit, una cum nonnullis additamentis, qvæ editor vel ex ſua penu depromſerat, atqve littera R adjecta inſignivit, vel ex duobus indicibus manuſcriptis a Johanne Olavio confectis ad Heimskringlam Snorronis et Knytlingaſagam pertinentibus hauſerat, qvæ litteris Sn. et Kn. ſubjectis indicavit. Vocabula porro recentiore demum ævo ab Islandis recepta litteris N. O. appoſitis editor ſæpius notavit. In verſione danica conficienda, qvæ interdum a verſione latina recedens presſius islandica ſeqvitur, Islandorum nonnullorum litteratorum opere et auxilio uſus est, nempe Sigurdi Thorgrimsſonii, Sigurdi Gunlögſonii, Asgeyri Stadfeltii, Johannis Findſonii, et

Dannebroge og Ejer af Nes Jernværk i Norge, underrettet om denne Ordbogs Værd, strax, ifølge sin Kjerlighed til Videnskaberne, havde fattet den Beslutning, at tilveiebringe de til dets Udgivelse fornødne Bekostninger. Til dette ærefulde Foretagende fandt han en Deeltager i hans Høivelbaarenhed Konferenceraad C. Ancher, Jernværkseier i Norge, en Mand hvis kjereste Syssel er Fædrelandets Historie. Disse tvende Mænd overdroge mig at besørge Værket trykt det snareste muligt.

Jeg gik derfor, efterat det Arnæmagnæanske Legats Ephorer havde havt den Godhed at udlaane mig Biern Haldorsens Haandskrift, til Hofboghandler Schubothe, og bragte ham ved et Forskud til at ville paatage sig Forlaget. Derefter maatte tænkes paa en Udgiver, thi omendskiønt Forfatterens Haandskrift ei behøvede at omskrives, var der dog, foruden Trykkearkenes nøiagtige Korrektur, endnu meget at giøre. Det hele skulde atter læses igjennem, rettes, og saa meget muligt forøges, samt til Ordenes latinske Oversættelse føies en dansk. Uvis kunde man ikke være, hvem dette Arbeide skulde overdrages; thi Hr. Rask, den islandske Grammatiks Udgiver var den, som, ifølge sin Iver for denne Litteraturgren, med Beredvillighed paatog sig denne ikke liden Møie.

Forfatterens af ham selv til Trykken bestemte Autograph var saaledes skrevet, at den halve Deel af hver Side var blank; der blev nu den danske Oversættelse tilskrevet samt nogle Tillæg, hvilke Udgiveren deels meddelte af sit eget Forraad, og udmærkede ved et R., deels hentede af tvende ved John Olafsen skriftligen forfattede Registre til Knytlingasaga og Heimskringla, betegnede med Kn. og Sn. Ord, som først i nyere Tider ere optagne i Sproget, ere ofte blevne bemærkede ved Bogstaverne N. O. I at forfærdige den danske Oversættelse, som undertiden er troere end den latinske, er Udgiveren bleven understøttet af adskillige videnskabeligen dannede Islændere. Paa den første Deel have arbejdet Hr. Landfoged Sigurd Thorgrimsson og Hr. Sigurd Gunløgsen, paa den anden Hr. Kandidat Asgeyr Stadfelt, og det sidste af begge Dele er bearbeidet af Hr. J. Findsen, og Hr. Find Magnussen, selv Digter og fortrolig med det gamle Digtersprog. Det hele er dog saavidt muligt

Finni Magnuſonii, poetæ et lingvæ veteris poeticæ peritisſimi, ita tamen ut, qvæ ſcripſerint, calculo ſuo probaret. Cum totius operis impresſio jam ad finem vergebat, editor ſumtibus Regis noſtri auguſtisſimi ad Islandiam profectus eſt, lingvæ noſtræ incunabula coram viſurus; hinc ultimam plagularum correctionem Johannes Findſonius in ſe ſuſcepit.

Habetis hic lectores hiſtoriam hujus editionis, qvam antiqvitatum borealium fautoribus pergratam fore confidimus. Fatemur eqvidem cum majore apparatu, longiore temporis diſpendio, pluribus adminiſtris, Lexicon islandicum adhuc præſtantius confici potuiſſe. Voces poeticas, qvarum largâ copiâ gaudet priſca gentis arctoæ lingva, fruſtra ſæpe qværes. Doctæ vocabulorum explicationes, qvales in librorum impresſorum indicibus interdum occurrunt, hic non inveniuntur. In ordine, qvo ejusdem vocabuli ſignificationes ſe invicem excipiunt, rite conſtituendo, ſæpius noſter hallucinatus eſt. Sed ab altera parte contendimus Lexicon Biörnonis noſtri ea diligentia fuisſe elaboratum, eam ſermonis proſaici ubertatem continere, ut, qvi hujus auxilio uſus omnes ſcriptores Islandorum hiſtoricos aureæ ætatis perlegere velit, raro admodum ullam vocem, ne phraſin qvidem ullam inſolentiorem, hic amisſam deſideraturus ſit. Non vero hic unicus operis hujus fructus, qvod viam munit ad libros islandicos intelligendos; origines qvoqve lingvarum borealium optime illuſtrat, et veluti ante oculos ſiſtit. Qvædam ad rationem vocum gallicarum explicandam, multa ad hiſtoriam lingvæ germanicæ et anglicæ hinc poterunt deſumi. Sed multiplicem uſum lingvæ islandicæ, qva nulla inter hodiernas Europæ gentes viget antiqvior, in integro libello *) a nobis explicatum hic omittendum esſe ducimus ad cætera, qvæ hujus ſunt loci, properaturi.

In vocibus recte ſcribendis Islandi jam ſæculo duodecimo et decimotertio disſenſerunt, et licet ea ætate longe qvam cæteræ Europæ gentes diligentiores in orthographia lingvæ vernaculæ conſtituenda extiterint, tamen non parva catenus

*) Om det islandske Sprogs Vigtighed; Kiøb. 1813, p. 206 in 8.

gjennemseet af Hr. Rask. Da Værkets Trykning nærmede sig Enden, rejste han paa kongelig Bekostning til Island, for selv at besøge vort Sprogs Vugge; Hr. J. Findsen paatog sig derfor de sidste Arks Trykning.

Dette var en Fremstilling af, hvorledes Udgaven af et Værk er bleven foranstaltet, der, som jeg haaber, vil vorde kierkomment for alle de nordiske Oldsagers Yndere. Jeg tilstaaer, at under større Tilberedelser, i længere Tid, ved flere Medarbeidere, et fortrinligere islandsk Lexikon kunde forfattes. De poetiske Ord, hvoraf Norden's Oldsprog har en stor Mængde, søges her ofte forgiæves. Slige lærde Ordfortolkninger, som undertiden findes i Registrene til nogle af de trykte Sagaer, læses ikke her. I at bestemme Ordenen, hvori det samme Ords forskjellige Bemærkelser følge paa hinanden, har Forfatteren stundom feilet. Men paa den anden Side tør jeg paastaae, at Biørn Haldorsens Ordbog er forfattet med en saadan Omhyggelighed, har en saadan Rigdom paa gode Ord af det prosaiske Sprog; at hvo som ved dets Hjelp gjennemlæser alle historiske Forfattere fra det islandske Sprogs gyldne Alder, meget sielden vil savne noget Ord, ja ikke engang nogen usædvanlig Talemaade.

Dog er det ikke den eneste Nytte af dette Værk, at det aabner Adgangen til at forstaae de islandske Bøger; det oplyser tillige herligt de nordiske Sprogs ældgamle Skikkelse, og ligesom stiller os den for Øine. Herfra kan adskilligt hentes til at forklare franske Ords Herkomst, og meget til det tydske og engelske Sprogs Historie. Dog jeg maae her forbigaae den mangesidige Anvendelse, der kan giøres af det islandske Sprog, maaskee det ældste af Europas nu levende Tungemaal, hvilket jeg i et særeget Skrift vidtløftigere har udført, for at kunne meddele det øvrige af hvad jeg paa dette Sted har at berette.

I Henseende til Ordenes Retskrivning vare Islænderne allerede i tolvte og trettende Aarhundrede uenige, og omendskiønt de behandlede Modersmaalets Skrivning med langt større Omhyggelighed, end Europas øvrige Folkeslag, bemærker man dog i de gamle Haandskrifter en ikke liden Forskiellighed, som i de trykte Bøger er

observatur in codicibus discrepantia, neqve minor in libris impressis reperitur dissensus. Lexicographus qvoqve noster suas vocum scribendarum leges sibi finxit, easqve probabiles qvidem sed non omnes satis rectas, in hac vero editione haud facile sine perturbatione totius operis corrigendas. Ne igitur orthographia autoris nostri negotium facessat lectori, hic seqventes observationes, qvas editor mecum communicavit afferre juvabit.

a) Biorno semper scribit ft pro pt, et sæpe bl pro fl, qvod faciens sonum forte, qvo voces efferuntur, pressius seqvitur, sed vocabulorum formam, qvam veterum monumenta exhibent, eo ipso negligit.

b) Autor noster, natus in qvadrante insulæ occidentali, juxta dialectum provinciæ suæ vocales breviores loco diphtongorum ante ng adhibet v. c. e et ö pro ei et au.

c) Fere semper omittit noster i brevius post g et k ante o et æ v. c. köt pro kiöt, göra pro giöra, gædi pro giædi; qvamvis nulla ratio apparet, cur ista littera magis ante has duas vocales et post has consonantes, qvam in conjunctione cum reliqvis litteris omitteretur.

d) Inter z et st non satis accurate distingvit; sic z adhibet in verbis v. c. at ottaz, sed st in superlativis v. c. biartastr.

e) Adjectiva et adverbia, qvæ in ligr et liga desinunt scribit cum e legr et lega; licet Islandi vix unqvam vocalem e nisi cum j conjunctum hoc modo pronuntient.

f) y et i, ey et ei sæpe confunduntur v. c. euk pro eik, biriar pro byriar.

Restat, ut de vita moribusqve autoris nonnulla afferamus. Hoc enim pietatis esse videtur, ut qvorum beneficiis utamur, horum memoriam recolamus. Natus est Biorno Haldorsonius in Islandia MDCCXXIV. Prima litterarum elementa a patre Haldore Einari filio parochiæ Stadensis sacerdote edoctus scholam Scalholtinam petiit anno ætatis decimo qvinto. Cursu scholastico intra 6 annos absoluto non universitatem havniensem petiit, sed, rei familiaris angustiis haud dubie

bleven vedligeholdt. Ogsaa vor Lexikograph har dannet sig sine egne Retskrivningsregler, som ei alle ere gyldige, men som ikke her uden hele Værkets Forstyrrelse kunde rettes. At derfor ikke hans Orthographie skal mislede Læseren, maae jeg her anføre nogle Bemærkninger, som af Udgiveren ere blevne mig meddelte.

1) Skriver Biørn Haldorsen stedse ft for pt, og ofte bl for fl, hvilket vel synes at komme Udtalen nærmere, men giør derved Ordene ukiendelige i den Form, hvori de forekomme i de gamle Sagaer;

2) bruger Forfatteren ofte, som Vesterlænder, sin Dialektudtale, og sætter de korte Selvlyd foran ng, isteden for Tvelydene, f. Ex. e og ö for ei og au;

3) udelader han næsten altid det svage Jod efter g og k foran ö og æ, f. Ex. köt for kiöt, göra for giöra, gædi for giædi, omendskiønt der ingen Grund er, hvorfor dette Bogstav mere i de omtalte Tilfælde skulde udelades, end foran alle øvrige Vokaler og bag efter de andre Konsonanter;

4) skilner han ikke nøie nok imellem z og st. Han bruger saaledes z i Verberne, f. Ex. at birtaz; men st i Superlativerne, f. Ex. biartast, og i det passiviske Supinum, f. Ex. their hofdu barist;

5) skriver han Adjektiver og Adverbier paa ligr og liga med e, legr og lega, omendskiønt Islænderne neppe nogensinde saaledes udtale e, uden hvor det er forbundet med Jod;

6) blander han ofte y og i, ey og ei, f. Ex. eyk for eik, en Eeg; biriar for byriar.

I Henseende til de danske Ord har Hr. Rask fulgt sin egen stundom fra det Vedtagne afvigende Retskrivning, hvilket den danske Læser bedes at undskylde. — Endnu staaer tilbage at tilføie nogle Efterretninger om Forfatterens Liv og Levnet, thi det sømmer sig at gienkalde deres Minde, hvis Velgjerninger vi nyde. Biørn Haldorsen var født i Island 1724. Den første Undervisning modtog han af sin Fader Haldor Einarsen, Præst paa Stad i Steingrimsfiorden; i sit femtende Aar kom han i Skalholts Skole. Efter at have fuldendt sin Skolegang, drog han ikke

coactus, primum operam ſuam choronomo cuidam qvadriennio dicavit, dein a ſacerdote qvodam, ut capellani munere fungeretur, adſcitus, ſacro ordini initiatus est. Anno MDCCLI ipſe coetus antiſtes evaſit, qvo munere per ſeptem et qvod excurrit lustra ſumma cum fide defunctus est. Ad ſenium jam vergens morbo oculorum captus est, cui remedium qvæſiturus Havniam ſed fruſtra navigavit; hinc in Islandiam redux mortuus est MDCCLXXXVII. Rei oeconomicæ in hac terrarum asperitate ſatis arduæ, ædibus ædificandis, hortorum inprimis culturæ inter Islandos fere neglectæ per longam annorum ſeriem intentus, multis exemplo ſuo profuit, atqve industria ſua ita inclaruit, ut a rege Frederico qvinto nummum argenteum pro meritis inſcriptum præmii loco acceperit. Inter hosce labores, qvos manu promtus viribusqve corporeis prævalens, ipſe ſustinuit, litterarum ſtudio ita incubuit, veluti totus vitæ umbratili in ipſa Muſarum ſede deditus fuiſſet. Nam et plura ſcripta ascetica in lingvam islandicam transtulit, et varios libros argumenti botanici atqve oeconomici lingva vernacula evulgavit, et qvindecim annos huic vocabulario conficiendo impendit, qvod magnam certe non poterit non gignere admirationem istius viri, qvi tot districtus negotiis, in tali ſecesſa, in tanta librorum penuria, tale opus et concipere et ad exitum adducere valuerit *).

Hæc fere erant Lector benevole, qvæ in hac præfatione monenda esſe duximus. Ne vero, aliorum industriam hic laudantes nos ipſi plane ſimus ασυμβολοι, in gratiam lectorum peregrinorum recenſum ſubjungere juvabit istorum monumentorum islandicorum, qvæ ad antiqvitates boreales ſpectantia huc usqve typis fuere evulgata, atqve de fide eorum historica criſin addere brevisſimam, cujus fundamenta alio loco ſuſius a nobis erunt explicanda.

*) Vitam auctoris descriptam habemus in libello islandico Havniæ edito 1799 cui titulus: Æfi Sira Biarnar Haldorsſonar ſamantekin af Profasti Sira B. Thorgrimsſyni p. 36 in 8.

Scripſimus Havniæ Non. Dec. MDCCCXIII.

P. E. Müller,

In Univerſ. Regia Havn. Theol. Prof. Publ. Ord.

til Universitetet i Kiøbenhavn, men blev, udentvivl formedelst Fattigdom, nødt til i fire Aar at tage Tjeneste hos en Sysselmand; siden blev han antaget til Kapellan hos en Sognepræst. 175* blev han selv kaldet først til Saudlaukdalens, siden til Setbergens Kald, hvilke Embeder han med Samvittighedsfuldhed forestod i syv og tredive Aar. Paa sine gamle Dage mistede han sit Syn, for at søge Raad herimod seilede han til Kiøbenhavn, men uden Nytte, kort efter Tilbagekomsten til Island døde han 1787.

Landoeconomien, der under dette haarde Klimat er temmelig besværlig, drev han med megen Iver, ligeledes Bygningsanlæg og især den af Islænderne næsten forsømte Havedyrkning. Han gavnede saaledes mange ved sit Exempel, og blev ved sin Vinskibelighed saa berømt, at Frederik den Femte sendte ham Sølvmedaillen pro meritis til Belønning. Under disse Sysler, hvilke han ifølge sin Legemsstyrke og techniske Duelighed for en stor Deel udførte med egne Hænder, dyrkede han tillige Videnskaberne med en Iver, som om han paa et af Musernes Sæder havde i Studerestuen tilbragt sin hele Tid. Flere Opbyggelsesskrifter oversatte han paa Islandsk, han udgav i Modersmaalet adskillige botaniske og oekonomiske Afhandlinger, og anvendte femten Aar paa denne Ordbogs Udarbeidelse, som maae vække Beundring over den Mand, der adspredt ved saa forskjellige Sysler, i en saadan Afkrog, under et sligt Afsavn af Bøger, formaaede at udkaste og fuldføre et saadant Værk.

Dette var, hvad jeg i denne Fortale havde at sige Læseren. Men at jeg ikke her blot skulde rose andres Arbejde, uden selv at yde noget, har jeg ikke troet det upassende, for de fremmede Læseres Skyld at tilføie en Oversigt over de islandske til Nordens Oldtid hørende Mindesmærker, som hidtil ved Trykken ere kundgiorte, tilligemed en kort Dom over deres historiske Værd, hvis Grunde jeg imidlertid maae forbeholde mig paa et andet Sted vidtløftigere at udvikle.

Conſpectus criticus librorum islandicorum impreſſorum ad antiqvam litteraturam pertinentium.

Editiones carminum.

Carmina mythica.

Philoſophia antiqviſſima Norvego-Danica dicta Voluspa, qvæ est pars Eddæ Sæmundi, Edda Snorronis non brevi antiqvioris, islandice et latine publici juris primum facta a Petro Joh. Reſenio, Havniæ MDCLXV, p. 36 in 4. (Editioni parum accuratæ ſubjectæ ſunt notulæ Magni Olai atqve editoris, qvibus accesſit Gudmundi Andreæ Islandi levis paragraphus in explicationem ſuper Voluspa. Opella ad calcem Eddæ Snorrianæ a Reſenio editæ invenitur).

Ethica Odini, pars Eddæ Sæmundi, vocata Haavamaal una cum ejusdem appendice, appellata, Runa-Capitule, a multis exoptata, nunc tandem islandice et latine in lucem producta est per P. J. Reſenium, Havniæ 1665, p. 20 in 4. (Editio hæc minus accurata paucisſimas habet notas, legitur ad calcem Eddæ Reſenianæ. Horum carminum nec non Voluspæ textum castigavit, latine vertit, atqve multis notis illustravit Johannes Olavius Grunnavicenſis, cujus opus MSt. in ſcriniis Arnamagnæanis Havniæ asſervatur). Fragmentum capitis runici legitur qvoqve in Sheringhami disceptatione de Anglorum gentis origine 1670, p. 287-92.

Philoſophia antiqviſſima Norvego-Danica dicta Völuspa alias Edda Sæmundi ex Bibliotheca P. J. Reſenii, Havniæ 1673, cum indice vocabulorum islandicorum, p. 115 in 4. (Gudmundus Andreæ verſionem atqve ſingularum vocum expoſitionem concinnavit).

De yfverborna Åtlingars eller Sviogöthars ok Nordmänners patriarkaliska Lära, af Sæmund hin Frode på Island efter gamla Runoböcker År Chr. 1090 afskrefen; men nu efter trenne kongl. Antiqvitets-Archivet tilhoriga göthiska Handſkrifter med Svensk Öfversætning utgifven af Johan Göranſſon, Stockholm 1750, p. 24 in 4. (Voluspam exhibet cum explicatione vocum rariorum. Schyzius in Lehrbegriff der alten Deutschen und Nordischen Völcker von dem Zustande der Seelen 1750; magnam Voluspæ partem islandice et latine in notis attulit).

Vafthrudnismal ſive Odarum Eddæ Sæmundianæ una, qvam ex codice membran: Bibliothecæ Regiæ cum verſione latina, varietate Lectionum, notis philologico-criticis indiceqve vocum, pro Stipendio communitatis Regiæ edidit Grimus Johannis Thorkelin, Hafniæ 1779, typis et impenſis Steinii, p. 67 in 4.

Edda Sæmundar hinns Froda. Edda rhytmica ſeu antiqvior vulgo Sæmundina dicta Pars I., Odas mythologicas a Reſenio non editas continens. Ex codice Bibliothecæ Regiæ Hafnienſis pergameno nec non diverſis Legati Arna-Magnæani et aliorum membraneis chartaceisqve

melioris notæ manuscriptis. Cum interpretatione latina, lectionibus variis, notis, Glossario vocum et indice rerum Hafniæ 1781. Sumtibus legati Magnæani et Gyldendalii, p. 722, Præf. XLVII vita Sæmundi autore Arna-Magnæo XXVIII. (Præfationem conscripsit S. Thorlacius, unus ex Ephoris legati Arna-Magnæani. Editionem adornavit Gudmundus Magnæus Stipendiarius Arna-Magnæanus opera et studio adjutus Gunnari, Pauli filii, Hiardholtensis in Islandia olim Pastoris. Pars 2da, carmina, quæ inedita supersunt, XXI num. contentura, his ipsis mensibus typis imprimi coepit, legati Arna-Magnæani, et Secretarii Deichmanni, qui bibliopolium Gyldendahlianum redemit, sumtibus intra biennium proditura. Illabravit huic Volumini Gudmundi Magnæi, Johnsonii, Johannis Olavii Hypnonesiensis aliorumque virorum doctissimorum opera.

Thryms Qvida s. Oda Thrymi islandice et danice cum annotationibus in collectione, qvam sub titulo Bragur edidit Græter v. cl. antiqvitatum borealium a multis inde annis diligentissimus in Germania scrutator; vol I., S. 306-24.

Lieder der älteren oder Sæmundinischen Edda, mit einer Einleitung über die Geschichte und das Verhältnis dieser nord. und deutschen Dichtungen, durch F. H. v. d. Hagen, Berlin 1812, pars libri cujus titulus.

Altnordische Lieder und Sagen, welche zum Fabelkreis des Heldenbuchs und der Niebelungen gehören. Habemus hic textum partis posterioris Eddæ Sæmundinæ sine versione et annotationibus; egregiam vero introductionem adjecit editor solidæ eruditionis copia refertam.

Grotta-Saungr ɔ: Grotticinium sive canticum molare edidit cum duplici versione, latina et danica Skule Thordi Thorlacius, Scholæ Metropolitanæ Havniensis Rector, in observationibus miscellaneis antiqvitatum borealium, Havniæ XDCCXCIV, p. 47 in 8. (Carmen perantiqvum exstat in multis Eddæ Sæmundinæ exemplaribus manuscriptis chartaceis, nec non in codice Eddæ Snorrianæ, qvi Wormianus dicitur. Eruditissimus editor lectionis qvidem varietatem adjecit, sed observationes criticas, qvas se exhibiturum in præfatione pollicitus est, jam prelo maturas fatale consumsit incendium Havniense MDCCXCV).

Fragmenta Höstlangæ et Thorsdrapæ ethnicorum a seculo IXno et Xmo carminum ex Eddæ Snorrianæ codd. Regio et Wormiano membraneis aliisqve chartaceis nunc primum edita versionibus et notis illustravit Skulius Thordi Thorlacius, Havniæ MCCMI. Sive: antiqvitatum borealium observationes miscellaneæ specimen sextum. Ethnici in laudem Thori Pæanis, vulgo Høstlang dicti, fragmenta duo cum explanatione mythico-philologica p. 87 et VIII in 8. Specimen septimum 1) De Thoro Geirrodgardos profecto Mythus Eddæ Snorrianæ ex codice Regio et Wormiano, 2) Thorsdrapæ sive de eadem Gigantomachia Thori Geirrodiana carminis fragmentum continuum; auctore Eilivo Gudrunæ filio seculi Xmi poeta cum perpetuo in verba et sensum commentario 3) Ejusdem autoris reliqva, qvæ in Edda (Snorriana) supersunt fragmenta poetica, qvorum tria manifestæ sunt carminis Thorsdrapæ laciniæ. Accedunt alterius

Eilivi cognomine Kulnasveini, priore ut videtur aliqvanto recentioris, sed ipso Snorrio antiqvioris poetæ ex veteri in Christum hymno V fragmenta p. 208 et XVI; Havniæ MCCMI in 8. (Hæc specimina reliqves carminum islandicorum editiones longo intervallo post se relinqvunt, atqve largam afferunt doctissimarum observationum copiam).

Rigsmál carmen mythicum, qvod in codice Eddæ Snorrianæ Wormiano reperitur, primum typis fuit mandatum in fasciculo secundo versionis Eddæ Sæmundinæ, qvam Sandvigius sermone danico concinnavit, Havniæ 1785. Dein Lundæ prodiit MDCCCI, autore N. H. Siöborg sub titulo Rigsmál carmen Gothicum antiqvissimam Scaniæ historiam illustrans, p. 28 in 4. Accesserunt et introductio brevior et paucorum vocabulorum explicatio.

Carmina historica.

Lodbrokar-Qvida or the Deathsong of Lodbrog; now first correctly printed from various Manuscripts, with a free english Translation. To which are added the various readings, a literal latin version, an islando-latin Glossary and explanatory Notes. By the rev. James Jonstone A. M., Chaplain to his Brittanic Majestys Envoy extraordinary at the Court of Denmark, printed for the Author, Kopenh. 1782, p. 111. in 8. (Textum hujus carminis satis antiqvi in Regner Lodbroks Saga apud Biornerum et in Vormii litteratura runica, p. 197-227. antea impressum castigavit illustravitqve editor, opera et studio usus J. G. Thorkelini).

Lodbrokar qvida, carmen gothicum famam regis Regnari Lodbrochii celebrans edid. N. H. Siöborg, Lundæ MDCCCII, p. 77 in 4. (Textum constituit editor juxta chirographa Arna-Magnæana, atqve brevem verborum explicationem adjecit).

Geisli Einars Prests Skulasonar, er hann qvad um Olaf enn Helga Haraldsson Noregs Konung ɔ: Radius, poema compositum ab Einaro sacerdote, Skulonis filio, in honorem Sancti Olavi, Haraldi filii, Norvegiæ regis. (Poema istud, anno 1161 compositum, legitur cum versione latina ad calcem Heimskringlæ vol. 3 ed. Havn.)

Jon Loptsøns Encomiast eller en ubenævnt Forfatters Lykønsknings-Vers til ham med dansk Oversættelse og Anmærkninger ved Jöhn Erichsen, Kjøbenhavn 1787, 126 S. i 4. ɔ: Carmen encomiasticum Jonæ Lopti filio ab anonymo qvodam dedicatum danice vertit, atqve animadversiones inprimis chronologicas adjecit J. Erichsonius. (Poema istud Johanne Lopti filio adhuc vivente, atqve igitur sæculo decimo secundo exaratum, continet seriem genealogicam regum Norvegiæ juxta opus historicum Sæmundi multiscii nunc deperditum concinnatam).

Anecdotes of Olave the Black, King of Man, to which are added XVIII eulogies on Haco King of Norway by Snorro Sturlson — published by the Rev. S. Johnstone, Kopenh. 1780 in 8. Speciminis loco ad calcem historiæ adjecta sunt fragmenta carminis Hattalykill dicti, qvod in laudes regis Haconis composuit Snorro Sturlæus; fragmentis subjuncta est versio anglica litteralis.

Hakonar Qvida Sturlu Thordarsonar ɔ: Sturlæ Thordi filii de Hacone Norvegiæ rege poema; ejusdemqve Sturlæ de eodem rege Rafnsmál ɔ: cantus corvi. (Hæc poemata medio fere sæculo decimo tertio composita edidit S. T. Thorlacius in specimine secundo Observationum miscellanearum, Havniæ 1780 cum docta introductione, versione latina metrica atqve varietate lectionum, p. 48 et XX).

Carminibus antiqva lingva boreali confectis addere licebit carmen istud, qvod Constantinopoli in ludo gothico in honorem imperatoris decantatum nobis servavit Constantinus Porphyrogennetes in libro de ceremoniis aulæ Byzantinæ. Istud enim carmen majoribus nostris nuper vindicavit Finnus Magnussonius in dissertatione brevi in lucem proditura, ostendens et metri genus et singula verba esse islandica, atqve, si diversitatem pronuntiationis et paucas librariorum hallucinationes demas, bonum ex hacce vocum barbaricarum farragine carmen islandicum prodire.

Editionibus carminum subjungenda est Edda Snorriana, qvippe qvæ poeseos apud veteres boreales et fundamentum exhibeat, et leges figat, et plurima contineat fragmenta. Opus istud a Snorrone initio sæculi decimi tertii inchoatum et a nepote Olavo Albo adauctum, formam, qvam nunc in codicibus exhibet, jam initio sæculi decimi qvarti induisse videtur. Primum duplicem continet mythorum collectionem, nonnullis carminum antiqvorum fragmentis exornatam, qvæ nominibus Gylfeginning et Bragarædr solet insigniri; dein phraseologiam poeticam, kenningar dictam, qvæ Deorum, hominum, multarumqve rerum appellationes poeticas exhibet, atqve earum usum multis exemplis ex carminibus veterum scaldorum desumtis ubivis confirmat. Seqvitur tertia pars, et ea multis exemplis referta, qvæ regulas complectitur recte scribendi, accurate loqvendi et juxta variam metrorum rationem carmina pangendi, sive tractatum orthographicum, tropologiam, et clavem metricam. Hocce opus, misere truncatum seqventes editiones exhibent.

Edda Islandorum, An. Chr. MCCXV islandice conscripta per Snorronem Sturlæ Islandiæ Nomophylacem, nunc primum Islandice, Danice et Latine ex antiqvis codicibus M. S. S. bibliothecæ regis et aliorum in lucem prodit opera et studio Petri Johannis Resenii J. U. D. Juris ac Ethices Professoris Publ. et Consulis Havniensis; Havniæ, typis H. Godiani MDCLXV in 4. (Tota editio negligenter facta est, nec textus rite constitutus, nec versio ubivis accurata. Præterea primam tantum modo Eddæ partem hic habemus integram, phraseologiam vero Magnus Olai, Islandus, cujus opera usus est editor, in epitomen alphabeticum pro arbitrio redegit ita, ut qvædam de suo adderet, omnia vero carminum fragmenta, exempli loco adjecta, resecaret. Tertia operis pars omnino omissa.

Hyperboreorum Atlanticorum seu Suiogotorum et Nordmannorum Edda. Hoc est Atavia seu fons gentilis illorum et Theologiæ et Philosophiæ jam demum versione Svionica donata accedente Latina; una cum præfamine de Eddæ antiqvitate et indole etc. ut et de anti-

qvi-fimis et genuinis Skythis, Getis, Gotis, Atlantiis, Hyperboreis, Cimbris, Gallis, eorumqve Satore, Gomero; ad manufcriptum, qvod posfidet Bibliotheca Upfalienfis, antiqvisfimum, correctisfimum et qvidem membranaceum, Goticum, in lucem prodit opera et ftudio Johannis Göransfon Philof. Magistri, Upfaliæ, p. 94 et XXXVII in 4. Hujus editionis Refeniana vix præstantioris, nonnifi prima prodiit particula, qvæ Gylfeginning continet.

Multa præterea carmina carminumqve fragmenta in plurimis Islandorum historiis pasfim occurrunt, inprimis in Heimskringla, Knytlingafaga, Olaf Tryggvefonar-faga, Orkneyingafaga, Friþofsfaga, Alfsfaga, Volfungafaga, Regnar Lodbroks-faga, Hervararfaga, Orvaroddsfaga, Njalafaga et in vitis poetarum Eigilli, Gunlaugi Vermilingvis, Gretteri, Viga-Glumi, Havardi Isfyrdingenfis etc.

Non pauca poemata poematumqve fragmenta ex codicibus islandicis hactenus ineditis defumta exhibent.

Thomæ Bartholini, Thomæ filii antiqvitatum Danicarum de caufis contemtæ a Danis adhuc gentilibus mortis libri tres ex vetustis codicibus et monumentis hactenus ineditis congesti Havniæ MDCLXXXIX, p. 702 in 4.

Five pieces of runic poetry translated from the islandic language; London 1763, p. 99. Ad calcem adjectus est textus islandicus. Ibi leguntur: diverbium Angantyris et Hervoræ, carmina, Regnari morientis, Egilli pro capite redimendo, Haraldi Severi de amore erga filiam regis Jarizlai, nec non epicedium in mortem Haconis.

Om Nordens gamle Digtekunst, dens Grundregler, Versarter, Sprog og Foredragsmaade. Et Prisskrift ved John Olassen, Kjøbh. 1786 ɔ: De arte veterum Septentrionalium poetica ejusdemqve legibus, metris atqve dictione, Autore J. Olavio; Havniæ, in 4. p. 256 præt. ind.

In litteratura Islandorum poetica ultimum locum occupant Rimur ɔ: cantilenæ historici plerumqve argumenti, feqvioribus inprimis fæculis confcriptæ. Qvoad dictionem magna prolixitate, tenui plerumqve vena poetica, multisqve fententiis moralibus a priscis carminibus valde discrepant; licet earum nonnullæ, prisca vocabula phrafesqve eddicas adhibendo, unde Eddukiendar dictæ, gustum qvendam antiqvitatis ambitiofius affectent. Si metrum fpectas, in aliqva diverfitate communem obfervant cum rythmis recentiorum fimilitudinem, priscum metri genus, qvod Runhenda dicitur, multis modis variantes. Hoc qvoqve illis peculiare, qvod plura carmina diverfæ longitudinis ita jungunt, ut prologo et epilogo additis, cyclo qvodam historiam longiorem pertexent. Majore itaqve ambitu non minus ac metris fibi propriis ab eis cantilenis differunt fatis tritis, danice "Kiæmpevifer" dictis "uno carmine res gestas athletæ cujusdam celebrantibus, qvæ inter Islandos qvoqve faltem circa tempora reformationis in ufu fuerunt, fed jam dudum ita defierunt, ut vix pauca qvædam earundem fragmenta in ore hominum nostro ævo fuperfint. Istæ vero cantilenæ, qvæ Rimur dicuntur, qvarum antiqvisfimæ, Skidarima et Skaldhelga rimur hactenus ineditæ, fæculo decimo qvarto antiqviores feruntur, per feqventia

fæcula ad nostram usqve ætatem tanto cum studio conditæ fuere, ut illarum exstet infinita propemodum seges. Ex his haud paucæ in ipsa Islandia typis fuere evulgatæ, qvarum vero non omnes ad nos pervenerunt. Plutea Arna-Magnæana et bibliothecæ regiæ totos servant codices vel membranaceos his refertos. Una talis cantilena: Rimur af Carl og Grim, legitur apud Biörnerum. Ex reliqvis exempli gratia afferre juvabit Rimur af Sigurde Snarfare qvednar af Sira Snorra Biörnssyne, Hrappsey 1779, p. 192 in 8. Rimur af Hervoru Angantirs dottur, Hrappsey 1777, p. 182 in 8.

Scripta historica.

Historiarum collectiones.

Nordiska Kämpa Dater, i en Sagoflock samlade om forna Kongar og Hialtar o. s. v. ɔ: Volumen historicum continens variorum in orbe hyperboreo antiqvo regum, heroum et pugilum res præclare et mirabiliter gestas. Accessit, præter conspectum genealogicum svethicorum regum et reginarum accuratissimum, etiam præfatio de causis editi hujus operis, lingvæ gothicæ prærogativa, rerum antiqvarum jucunditate, historiarum hyperborearum fide, earumqve heic editarum chronotaxi, addito etiam ante evulgatarum catalogo etc. Autore Erico Julio Bioerner, Stockholmiæ 1737, in fol. Hocce volumen septendecim complectitur narrationes plerasqve fabulosas, qvarum singulæ suis locis deinceps erunt afferendæ. Versionem autor et svecicam et latinam cum paucis notis, nullam vero lectionis varietatem adjecit. Codices habuit paucos eosqve non optimos. In crisi historica sæpius titubat.

Nockrer margfrooder Sögu-Þættar Islendinga til Leifelegrar Skemtunar og Dægra-Stillingar Þessa Lands Innbyggiurum aa Prent setter ad Forlage Hr. Vice-Lögmannsins Biörns Marcussonar. Trycket á Hoolum i Hiallradal 1756, p. 188 in 4.

Agiætar Fornmanna Sögur, eru á Þrick utgeingnar ad Forlage Hr. Vice-Lögmansens Biörns Marcussonar; Hoolum 1756, p. 240 in 8.

In hac duplici collectione a Biorno Marcussonio instituta 14 leguntur narrationes islandicæ varii generis. De singulis deinceps monendum, hic observasse sufficiat editionem, qvæ non solum versione et notis sed etiam præfatione caret, textum exhibere, juxta codices minus bonos constitutum, unde multa vitia inprimis in carminibus ibi allatis irrepserunt.

Fragments of English and Irish History in the ninth and tenth century in two parts translated from the original Icelandic, and illustrated with some notes by Grimr Johnson Thorkelin Regius Professor of antiqvity in the University of Copenhague, Keeper of his Majestys privy Archives etc., London MDCCLXXXVIII, p. 95 in 4. Splendida hæcce editio primum partem continet historiæ Regnari Lodbroki dein fragmenta egregiæ Laxdalensium historiæ hactenus ineditæ, Eyrbyggiasagæ et Landnamæ. Plura qvoqve et carminum et historiarum fragmenta in annotationibus attulit explicavitqve editor eruditissimus.

Altnordische Lieder und Sagen welche zum Fabelkreis des Heldenbuchs und der Niebelungen gehören durch F. H. v. d. Hagen, Berlin 1812. Præter partem posteriorem Eddæ Sæmundinæ hic leguntur Blomsturvallasaga, Volsungasaga, Ragnar-Lodbroks-saga.

Narrationes fide dignæ de Islandia insulisqve finitimis.

Agmen ducit Arius Multiscius (Frode) qvi, Snorrio teste, primus omnium islandorum initio sæculi duodecimi historias lingva boreali compositas litteris mandavit. Fuit itaqve primus Islandorum historiographus, non vero historicus. Exstiterunt nempe multi ante Arium viri sapientes, qvi res præclare gestas continuo sermone propositas memoriæ mandaverant, qvalis narratio, antiqvitus non nisi ore prolata, Saga dicebatur. Unum modo Arii opus superest, cujus hæ sunt editiones.

Schedæ Ara Prestz Froda um Island. Prentader i Skalholte aff H. Kruse 1688. p. 25 in 4. Editionem hanc textus islandici curavit episcopus Skalholtensis Theod. Thorlacius.

Aræ multiscii Scedæ de Islandia. Accedit dissertatio de Aræ multiscii vita et scriptis Oxoniæ e Theatro Seldoniano 1716 in 8. Titulus a bibliopola recentiore additus. Ipse libellus circa A. 1697 exaratus textum exhibet cum versione, paraphrasi et notis philologicis. Desunt ultimæ plagulæ, nam editor Chr. Wormius, postea Episcopus Siælandiæ, tum juvenis Oxoniæ degens, ære alieno oppressus urbem linqvere cogebatur.

Arii Thorgilsis Filii cognomento Frode ɔ: multiscii vel polyhistoris, in Islandia qvondam presbyteri, primi in Septentrione historici, Schedæ, seu libellus de Islandia, e veteri Islandica vel si mavis Danica antiqva, Septentrionalibus olim communi lingva, in latinam versus ac præter necessarios indices, qvorum unus est lexici instar brevibus notis et chronologia, præmissa qvoqve Autoris vita illustratus ab Andrea Bussæo, Havn. 1733 in 4. p. 118 præter indicem et glossarium. (Egregius servatur in scriniis Arna-Magnæanis apparatus ad novam Schedarum editionem ab ipso Arna-Magnæo collectus).

Viga-Glums Saga sive vita Viga Glumi. Cujus textus ad fidem præstantissimi Codicis membranei diligenter exactus est, et collatus cum multis libris chartaceis. Cum versione latina, paucis notulis ad sensum pertinentibus, varietate lectionis, in latinum versa, et criticis observationibus mixta; carminum in ordinem prosaicum redactione et indice triplici; uno rerum memorabilium, altero Chronologico, tertio vocum et phrasium; qvi etiam Commentarii vicem in loca difficiliora sustinet. E manuscriptis legati Magnæani, sumtibus P. F. de Suhm; Havniæ 1786, p. 242 et XXX in 4. Editionem adornavit G. Petersen.

Sagan of Gunnlaugi Ormstungu ok Skalld-Rafni sive Gunnlaugi Vermilingvis et Rafni Poetæ vita. Ex manuscriptis Legati Magnæani cum interpretatione Latina, notis Chronologicis, tabulis Genealogicis et indicibus tam rerum qvam verborum; Hafniæ 1775. Adjectæ sunt tres commentationes, duæ editoris de expositione infantum apud veteres Septentrionales ejusqve cau-

sis; nec non de vocibus Vikingr et Viking, tertia Pauli Vidalini de lingvæ septentrionalis appellatione: lingva Danica. Præter indicem p. 318 et XXXII in 4. Hæc editio, qvam curavit Erichsonius, omnium est et præstantissima et elegantissima.

Sagan af Niali Þorgeirssyni ok Sonum hans, utgefin efter gammlom Skinnbókum med Konungl. ega Leyfi og prentud i Kaupmannahaufn 1772, p. 272 in 4.

Nials-Saga, Historia Niali et filiorum Latine reddita cum adjecta chronologia, variis textus islandici lectionibus, earumqve crisi, nec non glossario et indice rerum ac locorum. Accessere specimina scripturæ codicum membraneorum, tabulis æneis incisa. Sumtibus Petri Friderici Suhmii et Legati Arna-Magnæani; Havniæ MDCCCIX, p. 872 et XXXII in 4. Hujus editionis apparatum elaboravit Joh. Johnsonius. Præfationem scripsit S. T. Thorlacius.

Orkneyinga Saga sive Historia Orcadensium a prima Orcadum per Norvegos occupatione ad exitum seculi duodecimi. Accedit Saga hins helga Magnusar Eyia Jarls sive vita Sancti Magni insularum comitis. Ex Msf. Legati Arna-Magnæani cum versione latina, varietate lectionum et indicibus, chronologico, reali et philologico edidit Jonas Jonæus isl. Hafniæ 1780. Sumtibus P. J. Suhm p. 543 in 4. præter indicem et præfationem.

Þattr Þrandar og Sigmundar Brestissonar sive Historia Thranderi et Sigmundi Brestis filii. Legitur hæc narratio de rebus Færoensibus in vita Regis Olavi Trygvi filii edit. island. Vol. I., cap. 94-117 et in appendice p. 22-36.

Eyrbyggia-Saga sive Eyranorum historia, qvam mandante et impensas faciente Perill. P. F. Suhm, versione, lectionum varietate ac indice rerum auxit G. J. Thorkelin Prof. Philos. Extraord. Havniæ 1787, p. 339 et XII in 4.

Egils Saga sive Egilli Skallagrimii vita. Ex manuscriptis Legati Arna-Magnæani cum interpretatione latina, notis, chronologia et tribus tabb. æneis. Havniæ sumptibus Legati Arna-Magnæani p. 772 et XX; Havniæ MDCCCIX. Editio facta est per Gudmundum Magnæi, stipendiarium legati Arna-Magnæani, cui in carminibus illustrandis auxilium præstitit Gunnarus Pauli sacerdos Hiardarholtensis. Editio hujus historiæ in Islandia facta Hrappsey 1782, p. 178 in 4. textum modo continet islandicum carminibus fere omissis.

Vatnsdæla Saga ok Saga af Finnboga hinum Rama ɔ: Historia Vatnsdalensium, cui accedit historia Finnbogi Robusti sumtibus J. Aallii. Edidit Mag. E. C. Werlauff Hist. Profes. Havniæ 1812, p. 384 et XXI in 4. Editor præter lectionis varietatem adjecit versionem atqve notas lingva danica.

Historia Gislii Suri filii in collectione Marcusf. in 8. p. 127-180.

Bandamannasaga ɔ: historia foederatorum in collectione Marcusf. in 4. p. 1-15.

Grettis Saga ens Sterka ɔ: Historia Gretteris Robusti ibid., p. 81-163. Longe præstantior editio hujus historiæ, multis carminibus interspersæ, a stipendiariis Arna-Magnæanis adornata est, jam prelo fere matura.

Saga af Þordi Hrædu ɔ: Historia Thordi Hrædæ ibid. p. 59-81.

Saga af Hávardi Isfyrding ɔ: Historia Havardi Isfyrdingensis ibid. p. 38-58.

Þattur af Aulkofra ɔ: historiola de Ölkofro Islando ibid. p. 34-37.

Þattur Halfreds Vandræda Skallds ɔ: Historia Hallfredi cognomine Vandrædaskald. Legitur in vita Olavi Trygvi filii edit. isl., Vol. 2, p. 77-87, 109-115, 247-250, 304-307 et in appendice p. 19-22.

Kristni-Saga sive Historia religionis christianæ in Islandiam introductæ nec non Thattr af Isleifi Biskupi, sive narratio de Isleifo Episcopo ex Manuscriptis Legati Magnæani cum interpretatione latina, notis, chronologia, tabulis genealogicis et indicibus tam rerum qvam verborum, Hafniæ 1773, p. 194, præter præf. et indices in 8. Adjecit editor Erichsonius disqvisitiones de Berserkis et de centenario Argenti.

Hungurvaka sive Historia primorum qvinqve Skalholtensium in Islandia Episcoporum. Páls Biskups-Saga sive Historia Pauli episcopi et Þattr af Þorvaldi Vidförla sive Narratio de Thorvaldo Peregrinatore ex Manuscriptis Legati Magnæani cum interpretatione latina, annotationibus, chronologia, tabulis genealogicis et indicibus tam rerum qvam verborum Hafniæ 1778, p. 141 in 8. præter præf.

Sagan Landnama um fyrstu bygging Islands af Nordmonnum, Skalholte 1688, p. 182 in 4. Hac editione textum modo exhibente longe præstantior seqvens.

Islands Landnamabok. Hoc est liber originum Islandiæ versione latina lectionibus variantibus et rerum, personarum, locorum nec non vocum rarissimarum indicibus illustratus. Ex manuscriptis legati Magnæani, Havniæ 1774, p. 510, præter præfat. in 4. Edidit sumtibus Suhmii Johannes Finnæus. Indices locupletissimos adjecit Johannes Olavius. Hocce opus ab Ario inchoatum, continuatum a Kolskeggo, Styrmero († 1245), Sturla Thordi filio († 1284), et curis posterioribus ad auctum atqve limatum ab Hauko Erlendi filio († 1334) qvemlibet insulæ tractum cum nominibus locorum, qvæ maxima ex parte adhuc hodie supersunt, enumerat, historiam occupationis et primos cujusvis tractus incolas, eorumqve ut plurimum majores et posteros recenset, et unde qvivis et qva occasione novam hanc patriam sibi qvæsiverit, pertexit. Qvicunqve hunc librum originum inspicit, ter fere mille nomina personarum, mille et qvadringenta nomina locorum complectentem, facile intelligit tale opus haud absqve supellectili litteraria condi potuisse. Variæ porro ibi diserte citantur narrationes, omnesqve fere hactenus allatæ historiæ præter multas, qvæ supersunt, ineditas attinguntur. Tot deniqve hujus libri codices habemus superstites, ut eos ad certas qvasdam familias referre qveamus, et sic eam constituere operis hujus recensionem, ab additamentis Haukii purgatam, qvæ Sturlo debetur. Hinc igitur colligere licebit, qvantus medio sæculo decimo tertio litteraturæ Islandorum historicæ fuerit ambitus.

Hasce historias hactenus recensitas, qvarum multas similes servant scrinia Magnæana, omnes, si forte narrationes paullo seriores de Finboga et Halfredo excipias, a medio fere sæculo

duodecimo usqve ad medium sæculi decimi tertii calamo exceptas, atqve res sæculi decimi atqve undecimi prisco dicendi genere enarrantes dicimus esse veras; partim qvod magnus inter magnam testium varietatem in iisdem rebus enarrandis consensus luculenter arguat, autores historiam avorum et atavorum vix adulterare potuisse; partim qvod totus narrationis tenor satis ostendat autores vera afferre voluisse; cui qvidem veracitati haud obstat, qvod qvædam admiscuerunt falsa, qvæ ætatis superstitio pro veris venditavit, nonnulla vero facinora inprimis inter gentes exteras ab Islandis perpetrata fama duce in majus auxerunt.

Historiæ de rebus Dano-Norvegicis a tempore inde Haraldi Pulchricomi.

Heimskringla sive historiæ regum septentrionalium a Snorrone Sturlonide ante sæcula qvinqve patrio sermone antiqvo conscriptæ, qvas ex manuscriptis codicibus edidit, versione gemina notisqve brevioribus, indice poetico vel rerum, sparsim insertis illustravit Johannes Peringskiold, Stockholmiæ 1697, in fol., vol. I. p. 830, vol. II. p. 486 præter indices. Hujus editionis laudes longe superavit recentior editio.

Heimskringla edr Norigs Konungasögor sive Historia Regum Norvegicorum conscripta a Snorrio Sturlæ filio, qvæ, sumtibus serenissimi principis Daniæ Norvegiæqve hæredis Friderici, magni regis Friderici filii, nova emendata et aucta editione in lucem prodit, opera Gerhardi Schönning, Havniæ MDCCLXXVII, in fol., vol. I. p. 349 præter præfationem et vitam Snorronis. Vol. II. p. 400 anno seqvente prodiit. Volumen III. p. 494 et XLIV post Schönningium, operi immortuum, accuravit Skulius Theod. Thorlacius Regi a Consil. Just. et scholæ metropol. Rector MDCCLXXXIII. Huic volumini adjecta sunt præfatio critica, poema Einaris in honorem Sancti Olavi atqve vita ejusdem poetæ. Hisce tribus voluminibus, qvibus ea, qvæ habuit qvoqve editio Peringskioldi, absoluta sunt, accessit volumen qvartum anno MDCCCXIII, p. 438 et XXXIX. Hujus partem priorem regis Sverreri historiam, Autore Carolo abbate, Skulius Theod. Thorlacius sumtibus principis hæreditarii Frederici adornaverat, partem vero posteriorem, historiam Haconis Sverreridæ, Guttormi Sigurdsonii atqve Ingii Bardsonii sumtibus regis Friderici sexti edendam curarunt Birgerus Thorlacius Professor lingvæ Latinæ ordinarius (filius prioris editoris) et Ericus Christianus Werlauff, Professor historiæ et antiqvit. septent. Hi qvoqve duumviri præfationem scripserunt atqve annotationes toti volumini addiderunt. Seqvens volumen, historiam continens Haconis Grandævi, jam prelo maturatur, sexto volumine totum opus finietur.

The norwegian account of Hacos expedition against Scotland MCCLXIII now first published in the original Islandic from the Flateyan and Frisian Msf. with a litteral English version and notes. By the Rev. James Johnstone Chaplain to His Brittanic Majestys Envoy extraordinary at the court of Denmark, 1782, p. 143 in 8. (Partem hic habemus vitæ Ha-

conis grandævi, cujus qvoqve fragmenta in duobus seqventibus opusculis ab eodem editore evulgatis leguntur.

Anecdotes of Olave the Black King of Man and the Hebridian princes of the Somerled family to which are added XVIII eulogies on Haco King of Norvay by Snorro Sturlson poet to that monarch. Now first published in the original Islandic from the Flateyan and other manuscripts with a literal version and notes by the Rev. J. Johstone 1780, p. 48 in 8.

A fragment of antient history, p. 12 in 12.

Æfi Dana Konunga eda Knytlinga Saga ɔ: Historia Cnutidarum regum Daniæ, p. 268 in fol. Hæcce historia digna profecto, qvæ post Snorronem nominetur, jam medio sæculi decimi octavi cura viri cel. Joannis Grammii latine fuit versa atqve typis impressa, sed eo demortuo opus tam diu apud typographum jacuit neglectum, donec blattis et tineis omnia exemplaria fuerunt consumta, paucissimis exceptis, qvæ in bibliothecis nostris absqve titulo, præfatione et indice asservantur.

Historia Olai, Tryggvæ filii, in Norrigia laudatissimi olim et maxime inclyti in septentrione regis, idiomate gothico sive svecico vetusto primum condita ab Oddo Monacho Islando nunc in lingvam hodiernam Sveticam qvin et latinam translata a Jacobo Istmenio Reenhielm regni antiqvario, Upsaliæ 1691, p. 285 et 116 in 4.

Itt Stycke af Kong Oluf Tryggvasons Saga, hvilken Oddur Munch på gammal Götska beskrifwit hafwer, af itt gammelt Pergaments manuscripto aftrykt, Upsala 1665, 8. Est fragmentum operis præcedentis prælium Svoldrense describens ab Ol. Verelio editum.

Saga þess Haloflega Herra Olaff Tryggvasonar Noregs Kongs ɔ: Historia Olavi, Tryggvæ filii, Scalholti vol. 1. MDCLXXXIX p. 238, vol. 2. MDCXC p. 336 et 36 in 4. Habemus hic duas vitæ regis Olavi editiones, qvæ interdum ad verba conspirant, plerumqve eundem in narrando servant tenorem, sæpius vero eadem diversis verbis enarrant, atqve, in nonnullis dissentientes, singulæ sua habent additamenta. His vero inprimis gaudet editio islandica, qvæ non solum epitomen historiæ norvegicæ ab Haraldo Pulchricomo usqve ad natales Olavi ex Snorrone exscriptum proemii loco adjecit, sed qvoqve multas alias vel longiores narrationes interspersit, qvarum notabiliores suis locis attulimus; ex reliqvis pleræqve satis fabulosæ v. c. vol. I. cap. 168 de Thorleifo Jarlaskald, vol. II. cap. 2 de Sunnevo et Albano, 13 Thorsteino Tauripede, 14 Thorvaldo Tasalda, 15 Thorvaldo Peregrinatore, 20 Raugvaldo et Raudo,

29 Augmundo Ditt et Gunnaro Helming, 56 Thorsteino Skelk, 64 Svada et Arnore. Sed qvoqve veræ occurrunt historiæ v. c. vol. II. cap. 6 seqv. de Islandia ejusqve incolis, 22 de Kiartano, 54 de Hromundo Claudo, 61 de Erico Rufo. Si hasce vitæ regis Olavi descriptiones cum iis, qvæ habet Snorro comparamus; rarius verba verbis respondere invenimus, in paucis plane dissentiunt, sed plerumqve easdem res Snorrone multo plenius tradunt; ita tamen, ut sæpius causa pateat, cur Snorro vel brevitatis vel criseos historicæ studio ea, qvæ hic narrentur, omiserit. Jam vero testatur editio islandica duos monachos, ejusdem monasterii alumnos, Gunlogum et Oddum, Snorrone paullo antiqviores vitam regis Olavi suo qvemqve modo latine descripsisse. Nominantur etiam vol. II. cap. 108 viri matronæqve nobiliores, qvos res Olavi gestas enarrantes secuti sunt isti monachi. In ipsa editione islandica Gunlogus sæpius citatur qvam Oddus. In ultima plagula editionis Svecicæ Oddus narrationis autor diserte nominatur. Hinc probabiliter conjicitur editionem islandicam continere versionem operis Gunlogi, Svecicam vero esse versionem operis Oddi, utramqve vero liberiorem et additamentis adauctam. Hisce qvoqve fidem facit totius narrationis genius monasticus, a stylo cæterarum historiarum et ipsius Snorronis valde diversus. Editioni vero islandicæ magnum pretium inde conciliatur, qvod textus ex codice membranaceo Flateyensi descriptus est, qvem sub finem sæculi decimi qvarti exaratum esse scimus.

Duo fragmenta vix sæculo decimo qvarto antiqviora, qvæ leguntur inter scriptores rerum Danicarum medii ævi a Langebekio editas, vol. II. p. 25-37, 146-153.

Jomsvikingasaga sive historia Jomsvicensium, legitur in vita Regis Olavi ed. isl. vol. I. cap. 70-78, 123-163. Hanc in confinio ponimus hujus classis et seqventis, qvia parte sua priore ad hanc posteriore vero ad illam propius accedere videtur.

Narrationes historicæ minus certæ, qvæ tamen fidem aliqvam merentur.

Söguþattr af Alfe Konge og reckum hans ɔ: Historia de Alfo rege ejusqve heroibus; (apud Biörnerum)

Saga af Ragnari Lodbrok og sonum hans ɔ: Ragnari Lodbrokii ejusqve filiorum historia. In collectionibus exstat Biörneri et Hagenii; aliam hujus narrationis recensionem exhibet collectio Thorkeliana, qvam supra citavimus.

Fragmentum islandicum de regibus Dano-Norvegicis ab Ivaro Vidfadmi ad Haraldum Blaatand, apud Langebek Scriptor, vol. II, p. 266-86.

Saga af Hrolfe Konge Kraka ɔ: Historia regis Rolfi Krakii (apud Biörnerum).

Saga af Friþiofe Frækna ɔ: Historia de Frithiofo animoſo (ibid.)

Sogubrot af nockorum Fornkongum i Dana oc Svia velldi ɔ: Fragmentum de priscis nonnullis Daniæ Sveciæqve regibus edidit, adjecta verſione ſvecica, J. F. Peringſkiold, Stockholmiæ 1719, p. 32 in 4.

Hasce narrationes minus certas esſe asſerimus, qvod ſtilo vix ultra ſæculum decimum qvartum asſurgente, res gestas fabulis nonnullis interſperſas describant Haraldo Pulchricomo antiqviores; easdem vero fidem aliqvam mereri atqve ſæculo isto neutiqvam excogitatas esſe judicamus, qvippe qvæ a figmentis istius ætatis mire discrepent. Omnes ſcilicet genium antiqvitatis borealis ſpirant, moresqve priscorum hominum coloribus haud fucatis depingunt. Præterea pleræqve earum historias continent, qvarum præcipua momenta aliis qvoqve testimoniis firmantur, atqve ipſæ, carminibus refertæ, vestigia ſervant originis ſuæ ex carminibus carminumqve explicatione repetendæ. — Huic clasſi unam addimus narrationem de rebus islandicis.

Saga af Þorgrimi Pruda og Wiglunde Wæna ſyne hans ɔ: Historia de Thorgrimo Magnanimo deqve filio Viglundo Pulchro in collectione Marcusſonii, in 4., p. 15-33. Hæc nempe narratio ſatis pulchra varia habet, qvæ a ſimplicitate cæterarum narrationum islandicarum abhorrent.

Narrationes mythicæ.

Volſungaſaga ſive Historia Volſungorum (apud Biörnerum et in collectione Hagenii).

Hervaratſaga edita a Verelio cum verſione ſvecica atqve multis notis latine ſcriptis, Upſaliæ 1772, in fol., p. 194 et 34.

Emendatius prodiit ex manuſcriptis legati Arna-Magnæani, Havniæ opera Stephani Biörnonis, ſumtibus P. F. Suhmii cum ejusdem commentario geographico; p. 275 et VIII in 4. Havniæ 1785.

Fundinn Noregur ſive origines Norvegiæ in vita regis Olavi Tryggvæ filii edit. isl. vol. I. cap. 175-177; multis additamentis adauctæ leguntur apud Biörnerum.

Sögu-þattur af Norna gesti ɔ: Historiola de Norna Gesto (apud Biörnerum et in vita Olavi Trygvæ filii ed. isl., vol. II., p. 132-146).

Hæ narrationes, qvæ in ea forma, qvam nunc servant, vix sæculum duodecimum attingunt, res sistunt illis, qvas prior classis exhibuit multo antiqviores. In illis qvædam, in his multa divina humanis mixta. Hinc eas dicimus mythicas, qvibus traditiones perantiqvæ non modo ornatum dedere, sed etiam fundamentum qvodammodo constituerunt. Pauciora inde historica erui posse concedimus, sed traditiones, qvibus innituntur perantiqvas esse arguimus, partim ob ipsam carminum, qvæ in iis leguntur antiqvitatem; partim ob nexum, qvi inter hasce traditiones et alia vatum priscorum carmina intercedit, partim deniqve ob magnum illud discrimen, qvod inter hosce mythos eosqve, qvos nugis haud absimiles narrationes deinceps afferendæ continent, observasse juvabit.

Narrationes fabulosæ.

Göthrici et Rolfi Westrogothiæ regum Historia lingva antiqva Gothica conscripta, qvam ex M. vetussimo edidit et versione notisqve illustravit Olaus Verelius Antiqv. Patr. Prof. Accedunt v. cl. Joannis Schefferi Argentoratensis notæ politicæ, Upsaliæ 1664, p. 240 et 129 in 8. Prior forte hujus historiæ pars, qvatenus carminibus Starcatheri nititur cap. 1-7 ad narrationes mythicas referenda; seqventia vero longe minorem merentur fidem.

Ketilli Hængii et Grimonis Hirsutigenæ patris et filii Historia seu res gestæ ex antiqva lingva Norvagica in latinum translatæ per Islefum Thorlevium Islandum, opera et studio Olavi Rudbekii publici juris factæ; Upsalæ 1697, in fol., p. 17. Hisce in eadem editione subjungitur.

Orvarodds Saga, p. 51. Hæc editio omnium et pessima et rarissima; vitiis scatet typographicis, textus juxta malos codices constitutus, versio admodum negligenter facta.

Þorstens Vikingssons Saga ex antiqvo manuscripto edita cum versione svecica et multis notis latine scriptis opera Jacobi Reenhielmi Regni Sveoniæ Antiqvarii, Upsalæ MDCLXXX, p. 140 et 130 in 8.

Historia de Bodvaro Biarko, cujus fragmentum exstat (apud Biörnerum.)

Saga Ans Bogsveigers ɔ: Historia Ani Jaculatoris, (apud Biörnerum). Ad calcem hujus editionis recentior qvidam Islandus nonnulla adjecit, qvæ aliter leguntur in codice membranaceo Magnæano, cujus ætas ad sæc. XIV assurgere videtur.

Herraudi et Bosæ Historia cum nova interpretatione juxta antiqvum textum gothicum e veteri Ms. edita et notis illustrata ab Olao Verelio Ant. Patr. Prof., Upsaliæ 1666, p. 123 in 8.

Kialnesingasaga edur af Bua Andriids syne ɔ: historia Kialnesensium sive Bui Andridæ filii (in collectione Marcussonii, in 8., p. 1-34)

Þattur Orms Storolfs sunar ɔ: Narratio de Ormo Storolfi filio. Legitur in vita regis Olavi Tryggvæ filii ed. isl. in appendice, p. 5-22.

Ad hanc classem narrationes retulimus de rebus atqve personis, qvæ cum momentis historicis qvidem cohærent, sed ita, ut plurima eorum, qvæ afferantur, vera esse neqveant; nobis vero desit trutina, juxta qvam vera a falsis secernere qveamus. Omnes, qvas commemoravimus, historiæ sæculo decimo qvarto conscriptæ esse videntur. Pauca in iis ad antiqvum Deorum cultum, multa ad vulgi superstitionem spectant. Autores haud dubie ad traditiones majorum respexerunt, sed ita, ut haud pauca e suis admiscuerint. In toto autem narrationis telo texendo non fabulas exterorum romanenses imitari, sed mores avitos exprimere studuerunt. Hinc nulla fere historica sed qvædam de moribus priscorum borealium hinc peti posse existimamus.

Fabulæ.

Sagan af Bárde Dumbssyne er kalladur var Snæfells-as ɔ: historia Bardi Dumbi filii cognomine Snæfells As. (In collectione Marcussonii, in 4., p. 163-172).

Sagan af Gesti syne Bárdar Snæfells As. Historia Gestii filii Bardi. (ibid. p. 172-181).

Þáttur af Jökle syne Bua Andrida-sonar ɔ: Narratio de Jökele filio Bui nepote Andridæ. (ibid. p. 182-187).

Armanns Saga ɔ: historia Armanni islandice s. a., p. 38 in 4. Hrappsey.

Sagan af Kroka Ref ɔ: historia de Refo versuto (in collectione Marcussonii, in 8., p. 35-68).

* * *

Sagan af Hromunde Greipssyne ɔ: Historia de Hromundo Gripi filio. (apud Biörnerum).

Saga af Halfdane Bronufostra ɔ: Historia de Halfdano Branæ alumno. (ibid.)

Sagan om Ingvar Vidtfarne og Hans Son Svend. Från gamla Isländskan öfwersatt; och Undersökning om wåra Runstenars Ålder i Anledning af samma Saga, samt Foretal om Sagans Trowärdighet af Nils Reinhold Brocman ɔ: Historia de Ingvaro Peregrinatore et filio Svenone ex antiqvo sermone islandico translata, nec non disqvisitio de ætate lapidum litteris ru-

nicis insculptarum, qvæ in Svecia repertæ sunt, accedit præfatio de fide hujus historiæ Autore N. R. Brocman. Stokholmiæ 1762, p. 280 in 4.

Saga af Þorstein Bæarmagn ɔ: Historia de Thorsteino dicto Bæarmagn. (apud Biörnerum).

Sagann af Sturlauge hinum Starfsama s. Historia de Sturlogo laborioso. Edidit et svecice vertit Gudmundus Olavi filius Reg. Ttransl. ling. antiq. Upsaliæ 1694, p. 76 in 4.

Fortissimorum pugilum Egilli et Asmundi Historiam antiqvo gothico sermone exaratam, transl. notis et indice vocum illustravit Pet. Salanus; Upsaliæ 1693, p. 162 præter indicem.

* * *

Vilkina-Saga sive historia Vilkinensium Theodorici Veronensis ac Niflungorum ex msf. codicibus lingvæ veteris scandicæ in hodiernam Svecicam atqve Latinam translata opera Johannis Peringskiold; Stockholmiæ MDCCXV, in fol. Hanc narrationem cæteris, qvas hæc classis continet, longe eminentiorem in limine hujus sectionis posuimus, qvippe qvæ mythos pervetustos cum figmentis recentioribus temere permixtos ita tractet, ut non e fontibue indigenis sed ex narrationibus romanensibus Germanorum qvoad maximam partem hausta esse videatur.

Saga af Sorla Sterka ɔ: Historia de Sorlo Robusto. (apud Biörnerum.)

Sagan af Hiedine og Hogna s. Historia duorum regum Hedini et Hugonis ex antiqva lingva Norvegica per Dnum Jonam Gudmundi in latinum translata p. 8. Legitur ad calcem Historiæ Ketilli Hængii; exstat qvoqve sub nomine Saurla Þattr in vita regis Olavi Trygvæ filii, ed. isl., vol. II., cap. 17, p. 49-58.

Sagan af Halfdane Eysteins syne ɔ: historia Halfdani Eysteni filii (apud Biörnerum.)

Sagan af Illuga Grydar Fostra ɔ: Historia de Illugo Grydæ alumno a Gudmundo Olavi filio Reg. Transl. lingvæ antiqvæ edita et svecice versa; Upsaliæ 1695, p. 19 in 4.

Hialmters og Ölvers Saga s. Historia Hialmteri et Ölveri edita et ex antiqva lingva boreali in lingvam Svecicam translata per J. F. Peringskiold; Stockholmiæ 1720, p. 79 in 4.

Saga Asmundar Kappabani s. narratio historica rerum præclare gestarum ab Asmundo pugilum interfectore. E cod. msf. membranaceo edid. J. F. Peringskiold; Stockh. MDCCXXII, p. 42 in fol.

Sagann af Samsone fagra ɔ: historia Samsonis Pulchri. (apud Biörnerum)

Bomsturvallasaga ɔ: historia campi floridi. (in collectione Hagenii).

Fabulas dicimus eas narrationes, qvæ res vel omnino vel ex parte fictitias ita tractant, ut luculenter pateat, autorem non veritatem sed meram oblectationem respexisse. In his, qvæ attulimus, mira temporum et locorum perturbatio, plurima absurda, sermo recentior, ætas incerta. De nonnullis constat, qvod saltem ante finem sæculi decimi qvarti exaratæ fuerint, aliæ sæculum decimum qvintum redolent. Qvædam possunt esse antiqviores, licet serius cum multis forte additamentis calamo fuerint exceptæ. Constat enim jam sæculo duodecimo exstitisse inter Islandos, qvi fictas narrationes condiderint. In toto hoc genere carmina rarius occurrunt. Narrandi ratio interdum artificiosior, et a prisca simplicitate recedens insulsum simul atqve ambitiosum mentes percellendi studium præ se ferre videtur. Ex hac farragine eas primo loco attulimus, qvæ de rebus islandicis agunt, tum eas, qvæ indolem priscarum narrationum qvodammodo imitantur, qvibus eas deniqve subjunximus, qvæ ex fabulis exterorum romanensibus plus minusve traxisse videntur. Ex his per se spectatis omnino nihil historicum peti potest, ex illis noninisi paucissima, qvæ forte ad mores illustrandos pertineant, petenda. Multæ narrationes ejusdem furfuris servantur in scriniis Arnamagnæanis v. c. Magus Saga, Jallmans ok Hermanssaga, Ulfarssaga, Saga af Sigrgardi ok Valbrandi, af Artuskappa af Perceval etc.

* * *

Ne qvid prætermittatur hic qvoqve nominasse sufficit narratiunculam qvandam supposititiam, qvæ primum prodiit sub titulo: Fragmentum Msti. Runici cum interpretatione vernacula, diss. qvam edid. Lucas Halpap Holmiensis; Upsalæ 1690, in 8, p. 39. Deinde iterum recusa prodiit tanqvam Historia Hialmari regis Biarmelandiæ atqve Thulemarkiæ ex fragmento runici Msti. litteris recentioribus descripta cum gemina versione Johannis Peringskioldii, p. 22, in fol., et in Hickesii thesauro, Oxon. 1705. Hocce monumentum plane spurium esse jam dudum viri docti monuerunt, in primis vero docuit C. G. Nordin in dissertatione de Monumentis Sviogothicis vetustioris ævi falso meritoqve suspectis, Upsaliæ 1774 in 4. Alia recentiorum temporum figmenta ejusdem generis lucem haud adspexerunt v. c. Kembresaga s. de bello cimbrico de qvo epistolæ Lagerbringii et Langebekii exstant in Langebekianis p. 323-33 et Saga af Halfdan Gamla og sonum hans anno superiore ex Islandia Hafniam allata.

Annales et Genealogiæ.

Annales Islandorum vetusſimi. Leguntur inter ſcriptores rerum danicarum ed. Langebek; vol. II., p. 177-199.

Necrologium Islando-Norvegicum vetus (ibid. p. 502-519.)

Annales Islandorum regii (ibid. vol. III., p. 1-135.)

Langfedgatal ſive vetusſima regum ſeptentrionis ſeries (ibid. vol. I., p. 1-6.)

Series triplex regum ſeptentrionis (ibid. p. 10-12.)

Series runica regum Daniæ prima (ibid. p. 26-30.)

Series runica regum Daniæ altera (ibid. p. 31-34.)

Rymbegla ſive rudimentum computi eccleſiastici et annales veterum islandorum. Qvam ex manuſcriptis legati Arna-Magnæani verſione latina, lectionum varietate, notis in materiam computisticam, indice vocum Rymbeglæ propriarum et rerum in partem historicam auxit Stephanus Biörnonis Isl. Additaſunt 1) Talbyrdingus ejusdem notis illustratus; 2) Oddi Astronomi ſomnia; 3) Joh. Arnæ et 4) Finni Johannæi Horologia. Havniæ 1780, p. 574 præter indic. in 4.

Multi præterea annales v. c. Flateyenſes, Oddenſes, Skalholtenſes, Reſenii etc. in bibliothecis latent, qvorum editionem v. cl. A. Kallius hist. in Univerſ. Havn. Prof. Ord. jamdudum instituere aggresſus est, et dimidiam fere partem jam prelo excudendam curavit. Annales qvidem in Islandia ab initio ſæculi duodecimi fuere confecti, ſed eorum nulli ad nos pervenerunt, niſi ſæculo decimo qvarto interpolati. Hine patet eos in rebus antiqvisſimis constituendis minorem habere autoritatem, cum nobis haud constet, num ad monumenta vetusta, an juxta ſomnia recentiorum confecti fuerint.

L e g e s.

G. J. Thorkelini particula prima juris criminalis islandici antiqvi latine verſi; Havniæ ſ. a. p. 16. (Est fragmentum tituli legis Graagaas de criminibus qvi Vigslodi dicitur).

Jus eccleſiasticum vetus ſive Thorlaco-Ketillianum constitutum An. Chr. MCXXIII. Kristnirettr hinn Gamli edr Thorlaks oc Ketils Biscups. Ex msſ. Legati Magnæani cum verſione latina, lectionibus variantibus, notis, collatione cum jure canonico, juribus eccleſiasticis exo-

ticis indiceqve vocum. Ed. Grimus Johannes Thorkelin Isl.; Havniæ 1775, in 8. p. 176, et XXII præter indicem completissimum.

Jus ecclesiasticum novum sive Arnæanum constitutum anno Domini MCCLXXV. Kristinnrettr hinn nyi edr Arna Biskups ex msf. Legati Magnæani cum versione latina, lectionum varietate, notis, collatione cum jure canonico, conciliis, juribus ecclesiasticis exoticis indiceqve vocum primus edit. G. J. Thorkelin Isl. Havniæ MDCCLXXVII, p. 265 et XXIV in 8.

Logbok Islendinga hveria saman hefur sett Magnus Noregs Kongr lofligrar minningar, sosem hans Bref og Formæle votter yfverlesin epter þeim rettustu og ellstu logbokinn, sem til hafa fengist og prentud eptir Bon og Forlage heidarlegr Manns Jons Jonssyne, Logmans; Hoolum 1578 in 8. (ad L in alph. 2do). ɔ: Codex legum islandicarum a rege Norvegiæ Magno Lagabætiro (legum emendatore) collectus sumtibus Jonæ Jonsonii impressus).

Magnus Lagabætiri Gulaþingslög ɔ: Magni legum Emendatoris lex gulensis auspiciis et sumtibus augustissimi regis Friderici VIti et cura Sevirorum Arna-Magnæorum cum versione danico-latina et lectionum varietate projitura jam sub prelo sudat.

* * *

Coronidis loco liber afferendus sui generis unicus.

Kongs-Skuggsio s. Speculum regale cum interpretatione danica et latina variis lectionibus et notis. Edidit Halfdanus Einersen Phil. Mag. et Rector Schol. Cathedr. Holens. Sor. 1768, p. 840 et LXX. Præfationem, lectionum varietatem et versionem danicam adjecit J. Erichsonius. Opus ineunte sæculo decimo tertio in Norvegia exaratum esse videtur. Duas habet partes, qvarum una continet mores et prudentiam mercatorum, qva occasione multa physica et geographica afferuntur, altera, qvæ tota est moralis et practica, agit de aulicis et de rege ipso.

A.

Á, (*præpos. regens acc. et abl.*), *in*, til, paa, i. á himin, *in cælum*, til Himlen; á himnum, *in cælis*, i Himlen; á lifi, *in vivis*, i Live; ör á sér, *pronus, liberalis*, rund ad sig; fliótr á sér, *pernix*, hurtig ad sig; seinn á sér, *tardus*, langsom ad sig eller paa sig; hönum vard á í því, *in eo impegit, vel lapsus est*, deri forsaa han sig; þar á eptir, *deinde, deinceps*, derefter, dernæst, ovenpaa. *Nonnunqvam in compositis vim intendendi habet*; i Sammensætninger forstærker det undertiden Betydningen, f. Eks. ávöxtr, *fructus*, Frugt; ábaggi, *onusculum*, Bylt, Byrde.

A, *sive* at; *non, verbis suffixum, atque interdum Pronominibus*; en nægtende Partikkel, som hænges til Gjerningsord og undertiden ti Pronom. hos Digterne.

Á, *f.* ár, *pl.* ár, *amnis fluvius*, Flod, Aa; áin hleypr fram, *amnis rapiditati indulget, et de crescente et de recrescente amni dicitur*, Floden styrter frem, eller Vandet løber bort.

Á, *f.* i Gen. med Art. áinnar, Dat. ánni, áinni, Akk. ána, Plur. ær, *agna, ovis foemina*, Gimmerlam, ungt Hunfaar. *Indeclinabile in sing. nisi in regimine, hodie nobis in sing. Nom.* ær, *olim in plur. tantum, ut*, tá, tær; ló, lær; ró, rær. Nu omstunder heder det i Enkeltt. ær, hvilket tilforn allene var Flertalsformen, ligesom tá, tær, o. s. v.

Á, (átti, hefi átt, at eiga), 1) *debeo, teneor*, bør, har at; 2) *possideo*, ejer, besidder; 3) *habeo, est mihi*, har. E'g á at giallda, *solvere teneor*, jeg har at betale; ég á hestinn, *equum possideo*, det er min Hest; ég á konu, ég á lánga leid, ég á von, *est*

mihi uxor, longum iter peragendum, spes, jeg har en Kone, en lang Vej, Haab; þeir áttuz vid, *actio, lucta, prælium erat inter eos*, de havde med hinanden at gjøre, vare i Haarene paa hinanden; þeir áttuz íllt vid, *injuriis certabant*, de havde Uenighed, Uvenskab med hinanden; ég mun eiga undir því, *de eventu confisus ero*, det tør jeg lide paa; hann hefir lengi átt í því, *dudum expertus est*, han har længe havt det at trækkes med; hann á ecki med þad, *nihil ad illum pertinet*, han har intet med det at bestille, det vedkommer ham ikke; hann á ecki á sér, þó menn beri hann og beysti, ef madr géngr í laukagard annars, *nullam impetrato satisfactionem, qvi cepinam alterius intrat, etiamsi fustigetur et concutiatur*, den, som gaar ind i en andens Have, har ingen Ret at paatale omendskjønt man slaar og prygler ham; hann átti mikid undir sér, *polluit multum*, han formaaede meget, havde meget at sige; ég á ecki undir hönum, *non fidem illi habeo*, jeg troer ham ikke, stoler ikke paa ham; ég á eckert undir honum, *non potest mihi nocere, etiam si velit*, jeg risikerer intet af ham; hvört hann á at sér, mikid eda lítid, *utrum magis v. minus valeat*, hvad enten han har lidt eller meget at sige; Gud á hlýdni at þér, *deo obedientiam debes*, du skylder Gud Lydighed; ég á hann at, *mihi favet*, jeg har ham til Hjælp; hann átti son vid (*v.* med) konu sinni, *filium ex uxore sua procreavit*, han havde en Søn med sin Kone.

Áaustr, *m. infusio*, Overøselse; *metaph. jurgia, criminatio*, Overgydelse, Udskjælden.

Ábaggi, *m.* (*baggi*) *onusculum in supplementum alterius sarcinæ ut alterum pondere exæqvet*, en Vægt, som lægges til den letteste af de to Byrder, en Hest bærer, for at den kan have lige tungt paa begge Sider.

Ábati, *m. lucrum, qvæstus, proventus*, Fordel, Profit, Vinding; sætr er ábata þefurinn, *lucri bonus odor*, sød er Lugten af Profit; *v.* bati, at bata.

Ábatasamr, *lucrosus, qvæstuosus*, fordelagtig.

Abbadís, *f. Abbatissa, maxima sacerdos*, Abbedisse.

Ábiátar, *impers. verb. accidit*, hændes, indtræffer; hvad sem áb, *qvicqvid acciderit, in omnem eventum*, hvad der end maatte indtræffe.

Abl, *m. fornax, ustrina*, Esse (i en Smedie).

Abl, *n. robur*, Styrke, *vid.* afl.

Áblástr, *m.* 1. *aspiramen*, Blæsen eller Aanden paa noget; 2. *pustulæ labiorum, epinyctides*, Blegner paa Læberne.

Ablhólkr, *m. acrophysium*, Blæserør i en Smedebælg.

Abli, *m. idem ac* abl, *m.*

Ablkópa, *f. syncope ex fumo ustrinæ*, Afmagt eller Svindel af Kulos og Røg.

Áboginn, *cernuus*, som luder med Hovedet, gaar med heldende Hoved, krumbøjet.

Ábót, *f. supplementum*, Tillæg, Tilgift; ecki er ábotavant, *satis est*, der behøves ikke mer.

Ábóti, *m. Abbas, Cænobiarcha*, Abbed.

Ábragd, *n. nexiles exuviæ lori, hami v. aliarum rerum*, Fletning, Virken, Knytten f. Eks. i Snærtet af Ridepisken o. desl., (ég bregd).

Ábreida, *f. stragulum, tegmen lecti*, Overdyne eller Tæppe til en Sæng.

Ábreidsl, *n. idem* 2) *sparsum lætamen prati v. vireti*, Gjødske (paa Tofter eller Hjemmemarker).

Ábristur, *f. pl.* (á, *ovis et* brest) *colostrum s. pyriastes agnarum, coaguli colostrici ferculum*, Kalvedans, en Ret af sammenløben ny Malk af Kjør eller Faar.

Ábúd, *f. rusticatus, incolatus*, Beboelse, (ég bý), 2) *minæ torvitas*, truende Udseende, Barskhed; ábúdar vedr, *aer minax*, overhængende Uvejr; ábúdar madr, *homo torvus*, en barsk (nærig) Mand.

Ábúdarfrekr, *adj. alieni cupidus*, nærig, vindesyg.

Áburdr, *m. manifesta insimulatio criminis*, aabenbar Beskyldning. 2) *stercoratio vireti, lætamen*, Gjødning. 3) *splendor in vestitu*, Pragt i Klæder; at beraz mikit á, *luxuriari vestitu*, stadse. 4) *sarcina eqvorum*, en Hestes Byrde eller Dragt; áburdar hestr, *equus sagmarius, onerarius, dorsuarius*, en Hest som bruges til at bære.

Ábýli, *n.* (ból) *fundus colendus*, Bolig, det Sted, man bebor.

Ábyrgd, *f.* (byrgi), *cautio, vadimonium*, Ansvar. 2) *periculum, eventus*, Hasard, Risiko.

Ábyrgdarlaust, *sine periculo, in tuto*, uden Ansvar, uden at riskere noget.

Ábyrgi, (einum), *periculum, s. eventum alicui committo s. in eum remitto*, paalægger en at være ansvarlig for noget; ábyrgiz, *periculum in me recipio*, jeg staar inde for, svarer for, visser for.

Ábætir, *m. additamentum*, Tillæg.

Ad, *ad, usqve, tenus*, til, ved, ad; *vid.* at.

Ada, *f. conchæ species, mytilus maior*, Musling, *Mytil. modiolus*; hann sitr sem ada i leiri, *dicitur de homine stupido, segni et intractabili, conchæ instar in luto hæret*, han kommer ikke længer end man skyder ham.

Adal, *n. vel* Adall, *m. natura, origo, indoles*, Natur, Oprindelse, Art.

Adalbláber, *n. pl. vaccinium myrtillus, vitis idæa*, Bøller, Bøllebær.

Adalból, *n. prædium avitum, allodium*, Odelsgaard, en Hovedgaard.

Adalbóndi, *m. dominus, herus*, den første Lodsejer, Hovedgaardsejer.

Adalborinn, *natu nobilis*, af adelig Byrd, adelbaaren.

Adalbréf, *n. diploma nobilitatis*, Adelspatent; 2. *architypum litteræ authenticæ*, Original, Hoveddokument.

Adalfestar, *f. uncia argenti olim Curioni, ex bonis relegati, persolvenda pro redemtione ca-*

pitis, to Lod Sølv, som en dømt til den mindre Fredløshed (Forvisning) skulde erlægge til Herredshøvdingen, for ikke at blive landsforvist.

Adalflockr (hersins), *vis copiarum, cohors maxima*, Hovedkorpset (af en Hær).

Adalfríheit, *n. pl. jus galeæ et clypei*, Adelsret, adelige Friheder.

Adall, *m. Nobilitas*, Adel, Adelskab.

Adallegr (v. adillegr), *ipse, nativus, proprius*, naturlig, egentlig, oprindelig; 2. *nobilis*, adelig.

Adalmadr, *m. nobilis, patricius*, Adelsmand.

Adalrúnir, *f. pl. rudimenta primæva Runarum*, de ældste, oprindelige Runer.

Ádan, *pridem, nuper*, nys, nylig.

Ádeila, *f. redargutio*, Irettesættelse; hann mætti ádeilum, *in reprehensionem incidit*, han paadrog sig Bebrejdelse.

Ádets, *n. lutum*, Skarn, (*vox plebeja*).

Adili, *m.* (sakar v. varnar) *actor v. defensor causæ natus, seu, cui competit necessitudine naturali actio v. procuratio causæ*, den, som ved Fødsel og Slægtskab er den rette Sagsøger eller Eftermaalsmand i en Drabssag.

Adili, *f.* (*sive* Adild) *jus agendi causam naturale*, den naturlige Ret til at føre en Sag; at eignaz adilina þess máls, *actionem causæ in se devolutam accipere*, at modtage den lovlige Ret til at føre en Sag.

Adill, *m. persona principalis, autor*, Hovedmand, Stifter, Ophavsmand; fiandinn er alls ills adill, *diabolus autor omnis mali est*, Fanden er Aarsag til alt ondt.

Adillegr, *vid.* adallegr.

Adkomu-sótt, *morbus epidemius, peregrinus, ab exteris illatus*, Sygdom, som er indkommen fra fremmede Steder.

Ádr, *prius, antea, præ latinorum in compositis*, før, tilforn, i Forvejen.

Ádráttr, *m. fibula frenorum*, Beslaget, Doppernе paa et Bidsel; 2) *gratificatio verbalis*, Forventning eller Haab, som man halvvejs giver en, et halvt Løfte.

Ádreifi, (ádreifdi, at ádreifa), *adspergere*, bestænke, dykke, overslaa.

Ádreifíng, *f. aspersio*, Bestænkelse; Ádreifingarvatn, Vand til at bestænke med.

Adrep, (ádrap, at ádrepa,) *tangere*, berøre. 2) *leviter mentionem facere*, berøre kortelig (i Talen).

Ádrep, *n. Compendium*, Udtog.

Ádrepa, *f. tactus*, Berørelse; 2) *mentio*, Berørelse (af en Materie).

Ádryckia, *f. propinatio*, Tildrikken; *vid.* drecka á einn, *et* dreckaz á.

Aeggia, (áeggiadi, at áeggia), *adhortor*, tilskynder, driver paa, eller til noget.

Áeggian, *f. exhortatio*, Tilskyndelse.

Áegging, *f. idem.*

Af, *ex, de*, af, om; of því, *ideo*, derfor, fordi; veikr af sér, *fragilis*; hardr af sér, *strenuus*; godr, illr af sér, *bonus, malus*, svagelig, haard, god, ond af eller ad sig.

Áfá, *f. temulentia, inebriatio*, Beruſelſe.

Áfall, *n. calamitas*, Uheld, Baade. 2) *fluctus decumanus*, ſtor Bølge, ſtor Sø.

Áfángaſtadr, *m. manſio, locus pauſandi*, Bedeſted (paa Rejſen).

Áfángi, *m. pauſandi locus et opportunitas*, Bedeſted (for Rejſende); taka áfánga, *pauſam facere itineris*, at bede (undervejs). 2. *iter continuum, ſine pauſa. — iter unius diei*, en Bed, Tur, ſom man rejſer uden Ophold, Dagsrejſe, þrír áfángar: *iter tridui*, tre Dages Rejſe; hafa mikla áfánga, *magnis itineribus progredi*, rejſe i ſtore Ture, ſjælden bede. 3. *paſcuum*, Græsgang.

Afar, *præpoſ. inſeparábilis. Nimis, ſupra modum*, alt for, ſærdeles. *Sic:* afarvel, *perbene, optime*, ſærdeles vel.

Afarkoſtr, *m. iniqva conditio*, ubilligt Vilkaar, Voldſomhed.

Afarmenni, *n. vir ſupra modum vehemens, immanis*, et forfærdeligt, overmodigt Menneſke. 2. *viribus incomparabilis*, et overhaands ſtærkt Menneſke.

Afarreidr, *ſupra modum iratus*, overhaands vred.

Afaryrdi, *n. pl. convitia*, Skjældsord. 2. *præcipitantia lingvæ*, Overilelſe i Tale.

Áfaſtr, *conjunctus, contiguus*, ſammenhængende med, ſom ſtøder tæt til.

Áfátt er honum, *aliqvid illi deeſt*, han mangler noget.

Afbaka, *dicta alicuius in peiorem partem traducere*, gjentage og fordreje ens Ord. *Metaphora vocis deducta eſſe videtur a piſcatoribus qvi navigiola in continenti tergo protrudunt*, Figuren ſynes at være taget af, 2) at Fiſkerne ſkyde deres Baade frem paa Landet ved at ſætte Ryggen under; — *de lignis dicitur, qvando ſegmentum convexitatis exaſciatur vel ſerratur*, at hugge en rund Bjælke flad paa en Side. (*vid.* bak *et* at baka bát).

Afbakaligr, *ineptus, ſiniſter*, ubehændig, kledſet.

Afbakan, *f. in peiorem partem detorſio*, Fordrejelſe (af ens Ord).

Afbatan *vel* afbötun, *f. excuſatio*, Undſkyldning.

Afbeidni, *f. deprecatio*, Frabedelſe.

Afbendi, *n. Teuaſmus*, Bindſel.

Afber, (afbar, at afbera,) *ferre, tolerare*, taale, udholde; afberſt, at afberaz, *idem*, þeir afbáruz illa, *ægre tulerunt*, de fandt ſig ikke vel deri.

Afbiarga, *adv. de ſole dicitur, qvando ex ſummis montibus ſupra horizontem non videtur*, ſiges om Solen, naar den end ikke fra de høieſte Fjælde kan ſees over Synskredſen.

Afblómadr, *defloratus*, afblomſtret.

Afbod, *n.* 1. *horror, terror*, Forfærdelſe, Gyſen. 2. *exceſſus*, Overdrivelſe, (*vid.* ofbod).

Afbodavedr, *n. procello vehemens*, et forfærdeligt Vejr, en ſtærk Storm.

Afbötun, *f. excuſatio*, Undſkyltning.

Afbragd, *n. excellentia*, Fortræffelighed, Udmærkelſe; afbragdsmadr, *vir excellens, facile primus*, udmærket Mand; afbragd manna, *idem*.

Afbragdsliga, *optime*, ypperlig, fortræffelig.

Afbráníngr, *m. remissio morbi, doloris, molestiæ*, Lindring for en Tid i Sygdom, Smerte, Sorg.

Afbrigdi, *n. pl. injuria, violatio juris*, Overtrædelse, Forseelse.

Afbrigdi, *n.* (*vid* afbragd.) Afbrigdishestr, en ypperlig Hest.

Afbrot, *n. delictum*, Forbrydelse.

Afbrugdinn, *supra sortem communem*, usædvanlig, fortrinlig. 2) *arte eximia elaboratus*, kunstig udarbejdet.

Afburdamadr, *vir fortissimus*, en Mand af en sjælden Styrke.

Afburdir, *m. pl. vires eximiæ*, stor Styrke.

Afburdr, *m. refugium*, Tilflugt. 2) *exceptio rei contra instantias actoris*, den tiltaltes Indsigelse imod Sagsøgerens Paastand; 3) *partes puperiores in bello v. contentione*, Overmagt, Overlegenhed (i Krig eller Trætte).

Afbýli, *n. tuguriolum*, lille Bondehytte, (*vid.* kot).

Afbær, 1. *præstans*, udmærket, (*vid.* ég ber af).

Afdalr, *m. convallis remota*, en afsides Dal.

Afdeili (hefi afdeilt, at afdeila), *separo*, afdele, fraskille.

Afdeiling, *f. Separatio*, Adskillelse, Fraskillelse.

Afdey, (afdó, hefi afdáid at afdeya) *desævio, de ventis et æstu maris dicitur*, raser ud, af, siges om Vinden og Søgangen; afdáid vedr, *tempestas desæviens*, Storm, som har lagt sig.

Afdráttr, *m. defraudatio*, Afdrag, Afkortning (i Løn ell. desl.).

Afdrep, *m. refugium*, Tilflugtsted, Skjulested. 2) *convallicula*, en lille Grotte eller Kløft.

Afdrif, *n. pl. exitus, finis*, Udfald, Ende; (*modus loquendi desumtus est ex tabulis naufragii, quæ fluctibus et tempestatibus expositæ sunt. vid.* ég dríf, agito).

Afdruckinn, 1. *evacuatus*, udtømt, afdrukken. 2. *sobrius post temulentiam*, ædru, efter en Rus.

Afeggia, *dehortor, dissvadeo*, fraraader.

Áfelli, (áfelldi, at áfella), *condemno*, domfælder, fordømmer, dømmer i Bøder.

Áfelli, *n.* 1. *poena, vindicta*, Straf. 2. *calamitas*, Uheld.

Áfellisdómr, *m. condemnatio*, Fordømmelse, Dom.

Áfellur (i húsi), *f. pl. asseres subtecti supra tignos proceres*, Bradter, som anbringes ovenpaa Murlederne (Remmene) imellem Sparrene i en Bygning.

Áfengr, *vehemens*, stærk, brusende; áf. dryckr, *potus inebrians, caput tentans*, stærk Drik, som stiger i Hovedet.

Áferd, *f. lineamenta s. inæ rei externæ*, Klædes eller andet Tøjs Udseende, Traadenes Fald; fallegr áferdar, *inas habens pulcras*, smuk af Udseende (om Tøj, Blade o. desl.).

Áfergia, *f.* (fergi, *premo*) *vehementia*, Hæftighed.

Afeyrdr, *auribus orbatus*, øre'øs, hankeløs; hann giördi afeyrdr, *auribus orbavit*, han slog Ørerne, Hankerne af.

Affall, 1. *detrimentum*, Tab, Afslag; at selia med afföllum, *minoris vendere, qvam qvis emerat*, sælge for ringere end man har kjøbt; 2) *res otiosa, rejicula*, Affald, Udskud. 3) *ima pars telæ*, Slutningen af Rendegarnet i et Stykke Tøj, der væves, Ender; 4) *idem ac.* afhlaup, Afløb.

Affallinn, *deciduus*, affalden; affallid epli, *pomum deciduum*, nedfaldet Æble; affallinn madr, *apostata*, en frafalden.

Affallsendi, *vid.* affall 3.

Affallsjörd, *f. fundus inutilis domino*, Jord, som ikke bruges, og gjør Ejeren ingen Nytte.

Affaradagr, *m. dies ultimus vel feria ultima natalitiorum*, den sidste Dag af Julen. *Sn.*

Affaragódr, *felix, faustus*, heldig, som har godt Udfald.

Affaraillr, *tragicus, infelix*, uheldig.

Affarasnid, *n. gestus insolentes et mores affectati*, Særhed i Lader eller Klædedragt, affekteret Væsen.

Affarir, *f pl. consummatum iter*, fuldendt Rejse. 2) *exitus eventus*, Udfald, Udgang, Ende.

Affedraz, *degenerare a patre*, vanslægte fra sin Fader.

Affell, (hefi affallid, at affalla), *defloresco, de sylvis*, falder af (som Løv, Haar). 2) *sententiam muto s. religionem*, falder fra en vis Mening eller Tro.

Affermi, (hefi affermt, at afferma, a farmr), *exonero*, udlosser.

Afflutníngr, *m. calumnia, obtrectatio*, Bagtalelse.

Affluttr, *insimulatus mali criminis, maligne delatus*, bagtalt, beført af Ondskab.

Afflýt, (at afflytia), *deferre*, bagtale, sætte ondt for.

Affram, (*sive* áfram) *per rectam viam rectâ*, frem ad, lige ud.

Affreydi (at affreyda), *despumare*, afskumme.

Affreydíng, *f. despumatio*, Afskummelse.

Afgamall, *decrepitæ s. confectæ ætatis*, udlevet, gammel og aflægs.

Afgángr, *m. reliqvia*, Levning, det der gaar fra; hann er mér afgángs, *mihi reliqvus est*, han er bleven mig tilbage. 2. *hodie etiam pro morte sumitur, rarius olim*, nu ogsaa: dødelig Afgang, hvilken Betydning er sjeldnere hos de gamle.

Afgata, *f. iter devium, divortium*, Afvej, Gangsti, som løber fra den rette Vej ud til en Afside.

Afgéng (at afgánga), *reliquus sum*, bliver tilbage, tilovers, gaar fra. 2. *morior*, dør, afgaar.

Afgénginn, *reliqvus*, tiloversbleven. 2. *mortuus*, afgangen, død.

Afgéypa, *adv. ultra omnem hyperbolem*, overordentlig, (uoverdrivelig); hann villtiz afgéypa, *toto coelo erravit*, han tog forfærdelig fejl.

Afgift, *f. proventus, reditus*, Afgift.

Afgirdi (afgirti, hefi afgirt at afgirda), *intersepio*, afgjærder, afstukker.

Afgirdíng, *f. interseptum*, Afgjærdelse, Mellemgjærde.

Afgiörd, *f. offensa*, Forseelse. 2) *nodus fasciculi clitellarii*, en Knude paa Sadelgjorden, hvorved man forkorter den. 3) *laqveus in extremo funis nodatus ad sarcinam decussatim constringendam*, Lykke, som slaaes paa Enden af et Reb, naar man vil binde Bylten paa overkors.

Afglapayrdi, *n. pl. verba futilia*, tosset Sludder.

Afglapi, *m. stipes, infatuatus*, Tosse, Taabe, Fiante.

Afglöpun, *f. vid.* Þíngs afglöpun.

Afgöri (hefi afgört, at afgöra), *ad finem perduco*, afgjøre. 2) *offendo, delinqvo*, forse sig, forbryde sig.

Afgreidi (—ddi, hefi afgreitt, at afgreida), *expedio, solvo*, gjøre færdig. 2) *trado*, overlevere, aflevere, (*a* greidr).

Afgreidsla, *f. solutio, traditio*, Aflevering.

Afgrunn, *n. barathrum, abyssus*, Afgrund.

Afgrunnr, *m. idem.*

Afgud, *m. idolum, deus alienus*, Afgud.

Afgudadýrkan, *f. idololatria*, Afgudsdyrkelse.

Afgudadýrkari, *m. idolatra*, Afgudsdyrker.

Afgædíngr, *m. fastus, austeritas*, naragtig Stolthed, Storagtighed.

Afgædíngslegr, *fastuosus*, pedantisk stolt, opblæst.

Afhalld, *n. existimatio, fama, laus*, Afhold, Yndest og Ære, det som er afholdt; hann er í afhalldi, han er yndet og æret.

Afhallr (-höll, -hallt), *declivis*, skraa, hældende nedad.

Afhellir, *m. diverticulum antri*, en afsides Hule, Grotte.

Afhendi (hefi afhent, at afhenda), *trado, manu mitto*, afhænder, overdrager.

Afhendíng, *f. traditio*, Afhændelse. 2) *metri genus, omnium, brevissimum et facillimum, vocatur etiam* afhendt, et kort, rimfrit Vers eller Versart, kaldes ogsaa afhent.

Afhendr, *derelictus, emancipatus*, forladt, forstudt; konúngr qvadst, ei myndi segia sér hann afhendann fyrir þat, *ob eam causam, rex, se illum non derelictum dixit*, (*á* hönd), Kongen sagde, at han ikke derfor vilde slaa Haanden af ham.

Afhlaup, *n. effluvium*, Afløb.

Afhlaup, *n. quod superest*, Overskud, det som er tilovers; ef hey finst afhlaups, *fænum si superfluum est*, dersom der er Hø tilovers; hér er enn mikid afhlaups, *multum adhuc superest*, her er endnu meget tilovers.

Afhluta, *divido*, dele, afdele i visse Parter. 2) *forte defraudo*, dele uretfærdig, berøve en sin Del.

Afhóp, *n. ramus fluminis*, en Arm af en Flod, et Vandslade, som gaar ud fra en Aa.

Afhorfinn (hverf), *spe dejectus*, som har opgivet alt Haab, uden Haab. 2) *desistens*, som ophører med noget, opgiver det.

Afhöfda (at afhöfda), *decollo*, halshugge.

Afhögg, *n. segmentum*, Affnit. 2) *amputatio membri. Sic*: fótar afh. &c., Afhuggelse af et Lem, f. Eks. af en Fod o. desl.

Afhögg, (afhió, at afhögga), *amputo*, afhugger, afskjærer.

Afhrak (*v.* afrak), *n. homo s. res nullius ponderis*, Person eller Ting, som duer til intet. (hrek *s.* rek).

Afhreistra (at afhreistra *ex. c.* fisk), *desqvamo*, skrabe Skjællene af.

Afhrof (*s.* afrof) *n. diminutio*, *detrimentum*, Skade, Afbræk; at giallda afrof, *sentire detrimentum*, *ex suis amittere*, lide Tab, miste af sine Folk (i Striden). 2) *strages*, Nederlag.

Afhýddr (húd), *excoriatus*, *flagellatus*, hudflettet, pisket.

Afi, *m. avus*, Bestefader.

Áfiádr, *impetuosus*, *vindictæ cupidus*, hæftig, hævngjerrig. (*ab a intensivo et* fiádr, *a verbo* ég fiái, *aversor*, *odio habeo*).

Afkáraligr (kári), *absurdus*, urimelig.

Afkarma (at afkarma), *domum in conclavia divido*, afdeler et Hus i Værelser.

Afkasta (at afkasta), *perficio*, udføre, overkomme, orke; hann fær miklu afkastad, *magnis laboribus par est*, han kan udrette meget.

Afkaupi (afkéypti at afkaupa), *nimis care emo*, kjøbe, betale for dyrt.

Afkéypis, *ultra commercium*, ikke i Kjøbet eller Handelen.

Afklippa, *f. segmen*, afklippet Stykke, Affnit.

Afklofalegr, *absurdus*, *inconveniens*, uskikket, ubekvem.

Afklofa-skídi, *n.* 1) *ramentum*, Splint, frakløvet Træsplint. 2) *degener*, *homo nauci*, vanslægtet, Degenigt.

Afklofi, *m.* (klýf) *ramentum ligni*, en Splint.

Afklædi (—ddi, at afklæda), *vestibus exuo aliqvem*, afklæder.

Afkomendr, *m. pl. posteri*, Efterkommere.

Afkominn, *in secessu*, afsides liggende.

Afkró, *f. recessus*, *secessus*, Afkrog, Vraa.

Afkróa (at afkróa), *secludo*, aflukker, indelukker.

Afkrókr, *m. diverticulum*, en Sidevej, Afvej.

Afkymi, *m. secessus*, *recessus*, *angulus*, *abditorium*, Afkrog, Skjulested.

Afkjæli (—ldi, at afkjæla) *refrigero*, afkjøle.

Afl, *n.* (*pl.* öfl), *robur*, *vires*, Styrke.

Afl, *m. vid.* abl.

Afla (afladi, at afla), *paro*, *comparo cum Gen.*, erhverver, skaffer sig. 2) *possum*, formaar, kan. Hann fær þess ecki aflad, *non potest*, det er han ikke i Stand til.

Aflabrögd, *n. pl. piscatura*, *venatio*, Fiskeri, Jagt.

Aflaföng, *n. pl. qvicqvid piscatu vel venatione acqviritur*, Fiskefangst, Fangst.

Aflag, *n. res qvam carere possumus. Genitivus tantum in usu est*, Noget, som man kan undvære, bruges blot i Genitiv; hafir þú aflags vil ég kaupa, *si qvid tibi superfluum*

est, enam, dersom du har noget tilovers, vil jeg kjøbe det; aflags-fat, *vestis superflua, de detrita veste plerumqve sumitur, qvam gestare qvem pudet*, Aflægsklæder, bruges for det meste om slidte Klæder, som man ikke vel kan gaa længer med.

Aflaga (at aflaga), *turbo, confundo*, bringer af Lave, forstyrrer.

Aflaga, 1. *contra leges, præter jus*, ulovligt, forbryderst; hafi þeir nockut gjört aflaga vid hann, *si qva injuria illum affecerunt*, have de forbrudt sig noget imod ham (*Kn.*) 2. *exorbitanter*, galt, forkjert; þad fór aflaga, *inordinate s. sinistre hoc negotium gestum est*, det gik (rent) forkjert.

Aflagaborinn, *calumniose insimulatus alicujus delicti et qvidem clam*, hemmmelig besort, fornærmet.

Aflagnir, *f. pl. idem qvod* aflag, hann hefir vopn aflagna, *arma illi supersunt*, han har Vaaben tilovers.

Aflakalega (lakr), *impotenter*, elendigen, unyttig.

Aflakalegr, *imbecillis, nullius usus*, ussel, elendig, udnelig.

Aflaki, *m. vacerra, homo nauci*, Usling, Døgenigt, Drog.

Aflakló, *f.* 1. *ungula adunca, aqvilina*, krum Klo, Ørneklo. 2. *homo venationi et capturæ deditus, in captura s. venatione industrius & felix*, snild og heldig Jæger eller Fisker. 3. *rapax*, Snaphane.

Aflamadr, *m. vir robustus*, en stærk Mand. 2) *potens*, mægtig. 3) *acqvisitu felix*, heldig i at erhverve.

Aflángr, *oblongus*, aflang.

Aflát, *n. cessatio*, Afladelse, Ophør. 2) *indulgentia*, Aflad; án afláts, *sine intermissione*, uafladelig.

Aflátsamr, *morigerus, indulgens*, føjelig, eftergivende.

Aflátsbréf, *n. indulgentiæ papales*, Afladsbrev.

Aflátsemi, *f.* (lær af) *Obedientia*, Føjelighed, Eftergivenhed.

Aflausn, *f. absolutio*, Afløsning.

Aflavon, *f. spes lucrosi piscatus*, Haab om fordelagtig Fangst, om Fordel.

Afleiding, *f. prætextus*, Paaskud, Foregivende. 2) *dissvasio*, Fraraadelse. 3) *concessio beneficii minoris, ut majus eo confidentius denegetur*, det at tilstaa En en liden Gunst for at en større desbedre kan afslaaes. 4) *seqvela, conseqventia*, en Følge. *R.*

Afleidis (leid), *de via*, af Vejen.

Afleitr, *incongruus, incompetens*, urimelig, upassende; hann gaf afleit ord, *nihil ad rem dixit*, han snakkede hen i Taaget.

Aflestr, *m. lectio scripturæ*, Læsen af noget skrevet; hönd hans er ill aflestrar, *ejus scriptura ægre legi potest*, hans Haand er slem at læse.

Aflet, (latti, at letia), *dehortor*, fraraader.

Aflettilegr, *non constans, cui levamen sperandum*, som ikke holder ud, ser ud til at ville holde op.

Afleysi (—sti, at afleysa), *absolvo*, giver Afløsning, afløser; udfører, faar fra Haanden. 2) *separo ab aliis*, fraskiller; afleysa verk sitt, *opus absolvere*, tilendebringe sit Arbejde; afleysa einn fianda flock, *unam cohortem hostium delere*, ødelægge en fiendlig Trop.

Afli, *m. acquisitio*, Erhvervelse, Forskaffelse. 2) *res acquisitæ*, Fangst, det erhvervede. 3) *copiæ, vires*, Mængde, Styrke; hönum vard aflafátt, *vires s. facultates necessariæ eum destituere*, han havde ikke Kræfter nok; frænda afli, *magnus numerus cognatorum*, stor og mægtig Familie.

Aflid (afleid, at aflída), *prætereo, dilabor*, lider, forløber; er aflídr veturinn, *elapsa hieme*, naar Vinteren er forbi; aflídandi tími, *tempus deficiens*, den bortskridende Tid; aflidinn tími, *tempus præteritum*, den forbigangne Tid.

Aflífa (at aflífa), *vita privo, neci do*, aflive.

Aflifi, (—fdi, hefi aflifad, at aflifa) *superstes esse*, overe ve; hvör yckar som aflifir annann, hvilken af Ever, der overlever den anden.

Aflima (at aflima, limr), *mutilo, trunco*, lemlæster, hugger Lemmer eller Grene af.

Aflita (at aflita), *decoloro*, tager Farven af.

Aflóa (at aflóa), *deflocco*, slider Luen af, gjør lubar; aflóad fat, *trita s. defloccata vestis*, et luslidt Klædebon.

Áflog, *n. pl. conflictus, lucta vehemens*, Slagsmaal.

Aflóg, *n. pecus mactationi destinatum*, Slagterkvæg.

Aflóga, *macto*, slagter. 2) *alieno*, afhænder, skiller sig ved.

Áflogamadr, *pugnax*, Slagsbroder, som gjærne ypper Klammeri og Slagsmaal.

Aflögun, *f. confusio, turbatio*, Forstyrrelse, det at bringes af Lave.

Aflraun, *f. tentatio virium*, Kræfternes Anstrængelse, Fare, hvor man kommer til at prove sine Kræfter.

Aflsinar, *f. pl. nervi*, stærke Sener.

Aflsmunir, *m. pl. præstantia virium*, fortrinlig Styrke, udmærkede Kræfter.

Aflsmunr, *m. disparitas virium*, Forskjæl, Ulighed i Styrke; Þar kéndi aflsmunar, *innotuit disparitas roboris*, der saa man, hvem der var stærkest.

Aflúinn, *ex labore, refectus*, udhvilet, ikke længer træt.

Aflvana (*s.* aflvani), *viribus deficiens*, som fattes Kræfter, afmægtig.

Aflvödvi, *m. musculus deltoides*, den stærke Muskel paa Over-Armen, dog ogsaa andre store Muskler, saasom paa Forarmen og Musen i Haanden.

Aflýiz (aflúdist, hefi aflúist, at aflýast), *vires recolligo*, udhvile sig.

Aflýk (aflauk, at aflykia v. afliúka), *perficio, ad finem perduco*, fuldende, slutte, afslutte.

Aflægi, *n. res absurda, absona*, noget urimeligt, vanskabt, hæsligt.

Aflægisháttr, *m. perversitas*, forkjert Skik.

Aflægislega, *adv. perverse*, forkjert, forvendt.

Aflægislegr, *perversus*, forkjert, forvendt.

Aflæt (—lét, at afláta), *cesso*, lade af.

Afmáanlegr, *delebilis*, som kan udslettes.

Afmádr, *deletus*, udslettet.

Afmái (at afmá), *deleo*, *oblitero*, udsletter, udstryger, ødelægger.

Afmála, *pingo*, afmale. 2) *demonstro*, beskrive, skildre.

Afmálan, *f. demonstratio*, Skildring, Beskrivelse.

Afmán (*qv.* afmáan), *f. macula delenda*, en Plet, Skjændsel; afmánar svívirdíng, *ignominia vindicanda*, stor Skam og Vanære.

Afmarka, *meto*, *difinio*, afpæle, afmærke.

Afmenni, *n. homo nauci*, Usling.

Afmeya, *virginem defiorare*, skille en Pige ved sin Mødom.

Afmór (*vid.* Ammór).

Afmynda, *deformo*, vanskaber, fordrejer, gjør ukjendelig.

Afmyndan, *f. deformatio*, Vanskabelse, Mißhandling.

Afmæli, *n. dies natalis*, Fødselsdag; nú er afmæli mitt í dag, *hodie mihi natalis iterum illucet*, i dag er det min Fødselsdag.

Afnám, *n.* 1) *jus ad rem*, Ret til en vis Ting. Han átti þar at afnámi 60 hundrada, *jus habuit ibidem ad bona 60 hundradas æquantia*, han havde en retmæssig Fordring der paa 60 Hundreder. 2) *detrimentum*, Afbræk, Skade, Tab; afnáms kú, v. á, *vacca s. ovis effæta, mactanda*, en Ko eller et Faar, som er for gammelt til at faa Lam eller Kalve, maa slagtes, Slagteko, Slagtefaar. Þad mun oss afnám þykia, det maa vi anse for stor Skade. 3) *exemtio*; *præceptio*, Forlodstagen; afnámsfé, *bona exemta*, *præcepta*, forlods udtaget Gods.

Afneita, *abnego*, fornægter.

Afneitan, *f. abnegatio*, Fornægtelse.

Afnem, *detraho*, tager af, fra.

Afneytsla, *f. esus*, *usus cibariorum*, det at nyde, spise af Levnetsmidler, Nydelse.

Afnýý (afnúdi *s.* afneri, afnýa *s.* afnúa), *cute fricando tero*, skraber, gnider, visker af.

Áfódur, *n. pabulum pro jumentis viatorum*, det Foder, Rejsende bruge til deres Heste undervejs.

Áform, *n. propositum*, *intentio*, Hensigt, Agt.

Áforma, *animo intendo*, agte, have i Sinde.

Afplána, *deleo*, *complano*, udsletter, sletter hen.

Afplocka, *avello*, *decerpo*, afplukker.

Afqvista (at afqvista), *ramos amputare*, hugger Smaagrene af, stævner (et Træ).

Afqvisti, *n. sarmenta*, *ramusculi arborum amputati*, afhugne Smaagrene.

Afqvæmi, *n. proles*, Afkom.

Afrád, *n. cædes*, Mord, Ombringelse; Þu munt giallda afrád, *morte lua*, det vil gjælde dit Liv.

Afrádinn, *interemtus*, ombragt, omkommen.

Afrakstr, *m. fructus*, *emolumentum*, Frugt, Fordel. 2) *fimus residuus in prato*, det tilbageblevne Affald af Gjødning, naar den strøes ud.

Áframm, *recte, prorsum, prone,* ligefrem, fremad, forover.

Afrás, *f. defluvium, effluvium,* Afløb, Udløb.

Áfredi, *m.* (fredinn), *gelatio,* Sne, som fryser ovenpaa ufrussen Jord, og altsaa forhindrer Kvæget om Vinteren fra at komme til Jorden.

Afrek, *n.* 1) *facinus præclarum,* Daad, Bedrift; Vestfirdíngar giördu so mikid afrek, ad þeir fluttu stór skip yfir þær heídar, er varla þóttu lausum mönnum færar, *Vestfördenses tantum edidere facinus ut navigia majora per tesqva vacuo pediti fere impervia traxere,* Indbyggerne i Vestfjordene udførte saa mærkeligt et Værk, at de bragte store Skibe over Fjældstrækninger, der neppe syntes fremkommelige for løse og ledige Fodgjængere. 2) *remanentes nubes, ubi serenat,* de Skyer, som blive tilbage paa Himmelen, naar det klarer op.

Afreksmadr, *facinorosus athleta,* udmærket Mand, Helt.

Afreksverk, *n. facinus clarum,* Heltegjerning.

Afréna, *deficio, langueo,* sagtner, holder op lidt efter lidt.

Afrénan, *f. diminutio, defectus, decrementum,* sagte Formindskelse, Aftagelse; afrénan sóttar, *paracme,* Sygdommens Aftagelse efterhaanden; kafalldid er í afrénun, Snefoget begynder at sagtne.

Afrensl, *n. ductus aqvæ, effluvium,* Vandets Afløb, Udløb.

Afrétt, *f. certa pars communitatis* ɔ: *pascua in abscessibus communia,* Fælled, egentlig fælles Græsgange langt borte imellem Fjældene, hvor man lader Kvæget gaa om Sommeren og passe sig selv: at reka í afrétt, at drive til Fjælds, paa Fjældfælled.

Afréttarland, *n. idem.*

Afréttr, *f. pl. idem.*

Áfría, *arguo, insimulo defectus,* bebrejder, beskylder en for at forsømme en Pligt.

Áfría, *f. redargutio,* Bebrejdelse, Irettesættelse.

Áfríulaus, *in qvo nihil desideratur,* dadelfri, ulastelig.

Afrof, *n. detrimentum,* Afbræk, Skade; hann giördi mikid afrof i vörn finni, *multum damni oppugnatoribus intulit,* han tilføjede Fienden stor Skade ved sit Forsvar. 2) *cæspites eruti,* opreven Grønsvær eller Græstørv.

Afrúa, *vellus ovibus detraho,* tager Ulden af Faar (med Hænderne).

Afrý, afrúdi, hefi afrúid at afrýa, *idem et rectius.*

Afræd, *dehortor,* fraraader. 2) *mecum concludo s. mihi propono,* beslutter, foresætter mig.

Affaka, *excuso, prop. reatum tollo,* undskylder.

Affakon (*s.* affökun) *f. excusatio,* Undskyldning.

Affakanlegr, *excusabilis,* undskyldelig.

Affal, *n. abalienatio,* Afstaaelse, Afhændelse.

Affala, *abalieno, trado,* afhænder, overleverer.

Affalsbréf, *n. instrumentum traditionis,* Kjøbebrev, Skjøde.

Affalta, *salsamenta macerare aqva dulci,* udbløde Saltmad i Vand.

Affegi, *abnuo, denego*, ſiger Nej, afſlaar. 2) *ſententiam fero*, afſiger en Dom, Kjændelſe.

Affel (affeldi, at affelia), *in alium refero, a me removeo*, afhænder, overdrager *vid.* affela.

Affet (affetti, at affetia), *ſubmoveo, dejicio aliquem officio*, afſætter.

Affídis, *ſeorſum, a latere*, afſides.

Affiſia (mér), *renuncio omni jure pro me et omnibus propinqvis meis*, fraſiger mig, opgiver al Ret til en Ting baade for mig ſelv og mine Arvinger.

Affinna, *inſanus, mentis non compos*, afſindig.

Affkamta, *determino, partior*, beſtemmer, afdeler, deler.

Affkapa (at affkapa), *deformare*, vanſkabe, forſtyrre.

Affkaplegr, *monſtroſus*, vanſkabt, uhyre.

Affkéf, *erado, expungo*, afſkraber, udkradſer.

Affkéidis, *exorbitanter*, paa Afveje, udſkejende.

Affképi, *n. monſtrum*, Uhyre, noget Vanſkabt, Sælſomt.

Affkér, (affkar, hefi affkorit, at affkéra), *abſcindo*, afſkjærer, afhugger.

Affkil, (affkildi, at affkilia), *excipio*, undtager.

Affkiptalaus, *ſuarum rerum ſatagens, alienis, abſtinens*, ſom ikke tager Del i, ikke blander ſig i en vis Sag.

Affkiptaleyſi, *n. temperantia, abſtinentia a negotiis alienum*, Afhold fra andres Sager.

Affkipti, *n. pl. Commercium*, Deltagelſe i fremmede Sager. 2) *defraudatio*, Bedrag, det at berøve en ſin Del; ecki læt ég mér þeſſi affkipti lynda, *talem defraudationem non feram*, jeg vil ikke taale, finde mig i en ſaadan Afkortelſe, Beſvigelſe.

Affkræmi, *n.* (ſkráma), *vultus deformatus*, Skamſkjændelſe, iſær i Anſigtet.

Affkræmi, *deformo, vulnero*, ſkamſkjænder, ſkamferer.

Affkræmiſlegr, *deformis, dehoneſtatus*, ſkamſkjændet, vanſkabt.

Affkúm, *n. fex rerum, pr. ſpuma, ſcybalum*, Afſkum, Udſkud.

Affkurdar-géiri, *m. reciſamentum, ſegmen panni*, en afſkaaren Lap, Strimmel, Kile.

Affkurdr, *m. abſciſſio*, Afſkjærelſe. 2) *ſegmen*, Afſnit, Stumpe.

Afflàttr, *m. fæniſecium*, Høſlæt; íllt land afſláttar, *pratum difficilioris fæniſecii*, Mark, hvor det er vanſkeligt at ſlaa Græs.

Affleppr, *declivis, vergens, lubricus*, jævnt aftagende, hældende, glat. 2) *fallax, inconſtans, fugax*, uſtadig, upaalidelig; affleppt er annars glis, *fallax aliena quadra*, laant Prydelſe miſter man ſnart.

Afflæ, (affló, hefi, afflegit, at afflæ), *deſiſtere de propoſito*, afſtaa fra ſit Forſæt; því var öllu afflegit um morguninn, ſem ráđit var um kvöldit, det man havde beſluttet om Aftenen, forkaſtede man om Morgenen.

Affneidi, *demo, abſcindo*, afſkjærer, aftager; aff. mig, frá, *ſubtraho me v. continco me*, unddrager mig, afholder mig fra.

Affnid, *abſcindo, reſeco*, afſkjærer.

Affögn, *f. abdicatio, repulsa*, Afslag, Nej.

Affökun, *f. excusatio*, Undskyldning.

Affprengi, *n. soboles, prosapia*, Afkom, Slægt.

Affpríngr, *m. idem.*

Afftada, *f. situs loci, plaga, tractus*, et Steds Beliggenhed, Egn.

Afftadinn, *factus, præteritus*, afgjort, forbi; *item: perpessus*, overstaaet; þat hefr hann afstadid, *hoc perpessus est s. toleravit*, det har han overstaaet, gjennemgaaet.

Afftend, *v.* ftend af, *concedo, decedo*, afstaar, indrømmer.

Affting, *renuo, pernego*, jeg nægter, afslaar rent.

Afftirmi, *qv.* afftirfi, *n.* (ftart), *animal enervatum, impar laboris, labore confectum*, forslidt, udaset Dyr eller Menneske.

Afftrýk, *tergo, everro, desicco, expungo*, stryger af, ud, visker ud, sletter ud; ecki er afftriúkandi, *indelebilis macula est, prov. de ingenti vitio*, det er en uudslettelig Skam.

Afftúka, *ædes in conclavia divido*, afdele et Hus i Værelser, Kamre o. desl.

Afftúka, *f. conclave*, Kammer, lille Afstukke.

Afftýri, *averto, averrunco*, afvender, afværger.

Affvar, *n. repulsa*, Afslag.

Affver, *ejuro, abrenuncio*, afsværger, sværger sig fra.

Aftak, *n. pernegatio*, rent Afslag, Fraſigelse; hann hefir eingin aftök, *non omnino pernegat*, han nægter det ikke ganske.

Aftaka, *f. cædes, supplicium capitale*, Henrettelse.

Aftakavedr, *n. tempestas vehemens*, et Himmelsvejr, et forfærdeligt Uvejr.

Aftal, *n. pactum, conclusio*, Aftale.

Aftan, *m. et n. Vesper*, Aften, Eftermiddag; midr aftan, *medius vesper*, Midaften, (ↄ: Kl. 6 om Eftermiddagen.)

Aftan, aftan til, *a tergo, pone*, bag, bag til.

Aftanfaungr, *m. cantus vespertinus*, Aftensang.

Aftanſkin, *n. fulgor solis vespertinus*, Aftenrøden.

Aftar, aftaſt, *adv. posterius, postreme*, længer tilbage, bagerst.

Aftari, aftaſtr, *posterior, postremus*, bagerst; aftari hlutr, *posterior pars*, Bagdelen; aftari fætr, *pedes posteriores, vulgo* aftr-fætur, Bagfødder.

Aftek, *abrogo, rescindo*, afskaffer, aflægger. 2) *denego*, afslaar. 3) *capite plecto*, henretter, straffer paa Livet.

Aftel, *dehortor*, fraraader, bringer fra noget.

Aftnar, *verb. imp. vesperascit*, det aftner.

Aftót, *n. res nihili, pr. vile tomentum*, Fnug, ubrugeligt Affald.

Aftök, *n. pl. tempestas atrocissima, sc. denegans iter s. aliud propositum*, hæftigt Uvejr, som forhindrer en Rejse eller andet desl.; aftakavedr, *idem.* (*vid.* aftak).

Aftökuſtadr, *m. locus supplicii*, Retterſted. 2) *locus deponendi sarcinas*, Bedeſted, Hvileſted.

Aftr, *denuo, rursus*, igjen, atter. 2) *retro*, tilbage; aftr á bak, *retro, recessim*, tilbage, baglænds.

Aftra, *disvadeo, moror, impedio*, fraraader, afholder fra, hindrer.

Aftrbati (í sóttum), *m. paracme*, Sygdommens Aftagelse, Bedring; hönum er í aftrbata, han begynder at komme sig.

Aftrbata, *revalescens*, som kommer sig.

Aftrelldíng, *f.* (ég elldi), *diluculum*, Dagbrækning, Dagskjær.

Aftrför, *f.* 1) *regressus*, Tilbagegang, Tilbagerejse. 2) *desinatio, remissio*, Ophørelse, Afladen.

Aftrgánga, *f. lemures, manes*, en Gjenganger, et Gjenfærd, Spøgelse.

Aftrgéinginn, *reversus*, kommen tilbage, gaaet tilbage (ogsaa om Spøgelser).

Aftrhalld, *n. retentio*, Tilbageholden, Forhindring.

Aftrhelld, *impedio*, forhindrer, holder tilbage.

Aftrhlaup, *n. recessus maris*, Tilbagegang, Ebbe.

Aftrhlestr (bátr), *navicula, cui puppis onere pressa est*, forlæsset bag til, (om Baade eller Skibe.)

Aftrhlædr (bátr), *idem*.

Aftrhvarf, *n. reditus*, Tilbagevenden, Gjenkomst. 2) *resipiscentia*, Omvendelse, Fortrydelse.

Aftrkall, *n. revocatio*, Tilbagekaldelse, Gjenkaldelse.

Aftrkallan, *f. idem*.

Aftrkallanlegr, *revocabilis*, tilbagekaldelig, gjenkaldelig.

Aftrkast, *n. repercussio, recursus*, Tilbageslag; a. straums, *primus recursus maris*, den første Begyndelse til Ebbe.

Aftrkoma, *f. reditus*, Tilbagekomst, Gjenkomst.

Aftrkrístíngr, *m. vox querula et miserabilis, pr. iterata pipatio*; (à krísti), Jamren, Ynken ꝛc., en Usselryg, Usling.

Aftrlæsi (aftrlæsti, at aftrlæsa), *claudo*, lukker i, lukker i Laas.

Aftrrek, *repello*; driver tilbage, gjendriver.

Aftrreka, *repulsam passus*, tilbagedreven (egentl. som slaaes tilbage til samme Land, som man sejlede ud fra).

Aftrréttíngr, *m. clavus ferreus soleæ eqvorum contritus et recusus*, et Hesteskosøm, som man har rettet.

Aftrsnúníngr, *m. redux invitus*, en, som imod sin Villie maa vende tilbage.

Aftrstafn, *m. puppis*, Bagstavn, (*vid.* skutr.)

Aftækr, *denegatus, prohibitus*, forbudt, forhindret; nú er aftækt at ferdaz, *iter jam plane denegatum est*, nu er man ganske hindret fra at rejse.

Afvanr, *desvetus*, afvant.

Afvatna (salt-mat), *salsamenta macero*, udbløder (Saltmad).

Afvega, *per v. in devia*, fejl, paa Afvej; þeir fóru afv., *de via errarunt*, de rejste vild, kom paa Afveje.

Afvegaleidsla, *f. seductio*, Forførelse.

Afvegis, *idem ac* afvega.

Afvegr, *m. devium, error*, Afvej.

Afven (afvandi, hefi afvanit, at afvenia), *dedoceo, desvefacio*, afvænner vænner fra.

Afvendi, *averto, declino*, afvender, afværger.

Afugga (at afugga), *pinnas piscium præsecare*, skjærer Finnerne af Fiske.

Afuggar, *m. pl. pinnæ præsectae*, afskaarne Fiskefinner.

Afuggur, *f. pl. resegmina staminum telæ*, Ender, som skjæres af Rendegarnet naar et Stykke Tøj er vævet færdig.

Afvigt, *f. fraudulenta ponderatio*, Undervægt, uredelig Vægt.

Afvik, *n. secessus, recessus*, Afkrog, afsides Sted.

Afvikinn, *remotus*, afsides liggende. Afv. stadr, *locus secretus*, hemmeligt afsides Sted. Afv. frá trúnni, *apostata, qvi religionem deseruit*, affalden fra Troen.

Afvirdíng, *f. despectus*, Foragt, Ringeagtelse.

Afvirtr, *despectui habitus*, foragtet, ringeagtet.

Afundinn, *infestus, absurdus, inaffabilis*, fortredelig, vred, som ikke vil tale med en.

Afuryrdi, *n. pl. sævities in verbis*, haarde Ord, ublide Udtryk.

Áfúsa, *f. voluptas, beneplacitum*, Velvillighed, Yndest.

Áfúsugéstr, *m. hospes acceptus*, en kjærkommen Gjæst.

Áfylgis, *in comitatu*, i Følge, Selskab med.

Áfýsi (áfýsti, at áfýsa), *hortor*, tilskynder, opmuntrer til.

Áfýsni, *f. exhortatio*, Tilskyndelse.

Afþekia (afþakti hefi afþakit, at afþekia), *tectum demoliri*, tager Taget af, aftækker.

Afþilia, *asseribus interfepio*, afslukker, sætter Fjælevæg imellem.

Afþocka (at afþocka), *odio expono*, bagvasker, sætter i ondt Rygte.

Afþockadr, *male delatus*, bagvasket, sværtet.

Afþreyttr, *recreatus a labore*, udhvilet, vederkvæget, ikke mere træt.

Afþreytumedöl, *n. pl. medidamenta acopa*, Midler mod Træthed og Udmattelse.

Afþyrstr, *bene potus*, slukket, ikke mere tørstig.

Afæta, *f. palus vapores tepidos emittens*, et Morads, en Sump, som formedelst varme Dampe ikke fryser om Vinteren.

Ag, *n. vid.* agi.

Aga (at aga), *exerceo*, øver i noget, optugter, aver.

Agablautr, *aqva ad molliciem maceratus*, ganske udblødt, gjennemblødt i Vand.

Agaklökkr, *disciplinam admittens*, som lader sig opave, bøjelig.

Ágalli, *m. vitium*, Fejl, Vanske.

Ágángr, *m. aggressio, impetus*, Overfald, Anfald. 2) *injuria*, uretmæssigt Indgreb, Fornærmelse.

Ágángsamr, *iniquus, injuriosus*, nærgaaende, anmassende. 2) *facilis*, let at gaa til. Ágángsamt verk, *opus facile*, et Arbejde uden Vanskelighed.

Agar, *f.* agaz, *mollescit, rarescit*, udblødes, opblødes, opløses. Skórinn agaz, *calceus permadescit*, Skoen bliver gjennemblødt. Hér

agar alt saman, *hic sunt omnia promiscua s. confusa, confluctuantur*, her er alt iblant hinanden, i Forvirring.

Agat, *n. gagates*, Agat.

Agdi, *m. vir nobilis; pr. aqvilinus*, en bekjendt Mand, egentl. den ørneagtige. 2) *multa expertus*, erfaren, forsøgt.

Ágéngilegr, *caducus, labilis, deciduus*, affaldende, som begynder at forfalde, falde hen.

Ágéngst (at ágángast), 1) *adoriri*, anfalde, angribe hinanden. Þar génguſt þeir á, *ibi alter alterum adorti sunt*, der angrebe de hinanden. 2) *par æstimari*, jævne, ligne imod hinanden. Þeir létu þetta ágángaz, *hæc æqvarunt*, de lode dette gaa lige op.

Ágériz (at ágéraz), *invalescere*, tager til, faar Magt.

Agg, *n. rixa, jurgia*, Trætte, Klammeri.

Agi, *m. disciplina, castigatio, exercitatio*, Ave, Tugt; þar var agi ok elian, *exercitatio et labor ibi non defuit*, der blev (han) holdt i Ørerne.

Agi, *m. caries soli*, løs, sid og vandig Jord. Aga-mikid land, *solum aqvosum*, vandrig Jord.

Ágiarn, *avarus avidus*, gjerrig. Ág. var hann bædi fiár ok metnadar, *opum et honoris avidissimus erat*, han var baade pengegjerrig og ærgjerrig. 2) *vehemens, alacris, promtus*, begjerlig, ivrig, fyrrig.

Ágiarnlega, *avide, vehementer*, gjerrigen, hæftigen. Konungr vard grimmlega reidr ok ágiarnlega, *rex ira feroci et vehementi percitus est*, Kongen var ophidset til en grusom og hæftig Vrede.

Ágirnd, *f. avaritia*, Gjerrighed.

Ágirni, *f. idem.*

Ágirniz (ágirntiſt, hefi ágirnzt, at ágirnaſt) *cupio, appeto*, tragte, hige efter.

Agn, *n. esca, illecebræ, inescamentum*, Madding, Lokkemad. 2) *piscatura, captura ferarum*, Fiske Fuglesfangst, Jagt.

Agnarr, *nom. pr. viri*, en Mands Navn. 2) *venator s. piscator strenuus, victoriosus*, en driftig, modig, heldig Fisker eller Jæger.

Agndofa, *inescatus deliciis, stupidus*, som har tabt Sands og Følelse, egentlig om en Fisk, som har hængt længe paa Krogen.

Agnhalld, *n. uncinus hami, spiciculum*, Hagen paa en Fiskekrog.

Agnhnúi, *m. idem.* Allir höfdu agnhnúa á hönum, *omnium obtrectationi expositus erat*, alle havde Horn i Siden paa ham.

Agnör, *f. idem.*

Agnsamr, *qvæstuosus, fortunatus in captura ferarum*, nærsom, fordelagtig, bekvem til Fiskeri eller Jagt; þar er agnsamt býli, *facilis est ibi commeatus cibariorum e regno animali, seu locus est ad venationem et piscaturam aptus*, dette Sted ligger bekvemt til Jagt og Fiskeri.

Agnir, *f. pl.* (*a sing.* ögn), *palea, stramen*, Avner.

Agnsax, *n. vid.* fiskibredda.

Ágódi, *m. proventus, reditus*, Fordel, Afgrøde. Ágóda-pantr, *antichresis*, Pant, som den panthavende maa bruge og nytte.

Ágreiníng, *f.* (grein) *dissentio*, Uenighed, Uoverensstemmelse i Mening.

Ágreiníngr, *m. idem.*

Ágrip, *n. compendium, elenchus libri*, Udtog.

Agta, *curo, æstimo*, haver Agt paa, Tilsyn med; agter, skatter. Hann agtadi eptir um eignir stadarins, *opes prædii curavit*, han havde Tilsyn med Gaardens Tilliggende. *vid.* akta

Ágæti, *celebro, laudo*, berømme, rose. Vörn hans var ágætt, *propugnatio ei laudi fuit*, hans Forsvar blev berømt.

Ágæti, *n. celebritas*, Berømmelse, Ypperlighed. Hann giördi þat til ágætis sér (Biörn breti), *id fecit, ut celebritatem sibi acqvireret, ne lateret nomen suum, v. facti fama*, det gjorde han for at indlægge sig et Navn; ágæta-gódr, *omni laude dignus*, fortræffelig, særdeles god. 2) *delicia*, Lækkerbidsken, Kræs. Þeir fiskar voru ágæti hans, *isti pisces illi erant in deliciis*, disse Fiske vare hans lækreste Ret; nýtt miöl var brúkad til ágætis eins og annars á Reykhólum, *recens farina ad varias delicias, Reykholis usui fuit*, nyt Mel blev kun brugt som en Lækkerhed paa Gaarden Reykholar; at hafa at ágætum, *in deliciis habere*, at holde meget af.

Ágætlega, *celebrites, eximie*, berømmelig, ypperlig.

Ágætr (gæti), *celebris, memorabilis*, berømt, fortræffelig. Ágætt fall sá féck til vallar, *memorabilis in illa planitie erat cædes (regis Haralldi victoriosi)*, hans Fald (i Marken) er berømt.

Áhalld, *n. utensile, instrumentum, vis*, Redskab, Værktøj, Evne; *sæpius in plur.*, oftere i Flertallet áhölld.

Áhángandi, *adhærens, necessitate junctus*, Paarørende, Beslægtet.

Áhángari, *m. v. socius*, Kammerad, Tilhænger. 2) *cliens*, Klient.

Áhángi (at áhánga), *adhæreo*, hænger ved, hænger sammen med.

Áheit, *n. votum*, Løfte til Guderne, Paakaldelse. Þeir komuz med áheitum af, *post vota nuncupata (ægre) evaserunt*, de slap derfra med Løfter til Guderne (ɔ: med Nød og neppe).

Áheyrilegr, *plausibilis, verisimilis*, rimelig, som lader sig høre.

Áheyrsla, *f. exauditio*, Paahøren, Tilhøren.

Áheyrsla, *inaudiens*, som hører paa noget. Hann vard áheyrsla, *inaudivit*, han hørde det.

Áhittinn, *sagax*, snu, heldig til at gjætte eller træffe.

Áhladandi, *m. æstus maris freqventior*, stærk Søgang.

Áhlaup, *n. impetus, irruptio, invasio*, Anfald, Angreb.

Áhlaupasamr, *impetuosus, acer, vehemens*, volde som, hæftig angribende (sit Arbejde eller sin Fiende).

Áhlaupavedr, *n. inopinata tempestas*, pludselig paakommende Uvejr.

Áhlaupaverk, *n. res facilis et explicata*, et Arbejde, man kan løbe til, som er snart bestilt.

Áhlecking, *f. damnum*, Uheld, Vanheld.

Áhleypni, *f. procacitas, impetus importunus*, Fremfusenhed.

Áhlýdiz (áhlýddist, hefi áhlýzt, at áhlýdast), *comprobo*, bifalder, overtales.

Áhöfn, *f.* (skips), *quicquid in navi rerum est, merces peregrinatorum, onus nauticum*, Skibsladning, alle Sager, der ere indenborde.

Áhölld, *n. pl. arma, instrumenta*, Redskaber, Værktøj. 2) *paritas, æqvalitas virium*, Ligevægt, Lighed i Styrke og Kræfter. Lengi vóru áhölld med þeim, *diu æqvo marte certabant*, længe stod de dem lige godt i Kampen; at hafa eingi áhölld vid, *nullas habere vires ad resistendum*, ikke kunne gjøre nogen Modstand.

Áhrun, *n. ruina, casus*, Nedstyrten, Fald (især om Skylregn).

Áhrynsord, *n. pl. verba efficacia, fatidica*, varslende Ord, Ønsker og Ord, som bestemme ens Skjæbne.

Áhræri (at áhræra), *attingere*, berører, rører ved, tager paa.

Áhugi, *m. sollicitudo, fervor animi*, Bekymring, opiørt Sind.

Áhyggia, *f. sollicitudo, cura*, Omhu, Omsorg, Bekymring.

Áhyggiufullr, *sollicitus*, bekymret.

Áhyggiusamlega, *sollicite*, bekymret, uroligen.

Áhyggiusamlegr, *sollicitus, qvi sollicitudinem præ se fert*, som ser ud til at have Bekymringer, tankefuld.

Áhyggiusamr, *sollicitus, anxius*, bekymret, urolig.

Áhyggiusemi, *f. sollicitudo jugis*, Bekymringer, Bekymrethed.

Áhætta, *f. præsens periculum*, Vovestykke.

Áhætti (at áhætta), *periculum facio*, vover noget farligt.

Ái, *m. proavus*, Oldefader (ellers lángafi). Fyrstr er fadir, afi annar, þridi ái, *primus est pater, avus alter, tertius proavus*, den første er Fader, den anden Bedstefader, den tredie Oldefader.

Ái (ádi, hefi ád, at á *vel* at æa), *pausare, cum jumentis qviescere et illis respirationem dare*, beder paa Rejsen. Rétt er manni at æa eykum sínum, þar ei hefir ádr slegid verid, *ubi fænisecium non est, pausam jumentis dare cuilibit integrum esto*, man har Ret til at bede med sine Heste, hvor der ikke slaaes Hø.

Áir, *f. pl. lac butyro emunctum, ebutyratum*, Kjærnemælk.

Aka (akadi, hefi akad), *ago, agito, pro, moveo*, bringe frem, bevæge frem. Aka skauti, *pedem proferre*, fire Skjødet (paa Sejlet); aka sér, *motare tergum v. humeros*, vrie sig, skutte sig.

Ákafi, *m. fervor, præcipitantia*, Iver, Hidsighed. Ákafi þinn ok ālitaleysi dregr þig skamt, *fervor et inconsiderantia tua parum tibi prosunt*, du kommer ikke langt med din Hidsighed og Uforsigtighed.

Ákaflegr, *assiduus, vehemens*, ivrig, hidsig, hæftig.

Ákaflyndr, *idem*.

Ákafr, *idem*.

Ákall, *n. invocatio*, Paakaldelse.

Ákalla, *invoco*, paakalder.

Ákarn, *n. glans quernea*, Ageren.

Ákast, *n. ictus lapidis v. teli*, et Slag, Kast med Sten eller Spyd. 2) *farina pulti satis*, Mel til en Grød.

Ákéfd, *f. vid.* ákafi.

Ákénni, *clare sentio*, mærker, smager. Þess hafdi ákénnt, *clare innotuit*, det fik man at fornemme.

Ákénning, *f. gustus, gustatio*, Smag, Smagen.

Ákiósandi, *eligendus*, udkaaren, som man maa ønske, attraa.

Akka, *coacervo*, dynger sammen, sammenhober.

Akkéri, *n. anchora*, Anker; akkéris-strengr, *m. funis anchorarius*, Ankertov.

Akkr, *m. desiderium*, Lyst. Mér er enginn ackr í því, *nihil pensi mihi est*, jeg bryder mig ikke om det, kan ikke noget med det (plebejistisk).

Áklaga, *accuso, arguo*, anklage, sigte, saggive.

Áklagari, *m. accusator*, Anklager.

Ákleiminn, *vulnerandi peritus*, saarende, som gjerne saarer. Hann giörđi hönum ákleimr, *vulnera inflixit*, han saarede ham.

Áklögun, *f. accusatio*, Anklagelse, Saggivelse.

Áklædi, *n. stragula polymita*, et Tæppe, Dækken (egentlig til Kvindfolks Ridesadler).

Akneyti, *n. bos jugalis*, et Nød, en Okse, som drager Aag, spændes for Plov.

Ákoma, *f. vulnusculum, ulcusculum*, et lille Saar, en lille Byld. 2) *recens pluvia*, en lille Iling, pludselig Regn.

Áköst, *n. pl. mutuæ criminationes*, gjensidige Beskyldninger, Bebrejdelser.

Akr, *m. ager*, en Ager.

Akrhæna, *f. Perdix vulgaris, Tetrao*, en Agerhøne.

Akrland, *n. arvum*, Agerland, Pløjland.

Akrmadr, *m. agricola*, en Agerdyrker, Landbruger.

Akrrein, *f. porca*, en Agerren.

Akryrkia, *f. agricultura*, Agerdyrkning, Landbrug.

Akt, *n. æstimatio*, Agt, Agtelse.

Akta, *æstimo*, agte.

Aktaumr, *m. funuis, qvo obliqvantur vela, pes*, Fireline, Tog, hvormed man firer Sejlene.

Ákúra, *f. et* ákúran, *reprehensio querula*, Irettesættelse, Bebrejdelse. Hann mætti ákúrum, *querimoniam contra se offendit*, han paadrog sig Irettesættelse.

Ákæra, *f. accusatio*, Anklagen, Beskylden.

Ákæri, *accuso*, anklager.

Ál, *f.* (*pl.* álar), *lorum, funiculus e corio*, en Øl, Rem.

Alabastur, *m. alabastrites, alabastrum*, Alabast.

Álag, *n. additamentum*, Tillæg, Tilgift. 2) *indictio, tributi novi impositio*, Paalæg. 3) *mulcta*, Bøder. 4) *superior pars costæ navis*, det øverste af Indholter eller Krumholter i et Skib. 5) *sæpius in plur.* álög, *diræ fatales*, Forhekselse, en Persons Skjæbne, bestemt ved Troldom. At vera í álögum, *furiis agitari*, at være forhekset.

Álagsháttr, *m. modus appositivus, vid.* Skálda, Maade at lægge paa, eller sammensætte (?).

Álagstorfa, *f. superior pars strati clitellarum*, Grønsvær eller Græsterve, som lægges ovenpaa det øvrige Underlag under Kløftsadler.

Álakista, *f. excipula*, Aalekiste.

Álakrabbi, *m. mustela*, Aalekvabbe (en Fisk).

Álas, *n. reprehensio, vituperium*, Irettesættelse, Bebrejdelse.

Álasa, *vituperare*, irettesætte, skjænde paa.

Álastöng, *f. fuscina*, en Aalestang.

Álát, *n. embamma*, Dyppelse som heldes paa, især Melk ell. desl. som slaaes paa Grød.

Albatamedal, *n. medicamentum catholicum*, Universalmiddel.

Albati, *m.* (*qv.* allr bati), *restitutio in integram sanitatem*, fuldkommen Helbredelse.

Albeinn, *in excipiendo promtus*, meget gjæstmild.

Albiartr, *pellucidus*, meget klar, skinnende.

Alblár, *in totum cæruleus*, ganske blaa.

Alblódugr, *totus cruore madens*, ganske blodig, over alt bestænket med Blod.

Alblómgadr, *totus in flore, s. florens*, blomsterfuld, meget blomstrende.

Albogabarn, *n. proles novercali odio exposita, s. astorgiæ matris*, et Barn, der ikke yndes af Forældrene, behandles som Stedbarn.

Albogaskél, *f. patella conica s. mucronata*, Patel, Albueskjæl.

Albogaskot, *n. pl. velitationes et infensi gestus hostiliter trudentis*, Albuestød.

Albogi, *m.* (alin bogi, *vulgo* olbogi, olnbogi), *cubitus, curvatura cubiti, artus lacerti et brachii*, Albue.

Albúinn, *omnino paratus*, ganske færdig, fuldkommen beredt.

Aldauda, *adj. indecl. ad internecionem cæsus*, aldeles udryddet. Þar var aldauda í landinu, *tota regio ad internecionem vastata erat*, hele Landet var blottet for Mennesker. 2) *emortuus, prorsus exstinctus*, uddød (*de familia*). *Kn.*

Aldin, *n. herbæ hortenses cultæ*, Havevækster, Haveurter, *omnes arborum fructus edules spec. glans fagea*, alle Slags Træfrugt, især Olden.

Aldingardr, *m. hortus*, Have. 2) *pomarium*, Frugthave.

Aldæla, *humanus, facilis homo*, omgjængelig, let at komme til Rette med. Hann er ecki aldæla, *est homo paucorum hominum*, han er temmelig vanskelig.

Áleidis, *prorsum, in viam*, fremad, videre paa Vejen. Áleidis þokar nú um heilsu mína, *de valetudine mea melius spero*, nu synes mig dog, jeg begynder at komme mig.

Aleiga, *f. omnis possessio sive habentia*, ens hele Ejendom, alt hvad man ejer og har.

Aleigumál, *n. culpa omni habentia expienda*, en Sag, som gjelder ens hele Boeslod.

Áleikinn, *in ludo injurius*, som fornærmer eller bedrager den man leger eller spiller med.

Áleiksa, *inferior, male habitus in ludo*, som tas ber, fornærmes, bedrages i Legen eller Spillet.

Áleikst (álékst, hefi áleikizt, at áleikast), *in ludo succumbere*, taber Spillet; áleikizt hefir hlutr minn, *deterior sors me mansit*, det er gaaet tilbage for mig.

Áleita, *tento*, forsøger, prøver paa. *Kn.*

Áleitinn, *impetuosus*, som vælder sig ind paa andre, ikke kan lade andre være i Ro.

Áleitni, *f. infestatio, conatus irritandi, petulantia*, Overmod, Kaadhed i at fornærme og opirre andre.

Álengdar, *adv. eminus*, langt fra, langt borte.

Áles, *n. filum laneum crassissimum*, grovt Uldsgarn.

Aleyda, *f. solitudo, desertum*, en Ørken, Udørken.

Álfa, *f.* hálfa, *f. plaga, regio mundi*, Verdenskant, Himmelegn. *Sic*: heimsálfa, *regio mundi*, Verdensspart; landsálfa, *districtus terræ*, Landstrækning. 2) hálfa *f.* álfa, *vices, quod in contractibus sæpe occurrit*, Vegne, Side, Del, hvilket ofte forekommer i Kontrakter, *ex gr.* af einnri álfu var N. af annari M. *ab hac parte erat N. ab altera M.* paa den ene Side var N. paa den anden M.

Álfabruni, *m. aphthæ*, et Slags Byld eller Udslæt med Koe og Sprækker især i Ansigtet paa Dyr, (se Félagsrit 9 Bindini 186 bladf.)

Alfadir, *m. omnium pater, Pantopater*, Alfader.

Álfafólk, *n. idem ac* álfr. 2) *saxicolæ*, Bjergboer.

Alfallinn á, *persvasus*, forsikret, forvisset om.

Álfavakir, *f. pl. pori majoris glaciei vernalis*, smaa Huller eller Vaage i Isen om Foraaret.

Álfr, *f.* álfi, *m. genius, faunus*, Alfe, Ellefolk, *in Edda nominantur*, hvítálfar *v.* liósálfar, *genii lucis et* svartálfar *v.* döckálfar, *genii tenebrarum, angeli sc. boni et mali*, i Edda nævnes Hvidalfer eller Lysalfer og Svartalfer eller Mørkalfer, de første vare gode, de sidste onde Aander. *Propr.* álfr *patronymicum est e patria eorum* álfheimar, *qvi sunt orientalis* Norvegiæ *regio inter amnis, cuius termini fuere amnes duo* Raumelfur *et* Gautelfur, egentlig et Folkenavn paa dem, som boede i Alfheim, et Landskab i det østlige Norge imellem Floderne Romelven og Gøtelven, altsaa omtrent det nuværende Bahus.

Álfrekaber, *n. pl. catapotia*, Lakserepiller, *vid.* dritber.

Álfreki, *m. sordes humanæ s. exoneratio alvi, hæ sordes sæpe in amnes et fluvios ejiciebantur, imo latrinæ supra rivos ædificatæ sunt, ne ulli homini nauseæ sint illæ sordes*, Menneskeskarn, hvilket man plejede at kaste i Aaer

og Floder, ja man bygde ogsaa Vandhuse over Bække, for at slige Urenligheder ikke skulde være nogen til Ekkelhed.

Alfrægiaz, *celebrescere*, blive vidt og bredt berømt, bekjendt. Þat alfrægdiz um öll lönd, *per omnes terras celebrabatur*, det blev bekjendt over alle Lande.

Álft, *f. cygnus, olor*, Svane.

Alfær, *permeabilis*, fremkommelig, befarelig. Alfær vegr, *via publica legaliter meabilis*, Alfarevej. 2) *instructus, idoneus*, udrustet med Tilbehør, paa rede Haand.

Algilldi, *n. plenum pretium rei perditæ*, fuld Værdi, fuld Erstatning, *vid.* gilldi.

Algiördr *v.* algiörr, *perfectus, consummatus*, fuldgjort, fuldendt, fuldkommen.

Algiörleiki, *m. perfectio*, Fuldkommenhed.

Algiörvi, *n. panoplia*, fuld Rustning, Mundur.

Algleymíngr, *m.* 1) *amnestia*, fuldkommen Tilgivelse, Amnesti. 2) *effusa lætitia, ubi qvis ob gaudium omnia alia postponit*, overvættes Glæde, saa man glemmer og tilsidesætter alt andet.

Alheimr, *m. totus mundus, macrocosmus*, hele Verden, Alverden.

Alhendur, *f. pl. omnis nisus*, alle Kræfter, al muelig Anstrængelse. At leggia alhendr á, *omnibus viribus niti*, at anvende alle Kræfter paa noget.

Alhugi, *m. serietas*, Alvorlighed. 2) *candor*, Oprigtighed, Ærlighed.

Allrýsi, *n. integrum prædium, omnes rusticatui aptæ domus*, alle Bygninger, som hører til en fuldstændig Gaard.

Álid (áleid, at álída), *inclino procedo*, lakker mod Enden, lider ud paa, forløber.

Alifé, *n. pecus altile, saginatum*, Fedekvæg.

Alifuglar, *m. aves domesticæ*, Husfugle, tamme Fugle.

Álika, *similiter*, ligeledes, paa lige Maade.

Álíkr, *similis*, ligedan, lignende.

Alilamb, *n. agnus pasticus*, Fedelam.

Alin, *f.* Álnar, *ulna, cubitus*, en Alen, (*olim* öln). *est sive mensura s. pretium, nam constitit una ulna panni promercalis olim 4 solidis*, enten i Alenmaal eller i Pengeværd 4 Skilling, som var den gamle Pris for en Alen Havnevadmel.

Alinn (*pl.* aldir *v.* alnir). 1. *natus*, født. 2. *alitus, pasticus*, fedt, mæsket.

Álit, *n. aspectus, facies, apparentia*, Anseende, Udseende. Fagr álits, *formosus venustus*, smuk af Udseende, veldannet; vænn at áliti, *idem*.

Álit, *n. inspectio, æstimatio*, Betragtning, Anseelse.

Álit (áleit, at álíta), *æstimo*, betragter, anseer.

Álitaleysi, *n. imprudentia*, Ubetænksomhed, Uforsigtighed.

Álitlegr, *formosus*, anseelig, skjøn. 2) *de quo bene sperandum*, som man maa have gode Haab om. Þá var álitleg vinátta þeirra, *tum*

amicitia eorum apparenter bona fuit, den Gang syntes deres Venskab at staa paa en god Fod.

Alka, *f. alca (avis)*, Alke (en Søfugl, som er sort og hvidbroget).

Álka, *f. mentum s. inferior pars faciei hominis*, Hagen, Underdelen af Ansigtet. Hann teigir álkuna, *dicitur de eo, qvi impudenter cervice recurva mentum exserit, s. porrigit*, han kaster med Nakken, siges om en, som paa en upassende Maade kaster Hovedet tilbage og stikker Hagen frem.

Alkéndr, *omnibus notus*, kjendt af alle, almindelig bekjendt.

Alkiötvi, *m. pancreas*, en Tykkert, et tykt, lasket Menneske.

Alklædi (at alklæda), *integrum vestitum dare*, klæde en fra Top til Taa.

Alklædnadr, *m. integer vestitus*, en hel Klædning.

Alkunna, *v.* Alkunnigr, *v.* Alkunnr, *perfecte notus*, fuldkommen, eller almindelig bekjendt.

Áll, *m. muræna, anguilla, alias* biartáll, liósáll, ætiáll, en Aal, man siger ogsaa: biartáll, liósáll, ætiáll.

Áll, *m.* 1) *alveus, oblonga lacuna in re aliqva*, en lang Fordybning i Midten af noget, f. Eks. Floder. 2) *alveolus niger in tergo eqvorum*, en sort Stribe langs Ryggen af Heste. 3) *alveolus sive medulla in medio pinus*, Marven midt i Fyrretræer.

Alla-götu, *ad finem, prorsus ad*, lige til, hele Vejen til. Alla götu at bænum, *prorsus ad prædium*, hele Vejen ell. lige til Gaarden.

Allda, *f. unda maris*, Bølge. Hvadan mun sú allda runnin? *qvinam hujus consilii autor?* hvem er vel Ophavsmanden til det? 2) *elevatio terræ inde*: Öllduhryggr, *nom. pr. loci*, en Banke, hvor Grunden hæver sig deraf det Stedsnavn Ølduhryggr; *olim* jollda *unde* jollduhlaup, tilforn hed det jollda hvoraf jollduhlaup.

Alldarbragr, *m. genius seculi*, Tidsalderens Aand.

Alldafar, *n. lapsus temporum*, Tidsløb. 2) *genius seculi*, Tidsalderens Aand.

Alldafarsbók, *f. annales*, Aarbog, Krønnike, Annal.

Alldamót, *n. pl. confinia seculorum*, to Tidsalderes eller Hundredaars Sammenstød.

Alldavinr, *m. amicus constantissimus, inveteratus*, gammel, oprigtig Ven.

Alldaödli, (*pro* alldaedli. *si* adli), *ablat. tantum in usu est*: frá allda ödli, *ab initio seculorum* fra Arilds Tid.

Alldinn, *annosus*, gammel.

Alldr, *m. ætas, ævum, seculum*, Alder, Levealder, Tidsalder. Alldri orpinn, *annosus*, gammel, bedaget; meiri at alldri, *natus, ætate major*, ældre; jafnalldri, *coævus, æqvalis*, jævnaldrende, lige gammel item: samtidig.

Alldradr, *annosus*, aldrende.

Alldrei *s.* alldreigi (ɔ: alldur ei, alldur eigi), *nunqvam*, aldrig, ingensinde. Um alldr ei, *per secula numqvam*, aldrig nogensinde.

Alldrlag, *n.* *terminus vitæ fatalis*, Død, egentlig Livets Slutning. Verda einum at alldurlagi, *occidere s. occidi curare*, være Aarsag i ens Død. At valda eins alldrlagi, *habere jus vitæ et necis*, at have ens Liv og Død i sin Haand.

Alldrtili, *m.* *mors, obitus, consummatio dierum vitæ*, Død, Livets Ende. Þad vard hönum at alldrtila, *istud terminum vitæ illi constituit*, det blev hans Død, forvoldte hans Død (á tili).

Alldrænn *s.* alrænn, *humanus, genialis*, omgjængelig, blid i Omgang, (ræna; *vid.* einrænn, *difficilis.*)

Allgódr, *perqvam bonus*, meget god, ret god.

Allillr, *perqvam malus*, meget ond.

Allkérskilega, *sarcastice*, meget spodsk og bidende.

Allra heilagra messa, *f.* *commemoratio omnium sanctorum, dies pandicularis*, Allehelgens Dag.

Allr, *omnis, totus*, al, hel. 2) allr, *qvi vivere, desiit, nil præterea valens*, ganske, rent ɔ: død. Hann vard þar allr, *ibi mortuus est*, han blev der med alle, døde der. Þat er öllu (at öllu) gott, *ex omni parte beatum*, det er godt i enhver Henseende. Allr, *penitus*, lige, ganske. Allt þar til, *donec, eo usqve*, lige indtil, lige til.

Allskyns, allskonar, *omnis generis s. modi*, allehaande, alskens.

Allstór, *perqvam grandis*, meget stor.

Alltíd, *semper*, altid.

Allvel, *per bene, optime*, meget vel, ret vel.

Allsendis, *omnino, tandem*, ganske og aldeles.

Allz, *cum, qvoniam*, saasom, da. Allz vér erum einnar túngu, *cum lingua nobis communis sit*, da vi tale et og samme Sprog (Digt).

Álma, *f.* *scapus hami s. alterius similis instrumenti, ansa, cui funiculus alligatur*, en Green eller Arm af et Anker, en Fiskekrog eller deslige Redskaber.

Almanak, *n.* *fasti*, en Almanak.

Almannarómr, *m.* *fando vulgata fama*, almindeligt Rygte.

Almáttr, *m.* *omnipotentia*, Almagt.

Almáttugr, *omnipotens*, almægtig.

Almennilegr, *idem ac* almennr. 2) *universalis*, almindelig, universal, generel.

Almenníngar, *m. pl.* *loca communia, compascua*, Græsgange, som ere tilfælles, Fælleder, Almindinger.

Almenníngr, *m.* *universitas*, Almenhed. 2) *expeditio, universalis*, almindelig Ledding.

Almenníngsgagn, *bonum publicum*, det offentlige Bedste.

Almenníngsvegr, *via regia v. publica*, Landevej, Alfarevej.

Almennr, *ordinarius, communis, vulgaris*, sædvanlig, almindelig.

Almennt, *communiter*, almindeligen.

Álmr, *m. ulmus*, Elm, Almetræ. 2) *arcus ulmeus vel etiam qvicunqve arcus*, Bue af Elmetræ, enhver Bue (Digt)

Almúgi, *m. plebs, promiscua multitudo*, Almue, Mængden.

Almúgamadr, *m. vir plebejus*, en Almuesmand.

Almúgastiórn, *f. democratia*, Folkeregjering, Demokrati.

Almusa, *f. vid.* ölmusa.

Almæli, *n. fama vulgaris*, almindeligt Rygte, hvad alle sige.

Almætti, *n. omnipotentia*, Almagt.

Álnarlángr, *cubitalis*, alenlang.

Álög, *n. pl. vid.* álag.

Álögur, *f. pl. onera gravamina*, Paalæg, Byrder. 2) *mulcta*, Pengebøder.

Álpalegr, *brutalis*, fjantevorren, tosset.

Álpaz (*per metathesin litt. pro* aplaz), *vitulorum more incedere*, gaa sin egen skjæve Gang, tosse af.

Álr, *m. subula*, en Syl.

Alræmdr, *famosus*, almindelig bekjendt, som har et udbredt Rygte.

Alræmi, *n.* (rómr), *fama vulgaris*, almindeligt Rygte, Ry.

Alskínandi, *undiqve splendens*, meget skinnende, overalt glimrende.

Alskipadr, *plene ordinatus*, besat, fuld besat; alskipud stofa, *triclinia strata, occupatis sedilibus*, en Stue, hvor alle Pladser ere besatte.

Alskotinn (akr), *ager in herba s. gramine*, bevoksen overalt, i fuld Flor (som en Ager).

Alskrafadr, *in omnium ore*, som er i alles Munde, som alle tale om.

Alstadar, *adv. ubiqve*, overalt, allevegne. *Kn.*

Alsnotr, *prudens*, meget snild.

Alsvidr, *pro* alsvinnr, *sapiens*, meget viis. 2) *bene moratus*, dannet, meget kultiveret.

Alsystkyn, *n. pl. fratres et sorores germani*, kjødelige Søskende, Fuldsøskende.

Altaladr, *in omnium ore*, som er i alles Munde. 2) *diserte loqvens*, som kan tale redt (om Børn.)

Altari, *n.* (*hodie at olim m.*) *ara, altare*, et Alter.

Altarisbók, *f. missale*, Alterbog.

Altarisbrík, *f. corona altaris*, Altertavle.

Altaris-kérti, *candela consecrata*, Alterlys.

Altarisklútr, *m. mappula*, Alterdug, et Klæde, som lægges over Kalken.

Altariskledi, *n. aræ peristroma, paramenta altaris*, Alterklæde.

Altekinn, *affectus*, betaget. Alt. af landfarsótt, *morbo epidemico affectus*, han er angreben af en Omgangssyge.

Altýngis (túnga), *per omnes lingvas*, i alle Sprog. Þad er alt. rétt, *in omni lingva valet*, det gjælder i alle Tungemaal.

Alvalld, *n. omnipotentia*, Almagt.

Allvalldr, *omnipotens*, almægtig. 2) *Monarcha*, Enevoldsherre, Konge (Digt).

Alvara, *f.* (*qv.* allr vari), *serietas*, Alvor, Alvorlighed. Med alvöru, *serie*, alvorlig, for Alvor.

Alvarlega, *serie*, alvorligen.

Alvarlegr, *serius*, alvorlig.

Alvepni, *n.* (allr, vopn), *panoplia*, *integra armatura*, fuld Rustning.

Alverkia, *omnibus membris dolens*, over det hele Legeme betaget af Smerte.

Alvidra, *f. mollis undiqve aura*, mildt Vejr paa alle Sider, en sagte, mild Vind allevegne fra.

Alvidrulegr, *comis affabilis*, mild, venlig.

Alvisinn, *idem ac seqv.*

Alvista, *o. g. apoplecticus*, *sideratus*, rørt over hele Kroppen. *vid.* halfvista á vista, *torrefacere*.

Alvitr, *omniscius*, alvidende.

Alvopnadr, *cataphractus*, fuldbevæbnet, i fuld Rustning.

Alvotr, *permadidus*, *s. toto corpere uvidus*, vaad overalt.

Alvörugéfin, *serius*, alvorlig.

Alvörugéfni, *f. serietas*, Alvorlighed.

Alúd, *f. studium*, *benevolentia*, Beredvillighed, Oprigtighed.

Alúdlegr, *benignus*, *facilis*, velvillig, oprigtig.

Alúdlega, *benevole*, velvilligen, oprigtigen.

Alún, *n. alumen*, Allun.

Álútr, 1) *cernuus*, ludende, som helder forover. 2) *pronus*, *inclinans*, tilbøjelig, heldende til.

Alvæpni *vid.* Alvepni.

Alýdis, *cum omni studio*, med al Flid og Iver.

Álýgi, *f. mendacium probrosum*, *calumnia*, løgnagtig Beskyldning.

Álykta (at álykta), *concludo*, beslutter; slutter.

Ályktan, *f. conclusio*, *sententia decisiva*, Beslutning; Slutning, Følgeslutning.

Alþíng, *n.* (alþíngs), *comitia*, *commune s. universale forum*, Altinget (i Island).

Alþíngi, *n.* 1) *consultatio publica s. de salute publica*, offentlig Raadslagning om det almindelige Bedste. 2) *idem ac* alþíng.

Alþíngismenn, *m. pl. consultores et consultatores*, Raadgivere og Raadspørgere; alle de, som indfandt sig paa Altinget.

Alþíngis-samþyckt, *f. consultum universitatis*, *plebiscitum*, Beslutning paa Altinget, en Lov, som af Almuen blev vedtaget paa Altinget.

Alþýda, *f. populus*, *plebs*, Almue, Folket.

Alþýdlega, *more vulgari*, almindeligen, som Skik og Brug er. 2) *humaniter*, meget venlig, omgjængelig.

Alþýdlegr, *generalis*, almindelig. 2) *humanus*, venlig, omgjængelig.

Alþýdulof, *v.* -hrós, *n. præconia vulgi*, almindelig Berømmelse, Ros.

Alþýdustiórn, *f. res publica*, Republik, Folkeregjering.

Alþýngis, *omnino*, *omni modo*, ganske, aldeles, (á þúngi).

Álægia, *f. eqva marem appetens*, brunstig (om Hopper); merin er álægia, *eqvus*, Hoppen er brunstig.

Álægt hross, *idem*.

Alætr, 1) *de puberibus dicitur, qvi solido cibo nutriri possunt et lacte diutius non opus habent*, som kan spise alle Slags Mad (siges om Børn, som ikke længer behøve Di eller Mælk). 2) *de cibo etiam dicitur, qvi ad satietatem sine periculo estur*, meget eller fuldkommen spiselig, som enhver kan spise uden Fare (om Maden).

Áma, *f. amphora*, et Fad, Anker, en stor Tønde, (áma, háma).

Áma, *f. Erysipelas, ignis sacer, ignis sancti Antonii*, Rosen (en Sygdom).

Ama, *molesto, ango*, plager, foruroliger. Margt amar vesælum, *multa angunt miserum*, meget ængster den ulykkelige.

Ámálga, *sæpius admoneo*, gjentager idelig, raader ofte paa.

Amasamr, *semper molestus*, som besværer, fortrediger, vranten, gnaven.

Amasemi, *f. studium ægre faciendi*, Utjenstagtighed, Vrantenhed, Gnavenhed.

Ámáttkr, *pervalidus*, mægtig, vældig, drabelig; (ámáttgr *et* ámáttugr *qv.* máttugr á).

Ambátt, *f. serva, ancilla, cui servitia qvotidiana incumbunt*, Trælkvinde, Slavinde.

Ambbaga, *f. sinistre officium peragens*, en som bærer sig forkjert, ubehændig ad.

Ambbögulegr, *inconcinnus in operibus*, ubehændig i sine Forretninger.

Ambl, *n. labor assiduus, vagus*, ideligt Arbejde uden synderlig Færdighed og Fremgang, Fusken. *vid.* embla.

Ambla, *indesinenter laborare*, fuske paa noget. *vid.* vambla, svambla.

Amblodi, *m.* (*qv.* lodandi vid' ambl), *vir inaniter satagens*, Fusker.

Ambod, *n. instrumentum rusticum*, Redskaber, Arbejdstøj. 2. *genitalia*, det mandlige Lem. *vid. Osterson.*

Ambodaskémma, *f. colona*, et Hus, hvori Landsredskaber, Arbejdstøj forvares.

Ambr, *n.* 1) *vid.* ambl. 2) *stridor et qværelæ miserorum*, de Fattiges Klager, Jamren.

Ambstra, *cum molestia laboro*, slider og slæber.

Ambstur, *m. et n. labor molestus et tædiosus*, Slid og Slæb.

Ambt, *n. officium, hodie præfectura regia*, Embede, Amt.

Ambtmadr, *m. officialis, hodie præfectus regius, prætor, gubernator*, Embedsmand, Amtmand.

Ambtvistaz, *sollicite curam gerere*, udfører med Flid og Anstrængelse.

Ámedal, *præp. cum Gen. inter*, imellem.

Ami, *m. molestia*, Fortred, Besvær, Ubehagelighed.

Ámilli, *idem ac* ámedal.

Áminni, *moneo*, paaminder, erindrer en om noget.

Áminnilega, *memorabiliter*, mærkværdigen, mærkelig.

Áminnilegr, *memorabilis*, mærkværdig, erindringsværdig.

Áminning, *f. admonitio*, Paamindelse, Erindring, Advarsel.

Áminntr, *monitus*, paamindet, erindret, advaret.

Amma, *f. avia, mater maior*, Bestemoder. Öinmubrodir, -systir, *proavunculus, promatertera*, Bestemoders Broder, -Søster.

Ammór, *f.* afmór, *m. cupido, amor cæcus*, blind Kjærlighed, Elskov.

Ammórsdryckr, *m. philtrum*, Elskovsdrik.

Ámót, *n. confluentia*, Sammenløb af flere Floder.

Ámóta, *o. similis*, lignende.

Ámóti, *contra, obviam*, imod, imøde. Á móts vid, *e regione*, lige over for.

Ámótsvad, *n. vadum confluentis*, et Vadested, hvor Floder løbe sammen.

Ampli, *m. simpulum*, et Drikkekar, som brugtes ved Offergilder.

Amr, *n. vid.* ambr.

Ámumadkr, *m. lumbricus terrestris, sic dictus, qvod erysipelas his lumbricis probari et curari soleat, cum applicati marcescant et moriantur*, Regnorm, Jordmadike, saaledes kaldet af Áma, Rosen, fordi man plejer at prøve og læge Rosen med disse Madiker, der hensvinde og dø, naar man lægger dem paa.

Ámusott, *f. idem ac áma, erysipelas*, Rosen. *vulgo* heimakona *v.* heimakoma.

Ámæli, *n. vituperium*, Dadel, Bebrejdelse. Ámælis ordid stódst hann ei, *inhonestum qvid sibi objici non passus est*, han taalte ikke den Bebrejdelse.

Ámæli, *verbis castigo, increpo*, bebrejde, skjænde paa.

Ámælisamr, 1) *dedecorosus*, dadelværdig, usømmelig. 2) *increpatorius*, dadelsyg, bebrejdende.

Án, *præp.* (*hodie cum gen. olim interdum cum acc.*) *sine*, uden. Án er ills géngis nema heiman hafi, *hostis domesticus periculosissimus*, Frænde, er Frænde værst.

Án, *m. molestia*, Møje, Fortrædelighed. Hann á illan án, *magna illi molestia est*, han har stor Besværlighed.

Ana (at ana), *sine ratione ferri, qvo oculi spectant*, gaa hen i Taaget, løbe efter Næsen. Ana fram *idem.*

Ánaud, *f. servitus*, Trældom, Slaveri, Undertrykkelse. 2) *captivitas*, Fangenskab.

Ánaudarok, *n. jugum servitutis*, Trældomsaag.

Ánaudga (at ánaudga), *servire, cogere*, lader trælle, bringer i Trældom.

Ánaudugr, *in servitutem redactus*, bragt i Trældom, ufri.

And, *præpos. inseparabilis, contra*, en Afledsstavelse foran, som tilkjendegiver: imod.

Anda (at anda), *spiro, respiro*, aander, drager Aande. At anda á, *adhalare*, aande paa.

Andadr, *mortuus, placide exstinctus*, død, hensovet.

Andagift, *f. dotes animi spirituales*, Aandsgave.

Andakýll, *m. palus anatum, nom. pr.* et Andekjær ogsaa Stedsnavn.

Andardráttr, *m. respiratio, spiritus*, Aandedræt. I' einnm andardrætti, *uno spiritu*, i et Aandedræt.

Andarnefia, *f. balæna rostro anatiformi*, en Hvalfisk med et Næb næsten som et Andenæb.

Andarslit v. Andarslitur, *n. pl. mors, agon*, Dødskamp, sidste Aandedræt.

Andartak, *n. unica resumtio spiritus*, Aandedrag, den Tid man een Gang drager Aanden.

Andaz, *exspiro, de morte placida dicitur eadem notione ac* sálaz *vid. infra*, dør, hensover, siges om en sagte og rolig Død ligesom sálaz, se dette.

Andbod, *n. pl. renunciatio*, Modbud.

Anddyr, *f. pl. fores interiores vestibuli, qvibus opposita sunt* karldyr, Stuedør i Forstuen ligefor Forstudøren, som kaldes karldyr.

Anddyri, *n. idem ac* Anddyr. 2) *vestibulum domus*, Forstue, Indgang.

Andfúll, *ore fætens*, som har en stinkende Aande.

Andfýla, *f. stomacace, fætor oris*, stinkende Aande.

Andfælni, *f. somniorum terriculamenta*, slemme Drømme, Forfærdelse i Søvne.

Andfælur, *f. pl. idem.*

Andfætíngar, *m. pl. Antipodes*, Antipoder.

Andgeyflaz, *obloqvi*, trætte imod, modsige.

Andgeyflumadr, *m. oblocutor*, en som trætter imod, en Modsiger. *vid.* geyfla, gófla.

Andheitr, *spiritu fervidus*, hævngjerrig, som har den Egenskab at ens gode eller især onde Ønsker gaa i Opfyldelse, (*á* andi). 2) *calidæ respirationis*, som har varm Aande eller Uddunstning, (*ab.* and.)

Andhóf, *n. modus remis reluctandi contra ventum v. æstum maris*, det med Aarerne at ro mod Vind eller Strøm, for at Baaden ikke skal drive.

Andhæfi, *lembum piscatorium remigaudo moderari inter piscandum*, styrer Baaden med Aarerne, saa at den ikke skal drive imens man fisker.

Andhælis (*a* hæll), *retro*, baglænds, tilbage, forkjert.

Andhæris, *adverso crine*, imod Haarene.

Andi, *m. spiritus, anhelitus, anima*, en Aand, Aande.

Andkalldr, *aer frigidiusculus*, kjølig, sval (om Luften.)

Andkannalaus, *perfectus, integer (vitæ)*, fejlfri.

Andkanni, *m. vitium, nævus*, Fejl, Mangel.

Andköf, *n. pl. respirationis deliqvium*, Aandestemthed, Besvimelse.

Andlát, *n. mors, amissio spiritus*, Død, Aandens Opgivelse.

Andlegr, *spiritualis*, aandelig geistlig.

Andlit, *n. facies, vultus obversus*, Ansigt, Aasyn.

Andlitsfall, *n. lineamenta oris*, Ansigtstræk, Lineamenter.

Andlitsskýla, *f.* (múka) *liripipium*, Slør for Ansigtet.

Andlitsskæling, *f. rictus, spasmus cynicus*, Vrængen, Fordrejelse af Ansigtet.

Andmáll, *oblocutor, refragator*, som siger imod, som gjærne vil trætte imod.

Andmálsamr, *idem*.

Andmálsemi, *f. jurgia freqventia et tædiosa refragatio*, Modsigelsesaand, Modsigelsessyge.

Andmarki, *m. nævus, vitium*, Fejl, Lyde.

Andmerki, *n. pl. limites*, Grændsesfjæl, Grændse.

Andnes, *m. lingula terræ, aliæ obversa ad ora sinuum*, et Næs lige over for et andet ved Mundingen af en Fjord.

Andorda, *dissentientes, contradicentes*, som siger imod, uenig med.

Andrá, *f. pausa, anhelitus*, Øjeblik, Aandedrag. Pad var allt í einni andrá, *hoc totum uno anhelitu factum est*, det skjede alt i et Aandedrag.

Andra, *f.* (öndrur) *xylosolea*, Skier.

Andra, 1) *pedetentim v. lente gradior*, gaa langsomt frem, vandre. 2) *soleis v. assulis ligneis curro*, løber paa Skier.

Andrammr, *ore fætens*, som har en stinkende Aande.

Andremma, *f. fætor oris*, stinkende Aande.

Andriki, *m. anas mas*, en Andrik.

Andródr, *m. remigatio contra ventum*, Roning eller Roen imod Vinden.

Andrúm, *n. facultas respicandi, respiramen, spiramentum*, Aanderum, Pusterum

Andskara, at, *inepte applicare margines v. commissuras tabularum, cæspitum &c.*, fludre sammen, hutle sammen Bredter, Grøntørve ell. desl. saa at Sammenføjningerne ikke passe.

Andskoti, *m.* 1) *hostis, pr. contra jaculans*, Modstander, Fjende. Hann var alldrei í andskota flocki hans, *nunqvam hostibus ejus se associavit*, han var aldrig iblant hans Modstandere, Fiender. 2) *e regione sedens*, som sidder ligeoverfor. 3) *diabolus*, Djævelen, Fanden.

Andspænis (spónn), *e regione, ex adverso*, ligeoverfor.

Andstreymi, *n. lapsus aqvarum adversus; metaph. res adversæ*, det at have Strømmen imod sig; fignrl. Modgang.

Andstreymis, *adverso flumine*, imod Strømmen.

Andstreymr, *difficilis, inimicus*, vanskelig, som er imod.

Andstygd, *f. abominatio*, Vederstyggelighed, Modbydelighed.

Andstyggilegr, *detastabilis*, vederstyggelig, modbydelig, afskyelig.

Andsvar, *n. responsum*, Svar, Gjensvar. 2) *vadimonium, periculum*, Ansvar, Borgen.

Andsvara, *respondeo*, gjensvare, give (til) Gjensvar, besvare.

Andsvipt, v. andsypt, *f. ansula*, Haandfang, Stroppe.

Andsælis, *inverso ordine, contra solem*, imod Solen; forkjert, omvendt. 2) *in aprico, contra* forsælis, *in umbra*, i Solen, modsat forsælis, i Skygge.

Andtigna, *contemno*, ringeagter, forsmaar.

Andtúr, *m. mos indecorus*, slem Vane. Hann hafdi þann andtúr at hann géck í elldaskála, *illi erat mos indecorus iste, ut culinam freqventaret*, han havde den Vane, at han gik i Kjøkkenet.

Andtúraz (at andtúraz), *servili modo curare*, gjøre sig upassende Umage.

Andtæli, *n.* (tæli, *alicio*) *fæmina impudica, qvæ ad se viros allicit*, Luder, Skjøge, som lokker Mandfolk til sig.

Andtæpti (at andtæpta), *mussito, aliqvid mussitando regero*, mumler, brummer.

Andur, *f.* (*pl.* öndrur) *Xylosoleæ*, Skier.

Andvaka, *f.* (*potius in plur.* andvökur) *pervigilium, agrypnia*, lang Vaagen, Søvnløshed.

Andvaka, *o. g. pervigil, insomnis*, søvnløs.

Andvaki, *o. idem*.

Andvana *v.* andvani, *mortuus*, død, livløs. 2) *vacuus*, ledig, blottet for, manglende. Audsandvana, *pauper*, fattig, uden Formue.

Andvar, *n. aura levis*, en sagte Luftning.

Andvaragéstr, *m. hospes suspectus*, en mistænkelig Gjest.

Andvaralaus, *securus*, sorgløs, sikker, ubekymret.

Andvaraleysi, *n. securitas*, Sorgløshed, Sikkerhed.

Andvarasamr, *sollicitus*, opmærksom, bekymret for.

Andvari, *m. aura tenuis adversa*, sagte, behagelig Luftning.

Andvari, *m. vigilantia, sedulitas*, Aarvaagenhed, Omhyggelighed. *Etiam nom. propr. nani, Pervigil*, ogsaa en Dvergs Navn, den aarvaagne.

Andvarp, *n. suspirium, gemitus*, Suk, dybt Suk.

Andvarpa, *suspiro*, sukker.

Andvidri, *n. ventus adversus*, Modvind.

Andvígr, *antagonista, contra cædens*, Modstander, som fægter imod.

Andvirdi, *n. pretium æqvivalens*, saameget som en Ting er værd, fuld Betaling.

Andvitni, *n. pl. testes contrarii, aliis oppositi*, Modvidner, Kontravidner.

Andvökuríngl (edr-órar), *typhonia, typhomania*, Vildelse forbunden med Søvnløshed.

Andæfi, *vid.* andhæfi *v.* andþæfi.

Andæpti, *idem ac* andtæpti.

Andþóf, *n. idem ac* andhóf. 2) *interscalmium primum a prora*, den første Rorbænk fra Forstavnen af.

Andþveiti, *n. aggressus*, Angreb, Kamp, Haandgemæng. Hirdmennkónganna vóru komnir í krappasta andþveiti, *cominus acerrime pugnabant satellites regum*, Kongernes Drabanter vare komne i den haardeste Kamp.

Andþæfi, *idem qvod* andhæfi.

Ánetia (at ánetia), *irretire*, indvikle, besnære.

Ánga, *fragrare;* dufte, være vellugtende. Hér ángar úr högum, *pascua fragrant*, Engene dufte.

Ángan, *n. molestia v. fatum*, Skiæbne. 2) *serva, pedisseqva*, Slavinde, Opvarterske. Æ var hún ángan illrar brúdar, *à mala muliere inseparabilis erat*, bestandig opvartede hun den onde Kvinde.

Ángantýr, *qs.* hángantýr, *nomen Odini, e suspensorum cadaveribus, quibus ad necromantiam usus est*, et af Odins mange Navne, taget af de hængte, hvis Lig han brugte til sin Troldomskunst.

Ángi, *m. svavis odor*, Duft, Vellugt. Ángi í jördu, heyi, *svavis odor prati, foeni &c.*, Duft af Marken, Høet og desl.

Ángi, *m.* 1) *fibra*, en Trævle. 2) *ramulus, stolo*, en lille Green, en Kvist. 3) *extremitas*, det yderste af noget, Spids.

Ángilia, *f. pinna pectoralis piscium*, Brystfinne.

Angiliubein, *n. maxilla asellorum inferior*, det nederste Kiæveben paa Torsken.

Ángist, *f. angustia*, Angest.

Ángr, *m. sinus v. lingula, tam terræ qvam maris, locus scilicet angustus*, et snævert Sted, en Krog enten af Landet eller Søen; altsaa: Landtunge, snæver Fjord.

Ángr, *m. moestitia*, Bedrøvelse. Hann er nú í aungum, *jam moeret*, nu sørger, klager han.

Ángr, *n. dolor, angor*, Harm, Sorg, Bekymring.

Ángr, *angustus*, trang, snæver, (æng).

Ángra, *ango, molesto*, plage, fortrædige, ærgre, bedrøve.

Ángradr, *mæstus*, bedrøvet, sorrigfuld.

Ángurgapi, *m. soliditate omnibus molestus, detrimentum sibi accersens*, Dummerhoved, en som paadrager sig Fortred ved sin Dumhed.

Ángurvær, *mæstus, qverulus*, sorrigfuld, klagende, jamrende.

Ánkadr, *v.* vankadr, *vitiosus, non integer v. sanus*, skrøbelig, som har Lyde, Bræk; ánkasaudr, *ovis morbida*, et sygt Faar.

Ánkalaus, *integer, sanus*, frisk, uden Lyde.

Ánki, *m. vitium*, Bræk, Lyde. 2) *obligatio ob vitium*, Forpligtelse formedelst begaaet Fortseelse; hann hefir ánka á hönum, *obstrictum tenet*, han har Haand i Hanke med ham, ell. Nag til ham.

Ann (at unna), *faveo, diligo*, ynder, elsker.

Anna (sér), *festinare*, skynde sig, haste.

Anna, *perficio, it. iter emetior*, overkomme, fuldføre. E'g anna því ecki, *ad finem perducere neqveo, v. simpliciter, operari neqveo*, jeg kan ikke overkomme det.

Annáll, *m. annales*, Annal, Aarbog.

Annar, *alter, secundus*, den anden. 2) *alius*, en anden. Annar at ödrum, *unus post alterum*, den ene efter den anden.

Annarhvör, *alter uter*, en af to. Annadhvört, *alterum*, en af Delene. Annadh. — eda, *sive — sive*, enten — eller.

Annarlegr, *aliénus, absurdus, peregrinus*, fremmed, sær, urimelig.

Annars, *alias*, ellers.

Annarslags, *heterogeneus*, af et andet Slags, forskjelligartet.

Annarstadar, *alibi*, andensteds.

Annartveggi, *alter uter*, en af to.

Annaz (önn), *tueor curo*, sørger for, har Omhu for.

Annes, *n. qv.* andnes, *qvod vide*.

Annfridr, *m. pax domestica in operibus, qvotidianis*, Ro til husligt Arbejde, Arbejdsro.

Annríki, *n. occupatio, negotium*, mange Forretninger, Travelhed.

Annríkr, *laboriosus*, meget at bestille, travel. Ecki hefi ék átt so annríkt, *non adeo assiduus mihi labor fuit*, jeg har ikke havt saa travelt.

Annsamligr, *molestus, laboriosus*, besvarlig, travl, arbejdsom.

Annsamr, *idem*.

Annsemi, *f. assiduitas laboris*, Arbejdsomhed, Vedhængenhed ved Arbejdet.

Annvirki, *n. pl.* (önn, virki), *labores*, Husarbejde, Markarbejde, især det, som idelig gjentages til bestemte Tider. 2) *instrumenta*, Redskaber, Arbejdstøj. 3) *proventus rusticationis*, Indtægt af Landbrug.

Annt, annar, annast, *dicitur, ubi tempus non vocat*, siges naar man har knap Tid. Mér er ecki annt, *mihi tempus vacat*, jeg har ingen Hast, intet at forsømme. Ecki liggr annar á, *sat festinamus*, vi behøver ikke at skynde os mer. Hönum var annast um þad, *in eo erat moræ impatientissimus*, det var ham mest om at gjøre.

Ans, *n.* (*qs.* ands), *responsum*, Svar.

Ansa (at ansa), *respondeo*, svarer, ændser. Svo skal leidan forsmá at ansa hönum aungu, *sic lacessentes despiciendi sunt ut nihil regeramus*, saaledes skal man foragte Fornærmeren, at man intet svarer. *R.*

Ánslegr, (án) *qvi contra omnium morum se gerit, infrunitus*, sær, tosset, taabelig.

Ánýa (at ánýa), *renovo*, bringer paa ny i Erindring, paa Bane.

Ányt, *f. lac ovillum s. fructus è grege ovilla*, et Maal Mælk af et Faar. (á *ovis*, nyt, *commodum*).

Apa (at apa), einn, *futilitatis arguere, infatuare*, gjør til Nar, bedaare. 2) Apa eftir einum, *imitari, similare aliqvem*, efterabe, efterligne en.

Apaköttr, *m. simiolus*, Abekat.

Apaspil, *n. mimesis*, Abespil.

Apaldgrár (hestr), *equus scutulatus, pomelatus*, abildgraa. *vulgo* apalgrár *germ.* apfelgrau.

Apalegr, *simininus*, abeagtig, naragtig.

Apalgéngr (hestr), *equus succussator, qvalis sit, necesse est, per asprera currens*, noget stødende, som støder lidt (om Ridebeste).

Apalgrýti, *n. aspreta ubi lapides pomorum instar tegunt terram, lapides sc. pomorum forma et magnitudine*, Smaastene af forskjellig Størrelse, som gjøre Vejen ujævn.

Apalldr, *m. malus arbor, pomus*, Abild, Abletræ. *hinc* epli.

Apast (at apast) áfram, *inconsiderate ruere*, tosser frem, føjter om.

Api, *m. simius*, en Abe.

Apinia, *f. simia*, en Hunabe.

Aplalegr, *irrationalis*, ufornuftig, naragtig.

Aplakálfr, *m. foetus vitulæ immaturus*, en ikke fuldbaaren, for tidlig født Kalv.

Aplalamb, *n. foetus agnæ immaturus*, et ikke fuldbaaret, for tidlig født Lam.

Apli, *m. vitulus cujuscunque animalis*, en Unge, et Dyrs Foster.

Apótek, *n. apotheca, myropolium*, Apotek.

Apótekari, *m. myropola, apothecarius, plur. macopola*, en Apoteker.

Apr, *asper, acer, injucundus*, haard, barsk. Apr kulldi, *acre frigus*, en temmelig skarp Kulde. Apr, *etiam est prædicatum hominis, moribus, gestu et sermone austeri*, siges og om Mennesker af en barsk, streng Tankemaade, Opførsel eller Tale.

Apsalegr, *impudens, incondite proruens*, balstyrig, uregjerlig.

Apsi, *m. homo procax*, en balstyrig Person, (ogsaa om Heste).

Aptan, *m. vid.* Aftan.

Áqvarda, *destino*, bestemmer.

Áqvardan, *f. destinatio*, Bestemmelse. R.

Áqved, *designo*, aftaler, berammer, fastsætter.

Áqvedinn, *constitutus, designatus*, berammet, aftalt, fastsat. Áqvedin deild, *pars vel fors designata*, ens bestemte Del eller Lod.

Áqvædaverk, *n. opus destinatum*, fastsat, bestemt Arbejde.

Áqvædavopn, *n. ensis, pro voto hosti fatalis*, et Vaaben ved overnaturlige Egenskaber ulykkebringende for Fjenden. 2) *cui nihil impervium*, som gjennemtrænger alt.

Áqvædi, *n. sententia*, Dom. 2) *conditio*, Betingelse, Vilkaar. 3) *diræ*, Forbandelse, onde Hasker.

Ár, *adv. mane, principium alicujus, temporis*, Aarle, i Begyndelsen af en eller anden Tid. Ár var allda, þá er Y'mir bygdi, *principium erat seculorum, cum Ymer esset*, det var i Tidens første Begyndelse at Ymer levede. (Digt).

Ár, *n. annus*, Aar. 2) *annona, fruges*, Aaring, Tider, gode eller onde. Gott í ári, *ubertas, annonæ*, gode Tider, frugtbare Aaringer. Hart í ári, *caritas annonæ*, haarde Aaringer. Blóta til árs ok fridar, *pro pace et annonæ ubertate diis sacrificare*, ofre til gode Aaringer og Fred. Ár er gumna gódi, *ubertas terræ hominum deliciæ*, gode Tider er Folkenes Glæde.

Ar, *m. labor, specialiter aratio*, Arbejde især Pløjning. (Digt.)

Ár, *m. minister*, Drabant, Gesandt; konúngsárar, *regii satellites*, Kongens Drabanter. (Digt.)

Ár, *m. malus, dæmon, alias ári*, en Djævel.

Ár, *f. remus*, Aare (at ro med). E'g flý á árar þínar, *tabulum naufragii apud te qværo*, jeg henflyer til dig.

Ar, *n. pulvis minutissimus, atomus in radiis solaribus*, fint Støvgran, Solgran.

Ar, *m. v.* arin, arn, *focus domesticus*, Arne, Arnested. *Codex legum Frostathingensium de locatione et conductione sive cap.* 27. Þrír eru arinseldar at lögum; sá er einn, er bóndi skal hafa í húsum þeim, er hann sitr í eda sefr í; sá er annar er baka þarf vid og hióda og sá eldr er hiún skulu hafa innan húss til hýbýlabóta; sá er hinn þridi er heitir kylnueldr og lava eldr. *Jure sunt tres foci domestici: unus qvo utitur pater familias in hypocausto et cubiculo; secundus est culinaris, assandis et coqvendis cibariis inserviens, item domesticus ad varios usus familiæ, et ad conservationem ædificiorum; tertius est, qvi nomen a carbonibus et horreo trahit (qvi vaporariis et polentæ præparandæ inservit).* Frostetingsloven Landslejebalken 27 Kap. Efter Loven gives der tre Slags Arneild (Arensilde), den første skal Husbonden have i de Værelser, han opholder sig eller sover i; den anden er den man bager eller kaager ved, og som Tjenestetyendet skal have til Husbehov; den tredie er den, som kaldes Kjølleild og Tærskeloild.

Áraburdr, *m. modus remigandi*, Maade at ro paa.

Áradráttr, *m. unus tractus remorum*, Aareslag, Aaredrag. 2) *spes*, ufuldkomment Løfte, Forhaabning. Hann gaf mér áradrátt, *spem mihi fecit*, han gav mig nogen Forhaabning, sagde ikke rent nej.

Áraglamm, *n. strepitus remorum*, Larmen af at ro, Aarenes Pladsken.

Árángr, *m. difficultas annonæ*, slette Aaringer.

Árarblad, *n. palmula remi*, Aareblad.

Árarhlummr, *m. manubrium remi*, Haandtaget, Haandgrebet paa en Aare.

Árarleggr, *m. scapus remi*, Aareskaft (imellem Bladet og Haandtaget).

Árarskarti, *m. assulæ remo affixæ, ne terantur in scalmis, munimentum remi*, Aarebeklædning, tynde Brædter paa Aaren imellem Rorpindene, hvor den slides mest.

Árás, *f. impetus v. aggressio*, Anfald, Angreb.

Arbi, *v.* arfi, *m. herba alsine, anagallis*, Arve (en Urt).

Árborinn, *majorennis, maturæ v. virilis ætatis*, myndig, kommen til Skjæls Aar og Alder.

Árbót, *f. annonæ levamen*, Aaringernes, Tidernes Forbedring.

Árbúinn, *mane paratus*, tidlig beredt, færdig.

Arda, *f. scabrum, inæqvalitas*, Knorter, Ujævnheder.

Árdagi, *m. pueritia; primum tempus; pactum, prima conditio*, Barndom; første Tid; første Akkord, Betingelse.

Árdegis, *mane diei*, aarle paa Dagen, tidlig om Morgenen.

Ardr, *m. aratrum*, Plov. 2) *lucrum*, Fordel. Þad dregr lítinn ard, *parum lucri dat*, det kaster ikke meget af sig.

Arduruxi, *m. bos jugalis*, en Okse, som drager Plov, en Plovstud.

Árefti, *n. asseres subrecti*, Lægter, Rafter paa Kryds og Tværs efter som de ere lange til nærmest under Taget.

Áreid, *f. visitatio eqvestris*, Aastedsforretning. 2) *hortatio*, Tilskyndelse.

Áreiti, *molesto, irrito*, opirrer, tirrer.

Áreiting, *f. molestia, irritatio*, Opirrelse, Fortnærmelse.

Áreitingasamr, *irritabilis*, som gjærne tirrer, opirrer.

Árennilegr, *qui impetum non sustinere potest*, let bestigelig, indtagelig. 2) *pervius*, tilgjængelig, fremkommelig.

Árétti, *n. cuneus ligneus cuspidi majoris clavi lignei impingendus*, en Kile, som man driver ind i en Nagle, et Skaft ell. desl. for at gjøre det fast (den Kile eller Bægge, hvormed man kløver heder fleigr).

Áreynsla, *f. tentatio*, Forsøg, Prøven paa noget. 2) *improbus labor*, Anstrængelse.

Áreyri, *f. insula fluviorum*, et tørt, stenigt Sted i Floder eller paa Flodbredden.

Arfalaust fé, *bona adespota*, Gods, hvortil der er ingen Arving.

Arfaskipti, *n. divisio bonorum*, Skifte, Arveskifte.

Arfaskiptaþrætur, *f. pl. disceptatio de familia herciscunda*, Arvetvistigheder.

Arfborinn, *hæreditatis capax*, arveberettiget ved Fødselen.

Árfeinginn, *mane acqvisitus*, tidlig erhvervet, faaet. 2) *hoc anno*, i Aar erholdt.

Árferdi, *n. temperies aeris*, Aaring, Vejrliget, for saavidt det bestemmer Frugtbarheden.

Arfi, *m. hæres*, Arving. 2) *poet.: filius*, Digt. en Søn.

Arflaus, *exhæres*, arveløs. Giöra arflausann, *exhæredare*, gjøre arveløs.

Arfleidi (at arfleida), *hæredem nuncupare, adoptare*, leder til Arv, antager til Arving, adopterer.

Arfleidsla, *f. nuncupatio hæredis*, Antagelse til Arving, det at lyse i Kuld og Kjøn.

Arfleiding, *f. idem.*

Arfleidingr, *m. hæres testatus, filius adoptivus*, en antaget Arving, adopteret Søn.

Árfliótr, *remigiis v. remis facilis (de nave)*, let at ro, som et nyt Skib eller Baad.

Árfoss, *m. cataracta fluminis*, Foss, Vandfald.

Arfr, *m. hæreditas*, Arv.

Arfsalsmadr, *m. dedititius*, som afstaar sin Arv til en anden.

Arfsfrágánga, *f. cessio honorum*, det at afstaa sin Arv.

Arfsvik, *n. pl. defraudatio hæreditatis*, Arvsvig.

Arfstilkall, *n. hæreditatis petitio*, Fordring paa Arv.

Arfsvon, *f. spes hæreditatis*, ventende Arv.

Arftækr, *hæreditatis capax*, arveberettiget. R.

Arftaka, *f. hæreditatis aditio*, det at tage Arv.

Arftökumadr, *hæres*, Arvetager, Arving.

Arg, *n. inanis molestia, sine qviete*, Slid og Slæb.

Arga, at, *sævissime incitare*, ophidse. At arga hundum á dýrid, *incitare canes in feram*, hidse Hunden paa Dyret. *cognatum* orga *vid. infra.*

Argafas, *n. actio intentata non patrata, timidorum irritus impetus*, Klammeri, Kjævleri.

Argafædi, *f. hominum ignavorum gestus*, det samme som Argafas.

Árgali, *m.* (gel) *gallus gallinaceus*, en Hane.

Árgalli, *m. defectus annonæ*, Uaar, Dyrtid.

Árgäugr, *m. temperies aeris*, Vejrligets Beskaffenhed, Aarets Frugtbarhed.

Argaz (argadiz, at argaz), *deteriorari, depravari*, forværres, forringes. 2) *argui*, sættes til Rette.

Argr, *piger, deses*, dorsk, doven. 2) *pavidus, formidaus*, fej. Sá er argr med aungvu verst, *ignavi est sibi deesse v. proprio periculo non occurrere*, den er fej, som ikke tænker paa at forsvare sig. Einginn er argari þó íllt brædiz, *non est imputandum formidini, si qvis mala (moralia) metuat*, ingen bør kaldes fej, skjønt han frygter for det Onde.

Argvítugr, *ob timiditatem culpandus, vituperandus*, som viser en daddelværdig Forsagthed, fej. 2) *neqvam*, slet, skarnagtig.

Árgædska, *f. ubertas annonæ*, gode Tider, frugtbare Aaringer.

Ári, *m. idem ac* ár, *minister*, Betjent, Sendebud. 2) *minister diaboli, malus dæmon*, Satan.

Ari, *m.* (arin, ern, *v.* örn), *aqvila*, Ørn.

Arildstíd, *f.* (*qv.* arinelldstíd) *remota antiqvitas, est illud tempus, qvo homines primum usum ignis et fixas sedes invenerunt*, Arilds Tid, (*potius foedissimus Danismus pro* alldaödli).

Arinhella, *f. petra præ foribus villæ, qvæ ab omnibus calcatur, lapis liminaris; petra etiam foco substrata, ita nominata fuit. Dicitur etiam* bæarhella, *qvod idem est, cum eadem nobis sit notio* arins *ac Latinis foci, per qvem significabant domum et res proprias.* En flad Sten, uden for Døren, som man træder paa ved at gaa ud og ind, Dørsten; ogsaa en flad Sten, som i gamle Dage lagdes under Ilden, nu ovenpaa. Den kaldes og bæarhella; da arin Arne, Hjem, og bær Gaard, Hus ere næsten enstydige.

Arinkall, *m. vid.* Hlódakall.

Arinn, *aratus, subactus*, pløjet, dyrket. Arinn akr &c., *ager aratus*, en dyrket Ager, Mark.

Ark, *n.* (pappírs), *scheda papiri, philura*, et Ark Papir (*rectius* örk, *f.*)

Arkaf, *vid.* örk.

A[illegible]a, *lente progredior*, gaar langsom, sagte frem.

Árla, *mane*, *mature*, aarle, tidlig.

Árlega, *annuatim*, aarligen, hvert Aar.

Árlegr, *annuus*, aarlig.

Árlegr, *pinguis*, *torosus*, feldig, kjødfuld, hyldig.

Arma, *amplector*, *in manus tollo*, omarmer, tager i Armene. Hann armadi skiölldinn, *clypeum arripuit*, han tog Skjolden i Armene.

Ármedr, *curator*, *præfectus annonæ*; Forstander, Forvalter over Levnetsmidler.

Armaz, *depauperari*, forarmes.

Armband, n. *armilla*, *spinter*, *spitalium*, Armbaand.

Armbrysti, n. *scorpius*, *catapulta*, *arcus*, *arcubalista*, Armborst, Bue, Skyderedskab.

Ármenning, f. *vid.* ármenska.

Armenska, f. *sitonia*, *sitarchia*; Forstanderskab, Proviantforvaltning.

Armbringr, m. *idem ac* armband.

Armingi, m. *tigerculus*, en sendragtig, træg Person.

Armleggr, m. *lacertus*, *os humeri*, Arm.

Armódr, m. *strenuitas*, Dygtighed, Tapperhed. 2) *penuria*, v. *molestia paupertatis*, Armod, [illegible].

Á[illegible], n. pl. *confluentium*, det Sted, hvor [illegible] løbe sammen.

Armr, m. *armus*, *lacertus*, *brachium*, Arm.

Armr, *deses piger*, doven, døsig. 2) *pauper*, arm, fattig.

Armskapadr, *ancus*, krogarmet, som har en krum og stiv Arm. Þar var kona armsköpud og kröpnud öll sanian, *mulier erat ibi anca et omnibus membris contracta*, der var en Kvinde med en stiv Arm og kontrakt i alle Lemmer.

Armspaung, f. *id. ac* armband.

Armæda, f. v. armædi, f. *ærumna*, *laboris molestia*, Møjsommelig, Møje.

Armædusamlega, *difficulter*, møjsommeligen.

Armædusamr, *difficilis*, møjsommelig.

Arn, *vid. supra* ar, arin.

Arna, *adv.* *vid.* Þarna.

Árna, *intercedo*, *pr.* *faveo*, taler for, beder for.

Árnadarmadr, *intercessor*, Forbeder, Midler, Mægler.

Árnadarord, n. *intercessio*, Forbøn, Mæglen.

Arnadr, m. *idem*.

Árnan, f. *idem*.

Arnhöfdóttr, *capite aquilino*, *caput discolor*, *albicans*, med Ørnehoved, med hvidbroget Hoved.

Árnidr, m. *murmur amnis*, Floders Rislen, Susen.

Áródr, m. *nisus*, Stræben. 2) *remigatio*, Roen eller Roning. 3) *cohortatio*, Tilskyndelse.

Áródri, ef hann yrdi nockut árodri um, *si certior fieret*, om han kunde komme noget efter. (Kn.)

Árós, m. *ostium amnis*, Flodmunding, Udløb. *item nom. propr. urbis Jutiæ*: Aarhus.

Árqvíſl, *f. diverticulum, ramus fluminis*, en Arm eller Gren af en Flod.

Árriſull, *mane ſurgens*, ſom ſtaar tidlig op om morgenen, morgendulig.

Árſalr, *v.* aſſali, *m. ſtragula*, Sængeomhæng, Sængetæppe.

Arsband, *n. lumbare*, Baand om Livet.

Ársgamall, *anniculus*, aargammel.

Arsgörn, *f. inteſtinum rectum*, Endetarmen.

Arſs, *m. anus, culus, hodie* raſs, Arts, Rumpe, nu omſtunder: raſs.

Árſæll, *annonæ copia felix*, i hvis Tid der indtræffer gode Aaringer, aarſæl.

Art, *f. natura, indoles*, Naturbeſkaffenhed, Art. Vanart, *prava indoles*, Vanart. O'art, *idem*.

Art, *f. ars*, Kunſt. Mikil art er á því, *magnæ artis eſt*, det er gjort med megen Kunſt.

Ártal, *n. faſti, computus annorum*, Aarstal, Tidsregning.

Ártali, *m. corvus, mane crocitans*, en Ravn, ſom ſkriger aarle.

Ártid, *f. dies emortualis*, Dødsdag. Ártidardagr, *m. idem*.

Artugr, *artificioſus, dædalus*, artig, kunſtig.

Árvakr, *mane ſurgens, ſolers*, aarvaagen, flittig.

Arvida, (at arvida), *agrum colo*, dyrker, driver (ſin Jord.)

Arvidi, *qv.* arvinni, *vulgo* erfidi *aratio, agricultura*, Pløjning, Landarbejde. 2) *omnis labor*, ethvert Arbejde.

Árædi, *n. audacia*, Driſtighed, Foretagelſesaand. 2) *impetus*, Angreb. Hönum vard árædisfátt, *animus illi defecit*, han havde ikke Mod dertil.

Árædilega, *efficaciter, cum ſpe ſucceſſus*, til at udføre, med Haab om Lykke.

Árædilegr, *non impoſſibilis, tentandus*, ſom ſynes muelig, til at forſøge.

Árædiſamr, *audax*, driſtig, forvoven.

Árædismadr, *m. vir audax*, en driſtig Mand, Vovehals.

Ás, *m.* (*pl.* æſir), *vir aſiaticus*, en Aſiater. 2) *nomen cuiuscumqve numinis ethnici*, Gud, et Fællesnavn for Nordens gamle Guder. 3) *Odinus*, Odins Egennavn.

Ás, *m. trabs, ſublica in culmine domus*, Aas, Rygaas. Hann ferr upſum og áſum, *curſor eſt optimus, et metaph. in extremitatibus verſatur*, han ſpringer om hvor det ſkal være, *fig.* vover ſig yderlig. 2) *jugum terræ, ſeu monticulus oblongus in formam trabis*, Bjergaas, Bjergryg.

Ás, *m. internodii tranſtrum in confibulatis*, Stift, Bjælke i et Spænde. 2) ás (í metum), *librile*, Stangen (i en Vægtſkaal). 3) *pertica*, en tyk Stang, Bjælke, Bom.

Ás, *m. unitas in teſſera ſeu talis, qvam etiam canem vocant*, eet Øje, det ſletteſte Kaſt med Tærninger. 2) ás (í ſpilum), *monas*, Eſſet (i Kort).

Áſa (at áſa), *perticis pandere vela*, udſpænde Sejlene med Stænger.

Ásaka, at, *improbare, incusare*, anklage, beskylde.

Ásakan v. ásökun, *f.* Beskyldning.

Ásáld, *n. colluvies nivalis*, en Snebyge, Snefog.

Ásamt, *simul*, tilligemed.

Ásanna, *probare ipsa re*, udviser, tilstaar. Hann lét þad áfannaz, *actu probavit*, han viste det i Gjerningen.

Ásáttr, *contentus*, tilfreds, enig.

Áseilast, *vid.* ásælast.

Áset, *constituo, propono mihi*, foresætter mig.

Ásetningr, *m. propositum*, Forsæt.

Ásett rád, *n. consilium bene constitutum*, velberaadt Hu, fuldt Overlæg.

Ásfiski, *f. v. n. freqventissimus accursus piscium* Fiskevrimmel, Mængde af Fiske.

Ásiá, *f. protectio, pr. observatio*, Forsorg, egentl. Paasyn, Tilsyn. At veita ásiá, *commiserari, favere*, beskytte, forbarme sig over.

Ásiáandi, *videns*, som ser paa. 2) *favens*, gunstig, bevaagen.

Ásiálegr, *speciosus*, anseelig, velskabt, smuk.

Ásiáleiki, *m. formæ decor*, Anseelighed, Smukhed.

Ásiána, *f. vultus, facies*, Aasyn, Ansigt.

Ásigkominn, *affectus*, beskaffen, skikket. 2) *proportionatus*, proportioneret. Vel á sig kominn, *pulcræ proportionis*, vel proportioneret, af smuk Skabning.

Ásigkomulag, *n. circumstantiæ*, Beskaffenhed, Omstændighed, Lejlighed. 2) *proportio membrorum corporis*, Lemmernes Proportion.

Ásión, *f. vultus, facies*, Aasyn, Ansigt.

Áska, *f. cinis*, Aske.

Áskipan, *nautarum ordo et numerus*, et Skibs Besætning, Mandskab.

Áskipanarmadr, *m. nauta*, Skibsmand, en af Skibets Mandskab.

Áskotnast (at áskotnast), *acqvirere, venari*, gjør Fremgang, erhverver. Hvad sem þér áskotnast, *qvicqvid tibi acqviritur*, hvad du faar, erholder.

Askr, *m. fraxinus*, Ask, et Asketræ.

Askr, *m. vasculum ligneum*, et Slags Trækar, Æske, Bøtte. 2) *certa mensura fluidorum*, et Maal til flydende Varer. Biörgvinar askr mótmarkadr, *mensura fluidorum Bergæ in comitiis signata*, et justeret, mærket Kar til at maale vaade Varer med, saaledes som det brugtes i Bergen.

Askr, *nom. pr. viri primi, in Edda, cuius uxor* Embla. *metaph. terræ filius*, den første Mands Navn, Nordboernes Adam, efter Edda. Hans Kone var Embla.

Áskynia, *aliqvalem notitiam habens*, som har mærket en Smule af noget. Hann vard þess áskynia, *olfecit*, han mærkede det, fik et Nys om det.

Áslákr, *m. gallus gallinaceus, etiam nom. propr. viri*, en Hane, ogsaa et Mandsnavn.

Áslåttr, *m. regimen affectuum v. impotentia eorum*, Affecternes Hersken eller Overmagt. *Propr. verberatio undarum in tabulata navis vento exposita*, egentl. Bølgernes Skyllen imod Skibet.

Ásfædíngr, *m. incertus, vagus rumor*, løst Rygte.

Ásmegin, *n. robur eximium supra sortem humanam*, Gudekraft, overmenneskelig Styrke.

Ásmundr, *m. frustulum ferri, massula e fornace rudis accepta*, en Jærnklump, raat Stykke Jærn, som man tager det uforarbejdet ud af Ovnen. Merkr ásmundr, *semilibra ferri*, en Mark Jærn.

Asna, *f. asina*, Aseninde.

Asnaz, *servili more vexari, servire modo asinario*, plages, slide og slæbe som et Best.

Asni, *m. asinus*, et Asen.

Ásókn, *f. oppugnatio*, Angreb, Bestormelse. 2) *impotens desiderium*, hæftig Lyst, Higen.

Ásökun, *f. vid.* ásakan.

Assa, *f. aqvila*, *tibiis lanatis, rostro et digitis luteis, chryactos (auctorum)*, en Ørn.

Ást, *f. amor*, Kjærlighed.

Ástand, *n. circumstantiæ*, Tilstand, Omstændigheder.

Ástarqvedia, *f. salutatio amicissima*, kjærlig Hilsen.

Ástbundinn, *amore conjunctus*, bunden til, forbunden ved eller i Kjærlighed.

Ásteyting, *f. offensio*, Anstød.

Ástfastr, *fidus amicus*, tro, fast i Venskab.

Ástfólginn, *intime amatus*, inderlig elsket.

Ástir, *f. pl. amores*, Kjærlighed, Elskov. 2) *albæ nubeculæ ungvium*, hvide Prikker paa Neglene.

Ástkiær, *dilectissimus*, meget kjær, elsket, dyrebar.

Ástleysi, *n. astorgia*, Mangel af Kjærlighed.

Ástrád, *n. pl. tutissima et fidissima consilia intimorum amicorum*, fortrolige Venneraad.

Astrak, *n. litostratum*, Stenlægning, Indlægning. *dan. olim* Astrag.

Astrakadr, *lithostratus*, stenlagt, indlagt.

Ástrída, *affectus sensitivus, passio*, Anfægtning, Modgang, Uheld.

Ástríki, *n. storge*, varm, fast Kjærlighed.

Ástríkr, *in amore constans*, varm, fast i Kjærlighed.

Ástsamlega, *amabiliter*, kjærligen, venligen.

Ástsamlegr, *amabilis*, kjærlig, venlig.

Ástsemd et ástsemi, *f. candor amicitiæ*, Kjærlighed, oprigtigt Venskab.

Ástsæll, *populo gratus, acceptus*, almindelig elsket, yndet.

Ástsælld, *f. favor popularis*, almindelig Yndest og Agtelse.

Ástúd, *f. intimus, continuus amor*, inderlig Kjærlighed, Hengivenhed.

Ástúdlega, *amabiliter*, kjærligen.

Ástúdlegr, *amabilis*, kjærlig.

Ástunda, *conor*, stræber efter, lægger Vind paa.

Ástundan, *f.* (*v.* Ástund), *diligentia, conatus*, Stræben, Bestræbelse.

Ástundunarsamr, *diligens, industrius*, flittig, vindskibelig.

Ástvinr, *m. carissimus amicus*, inderlig elsket Ven.

Ástæda, *f. fundamentum seu instantia*, Grundvold; Grund. 2) *facultates*, Lejlighed. Hér

er litil ástæda, *hic sunt exiguæ facultates*, her er liden Lejlighed.

Ásveigr, *in unum latus vergens*, heldende til den ene Side. Hann gérdi mér ásveigt, *partibus favebat adversariorum meorum*, han var partisk imod mig.

Ásvif, *n. pl. deliqvium*, Daanelse, Besvimelse. *vid.* öngvit. 2) *paroxysmus*, et Anfald af Sygdommen.

Ásýn, *v.* Ásýnd, *f. vultus*, Aasyn.

Ásækinn, *impetuosus*, angribende, begjerlig, gridsk efter.

Ásælíz, (*alii* ásεiliz), *circumvenire, alieno detrimento commodum sibi qværere*, gjør sig Fordel til en andens Tab, bedrager, snyder.

Ásælni, *f. captatio commodi ex alieno damno*, Egennytte, Optrækkeri.

At, *n. instigatio ad certamen, v. pugnam*, Ophidsen til Kamp eller Strid (om Dyr). Hesta at, *conflictus eqvorum*, Hestefægtning. *vid.* et.

At, *n. tinctura*, Besudlen, Tilsølen.

Át, *n. esus, commesum*, Spisen, Æden.

At, *præp. ad, usqve, tenus*, ad, ved; *hodie sæpe* ad. Þeir komu at hönum, *ad eum venerunt*, de kom til ham, over ham; at eilífu, *in æternum*, i Evighed. Gizor bió at Mosfelli, *Gizor Mosfelli habitavit*, Gissur boede paa Mosfell. Hann var at drápi Gunnars, *cædi Gunnaris interfuit*, han var ved Gunnars Drab; at lögum, *jure*, efter Lovene. At ödru, *qvoad cetera*, for det øvrige. 2) *etiam cum genitivo*, ogsaa med Genit. f. Eks. Þeir gistu at Biarnar, *apud Biornem hospitati sunt*, de tog ind til Bjørns. 3) *præstat vicem duarum conjunctionum Latinorum: ut et qvod;* hann bidr, at madrinn bídi, *optat ut maneat*, ogsaa et Bindeord: at, f. Eks. han beder at Manden vilde bie. Endelig ogsaa Infinitivs Mærke: at.

Ata, *tingo, colores induo, cruento*, anstryger, farver, besudler, tilsøler.

Áta, *f. cibus*, Mad; *esca*, Lokkemad. Drecka bidr gód áta, *cibus sitim parit*, megen Spise fordrer Drikke.

Ata, *f. vis caustica, carcinoma*, Kræft.

Atadr (í blódi), *cruentus, cruentatus*, blodbestænket, blodbesudlet.

Átak, *n. attactus*, Befølelse, Berørelse. 2) *nisus virium*, Anstrængelse. Hestrinn er feitr átaki, *eqvus attactu pinqvis est*, Hesten er fed at føle paa. Hann örmagnast af átaki, *usu virium deficit*, han udmattes af Anstrængelsen.

Atall, (*vulgo* ötull *olim etiam*, ötvinn) *strenuus*, rask, tapper.

Atapi, *stolidus et præcipitis consilii vir*, en tosset, ubetænksom Person; at géra at atapa manni, *periculo pro aliis exponere*, udsætte en for Fare isteden for sig selv, bruge en til Skjold.

Atberst, *v. imp.* (at atberast), *accidit, contigit*, det hændte sig, tildrog sig. *Kn.*

Atbúnadr, *m. tractatio, sustentatio*, Behandling, Pleje, Oppasning. Konúngr sá hönum fyrir besta atbúnadi, *omnes vitæ necessitates*

rex optime illi prospexit, Kongen sørgede for at han nød den bedste Pleje.

Atburdamadr, *vir laboriosus*, en stræbsom Mand.

Atburdir, *m. pl. nisus, conatus*, Foretagende, Beskjæftigelse, Handeler.

Atburdr, *m. casus, eventus*, Tildragelse, Begivenhed. Þar vard sá atburdr, *accidit ibi*, der indtraf den Begivenhed.

Atdáanlegr (dáiz at), *admirandus, perelegans*, overordentlig, fortræffelig, som man maa undres over.

Atdráttamadr, *subst.* atdráttasamr, *adj. laboriosus et industrius vir in asportandis necessitatibus familiæ suæ*, en omhyggelig og dygtig Mand til at skaffe ind, en Mand som er om sig.

Atdráttr, *m. commeatus*, Tilførsel, Proviant, Levnetsmidler.

Atdrættir, *m. pl. asportatæ necessitates, acquisitio et commeatus cibariorum*, det at skaffe ind til Husholdningen, ogsaa det man skaffer ind.

Atdýpi, *n. profundum littorale*, dybt Vand nær ved Bredden.

Ateins, *solum, tantum*, blot, allene. *Kn.*

Átekt, *f.* 1) *idem ac* átak. 2) *protestatio item lis*, Stridighed, Tvist, Angreb. E'g bíd átekta, *exspecto donec lite prævertar*, jeg bier til man søger mig først.

Atel (at atelia), *increpare*, tiltaler, irettesætter.

Atfall, *n. venilia, accessus maris*, Havets Stigen, Opskyllen til Strandkanten.

Atfángadagr, *m. dies parasceves, dies acquisitionis rerum necessariarum*, den næste Dag førend en Højtid, da man skaffer ind eller gjør Forberedelser til Festen.

Atfángamadr, *vid.* atdráttamadr.

Atfaralaust, *sine aggressione hostili*, uden Anfald, fiendtligt Angreb.

Atfaranótt, *f. nox præcedanea, vigilia*, Natten før en paafølgende Helligdag.

Atferd, *f. ratio, modus agendi*, Metode, Behandlingsmaade.

Atferdi, *n. idem.*

Atferli, *n. modus incipiendi*, Maade at gribe en Sag an, Metode. 2) *mores*, Skik, Maneer.

Atfindinn, *morosus, difficilis*, dadlesyg.

Atfindni, *f. morositas, reprehensio*, Dadlen, Lasten, Brantenhed.

Atfinnanlegr, *reprehensibilis*, dadelværdig, som man med Grund kan sætte ud paa.

Atfinníng, *f. reprehensio*, Dadlen.

Atfinníngarverdr, *taxandus*, som fortjener at lastes, dadles.

Atflutníngr, *m. asportatio*, Tilførsel.

Atfluttr, *advectitius*, tilført, indført.

Atföng, *f. pl. commeatus*, se Addrættir.

Atför, *f. aggressio, intentatio necis*, fiendlig Overfald i ens eget Hus. *Hodie executio mulctæ pecuniariæ*, nu omstunder Eksekutsion, Inddrivelse af en Pengemult.

Atframm, *prope ad finem*, næsten lige til, nærved. Bergr var atfr. kominn bana, enn

batnadi er áleid, *Bergus morti vicinus erat, et tandem revaluit*, Berg var næsten død, men kom sig dog omsider jo mer og mer.

Atfylgi, *n. solertia*, Anstrængelse, det at gribe sig an, gjøre hvad man kan. 2) *auxilium*, Hjælp, Bistand.

Atfærsla, *f. audacia*, Dristighed. 2) *vires*, Kræfter, (*potius idem ac* addrættir).

Atgánga, *f. invasio, initium oppugnationis*, Angreb, Anfald. 2) *oppugnatio*, Bestormelse, Storm.

Atgángr, *m. actus fervidus, lucta, pugna*, hidsig Kamp. 2) *accessus, venia accedendi*, Adgang, Tilgang.

Atgeir, *m. securis romana, framea, lancea*, en Hellebarde. (at, geir *lancea*).

Atgiörd, *f. emendatio, refectio*, Istandsættelse, Reparatsion.

Atgiördir, *f. pl. res gesta, facta*, Bedrifter.

Atgörfi, (*vid.* gérfi *v.* görfi) *n. præstantia corporis, utpote robur, decor*, Legemsfuldkommenhed, Styrke, Skjønhed, Færdigheder.

Atgiörfismadr, *vir dotibus et naturæ et artis præstans*, en udmærket, drabelig Mand, især som har Færdighed i Legemsøvelser.

Atgreini, *discerno, delectum habeo*, affondrer, adskiller, skjælner.

Atgreining, *f. discrimen*, Afsondren, Adskillelse.

Atgæti, *adverto animum*, lægger Mærke til, iagttager.

Atgætinn, *prudens, attentus*, agtpaagivende, opmærksom.

Atgætni, *f. observantia*, Agtpaagivenhed, Opmærksomhed.

Atgætsla, *f. attentio, cura*, Jagttagelse, det at bemærke, være opmærksom paa.

Athafnarlaus, *otiosus, sedens*, ledig, uvirksom.

Athafnarmadr, *morio*, Nar, en som maa holde Lyset. O'lafr hafdi Grím at ath. manni, *Olafus Grimum ludibrio habuit, Grimus caudam traxit*, Olav havde Grim til Bedste, holdt ham for Nar.

Athafnarflæki, *n. mulier procax, stulta*, en fræk, úforstandig Kvinde.

Athafna (at athafna sig), *sibi prospicere, res suas curare*, sørger for sit Beste, passer sine Sager.

Athefst, *patro, admitto*, udretter, foretager mig.

Athiúka, *faveo, recreo*, plejer, vederkvæger, forfrisker.

Athiúkan, *f. benevolentia*, Vederkvægelse, Forfriskning, Pleje.

Athlátr, *m. derisio*, Beleen, Bespottelse.

Athlúi, *m. vid.* athiúkan.

Athlæi, *n. scurra, ludibrio expositus*, en Nar, en som er Gjenstand for Spot og Latter. 2) *ludibrium*, Spot, Udleen. Giöra einn at athlæi, *deridendum propinare*, gjøre Nar ad en.

Athlæinn, *ridibundus*, som gjerne ler ad hvad han ser.

Athlæislegr, *ridiculus*, latterlig, naragtig.

Athlæislega, *scurriliter*, naragtigen.

Athöfn, f. *opus, labor*, Foretagende, Verk. 2) *mores*, Skik, Sædvane.

Athöfn, f. *ludibrium*, Narreri, Spot.

Athuga, *considero*, betænker, eftertænker.

Athugaleysi, n. *socordia, incogitantia*, Ubetænksomhed, Uagtsomhed.

Athugasamr, *cautus*, betænksom, agtpaagivende.

Athugasemi, f. *indoles amussitata*, Punktlighed, Betænksomhed.

Athugaverdr, *observandus*, mærkværdig.

Athugi, m. *cautela*, Forsigtighed, Betænksomhed, Agtpaagivenhed.

Athugull (v. athugall), *providens, prudens*, eftertænksom, betænksom, opmærksom.

Athvarf, m. *refugium, item advolatus*, Tilflugt.

Athygli, n. et f. *observantia*, Opmærksomhed.

Athylliz (athylltiz, hefi athyllzt, at athyllaz), *adhæreo, amicitiam ambio*, holder mig til en, søger ens Venskab.

Athæfi, n. 1) *mores*, Opførsel, Handlemaade. 2) *negotium, actio*, Foretagende, Syssel.

Atkall, n. *postulatio*, Anmodning, Fordring.

Atkast, n. *criminatio*, Beskyldning, Dadlen.

Atkoma, f. *adventus, specialiter dicitur ita appulsus nautarum piscatorum*, Ankomst, siges især om Fiskerne, naar de komme i Land.

Átián, *octodecim*, atten, 18. Átiánsinnum, *octodecies*, atten Gange.

Atlaga, f. *initium pugnæ navalis*, det at lægge til med Skibene for at begynde et Søslag.

Atlídandi, m. *acclivitas*, Bakke, Skraaning opad.

Atlot, n. pl. *gestus*, Lader, Gebærder. 2) *conversatio*, Begegnelse.

Atlæti, n. *tractatio*, Behandlen, Medfart. 2) *compellatio*, Tiltale, Optagelse, Begegnelse.

Átmatr, m. *cibaria arida*, tør Mad.

Atorka, f. *strenuitas*, Driftighed, Mandighed.

Atorkumadr, *strenuus laborator*, en driftig, arbejdsom Mand.

Atorkusamr, *strenuus*, driftig, arbejdsom, mandig.

Átölur, f. pl. *increpatio*, Bebrejdelse, Paatale.

Atqvædamadr, *homo melioris notæ*, en vigtig Mand, en Mand af megen Betydenhed, Indflydelse.

Atqvædalaus, *infimæ v. nullius notæ*, af liden eller ingen Betydenhed, ubetydelig.

Atqvædi, n. *syllaba*, Stavelse. 2) *sententia decisiva*, Dom, Kjendelse.

Atreid, f. *adeqvitatio, concursus eqvitum*, Det at ride imod, Angreb til Hest.

Atrenna, f. *nisus*, Bestræbelse, Anstrængelse. I' einni atrennu, *uno nisu*, med et Sæt.

Atridi, n. *rei momentum, verba palmaria*; Hovedsag, Hovedomstændighed.

Atridsord, *idem*, Hovedord, Hovedpost.

Atrodníngr, m. *confluxus*, Tilløb, Sammenstimlen.

Atródr, m. *remigium strenuum*, rask, dygtig Roen; *congressus navalis*, Angreb til Søs. Gylldr atródr, *idem*.

Átrúnadr, *m. religio*, Tro, Religion. 2) *fiducia*, Fortrøstning, Tillid til.

Atſamr, *pugnax, irreqvietus*, krigersk, urolig.

Atſeta, *f. domus, habitaculum*, Bopæl, Sæde, Residens.

Atſeta, *f. aucupum vox de præcipitio rupium*, det Sted paa steile Klipper, hvor en Fuglefænger sidder for at give Tegn.

Atſeti, *m.* 1) *assessor*, Bisidder, Hossidder. 2) *habitator*, Beboer. 3) *herus, dominus, possessor*, Ejermand, Besidder.

Atſetr, *n. idem ac* atſeta, *domus*, Sæde, Residens.

Atſetrsſtadr, *metropolis, sedes regia, caput regni*, Residensstad.

Atſetufær madr, *qvi in præcipitio excubias, agere sustinet, ut aucupis nutum observet*, som er istand til (uden Svindel) at staa paa Udkig paa steile Klipper, for at iagttage Fuglefængerens Vink.

Atſiáleiki, *m. idem ac* atſiálni.

Atſiáll, *parcus, tenax*, paaseende, paaholden, karrig.

Atſiálni, *f. tenacitas*, Paaseenhed, Paaholdenhed.

Atſig, *n. imminentia*, Nærhed, det at være overhængende. Nú er hregg í atſígi, *imminet procella*, nu overhænger der et Uvejr os.

Atſión, *f. censio, taxatio*, Beregnelse, Ansættelse i Skat og Skyld.

Atſkil (at atſkilia), *divido, distingvo*, adskiller, skjælner imellem.

Atſkilnadr, *m. discessio*, Adskillelse, Skilsmisse, Afskjed.

Atſkot, *n. scomma; inopinatus adventus*, Stikpille, Glose; uformodet, uventet Ankomst.

Átſkotadýr, *n. inopinatus et suspectus hospes*, en uventet Gjæst; en Ræv eller desl. Dyr, som af og til lader sig se. Þar er eitthvad atſk. d., *lupus in fabula*, naar man taler om Fanden er han altid nærmest, der er Ulve i Mosen.

Atſkotaillr, *maledicus, criminator*, bagtalersk, meget for at give Stikpiller.

Atſkotsyrdi, *n. pl. sannæ*, spodske Ord, Stikpiller.

Atſókn, *f. oppugnatio, impetus*, Angreb, Anfald. 2) *freqventatio loci vel personæ publicæ, utpote fori, templi, judicis etc.*, det man søger til et Sted eller en Person f. Eks. til Torvs, til Kirke, til Tings.

Atſókn, *f. incubus, ephialtes, suppressio nocturna*, Maren, Marerid.

Atſólginn, *tumidus*, svulmet. Atſólgid lopt, *cælum minax*, Luft, som truer med Uveir.

Atſtod, *f. auxilium*, Bistand.

Atſtrengdr, *coarctatus*, indkneben, tilstrammet.

Atſúgr, *m. collisura, metaph. infestatio*, Sammenstøden, Tiltrækken; fig. det at blive idelig foruroliget, overfaldet.

Atſvif, *vid.* áſvif.

Átt, *f. plaga, cardo mundi, regio*, Verdenskant, Verdenshjørne. Fjórar áttir heims, *qvatuor cardines mundi*, Verdens fire Hjørner.

Átt, *f. id ac ætt.*

Átta, *octo,* aatte, 8. Átta í spilum, *ogdoas,* Aatten, en Aatter (i Kort). Átta vetra, *octennis,* aatte Aars, aatte Aar gammel.

Áttasinnum, *octies,* aatte Gange.

Áttatígi, *v.* áttatíu, *octoginta,* firsindstyve, 80.

Átthagar, *m. pl. territorium,* Landstrækning, Egn, hvor en har sin hele Slægt, Fødeegn. *it. pascua propria,* Græsgange, som tilhører en allene.

Átti, *octavus,* den ottende. *Kn.*

Áttrætt diúp, *profundum* 80 *passuum,* et Dyb i Havet paa 80 Favne.

Áttrædr (madr), *octogenarius,* firsindstyve Aar gammel.

Áttúngr, *octava pars,* en Aattendeel, Aatting.

Áttæríngr, *m. navis octo remorum,* en Baad med aatte Aarer paa hver Side.

Attú *pro* at þú *quod tu,* at du, *euphoniæ ergo.*

Átumein, *n. cancer,* Kræft.

Átvagl, *m. heluo,* Fraadser, Slughals. *vid.* vagl, *gulo.*

Atvara, *præmoneo,* advarer. (N. O.)

Atvik, *n. compellatio,* Tiltale, Forhold mod andre. 2) *momenta, circumstantiæ,* Omstændigheder. Hann tiáir sig vel í hótum og atvikum, *fronte et gestu humanitatem præ se fert,* han viser sig artig i Omgang og Tale. Hann sagdi frá öllum atvikum, *de omnibus circumstantiis distincte retulit,* han gav Efterretning om alle Omstændigheder.

Atvika, *compello,* tiltaler, begegner.

Atvinna, *f. sustentatio, victus,* Underholdning, Levnetsmidler.

Atvist, *f. præsentia in prælio v. actu quodam,* Overværelse, Nærværelse.

Atvistarmadr, *præsens, autoptes,* en som var overværende, Øjevidne.

Atvörun, *f. admonitio,* Advarelse, Advarsel. (N. O.)

Atværi, *n. idem ac* atvinna.

Atyrdi, *n. pl. reprehensio, insectatio,* Bebrejdelser, haard Tiltale.

Aud, *particula inseparabilis, quæ in compositis notat facilitatem,* en uadskillelig Forstavelse, som betegner en Lethed. F. Eks.

Audbedinn, *sponte largiens,* let at bede, strax villig.

Audbeygdr, *facile flexilis,* let at bøje, bøjelig.

Audbrotinn, *fragilis,* let at brække, bryde, skjør.

Audfenginn, *facile parabilis v. impetratu,* let at erholde, komme over.

Audfundinn, *inventu facilis,* let at finde.

Audga, *locupleto,* beriger.

Audgaz, *ditesco,* beriges, bliver rig.

Audginntr, *credulus, deceptu facilis,* let at narre, bedrage.

Audgiördr, *factu facilis,* let at gjøre, let.

Audgr, audugr, *dives, opulentus,* rig, formuende.

Audgætilegr, *facile æstimabilis, vilis,* let at vurdere, ringe, let at have.

Audid verdr þess, *eveniet*, det vil lykkes, er af Skjæbnen bestemt. Eptir því sem audid verdr, *qvo fata trahunt*, efter som Skjæbnen har bestemt.

Audkéndr, *notu facilis*, let at kjende, kjendelig.

Audkénni, v. audkynni, *n. signum facile dignotu, character distinctivus*, Kjendetegn, Kjendemærke.

Audkéyptr, *emtu s. impetratu facilis*, let at faa til Kjøbs, at bekomme. Alt er audkéypt hiá lífinu, *vita cuiqve carissima omnium*, alt er ringe imod Livet.

Audlegd, *f. res lautæ, opes*, Rigdom, Formue.

Audleikinn, *lusu s. actu facilis*, let at spille, let at gjøre, let.

Audlíngr, *m. v. rex, primas qvidam, pr. liberalis, largus opum*, en Konge ell. Ædling, Magnat, egentl. en gavmild, rund Mand.

Audmadr, *m. dives*, en rig Mand.

Audmiúkr, *humilis, facilis*, ydmyg, føjelig.

Audn, *f. vacuum, vacuitas*, Tomhed, øde-Tilstand. 2) *desertum, solitudo, sæpius in plurali* audnir *f. pl. loca deserta, inhabitata*, Ørk ell. Ørken, hyppigere i Fl. audnir, Ørkener.

Audna, *f. bona fortuna, æqva sors*, Skjæbne, Lykke.

Audnarmadr, *pauper*, en fattig Mand. 2) *prædo et fur*, Røver, Stimand.

Audnaz, *contingit*, lykkes, gaar an. Þad vill ei audnaz, *non succedit*, det vil ikke lykkes.

Audnulaus, *infelix*, ulykkelig, uheldig.

Audnuleysi, *n. iniqva sors, infortunium*, Ulykke, Uheld.

Audnuminn, *qvi facile doceri potest*, let at lære, fatte.

Audnæmr, *perceptu facilis*, som let lærer, næm; let at lære. Audnæm er ill danska, *mala verba facile discuntur*, slette Ord erindres let.

Audqvisi, *m. imbellis, laboris impatiens*, en Usling, som intet kan udholde. Einn er audqvisi ættar hvörrar, *heroum filii noxæ*, der er en Vandslægtning i hver Æt.

Audr, *m. opes, divitiæ*, Formue, Rigdom. Audr pro haudr, *hodie res immobiles*, nu omstunder faste Ejendomme.

Audr, *vacuus*, øde, ledig. Undir audum himini, *sub dio*, under aaben Himmel.

Audrádinn, *perceptu v. consultu facilis*, let at gjætte, opløse; ell. beslutte.

Audrádr, *facilis, qvi aliorum consiliis locum dat*, som gjærne lader sig raade.

Audsagdr, *dictu facilis*, let sagt, let at sige.

Audsiedr, *visu facilis*, let at se, øjensynlig.

Audsien, *idem*.

Audsóktr, *qvæsitu v. effectu facilis; oppugnatu facilis*, let at udvirke; at angribe.

Audsveipni, *f. facilitas*, Bøjelighed, Aandssmidighed.

Audsveipr, *moriger*, bøjelig, føjelig.

Audsýni, *demonstro, lubens prabeo*, tilkjendegiver, beviser, viser med Fornøjelse.

Audsynilega, *evidenter*, klarligen, indlysende.

Audsýnn, *v.* audsýnilegr, *clarus, evidens*, tydelig, indlysende, soleklar.

Audsær, *perspicuus*, øjensynlig, klar.

Audtaminn, *domabilis*, let at tæmme, vænne.

Audtrúi, *v.* audrúa, *credulus*, lettroende.

Audun, *m. desolator, agnomen Odinis*, en Ødelægger, Forstyrrer, et af Odins Tilnavne.

Audvaninn, *v.* audvandr, *docilis*, let at vænne, lærvillig.

Audvelldi (at audvellda), *facile prædicare, difficultatem dissimulare*, forestiller noget let gjørligt.

Audvelldr, *facilis*, let.

Audveldliga, *facile*, letteligen. *Kn.*

Audvirdi, *n. res parvi pretii*, en Ubetydelighed, ringe Ting.

Audvirdi (at audvirda), *dedignor*, nedværdiger, ringeagter, forsmaar.

Audvirdilegr, *facile æstimabilis, contemtus*, ringe, ringeagtet.

Audvirdismenn, *nebulones*, Skarns Folk, Drog.

Audvirdr, *vid.* audvirdilegr.

Audvitadr, *scitu facilis*, let at begribe, øjensynlig. Þad er audvitad, *facile sciri potest*, det er klart, det forstaar sig selv.

Audæfi, *n. pl. immensæ opes*, stor Formue, store Rigdomme.

Auga, *f. oculus*, Øje. At líta réttum augum til, *sine invidia æstimare*, at betragte uden Misundelse, bedømme uden Partiskhed. At koma auga á, *aspicere posse*, at faa Øje paa. At hafa auga á, *a) usurpare oculis, curare*, have Øje til, holde Øje med, se til. *b) ambire*, have Lyst til. At hafa gott auga á nockuru, *bene de aliqua re sentire*, have gode Tanker om. Hönum stódu helst augu til þess, *præter omnia appetiit*, han ønskede især det. Hann rak uppá mig augun, *oculos in me defixit*, han kastede Øjnene paa mig. 2) *foramen*, et Hul, Øje.

Augablik, *n. momentum*, Øjeblik.

Augabragd, *n. idem.*

Augabrún, *f. supercilium*, Øjenbryn.

Augakall, *m. acetabulum, cotyle*, Hoftekaal. At gánga úr augaköllunum, *exischion pati*, at forvrie Hoften.

Augastadr, *m. objectum visus*, noget man ser paa, at hafa augnastad á, *diligenter observare*, holde Øje med.

Augasteinn, *m. pupilla, humor crystalinus*, Øjesteen.

Augliós, *clarus, manifestus*, øjensynlig, klar.

Auglióslega, *evidenter*, øjensynligen, klarligen.

Auglit, *n. vultus*, Ansigt, Aasyn.

Auglýsi, *patefacio*, bekjendtgjør, gjør vitterlig.

Augnafró, *f. euphrasia*, Øjentrøst (en Urt).

Augnagrýin, *v.* augnakrým, *n. glaucoma*, en graa Plet i Øjet. 2) *gramia*, Rødde, Voer i Øjekrogene.

Augnalok, *n. palpebra*, Øjelaag.

Augnahár, *n. cilium*, Øjenhaar, Haarene paa Øjelaagene. *idem ac* hvarmasár.

Augnahvarmr, *m. palpebra*, Øjelaag.

Augnahvíta, *f. albugo*, det hvide i Øjet.

Augnakládi, *m. psorophthalmia*, Kløe, Krillen i Øjnene.

Augnakrókr, *m. sinus oculorum, hircus*, Øjet krog (den inderste).

Augnalag, *n. status, facies oculorum*, Øjnenes Stilling og Beskaffenhed.

Augnarád, *n. indicium mentis ex oculis*, Øjnenes Udseende forsaavidt de tolke Sjælens Beskaffenhed. Grimt augnarád, *atrei oculi*, grumme Øjne.

Augnaslím, *n. glaucoma*, rindende Øjne, Øjenflod.

Augnasteinsbugr, *m. iris oculorum*, Regnbuen i Øjet.

Augnatillit, *n. id ac* augnarád.

Augnatepra, *f. hippus*, skjælvende Øjne.

Augnatitr, *n. v.* augnatinan, *f. idem*.

Augnatóft, *f. pl.* —tóftir, *cavum oculi, orbitæ oculorum*, Øjehule.

Augnavar, *n. vid.* Augnagrým.

Augnaveiki, *f. infirmitas oculorum*, Øjensvaghed.

Augnaverkr, *m. ophthalmia*, Øjenpine.

Augnavik, *n. sinus oculorum, canthus, hircus*, Øjekrog, Øjevig.

Augnavæta, *f. epiphora (morbi species) vide* Augnaslím.

Augndapr, *lippus*, surøjet, rødøjet.

Augndepra, *f. lippitudo*, Surøjethed, røde Øjne.

Augsýn, *f. conspectus, facies*, Øjesyn, Paasyn, Aasyn.

Auk, *insuper, præterea*, foruden, endnu. Þar ad auki *v.* Þess ad auki, *insuper*, desuden, desforuden.

Aukabord, *n. compostile*, et afsides, aparte Spisebord.

Aukadagr (í hlaupári), *dies intercalaris bissextus*, Skuddag (i Skudaarene).

Aukafáng, *n. superfætatio, epicyema*, Oversvangerskab, Drægtighed paa ny, inden det første Foster er født.

Aukatekid ord, *n. hyperbole*, Overdrivelse, fornærmelig Tiltale. Hann mælti aldrej vid þann mann aukatekid ord, *verbis erat illi gravis et verificus*, til den Mand talte han aldrig et fornærmende Ord.

Aukatúngl, *n. luna embolimæa*, Indskudsmaane.

Aukayrdi, *n. idem ac*: aukatekid ord.

Aukhelldr, *nedum*, end sige, langt mindre.

Auki, *m. additamentum, augmentum*, Tillæg, Forøgelse.

Aukinn, *auctus*, forøget, formeret. Hálfu aukinn, *dimidio plus*, en halv Gang saa meget.

Auknefni, *n. cognomen*, Øgenavn.

Aulalegr, *agrestis, insulsus*, bondeagtig, plump.

Aulaz, *stolide ambulare et effutire*, kommer tosset afsted.

Auli, *m. barro, homo futilis, bliteus*, en Tosse, Dumrian.

Aumíngi, *m. misellus*, en Usling, Stakkel.

Aumliga, *misere*, elendigen, ynkeligen.

Aumlegr, *aspectu miser*, elendig, ynkelig.

Aumka (einn), *misereor*, ynker, beklager. Mig aumkar yfir þeim, *misereor eorum*, *v. condoleo sortem eorum*, jeg beklager dem, ynkes over dem. A. sig, *lamentari*, jamre sig.

Aumkan, *f. miseratio*, Ynk, Medlidenhed.

Aumkaz yfir, *miserescit me*, *tangor miseria alicuius*, ynkes over, har Medynk med. E'g aumkaz yfir manninum, *miserescit me hominis*, jeg ynkes over Mennesket.

Aumkunarlegr, *miserandus*, *miserabilis*, ynkelig, ynkværdig.

Aumkunarverdr, *id.*

Aumnögl, *f. reduvia*, Neglerod.

Aumr, *miser*, *calamitosus*, elendig, ussel, ulykkelig. *R.*

Aumstaddr, *miserandus*, ynkværdig.

Aungla, *hamo piscari*, angler, fisker med Angel.

Aungla-lag, *n. uncinus pro formandis hamis piscatorum*, en Model til en Angel, Fiskekrog.

Aungr, *nemo*, ingen. Aungvum, aungvann, *et omnes casus plurales in usu sunt*, bruges i alle de Kasus, hvis Endelse udgjør en Stavelse. Af öngvu verdr eckert, *ex nihilo nihil fit*, af intet kommer intet. Aungvu at sídr, *nihilo secius*, ikke desmindre.

Aungull, *m. hamus*, *uncus*, Angel, Fiskekrog.

Aungultaumr, *m. ima pars funis piscatorii infra bolidem*, den Snor, som Angelkrogen fæstes paa neden under Dybslodder.

Aungulvarmr, *recens ex hamo*, nys taget af Krogen.

Aungvannveginn, *neutiqvam*, ingenlunde.

Aungvit, *n. deliqvium animi*, *ubi qvis sibi non est conscius*, Daanelse, Besvimelse.

Aungþveiti, *n. vid.* andþveiti.

Aur, *m.* 1) *argilla lapidea*, grovt og stenigt Ler, Grus. 2) *lutum*, Dynd, Snavs.

Aurar, *m. pl. opes*, Penge, Rigdom. *vid.* eyrir.

Aurasiúkr, *sordide avarus*, pengegjerrig.

Aurasýki, *f. avaritia*, Pengegjerrighed.

Aúrfalr (á spióti), *cuspis inversa*, *v. in terram versa*, *qvando hasta pro baculo erat*, *hanc etiam porrigebant olim*, *qvando hostilitas intra minas stetit*, Spidsen af Spydskaftet, som man vendte nedad, naar man støttede sig ved Spydet. Valgardr setti aurfalinn fyri brióst hönum hvo fast at hann hneig upp at vegginum, *Valgardus tanto robore inversam hastæ cuspidem pectori eius adegit*, *ut resupinus parieti inclinaret*, Valgard stødte ham med Spydskaftet for Brystet saa han segnede op til Væggen.

Aurgadr, *lutulentus*, dyndet, snavset.

Aurgati, *m. hospitalitas*, Gjæstmildhed; at veita os allan aurgata, *summa hospitalitate erga nos uti*, vise os al Gjæstmildhed, Understøttelse *Kn.*

Aurmál, *n. rudus*, Ruiner. Nockr aurmál mátti finna þeirrar borgar, *aliqva rudera ejus urbis invenire licuit*, man kunde finde nogle Ruiner af denne Borg.

Aurmikill (vegr), *via lutoſa*, leret, dyndet Vej.

Aurridafylsni, *n. ſuapte deſidens cavea, fallax refugium*, et Hul hvori Forreller ſkjule ſig, *fig.* uſikkert Tilflugtsſted, Skjul.

Aurridi, *m. trutta ſalmonata, maculata*, en Orred, Forelle.

Auſa, *f. hauſtrum, ſitula*, en Øſe, en Brøndſpand.

Auſinn, *aſperſus*, overøſt. Aſk veit ég ſtanda, heitir yggdraſill, hárbadmr auſinn hvítum auri, *ſcio fraxinum, quæ yggdraſill vocatur (equus v. ſolium Odini) comis præ altus conſperſa candido rore*, jeg ved en Aſk, ſom heder Ygdraſil (Odins Heſt eller Trone), det høje Træ bliver overøſt med det klare Vand.

Auſtan, at, *ex oriente*, fra Øſten af.

Auſtanvindr, *m. eurus, ſubſolanus*, Øſtenvind.

Auſtfirdíngafiórdúngr, *m. qvadrans orientalis*, Øſtfjærdingen (af Island), Øſterlandet.

Auſtfirdíngar, *m. pl. incolæ quadrantis orientalis Islandiæ*, Øſterlænderne, Indbyggerne af Øſtfjærdingen i Island.

Auſtfirdir, *m. pl. ſinus orientalis*, Øſtfjordene (i Island).

Auſtlægr, *eous*, øſtlig.

Auſtmenn, *m. pl. viri advenæ ex oriente. Nobis hoc nomine Norvagi venerunt*, Udlændere komne fra Øſten af, iſær Nordmænd.

Auſtnordan vindr, *m. euroaqvilo, meſes, euroboreas*, Vinden fra Øſten til Norden.

Auſtr, *m.* 1) *nautea ſive aqva in navim ingeſta*, Vand, ſom kommer ind i Skibet, Pumpevand. 2) *hauſtus*, Øſen, Øſning.

Auſtr, 1) *orientem verſus*, imod Øſten. 2) *in oriente*, øſtlig, i Øſten.

Auſtrrenna, *f. ſentina, alveus*, Rende til Pumpevandet, nederſte Rum i Skibet.

Auſtrrúm, *n. interſcalmium hauſtus puppi proximum*, det Rum, ſom er nærmeſt Bagſtavnen, hvor Vandet øſes eller pumpes ud.

Auſtrſiórinn, *mare balthicum*, Øſterſøen.

Auſtrtrog, *n. ſitula, urna*, Øſekar.

Auſtrænn, *orientalis, ex oriente*, øſtlig, øſtre, fra Øſten.

Auſtræna, *f. aura orientalis, temperata*, mild, ſagte Øſtenvind.

Auſtur, *n. oriens, exortus æqvinoctialis*, Øſten.

Auſturálfa, *f. plaga orientalis, Aſia*, den øſtlige Verdensdel, Aſien.

Auſturvegr, *m. regiones orientales*, Øſterlandene (Rusland).

Ávallt, afallt *v.* óvallt, *perpetuo, certe, indubitanter*, beſtandig, altid, ſikkert.

Ávalr, *convexus, ſemiteres*, hvælvet, ophøiet, halvrund.

Ávani, *m. mos inveteratus*, gammel Skik, Sæd.

Ávanr (ávön, ávant), *qvod deeſt, deficit*, manglende. Nockurs er þér ávant, *aliqvid tibi deeſt*, noget fattes du.

Ávardr, *periculoſus v. inſidioſus*, farlig, efterſtræbende.

Avarp, *n. compellatio*, Tiltale, *it. compendium*, kort Begreb.

Ávarpa (at ávarpa), *compello*, tiltaler.

Ávarpsgódr, *comis, humanus*, venlig at tale med.

Ávaxtarsamr, *fertilis, fructuosus*, frugtbar, nyttig. *R.*

Ávaxtarlítill, *infoecundus, infructuosus*, ufrugtbar, med liden Frugt. *R.*

Avedra, *in vento v. oppositus vento*, udsat for Vinden, i Vejret.

Avedrasamr, *procellosus*, stormende, vejrnæm.

Averiar, *interamni*, Folk som bo ved, imellem Floder.

Áverki, *m. vulnus, plaga*, Saar, Hug, Skade.

Ávinníngr, *m. lucrum*, Gevinst, Vinding.

Ávint, *gravissimæ oppugnationi v. vento expositum*, udsat for et hæftigt Angreb, en Bestormelse eller en stærk Storm. Þá vard ávint um Söxin, *proræ latus acerrimæ oppugnationi expositum erat*, da skjede der et stærkt Angreb paa den forreste Del af Skibet.

Ávirdíng, *f. error, lapsus*, Fejltagelse, Forseelse.

Ávísa (at ávísa), *indico*, anviser.

Ávísan, *f. indicatio*, Anvisning.

Ávíta, *increpo*, skjænder paa, irettesætter.

Ávítan, *f. increpatio*, Irettesættelse.

Ávítur, *f. pl. idem.*

Ávíta- *v.* ávítu-verdr, *increpandus*, som fortjener Irettesættelse.

Ávæni, *n. spes incerta, specula*, Forhaabning, Formodning.

Ávöxtr, *m. fructus*, Frugt.

Ax, *n. spica*, et Aks.

Axarhamar, *m. malleus securis*, Økseshammer, Bane.

Axarskór, *m. vagina aciei securis*, et Slags Skjede eller Hytte til Eggen af en Økse.

Axbroddr, *m.* (efri) *arista, gluma*, Akseskjæg; (nedri), *urruncus*, det nederste af Akset ved Straaet.

Axla (at axla), *in humeros sublevare, succollare*, løfter, kaster paa Skuldrene, Akslerne.

Axlaböndr, *n. pl. axillaria*, Seler.

Áþiádr, *in servitutem redactus*, ufri, undertrykt, som bestandig maa slide og slæbe.

Áþián, *f. vid.* anaud.

Áþeckr, *similis*, lignende.

Áþietti, *n. odium, indignatio*, Fortrydelse, Vrede. Áþiettisyrdi, *n. pl. verba invectiva, minacia, molesta, gravia*, Beskyldninger, Skjældsord.

Áþreifan, *f. vid.* þreifan.

Áþrif, *n. pl. attactus*, det at røre ved, tage fat paa.

Áþrifamikill, *attactu fortis, robustus*, stærk, haard at tage paa.

Áþýngia (einum), *molestiam facere, aliquem gravare v. fortunam ejus*, besværer, er til Byrde.

B.

Babb, *n. incondita verba, v. inarticulata vox*, uforstaaelige Ord, Pladder, Bablen. Þar kom b. í bátinn, *murmur contra nauclerum exaudiebatur*, Skibsfolkene begyndte at knurre; *item resonabant latera naviculæ fluctibus*, det knagede og bragede i Baaden.

Babba, *balbutio, lallo, balbucinor*, taler uforstaaelig, pladrer, babler.

Bábiliur, *f. pl. nugæ babalorum*, Sludren, Bableri, Pladder, Pludder, Sludder. 2) *superstitio*, Overtro, overtroiske Beretninger.

Bad, *n. balneum, lavacrum*, Bad.

Bada, *balneo*, bader. 2) *molliter moveo, levo*, bevæger sagte, hæver. Hann badar í rósum, *splendide et delicate vivit*, han lever i et yppigt Vellevnet. Bada höndum, *elevare manus, attolere*, løfte Armene, ro med Armene.

Bádir, *uterqve, ambo*, begge.

Badmr, *m. arbor, sylva*, Træ, Skov. 2) *flos campi et frons arborum*, Blomster, Løv.

Badstofa, *f. hypocaustum; balnearium*, Dagligstue; Badstue.

Bádumeginn, *utrinqve*, paa, fra begge Sider.

Baga, *f. carmen insulsum, inelegans*, en flaav, smagløs Vise. 2) *idem qvod* amblaga. 3) *bagas*, en Dumrian, Tossehoved.

Baga, *obsum*, hindrer. 2) *inverto, ex ordine turbo*, omvender, forstyrrer, forvirrer.

Bagall, *m. virga episcopalis*, en Bispestav.

Bágborinn, *gestu difficiles, arduus, gravis*, vanskelig at bære, taale, haard, trykkende.

Baggar, *impers. impedit v. trudit*, hindrer. Hvad baggar hönum, *qvid impedit eum*, hvad er ham i Vejen?

Baggi, *m. onus, sarcina*, Dragt, Byrde, Bylt, paa den ene Side af Kløftsadelen.

Bági, *m. difficultas*, Vanskelighed, Besværlighed. Aka i bága, *difficultatem creare*, gjøre en Vanskeligheder, Bryderier. Rída í bága, *eqvos v. sacrinas collidere*, ride saaledes at Hestene eller deres Dragter støde paa hinanden. Mikill bági er á Því, *dificillimum est*, det er meget vanskeligt.

Bagi, *m.* 1) *difficultus*, Vanskelighed. 2) *jactura*, Afbræk, Skade. At giöra einum baga *difficultatem creare alicui*, gjøre en Skade. Hann féck baga af Því, *damno illi fuit*, det var ham til Afbræk.

Bágindi, *n. pl. res arduæ, difficultas*, vanskelige, haarde Omstændigheder.

Bagla (at bagla), *imperite construere*, bære sig ubehændig, fuskervorren ad.

Bágleiki, *m. difficultas, protervitas*, Vanskelighed, Møje; Besværlighed, Frækhed.

Bágr, *difficilis, protervus*, vanskelig, besværlig.

Bagr, *imperitus*, uerfaren, ubehændig.

Bak, *n. dorsum*, Ryg, Bag. Á bak aptr, *retro*, tilbage, bagover. Á bak, á bak til, *a*

tergo, bag fra, bag paa. Á fialla baki, *trans montes*, bag ved Fjældene. Þad rók (reid) hönum um allt bak, *illud eum evertebat, supprimebat*, det gjorde ham sin Ulykke. 2) *tergum eqvi*, Hestens Ryg. Hann féll af baki, *ab eqvo dejectus est*, han faldt af Hesten, blev slaaet af.

Baka, (bát), *dorso naviculam propello*, skyder en Baad frem ved at sætte Ryggen imod.

Baka, *torreo, frigo*, bage. Baka braud, *massam excoqvere*, bage Brød. Bakar at vöngum, *tepent genæ calore*, Varmen falder i Kinderne, Solen brænder paa Kinderne.

Bakadr, *frixus*, bagt.

Bakara-handverk, *n. furnaria*, Bagerhaandværk.

Bakarahús, *n. pistrina*, et Bageri, Bagerhus.

Bakarakona, *f. pistrix*, en Bagerkone.

Bakaraofn, *m. furnus, pistrina*, Bagerovn.

Bakaraspadi, *m. infurnibulum*, en Skydsel, Skaade, hvorpaa man sætter Brød i Ovnen.

Bakari, *m. pistor, panifex*, Bager, Brødbager.

Bakbelta (at bakbelta), *cingo*, ombelte, opskjørte.

Bakbeltadr, *cinctus a tergo*, omgivet med et Belte, opskjørtet, opkiltret.

Bakbelti, *n. cingulus nautarum, qvo vestes pelliceas adstringunt, ut aqvas marinas a corpore prohibeant*, et Belte, hvormed Søfolk snøre Skindklæderne meget fast til Kroppen for at holde Vandet ude.

Bakbít, *obtrecto*, bagvaskker, bagtaler.

Bakbítari, *m. mordax obtrectator*, en Bagvasker, Bagtaler.

Bakbord, *n. sinistrum latus navis*, Bagbord, den venstre Side af Skibet.

Bakdyr, *f. pl. fores posticæ*, Bagdør, som gaar ud fra Baggaarden.

Bakelldr, *m. ignis pistorius v. ad res torrendas*, Bagerild, Ild til at bage eller tørre ved.

Bakfall (á fati), *n. lumbare, coxale*, en Folde paa Ryggen eller Landen.

Bakferla, *renuncio, flocci pendo*, forskyder, foragter, ringeagter.

Bakhluti, *v.* bakhlutr, *m. tergum, posteriora*, Bagen, Bagdel, Bagstykke.

Bakhnúskr, *vid.* krókhryggr.

Bakjarl, *m. clavus anterior scalmi*, den forreste Norpind eller Aaretold. 2) *hostis a tergo infestans*, en Fjende, som overfalder en bag fra. *pr. comes pedisequus.*

Bakki, *m. ripa, crepido*, Flodbræd, Rand. 2) *nubilum pelagicum horizonti innatans*, tyk Havtaage, der hviler paa Horisonten. 3) *tergum cultri, margo laminæ ensis obtusa*, Ryggen paa en Kniv, Sværd, Sabel o. desl.

Bákn, *f. et n. moles, rude instrumentum*, grovt, uskikket Værktøj.

Bákna, *nutu significo*, vinke til, give Vink, Tegn.

Bakleppr, *m. substragula*, Hesteklæde, Hestedækken, som lægges under Sadelen.

Baklest, *f. vid.* barlest.

Baklestr, *m. calumnia*, Bagtalelse.

Bakmáll, *mordax, obtrectator*, bagtalerſk.

Bakmæla, *obtrectari*, bagtale.

Bakmælgi, *f. obtrectatio, dorſiloqvium*, Bagtalelſe, Bagvaſkelſe.

Bakraun, *f. tentatio dorſi, labor dorſum tentans*, noget ſom tager paa Ryggen.

Bakruni, *alvus fluida, diarrhæa. vid.* lifsýki, Bugløb, Durkløb.

Bakſig, *n. procidentia ani*, den Sygdom, at Endetarmen falder ud.

Bakſletta, *f. calumnia*, Bagvaſkelſe.

Bakſpirni (at bakſpirna), *recalcitrare*, ſlaa bag op.

Baksteinar, *m. pl. ſcybala*, haard og ſtykkeviis fremkommende Stolgang.

Bakſtr, *m. panificium*, Bagning, Bagt. 2) *ſpec. panis ſacræ ſynaxi deſtinatus*, iſær Brød beſtemt til at bruges ved Nadveren.

Bakſtreſki, *f.* baukr, *m.* hulſtr, *pyxis ſacra, monſtrantia*, Oblatæſke. *pl.* -eſkiur.

Bakſtrjárn, *n. pl. artopta*, Oblatjærn, Oblatform.

Bakſtroka, *f. flagellatio*, Piſkelſe.

Baktal, *n. obtrectatio*, Bagtalelſe.

Bakuggar, *m. pl. pinnæ dorſales piſcium*, Rygfinner.

Bakþúfa, *f. hypopodium, pr. grumus, qvo equum aſcenſuri utuntur*, en Tue eller lille Forhøjning, ſom man ſtaar op paa for at komme til Heſt.

Bal, *n. vagina enſis*, Balg, Skjede.

Bál, *n. ſtrues lignorum, rogus, pyra*, Baal, Fyr. Vardmenn Bagla ſátu yfir bálinu enn Birkibeinar gátu drepid þá, ádr enn þeir fengi kveikt elldi í bálinu, ſídan rufu þeir bálid, *excubitores Baglorum rogum ſervabant, at Betulipedes eos opprimere potuerunt, priusqvam ignem ſubjecerint rogo, deinde rogum amoliti ſunt*, Baglernes Vægtere ſad over Baalet, men Birkebenerne fik dem dræbt førend de fik tændt Ild i Baalet, ſiden reve de Baalet ned. *Hi rogi paſſim extruebantur et in ſignum hoſtilis impetus ſuccendebantur, ſub nomine* vitar *et* varavitar *de qvorum ſtructura ſatisfacit curioſo lectori præſtantiſſimus autoptes J. Ström.* Søndmørs Beſkrivelſe *Tom. 2 p.* 174. Slige Baal oprettede man hiſt og her og antændte dem ſom Signal ved fiendtligt Overfald; de kaldtes da Vitar og Varavitar, om deres Beſkaffenhed og Indretning kan Læſerne finde Efterretning i Strøms fortræffelige Søndmørs Beſkrivelſe 2den Del S. 174.

Bálar, *in altum ſurgit*, ſlaar op i Luften, bluſſer op.

Baldýrardr, *ſegmentatus*, broderet, udſtaferet, gl. baldyret. Baldýrat fat, *veſtis ſegmentata v. phrygia ſ. patagiata*, udſyet, broderet Klædebon.

Bálhvítr, *albicans inſtar ligni aridi*, hvid ſom Ildslue.

Bali, *m. monticulus, convexitas*, en Høj, lille Forhøjning paa en jævn Mark.

Bali (at bala), *ægre ſe ſuſtentare*, ſlæbe ſig igjennem, ernære ſig med Møje.

Bálkr, *m. strues, septum ligneum v. lapideum, intergeries ad separanda armenta intra præsepes hybernas,* Træ eller Steen skillerum imellem Baasene i en Koestald. 2) *continuatio rei,* Vedvarenhed, Fortsættelse. Vedrabálkr, *m. continuatio sævæ tempestatis,* vedblivende, langvarigt Uvejr. 3) *titulus juris,* en Bog i Loven. *sic* Búnadarbálkr, *titulus juris de re rustica,* den Bog i Loven om Landvæsenet. Ogsaa Titlen paa et islandsk Digt om Landvæsenet af Eggert Olavsen.

Bálkslegr, *rudis,* klodset, ubehændig.

Balldinn, *imperiosus, contumax* (*qv.* valldinn), haardnakket, stridig, trodsig.

Balldjökull, *m. mons glacialis, aliis præeminens,* et højt, fremragende Jisfjæld.

Balldstýrugr, *reluctans refractarius,* balstyrig, opsætsig, gjenstridig.

Balldr, *m. nompr. unius Asorum,* en af Asernes Egennavne, Balder. 2) *strenuus, validus,* tapper stærk. 3) *formosus, spectabilis,* skjøn, veldannet.

Balldursbrá, *f. cilium Balderis,* (*herba*) *cotula fœtida,* Baldersbraa, en stinkende Plante.

Ballr, *fortis, strenuus, pugnax,* tapper, stridbar, drabelig.

Bálvidri (á sió), *tempestas violenta, quando fluctus maris monticulos et cacumina formant,* stærkt Uvejr til Søs, naar Bølgerne optaarne sig som høje Fjælde.

H 2

Bambur, *m. tuleus, ascopera ingens, dolium, ampulla,* Vandkumme, stort Fad eller Kar.

Bamsi, *v.* Bambsi, *m. ursus,* en Bjørn, *Norvegis ut et nobis.*

Bana (at bana), *occido,* dræber.

Banabréf, *n. litteræ bellerophonteæ,* Banebrev, Brev, som en fører med sig, sig selv til Ulykke, Uriasbrev.

Banakríngla, *f. atlas,* det øverste af Halshvirvelbenene, Drageren.

Banamadr, *m. percussor,* Banemand.

Banamein, *n. apostema lethale,* en dødelig Skade, Banesaar.

Banaord, *n. fama v. celebritas ob cædem hostis,* Rygte eller Navnkundighed for at have fældet sin Fiende. Þór ber Banaord af midgardsormi, *Thor laudem reportat necis mediterranei angvis,* Tor indlægger sig den Hæder, at dræbe Midgardsslangen. 2) *etiam, simplic. mors, letum,* Død, Fald. *Sn.*

Banarúd, *n. procuratio cædis,* det at beslutte og lægge Plan til ens Død.

Banatilrædi, *n. tentatio cædis,* Angreb paa ens Liv.

Banasár, *n. vulnus lethale,* Banesaar.

Banasótt, *f. morbus lethalis,* Helsot.

Banaspiót, *hasta letifera,* dræbende Spyd. Berast banaspiótum eptir, *vitæ in vicem insidiari,* staa hinanden efter Livet. *Sn.*

Banastríd, *n. agon,* Dødskamp.

Band, *n.* *vinculum*, *ligamentum*, Baand, Bindsel. 2) *filum laneum tenue*, en tynd Uldtraad.

Banda, *nutu significo*, *innuo*, vinker, giver Tegn. B. hendi, *manu annuere*, vinke med Haanden.

Bandamenn, *m. pl. confœderati*, Sammenrottede, forenede til hemmelige Foretagender.

Bandfætíngar, *m. pl. compedibus vincti*, som har Lænker paa Fødderne.

Bandfætínga brögd, *vanæ irritationes*, forgjæves Forsøg paa at opirre.

Bandhnikill, *m. glomus laneum*, et lille Nøgle Uldgarn.

Bandhnoda, *n. idem*, et Nøgle Uldgarn.

Bandíngi, *m. vinctus*, en fangen Forbryder, en lænkebunden.

Bandsockar, *m. pl. calligæ molliores*, Uldstrømper.

Báng, *n. pulsatio*, Banken.

Bánga, *pulso*, *percutio*, banker, støder.

Bángsamr, *plagosus*, som slaar, støder gjerne.

Bángsaz (v. bángast), uppá mann, *belluino more insultare*, *irritare*, give Prygl paa en, anfalde en med Hug.

Bángsi, v. Bángi *m. ursus*, en Bjørn.

Bani, *m. mors*, *pro morte violenta sæpius sumitur*, Bane, Død, især voldsom Død. 2) *percussor*, Banemand. Ecki er bana nafn þó bródir sé, *levior est error*, *fratrem unum pro altero*, *quam percussorem pro fratre accipere*, det er en ringere Feil, at tage en Broder for en anden, end at tage Banemanden for Broderen, ɔ: for den uskyldige.

Bann, *n. interdictum*, *anathema*, *bannum*, *excommunicatio*, Forbud, Band. Biargar bann, *n. penuria victus*, Mangel paa Levnetsmidler. Jardbann, *dicitur qvando nivosæ hyemes prohibent pecora a pascuis*, det at Vinterens Strænghed forhindre Kreaturerne at gaa ude, gjør at de ej kan komme til Jorden. Hann setti honum blátt fyrirbann, *severe interdixit*, han forbød ham det strængelig.

Banna (at banna), *interdico*, *prohibeo*, forbyder.

Bannfæríng, *f. excommunicatio*, Bansættelse.

Bannsett — færi — sýng, *excommunico*, *bannio*, *anathemizo*, *aqva et igne interdico*, bansætter, lyser i Ban.

Bannsetníng, *f. excommunicatio*, Bansættelse.

Bannvíti, *n. culpa anathemate digna*, en Brøde, som fortjener Bansættelse.

Bannvítugr, *jure excommunicandus*, som fortjener at bansættes, eller udelukkes fra Kirkens Samfund.

Bannvænlegr, *vel*

Bannvænn, *letifer*, dræbende. 2) *moribundus*, døende, nær ved Døden.

Bann, *f.* (*Gen.* -ar), *terra v. via*, Bane, slagen Vej.

Bar, *n. Gemma v. oculus arborum*, Knop, Øie paa Træer. 2) *semen alarum*, Fnok, Frøuld. Fífubar, *semen eriophori*, Frøulden paa den Plante Ægeruld. — Hann ber ecki sitt bar úr þessu, *post hoc non gemmascet*; *metaph. dicitur de homine*, *cui aliqva calamitas animum*

fregis, efter denne Omstændighed kommer han aldrig i Stand.

Bára, *f. unda, fluctus*, Bølge, Vove.

Barátta, *f. pugna*, Kamp, Slag. 2) *ærumna*, Besværlighed, Møjsommelighed.

Baráttusamr, *pugnax*, stridbar, krigersk. 2) *molestus*, besværlig, møjsommelig.

Baráttusmidr, *m. tudiator*, en Grovsmed, en Smed, som banker og hamrer.

Baraxladr, *axillis tuberosis, attachelus*, som har høje Skuldre, korthalset.

Barbyr, *m. incitæ*, yderste Nød, Knibe, Betryk.

Bard, *n. ala, axilla, marginis prominentia*, Vinge, Arm, fremstaaende Rand, Kant. Hattbard, *ala pilei*, Hatteskygge. Skialldar-bard, *margo clypei*, Randen paa et Skjold. Skörubard, *axilla rajæ*, Akslen af en Rokkefisk. Hvalbard, *lamina cornea in ore plagiurorum*, Hvalbarde. Lifrarbard, *lobus jecoris*, en Flig af Leveren.

Bard, (á skipi), *n. labrum navis v. rostrum, ora navis extrema*, Randen paa et Skib, ogsaa Forspidsen. 2. *navis*, et Skib, Digt. *Kn.*

Bardagamadr, *m. vir bellicosus*, en stridbar Mand, Stridsmand, Kriger.

Bardagi, *m. pugna, prælium*, Slag, Feldtslag.

Bardahattr, *m. petasus, galerus, causia*, en Hat med Skygge om.

Bardfiskr, *m. squalus brancheis corneis*, Brygde, (en Fisk), *squalus maximus. vid.* beinhákall, rínir.

Bardi, *m. clypeus*, et Skjold. 2) *Gigas*, en Jætte, Rise.

Bareſli, *n.* (afl), *fustis*, en Prygl, Kjæp at slaa med.

Bariel, *n. vas teres it. barile*, et rundt Kar, en Tønde. *angl. Barrel.*

Barinn, *adj. partic.* (beria), *contusus*, banket, stødt.

Barka (at barka), *cutem induere*, barker, forhuder, beklæder. Þad barkar munninn, *obstringit os*, det lukker Munden, sammensnærper den.

Barka, *cortice tingo*, barker, farver i Bark.

Barkadr, *corticatus*, barket, tilberedt med Bark.

Barkandi, *stipticus, adstringens*, sammensnærpende.

Barkakýli, *n. pomum Adami*, Adamsæble (paa Halsen).

Barkalok, *n. epiglottis*, Dækket over Luftrøret i Halsen.

Barkaop, *n. glottis*, Aabningen paa Luftrøret.

Barkaqvíslir, *f. pl.* (lungnapípur), *Bronchia*, Lungepiber, Enderne af Luftrøret.

Barkarlitadr, *livido-fuscus, cortice tinctus*, farvet med Bark, som har en barkagtig Farve.

Barki, *m. guttur, fistula pulmonalis, arteria aspera*, Strube, Luftrør, Ralle. 2) (á skipi), *m. prora, pectus navis*, Forstavnen, Fordelen paa et Skib.

Barkr, *m. scapha*, Baad, Barke. *Sn.*

Barkriódr, *n. læsio corticis in arbore*, et Sted uden Bark paa et Træ.

Barkrókar, *m. pl. fertorium. vid.* torfkrókar.

Barlegr, *adhuc fertilis, prolifer. Norv.*, bærlig, som endnu kan føde, ikke er over Børneaarene.

Barlest, *f. saburra*, Ballast.

Barlíngr, *vid.* Bærlíngr.

Barlómr, *m. planctus simulatus vafrorum, ut alii eorum misereantur. metaph. deducta a voce et gestu avis* lómr, *cum ova illi auferuntur, querulus enim tum est et alis pulsat terram*, Jamren, Veklage paa Skrømt, for at bevæge andre til Medynk, Figuren er taget af den Fugl lómr, som, naar dens Æg borttages, jamrer sig og banker Jorden med Vingerne.

Barma sér, *lamentari*, hyle, jamre sig.

Barmi, *m. frater ex eodem sinu*, Broder, (Digterff.)

Barmódr, *m. ægritudo animi*, Græmmelse, Hjertesorg.

Barmr, *m. sinus, gremium*, Barm, Skjød.

Barmr (á kéri eda fati), *ora, margo, labrum*, Rand, Kant.

Barn, *n. puer, proles humana*, et Barn, *pl.* Börn, *liberi*, Børn. Barn i módurlífi, *embryo*, et Barn i Moders Liv, ufødt Barn. *vid.* fóstur. Barn at morni fætt, *manius, lucius*, et Barn, som fødes om Morgenen. At aptni, í röckri, *crepuscus*, et Barn, som fødes om Aftenen. Barn at fótum fætt, *agrippa*, et Barn, som kommer forkjert til Verden, med Benene først. Barn tvíburi, sem annar deyr frá; *vopiscus*, den, der fødes levende af to Tvillinger, hvoraf den ene er død. Barn fra daudri módur skorid, *servius*, et Barn, som bliver taget levende fra en i Fødselen død Moder. At giöra barn i sögunni, *intergarrire*, at falde en ind i Fortællingen, afbryde med uvedkommende Snak.

Barna (at barna), *fœcundare mulierem*, befvangre, besove.

Barnabörn, *n. pl. nepotes, nepos, neptis*, Børnebørn. Barnabarnabörn, *pronepotes*, Børnebørns Børn. Barnabörn í fiórda lid, *abnepotes*, Børnebørns Børnebørn. Barnabörn í fimta lid, *atnepotes*, Børnebørn i femte Led o. s. v.

Barnagi, *m. pædagogia*, Børnetugt, Optugtelse.

Barnaglíngr, *n. crepundia*, Legetøj.

Barnahlióð, *n. vox sonora puerilis*, Børneskrig. At leggia af barnahlióðin, *pullulascere, hirquitallire*, vokse til, have traadt sine Børnesko.

Barnahús, *n. orphanotrophium, brephotrophium*, Vejsenhus, Børnehus.

Barnakrefda, *achores infantum*, Udslæt, Skorpe paa Børns Hoveder.

Barnamold, *f. terra apyra; argillæ species*, fin, hvid Lerjord.

Barnaskóli, *m. pædagogium*, Børneskole.

Barnaskröpur, *f. pl. crepundia, crepitabula*, Rangle, Skralde at lege med.

Barnburdr, *m. puerperium*, Barnefødsel, Barsel.

Barnbær kona, *f. mulier prolifera*, en Kone, som ikke er over Børneaarene, kan faa Børn.

Barndómr, *m. infantia*, Barndom. 2) *puerilis inscitia*, Uvidenhed, Barnaglighed.

Barndómsháttr, *m.* *puerilitas*, Barnagtighed.

Barndómslega, *pueriliter*, barnagtigen.

Barneign, *f. prolitas*, Affkom, Børneflok, Børn.

Barnfóſtr, *n. nutricatus*, Opfødelſe, Opammelſe.

Barnfóſtra, *f. nutrix*, *nutricula*, Amme, Goldamme.

Barngódr, *pueris mitis*, *infantes amans*, ſom holder meget af Børn.

Barngælur, *f. pl. næniæ pueriles*, Børns Lallen, Pluddren, førſte Forſøg at tale.

Barníngr, *m. remigum labor contranitendi vento*, Rorfolkenes møjſommelige Stræben med at ro mod Vinden.

Barnlagnadr, *m. prolitas*, *numeroſitas liberorum*, Børneflok, mange Børn.

Barnsfarir, *f. pl. idem.*

Barnsfylgia, *f. ſecundinæ*, Efterbyrd.

Barnsgrátr, *m. vagitus*, Børnegraad.

Barnshafandi kona, *mulier gravida*, et frugtſommeligt Fruentimmer.

Barnſkírn, *n. Pædobaptimus*, Børnedaab.

Barnſkór, *m. ephebeum*, Børneſko. At hafa ſlitid barnſkóm, *ex ephebis exire*, at have ſlidt, traadt ſine Børneſko.

Barnslag, *n. involuocum embryonis in utero matris. v. uterus*, Barnets Leje i Moderlivet, Moderen.

Barnsmódir, *f. puerpera*, Barnemoder. 2) *concubina*, et ugift Fruentimmer, ſom faar Børn.

Barnſæng, *f. puerperii decubitus*, Barſel, Nedkomſt.

Barnſængur- kona, *f. puerpera*, Barſelkone.

Barnædi, *n. geſtus pueriles*, barnagtige Lader.

Barnæſka, *f. ætas puerilis*, Barndom; frá barnæſku, *a puero*, fra Barndommen, Barnsben af.

Báróttr, *ſtriatus*, *conſulcatus*, ſtribet, furet. 2) *fluctuoſus*, bølget, bølgeformig.

Barſmíd, *f. malleorum vel metallorum reſonantia*, Klangen af at hamre paa Metaller. 2) *plagoſitas*, *ſugillatio*, det at være prøglet, at være brun og blaa. 3) *rudis fabrica*, groft Arbejde.

Barſmídarſteinn, *m. lapis*, *ſuper qvo indurati piſces ſubiguntur*, en Sten, hvorpaa man banker Torſiſk.

Bart, *n. barba*; Bart, Skjæg.

Bartſkéri, *m. Tonſor*, *chirurgus*, Barber, Badſkjær, Saarlæge.

Barún v. Barón, *m. Baro*, Baron.

Barvidri, *n. tempeſtas nimboſa*, *calamitas*, ſtormende Uvejr, Regnvejr; *fig.* Storm, Ulykke.

Bás, *m. ſtabulum*, *præſepe bovis*, en Baas. Búa í báſin fyrir ſig, *providere rebus ſuis*, ſørge for ſit eget Vel.

Báſa v. bæſa, *boves in ſtationes diſponere*, baaſe, ſætte Hornkvæget i Baas.

Baſa (at baſa), *interimere*, *ſuffocare*, dræbe, kvæle. 2) *anniti*, anſtrænge ſig med noget. Þeir eru at baſa vid ſteininn, *lapidem amovere annituntur*, de ſøge at faa Stenen af Vejen.

Baſſi, *m. pinnaculum in tergo ſecuris romanæ*, en udſtaaende Dop paa Banen af en Økſe. 2) *aper*, en Vildbaſſe, en Vildgalt. 3) *urſus*, en Bjørn. 4) *tonus muſicorum infimus*, Bas i Muſik.

Baſt, *n. liber, philyra, cortex tiliæ*, Baſt, den fine Bark af Lindetræ. Hann er bleikr ſem baſt, *philyrae inſtar pallet*, han er ſaa bleg ſom en Dødning. 2) *habena, frenum*, Tømme, Bidſel. Aldrej hefir komid vid hann taumr né týgilband né baſt, *per omne ævum effrenis pro lubitu fuit*, han har aldrig været holdt i Tømme, altid raadt ſig ſelv. 3) *rariſſima et craſſiſſima textura*, et Slags groft og aabent Tøj.

Baſtardr, *m. ſpurius*, en Baſtard.

Baſtl, *n. rudis labor*, Fuſkeri, Fuſkeværk.

Baſtla, *ſine inſtrumentis difficulter laborare, ut qvi philyra pro fune uti neceſſe habet*, fuſke.

Baſtveſæll, *omnium indigus*, arm, ſom fattes alt.

Báſúna, *f. buccina, lituus*, en Baſun.

Báſúna, *buccinare*, at baſune.

Bati, *m. melioratio*, Forbedring.

Batna, *melioreſco*, forbedres. Hann batnar, *revaleſcit*, han kommer ſig. Hann batnadi fyrſt, *ille primus dedoluit*, han forvandt det førſt. Hann ferr nú ad batna, *reſipiſcit*, han begynder at forbedre ſig.

Batnadr, *m. emendatio*, Forbedring. Lífa fér til batnadar, *vitam protrahendo ſe emendare*, leve ſig til Bedring. Bíſna ſkal til batnadar, *eclipſin jubar ſeqvitur*, der ſkal ondt til at fordrive ondt med, det maa blive galt før det bliver godt igjen.

Bátr, *m. cymba, navicula, ſcapha*, Baad. At leggia árar í bát, *a) à remigando deſiſtere*, holde op at ro, trække Aarene ind. *b) metaph. animum deſpondere*, lægge Hænderne i Skjødet, opgive Haabet.

Bátshaki, *m. uncus aduncus*, en Baadshage.

Bátsmanna-edr badſtofuhial, *n. apinæ*, Sladder, Ammeſtue, Borgeſtueſnak.

Bátsmanna-hróp *v.* klidr, *m. clamor nauticus, celeuſma*, Skibsfolkenes Raaben.

Baugatal, *n. titulus legis de mulcta pecuniaria*, en Bog i Loven, ſom handler om Pengebøder.

Baugeidr, *m. juramentum ad annulum*, en Ringed. Vinna eid at baugi, *per annulum ſacrum jurare, ut moris erat ethnicis*, aflægge Ed ved Ring, nemlig den hellige Ring der laa paa Gudernes Alter i de hedenſke Tider.

Baugfíngr, *m. digitus annularis, medicus*, den fjerde Finger, Lægefinger.

Bauggildismenn, *m. pl. agnati*, Fædreneſlægt, Frænder paa Sværdſiden.

Baugi, *m. gigas pr. cernuus*, en Jætte, egentlig: den ſom bøjer ſig.

Baugr, *m. annulus*, en Ring. 2) *mulcta pecuniaria; duo unciæ argenti*, Pengeſtraf, Bøder, 4 Lod Sølv. Baugi at bæta, *pendere mulctam duarum unciarum*, give 4 Lod Sølv i Mult. Þat er á baugi, *ea res agitur*, det er derpaa det kommer an.

Bauk, *n. attrectatio*, Famlen med, Fusken paa noget.

Bauka, *attrectare, in pyxidem torqvere*, famler, fusker ubehændig med noget.

Baukr, *m. olim:* budkr, *pyxis*, en Buddike.

Baul, *n. mugitus*, Brøl.

Baula, *mugire*, brøle.

Baula, *f. vacca*, en Ko.

Bauli, *m. taurus*, en Tyr.

Baulusopi, *m. amystis*, Drikken ud i et, en stor Slurk.

Baun, *f. faba*, en Bønne, en Ert. 2) *mica*, et Korn, en Smule.

Bauna-akr, *m. fabale, fabetum*, en Ager med Bønner.

Baunir, *f. pl. v.* bunur.

Baungun, *f. pulsatio*, Banken, Støden. 2) *fabrica iners*, Kluderi, Hutleri.

Baungunarsmidr, *m. faber imperitus*, en Kludrer, Fusker.

Baung, *f. campana*, en stor Klokke, som man slog med en Hammer.

Bauni, *m. carcharias*, Hundefisk, et Slags Haj.

Bausn, *f. sæpius in pl.* bausnir, *armi v. pinnæ priores carchariæ*, de forreste Finner paa Hajfisken.

Baust v. bust, *f. fastigium*, Spidsen paa Gavlen af et Hus.

Bauta (at bauta), *propello v. transfigo*, slaar, fælder. E'g bautadi þeim birninum, sem beysti kampinn, *ursum qui os rinxit transfixi*, jeg gjennemborede den Bjørn, der viste Tænder.

Bautasteinn, *m. cippus, saxum busto impositum*, en Bøjtasten. Sjalldan bautasteinar standa brautu nær, nema reisi nidr at nid, *rarissimi sunt cippi in via publica, nisi erexerint v. posuerint minores suis majoribus* ɔ: *posteri custodes sunt memoriæ parentum*, Bøjtastenen sjælden stander ved Vejen, uden Sønnen satte sin Fader den.

Bauti, *m. compulsor, propulsor*, den som slaar, fælder. Farbauti, *m. nauta, remex, propulsor navis*, Sømand, Rorkarl.

Bed (í aldingardi), *n. pulvinus*, et Bed i en Have. 2) *lectus, stratum*, en Seng.

Bedia (bedr), *f. socia Thori*, en Hustru, Ægtefælle.

Bedia, *f. peregrinus, qvi hospitium quærit*, en Gjest, Fremmed, som herbergeres. Taka má leiglendíngr húsbediu ef vill, *locator prædii, si velit, peregrinum hospitio excipiat hyemali*, en Fæstebonde kan om han vil tage en Fremmed ind om Vinteren.

Bediun, *rogatus*, ombedet, anmodet.

Bedr, *m. pulvinus, culcita, stratum*, Pude, Dyne, Leje.

Beggiablands, *ex bina materia compositus*, ulige artet *it.* som Navneord, en Blanding, Blandingsgods. B. dýr, *hybris*, en Bastard. B. lands ok sióar dýr, *amphibium*, en Amfi-

bie. Hann er b., *non est integer v. varius est et dubitans*, han er imellem begge.

Beggiamegin, *ab utroqve latere*, paa begge Sider (*rectius*: bádumegin)

Beggiavegna, *idem*.

Beiddr, *rogatus*, ombedet. 2) *tractatus*, behandlet. Þeir þóttust beiddir illa, *male tractati sibi visi sunt*, de syntes at de vare ilde behandlede.

Beidi, *rogo, peto, posco, postulo*, forlanger, beder.

Beidist, *idem*.

Beidni, *f. petitio, rogatio*, Forlangende, Anmodning, Begjering.

Beidsla, *f. idem*.

Beiki, *n. fagus*, en Bøg, Bøgetræ (*rectius*: beyki).

Beikir, *m. vietor, doliarius*, en Bødker.

Beimar, *m. pl. milites*, Krigere, Stridsmænd. 2) *prata domestica v. domus*, Toft, Hjemmemark, ogsaa Hus, Bolig. Þeir géngu um beima, *circa domum dispatiati sunt*, de gik omkring Huset.

Bein, *n. os ossis*, et Ben, en Knokkel. Hann hefir mikid bein í hendi, *viribus valet*, han har Ben i Næsen, ell. Marv i Benene.

Beinagrind, *f. ossium compages, sceleton*, en Benrad, et Skelet.

Beinalag, *n. forma et sutura sceleti*, Benenes Bygning og Forbindelse.

Beinalagsmikill, *idem ac seqv.*

Beinamikill, *ossuosus*, som har store, stærke Knokler.

Beinasni, *m. onager*, et Vildæsel, ogsaa: en ubehøvlet Tølper.

Beinaspiöll, *n. pl. ruptura hospitalitatis*, Brud paa Gjesteretten, Fejl i Beværtningen.

Beinastriúgr, *m. obsonium ossuarium*, Bensuppe, Sjelê.

Beinbrot, *n. ossifragium, catagma*, Benbrud.

Beingardr, *m. spina dorsi*, Rygrad (især paa en Fisk.)

Beingill, *m. scaurus retortus*, som har store Ankelkoder, skjævbenet.

Beinhákall, *m. sqvalus maximus, brachiis corneis lamia vid.* rýnir *qv. sqvalus osseus, non cartilagineus, ut sunt reliqvi sqvali*, en stor Haj, som har Ben, hvor andre Hajer have Brusk, en Brygde.

Beinhardr, *prædurus*, saa haard som Ben.

Beinhimna, *periosteum, qvod ossa immediate investit*, Benhinde.

Beini, *expedio, negotium promoveo*, være behjælpelig, gjøre færdig. Beina ferd eins, *iter ejus adjuvare, dirigere*, hjælpe en Rejsende frem. At Beina til med einum í bænum sínum, *intercedere*, understøtte ens Anliggende med sine Bønner, med Forbøn. Beina flug, *intendere volatum*, forstærke Flugten, gjøre stærke Vingeslag.

Beini, *m. hospitalitas, officium hospitale*, Understøttelse, Godhed imod Fremmede og Rejsende.

Beininn, *officiosus*, tjenstfærdig, velvillig, gjestmild.

[illegible]

Beinlaus, *exos*, benløs, uden Ben.

Beinleidi, *n. recta via*, en lige Vej, uden Omvej.

Beinleidis, *prorsum, rectâ viâ*, ligeud, ligefremad.

Beinleiki, *m. officiositas*, Tjenstfærdighed, Velvillighed.

Beinn, *directus, rectus*, lige, snorlige, snorret. 2) *proficuus*, nyttig, gavnlig.

Beinsamr, *idem ac* beininn.

Beinserkr, *m. os ilion cum omnibus costis maxime cum costis spuriis in unum os coalitum, ut ita affecti homines stipitis instar se incurvare nequeant*, Tarmbenet, sammenvokset med Ribbenene især de nederste, saa at Personen, hos hvem det finder Sted ikke kan bøje sig.

Beinskéyti, *n. collimandi peritia*, Færdighed i at skyde vjst, ramme. *Sn.*

Beinskéytinn, *collimandi peritus*, som skyder vist.

Beinstertr, *m. sacra spina in unum os coalita*, de nederste Rygben, sammenvoksne i et. *vid.* stertr.

Beinverkr, *m. osteocopus*, Smerte i Benene.

Beinvidi, *m. carpinus*, buskartet Pil.

Beinæta, *f. caries, teredo, cancer ossis*, Kræft i Ben.

Beiskia, *f. acor*, Bitterhed, Beskhed.

Beiskiaz, *acerbari, inamarescere*, blive bitter, besk.

Beiskleiki, *m. acerbitas*, Bitterhed.

Beisklundadr, *amaruleutus*, bitter, bidende.

Beiskr, *acerbus, amarus*, bitter, besk. At bíta á beisku, *acerba pati*, bide i det sure Æble. 2) *iratus*, forbitret, bister.

Beit, *f. pascuum*, Græsgang. At hallda á beit, *pastum educere*, græsse, vogte Kreaturene.

Beit, *f. lamina explanata*, en Plade paa Sadelen.

Beita, *f. esca*, Madding, Lokkemad.

Beitarland, *n. pascuum*, Græsning.

Beitartollr, *m. scriptura, pascuarium*, Græspenge, Betaling for Græsgang.

Beiti (út) *explano, extenuo, dilato metalla*, hamrer ud, banker ud, pænner ud.

Beiti (í siglíngu), *contraho v. obliqvo vela*, vender Sejlene, krydser. Beiti vid, *obnitor*, stræber imod. Beiti (sverdi), *ad ictum applico gladium*, svinger Sværdet, løfter i Vejret. Beiti hauki *v.* hundum, *falconem, canes emito, incito*, jager med Falk, eller med Hunde. Beiti mér, *vires intendo*, anstrænger mig, bruger mig. At beita hnífum, *cultro uti*, bruge Kniven. Beiti brögdum, *fraudes adhibeo*, besnærer, skuffer.

Beiti (at beita) aungul, *escam hamo imponere*, sætte Madding paa Krogen.

Beiti (at beita), *pastum agere pecus*, græsse, drive paa Græs.

Beitiás, *m. lignum teres, qvo vela obliqvantur v. etiam velorum pedes expanduntur*, Sejlstang, Raa.

Beitilýng, *n.* *erica vulgaris*, Lyng, Hedelyng.

Beitimunni, *m.* *acies gladii, cultri &c.*, Æg (paa en Kniv ell. desl.)

Beitíng, *f.* *usus pascuorum*, Græsning.

Beitinn, *inescationi aptus*, bekvem til Madding.

Beitsli, *n.* *frenum vel potius, ipsa orea*, Bidsel, Mundstykke. *Kn.*

Beittr, *acie acuta (culter)*, hvas, skarp.

Beckfletia, *f.* *stragulum sedilis*, Bænkehynde.

Beckiaz vid einn, *levi injuria afficere*, narres med en, driller en.

Beckíng, *f.* *molestatio*, Fortredigelse, Drilleri.

Beckinn, *impetuosus, procax, mordax*, som gjerne fortrediger, driller andre, bidende.

Beckni, *f.* *vid.* Beckíng.

Beckr, *m.* *scamnum, sedile*, Bænk. Hann er laus vid beckinn, *sui juris est, solitarius, familiam non habet*, han er løs og ledig, har kun sig selv at sørge for. Beckr á vegg, *culcitæ, podia*, Udbygning, Affats paa en Væg. Beckr á svuntu, klúti &c., *emblema ventralis strophioli &c.*, Rand, List paa Forklæder, Tørklæder o. desl. Þar er breidr-beckr á milli, *remotum est*, der er en stor Afstand imellem.

Beckr, *m.* *rivus*, en Bæk. Hægra er at stilla í beck -en -á, *rivus quam flumen faciliorem trajectum præbet, metaph. mature malo occurrendum*, det onde standses lettest i Begyndelsen, egentl. det er lettere at hæmme en Aa end en Flod.

Bekra, *at*, *balare*, bræger (om Faar).

Bekri, *m.* *aries*, en Vædder.

Belghempa, *f.* *toga laxa, undiqve contigua, capite tantum exserto*, en Kaabe, som gaar ned om Kroppen, uden nogen Aabning paa Siderne.

Belgi, *inflo*, opblæser, oppuster. Belgiz, *tumeo*, oppustes, svulmer. Belgia hvoptana, *buccas inflare*, puste Kinderne ud. B. öl, *pantices madefacere*, tylde Øl i sig, bælge i sig.

Belgíngr, *m.* *inflatio*, Blæsen, Opblæsen. Belgíngshósti, *m.* *tussis sicca*, tør Hoste.

Belgr, *m.* *follis*, Bælg, Blæsebælg. 2) *bulga*, Lædersæk, Vadsæk. 3) *venter*, Bug, Vom, Bælg. Belgirnir vóru annar veria, annar hit, *bulgarum una bisaccium altera ascopera erat*, den ene af Vadsækkene var en Tværsæk, den anden en Pose. *Svarfd. Saga.*

Belgr, *m.* *pellis inflata animalis cujusdam*, Bælg, Skind af ethvert Dyr.

Beli, *m.* *stomachus*, Mave.

Belia, *f.* *vacca*, en Ko.

Belia (at belia), *boare*, brøler (som Kvæg), 2) *anxius clamare*, hyler, vraaler.

Belji, *n.* *boatus*, Brølen. 2) *lamentatio, planctus*, Hylen, Skraal, Vraal.

Bell (ball, at bella), *impingo in aliqvid collido*, støder mod noget saa det smælder. Þad mun á þér bella, *impinget, te periculum manet*, det vil gjælde dig, vil gaa ud over dig.

Belli (bellda), *refractarius sum, repugno*, er halsstarrig, gjenstridig, modstaar. *Kn.*

[illegible]

Belldinn, *rebellus*, *contumax*, opsætsig, baldstyrig, urolig (*vid.* balldinn.)

Belta, *zona cingere*, *succingere*, ombelte, omgjorder.

Belti, *n.* *zona*, *balteus*, Belte.

Beltispör, *n.* *pl.* *uncini v. fibulæ balteorum*, Spænde eller Hægte paa et Belte.

Beltisstadr, *m.* *umbilicus*, Beltested. Hann söck i veisuna allt upp í beltisstad, *umbilico tenus palus illum hausit*, han sank i Moradset lige op til Beltestedet.

Beltisþari, *m.* *fucus balteiformis caule minimo, folio maximo*, Sukkerklær, Sukkertang.

Ben, *n.* *vulnus lethale*, et dødeligt Saar; *hodie: qvæcunqve vibex*, nu omstunder enhver Skramme.

Benda, *f.* *funis*, en oprullet Snor, Reb. 3) *curvatura*, Krumning. tréd er í bendu, *lignum curvatur*, Træet er i Klemme.

Bendi, *arcuo*, *vieo*, *luno*, bøjer, spænder. Benda boga, *lunare arcum*, spænde Buen.

Bendi, *innuo*, *digito monstro*, vinker, peger.

Bendíng, *f.* *nutus*, Vink. 2) *omen*, *præsagium*, Varsel. 3) *tortura v. arcuatio*, Pinsel, Krumbøjelse.

Bendill, *m.* *villus*, *cirrus*, en Tot, forviklet Lok, Marelok.

Bendla vid, *annecto*, *concateno*, binder til, indvikler i. Bendla einn vid einhvörin fök, *criminis aliqvem insimulare*, beskylde, sigte en for noget, indvikle en i en Sag.

Bendladr (vid þiófnad), *furti alligatus*, *insimulatus*, sigtet, beskyldt for Tyveri.

Bengill, *m.* *varus*, Skjærsnet.

Benia, *vulnero*, saare, skramme.

Beniadr, *vulneratus*, saaret, skrammet.

Benialag, *n.* *status v. situs corporis vulneri accipiendo aptus*, en Stilling med Kroppen, hvorved man udsættes for at saares.

Benvíti, *n.* *culpa plagis v. vita expianda*, Brøde, som fortjener Pifkelse eller Livsstraf.

Benvítugr, *mortem promeritus*, som fortjener Døden, har forbrudt sit Liv.

Ber, *n.* *bacca*, Bær, (Frugt).

Ber, *nudus*, *manifestus*, bar, blot, aabenbar. Hann giördiz ber at fiandskap, (*Dat.*) *hostilem animum manifestis signis prodidit*, han røbede sit Fjendskab tydelig. Undir berum himni, *sub dio*, under aaben Himmel.

Ber, (bardi, at beria), *ferio*, *verbero*, prygler, banker, slaar. Beria á velli, edr akri, *occare*, *cratire*, harver, støder Jordklumperne smaa, hakker Gjødningen ud. Barinn fiskr, *piscis malleo subactus*. barinn v. bardr *verberibus pulsatus*, prygler, mørbanket. Ber mér, *facultates dissimulo*, *conqveror*, klynker, klager. Ber lóminn, *id.* — ber nidr ryktid, *rumorem comprimo*, dæmper et Rygte. Ber á dyr, *fores pulso* ber dyra *id*, banker paa Døren, banker paa.

Ber mér, *debeo*, jeg bør. 2) *pertinet ad me*, tilkommer mig. Þér ber arfurinn, *hæreditas ad te pertinet*, Arven tilkommer, tilfalder dig.

Ber, bar, at bera, *fero, gesto, porto*, bærer, fører, bringer. Bera árædi til, *audere*, have Dristighed, Mod til. Bera ávöxt, *fructum ferre*, bære Frugt. Bera einn afli, *viribus superare*, overgaa en i Styrke. Bera yfir megna, *idem*. Þar ber á, *supereminet, apparet*, det stikker frem, bliver kjendt; der ser man det. Þeim bar á, *dissentiere*, de blev uenige. Hönum barst konúngr í drauma, *regem in somnio sibi visus est videre*, der forekom ham en Konge i Drømme. Bera á bord, *apponere mensam*, sætte paa Bordet, bære for. Bera á öxlum, *succollare*, bære paa Skuldrene. Bera á völl, *stercorare pratum*, age Møg, gjøde. Bera á brýn, *in faciem, objicere*, kaste i Næsen, forkaste, bebrejde. Ber á því, *patescit, latere non potest*, det viser sig, kan ikke dølges. Bera á hræsibreckur, *diffamare, evulgare*, føre ud, gjøre almindelig bekjendt. (á ræsi et rás). Hann barst vel af, *fortiter tulit*, han holdt det godt ud, fandt sig godt deri. Þr. barust illa af, *ægre tulerunt*, de fandt sig ikke vel deri, holdt det neppe ud. At bera hönd fyrir höfud, *accingere se ad sui ipsius protectionem*, forsvare sig selv, slaa fra sig. Bera at sér böndin, *suspectum se facere, ultro se ligari sinere*, gjøre sig selv mistænkt, binde Ris til sin egen Rumpe. Bera á skip, *navim onerare*, lade et Skib. Bera af einum í einhvöriu, *præstare alicui, præcedere*, overgaa, udmærke sig fremfor en i noget. Bera af einum sökina, *a culpa excusare, innocentem testari*, undskylde en, holde en fri for en Sag. Bera aptr, *a) reportare*, bære, bringe tilbage. *b) refragari, inficias ire*, modsige, gjendrive, fragaa. Bera ámoti, *idem*. Bera festar í hval, *alligare balaenam navi v. terræ*, befæste en Hval med Reb til et Skib eller til Landet. Bera annann fyri sig, *culpam in alium transferre*, skyde Skylden paa en anden. Ber ámilli, *disconvenit*, der er Uoverensstemmelse, Misforstaaelse. Berst aptr lýgi, þá sönnu mætir, *mendacium cedit veritati, veritas victrix*, Løgnen gjendrives naar man opdager Sandheden. Bera bríxl, *probrosus haberi*, have en Klik, en Plet paa sig. Bera beinin í sínu födurlandi, *in patria mori, v. in patria ossa nudari carne et arefieri sinere*, lægge sine Ben i sit Fædreneland. Bera bródur sinn i sjódi, *pecunia expiari sinere necem fratris, quod fratri superstiti macula olim habebatur*, bære sin Broder i Pungen, tage Mandebod isteden for Mandhævn efter sin dræbte Broder, hvilket hos de gamle Nordboer ansaaes for vanærende. Bera fram, *proferre, promere*, komme frem med, fremsætte. Bera frá bordi, *sortem è mercatura v. piratica reportare*, modtage sin Lod, Andel f. Ex. af Handelsgevinst, Prisepenge o. desl. Bera fé í augu, *corumpere largitionibus*, bestikke. Margt bar fyrir þá um nóttina bædi i draumi ok vöku, *ea nocte multa illis apparuere omina (portenta) et in somno et vigilantibus*, de saa mange Varsler om Natten

baade sovende og vaagende. Bera gæfu til, *tam felicem esse*, faa Held til. Bera hátt höfudid, *extollere căput*, *superbire*, kneisse med Hovedet, være stolt af sin Lykke. Bera hluti í skaut, *sortiri*, kaste Lod om. Bera hönd fyrir höggid, *ictui manum opponere*, afbøde et Slag (med Armen). Ber höfud yfir einn, *capite eum supereminea*, være sit Hoved højere end en. Bera i bætislaka, *excusare prætextu*, *vana excusatione uti*, bruge tomme Undskyldninger. Bera kann at Því, *accidere potest*, det kan indtræffe, hænde sig. Bera kann af Því, *fallere potest*, det kan slaa fejl. Bera kann hér mann at, *hic advena hospes forte sperandus*, her kunde kanskje komme et Menneske. Bera kálf, *de vaccis dicitur hodie*, *qvando vitulum pariunt*, *at rectius olim*, *qvando uterum gestant*, faa Kalv, nu omstunder; være med Kalv rettere hos de Gamle. Bera kenfl á, *cognoscere*, have Kundskab om, Kjendskab til. Bera lægra *v.* hærra hlut, *succumbere v. palmam præripere*, være underlegen; overlegen, ligge under; overgaa. Margt ber Þeim á góma, *multa in buccam veniunt*, *ultro citroqve sermocinantur*, de snakke om alle haande, havde meget for. Bera má ei á Því, *dissimulandum est*, det maa man ej lade sig mærke med. Bera mun Þig at sama brunn, *eosdem patiere manes*, det samme vil møde dig. Bera meniar eins, *beneficiis v. monumentis alicuius frui*, have Aarsag til at erindre en; have Mindetegn fra ham. Ber mig at Því, *annitor*, gjør mig Umage for det. Bera níðings nafn edr ord, *proditor haberi*, bære Niddingsnavn. Bera ofan í einn, *impudice alicuius verba refutare*, drive en til Løgns, gjendrive en. Bera gridboga, *timere v. ob timorem cernuus incedere*, være bange, nedslagen. B. róg, *deferre*, bagtale, besøre. B. reidi eins, *iram alicuius ferre*, have ens Vrede. Ber saman, *confero*, holder sammen, sammenligner. Bera sig sundr ok saman, *deliberando vacillare*, raadslaa frem og tilbage. B. saman rád, *conferre căpita*, lægge Raad op, stikke Hovederne sammen. Því ber saman, *convenit*, det stemmer overens. B. sig vid á allar sídur, *nihil intentatum relinqvere*, forsøge paa alle muelige Maader. B. sig undan sökinni, *diluere crimen*, rense sig for en Beskyldning. B. sig upp um eitthvad, *qveri de re aliqva*, besuære sig over noget. Bera skarn i vanginn, *palliare culpam excusationibus frivolis*, besmykke en Fejl med elendige Undskyldninger. B. slettu af einum, *interponere se*, tage Skylden paa sig for en anden. Bera sig vel, *a) temperare luctum*, holde Maade med Sorgen, give sig til Taals. *b) membris et facie composita*, *decore incedere*, bære sig vel, føre sin Person vel. Bera sig litt, *moerori indulgere*, overgive sig til Sorgen. Ber sök á einn, *insimulare criminis v. crimen intendere alicui*, beskylde, lægge en noget til Last. B. trega, *desiderio angi alicuius*, føle Sorg, Bekymring, Længsel.

B. umhyggiu, *curam gerere*, bære Omsorg for, sørge for. B. undir einn (málid), *deferre causam ad aliqvem*, overdrage Sagen til, skyde Sagen under en. Þetta ber upp, *se elevat v. eminet altitudini addit*, dette staar i Vejret, gjør højere. Bera upp gátur, *ænigmata proponere*, fremsætte Gaader, opkaste mørke Taler. B. upp bónord *nuptias ambire*, bejle til, begjere til ægte. B. upp vandqvædi sín, *difficultates suas conqveri*, klage over sine Forlegenheder, sin Nød. B. úr bítum, *reportare (portionem prædæ)*, faa sin Andel af Bytte. Bera út börn, *infantes exponere*, udsætte Børn. Bera vitni, *testimonium ferre*, bære Vidnesbyrd om. B. vopn á mann, *gladio ferire*, bruge Vaaben imod en, være med at dræbe en. Ber yckur nockud til, *an ad jurgia inter vos venit*, er der eder noget imellem, kommer I i Trætte med hinanden. Beraz á, *splendide se gerere*, stadse. Berast bana spiót eptir, *in mutuas cædes ruere*, staa hinanden efter Livet. Beraz láta fyrir, *manere, consistere*, holde stille, blive staaende. B. kann þér á i vatninu, *in lacu tibi forte periculum subeundum erit*, der kunde vederfares dig noget paa Søen. Beraz vid, *præterire, caveri*, undlade, søge at undgaa. Báruz vid öll vandrædi, *a maleficiis temperabant*, man slap for, undgik alle Ulejligheder. Beraz þad fyrir, *illud consilium sumere*, gribe til det.

Bera, *nudo*, blotte. Þeir höfdu berad líkid, *cadaver nudaverant*, de havde blottet Liget.

Bera, *f. ursa*, en Hunbjørn, Bjørninde.

Beradr, *nudatus*, blottet; *hinc* opinberadr, hert af aabenbaret.

Berandi, *portabilis*, som kan bæres. B. bikar, *crates modice plenus*, et Bæger, der ikke er fuldere end at det kan bæres. B. matr edr dryckr, *cibus v. potus cuicunqve offerendus, facile excusabilis*, Mad eller Drik, som man kan være bekjendt at byde enhver.

Berángr, *n. locus imbribus expositus*, et Sted, udsat for Vind og Vejr.

Berbeina, *f. arbor arida, exsucca*, et vissent, fortørret, udgaaet Træ.

Berbeinn, *nudipes*, barbenet, barfodet.

Berdi, *n. clava rudis*, en Kjølle, Prygl.

Berdreyminn, *perspicue veritatem somnians*, som drømmer tydelig hvad der vil skje.

Berfé, *n. feminæ pecudum proliferæ*, Hunkvæg.

Berfötull, *m. ansa funis vid.* fetill.

Berfættr, *nudipes*, barfodet.

Berg, *n. saxum*, Bjerg, Klippe. 2) *auxilium*, Hjelp, Redning. *vid.* biörg.

Berg (barg, at biarga), *opem fero*, bjerge, redde. Bergr hvörium nockud, þá ecki er feigr, *morti non destinato refugium patet*, der er altid noget, som frelser den, Skjæbnen ikke har bestemt til Døden.

Bergbúi, *m.* 1) *saxicola, monticola*, en Bjergboer, Fjældboer. 2) *pholas crispatus*, en Skjælfisk paa Klipperne i Søen. 3) *gigas, genius saxicola*, Bjergtrold, Bjergmand.

Bergfólk, *n. pl. metallici*, Bjergværksfolk, Bjergfolk.

Berghögg, *n. securis lapidicidarum*, en Stenhuggerøkse.

Bergi (at bergia á), *gusto*, smager, lipper af.

Bergibiti, *m. gustatorium, buccella*, en lille Mundfuld, Forbisken.

Bergíng, *f. sacra synaxis*, Nadverens Nydelse.

Berglax, *m. salmo saxatilis coryphænoides, rupestris*, et Slags Laks, som opholder sig paa klippefulde Steder.

Bergmál, *n. eccho, resonantia*, Gjenlyd, Gjenskrald, Ekko.

Bergrisi, *m. saxicola, gigas*, en Bjergrise, Bjergtrold.

Bergsalt, *n. nitrum*, Salpeter (rettere: *sal gemmae*, Stensalt).

Bergverk, *n. fodinæ*, Bjergværk, Metalgrube.

Berhandtr, *nudis manibus*, barhændet.

Berhöfdadr, *capite aperto*, barhovedet, med blottet Hoved.

Berhögg, *n. manifesta oppugnatio*, aabenbar Fjendskab. Umsídir géck hann í berhögg vid hinn, *tandem manifeste illum adortus est*, omsider skred han til aabenbar Fjendtlighed mod hin.

Beri, *m. portator*, en Bærer, Drager.

Bréfberi, *m. tabellarius*, Post, Brevdrager.

Beriahrat, *n. acini baccarum, floces*, Stenene, Kjærnene af Bær.

K

Berialögr, *m. liqvor, succus baccarum*, Saft af Bær. *R.*

Berialýng, *n. frutex baccifer*, Krat, som bærer Bær.

Beriamór, *m. baccetum, fruticetum*, et Sted, hvor der gror Krat, som bærer Bær.

Beriasteinar, *m. pl. acini baccarum*, Stene i Bær.

Berill, *m. culeus portabilis*, en Læderflaske, Kar, som lader sig bære. Miödr var borinn í berlum, *hydromel culeis afferebatur*, Mjøden blev baaren i Kar.

Berindi, *f. i. l. ac* Berfé.

Berlega, *palam, aperte*, aabenbare.

Berlegr, *apertus*, aabenbar.

Berlíngr, *m. modica fluctuatio maris*, Bølgernes sagte Brusen.

Bernska, *puerilitas*, Barnagtighed, Barndom.

Bernskliga, *pueriliter*, barnagtigen. *R.*

Bernskligr, *puerilis*, barnagtig. *R.*

Bernskr, *juvenilis, inexpertus, puerilis*, ung, uforsøgt, barnagtig.

Berordr, *libere veritatem loqvens*, fripostig, som taler rent ud.

Bersaleysi, *n. licentia ursi*, ɔ: *sine possessoris venia, vi et rapto*, Kongens Nøgel, ligefrem: Bjørnens Tilladelse ɔ: uden Ejermandens Villie, med Magt, med Vold.

Berserkr, *m. indusio tantum non lorica indutus*, uden Brynie, Panser, blot i Underklæder. 2) *vir immanis, furiosus, ferro inviolabilis*, en Berserk, rasende Kjæmpe.

Berserksgángr, *m. furor giganteus*, Berserkergang, rasende Heltemod.

Bersi, *m. ursus*, en Bjørn. 2) *nom. pr. viri*, et Mandsnavn.

Bersnaudr, *omnium indigus*, tiggefærdig, arm.

Bersögli, *n. aperta liberaqve locutio*, Fritalenhed.

Bersögull, *vid.* berordr. *R.*

Bersvædi, *n. conflages*, et Sted, der fra alle Sider er udsat for Vinden. *vid.* svædi.

Bersyndugr, *notorius peccator, notorie peccans*, en aabenbar Synder.

Bersýniliga, *evidenter*, øjensynligen, indlysende.

Bersýnilegr, *evidens*, øjensynlig, indlysende.

Bervisinn, *tener, macidus, exsuccus*, indtørret, mager, slunken.

Bervislegr, *macilentus, gracilis*, mager, tynd.

Beryrdi, *n. verba aperta*, rene Ord, Fripostighed, Bitterheder. At ausa út béryrdum, *acerba verba effutire*, overvælde med Bitterheder.

Bessi, bassi, *m. vid.* bersi.

Bestía, *f. brutum, animal*, et Dyr, et Best.

Bestr, *optimus*, best.

Bestumenn, *m. pl. optimates*, Stormænd.

Betla, *mendico*, betler, tigger.

Betlari, *m. mendicus, gnatho*, en Tigger, Stodder, Betler.

Betr, *melius*, bedre *adverb.*

Betra, *emendo*, forbedre.

Betran, *f. emendatio*, Forbedring, Bedring.

Betrfedrúngr, *m. melior patre*, en Søn, der er bedre end Faderen.

Betri, *melior*, bedre *adject.*

Beygi, (beygdi, at beygia), *flecto, incurvo*, bøjer, krummer, bukker.

Beygia, *f. res gracilis, tenera, facile flexibilis*, noget som let lar sig bøje. 2) *animal infirmum, debile*, et svagt, skrobeligt Kreatur.

Beyggallti, *m. porcus admissarius*, en Orne.

Beygitaung, *f. flexibulum*, en Tang til at bøje med.

Beygiulegr, *gracilis, flexibilis*, bøjelig, svagelig.

Beygla, *obliqvo, tortuosum reddo, deformo*, gjør kroget, skjæv, vindskjæv.

Beyglur, *f. pl. res arctæ*, Knibe, Betryk, Forlegenhed.

Beygr, *m. inclinatio animi, timor*, en liden Beængstelse, Angest, Frygt.

Beygsl, *v.* beygsli, *n. frenum, capistrum*, Bidsel, Tømme.

Beygsla, *equum freno, infreno*, lægger Bidsel paa, tæmmer. Beygsladr hestr, *equus lupatus*, en bidslet Hest.

Beygslisstengr, *f. pl. pastomides*, Bidselstænger, Trændse, Bramse.

Beygslistaumar, *m. pl. lora*, Tøjlen til et Bidsel.

Beyki, *n. fagus*, Bøg, Bøgetræ.

Beykividr, *m. idem.*

Beykir, *m. doliarius*, en Bødker. *vid.* giardari.

Beyla, *f. gibbus*, en Pukkel, Bulk.

Beysinn, *grandis, crassus, torosus*, stor, tyk, fyldig. Ecki b., *exilis, gracilis*, liden, tynd, spinkel.

Beysti (beystadi, at beysta), *concutio*, *premo*, støder, banker, bøster. Beysti korn, *trituro*, tærsker Korn.

Beysti (at beysta), kampinn, *ringor*, vrænger Mund, viser Tænder, griner.

Bí, *n. apis*, en Bi. So hiálpaz bí sem birnir, *sedulitas cum robore feliciter certat*, Bien kommer ud af det saavelsom Bjørnen, Flid gjør ligesaameget som Styrke.

Bía (at bía), *lallo*, luller, dysser i Søvn.

Bja, (*monos.*) *interjectio abominantis*, et Udraabsord, som betegner en Afsky, fy! skam dig!

Bía (at bía), *maculo*, *spurco*, fjasker, smudser, tilsøler.

Biaga (at biaga), *luxo*, forvrier, rykker af Lave.

Biagadr, *distortus*, *luxatus*, forvriet, fordrejet.

Biak, *n. labor molestus*, Slid og Slæb, møjsommeligt Arbejde for Livets Ophold.

Biaka (at biaka), *sollicitus laboro*, slider og slæber, har tungt med at slaa sig igjennem.

Biálfi, *m. vestis ampla*, *informis*, *pellicea*, en stor, uregjerlig Skindpels.

Biálki, *m. tignus*, *trabs*, *docus*, en Bjælke.

Bialla, *f. nola*, *crotalum*, *tintinnabulum*, en Bjælde, lille Klokke. 2) *radix costæ intermediæ fuci penniformis*, *qvi nobis est* márikiarni, *vid. infra*, Roden af et Slags Tang Marikjarni kaldet.

Biarg, *n. saxum*, *rupes*, en Klippe, et Bjerg.

Biarga, *opitulor*, bjærge, redde, hjælpe. Biargaz, *sustentor*, slaar mig igjennem. Hann bjargast vel, *bene se sustentat*, han slaar sig godt igjennem.

Biargálnir, *f. pl. res angustæ*, *sed vitæ sustentandæ sufficientes*, Nødtørftighed, hvad der er nok til Livets Ophold.

Biargarbann, *n. denegatio victus*, *penuria*, Mangel paa Fødemidler, Dyrtid, Hungersnød.

Biargbúi, *m. saxicola*, en Bjergboer.

Biargfesti, *f. lorum aucupale demissarium*, et Reb, Toug, hvormed en Fuglefænger hidses ned af en fremragende Klippe.

Biargfugl, *m. aves saxicolæ præruptum habitantes*, *in specie alcas*, Bjergfugle, Fugle, som bygge deres Rede i høje Klipper ved Søkanten.

Biargfær, *in præcipitiis rupium aliis agilior*, *oribates*; som har Færdighed til at klatre om paa stejle Klipper. 2) *qvi se sustentare potest*, som kan nære sig, slaa sig igjennem.

Biarggöngumadr, *m. oribates*, en Klippegjænger, en Person som er biargfær.

Biarghagr, *qvi omnia sibi necessaria fabricare potest*, som selv kan forfærdige de Sager og Redskaber, han behøver.

Biarglaun, *n. pl. pretium pro colligendis et servandis bonis naufragorum*, Bjergeløn, Redningsløn, Løn for at redde Personer eller Gods fra Vands- eller Ildsnød.

Biargqvidr, *m. favens testimonium*, gunstigt Vidnesbyrd. Bergst ég vid þann bjargqvid, *hoc testimonium pro me satis erit*, det Vidnesbyrd skal redde mig.

Biargrædi, *n. commodum, amicum consilium*, et godt Raad, hvorved man reddes. 2) *vitæ necessitates, victus, sustentatio*, Livets første Nødvendigheder.

Biargrædismadr, *m. prudens oeconomus*, en stræbsom Mand, der godt veed at skaffe sig det nødvendige.

Biargskora, *f. fissura rupium*, en Klippekløft.

Biargstaung, *f. pertica aucupalis, ames præcipitiorum*, en Stang til at fange Fugle med i steile Klipper.

Biargvænlegr, *non insufficiens, bonæ spei*, som man kan hjælpe sig med, haabe vil blive nok.

Biargvætti, *n. favens testimonium*, et gunstigt Vidnesbyrd.

Biargvættr, *m.* 1) *genius tutelaris opem ferens*, en Skytsaand, Skytsengel. 2) *averruncus*, en Ven i Nød, Redningsmand.

Biargþrota, *auxilii expers*, uden Hjælp, hjælpeløs, uden Udkomme. 2) *ad mendicitatem redactus*, tiggefærdig, bragt til Bettelstaven.

Biarkan, *n. fructus betulæ*, Frugten paa Birketræet, Rakle.

Biarmaland, *n. Biarmia, qv. ob perpetuas nives albicans*, Bjarmeland, Permien. *Biarmia ortum versus ad mare album vel gandvikam sita est*, det gamle Bjarmeland strakte sig indtil det hvide Hav eller Gandvik.

Biarmar, *m. pl. incolæ Biarmiae, accolæ maris albi*, Bjarmelændere, Permier.

Biarmi, *m. lucubrum*, et svagt Lys, Skjær, Skimten. Dags b., *primum diluculum*, Dagskjær (om Morgenen). Qvölld b., *imum crepusculum*, Aftenskjær, Dagskjær (om Aftenen). Sólar b. (í skýum), *virgæ solares*, Solstraaler, som sees igjennem en Sky.

Biarnarbuna, *f. acantha*, Bjørneklo.

Bjarnarfeldr, *m. pellis ursina*, Bjørneskind, Bjørnehud.

Biarnarhvarf, *n. latibulum v. spelunca ursi*, en Bjørnehi, Bjørns Hule, Vinterleje.

Biarnarhýdi, *n. id.*

Biarndýri, *n. ursus*, en Bjørn.

Biarndýrsfelldr, *m. pellis ursina*, Bjørnehud.

Biarnstaka, *f. id. ac* biarnarfelldr.

Biarnylr, *m. calor ursinus*, Bjørnens naturlige Varme.

Biartálfr, *m. bonus genius*, en Hvidalf, god Aand.

Biartáll, *m. angvilla*, en Aal.

Biartleitr, *albida facie*, lys af Ansigt.

Biartr, *lucidus, candidus*, klar, skinnende.

Biástr, *n. labor continuus*, Bestræbelse, Umage, Straben.

Biástra (at biástra), *labore, molesto labori intentum esse*, arbejder med, stræber med, slider i.

Biát, *n. motus vehemens*, en hæftig Bevægelse. Allt var þá á biáti, *omnia tunc in motu erant*, da var alt i Bevægelse, i Oprør.

Biátar á *vid.* ábiátar.

Bíbí, *vox nutricum lallantium*, Ammernes Udtryk naar de dysse Børn ind, hvis! hvis! 2) *interjectio hæsitantis et se recolligentis*, et Udraabsord i Uvished, naar man betænker sig, bi, bi lidt!

Bid, (bad, at bidia), 1) *oro, peto*, bede. Bidia konu, *nuptias ambire*, bejle til en Pige. Konúngr bad lidit herklædast, *rex milites armari jussit*, Kongen befalede Tropperne at væbne sig. Bidiaz fyrir, *implorare auxilium dei*, bede (til Gud), gjøre sin Bøn.

Bid, *f. mora, cunctatio*, Ophold, Nølen, Dvælen.

Bidángur, *n. relevatio morarum v. tædii*, Tids fort, det at Ventetiden falder mindre kjedsommelig.

Bidill, *m. procus*, Bejler.

Bidla, *procor, virginem in uxorem peto*, bejler, frier.

Bidleika (at bidleika vid), *moras nectere; lusu fallere tempus*, dvæler, giver mig Stunder, bier nogen Tid.

Bidlund, *f. patientia, longanimitas*, Taalmodighed.

Bidlundargéd, *n. longanimitas*, Taalmodighed.

Bidstund, *f. mora (unius horæ)* Ventetid, en Time at vente.

Bif, *n.* 1) *motus*, Bevægelse. Eg finn ecki bif á því, *motum ejus non sentio*, jeg kan ikke fornemme nogen Bevægelse derved. 2) *aqua, a mobilitate*, Vandet, formedelst dets idelige Bevægelse.

Bifa (at bifa), *moveo, quatio*, bevæger, ryster.

Bifan, *f. motio*, Bevægelse, Rystelse.

Bifanlegr, *mobilis*, bevægelig, som kan bevæges.

Bifskolla, *f. taraxacum dicitur, cum in pappum venerit*, Løvetand, (en Urt).

Bífluga, *f. apis*, en Bi.

Bíflugnastokkr, *m. alvearium, examen*, et Bistade, en Bisværm.

Bifr, *m. appetitus*, Lyst, Attraa. Óbifr, *m. nausea, abominatio*, Ulyst, Afsky.

Bifr, *m. castor, fiber*, en Bæver. 2) *fibrina pellis*, Bæverskind.

Bifröst, *f.* (bifa, röst), *iris, in Mythologia Eddæ, â mobilitate*, Regnbuen.

Bifræfinn, *castoris instar ardua tentans*, som prøver paa vanskelige og dristige Foretagender. 2) *impudicus*, uforskammet.

Bifræfr, *id.*

Bifrænn, *id.* 1.

Bifsa (at bifsa), (*freqventativum*) *sæpe moveo*, ryster, skumpler, bevæger frem og tilbage.

Bifsadr, *attonitus*, rystet ofte og hastig, *ir.* den, som af en hastig Bevægelse har faaet Slag.

Bífur, *f. pl. caudæ castorum, at ita etiam contumeliose vocantur pedes hominum*, Bæverens Hale; siges ogsaa spotvis om tykke og plumpe Ben paa et Menneske. At rétta frá sér bífurnar, *corrigere pedes, ut castor caudam*, at strække Benene ud, ligesom Bæveren Halen.

Bik, *n. pix sicca*, Beg.

Bika (at bika), *pice ungo*, beger, tjærer, stryger over med Beg eller Tjære.

Bikadr, *picatus*, beget, tjæret.

Bikarr, *m. bacar, calix, crater*, et Bæger, en Pokal.

Bikkia, *f.* (*qv.* bitkia), *canicula*, en lille Hund, Tæve. Siges ligeledes om andre Dyr, og især om Heste af ringe Vækst og Styrke, et Krik.

Bil, *n. momentum, interstitium temporis v. loci*, Mellemrum; Tidsrum; Afstand (om Tid og Rum). Á bil beggia, *in medio, inter binos*, mellem begge, midt imellem begge.

Bila (at bila), *frango, subigo*, bryder, beskadiger, svækker. Bilast, *deficio, succumbo*, beskadiges, svækkes, bukker under, giver tabt.

Biladr, *fractus, labefactus*, knækket, beskadiget.

Bilbugr, *m. defectus virium, defectio*, Mangel paa Kræfter, Afmagt, *it.* Forsagthed. Einginn finst b. á hönum, *infracti est animi et corporis*, han er rask baade paa Legeme og Sjæl.

Bilgiarn, *cunctabundus, segnis*, sendrægtig, *it.* forsagt.

Billdóttr (saudr), *ovis alba, palpebris nigricantibus*, siges om et Faar, som er hvidt med sorte Øienbryne.

Billda, *f. ovis fæmina similis*, et Hunfaar af den Farve.

Billdr, *m. ovis tali colore, mas*, en Væder af samme Farve.

Bílldr, *m. scalpellum chirurgorum*, en Sneppert, en Lansette, et Ladejærn. 2) *telum*, en Pil, et Kastespyd.

Bílldr, *m. forma, aspectus*, Skikkelse, Udseende.

Bílætasmidr, *m. statuarius, sculptor*, en Billedhugger.

Bílæti, *n. effigies, statua*, et Billede.

Bínardr, *m. binæ nares*, begge Næseborer. Setia upp binardinn, *nares exserere*, sætte Næsen højt i Vejret.

Bind (at binda), *ligo, vincio, obligo*, binder, hæfter. Binda enda á loford sitt, *fidem præstare*, holde sit Løfte. Binda endahnút, *colophonem addere v. ultimam manum* ɔ: *consummare opus*, at fuldende, fuldbyrde, lægge den sidste Haand paa Værket.

Bindaz fyrir, *abstinere, continere se*, barer mig for, afholder mig fra.

Bindaz orda, *temperare lingvæ*, bare sig for at tale om, holde inde med sin Mening. Bindst fyri mál, *causam in me recipio*, paatage sig en Sag.

Bindíng, *f. ligatio*, Sammenbindelse, Sammenhæftning.

Bindindi, *n. continentia, abstiuentia*, Afholdenhed, Maadelighed.

Bindindissamr, *frugalis, moderatus*, afholden, maadelig, sparsom.

Bindini, *f. fasciculus, merges*, et Bundt, et Knippe, et Bind.

Bíód, *f. terra, hemisphærium inferius*, Jorden, Jordkloden.

Biódr, *m.* 1) *hæmisphærium superius*, Himmelen. 2) *orbis, discus*, et rundt Spisekar, et Fad. Burs synir biódum ypptu, *filii Buris hæmisphærium superius erexere*, Burs Sønner opførte, oprejste Himmelen.

Biódr, *m. vas rotundum, patulum*, et rundt Kar.

Biódr, *m. imperator*, den som har at befale.

Biór, *m. cerevisia*, Øl.

Biór, *m.* 1) *fiber*, en Bæver. 2) *pelles fibrinæ*, Bæverskind. 3) (á skinni), *margines corii*, de yderste og tyndeste Kanter af et aftrukken Skind. 4) *segmentum triangulare*, et trekantet Afsnit. 5) (á húsi), *contignatio frontispitii, tabulata conjungentia trabem et arrectaria*, det øverste af Gavlen paa et Hus, som i en Trekant gaaer op til Mønningen.

Biórverpill, *m. vas cerevisiarium*, et Ølkar, en Bimpel.

Biórþil, *n frons, supercilium domus*, Frontispise, den forreste Del af et Hus, Forgavlen.

Biörg, *f. auxilium*, Hjelp, Bistand. 2) *victus, cibaria*, Levnetsmidler, Viktualier.

Biörk, *f. betula v. quæcunqve arbor viridis*, Birk, Birkeskov, *it.* ethvert Træ, som staaer i Flor.

Biörn, *m. ursus*, en Bjørn.

Bir, *m. ventus ferens, secundus*, Bør, Medbør.

Biriar (at biria), *imperson. navis proficit*, siges naar Skibet gaar hastig frem. 2) *ventus apte v. commode spirat*, Vinden er gunstig.

Birki (at birkia), *decortico*, tager Barken af. 2) *excorio*, flaar, trækker Huden af. Birkia hest, *excoriare equum*, trække Huden af en Hest.

Birki, *n. betula*, Birk, Birketræ.

Birkiskógr, *m. betuletum*, Birkeskov.

Birla (at birla), *misceo*, blander, skjænker.

Birlari, *m. pincerna*, en Mundskjænk.

Birleidi, *n. vid.* bir.

Birleysi, *n. malacia, pellacia*, Vindstille, Havblik.

Birleysa, *f. id.*, det samme.

Birna, *f. ursa*, en Hunbjørn.

Birníngr, *m. catulus ursi*, en Bjørnunge.

Birsæll, *felix in navigando*, heldig i at faa Bør.

Birta, *f. lux, splendor*, Lys, Skin, Glands.

Birti, *f. idem*, det samme.

Birti (at birta), *manifesto*, bekjendtgjøre, gjøre vitterligt, aabenbare.

Birtir, *imperson. illucescit, diescit*, det dages, gryr af Dagen.

Birtiz, *appareo*, kommer for Lyset, tilsyne.

Birting, *f. manifestatio*, Aabenbarelse, Bekjendtgjørelse. 2) *diluculum*, Dagskjær, Daggry. Dægra mót fyri birting, *tempus antelucanum*, Dagbrækningen, førend det bliver Dag.

Birtíngr, *m. species truttarum*, et Slags Forreller af lys Farve. 2) *persona v. res albicans*, hvad som har lys eller hvidagtig Farve.

Bisa vid, *summo et rudi nixu molior*, tager fat paa noget af alle Kræfter, men paa en forkjert, ubehændig Maade.

Biskup, *m. episcopus*, en Biskop, Bisp.

Biſkupa (at biſkupa börn), *confirmo*, konfirmerer (Børn).

Biſkupsdómr, *m. epiſcopatus, dioecesis*, Biſpeværdighed, Biſpedømme.

Biſkupsdæmi, *n. idem*, det ſamme, iſær Biſpedømme, Stift.

Biſkupsſtóll, *m. cathedra, ſedes epiſcopalis*, Biſpeſtol, Biſpeſæde.

Bíſn, *n. pl. prodigium, portentum*, Varſel, Under, Vidunder.

Bíſna (at bíſna), *portendo*, varſler, giver Forvarſel. Þad bíſnar, *ultra modum gravat*, det tager Overhaand. Bíſna ſkal til batnadar, *eclipſin jubdr ſequitur*, efter Regn kommer Solſkin.

Bíſnamikid, *permagnum, ſupra modum.*

Biſſa, *f. ſclopetum, bombarda*, en Bøſſe, en Flint, et Skydegevær. Fallbiſſa, *f. tormentum*, en Kanon.

Biſſuhlióđ, *n. ſclopus bombardæ*, Lyden eller Knaldet af et Geværſkud.

Biſſukúla, *f. globus tormentarius*, Muſketkugle.

Biſſuſkytta, *m. ſclopetarius*, en Skytte, en ſom ſkyder med Bøſſe.

Biſſuſmidr, *m. tuſor tormentarius*, en Bøſſemager.

Biſſuſtokkr, *m. theca lignea ſclopeti*, Bøſſeſkjæfte.

Biſta (at biſta ſig), *vultum compono ad ſeveritatem*, gjør mig biſter, ſætter en vred Mine op.

Biſtaz, *indignari, iraſci*, bliver vranten, fortørnes.

Biſtr, *offenſus, iratus*, vred, biſter.

Bit, *n. morſus, roſio*, Bid, Biden. 2) *acumen, acies ferri*, Eggen paa en Kniv eller et andet ſkjærende Inſtrument.

Bít (at bíta), *mordeo*, bider. 2) *ſeco*, ſkjærer iſtykker. Kunnir bítaz beſt, *ſimilis ſimili gaudet, modus loqvendi ſumtus ex eqvis certantibus*, Lige Børn lege beſt. Sökin bítr, *conſcientia angit*, Sagen trykker hans Samvittighed, gaar ham nær. Bíta einn á bak, *calumniari*, bagvaſke en. Bíta höfud af ſkömminni, *frontem perfricare*, bide Hovedet af al Skam. Þad bítr fyrir, *hæc res ipſa eſt*, det er det vi taler om, det er Sagen den. Bita á kampinn, *myſtacem mordere*, at bide ſig i Læberne, (eg. Overlæben). Bita á vörina, *mordere labrum inferius*, bide ſig i Underlæben.

Bita, *in offas v. bolos divido*, ſkjærer i ſmaa Stykker, bitler ud.

Bitahöfud, *n. caput v. extremitas trabis*, Enden af en fremſtaaende Bjælke, et Bjælkehoved.

Bitgiarn, *mordax*, bidende, bidſk.

Biti, *m. trabs, tranſtillum, tranſtrum*, en Tværbjælke i et Hus.

Biti, *m. bolus, buccea*, et Bid, en Mundfuld.

Bitill, *m. frænum, lupatum*, et Mundbid eller Mile i et Bidſel.

Bitlíngr, *m. buccella*, en lille Mundfuld.

Bitr, *acer, acerbus*, bitter, bidende (om Smagen). 2) *acutus*, hvas, ſpids.

Biturlega, *acerbe*, bittert. 2) *acute*, skarpt, hvast.

Biturlegr, skarp, hvas. Biturleg vopn, *ferramenta samiata*, skarpe, hvasse Vaaben.

Biturleiki, *m. acerbitas*, *acor*, Bitterhed, Skarphed (om Smagen). 2) *acumen*, Hvashed, Spidshed.

Biúga, *n. farcimen*, *tomaculum*, en Pølse, Kjødpølse.

Biúgnefiadr, *qvi nasum habet aqvilinum*, krumnæset, som har en Ørnenæse.

Biúgr, *curvus*, krum, kroget. 2) *humilis*, ydmyg, underdanig.

Blabbra (at blabbra), *balbutire*, læsper, taler uforstaaelig, som en der har ingen Tænder.

Bláber, *n. vaccinium vulgare*, *myrtillus*, Blaabær.

Bláberialýng, *n. myrtillus frutex*, Blaabærris, Ris, hvorpaa der vokser Blaabær.

Bláberr, *omnino nudus*, gandske nøgen og bar.

Blad, *n. folium*, et Blad (paa Træer, i en Bog). 2) (á knífi, sverdi), *palmula*, *v. lamina cultri*, *ensis*, Klingen ell. Bladet paa en Kaarde eller Kniv. 3) á ár, *palmula remi*, Bladet paa en Aare.

Blada, at, *litteris mandare*, optegner; *folia libri explicare*, *volvere*, blader i en Bog.

Bladamikill, *foliosus*, fuld af Blade, storbladet.

Bladavöxtr, *m. foliatio*, Bladenes Vækst.

Bladka, *f. frons*, *folium*, et Blad paa Planter.

Bladkr, *m. cuspis rei acutæ ut folii*, *auris pecudum &c.*, Enden af noget spidst, som et Blad eller Kvægets Øren.

Bladleggr, *m. pitolus*, en Stilk, en Stengel.

Bladra, *f. papula*, en Blegn, en Vandblegn, Bable. 2) *vesica*, en Blære.

Bladskéllandi, *adeo festinans*, *ut aura vestium moveantur folia sylvarum*, meget ilende, med flyvende Fart.

Bláeygdr, *oculis cyaneis*, *cæsius*, blaaøjet.

Bláfátækr, *omnium egenus*, arm, gandske fattig.

Blaffunt, *n. obolus v. diobolus*, et Slags Smaamynt, saameget som to eller fire Skilling.

Blágarn, *n. fila tenuissima*, Garn, det fineste Garn eller Traad.

Blágirni, *n. ilia*, *intestina tenuia*, de smaa Tarme.

Blágóna, *f. vulgo* blágóma, *labrus e flavo et cæruleo varius tergo præsertim cæruleo, ventre rubro in deliciis inter Norvagos qui eum vocant*, Blaagomme, *hic vero rarus*, et Slags Fisk, der findes ved Nordlandet, og har en gul Farve, som falder i det himmelblaa (*Lophius*, Bredflab, Havtaske).

Blágrár, *coloris veniti*, *thalassinus*, blaagraa.

Blágresi, *n. geranium robertianum*, stinkende Storkenæb.

Blágrýti, *n. saxum durissimum*, *solidum ex atro glacinum*, en Stenart af blaa Farve.

Blágulr, *ochroleucos*, bleggul, grøngul.

Blak, *n. alapa*, en Kindhest, en Ørefigen. 2) *aura levis*, en sagte og mild Blæst, Viften.

Blaki (at blaka), *leni aura hinc inde moveor*, bevæges sagte frem og tilbage, at vifte.

Blaka (at blaka), *porrecta manu ferio*, slaar med den flade Haand.

Blaka, *f. tegmen*, Skjul, Dække. *vid.* bladka.

Blákalldr, *perfrigidus*, iskold, blaa af Kulde.

Blakki, *m. candor sine macula*, Glands, Klarhed. Hann er ekki med öllum blakka, *non satis est rationis compos*, han er ikke ved sin fulde Forstand. *vid.* Blekki.

Blakkleitr, *faciem fuscus, furvus*, brunladen af Ansigt, mørkladen.

Blakkr, *fuscus, obscurus*, sortladen, mørkebrun.

Blakkr, *m. equus fusco colore*, en Hest af sortebrun eller mørkebrun Farve.

Bláklucka, *f. campanula*, Klokke, Blaaklokke.

Blákollr, *m. anas vulgaris ferus mas*, en vild Andrik med blaat Hoved.

Blákollsönd, *f. anas vulgaris fera foemina, Roschas v. Rosca (: pascualis) auctorum*, en Vildand af samme Slags.

Blakt, *n. palpitatio*, sagte Bevægelse, Viften.

Blakta (at blakta), *palpito*, bevæger sagte frem og tilbage, vifter med. Bl. eyrum, *micare auribus*, spiller med Ørene, bevæger dem frem og tilbage.

Bláland, *n. Æthiopia v. tota Africa*, Blaaland, Afrika, og især Æthiopien, Morland. Þadra allt med blálands jadri, *secundum littora Africæ, ubi auctor carminis St. Þ. s. indigitat eum tractum, qui hodie barbaria vocatur.*

Bláleitr, *coloris lividuli*, blaalig, blaaagtig.

Bláliffraudr, *amethystinus, janthinus*, af blaarød Farve, som falder i det brune.

Blámabólga, *ecchymoma, sugillatio*, Blodets Underløb efter et Slag, Blaahed i Huden af Hug.

Blámadr, *m. æthiops, a colore cutis*, en Blaamand, Morian, Afrikaner.

Blámerktr, *punctis cæruleis intertinctus*, blaatarnet, som har blaa Ruder, Pletter, Prikker.

Blámi (at höggi), *m.* 1) *sugillatio, color luridus*, Hudens Blaahed af Slag. 2) *livor, color plumbeus, cæruleus*, blaalig Farve, Blyfarve.

Blána (at blána), *livesco*, blaaner, bliver blaa.

Bland, *n. mixtura, permixtio*, Blanding, Sammenblanding.

Blanda, *f.* 1) *id.*, det samme. 2) *in specie: serum lactis fermentatum, aqua mixtum*, sur Valde, blandet med Vand.

Blanda (at blanda), *misceo*, blander, sammenblander.

Blandadr, *mixtus*, blandet.

Blanka (at blanka), *niteo, renitea*, glindser, er klar og skinnende.

Blankadr, *inops mentis*, som er fra Forstanden, afsindig.

Blankaligr, *splendidus* glindsende.

Blankandi, *nitidus, coruscans*, glimrende, skinnende.

Blankhvítr, *candidus, nitidus*, klar, blank, skinnende.

Blanki, *m. nitor*, Glands, Klarhed.

Blankr, *albus*, blank.

Blaný, *n. interlunium. vid.* prím, den Tid mellem Ny og Næ, naar Maanen ikke ses, se prím.

Blápúngr, *m. medusa minor cæruleoviolacea*, et Slags Orm, Kjøbmandshue, Blaapose.

Blár, *flavus, cæruleus*, blaa, himmelblaa. 2) *vacuus, inanis*, øde, tom, ledig. Biárblettr (á hörundi), *livor*, blaaagtig Plet i Huden.

Bláröndóttr, *striis virgatis distinctus*, med blaa Rande, blaastribet.

Blásandi bir, *ventus ferens*, stærk Medbør, strygende Vind.

Blasi vid (at blasa vid), *e regione oculis aliorum usurpor, conspicior*, viser mig, er ligeovers for, vender ud imod, *à* blis.

Blásinn, *vento siccatus*, vindtørret. 2) *fusus, coctus*, smeltet, støbt.

Bláskarfr, *m. vid.* skarfr.

Blástiarna, *f. polus arcticus, stella polaris*, Polarstjernen.

Blástr, *m. flatus, spiramen*, Blæst, Pusten, Aanden. 2) (hvala) *fistula aërea balænarum*, en Hvalfisks Aandehul. 3) *flatus earum per eandem*, dens Pusten derigjennem.

Blástrbelgr, *m. sufflatorium*, en Blæsebælg, en stor Puster.

Blástrhola, *f. fistula aërea balenarum*, Hvalfiskens Aandehul, Lufthul.

Blástrjárn, *n. rude ferrum e clibano*, nyssmeltede Jærnklumper, Jærnverket, raat Jærn.

Blaudr, *mollis, effoeminatus*, blød, kvindeagtig, blødagtig. 2) *sexu foemineus*, af Hunkjønnet. 3) *meticulosus, abjectus*, frygtsom, feig, ræd.

Blautgedia, *pusillanimis*, forsagt, modløs.

Blautgediadr, *id.*

Blautr, *mollis, maceratus*, blød, blødt.

Blautskræfa, *vid.* blautgedia.

Bled (at bledia), *timorem incutere*, kyser, forfærder.

Bledill, *m. foliolus v. lobus*, et lille Blad, en Lap.

Bleikála, *f. eqva pallidula cum alveo nigro in tergo, ut et juba et cauda*, en Hoppe af bleggulagtig Farve med sort Manke, samt sort Stribe ud ad Ryggen og sort Hale.

Bleikálingr, *m. equus ejusdem coloris*, en Hest af samme Farve.

Bleikálóttr, (*sc. equus*) *idem, sed adject.*

Bleikgulr, *luteus, ravus*, bleggul.

Bleiki (at bleikia), 1) *mundare*, renser, vasker. 2) *albare, insolare*, renser, bleger i Solen. Bleiki hör, *linum macero, insolo*, bleger Hør, Þeir bleiktu hadda sína, de vaskede deres Haar.

Bleikia, *f. pallor*, Bleghed. 2) *genus terræ, argilla v. bolus*, hvidagtig Lerjord. 3) *trutta dorso albicante*, en Art Foreller med bleggul Ryg.

Bleikleitr, *pallidulus*, bleg af Udseende.

Bleikna (at bleikna), *v.* blikna, *pallesco*, blegner, bliver bleg.

Bleikr, *pallidus*, bleg.

Bleikraudr, *colossinus*, blegrød.

Blek, *n. atramentum*, Blæk.

Blekborinn, *crassis literis exaratus*, skreven med altfor tykke Bogstaver.

Blekbytta, *f. theca atramentaria, atramentarium*, et Blækhus, Blækhorn.

Blekfiskr, *m. loligo, sepia*, en Blækfisk.

Blekki (at blekkia), *albo linten*, bleger Linned, *it.* overstænker med Vand, dykker.

Blekki (at blekkia), *decipio, impono* (*pallere facio*), skuffer, bedrager.

Blekkilega, *subdole*, bedrageligen.

Blekkilegr, *subdolus*, bedragersk, skuffende.

Blekking, *f. impostura*, Bedrageri.

Blekkinn, *subdolus*, bedragersk.

Blendíngr, *m. homo generis hybridi e cyclope et muliere humaniore*, et Menneske, født af ulige Forældre, saasom af en Bjergtrold og et Menneske. 2) *ira et jocus mixtum*, Spøg og Alvor, alvorlig Spøg.

Blendinn, *varius, versutus*, trædsk, snu, upaalidelig 2) *ubi vitia et virtutes vario marte pugnant*, lige oplagt til Ondt og Godt. Blendinn miög, *ubi vitia dominantur*, som har flere Lyder end Dyder.

Bles, *f. macula oblonga v. lamina alba in fronte equi*, Blis, hvid Plet i en Hestes Pande.

Blesi, *m. id.*

Blesóttr, *alba lamina fronte insignitus*, blisset (om Heste).

Blessa (at blessa), *benedico*, velsigner, lover, priser.

Blessan, *f. benedictio*, Velsignelse.

Blestleiki, *m. traulus, blæsitas*, Læspen, det at man læsper naar man taler.

Blestmæltr, *blæsus*, læspende.

Blestr, *id.*

Bletta (at bletta), *maculo*, pletter, besmitter.

Blettadr, *maculatus*, besudlet, plettet.

Blettalaus, *immaculatus*, uplettet.

Blettóttr, *maculatus*, plettet, snauset.

Blettr, *m. macula, labes, it. nævus*, en Plet; Lyde.

Bleyda, *f. canis v. felis fæmina*, en Tæve, eller en Hunkat.

Bleydaz (at bleydaz), *trepidus fieri*, bliver bange, ræd. 2) *effoeminari*, bliver kvindeagtig.

Bleydi, *f. timiditas*, Frygtagtighed, Fejghed.

Bleydimadr, *timidus homuncio*, et fejgt og forsagt Menneske; en Stymper.

Bleydulega, *molliter*, blødagtig, kvindeagtig, frygtagtigen.

Bleydulegr, *mollis*, kvindeagtig, forsagt, frygtagtig.

Bleyduskapr *v.* Bleidiskapr, *m. mollities animi*, Blødagtighed, Modfaldenhed, Frygtagtighed, Forsagthed.

Bleyta, *f. lutum, cænum*, Dynd, Skarn. 2) *maceratio*, Udblødning.

Bleyti (at bleyta), *macero*, *mollio*, bløder, udbløder.

Bleyti, *n. maceratio*, Udblødning. At leggia í bleyti, *macerandum aquæ v. alio liquori immergere*, at lægge i Blød.

Bleytíng, *f. idem.*

Bleytugr, *lutosus*, *cænosus*, fuld af Dynd og Skarn, dyndet, snauset.

Bleytukafalld, *n. ningor egelidus*, Tøsne.

Bleytumikill, *lutosus*, fuld af Snaus og Dynd.

Blída, *f. blanditiæ*, Venlighed, Mildhed.

Blídka (at blídka), *placo*, *mitigo*, formilder, forsoner, stiller tilfreds.

Blídkan, *f. placatio*, Forsoning, Formildelse.

Blídkanlegr, *placabilis*, forsonlig, som lader sig let stille tilfreds.

Blídlega, *comiter*, venligen, artigen.

Blídlegr, *blandus*, *comis*, *lenis*, venlig, artig.

Blídmáll, *blandus eloqvio*, sødtalende.

Blídmæli, *n. blandiloqventia*, søde Ord, Sødtalenhed.

Blídmæltr, *blandiloqvens*, sødtalende.

Blídr, *blandus*, *comis*, blid, venlig, mild.

Blídskapr, *m. blanditiæ*, Mildhed, Venlighed.

Blídubragd, *n. comitas*, Venlighed, Artighed.

Blídulæti, *n. blanditiæ*, Venlighed, Mildhed.

Blíf (at blífa), *maneo*, bliver, vedbliver. (N. O.)

Blífanlegr, *stabilis*, *firmus*, blivende, stadig, varig, bestandig. (N. O.)

Bligda (at bligda), *nitere facere*, bringer til at skinne. Öll godin bligdu augum, *immoti nitebant oculi omnium idolorum*, *vid.* blika. Alle Afgudernes Billeder stirrede med Øjnene.

Blíhvíta, *cerussa*, Bleghvidt, Blyhvidt.

Blik, *m. nitor*, *splendor*, *v. rutilatio*, Glands, Skin, Blik. 2) *metallum splendens*, glindsende Metal.

Blika (at blika), *splendeo*, *niteo*, skinner, glindser, glimrer, blinker. Þar blikudu vid skylldir, *ibi scuta nitebant*, Skjoldene glindsede derved, derimod.

Blika, *f. nubeculæ rariores*, Smaaskyer. 2) *umbra*, en tynd, graaagtig Sky.

Blikandi, *micans*, *nitens*, skinnende, glindsende.

Bliki, *m. eider v. anas cuthbertiana mas*, *a nitore nomen sortitus*, en Andrik.

Blikna (at blikna) *vid.* bleikna.

Bleikpláts, *n. insolatorium*, *item bibex*, et Sted, hvor man kan tørre Klæder i Solen, *item:* en Skramme, en Rift.

Blikuskelfdr, *attonitus*, forskrækket, forfærdet.

Blina, *f. pustula in facie*, en Blegn i Ansigtet.

Blinda (at blinda), *excæco*, *oculos stringo*, blinder, forblinder, gjør blind.

Blinda, *f. cæcitas*, *cæcuties*, Blindhed, Forblindelse.

Blindandi, *cæcutiens*, *clausis oculis*, i Blinde, med tillukte Øjne.

Blindeggiadr, *acuta*, *invisibili acie*, meget skarp og hvas, saa Eggen ikke er at se.

Blindíngr, *m. cæcutiens*, som gaar i Blinde, med tillukte Øjne. 2) *clavus cæcus* ɔ: *sine*

capite, et Søm eller en Stift, som gaar spids til begge Ender, uden Hoved.

Blindleiki, *m. cæcitas*, Blindhed.

Blindni, *f. id.*

Blindr, *cæcus*, *it. occultus*, *invisibilis*, blind, *it.* skjult, vanskelig at se. Blindt var at vita yfir hvöriu skapi sá madr bió, *abstrusi ingenii ille vir erat*, det var vanskeligt at blive klog paa den Mand. 2) *occlusus*, *præclusus* tilluft, tilstoppet. Pipan mín er blind, *spiramentum tubuli mei præclusum est*, min Pibe er forstoppet. Blindr þarmr, den lukte Tarm.

Blindsker, *n. scopulus in fundo maris sub aqva occultus*, blinde Skjær og Klipper i Havet.

Blíni á (at blína á), *obtutum aliqvo figo*, ser stivt paa, stirrer paa.

Blístr, *m. sibilus*, *poppismus*, Hvislen eller Piben med Munden.

Blístra (at blístra), *sibilo*, *poppizo*, hvisler, piber.

Blístra (i smidiu), *f. gula follis*, *vid.* ablhólkr, Blæsehullet paa en Bælg.

Bliúgr, *verecundus*, *supplex*, bly, undseelig.

Blód, *n. sangvis*, Blod.

Blódbad, *n. laniena*, *internecio*, Blodbad, Blodsudgydelse.

Blódberg *v.* Blódbiörg, *n. serpillum*, *thymus*, vild Timian.

Blóddómr, *m. sententia capitis v. capitalis*, Dødsdom.

Blóddrekkr, *m. sangvisuga*, *hirudo*, en Igle, Blodigle. 2) *vulpes*, en Ræv. 3) *metaph. homo-persegnis*, et lad og dovent Menneske.

Blóddropi, *m. gutta sangvinis*, en Bloddraabe, Draabe Blod.

Blódfagr, *sangvineo colore*, blodfarvet, eller som har en smuk rød Ansigtsfarve.

Blódfall (kvenna), *n. menses*, Tider, maanedlige Tider (hos Kvinder).

Blódfallsiúk (kvinna), *mulier menstruata*, (en Kvinde) som har sin maanedlige Tid.

Blódga, at, *vulnerare*, *sangvinem educere*, saarer saa det bløder, udgyder Blod.

Blódgángr, *m. profluvium sangvinis*, Blodgang (en Sygdom). Blódgángr upp af manni, Blodstyrtning. Blódgángr nidr af manni, den gyldne Aare.

Blódgirugr, *sangvinarius*, blodtørstig.

Blódgun, *f. cruentatio*, *sangvinis eductio*, Bestænkelse med Blod, Blodsudgydelse.

Blódhorn, *cucurbita*, et Koppehorn, et Redskab til at indpode Kopper med.

Blódhundr, *m. sangvinarius*, en Blodhund.

Blódi, *m.* (a blód) *frater. poet.*, en Broder (digterisk).

Blódjarnadr, *equus ex clavis ungulas saucius*, forstoet, om Heste, som beskadiges, naar de skoes.

Blódbyli, *n. vomica*, *furunculus*, en Byld, Edderbyld.

Blódlát, *n. profluvium*, *amissio sangvinis*, Blodstyrtning.

Blódlaus, *exsangvis*, uden Blod.

Blódlifr, *f. sangvis concretus*, levret Blod.

Blódlifraudr, *ametystinus (color)*, af fiolet Farve, som falder i det blaa og røde.

Blódmör, *m. apexabo*, Blodpølse.

Blódnasir, *f. pl. profluvium narium, hæmorrhagia*, Næseblod.

Blódnætur, *f. pl. tres noctes a cæde viri*, Blodnætter, de tre Nætter som følge næst efter ens Drab. Blódnætur eru brádastar, *intra tres primas noctes a cæde, propinqvi omnes casi maximâ vindictæ cupidine flagrant*, enhver er mest hevngjærrig straks efter hans Beslægtedes Drab.

Blódormr, *m. hæmorrhois*, en Blodorm, Blodslange.

Blódörn, *f. vid.* Blódugla.

Blódrás, *f. profluvium sangvinis*, Blodflod, Blodløb. 2) *cyclophoria, circulatio sangvinis*, Blodets Kredsløb.

Blódpilsa, *f. id. ac* blódmör.

Blódraudr, *sangvineus, sangvineo colore*, blodrød, højrød.

Blódrefill, *m. cuspis gladii, qvoad anceps est*, Spidsen eller Odden af en Klinge. 2) *cutis â tergo hostis ita ferro affecta, ut vestis v. stragulæ striatæ aut polymitæ similis esset*, det at Ryggen af en Fiende blev saaledes ved et spidst Redskab opridset, at den saa ud, som et stribet Dækken.

Blódríki, *n. pletora*, Overflod af Blod, Fuldblodighed.

Blódríkr, *pletoricus*, blodrig, fuldblodig.

Blódrisa, *ex vibicibus sangvine madidus*, som er ridset til Blods, har Blodstriber.

Blódrót, *f. rhodiola*, Blodrod, (en medisinsk Plante).

Blódskömm, *f. incestus*, Blodskam.

Blódsólga, *f. orgasmus*, Urolighed i Blodet.

Blódsótt, *f. dysenteria*, Blodsot, Blodgang. 2) *fluxus mensium*, Tider, maanedlige Tider.

Blódsprengr, *m. nisus summus*, alle Kræfters Anstrængelse. At hlaupa blódspreng, *summo nisu currere*, at løbe af alle Kræfter.

Blódspýa, *m. hæmoptysis*, Blodspytning.

Blódsteinn, *m. hæmatites*, Blodsten, Sten, som hemmer Blodet.

Blódstemma (med konum), *f. sangvinis suppressio*, Blodets Standsning ved Sten.

Blódstemmusteinn, *m. id. ac* blódsteinn.

Blódstokkinn, *sangvine aspersus, cruentatus*, bestrængt med Blod.

Blódstorkinn, *sangvine concreto madidus*, besmittet med størknet Blod.

Blódsuga, *f. sangvisuga, hirudo*, en Blodigle.

Blódsumgángr, *m.* (i likama), *circulatio sangvinis*, Blodets Kredsløb i Legemet.

Blódsveiti, *m. sudor sangvineus*, Blodsved.

Blódtaka, *f. phlebotomia*, Aareladning.

Blódtempran, *f. vid.* temperament.

Blódtengdir, *f. pl. consangvineitas*, Slægtskab, Forvandtskab.

Blódtökujárn, *n. sagitta*, et Ladejern, Redskab at aarelade med.

Blódtökumadr, *phlebotomus*, en Badsker, en Mand, som aarelader.

Blódugla, *f. signum noctuæ, incisum tergo hostis superati, et ita post dissectas utrinqve costas omnes a tergo, pulmones per hanc aperturam extrahebantur, cruento et barbaro olim Normannorum et Francorum more*, et dødeligt Saar paa Ryggen i Skikkelse af en flakt Ørn (etslags barbarisk Dødsstraf).

Blódugr, *cruentatus*, blodig, blodbestænkt.

Blóduppgángr, *hæmoptysis*, Blodspytning.

Blódvaka, *f. cruentatio, sangvinis eductio*, en Aabning i Huden, hvoraf Blodet rinder; Blodsudgydelse. Hvört vandarhögg skylidi giöra blódvöku, *qvicunqve ictus virgarum sangvinem elicere debuit*, ethvert Slag af Riset skulde fremlokke Blod.

Blódvatn, *n. ichor*, Blodvand, det Vand som skiller sig fra Blodet.

Blódvilla, *f. error personæ talis, qvi incestuosum reddit conjugium*, Blodskam, begaaet af Uvidenhed.

Blódvogr, *m. sanies*, Materie, blandet med Blod, Edder i Saar og Bylder.

Blódvottr, *m. martyr*, en Martyr.

Blódæd, *f. vena*, en Blodaare.

Blódæsar, *f. pl. pelles ex collo mactatorum animalium*, Lysken, eller det yderste af et nylig slagtet Kreaturs Skind. 2) *fissura recentis vulneris*, Sprække i et frisk Saar. 3) *metaph. recentis cædis vindictæ cupido*, Lyst til Hevn over et nysbegaaet Drab paa en Paarørende.

Blódþyrstr, *crudelis, sangvinarius*, blodtørstig, grum.

Blóm, *n. flos*, en Blomst.

Blómadr, *floribus intertinctus*, blommet, om Tøj, med paatrykte Blomster.

Blómberilegr, *floridus, florifer*, blomstrende, fuld af Blomster.

Blómga (at blómga), *florere facio*, bringer til at blomstre. Blómgaz, *floreo, floresco*, blomstrer, florerer.

Blómgan, *f. floriditas*, Blomstren.

Blómi, *m. flos*, Blomster, Flor. Stendr i blóma, *floret*, blomstrer. Alldurs—blómi, den blomstrende Alder.

Blómkál, *n. brassica cauliflora, pompeiana, cyprica*, Blomkaal.

Blómlegr, *floridus, viridis*, blomstrende, som staar i Flor.

Blómstr, *n. flos*, en Blomst.

Blómstrkrans, *m. sertum*, en Blomsterkrands.

Blómstrsaumr, *m. acupictura, vestis floribus segmentata*, Brodering, Arbejde broderet med Blomster.

Blórar, *m. pl. invidia, imputatio delicti*, det at bedrive noget, for at andre kan blive beskyldte derfor. Hann stal i blóra vid þá, *in eorum invidiam furatus est*, han stjal for at Beskyldningen skulde falde paa dem. Þar er einginn til blóra nema þú, *nemo est, in*

qvem invidia hujus facti redundare potest, nisi te unum, ingen uden du kan sigtes derfor.

Blossar (at blossa), *flammas emittit*, blusser, staar i Lue.

Blossi, *m. flamma*, Lue, Flamme.

Blót, *n. sacrificium cruentum, idolis mactatum*, Offer, til de hedenske Guder. 2) *omnis idolorum cultus*, Afguderi, Afgudsdyrkelse. 3) *diræ, maledictio*, Forbandelse. 4) *adoratio*, enhver Guders Paakaldelse, Gudsdyrkelse. Vid skulum rádaz i rekka lid, þar munum bádar blótadar og bölvadar Sturl. S., *nos (Parcæ) copiis virorum associemus, ibi nos ambas manebit adoratio et execratio, pro varietate sortis hominum*, Vi (Skjæbnens Gudinder) skulle begive os iblandt Heltene; der ville vi begge blive tilbedte og forbandede.

Blóta (at blóta), *idolis sacrificare, idola colere*, ofrer til Afguder. 2) *consecrare aliqvid*, indvier til Afgudernes Tjeneste. 3) *maledicere*, forbander, lyser Forbandelse over.

Blóthof, *fanum, delubrum*, et Afgudstempel.

Bloti, *m. mador aeris v. nivis, regelatio ningoris*, Tøveir, som opløser Sneen.

Blótmenn, *m. pl. idololatræ*, Afgudsdyrker.

Blotna (at blotna), *madefio*, vædes, gjennemblødes. 2) *mollesco*, bliver blød, kvindeagtig. Bændur qváduz ei myndu blotna vid heitan hans, *prædiatores minas ejus sibi timori non fore dixerunt*, Bønderne sagde, hans Trudsler skulde ikke skrække dem.

Blótneyti, *n. taurus idolis consecratus, furibundus, fascinatus*, en Tyr, bestemt til Afgudsoffer, *it.* en gal Tyr.

Blótsamr, *pronus ad execrandum*, som gjerne bander og sværger.

Blótspá, *v.* Blótspan, *f. oraculum*, et Orakelsvar.

Blótskapr, *m. idololatria*, Afguderi.

Blótvargr, *m. pronus ad execrandum*, en som ved alle Lejligheder skjælder og bander.

Blótveitsla, *f. epulæ sacrificiorum*, Gjestebud ved Offringerne.

Blödrusteinn, *adamita, calculus*, Blæresten.

Blökk, *f. truncus*, en Blok, Huggeblok.

Blökkumannaland, *Nigritarum terra*, Nigritien.

Blökufiskr, *m. vid.* lettir.

Blöskr, *n. stupor, timor*, Skræk, Forbavselse.

Blöskra (at blöskra), *stupeo terrefio*, forbavses, falder i Forundring. Mér blöskrar, *hæret mihi aqva*, jeg forfærdes.

Blunda (at blunda), *dormio*, blunder, slumrer.

Blundr, *m. sopor, blanda qvies*, Blund, Slummer.

Blundskaka (at blundskaka), (augum) *limis oculis intueri, nutare*, ser skjævt til, ser an med skjæve Øjne.

Bly, *n. plumbum, molybdena*, Bly.

Blýant, *m. molybdena nigricans fabrilis*, Blyant, *it.* en Blyantspen.

Blýberg, *n. galena*, Blyerts.

Blygd, *f. pudor verecundia*, Blufærdighed, Undseelse. 2) *membra tegenda, pudenda*, Blussel, Avlelem. 3) *vita pudenda, pudicitia*, Kydskhed, Ærbarhed.

Blygdan, *f. id.*, det samme.

Blygdaz (at blygdaz), *pudore suffundor*, blues, bliver skamfuld over. Hann blygdaz fyrir þ verk, *pudet eum facti*, ham skammer sig over det Stykke Arbejde.

Blygdlaus, *immaculatæ vitæ*, af rent og ubesmittet Levnet.

Blygdunarlaus, *impudicus, inverecundus*, ublu, uforskammet.

Blygdunarleysi, *n. impudentia*, Uforskammenhed.

Blygdunarlimir, *m. pl. pudenda*, Skamdele.

Blygdunarsamr, *verecundus*, blufærdig, tugtig.

Blýhvítt, *n. cerussa*, Blyhvidt.

Blys, *n. fax*, et Blus, en Fakkel.

Blýsakka, *f. bolis nautica*, et Blylod, hvormed man maaler Dybet.

Blýsmidr, *m. plumbarius*, en som arbejder i Bly.

Blýsnúra, *f. perpendiculum, amussis*, et Vaterpas, en Snor med Bly i Enden til at rette en Ting med.

Blýsori, *m. molybditis*, Bundfald af Bly.

Blýæd, *f. galena*, en Blyaare i en Blygrube.

Blýþek (at blýþekia), *implumbo*, tækker med Bly, lægger Blytag paa.

Blæa, *f. velum*, en Ble, et tyndt Dække af Linnet. 2) *tapes, lodix*, Sengelagen, Teppe. 3) *stragulum funebre*, Jordble eller Liglagen.

Blædir mér (at blæda), *imperf. sanguinem fundo*, bløder, *metaph.* mér blæddi i augu at síá þ, *oculis usurpare vix sustinui desiderio tenebar, visæ at mihi negatæ rei*, mine Tænder løb i Vand efter det.

Blæíngr, *m. (poet) corvus, a colore subflavo*, en Ravn, (digterisk).

Blær, *m. aura, aer*, sagte Blæst.

Blæs (at blása), *flo, spiro*, blæser, puster. Blæs þúngan, *gemo*, giver mig, sukker. Blæs til bardaga, *signum tuba do*, blæser (i Trompeter) til Angreb. Bl. fra bardaga, *receptui cano*, blæser til Retirade. Bl. málm, *metalla coqvo*, smelter Metaller. Blása belgium, *folles agitare*, at blæse med en Blæsebælg. Blása í kaun, *anhelitu digitos gelu rigidos refocillare*, at aande i Fingrene for at faa dem varme. Blása at þeim kolum, *alienas enatas simultates fovere*, at vedligeholde Misforstaaelse, komme Olie i Ilden, (eg. at oppuste Kullene).

Blæsma (á), *ovis marem appetens*, gejl, bruges om Faar.

Blæti, *vid.* bílæti.

Blæubrum, *n. vel.*

Blæubrými, *m. prima voluptas ex usu matrimonii, flamma amoris neonupturum*, Nygiftes første Fornøjelse i Brudesengen.

Blæuhvalr, *m. vid.* lettir.

Blævalogn, *n. malacia, aura insensibilis*, Havblik, Vindstille.

Bobbi, *m. tricæ, incitæ*, et Sneglehus, eller en snegleformig Muskelskal. 2) *nodus*, en Knude, som er vanskelig at løse. Kominn i bobba, *ad incitas redactus*, bragt i Knibe, sat i yderste Forlegenhed.

Bod, *n. nuntius*, et Bud, Budskab. 2) *edictum, præceptum*, Befaling, Bud. 3) *signum, quo convocari contribules solent, est lignum, nonnunqvam ferretum, forma securis, qvando negotia regia expedienda sunt; teli, qvando inopina necessitas, ut cædes patrata, aut invasio hostis cogit conventum, et crucis qvando necessitates oeconomicæ et pia corpora sunt objectum consultationis*, en Budstikke, hvorved Almuen sammmenkaldes; en undertiden med Jærn beslaaet Træstikke, som naar den angik kongelige Ærinder var i Form af en Økse, naar den angik Manddrab eller fjendtligt Overfald i Form af en Pil; angik den de første eller nødvendigste Husholdningssager, og milde Stiftelser, da var den i Form af et Kors. 4) *oblatio*, Tilbud. Hann baud hin bestu bod, *optimas ei conditiones obtulit*, han gjorde ham de antageligste Tilbud. 5) *invitatio*, Indbydelse. 6) *convivium*, Gjestebud.

Boda (at boda), *nuncio, indico*, forkynder, bebuder, bekjendtgjør.

Bodaföll, *n. pl. fluctus vehementior*, Bølgernes stærkere Brusen.

Bodan, *f. annunciatio*, Forkyndelse, Bekjendtgjørelse.

Bodángr, *m. pars qvarta vestis*, en af de fire For- og Bag-stykker, en Klædning bestaaer af.

Bodfall, *n. culpa irregularitatis v. negligentiæ in transferendo* bod, *vid.* bod, Forsømmelighed i at sende Bod omkring.

Bodflenna, *f. id. ac* bodsletta, *qvod vide.*

Bodi, *m. index*, en Angiver. 2) *præco*, en Udraaber, Herold. 3) *æstuans unda, in alto maris, qvoniam index est scopuli eminentis e fundo*, en Stenklippe i Havet under Vandet, hvorpaa Bølgerne brydes; blinde Skjær.

Bodill, boddi, *m. vid.* bödull.

Bodlegr, *offerendus*, som er værd at byde, som man kan være bekjendt at byde.

Bodn, *f. oblatio*, Tilbud. 2) (*poet*) *vas nectaris divûm*, (digt.) et af Gudernes Drikkekar.

Bodord, *n. edictum præceptum*, Bud, Befaling.

Bodordabrot, *m anomia, delictum*, Overrrædelse af en Befaling, Forseelse.

Bodrífr, *hospitalis*, gjæstfri, gjæstmild.

Bodskapr, *m. annunciatio*, Budskab.

Bodsletta, *f. parasitus, umbra, qvi non invitatus accedit*, en Snyltegjæst.

Bodsmadr, *m. conviva*, en Gjæst.

Bodstólar, *m. pl. atria auctionaria*, et Auktionssted. Hafa á bodstólum, *auctionari*, stille til Auktion.

Bófi, *m. bovinator, neqvam*, en Spidsbube, en Karnaille.

Bofs, *n. singultus canum*, et Bjæf, enhver enkelt Lyd naar Hunde giør. (*v.* boms).

Boffa (at boffa), *canum singultire*, giver en saadan (eller lignende) Lyd fra mig, bjæffer.

Boga-strengr, *m. nervus*, en Buestreng.

Bog-fær, *sagittandi peritus*, som kan skyde med Bue, øvet i Bueskyden.

Bóghnysa, *f. ulcus, pustula, in armo eqvi*, Saar, Byld, oven for Boven paa en Hest.

Bogi, *m. arcus, cornu*, en Bue. 2) *curvatura scaturientis liqvoris*, den Retning en flydende Materie tager, naar den med stærk Fart ø: ber ud af et snævert Hul. *Sic* blód-bogi, at spana *l.* spenna bogann, *lunare arcum*, at spænde Buen.

Boginn, *curvus, cernuus, flexus*, krum, bøiet.

Bogin-fættr, *loripes*, hjulbenet.

Bógleggr, *m. armus pecudum*, Bov-ben, Bov paa Kvæg.

Bóglickia, *f. uncinus*, en Krog, Hage. Hann gengr i bóglickin, *cernuus incedit*, han gaar krum.

Bog-menn, *m. pl. sagittarii (in sing.* Bogmadr), Bueskytter.

Bogna (at bogna), *incurvari*, bøjes, faar Bugt. Betra er tré sem bognar enn brestr, *sapis qvi cedit*, den fornuftigste giver efter.

Bogra (at bogra), *se incurvare*, bukke sig ned.

Bogsólaz (at bogsólaz), *curvus circumagi*, gaa krum frem og tilbage.

Bogsveigir, *m. sagittarius*, en der er vant til at spænde en Bue, Bueskytte.

Bógr, *m. armus brutorum*, (*in pl.* Bógar *l.* Bægir), en Bov, øverste Delen af et Dyrs Forben. Á þann bógin, *ab illo latere*, paa, eller til, den Side. 2) *metaph. vires, præsidium*, Kræfter, Styrke til Forsvar imod Angreb. Litill bógr fyri landi, *invalidus in qvo parum est præsidii, v. spes protectionis*, svag, som ikke kan (eller ser ud til at kunne) forsvare sig eller andre.

Bók, *f. liber, codex, volumen*, en Bog, Bind.

Bóka (at bóka), *literis mandare*, optegner, fører til Bogs. 2) *per sacrum codicem v. Evangelia jurare*, beediger ved at lægge Haanden paa eller kysse Bibelen. Þar kom Saga hanns bókud framm, *relatio ejus, juramento confirmata ibi producta est*, der kom hans Forklaring beediget for Dagen.

Bóka-doppur, *f. pl. umbilici librorum*, smaa Stykker Sølv eller Messing, hvormed man i gamle Dage undertiden prydede Bindet paa en Bog.

Bóka-hyllur, *f. pl. foruli liborum*, en Boghylde, Bogreol.

Bókar-eidr, *m. juramentum per codicem sacrum, ubi jurans Evangelia manu tenet*, en Eed, som blev aflagt paa den Maade, at den sværgende holdt paa Bibelen eller Evangeliebogen, imedens han afgav den edelige Forklaring; der begyndte med den Form: til

þess legg ég hönd á helga bók, og þad ségi ég Gudi ad &c.

Bóka seliari, *m. bibliopola*, en Boghondler.

Bóka-skápr, *m. bibliotheca, pluteus*, et Skab at sætte Bøger i, et Bogskab.

Bóka-skreppa, *f. pera libraria*, en Sæk af Læder til at bære Bøger eller Papirer i, en Portofeuille.

Bóka-skrifari, *m. librarius*, Bogskriver, Arkeskriver.

Bóka spennill, *m. fibula libraria*, et Bogspænde.

Bóka-stóll, *m. bibliotheca*, en Bogsamling.

Bókband, *n. ligatura libri*, Bogbindernæring.

Bókbindari, *m. bibliopegus*, en Bogbinder.

Bókpéll, *n. pergamenum membrana*, Pergament.

Bókhalldari, *m. logographus, qui est à rationibus*, en Bogholder.

Bókhlada, *f. taberna libraria*, en Boglade.

Bokki, *m. vir grandis, corpore & animo*, en af stor Vækst og Aand, stor i Sind og Skind. 2) *hostis*, Fiende. 3) *caper*, en Gedebuk.

Bóklegr, *literalis*, som hører til Bøger. Bóklegar mentir, *artes literales*, boglige Kunster, Videnskaber.

Bóklærdr, *literatus*, studeret, lærd.

Bókmáli, *m. liber, codex*, en liden Bog, Afhandling.

Bóknám, *n. scientia literarum*, Lærdom, boglige Konster. 2) *docilitas*, Nemme.

Bókseliari, *m. bibliopola*, en Boghandler.

Bókset (ar bóksetia), *literis mondare*, nedskriver, optegner, sætter skriftlig op.

Bókskýgn, *literas distincte videns*, som kan se at læse i en Bog.

Bókstafr, *m. litera, character*, et Bogstav.

Bókvís, *litteratus*, belæst, lærd.

Bókvit, *n. scientia literarum*, Kundskaber man har af Bøger, Lærdom.

Bókþryckiare, *m. typographus*, en Bogtrykker.

Ból, *n. prædium, villa*, en Gaard paa Landet. 2) *lectus*, en Sæng. 3) *cavea ferarum*, en Hule eller udsøgt Sted hvor vilde Dyr pleje at ligge.

Bóla, *f. bulla*, en Boble. 2) *variolæ*, Smaakopper. 3) *pustula*, en liden Vandblegn i Huden.

Bolalegr, *taurinus*, studagtig.

Bólar, *impers. bullas format*, skyder Bobler. Ána bólar, *dicitur, quando sternum est attactu bullatum ob maciem*), Isen paa Elven skyder Bobler (naar den nemlig lader til at ville springe op).

Bolaz (at bolaz), á framm, *taurino more v. stipitis instar proruere*, gaar klodsagtig frem, trænger ubeskedent med Magt igjennem. (á bolr) at bola mann út úr húsi, *toto corpore protrudere v. extrudere domo*, at sætte ondt for en, stikke en ud.

Bólfastr, *cui certa domus & sedes*, som har et fast Opholdssted, Bopæl.

Bólfesta, *f. sedes fixa, habitaculum*, Bopæl.

Bólga, *f. tumor, inflammatio, oedema*, Hævelse, Betændelse.

Bólginn, *tumidus*, ophovnet.

Bólgna (at bólgna), *intumescere*, hovner op.

Boli, *m. taurus* (*angl.* Bull. *germ.* Bolle), en Tyr.

Boli, *m. manducus*, en Bussemand (som nogle pleie at skræmme Børn med).

Bolli, *m. tina, obba*, en liden Skaal, Thekop.

Bollafleipr, *n. apinæ*, Narrestreger, Fjas.

Bollok, *n. pauperum rusticatus*, fattigmands uheldige eller planløse Landbrug.

Bolloka (at bolloka), *ægre rusticari*, fører en liden uheldig Huusholdning paa Landet.

Bolmagn, *n. robur corporis sev trunci*, Styrke i Skuldrene og den underste Del af Legemet.

Bolöxi, *l.* Bolöx, *f. securis crassa & gravis sylvæ cædendæ apta, falx arboraria, dolabra*, en stor Tømmermandsøkse, (som kan bruges til at hugge Træer om med, *sc.* af bolz en Træstamme, — modsat breidöx, der bruges som Vaaben) en Buløkse. Þorsteinn færdi bolöxina á Breidaxar-skapt, *Thorsteinus dolabræ tenuioris & laxioris securis capulum applicavit Sv. S.*, Thorstein satte Tømmermandsøksen paa Skaftet af en Stridsøkse (de sidstes Skafte vare nemlig meget længere, jernbeslagne o. s. v.

Bolsóti, *sordidus* (*quasi toto corpore fuliginosus*), skidenfærdig af Udseende, plump af Væsen.

Bolsterkr, *cui totum robur trunco optimus, sc. bajulus*, stærk af Skuldre og Legemets Underdel, som kan bære en svær Dragt.

Bólstadr, *m. habitaculum*, Bopæl.

Bólstra (at bólstra), *cumulare*, opdynger.

Bólstr, *m. & n. cumulus fœni it. nubium, & plurium rerum, inde etiam cervical. Germ. polster. angl.* Bolster, en Dynge, Stok, Samling af sammentrykte Ting, saaledes: Tordenskyer, Hovedpuder, ꝛc.

Bolti, *m. ferrea compes it. clavus ferreus*, en Jernbolt *it.* stor Jernsøm. 2) *massa lintearia*, et Strygjern (nemlig Strygjernet selv og dertilhørende Bolte.

Bólugrafin, *ex variolis cicatricosa facie*, koparet.

Bolverk, *n.* (*quasi* Bolungaverk), *vallum*, et Bolværk.

Bolúngr, *m. strues lignorum* (*alias* bulúngr *l.* budlúngr), en Tømmerstabel, *it.* en Bunke hugget Krat eller Ved.

Bolr, *m. truncus corporis v. arboris, caulis*, en Krop, Legemet af et Menneske eller Dyr uden Hoved (egentlig ogsaa uden Arme og Ben, skjønt det ofte ikke lægges i Begrebet) — *it.* Bul, Stammen af et Træ. 2) *thorax, colobium*, en Brystdug, Vest.

Bólu-sótt, *f. varioli*, Smaakopper, Børnekopper.

Bómolia, *f. v.* vidsmiör.

Boms, *n. illisus buccarum*, en hul Lyd som fremkommer naar man faar et Stød paa Kjævebenene. 2) *sonus aqvæ qvando aliqvid illi immittitur*, en enkelt huul Lyd, som naar en Hund vil til at gjøe, naar man kaster Sten i dybt Vand o. s. v. (*v.* Bops).

Bompa (at bompa *l.* pomba), *ruina cito ferri*, falder hovedkulds, styrter.

Bón, *f. rogatio*, en Bøn, Begjering. 2) *mendicatio*, Tiggen, Betlen. Þó tvær geitur eigi og taugreptann sal þá er þ betra enn bón, *minimæ opes mendicatione præstant*, iː hvorlidet man har, er det dog bedre end gaa og tigge.

Bóna kiálki, *m. mendicus invisus, petax*, en paahængende, uforskammet Betler.

Bóna-qvabb, *n. crebra rogatio*, idelige smaa Begjeringer om et og andet.

Bónbiörg, *f. mendicatio*, Betlen, Tiggerie. At lifa á bón biörgum, *mendicato pasci cibo*, at leve af Betlerie.

Bóndabygd, *f. rus*, Landet (modsat Byen).

Bóndabýli, *n. prædium, villa rustica*, en Bondegaard.

Bóndabær, *m. idem*, en Bondegaard (fornemmelig de samlede Gaarden tilhørende Huse).

Bóndaeign, *f. prædium privatorum*, Selvejers gods (siges ogsaa om en enkelt Gaard).

Bóndaglýma, *f. exercitium palæstricum*, en Leg eller Legemsøvelse, hvor de Legende deles i 2 Flokke, hver under sin Formand, og enhver enkelt derpaa af det ene Partie brydes i Favn med en af det andet. Saasnart en er overvunden maa han træde tilbage fra Legen.

Bóndalegr, *herilis*, som har Udseende og Lader som en Huusfader. 2) *incomtus*, bondeagtig af Udseende.

Bóndalíf, *n. vita rusticana*, Landlevnet.

Bónháls, *m. v.* Bónakiálki.

Bóndi, *m. pater familias* (*quasi* bóandi, búandi), en Husfader, Husbonde. 2) *colonus, ruricola*, en Bonde. Stórbændr, *prædiatores*, Bønder som have store Gaarde og betydelig Drift. Smábændr, *villici*, Bønder som drive smaa Gaarde og have kun liden Næring.

Bonet, *n. biretum, birretum*, et Barret, Doktorhat.

Bónord, *n. procatio*, Frieri, Beilen.

Bónþægr, *facilis, exauditu*, som gjerne opfylder en liden Bøn, beviser en Villighed.

Bopp, *n. singultus vulpium*, Ræves Hylen. 2) *saltus pilæ*, Hop, Spring, nemlig en Bolds eller anden let Tings, som blivee kastet, og ved Gjenstød af Faldet løftes en eller flere Gange let i Veiret. 3) *elavatio crebra*, stærk Hoste eller Hikke.

Boppa (at boppa), *vulpium singultire & canum baubare, it. pilarum salire*, hyler (om Ræve) eller gjøer (om Hunde). — *it.* hopper, løftes i Vejret ved Gjenstød af et Fald.

Bor, *m. terebra*, en Bor, Spids- eller Fortbor.

Bora, *f. foramen*, et smalt Hul.

Bora (at bora), *terebrare*, borer.

Bord, *n. mensa*, et Bord. *ora, limbus, extremitas*, en Bredde, Bræmme, yderste Kant. 3) *asser, tabula*, et Bræt. 4) *latus navis*, Siden af et Skib eller Baad. Á annad bord, *alias*, ellers, i al Fald. Innan bords, *in navi*, inden Borde. At kasta fyri bord,

ejecere é navi, at kaste overbord. At bera fyri bord, *pessumdare*, nedsænke i Søen fra et Skib. At róa á bord med einum, *ejusdem lateris remigem esse, à latere alicujus stare*, at ro paa samme Bord, ɔ: enten Styrbord eller Bagbord, med en anden, have Post ved Siden af en. Ei mun hlutr þinn undir bordi liggia, *tua res in tuto erit*, med Dig, dine Sager, har det ingen Fare, *it.* hvad Du har at svare vil sikkert ikke mangle. Þetta mun taka skamt frá bordi, *hoc parum proderit*, dette vil kuns lidt hjelpe. At breida á bord, *insternere mensam*, at dække Bordet. Hvad sem kann á bord at bresta, *quidqvid deerit*, hvad der end skulde mangle. Biskup villdi at þeir skylldu ganga at bord vid sig, *episcopus sibi ilbos cedere voluit*, Bispen vilde de skulde give efter for ham. Hann er mikill á bordi, *multum sibi arrogat*, han er stor paa det, bryster sig. Þó þ lægi vid bord, *etiamsi res periculo non careat*, om det end skulde gjelde det at Bord skal ætla fyri báru, *cautela ubiqve optima*, et Skib maa ikke lades meer, naar det ligger paa de øverste Mærker; ɔ: ivrig Straben er kun god med Forsigtighed, eller naar man er sikker. Fullt stal friálsum bera, þo má bord á vera, *est modus in rebus, omne nimium nocet*, Maade med alting.

Bord, *n. alveus lusorius*, et Dambræt, Skakbræt, &c. Hann sér leik á bordi, *affulgit illi occasio*, han ser et got Træk, ser sit Snit.

Borda (at borda), *cibum sumere*, spiser. At borda fyrir einum, *apponere alicui mensas*, at dække Bord — rette an — for en.

Bordalagdr, *fimbriatus*, lagt med Border, Bebræmmet.

Bordbúnadr, *m. ornatus v. apparatus mensæ*, Bord- og Dække-tøi.

Bord-diskr, *m. orbiculus*, en Tallerken.

Bord-dúkr, *m. mappa triclinaria*, en Borddug.

Bordfat, *n. catillus, catinus*, et Fad, Madfad.

Bordgestr, *m. conviva*, en Gjæst ved et Maaltid.

Bordhalld, *n. convictus, diæta*, et Maaltid.

Bordi, *m. insititæ fimbria, limbus* (*gall.* Borde), en Bræmme, Borde, *it.* en Klædeliste.

Bordi, *m. tapete*, et Tapete, kostbart Teppe. Reckian var tiöldud borda einum, *continuo tapete lectus erat obductus*, Sængen var beklædt, omhængt, med et Tapetseri.

Bordi, *m. latus navis v. margo navis*, den nærmelige Side af et Skib eller Baad (egentlig kun det som er over Vandet.) Þeir lögdu undir á bakborda, enn reru framm á stiórnborda, *à dextro latere remos intendebant, at à sinistro inhibebant*, de roede paa Styrbords Siden og holdt ved paa Bagbords (nemlig for at drive Baaden i Farten.)

Bordkanna, *f. cantharus*, en Kande, Kruus.

Bordker, *n. poculum, crater*, et Bordkar, Skaal, Bolle; *it.* et Drikkekar, Bæger.

Bordklædi, *n. stragula, gausape*, en Borddug.

Bord-molar, *m. pl. analpeta*, Bordsmuler.

Bordrædr, *f. pl. sermones convivales*, Samtaler over Bordet; Borddiskurser.

Bord-sálmr, *m. benedictio mensæ*, en Bordbøn. At lesa bord-sálm, *sacrare mensam*, at læse fra eller til Bords.

Bordsidir, *m. pl. mores convictus*, Maaden man bær sig ad paa under et Maaltid.

Bords-madr, *m. collateralis remex*, Rorkarl paa samme Side i en Baad.

Bord-stofa, *f. cænaculum, triclinium*, en Spisestue.

Bord-stockar, *m. pl. tigni marginales navis*, de tykke Tømmerstykker som lægges indvendig langs den øverste Kant af en Baad.

Bord-stólar, *m. pl. pedes v. fulcra mensæ*, Bordsfødder.

Bord-víti, *n. pl. culpa negligentis communem mensam*, Usædelighed, Plumphed, naar man sidder til Bords.

Borg, *f. vallus rupium*, en Bjergfæstning. 2) *arx. urbs*, et Slot. 3) *civitas*, en Stad eller Bye.

Borga (at borga), *remunerare*, betaler. 2) *fidejubere*, gaar i Borgen. At borga úti hönd, *græca fide mercari*, at betale paa Øjeblikket. 2) *repræsentare pecuniam*, frembyder Penge.

Borgari, *m. civis (gall. bourgeos)*, en Borger.

Borgaralegr, *civilis, civicus*, borgerlig.

Borgara-skik, *n. mores civiles*, borgerlige Sæder, *it.* Byskik.

Borgar-hlid, *n. porta urbis*, Port til en By, Slot eller Fæstning, Stadsport.

Borg-meistari, *m. consul*, Borgermester, *it.* Romernes Consul.

Borgmeistaradæmi, *n. consulatus*, Borgermesterembede, Romernes Consulat.

Borgar-réttr, *m. civitas, jus civitatis*, Samling af de almindelige borgerlige Rettigheder i en Stat. 2) *municipium, jus municipii*, Kjøbstedsrettigheder; Ret til egen Jurisdiction, o. s. v.

Borginn, *tutus*, tryg, sikker. (*v.* eg berg.) Borgit er þá málinu, *in tuto tum causa est*, da har det ingen Nød med Sagen.

Borginmannlegr, *confidens*, djærv, uforsagt af Udseende og Væsen.

Borginnmannlega, *confidenter*, dristigen, frimodigen.

Borginnmódi, *m. corvus*, en Ravn. 2) *thraso superciliosus*, hovmodig Storpraler.

Borgunarmadr, *m. vas, sponsor, expromissor*, Forlover, Borgen, *it.* Selvskyldner tillige, *it.* Forsoner. At setia borgunar mann, *prædem dare*, at stille Borgen for sig, skaffe Selvskyldner eller Forsoner i sit Sted.

Borgun, *f. vadimonium, fidejussio*, Forløvte Borgen. At gánga i borgun, *fidejubere*, at gaa i Borgen for en.

Borinn, *natus*, født. 2) *portatus*, baaret, bragt. 3) *accusatus*, anklaget, beskyldt. Borin þiófnadr, *furti accusatus*, beskyldt for Tyve

ri. Borid fat, *vestis detrita*, et slidt Klædningsstykke. Borid-skrúd, *idem*, ligesaa af en Højtidsdragt.

Bos, *n. vid.* pos.

Bót, *f. emendatio, melioratio*, Forbedring. 2) *panniculus*, en Klud, et lidet tyndt Stykke. 3) *expiatio v. mulcta*, Forsoning, Pengebod. At koma bótum fyri sig, *pecunia expiare*, at slippe med Pengebøder, faa Sagen bragt derhen. Hönum berst margt i bætur, *plurima acquirit*, han erhverver Adskilligt.

Bót, *f.* (á fati) *assumentum vestis*, en Lap, paasyet eller paafæstet et Klædningsstykke, o. s. v.

Bót, *f.* (i máli) *exceptio, excusatio*, Forsvar (i en Rettergangs Sag) Ekseption. Þ eitt var bót i máli, *hæc unica exceptio erat*, dette var det eneste Forsvar, den eneste Ekseption i Sagen, eller: det eneste var at. Hönum er ecki bót mælandi, *nulla ex parte excusari meret*, han staaer ikke til at undskylde.

Bóta-klasi, *m. cento, vestis pannosa*, mange Lapper om og over hinanden paa et Klædningsstykke.

Bóta-lavs, *sine compensatione*, uden Erstatning ved Pengebøder. Þ sár hafdi hann bótalaust, *damnum illud v. vulnus, sine compensatione tulit*, det Saar fik han ingen Erstatning for.

Botn, *m. fundus*, Bund. Seint er at spara þá bilr i botni, *sera in fundo parcimonia*, det er for sildig at blive sparsommelig, naar der intet mere er tilovers. At sla i botninn, *desistere ab opere*, fuldende, *it.* holde op. Fiardar-botn, *finis v. intima sinus*, det inderste af en Fjord.

Botn-lángi, *m. longanon, intestinum cæcum*, Endetarmen.

Botn-laus, *sine fundo, immensæ profunditatis*, Bundløs, af et umaaleligt Dyb. Botn-laust diup, *n. vorago, vortex*, et Svælg. Botnlaus giá, *f. abyssus, baratrum*, en Afgrund.

Botnóttr, (ádr) *ventre furvo*, (et Faar) som har forskjellig og mørkere Farve omkring Rumpen eller under Bugen.

Botnveltiz (at botnveltaz), *totus inverti, à summo ad imum verti*, omstødes, rulles hovedkulds.

Bótsama (at bótsama), *reparare*, sættes i Stand ved Lapper, lapper.

Box, *n. pixis*, en Daase, Bøsse. (*angl.*)

Böd, *f. pugna*, (*Gen.* Bödvar), et Feldt- eller Sø slag.

Bödvarr, *m. pugnax*, en dygtig Krigsmand. 2) *nom. propr*, et Mandfolkenavn.

Bödull, *m. carnifex* (*v.* Bódill), en Bøddel, Skarpretter.

Böggla (at bögla), *convolvere*, lægger sammen i en liden Pakke; *it.* sammenpakke uordentlig. At bögglaz fyrir, *volutari v. impedimento esse*, at være i Vejen allevegne.

Böggull, *m. fasciculus*, en liden Pakke.

Bögt, *n. incurvi imbecillis nisus*, Legemets frivillige, og dog besværlige Bøjning.

Bögta (at bögta), *incurvus niti*, bøjer, krummer mig med nogen Anstrængelse.

Bögu-bósi, *m. margites rudis*, ubehændig, klodset.

Bögulegr, *iners, ineptus*, uskikket, usmidig.

Bögulega, *inepte sinestre*, ubekvemt, upassende.

Bögumæli, *n. striboligo, solœcismus*, urigtig Form eller Bøjning af et enkelt Ord, eller urigtig Sammensætning i en enkelt Talemaade.

Bögúmæltr, *solœcista*, som i sin Tale gjerne fordrejer Ord eller Talemaader.

Böl, *n. calamitas, ærumna*, Modgang, ublid Skjebne. At bidia böls, *mala imprecari*, at ønske Ondt over en.

Böllr, *m. sphæra, globus*, en Klode, Kugle. 2) *pila*, en Bold (at spille med). Iardar-böllr, *globus terrestris*, Jordkloden. Böllr i burdarstalli brast, og kann eg ei lasta, *non vitupero, etiamsi pila lusoria in humeris (ejus) disrumperetur*, Bolden sprang (revnede) i det den traf Skulderen, og derpaa har jeg intet at udsætte.

Böllóttr, *globosus*, kugleformet.

Böllti, *m. globus ferreus v. plumbeus affixus compedibus servorum in ferricrepinis*, en Jern- eller Bly-Kugle, fæstet til Slavernes Fodjern.

Bölltúngr, *m. mare turgidum*, svær, høj Søe, (ɔ: de store Bølger, som rejse sig paa Havet formedelst Storm, især naar Strømmen gaar fra modsat Kant). 2) *balæna quædam*, en Art Hvalfiske.

Bölltr, *m. lira in agro, v. alia eminentia soli*, Forhøjninger paa en flad Jordbund.

Bölmódr, *m. angor, molestia animi*, Sorg, Harme.

Bölv, *n. diræ*, Forbandelser; *it.* letfærdig Sværgen, Banden.

Bölva (at bölva), *diris devovere*, forbander, ønsker Ondt; *it.* sværger letfærdigen, bander.

Bölvadr, *maledictus*, forbandet.

Bölvan, *f. maledictio*, Forbandelse.

Bölvanlegr, *exsecrabilis*, forbandet, ulykkelig.

Bönd, *n. pl. dii consentes, socii*, Guder.

Bönd, *n. pl.* (i báti) *costæ navis*, Indtømmeret som Knæer, Krumholter, o. s. v.) i en Baad, hvortil Plankerne nagles.

Böngun, *f. ars rudis*, ukunstmæssig Forfærdigelse, Sammensætning. *pr. pulsatio*, Banken.

Böngúnar-smidi, *fabrica rudis*, Fuskeri.

Böngunar-smidr, *iners malleator, tudeator*, en Fusker (som Smed, Tømmermand, Snedker, &c.

Bör, *m. (in pl.* Börvar.) *filius*, en Søn. 2) *portator*, en Bærer, Drager. *inde poet.* börvar, *milites armigeri*, bevæbnede Krigsfolk.

Börkr, *m. cortex*, Bark (paa Træ). 2) *crusta*, en Skorpe. Miólkur-börkr, *crusta lactis*, Skind paa kogt Melk. (*v.* skán). Hönum vóx börkr um hrygg, *occalluit illi dorsum, adolevit, vires sumsit*, han tager til i Kræfter.

Börn, *n. pl. liberi*, (*v.* barn) Børn. Börnum bundinn, *cui numerosa est progenies*, som har mange uopdragne Børn.

Börur, *f. pl. traha gestatoria, feretrum gestatorium*, en Bærebør.

Bösur, *f. pl. inertia rudimenta*, Fuskeri i at forfærdige noget.

Bösu-smidr, *iners faber*, en Fusker (see Böngunar-smidr).

Brá, *f. cilium*, Øjenlaag, *it.* Haarene derpaa. At líta i brár ser, *visu decipi, offundi errore*, at see feil, *it.* bedrages af Udseendet. Hann er hvitr á brún og brá, *cilia atqve supercilia illi albent*, Haarene paa hans Øjenlaage og Øjenbryne er hvide; *it.* lys af Haar, Skjeg og Øjenbryne.

Brád, *f.* & *n. præsens tempus*, den nærværende, *it.* den strax herpaa følgende Tid. I brád og lengd, *nunc* & *olim*, nu og siden, stedse herefter.

Brád, *f. esca, rapina ferarum*, Rovdyrenes Fangst, Bytte. At fliúga sér til bráda, *de avibus carnivoris dicitur, qvando escam qværunt*, siges om Rovfugle naar de søge Fangst. *metaph. lucrum captare*, at være om sig, jage efter Fordel.

Brád, *f. pingvedo, it. pix*, Fidt, *it.* Beg, Tjære. 2) *liqvefactio*, Smelten.

Bráda (at bráda), *pice illinire*, tjærer, oversmører med Beg.

Bráda (at bráda), *accelerare, festinare*, skynder, haster. Nú seinkadi eg, enn þú bræddir, (*pro* brádadir.) *ego tardavi, tu festinasti*, nu tøvede jeg (tog jeg sagte afsted), men Du ilte (skyndte Dig).

Bráda-brigdi, *n. vestis levidensa v. detrita necessitatibus præsentaneis sufficiens*, det der afhjelper Øjeblikkets Trang.

Brád-beittr (hnifr), *acutissimus acie*, meget skarpegget, sleben (som en Kniv, o. s. v.)

Brád-daudr, *repente mortuus*, hastig Død.

Brád-feigr, *cito moriturus*, som skal døe inden en meget kort Tid.

Brád-feitr, *præpingvis, oleo destillans*, overordentlig fed.

Brád-fenginn, *cito impetrabilis*, som hastig kan erholdes.

Brád-fengr, *acqvisitu celer*, hurtig til at erhverve. 2) *præcipitans*, fremfusende. Brád-fengr reidi, *præceps ira*, hurtig opstaaet Vrede, Hidsighed.

Brád-görr, *præcox, præmaturus*, en, hvis Sjels og Legems Kræfter tidlig modnes.

Brád-gördr, *idem.* Fátt er bædi brád-gört og langgætt, *qvod cito fit, cito perit*, hvad der modnes tidlig bliver sjelden gammelt.

Brád-heitr, *fervens*, brændende hed, kaagende varm.

Brád-hendis, *qvam citissime, sine mora*, det hurtigste muligt, i flyvende Hast.

Brád-hrap, *n. præceps consilium*, øjebliklig Beslutning. Hann vard eitt hvad úr at ráda til brádhraps, *necessitas illi præceps extorsit*

[illegible]

consilium, han var nødt til at tage Beslutningen i Øjeblikket.

Brád-húngra (at brádhúngra), *fame enecari*, hungrer ihjel, omkommer af Hunger.

Brádhúngradr, *ad mortem fame pressus*, færdig at dø af Hunger.

Bráir (brádi -at brá) af, *momento cessare*, holder op for Øjeblikket. Sórgin og Sóttin bráir af, *mæror v. morbus remittit*, Sorgen er lidt mindre hæftig; der er Lindring i Sygdommen.

Brád-látr, *avidus, moræ impatiens*, som ikke gjerne vil bie, hastig.

Brádlega, *cito, repente*, snart, hurtigen.

Brádlyndi, *n. iracundia*, Hidsighed, Vredagtighed.

Brádlyndr, *iracundus, picrocholus*, hidsig, som let opirres til Vrede.

Brádlæti, *n. incontinentia, aviditas*, Utaalmodighed naar der skal bies paa noget.

Brádna (at brádna), *liquescere*, smeltes.

Brádnadr, *liquefactus*, smeltet.

Brád-qvaddr *v.* Brád-daudr.

Brád-reidr, *vehementi percitus ira*, overmaade vred.

Brádrædi, *n. præcipitantia*, Overilelse.

Brádskeyti, *n. idem.*

Brádúng, *f. præsens tempus*, nærværende Tidspunkt. i Brádungu, *statim*, strax.

Brádr, *præceps, citus, celer*, hurtig, ilsom, hastig. Þ bar brádann at, *cito evenit*, det paakom hurtig. At vinda brádenn hug at því verki, *sine mora opus aggredi*, at haste med det Forehavendes Udførelse.

Brádvænn, *præsentis spei*, en som allerede giver god Forhaabning; æska hans var brádvæn til Þrifa, *infantia ejus prœmaturæ spei erat*, som Barn trivedes han got og tog hurtig til.

Brád-þroska, *præmaturus*, en hvis Legeme og Legemskræfter tidlig modnes.

Bragar-háttr, *m. metri genus*, Versemaal.

Braga (át braga) (eftir einum), *imitari aliquem, referre aliquem gestu*, efterabe en.

Bragd, *n. techna, dolus, stratagema*, listigt Bedrageri, et Puds. Nú er bragd i tabli, *jam latet angvis in herba*, der et noget under; der er Ugler i Mosen. Snilldar bragd, *prudens stratagema*, et vel anlagt, planmæssigt Puds.

Bragda-refr, *ulysses*, en Skjelmsmester, Pudsemager, som ved mange Udveje.

Bragda-kona, *ulysses togatus*, en Pudsemagerske.

Bragd, *n. nexus*, (*v.* ábragd) et Masketag, Knude, naar man binder eller knytter.

Bragd, *n. variatio*, Forskjellighed, Forandring. Þ var betra sauda-bragd, *variatio erat melior gregis*, det var bedreartede Faar.

Bragd, *n. sapor v. odor*, Smag eller Lugt. Vínid hefr gott bragd, *jucundum sapore vinum*, Vinen har en god Smag. Bragd er at Þvi, *vere olet*, det lugter tilgavns.

Bragd, *n. nitor*, Renlighed, Klarhed. At koma bragdi i fátid aftr, *vesti nitorem reddere*, at faa et Klædningsstykke til at se got ud igjen.

(i Særdeleshed om Linned som var blevet gult).

Bragd, *n. lineamenta faciei, vultus*, et Menneskes Udseende af Ansigt. Þeckiaz af andlits bragdi, *nosci ex lineamentis faciei*, at kjendes paa Ansigtstrækkene.

Bragd, *n. gestus*, (*v.* æskubragd), Lader og Faater.

Bragd, *n. nixus luctatorum supplantatorius*, enhver Kunstbevægelse med Foden, af to som brydes i Favn, for at angribe sin Modpart.

Bragd, *n. incisura in auribus pecudum*, (*v.* hnífs-bragd), en enkelt Rift i Øret paa et Faar, eller en Hest, som Ejerens Mærke.

Bragd, *n. momentum*, Øjeblik; at bragdi, *ex tempore*, strax, paa Øjeblikket.

Bragda (at bragda), *tentare*, forsøger, lægger an paa. 2) *parum moveri*, bevæges lidet. Hann bragdar ecki, *non movetur (de moribundis dicitur, amissa omni sensatione)*, han rører sig slet ikke (om Døende, naar Bevægelsen eller Aandedraget bliver umærkeligt).

Bragd-dapr, *decolor, tetricus, tristis*, som har Udseende af syg eller sørgende.

Bragd-hýr, *fronte serena, placida*, blid, munter af Udseende.

Bragdlegr, *nitidus*, som ser got ud (nemlig Klædningsstykke, især hvidt Linned).

Bragdmikill, *facie virili, vultuosus*, som har mandigt Udseende; *it.* meget i sit Ansigt.

Bragd-vísi, *f. ars*, Kunst. 2) *dolus, calliditas*, Gave til Bedragerier, Lumskhed.

Bragd-Þúngr, *minax, torvus*, forfærdende, vredladen, truende, af Ansigt. Þúngr i bragdi, *idem*.

Bragga (at bragga), *comere, ornare*, sætter istand, pudser op, pynter.

Bragglegr, *bene comtus*, got oppyntet.

Bragnar, *m. pl. milites, satellites regii*, Krigsfolk; *it.* Folk i Almindelighed.

Bragningr, *m. poetice: rex, belli peritus*, krigerfaren; *it.* en Konge (poetisk).

Bragr, *m. poesis*, et Digt, helt poetisk Værk. 2) *carmen*, et Vers, en Vise.

Bragr, *m. mos, gestus*, sædvanlig Maade at gaa frem paa; *it.* Lader og Fagter. Sá var bragr víkinga, *mos erat piratis*, Fribytterne pleiede, det var deres sædvanlige Maner. Hann hefr á ser höfdingia brag, *gestu est magnificus*, som fører sig op paa Stormandsvis; har Væsen og Lader som en fyrstelig Person.

Bráir af, *v. supra*,

Brák, *f. oleum rancidum*, stinkende Olie, Tran.

Brák, *f. annulus, per quem pelles reciprocando subiguntur*, to smaa Træklodser fastgjort et Par Tommer fra hinanden, paa en perpendicular Støtte, 2½ Alen fra Jorden, imellem hvilke raa tørrede Skind, besmurte med Tran og siden sammenkrympede, trækkes frem og tilbage for derved at beredes.

Brak, *n. crepitus, stridor, fragor*, Knagen og Bragen. 2) *inanis nixus*, unyttig Anstrængelse. Þ er Þer brak, *erit tibi inanis nixus*,

Du vil gjøre Dig forgjæves Umage, anstrænge Dig omsonst.

Bráka (at bráka), *debilitare, frangere*, svækker, knækker. 2) *subigere*, undertvinger.

Brákadr, *quassatus, fractus*, svækket, udmattet.

Braka (at braka), *crepere*, knager, brager. 2) *insolenter se gerere*, fører mig overmodig op.

Brakmikill, *fragosus*, bragende. 2) *gestu insolens*, overmodig, hoffærtig.

Brall, *n. futilitas, imprudens tentamen*, Ubesindighed, uforsigtigt Foretagende, Bovestykke.

Bralla (at bralla), *imprudenter tentare*, begaar Ubesindigheder, foretager Bovestykker.

Braml, *n. tumultus*, Støj, Larm.

Bramla (at bramla), *tumultuari*, larmer, støjer.

Brana, *f. virago, heroina*, Heltinde, Fruentimmer med Mands Mod og Hjerte. 2) *nom. pr. talis fæminæ*, Fruentimmer-Navn. 3) *olim, doreas, dama*, i Oldtiden: et Daadyr eller Raadyr.

Brana (at brana) fram, *audacter ruere*, bryder dristig frem, (*v.* bruna).

Branda, *f. trutta minima*, en liden Forelle.

Branda-jól, *n. pl. ultimus tractus convivii, quando reliquiæ titionum ad calidaria usui sunt*, de sidste Timer, et Gjestebud varer, naar Brændeveden ved Ilden i Gjestestuen var bleven til Gløder, og opsamledes i dertilhørende Kar. 2) de Julehøjtider naar enten Dagen før første Juledag, eller Dagen efter tredie Juledag, er en Søndag.

Brandar, *m. pl. acroteria v. plutei navium & domuum*, Bjelker og Stolper i Huse og Skibe; *it.* Stænger, Stager. Brandar á skipum, *rostra navium*, udstaaende Spidser paa Forstavnen af de Gamles Skibe. Brandar húss-dyra, *perticæ, postes*, Dørposter, *it.* Stolper, en paa hver Side af Døren, som rage i Vejret, ligehøjt med det øverste af Husets Tag.

Brandásar, *m. pl. acroteria*, Fordjelke, *it.* udstaaende Bjelkehoveder.

Brand-kód, *n. fætura truttarum*, en ung Forelle der nylig har faaet sin Dannelse.

Brand-krossóttr, *virgulis decussatim variegatus, atro colore v. carbone decussatim tinctus*, korsvis mørkstribet, spraglet (om stort Qvæg især).

Brandr, *m. titio, torris it. carbo*, et brændende Stykke Træ, en Brand, *it.* Gløde af Brændeved.

Brandr, *m. lamina ensis*, en Klinge (paa Kaarder, Sabler, Sværd, o. s. v.)

Brang, *n. turba, tumultus*, Opløb, Støj, Allarm. At byria brang, *tumultum excitare*, at vække Oprør, begynde at forstyrre den offentlige Rolighed.

Brani, *m. lingva passerum v. plevronectis*, Kjævebenet i en Helleflynder.

Bras, *n. ferrumen (angl. bras, æs)*, Lodning (fornemmelig af Jern).

Brasa (at brasa), *ferruminare*, sammenlodder.

Bras-mór, *m. tasconium*, etslags Leerart som bruges til Smeltedigler.

Brass, *salax*, gejl, kaad.

Brass, *n. procacitas*, Frækhed, Uforskammenhed.

Brasta (at brasta), *luxuriari*, et overgiven, holder ikke Maade.

Brátt, *cito, celeriter*, hurtig, hastig.

Brattgengr, *ardua & prærupta pervagans*, som let gaaer op ad brinkede, strile Steder.

Brattlendi, *n. acclivitas*, opgaaende Brink, Stejlhed, Egn som danner stor Skraahed.

Brattnefiadr, *resimus, silo*, som har en opstaaende Næse.

Brattr, *acclivis, arduus*, med opgaaende Skraahed, steil. 2) *audax, confidens*, dristig, frimodig.

Bravd, *n. panis*, Brød.

Bravd-bítr, *m. propr. panem comedens*, som spiser Brød. 2) *sæpius sumitur pro. hospite passivo*, som har sin Underholdning fri ved andres Godgjørenhed.

Bravd-fat, *n. panaria patina*, et Fad eller Tallerken hvorpaa — *it.* en liden Kurv hvori — Brød bæres ind paa Spiseborbet.

Bravd-görd, *f. panificium*, Brødbagning (indbefatter ogsaa det foregaaende Arbejde ved Dejgen).

Bravdleifr, *m. panis unus integer*, et Stykke Brød (egentlig af det Slags, som ved Bagningen er dannet til at brækkes af ved Spiseborbet).

Bravd kista eda klefi, *panarium*, en stor Brødkurv (ɔ: ikke af dem hvori Brød indbringes paa Spiseborbet), et Gjemme hvori Brød forvares.

Bravd-körf, *f. canistrum*, en stor Brødkurv.

Bravd-tunna, *f. tonna panaria*, en Paktønde bestemt til at flatte eller forvare Brød i.

Bravd-þurfi, *m. egens panis, inops*, som ej har engang det tørre Brød, en yderlig fattig.

Bravk, *n. v.* Brák; 2) brota-tal, *numerus fractus*, Brøk.

Bravt, *f. calles, tramos*, en haardtraadt, ved Færsel banet Vej eller Sti. 2) *via strata v. conades*, en brolagt Vej, Landevej, Hovedvej.

Bravt, *abhinc*, (*pro.* á bravt), bort.

Bravtargengi, *n. comitatus it. auxilium*, Rejseselskab; *it.* Hjelp, Bistand.

Bravtar-gengr, *compos itineris*, Rejsefælle.

Bravtfús, *moræ v. mansionis impatiens*, som ugjerne lader sig opholde paa en Rejse.

Bravtfúslegr, *avidus abeundi*, en Rejsende som lader til at ville nødig forsinkes.

Bravtfýsi, *f. impatientia manendi*, Længsel efter at kunne fortsætte sin Tour uden Ophold.

Bravtingi, *m. viator*, en Vejfarende Rejsende. Brátt er brautíngia erindi, *viatori est semper molesta mora*, en Rejsende har stedse Hastværk.

Bredda, *f. culter brevis, obtusus, harpe*, (af breidr), en kort og slov Kniv eller Sabel.

Bréf, *n. breve, litteræ, epistola*, et Dokument; *it.* et Brev; *it.* et Stykke Papir.

Brefa (at brefa), *scribere, exscribere,* nedskriver, fører i Pennen, opsætter skrivtlig.

Brefa-brot, *v. contemtus diplomatis regii,* Foragt, Overhørighed mod et Kongebrev eller færdeles Kongelig Befaling. 2) *mulcta pro tali contemtu,* Straf for slig Overhørighed. 3) forseglede Breves Aabning, især af Uberettigede.

Brefa-vax, *n. cera sigillaris,* Vox at forsegle med.

Brefa-hyrdfla, *f. Grammatophylacium,* Gjemme til Documenter og Brevskaber.

Brefberi, *m. tabellarius* Brevdrager, Postbud.

Bregd (brá, hefi brugdid, at bregda), *muto, verto, moveo,* forandrer. 2) *necto,* strikker, binder, knytter. At bregda á loft, *sursum elevare,* at løfte hurtig i Vejret. Bregda blundi, *expergisci,* at vække op, vaagne. Bregda búi, herfetu, aformi, *desistere à rusticatu, obsidione, proposito,* at hæve sin Husholdning (især naar Landbrug er dermed forbundet), — at ophæve Belejringen; — at staa fra sit Forsæt. Bregda á leik, *lusum exordiri,* at begynde en Leg, blive lystig. Bregda einum um lygi, *mendacium alicui exprobrare,* at forkaste en han har Løjet. Bregda brixlum, *exprobrare,* gjøre en Bebrejdelser. Bregda fer á nærsta bæ, *cito ad proximum se conferre,* at gaa i et Øjeblik hen til nærmeste Gaard (neml. paa Landet). Bregda giôrd, *cingulum nectere,* at binde (knytte) en Gjord (især Sadelgjord). Bregda fér i allra qvikinda líki, *omnes animantium formas assumere,* at paatage sig alle Dyrs Skikkelser. Bregda einum, *fidem non servare,* ikke at svare til en andens gode Tiltro; *it.* at bryde sit Løfte. Bregda sverdi, *gladium evaginare, distringere,* at trække sin Kaarde, Sabel, at trække blank. Bregdr fyrir, *apparet & cito disparet,* kommer kun for et Øjeblik tilsyne. Þeim brá vo fyri grön, *præsentissimum illis periculum apparuit,* da øjnede de Øjeblikkets overhængende Fare. Hönum brá múndi vid, *ilico obstupuit,* han studsede (fornemmelig over noget uventet Godt). Hönum bregdr til hækiu, *malam consvetudinem ægre mutare potest,* han kan endnu ikke ganske aflægge sin forrige slemme Vane. Þ bráft hönum, *illa spes ipsi decoxit,* det Haab slog ham fejl. Þ má bregdaz til beggia vona, *anceps illud exitus manet,* det er meget uvist, usikkert. Hann bráft ókunnr vid, *dissimulavit,* han lod som han ikke kjendte noget dertil, ikke vidste det mindste derom. Hann bráft reidr vid, *ira percitus est,* han blev vred. Hvert á barninu at bregda, nema til födr síns, *qvem referat filius nisi patrem,* hvem skulde Barnet ligne om ikke sin Fader. Hönum bregdr til ættar, *sapit genus,* han slægter sine paa. Nú bregdr lit, *vesperascit,* i dette Øjeblik begynder det at mærkes. Hönum má vid bregda, *exempla-*

ris est, notari meret, det er da en udmærket ***, det kan man sige er ret en ***. Hönum bregdr i brún, *supercilia demittit, malo nuncio tristatur*, han bliver mærkelig forundret, ɔ: af hans Øjenbrynes Bevægelse kan man see en uventet Bedrøvelse eller Glæde. Bregda, *subplantare, (de luctantibus)*, at sætte Foden — eller spænde Krog for en (især om to som brydes i Favn, og saaledes søge at kaste hinanden til Jorden.

Breid, *f. lata sparsio*, en flad jævn Strækning. (*inde.* Skialldbreid, *nom. pr. montis, nive sparsi, superne lati*, Navnet paa et snebedækket Fjeld, som er fladt ovenpaa).

Breida, *f. sparsio, expansio*, Udbredelse, Udstrækkelse; *it.* Udstrækning. *v.* ábreida.

Breidd, *f. latitudo*, Bredhed, Brede.

Breidfættr, *pansa, palmipes*, Bredfodet.

Breidi-flói, *m. nom. pr. archipelagus islandicus, cujus 300 insulæ vulgo numerantur.*

Breidi (at breida), *spargere, expandere*, breder, strækker ud. Breida út rikti, *rumorem divulgare*, udspede et Rygte. Breida á bord, *mensam sternere*, dække Bord.

Breidleitr, *vultuosus, amplæ faciei*, som har et bredt Ansigt.

Breidnefiadr, *silo, simius*, flatnæset, braknæset.

Breid-öx, *f. securis militaris*, en Stridsøkse (et Vaaben, modsat Arbejdsøkse).

Breidr, *latus amplus*, bred, viid.

Breima, *felis catulliens, dicitur*, en Hunkat som løber gal.

Breiming, *f.* (*gs.* Breidming), *fimbria latior limbus amplior*, en bred Kant eller Bræmme paa Klæder.

Breingla (at breingla), *deformare*, slaaer Buller i, giver Stød. (*de vasis metallicis dicitur*, siges om Kar af alslags Metal).

Breingla, *f. vas detortum*, et Stykke forarbejdet af Guld, Sølv, Tin, 2c. vansiret med Stød og Trykning.

Brek, *n. pl. petitiunculæ crebræ*, idelige Smaabegjæringer (især Børns). 2) *damnum leve*, en ubetydelig Skade. 3) *vitium*, (*angl.* braca) en Lyde. Þ eru engi brek, *nil damni affert*, det skader, hindrer ikke.

Breka (at breka), *puerorum more rogitare*, gjør hyppige Begjæringer om Smaating, som Børn.

Brek-bod, *n. invitatio v. oblatio dolosa*, Indbydelse eller Tilbud som har Svig til Henfigt.

Brekan, *n. stragula lecti, teges*, et Sængeteppe.

Breki, *m. poet. mare*, Søen (kun hos Skaldene). 2) *scopulus occultus in fundo maris*, en skjult Klippe i Havet, et Blindskjær (à brak).

Brecka, *f. clivus*, Skraaheden af en Bakke eller Fjeld.

Brecku hardr, *acer clivum contraniti*, som kan gaa let op ad Bakker.

Brecku-snigill, *m. limax terrestris, griseus minor absque domo*, en Mark-Snegel.

Brekrád, *n. pl. impudens postulatum*, en ublu Fordring.

Brellinn, *versipellis*, som kan paatage sig hvil-

kensomhelst Skikkelse, godt snoe sig i alle Slags Forholde. 2) *per conspicilla videns*, som bruger Briller.

Brellur, *f. pl. argutiæ*, Forslagenhed. Finesser (á brall).

Brenn (brann, hefi brunnid, at brenna), *ardere*, brænder, er i Brand. Brenna þótti vid hlutr hanns, *detrimentum pati videbatur*, det syntes at være Skade for ham. Þ brennr ecki á baki þér, *nulla maledictio ob id te à tergo insequitur*, det vil du ingen Utak faa for; *it.* det har du nok allerede betalt, eller: det vil du nok betale.

Brenna, *f. incendium, combustio*, Brand, Ild.

Brennandi, *fervidus, flagrans*, brændende.

Brendr, *crematus*, brændt, forbrændt, opbrændt. 2) *defecatus*, renset, luttret. Brent silfr, *argendum purum*, renset Sølv.

Brennheitr, *fervidus*, brændende hed.

Brenni (brendi, hefi brent, brenna), *comburere*, brænder, sætter i Brand.

Brenni-hrís, *n. frutices igniarii*, Brændeved af smaat Krat.

Brenni fórn, *f. holocaustum*, Brændeoffer.

Brenni-járn, *n. cauterium*, et Redskab til at Brændemærke med, Brændejern.

Brenni-mark, *n. stigma*, Brændemærke.

Brennimerktr, *stigmate punctus*, Brændemærket.

Brenni-merki (at brennimerkia), *notas inurere*, mærker med gloende Jern, Brændemærker.

Brenni-netla, *f. urtica urens*, en Nelde, Brændenelde.

Brenni-sóley, *f. ranunculus acris*, Hanefod, Smørblomster, Puggeblader.

Brenni-steinn, *m. sulphur*, Svovel.

Brennisteins-námur, *fodinæ sulphuris*, Svovelgruber.

Brennisteins-spítur, *f. pl. cremia*, Svovelstikker.

Brennivargr, *m. incendiarius*, et Uhyre (af Menneske) som forfølger allevegne med Baal og Brand; *it.* en Mordbrænder.

Brennivín, *n. vinum adustum, aqua vitæ*, Brændevin.

Brensla, *f. combustio*, Brænden, Opbrændelse.

Brest (brast, hefi brostid, at bresta), *frangi*, faar et Knæk (som Glas og andre skjøre Ting). 2) *cum fragore rumpi*, springer i Stykker.

Brestr (brast, at bresta), *deesse, deficere*, mangler. Augun bresta, *dicitur quando in moribundis tunica cornea obscurari incipit quæ in mortuis opaca fit*, Øjnene briste (om en Døende). I öllu brestr þig a vid hann, *illi haud comparari potes*, i enhver Ting staar du tilbage for ham. Brestr þig nockud? *Quid tibi deest?* Mangler du noget.

Brestr, *m. decrepitatio, stlopus, fragor*, Knald, Bragen. 2) *fractura v. læsio minor*, et Knek, Brud.

Brestr, *m. defectus (physicus v. moralis)*, Mangel. Allir hafa einhvörn brest, *nemo sine*

nævo, enhver har sin Lyde; vi ere alle Mennesker. At beria i brestina, *prætexere nomen culpæ*, at forsvare, besmykke en Fejl.

Brestóttr, *infirmatus*, som har adskillige Knek (egentlig om skjøre Ting). 2) *culposus*, lastværdig.

Bretti (bretti, hefi brett, at bretta), *retorqvere*, bøjer tilbage. At bretta segann, *cervicem recurvare*, at bøje Halsen bagover.

Bretting, *f. elevatio v. recurvatio*, Tilbagebøjning.

Brettingr, *m. homo absurdus, austerus*, en særsindet. (*pr. recurvà cervice, elatus*, indbildsk).

Brettr, *recurvus, repandus*, tilbagebøjet.

Breyskia, *f. cibaria frixa*, haardbagt, skjør Spise.

Breyski (breyskti, at breyskia), *torrere, adurere*, steger, bager Noget til det bliver skjørt.

Breyskiz (at breyskiaz), *inarescere*, igjennemtørres, steges. 2) *debilitari*, svækkes.

Breyskleiki, *m. infirmitas, debilitas*, Svaghed.

Breysktr, *torrefactus*, haardbagt, steget.

Breyskr, *infirmus, debilis*, svag. (*qs. cartilaginem pro ossibus habens*, Á briósk, Brysk ɔ: en der kun har Brusk istedet for Ben).

Breyti (at breyta), *mutare*, forandrer, (á braut en Vej.) Breyta háttum, *mutare mores*, forandrer sit Forhold, vige fra sin Sædvane. Breyta eftir einum, *imitari aliqvem*, efterligne en.

Breytinn, *varius*, forskjellig, ustadig. 2) *suspectus*, mistænkelig. 3) *mirus*, usædvanlig, sælsom.

Breytilegr, *idem*.

Breytilega, *varie, inconstanter*, forskjælligen, paa mange Maader.

Breytni, *f. mores, vita*, Opførsel, Forhold, Sæder. 2) *variatio, mutatio*, Forandring.

Breyttr, *non vulgaris*, ualmindelig, usædvanlig. 2) *mutatus*, forandret.

Briál, *n. levitas in rebus mutandis*, Forandring (især en unødvendig; *it.* skadelig).

Briála (at briála), *mutare, novaturire*, forandrer.

Briáladr, *mutatus*, forandret. 2) *mente captus*, vanvittig, gal.

Briálaz (at briálaz) *mutari, extra mentem rapi*, forandres, føres af Lave; *it.* gaar fra Forstanden.

Briálsamr, *varius inconstans, novaturiens*, forandringsyg, vægelsindet.

Briálsemi, *f. inconstantia*, Forandringssyge.

Brigd, *f. retractus*, Tilbagekaldelse af et Forbund eller en Aftale. 2) *mutatio*, *it. varietas, dolus*, Forandring; *it.* Mangel paa at holde sit Ord.

Brigda, *f. idem.* 2) *levis unda v. contractio panni*, en krympet, sammentrukken Rynke eller Rand tvers igjennem et Stykke Klæde.

Brigda (at brigda), *rescindere, reluere*, omstøder, tilintetgjør, tilbagekalder en Aftale eller Overenskomst. Brigda jörd, *fundum reluere*, erhverver en fast Eiendom ved Hjelp af Odelsløsningsret. Brigda lofanir, *pacta rescinde-*

re, følge sine Løfter. Brigda kaup, *ab emtione abire*, gaa fra sit Kjøb.

Brigdar-rettr, *m. jus retractus*, Odelsløsningsret.

Brigdi, *n. vestis tenuis detrita, resuta*, et slidt, opløbet, næsten udueligt Klædningsstykke.

Brigdi, *n. pl. mutatio*, Forandring. *v.* vedra brigdi.

Brigd-lióst, *dicitur, ubi per intervalla lux obscurat*, naar Lys og Mørke vekselvis pludselig afveksler, som om Dagen ved hurtig overgaaende Tordenskyer eller Regnbyer; — om Natten (i de nordlige Lande ved stærke Nordlys.

Brigdlyndi, *n. inconstantia*, Vægelsind, ustadigt Humør.

Brigdlyndr, *inconstans, varius*, vægelsindet.

Brigdmáll, *verbis infidus*, som ej er til at tro paa hans Ord, ustadig i Talen, ingen Mand af Ord.

Brigdmælgi, *f. levitas in verbis*, Upaalidelighed af ens Udsagn.

Brigdmæli, *n. idem*; *it.* ustadig Tale, Usandhed.

Brigdull, *infidus, mobilis*, ustadig, som man ej kan stole paa.

Brigdulegr, *idem*.

Brigdulítill, *parvi momenti*, af liden Betydenhed. *à* brigdi.

Brigdusmár, *idem*.

Brík, *f. corona v. tabula lecti, sellæ &c.*, en ved Maling, Bildhuggerarbejde, o. s. v. pryder Tavle eller Brædt over, eller ved Siden af, udmærkede Steder som et Alter, en Trone, en Sæng ꝛc.

Brillur, *f. pl. conspicilla*, Briller.

Brim, *n. æstus litoralis maris*, Brænding, Havbrusen, huul Søe.

Brimbútr, *m. mentula maris, coles marinus, salacia, physasus*, et kort Stykke Drivtømmer, hvoraf Søen eller Brændingerne have slidt alle Kanter og Mærker. *v.* lónkútr.

Brimdúfa, *f. anas variegata, litoralis torquata*, en Vild-And af egen Sort. *Anas histrionica v. minuta*, Linne. (*v.* straumönd).

Brimgardr, *m. colles v. montes fluctuum quando mare æstuat ad littus*, skæve Brændinger paa Kysten, blinde Skjær, o. s. v.

Brimhlióð, *n. fragor v. murmur undarum*, Lyden af Brændinger, Bølgernes Susen i Havet.

Brimill, *m. vitulus marinus, phoca pelagica*, en Han-Selhund af egen Sort, *phoca foetida*.

Brim-máfr, *m. v.* Brimdúfa.

Brimi, *m. flamma*, flammende Ild. 2) *calor naturalis*, naturlig Legemsvarme.

Brimsaltr, *præsalsus* meget salt, stærk salt.

Brimsiór, *m. mare fluctuosum*, høj eller hul Søe.

Bríngá, *f. pectus*, Barm, Bryst, Bringe.

Bringspalir, *f. pl. sternum cum radiis*, det nederste af Brystbenet (paa et Menneske) med den nærmeste Del af Ribbenene.

Bringspala-biti, *m. sollicitudo*, noget der forvolder et Menneske megen Bekymring.

Bríngukollr, *m. sternum*, Brystſtykket af et ſlagtet Creatur.

Bríngu-kroppr, *m. sternum*, hele den foreſte Del, Boven undtagen af et ſlagtet Creatur.

Bríngusepinn, *m. cartilago xyphoides v. ensiformis*, Bruſket nederſt paa Brystbenet. *v.* flagbriósk.

Bríngu-teingr, *m. pl. radii sterni*, de bruſkagtige Dele ſom binde Brystbenet ſammen med Ribbenene.

Bríngr, *m. colliculus*, en liden Høj.

Briósk, *n. cartilago*, Bruſk, Bryſke.

Brióskmikill, *cartilaginosus*, bruſkrig.

Brióst-fylkingar, *frons aciei*, den foreſte Del af en Armee eller Troppekorps, opſtillet i Slagorden. Hönum er ecki bríóstrumt, *sordide parcus est*, han er en Gnier. Hann rýmkar nú brioſtid, *aliqvid jam largitur*, nu giver han noget; *it.* nu ſlaar han noget af, giver noget efter.

Brióst, *n. pectus, thorax*, Bryst (den foreſte Del af Overlegemet fra Halſen til Underlivet). 2) *mamma, uber*, et Qvindebryst. Kenna i brióſti um einn, *dolere vicem alicujus tangi, angi dolore ejus*, have Medlidenhed med en. Hönum rann at einns i brióst, *levissimo somno parum recreatus est*, han blundede juſt, men vaagnede ſtrax op igjen. Hönum leid i brióst, *deliqvium animi passus est*, han faldt i Afmagt, Beſvimede.

Brióſta mikill, *mammosus, pectorosus*, ſom har ſtore Bryſter (om Fruentimmer).

Brióſtamein, *n. bubo, apostema mammarum*, en Byld, Betændelſe eller etſlags Kræft Fruentimmer undertiden faa i Bryſterne.

Brióſta miólk, *f. lac maternum*, Melk af et Fruentimmers Bryſter, Di.

Brióſta-dúkr, *m. pectorale, thorax*, en Brystdug, Veſt.

Brióſtbarn, *n. infans subruber lactens*, et Barn ſom endnu gives Di, endnu ej er fravænnet.

Brioſtbirta, *f. placatio stomachi matutina*, en Hjerteſtyrkning (dog ej ſom Medicin) Forfriſkning.

Brióſtbródir, *m. collactaneus, collacteus*, ſom har diet de ſamme Bryſter, Melkebroder.

Brioſtbætir, *m. v.* Brioſtbirta.

Brioſtervidi, *n. asthma*, Trangbryſtighed.

Brióſtgiörd, *aniteua, averta*, den Rem ſom fra en Sadel eller Seletøj ſpændes under Halſen foran Bovene paa Heſte; *it.* en Gjord eller Belte for Menneſker at ſpænde om Bryſtet.

Brióſtgódr, *misericors*, godhjertet, medlidende.

Brióſtlaus, *trux, ferox*, ubarmhjertig, grum.

Brióſt-lækningar, *f. pl. pectoralia*, Lægemidler for Bryſtſyge; *it.* Bryſtſvagheds Helbredelſe.

Brióſtmýkingr, *m. v.* Brióſtbarn.

Brióſt ſkiölldr, *m. ægis*, et ovalt Guld eller Sølv-Smykke at bære paa Bryſtet; *it.* en Ordensſtjerne; *it.* et lidet Skjold at bruge ſom Værn for Bryſtet.

Brióſtveiki, *f. v.* Brióſtervidi. 2. *infirma latera*, Bryſtſvaghed.

Brióſtveikr. *asthmaticus*, bryſtſvag.

Brióstveria, *f. thorax ferreus, æneus*, Brystharnisk.

Brióstvogr, *m. empyema, ecpyosis*, Urenlighed som Brystsyge i Mængde give op fra Brystet.

Brióstvökvi, *m. v.* Brióstbirta.

Briótr, *m. fractor*, en som bryder, knekker noget i Stykker. *v.* lagabriótr. 2) *scopulus maris*, et Skjær, Klippe i Søen; *it.* et Blindskjær.

Bris, *n. callus*, et sammenkrympet Sted i Huden (som ofte foraarsages ved Gnidning med Noget af haard Materie). 2) *compages*, den Ujævnhed, som et lægt Benbrud, Overskjærelse af en Sene o. s. v. efterlader. Bita á brisid, *refricare obductam cicatricem*, oprippe et gammelt, ilde lægt Saar. Hann bítr illa á brisid med þad, *rem improbat*, han er ilde tilfreds med den Ting.

Brisl, *n. connodatio nervorum in læsis*, det Sted hvor en Sene, undertiden formedelst udvortes Beskadigelse, undertiden ikke, sammentrækker sig til en Knude.

Brisladr, *connodatus*, som har slige eller lignende Knuder.

Brislinga men, *monile connodatum*, en Halskjede eller Armbaand af Guld, Sølv, &c. sammensat kunstmæssig med smaa Knuder eller Laase.

Briti, *m. promus*, en Proviantsforvalter, en Spise- eller Kjøkken-mester.

Brithögg, *n. dolabella*, en Kjødøkse, Slagterøkse.

Britian, *f. creodæsia*, Sønderhuggelse i smaa Stykker (fornemmelig om Kjød af slagtede Creaturer); *it.* Masacre, Nedhuggen for Fode i et Slag.

Britianar madr, *creodæta*, en som hugger Kjød af slagtede Creaturer i smaa Stykker.

Britia (at britia), *in partes divido, frustatim scindo*, hugger eller skjærer i Stykker.

Britöx, *f. v.* Brithögg.

Bríxl, *n. probrum, opprobrium*, Bebrejdelser.

Bríxla (at bríxla), *exprobrare, objicere*, bebrejder, kaster en i Næsen.

Broddr, *m. aculeus*, en Spids, Brod, Pig. 2) *telum*, et Kastegevær som Pil, Spyd, &c. Broddr lifs, *adolescentia*, Livets Vaar, Ungdoms Aarene. Broddr fylkingar, *frons aciei*, Spidsen af en Armee eller Troppekorps, opstillet i Slagtorden, Front. Broddr ferdar, *frons agminis*, Spidsen af en fremrykkende Hob.

Broddlavst ax, *spica mutica*, et Kornax uden Spids. Broddlavs stavng, *hasta pura*, en Stang uden Pig.

Broddstafr, *m. hasta præpilata, baculus*, en Stok, Vandringsstav, med Jernspids eller Pig i den nederste Ende.

Broddstavng, *f. spicula*, en Stang med Jernbrod i den nederste Ende.

Broddr, *m. pyriastes, colostrum, colostra*, den Melk Fruentimmer og Hundyr give i nogle Dage før og efter at de have født.

Broddmál, *n. pl. tria nycthemeria post editum partum pecudum, quibus pyriastes mulgeri potest*, de Malketider (ɔ: togange hver Dag) som Køer og Faar, efter at de nylig have faaet Kalv eller Lam, give; brodd, givne de 3 første Dage.

Broddtennur, *f. pl. dentes canini, animalibus rapacibus communes, at hominibus in utraque maxilla bini*, de saakaldte Hundetænder (hos Mennesker de 4 som sidde nærmest ved Kindtænderne, *dentes genuinis*).

Bródir, *m. frater*, en Broder.

Bródurbani, *m. fratricida*, Broders Banemand.

Bródur son *nepos ex fratre, fratris filius*, Brodersøn.

Bródurdóttir, *neptis ex fratre*, Broderdatter.

Bródr-sonar-son, *pronepos ex fratre*, Brodersøns Søn, en Sønnesøn af Broder.

Bródr-sonar-dóttir, *pronepris ex fratre*, Brodersøns Datter.

Bródr-dóttur-madr, *progener*, Broderdatters Mand.

Bródr-sonar-kona, *pronurus*, Brodersøns Kone.

Brodir-konu manns, *levir*, en gift Mands Svoger, ɔ: Konens Broder.

Bródr kona, *f. fratria*, en Svigerinde, Svigerske, ɔ: en Broderkone.

Brok, *n. carex exsucca, uliginosi soli*, tørret Stærgræs fra sumpige Egne indhøstet.

Brokflói, *m. carectum*, sumpig, moradsig Egn hvor saadant Stærgræs voxer.

Brok, *n. nubes albidæ, juga montium tegentes*, Samling af tykke Skyer, som trække sig langs med Bjergaasene i en Fjeldstrækning, og have langt fra et hvidagtig Udseende.

Brók, *f. femorale, subligaculum*, et Par tynde, linnede Benklæder, Underbuxer; *it.* et Par Buxer.

Brókar-halld, *n. limbus braccarum*, Buxelinning.

Brókar-sótt, *f. hysteromania, furor uterinus*, Brynde (kun hos Mennesker) overhaands stærk Kjønsdrift. At hafa brókar sótt, *subare*, at plages af Brynde.

Brókabelti, *n. cingulum braccis sustinendis adaptatum*, et Livbælte hvormed Buxer holdes op.

Bróklindi, *m. idem*, det samme, noget smallere.

Brock, *n. succussus*, skumpende, stødende Gang, tungt Trav (om Heste).

Brocka (at brocka), *succussare*, gaaer i tungt Trav, skumpende Fart. Þann er hægt at locka sem sialfr vill brocka, *trahit sua qvemqve voluptas*, den behøver ej at nødes som selv længes.

Brockhestr, *m. sucussator, desultorius*, en Tungtraver, en Hest som har stødende Gang.

Brockr, *m. idem*, det samme.

Bros, *n. subrisus*, et Smil.

Brosi (at brosa), *subridere*, smiler.

Broslegr, *ridiculus*, som man maa smile over, latterlig.

Brosleitr, *subridens*, smilende, munter af Udseende.

Brosma, *f. fatura plevronectum*, Affødninger af alle Slags Flyndrer, imedens de endnu

ere ganske smaae. 2) *gadus dorso diptery-gio*, (Ström), en Art Torsk.

Brosma, *f. insectum qvoddam, attactu venenatum, ut perhibetur*, en Insekt, hvis Berørelse holdes for giftbringende.

Brosmumein, *n. læsio ab ejus attactu*, en udvortes Skade, foraarsaget ved Berørelsen af brosma.

Brot, *n. fractura*, Brud, Sønderbrydelse.

Brota-löm, *n. fractura levior*, Knek, udvortes Tegn til at en Ting er brækket, skjønt ej gaaet i Stykker.

Brota-hlióđ, *n. fragor*, Bragen, Knagen.

Brot (i á) *n. dorsum, vadum*, Vadested over en Elv.

Brot, *n. culpa*, Skyld, Brøde, Forseelse. 2) *mulcta*, Straffebod, Pengebøder.

Brot, *n. plicatura*, Fold paa Klæder. Klædid liggr i brotum, *pannus in plicaturis jacet*, Klædet ligger i sine Folder.

Brotgeiri, *m. qvod extra sortem est*, en Brøk.

Brot-hætta, *f. fragilitas*, Skjørhed.

Brothættr, *fragilis*, skjør, som let slaaes i Stykker.

Brotinn, *fractus*, sønderbrudt; *it.* knækket. Hann vinnr baki brotnu, *citra vires laborat*, han slider og slæber, arbejder over sine Kræfter.

Broti, *m. anfractus orationis*, Ordenes alt for kunstige Sammenføjelse i Tale eller Skrift.

Broti, *m. crustata nix, pedem tamen non sustinens*, Vinterføre af det Slags, naar Snee som er falden i stille Veir, sætter ved stærk Frost en Skal hvor Foden dog gaaer igjennem.

Brotlegr, *sons, reus*, skyldig i en Brøde.

Brott, *abhinc, inde*, bort, *v.* bravt.

Brottfall, *n. animi deliqvium*, Besvimelse. 2) *epilepsia*, faldende Syge.

Brögđ, *n. pl. dolus, impostura*, listige Kunstgreb, Bedragerier. (*v.* bragd.)

Brögđóttr, *dolosus, duplex ulysses*, træsk, udlært paa Svig.

Brögđótt ræđa, *f. sophisma*, en Tale som lader til at være skarpsindig, men mangler dog Grunde.

Brögđuglega, *callide*, listigen.

Brögđugr, *callidus*, listig.

Brölt, *n. volutus serpentum v. animalium pedes læsorum*, Kryben, Vælten, (især om Orme og alle andre Dyr naar de bevæge sig uden Hjelp af Fødder.

Brölti (at brölta), *volutare se*, vælter, tumler mig.

Bröndóttr, *virgulis variegatus*, stribet, især naar Striberne ere af flere forskjellige Farver.

Bröndúngr, *m. eruca*, en Kaalorm.

Brönugrös, *n. pl. orchis*, Ormegræs, Mariæ haand.

Brösóttr, *parum irritabundus*, trættesyg, som bruger Udflugter; *ir.* vanskelig.

Brösur, *f. pl. velitationes, contentiones*, smaa

Trætter, Klv, gjensidige Puds. Þeir áttu brösur saman, *velitationibus invicem certabant*, de trættedes, spillede hinanden listige Puds.

Brú, *f. pons*, en Bro. 2) *pars rei illæsa*, en uskadt Del af en Ting.

Brúa (at brúa), *ponte sternere v jungere flumen aut paludem*, bygger en Bro (som over en Flod, Elv, Bæk, et Morads, &c.) Brúar á þvi, *non omnino latet*, det lader som, der er Tegn til at. Hann brúar fyri ser, *providet sibi*, han sikrer sig, bruger de fornødne Forsigtigheder. Einginn brú er i þvi, *nihil integri habet*, det duer ikke, der er intet helt i. Þad eina er brú i máli, *hæc una exceptio est*, det eneste som skal hjelpe er.

Brúar-tollr, *m. pontagium*, Bropenge.

Brúda, *f. sponsa*, en Brud. 2) *pupa*, en Dukke.

Brúdarbeckr, *v.* Brúdbeckr, *m. scamnum nuptiale*, en Brudebænk (ɔ: en tosædet Stol hvorpaa Brudeparret fordum plejde at sidde imedens Vielsestalen holdtes.)

Brúdar-gángr, l. Brúdgángr, *m. incessus nuptialis, ɔ: minutissimis passibus*, Brudeparrets og Følgets højtidelige Optog i meget sagte Skridt.

Brúdar-hríngr, *m. annulus pronubus*, Brudekreds, Forlovelses-Ring.

Brúdar-hús, *n. gynaceum*, Brudehus; *it.* Brudekammer ɔ: hvor Brudesængen staar.

Brúdar-sæng, *f. thalamus, thorus genialis*, en Brudesang.

Brúdar-sveinn, *m. sponsæ apparitor, nymphagogus*, den som fører Bruden hen til Brudgommen for Alteret naar Vielsen skal gaa for sig; *it.* Brudens Opvarter under Bryllups-Gildet.

Brúdgumi, *m. sponsus*, en Brudgom.

Brúdguma sveinn, *m. stipator sponsi*, den som følges med Brudgommen i Optoget fra Brudehuset til Kirken, undertiden ogsaa der fører ham hen for Alteret; *it.* den som under Bryllupsgildet opvarter Brudgommen.

Brúdguma-reid, *f. sponsi cum comitatu amicorum, & stipatorum equitatio ad domum sponsæ*, en Brudgoms og hans Følges pragtfulde Tog til Hest hen til Brudens Hjem, eller Bryllupsstedet.

Brúdgúma svaramadr, *paranymphus*, Brudgommens Forlover.

Brúdkaup, *n. nuptiæ, pr. sponsalia*, et Bryllup; egentlig dog den højtidelige Trolovelse.

Brúd-hión, *n. pl. neonymphi*, et Brudepar.

Brúdkaups-salr, *m. ædes geniana, nympheum*, Bryllupsstue, ɔ: hvor Gildet holdes.

Brúdkaups-veitsla, *f. convivium nuptiale*, Bryllupsgilde.

Brudlaup, *n. v.* Brúdkaup, *pr. accursus ad nuptias alias vulgo.* Brullup.

Brullups-vísur, *f. pl. epithalamium*, Bryllupssang, Brudevers.

Brullups-skemtan, *f. fescennia*, Bryllups-Glæde.

Brúdmenn, *m. pl. convivæ nuptiarum*, Bryllupsfolk, Bryllupsgjæster.

Brúdr, *f. sponsa, nova nympha*, en Brud.

Brúgdinn, *nexus, connexus*, knyttet, bunden. Brugdid keiri, *n. lorum connexum*, en Ridepidsk (ɔ: bunden af meget smalle Remme.)

Brugdinn, *evaginatus*, trukken ud af Skeden (om Sabler, &c.) 2) *mutatus*, forandret. Brugdid sverd, *gladius evaginatus*, trukken Kaarde, Sabel, o. s. v. Brugdid er hönum, *mutatus est*, han er forandret; det er anderledes med ham.

Brugg, *n. molitio*, udstrakt Plan til et Forehavende; *it.* selve Udførelsen. 2) *coctio*, Kogning, Tillavning af flere sammensatte Ting, fornemmelig Ølbryggeri. Hvad er nú i bruggi? *quid molimini?* hvad er det man nu lægger Plan til? hvad har man nu for? hvad er der i Gjere?

Brugga (at brugga), *struere, machinari*, lægt ger en Plan; *it.* stempler, mynter paa. 2) *coqvere cerevisiam, braxare*, brygger Øl. Brugga svik, *insidias struere*, lægge Plan til ens Ulykke; eftertragte en med List.

Bruggari, *m. cerevisiarius*, en Brygger.

Bruggara-hús, *n. braxatorium*, en Bryggergaard.

Brugg-giörd, *f. molitio, machinatio*. 2) *coctio*, det samme som brugg.

Brúk, *n. usus, mos*, Skik og Brug, Mode. Þ er komid í brúk, *more receptum est*, det er blevet brugeligt, kommet i Brug.

Brúk, *n. elatio, tumor*, Visse (dog ikke de flydende) Tings Udvidelse ved Gjæring; *it.* løse Dynger forskjellige Søvækster, som Tangarter, o. s v. som især ved stærke Brandinger kastes paa Land langs med Søen; *it.* Hovmod, Storagtighed. 2) *jactantia*, Pralerie, store Ord, Selvros.

Brúka (at brúka), *uti, usurpare*, bruger.

Brúkan l. Brúkun, *f. usurpatio*, Brugen.

Brúkanlegr, *utendus, utensilis*, brugelig.

Brúkari, *m. usurpator*, en som bruger noget. 2) *ostentator*, en Praler.

Brúklegr, *torosus, pingvis*, tyk og fed, kjødrig. 2) *superciliosus*, som har et hovmodigt Udvortes.

Brúkmannlegr, *fastuosus*, overmodig, opblæst af Udseende og Lader.

Brúkyrdi, *n. pl. magniloqventia*, Stortalenhed, Praleri.

Brum, *n. frondes & folia arborum, v. sylvarum*, Traernes Løv og Blade.

Brumla (at brumla), *uncare ursorum, murmurare*, brummer (som Bjørne og Tyre.)

Brún, *f. supercilium*, Øjenbryne. 2) *ora eminentia*, den yderste Kant af en Ting. Hann lét síga brun, *irati vultum induebat*, han blev vred, kunde man se paa hans Ansigt. Hönum brá í brún, *vultus ejus mutabatur*, han blev pludselig forandret, kunde man læse i hans Ansigt.

Bruna-belti, *n. zona torrida*, den midterste Del af Jordkloden under den hede Himmelegn.

Bruna (at bruna fram), *progredi, currere*, gaar frem med en Fart.

Brúnablettr, *m. indignatio, it. pudor*, vredagtigt Udseende; *it.* Undseelse.

Brúnabretting, *f. episcinium*, Øjenbrynenes Bevægelse.

Brúnabrettr, *f. pl. gesticulatio gaudentis*, det samme, især naar Øjenbrynene hæves af Glæde.

Bruna-bladra, *f. pustula*, en Skoldeblegn.

Brúna-mikill, *silo*, som har tykke Øjenbryne.

Brúnarbein (i manne), *n. os coronale*, Pandebenet (egentlig den nederste Del deraf) paa et Menneske.

Bruna-öld, *f. ætas combustionis, qvondo corpora mortuorum comburebantur*, Brændeold, ɔ: de Tider da man plejede at opbrænde Lig.

Brúna (at brúna), *fusco, infusco*, bruner, gjør mørk- eller sortagtig.

Brúnadr, *fusco colore tinctus*, brunet.

Bruna-sótt, *f. sideratio*, Sygdom foraarsaget ved for megen Hede; *it.* Apoplexi.

Bruna-skófir, *f. pl. crusta lactis adusta, lebeti adhærens*, den Skorpe som sætter sig i Bunden af en Gryde hvori sveden Melk, Grød, Velling ꝛc. har været kogt.

Bruna þefr, *m. nidor*, sveden Lugt.

Brúna þúngi, *m. minax supercilium*, nedtrukne, truende Øjenbryne, rynket Pande, ɔ: af Vrede.

Brúna-þúngr, *vultu minax*, som har saadanne Øjenbryne.

Brund-mál, *n. tempus admissionis ovium*, den Tid Vædderen skal løbe med Faarene.

Brund-máls ær, *f. pl. oves ambientes marem*, de Hunfaar som skal løbe med Vædderen.

Brundsaudr, *m. aries admissarius*, en Vædder som skal løbe med Faarene, *it.* hrútr.

Brundr, *m. ovium appetitus coeundi*, Faarenes Parredrivt. *germ.* Brunstung.

Bruni, *m. ustio, urigo, it. incendium*, Forbrændelse; *it.* Brand ɔ: brændende Ild; *it.* Ildsvaade.

Brúnn, *pullus, ater, furvus*, sort af Farve.

Brúnn, *m. eqvus badius*, en sort Hest (som *nomen proprium.*)

Brun-hús, *n. tegulum fontaneum. fons subtegulaneus*, Brøndhus, ɔ: en Hytte opført over en aaben Brønd; *it.* en indgravet og opskuffet Hule i en Snedynge som om Vinteren blæser sammen over en Brønd, hvor Vandet siden ikke lettelig fryser saa stærk til som ellers.

Brunninn, *ambustus*, forbrændt, opbrændt.

Brunn-klúka, *f. pyriscus, insectum coleopteron, vulgo perperam*: Brúnklucka, en Vandkalv (et Insekt).

Brunnstífla, *cisterna*, Forstoppelse af Vandaarene eller de Render hvorved Vandet ledes til en Brønd.

Brunn-vaka, *f. vectis, glaciei fontaneæ perfringendæ aptus*, en Jernstang eller andet Redskab hvormed tilfrosne Brønde hugges op.

Brúnnstiaki, *m. harpago*, en Brøndstage, Brøndkrog.

Brunnvatn, *n. aqva fontana, putealis*, Brøndvand.

Brunn-vippa, *f. toleno*, en Brøndvippe, Brøndsvingel.

Brunnr, *m. fons, scaturigo*, en Brønd; *it.* en Kilde; *it.* et Springvand. Sitt hefr hvör til brunns at beva, *qvisqve suos patimur manes*, enhver har sine Ubehageligheder; *it.* sine Egenheder. Margann ber at sama brunni, *eadem passione multi abripiuntur*, en og samme Slags (ɔ: et vist Slags) Lidelse kan træffe mangen en; *it.* mange bortrykkes, døe, paa en og samme Maade; *it.* hvor der er noget at hente der søge mange til.

Brúnsléttr (saudr), *dicitur, qvando pingvedo obtegit sternum ut æqvum sit attactu*, et Faar som endnu er godt ved Magt at Bringebenet ikke kan føles udvendig fra eller ikke stikker bart ud til Skindet.

Brúnvölvi, *indignationem concipiens, ubi supercilia qvasi gyrantur*, sammentrukne, krympede Øjenbryne, især af en som bliver vred.

Brúsa (at brúsa), *æstuare*, bruser. Brúsandi bára, *fluctus æstuans*, brusende Bølge, en Brækſøe.

Brúsi, *m. nom. pr. viri*, et Mandsnavn. 2) *avis*, en Havhymber (*columbus glacialis*), en Fugl af Gaasearten. v. himbrimi.

Brúsi, *m. caper*, en skaaren Gedebuk. 2) *vir hispidus, barbatus*, en som har Skjæg paa Hagen; *it.* en langskjægget, stridhaaret, som Haarene staae i Vejret paa.

Brúsi, *m. urceolus fictilis*, en Leerdunk. Stór útskotinn brúsi, *culullus*, en stor Leerkrukke, Bojan.

Brúskr, *m. crines densi*, en Haarbusk, ɔ: tæt vokset opbrusende Haar. 2) *gramen contortum*, Græs som vokser buskagtig; *it.* en Visk eller et Knippe tørret Høe. v. Sinubrúskr. 3) *scopula*, en Fejekost, Karklud. *nngl.* Brusk.

Brutl, *n. crebra venundatio*, idelig Omtusken af sine Ting, Nysigenhed.

Brutla (at brutla), *prodigere, venundare*, bortbytter, sælger og omsætter ofte blot af Nysigenhed.

Brutlari, *m. vendax*, (*à seqventi*), en som aldrig er fornøjet med de Ting han ejer, men stedse vil omtuske dem for andre Ting; *it.* en Nutter, Ødeland.

Brút, (*hodie sæpius*: burt), *hinc*, bort, fra et Sted.

Brutlsamr, *prodigus rerum*, det samme som brutlari.

Brutlsemi, *f. prodigalitas*, det samme som brutl.

Bryd (bruddi, hefi brudt, at brydia), *mandere dentibus perfringere*, tygger med Begjerlighed, knakker hæftig med Tænderne.

Bryddi (bryddi hefi brydt, at brydda), *acuere cuspidem formare*, spidser, forsyner noget med en Brod eller Spids. 2) *fimbriate, fimbriam præsuere*, kanter et Klædningsstykke. Hann

er at brydda á þvi *suspicionem dat v. prodit*, han ymter om, giver at forstaae, á broddr.

Brydding, *f. fimbria, limbus*, Kantning af et Klædningsstykke.

Bryddr, *cuspidatus, mucronatus*, spidset, oddet. Bryddir skór, *calcei mucronati*, spidse Sko. 2) *fimbriatus*, kantet, ɔ: med syet Kantning.

Brydia, *f. fœmina petulans, procax*, et fræk; *it.* et arrigt Fruentimmer.

Brydningr, *m. edulii genus, é pinnis piscium coctum*, en Spise tillavet af Ben (især Fiskefinner) kogte til Geleé.

Bryggia, *f. agger, pons, ponticulus maritimus*, en Brygge, Skibsbro. 2) *coronis, domus, cellæ, cathedræ &c.* Kragstene eller udstaaende Prydelser oven om Huse; *it.* langagtige Ujevnheder, en udstaaende Kant.

Brymi, *m. v.* Brími.

Brymafiskr, *m. cataphractus, cottus octangularis*, en Art af Brystfinnede Fisk. *al.* broddamús.

Brýn, *n. pl. supercilia*, Øjenbryne. At bera á brýn, *aperte, in os dicere*, at sige en noget lige i Øjnene, yttre noget til en selv.

Brýna, *f. tempus, inter exacuationes falcis in fœnisecio*, en Høslættemands Arbejde imellem hver Gang han bryner sin Le.

Brynhosur, *f. pl. ocreæ ferreæ*, Staalhoser.

Brýni, *n. cos*, en Brynesten, Hvæssesten. At brýna báti, *cimbam in litus seducere*, at trække en Baad saa smaat fra Søen op i Stranden.

Brýni (at brýna), *cote acuere*, bryner, hvæsser. 2) *exhortari*, ægger, tilskynder.

Brynia, *f. lorica, thorax ferreus*, en Brynie, Brystharnisk af Metal eller Jern.

Brynia (at brynia), *armare, toricare*, forsyner med Harnisk; *it.* bevæbner; útbrynia, *idem*, det samme.

Brynjadr, *loricatus*, bryniet, klædt i Harnisk.

Brýning, *f. exacutio*, Brynen, Hvæssen. 2) *exhortatio*, Æggen, stærk Tilskyndelse.

Brynkolla, *f. galea, cassis*, en Stormhue, Hjelm.

Brynni (at brynna), *pecudes aquatum agere*, vander Heste, Hornqvæg, Faar, &c.

Brynning, *f. aqvatio*, Kreaturers Vanding.

Brýnsla, *f. v.* Brýning.

Brynstackr, *m. lorica brevior*, et kort Brystharnisk.

Brynstúkur, *f. pl. manicæ ferreæ*, Staalhansker.

Brýnn, *evidens, visu facilis*, øjensynlig, tydelig. Ecki er annad brýnna, *nihil melius consilium apparet*, der er ikke andet for. Þ liggr brýnt fyrir, *evidens est*, det er øjensynligt, ligefrem.

Bryntróll, *n. malleus militaris*, en Stridshammer, Kølle.

Brynþvari, *m. idem*, det samme.

Brýr, *f. pl. supercilia*, Øjenbryne.

Brysti, *n. pectus*, Bryst. 2) *colliculus in fronte montium*, fremragende Høj foran i et Field.

Bryt (bravt, hefi brotid, at brióta), *frangere*, bryder, brækker. 2) *delinqvere (sc. frangere legem)*, forbryder, begaaer Forbrydelse, Overtrædelse. Brióta bak aptr, *retundere, reprimere*, slaar af, støder tilbage. Brióta odd

af oflæti sínu, *animum demittere*, sætte Stor-agtigheden tilside, ydmyge sig (i en vis Be-givenhed). Brióta menn til kristni, *cogere ad religionem christianam, intrare compellere*, tvinge Folk til at antage den kristelige Reli-gion. Brióta jörd til engis, *terram eruere exossare*, oprydde, rense et udyrket Stykke Jord til Hoavl. Brióta á bága, *difficultatem creare*, gjøre, foraarsage Vanskeligheder. Bri-óta nidr, *destruere*, nedbryde. Saman, *com-plicare*, lægge sammen i Folder. Brióta i sundr, *frangere, diffringere*, brække i Stykker. Brióta upp hús, *seram moliri, excutere*, bry-de ind i et Hus, begaa Indbrud. Brióta upp, *effringere*, opbryde, ɔ: lukkede Gjemmer. út, *explicare*, bryde ud. Brióta upp bref, *epistolam reserare*, brække, aabne et forseglet Brev. Briótaz til rikis, *regnum vi acqui-rere*, tilkæmpe, tiltvinge sig den øverste Magt, Regjeringen. Briótaz undan valldi eins, *eripere se ex potestate alicujus*, rive sig med Magt løs fra ens Overherredømme. Briótaz fyrir, *laborem & curam in se suscipere*, paatage sig Arbejde og Omsorg for noget. Brióta upp vopn sín, *ad arma concurrere*, gribe til Vaaben, bevæbne sig. Hér brýtr á, *hic scopulum indicat æstus*, her brænder det paa et Skjær af og til. *metaph. latet pericu-lum*, her er en skjult Fare. Fytan *brytsti*, *serpit & penetrat oleum*, Fidtepletten (i Klæ-der) griber om sig.

Brædi, *f. ira, excandescentia*, opfarende Vrede, Hidsighed. *pr. præcipitantia*. Overilelse, Ube-tænksomhed. á brádr.

Brædi (at bræda), *liquefacere*, smelter. 2) *pi-care illinire*, smører (især med Beg og Tjære). Bræda málm, *fundere v. coqvere metalla*, smelte Metal.

Brædíngr, *m. liqvamen*, Fidt, Smørelse.

Brædra-börn, *n. pl. patrueles*, Sødskendebørn, ɔ: af to Brødre.

Brædra-dætur, *patrueles sorores*, Brødredøttre, ɔ: Døttre af en eller flere Brødre.

Brædra-konur, *einateres, lautrices*, to gifte Ko-ner, hvoraf hver har sin Broder; *it.* flere Koner som en Mands flere Brødre ere gifte med.

Brædralag, *n. fraternitas, sodalitas*, Broderskab.

Brædra synir, *patrueles fratres*, Sødskendebørn, ɔ: Sønner af to eller flere Brødre.

Brædrúngar, *m. pl. consobrini*, Sødskendebørn.

Brædsla, *f. fusio*, Besmørelse (fornemmelig med Beg). 2) *liqvamen*, Smeltning, Støbning.

Brædr, *m. pl. fratres*, Brødre, *v.* bródir.

Brækia, *f. pingvedo rancida*, harsk, ildelugtende Fidt (som Tran 2c.)

Brækiulygt, *f. rancor, odor rancoris*, Stank af harske Fedevarer (især naar de smeltes).

Brækur, *f. pl. braccæ*, Buxer (sædvanlig: et Par Buxer), *v.* brók.

Bræla, *f. fumus fœtidus, crassus*, en stærk; *it.* stinkende Røg.

Bræla (at bræla), *fumum excitare*, gjør Røg,

antænder stærk rygende Materie. 2) *fumo enecare*, dræber qvæler med Røg.

Bú, *n. rus*, Landet, et Landsted (i Modsætning af en Stad); *it.* et Underbrug hvorpaa dog bestandig holdes Folk (i Modsætning af den Gaard Ejeren selv driver eller opholder sig paa), *al.* útbú. Heima skal hest ala, enn hund á bui, *equus domi, rure canis alatur*, Heste skulde man føre hjemme, Hunde derimod paa Landet (eller paa et Underbrug).

Bú, *n. res familiaris*, samtlige de Ting som høre til en Husholdning, som Besætning, Bohave, ꝛc. 2) *rusticatus*, en Husholdning paa Landet, et Landbrug. Hann reisti bú, *rusticatum exorsus est*, han begyndte landlig Husholdning; *it.* han satte Bo.

Bú, *pecora, sed proprie & specialiter armenta, boves, vaccæ*, den til et Landbrug hørende Besætning af Kreature, som Heste, Køer og Stude, Faar, Geder (hvor disse haves), ꝛc. Þeir hiuggu þegar búid, *armenta statim mactaverunt*, strax slagtede de alt Kvæget.

Búa, *f. vicina*, en Naboerske.

Bua-l Buu-börn-fé-hundar, *vicinorum liberi, pecora, canes*, Naboernes Børn, Fæ, Hunde.

Búa-lag, *n. taxa communis*, almindelig Landboetakst.

Búa-l, Búu-menn, *m. pl. advenæ ex vicinia*, Fremmede af Nabolauget.

Búa-steinar, *m. pl. saxa, ubi genios habitare credidit antiquitas*, Klipper eller store Stene som Oldtiden troede beboede af Aander.

Bú, *n. ovarium editum cyclopterum*, Bugsugerens (enslags Fisk) Læg.

Búandi, *m.* (*contracte*; Bóndi), *colonus, qui foco utitur proprio*, en Bondemand som har sin egen Husholdning.

Bú-bóndi, *m. polybutes*, en som driver flere Landbrug.

Bú-bætir, *m. incrementum rei familiaris*, noget som gjør Husholdningssagerne drøje. 2) *ita etiam mulieres coagulum vocant*, Løb, ɔ: af Kalvemaver ꝛc., hvormed Melk ostes.

Búd, *f. taberna*, en Handelsboutik; *it.* en Fjælebod; *it.* en Kroe, og overhoved ethvert Værelse hvor Handel drives og der er indrettet en Disk eller Skjænk for de Søgende at staa udenfor. 2) *tugurium, it. tentorium*, en Hytte eller Telt oprejst til Ly eller Ophold for fremmede Tilsøgende (saaledes i Fiskerværene, paa almindelige Forsamlingssteder, o. s. v.)

Búdarmadr, *m. contubernalis*, som har faaet Kvarter i samme Telt, Fiskerhytte, ꝛc., en Medlogerende.

Búdar-loka, *f. ostiarius, cauponæ*, en Krambodsdreng, ɔ: egentlig: den hvis Bestilling er til rette Tider at lukke og aabne Døren til en Boutik, Skjænkestue, o. s. v.

Búdar-tollr, *m. scavagium*, Betaling for Ophold i en for Tilsøgende indrettet Hytte eller Telt; *it.* en Kjendelse for Grundejeren i Anledning af et paa hans Grund oprejst Tilholdssted af saadant Slags.

Búdar-vördr, *m. custos tentorii, etiam pro cane custode sumitur,* (*Genit.* vardar), Vagt ved Indgangen til en Bod, Dørvogter, *it.* en Porthund.

Búdar-vördr v. verdr, *m.* (verdar), *commeatus militaris,* Proviant for Krigsfolk.

Budda, *f. pera, crumena,* en liden Pose som man bærer i Lommen, en Pengepung.

Budkr, *m. pyxis,* (*vulgo:* baukr), en liden Daase, Bøsse.

Budlúngr, *m. poet. rex, â regiæ quondam stirpis auctore celebri,* Budli, poetisk: en Konge (af Budli en berømt Stamfader til en Konge-Æt i Oldtiden.) 2) *strues lignorum,* et Vedkast, en Vedvarde. (*v.* Bolúngr).

Búdu-nautr (*pro* Búdarnautr), *m. contubernalis,* det samme som Búdarmadr, see ovenfor.

Búfáng, *n. necessitates domesticæ,* Nødvendigheder til en Husholdning.

Bú-farir, *f. pl. migratio,* en Husholdnings Henflytten fra et Sted til et Andet paa Landet.

Bú-fastr, *rei domesticæ alligatus,* bunden til et Sted paa Grund af der indrettet landlig Husholdning.

Bú-fé, *n. pecora, pecudes,* Fæ, ɔ: Heste, Hornqvæg, Faar, Geder, *it.* hørende til en landlig Husholdning.

Bú-ferli, *n. v.* búfarir. At færa sig bú-ferlum, *migrare, sedem mutare,* at flytte med sit Landbrug fra et Sted til et andet.

Bú-fiár-hagar, *m. pl. pascua domestica,* Græsgange som ligge til en Gaard (især de nærmeste.)

Bú-ferski, *n. res & commeatus domesticus,* Husholdningssager, (fornemmelig Fødevarer).

Bú-forstand, *n. prudens administratio rei familiaris, oeconomia,* Indsigt og Duelighed til at føre en Husholdning (især paa Landet, ɔ: til at drive Landbrug fordelagtig).

Bú-fær, *ad rusticatum satis instructus,* som er istand til at sætte Bo; *it.* at begynde eller føre Husholdning paa Landet.

Buga (at buga), *curvare, inflectere,* bøjer, krummer. 2) *superare, debilitare,* svækker, faaer Bugt med. Buga at einum, *gratificare alicui, comiter appellare,* vise Velvillighed (især imod en Fremmed; *it.* give en Rejsende Forfriskning; *it.* tiltale en venlig.

Bugadr, *fractus animo & corpore,* svækket (med Hensyn til Aands eller Legems Kræfter, eller Begge).

Bú-gardr, *m. prædium, rus,* en Bondegaard, et Landsted hvortil der ligger Avl.

Bugda, *f. sinus, curvatura,* en Bugt, Krumning.

Bú-gögn, *n. pl. supellex rusticana,* Husgeraad, Bohave (fornemmelig de Arbejdsredskaber som fordres til at drive Landbrug).

Bugnir, *m. clipeus,* (*â curvatura*), et lidet Skjold.

Bugspiót, *n. embolum,* et Bugspryd (paa et Skib).

Bugt, *n. curvatura, sinus*, Bøjning, Krumning, Bugt. 2) *inclinatio, genuflectio*, et Buk, Nik, Nejen.

Bugtan, *f. idem*, Nejen, Bukken.

Bugta (at bugta sig), *inclinare se*, bukker, nejer.

Bugr, *m. spira, diverticulum*, en Cirkelbue; *it.* en cirkelrund Plans Periferie; *it.* et Stykke af en Ring; *it.* en Afvei, Sidetour som forlænger Vejen.

Bugr, *n. curvatura*, Bøjen, Krummen. 2) *inclinatio rei, retrocessio*, Vending, Retning. Görum brádann bug at því verki, *flectamus nos ilico ad istud opus peragendum*, lader os strax tage fat paa det Stykke Arbejde.

Bú-hagr, *qvi instrumenta rustica fabricare potest, auturgus*, som kan forfærdige og istandsætte Husgeraad, (især Landbrugs Redskaber).

Bú-hagr, *m. commodum rei familiaris*, Noget som godt tjener, er til Gavn for en Husholdning.

Bú-hölldr, *m. diligens paterfamilias, cui focus ardet igne*, en duelig, dygtig Husfader; *it.* en som har stort Landbrug og driver det godt.

Bú-hægindi, *n. pl. utilitas domestica*, det samme som bú-hagr.

Búi, *m. vicinus*, en Nabo, Grande.

Búinn, *paratus*, bered, færdig. 2) *vestitus*, klædt, paaklædt. 3) *maturus*, moden, fuldsdannet. 4) *vulgo hodie, qvi opus confecit*, som er færdig med, har tilendebragt en Syssel. Hann qvadst búinn at beríaz strax, *ilico se paratum dixit, ad prælium*, han sagde sig færdig til strax at slaas. Þeir vóru allir vel búnir, *omnes bene vestiti erant*, alle vare de godt klædte. Fuglinn er búinn, *pulli maturescunt v. maturi sunt*, Fuglen er moden, Ungerne ere fuldvoxne.

Búkhlaup, *n. diarrhea, profluvium alvi*, Buglob, Diarrhe.

Búk-hveiti, *n. fagopyrum, helxine, frumentum saracenicum*, Boghvede.

Búkhveiti-grióna-gravtr, *m. Ptisanarium fagopyri, v. fagotritici*, Grød af Boghvedegryn.

Búkarl, *m. colonus*, en Bonde som driver Landbrug.

Búkona, *f. colona*, en Bondekone, som enten er gift med en búkarl, eller som har Landbrug.

Bucka (at bucka), *subigere, domare*, undertrykker, tvinger, bringer under Aaget. Hann vill alla beria og bucka, *omnes ferire & subigere vult*, han vil have Hals og Haand over alle.

Buckr, *m. caper*, en Gedebuk.

Buklari, *m. scutum convexum, pelta*, et lidet hulrundet buklet Skjold.

Búkmikill, *corpulentus, crassus*, legemsfør, tyk.

Búksorg, *f. sollicitudo qværendi victus*, overdreven Engstelighed for sit Udkomme, Bugsorg.

Búksterkr, *corpore fortis, bajulus*, som har stærk Legemsbygning.

Búkr, *m. truncus, corpus venter*, Legemet af et Menneske eller Dyr uden Hoved, Arme og

Fødder, Krop, Skrog; *it.* naar Hovedet allene er borte; *it.* Underlivet, Bugen.

Búlaus, *qui focum & familiam non habet*, som ingen Husholdning; *it.* intet Landbrug har.

Buldra (at buldra), *blaterare*, pludrer, snakker uforstaaelig i et Væk; *it.* buldrer, knager.

Buldr, *n. blateratus*, Pludren, Sladren; *it.* underjordisk Bragen, Buldren.

Búlka (at búlka), *tumere, angl.* to bulk, hovner, bliver tyk.

Búlkalegr, *crassus, angl.* bulky, tyk, klodsagtig.

Búlki, *m. compages mercium in navi mercatoria*, Overfladen, den øverste Plan af den nedpakkede Ladning i et Kjøbmandsskib, ɔ: af den stuvede Last. 2) *protuberantia, angl.* Bulk, en Pukkel, Bulk, stor Knude paa Legemet.

Bull, *n. confusio*, uordentlig Blanden. 2) *ebullitio*, sydende Kaag (som i en Kjedel eller Gryde over Ilden)

Bulla (at bulla), *ebullire, bullire*, syder, er i Kog, bobler op. Bulla saman, *confundere*, mænge, blande flere Ting uordentlig sammen. Bullar út, *ebullat*, det vælder ud (om en flydende Materie). Bullar upp, *ebullit*, det bobler op, koger over.

Bulla, *f. pistillum, rudicula*, en Kjærnestang med Foden; *it.* en Støder i en Morter; *it.* ethvert Redskab til at røre om med, som Kokkeskje, &c.

Bullandi, *ebulliens*, sydende, kogende.

Búllda, *f. securis*, en Økse. 2) *gigas fœmina*, en Jettekone. 3) *bucculenta fœmina*, et Fruentimmer som har stor, udstaaende Mund.

Búilduleitr, *bucculentus, bucco*, en Plaskjævet, som har tykt, udstaaende grimt Ansigt.

Bullt, *n. motus creber*, idelig Bevægelse; *it.* Vælten, Drejen. 2) *latratus, susurro*, en sagte, snurrende Bjæffen. Mér er um bullt, *latrant mihi intestina*, Tarmene skrige i mig; *it.* jeg faar ondt.

Bullu-fótr, *scaurus*, som har store, klodsede Fodblade og Ankelkoder; *it.* vaad, smudsig om Benene.

Bulúngr, *m. idem ac*, bolúngr.

Búmadr, *m. rusticus, œconomus*, en dutlig Landsbruger; *it.* en som fører sin Husholdning paa fornuftig Maade, Husholder.

Búmanna-bækur, *georgica, libri œconomici*, Skrifter som handle om Landbrug; *it.* om fornuftig Husholdning, Husholdningsbøger.

Búmannlegr, *œconomicus*, som se... ud til at være en dygtig Landbruger, eller fornuftig Husholdnings Bestyrer; *it.* som hører til et vel drevet Jordbrug eller god Husholdnings Bestyrelse, Husholdersk.

Búmatr, *m. lacticinia*, Mad som laves af det en landlig Husholdning frembringer, især Melkemad.

Búmark, *n. incisio in auribus pecudum qva dignoscatur possessor*, Ejendomsmærke indskaaret i Ørene paa visse Husdyr, fornemmelig Faar, Geder, Heste, o. s. v., Bomærke.

Bumbr, m. *venter*, Bug, Vom; bumbr á tunnu, en Tøndes udskydende Bidde fra hver af Enderne til Midten. v. Bambr.

Bumbullt er hönum, *ventriculosus est*, han har Mavepine; it. han faar Kvalme.

Bumba, f. *tympanum*, en Tromme. Beria bumbu, *tympanum pulsare*, slaa paa Tromme.

Bumbuslagari, m. *tympanista*, en Trommeslager.

Bumbmikill, *ventriosus*, tykbuget, storvomet.

Búmissa, f. *dispendium lactis*, v. *pecudum lactariarum*, det Uheld naar en Landmand mister noget af sit Malkekvæg.

Bumbl, n. *resonantia*, en hul Gjenlyd.

Bumla (at bumla), *resonare*, give Gjenlyd. Bumblar i tununni, *tonna resonat*, (*sc. qvando vacua pulsatur*), Tønden giver Gjenlyd (naar der nemlig slaas paa en ledig Tønde.)

Buna (at buna) *scatere*, vælder, springer ud i en Bue, (om flydende Materie, som gaar igjennem et snævert Hul.)

Buna, f. *scaturigo*, den Bue en flydende Ting danner naar den vælder ud igjennem en liden Aabning.

Buna, f. *pes bovis v. ursi*, Okse eller Bjørnesfod.

Búnadr, m. *œconomia*, *rusticatus*, en Husholdning, fornemmelig den hvorved Landbrug drives. 2) *ornatus v. instrumenta*, Samling af Ting hvormed noget skal belægges, Tilbehør. v. bordbúnadr.

Búnadar v. búskapar-ár, *annus œconomicus*, Husholdnings-Aar, Leje-Aar (især om Gaarde paa Landet) fra Fardag til Fardag.

Búnadar bálkr, m. *titulus juris de rebus œconomicis*, den Hoveddel af en Lovbog som handler om Personernes Forhold i den huslige Stand, især Husbonders og Tjenestefolks; it. et Originaldigt af Eggert Olavsen oversat af Magnusen under Titel: det islandske Landlevnet.

Bú-neytsla, f. *perceptio proventus pecuariœ*, de Tings Benyttelse, Nydelse, som en Husholdning paa Landet giver af sig.

Búneytslu-skógr, m. *sylva cædua pro foco furno*, &c., en Kratskov, hvor en Landmand hugger til Ildebrand, eller og til at forfærdige og istandsætte smaa Husholdningsredskaber.

Bundinn, *ligatus*, *vinctus*, bunden. Bundin ræda, *oratio ligata*, bunden Tale, Poesie. Bundinn i báda skó, *inter sacrum & saxum*, (*ubi ex alterâ parte moralis, alterâ physica necessitas cogit*), som har ondt ved at gjøre (nemlig: naar der ere to Alternativer, som man gjerne enten ønskede begge, eller ingen af Delene.)

Búnga, f. *tumor*, *protuberantia*, en oval Ujævnhed, Hævelse.

Búnga (at búnga), *protuberare*, sætter en liden hvælvedannet Ujævnhed. Hér búngar, *hic protuberat*, her bliver det ujævnt.

Búníngr, *m. amictus*, Klædedragt; *it.* det samme som búnadr. 2) *apparatus*, Tilberedelse.

Búníngs-sníd, *n. gestus iter apparantis*, Reisetilberedelser.

Búnkastockar, *m. pl. compages statumina v. imum jugum navis*, Jadholter; *it.* Bjelkerne i et Skib.

Búnki, *m. congeries, strues*, en Dynge, Kast.

Bunustockr, *m. tubus hydraulicus*, en Vandrende.

Buppi, *m. vir fastuosus*, en opblæst, storagtig en.

Bur, *m. filius*, (*alias* burr, *v.* bör), en Søn.

Búr, *n. penuarium, cella penuaria*, et Spisekammer; útibúr, et enkeltstaaende Hus hvor Fødevarer gjemmes; Gnægtabúr, et Magazin.

Bura, *f. toga rustica muliebris*, en sort Bondefruentimmerkappe eller Kjole; *al.* qvennhempa. 2) *filia, proles*, en Datter; *it.* burur, Afkom af Mennesker i Almindelighed. Þaug áttu börn og burur, grófu rætur og murur, *proli propagandæ & sustentandæ operam dedere*, de avlede Børn og fremdrog sit Afkom (saaledes sluttes undertiden mundtlige Fortællinger om et Par Ægtefolk fra Fortiden.

Búrád, *n. pl. procuratio rusticatus & in spec. rei pecuariæ*, Besørgelse af huslige Anliggender, især dem der angaa Fædrift, en landlig Husholdnings Bestyrelse.

Búalegr, *agrestis, incomptus*, bondeagtig, plump.

Búrán, *n. rapina armentorum*, Boran, ɔ: Ran af Kreaturer eller Husholdningssager.

Búraskapr, *m. rusticitas*, Plumphed, Bondeagtighed.

Burdr, *m. portatio*, Bæren, Føren. 2) *partus*, et Foster. 3) *nativitas*, Fødsel.

Burda-gódr, *robustus, vegetus*, som har mange Kræfter, ɔ: til at bære, løfte, brydes ꝛc.

Burdalaus, *invalidus*, som ingen Kræfter har.

Burdalítill, *invalidus*, som har faa Kræfter til at løfte, bære, tage fat, ꝛc.

Burdamadr, *fortis, robustus*, som har mange Kræfter (om et Menneske.)

Burdardagr, *m. dies natalis*, Fødselsdag.

Burdardags-veitsla, *f. genethlia, genesia*, Gjestebud, Højtidelighed, i Anledning af en Fødselsdag.

Burdarhestr, *eqvus clitellarius, onerarius*, en Kløvhest, ɔ: som bærer, eller er skikket til at bære Kløvsaddel.

Burdarmadr, *m. bajulus, gerulus*, en Drager, Sjover.

Burdir, *m. pl. genus, familia*, Slægt, Byrd, Æt. 2) *robur, vires*, Legemskræfter, ɔ: til at bære, o. s. v.

Burdugr, *generosus*, af høj Byrd. 2) *corpore erecto, excelso*, som har et fordelagtigt Udvortes, *ut.* høj, velskabt og som fører en god Person.

Burgeys, *m. vulgo: magnas, at proprie: civis gall. bourgeois*, efter sædvanlig Sprogbrug: en Stormand, Magnat, men egentlig: en Borger; *it.* en før, anseelig Mand.

Burgeyſlegr, *magnificus*, ſem har Udſeende af en Stormand.

Búriſna, *f. magnificentia rusticarus*, Overflødighed og ſmagfuld Pragt i en Bondehusholdning.

Búri, *m. rusticus*, en grov, plump Bonde.

Búri, *m. alias*, Búr-hvalr, *m. cetus dorso impenni, catodon, macrocephalus, vulgo caſkelot*, en egen Art Hvalfiſke (*physeter macrocephalus, Linn. ſyſt. nat.* 107)

Buris, *m. ſanterua, chysæcolla factitia*, Borras.

Burkni, *m. filix, polypodium*, Bregne, Engelſøde (en Markurt; forvekſles undertiden med Roſenrød *rhodica roſea*).

Búrkona, *f. proma; conda*, det Fruentimmer i en landlig Husholdning ſom fra Spiſekammeret uddeler Madportioner til Folkene.

Burn, *f. rhodiola, radix roſea, alias* Burniról, Roſenrød.

Burſtaung, *f. haſta eqveſtris*, en jernſpidſet og jernbeklædt Stang, ſom Heſtfolkene, efter de Gamles Bevæbningsmaade, førte ſom det fornemſte Vaaben.

Burt l. Brut, *inde, abhinc*, (*v.* brott, braut), bort, herfra.

Burt-reid, *f. decurſio ludicra, ludus eqveſtris troianus* (*v. turnimenti*), den Leg eller Dvælſe hos de Gamle, da man parvis kjempede til Heſt, Turnering.

Burtſkúfa (at burtſkúfa), *rejicere, abjicere*, bortkaſter, forſkyder.

Buſalegr, *obtuſus, it. incomtus*, ſløvegget, *it.* ſtumpet (om Skjære-redſkaber); *it.* plump.

Buſi, *m. culter obtuſus*, en liden, ſtumpet eller ſløv Kniv.

Búſifiar, *f. pl. commercia æconomica, vicinorum officia mutua*, Landboernes gjenſidige Nabotjenſtagtigheder, Villigheder.

Buſka, *f. mulier extorris, in exilio imprægnata*, en Landſtrygerſke, omløbende Fruentimmer.

Buſka (at buſka), *verrere, ſcopis purgare*, fejer, *it.* roder omkring.

Búſkapr, *m. ruratio, rusticatus*, Landbo-husholdning.

Búſkióla, *f. mulctrale, mulctra*, en Melkeſpand, Vandſpand, &c.

Búſkilpt, l. Búſkilmt, *f. expenſæ æconomicæ*, Husholdningsudgifter. A. hafdi búſkilft mikla, enn upptak lítid, *A multas expenſas, at proventum parvum habuit*, A. ſatte (koſtede) meget paa ſin Husholdning (ſit Landbrug) men høſtede liden Fordel.

Búſkr, *m. virgultum, rubus*, en Risbuſk. 2) *crines contorti, denſi, angl.* buſh, *germ.* Buſch, ſtivt, bruſende Haar. Sá kémſt ſeint af ſkógi, ſem hrædiz hvern búſkinn, *pavidis omnia impervia*, den kommer ſilde ud af Skoven ſom ængſtes for hver en Buſk, den frygtſomme, ængſtelige, møder allevegne Vanſkeligheder.

Buſki, *m. idem, it. ſcopæ*, det ſamme ſom búſkr, *it.* en Støve- eller Feje koſt. Hann fór út

i buſkanſ, *in latebras ſe recepit*, han gik bort uden at nogen vidſte hvorhen.

Buſtl, *n. commotio, tumultus*, Tumlen (iſær et ſvømmende Dyrs Plasken i Vandet.)

Buſtla (at buſla), *commovere, turbare. a.* to buſtle, tumler, gjør Støj og Allarm (Pladſk i Vandet.)

Búſsa, *f. navigiolum amplum, angl.* Buſs, en Pram, *it.* búſſur, et Par vide, grove Støvler, Vandſtøvler.

Búſsa, *f. mulier carnoſa, craſſa*, et kjødrigt, fedt Fruentimmer.

Búſs-af-leifar, *f. pl. non percepti fructus villicationis*, Levninger af det en landlig Husholdning har givet af ſig.

Búſs-bú, *n. pecuaria boum*, Fæ, Kvæg, Kreaturer hørende til et Landbrug.

Búſs-búhlutir, *m. pl. ſupellex rei pecuariæ*, Bohave, Husgeraad, iſær de Redſkaber ſom høre til Høavl og Fædrift.

Búſs-gagn, *n. idem*, det ſamme ſom búſs-búhlutir. Búgögn, *n. pl. idem*, ligeſaa.

Buſt, *f. pinna, faſtigium domus*, Tagſpidſen paa en Husgavl, eller Yderdør.

Búſtadr, *v.* Bólſtadr.

Buſta (at buſta), *ſetis verrere*, børſter.

Búſtang, *n. ſollicitudo domeſtica, moleſtia ruſticationis*, Husholdningsbekymringer.

Buſti, *m. penicillus, pecten ſetaceus*, en Børſte.

Búſtinn, *corpore quadrato*, tyk, firſkaaren.

Búſýſla, *f. procuratio rei domeſticæ*, virkſom Drift af et Bondebrug paa Landet, Husholdnings Sysler.

Búſýſlu-madr, *m. ſollicitus æconomus*, en ſtræbſom Landbo, Gaardbruger.

Búſýſlu-kona, *f. ſolicutia*, en Kone ſom godt paſſer ſin Husholdning, *it.* driver ſelv et Jordbrug med ſtor Flid.

Búta (at búta), *truncare, amputare*, ſkjærer tvert over, i Stumper (ſom tykt Tømmer, ꝛc.)

Bútadr, *truncatus*, ſkaaren i Stykker tvert over.

Bútúngr, *m. gadus non explanatus; teres ſuſpenſus exſiccandus*, ſmaa Torſk, ſom efter at Indvoldene ere tagne af den, hænges op uden at flekkes.

Bútr, *m. truncus*, en tvertafſkaaren Stump (iſær af Træ) *angl.* Butt.

Búverk, *n. quotidiana adminiſtratio lacticiniorum, v. pecuariæ villaticæ*, de daglige Sysler ved Melkens Behandling i en Husholdning hvor Landbrug og Fædrift er Hovedſagen.

Buxna-ſtrengr, *m. fimbria braccarum*, en Buxelinning.

Buxur, *f. pl. braccæ, ſubligar*, Buxer. Hann er nú á buxunum, *jam virum ſe præſtat*, ɔ: *non eſt effæminatus, quia olim mulier braccata damnas erat judicii*, han har nu faaet Buxerne paa; han ſynes at føle ſig.

Bý (bió, hefi búid, at búa), *habitare, incolere*, boer, have Ophold. 2) *parare adornare*, tilbereder, udruſter, oppynter. 3) *ruſticare*,

fører landlig Husholdning. Búa at einhvöriu, *uti, v. frui aliqva re*, bruge, benytte en Ting. Búa vel at einhverium, *bene tractare*, udruste, *it.* behandle, pleje en omhyggelig. Þ. býr hönum í skapi, *in intima mente illi hæret*, det har han i Tankerne. Þ. býr undir nidri hiá hönum, *idem*, hans skjulte Hensigt (Tanker) er. Búa til bords, *triclinia sternere*, rette an, ɔ: lave til, dække Bord o. s. v. hvor der skal spises. Búa vid hardann kost, *ægre vitam producere*, have smal Tæring, *it.* lide Nød, have ublid Skjebne. Hann býr vel, *lauta est in re familiari*, hans Husholdning gaar godt. Hann býr yfir hreckium, *neqvam est*, det er en Skurk; han pønser paa Skjelmstykker.

Býd (baud hefi bodit, at bióda), *invitare*, indbyder. 2) *offerre*, tilbyder. 3) *jubere*, befaler. Bióda til brullups, *ad nuptias invitare*, bede til Bryllup. Bióda kost á, *optionem offerre*, tilbyde et Vilkaar, ɔ: antage under Betingelse. Bióda út lidi, *delectum jubere militum*, udskrive Mandskab til Krig. Bióda ójöfnud, *iniqviter procedere*, vise Ubillighed. Bióda kúgan, *f. minas adhibere*, bruge Trusler. Hönum baud vid, *nauceam excitavit*, han havde Modbydelighed for. 2) *animus illi mala præsagiit*, han anede at noget ondt vilde paafølge.

Byda, *f. vas superne adstrictum*, et Kar som fra Bunden op ad bliver smallere.

Bydna, *f. idem* (*v.* Bodn), det samme.

Bygd, *f. districtus terræ habitatæ*, en beboet Landstrækning, Bøjgd, Bøjgdelaug.

Bygdarlag, *n. idem*, det samme. 2) *usus et qualitas habitationis & incolarum*, Bøjgdelaugets Beskaffenhed.

Bygdarleyfi, *n. jus rusticatus*, Tilladelse eller Rettighed til at nedsætte sig, *it.* til at rejse en Gaard og opdyrke den til Høavl.

Bygdfleygr, *in vicinia notus*, bekjendt i Bøjgden.

Bygg, *n. hordeum*, Byg.

Byggbraud, *n. panis hordeaceus*, Brød af Bygmeel.

Bygdr, *locatus*, udlejet, bortlejet. 2) *inhabitatus*, beboet.

Byggi (at byggia), *ædificare, struere*, bygger op. 2) *inhabitare*, Beboer. 3) *locare, elocare*, lejer ud.

Bygg-grión, *n. pl. ptisana hordei*, Byggryn.

Byggilegr, *habitabilis*, beboelig.

Bygginn, *sibi sufficiens & confidens*, som veed at forudse Tingenes Gang, veed at undgaa Forlegenhed; *vulgo*: íbygginn.

Byggíng, *f. ædificatio*, Opbyggelse; en Bygnings Opførelse. 2) *locatio*, Leje, Udlejen.

Byggíngarbréf, *n. instrumentum locationis*, Fæstebrev, Bygselbrev.

Byggíngar-rád, *n. jus elocandi*, Bygselret, Ret til at bortfæste en Gaard.

Byggíngarmadr, *m. locator*, den som har Ret til at udleje (især Jord.)

Bygginga-meistari, *m. architectus*, en Bygmester.

Bygg-miöls-grautr, *m. hordearium*, Bygmelsgrød.

Byckia, *f. canis domestica, canicula, alias* bickia, en Hund som for en eller anden Nytte holdes i et Hus, *it.* en uduelig Hest.

Býla, *f. securis*, en Økse.

Býlda, *f. telum*, et Kastegevær, som Spyd, Pil, &c. 2) *securis*, en Økse.

Byldrini, *n. mulier bucculenta, deformis* (á bulda & rani. *qs.* buldu-rani), et grimt, stormundet Fruentimmer.

Byl (buldi, hefi bulid, at bylia) *resonare*, giver høj og hul Lyd, skralder, *it.* gjenlyder. Hér bylr á húsum, *hic domus resonant*, her slaar det paa Husene ɔ: i Storm, Regn, o. s. v. Bylr í holtinu, *glabretum remugit*, det skralder i den bare, stenede Høj. Bylr undir, *concava reboant*, Hulheden under neden giver Gjenlyd.

Bylgia, *f. fluctus, unda*, en Bølge.

Bylgiumikill siór, *mare fluctuosum*, hvor der gaar høj Sø, store Bølger.

Bylgiumikill madr, *vir veste sinuosa*, en som gaar prægtig klædt, har storagtige Lader. Bylgiumikil föt, *vestes fluentes*, vide foldede Klæder.

Bylgióttr, *fluctuosus, undosus*, Bølget.

Býli, *n. habitaculum*, en Bopæl, et Brug ɔ: en Gaard- eller Hus-mandsplads paa Landet.

R

Bý-lifi, *n. vita urbana*, Bylevnet ɔ: den sædvanlige Levemaade i Stederne. 2) *vita mollis*, Udsvævelser.

Býll, *habitatus*, beboet. 2) *habitabilis*, beboelig. Þar var þraung-býlt, og margbýlt, *ibi erat arcta & perfrequens habitatio*, der var stærkt og tæt beboet.

Bylia-vedr, *n. ventus per valles sæviens*, Kastevinde.

Bylta, *f. lapsus*, et Fald.

Bylti (at bylta), *volutare*, vælter om.

Bylting, *f. eversio*, Vælten, Omvæltning.

Byltr, *revolutus*, omvæltet. Hönum vard bylt vid, *obstupuit*, han studsede, blev forbauset.

Bylr, *m. circius, turbo, ecnephias*, en Kastvind, *it.* en Hvirvelvind, *it.* et stærk Snefald eller Regn med stormende Vejr.

Býr, *m. urbs*, en By (som har sin egen Jurisdikstion) en Kjøbsted. Býar-lög, *leges urbanæ*, Bylove, Kjøbstedret. Býar-réttr, *jus municipii*, Bytingsret.

Byrda, *f. repositorium, arca*, en Lade (á bord) *it.* Hylder eller Skab at sætte fra sig i.

Byrdar-ól, *f. aerumna*, en Rem eller Line (med en Trænaal ved den ene og et fladt Stykke Træ ved den anden Ende) hvorpaa Fiskerne trække en Del af deres Fangst.

Byrdi, *f. onus, pondus*, en Byrde, Last.

Byrdi (at byrda), *tabulata navis coaptare*, sammenføjer Plankerne i et Skib som staar i Bygning, nemlig, det øverste Lags nederste

Kant over eller uden paa det nederste Lags øverste Kant.

Byrdi, *n. unus circulus tabulatorum, in structura navis*, et Lag Planker rundt om i et Skib man er ved at bygge.

Byrdíngr, *m. navis oneraria, cum adscititiis tabulatis ab utroqve latere*, et Fragtfartøj, Kostfardiskib, Transportskib, bygget paa den Maade at Plankernes Kanter nagles uden paa hinanden.

Byrgdir, *f. pl. facultates*, Formue, Gods, Forraad (især af Nødvendigheder). 2) *spec. victualia*, Fødevarer.

Byrgi (at byrgia), *abscondere, occludere*, skjuler, hyller til.

Byrgíng, *f. absconsio*, Tildækkelse, Skjulen.

Byrgi, *n. septum ovarium, cohors*, en liden omgjærdet Plads, Fold, Sti, til Kvæg og Faar. *v.* fiárbyrgi.

Byrgi, *n. pomeria*, den ledige Plads nærmest ved Voldene hvor ej maa bygges; *it.* Voldene selv, eller Murene. 2) *urbs*, en By omgiven med Mure eller Volde. *v.* forbyrgi.

Byrgi (at byrgia), *necessaria subministrare*, skaffer Nødvendighedsvarer. Eg skal byrgia hann at nockru, *aliqvid necessitatum illi subministrabo*, nogle Nødvendighedsartikler (eller og en) skal jeg hjelpe ham med.

Byrgilegr, *de cujus rebus bene sperandum qvod sufficiens*, som lader til at være, eller man kan haabe at blive forsynet med alt det Nødvendige. Þadan af Þótti rád hans byrgilegra, *exinde melius de ejus fortunis sperabatur*, fra den Tid (derefter) syntes hans Forfatning bedre, *it.* hans Foretagender fornuftigere.

Byrgin, *tutus, nullius rei indigus*, godt forsynet, som intet mangler, *it.* sikker. *v.* borginn.

Byrgr, *idem*, det samme.

Byrgr, *m. confidentia sui*, Selvtillid, Stolen paa sig selv. Hann býdr byrginn, *confidentiam præ se fert l. multum sibi arrogat*, han stoler paa sig selv, indbilder sig en hel Del om sig selv.

Byria (at byria) *incipere, ordiri*, begynder.

Byriadr hlutr, *inceptum*, et paabegyndt Foretagende.

Byrian, *f. ortus, initium*, Begyndelse.

Þadbyriar, *decet*, det bør, sømmer.

Býti, *n. præda*, Bytte, Krigsbytte (tilsøs: Prisspenge). 2) *commutatio*, Bytte, Ombytning.

Býti (at býta), *commutare*, bytter, tusker. 2) *spargere dare, distribuere*, uddeler, giver ud.

Bytna (at bytna), *fundum tangere*, bunder, naar tilbunds, rører Bunden, *alias* botna. Þad bytnar á Þér, *in te recidit*, tilsidst faar du Skylden. einbytna — tvíbytna, en Tønde med en Bund — to Bunde. at bytna tunnu, at sætte Bunden i en Tønde.

Bytta, *f. situla, sinus, urna*, en Bøtte, lidet Kar.

Byttu-austr, *m. ubi situlis exhauritur aqva marina ex navi*, Fartøjets Øsning paa en Sø-

resse (ɔ: Vandets Udkastelse) med Bøtter eller store Øsekar.

Bædi-og, *tum-cum*, *et-et*, Baade-og; saavelsom. Bædi menn og málleysíngar, *& homines & bruta*, saavel Mennesker som Umælende ɔ: Dyr.

Bægi (at bægia), *molestare*, gjøre Afbræk, foraarsage Ulejlighed eller en liden Skade.

Bægi-fótr, *m. pes retortus*, det Ben hvorpaa en halter, fordrejet Fod.

Bægir, *m. pl. ambo armi pecudum, hodie* Bógar *olim singul.* Bægir, bægis, bægi — begge Bove paa Kvæg eller Dyr (hed tilforn baade i *Sing.* og *Plur.* bægir, men nu i *Sing.* bógr i *Plur.* bógar).

Bægiz (at bægiaz til vid einn) *molestiam alicui creare, proprie: lacerto trudere*, foraarsager Besværlighed, Afbræk, Skade (egentlig: støder en frem eller tilside med Armen).

Bækill, *m. luxatus*, en hvis Haand, Fod ꝛc. er gaaet af Led, eller er bleven forvriet, vel ogsaa som har lidt Benbrud, og som efter at være lægt beholder en vansirende Knude eller Skjævhed paa det beskadigede Lem.

Bækladr, *idem*, det samme.

Bækla (at bækla), *luxare*, læger Forvridelse eller Benbrud, saaledes at Beskadigelsen efterlader Knude eller Skjævhed, *it.* forvrier, fordrejer et Ben.

Bæklan, *f. luxatio*, en slig Helbredelse eller Forvridning.

Bæklíngr, *m. libellus*, en lille Bog. á bók.

Bæli, *n. lustrum ferarum*, vilde Dyrs Hule, Dyreleje. 2) *spelunca hominum extorrium, v. latronum*, Klippehule hvor Røvere eller Fredløse opholde sig, Røverkule. á ból.

Bælaz (at bælaz um), *mansiones, prædia vel lectus sibi disponere*, udser, bereder mig, *it.* indtager et Sted at ligge paa, *it.* et Opholdssted, Gaard eller Gaardspart at bo paa. Þeir mágar skylldu bælaz um þar nyrdra, *affines illi prædia ad boream sibi quisqve sumeret*, Svogrene skulle der nord paa (ɔ: i den nordlige Del af Landet) skaffe sig Gaarde at bo paa.

Bæli (at bæla), *pecudes ad recubandum cogere*, lader Fæet (ɔ: Kvæg eller Faar) lægge sig, ɔ: passer paa til det har lagt sig. Bæla nidr, *deprimere, demoliri*, trykker ned ved at lægge mig paa.

Bæn, *f. precatio*, en Bøn.

Bæna-halld, *n. supplicationes*, Andagts-Øvelse, Bøns-Holdelse.

Bænadagr, *m. supplicatio solennis, dies supplicationum*, en almindelig Bededag.

Bæna-ákall, *n. invocatio*, Gudspaakaldelse.

Bænagiörd, *f. v.* Bæna-halld.

Bæna, *exorabilis*, god at faa Bøn med, ɔ: som gjerne bønhører. Gódr bæna, *idem*, det samme. Sé þér Gud so bæna, á dóms degi, sem þú ert mér nú bæna, *ita sit tibi*

exorabilis deus in die judicii, ut tu nunc à me exorari patieris, gid Gud saaledes vil bønhøre Dig paa den yderste Dag, som Du nu bønhører mig, (egentl. *Gen. pl. absolutus.*)

Bæna-stadr, *m. locus orandi*, Sted til Andagts-övelse, Bedested.

Bæna-stedr, *m. advocatio, exoratio*, Paakaldelse, Bøn, *it.* Forbøn. Fyrir hanns bænastad, *ejus precario*, formedelst hans Forbøn.

Bænda-bygd, *f. rus*, Landet, Bøjgden, en Landstrækning beboet af Jordbrugere.

Bænda-býli, *n. prædium*, et Bondebrug, ɔ: Gaard eller Gaardspart.

Bænda-búnadr, *m. rusticatus, ruratio*, Landbodrift, landlig Husholdning, Næring af Landbrug. 2) *vestitus rusticus*, Bondedragt.

Bænda-líf, *n. vita rustica*, Bondelevnet, Landboers Levemaade.

Bænda-kyrkiu-prestr, *plebanus*, en Landsbypræst, Sognepræst i et Kald paa Landet.

Bænheyri (at bænheyra), *exaudire*, bønhører.

Bænheyrsla, *f. exauditio*, Bønhørelse.

Bænhús, Bænahús, *n. sacellum, oratorium*, et Kapel, Bedehus.

Bæninn, *petituriens*, som ofte, idelig har et eller andet at bede om.

Bænrækinn, *devotus, qui vacat precarioni*, som flittig beder til Gud, ofte forretter sin Andagt.

Bænrækni, *f. precandi assiduitas*, Flittighed i Bønnen (neml. til Gud).

Bænræktarlaus, *negligens precum*, som aldrig beder til Gud eller forretter sin Andagt.

Bær, *m. villa prædium*, en Gaard paa Landet, Bondegaard. 2) *urbs alias* Býr, en By, Stad. Bæ frá bæ, *vicatim, per omnes villas*, fra Gaard til Gaard (ɔ: paa Landet.)

Bæa-bragr, *m. mores domestici*, Skik og Brug i et Hus, huslige Sæder.

Bæar-bót, *f. optimus domesticorum*, en Person som gjerne leder Agting til det Beste i et Hus eller Familie.

Bæardyr, *f. pl. fores primariæ*, Hovedindgangen til en Gaard paa Landet.

Bæar-for, *f. colliciæ antariæ*, en Rende (gjerne ud fra en Gaards Hovedindgang) hvori al Ureenlighed kastes til at rinde bort, Rendesten.

Bæarhlad, *n. area, stratum domus pavitum*, en ledig Plads foran bæardyrnar.

Bæarhurd, *f. antica*, den yderste Dør til en Bondegaards Hovedindgang.

Bæarmenn, *m. pl. cives urbani*, Borgerskabet, *it.* Indvaanerne i en Stad. 2) *domestici*, Husets Folk paa en Bondegaard.

Bæar-prýdi, *v.* Bæar-skömm, *decus v. dedecus domus*, sand Prydelse, Skam i et Hus ɔ: i en Familie.

Bæar-stiett, *f. pulvinus antarius*, Fortoge langs med Husene paa Bondegaarde, fornemmelig de som ligge fra Hovedindgangen.

Bæar-vinna, *f. opus domesticum*, huslige Sysler.

Bæar-þil, *n. frontispicium, antipagmenta*, Bræbedeklædningen omkring Hovedindgangen til en Bondegaard.

Bær, *tolerabilis, ferendus*, taalelig, som kan bæ-

res. 2) *prægnans*, frugtsommelig, drægtig, som barer (neml. Foster.) Barnbær kona, *mulier matura viro*, et modent, giftefærdigt Fruentimmer. 2) *uterum gestans*, et frugtsommeligt Fruentimmer. Bær kýr, *forda*, en Koe som er med Kalv. Bær byrdi, *f. tolerabile onus*, en Byrde som kan bæres.

Bær, *capax*, skikket til, istand til. Þú ert bær at ráda þínu, *tui juris capax es*, *penes te est procuratio rerum tuarum*, du kan best, har Ret til at raade over dine Ting.

Bærilegr, *tolerabilis*, taalelig.

Bæri (at bæra), *movere*, rører. Hann bærir ecki á sér, *nihil movet se*, han rører sig ikke.

Bærlíngr, *m. v.* Berlíngr.

Bæsi (at bæsa), *bovem ad præsepe ducere* (*á bás*), fører Hornkvæg hver til sin Baas (Fold, Sti) i Kostalden.

Bæsíngr, *m. gladius* (*qvia reconditus servatur*), en Kaarde, Sabel.

Bæsíngr, *m. extorris matris filius genitus ex patre marito insonti*, Søn af en forskudt Kone avlet udenfor Ægteskab. *á bás*, *secessus rupium*, *cum talibus conveniendi facultas domi excisa sit*,

Bæti (at bæta), *mulctam solvere*, erlægger en Pengebod. 2) *reparare*, istandsætter (noget som var beskadiget.) Bæta fyrir, *mulctam solvere*, *expiare*, at bøde, afsone med Pengebøder. Bæta skadann, *damnum præstare*, erstatte Skaden. Bæta rád sitt, *ad meliorem frugem redire vitam emendare*, forbedre sin Opførsel. Bæta föt, *subsuere*, *resarcire*, lappe Klæder. Bæta vid, *addere*, lægge til. Bæta ofaná, *superinducere*, der ovenpaa at. Bæta mann, *mulctam pro homicidio solvere*, bøde for Manddrab, svare Mandebod.

Bæti-fláki, *m. excusatio*, Undskyldning. Bera í bæti-flákann, *vanis excusationibus uti*, undskylde med at (især naar Undskyldningen ikke er tilstrækkelig.)

Bættr, *resartus*, *compensatus*, erstattet, bødet. 2) *pannosus*, lappet. Fyri laungu er madurinn bættr, *viri istius cædes dudum expiata est mulctá pecuniaria*, den Mands Drab er for længe siden afsonet med Pengebøder, Mandebod.

Bætur, *f. pl. mulcta pecuniaria*, Bøder, Pengebøder.

Bæxl, *v.* Bæxli, *n. pinnæ pectorales balænarum*, *et plurium maris & terræ maximarum belluarum armi*, Brystfinner eller Bove paa Hvalfiske og de større vilde Dyr, neml. af bægir, *v.* bógr, en Bov.

C.

Litera C, olim & K sedem reciprocavere, at c jam fere superflua nobis est, nisi cum k geminatur, qvando c prioris vicem implet. Exoticæ etiam voces hodie k pro c admittunt, qvando civitate apud nos donantur, at qvando c latinis, cum sibilo profertur, nobis simplici s cedit loco. Sic: katekismus, kontrakt, kúrant, klíma, seremonía, sítazía. Syprianus, Sýrus.

Bogstavet C brugtes i Oldtiden vekselvis med K, men nu er c næsten overflødigt hos os, undtagen hvor Lyden af k fordobles, da c sættes foran k. Fremmede Ord tage ogsaa i vore Tider k istedet for c naar de optages i vort Sprog, men hvor det latinske c udtales med hvislende Lyd, der ombytte vi det med enkelt s. Saaledes: katekismus, kontrakt, kúrant, klíma, seremonía, sítazía. Syprianus, Sýrus.

D.

Dá, *particula præpositiva, qvando eximium & admirabile qvid significamur unde multa composita*, Forstavelse, hvorved Betydningen af nogle Tillægsord og Biord forstærkes.

Dá, *n. deliqvium animi*, Daanelse, Afmagt. Hann liggr í dái, *deliqvium patitur*, han er hendaanet.

Dád, *f. virtus, virtuositas*, ædel Daad, personlig Duelighed. 2) *robur*, Styrke. At drýgia dád, *virtutem excercere*, at vise Duelighed, udføre en Daad. Dáda-madr, *homo frugi*, et godt og dueligt Menneske.

Dádlaus, *cassus virtute animi & corporis*, uden Sjels- og Legems Styrke, ussel.

Dádleysi, *n. abjectio animi, athymia*, Mod- og Kraftløshed.

Dádleysíngr, *m. homo nauci*, et Drog, uduelig Menneske, Usling.

Dadra (at dadra), *cevere*, logre. Hundurinn dadrar róunni, *canis cevet, cauda blanditur*, Humlen logrer, vimser med Halm.

Dadr, *n. blanditiæ canum*, Logren.

Dáfallegr, *perelegans*, ret smuk.

Dáfallega, *perbelle*, ret smukt.

Dáfindislegr, *multum blandiens*, meget venlig.

Dafna (at dafna) *crescere, incrementum sumere, corpus facere*, trives.

Dáfrídr, *pulcherrimus*, ret skjøn af Udseende.

Dagan, *f. diluculum* (*alias*: Dögun), Dagning.

Dagar, *diescit, illucescit*, det dages. Þá dagadi uppi, *diluculum illos intercepit*, Dagningen overrumplede dem. Nátt-tröllid dagadi uppi,

spectrum nocturnum lux intercepit & evanescere fecit v. (juxta ethnicorum deleria) obrigescere & petrefieri fecit, Dagslyset overrumplede Natutrolden (efter Overtroen skulde nemlig slige Trolde forgaa eller blive til en Stenstøtte, naar de ikke vare i deres Fjældhuler eller underjordiske Boliger inden Dagen brød frem.)

Daga-tal, *n. computus dierum*, Dagregister, Fortegnelse over visse Dage.

Dagblinda, *f. nyctalopia*, Dagblindhed, Syn af den Beskaffenhed at det let blændes ved et stærkt, men er skarpest ved et svagt Lys.

Dagbók, *f. diarium, ephemeris*, Dagbog.

Dag-dómar, *m. pl. obtrectatio*, Bagtalelse. 2) *præjudicia*, Fordomme.

Dag-far, *n. vita, mores*, den Maade hvorpaa en dagligdags plejer at omgaaes Andre. 2) *processus diei*, en Dags Løb. Þeir skylldu fara dag-fari og nátt-fari, *iter ipsis erat peragendum, tam interdiu qvam noctu*, de skulde fortsætte Reisen Nat og Dag.

Dag-fars-gódr, *bene moratus, in conversatione comis & modestus*, sagtmodig, blid i daglig Omgang.

Dag-ferd, *f. iter unius diei*, en Dags Reise.

Daggardr, *m. sica, pugio. angl.* dagger, *Gall.* dague), Daggert, Dolk.

Daglángr, *perdius*, som vedvarer en Dag over.

Daglángt, *at finem usqve diei*, den Dag til Aften.

Dagleid, *f. id. ac*, dagferd. R.

Daglengis, *idem.*

Daglaun, *n. pl. præmium pro labore diurno, merces diurna*, Dagløn, Dagleje.

Daglauna-madr, *mercenarius cotidianus*, Daglønner, Daglejer.

Daglegr, *qvotidianus*, daglig.

Daglega, *cottidie*, dagligen, den ene Dag efter den anden. Daglega dags, *sæpius per diem, in singulos dies*, daglig Dags.

Dag-mál, *n. pl. octava diei naturalis*, (*sive tritorium, nobis* eykt *v. infra*) Klokken 9 om Formiddagen.

Dágódr, *perbonus*, ret god.

Dagsanna, *luce clarius l. certius*, soleklart, tydeligt.

Dagsannr, *evidens, instar lucis meridianæ*, soleklar.

Dags-auki, *m. lunæ l. auroræ borealis splendor vespertinus*, Dagsforøgelse, d. e. klar Aftenrøde eller Maaneskin efter Solens Nedgang.

Dags-birta, *f. lux diurna*, Dagens Lys.

Dags-brún, *f. primum diluculum*, Dagskjær.

Dags-biarmi, *m. idem.*

Dags-liós, *n. v.* dagsbirta.

Dagsetr, *n. occasus diei*, Dagskjærets Forsvindelse, om Aftenen.

Dagsett er, *dies occidit*, Dagskjæret er borte af Himmelen.

Dagsigling, *f. navigatio unius diei*, en Dags Seilads. R.

Dags-frestr, *m. unius diei dilatio, mora diurna*, en Dags Frist, Opsættelse.

Dag-flátta, *f. jugerum, opus diurnum fœnisecii*, et Stykke dyrket Græsmark (i Almindelighed paa 8100 ☐ Alen, hvilket da kaldes eyrisvöllr) som en Høslætskarl skulde faa afslaaet paa en Dag; 2) et saadant Dagsarbejde.

Dagsláttumadr, *m. fœniseca, messor diurnus*, Høslætskarl der kan forrette sligt Dagsarbejde.

Dag-stiarna *f. lucifer, phosphorus*, Morgenstjernen (Planeten Venus.)

Dagstund, *f. hora diei*, en Timestid om Dagen. 2) *tempus diurnum*, en Tid paa Dagen.

Dag-stædr, *continuus*, som vedvarer flere Dage efter hinanden.

Dags-verk, *n. unius diei opus, pensum diurnum*, en Dags Arbejde.

Dagveliari, *m. astrologus, dierum observator*, Dagvælger.

Dogverdr, *m. prandium*, Morgenmad, Davre, Frokost.

Dogverdar-mál, *n. tempus prandii (olim sæpe* Dögurdar-mál), sædvanlig Tid at spise Morgenmad.

Dagr, *m. dies, lux*, en Dag; Dagens Lys. Dögum saman, *continuis diebus*, i flere Dage uafbrudt. Þá settiz dagr, er þeir höfdu rofid virkid, *occidit dies quando sepimentum demoliti erant*, Dagskjæret forsvandt just som de havde faaet gjennembrudt (eller havde faaet en Aabning anbragt i) Skandsen. Ecki ber allt uppá einn daginn, *sero Jupiter diphteram inspexit*, Rom blev ej bygt paa en Dag. Nú er komid undir dag, *dies appetit*, det er allerede henimod Dagbrækningen. Þad kom á daginn fyrir hann, *hoc illi tandem accedit*, det skulde da ogsaa hændes ham. So bar víd á deginum *v.* dögunum, *nuper accedit*, for ikke længe siden hændte det sig. Þá koma dagar og þá koma rád, *dies diem docet*, kommer Tid kommer Raad; den Dag den Sorg. Daginn ádr, *pridie*, Dagen iforvejen. Daginn eftir, *postridie*, næste Dag.

Dag-þínga (at dag-þínga), *diem referre, per diem consultare*, dagtinge.

Dáinn, *mortuus*, Død.

Dáindi, *n. excellenter bonum quid*, fortræffeligt. Dáindis madr, *homo optimus*, fortræffelig Mand (*vulgo contracte*, Dándis madr, *homo virtuosus, frugi*, en brav Mand, Dannemand.)

Dala (at dala), *lacunam incutere, superficiem deprimere*, støder, slaar en Bule paa, giver et Knæk.

Dala, *f. lacuna* (*v.* Dæla), et Stød, en Bule.

Daladr, *lacunosus, deformatus lacunis*, stødt.

Dala-drög, *n. pl. montium angustiæ, fauces*, de Stæder hvor snævre Dale gaa ind i Fjældene.

Dálega, *misere*, jammerligen, ulyksaligen.

Dálegr, *miser*, ulyksalig, elendig (*sv.* dålig), med dálegum diöflum, *cum miseris spiritibus*, blandt usalige (onde) Aander. Því ertu so dáleg af gódum ættum? *unde tibi talis miseria bonis natalibus ortæ?* hvorledes er du, der har en god Herkomst bragt i denne Elendighed?

Dáleikr, *m. intima familiaritas*, inderlig Fortrolighed.

Dálítill, *perparvus*, meget liden, lille bitte.

Dálkr, *m. spina dorsalis animalium specialiter piscium*, Rygrad af Fiske.

Dálkr, *m.* (í bók) *columna*, Pille (i en Bog). Dálkr í felldi, *confibulatio*, Rad af Hægter, hvormed de gamles Pelse hæftedes til.

Dalmadika, *f. dalmatica, vestis alba, lintea & manicata*, en hvid linnet Bispedragt.

Dallr, *m. vasculum distributorium, mensura liquidorum*, en Bytte, Maalekar. 2) *distributor*, en Uddeler; *hinc nom. pr.* heimdallr. *distributor v. divisor mundi vid.* Rigs-Þula. Dellíngr, *pater diei*, ɔ: *divisor temporum v.* Edda, heraf Guden Hejmdalds Navn, Hejmdallr, ɔ: Verdens Deler (i Rigsmaal). Dellíngr, ɔ: Tidens Deler (i Edda).

Dallr, *m. arbor prolifera* (*v.* döll, þallr.) Træstamme som sætter Skud og Grene.

Dálpa (at dálpa), *inflatus, extensus hærere*, hænger fast etsteds udstrakt og oppustet. Dálpa í feninu, *frustraneo nixu e palude eniti*, anstrænge sig forgjeves for at komme op af et Morads eller Dynd. Dálpa í árum, *remos parum movere*, holde Aarerne i svag Bevægelse, ro sagte. Sialdan er fluga í feigs mat, nema daud dálpi, *raro musca in cibo morituri invenitur, nisi mortua & turgida*, Sjelden finder man en Flue i en fejgs Mad (ɔ: i den Porsion der er bestemt en der snart skal dø) undtagen død og vanddrukken. Hvad sem í dálpar, *qvicqvid obtigerit*, hvad der end kommer paa. Miög dálpar nú á, *multa jam premunt*, nu gaaer det meget skjævt, uheldigt.

Dals-mynni, *n. os v. fauces vallis*, Aabningen eller Mundingen af en Dal.

Dals-botn *m. intima pars vallis*, det Inderste af en Dal, ɔ: hvor den lukkes, hører op.

Dals-virdi, *n. pretium unciæ argenti*, Værdien af en Rigsdaler, eller 2 Lod Sølv.

Dals-þúngi, *m. unciæ pondus*, en Speste, ɔ: 2 Lods Tyngde.

Dalr, *m. uncia argenti, moneta imperialis*, 2 Lod Sølv, en Mynt af den Værdi, Rigsdaler. 2) *coronatus danicus*, en Daler, en Krone. Saaog Sléttr-dalr, en Sletdaler. *proprie: moneta cusa*, slagen Mynt.

Dalr, *m. vallis, depressio superficiciei*, en Dal. 2) et indtrykket Sted. Þad lídr um dal og hól, *omnia præterit, per aera volat, it. quiescit*, det gaar rask, uden Hindring, saa ubemærket. Hér mætir dalr hóli, *hic dissimilia consentiunt*, her jævnes Forskjellen af sig selv.

Dalr, *m. arcus, cornu, poët:* en Bue (til at skyde Pile med) hos Digterne.

Dalverpi, *n. convallis*, en lille Dal.

Dálæti, *n. æstimium, admiratio*, udmærket Velskabelighed. Vera í dálæti hiá einûm, *esse v. haberi in deliciis apud aliqvem*, være særdeles afholdt af en.

Dámar, *sapit*, det smager efter, smager af. Ecki dámar hann af því, *non illi arridet*, ikke roser han det, det er ikke efter hans Smag, b) det er ikke at kjende paa ham.

Damast-fat, *n. vestis damascena, v. florulenta*, et Klædebon af ulden Dammast.

Damla (at damla), *lente remigare*, ror sagte. 2) *lac, v. alium liqvorem agitare*, slaar eller rører omkring i Melk, eller andre flydende Sager.

Daml, *n. levis agitatio*, liden Bevægelse med Aarerne for at ro, sagte Omrøren.

Damma, *f. matrona*, en Dame, fornem Kone eller Enke.

Dammr, *m. alluvies*, en Dam, Fiskepark.

Dampi, *m. vapor*, Damp, Dunst.

Dámr, *m. sapor*, Smag af noget; ég finn eingvan dám af því, *mihi insipidum est*, det smager mig efter ingen Ting; hvör dregr dám af sínum lögunevt, *noscitur ex socio qvi non cognoscitur ex se*, som man har Selskab til, saa vænnes man.

Danakonúngr, *m. Rex Daniæ*, Kongen af Danmark. *Kn.*

Dánar-fe, *n. hæreditas demortui*, en Afdøds Efterladenskaber, b) Midler, en død Mand skulde have arvet.

Dana-fé, *n. pecunia è terris eruta, qvæ fisco regio debetur*, Dannefæ.

Dana-velldi, *n. Dania, pr. imperium Danorum*, hele Danmark, b) den Danske Stat med alle tilhørende Lande.

Dándis-madr, dándi-madr *vid.* dáindis-madr.

Dándimenska *f. vid.* dánimenska.

Dángaz (at dángaz), *virescere*, trives, vokser til. 2) *corpus facere*, samler Fedme, bliver tyk.

Dángl, *n. pulsatio*, Banken, Slag.

Dángla (at dángla), *pulsare*, banke. 2) *vibrare*, ryster, dangler med, svinger frem og tilbage. *angl.* to dangle.

Dánimadr, *m. vulgo*, dánumadr, *vir spectatæ fidei & probitatis*, Dannemand, en særdeles retskaffen og redelig, grundærlig Mand.

Danimenska, *f. fides, candor*, udmærket Retskaffenhed, Ærlighed.

Dáni, *m. v.* Undirdáni.

Danir, *m. pl. Dani*, de Danske, det danske Folk.

Danka (at danka), *confidenter progredi*, gaar ubekymret, frimodig frem. Hann lætr danka sem má, *fatis accedit*, han lader staae til, gaa som det kan.

Danmörk, *f. Dania.* (*pr. saltus v. silva danorum*), Danmark.

Danskr, *danus v. danicus*, Dansk.

Dans, *m. chorea, saltatio*, en Dans. 2) *talemus*, et Stykke af et kort Metrum, sat i Musik, hvorefter der kunde danses. Þórdr qvad þennan dans vid raust: minar eru sorgirnar þúngar sem blý, *Theodorus sonora voce hunc talemum cecinit, calamitas mea plumbi instar gravis est*, Thord sang dette Stykke med lydelig Stemme: Sorgerne mine ere tunge som Bly.

Dansa (at dansa), *choreas ducere*, danser.

Dansar, *m. pl. scommata, carmina infamia*, Glædessange, grove Vers og Musik.

Dansa-gördir, *f. pl. idem.*

Dapraz (at dapraz), *ægrescere, languescere*, tager af, faar et sørgmodigt eller sygeligt Udseende. Liósid dapraz, *lumen elanguescit*, Lyset tager af. Hönum dapraz sýn, *oculi illi caligant*, hans Syn tager af, hans Øjne svækkes.

Dapr, *subtristis*, sørgmodig af Udseende. 2) *obscurus, deficiens*, dunkel, mat. Dapurt liós, *n. fax obscura*, svagt, dunkelt Lys. Döpur augu, *oculi hebetes*, matte, svagelige, røde Øjne. Margr er fyrri dapr enn daudr, *non omnis morbus est lethalis*, ikke enhver Sygdom medfører Døden.

Dapur-eygdr, *visu hebes*, som har matte, røde Øjne.

Dapurleiki, *m. mæror animi, languor*, Sørgmodighed, sygeligt Udseende, Mathed.

Dapurlega, *languide, obscure*, svageligen, dunkelt.

Dár, *n. irrisio*, Beleen, Spotten.

Dára (at dára), *irridere, ludibrio habere*, beler, giør Nar af, har til Bedste.

Dári, *m. morio*, en Nar, Daare. (N. O.)

Dára-kista, *f. gyrgathus*, en Daarekiste. (N. O.)

Dár, dá, dátt, *vehemens, fervidus it. invisus*, heftig, *it.* forhadt. At elska dátt, *deperire*, have inderlig kjær. Dátt í höfdi, *caput dolet*, Hovedpine, ondt i Hovedet. Ásgrímr var mönnum dár, því hann hafdi verid at drápi Odds Þórarinssonar, *Asgrimus erat invisus omnibus ob cædem Oddi Thorarini f.* Asgrim var forhadt fordi han havde været med at dræbe Odder Thorarenson.

Dart, *idem ac* dátt. At taka ókéndann dart, *ignotum impotenti affectu amplecti*, at gjøre for meget af en man ikke kjender. Hann tók sig helldr dart, *in primo nisu nimius erat*, han gjorde for meget af det, anstrængte sig for meget i Førstningen.

Dark, *n. itio laboriosa*, besværlig Gang, møjsommelig Vandring.

Darka (at darka), *velociter ambulare*, gaar til i en Fart, uden at ændse hvad der møder.

Dárlegr, *temerarius, fatuus*, daarlig, taabelig.

Dáruskapr, *m. temeritas, it. stultitia*, Uforstand, Daarlighed.

Dás, *n. incurvatio*, Krumning, Bøjning.

Dás, *m. candela tenuis*, en Praas. At steypa dása, *faculas intingere, metaph. nictare, dormitare, it. caput demittere*, a) at støbe Praase, b) nikke af Søvnighed.

Das, *n. languor, lassitudo*, (*v.* dos), Udmattelse, Træthed.

Dasaz (at dasaz), *fatigari, languescere*, trættes, udmattes.

Dasadr, *languens, lassus*, udmattet, træt.

Dásama (at dásama), *celebrare*, berømmer højtideligen. Hverki var dásamandi frídleikr hanns ne ordfæri, *nec venustas nec eloqventia*

laudi erat, hverken hans Smukhed eller Veltalenhed var til at gjøre Ord af.

Dásamlega, *mirandum in modum*, paa en særdeles berømmelig, beundringsværdig Maade.

Dásamlegr, *admirabilis*, beundringsværdig.

Dásemd, *f. miraculum*, en særdeles ypperlig, beundringsværdig Handling, Underværk.

Dásemdar-verk, *n. idem.*

Daska (at daska), *percutere. angl. to dash*, slaar, dasker.

Dask, *n. ictus, verber. angl. dash*, Dask, Slag.

Datsla (at datsla), *ægris pedibus insistere*, hinker afsted formedelst syge eller lamme Been.

Datsl, *n. labor v. motus podagrorum v. claudorum*, Podagristes og Haltes møjsommelige Gang.

Datta (at datta), *palpitare.* (v. dotta), pikker og slaar sagte. Dattar hiarta fyri brióśti hönum, *illi cor palpitat*, han faar Hjerteklapyelse.

Dávekr, *celerrimus*, (*de eqvis decitur*), en hurtig Lettraver.

Dauda-blód, *n. cruor*, det Blod som sidst udflyder af dødelige Saar.

Dauda-dagr, *m. dies emortualis*, Dødsdag.

Dauda-dofi, *m. necrosis, sideratio, sphaelus*, Følesløshed, Henvisnen af et eller flere Legemets Lemmer.

Daudadómr, *m. sententia capitalis*, en Dødsdom.

Daudadoppa, *f. stiria mucosa, é naso pendens*, nedhængende Ureenlighed fra Næsen. 2) *homuncio ignavus*, et meget dovent Menneske.

Dauda-doppulegr, *ignavus, muci instarpendens*, lad, som hænger over enhver Ting.

Dauda-duft, *n. vid.* daudamilsna.

Dauda-madr, *morte dignus*, Dødskyldig.

Dauda-merki, *n. pl. signa mortis*, Dødstegn.

Dauda-milsna, *f. caput mortuum*,

Dauda-minni, *n. charistia*, Skaal for at erindre eller hædre en Afdød.

Dauda-sekr, *mortem promeritus*, som har fortjent at miste Livet, fordømt til Døden.

Dauda-sök, *f. causa capitalis*, halsløs Gjerning, Livssag.

Dauda-strid, *n. agon mortis*, Dødskamp.

Dauda-svefn, *m. somnus lethifer*, besynderlig haard Søvn; dødelig Søvn.

Dauda-teigiur, *f. pl. agonizantis ultimus nisus*, de sidste Trækninger i Dødsstunden.

Daud-dagi, *m. mors*, Død. 2) *genus mortis*, Dødsmaade.

Daudi, *m. mors, obitus*, Døden. 2) *gangræna*, dødt Kjød (i Saar).

Daudifli, *n. morticinium*, et Aadsel, Lig.

Daudlegr, *mortalis*, dødelig. Daudalegr, *idem*, som seer ud til at ville dø.

Daudlegleiki, *m. mortalitas*, Dødelighed.

Daudleiki, *idem.*

Daudvona, *morti vicinus, de cujus vita desperandum*, som er Døden nærmest. Daudvona mans yfirlitr, *facies Hippocratica*, en Døendes Udseende.

Daudr, *mortuus*, død. Daudra manna svipir, *m. pl. manes*, Gjenfærd. Daudt hræ, *n. ca-*

daver, *caro morticina*, et Aadsel, Lig. Daudir aurar, *m. pl. res mobiles*, *inanimatae*, Ejendele som bestaa i livløse Ting.

Daufeggiadr, *obtusus*, *acie hebes*, sløvegget, uskeben (om Kniv, Kaarde rc., modsat skarp).

Dauf-fingradr, *flaccus*, *affectus digitis*, som kun kan føle svagt med Fingrene.

Dauf-heyriz (at daufheyraz), *surdastrum esse*, bliver tunghør.

Dauf-heyrdr, *surdaster*, halvdøv, tunghør.

Daufíngi, *m. idem sed subst.* 2) *hebetis ingenii*, *stipes*, en Klods, en Tungnemmet.

Dauflegr, *languidus*, *subtristis*, som ser ud til at være bedrøvet.

Daufleiki, *m. languor*, bedrøvet Udseende; *it.* Mangel paa Virksomhed. 2) *obtusum ingenium*, sløv Forstand, Aandsfattigdom.

Daufmæltr, *mogilalos*, som taler utydelig.

Dauf-skygn, *amblyops*, *oculis caligantibus*, sløvsynet.

Daufr, *fatuus*, sløv af Hoved. 2) *subtristis*, overordentlig taus eller bedrøvet af Udseende, nedslagen. 3) *surdus*, døv. 4) *insipidus*, som smager flavt, vandig, ikke stærk nok. Daufr litr, *color obscurus*, dunkel Farve.

Dávidri, *n. malacia* (*qs.* vedr í dái), smukt Veir, Blikstille. Dávidris dagr, *pia dies calo*, en Dag da Vejret er stille og klart fra Morgen til Aften.

Daun, *m. odor*, Lugt, Duft.

Dauna (at dauna), *odorare*, lugte, give Lugt.

Daungódr, *fragrans*, vellugtende.

Daunillr, *fœtens*, ildelugtende, stinkende.

Daunmikill, *odoratus*, stærklugtende.

Daunsna (at daunsla), *olfacere*, lugter, fornemmer Lugt.

Daun-vís, *acris odoratus*, *it. sagax*, som har skarpt Lugteorgan; *it.* snu, som hurtig forudser en Ting.

Daus, *m. podex biclunis*, Rumpe, Sædet, Arts. 2) *binio in talis*, en Dus, to Øjne paa en Tærning.

Dávænn, *eximius*, ypperlig.

Deig, *n. massa*, *farina subacta*, *tracta*, Dejg.

Deigi (at deigia), *madefacere*, gjør fugtig, væder. 2) *mollire*, blødgjør, formilder. 3) *animum alicujus infringere*, betager en Modet.

Deigia, *f. mador*, Fugtighed, Blødhed. 2) *timor*, Frygtagtighed.

Deigla, *f. situla fusoria qva metalla coqvuntur*, en Smeltedigel. 2) *mador*, Fugtighed.

Deigull, *m. situla fusoria*, en Smeltedigel.

Deigul-mór, *m. tasconium*, Blaaler.

Deigr, *madidus*, *humidus*, fugtig, vaad. 2) *pavidus*, bange. Deigt járn, *ferrum molle*, *ductile*, Jærn af blødere Slags. Deigt géd, *animus pavidus*, Frygtagtighed.

Deila, *f. dissensus*, *schisma*, Trætte, Uenighed.

Deili (at deila), *dividere*, *separare*, deler, adskiller. 2) *litigare*, *altercari*, trætter, kives. 3) *oculis distincte usurpare eminus*, ser en Ting kjendelig, bestemt. Deila a einn, *increpare*, irettesætter, skjænder paa en; ég deildi skipid enn mennina fá ég ecki deili-

lega, *navem distincte, nautas indistincte vidi*, Skibet saa jeg tydelig, men Folkene kun utydelig.

Deili, *n. nota characteristica*, Særkjende. Ecki veit ég deili á hönum, *ejus character mihi ignotus est*, jeg kjender ikke synderlig til ham.

Deililega, *distincte*, adskillelsesvis, tydelig.

Deild, *f. distributio, discretio*, Deling, Adskillelse. Málid var lagt i deild, *res disceptationi commissa fuit, legibus non vi agebatur*, de Paagjældende enedes om at Sagen skulde dømmes, afgjøres paa lovlig Maade. At orka deildar, *partitionem procurare*, at udvirke Deling. Hann er eingi deildar madr, *violentus est*, han bruger gjerne Magten. Þ. hafdi lítid deildar lid, *Th. copias ob paucitatem dividere non potuit*, Th. havde for faa Folk, for liden Hær, til at kunne dele den.

Deildr, *distributus*, adskilt, tildelt. Diarfr er hver um deildann verd, *audacter propriis uti licet*, hvad der er ens eget, raader man over, anvender man, som man finder for godt.

Deiling, *f. distributio*, Deling. 2) *pars, portio, sors*, en Lod, bestemt Del.

Deilinn, *alienis rebus se immiscens* (*v.* hlutdeilinn), som gjerne blander sig i uvedkommende Sager.

Dejlugiarn, *contentiosus*, trættekjær.

Deckiz (at deckiaz), *obscurescere*, (*á* döckr), dunkles, mørknes. Ecki decktuz augu hanns, *oculi ejus non hebetabantur*, hans Syn svækkedes ikke.

Dekra (at dekra), *verbis decorare, blandire*, besmykke, tale sødt, smigrende, slesske.

Dekr, *n. ornatus, v. ars in re*, Kunstlen, Besmykkelse. 2) *blanditiæ*, søde Ord, Smiger. Ecki vil eg dekr þetta, *has blanditias fastidio*, denne Sledsken er jeg ikke for.

Deli, *m. canis mas*, en Hanhund.

Demant, *m. adamas*, en Demant.

Dempa (at dempa), *compescere*, dæmper, neddysser.

Dengi (at dengia), *tundere*, dænger paa, slaar i et væk. Dengia liá, *aciem falcis extenuare*, at fortynde Eggen af en Le ved Udhamren, hare en Le. Dengia einum nidr, *aliqvem humi sternere*, at slaa, kaste en til Jorden.

Dengsla, *f. extenuatio falcis*, Udhamring af Eggen paa en Le.

Dengslu-hamar, *m. malleus samiatus*, en egen Hammer der bruges til slig Udhamring, en Harehammer.

Dentr, *m. calantica erectior*, hvidt linnet opstaaende Fruentimmersæt af det større Slags.

Dentugr, *cristas erigens*, som bær høit opstaaende Hovedtøj.

Depill, *m. nubecula*, en Spætte, Plæt af en anden Farve.

Deplóttr, *scutulatus*, spættet, smaaspraglet, plettet.

Depla (at depla) augum, *nictare*, blinker med Øjnene.

Depraz (at depraz), *deficere*, *marcescere* (v. dapraz), tager af, faar et svageligere eller svageligere Udseende.

Depra, *f. defectus*, sygeligt eller sørgmodigt Udseende.

Der, *n. umbraculum pilei*, Skygget paa en Hat eller Hue (naar det ikkun sidder foran).

Des, *moschus*, *zibethum*, Moskus.

Des-köttr, *m. animal zibethicum*, Moskusdyret, Zibetkatten.

Des, *f. tumulus*, *cumulus*, opkastet Gravhøj. (*inde nom pr. villæ*: desiar-myri).

Des-lygt, *f. odor pastilli moschi*, Moskuslugt.

Desſiz (at desſaz), *pejorari*, forværres. 2) *collutari*, besudles. Vedráttan tók at desſaz, *cælum minabatur calamitatem*, Vejrliget begyndte at blive ublidere.

Deſs, *n. mala fortuna*, Uheld, Ulykke.

Dett (datt, hefi dottid, at detta), *cadere*, falder.

Dettr, *n. casus*, *lapsus*, et Fald.

Dextra (at dextra), *molliter servire*, (à dekr), opvarter, tjener en særdeles omhyggeligen, dækker for, klostrer for. Ecki mun ég dextra þig lengr, *non tibi diutius ablandiar*, *dextram porrigam v. palpum tibi non obtrudo*, jeg vil ikke give dig flere gode Ord, ikke kjæle for dig længer.

Dextr, *n. sollicita officiositas*, *v. dexteritas molliter serviendi*, meget omhyggelig Opvartning.

2) *superflua mundities*, overdreven Pyntelighed.

Deyfa, *f. surditas*, Døvhed; *it.* vandagtig Smag. 2) *languor*, *v. hebetudo*, Sløvhed.

Deyfi (at deyfa), *hebetare*, sløver.

Deyfandi medöl, *narcotica*, bedøvende Midler.

Deyfa, *f. languor*, Dorskhed, Sløvhed. (à daufr).

Diákn, *m. diaconus*, en Degn.

Diakni, *m. idem.*

Díar, *m. pl. dii*, Hedningenes Guder.

Día-miödur, *nectar*, *hydromel deorum*, Gudernes Mjød.

Diarfr, *audax*, dristig, djærv.

Diarflegr, *audacter procedens*, som gaar dristig tilværks.

Diarflega, *audacter*, dristigen.

Diarfmæltr, *liber*, *intrepidus*, *nil dissimulans*, dristig i Tale, fripostig. *R.*

Diáſn, *n. mitra*, et stadseligt Hovedtøj.

Diblisſa, *f. carcer* (*proprie mulier furiis agitata*, *gall.* diablesſe), et Fængsel (fornemmelig underjordisk).

Dífi (at dífa), *subigere*, *comprimere*, trykker ned, drænker. Haninn dífdi hænunni, *gallus subegit gallinam*, Hanen drænkede Hønen. Dífa í, *immergere*, dyppe ned i.

Difill, *m. diabolus*, Djævelen. Diell, *idem.*

Dífing, *f. immersio*, Dyppen i.

Dífla (at dífla), *devovere*, forgjør, forhexer.

Digna (at digna), *madescere*, befugtes, vædes. Hönum dignar hugr, *animus ei languescit*, han taber Modet.

Digull, *m.* (*v.* deigull), *catinus*, en Smeltedigel.

Digraz (at digraz), *incrassari*, *tumescere*, bliver tyk.

Digr, *crassus*, tyk (af Omkreds). 2) *tumidus*, *superbus*, opblæst, hovmodig. Hann feck digurt ámæli fyri því, *inde in acerbam reprehensionem incurrebat*, det blev meget lagt ham til Last.

Digurd, *f. crassities*, Tykkelse, stor Omkreds.

Digurbarklega, *thrasonice*, *tumide*, hovmodigen.

Digurlega, *idem*. At láta digurlega, *tumide se gerere*, at gjøre sig til, være storagtig, have hovmodigt Væsen.

Digurleiki, *m. v.* digurd, Tykhed.

Digur-raddadr, *grandisonus*, *gravis voce*, som har en stærk; *it.* en lav (i musikalsk Forstand) hul Stemme.

Digur-rómadr, *idem*.

Dik, *n. cursus*, Løben; *it.* Gang med lange Skridt. Hann tók undir sig dik, *in pedes se conjecit*, han løb, rendte, tog til Bens.

Dika (at dika), *currere*, løber, gaar hurtig; *it.* med lange Skridt.

Diki, *n.*, *palus*, en Pøl, Sump. 2) *piscina v. fossa*, en Park, Vandgrav, Dige.

Dikta (at dikta), *dictare*, siger en til der skriver, dicterer. 2) *fingere*, *commentari*, digter, sætter op; *it.* lyver.

Diktr, *m. commentum*, en Løgn, en Digt. 2) *poema*, et Digt.

Dila-skarfr, *m. corvus maris maximus*, *pelicanus major*, *v. carbo*, en Hvidlaaring (Søfugl).

Díli, *m. macula*, *punctum*, en Spætte, en liden Plet af en afstikkende Farve. Hvítr hörundsdíli, *levce*, en hvid Plet i Huden. Þar sá ei döckvann díla, *omnia canduere*, der var ikke en mørk Plet at se.

Diilkr, *m. agnus subrumus*, *sububer*, et Lam som hele Sommeren har gaaet med Moderen, et Pattelam.

Díióttr, *maculosus*, *scutulatus*, smaaspraglet, spættet.

Dilla (at dilla), *lallare*, nynner, luller et Barn i Søvn.

Dill, *n. cantus nutricum*, *nænia soporifera*, Nynnen, Lullen, hvorved et Barn dysses i Søvn.

Dimma, *f. tenebræ*, *caligo*, Mørke, Taage.

Dimmir (at dimma), *tenebrescere*, mørknes. Nú dimmir, *jam tenebrescit*, nu bliver det mørkt.

Dimmleitr, *pullus*, mørkladen, sortagtig af Udseende.

Dimmraddadr, *voce obscurâ & gravi*, som har en hul, dyb og dog tillige stærk Stemme.

Dimmr, *obscurus*, *opacus*, mørk. Dimmr litr, *color surdus*, mørk, dunkel Farve.

Dína, *f. danubius*, Donauflóden.

Dínu-mynni, *n. os danubii*, Donaus, Isthers Udløb.

Dindill, *m. cauda ursi*, udhængende Hale (paa firfødede Dyr). (*pr. pendulum quid*, en Ting der hænger og dingler).

Dindla, *f. cauda v. extremitas rei*, det samme.

Dindla (at dindla), *pendere*, hænger (om Halen paa Dyr).

Díngla (at díngla), *moveri*, *motari pendens*, dingler.

Díngull, *m.* *stiria* (*v.* frostdíngull), en Istap.

Diöfull, *m.* *diabolus*, Djævel.

Diöfla-díki, *n.* *styx*, *orcus*, Pølen, Helvede.

Diöfla *v.* dífla.

Diöful-ódr, *dæmoniacus*, besat, rasende gal.

Diörfúng, *f.* *audacia*, *confidentia*, Djærvhed, Dristighed.

Dirdill, *m.* *cauda vituli marini*, en kort Hale (paa firføddede Dyr).

Dirfi (at dirfa), *animum addere*, *animare*, giver en Mod, gjør en dristig. Diarfr er sá þig dirfir, *sui confidens sit*, *necesse est*, *qvi tibi animum addere sperat*, dristig tilgavns maa den være som skal give dig Mod.

Dirfd, *f.* *v.* diörfung.

Dirfska, *f.* *idem*, det samme.

Dirfiz (at dirfaz), *audere*, vover, drister mig til at; ég dirfumz at tala til ydar, *sustineo vos alloqvi*, jeg er saa fri at give mig i Tale med Dem, tager mig den Frihed at tiltale Dem.

Dirfinn, *v.* diarfr, djærv, dristig.

Dis, *f.* *tumulus* (*v.* des), en Gravhøj.

Disia (at disia), *tumulare*, begraver i Høj.

Disiadr, *terra obrutus*, begravet, højlagt.

Dísir, *f. pl.* *deæ sorores*, Gudinder. 2) *parcæ*, Norner, som raade for Menneskenes Liv. Ecki erú allar dísir daudar enn, *adhuc ignorant parere parcæ*, endnu er ikke alt Haab forsvundet. Skjæbnen kan forandre sig.

Diskr, *m.* *patina*, *discus*, *orbis*, en Tallerken, et lidet rundt Fad.

Diska-fleusari, *m.* *catillo*, *lurco*, en Tallerkenslikker, Snyltegjest; *it.* en Fraadser.

Dí-sætr, *nectaris instar dulcis* (*à* díar), sød, honningsød, som Gudernes Drik.

Ditta (at ditta at), *rimas occludere*, tætter, tilstopper Sprækker og Aabninger. Hér þarf at ditta at húsum, undir veturinn, *hic rimæ domuum omnes, ante hyemem occludendæ sunt*, her maa Husene istandsættes, Aabninger og Sprækker tilstoppes førend Vinteren begynder.

Dittr, *m.* *casus repentinus*, et uventet Tilfælde; *it.* pludseligt Uheld.

Diúp, *n.* *altum*, *profunditas*, (*angl.* deep), Dybet.

Diupleikr, *m.* *profunditas*, Dybhed. *R.*

Diúp-siór, *m.* *pelagus*, Havet.

Diúp-sær, *ingentis consilii*, dybtseende, skarpsindig.

Diúp-vitr, *profundæ sapientiæ*, meget viis, klog.

Diúpr, *profundus*, *altus*, dyb. Diúpt bord-fat, *gabata*, et Suppefad, en dyb Tallerken.

Dodi, *m.* *languor*, Svaghed, Kraftløshed; *it.* Dovenskab, Uvirksomhed.

Dodinn, *languidus*, svag, doven, dorsk.

Dodna (at dodna), *languescere*, affræftes, bliver uvirksom.

Doda (at doda), *languefacere*, afkræfter, svækker.

Dodalegr, *languidulus*, som lader til at mangle Liv og Virksomhed.

Dodalega, *languide*, afmægtigen, svagelig, langsomt.

Dodaskapr, *m. ignavia*; *languor*, Afmægtighed, Dovenskab.

Dofi, *m. torpor*, *ignavia*, *veternus*, Følesløshed (naar et Lem sover); *it.* Dorskhed.

Dofinn, *ignavus*, *pigranimis*, slöv, mat, følesløs, uvirksom.

Dofinleiki, *m. torpor*, Søvnagtighed i Fremgang og Handlemaade, Sløvhed, Uvirksomhed.

Dofna (at dofna), *marcescere*, sløves, mattes, taber Kræfter, bliver doven, uvirksom. Dofnad öl, *zytus fugiens*, dovent Øl. Dofnad vín, *vappa*, Vin som har tabt sin Kraft, doven Vin. Hann er dofinn í embætti sínu, *conglaciat illi munus*, han er uvirksom i sine Embedsforretninger.

Dofníngi, *m.* ɔ: dofinn madr, *homo piger*, *ignavus*, en uvirksom; *it.* sløv, dum.

Doggr, *m. conus*, en opstaaende kegleformig Spids. 2) *canis* (*angl.* dog), en stor Hund. Hann sitr upp vid dogg, *repandus sedet*, han sidder halv opreist (i Sengen eller paa et Leje).

Docka, *f. spira linea*, et lille Fid af Garn eller Traad, en Dukke. Tvinna-docka, þrádar docka, *idem*, en Dukke Tvinde, Traad.

Dockr, *m. cauda* (*angl.* dock), en kort, stumpet Hale.

Dólgr, *m. hostis*, *fortis adversarius*, en Fiende. Fylgdac Frísa dólgi, *Frisorum hostem secutus sum v. sub illo merui*, jeg tjente under Frisernes Fiende, var iblandt hans Følge.

Dóli, *m. servus*, en Træl.

Dólkr, *m. dolon*; en Dolk.

Dólpúngr, *m. insectum larvatum*, en Puppe. 2) *æstus pelagicus*; Bølgerne paa Havet.

Dolpr, *m. animal insuitatæ crassitiei*, et Dyr af usædvanlig Førhed.

Dolś, *n. hæsitatio*, *tardatio*, Tøven, Nølen.

Dolsa (at dolsa), *hærere*, nøler, tøver. 2) *impedire*, forsinker en. Þeir dolsudu á fylgdar manni Ögmundar, *comitem Ögmundi impediebant*, de forsinkede, opholdt Øgmunds Ledsager.

Dóma-bók, *f. tabulæ publicæ*, en Tingbog, Justits- eller Dom-protokol.

Dóma-dagr, *m. dies extremi judicii*, Dommedag.

Dómandi, *m. judex* (*sæpius in plur.* dómendr), en Dommer.

Dómari, *m. idem.*

Dómhríngr, *m. circulus sub dio*, *ubi judices consederant*, en Kreds hvor Dommerne paa en dertil udvalgt Plads under aaben Himmel anhørte og paakjendte Rettergangs Sager.

Dómhús, *n. prætorium*, *domus judicii*, et Domhus, Tinghus.

Dómkyrkia, *f. ecclesia collegiata*, *templum cathedrale*, en Domkirke.

Dómrof, *n. contemtus rei judicatæ*, Overtrædelse af en Dom.

Dómrof, *n. mulcta eorum, qui judicia contemnunt (olim 8 coronati danici)* den for en slig Overtrædelse fastsatte Pengestraf (i de ældre Tider 8 danske Kroner).

Dóms-atqvædi, *n. sententia judiciaria*, en Dommers givne Eragtning, en Dom.

Dóms-áfelli, *n. condemnatio*, Fordømmelse, den Dommer Eragtning hvorved en kjendes pligtig til at give Skadeserstatning eller lide Straf.

Dóms-dagr, *vid.* dómadagr, den yderste Dag, Dommens Dag.

Dóms-menn, *m. pl. judices pedarii, assessores*, tilforordnede Dommere i en Ret.

Dóm-stóll, *m. tribunal*, en Domstol.

Dómr, *m. judicium (angl.* doom), en Dom.

Dómr, *m. res momentosa*, en Ting af særdeles (virkeligt eller indbildt) Værdi. Eigindómr, *peculium*, Ejendom. Heilagr dómr, *reliquiæ sanctorum*, Relikvier, Levninger af Helgene, eller hellige Sager.

Dómr, *m. provincia*, en Bestilling (især Bestyrelse af et Land). Kongdómr, *regnum*, Kongeværdighed.

Dómr, *m. qvalitas*, Beskaffenhed, Art. Herradómr, Herredømme, Herreværdighed. Barndómr, Barndom.

Dómr, *m. fatum triste*, en forudbestemt ulykkelig Skjæbne. Mikill dómr er á þessum manni, *malignum hunc virum fatum premit*, Ulykken forfølger denne Mand.

Doppa, *f. bulla, umbella*, et lidet rundt Smykke af buklet eller ophøjet Arbeide.

Dorga (at dorga), *hamo & fune piscari*, fisker med en Haandline, angler. 2) *captare*, jager, stræber efter at naa noget.

Dorg, *f. hamulus piscatorius cum fune*, en Haandfiskeline med Krog, Fiskesnor. At vera í dorgum, *captare, ambire*, at lægge an paa ved allehaande Kunster at naa et bestemt Øjemed eller en vis Ting.

Dorgdíngull, *m. formica*, en Myre (eg. aranea bipunctata).

Dorma (at dorma), *dormire*, sover.

Dornika (at dornika), *tornare*, svarver, drejer. 2) *modulari*, synger, spiller.

Dornik, *n. modulamen*, Syngen, Spillen.

Dornikadr, *peronatus*, som har grove eller stive Støvler paa Benene.

Dornikur, *f. pl. perones*, et Par stive Støvler, Vandstøvler.

Dorníngar, *m. pl. idem*, det samme.

Dorra, *f. conus, lignum porrectum*, et langt smalt Træ; *it.* en udstrakt Længde.

Dorri, *m. aries v. caper*, en Vædder eller Gjedebuk.

Dós, *f. pyxis*, en Daase.

Dos, *n. langvor*, Mathed, Afkræftelse. Hann liggr í dosi, *langvet*, han ligger i Afmagt; *it.* udmattet.

Dosadr *vid.* Dasadr.

Dosa *vid.* Dasa.

Dośk, *n. tardatio*, Tøven, Nølen.

Doska (at doska), *tardare, morari*, sinker, opholder mig, tøver.

Dotta (at dotta), *dormitare, nictare capite*, smaanikker med Hovedet af Søvnighed.

Dott, *n. dormitatio*, søvnagtig Nikken med Hovedet.

Dóttir, *f. filia*, en Datter.

Dóttur-son, *nepos ex filia*, en Dattersøn.

Dóttur-dóttir, *neptis ex filia*, en Datterdatter.

Dótturmadr, *gener*, en Svigersøn.

Dóttur-dótturmadr, *progener*, en Datterdatters Mand, Datters Svigersøn.

Dóttur-sonarkona, *pronurus*, en Dattersøns Kone, Datters Svigerdatter.

Döfnun, *f. euchymia, eucrasia*, hældig, trivelig Opvæxt, Trivelse.

Döfnunar-barn, *puer bene corpus faciens*, et Barn som godt trives, voxer til.

Döf, *f. clunes, posterior pars beluæ*, Bagdelen af store Dyr. Biörninn liggr á döfinni, *ursus clunibus insidit*, Bjørnen sidder oprejst paa Huk. At liggia á döf, *torpere*, at være følesløs, dorsk.

Dögg, *f. pluvia, psecas, proprie: ros.* Dug; *it.* Smaaregn. Morgun-dögg, *ros matutinus*, Morgenduggen. Nátt-dögg, *ros nocturnus*, Natduggen. Doggarlegr, *pluvius*, siges om Luften naar den seer ud som det snart vil regne, fugtig.

Döggva (at döggva), *rigare, irrigare*, vander, bestænker med Vand, dugger.

Döggvadr, *roscidus, irrigatus*, Bedugget, Vandet, overgydet med Vand.

Döggvan, *f. irrigatio*, Overgydelse, Bestænkelse med Vand, Beduggelse.

Döggvar, *pluit*, det dugger, regner smaat.

Dögg-slódi, *m. semita pluvialis, rorulenta*, Sporene efter Mennesker og Dyr i Duggen.

Dögl, *n. pl. arma, suppellex militaris, in specie galea*, Vaaben, Krigsredskaber, især en Hjælm.

Döglíngr, *m. rex, pr. galeatus*, en Konge (eg. en som har Hjælm paa Hovedet). Digt.

Döglíngr, *m.* (*qs.* dylgíngr), *homo latitans extorris*, (*Sturl. S.* I. 13.) en Landsflygtig, fredløs.

Dögun *v.* Dagan, *f. diluculum*, Dagbrækning, Dagning.

Dögurdr, *m. prandium*, (*vid.* dagverdr), Morgenmad, Davre, Frokost.

Döck, *f. fovea*, en Grav, Grøft. 2) *claustrum navale*, en Dok, indelukt Havn.

Döck (dökti, hefi dökt, at döckva), *obscurare*, formørker, fordunkler.

Döck-blár, *lividus, cyaneus*, mørkeblaa.

Döck grænn, *thalassicus*, mørkegrøn.

Döckgrár, *cineraceus*, mørkegraa.

Döckgulr, *ravidus*, mørkeguul.

Döck arpr, *fuscus*, mørkebrun.

Döck móraudr, *ruffus*, brunagtig, mørkegraa.

Döckraudr, *furvus, spadiceus, mustelinus*, mørkerød, rødbrun.

Döckvi, *m. nigredo*, Mørke, Dunkelhed.

Döckleitr, *nigricans*, mørkladen.

Döckna (at döckna), *nigrescere*, bliver mørk, sort.

Döckr, *niger*, *nigricans*, sort, mørk. Döckr hörunds-blettr, *melania*, en sort Plet i Huden.

Döll, *f. nympha* (*vid.* Þöll), en Gudinde, Nymphe *poët.* et Fruentimmer.

Dömp, *f. ancilla*, en Tjenestepige; *it.* et arrigt Fruentimmer, en ond Kvinde. (â dempa).

Dörr, *m. hasta*, et Spyd, Kastegevær. Digt. Sécat éc Hrólfs or hendi né Hrollaugi fliúga dörr, *nec ex Hrolfi, neqve ex Hrollögi manu missam volare hastam video*, intet Spyd ser jeg udsendt af Hrolf eller Hrolløg.

Drabb, *n. ineptiæ*, ufornuftig og uforstaaelig Tale, Sludder, Snak. 2) *labor molestus*, møisomt Arbejde (især besværlig Rejse).

Drabba (at drabba), *nugari*, sladrer, pludrer i et væk. 2) *lacerare deterere*, opslider, forbruger; útdrabbad fat, *vestis detrita*, opslidt Klædningsstykke.

Drabbari, *m. gerro, nugator*, en Pluddermund, Vaaser.

Drafa (at drafa), *obscure loqvi*, taler uforstaaelig, dræver.

Draf, *n. langvida locutio*, Dræven, uforstaaelig Tale (fornemmelig beskjænkede Menneskers).

Draf, *n. siliqva, esca procina marcida* (*angl.* draff), Svinesøde, Drav.

Drafinn, *marcidus, putridus*, fordærvet, raaden.

Drafla (at drafla), *vid.* drafa (*angl.* to drawl), det samme som drafa.

Drafl, *n. verba inania item: apinæ*, upaalidelig Tale, løs Snak.

Drafli, *m. colostrum, caseus lactis nondum confectus*, adskilt (sød) Melk, ostet Melk; *it.* Kalvedans.

Drafnadr *vid.* Drafinn, gjennemraaden.

Drafna (at drafna), *marcescere, putrescere*, raadner, fordærves, opslides. Þad drafnar i-sundr, *marcescit, dissolvitur*, det trævles, slides op, raadner itu.

Drag, *n. cannæ*, Straakjøl (ↄ: Kjølens nederste Beklædning under et Skib eller en Baad).

Draga (dragadi, at draga), *cannas carinæ applicare & affigere*, lægger Straakjøl under.

Draga, *f. fascis tractarius*, en Dragt som slæbes (fornemmelig en Dragt Tømmer som transporteres ved Heste og Kløvsadler saaledes at den ene Ende trækkes langs med Jorden).

Dragi, *m. tractor, bajulus*, en Lastdrager, Sjover.

Dragkista, *f. arca loculata*, en Dragkiste.

Draglok, *n. operculum ductarium*, et Laag der skydes frem og tilbage ved Indfatning, uden Hængsler.

Dragnet, *n. verriculum, sagena*, en Trækigarn, et Kastevod.

Drag-löd, *f. matrix filorum ductaria*, det Jerninstrument med Huller af forskjellig Størrelse, hvorigjennem man trækker Staal- og Messingtraad for at forme den.

Dragna (at dragna), *trahi, raptari*, trækkes, slæbes voldsom afsted langs med Jorden. G. biskup dragnadi um griót og mós, *G. episcopus, per grumos & glabreta raptabatur*, Bisp G. henslæbtes langs stenede og mosbegrode Ujævnheder. Skídi dragnadi eftir hestinum, *Scidius post eqvum raptabatur*, Skidi slæbtes hængende fast ved Hesten.

Drag-reipi v. Dragreip, *n. funis ductarius, hypera, funis chalatorius*, det Tov eller den Line hvorved et Raasejl hidses og nedfires.

Drákon, *m. draco*, en Drage, flyvende Slange.

Dralla (at dralla), *appensus seqvi*, slæber mig frem bag efter.

Dramb, *n. fastus, elatio animi*, Hovfærdighed.

Dramba (at dramba), *superbire*, hovmoder mig.

Dramblátr, *superbus*, storagtig, opblæst.

Dramblæti *n. superbia*, Hovmod, Storagtighed.

Drambsemi, *f. idem*, det samme.

Drambsamr *vid.* dramblátr, hovfærdig, opblæst.

Drambvísi, *f. vid.* dramblæti, Storagtighed, Overmod, grov Stolthed.

Drambr, *m. qvicqvid coniforme, v. convexum se effert & in altum surgit*, enhver ophøjet, knejsende Skikkelse.

Dramb, *n. idem (vid.* hnacka-dramb), det samme.

Drángr, *m. ocris, scopulus maris acutus*, et Blindskjær; *it.* en (paa Landet eller over Vandet) enkelt spidsopgaaende Klippe.

Drángi, *m. idem*, det samme.

Drápa, *f. carmen prolixum, strophis octonis versibus intercalaribus distinctum*, et højtideligt Æredigt (i den nordiske Oldtid) som oftest bestaaende af ottestrofede Vers, i visse Hovedafdelinger, adskilte ved Omqvæde.

Drápu-lag, *m. melodia vulgaris sev militaris, dicti carminis*, Melodien paa slige Vers.

Drápu-stúfr, *m. poëma defectum, infra 12 versus*, et Stykke af en drápa, et kort Digt, kortere end tolv Vers.

Dráp, *n. cædes*, (*vid.* drep), Drab, Aflivelse. Þad er dráp, det er ikke til at holde ud.

Dráps-vedr, *n. calamitas, sæva procella*, et skrækkeligt Uvejr.

Drasill, *m. eqvus*, en Hest.

Drasla (at drasla), *succursorie ferri*, farer skjødesløst men skyndsomt afsted.

Dratt, *n. itio freqvens*, Gang, Vandring i korte, *it.* smaa, slæbende Skridt.

Dratta (at dratta), *ititare*, gaar med slige Skridt. 2) *pediseqvum esse*, følger i Hælene paa en (som Tjener, Opvarter, &c.)

Drattar-hestr, *eqvus tractarius*, en temmelig god, hurtigløbende, Ridehest.

Dráttar-vinda, *f. sucula*, en Vinde, Vindebom, et Spil.

Dratthali, *m. vulpes*, en Ræv.

Dráttar (at drátta), *morari*, gjør Forhaling, foraarsager Ophold. Mig dráttar ecki um þad, *non moratur me*, det gjør mig hverken fra eller til.

Dráttr, *m. tractus*, Trækken, Dragen. 2) *dilatio, mora*, Tøven, Ophold, Forsinkelse.

Dráttr, *m. piscis, qvi uno actu trahitur*, en Drat, Fangst som en Fisker gjør; *it.* et enkelt Træk med et Træk-garn, eller Kast med et Kastvod. 2) *sors, partes, emolumentum*, ens Sager, Anliggender. At fylgia eins drætti, *favere partibus alicujus*, at understøtte ens Sag, tage ens Parti.

Draugaz (at draugaz), *more larvarum, circum errare*, gaar frem, vanker omkring som et Gjenfærd, spøger omkring (især i Mørke).

Draugr, *m. larva, umbra mortui, manes*, en Gjenganger, et Spøgelse. 2) *arbor arida spec. abies*, en opstaaende, hentørret Træstamme, fornemmelig Fyr eller Gran.

Draumórar, *m. pl. insomnia fatua*, Urolighed i Søvne, starke intet betydende Drømme.

Draum-madr, *m. somniator*, en som foregiver sig at have Aabenbaringer i Søvne, en Drømmer. 2) *genius familiaris somniatorum*, enhver Drømmendes særegne Genius. 3) *metaphrastes somniorum*, Drømmetyder.

Draumspakr, *somniis sagax, præsagus*, som forudser Ting ved Hjelp af Drømme; *it.* som forstaar den Konst rigtig at udtyde Drømme.

Draumspeki, *f. oneirocritica*, den Egenskab at tildrømme sig Kundskab om uskjete Ting; *it.* Drømmetydning.

Draumstola, *qvi nunqvam somniat*, som ingen Drømme har, aldrig drømmer.

Draumr, *m. somnium*, en Drøm. Þer er draums, *somnias*, du drømmer.

Draupnir, *m. annulus, qvi dicitur aurum stillasse* (*vid.* Eddam), Navnet paa en Guldring, Odin tilhørende, hvorom Oldtiden digtede: at det hver niende Nat faldt 8 ligesaa kostbare Guldringe af den. (à drýp).

Drefia, *f. vid.* trefia.

Dreg (dróg, hefi dregid, at draga), *ducere, trahere*, drager, trækker, slæber hen. Draga at, *attrahere*, trække til, indsamle. Draga af edr frá, *detrahere*, trække fra, formindske. Þá dró af mætti hanns, *tum deficere incepit*, da tog hans Kræfter af. Draga á tálar, *decipere*, bedrage, skuffe; *it.* forføre. Draga fiödur yfir, *tegere*, skjule, fordølge. (*pr. penna expungere, ne legi possit*, udstryge med en Pen, gjøre ulæselig). Dragaz á, *leviter promittere*, love saa løseligen, halvomhalv. Draga sig framm, *honores ambire*, søge Udmærkelse. Draga framm, *protrahere*, fremdrage; *it. satis habere*, have nok; hjelpe sig med det man har. Draga sundr sættir, *pacificationem impedire*, hindre Forlig. Draga saman her, *exercitum cogere*, samle Tropper. Draga saman penínga, *pecuniam conflare*, samle paa Penge. Draga í hlie, *subtrahere, subducere*, unddrage. Draga i vírinn, *sumtibus parcere, parce uti*, unddrage sig fra Bekostning, spare paa Skillingen. Draga á lánginn, *idem*, det samme. Draga fódrid vid, *de pastu detrahere*, formindske, spare paa Foringen. Draga undan, *a) differre, procrastinare*, udsætte, forhale. *b) præcurrere*, komme et Stykke forud, faa et Forspring. *c) elabi*,

evadere, undløbe, slippe bort. *d*) *subtrahere*, skjule. Draga uppi, *a*) *satis habere in omnem eventum*, kommer ud med. *b*) *in via assequi aliquem*, indhente, hale ind. Draga framm hiá, *præterire*, trække forbi; *it.* komme foraud. Draga fyrir augun skýlu, *velum oculis obtendere*, binde for Øjnene; *it.* kaste Blaar i Øjnene. Dragaz upp, *tabescere*, svinde hen, falde af. Draga upp, *a*) *delineare*, tegne af, gjøre første Udkast, afridse. *b*) *præmium reportare*, erholde Belønning, Fordel. Þeir dróu fullt upp, *plenam mercedem adepti sunt*, de fik det fuldbetalt. Dróu lítid upp, *defraudati sunt*, de blev narrede, snudte, det slog dem fejl. Draga um gard, *pr. per aggerem elevare*, løfte, slæbe over et Gjerde; *it.* langs en Jordbro eller ophøjet Jordvej; *it.* rejse om (ɔ: Vejen tæt forbi) en Bondegaard. *metaph. primas tenere*, være den ypperste. Draga af sér, *a*) *vires dissimulare*, skulke, ikke arbejde af alle Kræfter (hvor det behøves). *b*) *sibi subtrahere & in seros usus servare*, spare, formindske Bekostninger paa sig selv. Draga mun á frægd hanns, *offuscabitur gloria ejus*, hans Berømmelse vil nok fordunkles. Á, *v.* fyrir túnglid dró í gær, *heri luna eclipsin passa est*, igaar var Maanen formørket; *item*: igaar overskyggedes Maanen.

Dregg, *f.* *fex*, *sedimentum*, Bundfald, Fod.

Dreggiadr, *feculentus*, som har sat Fod, Bærme.

Dreggia-laus, *defecatus*, som intet Bundfald har.

Dregill, *m.* *limbus*, *instita*, en Bræmme, Kant (paa Klædning); *it.* en Strimmel Foder under Kanten af et Klædnings-Stykke. 2) *funis*, et Reeb, Baand.

Dregladr, *redimitus*, smykket med Baand eller Bræmmer. 2) *ligatus*, ombunden, belagt med smalle Baandstrimler. Dreglud stál-húfa, *galea redimita v. ligata*, en stadselig belagt Hjælm, Staalhue.

Dreifi (at dreifa), *spargere*, *dissipare*, spreder ud, fordeler, udbreder. Dreifa til-vid, *insimulare*, paadutte, beskylde. Þar er eingvum til at dreifa nema Þér, *præter te*, *nemo insimulari potest*, der kan ikke blive Spørgsmaal om andre end dig, det kan kun gjelde dig.

Dreifing, *f.* *sparsio*, *dispersio*, Udspredelse, Fordeling.

Dreif, *f.* *idem*, det samme. Þad fór allt á víd og dreif, *in auras aufugit*, det blev til Ingenting, der blev intet af. Drepa á dreif, *dissimulare*, *v. in auras sparsim projicere*, slaa, saa hen i Vejr og Vind.

Dreif, *sparsim*, adspredt; (Biord) hist og her.

Dreifr, *sparsus*, *rarus*, udbredt, fordelt, adspredt.

Dreiri, *m.* *sangvis*, *cruor*, Blod. 2) *quicunque humor*, Vædske. Hönum mátti nær einum fíngri dreira vekia fyri reidi, *adeo tumuit ira*, *ut fere attactu digiti sangvis eliceretur*, han var saa vred at man næsten kunde sprænge Blodet ud af ham blot ved at berøre ham med en Finger.

Dreiri (at dreira), *fluere, stillare*, bløder, item: flyder.

Dreirugr, *cruentus*, blodig. 2) *humidus*, fugtig, vaad.

Dreirgr, *contracte*, *idem*, det samme.

Dreissa (at dreissa), *superbire, sybarissare*, bryster mig, viser mig overmodig, opblæst.

Dreiss, *n. superbia, insolentia*, Hovmod.

Dreissugr, *insolens, superbus*, opblæst, hovfærdig.

Dreitill, *m. gutta*, en Draabe.

Dreiti (at dreita), *minimum humoris emittere*, udskyder lidt Fugtighed, vædsker.

Dreitla (at dreitla), *stillare*, flyder langsomt, i Draaber. (*de vaccis dicitur, quando lac parum & stillatim præbent*, siges fornemmelig om Kjør, Faar, Gjeder, naar de malke lidet og ligesom draabevis).

Dreki, *m. draco, lacertus*, en Drage, flyvende Slange. 2) *navis rostrata draconis insigni*, Skib, som har en Drage til Galeon.

Dreka-bæli, *n. draconum nidus*, en Dragerede. (*poet. aurum*, Guld).

Dreck (at drecka), *bibere, potare*, drikker. Dreckaz á, *combibere*, drikke sammen, hinandens Skaal, hinanden til. Drecka minni godanna, *in memoriam deorum bibere*, drikke en Skaal til Gudernes Ære. Drecka þurt í botn, *more græco bibere*, drikke ud. Drecka yfir sig, *vino se obruere*, drikke sig beruset. Drecka einum til, *salutem alicui propinare*, drikke en til, opfordre en til at drikke Skaal med sig. Drecka á einn, *idem*, det samme. Drecka teig, *amystidem bibere*, tage en god Slurk, drikke i et væk. Drecka ofan á mat, *à gratiis bibere*, drikke paa Maden, ɔ: til Fordøielse.

Drecka, *f. potio*, Drikken. 2) *obba*, en Bomberd, Skaal som skal drikkes ud. *vid.* miaddrecka.

Drecki (drekti, at dreckia), *mergere, aqvis obruere*, drukner en, kaster i Vandet.

Drella, *f. onusculum*, en liden Byrde, en Bylt.

Drelladr hafr, *caper, cui onusculum appensum est*, en belæsset Gjedebuk.

Drellir, *m. pedisequus*, en Følgesvend. (*in ludo latrunculorum*, köngs-drellir, *pedisequus regis*, Kongebonden i Skakspil).

Drembi, *n. tumor*, Hovmod, Indbildskhed.

Drembinn, *fastuosus*, storagtig, opblæst.

Drembilátr, *idem*, det samme.

Drembilæti, *n. fastus*, hovfærdige Lader og Fagter.

Drembiz (at drembaz), *turgescere*, opsvulmer, bliver opblæst, hovmodes. Nú drembaz í hönum bitar, *jam pingvescit*, han bliver fed.

Drengilegr, *virilis*, mandig, ædel og kraftfuld af Udseende og Lader.

Drengilega, *fortiter, viriliter*, mandigen, med ædel Styrke.

Drenglundadr, *generosus*, kjækt og mandigent, *it.* høit og ædelt tænkende. Drenglyndr, *idem*, det samme.

Drengi (at drengia), *coarctare*, (*vid.* þrengi), gjør trang, trækker sammen.

Drengíng, *f. coarctatio*, Sammentrækning.

Drengdr, *coarctatus*, sammentrukken.

Drengr, *m. vir animo fortis & virtuosus*, en Mand af Mod og ædel Tænkemaade. 2) *comes, satelles*, en Hofbetjent, Drabant. Drengr at verri *levi macula notatus*, en som der hviler en Plet paa.

Drengr, *m. puer infra pubertatem*, en Dreng, Mandsperson under det 14de Aar. Drengiaverk edr þiónusta, *caculatum*, Børneværk, *it.* Drengestreger, *it.* Drengs Arbejde, Tjeneste.

Drengr, *m. vulgo homuncio, neqvam*, et slet Menneske, en lavtænkende Usling. Opt er drengr í dánumanns ætt, *præstantes viri sæpe degeneres procreant*, i en ædel Slægt findes ofte en Vanslægtning.

Drengr, *m. audacia, generositas*, Mod, Sjelsstyrke, Højmodighed. Sá stód ótti af svikurunum, er sigradi drenginn fyrir öllum, at einginn þordi til vopna at taka, *metus ex perduellibus vicit omnium audaciam ut nemo arma sumere auderet*, Frygt for Forræderne betog alle Modet saaledes at ingen vovede at gribe til Vaaben.

Drengskapr, *m. virtus*, mandig Styrke; *it.* Højmodighed, ædel Daad, Ærlighed.

Drengskapar-raun, *f. virtutis tentatio*, den Forfatning (Sammenstød af Omstændigheder) hvor Mandighed eller en høj Tænkemaade eller Ærlighed prøves.

Drep (drap, hefi drepid, at drepa), *percutere, cædere v. disjicere*, slaar, giver Hug; *it.* slaar ned, udrydder. 2) *occidere*, slaar ihjel, dræber. Drepa fæti vid, *impingere, hallucinari*, støde med Foden til noget; *it.* snuble. Oft drepr fæti sá augna missir, *in tenebris freqvens hallucinatio*, den der ej kan see sig for støder (snubler) gjerne. Drepa fíngri á, *intingere digitum*, berøre med en Finger. Drepa hendi vid, *repellere*, give et Slag med den flade Haand. Drepa gat á málm, *metallum perforare*, slaa Hul paa Metal. Drepa járn, *ferrum contundere, cudere*, strække Jærn (ɔ: hamre paa tykt gloende Jærn saaledes at det strækker sig i Længden), *alias*: reka járn. Grettir drap járnid, *Grettir ferrum tutudit*, Grettir hamrede det gloende Jærn. Drepa nidr rykti, *rumorem supprimere*, neddysse, kvæle et Rygte. Drepa á dul, *dissimulare*, fordølge, lægge Skjul paa. Drepa munnbitanum í fatid, *immergere offam*, dyppe en Mundbid i Fadet (Sauseskaalen). Drepa sig úr dróma, *catenas sibi amoliri*, bryde sine Lænker, løsne sine Baand. Drepaz nidr, *internecione perire*, forgaae i en stor Ødelæggelse, Nederlag, styrte. Drepa nidr höfdi, *caput demittere*, lade Hovedet synke. Drepa tá vid, *hallucinari*, støde let med Foden. Drepa á dyr, *fores pulsare*, banke paa (ɔ: en lukket Dør). Drepa túngu á, *lingva probare, gustare*, berøre med Tungen, smage forsigtig paa. Drepa titlínga, *nictare*, blinke stærk med Øjnene. Drepr í skördin, *verbis labare (dicitur de senibus edentulis*, om gamle

Folk som have mistet deres Tænder, og derfor ej kan fremføre visse Lyd) tale utydelig. Drepr í gegnum, *perfluit*, det slaar igjennem (som Skrift paa Papir, ꝛc.) Hann drap á þad vid mig, *paucis, de ea re, me allocutus est*, han berørte den Ting (ymtede om det) da han talte med mig. Drap hliód úr öllum, *conticuere omnes*, der blev en almindelig Taushed.

Drep, *n. ictus*, et Slag. 2) *pestis*, Pest, ødelæggende Sygdom.

Drephríd, *f. calamitas*, et ødelæggende Uvejr.

Drepĺingr, *m. vid.* Drápu-stúfr, et kort Digt.

Drep-sleggia, *f. tudes*, en stor Smedehammer.

Drettíngr, *m. circulator*, en Landstryger (dratta).

Dreypi (at dreypa á), *instillare*, lader dryppe, falde draabevis. (á dropi). 2) *recreare frigidam instillando*, bestanker (egl. en besvimmet, eller som er ved at besvimme) med koldt Vand.

Drif, *n. procella, turbo, vehemens tempestas*, Storm, stærk Blæst.

Drifa-vedr, *idem*, det samme.

Drif (dreif, hefi drifid, at drífa), *pellere, propellere*, fremdriver, jager fort. Sióin drífr, *aqva marina in auras attollitur*, Søen gaar op i Røg ɔ: i stærk Storm. Þeir létu skipin drifa um stafn, *naves retro agi sustinebant*, de lod Skibene drive baglends. Drífa silfr, *argentum cælare*, gjør udpuklet, driver Arbejde i Sølv.

Drífa, *f. nix floccis mollioribus, radiis pilosis*, tykt Snefald i Stille og Tøvejr, Snefog. 2) *poet. prælium sc. nimbus telorum*, et Feldtslag eller Søbataille, ɔ: hvor Spyde og Pile regne ned som tyk Sne.

Drif-siór, *imber aqvæ marinæ*, det Vand som en stærk Blæst opriver af Søen og fører med sig.

Drif-snióṛ, *nix alata, pilosa*, Sne, som falder i Flokke.

Drift, *f. syrtis nivalis*, Snedynge, Snedrive.

Drifthvítr, *nivis instar candidissimus*, snehvid.

Dríl, *n. res abjecta, rejicula*, noget som duer til ingenting.

Dríli (at dríla), *morari, tempus fallere*, nøler, slendrer Tiden hen, driver.

Drílfiski, *n. variorum & rariorum piscium captura*, langsom og ubetydelig Fiskefangst.

Dríl-sæti, *n. metæ fæni minores & rariores*, smaa adspredte Høedynger.

Drílmenni, *n. homuncio*, et Skarnsmenneske, en slet, lumpen Karl. 2) *eorum cætus rarior*, en liden Flok af slige Mennesker.

Drilla, *f. vas angustum, monoxylon*, et lidet udhulet, uanseeligt Trækar af smal ophøjet Skikkelse; *it.* et stolt, slet Fruentimmer.

Drillu-hagr, *qvi vilissima vasa fabricare scit*, en som tilnød kan gjøre slige Trækar.

Drióli, *m. taurus*, en Tyr. 2) *mancipium corpore vasto*, en stor og stærk Træl eller Tjenestekarl, en Prygl af en Karl.

Drióla z (at driólaz), *obversari*, gaar ligefor, staar i Vejen; *it.* staar imod, vil ikke lade sig lede, ɔ: om Heste, Qvæg o. s. v.

Drioni, *m. taurus cornupeta, petulans*, en vild Tyr, som forfølger Mennesker.

Drit, *n. excrementa alvi*, Menneskers og Dyrs Excrementer (fornemmelig Søfugles paa Øer og Strandklipper).

Dritber, *n. pl. pillulæ, catapotia*, Lakserepiller.

Drít (at dríta), *sordes ejicere, cacare*, gjør mit Behov, gaar for mig selv.

Drittiz (at drittaz til), *ingratus agere*, gjør noget høist ugjerne, nødig.

Driúglega, *arroganter*, med Indbildskhed, Praleri, *it.* forsynligen, sparsommeligen, *it.* i Mængde, betydeligen, drøjt.

Driúgmannlega, *idem*, storagtigen, broutende.

Driúgum, *freqventer*, meget, betydeligen.

Driúgr, *continuus, facundus*, drøj, som længe kan tages af. 2) *sibi confidens, arrogans*, indbildsk, som tanker for højt om sig selv.

Driúpi (at driúpa), *pronus hærere, caput demittere*, lader Hovedet synke, nedbøjer det. 2) *metaph. tristor*, sørger, bedrøves. Driúpir höfdi, daudr er Þengill, *luget mons v. promontorium, mortem thengili*, ɔ: *regis*, Forbierget bøjer sig af Sorg over Kongens Død.

Driúpr, *humilis, supplex*, ydmyg. 2) *tristis*, bedrøvet, nedbøjet af Sorg.

Drόg, *f. fibra*, en Trævle, løse Traade. 2) *vestis detrita*, udslidt Klædningsstykke. Eingin dróg er í því heil, *ne unica qvidem fibra, v. filamentum ejus integrum est*, der er ikke en hel Traad i det mere, det er ganske opslidt.

Dróg, *f. eqva vilissima effæta*, en uduelig, maver Hest. 2) *homuncio*, et Drog af et Menneske.

Droll, *n. tardatio*, Tøven, Nølen, Forsinkelse.

Drolli (at drolla), *hærere, moras nectere*, nøler, staar og hænger.

Drollsamr, *cunctabundus*, som gjerne tøver, en Nøler, sendrægtig.

Drómi, *m. vinculum*, Baand og Fængsel (fornemmelig dog de Reb hvormed Mennesker og Dyr bindes).

Dromundr, *m. dromedarius, dromas*, en Dromedar, en Kamel med En Pukkel.

Dromundr, *n. dromon, navis genus*, et Skib af usædvanlig Størrelse og egen Bygningsmaade (see Orkneyínga Saga, Kbh. 1780 S. 298).

Drop, *n. stillicidium*, Draabefald (à drýp).

Dropi, *m. gutta*, en Draabe.

Dropóttr, *guttatus*, spættet, spraglet, med smaa runde Pletter, haglet.

Drós, *f. fæmina ingenua*, et fornemt, et ædelt, veltænkende Fruentimmer.

Drótt, *f. populus, plebs*, Folk, Mængden, Publikum.

Drótt, *f subliminare in foribus domuum*, Dørtærskel; *it.* begge Dørstolper med det øverste Dørtræ og Dørtærsklen, *it.* Dørtræ.

Drottinn, *m. dominus*, en Herre.

Drottinn-hollr, *domino fidus*, som er sin Herre tro.

Drottins-bæn, *pater noster*, Herrens Bøn, ɔ: Fadervor.

Drottins-dagr, *dies dominica*, Søndagen.

Drottins-svik, *perduellio*, *apostasia*, Forræderie mod sin Herre.

Drottins-sviki, *v.* svikari, *proditor domini perduellis*, en som forraader sin Herre. 2) *proditor communitatis v. patriæ*, en Landsforræder. 3) *servus percussor domini*, en Træl eller Tjener som lader sig leje til at dræbe sin Herre.

Drottna (at drottna), *imperare*, hersker, byder over, regjerer.

Drottníng, *f. regina*, en Dronning.

Dróttseti, *major domus regiæ*, Befalingsmanden i Kongens Gaard, Hofmarskalk; *it.* Commandør for Garden eller Livvagten. 2) *quæstor regius*, Kongens Kassemester, Skatolkasserer, Drost.

Dróttr, *m. fama vulgaris*, et Rygte, Folkesnak.

Dröfn, *f. unda maris*, en Bølge paa Søen, Vege.

Dröfnóttr, *undulatus*, *maculosus*, spettet, spraglet; *it.* bølget.

Drög, *n. pl. occasio*, Lejlighed, Omstændigheders Sammenføjning til at frembringe en vis Virkning. Hann lagdi drög til þess, *occasionem dedit*, han indrettede, magede det saa at.

Dröllr, *m. vide*, Drillir, en Følgesvend. 2) *onus molestum*, en svær, tung Byrde.

Dröngull, *m. cylindrus*, en rund, langagtig Figur af jevn Tykkelse, en Cylinder, Valtse. 2) *complicatura pannorum*, en Pakke Klæde (á dráugr).

Dröfla (at dröfla), *adhærere*, hænger ned, slæbes frem med. 2) *hæsitanter progredi*, gaar langsomt og slæbende.

Dröflur, *f. pl. vestes prolixæ*, *detritæ*, lasede, pjaltede Klæder.

Dröfull, *m. equus* (*v.* drafill), en Hest.

Dröttr, *m. piger pedisequus*, en langsom, doven Følger, som slæber sig frem bagefter en.

Druckinn, *ebrius*, *temulentus*, beruset, drukken.

Druckna (at druckna), *submergi*, drukner, døer i Vand.

Drucknadr, *submersus*, *suffocatus*, druknet.

Drúldinn, *contortæ & angustatæ faciei*, opsvulmet i Ansigtet (som ved Anstrængelse); *it.* som har et surt eller sørgmodigt Udseende, som hænger med Læpperne. (*ut olim de imperatore Flavio Vespatiano scriptum est, qvalis cacantis est*).

Drulduleitr, *idem*, det samme.

Drumbill *v.* Drymbill, *m.* en Myre, *aranea bipunctata*, (*Faun Svec.* 1997). (*vid.* dorgdíngull).

Drumbr, *m. caudex*, *truncus*, *stipes*, et kort tykt uforarbejdet Stykke Træ. *metaph. homo agrestis*, *incivilis*, en Bondeklods. Hönum var drumbs, *difficilem & inhumanum se præbuit*, han var tvær, uvenlig, han lod ikke til at gjøre synderlig af Tilbudet, Forslaget.

Drumbslegr, *trunco similis, bliteus*, tvær, ubøjelig, klodset.

Drundi, *m. bos*, en Stud. 2) *barro*, et Tunhoved, ret en Stud.

Drundalegr, *inapplicabilis*, *inhumanus*, tør, uselskabelig.

Drúngi, *m. molestia, onus*, Besvær, Tyngde. 2) *gravedo capitis*, Snue.

Drúnginn, *ravus*, hæs. 2) *grandisonus*, som har en grov, stærk Stemme. (*vid.* Þrúnginn & svefndrúngi).

Drussi, *m. homo rusticus, insolens*, en plump, klodset en; *it.* en grov Karl. (*á* dreiss).

Drussamenni, *n. idem, grobianus*, det samme.

Drútr, *m. ovum subventaneum*, et Vindæg.

Drýgi (at drýgia), *continuare*, forlænger. 2) *per parsimoniam augere, parcere*, drøjer, besparer. 3) *patrare exercere*. udøver, begaar. Drýgia dvöl, *continuare moram*, forlænge sit Ophold. Drýgia föng sín, *rebus suis parcere*, spare, *it.* forøge sit Forraad (især af Levnetsmidler). Drýgia dád, *virtutem exercere*, gjøre godt, vise sin Duelighed.

Dryckia, *f. potatio*, Drikken, Drikkelav.

Dryck, dryckin, *f. idem*, det samme. Sniólfr sat at dryckinni med biskupi, *Sniolfus cum episcopo combibit*, Sniolf var i Drikkelavet hos Bispen, Sniolf og Bispen bleve siddende og drak sammen.

Dryckiar-bolli, *m. potistris*, et Bæger.

Dryckiar-blanda, *f. oxycratum*, Valle, Syre.

Dryckiar-horn, *n. hirnea*, et Horn at drikke af.

Dryckiu-skutill, *m. idem*, det samme (af mindre Slags).

Dryckiar-kanna, *f. cantharus*, et Drikkekrus, en Ølkande (egentlig en stor Kande af Træ som stedse staar i Folkestuen med Valle og Vand sammenblandet).

Dryckiar-kér, *n. poculum, crater, capula*, et Bæger, Drikkekar.

Dryckiu-madr, *vinolentus, bibax*, en Drukkenbolt, Dranker.

Dryckiu-rútari, *m. idem*, det samme.

Dryckiu-skál, *f. crater, scaphium, phiala*, en Drikkeskaal, Pokal; *it.* en stor Skaal, en Punsebolle.

Dryckiur, *f. pl. convivia, compotationes*, Gjæstebude, især Drikkegilder. Þar vóru dryckiur miklar, *compotationes ibi freqventes erant*, der vare hyppige store Gilder, Drikkelav.

Dryckr, *m. potus, haustus*, en (vis) Drik.

Dryn (drundi, at drynia), *mugire*, brøler, drøner.

Drynr *v.* Drunr, *m. mugitus*, Drøn, en stærk hul Lyd.

Drýp (draup, hefi dropid, at driúpa), *stillare pluere* (*angl.* to drip), drypper, falde draabevis. Ecki drýpr nú af hönum, *modestissime se gerit*, nu er han ganske stille, spagfærdig. Hönum drýpr ecki í augu, *in deliciis vivit*, han lever ret i Glæde og Gammen.

Drægia, *f. mora, tarditas*, Sendrægtighed, Tøven.

Drægiulegr, *tardus*, *cunctabundus*, som nøler eller ser ud til at være sendrægtig.

Drægsl v. Drægsli, *n. femella prolixis & sordidis vestibus*, et Fruentimmer som klæder sig uordentlig og urenfærdig.

Drægslislegr, *lentus*, sendrægtig, langsom.

Drægr, *qvi trahi v. tolerari potest*, som kan bæres, drages; *it.* som er til at holde ud, ɔ: taalelig. Þad helld ég hönum drægt, *hoc illi tolerabile credo, v. sufficiet ei*, det troer jeg han kan taale; *it.* det bliver ham nok, formoder jeg. Hann er valla drægr heder det i Søsproget naar Vinden blæser saa stærk imod, at man neppe kan ro en Baad frem.

Dræmr, *tardus*, *segnis*, sendrægtig, langsom. Hann tók dræmt undir, *tarde v. ægre annuit*, han fandt derved noget betænkeligt, gjorde Vanskeligheder.

Dræpr, *reus convictus, mortem promeritus*, skyldig til Dødstraf, dømt fra Livet.

Dræpr v. hæl-dræpr.

Dræplíngr, *m. v.* Dreplíngr, et kort Digt af Verseatt som en drápa.

Dræsa, *f. tractus*, Trækken, Dragen. 2) *vestes dissolutæ, et aliud qvod gressum moratur*, opløst, skjødesløst hængende Paaklædning; *it.* noget som snor sig for Fødderne af en Gaaende og derved forsinker.

Dvali, *m somnus*, Søvn. 2) *deliqvium*, Besvimelse, Dvale. 3) *mora*, Ophold, Tøven. Hann ligr í dvala, *deliqvium patitur*, han ligger i Afmagt.

Dvalsamr, *cunctabundus*, som ofte tøver, sen.

Dvalsa (at dvalsa), *morari*, opholder mig, nøler, bier.

Dubba, *f. libertina, qvæ qvondam vapulavit*, en frigiven Slavinde (eller født af frigivne Forældre) forhen vant til at faa Hug.

Dubba (at dubba), *cædere, verberare*, slaar, giver Hug. Dubba til riddara, *eqvitem creare*, slaa en til Ridder. (*angl.* to dub, *armare* bevæbne; ogsaa at slaa til Ridder).

Dubl, *n. aleatorum jactus, v. lusus* (*vid.* tabl), Doblen, Brætspil, især med Terninger. 2) *dolium retis v. anchoræ funi supernatans*, en Bøje, ɔ: ved et Anker, Garn, o s. v.

Dubla (at dubla), *urinare*, dykker (om en Svømmer som gaar under Vandet og kommer op igjen 2) at dubla peníngum, *pecunias aleæ submittere*, at spille Terninger om Penge, doble.

Dublari, *m. aleator*, en Dobler, Spiller.

Dúdi, *m. vestes plumatæ*, fine Peltsklæder (*à* dún), *it.* Sengedyner og Puder med Fyld af Dun.

Dúda (at dúda sig), *molliter vestiri plumis*, klæde sig tykt og varmt; *it.* pakke sig ind.

Dudra (at dudra), *levi opere immorari*, nøler so længe over et ubetydeligt Arbeide.

Dudr, *n. levis opera*, en ubetydelig Syssel.

Dudr, *m. v.* Dunr, Knald, Bulder igjennem Luften.

Dvel (dvaldi, hefi dvalid, at dvelia), *morari operiri*, opholder, tøver. (*angl.* to dwell, *habitare*, boe). Dvelia fyrir, *impedere*, hin=

drer, foraarsager Ophold. 2) *sustentare*, underholde. Hvad dvelr Þig, *qvid impedit te*, hvad hører du efter, hvad er der i Vejen for dig.

Dverg-hundr, *canis melitæus* (*vid.* kovarni), en liden (fuldvoxen) Hund, en Bologneser, Skjødehund, Fruerhund.

Dverga-smidi, *n. fabrica affabre & artificiose elaborata*, et særdeles kunstigt Stykke Arbejde (i Metal).

Dvergmál, *n. echo*, Gjenlyd.

Dvergspeni, *m. papilla superflua, plerumqve sicca & occlusa rumæ vaccarum 5ta v. 6ta*, en blind Patte (paa Fruentimmer og Kjør eller Malkefaar, Geder ꝛc), ɔ: en Patte over det sædvanlige Tal, som ingen Melk giver.

Dvergr, *m. nanus, pygmæus* (*angl.* dwarf), en Dværg.

Dúfa, *f. columba, ales veneris*, en Due.

Dúfu-steggr, *m. columbus*, en Handue, Durik.

Dúfu-úngi, *columbulus*, en Dueunge, Duekylling.

Dúfna-hús, *n. columbarium*, et Dueslag.

Dugandi-madr, *virtuosus, homo frugi*, en duelig, driftig Mand, ferm Karl.

Duganlegr, *habilis*, duelig (til noget).

Dugi (at duga), *pollere, sufficere*, duer, formaar, er tilstrækkelig; *it.* hjelper.

Dugga, *f. navis piscatoria*, en Fiskerjagt, Hukkert, o. s. v.

Duggara-les, *crassissimum lanificium in usum nautarum*, grovt Uldengods (saadant som Fiskere gjerne bruge).

Duggari, *m. nauta, piscator*, en som farer med et Fiskefartøj (ɔ: større end en Baad).

Duglaus, *pavidus, homo nauci*, som ikke har Kraft eller Mod, et Drog.

Dugnadarlaus, *idem*, det samme.

Dugnadarleysi, *n. ignavia*, Uduelighed, Mangel paa Virksomhed og Kraft.

Dugnadr, *m. virtus actuosa*, Duelighed, ædel Virksomhed. 2) *auxilium*, Hjelp, Understøttelse.

Duglegr *v.* Duganlegr, duelig, habil.

Duglega, Duganlega, *fortiter, cum effectu*, med Kraft.

Dugr, *m. vigor animi, vires*, Sjels- og Legemsstyrke. Hann er ecki dugs, *abjecti animi est*, han er modløs.

Dúi (dúdi, hefi dúd, at dúa), *reciprocare, motare*, bevæger, trækker frem og tilbage. Dúa færi, *funem piscatorium motare*, angle. Dúa fótum, *pedes motare*, holde Fødderne i Bevægelse. Dúir undir fæti, *pede pressum sponte se recipit, v. elevat*, det giver efter naar man træder paa, er elastisk at gaa paa.

Dvína (at dvína), *desinire, detumescere*, aftager, holder op. Þad dvínar, *cessat*, det holder op.

Dvínan, *f. cessatio*, Afladelse, Ophold.

Dúkr, *m. mappa, gausape*, en Borddug, Bordklæde. 2) *textura*, et Stykke vævet Tøi, fornemmelig Enskjefte. Hann kom eftir dúk og disk, *post festum, v. post evacuatas & detectas mensas venit*, han kom først da

alting var forbi (egentlig: først da der var taget af Bordet).

Dul, *f. præsumtio, arrogantia*, Indbilskhed. 2) *stultitia*, Daarlighed. Kénniz dælskr vid dul, *stultus ex præsumtione & arrogantia dignoscitur*, Daaren er god at kjende derpaa at han bilder sig meget ind.

Dula, *f. velamen, stragulum*, et Skjul, lidet Dække. 2) *idem ac* dul, alt for høje Tanker om sig selv; *it.* Taabelighed.

Dulr, *m. vid.* Dul, Daarskab, Indbildskhed. At draga dul at sér, *sibi nimis arrogare*, synes for godt om sig selv. Dulurinn hefr margann drepit, *arrogantia multos pessum dedit*, Stolthed har mangen fordærvet.

Dular-fullr, *arrogans*, stolt, indbildsk.

Dular-klædi, *n. persona*, Forklædningsdragt.

Dular-madr, *personatus, larvatus*, forklædt, som søger ikke at blive kjendt.

Dular-mál, *vulgo* dulsmál *puerperium occultum, cum expositione infantis*, Barnefødsel i Dølgsmaal; *it.* enhver Ting man søger at holde skjult, Dølgsmaal.

Duldr, *cæcus, inscius, non videns*, som holdes i Uvidenhed om en vis Ting, en for hvem en vis Ting holdes skjult, uvidende.

Dulinn, *idem*, det samme. Dulinn em ég þess, *me fugit*, man skjuler det for mig, jeg veed det ikke.

Dulkofri, *m. persona*, en som ikke vil kjendes.

Dulkofralegr, *abstrusæ mentis & vocis*, som lader til at være en forklædt, ser ud som han vilde være ukjendt.

Dull, *n. vid.* Bull, uordentlig Sammenblanding.

Dulla (at dulla), *sordide confundere*, mænger, blander uordentlig det ene i det andet.

Dul mæli, *n. secretum, verba secreto commissa*, en Hemmelighed.

Dul-yrdi, *n. pl. verba obscura*, en mørk Tale.

Dumba, *f. caligo*, Taage; *it.* mørkladen Farve.

Dumbaz (at dumbaz), *obmutescere*, bliver stum, taus, forstummet.

Dumbi, *mutus, elingvis*, stum, (*angl.* dumb).

Dumbinn, *furvus*, dunkel, mørkladen af Farve.

Dumla, *f. massa butyri recentis*, nykjernet Smør, ɔ: saameget som der ad Gangen forarbejdes, en Kjerning. (*vid.* damla).

Dumbóttr, *obscuri coloris*, dunkel af Farve, mørkladen.

Dumbu-litr, *color surdus, lentus*, uanselig, mørk, mat Farve.

Dumbúngr, *m. obscuritas aeris*, taaget, tykskyet Luft.

Dumbúngs-vedr, *idem*, taaget Vejr.

Dumbr, *m. gigas*, en Jette, Kjæmpe. 2) *idem ac* dumbi, stum, maalløs.

Dumma (at dumma), *hærere*, forbliver uforandret, bliver ved. Láta dumma, lade staa til.

Dummado, *vox nutricum*, Ammernes Nynneudtryk, som "lullu, lullu" hos de Danske.

Dumpa (at dumpa í árum), *qvam lentessime ramos movere*, holde Aarene i liden Bevægelse, ro ganske sagte; *it.* falde uformodentlig igjennem, plumpe i, dumpe i.

Dún, *m. pluma mollissima*, Dun.

Duna, *f. tonitru*, Tordenskrald. 2) *fremitus*, Bulder, hul og langsom Lyd (fornemmelig underjordisk eller i Luften). Þeir heyrdu dunur miklar, *ingentes fremitus audiere*, de hørte stærke hule Drøn.

Duna (at duna), *tonare, tonitruare*, tordner.

Dúna-logn, *n. adeo mollis aer, ut mollissima pluma nullam sentiant auram*, Blikstille, ɔ: naar ikke en Fjær røres af Vinden.

Dún-bedr, *m. culcita plumea*, et blødt Leje.

Dund, *n. mora*, Tøven, Ophold.

Dunda (at dunda sig), *tardare*, nøler, tøver.

Dundari, *m. cunctator*, en Nøler, en som aldrig bliver færdig.

Duni, *m. ignis (poet.)* Ild.

Dúnka (at dúnka), *resonare*, giver hul Gjenlyd.

Dúnkr, *m. resonantia*, hul Gjenlyd (f. Ex. naar en Sten kastes i dybt Vand).

Dún-koddi, *m. pulvillus plumeus*, en Pude med Dunfyld.

Dúnklædi, *n. pl. vestes plumeæ*, Dunklæder, ɔ: meget varme, som fine Pelsejer ꝛc.

Dúnsæng, *f. culcitra plumea*, en meget blød Seng; *it.* en Dyne med Dun.

Dún-svæfill, *m. vid.* dúnkoddi, en liden Hovedpude med Dunfyld.

Dún-tekia, *f. plumarum proventus*, Indsamling af Dun.

Dún-vöttr, *m. chirotheca plumea*, en enkelt Vante eller Handske saaden inden i, en Handske af fint Peltsværk.

Dunr, *m. vid.* Duna, Tordenskrald; Drøn, hul Lyd i Luften eller under Jorden. Þeir ridu allir heim í einum dun, *continuo pedibulo v. sonitu omnes ad domum eqvitarunt*, de red alle i en Fart hen til Gaarden. Vargr kom í sauda dun, *ex improviso lupus in fabula affuit*, Ulven kom farende midt ind i Faareflokken.

Dvöl, *f. mora*, Tøven, Forsinkelse. 2) *mansio v. sustentatio certa*, Underholdning, Ophold.

Dupt, *n. pulvis*, Støv. 2) *purgamenta*, Fejeskarn.

Dupta (at dupta) *pulverem ejicere*, støver ned, banker ud. 2) *dispergere*, udspreder, strøer ud, bestøver.

Duptugr, *pulverulentus*, støvet.

Dúr, *m. nubes somni*, kort Søvn, en Blund. Þad dettr upp úr dúrnum, *ex improvisu venit*, inden man veed et Ord af det.

Dúra (at dúra), *per intervalla dormire*, vaagner af og til, smaasover, blunder.

Dúriki, *m. columbus*, Durik, en Handue.

Durlaz (at durlaz yfir), *occultari*, skjules, forbølges.

Durnir, *m. vid.* Búri, en Kaskelot, *physether macrocephalus* (*syst. nat.* 107). 2) *nom. pr. gigantis*, en Jettes Navn.

Dusi (at dusa), *inhalare, cubare*, ligger hen ved noget, daaser. Dusa nidr, *cernuare*, bøjer Hovedet dybt forover; *it.* putte sig ned i Dynerne. Dusa vid, *adhalare*, ligge (især med Hovedet) tæt hen til noget.

Dusill, *m. servus*, en Livegen, Træl.

Dusilmenni, *n. idem*, det samme.

Dusniáll, *m. pusio*, en Pusling, en liden Dreng eller Pige. (*à* niáll *v.* nióli, ɔ: *caulis*, Stammen af en Plante).

Dust, *n. pulvis*, Støv, Pulver. (*angl.* dust), *it.* Bauken, Slaaen.

Dusta (at dusta), *pulverem excutere*, banker, ryster Støvet af. 2) *pulvere conspergere*, overstøver, støver til. 3) *verberare*, slaar giver Hug.

Dustl, *n. levis & continua opera*, et ubetydeligt, langsomt Arbejde.

Dustla (at dustla), *sordibus everrendis vacare*, gjør rent, fejer, *it.* ryster Støvet af.

Dustera (at dustera), *in arenam descendere*, gaar frem for at tage Del i en offentlig Kampøvelse, som Bryden, Fægten &c.

Dusúngr, *m. servulus cunctator*, en Nøler af en Karl, sendrægtig Tjener.

Dý, *n. lama v. lacuna viridi musco obsita*, en Vandpuds, liden Sump, omgiven af grønt Mos.

Dý (dúdi, at dýa), *vid.* dúi, bevæger, drager frem og tilbage.

Dygd, *f. virtus, pietas*, Dyd, Retskaffenhed.

Dygda-ríkr, *virtuosus*, dydig, dyderig.

Dygdugr, *idem*, det samme.

Dygda-ríki, *n. virtus constans*, stadig Dyd, Retskaffenhed i ens hele Forhold.

Dyggilega, *fideliter*, med Troskab.

Dyggilegr, *bonæ fidei, fidelis*, trofast, oprigtig.

Dyggr, *fidus*, tro, som man kan stole paa. Þorvardr var í dyggum pantzara, og þad gaf hönum líf, *Thorv. indutus erat inviolabili paludamento, qvod illi vitam servavit*, Thorvard var iført en dygtig Brynie og det reddede hans Liv.

Dyl (duldi, at dylia), *celare, occultare*, fordølge, skjule. Hann dylr þess, *inficias it*, han benægter det; ég dylst vid þad, *meliora præsumo*, det er dog vel ikke saa galt haaber jeg. Hann duldiz þess, *ignorantiam simulavit*, han stillede sig ganske ukyndig, uvidende an om den Ting.

Dylgiur, *f. pl. sermones obliqvi, cum animo infenso*, tvetydige Ord, fremsagte i vred Hu enten som Bebrejdelser til den man taler med eller for at gjøre tredie Mand mistænkt.

Dylgiulegr, *suspectæ fidei*, mistænkelig, ɔ: som ikke er at tro eller stole paa.

Dylgiulega, *suspecto, non tuta fide*, mistænkeligen.

Dylminn, *latebras qværens*, som søger Skjul, vil være ubemærket.

Dymbill, *m. crotalum ligneum*, en Klappert, en

Trærangle at slaa Takt med til Dans. (á dumbi).

Dymbil-vika, *septimana sancta*, *v. passionis*, Dimmelugen, Ugen for Paaske, den stille Uge.

Dymil-dægur, *n. pl. idem*, det samme.

Dyn, *n. vid.* Dunur, et Drøn, hul Lyd; *it.* Tordenskraid.

Dynr, *m. idem*, det samme.

Dyn (dundi, at dynia), *sonare*, *resonare*, drøner, giver hul Lyd, suser. 2) *irruere*, vælder ind eller ned paa, styrter ned over. Hrídin dynr yfir, *procella cum strepitu irruit*, det er, bliver en styrtende Regn med Blæst. Hvad sem ádynr, *qvicqvid obvenerit*, hvad der end møder. Blódid dundi og tárin tídt, *creberrima erat stillatio, tum sangvinis, tum lacrymarum*, Blod og Taarer randt paa engang i Mængde.

Dynbialla, *f. tintinnabulum*, en Bjelde, liden Klokke.

Dýna, *f. calcitra*, en Sengedyne. 2) *stragula eqvorum*, en Sadeldyne. (á dún).

Dýngia, *f. pulvinar*, en Hovedpude, et Hynde. 2) *acervus*, *congeries*, en Dynge, Stak. 2) *nidus*, en Fuglerede. Álfta-dýngia, *olorum nidus*, en Svanerede. 3) *cubile v. gynæceum*, et sarskilt Hus eller Fløj af en Hovedbygning hvor Folk plejede at sove; *it.* et Hus hvor Fruentimmerne plejede at opholde sig, en Fruerstue.

Dýnkr, *m. vid.* dúnkr, et hult Knald eller Gjenlyd.

Dynt, *n. concussio*, Rysten, Støden op og ned, ej meget stærk.

Dyntr, *m. idem*, et sligt enkelt Stød.

Dynta (at dynta), *qvatere*, støder, ryster lidt op og ned. Dynta sér, *corpus qvatere*, ryste Kroppen.

Dýpi, *n. profunditas*, Dybde; *it.* Dybet.

Dýpt, *f. idem*, det samme.

Dýpi (at dýpa), *profunditatem augere*, fordyber, forøger Dybden. Hér dýpir, *hic vergit in profundum*, her bliver det dybere, (især om Vand som gaar højere).

Dýr, *pretiosus*, *carus*, dyr, af stort Værdi, dyrebar. (*angl.* dear).

Dyr, *n. pl. ostium*, *janua*, en Døraabning. Hann geck framm í dyrin, *ad januam se contulit*, han gik ud i den aabne Dør.

Dýr, *n. animal*, et Dyr; *it.* en Ræv. Sem lifir á sió og landi, *amphibium*, et Tvedyr, ɔ: som opholder sig dels paa Landet dels i Vandet. Grimt, *bellua fera*, et grumt Dyr, ɔ: af grum Natur. Ótamid dyr, *fera*, et utæmmet Dyr.

Dýra-bogi, *m. cassis*, en Rævesaks.

Dyra-dómr, *judicium ad fores veterum*, en Kjendelse, højtidelig opsagt eller forkyndt i den aabne Dør af en dertil bestemt offentlig Bygning.

Dýra-filsni, *n. lustrum*, en Dyrehule, vilde Dyrs Bolig.

Dýra-gardr, *vivarium*, *theriotrophium*, et ind-

hegnet Sted hvor vilde Dyr indsluttes, en Dyrehave.

Dyra-gætti, *n. pl. sublimen, cum limine et postibus*, en Dørkarm, ɔ: de to Tvertræer og Dørstolperne sammenføjede og opsatte. Klaufi hristi af sér dyra-gættin, *Klöfius totum frontispicium domus disjecit*, Kløjve rystede heie Dørindfatningen af Lave.

Dýra-hríngr, *limbus duodecem signorum cælestium, zodiacus*, Ekliptiken, de 12 Himmeltegns Række, Dyrekredsen.

Dyra-hríngr, *m. cornix*, en stor Ring (af Messing, Jærn eller Malm) fæstet med Krampe udvendig paa en Dør istedet for Haandgreb.

Dyra-loft, *n. contignatio vestibuli*, et Værelse over Hovedindgangen til en Gaard eller Hus; *it.* Brædeloftet derover, Portloft.

Dýra-net, *n. plaga*, et Jægergarn, ɔ: at fange Vildt i.

Dýra-ríki, *regnum animale*, Dyreriget.

Dyra-stafir, *m. pl. postes*, Dørstolper.

Dyra-tré, *n. sublimen, hypershyrum*, Tvertræet over en Dør, Dørtræ.

Dyra-umbúníngr *vid.* Dyra-gætti, de fire Træer hvori en Dør falder ind naar den lukkes.

Dýra-veidi, *f. captura ferarum*, Jagt, vilde Dyrs Jagen.

Dyra-vördr, *m. janitor*, en Dørvogter, Portner.

Dyra-vördslu-kona, *janitrix*, en Dørvogterske.

Dýr-bit, *n. morsus ferarum*, Bid af vilde Dyr (fornemmelig af Ræven); *it.* den Ødelæggelse Ræven anretter blandt Faarene.

Dýrd, *f. gloria, honos*, Ære, Priis; *it.* overordentlig Pragt og Glands; Herlighed.

Dýrdlegr, *gloriosus, augustus*, prægtig, majestætisk, herlig.

Dýrdlega, *gloriose, magnifice*, med stor Pragt og Herlighed.

Dýrdlíngr, *m. indiges, divus*, en Helgen.

Dýr-gylldr, *pretiosus*, kostbar.

Dýr-gripr, *cimelium, res pretiosa*, en Kostbarhed.

Dyrgía, *f. mulier pygmæa, nana*, en Dværginde. 2) *crassa & deformis fæmina*, et Fruentimmer af tyk, klodset Væxt.

Dýr-hundr, *canis venaticus*, en Jagthund.

Dýri-dagr, *festum corporis christi*, Kristi Legemsfest, ɔ: den 28de Majl.

Dýri-dómr, *extremum judicium*, den yderste Dom.

Dyrka (at dyrka), *colere, venerari*, dyrker, røgter med Ombyggelighed; *it.* tilbeder, ærer.

Dyrkan, *f. cultus religiosus*, Gudsdyrkelse; *it.* Røgt, Dyrken.

Dyrkari, *m. cultor*, en Dyrker.

Dýrkéyptr, *magno pretio emtus*, dyrekjøbt.

Dýrleiki, *m. caritas*, Dyrhed.

Dýrmætr, *pretiosus*, dyrebar.

Dýr-qvedid vers, *versus elaboratus*, et Vers gjort paa særdeles kunstigt Metrum.

Dyrriki, *m. v.* Duriki, en Handue, Duerik.

Dýrtíd, *f. annonæ caritas*, Dyrtid, almindelig Mangel paa simple Nødvendigheder. At göra dýrtíd, *excandefacere, v. incendere annonam*, at gjøre, foraarsage Dyrtid.

Dyst, *n. eqvestre certamen*, Kamp imellem Ridende, et Rytterslag, naar Kavalleri slaaes mod Kavalleri. (*v.* dust, Støv, *qvod pulverulentos faciat*, nemlig at de Kjæmpende bleve overstøvede).

Dædi, *n. opus*, et tilendebragt Foretagende, Daad.

Dæda, *f. idem*, det samme. (*utrumqve inusitatum, nisi in compositis*, begge ubrugelige undtagen i Sammensætning, *sic*: ódædi, fordæda; *Danis*: Misdæder, *maleficus*, ódádamadr).

Dægradvöl *f. v.* Dægra styttíng, Tidsfordriv. 2) *maschina ludica*, det Redskab, hvormed Ringeleg spilles, Timering.

Dægra-mót, *n. pl. noctis & diei confinium, vulgo, prima lux, tempus antelucanum*, Tidspunktet da Nat og Dag mødes, især om Morgenen, ɔ: Dagbrækningen. 2) *gallicinium*, Hanegalstiden om Natten. Þú dettr ei nidr vid dægra-mótin, *constantis & intrepidi animi es*, du lader dig ikke let forbløffe. At detta nidr vid dægra-mótin, *in horas mutari*, at miste sin Fatning, blive ganske forbauset.

Dægra-styttíng, *f. consumtio otiosi temporis*, Tidsfordriv. At stytta sér dægr, *terere tempus*, forkorte sig Tiden, fordrive den.

Dægur, *n. semissis diei naturalis, nycthemerum*, en Dags- eller en Nats-Tid, ɔ: 12 Timers Tid.

Dægilegr, *pulcher, decorus*, dejlig, meget smuk.

Dækja, *f. ancilla torpida*, en sandsesløs, upaapasselig Tjenestepige.

Dæla, *f. locus depressus, lacuna*, en liden lavtliggende Plads, en liden Del. 2) *antlia, haustrum*, en Bøtte eller Kar hvormed Vandet ved Hjelp af en Tunge føres neden fra op ad, pompes, vindes op; en Brøndspand, Pompe. *metaph. flumen orationis*, en vedholdende hæftig Tale. Hann lét dæluna gánga, *cum affectu fluxere illi verba*, han snakkede i et væk, Pokker et Øre af. (*sæpe sumitur pro increpatione invectiva & impotenti*, gjerne naar en bliver længe ved at skjælde og smælde).

Dælu-kér, *n. haustrum*, et Pompekar, Brandspand (*v.* dæla i anden Bemærkelse).

Dælu-austr, *anthliæ haustus*, Pompen, Vandets Ophalen ved Maskineri.

Dæld, *f. lacuna*, en liden Dal, lavtliggende Plads. 2) *mare, lacus*, en Indsø.

Dæll, *mansvetus, affabilis*, høflig, artig, god at komme til rette med. 2) *liber*, fri (i daglig Omgang), utvungen; *it.* gavnlig; *it.* let, ikke vanskelig. Páll Iarl var hógvær og dæll at öllu vid fólkid, *Paulus comes mitis erat & vulgo affabilis*, Jarlen Paul var nedladende (mild) og høflig mod alle. Dællt er heima hvört, *domi qvodqve liberum*, hjemme er enhver utvungen, i sit eget Hus har man den største Frihed. Göra sér dællt vid einn, *licentius cum aliqvo conversari*, være fri imod en, i Omgang med en. Þad var hönum dælst, *illud ei maxime proficuum erat*, det var det bedste, tjenligste for ham; *it.* det var

ham det letteste. Ecki þókti dællt, at rádaz á dyrin, *non extra periculum fore videbatur, januam aggredi*, det syntes ikke raadeligt, ikke just nogen let Sag, at søge til Døren, Udgangen. Dæll, *pr. vallestris, in valle domesticus*, som hører til, boer i en Dal.

Dælir, *m. pl. vallestres*, Beboere af en Dal. (*in compositis vulgo notum*, sædvanlig sammensat med Dalens Navn f. Ex. vats-dælir, laxdælir 2c. Þórarinn seldæll, Sturl. S. *vid.* ódæll, balstyrig; indæll, yndig.

Dællegleiki, *m. libertas, familiaritas*, fri og utvungen, fortrolig Omgang, Frihed i Opførsel. Kolb. mælti: miög kénnir dællegleika af vorri hendi, meir enn verdleiks ydar, *Kolb. ait. hic se nimis prodit familiaritas nostra infra vestri debitum honorem*, her er Friheden, sagde Kolbein, (det uvungne) i vor Opførsel meget kjendeligere end eders Værdighed. Sturl. S. 2. 13.

Dælleiki, *m. idem*, det samme. Þeir létu sér allt vera í dælleikum, *omnia sibi libera fecere*, ɔ: *pro lubitu rapuere*, de brugte al muelig Frihed, foretog sig hvad de fandt for godt, ɔ: de røvede alt hvad de lystede.

Dælska, *f. nimia libertas, impotens familiaritas*, alt for megen Frihed, ubeskeden Paatrængenhed. *qs.* dæliska, *v.* daliská *â* dalr, *eadem notione, ac* heimska, *loco* heimiska *â* heimr.

Dælskulegr, *stultus, arrogans*, overmodig, indbildsk.

Dælskulega, *stulte, arroganter*, med Overmod.

Dælskr, *stultus, inexpertus*, tølperagtig, dum og stolt. Kénniz dælskr af dul, *ex præsumtione, stultus agnoscitur*, Indbilskhed er Daarens Særkjende.

Dælugleiki, *m. v.* Dælleiki, fri, utvungen Opførsel. Hann neitir dælugleika, *ultra modum indulget familiaritati*, han er temmelig fri, næsten ubeskeden, bruger sin Frihed.

Dæmi, *n. exemplum*, et Exempel, Lignelse. (*in compositis fere idem ac* dómr, *sic.* jarl-dæmi, jarldómr, biskups-dæmi, biskupsdómr, i sammensatte Ord som oftest det samme som -dómr, ɔ: -dømme, f. Ex. et Jarldømme, Bispedømme o. s. v., *it.* réttdæmi, Retfærdighed, Upartiskhed, saa og en retfærdig Dom i enkelt Sag. Siálfdæmi, Raadighed, Ret at dømme i sin egen Sag, Voldgaft.

Dæmalaus, *incomparabilis, sine exemplo*, som er uden Eksempel, mageløs.

Dæma fródr, *philosophiæ exemplaris peritus*, som har Færdighed i at fremsætte Eksempler.

Dæmi-saga, *f. similitudo*, en Lignelse. 2) *fabula*, en Fabel.

Dæmi (at dæma), *judicare, sententiam ferre*, dømmer, eragter, kjender. Dæma forhleypi, *præjudicare*, dømme overilet, eragte fordomsfuldt. Dæma af landi, *v.* útlægann, *proscribere*, dømme til Landsforvisning, fredløs. Dæma til dauda, *capite damnare*, dømme fra Livet, til Døde.

Dæſi (at dæſa), *fatigare*, udmatter, trætter, ɔ: gjør træt. 2) *ingemescere facere*, bringe til at ſukke. (*v.* daſa, aſkræſter & daſadr, træt, udmattet).

Dæſtr, *labore defessus*, udmattet, træt af Arbejde.

E.

Ebbi, *m. nomen propr. viri. Senex querulus*, en Mands Egennavn; en gammel vranten Knark; *huic affine est angl.* to ebb *recedere & dan.* Ebbe *recessus maris*, det Engelſke ebb, og det Danſke Ebbe, ere maaſkje beſlægtede dermed.

Eda, *aut*, eller. Hann eda hinn, *hic aut ille*, denne eller hin. Eda ecki, *nec ne*, eller ikke.

Edda, *f. proavia*, Oldemoder. Módir heitir ein, amma önnur, edda hin þridia, *mater una v. prima est, avia secunda, tertia proavia*, den førſte er Moder, den anden Bedſtemoder, den tredie Oldemoder. 2) *nomen libri, de religione & mythologiis veterum ethnicorum, qs. prima mater ethnicæ religionis*, Edda, ɔ: den Bog der afhandler Nordens gamle Religion og Gudelære.

Edduborid qvædi, *synonymis poëticis refertum carmen*, et Digt, fuldt af poetiſke enbetydende Ord.

Edalborinn, *nobilis, vide* adalborinn, ódalborinn, adelig, af adelig Herkomſt.

Edal-madr *vide* adalmadr.

Edal-ſlegt, *f. nobilitas*, Adelſkab.

Edal-ſteinn, *m. gemma*, Edelſten. adalſteinn.

Edik, *n. acetum*, Edike.

Ediks-flaſka, *acetabulum*, Edikekrukke, Edikeflaſke.

Ediks-blanda, *f. posca*, en Drik, ſom er blandet med Edike.

Edla, *nobilis*, adelig, af adelig Herkomſt.

Edla, *f. insectum proliferum*, en Øgle; *it.* en drægtig Amfibie eller Inſekt. Ef edla ſkrídr í mann, *si insectum proliferum irrepserit in hominem: sc. ubi calor intestinorum exponit ova insecti etiamsi illud intereat*, derſom et drægtigt Inſekt kryber ind i et Menneſke. á edli.

Edli, *n. natura, indoles, genius*, Natur, naturlig Beſkaffenhed.

Edli-borinn, *legitimus*, ægtefødt. Einn er ſona minna ecki edliborinn, *unus filiorum meorum illegitimus est*, Laxd. S. en af mine Sønner er ikke ægtefødt, ɔ: Slegfredſon.

Edlis-legr, *naturalis, genuinus*, naturlig, ægte.

Ef, *si, modo*, om, derſom. Enn ef, *sin*, men derſom.

Efa (at efa), *dubitare*, tvivle, drage i Tvivl. *olim*, ifa.

Efa-blandinn, *dubius*, uvis, tvivlraadig.

Efalaus, *indubius*, utvivlsom, vis.

Efalaust, *indubie*, uden Tvivl.

Efanlegr, *dubitandus*, som man kan tvivle om.

Efasamr, *dubiosus*, tvivlsom, uvis.

Efasemi, *f. dubitatio*, *dubium*, Tvivl, Tvivlsomhed.

Efi, *m. idem.*

Efli (at efla), *firmare*, *roborare*, *vires addere*, styrke, bestyrke, give Kræfter.

Efling, *f. incrementum*, *promotio*, Tilvækst, Formerelse, Bestyrkelse.

Efldr, *robustus*, *manu fortis*, stærk, tapper. 2) *promotus*, styrket, formeret.

Efnd, *f. fides promissi*, Opfyldelse (af et givet Løfte).

Efnadr, *opulentus*, *cui satis est*, formuende.

Efnamadr, *idem*, *sed subst.*

Efnalaus, *pauper*, fattig, uformuende.

Efnaleysi, *n. res lapsæ*, *penuria*, Uformuenhed, Fattigdom.

Efni (at efna), *materiam colligere*, samle Materie til noget, begynde at anlægge. 2) *fidem servare*, opfylde et givet Løfte. At efna heit, *idem.*

Efni, *n. materia*, Materie. 2) *causa*, *occasio*, Aarsag, Anledning. 3) *facultates*, *res familiares*, Formue, Evne. 4) *argumentum*, Emne; *olim sæpe nobis* Emni, *per notam metathesin m pro f.*

Efnilegr, *habilis*, *idoneus*, bekvem, duelig, haabefuld. 2) *bonæ spei*, som giver god Forhaabning, haabefuld.

Efnividr, *m. materies lignea*, Gavntømmer, Gavntræ.

Eford, *n. exceptio*, Indsigelse, Undtagelse. 2) *dubium*, Tvivl.

Efra, *superius*, *it. superne*, højere, ovenfor.

Efri, *superior*, højere, længere oppe, øvre. Efstr, *supremus*, højest, øverst, først. Efri handleggr, *brachium*, den øvre Del af Armen fra Skulderen til Albuen, Overarmen. Efri hluti dags, árs, alldurs, *dies*, *annus*, *ætas adulta*, den første Del af Dagen, Aaret, Alderen.

Eftir, *secundum*, *post*, efter. Eftir ánni, *secundum amnem*, langs efter, med Floden, Aaen. Eftir veniu, *in morem*, *more*, efter Sædvane. Eftir rétti, *jure*, efter Ret og Billighed.

Eftirá, *postea*, *deinde*, derefter, dernæst.

Eftirbátr, *m. inferior in aliqva re*, som staar tilbage i en eller anden Ting. Hann var alldrei eftirbátr, er illt skylldi vinna, *inter maleficos nunqvam non alpha erat*, naar det kom an paa at gjøre ondt, stod han aldrig tilbage.

Eftirbid, *f. exspectatio*, Forventning, Oppebielse.

Eftirbíding, *f. idem.*

Eftirbreyting, *f. imitatio*, Efterlignelse.

Eftirburdr, *m. secundinæ*, *chorion*, Efterbyrd.

Eftirdryckiur, *f. pl. renovatio*, et fornyet, fortsat Gjæstebud.

Eftirdæmi, *n. exemplum*, Eksempel, Mønster.

Eftirför, *f. insectatio*, Forfølgelse, Eftersættelse. Veita eftirför, *persequi, instare*, forfølge, sætte efter.

Eftirfylgia (at eftirfylgia), *sequi*, efterfølge.

Eftirfylgd, *f. imitatio*, Efterligńelse. 2) *secutio, sequela*, Efterfølgelse, det paafølgende.

Eftirgángsamr, *instans*, paatrængende, overhængende. 2) *severus exsecutor*, en stræng Fuldbyrder.

Eftirgángs-munir, *m. pl. supplicatio*, ydmyg Fremfærd, forbunden med Møje; ég féck þad med eftirgángsmunum, *supplicitus impetravi*, jeg fik det med Møje, med tiggende Bøn.

Eftirgrenslan, *f. percontatio*, Efterforskning, Undersøgelse.

Eftirherming, *f. mimesis*; den Handling, at efterligne en i Tale eller Gebærder, eller i begge Dele.

Eftir hreita, *f. lactis ultima emunctio*, den sidste Melk, der ved Malkningen kommer af Kreaturene.

Eftir-hrídir, *f. pl. tormina post partum*, Efterveer.

Eftirkoma, *f. successio*, Efterfølgen, Efterkommen.

Eftirkomari, *m. successor*, Efterfølger.

Eftir-komendr, *m. pl. posteri, posteritas*, Efterkommere.

Eftir-lángan, *f. studium, desiderium*, Længsel, Forlængsel.

Eftirlaungun, *f. idem*.

Eftirlátsamr, *indulgens*, eftergivende.

Eftirlátsemi, *f. indulgentia*, Eftergivenhed.

Eftirlátr, *indulgens, morigerus*, eftergivende, føjelig.

Eftirleidis, *in posterum*, fremdeles.

Eftirleifar, *f. pl. reliquiæ*, Levninger. 2) *rudera*, Ruiner.

Eftirleit, *f. indagatio*, Eftersøgning, Randsagelse.

Eftirleytni, *f. idem*.

Eftirleitinn, *curiosus, indagator*, nysgjerrig, nøjagtig i at efterforske, opspore.

Eftirlits, *nimis sero, iterata observatione*, alt for sildig, ved en gjentagen Jagttagelse.

Eftirlæti, *n. indulgentia, obsequium*, Eftergivenhed, Føjelighed. 2) *deliciæ, voluptas*, Fornøjelser, Behageligheder.

Eftirlætisfólk, *delicatuli*, som alt gaar efter Ønske; Vellystlinge.

Eftirmál, *n. actio cædis*, Drabs Forfølgning, Sags Anlæg for Drab.

Eftirmáls-madr, *actor, vindex cædis*, Eftermaalsmand, den som det tilkommer at forfølge en Drabssag.

Eftir-máli, *m. epilogus*, en Epilog (Eftertale).

Eftir-mynd, *f. effigies, imago*, Billede, Efterlignelse.

Eftir-mæli, *n. vide* Eftir-mál, *in pl. excusatio*

alieni delicti, Undskyldning for en af andre begaaet Forbrydelse eller Forseelse.

Eftir-rekstr, *m. adhortatio*, Opmuntring, Tilskyndelse. 2) *procuratio*, Tilsyn, Bestyrelse.

Eftir-réttir, *m. pl. mensæ secundæ, bellaria*, Eftermad, Efterretter, Konfekt.

Eftir-safn, *n.* (á akri), *spicilegium*, Akssamling, Opsamling af Aks paa en Ager.

Eftir-siá, *f. idem ac seqvens.*

Eftir-sión, *f. inspectio*, Eftersyn, Tilsyn. 2) *pænitudo*, Fortrydelse. 3) *desiderum*, Savn, Afsavn, Længsel; ég liæ þér bókina til eftirsiónar, *librum, ut inspicias, commodo*, jeg laaner dig Bogen til Eftersyn; mér er eftirsión at því, ég var þá latr, *ejus ignaviæ me pænitet*, jeg fortryder, at jeg dengang var doven; mér var eftirsión at þeim manni, *ejus viri desiderio tenebar*; jeg savnede den Mand.

Eftir-siónar-madr, *inspector*, Tilsynsmand, Opsynsmand.

Eftir-skil (at eftirskilia), *relinqvere*, efterlade.

Eftir-slæmr, *m. actus ultimus, deficiens*, den sidste Del af en Handling.

Eftir-spurn, *f. percontatio*, Efterspørgsel.

Eftir-stödvar. *f. pl. rudera*, Ruiner.

Eftir-taka, *f. emolumentum, proventus*, Nytte, Indkomst, Frugter af en Ting.

Eftirtakanlegr, *memorandus, observandus*, som bør drages til Minde, iagttages.

Eftirtakanlega, *memoratu digne*, mærkværdig, erindringsværdig.

Eftir-tölur, *f. pl. objectio accepti beneficii*, Bebreidelse af beviiste Velgjerninger, uædel Eftersnak om saadant.

E'g, *ego, olim*, ec *v.* ek, *hodie vulgo* jeg, jeg.

E'g siálfr, *egomet*, jeg selv.

Egda, *f. aqvila fæmina*, *vide* igda, en Hunørn.

Egdir, *m. aqvila mas*, *vide* ödgir, en Hanørn.

Egg, *n. ovum*, et Æg. Egg setid, *ovum reqvietum*, et Æg, som er nær ved at udruges. Egg sem drecka má úr, *ovum tremulum, sorbile*, et nylig lagt Æg, som man kan drikke.

Eggia-blómi, *m. vitellus*, Æggeblomme.

Eggia-hvíta, *f. albumen, lac gallinaceum*, Æggehvide.

Eggia-klár, *n. idem.*

Eggia-kaka, *f. laganum*, Æggekage. 2) *ovarium*, en Rede fuld af Æg.

Eggia-matr, *idem*, egentl. Røræg.

Eggia-miólk, *f. oogala*, Æggemælk, Æggesøbe.

Eggia-himna, *f. membrana ovi*, *vide* skiöll, Æggebinde.

Eggia-skurn, *n. putamen, ovi testa*, Æggeskal.

Eggskurna-gott klædi, *pannus mollissimus*, et særdeles godt, blødt Klæde; *alias* egg-skurmagott.

Eggia-puntr, *m. gramen triqvetum*,

Eggia-siúk hæna, *gallina parturiens*, en æggesyg Høne.

Eggvarp, *n. ovatio*, Æggelægning.

Egg-ver, *n. ovifuudium, ubi ova leguntur*, et Sted, hvor der findes mange Æg, hvor mange Fugle have deres Rede.

Egg, *f. acies ferri*, Eg, Od, Spids paa et Jærn. 2) *summum jugum montis*, den højeste Spids af et Bjerg.

Eggia (at eggia), *acuere*, hvæsse, spidse. 2) *hortari*, opmuntre, tilskynde.

Eggiaz (at láta eggiaz), *svasu aliorum facere*, foretage noget efter en andens Tilskyndelse, lade sig opmuntre, drive af andre.

Eggian, *f. exhortatio*, Opmuntring, Tilskyndelse.

Egging, *f. idem.* Eggingarfífl, *v.* eggianarfífl, *n. fatuus*, som let lader sig overtale, ophidse af andre.

Eggsléttr, *planus æqvus*, jevn, lige. *de campestri dicitur, ad libellam æqvo, ubi messis vel fænisecium facillimum est*, siges om en ganske jævn Mark, hvor Høsten eller Høslætten er let.

Eggvölr, *m. convexitas in dextro latere securis lignariorum*, et slags Runding, ved Eggen af en Økse, hvorved dens Skarphed formindskes, Skareeggen.

Egni (at egna), *irritare*, opirre, tilskynde. 2) *laqveos tendere*, sætte Garn ud, Snarer for; íllt er at egna íllt skap, *malum est malo suffundere frigdam*, et ilsindig Gemyts Opirrelse har gierne onde Følger. *á* agn.

Egra (at egra), *ægre pedes movere*, bevæge sig med Vanskelighed, alke, stalke.

Ei, *non*, ikke, ei; eigi, *idem.*

Eid, *n. isthmus*, Landtunge, Tunge, Eid.

Eida (at eida), *juramento confirmare*, bekræfte med Ed.

Eidfail, *n. detrectatio juramenti*, Vægring for Ed.

Eidrof, *n. violatio pacti jurati*, det at bryde en Ed, Brud af et med Ed stadfæstet Forbund.

Eidrofi, *m. violator juramenti proprii*, som bryder et Forbund, han med Ed har bekræftet, bryder sin Ed.

Eidskár, *ad jurandum pronus*, som let sværger.

Eidstafr, *m. stylus juramenti*, Ede-Formular.

Eidsvarinn, *juratus*, edsvoren.

Eidsvari, *m. juramento obligatus*, forpligtet med Ed.

Eidr, *m. juramentum, jus jurandum*, Ed.

Eidvætti, *juratum testimonium*, et edeligt Vidnesbyrd.

Eifi, *n. exuviæ*, *vide* reifi, Hud, Skind, Bælg.

Eiga, *f. possessio*, Ejendom, Besiddelse, Eje.

Eigandi, *m. possessor*, Ejer, Ejermand.

Eigin, *proprius*, egen.

Eigindómr, *m. peculium*, Ejendom.

Eigin-giarn, *amans opum*, egennyttig, havesyg.

Eigingiarnligr, *adj. id.* *R.*

Eigingirni, *f. studium lucri*, Egennytte. *R.*

Eigingift-kona, *uxor maritata*, en Ægtekone.

Eigin-kona, *f. idem.*

Eiginhandar-bréf, *epistola autographa*, egenhændigt Brev.

Eiginhandar-bók, *autographum auctoris*, en Bog, som er skreven med Forfatterens egen Haand.

Eiginhandskrift, *autographum*, egen Haandskrift.

Eiginhönd, *manus propria*, egen Haand.

Eiginmadr, *maritus*, Ægtemand.

Eigin-ord, *dominium v. adqvisitio rei*, 2. *b.* 8. en Tings Erhvervelse, Besiddelse. 2) *stipulatio matrimonii*, Trolovelse, Ægteskabsløfte. 3) *libertas*, Frihed. At leita eiginords fyrir annann, *pronubum vel paranymphum agere*, fri for en anden.

Eigin-qvæntr, *uxoratus*, en gift Mand.

Eiginlegr, *familiaris*, venskabelig; *it.* egentlig, egen.

Eiginlega, *familiariter*, venskabeligen.

Eiginlegleiki, *m. familiaritas*, Venskabelighed; Egenskab.

Eiginleikr, *m. indoles*, *qvalitas*, Egenskab. *R.*

Eign, *f. possessio*, Ejendom.

Eigna (at eigna sér), *sibi vindicare*, tilegne sig.

Eigna (at eigna), *tribuere*, *adscribere*, tillægger, tilskriver. At eignast, *occupare*, *potiri*, bemægter sig, erobrer. *R.*

Eignadr, *habens*, formuende. Litt eignadr, *pauper*, fattig.

Eignar-halld, *n. possessio*, Besiddelse, Ejendom.

Eignar-madr, *possessor*, Eier, Ejermand.

Eignar-mark, *n. terminus fundi proprii*, Grændseskjæl for ens Jord, Ejendom. 2) *signum vel nota peculiaris possessoris*, et særdeles Mærke, en har paa sine Sager, Bomærke.

Eignar-skial, *n. tabella possessoria*, Skjøde, Ejendoms Brev.

Eignaz (at eignaz), *consequi*, *acqvirere*, erhverve, opnaa.

Eignir, *f. pl. opes*, *latifundia*, Ejendomme, især om Jord.

Eigulegr, *commendabilis*, *res appetenda*, som er værd at eje.

Eikinn, *impetuosus*, *cornupeta*, uforligelig, som gjerne vil angribe andre; *it.* som stanger.

Eikt, *f. trihorium*, *vigilia*, 3 Timer, et Tidsrum af 3 Timer (*alias* eykt).

Eikta-mót, *n. pl. termini vigiliarum*, Grændsepunkten imellem hver 3die Time.

Eikta mörk, *n. pl. metæ horoscopii*, Tal paa et Uhr eller Solskive, Mærker hvoraf man slutter Tiden.

Eikr, *m. jumentum trahens*, *veterinus*, Arbejdsdyr, Arbeidshest. (*alias* eykr).

Eimr, *m. halitus*, *vide* eymr, Damp, Lugt, Em.

Eimiria, *f. cineres igniti*, *vide* eymiria, gloende Aske, Emmer.

Einángr, *n. angustiæ viarum*, *incitæ*, en Snævring, Defile.

Einángr, *m. idem.* Margr verdr í einángrinum vaskr, *desperatio sæpe audaciam & vires addit*, Fortvivlelse giver ofte Mod og Kræfter. Gud heimti oss med mörgum miskunar gildrum í sitt einángr, *illecebris beneficiorum suorum*, *deus nos ad se unum vocat*, med tillokkende Velgjerninger kaldte Gud os til sig selv alene.

Einángra (at einángra), *in angustias redigere*, bringe i Knibe.

Einardr, *audax, confidens*, djærv, dristig, modig.

Einardlega, *audacter*, dristigen, frimodigen.

Einastr, *solus, unicus*, eneste.

Einasta, *solum*, alene, blot.

Einatt, *crebro*, tidt og ofte. (*etiam*: einart).

Einbeidr, *unus, qvi optari fas est*, en, som man kan ønske.

Einbeittr, *audax, intrepidus*, dristig, uforfærdet.

Einber, *merus*, lutter, blot.

Einbirni, *n. unica proles*, eneste Barn.

Einbúi, *m. solitarius*, en der lever ensom, en Eneboer.

Eindagi, *m. dies oculata, tempus præscriptum*, bestemt, fastsat Termin.

Eindaga (at eindaga), *certum tempus definire*, fastsætte en vis Tid. Eindagad fé, *pecunia ad certum tempus solvenda*, Penge, som skulle betales til en vis Tid.

Eindrægni, *f. consensus, unanimitas*, Samtykke, Enighed, Endrægtighed.

Eindyradr, *unicas fores habens*, som har kun En Dør.

Eindæmi, *n. unius arbitrium*, Voldgifts-Dom. Kolb. festi biskupi eindæmi, *stipulavit Kolbeinus se unius episcopi arbitrio contentum fore*. Kolbein lovede at ville være fornøjet med hvad Bisioppen alene dømte. 2) *unicum exemplum sine exemplo*, det eneste Eksempel i sit Slags, en Hændelse uden Eksempel.

Einörd, *f. audacia*, Fripostighed, Frimodighed.

Ein-eidi, *n. unius hominis juramentum*, Et Menneskes Ed.

Eineygdr *vid.* Eineygr, *luscus, monoculus*, enøjet.

Einfalldr, *simplex*, enkelt, enfoldig. 2) *ingenuus, candidus*, oprigtig, retskaffen. Sunnlendíngar vóru allir einfalldir í þiónustu vid Gitzor, *australes omnes cand de Gitzori adhærebant*, alle Folk fra Sønderlandet tjente Gissur oprigtigen.

Einfari, *m. solitarius viator*, som rejser alene, en ensom Vandrer.

Einfelldni, *f. simplicitas*, Enfoldighed. 2) *candor*, Oprigtighed, Retskaffenhed.

Einferdir, *f. pl. solitariæ evagationes*, ensomme Vandringer. At fara einferdum, *subducere se consortio hominum fugere congressus aliorum*, unddrage sig Menneske-Selskab, gaa ofte alene.

Einfær, *sibi satis v. sufficiens*, som kan hjelpe sig selv.

Einfættr, *monopos*, som blot har et Ben, en Fod. Einfætt bord, *monopodium*, et Bord med en Fod.

Einfætíngr, *id. ac* Einfættr, *sed subst.*

Eingánga, *f. vide* Einferdir. Þar fengu þeir náttverd, og var ostr eingöngu, *ibi cæna illis apposita erat, & qvidem solus caseus pro cæna erat*, der spiste de Aftensmad, som bestod blot af Ost.

Eingétinn, *monogenitus*, enbaaren.

Eingi, *nemo*, ingen. Einginn, *idem*. Þad var eingis færi, nema Þóris, at komaz þar yfir,

nulli pervium erat, excepto Thorere, derover kunde ingen komme, uden Thorer.

Eingifer, *n. zingiber, gingiber,* Ingefer.

Eingiftr, *monogamus,* som har en Kone.

Eingirni, *n. filum simplex,* enkelt, utvundet Garn.

Einhardr *vide* Einardr.

Eingirnis-fat, *n. singilio,* et Klædningsstykke, af enkelt Garn.

Eingins-eign, *res nullius,* ingens Ejendom.

Eingis-konar, *nullius generis,* af intet Slags.

Eingis-verdr, *inanis,* af ingen Værdi. *vulgo* Einkis-verdr *& perperam* Einskis-verdr.

Einhama, *simplici forma & robore humano pollens,* som blot besidder simple menneskelige Kræfter.

Einhendis, *directe,* ligefrem.

Einhendi (at einhenda), *unâ manu apprehendere,* tage fat paa med den ene Haand. 2) *unâ manu ferire,* slaa med En Haand.

Einhendr v. Einhendtr, *unimanus, mancus,* som blot har den ene Haand, enhaandet.

Einhleypr, *cælebs, familiæ expers,* ugift, som blot har at sørge for sig selv.

Einhleypingr, *m. idem, sed subst.*

Einhlýtr, *vide* Einfær.

Einhver, *aliqvis, qvidam,* nogen, en, en vis.

Einhvernvegin, *aliqvo modo,* paa nogen Maade.

Einhverfr, *pertinax in proposito, it. absurdus,* egensindig, ogsaa: urimelig.

Einhugadr, *animosus, sibi confidens,* djærv, driftig, uforfærdet.

Einhyrníngr, *m. monoceros, unicornu marinum,* Enhjørning.

Einhýsi *n. insula, domus separata,* en særskilt Bygning, et afsides Hus.

Einhæfr, *unam tantum artem edoctus,* som blot har lært en Kunst. 2) *humanus, non brutalis,* høflig, artig.

Einiberia-tré, *juniperus,* Enebærtræ.

Einiber, *n pl. baccæ juniperi,* Enebær.

Eining, *f. unio,* Enhed, Enkelthed. 2) *concordia,* Enighed, Forening.

Eink, *f. singulare & solum qvid, insignitum,* noget eget, særdeles.

Einka-mál, *n. pl. singulare pactum,* særdeles Forbund, hemmelig Aftale.

Einkanlega, *præcipue,* fornemmeligen, især.

Einkar-vel, *unice, præcipue bene,* særdeles vel, ypperligen.

Einka-sonr, *unigenitus,* eneste Søn.

Einkénni (at einkénna), *insignire, notam imprimere,* sætte Mærke paa.

Einkénni, *n signum, nota, character disjunctivus,* Særkjende, Mærke (til Adskillelse fra andre Ting).

Einkum, *præcipue, dativus plur. â* eink, særdeles, fornemmeligen.

Einkunn, *f. vide* Einkénni, en Devise.

Einkylia, *f. unica aura,* et Vindpust.

Einkyliulegr, *singularis cui tantum placet unica aura,* sær, besynderlig. *â* kul, kylia.

Einlífi, *n. cælibatus, vita solitaria,* ugift Stand, ensomt Levnet.

Einlitr, *unicolor*, af en Farve.

Einlyndr *vide* Einrænn.

Einlægr, *sincerus*, *ingenuus*, oprigtig, retskaffen.

Einlægni, *f. candor*, Oprigtighed.

Einlæglega, *candide*, oprigtigen.

Einlæti, *n. solitudo*, Ensomhed, ensomt Levnet. Setia konu sinni einlæti, *solitudinem uxori facere*, *solam relinqvere*, *deserere*, forlade sin Kone, ɔ: enten gaa bort fra det Stæd Konen er, eller nægte Ægteskabspligters Opfyldelse.

Ein-mana, *solitarius*, *sine satellite servo*, *sibi ipse serviens*, ensom, uden Tjenere. á man.

Einmánadr, *m. mensis unus*, *nobis ultimus hyemis*, *qvo sol percurrit signum arietis*, den sidste Vintermaaned, ɔ: Marts, da Solen gjennemløber Himmeltegnet Vædderen.

Einmuna, *præter omnes memorandus*, som man fornemmelig bør erindre. Einmuna bestr, *facile optimus*, den allerbedste.

Einmæli, *n. pl. arcanum*, *uni soli creditum nullo audiente*, en Hemmelighed, som blot er en betroet. Hann sagdi mér þad í einmælum, *sub cautela silentii retulit mihi*, han fortalte mig det som en Hemmelighed, i Enrum.

Einmælt, *dicitur*, *unicus per diem esus*, siges, naar man kun spiser engang om Dagen.

Einmæltr, *dictu communis*, hvorom alle sige det samme. Þad var einmælt, *omnes idem dixerunt*, derom vare alle enige.

Einn, ein, eitt, *unus*, *unicus*, *solus*, *qvidam*, en eneste, ene, En.

Einnin, *etiam*, ogsaa; í einu, *ad unum*, tillige, i det samme.

Einneginn, einnvegin, *idem*.

Einneg, einnveg, *idem*.

Einörd, *f. audacia*, Dristighed, Uforsagthed.

Einsaman, *solus*, *unicus*, alene, for sig selv. 2) *merus*, ren, ublandet.

Einrádr, *propositi pertinax*, *sui ipsius consilio fretus*, egenraadig, egensindig.

Einrádinn, *omnino conclusus*, som har fattet en urokkelig Beslutning, bestemt.

Einrúm, *n. secretum*, *locus absconditus*, Enrum, et skjult, afsides Sted.

Einrædi, *n. pervicacia*, Egensindighed, Haardnakkenhed.

Einrænn, *misanthropus*, menneskefjendsk. 2) *pervicax*, *suo consilio confisus*, egenraadig, egensindig. 3) *absurdus*, urimelig.

Einseta, *f. secessus*, et enligt Sted, afsides Opholdssted.

Eins, *similiter*, ligeledes, paa lignende Maade.

Einsinna *vide* Einrádr.

Einskéfta, *f. pannus levidensis*, *unico liciorum ordine textus*, etslags tyndvævet (enskaftet) Vadmel.

Eins-konar, *unius modi*, af et Slags, af en Sort.

Eins-kosta, *qvod unum licet*, paa den eneste Maade.

Einskær, *purus*, *merus*, ren, ublandet.

Einslags *vide* Einskonar.

Einslega, *secreto, privatim*, hemmeligen, for sig selv.

Einspinna, *f. vide* Eingirni.

Einstakr, *sine pari*, mageløs. 2) *infreqvens, rarus*, sjelden. Þar voru einstaka bæir, *prædia ibi erant rara*, der vare nogle enkelte Gaarde. Einstaka madr görir so, *paucissimi ita faciunt*, nogle faa handle saaledes.

Einstig, *n. semita angusta uni simul pervia*, en snæver Fodsti (eg. hvorpaa blot en Person kan gaa ad Gangen).

Einstígi, *n. idem*. Einstigr, *m. idem*.

Einstrengi (at einstrengia), *per monotoniam clamose certare*, med Heftighed at affordre en noget, uden al Betingelse.

Einstædíngr, *m. amicis orbus*, blottet for Venner og Hjelp.

Einstædíngskapr, *m. orbitas, viduitas*, forladt Tilstand, Enkestand.

Einsýnn, *monoculus*, som kun kan se med et Øje, enøjet. 2) *clarus, serenus*, ren, klar. Einsýnt vedr, *aer sudus, serenus, pacatus*, rent, klart Vejr.

Einsær, *perspicuus, evidens*, klar, øjensynlig. Þad er nú einsært hvad hann ætlar sér, *jam perspicuum quid propositum habeat*, det er nu tydeligt hvad han har i Sinde.

Einsætr, *tolerandus, it. aptus, v. tutus*, taalelig, passende, sikker. Þad er þér einsætt, at leggia af vopnin, *aptissimum tibi est arma deponere*, det er mest passende for dig at nedlægge Vaaben. Ei er einsætt at þola slíkann ójafnad, *aliqvid consilii nobis est præter talis injuriæ tolerantiam*, det er ikke passende for os, vi bør ikke taale slige Forurettelser.

Eintal, *n. colloqvium familiare*, fortrolig Samtale, Samtale i Enrum. 2) *soliloqvium*, Enetale, Monolog.

Eintriáníngr, *m. monoxylon*, et Redskab som er gjort af et enkelt Stykke Træ.

Einval, *n. electio, delectus*, Valg, Udvalg. Einvala lid, *præstantissimæ copiæ*, udvalgte Tropper.

Einvalinn, *unus ex omni numero electus*, udvalgt, udkaaret af det hele Antal.

Einvalld, *n. monarchia*, Monarki.

Einvallds-stiórn, *f. idem*, Enevoldsregjering, monarkisk Regjering.

Einvalldr, *monarcha*, en Monark, Enevoldsherre.

Einvallds-kóngr, *rex monarcha*, Enevoldskonge.

Einvera, *f. vide* Einseta.

Einvígi, *n. duellum, monomachia*, Enekamp, Duel.

Einvirdulegr, *exqvisitus*, udsøgt, ogsaa: frimodig, aabenhjertig.

Einvirdulega, *exqvisite, it. ex professo*, udsøgt, med stor Flid, ogsaa: frimodigen.

Einvirki, *m. colonus sine famulitio omnes ipse sibi operas præstans*, en Bonde, som ingen Tyender har, som altsaa maa forrette alt sit Arbejde selv (omtr. vort: Indsidder).

Einúngis, *solum*, alene∫te, ikkun, blot.
Einurd, *f. vide* einörd.
Einusinni, *semel*, engang.
Einþyckni, *f. pervicacia*, Egensindighed.
Einþyckr, *sibi sapiens*, egensindig, egenraadig.
Einærr, *anniculus*, et Aar gammel, aargammel. 2) *continuus*, vedvarende, uafbrudt.
Einætr, *edulis sine omni apparatu*, som kan spises uden nogen Tilberedelse. Einætr madr, *cibus extra usum ignis & alium apparatum edulis, troximus*, Mad, som kan spises uden Kogning eller anden Tillavning.
Eireks-gras, *choclearia species*, etslags Kokleare.
Eista, *n. testiculus*, Testikel.
Eistna-púngr, *m. scrotum*, Pungene.
Eitill, *m. glandula in carne, ligno, lapidibus &c.* noget særdeles haardt f. Eks. en Kjærtel i Kjødet, Knude, Knast i Træ o. s. v.
Eitradr, *venenatus*, forgiftet, giftig.
Eitr, *n. venenum*, Gift, Forgift, Edder.
Eitur-lækníng, *f. antipharmacum*, Lægemiddel imod Forgift, Modgift.
Eitr-ormr, *coluber*, en Slange, Husorm.
Eitr-qveita, *f. nebulo*, et Afskum, en Skurk.
Ec, *v.* ek *vide* ég.
Ek (ók, hefi ekid, at aka), *ferre, vehere, currum agere*, kjøre. At aka í móinn, *difficultati non cedere, prop. per transversos grumos currum agere*, egentlig: at køre tværs over en opkastet Dynge Jord, uegentlig: ikke give efter, vedblive sin Paastand. Aka segli, *proferre, v. mutare pedem*, fire eller hale et Sejl.

Ecki (eckti, hefi eckiad, at eckia), *coacervare*, sammendynge, sammenhobe. At eckia heyi, *fæni cumulos struere*, stakke Hø.
Ecki, *non*, ikke.
Ecki, *m. mœror, angor pectoris*, Sorg, Bedrøvelse, Hulken.
Eckia, *f. vidua mærens*, en Enke.
Eckill, *m. viduus*, en Enkemand. 2) *regulus pirata*, Anfører for Fribyttere.
Eckiu-dómr, *m. viduitas, viduvium*, Enkestand.
Eckiumadr, *viduus*, Enkemand.
Ekla, *f. penuria, it. paucitas*, Mangel paa noget, ogsaa: Faahed.
Ekra, *f. arvum*, en Ager, pløjet Land.
Ekta, *naturalis, nativus*, ægte, naturlig, ægtefødt. 2) *legitimus*, lovlig, lovmæssig.
Ekta-gull, *aurum nativum*, ægte, ublandet Guld.
Ekta-kona, *f. uxor*, Ægtekvinde, Kone.
Ekta-madr, *maritus*, Ægtemand.
Ekta-manns eda kona bródir, *levir*, Mands eller Kones Broder, Svoger.
Ekta-manns eda konu systir, *glos*, Mands eller Kones Søster, Svigerinde.
Ekta maki, *m. conjux*, Ægtemage.
Ekta-stand, *n. status matrimonialis*, Ægteskab, Ægtestand.
Ekta (at ekta), *in matrimonium ducere*, ægte, tage til Ægte; *hæc omnia ex* ok, *edem notione vocis, ac latinis conjugium.*
E'l, *n. nimbus, vulgo:* jel, en Byge.
El (ól, hefi alid, at ala), *alere, nutrire*, nære, føde, opføde. 2) *parere*, føde af sig. At

ala á málinu, *continuare sermonem*, fortsætte Samtalen. Ala önn fyrir einum, *necessaria alicui subministrare*, føde, underholde en, sørge, bære Omhu for en.

Eldi, *n. saginatio*, *v. sustentatio*, Mæsken, Feden; Underhold, Næring. 2) *fœtus*, et Foster. Eldis-hestr, *eqvus saginatus*, en Ridehest, som man har paa Stald. Eldis-naut, *bos altilis opimus*, en Staldokse.

Element, *n. elementum*, et Element. (*alias* höfudsképna, *v.* frumefni).

Elfa, *f. fluvius*, en Elv, Flod. Elf, *f. idem.*

Elfur, *f. idem.*

Elfar-fiskar, *anadromi pisces fluviatiles*, Fiske, som findes i Floder.

Elftíng, *f. eqvisetum*, Padderok.

Elgi (at elgia), *æstuare vide* olga, bølge, bruse, gjære. Elgia hálsinn, *vomitum conari*, forsøge at kaste op, brække sig.

Elgsdýr, *n. alce*, Elsdyr.

Elgs-húd, *tergus alcis*, Elsdyrskind.

Elgr, *m. alce mas*, *vide* ilgia, Elsdyr (Hannen). 2) *ningor gelidissimus ex una plaga mundi, diu advolans*, Snefog, som længe vedvarer fra en Kant, ledsaget med stærk Frost.

Elia, *f. æmula concubina*, Medbejlerske. Eliu-þióstr, *m. simultas inter uxores*, *v. concubinas viri*, Uenighed imellem en Mands Koner eller Medhustruer. 2) *metaph. odium vaticanum*, indgroet Had.

Elian *v.* Eliun, *f. labor*, Arbejde, Umage, Møje. 2) *antagonismus*, Strid, Uenighed.

Elianar-madr, *laboriosus*, et arbejdsomt Menneske.

Eliari, *m. æmulus*, en Medbejler.

Eliara-glettur, *f. pl. invidiosa irritatio*, Opirrelse, Fortredigelse af en misundelig.

Elianar-mikill, *laboriosus*, *philoponus*, vindskibelig, flittig, arbejdsom.

Elianarsamr, *idem.*

Elivogar, *m. pl. intima ora maris albi, perpetua glacie constricti*, de inderste Bugter af det hvide Hav som stedse ere fulde af Is.

Ella, *alias articulus postpositivus*, ellers.

Ellda-buska, *f. focaria, coqva*, en Kokkepige.

Ellda kona, *f. idem.*

Ellda-skáli, *m. hypocaustum*, en Badstue, en Røgstue. 2) *culina*, et Kjøkken.

Elld-beri, *m. ignitabulum*, et Ildkar, Fyrfad.

Elldfimr, *phlogisticus, ignem cito concipiens*, meget brændbar, som let fænger Ild.

Elldfrí, *apyrus*, brandfri, ildfast, som ej kan brænde.

Elld-færi, *f. pl. ignitabulum*, Fyrtøj.

Elldgángr, *m. flamma vorax, incendium*, Ildebrand.

Elld-gler, *n. vitrum igniarium*, Brændeglas.

Elld-glæríngar, *f. pl. corruscationes ignitæ*, Blinken, Lynen, Funklen.

Elldgulr, *flammeus*, Ildgul, Ildrød.

Elldhita, *f. candefactio*, Ildhede.

Elld-hús, *n. culina*, Kjøkken.

Elldi (at ellda), *ignem facere*, gjøre Ild. 2) *coqvere*, koge. 3) *ignitum facere*, gjøre gloende, gløde. Þar elldti lengi af, *diu sub cineribus latuit ignis sc. inveteratum odium*, Ilden ulmede længe under Asken, ɔ: det indgroede Had vedvarede længe.

Elldir aftr, *diescit*, det dages.

Elldir af degi, *idem*.

Elld-járn, *n. ferrum igniarium*, gloende Jærn.

Elldibrandar, *m. pl. torres, materia cremalis*, gloende Brande. Elldibrandr slokinn, *tizio*, en slukt Brand.

Ellding, *f. fulgur*, Lynild. Ellding nætur, *diluculum*, Dagskar, Dagning. Ellding málma, *excandescentia*, Metallers Opløsning eller Smeltning.

Elldividr, *m. ligna cædua, it. torres*, Brænde, Brændeved.

Elldividar hús, *n. ædes cremialis*, Brændehus, Brændekammer.

Elld-lopt, *n. æther*, den fine Luft, Himmelluft, Æther.

Elldiz (at elldaz), *consenescere*, blive gammel, ældes.

Elld-kér, *n. batillus, foculus*, Ildgryde, Ildkasse.

Elld-nárúngr, *m. coqvus, ignem nutriens*, en Kokkedreng, Fyrbøder. 2) *ignavus*, et dovent, dorskt Menneske.

Elldneisti, *m. igniculus, scintilla*, Gnist.

Elld-panna, *f. batillum*, Ildgryde.

Elld-qveikia, *f. fomes, igniarium*, Tønder.

Elld-qveikiu-madr, *ciniflo*, en som tænder, slaar, gjør Ild.

Elld-raudr, *igneus, ignitus, rutilans*, ildrød.

Elldri, *senior*, ældre.

Ellds-glædur, *f. pl. prunæ*, Gløder, gloende Kul.

Ellds-gögn, *n. pl. vasa coqvinaria*, Koge-Redskaber, Kar til at bruge over Ilden.

Ellds-litr, *color rutilus*, Ildfarve.

Ellds-neyti, *n. cremium, cespes insolatus, turfis, chymice, phlogisticon*, Brænde, Tørv, og enhver brændbar Materie.

Elld-steinn, *m. pyrites, lapis igniarius, silex*, Flintesten, Fyrsten.

Elld-stó, *f. focus, caminus*, Ildsted, Fyrsted.

Elld-taung, *f. igniceps, pruniceps*, Ildtang.

Elld-tinna, *f. silex*, en Fyrsten, Flintesten. At slá elld úr tinnu, *silice ignem excutere*, slaa Ild af en Flintesten.

Elldr, *m. ignis*, Ild.

Elldr, *sæpe igni admotus*, som ofte kommer i Ilden. 2) *ignitus*, brændende, gloende. 3) *ingravescentis ætatis*, gammel, til Alders. Nú em ec elldr frá ófridi, *jam, ob ingravescentem ætatem sum militiæ impar*, nu er jeg uduelig til Krigstjeneste formedelst min Alderdom.

Ell v. Elli-tré, *alnus*, Elletræ.

Ellefu, *undecim*, elleve.

Ellefti, *undecimus*, ellevte.

Ellefu-sinnum, *undecies*, elleve Gange.

Ellefu-tíu, *decem & centum*, Hundrede og ti.

Elli, *f. senectus*, Alderdom. Ellin fellir alla, *vetustas omnia atterit*, Alderdommen undertvinger alle.

Elli-belgr, *m. frons*, *v. cutis rugosa*, *syphar*, den rynkede Hud som Alderdommen fører med sig. At kasta ellibelgnum, *exuere senectam qvod de insectis vernare dicitur*, forynges, skyde den gamle Ham, og blive ung igjen.

Elli-daudr, *senio confectus*,-*defunctus*, død af Alderdom.

Ellilegr, *senilis*, *senectutem præ se ferens*, gammelagtig.

Ellilíf, *n. pl. pharmaca contra senectutem*, Lægemidler imod Alderdoms Svagheder.

Ellimódr, *senio confectus*, træt af Alderdom.

Elli-óra, *senectute delirans*, som gaar i Barndom.

Elli-þocki, *m. vultus senilis*, *ruga senilis*, Rynker af Alderdom.

Ellistod, *f. senectutis levamen*, Alderdoms Støtte, Alderdoms Hjælp.

Elna (at elna), *procedere*, *maturescere*, voxe, modnes.

Élnaz (at elnaz), *idem*.

Elni, *n. alnus arbor*, Elletræ. 2) *rudis sudes*, *materia remi*, et Træ til at gjøre Aarer af.

Elni-vidr, *m. alnus*, Elletræ.

Elska, *f. amor*, Kjerlighed, Elskov.

Elska (at elska), *amare*, *diligere*, elske, have kær, holde af.

Elskanlegr, *amabilis*, *gratus*, elskelig, elskværdig.

Elskulegr, *idem*.

Elskugi, *m. amator*, en Elsker; (*it. amor*, Elskov).

Elskr, *amans*, elskende. Hann er elskr at barninu, *puerum amat*, han elsker, holder af Barnet.

Elti (at elta), *insequi*, *insectari*, forfølge. 2) *agitare*, ælte, tumle, træde. At elta skinn, *pelles volutare*, *subigere*, ælte Skind, garve.

Elti-skinn, *n. aluta*, Semslæder, alunet Læder.

Elta, *f. insecutio*, Forfølgelse. 2) *volutatio*, Æltning, Omtumlen, Vælten.

Eltíng, *f. idem*.

Em, *sum*, jeg er.

Embla, *f. prima mulier*, *secundum Eddam*, efter Edda: det første Fruentimmer. *pr. sollicita*, *laboriosa*, egentlig: ængstelig, arbejdsom.

Embra (at embra), *queri*, klage sig, beklage sig.

Embra, *f. qverela*, Klagemaal, Klagen, Besværing.

Embrulegr, *qverulus*, klagende, klynkende.

Embætta (at embætta), *servire*, *munus suum facere*, tjene, fuldføre sin Forretning. Þar vóru konur at embætta peníng, *ibi erant mulieres pecora mulgentes*, der vare Fruentimmer som malkede Kjøerne, *hodie dicitur*. At embætta, *sacra peragere*, forrette Embedsforretninger, især om Præster, ɔ: at prædike, holde Tjeneste.

Embættislaus, *privatus*, uden Embede. 2) *otiosus*, ledig, ørkesløs.

Embættis-madr, *minister*, *in officio constitutus*,

en Embedsmand. 2) pr. operarius, en Arbejdsmand, Daglønner.

Emj v. Emji, n. *ejulatus miserabilis, dolore intolerabili expressus*, et ynkværdigt Skrig, frembragt ved en utaalelig Smerte. Eingvan sá ég manninn, enn emjid heyrdi ég, *neminem quidem vidi, at ejulatum audivi*, jeg saa intet Menneske, men Skriget hørte jeg.

Emjan, *f. idem.* Emjur, *f. pl. idem.*

Emja (at emja), *misere ejulare*, skrige jammerlig.

Enda (at ende), *finire, absolvere*, ende, fuldføre, slutte.

Enda, *at, etiam*, men — ogsaa.

Enda-görn, *f. intestinum rectum vide* arsgörn, Endetarmen.

Enda-hnútr, *m. ultima manus, colophon pr. nodus finem funiculi claudens*, den sidste endelige Fuldbringelse af noget, egentlig: en Knude som slaaes for Enden af et Tov.

Enda-kólfr, *m. vide* Endagörn.

Endalok, *n. pl. finis, catastrophe*, Ende, Slutning.

Endalykt, *f. idem.*

Enda-þarmr, *m. vide* Endagörn.

Endemi, Eindemi, Endimi, *n. unicum exemplum*, eneste Exempel. 2) *res inaudita*, en uhørt Ting. Verdi bísn og verdi endemi, *fiant portenta & res inauditæ*, skee forunderlige og uhørte Ting! Ei munu þaug endemi fönn, at kónguriun sé heilagr, *an admiranda illa res vera sit, quod rex sit divus, v. indiges*, det er dog vel aldrig sandt at Kongen er hellig, en Helgen.

Endi, *m. anus, nates*, Rumpe, Ende. 2) *ultima pars rei*, Slutning, Ende, den sidste Del af noget. At taka til á endanum, *a postprincipiis incipere*, begynde fra Enden, bagfra.

Endileysa, *f. inanes nugæ, acatalepsia*, Sludder, Sladder.

Endimörk, *n. pl. extremi limites*, yderste Grændse, Endemærker.

Endilángr, *in longitudinem exporrectus*, langs igjennem, helt ud igjennem.

Endíng, *f. idem ac sequens*, Slutning; (*it. terminatio*, Endelse).

Endir, *m. finis*, Ende, Slutning. 2) *terminus*, Grændse.

Enda (at enda), *finem imponere*, ende, slutte. At enda heit sín, *promissis stare*, holde sit Løfte.

Endiz (at endaz), *posse, pollere*, kunne, være i Stand til. 2) *superstes esse*, overleve; *it.* slaa til, forslaa. Þad mun þér endaz, *tibi satis erit*, det vil være nok for dig. 2) *efficere, poteris*, det vil du kunne udrette. Ef ég endiz til þess, *si tum superstes ero*, dersom jeg da lever.

Endr, *iterum*, igjen, atter.

Endrar nær, *pro* Endr og nær, *alias*, ellers; ég hefi ecki gört þad endrar nær, *præter semel, altera vice non feci*, jeg har ikke gjort det mer end engang.

Endr og endr, *plus vice simplici*, atter og atter.

Endr og sinnum, *plus vice simplici*, af og til.

Endr-borinn, *regenitus, renatus*, igienfødt.

Endur-bót, *f. reparatio, emendatio*, Forbedring.

Endr-bæti (at endurbæta), *reparare, restaurare*, forbedre, sætte i forrige Stand.

Endr-fæding, *f. regeneratio, renascentia*, Gjenfødelse.

Endr-fædiz (at endurfædaz), *renasci*, gjenfødes.

Endr-géld (at endurgialda), *compensare*, gjengjelde.

Endr-gétning, *f. regeneratio*, Gjenfødelse.

Endr-gét (at endurgéta), *regenerare*, gjenføde.

Endr-giald, *n. compensatio*, Gjengjeldelse, Betaling.

Endr-lausn, *f. redemtio*, Gjenløsning.

Endr-lausnari, *m. redemtor*, Gjenløser, Forløser.

Endr leysi (at endurleysa), *redimere*, gjenløse.

Endr-lífga (at endurlífga), *ad vitam revocare*, kalde igjen til Live, oplive. 2) *refocillare*, vederkvæge, forfriske.

Endr-lífgan, *f. vivificatio*, Oplivelse. 2) *recreatio*, Vederkvægelse, Forfriskelse.

Endr-lífgadr, *redivivus*, oplivet, bragt til Live igjen.

Endr-lifnadr, *idem*.

Endr-lifna (at endurlifna), *reviviscere*, leve op igjen, oplives.

Endr-minníng, *f. recordatio*, Erindring, Hukommelse.

Endr-minniz (at endurminnaz), *recordari*, erindre, gjenerindre sig.

Endr-mæli (at endurmæla), *contradicere*, modsige.

Endr-mæli, *n. contradictio*, Modsigelse.

Endr-nýa (at endurnýa), *renovare*, fornye.

Endr-nýan, *f. renovatio*, Fornyelse.

Endr-nýúng, *f. idem*.

Endr-næri (at endurnæra), *recreare*, vederkvæge, forfriske.

Endr-næríng, *f. recreatio*, Vederkvægelse.

Endr-skapa (at endurskapa), *recreare restaurare, reformare*, skabe paa ny, sætte i forrige Stand, omdanne, omskabe.

Endr-skickan, *f. restauratio, restitutio*, Hjælpen til rette igjen, Oprettelse, Istandsættelse.

Endr-skírarar, *n. pl. anabaptista*, Gjendøbere.

Endr-sköpun, *f. restitutio, reformatio*, Omdannelse, Omskabelse.

Endr-vitkaz (at endurvitkaz), *resipiscere*, faa sin Forstand igjen, komme til sig selv igjen.

Engd, *f. sollicitudo*, Ængstelse, Bekymring. Med engd og ángri, *cum sollicitudine & angore*, med Bekymring og Ængstelse.

Engi, *n. pratum*, en Eng.

Engiar, *f. pl. prata*, Enge, Hømarker. Engi á annars jörd, *servitus herbagii, falcagium*, Ret til Høslæt paa en andens Jord.

Engi (at engia), *coarctare, constringere*, sammenknibe, sammensnærpe. At engia sig saman, *coarctare se*, snærpe sig sammen, knibe sig ind, krympe sig.

Engi-gardr, *m. sepimentum prati*, Hegn om en Mark.

Engill, *m.* *angelus*, en Engel.

Engi-spretta, *f.* *locusta*, Græshoppe.

Engi-verk, *n.* *pl.* *fœnisecium*, Høslet, Høbjering.

England, *n.* *Anglia*, England.

Englis-menn, *m.* *pl.* *Angli*, Englændere, Engelskmand.

Enskr, *anglus*, engelsk. Engelskr, *idem.*

Enn, en, ed, *ille*, *illa*, *illud*, den, det (den bestemte Art. isteden for hinn, hin, hid).

Enn, *quam*, end. 2) *sed*, men. 3) *adhuc*, endnu. Þessi er betri enn hinn, *hic melior est quam ille*, denne er bedre end hin. Hann spurdi enn hinn þagdi, *hic interrogavit*, *sed ille tacuit*, han spurgte, men den anden tav stille. Stattu enn vid, *mane adhuc*, bi lidt endnu.

Ennþá, *adhuc*, endnu.

Ennþá ecki, *nondum*, endnu ikke.

Enni, *n.* *frons hominis*, Panden, Stjernen; i milli brúna, *glabella*, den Del af Panden, som er imellem Øjenbrynene. 2) *clivus montis*, en steil Brink paa et Bjerg.

Ennis-breidr, *fronto*, som har en bred Pande.

Ennis-brúskr, *m.* *crines antependuli capilli licini*, en Haartop, som hænger ned over Panden, Pandehaar, Hanekam.

Ennis-blad, *n.* *frontale*, Stjernesmykke paa Heste eller andre Dyr, Stjerneblad.

Ennis-hnöttr, *m.* *cilo*, som har en høj og smal Pande. 2) *malleus frontis*, den ophøjede, hvælvede Del af Panden.

Ennis-korkr, *m.* *idem.*

Ennis-lauf, *n.* *phaleræ frontales eqvorum*, Stjernesmykker paa Heste.

Entr *v.* endtr, *finitus*, *consummatus*, tilendebragt, fuldført. Ent loford, *soluta*, *consummata fides*, opfyldt Løfte.

Epia, *f.* *res angustæ*, Trang, Knibe, Vanskelighed. *vide* opr. 2) *putre corpus*, et raadent Legeme.

Epli, *n.* *pomum*, et Æble. *angl.* apple. Sialdan fellr eplid lángt frá eikinni, *sæpius liberi parentum mores referunt*, Æblet falder ikke langt fra Træet.

Epla-gardr, *m.* *pomarium*, en Frugthave. Epli af-fallid, *pomum caducum*, et nedfaldet Æble. — fullroskid, *maturum*, modent. — litid, *nanum*, umodent. — snemmvaxid, *præcox*, tidlig modent. — sem fliótt visnar, *fugax*, som hastig taber sig, ikke kan gjemmes.

Epla-karfa, *f.* *oporotheca*, Æblekurv.

Epla-kiarni, *m.* *acinus*, Æblekjærn.

Epla-qvistr, *m.* *petiolus pomi*, en Kvist paa et Æbletræ.

Epla-steinn, *m.* *acinus*, Æblekjærn.

Epla-tré, *n.* *pomus*, *malus arbor*, Æbletræ.

Eplóttr, *pomelatus*, *scutulatus*, plettet, spættet i Form af Æbler.

Er (var, hefi verid, at vera), *sum*, *fui*, *esse*, være. At vera til, *existere*, være til, leve. Vera vid tídir, *sacris interesse*, bivaane Gudstjenesten. Þad er hönum til hróss, *illi laudi est*, det geraader ham til Berømmelse. Sá er ecki at manni, sem nú dugir ecki,

homo nauci est, qvi jam sibi deest, den er et Drog, som ej nu viser sig rask. Vertu ecki at þessu lengur, *facesse ab hoc opere*, hold op med dette Arbejde.

Er (ar, hefi arid, at eria), *terram subigere colere, arare*, dyrke Jorden, pløje, harve.

Er, *relativum qvi*, som. 2) *adverbium temp. cum*, da. Sá er var fyrstr, *is, qvi primus erat*, den som var den første. Þá er hann hafdi lengi dvalid, *cum diu mansisset*, da han havde længe opholdt sig.

Erdi, *n. stipes, lignum rude, materies remi*, et Stykke Træ, som skal bruges til Aarer.

Erfd, *f. hæreditas*, Arvelod, Arv. 2) *successio ab intestato*, Arvegangsmaade uden Testament. Sá audr géck ecki í erfdir, *opes istæ, ad hæredes intestatos non pervenere*, den Rigdom kom ikke til de naturlige Arvinger.

Erfda-fé, *n. bona hæreditaria*, Arvegods.

Erfda-tal, -bálkr, *titulus juris de hæreditate*, den Bog i Loven som handler om Arv.

Erfda-ríki, *n. regnum hæreditarium*, Arverige.

Erfi (at erfa), *hæreditatem adire, obtinere*, arve. 2) *parentare, convivium parentale dare*, gjøre Gjestebud ved ens Ligbegjængelse, Arveøl.

Erfi, *n. parentalia, epulum funebre, ferale*, Gjestebud ved ens Begravelse, Arveøl, Begravelsesgilde.

Erfis-dryckia, *f. idem*.

Erfidrápa, *f. epicedium*, et Digt, forfattet til Ære for en Afdød.

Erfingi, *m. hæres*, Arving.

Ergi, *f. impotens & affectuosus conatus*, forgjæves, afmægtig Bestræbelse.

Ergia, *f. idem*.

Ergiumadr, *vir impotentis conaminis*, som gjør afmægtige, kraftløse Forsøg.

Ergiz (at ergiaz), *in pejus mutari*, forandres til det værre, forværres. 2) *animum demittere*, tabe Modet. So ergiz hver sem elldiz, *pavor senectutis comes*, jo ældre, jo mindre tapper.

Eria (at eria), *arare, laborare*, arbejde, pløje.

Erjan, *f. labor, aratio*, Arbejde, Pløjen.

Erill, *m. labor assiduus*, vedholdende Arbejde.

Erilsamr, *laboriosus, molestus*, besværlig, møjsommelig.

Erindi, Erendi *v.* Örendi, *n. pausa*, Ophold, et Aandedræt. 2) *stropha carminis, unico spiritu proferenda*, en Strofe i et Digt, et Sangvers.

Erki-biskup, *n. archiepiscopus*, Erkebiskop.

Erki-stóll, *n. archiepiscopatus*, Erkebispedømme.

Erla, *f. (avis), motacilla pectore nigro*, Vipstjert, Stenpikker (en Fugl). 2) *pr. laboriosa, sollicita*, arbejdsom, omhyggelig.

Erlendis *v.* Örlendis, *peregre*, udenlands.

Erlendr, *peregrinus*, en fremmed, som er udenlands. 2) *nom. pr. viri*, en Mands Egennavn.

Erla (at erla), *continuo labori vacare*, arbejde uafbrudt.

Erlegr, *pro* ærlegr, *integræ, illæsa famæ*, ærlig, af et ubesmittet Rygte. (N. O.)

Erlíngr, *laboriosus*, arbejdsom. 2) *nom. pr. viri*, en Mands Egennavn, Erling.

Ermi, *f. manica*, et Ærme. *à* armr.

Ermalaust fat, *colobium, exōmis*, et Klædebon uden Ærmer.

Ern, *vegetus*, rask, frisk. 2) *laboriosus*, arbejdsom, driftig; *pro* Errinn.

Ern, *c. aqvila, vide* örn, en Ørn.

Erpr, *m. irpus, lupus*, en Ulv.

Errinn, *vegetus, robustus*, rask, fyrig, stærk, kraftfuld. 2) *laboriosus*, driftig, arbejdsom. Errinn sendi úngann svarra, *rex vegetus misit viraginem juvenem*, den raske Konge sendte en ung Heltinde.

Ert, *f. pisum*, Sukkerærter. (*alias* erta, ertur). (N. O.)

Erta-musl, *n. pulmentum pisinum*, Sukkerærter til Kjødmad.

Erti (at erta), *irritare*, opirre, tirre.

Ertíng, *f. irritatio*, Opirren.

Ertinn, *irritabilis, pronus ad irritandum*, som gjærne tirrer, opirrer.

Ertíngasamr, *idem*.

Errur *v.* Ertur, *f. pl. irritationes*, Skjænderi, Kiv. At eigaz errur vid, *irritationibus certare*, kives, tirres indbyrdes.

Ervidi, *n. labor*, Arbejde, *à* er *&* vinn.

Ervida (at ervida), *laborare*, arbejde, gjøre sig Umage for, slæbe.

Ervidisamr, *laboriosus*, arbejdsom, møjsommelig.

Ervidis-madr, *operarius*, en Arbejder, Dagløنner.

Ervidlegr, *molestus, difficilis*, møjsommelig, vanskelig.

Ervidlega, *moleste, difficulter*, møjsommeligen, vanskeligen.

Ervidr, *arduus, molestus*, møjsom, vanskelig, besværlig.

Ervidt, *moleste*, besværligen.

Es *obsoletum pro* Er, *pron. relat*, som.

Esia, *f. terra paludosa*, en sumpet, sidliggende Egn.

Eskia, *f. vide* askia.

Eski-vidr, *fraxinus*, Ask, Æsketræ.

Eski, *n. idem vide* askr.

Eski-vidar-skogr, *fraxinetum*, en Skov, som bestaar af Æsketræer, en Æskelund.

Espi, *n. populus tremula, angl.* asp, Asp, et Æspetræ.

Espi-tré, *idem*.

Ess, *n. jumentum eqva, v. asina, poet.* et Lastdyr, en Hoppe, et Asen (hos Digterne).

E't (át, at éta), *edere, comedere, angl.* to eat, æde, spise; éta einmælt, *prandere tantum*, spise blot Middagsmad, blot En Gang om Dagen; éta tvímælt, *prandere & cœnare*, spise Middags- og Aftens-mad, to Gange om Dagen; éta þrímælt, *jentare, prandere & cœnare*, spise Frokost, Middags- og Aftensmad, tre Gange om Dagen; éta fer-mælt, *jentare, prandere, merendare & cœnare*, spise fire Gange om Dagen, spise Mellemmad, Midaftensmad.

Et (atti, hefi att, at etia), *concitare, committere, it. irritare*, ophidse, opirre. Etia saman, *concitare*, ophidse, opmuntre, især til Kamp. At etia haukum og hundum á dýrin, *accipitres & canes in feras concitare*, hidse Høge og Hunde paa Dyrene. At etia illindum, *irritationibus certare*, kives, trættes, tirres. At etia oddum, *hastis pugnare*, slaas med Spyd. Þorvardr átti opt vid þúngt at etia, *Thorv. sæpe molestiis agitabar*, Torvard maatte ofte kjæmpe imod Besværligheder. Etiaz á einn, *maligno affectu concitari in aliqvem*, anfalde en med et fjendsk Sindelag.

Etandi, *edens, exedens*, ædende, fortærende.

Etandi, *m. scirrhus cancrosus*, Kræft, ɔ: en Sygdom. 2) *vis caustica*, Brændekraft.

Etiu-kostr, *m. iniqva conditio*, ubillige, haarde Vilkaar.

Ey, *f. insula, terra undiqve mari cincta*, en Ø.

Eyland, *n. idem*, et Eiland, Øland.

Eybyggiar, *m. pl. insulani*, Øboere.

Eyda, *f. vacuum, vacuitas*, Tomhed, Hul. audn.

Eydi, *n. solitudo*, Ensomhed. 2) *isthmus*, Landtunge, Ejd. 3) *tesca inhospita*, ubeboet Hede. Kotid liggr í eydi, *villa inhospita in solitudine jacet*, Gaarden ligger øde, er ubeboet. Þeir dróu skip um eydid, *navem per isthmum traxere*, de trak Skibe over Landtungen. E'g sé her ecki nema eydi, *tesca inculta tantum video*, jeg ser her blot en ubeboet Ørken.

Eydi (at eyda), *consumere dilapidare*, fortære, forøde. 2) *vastare*, ødelægge. 3) *irritum facere*, gjøre til intet.

Eydi-kot, *n. villa deserta, desolata*, en liden Gaard, et Hus, som ligger øde, en øde Parsel.

Eydi-bygd, *f. districtus qvondam habitatus at iterum desertus*, et Distrikt, som engang før har været beboet, men nu er øde.

Eydibæli. *n. rudera, rus desolatum*, Ruiner af en Gaard.

Eydi-fiöll, *n. pl. montana deserta*, øde Fjelde.

Eydi-kofi, *m. ædes desolata*, et ubeboet Hus.

Eydiland, *n. terra inhabitata*, et ubeboet Land.

Eydilega, *tædiose, it. absurde inconvenienter*, kjedsommeligen, urimeligen, upassende.

Eydilegr, *tædiosus item absurdus*, kjedsommelig, urimelig.

Eydilegg (at eydileggia), *vastare*, ødelægge.

Eydileggiari, *m. vastator*, en Ødelægger.

Eydileggíng, *f. vastatio, it. ruina*, Ødelæggelse.

Eydimörk, *f. desertum*, en Ørken.

Eydipláts, *n. platea urbis desertæ*, et øde Sted.

Eydi-skógr, *m. saltus*, en ubeboet Skov.

Eydsla, *f. prodigalitas*, Ødselhed.

Eydslusamr, *prodigus*, ødsel.

Eydslumadr, *idem sed subst.* en Ødeland.

Eygdr vel, *oculos pulcer*, som har smukke Øjne.

Eygdr miög, *grandes oculos habens*, som har store Øjne, storøjet.

Eyglóttr, *palpebras niger*, *vide* hvörmóttr, som har sorte Øjenbrynne.

Eyk, *f. arbor*, *in spec. qvercus*, *alias* eik, et Træ, især et Egetræ, en Eg.

Eyki lundr, *m. qvercetum*, Egeskov. At höggva eyk um þvert, *arborem in orbes cædere*, hugge et Træ tværs over. At höggva eyk til mergiar, *arborem in pulpam cædere*, hugge et Træ til Marven.

Eykarbolr, *m. caudex*, Træstamme, Træbul.

Eykar-stofn, *m. idem.* 2) *truncus*, Træstub.

Eykhyrníngr, *m. sciurus*, et Egern.

Eyk (jók, hefi aukid, at auka), *augere*, forøge, formere. Eykst ord af ordi, *lis litem parit*, det ene Ord tager det andet.

Eylífd, *f. æternitas*, Evighed.

Eylíflega, *in æternum*, evindeligen.

Eylífleikr, *m. æternitas*, Evighed. 2) *immortalitas*, Udødelighed.

Eylífr, *æternus*, evig, altid levende. *quasi* ælífr.

Eymi (at eyma), *lædere*, *leviter vulnerare*, beskadige, saare lidt, bibringe et lille Saar, aumr. Þar eymdi lengi eftir af, *diu aliqvid doloris remansit*, deraf blev længe nogen Smerte tilbage, det forvandt man sent.

Eymdr, *leviter vulneratus*, let saaret.

Eymd. *f. miseria*, Jammer, Elendighed. Ein eymd býdr annari heim, *unda supervenit undam*, den ene Ulykke rækker den anden Haand.

Eymdarlegr, *miserabilis*, elendig, kummerfuld, jammerlig.

Eymdarlega, *misere*, elendigen.

Eymdar-qvein, *n. lamentatio*, Jammerskrig, Veklage.

Eymótlegr, *ingratus sensibus*, ubehagelig for Sandserne. 2) *suspectus*, mistænkelig.

Eymstra (at eymstra), *contundere ad dolorem usqve*, saare, skramme.

Eymstradr, *ad dolorem contusus*, saaret, stødt.

Eymstr, *n. pl. dolor ex contusione*, *it. vibex*, Saar, Skramme af Svøbe eller Ris.

Eymuni, *semper memorandus*, som stedse bør erindres, uforglemmelig.

Eymr, *m. halitus ignis*, Damp, Em. 2) *extremum odoris v. soni*, *qvod percipi potest*, det som sidst fornemmes af Lugt eller Lyd, Efterlyd, Efterlugt.

Eymyria, *f. favilla ignita*, *marila*, gloende Aske, Emmer.

Eyngi (at eyngia), *coarctare*, *vide* engi á aungr, sammensnærpe, sammenkrympe.

Eypska (at eypska), *rictare*, gabe, spærre Munden op. Hundurinn eypskar, *canis rictat*, Hunden spærrer Gabet op.

Eyr, *n. æs ductile*, Kobber.

Eyr, *f. hygæa*, *dea profana*, *nimpha*, Sundheds Gudinden hos de hedenske Nordboer.

Eyra, *f. auris*, Øre. 2) *ansa vasis*, Haandgreb, Øre, Hank paa et Kar.

Eyrd, *f. pax*, Fred, Rolighed. 2) *tranqvillitas animi*, Sindsro. Konrádr bad hönum

eyrdar, *Conradus ei pacem procuravit*, Konrad bad om Fred for ham.

Eyrbryddr, *æratus*, kobberbeslaaet.

Eyr-giall, *n. squama æris*, Urenlighed, Sinner, Slakker, som falder af Kobber ved Smeltningen.

Eyri (at eyra), *acqviescere*, være fornøjet. 2) *parcere*, skaane, spare. Þeir eyrdu hverki kyrkium né konum, *nec templa, nec sexus inermis, ab illis immunis fuit*, de sparede hverken Kirker eller Fruentimmer. Þeir munu eingu eyra, ef þeir koma hér, *nulli parcitum erit si huc venerint*, dersom de komme her, vil de ikke skaane nogen Ting. At eyra illa yfir, *ægre ferre*, være misfornøjet med. Ecki eyri ég því, *non acqviesco*, dermed er jeg ikke fornøjet.

Eyri, *f. ora campi sabulosa ut & fluminum*, Strand- og Flod-bredder, hvorpaa der ikke vokser Græs.

Eyrindi, *n. negotium gerendum*, Ærende, Forretning, Syssel.

Eyrindis-lok, *n. pl. exitus negotii*, Forretningens Udfald.

Eyrindis-laus, *vacuus negotii, inanis*, ørkesløs, uden Syssel; *it.* som intet udretter.

Eyrindisleysa, *f. irritus conatus*, forgjæves Bestræbelse.

Eyrindis-laust, *re infecta*, med uforrettet Sag.

Eyrindis-reki, *m. negotiator*, som udfører et Ærende, Underhandler, Gesandt (ogsaa: eyrindreki).

Eyrir, *uncia ponderata*, en Unse, i Vægt. 2) *uncia numerata, in. pl.* aurar, en Øre (gammel Mynt); (*hæc uncia numerata est didrachma, sive* 24 *solidi*, denne Øre gjaldt saamæget som 24 Skilling).

Eyrir-silfurs, *uncia argenti*, en Øre Sølv.

Eyrir, *m. res, bona mobilia*, rørlige Eiendomme.

Eyrkétill, *m. ahenum, lebes æneus*, Kobberkjedel.

Eyrna-gull, *n. inauris*, Ørenring.

Eyrnahliómr, *m. aurium sonitus*, Lyd for Ørerne. 2) *deliciæ aurium*, behagelig Lyd.

Eyrna-hlust, *f. meatus auris*, Høregangen.

Eyrna-hol, *n. concha*, Ørehulhed.

Eyrna-hríngr, *m. stalagmium*, Ørenring.

Eyrnalaus, *inauritus*, uden Ører.

Eyrna-marmari, *m. cerumen*, Ørevoks.

Eyrna-rönd ytri og innri, *helix anthelix*, den ydere og indre Rand paa Ørebrusken.

Eyrna-saur, *excrementum auris, cerumen*, Ørevoks, Øreskarn.

Eyrna-skéfill, *m. auriscalpium*, en Øreskje; (*it. susurro*, en Øretuder).

Eyrna-smolt, *n. vide* Eyrnasaur.

Eyrna-spaung, *f. inauris*, Øresmykke, Ørenring.

Eyrna-snepill, *m. auricula infima, lobus auris*, Ørelap.

Eyrna-stór, *auritus*, som har store Ører.

Eyrna suga, *f. delator*, Bagvasker, Øretuder. 2) *adulator*, en Hykler.

Eyrna-verkr, *m. otalgia*, Smerte i Ørene.

Eyr-panna, *f. cucuma*, Kobberkjedel. Gryde.

Eyrpeníngr, *m. numus aeneus*, Kobberpenge. *R.*

Eyr-pottr, *m. cacabus*, Kobberpotte.

Eyr-ryd, *n. flos æris, ærugo*, Kobberruſt.

Eyrſlegin, *æratus*, beſlaaet med Kobber.

Eys (jós, heſi auſid, at auſa), *haurire*, pompe, øſe, opøſe. 2) *calcitrare eqvorum*, ſlaa op.

Eyſa, *f. cinis ignitus*, Kul, brændende Aſke.

Eyſill, *m. hauſtrum*, en Øſe. auſa.

Eyſkra (at eyſkra), *tumultuari, animo fluctuari*, være urolig, oprørt i Sindet. Gizor var eyſkrandi miög ádr hann fretti til Kolbeins, *Gizor ægerrime affectus erat, donec Kolbeinum adeſſe audiit*, Giſſor var meget ſlet til Mode, inden han fik noget at vide om Kolbein.

Eyſkrandi, *frendens*, raſende, aſſindig.

Eyſtra, *ad orientem, in oriente*, øſten for.

Eyſtra-ſalt, *mare balticum*, Øſterſøen.

Eyſtri, *orienti propior*, ſom er nærmere mod Øſten, øſtligere, øſtre.

F.

Fá, *f. politura, nitor, (de pannis, coloribus & metallis dicitur)*, Glindſen, Glands, Politur, (ſiges om Klæder og Metaller). Þetta fat hefr vöknad, því er af því fáin, *hæc veſtis madore ſplendorem amiſit*, dette Klæde er blevet vaadt, derfor har det miſtet Glandſen.

Fáanligr, *adj. impetrabilis, qvi haberi, comparari poteſt*, erholdelig, til at faa. *R.*

Fábiánslegr, *infrunitus, vecors*, toſſet, taabelig. (*à notâ fabula Fabiani patris Grobiani*, ſaakaldet af en bekiendt Fabel).

Fábreytinn, *inſolitus, rarus*, ſjelden, uſædvanlig.

Fábreytilegr, *idem*.

Fábreytilega, *inſolite*, uſædvanligen.

Fadir, *m. pater, in gen.* födur *v.* fedr, en Fader.

Fadir -konu, -manns, *focer*, Svigerfader.

Faderni, *n. paternitas*, Faderſkab, faderligt Forhold. 2) *pater*, Fader. Gott áttu faderni, enn módernid verra, *pater tibi probus eſt, at mater pejor*, din Fader er en brav Mand, men din Moder ej ſaa god.

Fadma (at fadma), *amplecti*, favne, omfavne. At fadmaz, *in amplexus mutuos ruere*, omfavne hinanden.

Fadmbrögd, *n pl. lucta*, Bryden.

Fadmlag, *m. amplexus mutuus*, Omfavnelſe, Omarmelſe.

Fadmtak, *n. idem*, Favnetag.

Fadmr, *m. ſinus, amplexus*, Favn, Barm, Omfavnelſe. 2) *hexapeda paſſus, orgyia*, et Favnemaal, 3 Alen, en Favn. Þad á at fallaz í fadma, *amice æqvari debet*, det bør gaa op imod hinanden.

Fádr, *ornatus, politus*, poleret, renſet. Gulli fádr, *auro tinctus, deauratus*, forgyldt.

Fádæmi, *n. res enormis, rari exempli*, en uſædvanlig Ting.

Fáfengilegr, *vanus, inanis*, forfængelig, som ingen Realitet har.

Fáfengilega, *inaniter*, forfængeligen.

Fáförull, *raræ profectionis, tectus & quietus domi*, som ikke rejser meget. 2) *infreqvens*, sjelden besøgt. Hér er fáförult, *hic est accessus infreqvens*, her kommer faa Folk, her er ingen Færsel.

Fáfródr, *rudis, imperitus*, uforfaren, uklog, vankundig.

Fáfrædi, *n. imperitia, ruditas*, Uklogskab, Uerfarenhed, Vankundighed.

Fága (at fága), *polire, ornare*, rense, skure, sætte Glands paa.

Fágadr, *politus*, renset, skuret.

Fagna (at fagna), *lætari, gaudere*, glæde sig, fornøjes. Fagna annars lucku, *gratulari*, glæde sig over ens Lykke. Fagna einum vel, *laute excipere*, modtage en vel.

Fagna-fundr, *gratus amicorum adventus*, kjært Vennemøde, glædelig Sammenkomst.

Fagnadr, *m. lætitia*, Glæde, Fryd. 2) *lautum convivium*, godt Gjæstebud, Beværtning.

Fagnadr *m. urbanitas, civilitas*, Artighed, Omgjængelighed. Árni biskup qvad þad rétt, at setia þá framar er meiri fagnad kunnu, *Arnas episcopus justum esse dixit eos majoris facere, qvi urbanitate alios præcellunt*, Biskop Arne sagde det var rigtigst, at sætte dem øverst som besad størst Artighed, som vare de interessanteste.

Fagnadar-ár, *annus jubilæus*, Jubelaar.

Fagnadarlega, *ex voto*, efter Ønske. 2) *festive*, højtideligen.

Fagnadar-læti, *n. pl. hilaritas*, Glæde, egentlig: Tegn paa Glæde, Fryd, Glædesytringer.

Fagnadar-óp, *n. clamor lætus*, Fryderaab, Glædeskrig. R.

Fagnadar-öl, *convivium gratulatorium*, Glædskabs Gilde.

Fagnadarsaungr, *m. paean*, Frydesang. R.

Fagnadar-sæll, *hilaris*, glad, fornøjet, opramt.

Fagrindi, *n. pl. decor, splendor*, Skjønhed, Glands.

Fagr, *splendidus, nitidus*, kjøn, smuk, fager. Fagurt vedr, *serenum*, smukt Vejr. Hann lofar öllu fögru, *aureos montes pollicetur*, han lover Guld og grønne Skove.

Fagurblár, *cæruleus*, lyseblaa, himmelblaa.

Fagur-eygr v. eygdr, *oculis micantibus*, som har lyse, klare Øjne.

Fagur-mæli, *n. pl. adulatio*, Smiger, Hykleri.

Fagur-gali, *m. adulator, mulsum lethale*, Smigrer, Hykler.

Fagur-grænn, *perviridis*, lysegrøn.

Fagur-gulr, *flavus*, lysegul.

Fagurleitr, *venusta facie*, smuk af Ansigt.

Fagur-ordr, *eloqvio dulcis*, som taler smukt.

Fagur-raudr, *sangvinei coloris*, lyserød.

Faguryrdr, *id. ac. fagurordr*. R.

Fágæti, *n. deliciæ, v. cupediæ raræ*, sjeldne Retter, Lækkerheder.

Fágætr, *rarus, acqvisitu difficilis*, sjælden, vanskelig at faa. 2) *delicatus*, lækker, kræsen.

Fá-heyrdr, *inauditus*, *insolitus*, uhørt, usædvanlig.

Fái (fádi, hefi fád, at fá), *polire*, *ornare*, rense, skure, pudse. 2) *delineare*, *pingere*, *exarare*, male, aftegne. Fádi fimbul-þulr, *exaravit clarissimus v. gravissimus orator*, den største Taler gjorde Udkastet dertil.

Fák, *n. præcipitantia*, *vide* fok, Fremfusenhed.

Fákalítill, *modestus*, beskjeden, tilbageholden.

Fákátr, *subtristis*, bedrøvet, melankolsk.

Fákunnandi, *imperitus*, *rudis*, uklog, uvidende, vankundig.

Fákunnátta, *f. inertia*, *ruditas*, Uvidenhed, Vankundighed.

Fákr, *m. eqvus poet.*, *pr. thraso*, hos Digterne en Hest, egent. en Storpraler.

Fákunnugr, *id. ac* fákunnandi. *R.*

Fákænn, *imperitus*, uklog, uerfaren.

Fákænska, *f. imperitia*, Uerfarenhed.

Fákæti, *f. tristitia*, Bedrøvelse, Sorg.

Fala (at fala), *licitari*, fale, spørge om noget er tilfals og hvad det koster, byde paa noget som skal sælges eller forpagtes bort. 2) *expetere*, fordre, kræve.

Falan *v.* fölun, *f. licitatio*, Byden, Bud paa noget.

Fála, *f. gigas fæmina*, en Jætinde, Troldkvinde. 2) *procax fæmina*, et kaad, frækt Fruentimmer, en Tiøse.

Fáláтr, *taciturnus*, som taler libet, taus.

Fálegr, *idem.* 2) *dissentiens*, uenig.

Fálega, *non promte*, *cum indignatione*, uberedvillig, fortrydelig. Hann tók því fálega, *difficilem se præbuit*, han var ikke beredvillig dertil.

Fáleiki, *m. tristitia*, Sorg, Bedrøvelse. 2) *indignatio*, Fortrydelse.

Fálidadr, *paucis stipatus*, omgivet af faa, ledsaget af faa Folk.

Fálida, *idem.*

Falinn, *occultatus*, skjult, forborgen. *â* fel.

Fálkadr, *sibi vix conscius*, *v. sanæ rationis*, (*lagopodis instar â falcone percussæ*), som ikke er ved sin fulde Samling (ligesom en Rype, der er slaaet af Falken).

Fálkalegr, *idem.*

Fálkafángari, *m. falconarius*, *auceps falconum*, en som fanger Falke, Falkejæger.

Fálki, *m. falco vulgaris*, *nobilis*, en Falk.

Fall, *n. lapsus*, *ruina*, Fald, Nedstyrten. 2) *lapsus moralis*, *peccatum*, Synd, Feil, Last. 3) *cædes*, Død, Fald. Falls er von af fornu tré, *lapsui vicina senecta*, Alderdommen er sit Fald nær. Eftir fall Eireks konúngs, *post cædem Erici regis*, efter Kong Eriks Fald.

Fall, *n. pestis*, Pest, ødelæggende Epidemi. Þar var fall mikid, so at 6 menn vóru fallnir. Gudmundr stöckti vigdu vatni yfir Engiar og akra, þá tók af fallid, *pestis ibi erat, quæ septem homines consumserat. Gudmundus aqva consecrata prata & agros conspersit, et pestis esse desiit*, der grasserede en Pest, hvoraf 6 Mænd vare døde, hvorpaa Gudmund bestænkede Ager og Eng med ind-

viet Vand, som bevirkede, at Pesten ophørte.

Fallandi augu, *oculi confidentes moribundorum*, de Døendes bristende Øjne.

Fall, *n. excoriatum integrum corpus mactati pecoris*, Kroppen af et slagtet Kreatur, hvoraf Indvoldene ere udtagne.

Fallázia, *f. defectus*, Mangel, Fejl. 2) *fallacia*, Falskhed, Bedrageri, Rænker.

Falleraz láta, *fallaciis inescari*, *stuprari*, lade sig besove; (*de virginibus honestioribus dicitur*, siges om en ellers anstændig Pige).

Fallbyssa, *f. tormentum*, en Kanon.

Falldr, *m. calyptra*, *calantica*, *peplum*, Fruentimmer Hovedtøj, Sæt. At setia ofan falldinn, *decalanticare*, tage Sættet af Hovedet.

Falldr, *m. fimbria*, *limbus*, Bordt, Bræmme.

Fallda (at fallda), *fimbriare*, *vestes limbo cingere*, bebræmme. 2) *peplum adornare*, sætte Hovedtøjet i Stand. At fallda sídt, *peplum demittere*, lade Sættet sidde lavt ikke højt op over Hovedet.

Fallegr, *venustus*, *pulcher*, skjøn, smuk.

Falléga, *eleganter*, smukt, sirligen.

Fallinn, *lapsus*, falden. Fallid fé (undir kóng), *bona confiscata*, konfiskeret Gods. Fallin kú, *dicitur quando musculi circa spinam sacram*, *in vaccis mollescunt ante partum*, *ut ejus prognosticon*, en Ko som er nær ved at kalve, (hvorpaa haves det Tegn, at Musklerne omkring Bækkenet blive bløde).

Fallinn, *ordinatus*, *dispositus*, skikket, sat i Orden. Þad er vel fallid, *decet*, det passer godt. Hann er vell fallinn til kauphöndlunar, *ad mercaturam bene dispositus est*, han er godt skikket, oplagt til Kjøbmandskab.

Fallstycki, *n. bombarda*, *tormentum*, Kanon, Feldtstykke.

Fallvalltr, *fluxus*, *inconstans deciduus*, ustadig, forgængelig.

Fálm, *n. cæca palpitatio*, Bedrørelse i Blinde, Famlen.

Fálma (at fálma), *palpitare*, *palpare*, røre ved en Ting, føle i Blinde, famle. 2) *errare*, tage Fejl, gaa vild.

Fals, *n. fraus*, *falsum*, *crimen falsi*, Svig, Bedrageri, Falskhed, (gammelt: Falsk).

Falsa (at falsa), *decipere*, *adulterare*, bedrage, forfalske, begaa Falskhed. Falsa bréf, *epistolas corrumpere*, forfalske Breve.

Falsari, *m. impostor*, en Falskner, Forfalsker.

Fals-koss, *m. mulsum lethale*, et bedragerisk Kys.

Falskr, *fraudulentus*, falsk, bedragerisk, underfundig.

Falsklega, *dolose*, svigagtigen, falskelig.

Fals-mál, *n. contumacia testium*, Faldsmaal, Vidners forsætlige Udeblivelse.

Falsmáls-bætur, *f. pl. mulcta contumaciæ testium*, Faldsmaalsbøder.

Fals-spámadr, *m. pseudopropheta*, en falsk Profet.

Fals-vitni, *n. testis falsus*, falsk Vidne. 2) *falsum testimonium*, et falsk Vidnesbyrd.

Falr, *m. pars suprema gladii, v. hastæ, capulo inhians*, den øverste Del af et Sværd eller Spyd, som gaar op om Haanden. Eigils Einh. S. cap. 2. Sverd hanns er læst fyrir ofan olnboga, og er þar á falr so digr, at miög tekr uppá öxl, *gladius ejus obseratus est supra cubitum parsqve ejus suprema adeo ampla, ut ad axillam fere pertingeret*, hans Sværd var sluttet tæt til Armen oven for Albuen, og var derpaa en saa tyk Fal, at den gik lige til Skulderen. *Ibidem* : *cap.* 7. Hann gördi fal so diúpann, at tók uppyfir olnboga, *partem gladii, qvæ capulo inhiare solet, adeo altam fecit, ut totum cubitum adusqve lacertum hauriret*, han lod gjøre en saa lang Fal, at den naaede helt op paa Overarmen. Grettir hafdi spiót í hendi, og var silfur-rekinn falurinn, *Grettir hastam manu gessit cujus pars cava argenteis bullis erat interstincta*, Grettir havde et Spyd i Haanden, hvis øverste Del var sølvbeslaaet.

Falr, *venalis*, tilfals, fal. At vera falr, *venire, venum ire*, være tilfals, tilkjøbs. At göra edr láta falt, *venum exponere*, holde tilfals, have til Salg.

Fályndr *vide* Fálátr.

Fálæti, *n. taciturnitas*, Taushed, stille Væsen. 2) *tristitia*, Sorg.

Fámálugr, *taciturnus*, taus, faatalende.

Fámálgr, *idem*.

Fámáll, *idem*.

Fámannlegr, *infreqvens*, ensom, hvor der er faa Folk. Þar þótti fámannlegt, *solitudo videbatur*, der syntes ensomt.

Fámennr, *paucis comitibus cinctus*, omgivet af faa Ledsagere. 2) *infreqvens*, hvor der er faa Folk. Fámennr bær, *pagus, v. urbs infreqvens*, en Gaard hvor der kun er faa Folk. Þar var fáment, *homines ibi infreqventes erant*, der vare faa Folk.

Fámenni, *n. paucitas hominum*, Faahed af Mennesker, Mangel paa Folk.

Fámentr, *infreqvens*, lidet befolket. 2) *paucas artes edoctus*, lidet underviist, oplært, dannet.

Fámæli, *n. pl. dictu rarum, inauditum*, uhørt, sjeldent Sagn.

Fána, *f. signum militare; labarum, phanon*; Fane, Standart. (N. O.)

Fána (at fána), *fatue se gerere*, opføre sig taabeligen.

Fánaz (at fánaz), *idem*.

Fáng, *n. gremium, sinus*, Skjød. Hann tók barnid í fáng sér, *infantem in gremium suscepit*, han tog Barnet paa sit Skjød.

Fáng, *n. acqvisitio, captura*, Erhvervelse, Fangst. 2) *fœtus conceptus*, et Foster. 3) *fœni manipulus, brachiorum sinuatione comprehensus*, et Knippe Hø; en Børm, Dragt Hø, saa meget som en kan bære paa en Gang imellem Armene. (*item*: 4) *lucta*, Bryden, Kamp.) At færaz í fáng, *multum niti*, tage sig meget paa. Þorv. færdiz úr fángi, *Thorvardus se subtraxit*, ɔ: *promissis non stetit*, Torvard trak sig bort, ɔ: holdt ikke sit Løfte.

Fángs er von af frekum úlfi, *lupus capturæ capax*, af en graadig Ulv kan man vente en haard Kamp; *metaph. virtuti nihil impervium*, Tapperhed kan udrette alt. E'g verd at fá þat at föngum til, *adhuc mihi acqvirendum est, ad manus non habeo*, det maa jeg først erhverve, det har jeg endnu ikke.

Fáng, *n. sæpius in pl.* faung, *facultates, bona acqvisita*, Formue, erhvervet Ejendom, Forraad, Lejlighed.

Fánga (at fánga), *adipisci*, erhverve. 2) *comprehendere*, fange, gribe.

Fángadr, *captivus, comprehensus*, fangen.

Fángalaus, *nullius usus*, til ingen Nytte.

Fángalítill, *vilis, abjectus*, som er til liden Nytte.

Fángaléttr, *idem*.

Fángamark, *n. signum v. litera insculpta rebus inanimatis, qvo possessor noscatur*, Bomærke, et Tegn, som en Ejer sætter paa sine Sager for at kjende dem.

Fángarád, *n. consilium é re nata sumtum*, en efter Sagens Beskaffenhed nødvendig Beslutning.

Fángaturn, *m. latumiæ*, Fangetaarn.

Fángavottr, *m. testis acqvisitus*, et erhvervet Vidne.

Fáng-brögd, *n. pl. lucta*, Bryden, Kjæmpen.

Fángelsi, *n. carcer, captivitas, ferriterium*, Fængsel.

Fángfall, *n.* (þá leysiz höfu) *abortus, amblosis*, Misfoster, Misfødsel.

Fángi, *m. captivus*, en Fange. Fángi í járnum, *ferritribax, ferriterius*, en Fange der er sluttet i Jærn.

Fáni, *m. fatuus faunus*, en Tosse, Taabe. Fánalegr, *fatuus insolens*, tosset, taabelig.

Fannfergia, *f. ningor densissimus, sua ipseqve gravitate decidens*, et meget tykt Snefog.

Fannkoma, *f. ningor, coacervatio nivis*, Snefog.

Fans, *m. impedimenta, sarcinæ*, Tros, Tøj, Bagasje.

Fantr, *m. fanaticus*, en Skjelm, Slyngel, Fante.

Fánýtr, *vilis, abjectus*, som er til liden Nytte.

Far, *n. vestigium*, et Spor.

Far, *n. raptus nubium*, Skyernes Bevægelse af Vinden. 2) *iter, motus*, Bevægelse. Þá var mikid far á lopti, *tum nubes rapidissima tempestate ferebantur*, da dreves Skyerne meget stærkt af Stormen. Þú munt fara þad far, sem formadr þinn, *iter v. exitus similis tibi erit, ac antecessori tuo*, du vil gaa den samme Gang, have samme Skjæbne som din Formand.

Far, *n. vita, mores*, Levnet, Sæder. Hann hafdi þad í fari sínu, *hoc illi moris erat*, det plejede han, det var en af hans Sædvaner.

Far, *n. navis*, et Skib, Skibslejlighed.

Fár, *n. discrimen, periculum*, Fare.

Fár, *paucus*, faa. 2) *subtristis*, sorgfuld, be-

drøvet. 3) *taciturnus*, taus. Fátt var med þeim, *difficulter inter illos convenit*, der herstede Uenighed, Koldsindighed imellem dem. Þeim vard dagfátt, *dies illis defecit*, Dagen manglede dem, Dagen forløb førend de bleve færdige.

Faralldr, *n. morbus epidemius*, Epidemi, Pest. 2) *cursus v. motus rerum*, Tingenes Gang, Løb. Þórir Töttr komst í kyrkiu, ei þóttuz menn skilia med hveriu faralldri hann komst þángat, *Thorir Töttus in templum elapsus est, at qvem modum elabendi isthuc invenerit, nemo sibi visus est intelligere*, Toret Tott slap ind i Kirken, men ingen forstod, paa hvilken Maade han var kommen der.

Faralldsfótr, *pes vagabundus*, en omvankende Fod, bruges i den Talemaade: Hann er á faralldsfæti, *pedes, v. excubitor est it. vagabundus est*, han vanker stedse om.

Farandi, *m. viator*, *vide* vegfarandi, en Rejsende, Vandringsmand.

Faráng*r*, *m. res arctæ itineri sufficientes*, Tøj, Sager, alt det som man har med paa en Rejse, og hvad behører dertil.

Fararbeini, *m. adjumentum itineris*, Rejse-hjælp.

Farar-efni, *n. pl. merces peregrinantis, qvæ jure veteri* (Grágás) *infra decem hundredas, non debebant esse*, Formue, Midler til en Udenlandsrejse, som efter de gamle Love (Graagaas) ikke maatte være mindre end 10 Hundreder.

Farar-eyrir, *m. idem.*

Farar-greidi, *m. hospitalitas, it. qvodcunqve levamen difficultatis viatorum*, Gjæstfrihed, al den Hjælp man yder Rejsende.

Farar-leyfi, *n. salvus conductus*, Lejdebrev. 2) *venia, v. libertas abeundi*, Tilladelse til at rejse.

Farar-skióti, *m. eqvus, pr. itineris levamen*, en Hest, egentl. en Rejses Befordring, Fremskyndelse.

Farar-tálmi, *m. impedimentum itineris*, Hindring for en Rejse.

Far-bann, *n. idem.* 2) *prohibitio abeundi*, Forbud imod en Rejse.

Farbauti, *m. vide* Bauti.

Farbord, *n. imum tabulatum in fundo naviculæ*, den Del af et lastet Skib, som er ovenfor Søen (?)

Farbordi, *m. circulus tabulati navis*, det samme som foregaaende. 2) *locus in navi mercatoria*, et vist Rum i et Handelsskib, Føring. At fiá einum fyri farborda, *procurare alicui locum seu vecturam in navi*, skaffe en Føring eller Fragt i et Skib.

Fardagi, *m. tempus migrationis sæpius in plurali*, fardagar, Fardag, Flyttetid.

Fardar (at farda), *in amurcam abire*, siges om et Kar hvori der sætter sig Bærme o. desl.

Fardi, *m. amurca lactea* hvad der klæber ved et Kar af Melk o. desl. *gall. fard fucus.*

Fardrengr, *m. nauta negotiator*, en Sømand.

Farflótta, *fugitivus, qvi vitam debet pedibus*, en Flygtning, som maa redde sig ved Flugt.

Farfýsi, *f. desiderium peregrinandi*, Rejse-lyst.

[illegible]

Farg, *n. pressura, pressio*, Trykken, Pressen.

Farga (at farga), *alienare*, afhænde, opofre.

Fargan, *n. destructio, noxa*, Ødelæggelse, Skade.

Fargan, *f. abalienatio*, Afhændelse.

Fargörfi, *n. vide* farángr, Reisetøj. 2) *funes nautici*, Takkelasje.

Farhyrdir, *m. vide* feriumadr.

Fari, *m. commeatus, vectura conducta*, (*tit. juris de re nautica cap.* 4), betinget Fragt.

Fari, *m. viator*, en Rejsende; *hinc* Jorsalafari &c., Jerusalemsfarer o. fl.

Farinn, *langvidus, confectus*, udmattet, kraftesløs, forbi. 2) *constitutus*, beskaffen. So var hann alldri farinn, *ea erat ætate*, han var saa gammel. Þad er vel farid, *bene constitutum est*, det er vel.

Fari-rod v. -skinn, *pellis macie confecti animalis*, Skind af et Dyr som er dødt af Magerhed, Sult.

Far-kostr, *m. vide* fararefni. 2) *alimenta nautica*, Skibsproviant. 3) *comeatus*, Føring, Fragt.

Farlama, *naufragus*, skibbruden. 2) *cui aliqvid deest ad iter, qvo carere non potest*, som mangler noget uundværligt til sin Rejses Fortsættelse.

Fárlegr, *periculosus*, farlig.

Fárlega, *periculose*, farligen.

Farlítill, *modestus*, beskeden. 2) *tardus*, sendrægtig, langsom.

Farmadr, *m. nauta, peregrinator*, Sømand.

Farmanna-lög, *n. pl. jus nauticum*, Søret.

Farma-skip, *navis oneraria*, Kjøbmandsskib, Kaffardiskib.

Farmikill, *insolens, præceps*, overmodig, fremfusende. 2) *celer*, hastig, rask; *alias* miklll á förum.

Farmr, *m. onus nauticum, v. navi impositum*, Ladning.

Farnadr, *m. iter*, en Reise. 2) *mores*, Sæder.

Farnan, *f. iter*, Rejse.

Farníng, *f. peregrinatio, liberum iter*, fri, sikker Rejse, Udenlandsrejse. E'g man bióda fé til farníngar þér, ef þú verdr sekr, *salvum conductum tibi procurabo si damnas judicii fueris*, bliver du dømt skyldig, skal jeg byde Penge for at du kan erholde en sikker Rejse.

Fársiúkr, *gravi, v. periculoso morbo detentus*, farlig syg.

Fárskapr, *m. temeritas*, Daarskab, Fremfusenhed. Þad mátti helldr kalla fárskap enn húgprýdi, *temeritati magis qvam virtuti tribuendum erat*, det kunde man snarere kalde Forvovenhed end Tapperhed.

Farsæla, *f. felicitas*, Lykke, Lyksalighed.

Farsælld, *f. idem*.

Farsæll, *felix*, lykkelig, lyksalig.

Farsællegr, *idem*.

Far-tekia, *f. conductio navis, v. vecturæ*, et Skibs Forfragtning.

Fartefki, *n. pr. scrinia viatorum, vide* taska, Rejseskrin; *vulgo omnis apparatus itineris*, i Almindelighed Rejsetøj, alt hvad man har med paa en Rejse.

Farvegr, *m. alveus, canalis*, Flodrende, en Flods Løb, (Flodsæng.) 2) *iter*, Reise. Þeir áttu lángan farveg fyrir höndum, *longinqvum illis iter erat peragendum*, de havde en lang Vej eller Reise at fuldføre.

Farva (at farva), *colore tingere*, at farve. (N. O.)

Farvi, *m. color*, Farve; *alias* farfi, at farfa.

Fárvidri, *n. tempestas periculosa*, et stormende Uvejr.

Farvidr, *m. remi & alia instrumenta navis*, Aarer og andre Skibs-Redskaber.

Farvidar eda veidarfæra hiallr, *m. casteria*, aabent Hus hvori man giemmer Fiskeliner og Skibs-Redskaber.

Fáryrdi, *n. pl. verba nefaria*, Skjaldsord.

Far-þegi, *m. vecturam petens*, som søger om Skibs-Lejlighed, Passasjer.

Far-þrota, *cui navis deest*, som fattes Skibslejlighed. 2) *impar itineris*, ikke i Stand til at rejse.

Fáræmn, *mentis vix potens*, afsindig, sandsesløs. 2) *consilii expers*, raadvild.

Fáræna, *f. inopia mentis, consilii*, Afsindighed. Raadvildhed.

Fas, *n. gestus*, Gebærde. 2) *supercilium*, Hovmod, Stolthed. Hann var hæglátr í fasi og umgéngni, *in gestu & conversatione modestus erat*, han var ærbar i Gebærder og Omgang.

Fásédr, *visu rarus, insolitus*, sjælden, rar.

Fásén, *idem.*

Fásinna, *vecors*, skjødesløs, ubesindig. 2) *mæstus*, sorrigfuld.

Fásinna, *f. alienatio mentis*, Afsindighed, Galskab.

Fáskiptinn, *alienis negotiis abstinens*, som ikke giver sig af med andres Sager.

Fáskrúd, *n. parum decoris, dedecus*, Vanære, Skam.

Fáskrúdi, *m. viles & pannosæ vestes*, lappede Klæder.

Fáskrúdugr, *cui vestes sunt viles*, som har daarlige Klæder paa. *à* skrúd.

Fasmikill, *gestuosus*, som gjør mange Gebærder. 2) *superciliosus*, overmodig i Omgang, Hovmodig.

Fasta, *f. jejunium*, Faste.

Fasta (at fasta), *jejunare*, at faste.

Fasta-far, *n. affectus continuus*, stadigt Forsæt. 2) *continuus labor*, bestandig. 3) *nubes fixæ*, faste Skyer. Þeir vóru í fastafari at létta ackérum, *in levandis anchoris intentissimi erant*, de stræbte alt hvad de kunde, at lette Anker.

Fasta-land, *n. continens*, Fastland.

Fastandi, *jejunus*, fastende, som ej har spist.

Fasta-svefn, *m. carus, profundus somnus*, dyb Søvn.

Fasteign, *f. res immobilis, prædia*, Jordegods, faste Ejendomme.

Fasteygdr, fasteygr, *oculis compressis*, som ser stivt paa.

Fasthelldinn, *tenax, pertinax, retinens*, urryggelig, vedholdende. 2) *constans*, standhaftig.

Fasthelldni, *f. pertinacia*, Uryggelighed. 2) *constantia*, Vedholdenhed, Standhaftighed.

Fastlega, *firme*, fast, stadigen.

Fastlyndr, *constans*, *propositi tenax*, stastig i sit Forsæt.

Fastmæli, *n. pl. rata verba*, *pactum constans*, fastsat Aftale.

Fastmæltr, *voce compressa*, *arcte loqvens*, som taler langsomt, eftertrykkelig.

Fastna (at fastna), *matrimonium conficere*, at bestemme Ægteskab, fæste sig.

Fastnæmr, *constans*, stadig. Fastnæmr tregi, *constans mæror*, fortærende, nagende Sorg.

Fastordr, *verborum tenax*, som holder Ord.

Fast, *firme*, *firmiter*, *constanter*, fast, stadigen, ivrigen, kjæk, hurtig. Þeir sóktu fast á, *oppugnationi acriter insliterunt*, de angrebe hæftigen. Þeir drucku fast, *potu acriter indulgebant*, de drak dygtig, længe.

Fastrádr, *animo constans*, stadig, fast, beslúttet, bestemt til en Handling.

Fast-tæki, *n. contentio*, Anstrængelse, Hæftighed.

Fasttækr, *contentiosus*, anstrænget, hæftig.

Fastúdugr v. fastúdgr, *constans*, standhaftig.

Fastr, *firmus*, fast. 2) *tenax*, fættig, paaholden.

Fastr, *m. ignis*, *poet.*, Ild.

Fastylia, *f. calor & fumus ignis*, *sive gravis & molesta evaporatio carbonum*, stærk Hede, med Røg, Damp og Os.

Fat, *n. vestis*, *indumentum*, et Klædebon, Klædestykke, især Skjørt. 2) *vinculum*, Baand. At fá fat á, *vincire*, *vinculis induere*, binde fast. Vadsteinninn fór úr fatinu, *bolis piscatoria textura v. indumento elapsa est*, Vodstenen gik løs, faldt af.

Fat, *n. pera*, en Pose, Skindpose. *v.* húd-fat.

Fat, *n. vas*, *discus*, *patina*, Fad. Tinfat, *vas stanneum*, Tinfad.

Fata, *f. mulctrum mulctrale*, Malkebøtte, Malkespand.

Fata (at fata), *vestire*, klæde paa. So var hann hrumr at hann gat ei fatad sig, *adeo debilis erat*, *ut se ipse vestire non poterit*, han var saa svag at han ikke kunde klæde sig selv paa.

Fata-búr, *n. promtuarium omnis generis rerum domestice necessariarum*, Forraads-Kammer, hvori gjemmes alleslags Husgeraad.

Fataz (at fataz), *impediri*, hindres, blive svag, afmægtig. 2) *ligari*, bindes. Mínum fótum fataz, *pedes mihi ligantur sive impediuntur*, mine Fødders Styrke tager af.

Fátidska, *f. res rari exempli*, *qvæ raro moris est*, en sjælden Ting.

Fatlaz (at fatlaz), *impediri*, forhindres. *á* fetill. Hann fatladiz í ferdínni, *impediebatur*, han hindredes paa Rejsen.

Fatlaus, *nudus*, *investis*, nøgen.

Fátregadr, *paucis sui desiderium relinqvens*, som faa savne, sørge over.

Fattr, *reflexus*, *repandus*, tilbagebøjet, tilbagekrummet.

Fátæki, *n. paupertas*, Fattigdom.

Fátæklegr, *pauperculus*, *paupertinus*, som ser fattig ud.

Fátækra forsvars-madr, *adminiculator*, Fattiges Forstander.

Fátækt, *f. paupertas*, Fattigdom.

Fátækr, *pauper*, fattig.

Fávís, *insipiens rudis*, dum, taabelig.

Fávíslega, *imprudenter*, uforstandig, uklog.

Fávita *v.* fávís.

Fávitska, *f. ruditas*, *vecordia*, Taabelighed, Dumhed.

Faung, *n. pl. alimenta*, *victus*, Forraad, Levnetsmidler. 2) *robur*, *vires*, Udvej, Leilighed, Midler, Kræfter. Vér munum veriaz eftir faungum, *pro virili nos defendamus*, vi vil forsvare os det bedste vi kan. 3) *facultates acqvisitæ*, Gods. Þeir fluttu faung sín frá skipi, *é navi omnes facultates suas asportarunt*, de førte deres Sager i Land.

Fausi, *m. infrunitus nebulo*, Damrian.

Fausaz (at fausaz), *stolide procedere*, bryde taabelig frem.

Fauskr, *m stipes aridus*, *lignum exsuccum*, et tørt, trøsket Træstykke.

Fauti, *m. fatuus homo*, en Taabe, Fjante.

Fautalegr, *fatuus*, *insulsus*, dum, plump.

Fautalega, *fatue*, *insulse*, tosset, dumt, taabeligen.

Fax, *n. juba*, Manke.

Faxmikill, faxprúdr, *bene jubatus*, som har en smuk Manke.

Faxi, *jubatus*, manket, som har Manke.

Faxi, *m. coluber*, ɔ: *jubatus*, Slange.

Fáþörf, *f. supervacaneum opus*, unødvendigt Værk.

Fáþyckia, *f. simultas*, Misforstaaelse.

Fé, *n. pecunia*, Penge. 2) *pecus*, Fæ, Kvæg især Faar.

Fedgar, *m. pl. pater & filius*, Fader og Søn.

Fedgin, *n. pl. pater & filia*, Fader og Datter. 2) *parentes*, Forældre.

Fedmíngr, *m. amplexus*, ɔ: *qvantum amplexus includere potest*, *v. una orgyia in circumferentia*, saa meget man kan gribe om med udstrakte Arme.

Fedra (at fedra), *patrem indicare pronunciare*, erklære en for Fader.

Fedrúngar, *m. pl. pater & nepotes*, Fader og Afkom.

Fedr, *m. pl. patres*, *majores*, Fædre, Forfædre.

Fedr-betrúngr *v.* betr-fedrúngr.

Fé-fáng, *n. lucrum*, *acqvisitio pecuniæ*, Fordel, Profit.

Féfár, *inops pecuniæ*, fattig, som ikke har Penge. Hönum vard féfátt, *pecunia ei defuit*, han manglede Penge.

Féfastr, *parcus opum*, karrig.

Féfletti (at féfletta), *bonis exuere*, berøve en hans Formue, udsue.

Féfurda, *f. res promercalis*, Liggendefæ, Oplagsvare, Penges Værd. *v.* furda fordi.

Fégiarn, *avarus*, gjerrig.

Fégirni, *f. avaritia*, Gjerrighed.

Fégialld, *n. mulcta pecuniaria*, Mulkt. 2) *expensæ*, Udgift.

Fégipa, *f. homo insatiabilis avaritiæ*, umættelig Gjerrig, en Pengepuger. *á* gap.

Feginn, *in sinu gaudens, sibi gratulans*, fornøjet, inderlig glad. Eyrindi feginn, *lætus ob negotium bene confectum*, fornøjet over vel udrettet Ærinde. Hann tók fegins hendi vid, *grato animo accepit*, han modtog med Taknemmelighed, med Glæde.

Fegra (at fegra), *ornare, exornare*, pryde, sire. 2) *pollire*, glatte, file.

Fegrindi, *n. pl. res nitidæ*, Prydelse. *â* fagr.

Fegríngr, *m. gallus gallinaceus*, en Hane.

Feginn-grátr, *m. lacrymæ lætantis*, Glædestaarer.

Feginleiki, *m. gaudium, lætitia*, Glæde, Fryd.

Feginsamlega, *lubenter, avide*, gjerne, med Fornøjelse.

Fegurd, *f. splendor, nitor*, Skjønhed.

Féhirdsla, *f. ærarium, fiscus, gazophylacium*, Skatkammer. 2) *crumena privatorum*, privat Pengekasse.

Feigd, *f. mortis vicinitas inopina*, forestaaende Død. Feigd kallar nú at þér, *extrema fata te jam rapiunt*, nu kalder Døden dig.

Feigdarlega, *avide, vehementer*, heftigen, med Begjerlighed.

Feigdarlegr, *ad mortem properanti similis*, som ser ud til snart at dø. 2) *vehemens*, begjerlig, heftig.

Feigi (at feigia), *putrefacere*, gjøre raadent.

Feigia, *f. putrefactio*, Forraadnelse.

Feigdr, *putrefactus*, raaden, forfulet.

Feigr, *inopino fato obnoxius, morti vicinus*, som er nær ved Døden. Ecki verdr feigum fordad, *quo fata trahunt seqvamur*, den der skal dø han maa dø. Ecki frýs á feigs vök, *cum hora mortis venerit, nullum refugium*, naar Døden er bestemt kan ingen undgaa.

Feikn, *f. granditas, vehementia*, Storhed, Forfærdelighed.

Feikna-stór, *prægrandis*, meget stor.

Feikilegr, *idem*.

Feikna-frost, *acre gelu*, heftig, forfærdelig Frost.

Feila (at feila sér), *pudere*, blues, skamme sig.

Feilinn, *pudibundus*, undseelig.

Feill, *m. vitium, defectus*, Fejl. 2) *pudor*, Undseelse.

Feima, *f. fæmina, virgo pudica verecunda*, et undseeligt Fruentimmer.

Feim, *n. pudor, verecundia*, Undseelse, Blufærdighed.

Feima, *f. idem*.

Feimar (at feima), *pudet, pudere*, undse sig, blues.

Feiminn, *pudibundus, facie illiberali*, skamfuld.

Feimulegr, *idem*.

Feira, *f. mucor*, Skimmel. 2) *hiatus*, Sprække. *v.* veira.

Feiradr, *mucidus*, mukken, skimlet. 2) *hiulcus*, sprukken. 3) *labe aliqua non integer*, paa nogen Slags Maade skrøbelig.

Feiti, *f. pingvedo*, Fedme.

Feiti (at feita), *saginare, pingvefacere*, mæske, fede.

Feitleiki, *m. pingvedo*, Fedhed. 2) *umbilicus rei*, det midterste af en Ting.

Feitmeti, *n. cibaria oleosa, adiposa*, alleslags fed Spise.

Feitr, *pingvis*, fed.

Feitæti, *n. pl. vid.* feitmeti.

Fékrókar *m. pl.* (á augum) *pætuli oculi*, skjæve Øjne.]

Félag, *n. communio bonorum*, Fællesskab, Selskab. Félags-bú, *rusticatus communis*, fælles Bo.

Félagi, *m. socius in re familiari*, Staldbroder, Kammerad.

Félagskapr, *m. societas*, Staldbroderskab.

Félaus, *nudus opum, indigus pecuniæ*, fattig, arm, i Pengemangel.

Félegr, *spe lucri desiderabilis*, ønskelig til Fordel.

Fel (fól, *v.* fal, hefi falid, *v.* fólgid, at fela), *tegere, occultare*, skjuler, dølger, skjæler. Hálsinn fal sýn, *collis visum intercepit*, Højen var imellem hindrede Synet. Fela á hendur, *committere, commendare*, anbefale.

Fell (hefi fallid, at falla), *cadere, labi*, falde. 2) *accumbere*, bukke under. At falla frá, *a) mori*, dø. *b) deficere*, falde fra. Þad féll hönum til, *accidit illi*, det handte ham. Hönum féll arfurinn til, *hæreditate adeptus est*, Arven tilfaldt ham. Sökin fellr nidr, *culpa cessat, intercidit*, Sagen falder, falder hen. Vedrid féll í logn, *ventus desæviit*, Vinden blev stille i en Hast. Láttu ecki falla verkid, *opus ne intermittas*, opgiv, forsøm ikke Arbejdet. Falla á kné, *in genua procidere*, falde paa Knæ. Falla á eins meiníng, *alicui assentiri*, bifalde andres Mening. Þad fellr úr minni, *memoria excidit*, det gaar af Minde, glemmes. Hvad sem fyri fellr, *qvicqvid inciderit*, hvad der forefalder. Þad fellr mér vel, *hoc mihi placet lubet*, det synes mig godt om.

Felldinn, *utilis, habilis*, bekvem, tilpas. 2) *æqvus*, billig. Ófelldid er þad at þér sé neitad lids, *iniqvum est tibi auxilia negare*, det er ubilligt at nægte dig Hjelp.

Fell, *n. mons, monticulus*, et Bjærg.

Fell, *n. pellis*, (*inusitatum fere, nisi, in compositis, vid.* bókfell), Skind, dog kun i Sammensætning.

Felldr, *convictus criminis*, overbeviist om Forbrydelse, fældet. Lögfelldr á þíngi, *idem*, lovfældet.

Felldr, *habilis, idoneus*, bekvem. Hvörugr ockar er nú til lángferda felldr, *neuter nostrum jam longinqvo itineri oportunus est*, ingen af os er nu skikket til en lang Rejse.

Felldr, *m. pellis, exuviæ*, Skind, Hud. *angl. & germ.* fell. Biarnar-felldr, *pellis ursina*, Bjørnehud. 2) *colobium scorteum*, Pelts, Skindkjole. 3) *togo plicabilis, v. sinuosa*, Overkjole. 4) *stragulum, vid.* röggvarfelldr, vararfelldr, Dække, Teppe.

Felli (at fella), *sternere, prosternere*, fælde, slaa omkuld. 2) *occidere*, dræbe. 3) *demittere*,

lader gaa ned. 4) *coaptare*, passe til hinanden. At fella mörkina, *arbores, v. sylvas sternere cadere*, hugge Træ i Skoven. Fella óvininn, *hostem occidere*, fælde sin Fiende. Fella bæn at einum, *enixe rogare*, bede indstændigen. Fella ræduna, *loqui cessare*, holde op med Talen. Fella módinn, *v.* hugann, *animum despondere*, lade Modet falde. Fella segl, *vela demittere, contrahere*, stryge Sejlene. Fella saman, *coaptare*, passe sammen, fælde sammen. Fella undan, *præterire*, forbigaa. Fella fat, *vestem in plicas ordinare*, folde Klæder. Fella hold, *macrescere*, blive mager, udmagres. Fella af vef, *extexere*, tage op, væve af. Fella vöru, *mercium pretia reducere*, nedsætte Varers Værdi. Fella naut og saudi í bû, *mactare boves & oves pro familia sustentanda*, slagte Faar og Okser til Husforraad. Fella fórn, *mactare deo victimas*, ofre Slagtoffer. Fella fialir saman, *asseres coaptare*, fælde Bræder sammen. Fella sig vid, 1) *applicare se*, hengive sig. *b*) *consentire*, bifalde.

Fellz (at fallaz á), *consentire*, samtykke, bifalde. Láta fallaz, *sponte cadere*, falde med Villie, lade sig falde. Hönum fellst ecki á matinn, *cibus illi male sapit*, Maden smager ham ikke. Hönum fallaz hugr og hendr, *animus et vires illi deficiunt*, han tabte baade Mod og Styrke.

Fellíngar, *f. pl. plicæ*, Folder.

Fellíng, *f. coaptatio, cossatio, contiguitas*, Sammenfældning.

Fellinn, *spissus, compactus, condensatus*, tæt.

Fellir, *m. clades, strages, pestis*, ødelæggende Pest. Fiárfellir, *pecorum strages, clades*, Faarepest, Faaredød.

Fellivedr, *n. calamitas, tempestas omnia obvia prosternens*, brusende Storm.

Fellujárn, *n. ferrum elaboratum, promercale*, forarbejdet Jern, Jern til Salg.

Felmtr, *m. metus*, Skræk.

Felmtrs-fullr, *pavidus, metu correptus*, forfærdet.

Felms-fullr, *idem*.

Felmtrá (at felmtra), *obstupescere, pavescere*, blive bange, forfærdes.

Felmr, *m. metus*, Forskrækkelse.

Felmr, *pavidus*, forskrækket. Vid þad vard hönum felmt, *inde timuit*, derover blev han forskrækket.

Felur, *f. pl. latibula, loca abscondita*, Skjul, Skjælested. Hann hlióp í felur, *subtraxit se*, han skjulte sig, krøb i Skjul.

Fémikill, *magni pretii*, som er af stor Værdi.

Fémilldíngr, *m. largitor opum*, som giver meget bort.

Fémunir, *m. pl. res, habentia*, Formue.

Fémætr, *pecunia emendus*, som er Penge værd.

Fen, *n. vorago, palus putrida*, Morads; *angl.* a fen. Fenvotr, *permadidus*, gjennemvaad, dyndvaad.

Fénadr, *m. pecora*, Kvæg.

Fénadar-ſtuldr, *abactus*, Kvægtyveri.

Fengi, *n. idem qvod ſeqvens.*

Fengr, *m. captura*, Bytte Fangſt. 2) *omne lucrum*, alſlags Vinding, Fordel.

Fenginn, *acqviſitus*, erhvervet. Betri er ſinár fenginn, enn ſtór enginn, *præſtat hilum, qvam nihilum*, det er bedre at faa lidt end ſlet intet. Fengin kú, *forda*, en Ko, ſom er med Kalv.

Fengiſæll, *in conqvirendis opibus felix*, heldig i at erhverve ſig Rigdom.

Fengſamr, *idem.*

Fenia, *f. fæmina gigas*, en Jættekvinde. 2) *mulier procax, it. ſaga*, en kaad Kvinde; Troldkvinde.

Fénídíngr, *triparcus*, Gnier, Puger.

Fenni, *v.* hardfenni. *á* fönn.

Fennir (at fenna), *ningit, ningere*, ſne. Nú fennir í ſkafla, *nix concervatur*, nu opdynges Sneen.

Feniulegr, *immodeſtus, procax*, uſkikkelig, kaad, ubeſkjeden.

Fépindíng, *f. iniqva exactio pecuniæ*, Udſuelſe, ubillig Pengefordring.

Fépintíng, *f. idem.*

Fépint, *f. idem.*

Fépúki, *m. v.* fénídíngr.

Fépýngia, *f. marſupium, crumena*, Pengepung.

Fer (at fara), *proficiſci, iter facere, ire*, fare, gaa, reiſe. Hönum fer aftr, *defloreſcit, decreſcit*, han ældes. Fara á húſsgángi, *oſtiatim cibum qværere*, gaa omkring at tigge. Fara bygdum, *migrare*, flytte, drage andensſteds hen. Fara at einum, *hoſtiliter aggredi*, at overfalde en. Fara vel at verki, *opus dextre conficere*, gjøre ſit Arbeide godt. Hvörnin fórſtu at því, *qvomod id efficere potuiſti*, hvorledes kunde du udrette det. Hönum fer vel at ſtofni, *bene ſibi proſpicit*, han paſſer godt paa ſine Sager. Ecki fer ég at því, *nihil iſta moror*, det bryder jeg mig ikke om. Hönum fer framm, *a) floreſcit, corpus facit*, han kommer ſig bra. *b) proficit*, gjør Fremgang. Fara í bréf manna, *epiſtolas intercipere*, læſe forſeglede Breve. Fara vel med hlutinn, *bene tractare rem*, ikke at fordærve en Ting ved Brugen. Fara óſpaklega, *violenter agere*, gaa frem med Heftighed. Fara at rádum, *conſilio agere*, følge ens Raad. Fara um, *a) ſtipem cogere*, gaa omkring. *b) peragrare*, reiſe over. Þad fer vel, *a) bene cedit*, det gaar godt. *b) decorum eſt*, det er godt, prægtigt. At fara utan, *peregre abire*, reiſe udenlands. Hann fór þar um mörgum ordum og fögrum, *multa & acceptiſſima verba de his fecit*, han talte udførlig og fortræffelig derom. Fara at forgördum, *in loca ſuſpecta, v. intuta incidere, propr. in pomæria, non intra muros recipi*, træffe paa uſikre, farlige Steder. Þad fór hönum vel, *in eo virtuoſus erat*, deri viſte han ſig ædelmodig. Þú fer ei hiá því, *certe te manebit*, det kan du ej undgaa. Þá fór um þá, *tum commo-*

vebantur, da forternedes de. Hann fer allr hiá sér, *angitur, compos mentis non est*, han ængstes, er ude af sig selv. Hann fer utan vid sig, *idem*, det samme. Hann fer litum, *colores mutat*, han skifter Farve. Nú fer uppá hann, *incubus eum trudit*, nu plages han af Mareridt. Fara framm á eitt hvad, *aliqvid prætendere*, forsøge noget. Þeir fóru at dýrum og selum, *ibant captum feras & phocas*, de gik ud for at fange vilde Dyr og Sælhunde. Fara med mann til konu, *pronubum agere*, fri for en anden. Þeim fórst vel, *prospere cessit illis iter*, de havde en lykkelig Reise. Þeir fóruz þar allir, *ibi omnes interiere*, der ankom de allt. Þeir faraz hiá, *dispari conceptu agunt de sapiente cum stolido agenti dicitur*, de handle efter ulige Grundsætninger. Faraz fyrir, *non collimare*, ikke træffe.

Férán, *n. rapina pecuniæ*, Pengeran.

Féráns-dómr, *proscriptio bonorum*, en Dom hvorved ens Gods konfiskeres.

Ferd, *f. iter*, Reise. 2) *sinus vestium*, Fold.

Ferdabúníngr, *m. apparatus itineris*, Tilberedelse til en Reise. 2) *amictus viatoris*, en Vandringsmands Klædning.

Ferbyrgdr, *qvadruplicatus*, firdobbelt; *alias* fiórbyrgdr.

Ferdahugr, *m. proficiscendi desiderium*, Lyst til at reise.

Ferda-kióll, *m. tunica sinuosa*, en stor Frakke, som gaar i Folder.

Ferda-lag, *n. itineratio*, Reise.

Ferda-lubbi, *m. obvaricator*, dorsk Vandringsmand.

Ferda-madr, *m. viator*, Vandringsmand.

Ferdapoki, *m. nautica pera*, Madpose.

Ferdar-broddr, *m. frons comitatus*, som gaar i Spidsen.

Ferda-rockr, *m. tunica, v. vestis plicata*, foldet Kjole.

Ferda-stackr, *m. idem.*

Ferda-taska, *f. mantica*, Randsel.

Ferda-veski, *n. peræ*, en Madpose.

Ferdaz (at ferdaz), *iter facere*, reise, færdes. F. rídandi, *eqvitare*, færdes til Hest, ride. F. á gaungu, *pedes ire, betere*, færdes til Fods, gaaende.

Ferdlítill, *stlembus*, som gaar langsom. Ferdlítill hestr, *eqvus stlembis pedibus*, sendrægtig Hest.

Ferfallda (at ferfallda), *qvadruplicare*, gjøre firdobbelt.

Ferfalldan, *f. qvadruplicatio*, Sammenlægning af fire, det at gjøre firdobbelt.

Ferfalldr, *qvadruplex*, firdobbelt.

Ferfalldadr, *qvadruplicatus*, som er lagt fire Gange sammen.

Ferfættr, *qvadrupes*, firfoddet.

Fergi (at fergia), *premere, comprimere*, presse, sammentrykke.

Fergin, *n. anagallis aqvatica*, Vandarve (en Urt).

Ferhyrndr, *qvadratus, qvadrangularis*, firkantet.

2) *ovis quatuor cornubus*, som har fire Horn (siges om Vædderc).

Feria, *f. cymba, ponto, linter*, Færge.

Feria (at feria), *transportare*, sætte over.

Feriumadr, *m. lintrarius, trajector, portitor*, Færgemand.

Feriustadr, *m. trajectus, locus trajectionis*, Færgested.

Feriutollr, *m. naulum, portorium, epibathron, portitorium*, Færgetold.

Ferill, *m. trames, callis*, Tværsti, lille Sti. Á ferli, *pedes ambulans*, spadserende.

Ferkanta (at ferkanta), *quadrare*, gjøre firkantet.

Ferkantadr, *quadratus*, firkantet.

Ferkantan, *f. quadratio*, det at gjøre firkantet.

Ferlegr, *horrendus, teter*, skrækkelig stor, forfærdelig.

Ferlega, *tetre*, gyseligen.

Ferlíki, *n. moles tetri corporis*, ɔ: ferlegt liki, en fæl Størrelse, en uhyre Krop.

Fermi (at ferma), *onerare, implere*, lade et Skib. Fermt skip, *navis onusta*, et ladet Skib.

Fermi (at ferma), *confirmare (eccles)*, konfirmere.

Ferming, *f. confirmatio (ecclesiastica)*, Konfirmasion.

Fernir, *quaterni*, fire til hver.

Féfár, *parcus opum*, karrig, gnidsk.

Ferskéyttr, *quadratus*, firhjørnet, firkantet. Ferskéytt vísa, *versus quadratus*, firliniet Vers.

Ferskr, *novus, recens*, fersk, frisk.

Ferst (fórst, at faraz), *interire*, forgaar, bliver til intet; *vid.* fer. Þad fórst fyrir, *evanuit, non habuit successum*, der blev intet af. Fórst undan, *idem*.

Ferstrendr, *quadratus*, firkantet, firskaaren. Þormódr Hiálmsson var ferstrendr at vexti, *Thormodus Hialmi filius erat quadrato sive vasto corpore*, Tormod Hjalmsøn var af en lav men tyk Legemsbygning.

Fertugr, *quadragenarius*, 40 Aar gammel, eller 40 Favne lang.

Fertugasti, *quadragesimus*, fyrretyvende.

Fésamr, *lucrosus*, fordelagtig. Fésöm ferd, *iter lucrosum*, fordelagtig Reise.

Fésekt, *f. mulcta pecuniaria*, Pengestraf.

Fésínkr, *tenax opum*, karrig, gnieragtig.

Fésiódr, *m. thesaurus*, Liggendefæ.

Féskiálgr, *avarus*, gjerrig; *vid.* skiálgr.

Féskilmr, *impendiosus*, ødsel.

Féskygn, *avarus*, karrig.

Féskygna, *f. avaritia*, Karrighed.

Festa, *f. stipulatio*, Forord, Aftale. At gánga til festu, *stipulari*, tage Løvte paa.

Festa, *f. locarium, arrha*, Pant. 2) *emphyteusis*, Fæste. Festu-bondi, *m. emphyteutes*, Fæstebonde, Leilænding.

Festar, *f. pl. sponsalia de præsenti. Stipulatio de conjugio, re ipsa hodie, consummatio conjugii*, Trolovelse; Bryllup.

Festar-gáfa, *f. arrha sponsalitia*, Fæstensgave; á festi.

Festar-halld, *n. vectis schœnobaticus, funis demissorii aucupum*, en Pæl eller Sten hvorom man fæster et Tov, ved hvis Hjælp man gaar ned ad steile Klipper.

Festar-hæll, *primæsius (palus, v. lapis)*, en Stage, en Pæl.

Festar-kona, *f. virgo desponsata*, Fæstemø.

Festar-madr, *sponsus*, Fæstemand, Brudgom.

Festar-öl, *n. convivium sponsaliorum sive (hodie) convivium nuptiale*, Fæstensøl, Bryllup.

Festar-steinn, *saxum cui navis alligatur*, Klippe eller Sten, hvorved man gjør Skibe fast.

Festi (at festa), *firmare, stabilire*, befæste, gjøre fast. 2) *stipulata manu promittere, spondere*, love, forsikkre paa. At festa mál á kóngsdóm óskorad, *se obligare, judicia regis contentum fore sine omni exceptione*, underkaste sig Kongens Dom, uden Indsigelse. Þeir Þórdr og Gitzor budu málin öll á kóngs dóm, enn kóngr lét þá ei festa, og eingann dóm gördi hann á málum. Þeirra um veturinn, *uterqve eorum Theodorus & Gitzor regi detulerunt munus judicis in omni ista controversia, at rex stipulationem eorum non admisit, nec ullam sententiam tulit, in illorum causis ista hyeme*, Tord og Gisser valgte begge Kongen til Dommer i deres Sager, men han modtog det ikke bestemt, og ingen Dom fældede han i Sagen den Vinter. At festa heit, *votum stipulata manu confirmare*, at gjøre et Løfte med Haand og Mund. At festa hug sinn vid eitthvad, *mentem in aliqva re figere*, elske en Ting høit. At festa sér í hug, *altâ mente reponere*, indbilde sig noget stærkt. At festa vid, *affigere*, fæste til.

Festi, *f. monile, torqves*, Halskjæde. 2) *catena funis, retinaculum, restis*, Reb, Tov. At bera festar í hval, *balænam funibus adstringere*, gjøre en Hvalfisk fast til Landet med Tov.

Festi-bóndi, *m. emphyteuta*, Fæstebonde. (N. O.)

Festi-peníngr, *vid.* festa, Fæstepenge. (N. O.)

Festíng, *firmamentum*, Firmament, Befæstning. 2) *castellum, munitio*, Fæstning.

Fet, *n. pes geometricus*, en Fod (som Maal). 2) *gressus*, Skridt, Fied. Þad géngr fullum fetum, *divulgatur*, det er almindelig bekjendt. Fet á lengd, dýpt hæd, *pedalis, pedaneus*, en Fod lang, dyb, høi. Fet á hvern veg, *pes qvadratus*, en Fod paa hver Kant. Fimm fet, 5 *passus*, 5 Skridt, Trin. Tíu fet á hvörn veg, *scrupulum*, 10 Fødder paa hver Side. Hundrad fet á hvern veg, *modius*, 100 Fødder paa hver Side.

Feta (at feta), *gradi, pedatim incedere*, trine.

Feti, *m. gradum faciens, cursor*, den som triner; *vid.* léttfeti.

Feti, *m. manipulus staminum telæ*, en Vindel af Rendegarnet i en Væv.

Feti, *m. lamina securis*, den forreste tynde Del af en Øxe.

Fetill, *m. catenula*, Baand. 2) *baltheus, qvo pendet gladius, v. clipeus*, Sværdbelte, Gehæng. Þeir lögdu fetil á hönd Þórdi, og ætludu

af at höggva, *baltheo manum constringebant Theodori & amputare volebant*, de bandt et Baand om Thords Haand og agtede at hugge den af. At bera í fötlum, *accingere sibi onus*, binde sin Byrde paa.

Fetliós (vegr), *dicitur, ubi lux sufficit ad vestigia dignoscenda, v. figenda*, siges naar man har Lys nok til at se Vejen, Sporet.

Fetmál og fetmæli, *n. v.* fet, Fodmaal (i Længden).

Fetti (at fetta), *retrorsum flectere*, bøje tilbage.

Fettr *vid.* fattr.

Fettr, *f. pl, absurditates, disconvenientia*, Urimeligheder, upassende Gebærder.

Févani, *inops*, fattig.

Févon, *f. spes lucri*, Haab om Fordel.

Févænlegr, *de qvo lucrum sperandum*, som man kan vente at vinde ved.

Fextr, *jubatus*, manket; *á* fax.

Fey, *interjectio abominantis*, fy! fuj!

Feyki (at feykia), *in auras dispergere*, blæse bort.

Feykilegr, *præcipitans*, umaadelig; fok.

Feyskia, *f. marcor*, Vissenhed; fauskr.

Feyskinn, *marcidus*, flattet, vissen, halvraaden.

Feyskiz (at feyskiaz), *marcescere*, visner.

Fé-þúfa, *f. cornu amalthea*, Overflodighedshorn. Ecki muntu finna hér féþúfu, *hic tibi spes lucri decollabit*, her har du ikke at tænke paa nogen Baade, her skal du ikke spinde Silke.

Féþurfi, *vid.* févani.

Fiadradr, *pennatus, plumatus*, som har Vinger.

Fiadramegn, *n. pennarum robur*, Vingestyrke. Fiadramegn rædr flugi, *aqvila in nubibus*, Vingernes Kraft bestemmer Fuglens Flugt.

Fiadra-fár, *pennis deciduis*, som nylig har mistet sine Fiær, har fældet.

Fiádr, *dives, opulentus*, bemidlet; *qs.* féadr.

Fiadur-fé, *aves domesticæ, pecus volatile, aves cohortales, cortes avium*, tamme Fugle, Husfugle, Fjæderkre.

Fiái (at fiá), *odio habere*, hade.

Fiala-búd, *f. taberna*, Fjælebod.

Fiala-gólf, *n. pavimentum asseribus stratum, tabulatum*, Fjælegulv.

Fiala-köttr, *m. mustricola*, Musefælde.

Fiala-fella, *f. stratum continuum*, Beklædning, Bedækning overalt. Fialfella af hafís, *æqva & continua planities, v. stratum, pelagicæ glaciei*, en stor Flaade af sammendrevet Havis, som vidt og bredt bedækker Havet.

Fialla (at fialla um), *vola manus leviter, v. molliter contrectare*, røre sagte ved, føle fint paa. Þar hafa hagar hendur umfiallad, *manus artificiosæ illud contrectavere*, ɔ: *eximiæ artis est*, det er Mesterarbejde.

Fiall, *n. mons*, Fjæld, Bjærg. 2) *elevatio carnis in vola manus, juxta interstitia digitorum vulgo montes manus*, Forhøjninger inden i Haanden ved Foden af Fingrene.

Fialla-fé, *pecus montivagum*, Faar som holder sig paa Bjærgene.

Fiallar, *m. gallus gallinaceus*, en Hane.

Fialla-sýn, *f. prospectus montanus*, Udsigt fra det ene Bjærg til det andet.

Fiallbúi, *m. monticola*, en Bjærgbo.

Fialldrapi, *m. betula pumila procumbens*, Dværgbirk, Birkeris.

Fiallgánga, *f. montium pervagatio*, *sc: ad collectionem pecoris montivagi*, Bjærgenes Ransagning for at samle de der omvankende Faar.

Fiallaleit, *f. idem.*

Fiallgardr, *m. montana, juga montium*, Bjærgstrækning.

Fiallhryggr, *m. dorsum, jugum montis*, Bjærgtop.

Fiallid ofan-eftir, *montis devexitas*, ned ad Bjærget.

Fiallid upp-eftir, *montis acclivitas*, op ad Bjærget.

Fiall-jurtir, *f. pl. herbæ supernates*, Bjærgurter.

Fiallrænn, *montanus*, som er fra Bjærgene.

Fialls-brecka, *f. montis clivus, latus*, et Bjærgs Skraahed op ad.

Fialls-brún, *f. fastigium, supercilium montis*, det øverste af et Bjærg. 2) *præcipitium montis*, en steil Bjærgkant.

Fialls-gnýpa, *f. promontorium, frons montis*, Forbjærg, Pynt.

Fialls-hlíd, *f. latus montis*, Siden af Bjærget.

Fialls-hnúkr, *m. verruca, vertex montis*, en Høi oven paa et Bjærg.

Fialls-leiti, *v.* hvarf, *n. articulus montis*, Bjærgbanke.

Fialls-öxl, *f. scapula montis*, Forbjærg.

Fialls-rætur, *f. pl. radices, v. pes montis*, Foden af et Bjærg.

Fialls-skrida, *f. ruina montis*, Fjældskred.

Fialls-tindr, *m. summitas, cacumen, apex montis*, Spidsen af et Bjærg, Fjældtinde.

Fianda fæla, *f. gnaphalium (herba)*, Evigheds-blomst.

Fianda-fæla, *f. exorcismus*, Aandebesværgelse.

Fiandi, *m. osor, inimicus*, Fjende; Djævel. *qs.* fiáandi. *v. prius*, fiái, Hader.

Fiandmadr, *m. idem.* 2) *hostis*, Fjende.

Fiandskapr, *m. hostilitas*, Fjendskab.

Fiandskapaz (at fiandskapaz), *hostilitatem exercere, v. induere*, øve, vise Fjendtligheder.

Fiár-afli, *m. incrementum rei pecuariæ*, Baade, egentl. Pengeerhvervelse, Kvægs Formerelse.

Fiár-audn, *m. consumtio facultatum*, Formues Bortødslen, Forødelse.

Fiárbondi, *m. pecuarius athleta, polyarna, polymelos, pecuosus*, en Bonde som ejer mange Kreature, er rig paa Kvæg.

Fiár-byrgi, *n. cohors*, Fæhus eller Fold.

Fiár-far, *n. qualitas habentiæ*, Formues Tilstand. Þeir vilia vita fiár-far vort, *scire volunt qvid habeamus rerum*, de vil vide hvorledes vi staa os.

Fiár-götur, *f. pl. calles, actus*, en Sti som dannes, banes af Kvæget.

Fiárgætsla, *f. procuratio bonorum*, Godsforvaltning. Gódr fiárgætslumadr, *bonus œconomus*, en god Husholder.

Fiárgreidsla, *f. pecuniæ solutio*, Udbetaling.

Fiár-halld, *n. tutela, it. administratio rei, curatura bonorum*, Formynderskab, Bestyrelse af ens Gods. Hann qvartadi um illt fiárhalld sitt, *de detrimento rei familaris questus est*, han klagede over den slette Bestyrelse af hans Sager.

Fiár-hallds-madr, *m. tutor*, Formynder, Bestyrer af ens Gods.

Fiár-heimta, *f. pecuniæ exactio*, Penges Indkrævelse; Pengefordring.

Fiár-heimtur, *f. pl. recuperatio pecorum é tesqvis, affecto autumno*, Tilbagehentelsen ud paa Efteraaret af de Faar, som vandre om paa Bjergene.

Fiár-hlutr, *m. res, sors pecuniaria*, Penge-del, Andel.

Fiár-hundr, *m. canis pecuarius*, en Hund som bruges af Faarehyrder, en Hyrdehund.

Fiár-hús, *n. ovile, cors*, Faarehus, Faarestald.

Fiár húss-kuml, *n. fænile oviarium*, en liden Holade ved Faarehuset.

Fiár-húss toft, *f. area ovilis, parietibus cincta*, Faarehus uden Tag, en Faarefold.

Fiár-hyrdir, *m. opilio, pastor*, Faarehyrde, Kvæghyrde (hos de gamle ogsaa *præfectus ærarii*, Skatmester).

Fiarki, *m.* (í spilum), *quaternio*, et Antal af fire, en Kvaterne.

Fiár-krafa, *f. v.* fiár-heimta, Pengefordring.

Fiár-lag, *n. contractus nuptialis de conjugum possessionibus*, Ægtefolks Kontrakt om deres gjensidige Ejendomme: *v.* félag.

Fiármadr, *m. opilio pecuarius*, Faarehyrde.

Fiár-magn, *n. vis pecuniaria*, Formue. Eftir fiármagni, *pro modulo facultatum*, efter Evne.

Fiármanna kofi *v.* hreisi, *mapale*, Faarehyrdes Hytte.

Fiármunir, *m. pl. v.* fémunir.

Fiárplógr, *m. lucrum*, Fordel, Baade.

Fiár-rétt, *f. cors, it. conseptum pecuarium*, et stort Indelukke til Faar.

Fiár-rækt, *f. pecuaria*, Kvægavl, Faareavl, Fædrift.

Fiársiódr, *m. v.* féfiódr.

Fiárslódi, *m. v.* fiár-götur.

Fiár-sóknir, *f. pl. actio pecuniaria*, Penges Indkrævelse, Gjælds Inddrivelse.

Fiár-stadr, *m. qvalitas debitoris*, en Skyldners Omstændigheder, Paalidelighed. Þeim þótti sá fiár-stadr ei gódr, *debitor illis non bonus videbatur, de debitore dubitabant*, de tvivlede om Skyldnerens Paalidelighed.

Fiár-vardveitsla, *f. administratio pecuniæ v. rei pecuariæ*, Forvaltning, Bestyrelse af en andens Gods eller Kvæg.

Fiár-útlát, *n. pl. mulcta pecuniaria*, Pengebøder.

Fiara, *f. litus*, Strandbræd, den nederste, laveste Kant af Kysten. 2) *æstuarium*, et Sted, hvor der er Ebbe og Flod. 3) *salacia, liduna, secessus maris*, Ebbe. At fara á fiörur, *a) appellere*, lande. *b) metaph. incertum quid*

qværere & qvidem prima vice, inopinato, forsøge noget første Gang. Hann hefr marga fiöruna sopid, *multa expertus est*, han har forsøgt meget; *metaph. deducta ex oeconomia phocarum.* Fiörubord *n. vid.* fiara.

Fiarar (at fiara), *mare recedit, recedere*, det ebber, Vandet falder.

Fiargvidraz (at fiargvidraz), *blandiri*, smigre.

Fiargvidrislegr, *affabilis, blandus*, meget venlig.

Fiargvidrislega, *affabiliter*, venligen.

Fiarlægd, *f. distantia*, Afstand. 2) *loca remota*, langt bortliggende Steder.

Fiarlægr, *remotus*, fjærn. 2) *absurdus*, upassende, urimelig.

Fiarmæli, *n. pl. verba absurda, inconvenientia*, upassende Ord.

Fiarri, fiarr, *remote, remotius*, fjærn, fjærnere.

Fiarski *m. vid.* fiarlægd. 2) *absurditas*, Urimelighed.

Fiarskalega, *absurde*, urimeligen, daarligen, overhaands.

Fiarskalegr, *absurdus*, upassende, urimelig.

Fiarvera, *f. absentia*, Fraværelse, Borteværelse. *R.*

Fiarvist, *f. id. R.*

Fiár-þurft, *f. rerum penuria*, Mangel, Pengemangel.

Fiatla (at fiatla), *actum frustra agere, dictum dicere*, gjøre noget forkjert, forgjæves.

Fiatl, *n. actus levis, frivolus*, unyttig, forgjæves Handling.

Fiatra (at fiatra), *vincire*, binde, lænke; fiötr.

Fida, *f. vestis mollissima*, et tyndt Klædebon.

Fidla, *f. pandura*, Fejle, Fiol (Fiddel). Fidlubogi, *m. pecten, plectrum*, Fejlebue. Fidluslagari, *m. pandurista*, Fejlespiller.

Fidlari, *m. id. ac.* fidluslagari, Spillemand. *R.*

Fidra (at fidra vid), *leviter tangere*, krille, røre lidt ved; fidr. Hann fidrar, *prurit*, han kløer, kriller. 2) *appetit*, han attraar.

Fidradr, *pennatus*, besat med Fjer, fjeret.

Fidríngr, *m. pruritus*, Kløen, Krillen. Fidrun, *idem.*

Fidrilldi, *n. papilio, qs. plumatum insectum lepidopteron*, en Sommerfugl.

Fidulegr, *mollis*, tynd.

Fidr, *n. pluma grandior, vilior*, Fuglefjer.

Fidr-bedr, *m. culcita plumea*, Fjerdyne.

Fidr-koddi, *n. cervical plumeum*, Fjerpude.

Fidr-sæng, *f. v.* fidr-bedr.

Fífa, *f. sagitta plumata v. alata*, en vinget Pil.

Fífa, *f. eriophorum, linagrostis*, Kjæruld. Fífubar, *n. semina eriophori*, Froet af Kjæruld.

Fífill, *m. taraxacum, dens leonis*, Lovetand. Hann sá alldrei fífil sinn fegri enn þá, *tum florentissimæ ejus res erant*, aldrig var han i en mere blomstrende Tilstand end da.

Fífl, *n. fatuus, morio*, en Tosse. 2) *insanus, mentis inops*, en Galning. Fífli skal á forædi vísa, *negotium periculosum stulto homini facescas*, en Galning skal man have til et halsbrækkende Arbejde.

Fíflskr, *fatuus, stultus*, tosset, taabelig.

Fíflslega, *fatue, stolide*, taabeligen.

Fífla (at fífla), *deludere, ludificare*, gjække, narre. Fífla konu, *mulierem pellicere ad stuprum*, at lokke, forføre et Fruentimmer.

Fíflaz (at fíflaz) at konú, *infatuari muliere*, bedaares af, blive rasende forelsket i et Fruentimmer.

Fífling, *f. stupri persvasio*, Besovelse, Forførelse.

Fífliska, *f. dementia*, Tosseri, Galskab.

Fífl-diarfr, *temerarius*, tumdristig, forvoven.

Figúra, *f. figura*, en Figur.

Fik, *n. festinatio, celer & creber membrorum usus*, Hurtighed; *vid.* vik.

Fika (at fika), *festinare, moras præcipitare, festinando satagere*; skynde sig, haste, fige med.

Fíkia, *f. ficus*, en Figen. Grá fíkia, *ficus hispanica*, en graa Figen. Þur-fíkia, *carice*, tør Figen.

Fíkiu-tré, *n. ficus arbor*, Figentræ.

Fíkiu-steinn, *acinus ficulneus*, Figensten eller -kjærne.

Fikta (at fikta), *digladiari*, fægte.

Fikt-kunst, *f. ars palæstrica*, Fægtekunst.

Fikt-meistari, *m. palæstrita, gymnasiarchus*, Fægtemester.

Fikt-skóli, *m. gymnasium*, Fægteskole.

Fila, *f. stragula tenuis, filorum consutura*, tyndt Tæppe. Þófa-fila, *idem*.

Fíla-bein, *n. ebur*, Elfenben, gl. Filsben.

Fíla-beins stóll, *cella curulis, eburnea*, Elfenbens Stol.

Fíll, *m. elephas, barrus, elephantus*, en Elefant.

Filla, *f. pellis piscium, in sp. pleuronectis (cognatum* fell & felldr), det tykkeste og fedeste af Skindet paa en Flynder.

Filla, *f. nebulosa obumbratio aeris*, taaget Luft. Hann dregr fillu á loptid, *aer obumbratur nebula*, det begynder at blive taaget.

Fíls-hlióð eda -rumsk, *n. barritus*, en Elefantes Skriq.

Fíls-rani, *m. manus, proboscis elephanti*, en Elefants Snabel.

Filsni, *n. latibulum*, Krog, Skjulested. 2) *decipula piscatoria*, en Indretning at fange Fisk med.

Fíls-trióna, *f. vid.* Fíls-rani.

Fimleikr, *m. celeritas*, Sparhed, Hurtighed. 2) *ars*, Kunst, Færdighed.

Fimm, *qvinqve, qvini*, fem

Fimm á teningi, *qvinio*, et Antal af 5.

Fimm álnir, *pertica, decempeda*, fem Alen.

Fimm ára, *qvinqvennalis*, fem Aars.

Fimm ára gamall, *qvinqvennis qvimus*, fem Aar gammel.

Fimm vetra, *idem*.

Fimm ara tími, *qvinqvennium, lustrum*, fem Aars Tid, et Femaar.

Fimm ára alldr, *qvimatus*, en Alder af fem Aar.

Fimm aurar (vegnir), *qvincunx assis argenti*, ti Lod eller fem Unser Sølv.

Fim aurar (taldir), *uncia argenti*, to Lod Sølv.

Fimmfalldr, *qvintuplex*, femdobbelt.

Fimmfallda (at fimmfallda), *qvintuplicare*, gjøre femdobbelt.

Fimm hundrud, *qvingenti*, fem Hundrede.

Fimm hundradasti, *qvingentesimus*, den femhundrede.

Fimm hundrad sinnum, *qvingenties*, femhundrede Gange.

Fimm í rentu af hundradi, *usura qvincunx*, Rente til 5 Rdlr. af Hundrede, 5 pro Cent.

Fimm-manna far, *n. oria, pro qvinque nautis*, en Baad for 5 Mænd.

Fimm-mánada-gamall, *qvinque-mestris*, fem Maaneder gammel.

Fimt, *f. qvinio*, et Antal af fem, en Femmer.

Fimslags, *qvinuplex*, fem Slags.

Fimmsinnum, *qvinqvies*, fem Gange.

Fimmtán, *qvindecim*, femten.

Fimtándi, *decimus qvintus*, femtende.

Fimtán-sinnum, *qvindecies*, femten Gange.

Fimtardómr, *m. summum tribunal, ultima instantia reip. olim*, den høieste Domstol, sidste Instans hos de Gamle.

Fimtar-stefna, *dica in qvintum diem*, Stævning til femte Dag.

Fimtar-stefnu dómr, *sententia de dica in qvintum diem*, en Dom efter Stævning til femte Dag.

Fimmtíu, *qvinqvaginta*, halvtredsindstyve.

Fimtíusinnum, *qvinqvagies*, halvtredsindstyve Gange.

Fimmtugasti, *qvinqvagesimus*, halvtredsindstyvende.

Fimmtugr, *qvinqvagenarius*, som er 50 Aar gammel.

Fimtudagr, *dies jovis*, Torsdag.

Fimtúngr, *m. qvinta pars*, en Femtedel.

Fimr, *celer*, hurtig. 2) *dexter*, behændig, færdig.

Fína (at fína), *polire, it. defecare*, glatte, or. pudse.

Fína, *f. pingve frustulum carnis*, et fedt Kjød-Stykke.

Fína, *f.* (í andliti), *jonthus, varus*, en Frægne.

Findinn, *ingeniosus*, vittig. 2) *calumniosus*, fuld af Skikaner. Þ. var findinn og fór med dáruskap mikinn í milli manna, *Th. calumniator erat, & multos homines in multis detulit*, Th. havde meget at udsætte paa enhver, og føre Ondt mellem Folk.

Findíngar v. fundíngar, *f. pl. inventiones*, Opfindelser, Paafund.

Fíngra-lángr, *longis digitis* langfingret; *metaph. fur rapax sagax*, begfingret, tyvagtig.

Fíngra-för, *n. pl. vestigia digitorum*, de Spor som Fingrene efterlade sig (i en blød Materie).

Fíngra-lidir, *m. pl. internodia digitorum*, Ledene paa Fingrene.

Fíngra-rím, *n. dactylismus, cisio janus*, Fingerrim.

Fíngr, *m. digitus*, Finger. At leika vid fíngr, *gestire*, udvise Glæde i Fagter og Gebærder. At spila fíngrum, *ludere digitis, otiosum esse*, spille med Fingrene, sidde ørkesløs. At siá í gégnum fíngr, *connivere*, se igjennem Fingre med. At færa fíngr úti, *reprehendere*, dadle.

Fíngur-biörg, *f. digitale*, Fingerbølle.

Fíngur-gull, *n. annulus aureus digitalis*, en Guldring. *R.*

Fíngur-mein, *n. paronychis*, Skade i Fingrene.

Fíngurs-þyckr eda -breidr, *crassitudine v. latitudine digitali*, en Finger tyk eller bred.

Fínlega, *egregie, dextre*, fint, herlig, ypperligen. Broddi qvad ofínlega tilgánga í héradi ef þeir væri óvinir, *Broddius dixit, sinistre tum toparchiam administrari, si illi inimici forent*, Brodde sagde det vilde se slemt ud for Herredet om de skulde blive Uvenner.

Fínn, *politus, aspectu bonus*, fin, poleret, vel udseende.

Finn (fann, hefi fundid, at finna), *invenire*, finde; opfinde; opdage. 2) *convenire*, tale med En, gaa til En. 3) *sentire*, indse, fornemme. Hann lét sér fátt um finnaz, *parvi æstimavit, v. paucis regessit*, han yttrede sig ikke synderlig om det. Hönum fanst mikid til, *magni æstimavit*, han gjorde meget af. Finna til, *sentire*, føle, fornemme. Finna at, *carpere*, laste, udsætte paa. Finna at vid einn, *redarguere*, skjænde paa en. Hann fann sig fyrir, *sentiit, poenas dedit*, han fik sin fortjente Straf. Finna til sin, *dolorem sentire*, føle Smerte. Þeir funduz, *convenicre*, de fandt hverandre (ɔ: de kom til at tale sammen eller de sloges). Finna eitthvad til, *aliqvid causari*, foregive noget.

Finnandi, *m. inventor*, Finder, Opdager. Finnanda spik, *fors primi inventoris balæna*, en Del Spæk, som tilkommer Opdageren af en Hvalfisk, der fanges.

Finnar, *m. pl. verruculæ. furunculi*, smaa Vorter, Finner.

Finnbólur, *f. pl. idem.*

Finnar, *m. pl. Finni, Fennones*, Finner, Finlændere.

Finnmörk, *f. Finnia, Fennomarchia*, Finmarken.

Finnskr galldr, *magia finnica*, finsk Troldom.

Finngalkn, *n. amphibii species, circa sinum finnicum, cui veteres immane robur, & feritatem, vocemqve funestam arrogavere*, et Uhyre Södyr ved den finske Bugt, som de Gamle tillagde overordentlig Styrke, Grusomhed og en dræbende Stemme.

Finnvika (at finnvika), *magia finnica acqvirere, & per dissitas regiones qværere*, opdage, tilvende sig noget fra forskjellige Lande med finsk Hekseri.

Fióla, *f. viola*, en Fiol.

Fión, *n. odium, v. abominatio*, Had. 2) *divortium, qs.* fiáan, Skilemisse.

Fióandi, fiáandi, *osor, vid.* fiandi, en Hader.

Fiórdúnga (at fiórdúnga), *in quatvor partes divido*, deler i fire lige Dele. *R.*

Fiórdúngr, *m. qvadrans*, en Fjerdedel, Fjerdepart.

Fiórdúngr, *m. menſura, tam fluidorum qvam aridorum, ſunt decem ſextarii, qvadrans ejus menſuræ, qvæ nobis vocatur* mælir, et Maal, ſaavel paa vaade ſom tørre Vare, af diſſe 10 Pund, hine 10 Potter, en Fjerding.

Fiórdúngr (verdaura), *nomen pretii rerum pentobulus, inde nomen trahens, qvod olim decemlibra ſecalis, tali pretio venderetur, qvæ omnia ſunt qvadrans menſuræ* mælir, et gammelt Navn paa en Sort Betaling, af Værdi en Fjerding Rug.

Fiórdúngs-giöf, *f. donum ex omnibus facultatibus acqviſitis, qvod qvadrantem eorum non ſuperare debet: qvarta pegaſiana*, en Gave, ſom udgjorde en Fjerdedel af alleſlags erhvervede Ejendomme, hvilket den ikke maatte overſkride.

Fiórdúnga-ſkipti, *n. pl. partitio in qvadrantes*, Deling i fire lige Dele.

Fiórdúngs-menn, *incolæ unius qvadrantis*, Indbyggerne i en af Islands Fjerdinger.

Fiórdyradr, *qvadriforis*, ſom har fire Dørre.

Fiór-fættr, *qvadrupes, alias* ferfættr, firfoddet.

Fiórdi, *qvartus*, fjerde.

Fiórir (fiórar, fiögur), *qvatuor*, fire.

Fiórmenningar, *m. pl. qvi in qvarto ſangvinis gradu ſe contingunt, abnepotes*, Slægtninger i fjerde Led.

Fiórtán, *qvatuordecim*, fjorten.

Fiórtándi, *decimus qvartus*, fjortende. *R.*

Fiórum-ſinnum, *qvater*, fire Gange.

Fiós, *n. bovile norvegis etiam ovile & caprile*, Ko- eller Oſſeſtald, Kohus (egl. Fæhus).

Fióſa-kona, *f. mulctrix*, Malkepige.

Fióſa-konur (á lopti), *urſa minor*, den lille Bjørn (paa Himmelen).

Fióſa-madr, *m. bubulcus*, en Røgter.

Fióſnir, *f. pl. verenda, it. clunes*, Bluſel, Skamdelene, *it.* Artsballe.

Fióſnir, *m. nomen ſervi clunis*, Skideknægt.

Fiödur, *f. penna*, en Fjer. At draga fiödur yfir, *occultare, v. expungere*, dølge, ſlaa en Streg over. Þad er fiödur á fati hanns, *illi pro nihilo eſt*, det er ingen Ting for ham.

Fiödur-fár (fugl), *avis cui pennæ decidunt*, Fugl ſom nylig har faldet Fjere.

Fiögra-fíngra þyckt, *craſſitudo qvadrantalis*, fire Fingres Tykkelſe, en Haandsbred.

Fiögra-hluta ſkipti, *qvadripartitio*, Deling i fire Dele.

Fiögra-manna far, *n. horia bijugis*, en Baad for fire Mand.

Fiögur-hundrud, *qvadringenti*, fire Hundrede.

Fiöl, *f. aſſer, tabula, planca, ſcandula*, en Fjæl. 2) *planities, inde* fialir, *diſtrictus qvidam Norvegiæ*, jævn, ſlet Mark.

Fiöl *pro* fiölld, *in compoſitis. Germ.* viel.

Fiölberni, *n. numeroſa proles*, talrig Affom.

Fiölbreytinn, *varius, omnium horarum*, uſtadig, nu ſaa og nu ſaa.

Fiölbygdr, *freqvens, populoſus*, folkerig, tæt bebygget.

Fiölfæri (at fiölfæra), *pudicitiam mulieris suspectam reddere, in vulgus criminari,* føre en Pige i Vanrygte.

Fiölga (at fiölga), *multiplicare,* formere.

Fiölgan, *f. multiplicatio,* Formerelse.

Fiölhöfdadr, *multiceps,* som har mange Hoveder. *R.*

Fiöl-hæfr, *dexter,* behændig, kunstig. Fiölhæfr smidr, *mille artifex,* en stor Kunstner.

Fiölkunnátta, *f. multi scientia,* Kundskab om mange Ting. 2) *magia,* Troldom.

Fiölkunnugr, *multiscius,* som ved meget. 2) *magus,* troldkyndig, som kan hekse.

Fiölkunnr, *idem.*

Fiölkyngi, *n. magia,* Troldom.

Fiölkyngis-menn, *magi,* Troldkarle.

Fiölld, *f. multitudo,* Mængde.

Fiölldi, *m. idem.*

Fiöllóttr, *montuosus,* bjærgig.

Fiöllótt-land, *terra montuosa,* et bjærgigt Land.

Fiöllyndi, *n. incontinentia,* Ustadighed.

Fiöllyndr, *lascivus, it. varius,* ustadig.

Fiölmáll, *mendax, vaniloquus,* sladdervorren, ordgyderſk.

Fiölmálugr, *idem.*

Fiölmenni, *n. frequentia, multitudo hominum,* en talrig Forsamling.

Fiölmenni (at fiölmenna), *multis stipatus esse,* have et talrigt Følgeskab. 2) *copias cogere,* samle Krigsfolk.

Fiölmennr, *frequens, populosus,* folkerig. 2) *multis stipatus,* omgiven af mange Følgesvende, mandstærk.

Fiölmæli, *n. vaniloqvium,* store Ord, Praleri.

Fiölmælis-madr, *damnatus vaniloqvii,* dømt for en Løgner.

Fiölnir, *m. dupplex Ulysses, nom. pr. odini & plurium, ab ingenti usu rerum,* en snild, forsøgt Mand (πολυτροπος) egentlig et Navn paa Odin og andre som kjendte Verden.

Fiölskrúdugr, *opulentus, it. bene vestitus,* prægtig klædt, bemidlet; skrúd.

Fiölskyllda, *f. numerosa familia v. proles,* talrig Afkom. 2) *multum negotium, v. occupatio,* Beskjæftigelse, mange Forretninger.

Fiölyrdi (at fiölyrda), *fuse loqvi, prolixe dicere,* være vidtløftig.

Fiölþreifinn, *vagis manibus,* som vil have alt i Hænderne. 2) *mulierosus,* kvindekjær.

Fiör, *n. vita,* Liv. 2) *vigor,* Friskhed, Fyrighed. 3) *spiritus vitalis,* Aandedræt. I'llt er at þiggia fiör af fótum, *turpe est pedibus vitam debere,* ɔ: *terga dare,* det er uanstændigt at skylde Fødderne sit Liv, ɔ: at fly.

Fiörbaugsmadr, *relegatus,* en fredløs, forvist.

Fiörbaugs gardr, *m. relegatio triennalis,* Fredløsgjørelse paa tre Aar. 2) *sepimentum loci sacri, qvem relegatis tangere nefas,* Gjærde omkring et helligt Sted, til hvilket en fredløs ikke maatte komme.

Fiörbaugr, *m. mulcta, v. relegatio pro redimenda vita,* Pengebøder eller Landflygtighed for at maatte beholde Livet.

Fiörbrot, *n. pl. agon, extrema lucta spirituum vitalium*, Dødskamp, sidste Aandedræt. Hann er nú í fiörbrotum, *agonizat*, han strider, trages med Døden.

Fiördr, *m. sinus, brachium maris*, en Fjord. Fiardar-botn, *m. fauces, intimus sinus*, det inderste af en Fjord. Fiardar-horn, *n. recessus sinus*, en Vig, Krog af en Fjord. Fiardar-kiaftr, *n. os sinus*, Mundingen af en Fjord. Fiardar-mynni, *n. idem.*

Fiör-fiskr, *m. spasmus convulsivus, qvi musculo cuidam insidet, â mutua ejusdem contractione & relaxatione cognoscendus*, Trækning i Musklerne.

Fiörgamall, *decrepitæ ætatis*, af høj Alder.

Fiörgyn, *f. terra*, Jorden; *pr. vitæ & vegetationis fundamentum, v. amica.* (Digt.)

Fiörlítill, *torpidus, deses*, dorsk, sløv.

Fiörlöstr, *m. vitæ dispendium*, Livsforlis. Þad vard hönum at fiörlesti, *hoc vita ejus stetit*, det gjaldt, kostede ham Livet. *vid.* löstr.

Fiörlausn, *f. vitæ redemtio*, Befrielse fra Døden.

Fiör-rád, *n. pl. intentatio necis*, Anslag mod ens Liv.

Fiör-rædi, *n. vid.* fiör-rád.

Fiörg-segi, *m. cor*, Hjerte. *vid.* segi. Spakr þætti mér spillir bauga, ef fiörsega fránan æti, *tum mihi sapere videretur munificus ille juvenis, si albidum istud cor ederit*, da synes mig den gavmilde unge Mand handlede klogt, om han spidste det hvidagtige (fede) Hjerte.

Fiöru-bord, *n. æstuarium*, et Sted, hvor der er Flod og Ebbe, Strandbred.

Fiörumadr, *m. qvi jus habet rerum egestitiarum in alieno fundo*, en som har Ret til alt det, Søen opkaster paa en andens Land. *vid.* rekamadr.

Fiörumadkr, *m. lumbricus litoralis*, en Regnorm som graver sig ned i Sanden ved Søkanten, Strandmadike.

Fiörumál, *n. vid.* fiörubord.

Fiöru-kóngr, *m. trochus, cochlea minima*, en Snegel.

Fiöru-standr, *m. murex*, en skarp Sten, Spids.

Fiöru-grös, *n. pl. fucus lichenoides*, Søgræs.

Fiörugædi, *n. pl. proventus é littore*, de Fordele, som Søen yder.

Fiöt, *n. pl. impedimentum*, Forfang, Hindring. 2) *fatum*, Skjæbne.

Fiötlur, *f. pl. tricæ*, Hilde, Forvikling.

Fiötla (at fiötla), *nodare & renodare*, knytte, binde.

Fiötra (at fiötra), *vinculis constringere*, binde, lænkebinde.

Fiötradr, *catenatus, bojatus*, lænkebunden.

Fiötur, *n. pl. compages, vinculum, bojæ*, Sammenbindelse, Baand, Lænke, Fjeder.

Fipa (at fipa fyrir), *loqventem interpellare, v. interrumpere sermonem*, falde en ind i Talen. Mér fipaz, *hæsito*, jeg stammer, hakker.

Fipl, *n. attactus, contactus*, Vedrøren, Befølen.

Fipla (at fipla), *attingere, contrectare*, røre ved,

beføler. Fipla konu, *contrectare mulierem viriare*, forføre et Fruentimmer. Fiplar hönd á feigu tabli, *timidos fortuna repellit*, (*proverb.*)

Firdar, *m. pl. excubitores*, Vogtere. 2) *milites præsidiarii*, Krigsfolk (især til Forsvar).

Firn, *n. prodigium, res rara*, et Vidunder.

Firnar (at firna), *miror mirari*, undre, forundre. Mig firnar, *miror*, jeg forundrer mig.

Firnari, *remotior*, fjærnere.

Firnindi, *n. pl. tesca remota, inculta*, Udørkener. Þeir viltuz um fiöll og firnindi, *per montes & tesca inhabitata erravere*, de gik vild over Fjælde og Ørkener.

Firr, *procul, eminus*, langt borte, fjærn. Því var firr sættum, sem lengr var umtalad, *quo diutius collocuti sunt, eo remotior erat omnis pacificatio*, jo længere de talte om Forlig jo mere uenige bleve de. Hann vard mætti sínum at firr, *defecit, debilitabatur*, han blev saa meget mere magtesløs.

Firra, *f. austeritas*, Barskhed, Strænghed. 2) *misanthropia*, Menneskefjendskab.

Firrulegr, *austerus*, stræng, barsk.

Firrinn, *idem*.

Firri, Firstr, *remotior, remotissimus*, fjærnere, fjærnest, længer, længst borte fra. Fé er fiörvi firra, *pro vitâ omnia venalia, pecunia vitæ sequitur*, man giver Livet Fortrin for al Rigdom.

Firri (at firra), *privare, spoliare*, berøve. 2) *eminus collocare*, føre langt bort, fjærne.

Firriz (at firraz), *fugere, evitare*, sky, fly.

Firta, *f indignatio*, Fortrydelse, Fortørnelse.

Firta (at firta), *bilem movere*, fortørne.

Firtinn, *indignabundus*, fortrydelig.

Firtr, *iratus*, vred. 2) *orbus, privatus*, berøvet. Fiöri firtr, *vita privatus*, som har mistet Livet.

Fis, *n. palea, acus*, Avne, Fis paa Æbler o. desl.

Fisa (at fisa), *ventilare*, vifte. Fisa saman, *converrere*, feje sammen. Hönum er ecki fisad saman, *solidæ constitutionis est, sive, constans est*, han er af en stærk Bygning eller er standhaftig.

Fiska (at fiska), *piscari*, fiske.

Fiskäll, *ecdicus, fiscalis, advocatus fisci*, en Fiskal.

Fiska-merki, *n. pisces*, Fiskens Tegn.

Fiski-aungull, *m. hamus piscatorius*, Angel, Fiskekrog.

Fiskari, *m. piscator*, en Fisker.

Fiska-stackr, *m. strues piscium*, en Stak Fiske.

Fiski-bátr, *m. horia*, Fiskerbaad.

Fiski, *f. piscatura, halieutica*, Fiskeri. Hér sitji þér á fiskinni, *hic piscaturæ incumbitis*, her ligger I og fisker. *ait rex Sverrir*.

Fiski-bóndi, *m. ichtiopola, piscarius*, en Bonde, som fisker, en Fisker.

Fiski-bredda, *f. culter obtusus, repandus pisci exossando aptus*, en stor tilbagekrummet Kniv som man bruger at flække Fisk med.

Fiski-brögd, *n. pl. modus, v. ars piscandi*, Maader at fiske paa.

Fiski-dammr, *m. piscina*, en Fiskedam. 2) *excipula*, et Hyttefad.

Fiski-dýki, *n. idem.*

Fiski-afli, *m. captura piscium*, Fiskefangst. 2) *pisces capti*, Forraad af fangede Fiske.

Fiski-fáng, *n. cibaria pisculenta*, Mad af Fiske.

Fiski-garn, *n. rete piscatorium* Fiskegarn.

Fiski-færi, *n. linea piscatoria*, en Fiskesnør, Fiskeline. 2) *omnia simul instrumenta piscaturæ*, alleslags Redskaber som høre til Fiskefangsten.

Fiski-gángr, *m. accursus piscium*, Fiskens Nærmelse til Landet.

Fiski-géngd, *f. idem.*

Fiski-hiallr, *m. penuarium piscium*, et aabent Hus, hvori man tørrer og gjemmer Fisk.

Fiski-höfn, *f. piscaria, portus piscariorum*, Fiskehavn.

Fiski-kaupmadr, *m. piscarius*, Fiskehandler.

Fiski-kaupstadr, *m. v.* fiski-höfn.

Fiski-karl, *m. piscator*, en Fisker. 2) *idem ac* dorgdínguil.

Fiski-madr, *vid.* fiskari.

Fiskimanna-búd, *f. casa piscatoria*, Fiskerhytte.

Fiski-mid, *n. stabulum piscium, v. piscosum*, Fiskebanke.

Fiski-net, *n. rete piscatorium, everriculum*, Fiskegarn.

Fiskinn, *felix piscator, v. hamiota*, som fisker meget, fanger mange Fiske.

Fiski-örn, *c. aquila pedibus cæruleis, haliatus, v. ryargus*, Fiskergjø, Blaafodørn.

Fiski-reitr, *m. area piscatoria*, en stenlagt Plads hvorpaa man tørrer Fisk.

Fiski-ródr, *m. piscatus*, Fiskeri.

Fiski-saup, *n. garum, jusculum piscium*, Fiskesuppe. Súrt fiski-saup, *oxigarum*, sur Fiskesuppe.

Fiski-skáli, *m. casa piscatoria*, Fiskerhytte.

Fiski-skip, *n. navis piscatoria*, Fiskerbaad.

Fiski-skapr, *m. piscatura*, Fiskeri.

Fiski-stödvar, *f. pl. vid.* fiskimid.

Fiski-stöng, *f. tragula piscatorum*, Fiskestang.

Fiski-vadr, *m. funis piscatorius*, Fiskeline.

Fiski-vatn, *n. stagnum piscosum*, en fiskerig Indsø.

Fiski-torg, *n. ichtyopolium*, Fiskertorv.

Fiski-veidur, *f. halieutica*, Fiskefangst.

Fiski-vod, *f. vid.* fiskinet.

Fiski-vodir, *f. pl. idem.* 2) *vestes piscatorum*, Klæder af Skind, som Fiskerne bruge til at holde Vandet ude.

Fiski-ver, *n. mansio, v. oppidum piscatorium*, Fiskernes Opholdssted.

Fisklýsi, *n. oleum piscium*, Fisketran.

Fisk-reki, *m. vid.* sildreki. 2) *pisces ejectitii ejectio piscium in littus*, Fiske som ere drevne i Land.

Fisk-virdi, *n. nomen pretii obolus*, smaa Ting, af liden Værdi; *it.* en lille Pengeværdi, en Toskilling.

Fiskr, *m. idem.*

Fiskr, *m. piscis*, en Fisk. 2) *musculus, v. pulpa*, Mus, Muskel i Menneskets Legeme. -hnack-flattr, *á dorso explicatus*, flakt fra

Ryggen af. -qvid-flattr, *á ventre explicatus*, flakt fra Bugen af. Hönum vex fiskr um hrygg, *corpus facit*, han vokser, bliver tyk, lægger sig ud. Fiskr í júfri á kúm, *tumor uberum*, Svullenhed i Yveret paa Kjør. Fisk-mikill, *torosus, pingvis*, kjødfuld, fyldig, muskuløs.

Fiskæta, *f. Ichthyophagus*, Fiskeæder, en som spiser Fisk, lever af Fisk.

Fisk-æti, *n. pl. cibus piscarius*, Fiskespise, Mad af Fisk.

Fit, *f. planities pingvis & palustris, acta, ora*, jævn og fed Engstrækning. 2) *operum textilium limbus, v. margo*, en List, Rand i Kanten paa strikkede Sager.

Fit í vef, *staminum connectio*, Tvørtraad, som ligger imellem Rendegarnet i en Væv.

Fit á fuglum, *membranula in pedibus avium palmula*, en Hinde som er imellem Tæerne paa Svømmefuglenes og Sælhundenes Fødder, Svømmehinde. Hér er uppi fótr og fit, *hic aves & pecora itant*, her er alt i Bevægelse.

Fita, *f. pingvedo*, Fedt, Fedme. Fitu-æxli, *n. natta*, en Udvækst af Fedt.

Fit fuglar, *m. pl. aves palmipedes*, Svømmefugle.

Fitia (at fitia), *in rugas, v. plicas corripere*, folde, slaa i Folder. Fitia upp, *opus textile ordire*, at begynde paa et Strikkearbejde, kaste (en Strømpe) op. Fitia upp á nefid, *nares corrugare*, slaa Rynker paa Næsen.

Fit-jörd, *f. terra pingvis*, fed Jord.

Fitl, *n. levis attrectatio rei, v. operis*, ubetydelig Vedrøren.

Fitla (at fitla), *leviter digitos admovere*, røre lidt ved med Fingerne. Fitla vid, *leviter attingere*, føle lidt paa.

Fitleiki, *m. interstitium inter pinnas & caudam passerum, sive solearum*, Mellemrummet imellem Finnerne og Halen paa en Flynder.

Fitna (at fitna), *pingvescere*, fedes, blive fed.

Fitnan, *f. incrementum pingvedinis*, det at blive fed.

Fítúns-andi, *m. phyton, python*, Naseri.

Fítúngr, *m. idem*.

Fiúk, *n. ningor*, Snefog. Fiúkandi, *idem*.

Fiûkdagr, *m. dies nivalis*, en Dag da det sner stærkt.

Fiúklegr, *ningorem minans*, naar Luften ser ud til Sne.

Fiúksamr, *nivosus*, fuld af Sne, snefuld.

Fiúkmyglíngr, *nivosa obscuritas aeris*, Taage eller Mørke i Luften som medbringer Sne.

Fiærlægd, *f. absentia, vid.* fiarlægd, Fraværelse, Frastand.

Fiærlægiz (at fiærlægiaz), *removeri*, bortfjærnes, komme længer bort.

Fiærlægr *vid.* fiarlægr.

Fiærri, *procul*, fjærn, langt borte. Fiærr, *remotius*, fjærnere, længer borte. Fiærst, *remotissime*, fjærnest, længst borte. Fiærri fer því, *procul á vero tendit, multum discrepat*, det er langt fra.

Fiærstædr, *v.* fiarstædr *vid.* fiarlægr.

Fiærsýni, *f. presbytia, sc. senum*, Langsynethed.

Fiærvistir, *f. pl. absentia*, Fraværelse. At setia konu sinni fiærvistir, *uxorem deserere*, forlade sin Kone, giøre privat Skilsmisse.

Flá, *f. exigua planities, v. stratum*, en Slette. 2) *asercula extensiva retis*, et lille Stykke Træ, som bindes paa den ene Kant af et Garn for at spænde det ud i Vandet. 3) *palus impervia*, en Sump, Mose som man ikke kan komme over.

Fladra (at fladra), *blanditiis fallere*, smigre, (om Hunde) logre.

Fladrari, *m. adulator*, Hykler.

Fladr, *n. adulatio, mulsum lethale*, Hykleri.

Flaga (at flagá), *glebas tennes exscindere*, at opskiære Grønsvær. 2) *cutem leviter lædere*, at støde sig, støde Huden lidt.

Flag, *n. terra nuda, post exscissam glebam*, en bar Jordplet uden Grønsvær.

Flaga, *f. talea, glebula*, en liden Jordklump. 2) *ramen*, Spaan, Splint.

Flag-brióſk, *n. cartilago ensiformis, v. Xyphoides*, en spidsagtig Bruske.

Flagd, *n. fæmina gigantea*, en Jætinde. Oft er flagd í fögru ſkinni, *multos formæ venustas fefellit*, ofte har et slet Fruentimmer en stor Skiønhed.

Flágeyfla, *f. deforme qvid distentum et patulum*, noget som flaner, staaer ud oven i og derfor ikke ser godt ud (om Kar o. desl.) *vid.* geyfla.

Flagg, *n. aplustre*, en Flag.

Flag-meri, Flag-módir, *f. primus ordine cæspes exscisus*, den første Grønsvær, man opskiærer.

Flagna (at flagna), *scabrere*, naar Skindet falder af.

Flag-torf, *n. cæspites graminei*, Grøntørv.

Flagur-mús, *f. vespertilio*, en Aftenbakke, en Flagermus. *vulgo* Flædar mús, *qvod rectius est*.

Flak, *n. ratis, v. tabula navis*, Vrag eller Planke af et forlist Skib. 2) *segmentum carnium plevronectis*, et Stykke af en Flynder.

Flaka (at flaka), *discindere carnes passerum*, at flække en Flynder.

Flakalegr, *levis, moribus dissolutis*, letfærdig, letsindig.

Flati, *m. tabulatum pendens*, stort Vrag, Planker, Bræder som hænger sammen. 2) *fragmenta egestitia è tabulatis navium*, Stykker af forliste Skibe som Søen har opkastet. 3) *crates*, en Risfletning.

Flaki (flakti, at flaka), *solutus hærere*, være løs fra hinanden. Flaka sundr af sárum, *hiare vulneribus*, være saaret overalt.

Flakandi, *pendens*, svævende. Flakandi hár, *capilli passi*, svævende Haar.

Flakandi (fiſkr), *in ramenta secandus*, Fisk som kan flækkes. Sexflakandi flydra, *passer in sex ramenta secandus*, en Flynder som skiæres i 6 Dele. *vid.* flaka.

Fláki, *m. planities, v. planum qvid & latum*, en Flage, noget udstrakt og jævnt.

Flack, *n. evagatio*, Omvanken, Omflakken.

Flacka (at flacka), *pervagari, dispalari*, flakke omkring.

Flackari, *m. circulator, vulgivagus*, en Landstryger, en som gaar omkring, en Omløber.

Flakſaz (at flakſaz), *pendens circumagi*, ſvæver i Luften.

Flámálugr, *aſſentator*, Hykler, Jabroder. (*adj.*)

Flámæltr, *ore diducto, v. patulis labiis loquens*, ſom taler med vidtaaben Mund.

Flámyntr, *ore diducto*, flabmundet.

Flan, *n. præcipitantia*, Ubetænkſomhed, Ubeſindighed.

Flana (at flana), *præceps ruere, ferri*, fare ubetænkſom frem.

Flángi, *m. vir inſolens, procax*, kaad, fræk.

Flángs (*v.* flánks), *n. procacitas in blanditiis, ut canum eſt*, Frækhed, Næsvished i Kjærtegn f. Ekſ. ſom Hunde der ſpringe op paa en.

Flánkari, *m. vanus thraſo*, en forfængelig Perſon, en Laps.

Flánkaralegr, *diſſolutis moribus*, af uſtadig, letſindig, løsagtig Karakter.

Flánkſaz (at flánkſaz), *procaciter per luſum in ſinum alterius ruere*, at omarme en med Frækhed, viſe Kjærtegn paa en næsvis Maade.

Flanni, *m. homo procax, laſcivus*, en kaad, løsagtig Perſon. 2) *virga virilis*, det mandlige Lem. Gula Þ. lög. gömlu.

Flann-fluga, *f. mulier ſponſum fugiens*, et Fruentimmer ſom forlader ſin Brudgom.

Flapr, *n. ventus, v. aura inconſtans*, en uſtadig Blæſt. 2) *vana verba, inconſiderata*, ueftertænkelige, ubeſindige Ord.

Flapra (at flapra), *undique ſpirare*, blæſe fra alle Kanter. 2) *inconſiderate loqui*, ſige uforſigtig, tale ubetænkſom.

Flapa-legr, *ſupinus, decori negligens*, uagtſom, Kjødesløs, ligegyldig for Velanſtændighed.

Flár, *verſutus, fraudulentus*, ſvigefuld, underfundig. 2) *patulus*, vid, aaben, bred. Flátt fat, *lanx*, et fladt Fad.

Flárádr, *fraudulentus*, ſvigefuld, falſk.

Flárædi, *n. fraus, dolus*, Falſkhed, Bedrageri.

Flas. *n. præcipitantia*, Ubetænkſomhed. Sialdan er flas til fagnadar, *præcipitantia mater errorum*, Ubetænkſomhed medfører ſjælden noget godt.

Flaſa (at flaſa), *præcipitanter opus aggredi*, gaa ubetænkſom til Værke.

Flaſka, *f. lagena*, Flaſke.

Flaſka (at flaſka), *diffindere*, rive fra hinanden, ſplitte ad.

Flaſki, *m. pecten, fibra in ligno*, Avn, Aare, Gaare i Træ.

Flaſsalegr, *vid* flakalegr.

Flat-braud, *n. panis ſpeuſticus*, Fladbrød.

Flatlendi, *n. planities*, jævn Mark.

Flat-lús, *f. pediculus ingvinalis*, Fladlus.

Flatmaga (at flatmaga), *ſupinus jacere*, ligge paa Ryggen.

Flatnefiadr, *ſimus*, fladnæſet, braknæſet.

Flatnefr, *idem*.

Flat-ſigling, *f. navigatio obliqua*, Sejlen ſkraas for Vinden.

Flatſka (at flatſka), *ruere, peſſum ire*, komme galt afſted med noget.

Flatſtreymi, *n. curſus maris tranſverſus*, Tvarſtrøm, Modſtrøm.

Flat-sóp, *n. everræ*, Fejeskarn. Hann féck flat-sóp, *a) pronus vapulavit*, han faldt i Skarnet. *b) de itinere molesto sæpius accipitur*, siges oftest om den, som har havt en besværlig Reise.

Flátta, *f. terra explanata*, jævnet Jord; flet. 2) *vacca, papillis binis in unum concretis*, en Ko, som har to Patter sammenvoxne.

Flattr, *passus, explanatus*; *it. exossatus*, opskaaren.

Flatr, *planus, constratus*, flad, plat. Flatir fiskar, *m. pl. plevronectes*, Fladfiske. Fara flatt fyrir einum, *vinci ab aliqvo humi sterni*, overvindes af en, falde for en. Detta flatr, *sterni*, falde saa lang som man er. Koma flatt uppá einn, *inopinato venire*, kommer uforventet. Flatt smídi, *arte lævigatum, explanatum, non cælatum opificium*, poleret eller glattet, men ikke udgravet Arbejde.

Flaug, *f. volatus*, Flyven. *vid.* flug.

Flaum, *n. cursus celer*, hurtig Løben. *vid.* flum. Nær ég sé Ságu Saums í qvenna flaumi, *qvando hanc virginem in concursu fæminarum video*, naar jeg seer denne Pige iblandt de andre Fruentimmer.

Flaustr, *n. celox*, Jagtskib.

Flaustr, *n. præcipitantia, nimia festinatio*, megen Hast.

Flaustra (at flaustra), *incaute festinare*, hige, haste uforsigtigen.

Flaustursamr, *præcipitans, nimis festinans*, som haster uforsigtig.

Flautir, *f. pl. aphrogala, lac in spumam digestum, lac hyperboreorum*, Snemos.

Flauta-byda, *f. vas aphrogalæ apparandæ aptum*, det Kar, hvori man slaar Mælken til Snemos.

Flauta-misa, *f. serum aphrogalæ*, Snemosvalde.

Flauta-þyrill, *m. vid.* þyrill.

Flauta-stíngr, *m. tormina ventris, ex aphrogalæ ventositate*, Bugvrid af formegen Snemos.

Fleda, *f. patina, patella*, et fladt Fad. *qs.* flenna. 2) *tenue segmentum*, et lille Afsnit.

Fleda, *f. adulatrix*, en Hyklerske.

Fledill, *m. adulator*, en Hykler.

Fledu-læti, *n. pl. turpis adulatio*, Hykleri.

Fledulegr, *patulus*, flad, vid, aaben. 2) *assentatorius*, som bruger Hykleri.

Flegda, *f. vid.* flagd.

Fleidra (at fleidra), *cutem lædere*, støde, gnave Huden af.

Fleidradr, *cutem læsus*, som har gnedet Huden af, som har stødt Hul paa Huden.

Fleidur, *n. intertrigo*, et Saar hvor Huden er gneden af.

Fleinn, *m. spiculum, stimulus*, spidst Jærn, en Pil. 2) *furca*, en Fork, Jærntove.

Fleipni, *f. præcipitantia lingvæ*, Mundkaadhed.

Fleipinn, *futilis*, mundkaad, aabenmundet.

Fleipra (at fleipra), *effutire*, udblabre.

Fleipr, *n. apinæ, futilia verba*, Sludder, Sladder.

Fleira, *plus*, mer.

Fleiri, *plures*, flere. Fleiri enn færri, *complures*, mange, en Slump.

Fleka (at fleka), *strophis circumvenire*, bedrage.

Flekan, *f. fraus, stropha*, Rænke, List, Kneb.

Fleki, *m. ratis, vid.* flaki.

Flecka (at flecka), *maculare*, plette, besudle.

Fleckan, *f. pollutio, contaminatio*, Besmittelse.

Flecka, *f. lentigo*, Fregne, en Plet i Huden. 2) *ovis maculata, discolor*, et broget Faar.

Flecklaus, *impollutus*, ren, ubesmittet, uplettet.

Fleckleysi, *n. innocentia*, Uskyldighed, Renhed.

Fleckia (at fleckia), *fœnum in areas, vel maculas dispergere*, spreder Hø ud i Hobe for at det kan tørres.

Fleckóttr, *maculosus, vitiosus*, som har en Plet, Feil, Lyde. 2) *discolor, guttatus, variegatus*, broget, plettet.

Fleckr, *m. macula, labes*, en Plet, Lyde.

Fleckr, *m. una macula foeni explanati*, en Hob Hø, der er spredt ud for at tørres.

Flecku-sótt, *f. morbilli, morbus lentiginosus*, Flekfeber.

Flengia (at flengia), *verberare virgis cædere*, pidske, slaa med Ris.

Flengíng, *f. flagellatio*, Pidsken.

Flengiandi stakr, *flagrio, verbero, mastigia*, En, som bestandig maa prygles, have Hug.

Flenna, *f. hiatus, chasma*, Gab, Aabning. 2) *procax ancilla*, ubeskjedent Fruentimmer, en Skjøge.

Flenni (at flenna), *diducere, extendere*, udspænde, udstrække.

Flens, *n. serviles & ignobiles blanditiæ*, hyklersk Smigreri.

Flensa (at flensa), *lambere, lingere*, slikke, beslikke overalt.

Flensari, *m. parasitus*, en Snyltegjæst, Tallerkenslikker.

Flentr, *distentus*, udstrakt.

Fleppinn, *temerarius, imprudens*, ubetænksom, uforstandig.

Fleppni, *f. præcipitantia*, Uforsigtighed, Ubetænksomhed.

Fler, *n. ratis, it. fragmentum navis*, Tømmerflaade eller Stykke af et strandet Skib.

Fles, *f. & n. area, planities aprica*, en Slette, som ligger aaben for Solen; *in plur*, flesiar.

Flesk, *n. lardum*, Flesk. *Germ.* fleisch, *caro.*

Flestr, *fremens, naribus & ore hiulco*, som fnyser ud af Mund og Næse.

Flestr, *qs.* fleirstr, *plurimus*, de fleste.

Flet, *n. stratum, lectus humilis*, en ringe Seng. 2) *domus propria*, eget Hus. Þann skal færa á flet syslumanns, *is (captivus) præsidi sistatur domi*, han skal føres til Sysselmandens eget Hjem.

Flet (at fletia), *complanare*, gjøre flet, udbrede. 2) *exdorsuare, exossare*, skjære op og tage Benene bort.

Fletr (at fletia), *transversus ferri*, drives straas af Vinden. Skipid fletr at landi, *navis transversa tempestate rapitur in oras*, Skibet drives tvers ind paa Land.

Fletfæringr, *m. deditius, qui se & sua omnia alienæ potestati committit, stipulans sibi victum ad dies vitæ*, som har givet alt sit Gods

til En, imod at faa Underholdning sin Livstid.

Fletia, *f. stragula*, Dække, Teppe. 2) *pannus vilissimus, levidensis, cilicium*, ringe Klæder.

Fletta, *f. nudatio*, Blottelse, Barhed. 2) *pars nudata prati, corporis &c, sc. gramine, cute*, en Plet som man har gjort nøgen, som f. Eks. slaaet Græsset, gnedet Huden af.

Fletti (at fletta), *nudare, privare*, blotte, berøve. 2) *diffindere*, kløve, save langs igjennem. 3) *volvere*, blade i Bøger. Fletta valinn, *vestibus & opibus spoliare homines bello cæsos. pr. abstrahere vestes*, plyndre Gods og Klæder fra de Døde, som i Krig ere nedsablede. Fletta fé, klædum, *pecunia, opibus privare*, berøve Gods og Penge. Fletta trénu *lignum diffindere, v. secundum longitudinem serrare*, kløve Træet, save det langs igjennem. Fletta bókinni, *librum volvere, evolvere*, blade i Bogen. Fletta upp, *evolvere*, slaa op. Fletta nidr, *devolvere*, lade falde ned.

Flettíngr, *m. segmentum ligni*, et kløvet Bræt.

Fley, *liburna*, et Fartøj.

Fleygi (at fleygia), *jacere, mittere*, kaste bort. At fleygia í lopt upp, *in sublime jacere*, kaste højt op. Fleygia haukum, *accipitres dimittere*, lade Høgene flyve.

Fleyga (at fleyga), *discuneare*, kløve med Kile.

Fleygr, *m. cuneus, epischidion*, Kile, Vægge.

Fleygr, *volucris*, flyg, flyvende. Hérads-fleygt rykti, *rumor per viciniam omnem sparsus*, Rygte som er i alles Munde. Fleygr úngi í hreidri, *pullus in nido volaturæ aptus*, en flyg Unge i Reden.

Fleyti (at fleyta), *supernatantem liqvorem demere, v. separare*, skumme Fidtet fra Suppen. flot.

Fleyti (at fleyta), *natare facio*, lade flyde paa Vandet. Fleyta skipi edr triám til lands, *navem, vel ligna ad continentem ducere*, bringe et Skib eller Træflaade til Landet. Fleyta sér á flaka til lands, *tabula naufragii ex alto elabi*, svømme til Landet ved Hjælp af en Planke, undkomme paa en Skibsplanke. Fleyta sér, *a*) *pedum potestatem habere*, have Styrke til at gaa. *b*) *de primo usu pedum, puerorum dicitur*, siges om Børn naar de først begynde at gaa. Fleyta sér mikid, *multa audere*, vove meget, forsøge mange Ting. Þad fleyttiz hönum, *bene illi cessit, eventus eum non fefellit*, det kom han godt udaf. Hann helldr sér muni allt fleytaz, *omnia audendo se efficere posse sperat*, han tænker han kan udrette, udføre alt som han uforsigtig foretager sig.

Fleyti-fullr, *ad summa labra plenus*, gandske fuld, brædfuld.

Flietta (at flietta), *nectere, nexare*, flette. Flietta vid, *subnectere*, flette ved Enden.

Fliettadr, *nexus*, flettet.

Fliettíngr, *m. funiculus nexus*, et flettet Reb, en Strikke, *it.* en Tvaat.

Flík, *f. vestis veterana, discincta*, gammelt opslidt Klædebon. 2) *mulier impudica*, et uanstændigt Fruentimmer.

Flíka, *f. vestis linea, trita*, slidt Klæde.

Flíka (at flíka), *negligenter tractare*, behandle skiødesløst. 2) *veli instar expandere*, udstrække noget ligesom et Sejl.

Flicki, *n. moles, v. massa carnea*, et stort Stykke Kiød.

Flimt, *n. calumnia, nugæ infamæ*, Skumlen, Sladder. 2) *libellus famosus*, et Skamskrift.

Flimtan, *f. idem.* Flimtr, *n. idem.*

Fliód, *n. virgo venusta*, et smukt Fruentimmer.

Fliót, *n. fluvius, flumen*, Flod.

Fliót (í á), *n. loca profundiora fluminis, gordus*, hvor Vandet har gravet sig dybest, eller hvor Vandet er dybest i en Flod.

Fliótandi, *m. fluiditas*, Rinden. 2) *lepor*, flydende Tale.

Fliótlegr, *celer*, snar, hurtig.

Fliótlega, *celeriter*, hastigen, rask.

Fliótleiki, *m. celeritas*, Hurtighed, Snarhed, Raskhed.

Fliótlyndr, *animo præceps*, hidsig.

Fliótmæltr, *athyrophonus*, som taler gesvindt.

Fliótr, *celer, pernix*, hurtig, ilende.

Fliótr, *m. vas rusticum ligneum*, Trakar.

Flipi, *m. inferius labrum equinum*, Hestelæbe.

Flís, *f. festuca*, en Splint. 2) *segmentum rei*, et tyndt Stykke. 3) *bona portio, v. sors*, heldig Lod, Tilfælde. Hönum féll flísin, *bona portio illi cessit*, han fik Broderparten.

Flísia (at flísia), *decorticare, excoriare*, tage Barken af, skalle. Flísia egg, *ova excrustare*, skalle, pille Æg. *alias* flysia.

Flísiúngr, *m. homo gestu & vestitu dissoluto*, en Spradebasse, Laps.

Flísiúngslegr, *dissolutus gestu*, stolt, lapsagtig i Fagter og Gebærder.

Flíss, *n. cachinnus creber*, Skoggerlatter.

Flíssa (at flíssa), *patulo ore ridere*, skoggerle.

Fló, *f. pulex*, en Loppe.

Fló, *f. stratum*, Dække, Lag. Þar var ein fló af jörd, enn önnur af gulli, *ibi strata erant per vices, unum é terra, alterum ex auro*, der var det ene Lag af Jord og det andet af Guld. Fló í heystædu, *stratum qvoddam in cumulo fæni*, et Lag i en Høstak.

Flóa (at flóa), *calefacere*, koge, skolde Melk eller desl.

Flóadr, *calefactus*, kogt, skoldet.

Flód, *n. venilia, malina*, Flod (modsat Ebbe). 2) *diluvium, inundatio*, Oversvømmelse, Overskyllelse, Vandflod.

Flód, *n. tutela*, Beskjærmelse. 2) *cursus, v. turba*, Sammenløb af Folk. At vera í flódi eins, *sub umbra, v. tutela alicujus delitescere*, være under Ens Beskjærmelse. Þar kom sótt féllu margir, var Páll einn í því flódi, *lues, epidemia multos invasit, inter qvos etiam Paulus fuit*, i den Pest døde en stor Mangde Folk, og deriblandt ogsaa Paul.

Flog, *n. dolor acris, vagus*, heftig Smerte, flyvende Gigt, Sting; *vid.* flug.

Flói, *m. locus paluſtris, uliginoſus*, en ſumpig Egn. Fúa-flói, *ſolum putridum*, løs og vandig Jordegn, en ſur Eng eller Sump.

Flói, *m. ſinus maris vaſtiſſimus, latiſſimus*, en ſtor, meget bred Havbugt; *inde Nomina pr.* hérads-flói, húna-flói, breidi-flói; *& hic archipelagi Islandiæ nomen meretur.*

Flói (flódi, hefi flód, at flóa), *inundare*, overſkylle. Her flóir yfir, *hic ſuperinundat*, her gaar Vandet over.

Flóki, *m. floccus denſior, ſolox*, Filt, Hattefilt. 2) *nodus, perplexitas*, en Knude, filtet Lok. 3) *nubes*, en tyk Sky. Skýflóki, *idem.*

Flóki, *m. plevronectes, paſſer, ſolea*, en lille Flynder.

Flókinn, *intricatus, perplexus*, ſammenløbet, uredе, filtet. Flókid hár, *perplexi, innodati capilli*, urede Haar, filtet Haar.

Flockr, *m. cantilena brevis, verſus intercalares non habens*, en kort Sang, uden Omkvæd.

Flockr, *m. cohors, caterva, ſecta*, en Hob, Skare, Forſamling, Flok; *it.* Afdeling, Klaſſe. 2) *factio, diſſidium*, et Parti, Sammenrottelſe.

Flocka-dráttr, *m. factio, conſpiratio*, Sammenrottelſe, Mytteri, Partiaand.

Flocka-madr, *m. diſſidens*, en uenig, af andet Parti. 2) *factioſus*, urolig, oprørſk.

Flocks-foríngi, *m. dux factionis*, Anfører for et Parti, Partihøvding. 2) *dux, anteſignanus*, den ſom gaar i Spidſen, Anfører.

Flókna (at flókna), *ſpiſſeſcere*, blive tyk, rættes, filtes.

Flóna (at flóna), *calefieri*, koges, hedes.

Flón, *n. homo fatuus*, en Toſſe, Dumhoved.

Flónſka, *f. fatuitas*, Taabelighed.

Flór *vid.* Flúr.

Flór, *m. pavimentum lapideum, lithoſtratum*, Stengulv. (*angl.* floor, *pavimentum.*)

Flos, *n. plumula veſtium*, Flosning. 2) *inteſtina piſcium*, Fiſke-Indvolde.

Floſadr, *plumatus*, floſſet. Floſad fat, *plumata & pexa veſtis*, et floſſet Klædeſtykke.

Floſna (at floſna upp), *diſſolvi*, ſkilles ad, opløſes, floſſes op. 2) *elevari*, opløftes. 3) *in conſpectum venire*, komme for en, lade ſig ſe.

Floſa (at floſa), *plumulas veſtibus ſubſuere, plumantes facere*, floſſe.

Floſi, *m. plumatus, it. volans*, floſſet, *it.* flyvende. 2) *nom. pr.*

Flot, *n. liqvamen adipis*, Smolt, Fidt eller ſmæltet Smør paa Suppe o. desl., Madfidt. 2) *elevatio, ſupernatatio navis, v. alius rei in aqvis*, det at flyde, ſvømme oven paa Vandet.

Floti, *m. claſſis*, Flaade. 2) *fertorium*, en Bærekurv. 3) *linter*, et Knubſkib.

Flota (at flota), *ſupernatare facere per aqvas trahere*, lade flyde paa Vandet.

Flotnar, *m. pl. milites claſſiarii*, Søkrigere, Matroſer.

Flótta-madr, *profugus*, en ſom er paa Flugten, en Flygtning.

Flótti, *m. fuga*, Flugt.

Flögra (at flögra), *volitare*, flyve hid og did, flagre.

Flögr, *n. volitatus*, Flyven her og der omkring, Flagren.

Flögt, *n. idem.*

Flögti (at flögta), *vid.* flögra.

Flögu-fullr, *pauus, steroma*, edderfuld Bylde.

Flökulleiki, *m. nausea*, Vammelse, Ekkelhed.

Flökult, *v.* flökurt, *nauseosum*, kvalmende. Hönum er flökult, *nauset*, det kvalmer for ham, han bliver flav eller ligesom fastende. *qs.* flögult.

Flös, *f.* flösur *in pl. vid.* fles.

Flösku-bekr, *m. homo ampullati dorsi*, en som har en rund Ryg, Pukkelrygget.

Flösku-fódr, *n. hyalotheca*, Flaske-foder. (N. O.)

Flöt, *f. area plana, parva planities*, en jævn Plads, en liden Slette.

Flötr, *m. planum qvid in convexitate*, Flade paa et rundt Legeme. 2) *facilitas viri alias difficilis*, Føjelighed hos en Mand, som ellers er ond at gjøre til Maade. Sá hitti flötinn á hönum, *ultra spem facillimum cum invenit*, han traf ham i særdeles god Lune.

Flug, *n. volatus*, Flyven, Flugt. 2) *volatilitas*, Flygtighed. *vid.* flog. Flug-salt, *sal volatile*, flygtigt Salt.

Fluga, *f. musca*, en Flue. 2) *assasinium, á celeritate, muscæ instar*, et lumsk Mord, Banditteri. At gína yfir flugunni, *a) inescari, incautus opprimi*, lade sig besnære, fange. *b) operam suam in assasinium vendere*, paatage sig Banditteri. At koma flugu í munn manni, *hominem allicere ad periculosum facinus*, faa En til at paatage sig et farligt Foretagende.

Flug-dreki, *m. lacerta volans*, en flyvende Drage. 2) *scorpuis*, en Skorpion.

Flug-dreka-merki, *n. scorpius*, Skorpionens Tegn.

Flugiel, *n. holosericum*, Fløjel. Flugiels-klædi, *n. pl. vestes holosericæ*, Fløjels Klæder.

Flug-stigr, *m. præcipitium*, et Styrtested. Hann var hominn á flugstig, *in præcipitio versabatur, minimum abfuit qvin*, han stod paa Springet, var gandske færdig til.

Flugumadr, *m. sicarius, assasinus*, en Bandit.

Flum *v.* Flóm, *n. torrens, rapiditas fluminis*, Vandets hastige Fart i en Bæk eller Elv.

Flumósa, *a. repentinus*, hastigløbende, pludselig. *vid.* flaum.

Flúr, *n. flores*, Blomster. 2) *tenuissimum triticum*, den fineste Hvede. 3) *flores exsculpti, v. acu picti*, udarbejdede eller broderede Sirater.

Flúra (at flúra), *artificiose elaborare*, udarbejde kunstigen.

Flúradr, *floridus*, blomstrende, blomsterfuld. 2) *florulentus*, broderet i Blomster. Flúrad fat, *v.* klædi, *pannus florulentus*, et broderet Klædebon.

Flúra, *f. saxum litorale, ulva marina obsitum*, en med Søgræs bevoksen Klippe ved

Strandbrædden. Flúrur, *f. pl. syrtes*, Blindskjær.

Flúrbraud, *n. panis ex optimo tritico*, Tvebak, fint Hvedebrød.

Flus, *n. crusta, cortex*, Skjæl, Bark.

Flutníng, *f. vectura*, Førsel, Transport. 2) *prolocutio*, Oplæsning, Fremsigelse.

Flutníngr, *idem*.

Flutníngs-feria, *f. corbita*, Transportskib.

Flutníngs-madr, *m. portitor*, Færgemand, den som fører over.

Flutníngs-madr, *advocatus, procurator*, en Talsmand, Anbefaler. Hvertveggi var mesti flutníngsmadr síns máls, *uterqve optime suam causam procuravit*, enhver af dem talte sin Sag paa det bedste.

Flutníngs-jörd, *f. prædium pecuariæ appositum*, en Gaard, som kan føde mange Kreature.

Flutníngs-skip, *n. navis oneraria, vectoria*, Transportskib.

Flutníngs-vagn, *m. plaustrum, sarracum*, en Arbeidsvogn, Karre.

Flux, Flugs, *festinanter, per volatum*, flux, i en Hast.

Flý (flýdi, hefi flúid, at flýa), *fugere, terga dare*, flye, romme. 2) *deserere*, forlade. Hún vard at flýa födur sinn og frændr, *illa patrem & cognatos deserere cogebatur*, hun nødtes til at forlade Fader og Frænder.

Flydra, *f. passer maximus, pleuronectes*, en Flynder.

Flydri, *n. idem*.

Flýg (at fliúga), *volare*, flyve. Sú fregn flýgr, *fama volat, vulgatur*, det Rygte udbreder sig allevegne. Fliúgaz, á, *confligere, congredi*, komme i Klammeri, Slagsmaal. Mér flýgr í hug, *subit animum*, det falder mig ind. Nú flýgr um hann, *jam timorem sentit*, nu bliver han bange. Flýgr undir, *morbi genus pecudum, obstipatio & tumor rumarum*, siges naar Yveret paa Kreature opsvulmer.

Flýgill, *m. machina volatui inserviens*, en Flyvemaskine.

Flýra, *f. blandities*, Smigren, Sødtalenhed.

Flýra, *f. plevronectes glaber*, en glat Flynder.

Flýri (at flýra), *adblandiri*, smigre, stille sig venlig an. Flýraz at einum, *idem*.

Flýrulegr, *blandus*; venlig, sødtalende.

Flysia (at flysia), *decorticare*, tage Barken eller Skallen af. *vid.* flisia, *perperam scriptum*.

Flyt (flutti, hefi flutt, at flytia), *vehere*, jeg fører, flytter. Flytia eyrindi, *negotium exseqvi*, fuldbringe, fremføre sit Ærinde. Hann flutti vel mál sitt, *causam suam bene procuravit*, han talede sin Sag godt. Hann flutti þad í eyru kóngs, *regi retulit*, han aabenbarede, berettede det for Kongen.

Flýt (flaut, hefi flotid, at flióta), *manare, fluere*, flyder, rinder. Þar flaut allt land af mönnum, *terra omnis affluxit hóminibus*, der var et meget folkerigt Land. Hann flýtr ecki ofan á, *abstrusus, sev callidus est*, han er snedig, er ikke at løbe med.

Flytsa (at flytsa), *cachinnari*, skoggerle, fnisse.

Flýti (at flýta), *accelerare*, *festinare*, haste, skynde. Flýttu þér, *festina tibi*, skynd dig. At flýta ferdinni, *maturare iter*, haste med Rejsen.

Flýtir, *m. celeritas*, Hurtighed, Hast.

Flýtur, *f. pl. superficiales excusationes*, ugrundede Undskyldninger. 2) *scommata*, Spotteglofer. *angl.* flout, flouting. At fara undan med flýtum, *vana verba dare*, undskylde sig med tomme Ord.

Flæ (fló, hefi flegid, at flá), *excoriare*, flaa, tage Huden af.

Flædi, *f. pleminura*, *melina*, *inundatio maris*, Flod (i Havet).

Flædar-hniótr, *m. fluctus decumanus*, *æstus venilia maris*, en stærk Flod, høje Vande.

Flædar-mál, *n. continentis & summæ malinæ confinium*, den øverste Strandbræd, hvortil Vandet stiger naar der er Flod, modsat: fiörumál.

Flædi (at flæda), *inundare*, overskylle, strømme. Blódid flæddi ur undinni, *undatim sangvis ex vulnere manavit*, Blodet strømmede ud af Saaret.

Flædi-engi, *n. pratum inundationi aptum*, en Eng, som overskylles af Søen.

Flædi-skér, *n. scopulus maris*, *melinæ tempore sub aqva*, et Skjær, som ikke kan sees naar der er høje Vande. *vid.* blindskér.

Flædi-vatn, *n. exundans aqva fluviatilis*, en Indsø som har Flod og Ebbe.

Flædur, *f. vid.* Flædi.

Flædr, *adject. inundans*, overskyllende. Hér er mikid flætt, *hic multum inundavit mare*, her gaar Søen meget højt.

Flæki (at flækia), *intricare*, gjøre urede, forvirre, indvikle.

Flækia, *f. perplexitas*, *tricæ*, Forvirring, Urede, (Filteri.)

Flækingr, *m. vid.* Fækia.

Flækingslegr, *intricatus*, *perplexus*, urede, forviklet.

Flæktr, *intricatus*, indviklet.

Flækiz (at flækiaz), *intricari*, forvikles. 2) *vagus ferri*, vanke, drive her og der omkring. 3) *negligenter huc illuc motari*, flakke omkring.

Flæmi, *n. vasta area*, *v. vas*, noget vidt og stort (f. Eks. en Plads, et Kar).

Flæmi (at flæma burt), *abigere*, *expellere*, fordrive, jage bort.

Flæmingi, *m. phænicopterus (avis)*, *inter anseres primus*, Flamingo.

Flæmingia-land, *Flandria*, Flandern.

Flæmingi, *m. exul*, *erro*, en Landflygtig.

Flæmingr, *m. idem* (*it.* Landflygtighed.) Hann fór undan í flæmingi, *expelli se passus est*, han unddrog sig ved Flugten fra et Sted til et andet. Þeir höfdu þad í flæmingi, *sarcasmis insectabantur*, de havde det til Spot.

Flæmiz (at flæmaz), *exulare*, være landflygtig.

Flærd, *f. simulata benevolentia*, *palpus*, Falskhed.

Flærdarlega, *astute*, underfundig, lumskelig.

Flærdarlegr, *astute blandus*, falsk, bedragersk.

Fnasa (at fnasa), *fremere*, fnyse af Vrede.

Fnikr, *m. gravis odor*, Stank. Þeir fengu þar ecki nema fnik og fýlu, *odor gravis atque pædor fors illorum ibi erat*, - der fik de ikke andet end Lugt og Stank.

Fnióſkr, *m. lignum aridum exſuccum*, et tørt gammelt Træſtykke.

Fnióſk-þurr, *omnino arefactus*, gjennemtørret.

Fóarn *v.* Fúarn, *venter avium*, Fugles Mave, Kro. *vid.* fuj-arn. 2) *ingluvies*, Graadighed.

Fódr, *n. pabulum*, Kvægfor. 2) *paſtio, paſtus*, Græsgang.

Fódr, *n. textum ſubſutile, ſubdititium*, Foder, eller For, Dræt under Klæder.

Fódr-fé, *n. pecus altile*, Kvæg ſom ſtaar paa Stald.

Fódra (at fódra), *alere, nutrire*, fore. 2) *pannum veſti ſubdare, ſubſuere*, ſy Foder under Klæder, fore. Fódrad klædi, *veſtis duplex*, et foret Klædebon. Fódrad-med ſkinni, *veſtis pellita*, foret med Skind.

Fógeti, *m. quæſtor regius*, en Foged.

Fógetadæmi, *n. quæſtura*, Fogderi.

Fok, *n. ninger*, Snefog. 2) *volatus*, Flyven. Fiadra-fok, *plumarum in aera raptus*, en Flok Fiere, ſom Vinden driver omkring.

Focka, *f. dolon*, en Fok til Skibs. Hafa uppi fockur, *ſuperbire*, ſtoltſere, gjøre ſig til.

Fokreidr, *impotenti ira percitus*, meget vred, fortørnet.

Fokſandr, *m. arena volans*, Flyveſand.

Fól, *n. homo ſtolidus*, en Toſſe, Fiolle. *gall.* fol, *idem.* 2) *homo impotentis iræ*, en meget hidſig, opfarende Perſon.

Folalld, *n. pullus eqvinus*, et Føl.

Fólginn, *occultatus*, ſkjult.

Fóli, *m. res furtiva*, Tyvekoſter.

Foli, *m. eqvuleus, mannulus*, en Fole.

Fólk, *n. populus*, Folk.

Fólk-nárúngr, *m. dux ſuſtentator militum*, Folkets Anfører, Feldtherre, Fyrſte.

Fólk-jadar, *m. idem (poet.)*

Fólk-orruſta, *f. ingens prælium, ubi ſummis viribus, juſta acie dimicatur*, en ſtor ordentlig Batallje i aaben Mark.

Fólk-ríkr, *populoſus, freqvens*, folkerig.

Fólkſtióri, *m. ſatrapa*, Statholder.

Fólkúngr, *m. idem.*

Folld, *f. terra, humus gramine obſita, editior grumoſa, v. undoſa*, Græsmark, Jord. 2) *unda maris*, en Bølge. *germ.* feld, *campus*, Mark.

Fólſka, *f. ſtolida excandeſcentia*, taabelig, opfarende Vrede.

Fólſku-ferd, *f. imprudens aggreſſio, v. iter*, overilet Foretagende, en uforſigtig begyndt Reiſe.

Fólſkulegr, *imprudens, præcipitans*, uforſigtig, taabelig.

Fólſkulega, *imprudenter, ſtolide*, uforſigtigen, taabeligen.

Fólſlega, *idem.* Már qvad Ólaf fólſkulega hafa búid ferd ſína, er hann hafdi hverki veidarfæri ne viſtir, ádr hann tók ſkipan, *Már dixit Olafum imprudenter accinxiſſe ſe ad iter, cum neqve haberet inſtrumenta piſca-*

toria, neque cibaria, priusqvam nomen daret rei nauticæ, Mar sagde Olav havde uforstandigen lavet sig til Rejsen, da han hverken havde Fiskeliner eller Mad for han gik til Søs.

Fontr, *m. baptisterium, lavacrum sacrum* Døbefad, Funt.

For, *m. vervex sectarius, gregis anteambulo*, en Vædder som gaar i Spidsen af Hjorden.

For, *f. cloaca forina*, Rendesten. 2) *sulcus, lira*, en Fure.

Forad, *n. palus impervia*, en Mose, Moradș, som man ikke kan komme over; *metaph. clades, infortunium invincibile*, en stor Ulykke.

For-ráð, *n. vis*, Styrke, Magt. 2) *dispensatio*, Bestyrelse, Forvaltning. Forráds-vedr, *violenta tempestas*, stærk Storm. Forráda-madr, *dispensator, gubernator*, en Betjent som staar for alle Udgivter og Indtægter, Forvalter, Bestyrer.

Forakt, *n. contemtus*, Foragt.

Forakta (at forakta), *spernere, contemnere*, foragte.

Foraktan, *f. vid.* forakt.

Foraktanlegr, *contemnendus*, foragtelig.

Forátta, *f. æstus maris vehemens, ad continentem se allidens*, en hæftig Brusen, Brænding i Søen, naar den bryder sig paa Strandkanten.

Foráttu-brim, *n. idem.*

Forátta, *f. odium*, et hæftigt Had. Hann fann þad til foráttu, *odium illo prætextu excusavit*, med den Forevending besmykkede han Fiendtligheden.

Forbacki, *m. præripium*, Sandbanke i Havet eller i Elve.

Forbanna, (at forbanna), *prohibere*, forbyde, (*rectius* banna).

Forbetra (at forbetra), *reparare*, forbedre, (*rectius* betra).

Forbetran, *f. reparatio*, Forbedring, (*rectius* betran).

Forblinda (at forblinda), *occæcare*, forblinde.

Forbod, *n. interdictum*, Forbud.

Forboda (at forboda), *excommunicare*, sætte i Ban.

Forborginn *vid.* borginn.

Forbreckis, *in declivitatem*, ned af Bakken, Halli géck forbreckis, enn þeir med breckunni, *Hallio clivus erat devexus, illis transversus*, Halle gik ned af Højen, men de andre langs ud paa Siden af den.

Forbyrgi, *n. atrium, it. porticus*, Forstue, Forgemak. 2) *spelunca*, en Hule, Grotte.

Forbænir, *f. pl. precationes, intercessiones*, Forbøn, Mægling. 2) *imprecationes*, Forbandelser.

Forda (at forda sér), *evitare, præcavere*, tage sig vare for, undfly.

Fordaz (at fordaz), *idem.*

Fordan, *f. præcautio*, Forebyggen, Undflyen.

Fordi, *m. victus*, Næring, Livets Ophold. 2) *una portio cibi*, en Porsion Mad.

Fordiarfa (at fordiarfa), *corrumpere*, ødelægge, fordærve.

Fordiarfanlegr, *corruptionem inferens*, fordærvelig. 2) *corruptibilis*, forgjængelig, som kan fordærves.

Fordiarfanlega, *corrupte*, fordærveligen.

Fordiarfan, Fordiörfun, *f. corruptio*, Fordærvelse.

Fordilld, *f. affectatio*, Affektatsion.

Fordilldarlegr, *affectatus*, affecteret.

Fordilldarlega, *affectate*, med Affektatsion.

Fordruckinn, *vino gravis*, fordrukken.

Fordum, *olim*, fordum. Fordum daga, *idem*.

Fordyri, *n. prothyrum, porticus, antica*, Forstue.

Fordæda, *f. flagitium, turpe facinus*, en skammelig Gjerning. 2) *in sp. veneficium*, Troldom, Hekseri.

Fordædu-verk, *n. idem*.

Fordæduskapr, *m. idem*.

Fordæmi (at fordæma), *condemnare*, fordømme.

Fordæmíng, *f. condemnatio*, Fordømmelse.

Fordæmanlegr, *condemnabilis*, fordømmelig.

Forefliz (at foreflaz), *deficere*, fattes, mangle. Daríus forefldiz at ráda sér bana, *defecit Darium animus sibi mortem consciscere*, Darius fattedes Mod til at dræbe sig selv.

Forelldrar, *m. pl. parentes*, Forældre.

Forelldri, *n. idem*. 2) *majores*, Forfædre.

Foreydíng, *f. vastatio*, Ødelæggelse, Forstyrrelse.

Foreydsla, *f. idem*.

Forfall, *n. impedimentum*, Hindring, Forfald.

Gg

Forfalladr, *impeditus*, forhindret.

Forfallaz (at forfallaz), *impediri*, forhindres, opholdes.

Forfedr, *m. pl. majores, patres*, Forfædre.

Forgánga, *f. ductus*, Anførsel.

Forgángr, *m. ductus auctoritas*, Tilskyndelse.

Forgángs-madr, *m. auctor*, en Tilskynder. 2) *prodromus*, en Forløber. 3) *ductor*, Anfører.

Forgaungumadr, *m. idem*.

Forgángr, *m. strepitus, tumultus*, Bulder, Alarm.

Forgardr, *m. propylaeum, it. pomaria*, Forgaard.

Forgéfins, *frustra, incassum*, forgjæves.

Forgéng (at forgánga), *interire*, forgaa.

Forgéngilegr, *caducus, fluxus*, forgjængelig.

Forgéri (at forgéra) *vid.* fyrirgéri.

Forgift, *f. venenum*, Forgift. (N. O. *alias* eitur).

Forhardna (at forhardna), *indurescere*, hærdes.

Forherdi (at forherda), *indurare*, forhærder.

Forherdíng, *f. induratio*, Forhærdelse.

Forhertr, *induratus*, forhærdet.

Forhleypi, *n. præcipitantia*, Ubesindighed.

Forhleypis-madr, *temerarius*, ubesindig. At hafa einn at forhleypis-manni, *periculo exponere imprudentem*, udsætte en ubesindig for Fare isteden for sig selv.

Forhúd, *f. præputium*, Forhud.

Forhugsadr, *præmeditatus*, forud betænkt.

Foríngi, *m. dux*, Anfører.

Forinnia, *f. prognosticon*, et Tegn hvoraf man mærker tilkommende Ting. (idia).

Forinniulegr, *prognosticus*, som har noget saadan Tegn, forbetydende.

Forklára (at forklára), *dilucidare*, forklare, oplyse. 2) *glorificare*, berømme, forherlige.

Forkláradr, *glorificatus*, berømt, forherliget.

Forkláran, *f. glorificatio*, Berømmelse, Forherligelse.

Forkláraz (at forkláraz), *glorificari*, berømmes, forherliges. 2) *inclarescere*, blive berømt, navnkundig.

Forklædi, *n. siparium*, *perstroma*, Forhæng. 2) *ventrale*, Forklæde.

Forkólfr, *m. dux*, *primipilus*, Formand, Anfører.

Forkunn, *f. admiratio*, Beundring. Forkunnar hár, *miræ proceritatis*, af en overordentlig Højde. Forkunnar fagr, *admirandi nitoris*, af beundringsværdig Skjønhed.

Forkr, *m. fustis*, *furca*, *clava*, en Tyve, Fork. At setia forka vid, *impedire*, gjøre Hindring, forhindre, forebygge.

Forkyrkia, *f. pronaum*, *propylæum*, Forgaard for et stort Hus eller Tempel, Vaabenhus.

Forlag, *n. victus*, *sustentatio*, Næring, Underholdning.

Forlags-eyrir, *sumtus in vitæ necessitates*, Bekostninger til Livets Underholdning.

Forlát, *n. remissio*, *venia*, Forladelse. At bidia forláts, *veniam petere*, bede om Forladelse.

Forlegg (at forleggia), *deserere*, *negligere*, forsømme, ikke skjøtte om. At forleggia sig, *sibi deesse*, *pigrescere*, blive doven, skjødesløs.

Forlíka (at forlíka), *reconciliare*, *pacare*, forlige.

Forlíkan, *f. reconciliatio*, Forligelse, Forlig.

Forlíkunar-offr, *n. piaculum*, Forligelsesoffer.

Forlíkanlegr, *placabilis*, forligelig.

Forlög, *n. pl. fata*, Skjæbne; *á* legg. At leita forlaga sinna, *fata sequi*, forsøge sin Lykke.

Forlysta (at forlysta), *oblectare*, forlyste.

Forlysting, *f. oblectatio*, Forlystelse.

Forlæt (at forláta), *deserere*, forlade. 2) *remittere*, tilgive, forlade.

Form, *n. forma*, *typus*, en Form.

Forma (at forma), *formare*, *proponere sibi*, tage sig noget for.

Formáli, *m. prologus*, *præfatio*, Fortale. 2) *forma orationis*, *stylus*, Talemaade. Gizor bad fyri sér á marga vegu, háleitlega til Guds, qvadst Þorbiörn ecki, slíkann formála heyrt hafa, *Gizor multis & exqvisitissimis verbis pro se deum invocavit, talem orationis formam Thorbiörn se prius non audiisse fassus est*, Gissor gjorde en udførlig og højtidelig Bøn til Gud om Beskjærmelse, og slige Udtryk sagde Torbjørn han ikke havde hørt før.

Formadr, *m. nauclerus*, Skipper, Skibskaptejn. 2) *antecessor*, Forgjænger, Formand. 3) *superior*, *is. auspex*, *auctor*, *coryphæus*, en Foresat, *it.* Tilskynder, Ophavsmand.

Formegan, *f. bona*, *facultates*, Formue. 2) *fa-*

nitas, Velbefindende, Sundhed. 3) *potentia*, Magt, Vælde.

Formerki (at formerkia), *sentire*, fornemme, føle.

Formyndari, *m. tutor*, *curator*, en Formynder. (N. O.)

Formyrkva (at formyrkva), *obnubilare*, formørke.

Formyrkvaz (at formyrkvaz), *eclipsare*, *obscurari*, formørkes.

Formyrkvan, *f. obscuratio*, *deliqvium*, *eclipsis solis & lunæ*, Formørkelse.

Formæli (at formæla), *diris devovere*, forbande.

Formæling, *f. imprecatio*, *diræ*, Forbandelse.

Formælandi, *m. intercessor*, Mægler, Talsmand.

Forn, fyrnri, fyrnstr, *vetus*, *veterior*, *veterrimus*, gammel, ældre, ældst.

Forn, *magus*, *magiæ deditus*, Troldkyndig. Forn í skapi, *abstrusi ingenii*, af forborgen Tænkemaade.

Fórn, *f. victima*, *hostia*, Offer.

Fórna (at fórna), *immolare*, *offerre*, ofre. 2) *attollere*, *elevare*, løfte op, række i Vejret. Fórna höndum í himin, *v.* til himins, *in cælum elevare manus*, hæve Hænderne imod Himmelen.

Forn-brotinn, *fracturâ veteri affectus*, som har været brækket før.

Forneskia, *f. magia nigra*, Troldomskunst. *pr. mos vetustus ethnicorum*, egentlig gammelt Hedenskab.

Forneskiu-skapr, *m. idem.*

Forn-fáglegr, *vetustatem præ se ferens*, gammelagtig.

Fórn-færi (at fórn-færa), *immolare*, ofre.

Fornfæríng, *f. sacrificium*, Ofring.

Forngilldr, *olim valens*, som før har gjældt, kostet. At forngilldu, *veteri æstimatione*, efter gammel Pris.

Forniótr, *m. gigas*, *inter aborigines unus*, En iblandt Nordens gamle Beboere. *pr. primus occupans*, *v. utens.*

Forn-manna-fé, *n. cimelia veterum*, gamle Skatte.

Forn-meti, *n. cibaria dura & vetusta*, mukken og gammel Proviant.

Fornmæli, *n. axioma veterum*, gammelt Ordsprog. Flest eru fornmæli sönn, *pleraqve axiomata veterum sunt vera*, de fleste af de gamles Ordsprog ere sande.

Forn-ölld, *f. antiqvitas*, Oldtiden. I' fornölld, *antiqvitus*, i gamle Dage.

Fornordr (fornyrdtr), *maledicus*, skjændsk. 2) *archaizans*, som bruger gamle Ord.

Fornspurdr, *olim de veniâ qvæsitus*, som for længe siden er spurgt om Tilladelse. Hann gördi mig forn-spurdann, *citra veniam meam fecit*, det gjorde han uden min Tilladelse.

Fornu-gólf, *n. pl. vetus caupona*, en gammel Kro. Hann fór í fornu gólfin, *veterem cauponam repetiit*, *solita consilia sumsit*, han gik i den gamle Kro, gik sin gamle, skjæve Gang.

Forn-vidi, *n. arida in silvis, non excisa ligna*, gamle visnede Træer.

Forn-yrdi, *n. archaismus*, gammelt ubrugeligt Ord. 2) *convitia*, Skjældsord.

Fornyrdaz (at fornyrdaz), *archaizare*, bruge gamle Ord. 2) *conviriari*, skjælde, skjænde paa.

Fornysti, *n. chorion, quod ante partum qs. index ejus videtur & rumpitur simul*, En Hinde, som sees før og brækkes under Fødselen.

Fornæmi, *n. rapina*, Rov, Ran. *á* nem.

Fornæmiz (at fornæmaz), *denegare*, nægte.

Forord, *n. exceptio, v. conditio*, Undtagelse, Betingelse, Forord.

Forords-laus, *sine exceptione*, uden Betingelse.

Forprís, *m. summa laus*, største Ros.

Forrád, *n. præfectura, it. vis*, Styrke, Magt, *item* Forstanderskab, Forvaltning. Manns forrád, *idem*.

Forrádamadr, *m. præfectus*, Befalingsmand. 2) *dispensator*. Forvalter.

Forráds-hár, *nimiæ proceritatis, respectu ad crassitiem*, meget høj af Vækst i Forhold til Tykkelsen.

Forráds-vedr, *n. violenta tempestas*, stærk Storm. Veita fótum sínum forrád, *sibi prospicere*, sørge for sig selv.

Forrád, *n. pl. fraudes*, Svig, List.

Forreidr, *ira æstuans*, meget vred.

Forræd (at forráda), *prodere*, forraade. (N O)

Forrædari, *m. proditor*, en Forræder. (N. O.)

Forrædi, *n. fraus*, Svig, Forræderi. 2) *providentia, cura*, Opsyn, Indseende.

Fors, *n. furor animi, præcipitantia*, Raseri. *gall. & angl.* force, *vis*.

Fors, *m. cataracta fluminis, præceps lapsus*, en Fos, Vandfald.

Forsa (at forsa), *præcipiti lapsu ferri*, falde ned, styrte frem. Þad forsar, *effluit præceps*, det strømmer ud med stor Fart.

Forsaka (at forsaka), *renuere, v. deserere*, forlade, forsage. *angl.* to forsake, *idem*.

Forsalr, *m. vid.* fordyri.

Forsaungvari, *m. præcentor, choroſtates*, Forsanger, Degn.

Forseti, *m. dynasta*, en Fyrste, Præses, Præsident.

Forsenda, *f. bolis piscatorum cum suis ligamentis*, Fiskernes Dybslod med sine Baand. *á* for og sendi.

Forsendíng, *f. missio, v. iter periculi plenum*, en Sendelse som er meget farlig. *pr. missio exploratoria*.

Forsettr, *prudens*, forsigtig. Forsett rád, *maturum consilium*, Overlæg.

Fors-fall, *n. cataracta, catadupa*, Vandfald.

Forsiá, *f. prudentia*, Klogskab, Forsynlighed.

Forsiálni, *f. idem*.

Forsiálegr, *providus, prudens*, klog, forsynlig.

Forsiálega, *prudenter*, klogt, viseligen, forsynligen.

Forsiáll, *prudens*, klog, forsigtig, forsynlig.

Forsiáleysi, *n. imprudentia*, Uforsigtighed, Vanvare, Uforsynlighed.

[illegible]

Forsión, *f. providentia*, Forsyn. 2) *dispensatio*, Forvaltning.

Forskáli, *m. vestibulum dormitorium, sive andronitidis*, en Forstue.

Forsképti, *n. pars mallei, v. securis, capulo inhians, á foramine*, den Del af Skaftet paa en Hammer eller Økse som gaar ind i Hullet eller Øjet af Jærnet.

Forskrift, *f. exemplar, archetypus*, en Forskrift.

Forskéri, *m. carper, cibicida*, en Forskjærer.

Forskéra-knífr, *machæra*, Forskjærerkniv.

Forskot, *n. interstitium*, Mellemrum. 2) *denegatio juris*, Afvisning fra Retten.

Forskullda (at forskullda), *promerere*, forskylde, fortjene.

Forskulldun, *f. meritum*, Fortjeneste.

Forskygni, *n. cavædium*, Skur.

Forskýt (at forskióta), *jus negare*, nægte En Ret, bortvise fra Retten.

Forsmái (at forsmá), *contemnere*, forsmaa, foragte.

Forsmán, *f. contumelia*, Foragt, Forhaanelse.

Forsmánarlegr, *contumeliosus*, haanlig.

Forsmánarlega, *contumeliose*, haanligen.

Forsmidr, *m. architector*, Mester for noget.

Forsnid, *n. typus*, Model, Form, Mønster.

Forsómun, *f. negligentia*, Forsømmelse.

Forsóma (at forsóma), *negligere*, forsømme.

Forsómunarsamr, *negligens*, forsømmelig, ligegyldig.

Forsorga (at forsorga), *sustentare*, underholde, forsørge.

Forsorgun, *f. sustentatio, nutritus*, Underholdning, Forsørgelse.

Forsögn, *f. informatio*, Undervisning. 2) *vaticinium*, Spaadom. Hann hafdi bestu forsagnir á öllu því sem göraz skylldi, *ille in omnibus faciendis optimus informator erat*, han vidste bedst Besked hvorledes enhver Ting skulde giores.

Forspár, *sagax vaticinator, præsagus*, som ved forud, forudsigende. Snorri var vitrastr þeirra manna, sem eigi vóru forspáir, *præter vaticinatores erat Snorrius nulli sapientia secundus*, Snorre var den klogeste af alle som ikke just vare Spaamænd.

Forspracki, *m. procurator, advocatus*, Formand, Forstander.

Forspá, *f. sagacitas*, Forudfornemmelse, Anelse.

Forstada, *f. administratio, præfectura*, Forstanderskab, Besørgelse. Forstödumadr, *administrator*, en som besørger, en Forstander.

Forstadr, *m. suburbia*, Forstad. *vid.* forgardar.

Forstand, *n. ratio, prudentia*, Forstand, Forsynlighed.

Forstandigr, *prudens*, klog, forstandig, forsynlig.

Forstióri, *m. præfectus, gubernator*, Befalingsmand, Anfører.

Forstod, *f. auxilium, it. tutela*, Formynderskab, *it.* Hjælp.

For-stofa, *f. cavædium*, Forstue.

Forstockóttr, *caducus, inconstans, vagus*, affældig, ustadig, flygtig. Mörgum verdr fyrri forstockótt, þó úngr sé, enn enum gömlu,

multi etiam in flore juventutis mortui efferuntur ê domibus prius qvam senes, ofte dø de unge og friske førend de gamle og skrøbelige. Verdi mér forstockótt skaltu vera minn erfíngi, *si mortuus hinc efferar, meus hæres esto,* kommer jeg noget til skal du være min Arving. â stockr.

Forstreymis, *secundo flumine,* med Strømmen.

Forsvar, *n. defensio,* Forsvar.

Forsvara (at forsvara), *defendere,* forsvare.

Forsvars-madr, *m. tutor, curator,* Forsvarer.

Forsvaranlegr, *excusabilis,* forsvarlig.

Forsvars-skrif, *n. apologia,* Forsvarsskrift.

Forsugr, *vesanus, furibundus,* rasende, gal. (*vid.* fors.)

Forsæla, *f. umbra, ubi locus eminentior accessum luminis prohibet,* Skygge, hvor noget tager af for Solen. â sól.

Forsælis, *secundum solem,* i Skygge.

Forsæti, *n. sedile ante mensam,* Sæde foran Bordet. Þar vóru forsæti fyrir endilaungum beckium, *ibi sedilia (portatilia) erant ex adverso scamnis fixis lateralibus,* der vare Stole langs med den forreste Side af Bordet.

Fortapa (at fortapa), *amittere,* fortabe. At fortapaz, *perire,* fortabes.

Fortak, *n. exceptio,* Undtagelse. 2) *denegatio,* Afslag.

Fortaks-laust, *sine exceptione,* uden Undtagelse.

Fortek (at fortaka), *negare, inficiari,* afslaa, nægte. Ecki er fortakandi, *non omnino negandum est,* det kan man ikke vide for vist. At fortaka (í tabli), *ad incitas redigere,* trække Brikkerne til den yderste Linie i det Spil Forkjering.

Fort um fiærri, *procul omnino,* langt fra ikke.

Fortel (at fortelia), *narrare, exponere,* fortælle.

Fortölur, *f. pl. persvasiones,* Overtalelser.

Forvadi, *m. præcipitium, vadum periculosum, circa prærupta promontoria,* en farlig Sti eller Vadested som ligger omkring Enden af en steil Klippe.

Forverk, *n. villicatio,* Avl og Bjæring. 2) *opera domestica,* hueligt Arbejde.

Forvedia (at forvedia), *jus at pignus amittere,* miste sit Pant, Rettigheden til at indløse det. Hann skal leigu giallda, edr setia ved hâlfu meira, og forvedia ad siö nátta fresti, *portorium solvunto, v. pignus dato, duplo majus (justo portorio), qved post septem noctes pignoratori cedito; id est: amittat dominus utrumqve jus in re & ad rem. dicitur de eo, qvi per fluvium Ölfus, conductum emercatus est,* han skal svare Leje eller give dobbelt Pant, som efter syv Dages Forløb skal tilfalde Panttageren.

Forverks-madr, *villicus, operarius,* en Tjenestekarl, en Avlskarl, Forvalter.

Forverks-kona, *villica,* Husholderske.

Forvidra, *o. tempestatibus actus,* ilde tilredt af Uvejr, omtumlet af Storm. 2) *attonitus,* forbavset.

Forvidraz (at forvidraz), *tempestate rapi,* drives af Vinden. 2) *conturbari,* forfærdes.

Forvidris, *secundo vento, v. secundum ventum*, med Vinden, i Læ. Áskéll qvad meiri von, þeir hefdu heyrt ord Háls þar sem þeir vóru forvidris, enn hann qvadst hafa heyrt í gégn vedrinu, og var þó laung stund, til þeirra framm Vemundar og Háls, *Askillus metuendum dixit ne verba Halsi audissent, cum secundum ventum fuissent, at ipse contra ventum audisse se dixit, per ingens intervallum â Vemundo et Halso*, Askel sagde det var meget at formode, de maatte have hørt Halses Ord eftersom Vinden bar til den Side, da han selv hørte Ordene imod Vinden, og var dog et got Stykke Vej fra Vemund og Hals.

Forvindis, *idem*.

Forvinda *vid.* Forvidra.

Forvitnar mig, *aveo scire*, jeg er nysgjerrig efter at vide.

Forvitnaz (at forvitnaz), *explorare*, udspejde, efterforske, være nysgjerrig efter.

Forvitni, *f. curiositas*, Videlyst, Nysgjerrighed.

Forvitinn, *curiosus*, nysgjerrig.

Forvitri, *sapiens, fatidicus*, klog, kyndig, vis, forudseende.

Forvitríngr, *alpha sapientum*, en særdeles vis Mand, stor Vismand.

Fórur, *f. pl. fori*, Gangbræder paa Skibe. 2) *loculi*, Gjemmested. Hann fann þad í fórum sínum, *apud se invenit*, han fandt det hos sig.

Forysta v. Forvista, *f. præfectura, it. prospectio, administratio*, Forstanderskab, Opsyn, Værn. U'rádlegt er at forystan fari öll, í burt frá hernum, *imprudens consilium est, omnes duces exercitus simûl abire*, det er uforsigtigt at alle Anførerne skal forlade Hæren paa en Gang.

Forystu-laus, *ducis expers, consilii inops*, som fattes baade Raad og Anfører.

Forystu-saudr, *m. vid.* for.

Forþiena (at forþiena), *merere*, fortjene. (N. O.)

Forþienan, *f. meritum*, Fortjeneste.

Forþienusta, *f. idem*.

Forþýda (at forþýda), *mitigare, placare*, tilfredsstille, formilde.

Forædi, *n. vid.* forad.

Fóstra, *f. nutrix*, Fostermoder, Plejemoder, Amme. 2) *alumna*, Fosterdatter.

Fóstbródir, *m. collactaneus*, Fostbroder. 2) *socius*, Staldbroder, Kammerat.

Fóstbrædra lag, *n. societas*, Staldbroderskab.

Fóstri, *m. nutricius, nutritor*, Fosterfader, Plejefader. 2) *alumnus*, Fostersøn. 3) *amicus*, fortrolig.

Fóstra (at fóstra), *nutrire*, opdrage, opfostre.

Fóstr, *n. fœtus, partus, embryo*, Foster, Livsfrugt. 2) *educatio, nutricatus*, Opdragelse, Opfødelse.

Fóstur-land, *n. patria*, Fødeland.

Fósturlaun, *n. pl. nutricia*, Fosterløn.

Fóta (at fóta sig), *pedibus se excipere metaph.* kommer til at staa, faste Fødder paa. Þar kann einginn fóta sig, *nemo hac re niti potest*, det kan ingen stole paa.

Fóta-burdr, *m. motus pedum*, Foddernes Bevægelse i Gangen.

Fóta-brík, *f. sponda lecti inferior*, Sengebrættet ved Fødderne.

Fóta-ferd, *f. usus pedum*, Foddernes Bevægelse. 2) *surgendi tempus*, den sædvanlige Tid at staa op.

Fóta-ferdar-tími, *idem*.

Fóta-festi, *f. fixum vestigium, v. gradus*, Fodspor eller Fodfæste.

Fóta-fiöl, *f. calcatorium, astraba*, Fodbræt, Fodtrin.

Fóta-hlióð, *n. pedibulum*, Lyden af ens Gang.

Fóta-járn, *compedes*, Fodjærn, Fodlænke.

Fóta-kéfli, *f. offendiculum*, Anstød, Hindring.

Fóta-lag, *n. pars lecti pedes versus*, den Ende af Sængen hvor man har Fødderne.

Fóta-laug, eda -bad, *pelluvium*, Fodbad.

Fóta-poltar, *m. pl. vid.* Fóta-járn, Bolt og Jærn.

Fóta-stockr, *m. compes, numella, catasta*, Fodlænke, Stok.

Fóta-veiki, *f. podagra*, Podagra.

Fóta-veikr, *podager*, som har Podagra.

Fótbreidr, *latipes, pansa, plautus*, bredfodet.

Fótfastr, *pede firmus*, som staar fast paa Benene.

Fótfimr, *pernix, levipes*, rask til Fods.

Fótfliinn, *pedibus vacillans*, som har svage Fødder.

Fórgánga, *f. iter pedestre*, Reise til Fods.

Fórgángandi, *pedes, pedarius*, gaaende, Fodgjænger.

Fótgaungu-lid, *n. copiæ pedestres*, Fodfolk.

Fóthrumr, *æger pedibus*, som har svage Fødder.

Fóthvatr *vid.* Fótfimr.

Fótkalldr, *cui pedes frigent*, hvis Fødder ofte fryse.

Fótlágr, *pedibus brevis, brachyopus*, som har korte Ben.

Fótlama, *o. pedes læsus, it. claudus*, halt, lam.

Fótleggr, *m. crus, tibia*, Skinneben, Benet fra Knæerne til Fødderne. Hiáleggr í fæti, *perone perona*, det smalle Ben som ligger ved Siden af dette.

Fótmál, *n. pes geometricus*, en Fod (Længdemaal). Hann fór ecki fótmál, *neutrum pedem movebat*, han rørte sig ikke af Stedet.

Fótskemmill, *m. scabellum*, en Fodskammel. Þeir nádu hvergi til fótskemla, *scabella pedibus attingere non potuerunt*, de kunde ingensteds naa Skamlene.

Fótskör, *f. scabellum*, Skammel, Fodtrin.

Fótspor, *n. vestigium, peda*, Fodspor. Fáir ná fótsporum hanns, *plurimis inimitabilis est*, faa lykkes det at træde i hans Fodspor.

Fótsterkr, *pede robustus*, som har stærke Fødder.

Fótstuttr, *myscelus*, som har korte Ben. *vid.* fotlágr.

Fót-tak, *n. passus*, Trin, Skridt.

Fót-tred (at fót-troda), *conculcare*, træde under Fødder.

Fótr, *m. pes*, Fod, Ben. Fót fyri fot, *pedetentim*, Fod for Fod. Á fallandi fæti, *prope ruinam*, som er nær ved sin Undergang.

[illegible]

Kominn af fótum framm, *decrepitus senex cui pedes vacillant*, som formedelst Alderdom staar uvis paa Benene. Vel á fót kominn, *incessu pulcher bene proportionatus*, som har en smuk Gang, Statur.

Fóveti, *m. vid.* fógeti.

Fox, *n. vulpes*, en Ræv. *germ.* fuchs. *angl.* fox. 2) *impostura, fraus*, Bedrageri, Falskhed.

Födr-bani, *m. parricida*, Fadermorder.

Födr-betríngr *vid.* betr-fedrúngr.

Födr-bródir, *m. patruus*, Farbroder.

Födr-dráp, *n. parricidium*, Fadermord.

Födr-fadir, *m. avus paternus*, Farfader.

Födr-fé, *n. patrimonium*, Fædrenearv.

Födr-frændr, *m. pl. agnati, propinqvi paterni*, Fædrene-Frænder.

Födrland, *n. patria*, Fædreneland. 2) *civitas*, Fædreneby.

Födr-lands-svikari, *m. perduellis, proditor patriæ*, en Fædrenelandsforræder.

Födr-laus, *orphanus, pupillus, orbus patre*, faderløs (*adj.*)

Födrleifd, *f. vid.* födr-fé.

Födrlegr, *paternus*, faderlig.

Födurlega, *paterne*, faderligen.

Födurleysíngi, *m. orphanus*, en Faderløs (*subst.*)

Födr-módir, *f. avia paterna*, Farmoder.

Födr-systir, *f. amita*, en Faster.

Födr-ætt, *f. agnatio*, Forvandtskab paa Faderens Side.

Fögnudr, *m. vid.* fagnadr.

H h

Föl, *n. defectus coloris naturalis*, den naturlige Farves Aftagelse, Falmen. 2) *tenerrima nix, in terra vix visibilis*, lidt Sne, som man neppe kan se paa Jorden.

Fölleiki (andlits), *m. acosmia*, en bleg, falmet Ansigtsfarve.

Fölleitr, *pallidulus*, falmet, bleg.

Fölna (at fölna), *pallescere, marcescere*, tabe sin Farve, falme, blive bleg.

Fölnan, *f. marcor*, Falmen.

Fölskvi, *m. forma rei exustæ in favilla*, den Skikkelse hvori en Ting endnu viser sig efterat den er opbrændt, Asken før den ganske falder sammen. 2) *macula honoris, v. detrimentum*, Æresplet.

Fölskvar (at fölska), *marcescere*, falmer.

Fölvar (at fölva), *pallidum reddere*, gjøre bleg.

Fölvadr, *diluti coloris*, som er tyndt, svagt farvet.

Fölr, *pallidus, luridus, discolor*, bleg, gusten, dødbleg. Fölr i andliti, *cadaverosus*, som ser ud som et Lig.

Fölur, *f. pl. licitatio*, Kjøbelyst. Leggia fölur á, *licitari*, have Lyst til at kjøbe.

Föng, *n. pl. facultates*, Forraad, Midler. 2) *instrumenta*, Redskaber. *Sic.* fé-öl-leik-föng. *vid.* fáng.

Föngulegr, *qvadratus, virilis*, stor, mandlig af Vækst.

Fön, *f. lamina cornea, sev branchiæ balænæ*, Hvalfiskegjeller.

Fönn, *f. nix condensata*, tæt sammenslaaet Sne. Fannar föl, *minutulum nivis*, tynd Sne.

För, *f. iter*, Rejse. Hann var illa til fara, *itineri faciendo male accinctus erat*, han var ilde forsynet til Rejsen. Hann er mikill á förum, *superciliosus est*, stolt i Omgang. Hanns heilsa er á förum, *de sanitate ejus actum est*, det er ude med hans Helbred. Sóttin er komin í farir hanns, *morbus ejus occulte ingravescet*, hans Sygdom tager umærkelig til.

Förlar (at förla), *deficere*, tage af, formindskes, svækkes. Hönum tekr at förla, *deficere incipit memoria, viribus &c.*, hans Hukommelse og Kræfter tage af.

Förlun, *f. defectus*, Afmagt, Aftagelse.

Förull, *solers*, vindskibelig, flittig. 2) *creber*, idelig, hyppig. Þad er hönum ecki förullt, *insvetum illi est*, det plejer han ikke gjærne.

Förumadr, *m. mendicus, ostiatim victum quærens*, en Tigger, Betler. 2) *viator*, en Vandringsmand.

Föru-nautr, *m. comes*, Rejsekammerat.

Föruneyti, *n. comitatus*, Følgeskab.

Föstu-dagr, *m. dies veneris, dies jejunii vel esurialis*, Fredag. *á fasta*.

Föstu-dagurinn lángi, *dies parasceves*, Langfredag.

Föstu-inngángr, *m. Esto mihi, dominica quinquagesima*, Fastelavn.

Fötull, *m. vid.* fetill & hersötull.

Föxóttr hestr, *equus discolorem jubam habens*, Hest som har broget Man.

Frá, *á, abs, de, ex*, fra, af, om. *præpositio regens ablat. olim interdum etiam genit. personæ*, et Forholdsord, som styrer, kræver Hensynsformen, hos de gamle ogsaa stundom Ejeformen. Frá og til, *ultro & citro*, fra og til. Hönum var frá og til, *dubius erat*, han var tvivlsom. Frá morgni til qvöllds, *abusqve mane ad vesperam*, fra Morgen til Aften.

Frábreytinn, *non mediocris, non vulgaris, supra mediocritatem*, besynderlig, særegen, som ikke lever efter almindelig Skik. 2) *præmaturus, v. insignis*, udmærket, som tidlig naar sin Fuldkommenhed.

Frábrugdinn, *idem*.

Frábægi (at frábægia), *abigere, semovere*, skaffe af Vejen, drive bort. Frábægt er því, *fato denegatum est*, det vil ikke lade sig gjøre.

Frábær, *non vulgaris*, ikke almindelig.

Fráfall, *n. defectio*, Frafald. 2) *mors, decessus*, Død, Afgang.

Fráfærur, *f. pl. agnorum á lacte depulsio*, Lammenes Afvannelse.

Frágángr, *m. discessus, reliquiæ, signa*, Spor, Tegn at En har været der, Kjendemærker som en udmærker sit Arbejde ved. Þetta er hanns frágángr, (*hæc sunt ejus vestigia, v. reliquiæ*), dette ere hans Kjendemærker.

Frágéing (at frágánga), *discedere*, gaa fra, gaa bort. 2) *abnuere*, afslaa.

Fráhalld, *n. abstinentia*, Afholdenhed.

Fráhelld (at fráhallda), *abstinere, cohibere*, holde sig fra.

Fráhorfinn, *aversus, alienatus*, som har Afsky for, utilbøjelig. 2) *ab instituto desistens*, som har forandret sit Forsæt. Enn ertu ecki fráhorfinn umsátrum, *adhuc ab insidiis non desistis*, du har endnu ikke opgivet dine Efterstræbelser.

Frackar, *m. pl. Francones, Franci*, Franker, Franskmænd.

Fracki, *m. virtuosus, it. potens*, en mandig, tapper, *it.* en mægtig Mand.

Fracki, *m. fænum mucidum*, mukkent Hø. 2) *res rejectanea*, en Ting som ikke duer. Hönum þótti sverdid ridfracki einn, *gladius illi ob rubiginem rejectaneus videbatur*, han syntes Sværdet formedelst Rust var gandske ubrugbart.

Frackland, *n. Gallia olim, hodie Franconia*, før Gallien, nu Frankerig.

Frackr, *Francus*, en Franskmand. 2) *liber, generosus*, fribaaren. 3) *elatus, tumidus*, overmodig, stolt.

Frálega, *celeriter, it promte, alacriter*, fyrigen, hastigen.

Frálegr, *alacer*, fyrig, modig.

Fráleiki, *m. pernicitas*, Behændighed, Hurtighed.

Fráleitr, *absurdus, absimilis*, uskikket, upassende, ulig.

Fráleitlega, *absurde*, upassende, uligt.

Frama (at frama), *artes edocere*, sætte Skik paa en, danne. Framaz, *nomen & famam acquirere*, skaffe sig stort Navn og Rygte, forfremmes.

Framadr, *politus, artes edoctus*, som har Skik paa sig. 2) *celeber*, berømt.

Framan, *antrorsum*, fortil.

Framandi, *hospes advena*, fremmed.

Framaní, *in faciem*, lige i Ansigtet, i Næsen. Hann féck framaní, *in faciem reprehensus est*, han fik en dygtig Irettesættelse, en Næse.

Frama-verk, *n. opus celebre*, en Heltegjærning.

Framanverdr, *obversus, adversus*, modvendt, som er fortil.

Framar, *præterea*, videre, fremdeles. 2) *anterius*, længer foran, mere fortil.

Framarlega, *anterius*, forrest.

Framarla, *idem*. So framarla, *si modo*, saafremt.

Framast, *maxime*, helst.

Frami, *m. nomen, fama, profectus*, Forfremmelse.

Framm, *prorsum*, frem, ligefrem.

Framm med, *à latere*, langs med.

Framm af, *desuper, deorsus*, ned ad.

Frammber (at frammbera), *proferre, producere*, komme frem med, fremføre, frembære.

Frammbodinn, *oblatus*, frembuden.

Frammbruna (at frammbruna), *procedere, progredi*, gaa frem, komme fort. 2) *proruere*, bryde frem, styrte ud.

Frammbúd, *f. provisio in veniens tempus*, Forraad til Fremtiden. Þad er ecki til frammbúdar, *fugax bonum est*, det er ikke af nogen Varighed.

Frammburdr, *m. pronunciatio, prolatio,* Udtale, Fremsigelse. 2) *effatum, v. testimonium,* Udsagn, Vidnesbyrd.

Frammbýd (at frammbióda), *palam offerre,* frembyde.

Frammbærilegr, *speciosus, pulcher,* anselig, vel udseende. 2) *qui sine dedecore promi potest,* som man ikke behøver at skamme sig ved, at komme frem med.

Frammdreg (at frammdraga), *protrahere, producere,* trække frem, drage frem. 2) *satis habere,* have det nødvendigste til Livets Ophold.

Frammdráttr, *m. protractio,* Fremtrækken. 2) *sustentatio vitæ,* Livets Underholdning. Hann á litid til frammdráttar, *parum habet ad sustentationem vitæ,* han har lidt til sin Underholdning.

Frammeygdr, *prudens,* forsigtig.

Frammygd, *f. prudentia,* Forsigtighed.

Frammfarinn, *defunctus,* død. 2) *adfectus,* plaget, svækket. Þá var so frammfarid sumri, *adeo affecta erat æstas,* da var det kommet saa langt ud paa Sommeren.

Frammfer (at frammfara), *progredi,* gaa frem. Hverninn edr hveriu sem frammfer, *quicqvid evenerit,* hvad der indtræffer.

Frammferdi, *n. mores,* Sæder, Opførsel, Fremfærd.

Frammför, *f. profectus, progressus,* Fremgang, Forfremmelse. 2) *mors,* Død.

Frammfús, *promtus, audax,* dristig, forvoven, fremstræbende. 2) *procax,* fremfusende, frak.

Frammfæri (at frammfæra), *proferre,* frembringe, komme frem med, udsige. 2) *sustentare, nutrire,* underholde. 3) *fænerari,* aagre, drive Aager.

Frammfæri, *n. sustentatio,* Underholdning. 2) *occasio apta,* heldig Leilighed. At koma einum á frammfæri, *occasionem rei bene gerendi alicui acqvirere,* at skaffe En Leilighed til at udrette vel sin Sag. Kominn á frænda frammfæri, *ad agnatos & gentiles deducendus,* som maa søge Underholdning hos sine Frænder.

Frammfærsla, *f. sustentatio,* Underholdning. 2) *prolatio,* Fremførelse. 3) *fæneratio,* Aager.

Frammfærslumadr, *alimentarius,* den som har Underholdning hos andre.

Frammfætur, *m. pl. pedes priores brutorum,* Forben, Forfødder.

Frammgánga, *f. progressus,* Fremgang. 2) *fortitudo militaris,* Tapperhed i Krig.

Frammgángr, *m. progressus,* Fremgang. Hönum er frammgángsvon, *de ejus successu bene sperandum,* man kan formode han vil gjøre god Fremgang.

Frammgiarn, *audax, promtus, animosus,* frimodig, fremstræbende.

Frammgyrni, *f. animositas, audacia,* Fyrighed.

Frammhalld, *n. perseverantia, constantia,* Vedbliven, Standhaftighed. 2) *exhortatio,* Opmuntring, Tilskyndelse. 3) *honor, decus,* Ære, Roes. Þad var hönum miög til frammhallds, *id ei multum honoris conciliavit,* det gjorde ham stor Ære.

Frammheilld (at frammhallda), *pergere*, fortsætte.

Framınheit, *n. promissio in futurum tempus*, Løfte for Fremtiden.

Frammhandleggr, *m. lacertus, ulna*, Forarmen.

Frammhleypinn, *præceps, inconsideratus*, ubetænksom, overilet.

Frammhleypni, *f. præcipitantia*, Ubetænksomhed.

Frammhvöt, *n. pl. exhortatio*, Opmuntring.

Frammistada, *f. apparitio*, Opvartning.

Frammistödumadr, *m. chironomon, carptor, scissor*, en Forskjærer.

Frammleidi (at frammleida), *producere*, frembringe.

Frammleidis, *postea*, fremdeles.

Frammlángt, *remote præterita*, langt hen i Tiden. E'g man so frammlángt, *adeo præterita in mentem provoco*, jeg erindrer mig saa gamle Ting.

Frammleidsla, *f. productio*, Frembringelse.

Frammleingis, *in posterum, it. olim*, fordum, *it.* i Fremtiden.

Frammlíd (at frammlída), *ferri, proferri*, glide hen, gaa forbi. Frammlída tímar, *tempora prætereunt*, Tiden gaar bort. 2) *vita decedere, mori*, dø.

Frammlidinn, *mortuus*, død, afgangen.

Frammlútr, *cernuus, inclinatus*, nedbøjet. 2) *pronus ad aliquid*, tilbøjelig til noget.

Framm-myntr, *labiosus, bucca convexa, prominula, bronchus*, flabmundet, som har en fremstaaende Mund.

Frammqvæmd, *f. executio, affectus*, Fuldførelse, Driftighed.

Frammqvæmdarmadr, *vir negotiosus*, en driftig Mand.

Frammqvæmdarlaus, *segnis, negligens*, langsom, ligegyldig.

Frammqvæmdarsamr, *alacer, it. laboriosus*, driftig, virksom.

Frammqvæmi (at frammqvæma), *conficere, consumere opus*, fuldende, fuldføre, udføre.

Frammrás, *f. profluvium, procursus*, Fremløben, Fremfart.

Frammrenn (at frammrenna), *profluere*, flyde frem.

Frammreidi (at frammreida), *promere*, fremføre.

Frammrensl, *n. vid.* frammrás.

Frammsaga, *f. enarratio*, Fremsættelse, Fremsigelse, Oplæsning.

Frammsel (at frammselia), *tradere, prodere*, udlevere.

Frammsegi (at frammsegia), *proloqvi, proferre*, fremsige, oplæse.

Frammstafn, *m. prora*, Forstavn.

Frammsýnn, *prudens*, forsigtig, forsynlig.

Frammsýni, *f. prudentia*, Forsigtighed, Forsynlighed.

Frammsækinn, *aggrediendo promtus*, hidsig, fyrig i at angribe.

Frammtennur, *f. pl. dentes primores, gelasini, dentes tomici*, Fortænder.

Framms *vid.* frammarla.

Frammtak, *n. soliditas*, *it. fortitudo*, Fasthed, Styrke, Freidighed.

Framm-vís, *sagax*, forudvidende, klog paa tilkommende Ting, forudseende.

Frammvígr, *petulans*, *temerarius*, dumdristig, forvoven.

Frammveigis, *in posterum*, i Fremtiden, Herefter.

Framr, *liber*, *audax*, üblu, ubeskjeden. 2) *temerarius*, dumdristig.

Framudr, *potens*, *imperiosus*, mægtig, væłdig. Sverris ætt féck figr at réttu, so villdi Gud framudr milldi, *Sverris progenies jure victrix evasit, ita deus voluit, præpotenti suâ munificentia*, Sverris værdige Slægt fik Sejer, det var Guds mægtige Villie (Raad).

Frammyfir, *ultra*, over.

Frán, *v.* frann, *nitens*, glindsende, glimrende.

Fráneygdr, *micantibus oculis*, som har straalende Øjne, et skarp Øjekast.

Franskr, *gallus*, *francus*, Fransk.

Frantzós, *morbus gallicus*, *Neapolitanus*, *lues venerea*, Fransoser.

Frár, *celer*, *pernix*, rask til Fods.

Fráraekr, *habilis in anteambulonem gregis*, en Vædder som gjærne vil gaa i Spidsen af en Flok Faar.

Fráfinna *vid.* affinna.

Fráskot, *n. contorta extremitates*, *secundi à carina tabulati*, *in fundo navigii*, omdrejet, bøjet Planke, som i Bunden danner Skibets Huling.

Fráfaga, *f. historia*, *narratio*, en Fortælling.

Fráfnidinn, *absimilis*, ulig.

Fráfnúinn, *idem*, *vide* fráleitr.

Fráfögn, *f. vid.* fráfaga.

Frafsi, *m. pluvia gelidior inconstans*, regnagtig Snefog.

Frata (at frata), *fremere*, narre, snyse. 2) *pedere*, lade En gaa, fjærte.

Frátek (at frátaka), *excipere*, undtage.

Fraud, *f. medulla spuria*, *adulterina*, uægte Marv. 2) *spuma*, Skum.

Fraudr, *m. idem*.

Frávera, *f. absentia*, Fraværelse. 2) *hiatus*, Gab.

Fráverandi, *absens*, *remotus*, fraværende.

Frávita *vid.* vitlaus.

Fredinn, *congelatus*, *hyematus*, sammenfrossen.

Freg (frág, hefi fregid, at frá), *fando accipere*, *audire*, høre, faa at vide. 2) *quærere*, *interrogare*, spørge efter, undersøge. *germ.* fragen.

Fregna (at fregna), *idem*. Þig vil ég fregna, *abs te quærere volo*, jeg vil spørge dig.

Fregn, *f. rumor*, *fama*, Rygte.

Freiſtni, *f. tentatio*, *tentamen*, Fristelse, Prøvelse.

Freiſting, *f. tentatio*, Fristelse.

Freiſtinn, *tentabundus*, forsøgende paa alle Maader.

Freiſtari, *m. tentator*, en Frister.

Freka (at freka), *augere*, *celerare*, *asperare*, befordre, forøge, forstærke. Freka ſkrefid, *gradum accelerare*, skynde sig.

Freka, *f. cos friabilis*, en Sandsten.

Frekia, *f. nimietas*, for stor Mængde, Overdri-

velse. 2) *avaritia*, Gjerrighed. 3) *durities*, Umildhed, Haardhed.

Frekiumadr, *avarus*, en Gjerrig. 2) *vehemens*, *nimius*, en uregjerlig Person.

Frekia, *f. pannus levidensis*, tyndt og grovt Klæde. *vid.* frikia, *idem*.

Freki, *m. pacelius*, en Bisol. 2) *nomen lupi voracis*, en graadig Ulvs Egennavn i den gamle Gudelære. 3) *ignis*, Ild.

Freklega, *abundanter*, vel meget, overflødigen.

Frekna, *f. lentigo permanens*, en Fregne.

Freknóttr, *lentiginosus*, fregnet.

Frekr, *abundans*, for megen, overflødig. 2) *nimius*, *instans*, *urgens*, paatrængende. Frekr er hvör til fiörsins, *vita cuiqve carissima*, enhver har Livet kjærest.

Frelsa (at frelsa), *liberare*, frelse, befri.

Frelsari, *m. liberator*, *salvator*, Frelser, Befrier.

Frelsan, *f. liberatio*, Befrielse.

Frelsi, *n. libertas*, Frihed. 2) *manumissio*, Frigivelse.

Frelsíngi, *m. liber*, en fri. 2) *libertus*, en frigiven Træl.

Frelsíngia-stand, *n. libertinatus*, de frigivnes Stand.

Frelsis-stadr, *asylum*, *locus refugii*, Frihedsstæd, Tilflugtstæd.

Frem (at fremia), *patrare*, *facere*, bedrive, udøve.

Fremd, *f. honos*, Hæder, Ære. 2) *audacia*, Dristighed, uforsagt Mod.

Fremri, *anterior*, *prior*, som er foran, forrest; *it.* fornemmere.

Fremstr, *primus*, den forreste; *it.* fornemmeste.

Fremst, *præcipue*, fornemmeligen, besynderligen. Fyrst og fremst, *primo & præcipue*, først og fremst.

Fremi *vid.* framt. So fremi, *modo*, saafremt.

Fremr *vid.* framar.

Frenia, *f. vacca*, en Ko.

Freniulegr, *procax*, ublu, uanstændig, fræk.

Frer, *m. glacies*, *terra congelata*, Is, sammenfrussen Jord.

Freri, *m. idem*.

Frer (freri, at frera), *congelare*, fryse sammen.

Frerinn *v.* frörinn, *gelu constrictus*, sammenfrussen; *vid.* fredinn. Allr var kalli kinnskógr frörinn, *seni tota barba erat congelata*, hele Skjægget var frusset paa den gamle Mand.

Fres *v.* fress, *n. felis mas*, en Hankat. 2) *ursus*, en Bjørn.

Fresslíngr, *m. catulus felis*, en Kattekilling.

Freskr, *glaucus*, *cæseus*, *visu felino gaudens in tenebris*, *qvalis Tiberius Cæsar à Svetonio describitur*, graaøiet, som i Mørke har Katteøine, som Keiser Tiberius beskrives af Svetonius. *Hinc* freskr *dicitur qvi spectra noctu vidit*, og deraf siges det om den, som ser Spøgelser om Natten.

Fresta (at fresta), *differre*, opsætte, forhale.

Frest-skulld, *f. mutuum in longinqvum tempus*, Laan paa lang Tid.

Frestr, *m. mora*, *dilatio*, Forhaling, Opsættelse, Frist.

Frest, *f. idem*. Slá á frest, *moram interponere*,

opsætte. At selia á frest, *mutuum vendere*, sælge paa Kredit.

Fret (frat, at frata), *pedere, visire*, fjærte.

Freta (at freta), *idem*.

Frétti (at frétta), *vid.* fregna.

Frétt, *f. nuncius*, Budskab, Tidende. 2) *responsum oraculi*, et guddommeligt Gjensvar, Orakel. 3) *interrogatio*, Forespørgsel. At gánga til frètta vid godin, *oracula consulere*, forespørge sig hos Guderne.

Frétta-fródr, *gnarus relationum*, som veed mange Ting at fortælle.

Fréttinn, *rogitans, quæritans*, som spørger om mange Ting.

Fretr, *m. peditum*, en Fjært.

Freya, *f. Venus*, Gudinde for Kjærlighed og Skjønhed. 2) *nom. pr. mulieris*,

Freydi (at freyda), *spumare*, skumme, fraade.

Fría (at fría), *laxare, remittere*, løsne, gjøre løs. 2) *dubitare, v. defectus insimulare*, tvivle om, eller bebreide En Mangel paa noget. 3) *liberare*, befrie. Fría hugar, *de animositate dubitare*, tvivle om Ens Fyrighed. Einginn frír þer vits, *nemo tibi stultitiam objicit*, ingen bebrejder dig Taabelighed.

Frí, *liber*, fri. 2) *nobilis*, fribaaren.

Fría, *f. languor, remissio animi*, Afmagt, Dovenskab. Fríulaust, *fortiter*, uforsagt, mandigen. Fríu-ord, *increpatio*, Skjelden.

Friá-dagr, freyu-dagr, *dies veneris*, Fredag.

Friáls, *liber, francus*, fri. 2) *liberalis*, ædel. 3) *jure acquisitus*, som man retteligen har erhvervet sig. Friáls er hönum sú jörd, *prædium illud jure & bona fide possidet*, denne Gaard er hans retmæssige Ejendom.

Friálsa (at friálsa), *vid.* frelsa.

Friálslegr, *liberalis, ingenuus*, ærbar, ædeltænkende.

Friálslega, *ingenue, liberaliter*, frit, ædelt.

Friálsleiki, *m. libertas*, Frihed. 2) *liberalitas*, ædelt Sindelag.

Friálsa, *f. libertas*, Frihed, Sikkerhed. Eru lögin gódum mönnum til friálsu, *leges bonorum libertatem muniunt*, Lovene ere de Gode til Sikkerhed.

Friáls-giafi, *m. manumissus, libertus*, en frigiven Træl.

Frían, fríun, *f. liberatio*, Befrielse.

Fríborinn, *nobilis*, fribaaren.

Frida (at frida), *pacare, reconciliare*, stille til Freds, gjøre rolig.

Fridadr, *pacatus, reconciliatus*, gjort rolig.

Fridar-bodi *v.* -bodari, *m. caduceator*, en Herold, Gesandt, som medbringer Fredsbud.

Fridbriótr, *m. violator pacis*, Fredsovertræder, Fredsforstyrrer.

Fridbrots-madr, *idem*.

Fridfeiginn, *avide gaudens*, (*ut exterris pace*), meget glad.

Fridgiarn, *pacificus, pacis amans*, fredelskende.

Frid-giörd, *f. pacificatio*, Fredsslutning.

Fridhelgr, *inviolabilis, legum securitate munitus*, uforkrænkelig, som ej maa skades eller gjøres Vold paa, fredhellig.

Fridhelga (at fridhelga), *legaliter inviolabilem pronunciare*, erklære En fredhellig.

Fridill, *m. concubinus, amasius*, en Kjæreste, Galan, Boler.

Frídka (at frídka), *venustatem induere*, blive smukkere.

Frid-kaup, *n. redemtio*, Indløsning, Ransonering.

Fridkaupi (at fridkaupa), *redimierè*, kjøbe fri.

Fridkeyptr, *redemtus*, frikjøbt.

Fridla, *f. concubina, amasia*, en Frille, Bisloperske, Bolskab. *vulgo* frilla.

Fridland, *n. terra amica, ubi cuiqve omnia in tuto sunt*, Fredland, Fristæd.

Fridlaus, *igne & aqvo interdictus, extorris, homo sacer*, fredløs.

Frídleiki, *m. formositas*, Skjønhed. *qs.* frinnleiki.

Fridlegr, *pacatus, amicus*, venlig.

Fridlega, *pacate, amice*, venligen.

Fridlu-borinn, *notus, illegitimus*, uægte.

Fridlu-lífi, *n. concubinatus*, Bolerí.

Fridlulifnadr, *m. idem*.

Fridlu-tak, *n. concubitus*, Samleje, legemlig Omgang.

Fridrisiúngr, *m. pacis violator*, Fredsforstyrrer.

Fridspillir, *idem*.

Fridrof, *n. violatio pacis*, Fredsbrud.

Fridsamr, *pacificus*, fredelig.

Fridsamlegr, *idem*.

Fridsamlega, *pacifice*, fredeligen.

Fridstilla (at fridstilla), *pacare, reconciliare*, stille tilfreds, forsone, gjøre rolig.

Fridstilling, *f. reconciliatio*, Forsoning, Tilfredsstillelse.

Fridstilltr, *reconciliatus*, forsonet, tilfredsstillet.

Fridstóll, *m. asylum*, Fristed, Tilflugtsted. 2) *latrina*, Natskrin. Ætlum vér Gudmund fitia fastann á fridstóli sínum, *putamus Gudmundum fixum insidere sellæ suæ familiari*, vi tænke Gudmund sidder fast paa sit Natskrin.

Frid-sæla, *f. bona & deliciæ pacis*, Fornøjeligheder som man nyder i Fredstider.

Fridr, *m. pax*, Fred. At brióta frid, *violare pacem*, bryde Freden.

Frídr, *formosus*, smuk, skjøn. 2) *fortis*, stærk, dygtig. Frídr sýnum, *visu spectabilis*, anseelig, skjøn. Hér er vígi gott, enn lid frídt, og er skömm at flýa, *Hic propugnaculum tutum est, atqve milites fortes, itaqve fuga non caret ignominia*, her er et trygt Forsvarssted og udvalgt Mandskab, derfor er det en Skam at fly. Hann er bædi frídr og fagr, *viribus & forma valet*, han har baade stor Skjønhed og Styrke.

Frídr, *mansvetus*, tam. 2) *tutus*, tryg, sikker. Frídr peníngr, *pecora, omnia animantia cicura*, alle tamme Kreature. Hér er hönum varla frídt, *hic illi vix tutum est*, her er han knap sikker.

Frídur, *f. nomen nymphæ in* Edda. 2) *nom. pr. mulieris.*

Frídvirdtr, *ad taxam pecoris æstimatus,* vurderet ligesaa høit som Kvæg. Frídvirdt fé, *merces exqvisitæ, pecoribus æqvipollentes, utpote lucrosissimis, ex omni habentia prædiatoris,* kostbare Varer, der skatteres lige saa høit som Kvæg, som er mest indbringende for en bosat Mand.

Fridvænlegr, *de quo omnia pacifica speranda,* som man ikke behøver at frygte for, fredelig.

Fridvænlega, *in spem pacis,* fredeligen.

Frid-þægi (at fridþægia), *propitiare,* forsone.

Fridþægdr, *in gratiam receptus,* som er taget til Naade igien.

Fridþæging, *f. propitiatio,* Forsoning.

Frígédia, *liberalis, generosus,* ædelmodig, ædeltænkende.

Frígédiadr, *idem.*

Fríheit, *n. privilegium, immunitas,* Frihed, Privilegium.

Fríhendis, *levi manu,* paa fri Haand.

Fríherra, *m. liber baro,* Friherre.

Frikia, *f. vilissimus pannus,* det sletteste Klæde.

Frilla, *f. vid.* fridla.

Frímódugr, *animosus, intrepidus,* fyrig. (N. O.)

Frínn, *venustus, it. blandus,* smuk, *it.* smigrende.

Fríni (at frína sig), *fucatam faciem ostendere, v. induere,* at paatage sig en hyklersk Mine.

Frínilegr, *venustulus,* nogenledes smuk. 2) *blandus, blandicellus,* smigrende, hyklersk.

Frínulæti, *n. pl. fucus, blanditiæ,* Sminke, Hykleri.

Frió, *n. semen, ovum,* Sæd, Ophav, Udspring. Allt qviknar fyrst af friófi, *omne vivum ex ovo,* Sæd er Ophav til alt levende.

Fríóbelgr, *m. siliqva, legumen,* Skal, Bælg.

Frióf, *n. vid.* frió.

Frióføa (at frióføa), *fæcundare, uberare,* frugtbargiøre, befrugte.

Frióføa, *v.* frióføun, *f. fætificatio,* Befrugtelse, Formerelse.

Frióffamr, *fertilis,* frugtbar.

Frióffemi, *f. fertilitas, fæcunditas,* Frugtbarhed. *vulgo* friódsemi.

Frióфr, *f. fæcundus,* frugtbar, grødefuld. *contracte* friór, *idem.*

Friósandi, *m. gelu,* Frost, Kulde. Þá var friósandi og vindr nordan, *tum gelu erat & ventus borealis,* da blæste Nordenvind med stærk Kulde.

Frió-ædar, *f. pl. venæ spermaticæ,* Sædaarer, Sædekar.

Frískr, *benevalens, vegetus,* frisk, karsk. 2) *recens,* ny, fersk.

Frísprok, *n. otium,* Frihed fra Forretninger. 2) *liberum colloqvium,* fri Samtale, frit Sprog. (N. O.)

Fró, *f. qvies, reqvies,* Hvile, Ro, Lise.

Frói, *m. idem.*

Froda, *f. spuma,* Skum, Fraade.

Fródleikr, *m. multiscientia,* Kundskab, Kyndighed.

Frodu-felli (at frodufella), *spumare,* fraade, give Skum fra sig.

Fródr, *multiscius*, som ved meget, kyndig.

Frómleiki, *m. probitas, integritas*, Fromhed, Oprigtighed.

Frómlega, *probe, ingenue*, oprigtigen.

Frómlegr, *probus*, from, oprigtig.

Frómlyndi, *n. ingenuitas*, Ærlighed.

Frómr, *probus, integer, it. mitis*, ærlig, oprigtig, *it.* mild.

Frón, *n. terra amæna, viretum*, behagelig Egn, grøn Plads.

Frór, *qvietus, tolerans*, rolig, fredsommelig. Nú er hönum frótt, *jam qvietus est*, nu er han rolig.

Frosta-tól, *n. pl. instrumenta inhabilia*, udueligt Verktøi.

Frosinn, *congelatus*, frussen.

Froska, *f. rana*, en Frø, Padde.

Frost, *n. gelu*, Frost.

Frostdíngull, *m. stiria*, Istap.

Frostasamr (vetr), *hyems gelu freqvens*, kold Vinter.

Frostbólga, *f. œdema*, Frost i Hænder eller Fødder.

Frostgola, *f. aura gelida*, kold Blæst.

Frosti, *m. nom. nani.* 2) *pr. frigus*, Kulde.

Frostrigníngr, *m. gelicidium, pluvia gelascens*, Isslag.

Frú, *f. domina, mater familias*, Frue.

Frugg, *f. fænum vile, mucidum*, forsulet muskent Hø.

Frugga (at frugga), *mucescere*, forfules, skimles.

Fruggadr, *mucidus*, mulden, forfulet.

Frugt, *f. odor*, Lugt. *alias* fugt.

Fruktr, *m. fructus, it. nux*, Frugt, *it.* en Nød.

Frum, *n. primitiæ, prima proles*, Førstegrøde, første Affom.

Frums, *m. idem.*

Frumsa-frum, *flos floris, pollen spermaticum*, Blomsterfrø. 2) *decimatæ decimæ*, Tiender. 3) *abominandus terminus magicus*, et Trolddoms Kunstord.

Frumborinn, *primo natus*, Førstefød.

Frumburdr, *m. prima proles*, den Førstefødte, den første Affom.

Frumbýlingr, *m. colonus novitius*, en som først nedsætter sig et Steds.

Frumgétinn, *primogenitus*, Førstefød.

Frumgétníng, *f. primogenitura*, Førstefødselsret.

Frumgródi, *m. primitiæ*, Førstegrøde.

Frum-hlaup, *n. primus occursus, v. concursus sive aggressio*, første Tilløb eller Angreb.

Frumkaups-réttr, *m. jus protimeseos*, Forkjøbsret.

Frumqvödull, *m. auctor consilii*, Ophavsmand. *â* qved.

Frumti, *m. clunis*, Artesballe, Sædet.

Frumtalegr, *clunus*, plump. 2) *crassus, corporosus*, som har et tykt Legeme.

Frumta-mikill, *idem.*

Frumvaxta, *maturus, procax*, tidlig moden, fremvækst, som tidlig naar sin Fuldkommenhed.

Frumvöxtur, *m. vid.* frumgródi.

Frunsur, *f. pl. fimbriarum cirri, lemnisci,* Frynser eller Duster paa Klæder. *gall. frange. germ.* Franse. (N. O.)

Frussa (at frussa), *vid.* frýsa.

Frygd, *f. voluptas,* Vellyst.

Frygg, *f. dea ethnicorum, Juno,* den øverste Gudinde, Odins Dronning.

Frýs (fraus, hefi frosid, at friósa), *frigere, rigere,* fryse.

Frysti (at frysta), *frigescere,* blive kold. Nú frystir, *frigescit, gelascit aer, gelatur terra,* nu faar vi Frostvejr.

Frýs, *n. eqvorum fremitus,* Hestes Fnysen, Pusten.

Frýsa (at frýsa), *fremorem naribus spirare,* fnyse. *alias* frysa og frusa, pruste.

Fræ, *n. semen,* Frø, Sæd. *vid.* frió.

Fræbelgr, *m. siliqva,* en Skulpe, Bælg (om Ærter).

Frædi, *n. doctrina, scientia,* Videnskab, en Lære, (Disciplin). Forn frædi, *a) scientia veterum,* gamle Videnskaber. *b) sumitur plerumqve pro magia & qvidem nigra,* bruges ofte om Troldkonst. Fræda qver, *catechismus,* Katechismus.

Frædi (at fræda), *erudire,* undervise, lære.

Frægr, *clarus, celeber,* berømt. 2) *nomine notus,* navnkundig. Sölmundr var frægr, þó at illu einu, *Sölmundus erat magni nominis, at mali tantum,* Sølmund var bekjendt, men ingenstieds til det beste.

Frægd, *f. celebritas,* Berømmelighed.

Frægdar-verk, *celebre facinus,* Heltegjærning.

Frægiz (at frægaz), *clarescere,* blive berømt.

Frægi (at frægia), *celebrare, laudare,* berømme, holde meget af.

Frækinn, *strenuus, fortis,* modig, tapper. Frækn, *idem.*

Frækilega, *strenue, fortiter,* mandigen, modigen.

Frækilegr, *aspectu virilis,* som har et mandigt Udseende. Frækilegt lid, *copiæ fortitudinem præ se ferentes,* Krigshær som ser tapper ud.

Frækleikr, *m. strenuitas,* Tapperhed.

Frænda-flet, *n. domus propinqvorum,* Frænders Bolig.

Frænda-skömm, *f. degener, dedecus familiæ,* som er sin Slægt til Vanære.

Frænd-bálkr, *m. familia, prosapia,* Slægt, Stamme.

Frænd-hagi, *m. propinqvitas amicorum,* den Egn, hvor man har sin Slægt og Venner.

Frændi, *c. cognatus, propinqvus,* Frænde, Slægtning. 2) *amicus,* fortrolig Ven.

Frændmargr, *latæ consangvineitatis,* som har stor Slægt, mange Slægtninger.

Frændsamlega, *amice, ut propinqvos decet,* venlig, broderlig, fortroligen.

Frændsemi, *f. propinqvitas, cognatio,* Slægtskab. 2) *nexus consangvineitatis,* Svogerskab.

Frændsemi-spiöll, *n. pl. incestus, violatio cognationis,* Blodskam.

Frændskard, *n. diminutio, detrimentum familiæ,* en Familles Forringelse.

Fræníngi, *m. serpens, coluber; à nitore cutis,* en Slange.

Fræníngr, *m. idem.*

Frænkis-menn, *m. pl. Francones,* Franskmænd. *vid.* frackar.

Frænn, *nitidus, viridus,* glinsende. *vid.* frán.

Fræ̈r, *vid.* friór.

Frævaz (at frævaz), *imprægnari,* blive frugtbar.

Frævon, *f. bona spes imprægnationis,* godt Haab om Frugtbarhed.

Fud, *f. arvum genitale, matrix,* Avlelem hos Hunkjønnet, Fødselslemmer. 2) *Norvegis ad huc in usu, sed de eqvabus tantum,* bruges nu i Norge, men alene om Hopper. *vid.* J. Strøm.

Fud-fall, *n. procidentia uteri,* Moderlivets Nedfald.

Fud-flogi, *m. repudiator sponsæ,* som forskyder sin Fæstemø. Gulaþíngs-lög gömlu.

Fudr, *n. calor,* Hede, Varme. 2) *præcipitantia manuum,* uordentlig Behandling.

Fudla (at fudla), *inconsiderate tractare, v. dare,* haandtere noget skjødesløs, eller give bort uden Betænkning. *vid.* vudla.

Fudra (at fudra), *flagrare,* brænder, blusser. Þad fudrar upp, *flagrat,* det blusser op.

Fugl, *m. avis, volucris,* Fugl.

Fugla-búr, *n. ornithon, cavea, avearium,* Fuglebur.

Fugla-elldi, *f. fartura,* Fugles Opklækken, det at holde Fugle.

Fugla-ertur (íslendskar), *pisum marinum spontaneum, perenne,* Fugleærter.

Fugla-fángari, *m. auceps,* Fuglefænger.

Fuglari, *m. idem.*

Fugla-hillur (í biargi), *fori rupium, ambulacra aucupatoria,* smalle Gange i steile Klipper hvor Fuglene bygge sig Reder.

Fugla-lega (á eggium), *cubatura, cubatus,* Liggen paa Æg.

Fugla-kóngr, *regulus,* Fuglekonge.

Fugla-kambr, *crista,* Fuglekam, Hanekam.

Fugla-lím, *n. viscus,* Fuglelim.

Fugla-net, *n. tendicula, pantheron, rete aucupatorium, nonnula,* Fuglesnare.

Fugla-nef, *n. rostrum avis,* Fuglenæb.

Fugla-qvak, *n. cantus, concentus avium, minuritio,* Kvidren, Fuglesang.

Fugla-pláts, *n. aviarium,* Fuglehave, Fuglegaard.

Fugla-rækt, *f. ornithotrophia,* Beskjæftigelse med at opklække Fugle.

Fugla-staung, *f. ames,* Fuglestang.

Fugla-tekia, *f. avium captura,* Fuglefangst.

Fugla-tré (í búri þeirra), *mutuli,* Bjælker, Pinde (i et Bur).

Fugla-vaktari, *m. aviarius,* Fuglevogter.

Fugla-veidi, *f. aucupium,* Fuglefangst.

Fugl-biarg, *n. aviarium, rupes ornithophora,* en Klippe hvori Fugle bygge Reder.

Fugt, *f. odor,* Lugt.

Fúi, *m. putredo,* Forraadnelse.

Fúinn, *putris, putridus,* raaden, forfulet.

Fúki, *m. fœtor,* Stank. 2) *alga, v. fœnum putrida,* forfulet Strandgræs eller Hø.

Fúkyrdi, *n. pl. verborum fœtor,* grov Snak.

Fúl-egg, *n. ovum urinum*, Vindæg.

Fúlga, *f. depositum*, nedlagt til Forvaring. Fúlgu-fé, *idem*, betroet Gods.

Fúlga, *f. congeries fœni*, en Hødynge, Høstak.

Fúlga, *f. pecunia cibaria orphanorum, vel etiam pecudum*, Forraad af Føde eller Foder.

Fúlhundr, *m.* (í spilum), *pentas*, fem i Kort.

Fúli (fúldi, at fúla), *iram coqvere lentam*, være langsom i sin Vrede. 2) *indignationem prodere vultu torvo*, vise Misfornøjelse med en bister Mine.

Fúll, *fœtidus, putidus, graveolens*, forfulet, stinkende. 2) *trux*, grum, barsk. Hann var bædi fúll og fár, *& tristis & truculentus erat*, han var baade bedrøvet og fortørnet.

Fúll, *læsus igne, post gestationem candentis ferri*, ɔ: *ordalio criminis convictus*, som er beskadiget af, ikke har kunnet udstaa Jærnprøven.

Full, *n. poculum vini plenum*, Bæger, et fuldt Glas.

Fulla, *f. nomen deæ, pocillatrix deorum*, Opvarterske hos Guderne.

Full, *in compositis, pro*: at fullu, *omnino*, aldeles, ganske. Til fulls, *idem*.

Fullalldra, *o. majorennis*, kommen til Skjels Aar og Alder. 2) *maturus*, fuldvoksen.

Fullbodinn, *æquiparabilis*, passende.

Fullfengi, *n. satis, satietas*, nok, tilstrækkeligen.

Fullfær, *viribus satis pollens*, som har fulde Kræfter.

Fullgér, *perfectus*, fuldgjort, fuldkommen. 2) *maturus*, fuldvoksen.

Fullgérdr, *idem*.

Fullgéri (at fullgéra), *conficere, peragere*, fuldende, fuldføre, fuldbringe.

Fullgylldr *vid.* fullgér.

Fullhugi, *m. vir animosus*, en fyrig og uforsagt Mand.

Fullkéyptr, *care emtus*, som har kostet meget.

Fullkominn, *perfectus*, fuldkommen, fuldstændig.

Fullkomna (at fullkomna), *perficere*, fuldbringe.

Fullkomnan, *f. perfectio*, Fuldkommelse, Fuldførelse.

Fullkomleiki, *m. idem*, Fuldkommenhed.

Fullkomlegr *vid.* fullkominn, fuldkommen.

Fullkomlega, *perfecte*, fuldkommeligen.

Fullkosta, *o. vid.* fullbodinn.

Fullmagt, *f. mandatum*, Fuldmagt. (N. O.) At géfa fullmagt, *auctoritatem dare, mandare*, give Fuldmagt.

Fullmála, *probe mensuratus, omnibus numeris absolutus*, rigtig maalt, som staar sit Maal.

Fullmegtugr, *mandatarius*, som er i En andens Stæd, Repræsentant. 2) *vicarius*, Fuldmægtig. (N. O.)

Fullnadr, *m. consummatio, satisfactio*, Fyldestgjørelse.

Fullnuma, *probe sciens, bene callens*, udlært, som fuldkommen har lært noget.

Fullnusta, *f. satisfactio*, Fyldestgjørelse, Fyldest.

Fullnægia, *f. satisfactio*, Fyldestgjørelse, Tilfredsstillelse.

[illegible]

Fullnægi (at full nægia), *satisfacere*, tilfredsstille, fyldestgjøre, fornøje.

Fullordinn, *adultus*, fuldvoksen.

Fullrétti, *n. plena satisfactio injuriæ, tam persona, qvam rerum*, fuldkomne Boder, saavel for en Person som en Ting.

Fúllsa (at fúllsa), *abominationem simulare*, vise Afsky for noget med Miner.

Fúllslegr, *torvus, trux*, grumtseende, bister. Fleiri kunna fúllsleg ord, enn fantar einir, *est etiam sua columbis ira*, undertiden kan ogsaa de Fornemme være grove.

Fúllslegt bragd, *torvitas*, barsk Mine, Bisterhed.

Fullsvefta, *o. somno satis recreatus*, som har udsovet.

Fulltída, *o. adultus*, fuldkommen, fuldvoksen. 2) *majorennis*, meget gammel.

Fulltrúi, *m. patronus*, en Beskytter, Patron. 2) *exploratæ fidei amicus*, en fortrolig Ven.

Fulltreysti (at fulltreysta), *confidere*, forlade sig paa, sætte Tillid til. Fátt er þad sem fulltreysta má, *rara fides, qvæ nunqvam fallit*, det er faa Ting man fuldkommen kan stole paa.

Fulltýngi, *n. advocatio*, Forsvar, Bistand i Rettergangs-Sager. 2) *auxilium*, Hjælp. Fulltýngis madr, *a*) *advocatus*, Talsmand, *b*) *auxiliator*, Hjælper.

Fulltýngi (at fulltýngia), *intercedere*, mægle, forsvare, tale for. 2) *auxiliari*, hjælpe. *â* túnga, *qs*. týngia.

Fullvaxinn, *maturus, adultus*, fuldvoksen, moden.

Fullvedia, *o. par solvendo, v. pignori dando*, myndig.

Fullvita, *o. sobrius, mentis compos*, ædru, ved sin fulde Forstand.

Fúllyndr, *ingenio tristi, intractabili*, surseende, melankolsk.

Fullyrdi, *n. pl. verba expressa*, udtrykkelige Ord.

Fullyrdi (at fullyrda), *expressis verbis asserere*, sige udtrykkelig.

Fullr, *plenus*, fuld. Fullt Túngl, *plenilunium*, fuld Maane.

Fúl-menska, *f. sordities animi*, Nedrighed.

Fúlur, *f. pl. torvitas vultus ex ira, gestus indignantis*, fortrydelige, barske, bistre Miner.

Fúlyrdi, *n. pl. verba indecora*, grove Ord.

Fum, *n. inconsiderata festinatio*, formegen Hast.

Fuma (at fuma), *multum festinare*, skynde sig formeget.

Fúna (at fúna), *putrescere*, raadne.

Fundinn, *inventus*, funden, opdaget.

Fundr, *m. res inventa*, funden Ting (et Fund).

Fundr, *m. conventus*, Sammenkomst. At fara á eins fund, *aliqvem convenire*, gaa til En.

Fundvís, *inveniendi solers & felix*, heldig i at opdage.

Funheitr, *ad favillas ignitas calefactus*, brændende hed.

Funi, *m. favilla ignita, prunæ*, Emmer.

Fura, *f. pinus*, Grantræ; *vid*. Þöll. Furu-tré, *n. idem*. Furu biálkar, *m. pl. trabes pinei, pityini*, Gran-Bjælker.

Furda, *f. res miranda, rari exempli,* forunderlig Ting. Furdu-verk, *n. miraculum,* Underværk.

Furda, *f. vid.* fordi; *inde,* matfurda, féfurda.

Furdar (at furda), *mirari,* beundre, forbavses. Furdar mig, *miror,* jeg forundres, forbavses.

Furdanlegr, *mirandus,* forunderlig, ubegribelig.

Furdulegr, *idem.*

Furdanlega, furdulega, *mirum in modum,* forunderligen, ubegribeligen, overordentligen.

Furdumikill, *prægrandis,* meget stor.

Fursti, *m. ex compos. vide* Fyrsti. *R.*

Furtr, *m. homo indecorus,* en udannet og uhøflig Person, en Grobian.

Fús, *pronus, propensus,* tilbøjelig, villig.

Fúslega, *prompte,* villigen, meget gjærne.

Fuss, *n. gestus indignantis,* vredagtige Gebærder. 2) *interjectio indignantis,* fy!

Fussa (at fussa við), *gestu dedignari,* sige fy, blive opbragt.

Fustan, *n. pannus xylinus, aut etiam pseudoholosericus, v. pseudosericus,* Bomuldstøj, Halvsilke; *angl.* fustian. Erlíngr Jarl hafdi raudann kyrtil af fustáni, *Erlingus Comes indutus erat tunicam rubram pseudoholosericam,* Jarl Erling var iført en rød Bomulds Kjole. *Sv. S. cap.* 31.

Fyðill, *m. virga virilis, membrum virile,* den mandlige Lem. *vid.* fud.

Fýk (fauk, hefi fokid, at fiúka), *vento ferri,* fyge, rives bort af Vinden. 2) *ira æstuare,* fnyse af Vrede.

Fýkia, *f. impotens aviditas,* umaadelig Begjerlighed. Fýkiu-læti, *n. pl. idem.*

Fýkir, *m. pl. milites juvenes, fervidi,* ungt og fyrigt Mandskab.

Fýkiz (at fýkiaz eftir), *avide appetere,* begjere hæftigen. Fýkiaz ofanní, *rem significantius explorare,* efterforske en Ting nøje. 2) *impotenti affectu rapi in aliqvid,* have en ustyrlig Lyst til noget.

Fyl, *n. pullus equinus,* Føl.

Fýla, *f. pætor, fætor,* Stank. 2) *res rejectanea,* en Ting som intet duer.

Fýldíngr, *m. gramen spissum,* tæt Græs. 2) *lana succida,* ny fin Uld, som vokser paa Faar efter at den gamle er afklippet. Fylldíngs-skinn, *pellis succida,* Faareskind med fin Uld paa.

Fylldíngr, *m. piscis genus,* et Slags Fisk.

Fylldiz (at fylldaz), *de pecore lanato dicitur primum post succisam lanam veterem,* faa ny Uld paa, siges om Faar.

Fylldr, *hirtus,* med Haar eller Uld paa. Fylldr saudr, *ovis hirta, lanicutis,* et Faar, der kan taale at klippes.

Fyl-fullr, *fœtum eqvinum trahens,* som er med Føl. Fylfull meri, *æqva fœta,* en drægtig Hoppe. Fylia, ífylia, *idem.*

Fylgd, *f. comitatus,* Følgeskab. 2) *auxilium,* Hjælp. Fylgdar-madr, *comes,* Følgesvend.

Fylgi (at fylgia), *seqvi,* følge. 2) *juvare,* hjælpe. Fylgia (at fylgia), *subseqvi,* følge med En. Fylgia fast at, *urgere, instare,* om-

ni ope niti, blive stærkt ved, drive paa. Fylgia sér fast at, *idem.* Fylgia fötum, *vestiri*, være oppe.

Fylginn sér, *strenuus*, *alacer*, rask, fyrig.

Fylgi, *n. studium*, *favor*, Yndest, Bistand. 2) *industria*, Flid.

Fylgismál, *n. studium partium*, Partiskhed.

Fylgi-fiskar, *m. pl. par piscium*, *in sp. balænarum*, et Par Fiske, især Hvalfiske.

Fylgia, *f. genius familiaris*, en Skytsaand, Genius. 2) *comes individuus*, en uadskillelig Følge. *Sic.* barnfylgia, *secundinæ*, Efterbyrd; dáins-fylgia, *manes*, Gjenfærd; kynfylgia, *genius*, *v. indoles prosapiæ*, Ætmærke, Slægttegn.

Fýli (at fýla), *putrescere facere*, *putrefacere*, gjøre raaden.

Fylia, *f. plica*, *ruga*, Folde. Þad fat fer í fylium, *ea vestis plicas format*, det Klædebon rynker, slaar Folder.

Fylia (at fylia), *corrugare*, rynke, folde. Fylia grön, *mystacem corrugare*, trække paa Næsen, slaa Rynker paa Læben.

Fylia (at fylia), *eqvam inire*, bedække en Hoppe.

Fylia, *f. pluvia tenuis*, fugtigt Vejr, Støvregn. Nú fyliar úr Þokunni, *jam rorat nebulam*, nu mærker man Fugtigheden af Taagen.

Fýlingr, *m. avis procellaria*, *larus oleivomus*, en Art Fugle, som kaldes Petrel, Havhest.

Fýlingr, *m. nebula crassior*, fugtigt Vejr.

Fylki, *n. provincia*, *tractus terræ*, Landskab, Fylke, Provinds. 2) *caterva*, en Skare, Flok.

Fylki (at fylkia), *aciem instruere*, stille en Krigshær i Orden.

Fylkíng, *f. acies*, en Slagtorden.

Fylkíngar-armr, *ala*, *cornu aciei*, Fløj af en Slagtorden.

Fylkíngar-brióst, *frons aciei*, den forreste Del af en Armé, Fronten, (Teten.)

Fylkíngar-broddr, *idem*, Spidsen. Vera í broddi fylkíngar, *primipilum ducere*, være i Spidsen af en Hær.

Fylkir', *m. dux exercitus*, Anfører. 2) *poet. rex*, en Konge.

Fylkis-kóngr, *m. regulus*, en Fylkekonge, Smaakonge; Underkonge, (modsat stólkonúngr og þiódkonúngr).

Fylli (at fylla), *implere*, fylde. Fylla á barma, *opplere*, forfylde, opfylde.

Fylli, *f. plenitudo*, *satietas*, Mættelse, Mæthed, Fylde. Fylla, *f. idem.*

Fyllíng, *f. expletio*, *complementum*, *consummatio*, Opfyldning. Fyllíng Túngls, *plenilunium*, fuld Maane.

Fyllilega, *omnino*, *in totum*, ganske vist, fuldeligen.

Fylskreytinn, *philautos*, Egoistisk. á fylli & skreyti.

Fylskreytni, *f. philautia*, Egoisme, Brovten.

Fym, *n. vid.* fum. fyma, *vid.* fuma.

Fymlega, *agiliter, celeriter,* behændigen, smidigen; færdigen.

Fymleiki, *m. agilitas,* Smedighed, Behændighed; Færdighed.

Fymr, *agilis, manu promtus,* rask, behændig; færdig. Mál-fimr, *expeditæ lingvæ,* som taler gesvindt; (*rectius,* fimr).

Fýr, *m. ignis, pharus,* Ild, Fyr; (*alias* fur). *germ.* feur; *angl.* fire.

Fýrar, *m. pl. milites præsidiarii,* Hjælpetropper, Krigere.

Fyrir, *ante, præ, pro, per, propter,* for, foran, formedelst, ved. Fyri dag, *antelucano tempore,* før Dag. Fyri laungu, *olim, jamdudum,* for længe siden. Fyri fimm árum, *ante qvinqvennium,* for fem Aar siden. Fyri litlu, *v.* skömmu, *nuper,* nylig, for kort Tid siden. Hann er fyrir öllum ödrum, *præ omnibus aliis est,* han udmærker sig fremfor alle andre. Fyri skémmstu, *nuperrime,* ganske nylig. Hann mætti fyri þá, *pro illis apparuit,* han mødte for dem. Fyri víst, *pro certo,* ganske vist. Hönum vard ecki fyri því, *facile illi fuit,* det faldt ham let. Fyri dygdir sínar, er hann til sóma kominn, *per suas virtutes honores nactus est,* ved sine Dyder er han kommet til Anseelse. Þad mættu giöra fyri mér, *per me licet,* for mig gierne. Hann er mikill fyri sér, *plurimum ipse valet,* han er stærk, en dygtig Karl for sig. Fyrir ránglæti er hann klagadr, *propter iniqvitatem accusatur,* han anklages for Uretfærdighed. Þar kom einn fyrir hann, *ibi unus in conspectum ejus venit,* der kom En for ham. Þad mun faraz fyrir, *in nihilum redigetur,* der bliver vel intet af.

Fyriberst (at fyriberaz), *consistere, copiam sui facere,* staa stille, holde stille. Hér mun eg láta fyriberaz, *hic subsistam,* her vil jeg blive (og høre hvad man vil mig). Hvad sem þá vill fyriberaz, *qvalis tum affulserit fortuna,* hvorledes det end vil gaa.

Fyri-beidsla, *f. intercessio,* Mægling, Forbøn.

Fyri-bodan, *f. omen,* Tegn paa tilkommende Ting, Varsel.

Fyri-bodángr, *m.* (í fati), *qvaternio vestis, ab alterutro latere pectus tegens,* Forstykke.

Fyribón, *f. intercessio,* Forbøn.

Fyri-bónar-madr, *intercessor,* Mægler.

Fyri-burdr, *m. omen,* et Tegn, Varsel.

Fyri-býd (at fyribióda), *vetare, prohibere,* forbyde.

Fyridæmi (at fyridæma), *vid.* fordæma.

Fyrifarandi, *præteritus,* foregaaende.

Fyrifer (at fyrifara), *perdere,* t.., forlise.

Fyriferst (at fyrifaraz), *perire,* omkomme, forgaa.

Fyriferd, *f. moles, it. qvalitas externa,* Størrelse, legemlig Udstrækning, Omfang.

Fyriferdar-mikill, *crassus, difficilis,* tyk og stor, som tager megen Plads.

Fyriframm, *ante, prius,* forud.

Fyrigángr, *m. locus honestior,* Ærets Plads.

Fyrigángsmadr, *homo melioris notæ,* en fornem Mand.

Fyrigéf (at fyrigéfa), *condonare, ignoscere*, tilgive, forlade.

Fyrigéfníng, *f. venia*, Tilgivelse, Forladelse.

Fyrigéri (at fyrigéra), *perdere*, tabe, forbryde. At fyrigéra fé sínu, *bonis mulctari*, forbryde sin Boeslod, sin Ejendom.

Fýrigérd (á vef), *f. staminum in licia constructio*, Traadenes Fordeling i Søllerne.

Fyrigérd, *f. perditio, fatum malignum*, Fortabelse. 2) *phimosis*, en Sygdom naar Forhuden bliver for snæver og ikke kan gaa tilbage.

Fyrigreidsla, *f. adjumentum*, Hjælp, Bistand. 2) *facilitas*, Tjenstagtighed.

Fyrigreidslusamr, *officiosus*, tjenstvillig, tjenstagtig.

Fyrirhlýti (at fyrirhlýta), *uti, contentus esse*, være fornøjet med.

Fyrirhöfn, *f. labor*, Umage, Møje. 2) *nisus, v. propositum*, Bestræbelse, Foretagende.

Fyrirhuga (at fyrirhuga), *prædestinare*, bestemme, beslutte forud.

Fyrirhugan, *f. prædestinatio*, Forudbestemmelse.

Fyrirhyggia, *f. providentia*, Forsigtighed.

Fyrirhyggiusamr, *providus*, forsigtig.

Fyrikall, *n. citatio in jus*, Stævning.

Fyrikalla (at fyrikalla), *in jus vocare*, stævne.

Fyrikém (at fyrikoma), *consumere*, spilde, fortære. 2) *locum dare, v. seponere*, give Plads, anvise Sted. 3) *occidere*, myrde, ombringe.

Fyrikufl, *qs.* fyrikuml, *n. anterior pars cujus cunqve vestis*, Forstykke.

Fyrilátníng, *f. vid.* fyrigéfníng.

Fyrilátsamr, *facilis, morigerus*, lydig, føjelig.

Fyrileitinn, *prudens, modestus*, sikkelig, ærbar.

Fyrilestr, *m. prælectio*, Forelæsning.

Fyrilidi, *m. dux, coriphæus*, Anfører.

Fyrilít (at fyrilíta), *contemnere*, forsmaa, foragte.

Fyrilítlegr, *aspernabilis*, foragtelig.

Fyrilítníng, *f. contemtus*, Foragt.

Fyrilæt (at fyriláta), *condonare*, tilgive, forlade. 2) *relinqvere*, forlade.

Fyrimuna (at fyrimuna), *prohibere*, standse, forhindre. 2) *invidere*, misunde.

Fyrimunun, *f. negatio*, Tilbageholdelse, Nægtelse. 2) *invidia*, Misundelse. 3) *de fato maligno vulgo accipitur*, siges gemenligen om en ulykkelig Skjæbne.

Fyrimynda (at fyrimynda), *adumbrare, præfigurare*, forestille.

Fyrimyndan, *f. typus, adumbratio*, Form, Forestilling.

Fyrimæli (at fyrimæla), *vid.* formæla.

Fyrirenn (at fyrirenna), *præcedere, præcurrere*, farer, gaar foran.

Fyrirennari, *m. præcursor*, Forløber, Forgjænger.

Fyrirúm, *n. interscalamium ante mediam navem*, den forreste Del af et Skib. 2) *honor*, Hæder, Ære. 3) *æstimatio majoris notæ*, Ærestegn, Agtelse. Þad var hönum í fyrirúmi, *maximi æstimabat*, det satte han megen Pris paa.

Fyrisát & fyrisátr, *n. insidiæ viarum*, Baghold. At vera í fyrisátri, *in insidiis latere*, ligge paa Lur.

Fyrisegi (at fyrisegia), *præsagire, prænunciare*, spaa, forudsige.

Fyriset (at fyrisetia), *proponere*, foresætte, forestille, stille for Øine.

Fyrisetníng, *f. propositio*, Fremstillelse.

Fyrisiedr, *prævisus*, forudset.

Fyrisión, *f. providentia*, Forsynlighed, Forsigtighed.

Fyrisiá, *f. idem.*

Fyrisiónar madr, *providus*, en forsigtig, forsynlig Mand. 2) *provisor æconomus*, forstandig Husholder.

Fyriskrifa (at fyriskrifa), *præscribere, præfinire*, foreskrive.

Fyriskrift, *f. vid.* forskrift.

Fyrisögn, *f. præsagium*, Spaadom, Forudsigelse. 2) *præfatio*, Fortale. 3) *inscriptio*, Overskrift, Titel. 4) *prædictio, institutio*, Undervisning, Lære. Þad þótti fyrisögn, *pro præsagio habebatur*, det holdtes for en Spaadom. Hann hafdi fyrisögn fyri öllum minnum, *ille præfatus est ante singula pocula*, han talte nogle Ord før han drak hver Skaal. Hver hefr skrifad fyrisögn þessarar bókar? *quis inscriptionem hujus libri exaravit?* hvem har skrevet Bogens Titel? Sá sem gétr haft fyrisögn fyrir ödrum, *qui alios instituere potest*, den som kan lede andre, give andre Vejledning, Anvisning.

Fyristada, *f. propugnatio*, Modstand. 2) *impedimentum*, Hindring. Þar var eingin fyristada, *nihil impedimento erat*, der var ingen Hindring i Vejen.

Fyritak, *n. austera, v. prærupta negatio*, alvorligt Afslag, Nægtelse.

Fyritak, *n. res grandis, non vulgaris*, en Ting af ualmindelig Størrelse. Fyritaks fiskr, *piscis decumanus*, en stor og tung Fisk. Fyritaks hlutr, *res optima, facile eligenda*, en Ting som stikker i Øjnene.

Fyritek (at fyritaka), *prærupte negare*, afslaa ganske.

Fyritekt, *f. cæptum, propositum*, Foretagende, Beslutning, Forsæt. 2) *molimen*, Anstrængelse, Bestræbelse.

Fyritektarfastr, *constans, tenax propositi*, fast i sit Forsæt.

Fyritektasamr, *ingentis moliminis*, virksom, stræbsom, dristig, af megen Foretagelsesaand.

Fyritaksamr, *audax omnia experiri*, dristig, som forsøger alt.

Fyritektalaus, *homo nauci, piger*, uvirksom, doven.

Fyrivaf, *n. trama, subtegmen*, Islæt.

Fyrivirda, *f. pudor*, Undseelse.

Fyrivirdi (at fyrivirda), *despectui habere*, foragte. Hann fyrivirdir sig, *pudet eum sui*, han skammer sig.

Fyrivinn (at fyrivinna), *operari pro necessitatibus*, arbejde for at erhverve det nødvendige.

Fyrivinst (at fyrivinnaz), *morare*, hindres, op-

holdes. Hann villdi ei láta þad fyrivinnaz, *id obstaculo esse noluit*, det vilde han ikke lade staa i Vejen.

Fyrivinna, *f. labor masculus virorum*, Mændenes Arbejde, Slid. 2) *omnis labor pro necessitatibus vitæ domesticis*, alt nødvendigt Arbejde til Husholdning.

Fyrirætlan, *f. propositum*, Forsæt, Beslutning.

Fyrn, *n. pl. portenta*, et Vidunder, Uhyre. *â* forn.

Fyrni, *n. pl. idem.*

Fyrnar (at fyrna), *mirari*, undres.

Fyrnd, *f. vetustas*, Oldtid; Ælde. I' fyrndinni, *olim*, *antiqvitus*, i gamle Dage; i Oldtiden.

Fyrníng, *f. detrimentum vetustatis*, Skrøbelighed, Brøstfældighed af Ælde.

Fyrniz (at fyrnaz), *veterascere*, *senescere*, blive gammel, ældes.

Fyrnska, *f. vetustas*, Alderdom. I' fyrnsku, *antiqvitus*, i gamle Tider.

Fyrnúngr, *m. gramen exsuccum*, saftløst Græs.

Fyrr, *prius*, før. Fyrr á dögum, *olim*, tilforn, i gamle Dage.

Fyrri, *prior*, først (af to). Fyrstr, *primus*, den allerførste.

Fyrrenn, *priusqvam*, førend.

Fyrradag, *pridie*, *nudius tertius*, forgaars. I' fyrra, *anno priore*, i Fjor. I' fyrra sumar, *priore æstate*, i forrige Sommer.

Fyrrum, *olim*, *antiqvitus*, tilforn.

Fyrst, *olim*, først. 2) *qvoniam*, efterdi, eftersom.

Fyrsti, *m. princeps*, en Fyrste; (*rectius* Fursti).

Fyrstadæmi, *principatus*, Fyrstedømme.

Fyrstalegr, *principalis*, fyrstelig. 2) *magnificus*, prægtig.

Fýrugr, *alacer*, *strenuus*, fyrig, rask. (N. O.)

Fýsandi, *m. hortator*, Tilskynder.

Fýs, *m. flatus*, Blæst, Pusten. 2) *peditus*, Fjært. Vodfýs, *peditus dormientium in lecto*, En, som en sovende lader gaa i Sængen.

Fýsa, *f. idem.* Fýsubelgr, *m. follis*, *flabellum*, Blæsebælg, Puster.

Fýsi (at fýsa), *hortari*, *exhortari*, tilraade, opmuntre til. Fýsir mig, *cupio*, jeg har Lyst til. Fýsiz ég, *idem.*

Fýsi (at fýsa), *flare*; *spirare*, blæse, puste. 2) *pedere*, fjærte.

Fýsi, *f. desiderium*, Lyst, Attraa. Fýsn, *f. idem*, *it. impetus*, Drift.

Fýsilegr, *exoptabilis*, ønskelig.

Fýsi-sveppr, *m. fungus globosus*, *crepitus lupi*, en kuglerund Svamp.

Fyssa (at fyssa), *ore fremere*, fnyse. *vid.* fussa.

Fýst, *f. vid.* fýsn.

Fyx, *callidus*, *habilis*, *dexter*, snedig, behændig, færm, fiks. *â* fox.

Fæ (féck, hefi fengid, at fá), *impetrare*, *obtinere*, faa, erholde. Eg fæ þad ecki af mér, *â me non impetro*, jeg faar mig ikke til det. At fá sér mat, *v.* matar, *cibum sumere*, spise. Þeir fengu hann ecki til þess, *non adducere potuerunt eum, ut*, de fik ham ikke til

det. Hann féck því orkad, *perficere potuit*, han fik det udrettet.

Fæ (at fá), *tradere*, fly, levere. 2) *afficere, tentare*, virke paa, svække. Fáid mér skéyti mitt, *tradite mihi sagittam meam*, giv mig min Piil! Ölid fær á hann, *cerevisia illi caput tentat*, Øllet stiger ham i Hovedet. Þad fær hönum sorgar, *afficit eum dolore*, det gjør ham sorrigfuld. I'ngvelldi hafdi alldrei fyrri nockurs fengid, *Ingveldis nunqvam prius animum desponderat*, før havde ingen Ting nedslaaet Ingvelde. Hann vard at fást vid slægann mann, *cum viro callido illi res erat*, han havde med en snedig Mand at bestille. U'lfurinn féckst miög um, *lupus vehementer se concutit*, Ulven rystede sig stærk, brød paa. Þad féck hönum mikils, *sollicitum reddidit eum*, det gjorde ham opmærksom, bekymret. Ecki fæst ég meir um þetta, *satis de his*, nok om dette.

Fæ (at fá), *fœtum suscipere*, blive drægtig. Ærnar fá lamba, *agnæ saliuntur*, Faarene bespringes.

Fæd, *f. paucitas, infreqventia*, Faahed. 2) *indignatio clandestina*, Misforstaaelse, *it.* Fejde; faida. Fædar-svipr, *vultus indignantis*, fjendtlig, vredagtig Mine.

Fæda, *f. cibus, victus*, Føde.

Fæddr, *natus, in lucem editus*, født. 2) *educatus, cibatus*, opdraget, opfostret, bespiist.

Fædi (at fæda), *parere*, føde af sig, bringe til Verden. 2) *nutrire*, opdrage, bespise.

Fædi, *n. idem ac* fæda. Fædi og klædi, *victus & amictus*, Føde og Klæder.

Fædíng, *f. nativitas*, Fødsel. 2) *partus*, Nedkomst. Fædíngardagr, *dies natalis*, Fødselsdag. Fædíngarhríd, *nixus parturientis ultimus*, Fødselsvee.

Fædíngi, *m. natalibus inqvilinus*, indfødt et Steds. Hann var fædíngi sunnann lands, *natalibus australis erat*, han var indfødt paa Sønderlandet.

Fædiz (at fædaz), *nasci*, fødes. Fædaz upp, *educari*, opfostres, opdrages.

Fædsla, *f. cibus*, Næring, Føde. 2) *nutritio*, Opdragelse.

Fægi (at fægia), *polire, lævigare*, glatte, polere. 2) *expurgare, mundare*, rense, skure. Fægia sár, *vulnera purgare & obligare*, rense og forbinde Saar.

Fægíng, *f. politura*, Polering, Glatten.

Fægsla, *f. idem.*

Fæcka (at fæcka), *ad paucitatem redigi*, formindskes, blive færre. 2) *diminuere, ad paucitatem redigere*, formindske, gjøre færre. Þá tók at fæcka med þeim, *offensiones gliscebant*, da tiltog Kulden, Misforstaaelsen imellem dem mer og mer.

Fæckadr, *ad paucitatem redactus*, som kun faa ere tilbage af, formindsket (forfærret).

Fæla, *f. terricula*, Skræktebillede. 2) *terriculum*, Skræk, Forfærdelse.

Fæli (at fæla), *terrorem injicere, terrefacere*, forfærde, sætte i Skræk.

Fælilegr, *terribilis*, forskrækkelig.

Fælinn, *pavidus*, *timidus* (*eqvus*), frygtsom, sky.

Fæliz (at fælaz), *expavescere*, forskrækkes, betages af stor Frygt.

Fælni, *f. pavor*, *timor*, Forskrækkelse, Rædsel, Banghed.

Fær, *meabilis*, *pervius*, som man kan komme over, fremkommelig. Áin er fær, *amnis est meabilis*, man kan komme over Elven, Floden.

Fær, *habilis*, *sufficiens*, duelig, bekvæm. Fær madr, *vir fortis*, *it. ad omnia habilis*, en tapper, dygtig, duelig Mand. Fær til þess verks, *operi isti sufficiens*, istand til det Arbejde. Fær í flestann sió, *in plurimis periculis sibi satis*, *non succumbens*, i Stand til at overvinde mange Vanskeligheder. Hann er fær fyri því, *vires ejus non superat*, det overgaar ikke hans Kræfter, det er han i Stand til.

Fær, *m. ovis*, et Faar. *alias* for.

Færa, *f. pensum fænisecii*, *et talium operum*, saameget som man væver imellem hver Gang man drager Rendegarnet frem, en Flytning.

Færa, *f. iter pervium*, en Vej som man kan komme over.

Færd, *f. habitus viæ*, Vejens Beskaffenhed.

Færeyar, *f. pl. nom. pr. qs. ovium insulæ*, Færøerne ligesom Faar-Øer.

Færi, *n. funiculus piscatorum*, Fiskeline. 2) *occasio*, Lejlighed. Alldrei féck B. færi á hönum, *B. numqvam eum invadendi occasionem nactus est*, B. fik aldrig Lejlighed til at angribe ham. 3) *vires*, *facultas*, Evne, Kræfter. At vera í færum umm, *posse*, kunne. Þad var ecki nockurs manns færi, nema Þóris, *omnium vires*, *præter Thoris*, *superabat*, det overgik alles Kræfter uden Torers.

Færi (at færa), *ferre*, *vehere*, *movere*, føre, bringe, flytte. Færa á verra veg, *in pejorem partem rapere*, tage ilde op, udlægge til det værste. Færa sér af hendi, *à se removere*, skaffe sig af med. Færa af sér óvinsælldina, *invidiam amoliri*, befri sig fra Ugunst. Færa frá, *agnos à lacte depellere*, afvænne Lam. Færa framm, *a*) *sustentare*, underholde. *b*) *producere*, føre frem. Færa framm vöru, *pretium rei efferre*, forhøje Varers Pris. Færa sig í föt, *vestes induere*, tage Klæder paa.

Færilegr, *opportunus*, bekvæm, belejlig. 2) *pingvis*, tyk og fed, fyldig. Hér er nú gódfiski af færilegum þorski, *piscatura jam favet nobis & qvidem asellorum pingviusculorum*, nu har vi godt Fiskeri, og det af stor Torsk.

Færi-lús, *f. ricinus*, *fessæ*, Faarelus.

Færi-qvíar, *f. pl. mandra portatilis*, en Fold som man kan flytte fra et Sted til et andet.

Færi-steckr, *m. idem.*

Færíng, *f. motus*, Bevægelse, Rørelse. 2) *peregrinatio*, *it. iter*, Udenlandsrejse, *it.* Rejse.

Færiz (at færaz), *moveri*, røres, bevæges. Færaz í fáng, *obniti*, stræbe imod.

Færi-vandr, *occasione caute utens*, som med Overlæg søger Lejlighed.

Færleikr, *m. fortitudo*, Styrke. 2) *agilitas*,

Smidighed, Lethed. 3) *vires*, Kræfter, Muelighed til. 4) *viaticum itineris, cum aliis necessitatibus*, Tærepenge til en Reise tillige med andre Nødvendigheder. *hinc vulgo* færleikr, *eqva*, Hoppe.

Færri, *pauciores*, færre. *vid.* fár.

Færsla, *f. ductus, vectura*, Førsel, Transport.

Færur, *f pl. apparatus piscatorius, v. itineris*, Anstalter til Fiskefangst eller en Reise. 2) *facultas*, Sager, Ejendomme. *vid.* færi.

Fæta (at fæta um), *conversari cum aliqvo*, have med En at bestille. 2) *idem ac* tæta um.

Fætlíngar, *m. pl. pedioli*, Benlinger (paa Faareskind). 2) *lana vilissima, ex armis & femoribus ovium*, den graveste og sletteste Uld af Bovene paa Faar.

G.

Gá, *f. attentio*, Nøjagtighed, Agtpaagivenhed.

Gá, *f. lascivia*, Kaadhed. 2) *gannitus, v. latratus*, Gjøen, Bjæffen. Láttú hann vera, á medan gáin er á hönum, *facesse ab ipso, dum gestit voluptate*, hold dig fra ham saalænge han er saa overgiven.

Gabb, *n. ludificatio, it. frustratio*, Narren, Gjækken.

Gabba (at gabba), *decipere, deludere*, gjække, narre.

Gabbadr, *delusus*, skuffet, narret.

Gabban v. Göbbun, *f. vid.* Gabb.

Gadda (at gadda), *coarctare, constare, v. figere*, fæste, nagle fast. Gadda bæinn, *clavis ostium prædii occludere*, lukke Porten, sætte Skaaden for den yderste Dør.

Gadda-kylfa, *f. clava ferrata*, en jærnbeslagen Kjølle.

Gadda-skata, *f. raja aculeata, v. clavata*, en broddet Rokke.

Gaddan, *n. reticulum*, en liden Garnpose, Næt.

Gaddhestr, *m. eqvus hyeme pascualis*, en Hest, der gaar ude om Vinteren.

Gaddjaxlar, *m. pl. dentes columellares*, lange og runde Øjentænder (hos Heste).

Gaddr, *m. clavus, axis*, et stort Søm. 2) *repagulum*, Skandse.

Gaddr, *m. terra congelata & conculcata*, gjennemfrossen Sne eller Jord.

Gádr, *sobrius*, ædru. 2) *prudens*, forsigtig.

Gáfa, *f. donum, munus*, Skjenk, Gave.

Gáfadr, *donatus*, begavet. 2) *ingeniosus, acri ingenio*, som har gode Gaver, skarpsindig.

Gaffall, *m. furca, furcula*, Gaffel.

Gafl (í húsi), *m. domus transversa, panes longitudinem terminans*, Gavl i et Hus.

Gafl-hlad, *n. transversi parietis pars superior acuminata*, den øverste spidse Del af en Husgavl.

Gaflok, *n. spiculi genus, verutum, vervina*, Kastespyd.

Gagari, *m. sciolus, sycophanta*, en Vittiggris.

Gagaralegr, *absurdus*, næsvis, upassende.

Gagaralióð, *n. pl. metri genus, cujus strophæ singulæ desinunt alternatim in dissonas et longas syllabas*, et Slags uregelret Versemaal.

Gagl, *n. pullus anserinus*, en Gaaseunge. 2) *fæmina loqvax*, en Sladdertaske. 3) *avis*, en Fugl.

Gagl-biartr, *candidus*, hvid, klar, skinnende. Gaglbiört kona, *mulier facie candida, ita celebratur venustas Hunorum reginæ Gudrunæ Giukii filiæ*, en Kvinde af hvid dejlig Ansigtsfarve.

Gagn, *n. commodum, usus fructus rei*, Gavn, Nytte. 2) *utensile*, en Ting, man har til Brug. 3) *victoria*, Sejer; *gall.* gagner, *vincere.* Þeir fá gagn sem Gud vill, *victoria penes deum est*, de faa Sejer, som Gud vil give den. Þad er til gagns, *é re est*, det nytter, er gavnligt.

Gagn, *contra, adversus*, lige mod, tvertimod. 2) *per*, igjennem. *alias* gégn.

Gagn-bora (at gagn-bora), *perforare, perfodire*, bore igjennem, gjennembore.

Gagnaugu, *n. pl. tempora*, Tinding.

Gagnaz (at gagnaz), *prodesse*, gavne, være til Nytte. Hönum gagnaz ecki at skrifa fyrir hávada, *ob garritum faculatem scribendi amittit*, han har, formedelst Støj, ikke Lejlighed til at skrive. At gagnaz einum, *auxilio, v. commodo alicui esse*, være En til Nytte, gjøre Bistand. Þad gagnaz ecki, *frustratur*, det hjælper ikke.

Gagnar (at gagna), *prodesse*, nytte, gavne. Þad gagnar ecki, *non prodest*, det nytter ikke noget.

Gagndagar *v.* Gángdagar, *m. pl. amburbalia verna, v. tres dies proximi, ante assumtionem domini*, Gangdage.

Gángdagurinn eini, 25 *Aprilis.*

Gagndrepa, *usqve ad cutem udus, it. permadidus*, vaad indtil Skindet, *it.* gjennemvaad.

Gagngatadr, *foratus*, gjennemboret.

Gagngialld, *n. donatio propter nuptias*, Brudegave.

Gagn-grafinn, *persculptus*, som over alt er udgravet.

Gagnhreinn, *pisticus, candidus*, ganske ren. 2) *illustris, serenus*, lys, klar.

Gagnkunnugr, *locorum peritissimus*, som nøje kjender Stedet.

Gagnlaus, *inutilis*, unyttig.

Gagnlegr, *utilis, commodus*, tjenlig, gavnlig.

Gagnlega, *commode*, gavnligen.

Gagn-nýtinn, *bene omnia dispensans*, som lader intet spildes.

Gagnsemi, *f. lucrum, reditus*, Indkomst. *gall.* gagnage.

Gagnskjær, *pellucidus, limpidus*, gjennemsigtig.

Gagn-sök, *f. reconventio*, Kontrasøgsmaal.

Gagnstædilegr, *repugnans*, modstridende.

Gagnstædr, *oppositus, contrarius*, modsat.

Gagnsær, *pellucidus*, gjennemsigtig. *á sé.*

Gagntak, *n. corrigia, qua cingulus eqvorum annectitur clitellis, lorum cinctorium*, en Rem, hvormed Gjorden bindes til Sadelen paa Hest.

Gagnvadr, *m. funis, infra bifidus, cum binis hamis & catena ferrea, excieute utrumqve hamum, captura carchariæ aptatus*, et Slags Fiskeline med tvende Kroge til Havkalfangsten.

Gagnvart, *ex adverso*, lige over for.

Gagnvidri, *n. ventus adversus*, Modvind.

Gagnvotr, *aqva perfusus*, gjennemvaad, gjennemblødt.

Gagnvæti (at gagnvæta), *aqva perfundere*, gjennemblødе.

Gagnþurr, *aridus*, gjennemtør.

Gagnþurka (at gagnþurka), *arefacere*, tørre ganske, gjennemtørre.

Gagnþýdr, *totus egelidus*, lunken.

Gagr, *absurdus*, upasselig, uskikket.

Gagurlega, *absurde*, daarligen.

Gagurlegr, *absurdus*, utilskikket.

Gaguryrdi, *n. pl. verba absurda*, upassende Ord.

Gái (at gá), *observare, attendere*, se nøie efter, give Agt paa. Gá at sér, *sibi cavere*, tage sig i Agt.

Gal, *n. cantus*, Sang, Tryllesang. 2) *gallicinium*, Hanegal.

Gala (at gala), *canere*, synge. Þann kann ég galldr at gala, *ait Odinus, ita cantu fascinare scio*, den Tryllesang ved jeg at synge. 2) *more galli gallinacei canere, cucurire*, gale som en Hane.

Gála, *f. fæmina fatua*, tosset Fruentimmer. 2) *gigas fæmina*, Jættinde.

Gála (at gála sig), *fatuari*, skikke sig uanstændigen.

Galapín, *n. pusillus procax*, en legende Knøs.

Gálaus, *incuriosus, negligens*, uagtsom, skjødesløs.

Gálauslega, *negligenter*, skjødesløst.

Galaz (at galaz), *insanire*, rase, være fra Forstanden.

Galeida, *f. galea, navis actuaria, triremis*, en Gallej.

Gáleysi, *n. incuria, oscitantia*; Uagtsomhed, Skjødesløshed.

Galfiadrir, *f. pl. crista galli*, Hanekam.

Gálgi, *m. patibulum*, Galge.

Gálga-timbr, *n. tumultuaria structura exilis ligni*, en svag, slet Bygning. 2) *mala crux, gabalus*, Galgenknebel.

Gáli, *m. pro gálaus, homo negligens*, en som er skjødesløs, ligegyldig. 2) *morio, fatuus*, en Nar, Tosse.

Galinn, *mentis inops*, gal.

Galinskapr, *m. insania*, Galskab.

Gáll, *m. lætus fervor*, en overgiven Glæde. Nú er gállinn á hönum, *animo est alacri*, nu er han i en god Lune.

Gall, *n. fel, bilis*, Galde. *angl.* gall.

Galladr, *vitiatus*, som har nogen Fejl.

Gallalaus, *sine vitio*, uden Fejl.

Gallbladra, *f. vesica fellis*, Galdeblære.

Galldra (at galldra), *fascinare*, forhekse, fortrylle.

Galldrakunst, *f. ars venifica*, Troldkonst.

Galldra-madr, *incantator*, en Troldkarl.

Galldra-kona, *f. venifica, saga*, Heks, Troldkvinde.

Galldra norn, *f. idem.*

Galldr, *m. magia, incantamentum*, Galder, Troldom. 2) *cantus*, Sang.

Gallepli, *n. pl. gallæ*, Galæble.

Galli, *m. vitium, nævus*, Fejl, Lyde.

Gallhardr, *ira sævus, trux*, haard, gruelig.

Gallhúngradr, Gal- v. Gol-húngradr, *famelicus, ad latratum usqve stomachi*, hungrig, sulten.

Gallmeingadr, *felle mixtus*, galdeblandet.

Gallsprengdr, *felle conspersus*, med Galde bestænket.

Gallsprúnginn, *idem.* 2) *fucatus, mala fide*, sminket, falsk. Gördu þad ecki gallsprúngid, *ne perdas neqvitia gratiam facti*, kast ikke Skygge paa dine egne Handlinger.

Gallsýki, *f. colera*, Galdesyge. 2) *atra bilis, melancholia*, Melankoli.

Galti, *m. majalis*, en Galt. 2) *nom. pr.* 3) *meta fœni*, Høstak, Høhæse.

Galltómr, *omnino vacuus*, ganske tom. 2) *de vase dicitur, quod vacuum sub ictu resonat*, bruges gemenlig om et tomt Kar som giver Gjenlyd naar man banker paa det.

Gálm, *f. sinus, ruga*, Bugt, Krølle, Kurre.

Gálmar (at gálma), *sinuari*, krølles. Þrædirnir gálma, *a) fila disconveniunt*, Traadene slaa Kurrer. *b) de filis duplicatis dicitur, ubi alterutrum in rugas corripitur*, siges om dobbelt Traad naar den ene Del er mere snoet og længere end den anden.

Galsalegr, *procax*, umaadelig i Spøg, overgiven.

Galsi, *m. effusa & procax lætitia*, Spøg som drives forvidt.

Gamall, *anitus, vetus*, bedaget, gammel. 2) *annos natus*, af en vis Alder, saa eller saa gammel. Sex vetra gamall, *sex annos natus*, 6 Aar gammel. Tvisvar gamall madr barn, *senes repuerascunt*, de gamle blive til Børn igjen. Einginn verdr elldri enn gamall, *rejuvenescendi via seni non patet*, ingen gammel bliver ung igjen.

Gamalmenni, *n. senex*, en gammel Mand, Olding.

Gamal-ær, *senio delirans*, en som formedelst Alderdom ikke har sin fulde Forstand. Gamal ær edr kýr, *oves vel vaccæ effatæ*, gamle Faar eller Kjøer som ikke mer faa Lam eller Kalve.

Gaman, *n. jocus*, Spøg, Løjer. *angl.* game, *ludus.* At gamni sér, til gamans, *joci gratia*, for Skjæmt. Gott edr illt gaman, *joci liberales, v. illiberales*, ædelt eller nedrigt Skjemt. Kallda gaman, *facetiæ aculeatæ*, koldt Spøg. Nú dregr af gamanid, *perturbantur joci*, nu forstyrres Legen.

Gaman-leikar, *ludi, exercitia ludicra,* Morskabslege.

Gamanleysi, *n. res seria, tristis,* Alvor, ingen Skjæmt.

Gamanlæti, *n. gestus ludicri,* lystige Gebærder.

Gamanrædur, *f. pl. facetiæ,* Lystighed, hæslig Skjæmt.

Gamansamr, *facetus,* lystig, skjæmtsom.

Gamansemi, *f. facetiæ,* Lystighed.

Gamanyrdi, *n. pl. joci,* Skjæmt.

Gambra (at gambra), *blaterare, oggannire,* sladre.

Gambr, *n. blateratio,* Sladder.

Gambur-mosi, *m. muscus griseus, sub pedibus stridens qs. oggauniens,* etslags grov Mos.

Gamladr *vid.* Gamall.

Gamleytr, *ossuosa & macra facie,* som har et magert Ansigt. *vid.* gámr.

Gamna (at gama), *jocari, joculari,* spøge, skjæmte.

Gammi, *m. scala musicalis,* Tonestige. *angl.* gamut. *gall.* gamme.

Gams, *v.* Gums, *n. frustratio,* Skuffen. At snapa gams, *frustrari,* skuffet.

Gammr, *m. gryps, vultur,* en Gam, Grip.

Gammr, *m. spelunca, v. tentorium Fennorum,* Finnernes Huler eller Telte.

Gámr, *m. acellus macer, maximus,* en stor mager Torsk.

Gan, *n. magica machinatio,* en Troldom, Gan.

Gana (at gana), *incaute proruere,* bryde uforsigtig frem.

Ganfluga, *f. musca magica,* en Ganflue.

Gandvík, *f. mare album,* det hvide Hav. 2) *à tortuositate nomen habet serpentis instar,* har Navn af dets slangeformige Bøjning. *pr. sinus serpentiformis.*

Gandreid, *f. vectura magica,* Troldoms Riden eller Førsel, eller at ride Slanger eller Ulve, thi man troede Heksene red disse Dyr. *pr. equitatio per terga serpentum, v. luporum, nam his animantium speciebus olim sagæ vehi putabantur.*

Gandr, *m. serpens,* Slange. (*potius lupus,* en Ulv. *R.*)

Gánga, *f. gressus, incessus,* Gang. 2) *iter,* Rejse.

Gángandi, *pedestris,* gaaende, til Fods. Gángandi fé, *pecora,* Kvæg (ligefrem gaaende Fæ, modsat liggende Fæ.)

Gáng-dagar, *m. pl. vid.* gagndagar.

Gáng-kér, Sýru-kér, *n. orca,* et Slags Kar til Valle.

Gánglatr, *incessu piger,* sen i Gang. 2) *nom. pr. servi, in* Edda. Gánglati, *idem.*

Gánglimir, *m. pl. pedes pecudum, cum armis & femoribus,* Ben og Laar paa Dyrene.

Gángleri, *m. vir itinere, v. gressu fessus,* træt af Gang eller Rejse.

Gáng-mál (kúa), *n. tempus, qvo vitulantur vaccæ,* ɔ: *vigesimus qvisque dies,* den Tid Kjør løbe Tyr.

Gángrúm, *n.* (innan húss), *ambulacrum,* bedækket Spadsergang, Galleri.

Gángrúm, *n.* (undir berum himni), *pergula, hypætrum subdiale*, Spadsergang under aaben Himmel.

Gáng silfr, *n. moneta currens, communis*, gangbar Mynt.

Gángskör, *f. stratum planum, accessu facile*, flet, jævnt Gulv, som got kan gaaes over. Þeir gérdu gángskör at því, *viam ad illud straverunt*, ɔ: *serio & laboriose opus aggressi sunt*, de lagte, banede Vej til det, ɔ: de vare ivrige i at fuldføre det.

Gángvari, *m. jumentum*, Arbejdsdyr. 2) *amictus*, Klædning.

Gángvegr, *m. ambulacrum*, Gang, Spadsergang.

Gángr, *m. incessus, gressus*, Gang, Trin. 2) *strepitus*, Allarm. Þad var allt á gángi, *omnia in motu erant*, det var alt i Bevægelse. Þad er á gángi, *increbrescit*, det tager til. Gángr í öli, víni &c., *fermentatio*, Gjæring. Gángbraud, *n. panis fermentatus*, gjæret, syret Brød.

Gáníngr, *m. sententia, proprius sensus*, Tanke, egentlige Mening. (Þat er minn gáníngr, ɔ: þánki, meiníng).

Gant, *n. ludificatio*, Narren, Gækken.

Ganta (at ganta), *ludificare*, gante, gjække.

Gantalegr, *ridiculus*, latterlig.

Gantalega, *ridicule*, latterligen.

Gantalæti, *n. pl. scurrilitas*, Skurrilitet, overdreven Skjæmt, Latterlighed.

Ganti, *m. scurra*, Nar, Gante.

Gap, *n. hiatus, os, vorago*, Aabning, Gab.

Gapalegr, *immodestus*, uskikkelig, uordentlig.

Gapalega, *immodeste*, uskikkeligen.

Gapandi, *m. hiatus*, Gab. Gapandi gin, *rictus hians, patulus*, gabende Svælg.

Gapa-stockr, *m. palus, collare*, Gabestok.

Gapi. *m. homo futilis, immodestus*, en Sladderhank og usædelig.

Gapi (gapti, hefi gapt, at gapa), *hiare, patere*, staa aaben, gabe. Gapa yfir, *inhiare, adhinnire*, gabe over.

Gapuxi, *m. homo infrunitus, præcipitans*, en som er taabelig og uforsigtig.

Gár, *n. ludibrium*, Narreri, Spot. 2) *laceratio*, Sønderrivelse. Þeir gördu at hönum gár og gis, *gannis et ludibrio eum exceperunt*, de holdt ham for Spot og Vidunder.

Gára (at gára), *ludibrio habere*, gjøre Nar af. 2) *lacerare*, sønderrive.

Gáradr, *laceratus*, sønderreven, adsplittet.

Gardar, *m. pl. Russia*, Rusland.

Garda ríki, *n. idem.*

Gardbriótr, *m. pecus protervum, aggeres diruens*, vildt Kvæg som nedriver Gjærder.

Gard-hrífa, *f. occa*, Harve.

Gardlags-madr, *sepiarius*, en som anlægger, opretter Gjærder.

Gardlag, *n. structura sepis*, et Gjærdes Oprettelse.

Gardlendi, *n. locus circumseptus*, en omhegnet Plads.

Gardqvísl, *f. pastinum*, en Hakke, Humlehakke. *vid.* tadqvísl.

Gards-bóndi, *m. prædiator urbanus, v. locator prædii urbani,* en Bonde som lejer Gaard i en By.

Gards-réttr, *m. jus aulicum,* Hofret.

Gard-vördr, gardmadr, *hortulanus,* Havemand, Urtemand, Gartner.

Gardr (í fiárhúsi), *m. vid.* jata.

Gardr, *m. agger, sepimentum,* Vold, Gjærde. Gardr er granna sættir, *sancti lapides servant jura vicinorum,* Grænsestene vedligeholde Naboers Enighed.

Gardr, *m. prædium nobile, it. urbanum,* en Herregaard paa Landet, *it.* en Gaard i en By. 2) *fluctus pelagicus,* Søbølge. 3) *dominium, tutela,* Forsvar, Formynderskab. Mær í födrgardi, *virgo sub tutela patris,* en Datter som er under sin Faders Formynderskab. At giöra vel af gardi, *liberaliter dimittere,* lade have god Medgift.

Gargan, *m. gorgon,* Uhyre. 2) *serpens,* Slange.

Gargans-höfud, *caput medusæ,* Meduses Hoved.

Gari, *m. violentia, sævities,* Hæftighed, Barskhed. Jela-gari, *sævi & freqventes imbres,* idelig Pladskregn. Garalegr, *sævus, vehemens,* hæftig, barsk.

Gári, *m. fissura,* Rævne. 2) *scurra, morio,* Nar.

Garmr, *m. vestis detrita,* et slidt Klædebon. 2) *canis Cerberus,* Hunden i Underverdenen.

Garmr, *m. homo nauci,* et unyttigt Drog.

Garn, *n. filum,* Traad. 2) *rete,* Garn.

Garnagaul, *n. latratus stomachi,*

Garn-hnoda, *f. glomus rhombus, girillus,* et Nøgle Garn.

Garnir, *f. pl. ilia,* Tarme. Garnakérfi, *n. idem.*

Garn-mör, *m. mesenterium,* det Fedt som ligger omkring Tarmene.

Garnvinda, *f. harpedone,* en Garnvinde.

Garpr, *m. vir fortis,* en brav Mand. 2) *magnæ auctoritatis,* en som har stor Anseelse. Mála garpr, *grandiloqvus,* en stortalende, pralende. 2) *litigiosus,* en trættekjær.

Garpskapr, *m. fortitudo, it. auctoritas,* Tapperhed, *it.* Anseelse.

Garri, *m. vid.* Gari, *sæva tempestas,* ondt og farligt Vejr.

Garta (at garta), *rodere, carpere,* gnave. 2) *frustra itare,* gaa ofte forgjæves.

Gárúngaskapr, *m. scurrilitas,* Skurrilitet, Naragtighed, Narreri.

Gárúngslegr, *scurrilis,* naragtig.

Gárúngslega, *scurriliter,* naragtigen.

Gárúngr, *m. scurra, morio,* Nar.

Gás, *f. anser fæmina,* en Gaas. 2) *volva vaccarum,* Kjøernes Fosterleje.

Gaspra (at gaspra), *garrire, effutire,* skvaldre, blabre ud.

Gassalegr, *anserinus,* som hører til Gaas. 2) *garrulus & procax,* ublu og sladderagtig.

Gassalega, *immorate,* uordentlig.

Gassi, *m. anser mas,* en Gasse. 2) *homo procax & garrulus,* en ublu Sladrer.

Gassgonalæti, *n. pl. Gvasconum procacitas & violentia, qvæ hic in proverbium abiit, alias*

Biſkajer, *qvi propria nece expiarunt rapinas & plura maleficia, in qvarta occidentali Islandiæ* 1616, Gaſkonie Opførſel er her bleven til et Ordſprog, formedelſt deres Plyndren og andre begangne Fjendtligheder i Veſtfjærdingen af Island 1616.

Gát, *f. cura, attentio in pl.* Gætur, Agtſomhed.

Gát, *n. idem.* Med gódu gáti, *ſerio, attente*, med Agtſomhed.

Gat, *n. foramen*, Hul.

Gata (at gata), *forare, perforare*, bore, bore Hul igjennem.

Gata, *f. ſemita*, Fodſti, ſmal Gang, *fig.* Bane. 2) *vicus civitatis*, Gade i en By.

Gáta, *f. ænigma*, mørk Tale, Gaade. At ráda gátu, *ænigma ſolvere*, udtyde, opløſe en Gaade.

Gatna-mót, *n. compita*, Korsvej, Korsgade.

Gátt, *f. hiatus inter poſtes & capita maceriei*, Aabningen bag Døren, imellem Døren og Væggen. Hurd á gáttum, *janua patens*, en vid, aaben Dør.

Gaud, *n. numen ethnicorum*, Gud, Afgud. *vid.* God. 2) *homo nauci pietatem prætendens puſillanimitati*, et Drog, ſom under Fromheds Maſke ſkjuler ſin Feighed.

Gaud, *n. latratus canum*, Hunde-Gjøen. *alias* gnaud. Hiartkollan heyrdi ſporhunda gaud, *audiit cerva latratum canum venaticorum*, Hinden hørte Jagthundenes Gjøen.

Gaudfirtr, *fucato zelo percitus*, hæftig bevæget af falſk Nidkjærhed.

Gauf, *n. palpitatio*, Famlen.

Gaufa (at gaufa), *palpitare*, famle, føle for ſig.

Gauk, *n. arrogantia*, Overmod, Stolthed.

Gauka (at gauka), *cuculare*, kukke. 2) *multum ſibi arrogare*, tillægge ſig meget, gjøre Fordringer.

Gaukari, *m. Thraſo, arrogans*, en ſom gjør ſig for meget til.

Gaukla (at gaukla), *glocire gallinarum*, klukke, ſkrukke.

Gaukr, *m. cuculus*, Gjøg. 2) *arrogans morio*, hoffærdig Gjæk.

Gaul, *n. boatus, mu boum*, Brøl (om Okſer). 2) *ſtridor*, Hvinen, Knarken. Dyrnar ſtanda uppá gaul, *ſtridet in cardinibus janua ſemipatens*, det knarker i Dørhængſelen.

Gaula (at gaula), *boare, mugire, mu facere*, brøle. Gaular í görn, *latrant inteſtina fame*, det ſkriger i Tarmene.

Gauli, *m. bos, taurus*, Tyr, Stud.

Gaumr, *m. attentio*, Agt, Opmærkſomhed. Géfa gaum at, *curare, attendere*, give Agt paa.

Gaumgæfi (at gaumgæfa), *curare, attendere*, mærke nøje, give Agt paa.

Gaumgæfinn, *curioſus, attentus*, opmærkſom, flittig.

Gaumgæfilegr, *idem.*

Gaumgæfilega, *attente*, opmærkſom.

Gaumgæfni, *f. attentio*, Nøjagtighed, Flittighed.

Gaung, *n. pl. ambulacrum, angiportus*, en ſmal Gang.

Gaungukona, *f. mendica*, en Tiggerkone.

Gaungumadr, *m. mendicus*, Betler, Tigger. 2) *pedes*, Fodgjænger.

Gaungu-stafr, *m. baculus*, en Stav, Stek.

Gaupn, *f. sinus, gremium*, Barm, Skjød. 2) *vola, cava manus*, den hule Haand, en Gjøvn. Hann sér í gaupnir sér, *cernuus in sinu meditatur*, han luder og betænker sig. Grettir leit í gaupnir sér, *Grettir volas manuum suarum inspexit*, Grettir saa sig stivt i Hænderne.

Gaupna (at gaupna yfir), *amplecti*, omfatte, tage omkring.

Gaur, *m. prægrandis longurio*, Jette.

Gaura-gángr, *m. insolentia cum strepitu*, stolt Gang.

Gauti, *m. Gotha*, en Goter. 2) *nom. pr. viri*, 3) *agnomen Odini*, et Odins Tilnavn.

Gautland, *n. Gothia*, Gotland (nemlig svensk Götland).

Gautr, *m. vir sagax, inventor*, en snild, opfindsom Mand. 2) *agnomen Odini*, Odins Tilnavn.

Géd, *n. mens, animus*, Sind, Gemyt.

Gédda, *f. lucius, piscis lacustris*, Gjedde.

Géd-deigr, *pusillanimis, timidus*, modløs, fejg.

Gédfelldr, *acceptus, gratus*, kjærkommen, behagelig.

Gédgódr, *mitis, lenis*, lemfældig, god at omgaaes med.

Gédgædi, *n. pl. lenitas, euthymia*, Omgjængelighed, Godhed.

Gédgædska, *f. idem.*

Gédjadr, vel edr illa, *bene aut male affectus*, af godt eller ondt Gemyt.

Gédiaz (at gédiaz), *placere*, behage.

Gédillr, *male animatus*, slem at omgaaes med.

Gédlegr, *approbabilis*, antagelig, som faar Bifald.

Gédlega, *gratiose*, vel, antagelig.

Gédleysi, *n. pusillanimitas*, Klejnmodighed.

Gédlítill, *vid.* géddeigr.

Gédmikill, *animosus*, hidsig.

Gédlaus, *abjecto animo*, modfalden.

Gédprúdr, *generosus*, ædelmodig.

Gédrackr, *idem.*

Gédslag, *n. indoles*, Sindsbeskaffenhed.

Gédslegr (svipr), *vultus iracundus*, vredagtig Mine.

Gédsmunir, *m. pl. vid.* géd.

Gédstór, *animosus*, fyrig, modig. 2) *iracundus*, hidsig, vredladen.

Gédstyggr, *immitis, austerus*, haard, barsk.

Gédstyrdr, *idem.*

Gédugr, *eximius, ex voto*, herlig, prægtig.

Géduglegr, *idem.*

Géduglega, *bene, ex animo*, herligen, overmaade vel.

Gédþeckni, *f. favor, gratia*, Gunst, Yndest.

Gédþeckr, *gratus, tractabilis*, yndet, tækkelig.

Gédþocki, *m. favor*, Yndest.

Géf (gaf, hefi géfid, at géfa), *dare, donare*, give. Géfa sig, *a) manus dare*, overgive sig. *b) deficere*, give tabt. Géfa eftir, *concedere*, give efter. Géfa meira vid því minna,

aureo hamo piscari, spare paa Skillingen, men lade Daleren gaa. Géfa fararleyfi, *salvum conductum dare*, give Lov til at reise. Géfa sig at, *curare*, bryde sig om. Géfa sig til bóknáms, *nomen dare literis*, give sig til Studeringer. Géfa qvïttann, *veniam dare*, eftergive. Géfa sig á tal, *colloqvium instituere*, give sig i Tale, indlade sig i Samtale. Géfa ofaní, *increpare*, irettesætte. Géfa upp, *a*) *remittere*, tilgive. *b*) *cessare*, holde op. Géfa upp andann, *exspirare*, opgive Aanden. Géfa upp borgina, *urbem dedere*, opgive Staden. Géfa færi til, *occasionem dare*, give Lejlighed til. Géfaz upp, *deficere*, ikke holde ud. Géfaz upp vid, *infectum relinqvere*, give tabt med noget før man har bragt det til Ende. Géfr þér nú? *an ventus tibi favet*? er Vinden dig føjelig, Vejret godt? Nú géfr á skipid, *æstus maris inundat navim*, nu gaa Bølgerne over Skibet. Gud gæfi! *faxit Deus*! Gud give! Þad rád mun vel géfaz, *illud consilium bonus successus manebit*, det Raad vil have god Virkning. Illa deilir þá litr kosti, ef þú géfst vel, *fallax est physiognomia, si virtuosus probaberis*, i det mindste lover dit Udseende intet godt.

Géfinn, *datus, donatus*, given, gift.

Géfni, *f. nom. pr. fæminæ, v. nymphæ ethnicæ*, en hedensk Gudindes Egennavn.

Géglari, *m. præstigiator*, Gøgler. (N. O.)

Gégn, *contra*, imod; *vid.* gagn. Hann géck því öllu í gégn, *omnibus inficias ivit*, han nægtede det alt sammen. Gégnstúngit sár, *vulnus anceps*, et gjennemstukket Saar.

Gégn, *cordatus, conveniens*, passende, bekvæm.

Gégni (at gégna), *respondere*, *pr. occurrere*, svare. 2) *consentire, obedire*, bifalde, adlyde. Gégna skatti, *tributum solvere*, betale Skat. Gégnir þad nockru? *an aliqvid interest*? er det af nogen Vigtighed? Hveriu gégnir þad? *qvid rei est*? hvad er det for noget? Þad gégnir ecki gódu, *mali ominis est*, det er et slemt Tegn. Gángi öllum sem gégnir best, *omnibus omnia optime succedant*, gid det gik enhver vel.

Gégnilegr *vid.* gégn.

Gégnilega, *convenienter*, passeligen.

Gégnd, *f. modestia*, Maadelighed, Ordentlighed. 2) *consideratio*, Betænksomhed.

Gégnum, *per, trans*, igjennem.

Géigr, *m. tremor, timor, clades*, Banghed, Frygt. Þad er þeim skömm fái þeir géig af vopnum sínum, *ignominiosum illis est, propriis armis vulnerari*, det er Skam for dem at beskadiges med deres egne Vaaben. Géigr er í því máli, *latet angvis in herba*, den Sag er ikke ren. At göra manni géig, *terrorem incutere*, indjage Skræk.

Géigar (at géiga), *tremere*, forfærdes, skjælve. Hann skaut nockrum örvum, og géigadi þad allt, *aliqvot sagittas misit, qvarum qvæ-*

cunqve á scopo aberravit, han skjød nogle Pile men ingen traf. *St. S. S.* 17.

Géigvænlegr, *formidabilis*, rædsom, forskrækkelig. Geigvænleg vopn, *armorum genus formidabile*, forfærdelige Vaaben.

Géil, *f. hiatus, interstitium*, Mellemrum.

Géila (at géila í sundr), *sejungere, interstitium facere*, stille fra hinanden, gjøre Gang imellem.

Géip, *n. futilis exaggeratio*, overdreven Ros, Praleri. 2) *nugæ*, Sladder, Snak.

Géipa (at géipa), *exaggerare*, prale. 2) *effutire*, sladre.

Géipla (at geipla), *idem*.

Géiplur, *f. pl. vid.* geip.

Géipr, *hians, apertus*, aaben, gabende.

Géir, *m. nom. pr. viri.* 2) *hastilis nomen*, Spyd. Géirinn gúngnir, *Odini framea domitrix*, Odins ødelæggende Spyd, Gungner.

Géira, *f. nom. pr. mulieris.* 2) *Bellona*, Valkyrie.

Géirnagli, *m. clavus transfixus laminæ & capulo hastæ, qvem cava pars laminæ haurit*, et Spydsøm.

Géir-nyt, *f. vid.* hámús.

Géirfugl, *m. anser magellanicus, sive pingven*, Brillefugl.

Géirhvalr, *m. balænæ genus, ventre plicato, dorso tuberose pinniformi, alias* Geirreidur *á macula oblonga albicante in dorso*, et Slags Hvalfisk.

Géiri, *m. segmentum panni figura triqvetra*, et Stykke Tøj i trekantet Skikkelse, en Kile. *ita etiam in acclivitatibus montium, ab eadem figura vocantur* gras-geirar, saaledes kaldes og de Græsbevoksne Pletter i Bjærgenes Skraaninger gras-geirar.

Géiri, *m. segmentum circuli*, Sirkel-Afsnit.

Géirlaukr, *m. allium*, Hvidløg.

Géir-síl, *n. halecum genus*, et Slags Sild.

Géirvarta, *f. papilla viri*, Brystvorte paa Mandfolk.

Géisl, *m. vid.* Geistill.

Géisla-dagr, *dies* 13 *Jan.* den 13 Januar.

Géislar, *m. pl.* (í manni), *costæ veræ*, Ribben.

Géisli, *m. radius, jubar*, Straale.

Géislúng, *f. occasio*, Lejlighed.

Geislúngar, *m. pl. radii utrinqve sterni, costæ spuriæ*, de korte, uægte Ribben i Mennesket; *vid.* bríngspalir. At setia geislúnga fyrir, *pectus suum opponere*, sætte Brystet imod.

Géispa (at géispa), *oscitare, os diducere*, spærre Munden op, gabe.

Géispi, *m. oscitatio*, Gaben.

Géispa-gángr, *m. oscedo*, Gabesyge.

Géistill, *m. radius, v. baculus, qvo utuntur Xylosoleis currentes*, en Stok, som bruges af Skiløbere.

Géist, *supra modum, vehementer, rapide*, hastigen, med ilende Fart.

Géistr, *vehemens, impotentis affectus*, hæftig, fyrig.

Géit, *f. capra*, Gjed. 2) *caries lignorum*, Træste, Ormestik i Træ.

Géitar-hús, *n. caprile*, en Gjedesti. At leita ullar í géitahús, *lanam ex capris quærere*, søge en Ting, hvor enhver kunde vide den ikke var at finde.

Géita-hyrdir, *n. caprarius, ægonomus*, Gjedehyrde.

Géita-kiöt, *n. caprina*, Gjedekjød.

Géita-skégg, *n. aruncus*, Gjedeskjæg, Bukkeskjæg.

Géita-sköf, *f. lichen saxatilis*, Stenleverurt.

Géitfé, *n. pecus hircinum*, Gjeder.

Géithafr, *m. hircus*, Buk, Gjedebuk.

Géitsaudr, *m. vid.* geitfé.

Géitur (í höfdi), *f. pl. vid.* skurfur.

Gél (gól, hefi galad, at gala), *canere*, synge, gale.

Géld (galt, hefi goldid, at gialda), *expendere, remunerare*, betale, gjengjælde. Giallda þögn, *tacere, non respondere*, tie.

Géld (at giallda), *pænas dare*, straffes for noget, undgjælde. Hann galt þess lengi sídan, *diu pænas dedit*, det maatte han længe lide for. Grísirnir gialda, gömul svín válda, *scelera parentum luuntur pænis filiorum*, de Unge lide for deres Fædres Forseelser.

Géldfé, *n. pecora omnia, quæ non sunt lactaria*, golde Faar ell. Kvæg som ikke malker.

Géldi (at gélda), *castrare*, gilde. Kýrnar géldaz, *vaccæ lac non diutius dant*, Kjøernes Mælk aftager, Kjøerne sætte af, blive golde.

Gélding, *f. castratio*, Gilden. 2) *ultimum lac pecorum ante parturitionem*, den sidste Mælk af Faar (førend de føde deres Lam).

Géldínga-hnappr, *m. statice*, Faareleger, engelsk Græs.

Géldínga-madr, *m. castrator, orchotomus*, Gilder.

Géldíngr, *m. spado, evnuchus*, Gilding, Kastrat. 2) *vervex*, en Bede.

Géldiz (at géldaz), *siccescere, lac amittere*, blive gold, holde op at give Mælk.

Géldmiólk kú, *vacca non forda, v. prægnans*, en Ko som malker, uden det Aar at have havt Kalv.

Géldr-saudr, *vervex*, en gildet Vædder, en Bede.

Géld-kú, *f. taura*, en gold Ko.

Géldr, *siccus, non lactarius*, gold, som ikke malker.

Géldtr, *castratus*, gildet.

Gélgia, *f. distorta & macra facies*, en mager og ilde udseende Skabning.

Gélgiur (í þorskhöfdi), *flabella*, Fiskegjeller.

Gélgiubein, *n. radius flabelli*, Gjellernes smaa Ben.

Gélgiulegr, *ore macilento deformis*, som ser mager, skarp ud.

Gélgiuleitr, *facie ossuosa, macra*, som har et hvidt og mageragtigt Ansigt.

Gélgiuskéid, *n. ætas, à pubertate, ad juventutem*, ɔ: *adolescentia*, den unge Alder.

Géll (gall, héfi gollid, at gélla), *resonare, in-*

sonare, gjalde, skralde, give Gjenlyd. *germ.* gellen, *sonare*.

Gélt, *n. latratus*, Gjøen.

Gélti (at gélta), *latrare*, *baubari*, gjø.

Gémla, *f. ovis fæmina effæta*, et gammelt Faar som ikke mer kan faa Lam.

Gémlíngr, *m. ovis annicula*, et aargammelt Faar. *alias* Gimblíngr.

Gémlir, *m. aqvila*, en Ørn. 2) *senex imæ ætatis*, en meget gammel Mand.

Géms, *n. sarcasmus, jocus turpis*, uhøvisk Spøg.

Gémsi, *f. idem.*

Géms-mikill, *procax*, uhøvisk i Spøg.

Gémlur, *f. pl. novæ dentes senum edentulorum*, ny Tænder som gamle Mænd faa.

Géng (géck, hefi géngid, at gánga), *ire, procedere, gradi*, gaa. 2) *pedes ire*, rejse til Fods. Gánga at eiga þá konu, *eam mulierem uxorem ducere*, tage den Kvinde til ægte. Gángaz á, *congredi*, slaas med En. Gángaz í móti, *idem.* Gánga á hólm, *duellare*, duellere. Gánga af vitinu, *exire é potestate mentis*, blive gal, gaa fra Forstanden. Gánga fyrir einum, *a) præcedere*, gaa for En. *b) apparere*, møde for En. Gánga framm, *a) procedere*, træde frem. *b) de pecudibus dicitur, qvando supervivunt hyemes*, ellers om Faar, at overleve Vinteren. Gánga í borgun, *cautionem in se recipere*, gaa i Borgen, i Kavsion. Gánga í skóla, *scolam freqventare*, gaa i Skole. Gánga í fótspor, *premere vestigia*, træde i Ens Fodspor. Gánga saman, *comprimi, item decrescere, de opibus dicitur, qvando dilapidantur*, trykkes sammen, krybe ind, it. tage af (om Rigdom). Gánga saman, *dehonestari*, beskjæmmes. Gudmundr dýri þótti miög gánga saman, *Gudm. admodum dehonestari, vel inglorius reddi existimabatur*, da syntes Gudmund meget at fornedres. Gánga vel framm, *fortiter se gerere*, vise sig tapper. Gánga til grunna, *pessum ire*, forgaa. Gánga til vidar, *v.* vídis, *occidere*, gaa ned; *de sole dicitur occiduo, ubi horizon terminatur sylva, v. mari.* Gánga undir, *occidere, etiam de sole dicitur*, dale, gaa ned. Gángaz fyrir, *senescere*, blive gammel, ældes. Gángaz vid, *crescere, corpus facere*, vokse. Gánga vid, *affirmare*, vedgaa, tilstaa. Gánga einn til baka, *retorqvere*, dreje om. Gánga á einn, *a) jura alicujus violare*, fornærme En. *b) invehi in aliqvem*, skjænde paa En. *c) qvæstionem habere*, udfritte En, udlokke Sandheden. Gánga framm af sér, *ultra vires niti, v. laborare*, arbejde over sine Kræfter. Gánga af sér, *a) decrescere*, tage af. *b) in ruinam vergi, de domo*, gaa til Grunde. Gángaz fyrir einhveriu, *allici aliqva re*, lade sig lokke af noget. Gánga á sig, *minari tempestatem, de aëre dicitur*, trække op til Uve r. Gángaz undir, *promittere*, love, paatage sig noget. Gánga úr skugga um, *evidentius perspicere*, se nøje efter, gjøre sig forsikret om. Gánga frá vilianum, *invitus facere*, gjøre noget imod sin Villie. Gángaz at, *prælium incipere*, be-

gynde en Træfning. Gánga á land, *exscensionem facere*, gaa i Land, gjøre Landgang. Gánga til baka, *repedare*, gaa tilbage. Gánga úr augakollum, *exischion pati*, rykkes af Led (om Hoften). Kýrnar gánga, *vaccæ vituli:ntur*, Kjøerne løbe Tyr. Ódul gánga undan hönum, *allodia amittit*, han mister sine faste Ejendomme. Húsid géngr, *domus vergit, defetiscit, vacillat*, Huset forfalder, gaar til Grunde. Hann géngr af hinum daudum, *nec illius morte desævit*, han piner ham som en Edderkop kan pine en Flue, *i. e.* han udholder langt mer end den anden (om to som arbejde sammen). Sættin géngr saman, *pax coalescit*, Forliget kommer i Stand. Þad géngr hönum vel, *bene illi cedit*, det gaar ham godt. So géngr hvörium, sem hann er gódr til, *qvisqve suæ fortunæ faber*, enhver skaber sin egen Lykke. Málid géck á hann; *cecidit causa*, han tabte Processen. Þad mun vidgángaz, *eveniet*, det vil gaa for sig. Sá madr géngr úpp, *iste homo celebrescit*, den Mand kommer i Anseelse. Þeir peníngar gánga upp, *isti nummi dilapidantur*, de Penge fortæres. Þad géngr úr hófi, *modum excedit*, det gaar forvidt. Þar géngr á byrgdir, *cibaria deficiunt*, der række Levnetsmidlerne ikke til. Her géngr mikid á, *magni qvid hic est*, her er meget om. Þeir gángaz hiá, *prætereunt alii alios*, de gaa forbi hverandre. Láttu þér gánga vel á verk þitt, *fac cito proficiat opus tuum*, lad dit Arbejde gaa geschwindt. Láta ecki á sig gánga, *nulli cedere*, blive ved sit Forsæt.

Géngd, *f. progressus, cursus*, Gang. Fiskigéngd, *accursus piscium*, Fiskenes Nærmelse til Landet.

Géngi, *n. successus*, Fremgang. 2) *favor*, Yndest. Hann er þar í gódu géngi, *ibi acceptus est*, der er han yndet.

Géngi, *n. auxilium*, Hjælp, Bistand. Ecki er géngi, nema vígs-géngi sé, *non est comes fidus & fortis, qvi pugnam pro socio detrectat*, den er ingen tro eller brav Hjælper, der vægrer sig ved at stride for sin Ven.

Génginn, *desideratus*, savnet. 2) *præteritus*, forbi, forsvunden. Gódr er hvör génginn, illr aftr fenginn, *præterita laudamus, præsentia fastidimus*, vi savne det forbigangne, men blive kjede af det nærværende. Hönum er géngid, *desiderium illi relictum est*, han savner mange Ting. Af manni génginn, *viribus & vigore fractus*, udmattet. Af sér génginn, *idem*.

Génia, *f. securis*, en Økse. 2) *fæmina immodesta*, et uanstændigt Fruentimmer.

Génta, *f. ancilla petulans*, overgiven Tjenestepige.

Gépill, *m. cochleare patulum, latum*, en vid og stor Skje.

Gér, *n. fermentatio liqvidorum, defecatio*, Gjær, Gjæring. (N. O.)

Gér, *n. globus halecum, emergentium é mari qvando aves illis inhiant, vocantur ita con-*

junctim, en stor Mængde Sild der svømmer ovenpaa Vandet, tillige med Rovfuglene som forfølge dem.

Gér, *diductus, patulus, de hamo dicitur*, graadig.

Géran, *f. fermentatio*, Gjæring.

Géradr (dryckr), *potus, v. liqvor, adhuc fermentans*, gjærende, i Gjæring.

Gérd, *f. actio*, Handling. 2) *digestio*, Fordøjelse. *alias* görd, *infra.*

Gérdar-kækr, *m. gesticulatio*, affekteret Gebærde.

Gérdarlæti, *n. pl. simulatio*, Skrømteri, Hykleri.

Gérdi, *n. sepes, sepimentum*, Gærde.

Gérdis-tún, *n. septum gramineum*, indhegnet Pløjeland.

Gérdur, *f. dea profana, nympha*, Gerde, en hedensk Gudinde.

Géri (at géra), *facere vid. infra* göri, gjøre.

Gérfilegr, *virilis, masculus*, mandig.

Gérfi, *n. persona*, en Maske. 2) *amictus, sive armamenta*, Klæder eller Rustning.

Gérfar, *f. pl. idem.*

Gérfibúr, *n. armamentarium*, Tøjhus, Rustkammer.

Géri, *m. parelius*, Bisol. 2) *nomen lupi voracis*, en graadig Ulvs Egennavn i den gamle Gudelære.

Gérla, *probe, perfecte, clare*, tydelig, gjørligen, meget vel. *alias* görla.

Gér-nýtinn, görnýtinn, *nihil commodi negligens*, som ikke lader nogen Ting spildes, som ved at benytte alt.

Gérpi, *n. virago*, Heltinde.

Gérpilegr, *virilis*, mandig. *à* garpr.

Gérr *v.* Görr, *perfectius, clarius* gérst, *clarissime*, nøjere, nøjest.

Gérr, *factus*, gjort. Vel at sér gérr, *virtute & viribus pollens*, vel udrustet af Naturen, af store Talenter.

Gérra, *f. homo vanus & absurdus, it. gerro*, en Sladderhank, et Drog.

Gérrulegr, *absurdus, gerroneus*, urimelig, naragtig.

Gérsamlega, görsamlega, *omnino, perfecte*, ganske.

Gérsemi, *f. nom. pr. virginis venustissimæ*, en Kvindes Egennavn i den gamle Gudelære. 2) *res qvæcunqve pretiosissima*, en Kostbarhed, Klenodie.

Gérugr, *fæculentus*, bærmefuld.

Géskni, *f. vid.* késkni.

Géstabod, *n. convivium*, Gjæstebud.

Géstaherbergi, *n. hospitium, diversorium*, Værtshus, Gjæstgiversted.

Géstaskáli, *m. diversorium, pandocheum*, Gjæstehus.

Géstfedri, *m. qvi in terra peregrina, procul à propinqvis, moritur, cui hospes activus pro patre*, En som dør i fremmed Land langt fra sine Frænder, hvis Vært betragtes som hans Fader.

Géstgiafi, *m. caupo, hospes, pandocheus*, Gjæstgiver, Vært.

Géstkominn, géstkomandi, *hospes, peregrinus* Gjæst, Fremmed.

Géstqvæmd, *f. freqventia, confluxus hospitum*, megen Søgning.

Géstqvæmr, *freqvens*, som mange besøge. Þar var géstqvæmt, *freqvens ibi erat confluxus advenarum*, det Stad besøgte mange, der tog mange ind.

Géstrisinn, *hospitalis*, gjæstmild, gjæstfri.

Géstrisni, *f. hospitalitas*, Gjæstmildhed, Gjæstfrihed.

Gét (gat, hefi gétid, at géta), *generare, gignere*, avle. 2) *concipere*, undfange. 3) *cum genit. mentionem facere*, omtale, give Efterretning om. Adam gat þriá syni, þeirra var gétid, *Adam tres filios generavit, quorum mentio facta est*, Adam avlede tre Sønner, som man har faaet Efterretning om. Þess er gétid, sém gört er, *fama facti comes*, Rygtet følger Gjerningen. Géta í kollinn, *conjectura assequi*, gjætte ret. Géta góds til, *optima ominari*, haabe godt af En. 4) *acqvirere, it. sentire*, forskaffe, fornemme. Gódu dægri verdr sá gramr of borinn, er sér gétr slíkann sefa, *bono auspicio natus est rex, tantum sibi favorem acqvirens*, den Konge er født paa en lykkelig Dag, som saaledes vinder alles Yndest. Eg skal géta leyfi af kóngi, *acqviram permissionem á rege*, jeg vil faa Tilladelse af Kongen. Þorgrímr gat ástir Sigrídar, *Thorgrimus se insinuavit amoribus Sigridæ*, Torgrim vandt Sigrides Kærlighed. Leidiz margr ef gott gétr, *ducitur qvis facilius, si bene tractatur*, mangen lader sig lede med gode Midler.

Gét (gat, hefi gétat, at géta), *posse, valere*, kunne.

Géta, *f. vid.* gáta. At gétu minni, *ut conjicio*, som jeg sagde, efter min Gisning. Mér þykir lítil gétu-bót í því, *qvoad conjicere possum, parum juvabit*, efter min Tanke vil det ikke hjælpe meget.

Gétst (at gétaz), *sortibus certare*, kappes i at gjætte.

Gétraz (at gétraz), *idem*.

Gétspakr, *sagax*, vis, snild til at gjætte, opløse Gaader. Fíflin eru gétspökust, *in illis, qvæ omnibus scire negatum est, sapienti fatuus nihil cedit*, de enfoldige give de kloge intet efter i at forudse skjulte Hændelser.

Gétst, (at gétaz), *acqviescere, it. probare*, finde Behag i, samtykke. Eeki gétst mér at því, *non approbo*, det er ikke efter mit Behag.

Gétinn, *conceptus*, undfanget.

Gétnadr, *m. conceptio*, Undfangelse.

Gétnadar-limir, *m. pl. membra genitalia*, Fødselslemmer, Avlelemmer.

Gèy, *n. latratus*, Gjøen.

Gèy (gó, hefi gèyad, at gèya), *latrare*, gjø. 2) *irridere*, bele, bespotte. Spari ék eigi god géya, *ut lubet idola irrideo*, jeg sparer ikke at bespotte Guderne. Gést þú né gèya, *hospitem ne irrideas*, gjør ikke Nar af nogen Gjæst, Fremmed.

Gèyfa, *f. vapor, exhalatio*, Dunst, Uddampning. gufa.

Gèyfla, *f. ruga, plica*, en Fold, en Rynke. 2) *os distortum ut sæpe vetularum*, rynket Ansigt. *vid.* gófla.

Gèyfla (at gèyfla), *detorqvere, os ringere*, vrænge Munden. Gèyfla á fèr vörina, *os detorqvere, distorqvere*, vrænge, opspærre Munden. Gömlum kénnum vér godanum, at gèyfla á faltinu, *senio jam confectum pontificem ob salis acorem ringere docemus*, vi vil lære den gamle Forstander (Gode) at bide i det sure Æble.

Gèyfladr, *distortus*, skjæv, vrang.

Gèymd, *f. cautela, observatio*, Forvaring.

Gèymi-búr, *n. penuarium*, Spisekjælder, Forraadskammer.

Gèymi (at gèyma), *servare, custodire*, gjemme, forvare, passe paa. Þess mun ég géyma, at koma þar alldrei, *cavebo ne unqvam istuc veniam*, jeg vil tage mig i Agt for ikke at komme der.

Géymilegr, *circumspectus*, forsigtig, betænksom.

Géyminn, *sollicitus, qvi fide custodit*, paapassende, omhyggelig, tro.

Géymir, *m. custos*, Vogter, Bevarer. 2) *mare*, Hav. *vid.* Gýmir.

Géymsla, *f. custodia*, Forvaring, Varetægt. Fiár géymsla, *f. pecuaria*, Kvægets, især Faarenes Bevogtelse.

Géymslu-fé, *n. depositum*, betroet Gods.

Géymslu-hús, *n. conditorium, penuarium*, Forraadskammer.

Géymslu-laus, *neglectus, incustoditus*, ubevogtet, uforvaret.

Géymr, *m. vasta solitudo*, en stor, tom Plads, et stort, tomt Rum, det store Verdensrum.

Géys, *n. grassatio, furor, vehementia*, Frembryden, Grassering. gys.

Géysan, *f. idem.*

Géysi, *n. idem.*

Géysa (at géysa), *grassari, impetu ferri*, bryde frem, fare frem.

Géysilegr, *vehemens*, hæftig, frembrydende.

Géysíngr, *m. impetus, vehementia*, Hæftighed.

Géysi-mikill, *permagnus*, overmaade stor.

Géysi-stærd, *f. inusitata magnitudo*, overordentlig Størrelse.

Gía, *f. pandura, sambuca*, Gige; (*rectius* gígia).

Giá, *f. chasma, hiatus oblongus, it. ruptura montis*, et Gab, en Ravne i Jorden, en Fjældkløft.

Giá, *f. dissoluta securitas*, Ryggesløshed.

Giafa-bréf, *n. instrumentum donationis*, Gavebrev.

Giafmilldr, *largus, liberalis*, gavmild.

Giaf-ord, *n. consensus matrimonii, ex parte propinqvorum virginis*, Samtykke til Ægteskab af Brudens Frænder. 2) *conjugium*, Ægteskab.

Giafvaxta, *maturus, it. nubilis*, giftefærdig. Giafvaxta mey, *matura viro virgo, nubilis*, en mandvoksen Pige.

Giá-gón, *n. lascivia oculorum*, Øjekast her og der omkring. *á* giá & gón.

Giá-gónulegr, *vage circumferens oculos*, som gaber og gloer.

Giald, *n. pecunia, moneta*, Penge. 2) *debitum*, Gjæld. Hyggr æ giöf til giallda, *dosis antidosi inhiat*, noget for noget om Venskab skal holdes.

Gialda-vod, *f. pannus promercalis*, Klæde som man har til Udgifter.

Giald-dagi, *m. terminus solvendi, dies oculata calendæ*, en bestemt Dag, paa hvilken en Skyldner skal betale sin Gjæld, Termin.

Giáld-fáng, *n. probæ, vulgares merces, v. res*, alle gangbare Vare. Gialdfángs kýr, ær, hestar, klædi, *ordinariæ taxæ, v. promercalis æstimationis, sev justi valoris, vaccæ, oves, equi, panni*, Kjøer, Faar, Heste, Klæde, af sædvanlig Værdi, uden Lyde.

Gialdgéngr, *qualitate & quantitate irrecusabilis*, gyldig, gjængs og gjæv. Gialdgéng vara, *justæ merces, infucatæ*, lovlige og gode Varer.

Gialld-hús, *n. ærarium*, Skatkammer.

Giald-kéri, *m. quæstor publicus*, Rentemester, Skatmester.

Giálfra (at giálfra), *obstrepere*, buldre, larme imod. Hér giálfrar at landi, *hic terra allidit æquor*, her slaa Bølgerne ind paa Landet.

Giálfr, *n. allisio maris, ad littora*, Bølgernes Brusen imod Landet.

Giálifi, *n. petulantia, dissoluti mores*, overdreven Forlystelse, Letsindighed.

Giálífislegr, *lascivus, dissolutus*, umaadelig, overgiven.

Giálífislega, *dissolute, perdite*, skjødesløst.

Giálífis-fullr, *vid.* giálífislegr.

Giálífissamr, *idem.*

Giálífr, *idem.*

Giall, *n. scoria ferri, it. strictura*, Jernsinne, Hammerslag, *it.* Gnister.

Gialp, *f. vid.* giálfr. 2) *nom. pr. virginis gigantea.*

Gialpa (at gialpa), *vid.* giálfra.

Giamm, *n. hilares facetiæ, pr. stridor maxillarum*, lystig Skjemt.

Giamma (at giamma), *hilariter & secure indulgere jocis*, indlade sig meget i Spøg. *gs.* kiamma, *á* kiammi.

Gián, *f. vid.* Giá.

Giáni, *m. socors, securus, baro, v. barro*, tyggesløs, dorsk, efterladen.

Giarn, *pronus, proclivis, idem avidus*, gjerrig, tilbøjelig, hengiven til. Þad er hönum giarnt, *sæpe solet*, det plejer han gjærne.

Giarnan, *lubenter, libenter, ultro*, gjærne. Lífsgiarnan, *pariter ac vitam*, som Livet.

Giardari, *m. vietor*, Fasbinder.

Gift, *f. donum*, Gave, Foræring; *angl.* gift, *idem.* Hann átti fátt til fiárgiftar, *arcta erat in re*, han havde faa Ting, han kunde miste.

Gifta, *f. felicitas*, Held, Lykke.

Giftaz (at giftaz), *nubere*, giftes. Giftaz aftr, *ad vota secunda transire*, gifte sig anden Gang.

Gifti (at gifta), *nuptui dare*, *maritare*, give til Ægte.

Gifting, *f. nuptus*, Giftermaal.

Giftingar-madr, *qvi jus habet virginem nuptui dare*, en som staar for en Piges Giftermaal, Giftingsmand.

Giftumál, *n. pl. matrimonium*, Ægteskab, Giftermaal.

Giftusamlegr, *fortunatus*, heldig.

Giftusamlega, *feliciter*, lykkeligen, heldigen.

Giftr, *maritatus*, gift. Gift kona, *mulier maritata*, *uxor*, en gift Kone.

Gifur, *f. pl. gigantes fœminæ*, Jættekvinder. Gifur rata, *gigantes pedes illidunt saxis*, Jættekvinderne støde Fødderne mod Klipperne.

Gífr, *n. nugæ*, *odiosa battologia*, Sludder.

Gífra (at gífra), *blaterare*, *obstrepere*, sludre.

Gífur, *vehemens*, *avidus*, hæftig, umaadelig.

Gífurlegr, *idem*.

Gífurlega, *avide*, begjerligen, hæftig.

Gígiar-pufs, *m. aphrodita*, *volva marina*, *cunnus maris*. *vid.* hraunpufsa.

Gígur, *f. gigas fœmina*, Jættekvinde. 2) *apertura*, Aabning; (*rectius* gygr). Gígur í elldfialli, *crater*, Lufthullet, Krateren i ildsprudende Bjerge. Gígur í elldstó, *apertura*, *v. hiatus foci*, *spiramen*, Lufthul, Trækhul i Ilden. At vinna fyri gíg, *operam perdere*, tjene for intet.

Gickr, *m. audaculus*, en Gjæk, Nar.

Gil, *n. hiatus*, *fissura montium*, *alveus*, en liden Bjergkløft, Fordybning.

Gilbra, *f. inæqvalitas*, *sinus*, Krumning, Bøjning, Bugt.

Gilbra (at gilbra), *torqvere*, *sinuare*, slaa i Bugter.

Gilbróttr, *tortuosus*, *sinuosus*, bugtet.

Gildi, *n. honor*, *æstimatio*, Ære, Anseelse. Hann er í miklu gilldi, *magnæ æstimationis est*, han er i stor Anseelse.

Gilldi, *n. pretium rei æqvipollens*, lige Værdi. Sú kona er karlmanns gildi, *illa mulier*, *virago est*, *mari æqvipollens*, den Kvinde har Mands Mod og Styrke.

Gildi (gilti, hefi gilt, at gilda), *valere*, *æstimari*, gjelde, være i den eller den Pris. Þad gildir so mikid, *tanti constat*, det koster saa meget. Þad gildir vid ríkisdal, *nummum imperialem æqvat pretio*, det er af en Rigsdalers Værdi. Mig gilldir at einu, *idem est mihi*, det er mig det samme.

Gildi (gilti, at gilda), *pretium rei statuere*, vurdere, skattere, taksere. Gilda vörur á móti peníngum, *merces ad pretium argenti taxare*, fastsætte Varers Værdi mod Penge.

Gilding, *f. æstimatio*, *taxatio*, Vurdering, Skattering.

Gilding, *f. superficiaria reparatio aggeris*, Istandsættelse af den ene Side af en Væg.

Gildleiki, *m. crassitudo*, Tykhed. 2) *valor*, Pris.

Gildna (at gildna), *crassescere, corpus facere,* blive tyk.

Gildra, *f. decipula,* Fælde.

Gildra (at gildra), *laqveos tendere,* sætte Fælde, Snare for. Gildra til dýraveida, *irretire feras laqveis,* fange Dyr ved Snarer.

Gildr, *validus, probus, pretio, v. viribus et virtute,* duelig, dygtig baade i Henseende til Værdi, Styrke og Mod. 2) *crassus,* tyk. Gildr karlmadr, *vir fortis,* en rask Mand. Gildr bóndi, *prædiator honoratus,* en god, anseelig Bonde.

Gilfi, *m. res poet. pr. magnificus,* en Konge. (*rect.* gylfi).

Gilia (at gilia), *diducere, alveum facere,* udvide, skille fra hinanden; gil. Gilia konu, *mulierem stuprare,* besove et Kvindfolk.

Gilpr, *m. flexura, sinus,* en Bugt, Bøjning. *vid.* kilpr.

Gilpróttr, *tortuosus,* bugtet. *vid.* gilbróttr.

Gilprur, *f. pl. inæqualitas superficiei,* Bøjninger, Ujævnheder. *vid.* gilbrur.

Gilta. *f. scrofa,* en Grisesø.

Gíma, *f. rima, hiatus, lumen transmittens,* en Sprække.

Gímald, *n. idem ac* gíma.

Gíman, *n. idem.*

Gimbill, *m. agnus, ovicula,* et Lam. *angl.* gimmer.

Gimbla, *f. agna,* en Gimmer.

Gimbrarlamb, *n. agnellus,* et Gimmerlam.

Gimbur, *f. agna,* en Gimmer.

Gimbur-skél, *f. concha orbiculata crassa minima,* en lille Muskel.

Gími (at gíma), *dehiscere,* gabe, sprække.

Gimlir, *m. nitor, splendor,* Glands, Klarhed. 2) *æther, v. splendidissimus locus cæli,* det herligste Sted i Himmelen. Sal veit èc standa, sólu fegri, gulli þaktan á Gimli, *scio diversorium esse, sole splendidius deauratum, in illa regione cæli quæ Gimlir vocatur,* jeg kjænder en Sal, som er klarere end Solen og tækket med Guld, i den Himmelegn som kaldes Gimler.

Gimpur, *f. pl. genus qvoddam fimbriæ vestium,* et Slags Frynser, Fortred.

Gimsteinn, *m. gemma; pr. lapis splendens, v. phosphorescens,* Ædelsten.

Gín (gèin, hefi ginid, at gína), *hiare, os diducere,* gabe, spærre Munden op. Þú gèinst yfir því agni, *inescari te sinisti,* du lod dig fange med den Lokkemad.

Gin, *n. rictus, oris diductio,* Gab, Mundens Aabning.

Gina, *f. chasma nubium, radius cælestis,* Luftens Klarhed imellem Skyerne.

Ginar (at gina), *hiare, rarescere,* blive tynd, klare op. Nú ginar í loftid, *jam rarescunt nubes,* nu klarer det op i Været.

Gin-faxi, *m. character magicus,* Troldóms Tegn.

Gin-heilagr, *radians sanctitate,* højhellig. Ginheilög god, *sacro sancta numina,* de aller-

helligste Guder. Þá géngu regin öll, á raukstóla, ginheilög god oc um þad gættuz; *tum potestates cælorum in nubibus consederunt, dii radiantes & consultaverunt*, da satte Himmelens Magter sig paa Skyerne, de højhellige Guder, og holdt Raad derom.

Ginkéfli, *n. vid.* Gófla.

Gin-klofi, *m. spasmus cynicus*, Mundspærre, Krampetrækning i Ansigtet.

Ginni (at ginna), *allicere, seducere, inescare*, forlokke, narre, fange ved List.

Ginníng, *f. allectatio, inescatio*, Forlokkelse.

Ginnúngr, *m. qvi sibi imponere sinit*, En som lader sig bedrage.

Ginnúngr, *m. ala maxilla*, Kindben; *vid.* kinnúngr. Ginnúnga-gap, *oceanus arcticus*, de gamle Nordboers χαος.

Gintr, *allectus, inescatus*, forlokket, narret.

Gió, *f. vid.* giá, *lascivia*, Overgivenhed.

Giódr, *m. milvus*, en Glante. 2) *idem ac sequens*,

Gióla, *f. ventus frigidulus, aura frigida*, en kold Blæst. Fialla-gióla, *aura montana borealis*, kold Blæst paa de nordlige Jöbjærge.

Giólulegr, *flatuosus, v. ventum ominans*, vindig, som ser ud til at blæse.

Gióste (at gióſta), *gelide flare*, blæse koldt. *vid.* gusta.

Gióstugr, *frigide ventosus*, koldt blæsende.

Gióstr, *m. aura frigida*, kold Vind. *vid.* gustr.

Gióta, *f. caverna, specus, scrobs*, Hule, Gab, Hul, Grotte.

Giöf, *f. donum, it. donatio*, Gave, Skjænk, Foræring.

Giöft, *f. donatio*, Foder, Foring. Giaftarlaus, *sine donatione, v. pabulo*, som gaar ude om Vinteren, ikke fores. Ecki er giöftin á því, *non datur*, det vil ikke lade sig gjøre.

Giöfull, *largus opum*, rund, gavmild.

Giögl, *n. aqva, lympha*, Vand. Blód-giögl, *n. sangvis serosus*, vandigt Blod, Vanddelene i Blod.

Giögr, *n. fissura rupium, ubi fluctus, illiduntur*, en Sprække, Kløft i Klipper hvor Bølgerne skylle ind.

Giöll, *f. tuba*, en Trompete. 2) *petra cava*, hul Klippe. Giallar-horn, *n. tuba canora*, den højt klingende Trompet, hvori Hejmdal blæser ved Verdens Ende.

Giörd, *f. cingulus, cingulum*, Gjord, Belte. Södulgiörd, *cingula eqvi*, Sadelgjord. Tunnagiörd, *vimen*, Tøndebaand, Gjord.

Gipsa (at gipsa), *gypsare*, gipse.

Gips, *n. gypsum*, Gips. (N. O.)

Girdi (at girda), *cingere, circumdare*, omgjorde, omgive, omgjærde. At girda sig, *succingere se*, opskjørte sig, gjorde sig, opkiltre sig. Girda sig sverdi, *cingere se gladio*, spænde Sværdet paa.

Girdi, *n. vimen*, Baand, Vidie. 2) *omne lignum vietorum operi inserviens*, al Slags Træ som kan bruges til Karbaand.

Girdis-vidr, *m. idem*, Baandkjæppe.

Girdíng, *f. cingulo, zona*, Gjord, Belte. 2) *sep-*

tum, *seps, sepimentum, agger*, Gjærde, Indhegning.

Giria (at giria), *dilatare*, udvide. *vid.* gér.

Girtr, *cinctus*, omgjordet, bebunden. 2) *vietus*, et Kar som har Baand nok.

Girnd, *f. desiderium*, Begjerlighed.

Girndar-bruni, *m. æstus libidinis*, umaadelig Begjerlighed.

Girni, *n. ilia, intestina tenuia*, Tarme.

Girnilegr, *desiderabilis*, ønskelig.

Girnir (at girna), *cupere*, begjere, attraa, er begjerlig efter. Mig girnir ecki at sitia, *nolo sedere*, jeg har ikke Lyst at sidde.

Girniz (at girnaz), *cupere, expetere*, have Lyst til, være begjerlig efter.

Gírugr, *avidus*, begjerlig, gjerrig. (N. O. bedre: ágiarn, giarn). Hefnigírugr, *vindictæ cupidus*, hævngjerrig. (N. O. bedre: hefnisamr, hefndargjarn).

Gis, *n. deridiculum, cavillatio*, Narren, Drillen.

Gisinn, *rarus, hiulcus*, aaben, utæt.

Gisna (at gisna), *hiascere, fatiscere*, revne, sprække, blive utæt.

Gisnan, Gisnun, *f. hiantia*, Ridse, Sprække.

Giska (at giska á), *conjecturare*, gjætte, gjøre Slutning. (*qs.* gitska).

Gisl, *m. obses, alias olim* gils, Gidsel, *it.* Kavtionist.

Gisli, *m. idem.* 2) *radius*, Straale.

Gisling, *f. obsidatus, conditio obsidis*, Gidsel, Borgen.

Gisla (at gisla), *obsidem dare*, give Gidsel.

Gislúngar, *m. pl. vid.* Geislúngar.

Gistentr, *dentes hiulcus*, som har Tænder, der staa langt fra hinanden.

Gisti (at gista), *diversari, pernoctare*, blive Natten over et Stæd som Gjæst. 2) *recipere*, tage imod en Gjæst.

Gisting, *f. hospitium*, Herberge.

Gistr, *hospitio exceptus*, herbergeret.

Giúfr, *n. vid.* hiúfr.

Gladiel, *n. gladiolus, framea*, Dolk, Spyd.

Gladlyndi, *n. hilaritas*, Lystighed, Munterhed.

Gladning, *f. lætificatio*, Vederkvægelse, Fornøjelse.

Gladníngr, *m. idem.*

Gladsinni, *n. vid.* gladlyndi.

Gladr, *m. equus*, Hest.

Gladr, *lætus, hilaris*, glad, munter. 2) *splendens, nitens*, glat, glinsende.

Gladvær, *lætus*, lystig, munter.

Gladværd, *f. lætitia*, Munterhed, Lystighed.

Gladværi, *f. idem.*

Gláma, *f. albor, albities*, Hvidhed, deraf Navnet paa et vist Isbjerg. *inde nom. pr. montis, perpetua nive obsiti.*

Glámbles, *f. lingula alba*, hvid Blis i Panden.

Glámblesóttr (hestr), *eqvus alba lingula in fronte, ad nares usqve*, hvidblisset.

Glámbeckr, *m. apricitas*, Solskin, Varme af Solen. Þad liggr á glámbecki, *in aprico est*, det ligger under aaben Himmel, *it.* er uvis.

Glámeygdr *vid.* Glámskygn.

Glamm, *n. tinnitus*, Klang, Klingren. 2) *crepundia*, Rangle, Dukketøj.

Glammi, *m. streperus gerro*, en Gladdermund, en Vaaser.

Glámóttr, *vid.* glámblesóttr.

Glampi, *m. splendor*, *nitor*, Glimt, Skin. 2) *bracteata felicitas*, ustadig, kort Lykke.

Glampa (at glampa), *nitere*, *micare*, skinne, glinse. Þad glampar á, *refulget*, *renitet*, det giver Gjenskin.

Glamra (at glamra), *strepere*, *crepere*, larme, støje.

Glámskygn, *qvi glaucosi laborat*, som har slette Øjne.

Glámskygni, *f. glaucoma*, *achlys*, Øjensvaghed.

Glámsýni, *f. idem.*

Glamr, *n. vid.* Glamm.

Glámr, *m. vid.* Glámblesóttr hestr.

Glan, *n. expolitorum nitor*, glattede og polerede Vares Blankhed. Kaupa-glan, *fucus novarum mercium*, ny oppudsede Kramvarer.

Glanar (at glana), *lucescere*, klare op. Nú glanar til, *lucescit*, *nubes rarescunt*, nu klarer det op i Været.

Glanni, *m. valgus*, skjævbenet. 2) *importunus scurra*, en paatrængende Nar.

Glans, *n. nitor*, Glands. 2) *fulgur*, Skin.

Glansa (at glansa), *nitere*, glindse, være blank.

Glansandi, *splendidus*, blank, glinsende.

Glansi, *m. jubar*, Straale, Skin. 2) *splendor*, *nitor*, Glands, Blankhed.

Glápeygdr, *hebes oculis*, som har dunkle, sløve Øjne.

Glápi (at glápa á), *obtueri*, *intueri*, stirre paa.

Glapna (at glapnaz), *deficere*, *it. errare*, slaa fejl, *it.* tage fejl. Glapnaz gódum ef Þeir gá sín ei, *boni etiam delinqvunt*, *ni caveant*, de kloge forse sig ogsaa om de ikke tage sig i Agt. Glapnar syn, *visus hebescit*, Synet sløves, svækkes.

Glapp, *n. mala fortuna*, Uheld. Höppum og glöppum, *varia fortuna*, *it. perfas & nefas*, med afvekslende Lykke, *it.* med Ret og Uret.

Glappi, *m. fatuus*, *jactuarius*, en Dumrian, Pralhals.

Glappa-skot, *n. jactus fatuus*, dum Streg. Allir eiga glappa-skot á æfi sinni, *semel insanivimus omnes*, alle begaa en Fejl engang i Livet.

Glappa-yrdi, *n. pl. præcipitantia verborum*, Ord som tales ubetænksom.

Glappaz (at glappaz), *imprudenter facere*, gjøre noget ubetænksom, uoverlagt. Þad glappadiz uppá, *inopinato accidit*, det paakom uforventet.

Glap-skulld, *f. debitum casuale*, tilfældig Gjæld.

Glap-víg, *n. homicidium casuale*, uforsætlig Drab, Vaadedrab.

Glar-meistari, *m. vitriarius*, Glarmester. (N. O.)

Glas, *n. vitrum*, Glas. (N. O. bedre: gler).

Glasa-hríngíng, *f. cottabus*, Klingen med Glassene.

Glaseygdr, *cui humor vitreus in oculis prævalet*, glasøjet.

Glaskér, *n. pl. vasa vitrea, hyalina*, Glaskar.

Glassera (at glassera), *incrustare*, glassere. (N. O.)

Glassering, *f. encaustum*, Glassering.

Glata (at glata), *perdere*, øde, forspilde. 2) *amittere*, tabe.

Glatadr, *amissus*, tabt.

Glatan, *f. dispendium, jactura*, Fortabelse, *it.* Skade, Forlis. 2) *incuria*, Forsømmelse.

Glataz (at glataz), *perire*, fortabes.

Glatúngr, *m. suarum rerum negligens*, forsømmelig, som ikke passer sine Sager.

Glatúngslegr, *idem.*

Glatúngslega, *negligenter*, forsømmelig, skjødesløst.

Glatr, *n. vid.* Glatan. Brædr á Mödruvöllum eydda klaustra fè med glatri og heimsku, *fratres Mödruvallis dilapidarunt bona monasterii incuria et imprudentia*, Brødrene paa Mødrevalle forødede Klosterets Gods med skjødesløs Uforsigtighed.

Glaum-mikill, *clamosus*, larmende, støiende.

Glaumr, *m. resonantia, solutior lætitia*, overgiven Glædskab. 2) *strepitus*, Larm, Støi.

Gled (at gledia), *gaudio afficere*, glæde, fornøje. 2) *polire*, glatte. Nú gledr gustinn, *jam vento sævire permittitur*, nu begynder Vinden at blæse stærkere. Hann hafdi ný-glatt sverdit, *gladium nuper polierat*, han havde nylig pudset Sværdet.

Gledi, *f. lætitia*, Glæde.

Gledibragd, *n. frons serena*, mildt Ansigt, fornøjet Udseende. 2) *jocus*, Spøg.

Gledilegr, *lætus, hilaris*, gladelig, frydefuld, glædelig.

Gledilega, *hilariter*, glædeligen.

Gledilæti, *n. pl. gestus lætantium, it. jubilum*, Glædesskrig, Glædesytringer.

Gledimadr, *homo facetus*, en munter Mand.

Gledra, *f. milvus*, en Glente. 2) *procax ancilla*, en ublu Tøs.

Gledskapr, *m. vid.* gledi.

Gledst (at glediaz), *gaudere, lætari*, glæde sig, glædes.

Gleidgéngr, *varicus*, skjævbenet, skrævende.

Gleidi (at gleida), *distendere*, skræve, udspile.

Gleidr, *varus*, skjævbenet.

Gleidna (at gleidna), *vid.* glidna.

Gleipi (at gleipa), *devorare, glutire*, sluge i sig. Gleipa hveliur, *auram sorbilem haurire*, snappe efter Vædret.

Gleipilegr, *avidus, vorax*, graadig, slugende.

Gleipilega *avide*, med Begjerlighed, graadigen.

Gleipu-bein, *n. vid.* smiörva-segi.

Gleipnir, *m. vinculum superinductum, ut saccus*, Navnet paa det Baand hvormed Fenrisulven blev bunden.

Glenni (at glenna), *distendere, pandere*, udstrække, udspænde.

Glenníng, *f. distentio*, Udstrækning.

Glens, *n. jocus salax*, letfærdig Skjæmt.

Glensa (at glensa), *jocari*, skjæmte.

Glenska, *f. jocus mordax*, bidende Spøg.

Glenslæti, *n. pl. procacitas*, Overgivenhed.

Glens-mikill, *procax*, overgiven.

Glens-yrdi, *n. pl. vid.* glens.

Glep (at glepia), *interpellare,* hindre, forstyrre. 2) *caliginem oculis offundere,* forblinde Øjnene. At glepia konu, *infatuare mulierem,* forføre et Kvindfolk. Þad glepr sýn, *offuscat oculos,* det blænder.

Gleps, *n. casses, plagæ,* Jægergarn. 2) *morsus,* Bid, eg. et Forsøg til at bide, et Glams med Munden.

Glepsa (at glepsa), *dentibus arripere,* at glamse, gribe eller gramse med Munden efter noget.

Glepsyrdi, *n. pl. vid.* Glens.

Gler, *n. vitrum,* Glas.

Gler-augu, *n. pl. conspicilla, perspicilla,* Glarøjne, Briller.

Gler-flaska, *f. ampulla vitrea,* Flaske (af Glas).

Glergluggi, *m. specularium, fenestra vitrea,* et Glasvindue.

Glerhallr, *m. quartzum,* Kvarts.

Glerlitr, *m. color hyalinus,* Glasfarve.

Gler-rúda, *f. specular,* Glasrude. (N. O.)

Gler-smidr, *m. vitriarius,* Glarmester.

Glett, *n. lacessitio,* Opirrelse, Drillen. Því rídr þú í glett vid oss, *cur equitando nos lacessis,* hvorfor rider du, saaledes for at drille os?

Gletta, *f. idem.* Grágletta, *f. mordacitas,* Bidskhed.

Glettilegr, *suspectus,* mistænkelig.

Glettilega, *suspecto,* mistænkeligen.

Glettíngasamr, *pronus, ad irritandum,* som gjærne driller, opirrer andre.

Glettinn, *idem.*

Glettíngar, *f. pl. fascinamenta,* Trylleri, Fortryllelse. 2) *irritatio,* Opirrelse. Þorgils var eingi glettínga madr, *Thorgils sine periculo irritari non potuit,* Torgils var ikke til at spøge med. Þeir sóktu at í glett, *oppugnatio in irritatione constitit,* deres Angreb var kun for at drille Modstanderne.

Glettiz (at glettaz vid), *irritare, lacescere,* drille, opirre, narres med en.

Glettni, *f. irritatio,* Opirrelse, eg. Tilbøjelighed til at drille. 2) *lusus,* Spøg, Lystighed.

Glettur, *f. pl. vid.* Glettni.

Gleymi (at gleyma), *oblivisci,* glemme.

Gleyminn, *obliviosus,* glemsom.

Gleymskr, *incuriosus,* uagtsom, ubekymret.

Gleymska, *f. incuria, oblivio,* Uagtsomhed, Glemsomhed. *á* glaumr.

Gliá, *f. stratum, v. planities nitens, sev glacie albicans inde nom. pr. tesqvæ, per eandem notionem,* en Mark eller Plads, der ser hvid, glindsende ud af Sne, deraf Navnet paa en vis Hede. 2) *nitela, v. nitor,* Blankhed, Glindsen. 3) (*ex. effectu.*) Glía, *bisyll. lippitudo oculorum,* Øjensvaghed, rindende Øjne.

Gliár *vid.* Glær. 2) *color cyaneus,* lysblaa Farve.

Gliáir (at gliá á), *resplendere,* glindse.

Glidna (at glidna), *fatiscere, divaricari,* skilles ad, sprække.

Glidsa, *divaricatus,* som har spærret Benene for langt fra hverandre.

Glidrulegr, *frivolus*, letfærdig. gledra.

Glíkr, *similis*, lig. *vid.* líkr.

Glíngrari, v. Glíngurkramari, *m. nugiventus*, en som handler med allehaande ubetydelig Smaastads, en Galanterihandler.

Glíngra (at glíngra), *nitore fucato lusitare*, spille med en falsk, paasat Glands. 2) *crepere*, skralde, knarke.

Glíngr, *n. res speciosæ, nullius pretii*, Glimmer. 2) *crepundia*, Rangleri.

Glis, *n. fucus, offuciæ*, Sminke, falsk Prydelse. 2) *ornatus muliebris*, Kvindeprydelse.

Glislegr, *phaleratus, fucatus*, sminket, forfalsket. 2) *splendidus*, net, glimrende. Glisleg ord, *verba phalerata, fucata*, søde, favre Ord, Smigren. Glismæli, *idem.* Glisyrdi, *n. pl. idem.*

Glislega, *fucate, it. speciose*, falsk, *it.* net, smukt af Udseende.

Glit, *n. certum acu pingendi genus, in lino*, et Slags Brodering eller Udsyning paa Linned. 2) *nitor*, Glands, Blankhed.

Glita (at glita), *acu pingere formas in lino*, at brodere eller udsy (Linnet). 2) *nitere, renitere*, glindse, skinne.

Glitadr, *acu pictus*, broderet, udsyet.

Glitnir, *m. nitidus, splendidus*, blank, glindsende, *et inde.* 2) *serpentis nomen*, en Slanges Navn.

Glitra (at glitra), *retinere*, give Gjenskin. Gullid glitradi á móti sólunni, *reflexio radiorum solis, in auro micuit*, Guldet, som Solen skinnede paa, kastede Skin fra sig tilbage.

Glitta, *f. nitela*, Glimt.

Glittir (at glitta), *vid.* glitra.

Gliúfr, *n. pl. loca prærupta*, stejle Stæder af to Bjærge, som vende mod hinanden, Kløft. 2) *montium angustiæ*, en Snævring mellem Bjærge.

Gliúfra-göng, *n. pl. incitæ, ubi omnia sunt, impervia & inaccessa*, en Snævring imellem Bjærge hvor man ingenstæds kan komme frem.

Gliúpr, *bibulus*, som let trækker Vædsker til sig. 2) *mollis*, blød. Vats-gliúpr, *facile aquam transmittens*, som suger Vand i sig. Gliúpr pappír, *charta bibula*, Trækpapir. Gliúpr madr, *cui increpationes aliorum facile cor tangunt, ut mollescat*, blødhjærtet, bly Person.

Gliúpna (at gliúpna), *animum demittere*, lade Modet falde. *alias* glúpna.

Gliu-skin, *n. obscurus splendor solis*, svagt Solskin.

Glód, *f. pruna*, Glød. *germ.* gluth.

Glódar-auga, *hæmalops, hyposphagma*, et blaat Øje.

Glódvolgr, *tepens*, varm.

Glódheitr, *ignitulus*, meget hed, glohed.

Glóandi, *candens, ignitus*, gloende.

Glóbiartr, *candens, splendens*, skinnende, hvid, blank.

Glódar-kér, *n. ignitabulum, it. arula*, Ildpande, Fyrfad.

Glófaxi, *m. eqvus juba albescente, discolore,* en Hest der har en lys Manke.

Glófölxóttr hestr, *eqvus eodem colore,* hvidmanket (Hest).

Glófi, *m. chirotheca,* Handske, Vante.

Glói (glódi, hefi glóad, at glóa), *candescere,* blive lys, blank. 2) *nitere, splendere,* glindse, skinne.

Glop, *n. negligentia,* Uagtsomhed, Skjødesløshed. *vid.* glöp.

Glopra (at glopra), *per negligentiam perdere,* tabe noget ved Uagtsomhed. 2) *de animantibus & herbis etiam decitur qvando intempestive fœtum, v. semen projiciunt,* bruges ogsaa om Dyr og Planter naar de komme for tidlig med deres Unger eller Frø.

Glópalldi, *m. idem ac seqvens.*

Glópr, *m. fatuus, vid.* Glappi, en Nar, en fremfusende, uagtsom Person. glápi. 2) *eminus videns qvod appetit & spe frustratur,* en som ser langt borte hvad han ønsker, men gaar glip af det; *vide infra* strandaglópr. Til þess er glópr at ginna, gèlldr hver heimsku sinnar, *manet asinus, qvemcunqve asinum sors aspera fecit,* en Daare narres let, sin Dumhed maa undgjælde.

Gloppa, *f. caminus, ubi ignis subterraneus tandem erupuit, & desæviit,* en Hule, hvor den underjordiske Ild endelig er udbrændt.

Glor, *n. pallor famelici,* bleg, gusten Farve (i Hungersnød).

Glóra, *f. radius lucis, eminus intrans,* en liden lys Straale, som man ser langt fra.

Glóreygdr, *oculis micantibus,* som har tindrende Øjne.

Glóri (at glóra), *micare,* glimte, glimre: Þad glórir, *micat, in tenebris lucet,* det glimter, glor. Glórir í kattar augun, *micant oculi felini,* Kattens Øjne glo.

Glorsvángr, *fame torpescens, v. pallens,* meget forsulten (som viser sig ved en gusten Ansigtsfarve).

Glósa, *f. dictio,* Glose. 2) *interpretatio,* Udtydning. *gall.* glose.

Glósa (at glósa), *evulgare,* udbrede, gjøre bekjændt. 2) *interpretari,* forklare, udtyde.

Glossi, *m. flamma,* Ildslue. 2) *candor, splendor,* Glands, Skin.

Glossan (at glossa), *flagrare, flammas emittere,* slaa Lue ud, blusser, straaler. Glossar í, *scintillat, radiat, de glacie et ferro dicitur ubi frangitur,* det gnistrer, siges om Is og Jærn, som brækkes. *cognata sunt,* blys, blossi, glys, glossi.

Glott, *n. risus malignus, at suppressus, subrisus indignantis,* ondskabsfuld, men halvundertrykt Latter, den vredes, hævngjerriges Smil.

Glotti (at glotta), *indignanter subridere,* le, smile som en der tænker paa Hævn.

Glögglegr, *considerans,* agtsom, eftertænksom.

Glögglega, *perspicue,* klarligen, tydeligen.

Glöggskygn, *acuti visus,* skarpseende, skarpsynet.

Glöggfær, *evidens*, øjensynlig, tydelig.

Glöggr, *acutus*, *perspectus*, aabenbar, tydelig, nøjagtig. 2) *sensibilis*, *it.* *consideratus*, fornemmelig, *it.* betænksom. 3) *parcus*, knap, karrig. Hann var glöggr vid gèsti, *in hospites parcus erat*, han var karrig mod Gjæster, Fremmede.

Glöggþeckinn, *perspicax*, skarpsigtig, som tydelig kjænder noget langt fra.

Glöggþeckni, *f.* *perspicacia*, Skarpsigtighed.

Glöp, *n.* *pl.* *incuria*, *inconsiderantia*, Ubetænksomhed, Fejltagelse. Elliglöp, *n.* *pl.* *deliria senum*, gamle Folks Barndom.

Glugga (at glugga, at *v.* í þad), *aperte oculis perqvirere*, se nøje efter, stirre paa. 2) *per transennam inspicere*, se igjennem Vinduet.

Glugga-fiöl, *f.* *margo fenestralis*, Vinduesramme.

Glugga-grind, *f.* *transenna*, Tralværk.

Glugga-hlerar, *m.* *pl.* *valvæ*, Vinduesskaader.

Glugga-kista, *f.* *jugamenta*, *subscudes*, sammennaglede Fjæle, som danne et Vindue.

Glugga-rámur, *f.* *pl.* *clathri fenestrarum*, Tralværk.

Gluggi, *m.* *fenestra*, Vindue.

Gluggr, *m.* *idem.* 2) *foramen*, et Hul, en Glug.

Glumra, *f.* *tonitru*, Torden.

Glumra (at glumra), *vid.* glamra.

Glumra-gángr, *m.* *strepitus continuus*, bestandig Larm og Buldren.

Glúmr, *m.* *ursus*, en Bjørn. 2) *nom.* *pr.* *viri.*

Glumr, *m.* *strepitus*, Bulder, Allarm.

Glundra (at glundra), *confundere*, *turbare*, forvirre.

Glundr, *n.* *sorbillum tenue*, en tynd Drik.

Glúpna (at glúpna), *tristari*, bedrøves. 2) *animum despondere*, tabe Modet. *vid.* gliúpna.

Glutrun, *f.* *vita dissoluta*, uordentlig, ryggesløs Levemaade. 2) *prodigalitas*, Ødselhed.

Glutra (at glutra), *prodigere*, *dilapidare*, øde.

Glýa (at glýa einn til), *offuscare alicui oculos blanditiis*, faa En til noget ved Hykleri.

Glýari, *m.* *scurra*, en Spidsbube.

Glýa, *f.* *glaucoma*, *oculorum suffusiones*, *v.* *supra*, Øjensvaghed, rindende Øjne. glía.

Glyggr, *m.* *vid.* Gluggr.

Glym (glumdi, at glymia), *strepere*, *resonare*, larme, støje. glymr undir, *reboat.*

Glýma, *f.* *lucta*, Bryden, Kjæmpen.

Glými (at glýma), *luctari*, kjæmpe, brydes.

Glymiandi, *m.* *tuba*, *cornu*, Trompet, Basun. 2) *sonus*, Lyd.

Glýminn, *luctandi peritus*, erfaren i at brydes, at slaa sin Modstander til Jorden.

Glýmra, *v.* Glýmara-gángr, *m.* *resonantia e strepitu luctatorum*, Gjenlyd, der kommer af de Brydendes Larm. *vid.* glumragángr.

Glýmu-brögd, *n.* *pl.* *technæ palæstricæ*, Sneb eller Kneb, i at brydes.

Glýmumadr, *m.* *luctator*, en Kjæmper.

Glýmu-völlr, *m.* *palæstra arena*, Kjæmpeplads.

Glymr, *m.* *resonantia*, Gjenlyd. *vid.* glumr.

Glymt, *n. insultatio*, Pukken, Trodsen. 2) *lascivia*, Kaadhed.

Glymti (at glymta), *luctitari*, *it. insultare*, brydes idelig, *it.* begegner med Spot og Overmod. Hann glymtir nú ei lengr hér um hús, *domesticis nostris non diutius insultat*, nu fortrediger han ikke længer dem her i Huset. Qvígan glymtir um kálf, *vitula lascivit, etiam si fœta sit*, Kvien er springsk endskjøndt den er med Kalv.

Glypia, *f. tomentum rarum et rude*, slet, grov Uldentøj.

Glypiulegr, *rarus & rudis*, grov, tynd, strid. *vid.* gliúpr.

Glýr *v.* Glýri, *m. cachinnus*, Skoggerlatter.

Glýra-hlátr, *m. idem.*

Glyrna (at glyrna í), *oculis lucifugis spectare*, se i Mørke.

Glyrnur, *f. pl. oculi noctu videntes*, ɔ: *felini*, Øjne, som se i Mørke, ɔ: Katteøjne. At feria í glyrnurnar, *intendere oculos*, se skarpt paa.

Glys, *n. vid.* glis *supra.*

Glyssir (at glyssa, í *v.* úr), *scintillare*, gnistre, funke.

Glytia, *f. vid.* glýa.

Glytar (at glyta), *obscure renitere*, give et mørkt, svagt Skin; *alias* glytia. Glytar vid skallinn á Goda ydrum, *calvities vestri curionis refulget*, Eders Gode (ɔ: Forstander) er saa skaldet som en Steen.

Glytta, *f. micamen*, *micatio*, Glimt.

Glyttir (at glytta í), *micare*, glimte.

Glædi (at glæda), *succendere*, antænde, gløde. Glæda elld, *prunas succendere*, antænde Ild, gløde.

Glædur, *f. pl. prunæ ignis*, Gløder. At kasta á glædur, *a*) *ignem nutrire*, kaste noget i Ilden. *b*) *primum impetum appetitus pacare*, dræbe, dæmpe sin Lyst, Begjerlighed i Fødselen.

Glædr, *coruscans*, tindrende, funklende. Glædr elldr, *ignis coruscans*, brændende Ild.

Glætör, *f. periculum*, *iter periculosum*, en Fare, farlig Reise.

Glæfara-göng, *vid.* Gliúfragöng. 2) *iter maritimum*, Reise til Søs.

Glæfara-ferd, *f. iter periculosum*, en farlig Reise.

Glæfra-ferd, *f. idem.*

Glæfir, *m. cassida*, *galea*, Hjælm.

Glægnapaz *v.* Glænapaz, *nudus circumflari aura frigida*, være tyndklædt ude i Kulde. *á* glær & napr.

Glæpaz (at glæpaz), *decipi*, bedrages. 2) *lascivire*, være kaad. Nú ætlar gömlum at glæpaz, *jam etiam senes lasciviunt*, *v.* *mente labuntur*, nu begynder ogsaa de gamle at være kaade eller tage feil.

Glæpugr, *facinorosus*, udædisk, forbrydersk.

Glæpr, *m. facinus*, *scelus*, ond Gjærning, Misgjærning. 2) *error*, *præcipitantia*, Feil, Overilelse. Glæpa madr, *facinorosus*, Misdæder.

Glær, *m. mare*, Søen. 2) *aer*, Luft, Vejr. At kasta á glæ, *in mare*, *v.* *in aera projicere*, kaste noget i Søen eller i Vinden.

Glær, *illustris, clarus*, lys, klar. 2) *relicinus*, strid, strittende. Glær himin, *aer clarus*, klar Luft.

Glæra, *f. facula*, et lille Blus. *vid.* glóra.

Glæríng, *f. fulguratio, ignis prosiliens fatuus*, Gnistren.

Glæru-skin, *n. vid.* glæra.

Glæsi (at glæsa), *polire, mundare*, glatte, polere.

Glæsilegr, *splendidus*, smuk, glimrende.

Glæsilega, *splendide, ornate*, sirligen, net, glimrende.

Glæsi-madr, *vir splendidus*, en stadselig Mand.

Glæsi, *n. splendor, albities*, Glands, Sirlighed.

Glæsir, *m. idem.* 2) *res splendida*, en sirlig Ting. 3) *arbor poetarum aurifera*, et guldbærende Træ hos de gamle mytiske Digtere.

Glæsis-vellir, *m. pl. campi amæni sive glaciales*, en yndig Egn eller en Mark bedækket med frussen og tindrende Sne. 2) *nom. pr. ditionis cujusdam Jötunheimorum, hodie Siberiæ*, Navnet paa et Landskab i Jøtenhejm (det nuværende Finland eller svensk Nordland).

Glæstr, *splendidus, politus*, poleret, skinnende. 2) *pruinam, v. nive albicans*, som tindrer af frussen Sne eller Rimfrost.

Glæta, *f. humor*, Vædske.

Gná, *f. nom. mulieris.* 2) *arboris genus*, et Slags Træ.

Gnadd, *n. vid.* gnaud.

Gnadda (at gnadda), *vid.* at gnauda.

Gnag, *n. rosio*, Gnaven, Nagen. *vid.* nag.

Gnaga (at gnaga), *rodere*, gnave, nage. *vid.* naga.

Gnak, *n. stridor*, Støj, Knarken.

Gnaka (at gnaka), *stridere*, knarke, suse, hvine.

Gnap, *n. mare, æquor*, Sø, Hav. 2) *Syrtes, brevia*, et Rev i Havet.

Gnapi, *m. aura aspera, gelida*, kold Blæst.

Gnapandi, *m. idem.*

Gnapi (at gnapa), *intentus intueri*, se stivt, opmærksomt paa noget. 2) *inhiare*, hige efter. 3) *cæli sævitiæ exponi*, udsættes for ondt og godt Vejr.

Gnata (at gnata), *collidi*, støde sammen, paa hinanden. Grióthiörg gnata, *saxa colliduntur*, Klipper støde sammen.

Gnauda (at gnauda), *lamentari, misere queri*, jamre sig, klynke.

Gnaud, *f. canum latratus*, Hundegjøen. Hundagnaud, *idem.* 2) *ejulatus & querela miserorum*, Klage, Jamren. Leidiz mèr at heyra gnaud ydra, *tædet audire querelas vestras*, jeg er bleven kjed af at høre eders Klagen.

Gnaudr, *m. idem.*

Gneip, *f. vid.* Greip, *v.* neip.

Gneisti, *m. scintilla*, Gnist. *vid.* neisti.

Gnest (at gnesta), *strepere*, larme. 2) *superbire*, hovmode sig, stoltsere.

Gníst, *n. stridor*, Hvinen, Knarken.

Gnístran, *f. idem.*

Gnístr, *n. idem.*

Gnísti (at gnísta), *stridere, crepere*, hvine, knarke, larme. Gnísta tönnum, *frendere, stridere dentibus*, skjære Tænder.

Gnod, *f. navis actuaria, galera*, Jagtskib, Smakke. 2) *nom. pr. liburnæ qvondam.*

Gnóg, *satis*, nok. *vid.* nóg.

Gnóglega, *abunde, satis*, nok, overflødigen.

Gnóglegr, *abundans*, tilstrækkelig eller overflødig.

Gnógsamlegr, *idem.*

Gnógt v. Gnótt, *f. abundantia*, Overflødighed. Gnógta madr, *qvi bonis abundat*, en som har overflødig Rigdom.

Gnógr, *abundans*, overflødig.

Gnöp, *f. prominentia*, Udhæng, Fremragen.

Gnöp, *f. idem.* 2) *nasus*, Næse. Þá hlióp í gnöpina á hönum, *tum excanduit*, da blev han vred (*qv.* gal i Snuden).

Gnötra (at gnötra), *tremere*, bæve, ryste. Tennurnar gnötra, *dentes trement, v. colliduntur*, Tænderne ryste, danse.

Gnudd, *n. murmur*, Mumlen, Murren. 2) *rogatio*, Beden, Begiering.

Gnudda (at gnudda), *murmurare*, knurre, brumme. 2) *rogationes freqventes facere*, bede meget, idelig.

Gnúpleitr, *pronus, cernuus, prominenti fronte*, som luder, bøjer Hovedet ned. 2) *torvus, vultu minax*, barsk, af bistert Aasyn. Hel var gráleit og gnúpleit, *Morra erat facie furvam & vultu minaci*, Hel (Dødens Gudinde) var mørk og barsk.

Gnúpr, *m. promontorium*, Forbjærg. 2) *prominentia montis*, en Bjærgtop, Pynten af et Bjærg. *vid.* núpr.

Gný (gnúdi, *v.* gnuddi, hefi gnýd, at gnýa), *fricare, it. subigere*, klaa, kradse, gnide, *it.* arbejde, ælte (kný). 2) *vi exponere*, udsætte for Voldsomheder. Stormurinn gnýr á húsum, *domus tempestatibus expositæ sunt*, Husene ere udsatte for stærke Storme. Mest gnuddi á Sturlu, *Sturla insectationibus & injuriis maxime expositus erat*, Sturla var mest udsat, det gik mest ud over ham.

Gnydr, *m. aqvarum strepitus*, Vandets Susen. gnaud.

Gnyda (at gnyda), *subigere*, arbejde igjennem, ælte (Sv. knåda).

Gnýpa, *f. fastigium montis prominens*, Pynten af et Bjærg.

Gnýptr, *præruptus*, stejl, brat.

Gnýr, *m. tumultus, strepitus*, Gny, Larm. Vopna-gnýr, *strepitus armorum*, Vaabengny, -bulder.

Gnæ (at gná), *vid.* næ.

Gnædi (at gnæda), *perflare, it. stridere*, larme, gjennemblæse. Vindr gnædir á húsum, *ventus verberat domus*, Vinden pisker, stormer paa Husene.

Gnædíngr, *m. aura frigida jugis*, kold Vind.

Gnæfi (at gnæfa), *eminere exserere se*, staa op i Vejret, rage ud over.

Gnæfrar, *m. pl. tignorum procerum capita, ultra contignationem eminentia qvæ eam continent & omnes angulos contignant*, de udstaaende Ender af Tømmerstokkene i et Træhus ved alle Hjørner. *vid.* næfrar.

Gnæfr, *m. sæpius in plurali* Gnæfrar, *cortex liber*, Bark, Birkebark. *vid.* næfrar.

Gnæfr, *procerus*, *celus*, høj, som rækker op i Vejret.

Gnægd, *f. abundantia*, Overflødighed.

God, *n. idolum*, en Gud, Afgud, Afgudsbillede. 2) *pupa*, et lidet Pigebarn.

Goda-dryckr, *m. nectar*, Gudernes Drik.

Goda-hof, *n. delubrum*, *fanum*, Afgudstempel.

Goda-matr, *m. ambrosia*, Gudernes Spise.

Goda-prestr, *m. flamen*, Afguds-Præst.

Gódfengr, *mitis*, *tractabilis*, lemfældig, føjelig, godlidende.

Gódfrægr, *virtutibus clarus*, bekjendt fra en god Side.

Gódfús, *benignus*, godhjertet, velvillig.

Gódfýsi, *f. benignitas*, Godhed, Velvillighed.

Godgá, *f. irrisio deorum*, *blasphemia*, Gudernes Bespottelse.

Gódgèngr (hestr, *equus*), *gradarius colatorius tolutarius*, *asturco*, som gaar jævnt og let (om Heste).

Gódgèrd, gódgörd, *f. beneficium*, Velgjerning.

Gódgèrdasamr, *beneficus*, godgjørende.

Gódgiarn, *benignus*, velvillig, gunstig.

Gódgirni, *f. benignitas*, Gunst, Godhed.

Gódgripr, *m. res pretiosa*, en kostbar Ting. *vid.* dýrgripr.

Gódi, *m. bonitas*, *probitas*, Ærlighed, Oprigtighed. 2) *proventus*, *lucrum*, Baade, Gevinst.

Godi, *m. curio*, *pontifex*, *præfectus sacrorum & judiciorum*, Tempelforstander, Herredsforstander.

Gódkunnr, gódkunnugr, *boni nominis*, som er bekjendt fra en god Side, har et godt Rygte.

Gódlátr, *mitis*, mild, lemfældig, godlidende.

Gódlátlegr, *facilis*, *comis*, venlig, artig.

Gódlyndr, *mansvetus*, fredsommelig, god at komme til rette med.

Gódmenni, *vir probus*, *bonus*, en god, ærlig Mand.

Gódmenska, *f. probitas*, Oprigtighed, Ærlighed.

Godord, *n. pontificatus*, Tempel- og Herredsforstanderskab.

Godords-madr, *m. vid.* Godi.

Gódordr, *verbis benignus*, venlig i Tale.

Gódqvendi, *n. bona mulier*, en god Kvinde.

Gódrædi, *n. pietas*, Fromhed, Retskaffenhed. 2) *benevolentia*, Velvillighed.

Gódrádr, *pius consultor*, som giver gode Raad.

Gódsamr, *vid.* Gódgiarn.

Gódsemi, *f. vid.* Gódgirni.

Gódverk, *n. pl. bona opera*, gode Gjerninger.

Gódvikni, *f. favor*, *studium*, Gunst, Velvillighed.

Gódvikinn, *benevolus*, gunstig, artig.

Gódvild, *f. vid.* gódvikni.

Gódviljadr, *benevolus*, velvillig.

Gódvilinglega, *ultro*, *sponte*, godvilligen.

Gódviliugr *vid.* Godviliadr, godvillig.

Gódvili, *m. vid.* gódvikni, Velvillie.

Gódr, *bonus*, god.

Góma, *f. capistrum*, et Bidsel. *vs.* gómla *à* gómr.

Goggr, *m. uncus ferreus piscatorum*, en Jern-krog, som Fiskerne bruge.

Gogga (at gogga), *unco attrahere*, faa fat paa en Fisk med saadan Krog.

Gói, *f. nom. pr. virginis.* 2) *nomen mensis, qvo sol peragrat signum piscium, hoc tempore æstuaria maxima sunt qvæ* gói-ginur *vocantur*, Enden af Februar og Begyndelsen af Marts, Navnet paa den Maaned, da Solen gjennemvandrer Fiskenes Tegn. I den Tid falder den største Havbrusen, som kaldes:

Gói-ginur, *f. pl. æstuaria verna, v. martia*, Foraars eller Marts Brænding.

Gói-bitill, *m. eqvisetum vernum, v. hyemale*, Poler-Padderok.

Gól, *n. ululatus, latratus*, Tuden, Hylen, Gjøen.

Gola, *f. aura frigida*, kold Vind, en Kuling. *vid.* gióla. Fiallagola, *aura montana*, kold Vind, der kommer fra Bjergene, Landkuling. Hafgola, *aura pelagica*, Havkuling.

Góla (at góla), *ululare*, (*phocarum*), tude, som Sælhunde. Hann gólar í görn, *intestina illi latrant*, hans Mave knurrer.

Golar (at gola), *flare, spirare*, blæse. Nú golar, *ventus jam spirat*, nu blæser det.

Goldinn, *solutus*, betalt. Goldnar skuldir, *nomina expedita*, betalt Gjæld.

Gólegr, *mollis, delicatus*, kræsen. 2) *magnificus*, stadselig, prægtig.

Gólf, *n. pavimentum*, Gulv. At leggia gólf, *pavire, pavimentare*, lægge Gulv. 2) *caupona, catogeum*, Bod, Værelse. At fara í fornu gólfin, *resumere vires*, faa Kræfter igjen.

Gólf-steinn, *m. tessera*, Gulvsten.

Golgrænn, *cymatilis*, vandblaa.

Gollr, *m. pericardium, arvina repletum*, Hjertepungen eller Hinden om Hjertet i Faar fuld af Fedt.

Gollur-skinn, *n. pericardium*, Hjertepung.

Golsi, *m. ovis ventre furvo*, et Faar som er mørkt, sort under Bugen.

Golsóttr, *ventre furvo*, som er mørk, sort under Bugen. *vid.* haustmögóttr.

Golþorskr, *m. asellus pelagicus maximus et macerrimus*, den store magre Havtorsk.

Gómbein, *n. pl.* (i fíngrum) *metacondyli*, det yderste Ben i Fingeren.

Gómbein, *n.* (í munni), *os palati*, Gane-Ben.

Gómfilla, *f. glandulæ salivales*, Spyttekirtlerne.

Góm-spari, *m. vid.* gófla. sperri.

Gómr, *m. palatum*, Gane.

Gómr, *m. digiti extremitas, metacondylus*, det yderste Led i Fingeren.

Gón, *n. oculorum indulgentia*, Øjekast hid og did.

Góna, *f. rostrum vituli marini*, en Havkalvesnude.

Góni (at góna), *intentus spectare*, se stivt paa.

Gopi, *m. cavitas, capedo aperta*, Hulhed, Aabning; *á* gap. Haltu fyri gopann á þér, *stringe rostrum*, ti stille. Pils-gopi, *perizoma adstrictum*, tilknappet, eller tilsnøret Pels.

Gor, *n. fœnum in primo ventriculo ruminantium*

animalium, ante chylificationem; vulgus excrementa intestinorum ita vocat, & inde iis est: gorgér, Føden i den første Mave paa drøvtyggende Dyr, men gemenlig bruges det om alt det, som er i Tarmene, i hvilken Betydning den danske Almue ogsaa siger: Gor.

Gorgèr, *n. fermentatio fecum*, Bærme-Gjæring. *metaph. fastus insolens & vanus*, Hovmod, Stolthed.

Gorbor, *m. corvus*, en Ravn.

Gorblautr, *permadidus*, gjennemvaad.

Gorhnikill, *m.* (i saudarvömbum, af ullu) *ægagropilus*, et Slags sammenvoksen Kugle af Uld som undertiden findes inden i Faars Indvolde; *vulgo Bezoar.* 2) i hestamögum af hári, *hippolitus*, en saadan af Haar i Hestemaver.

Gorkúla, *f. fungus fimetorum campanulatus*, Paddehat.

Gormánadr, *m. October, tempus mactationis*, Slagtemaaned.

Gormr, *m. terra lutosa, cænum, ablutes*, et dyndet Jordsmon. 2) *intestina piscium ilia spec. lupi marini*, Fiskeindvolde, især af en Søulv.

Gort, *n. gloriatio*, Praleri.

Gorta (at gorta), *gloriari*, prale.

Gortari, *m. jactator*, Praler.

Gortsamr, *jactabundus*, pralende.

Gosar (at gosa), *spirare*, blæse, puste. Hér gosar um, *hic ventus omnia perflat*, her blæser Vinden om.

Gosi, *m.* (i spilum) *mastrucatus*, Knægt i Kort.

Gosúngr, *m. vestis ampla pellicea, mastruca*, Skindpælts.

Got, *n. fœtura piscium*, Fiskeæg, Fiskeleg.

Gota, *f. idem.* 2) *ovarium piscium*, Fiskerogn.

Goti, *m. equus*, Hest.

Gotrauf, *f. os egestionis piscium.*

Gotnar, *m. pl. viri strenui, milites*, raske Krigsfolk.

Góts, *n. opes, gaza*, Gods, Rigdom.

Gotúngr, *m. pullus equinus*, Føl. 2) *asellus fœmina, post fœturam*, en Huntorsk efter at den har kastet Legen.

Göfga (at göfga), *venerari, celebrare*, tilbede, hædre, prise.

Göfuglegr, *venerandus*, ærværdig.

Göfuglega, *cum veneratione*, ærværdigen, anselig, ypperlig.

Göfugleiki, *m. nobilitas, claritas*, Adel, Fornemhed, Ypperlighed.

Göfugr, *nobilis, clarus*, anselig, ypperlig, fornem.

Göfuglyndi, *n. generositas*, Ædelmodighed.

Gögn, *n. pl. emolumenta*, Gavn, Nytte. 2) *instrumenta, utensilia*, Redskaber, Husgeraad. Gögn (i máli), *probationes semiplenæ*, Halvbevis i en Sag.

Göll, *f. detrimentum, damnum*, Skade, Forlis. Fiörgöll, *dispendium vitæ*, Livets Forlis.

Göltri (at göltra), *excubias pedes agere, frigori expositus*, staa paa Vagt, gaa frem og tilbage paa sin Post i Kulde.

Göltur, *n. tales excubiæ itantium*, en saadan Post eller Vagt, hvor man gaar frem og tilbage.

Göltr, *m. verres*, en Orne, Galt.

Göngull, *ambulatorius, ititans*, som gjærne gaar, løber omkring. Þér verdr göngult, *ititas*, du har nok at løbe efter.

Göngu-ló, *f. vid.* kóngul-ló.

Göngumadr, *m. ambulator*, Vandringsmand. 2) *mendicus*, Tigger.

Gönur, *f. pl. cursus devius*, Løben fra den rette Vej, Bissen.

Gönu-hlaup, *n. idem.* At hlaupa í gönur, *in devia proruere*, løbe blindt frem, bisse.

Görd, *f. pactum*, Fordrag, Forening, Akkord. 2) *sententia laudum, arbitrium*, Dom, Kjændelse.

Gördar-madr, *arbiter*, Dommer, Voldgiftsmand.

Gördar-kjækr, *m. gesticulatio*, Gebærdespil.

Gördar-læti, *n. pl. affectatio*, tvungne Gebærder.

Gördir, *f. pl. facta, acta, negotia*, Gjerninger.

Gördr, *factus*, gjort.

Görfi, *n. apparatus*, Tilbehør, Rustning, Udrustning. *vid.* gérfi.

Görfibúr, *n. promtuarium*, Forraadskammer. *vid.* gérfibúr.

Görfuglegr, *virilis, qvadratus*, mandig, dygtig af Udseende.

Görfuglega, *viriliter*, mandigen, dygtigen.

Görfugleiki, *m. præstantia corporis*, Dygtighed, Drabelighed.

Göri (at göra), *facere*, gjøre. Göra af einum, *a) laudare aliqvem*, gjøre meget af En. *b) mulctare aliqvem*, mulktere En. Göra af landi, *relegare*, forvise Landet. Göra á hluta manns, *injuriam viro facere*, fornærme En. Göra at fötum, *vestes interpolare*, istandsætte, gjøre ved Klæder. Göra at einum, *aggredi, v. gladio ferire*, angribe, hugge til En. Göra bæn, *precari*, bede, gjøre sin Bøn. Göra eftir einum, *adduci, v. afferri curare*, lade En hente, sende Bud efter En. Hann gördi eftir bændadætrum, *filias prædiatorum rapuit, v. per vim adduci fecit*, han lod Bøndernes Døttre hente til sig. Göra fyrir, *cohibere*, holde inde, tvinge, stille. Göra fyri mann, *a) malis artibus impotentem reddere*, gjøre en Mandsperson udygtig ved Troldom. *b) diris devovere, v. fascinare*, forbande, forhekse. Göra fyri vef, *telam nectere*, væve. Göra gott af sér, *bonum virum se præstare*, vise sig som en god Mand. Göra grein, *v.* greinarmun á, *distingvere*, gjøre Forskjel paa. Göra einum til, *molestiam alicui creare*, fornærme, fortrædige En. Göra frá sér, *ablegare*, sende bort. Göra hávada, *clamorem excitare*, gjøre Allarm, Spektakler. Göra heidr, *in honore habere*, ære, have Respekt for En. Göra íllt af sér, *malignitatem prodere*, vise Ondskab. Göra lágt undir höfdi, *contemtui exponere*, vise Foragt for. Göra mikid at verkum, *multum efficere*, udvirke meget. Göra med hiónum, *nuptias celebrare*, stifte et Ægteskab. Göra nýmæli, *novellas ferre*, for-

tælle Nyheder. Göra ord á, *evulgare*, udbrede, gjøre bekjendt. Göra ord, *nuncium mittere*, sende Bud. Göra reikníng, *rationem reddere*, gjøre Regning, Regnskab for. Göra sér upp sótt, *morbum simulare*, forstille sig syg, gjøre sig syg. Göra skírslur, *a*) *inqvirere*, randsage, forhøre. *b*) *ordalio probare*, vise sin Uskyldighed med Jærnbyrd. Göra statt og stödugt, *ratum facere*, fastsætte. Göra tíund, *decimare*, give Tiende. Göra til fé, *laniare*, slagte Faar. Göra til eins, *aggredi aliqvem*, angribe En. Göra vel til eins, *v.* einum, *gratificare alicui*, gjøre vel imod En, vise Tjeneste. Göra um málid einn, *unus solus arbiter esse*, være ene Dommer i Sagen. Göra vidnám, *obsistere*, gjøre Modstand. Göra úpp miólkina, *v.* skyrid, *lac coagulare*, lade Melken løbe sammen. Göra út af vid einn, *perimere*, slaa En ihjel, gjøre det af med En. Göra út af vid verkid *consummare*, fuldbringe et Arbejde. Göra sér útbriót, *irritando prævenire*, forekomme noget ved at ophidse En. Hann gördi vel til, *multa præstitit*, han gjorde meget. Þar gördiz so mikid at, *adeo invaluit*, det gik det saa vidt. Göri, *verbum auxiliare*, et Hjælpeord til at omskrive Datiden eller Imperf. f. Eks. Hann gördi at líta, *vidit*, han saa (ligefrem: han gjorde se.) Göri, *verbum neutrum*, et gjenstandsløst Gjerningsord: at blive, indtræffe. Þá gördi hallæri, *annonæ caritas incidit*, da indfaldt en Hungersnød (i denne Betydning bruges det ogsaa ofte i Lideformen ell. *passivum*).

Görla, *prorsus, manifeste*, tydeligen, gjørligen, grandgiveligen. *qs.* görlega, gèrlega, gèrla.

Görn, *f. in pl.* garnir, *intestina tenuia*, Tarme, Smaatarme.

Görníngar, *m. pl. actus*, *facta*, Gjerninger. 2) *artes magicæ*, Hekseri.

Görníngr, *m. contractus*, *transactio*, Fordrag, Forhandling. 2) *actus*, Gjerning, Handling.

Görníngs brèf, *n. instrumentum*, *tabula*, Testament.

Görníngs-meniar, *corpus delicti*, Levninger af et Værk.

Görnýtinn, *minutias bene curans*, som nytter alle Slags Smaating, benyttelig.

Görr, *plenius*, tydeligen. Görst, görast, *plenissime, optime*, bedst, tydeligst.

Görr, *factus*, *vid.* gördr. Görr úr landi, *proscriptus*, dømt til Landflygtighed.

Görsamlega, *vid.* Görla.

Görvallr, *omnino omnis*, hele.

Görvur, *vid.* görr, *v.* gördr. Hann leggr allt á görva hönd, *manibus pollet & ad omnia feliciter eas applicat*, han arbejder alt hvad han foretager sig mesterligen.

Götóttr, *foraminatus*, fuld af Huller, hullet.

Götva (at götva upp), *pervestigare*, opspore, udforske, opdage. *vid* gata.

Götvadr, *pervestigatus*, udforsket.

Grábakr, *m. serpens*, Slange.

Gráblár, *glaucus*, graablaa.

Gráblinda, *f. glaucoma*, en graa Plet i Øjet.

Grád, *n. gula, aviditas*, Slugvorrenhed, Graadighed. 2) *fluctuatio maris*, smaa Søbølger.

Gráda, *f. gradus*, Grad. (N. O.)

Graddi, *m. taurus*, Tyr. 2) *petulcus*, en som løber paa og støder.

Gradfé, *n. pecus masculum*, Kvæg af Hankjønnet.

Grádi, *m. fermentum butyri*, Syrlighed i Smør.

Grádugr, *vorax, gulosus*, graadig. 2) *intempestus*, meget heftig.

Gráduglega, *gulose*, graadigen. 2) *inquiete*, uroligen.

Gradúngr, *m. taurus*, Tyr.

Gradr, *admissarius, non castratus*, ugildet.

Grádýr, *n. lupus*, Ulv.

Grádýri, *n. idem.*

Grafall, *m. cælum, cæles*, Gravstikke, Mejsel.

Grafari, *m. fossor, fossarius*, Graver.

Graf-götur, *f. pl. cuniculi sive viæ pedibus animantium erutæ*, Fodsti, som er traadt dybt ned i Jorden. At fara í grafgötur, *sollicite explorare*, efterforske nøje.

Graf-kyrr, *immotus, quasi humatum corpus*, ubevæget, saa stille som en Mus.

Grafníngr, *m. fossio*, Gravning.

Grafnár, *m. homo vivus, terræ datus*, en der levende er begravet.

Graf-silfr, *n. argentum fossile*, Sølv som opgraves af Jorden.

Grafskrift, *f. epitaphium*, Gravskrift.

Graf-steinn, *m. cippus*, Gravsten.

Gráfölr, *cineraceus*, askegraa.

Graftól, *n. pl. instrumenta fossorum sive sepulcralia*, Graveredskaber.

Graftar-kaun, *n. apostema, abscessus*, en Ædderbyld.

Gráfygla, *f. vid.* Gragás.

Gráfygli, *n. vid.* Grágiæs.

Grágás, *f. vid.* Grágiæs.

Grágás, *f. codex legum reip. nostræ olim, impactus pelle anseris*, Graagaas, den gamle islandske Fristats Lovbog (formodentlig fordi den var indbunden i Gaaseskind).

Grágiæs, *f. anser griseus, ferus*, Graagaas.

Gráhærdr, *canus*, graahærdet.

Grájurt, *f. gnaphalium montanum*, Bjærg-Evigheds-blomst.

Grákèmdr, *mixtus ex albo & nigro colore, pectitus ex utrius coloris lana*, sammenkartet af hvid og sort Uld, spættet, blandet.

Grá-klæddr, *levcophæatus*, graaklædt.

Gráleikinn, *sævus, malignus in ludo*, slem at lege med.

Grallari, *m. graduale*, Salmebog.

Grályndr, *truculentus, malignus*, lumsk, af ondt Sindelav.

Grámáfr, *m. larus hornotinus vulgaris*, Graamaage.

Grámönóttr, *jubâ griseâ*, graamanket.

Gramr, *m. poet. Rex, sc. sceleratis iratus*, en Konge.

Gramr, *iratus, infensus*, vred, fortørnet, gram.

Gramr, *m. cerberus, per metathesin pro* Garmr. Hafi hann allir gramir, *furiis litator*, gid han var Fanden i Vold.

Grámúnkr, *m. frater ordinis franciscani*, en Fransiskaner Munk, Graabrødrene.

Gran, *n. granum* $\frac{1}{24}$ *scrupuli*, et Gran. Ecki gran, *ne qvidem*, ikke det allermindste. gry.

Grána (at grána), *canescere*, blive graa. Gránar gamanid, *jocus pejoratur, in scommata, v. injurias desinit*, nu bliver det til Alvor.

Grand, *n. noxa*, Skade. 2) *granum*, Grand.

Granda (at granda), *nocere*, skade, gjøre Ondt.

Grandi, *n. colliculus*, en liden Høj, Bakke.

Grandlaus, *integer, candidus*, retskaffen, uskyldig. 2) *sine noxa*, som gjør intet Ondt.

Grandleysi, *n. probitas, sinceritas*, Uskyldighed, Fromhed.

Grandvar, *probus, innocens*, from, uskyldig.

Grandvarlega, *exqvisite*, med stor Flid.

Granngiæfilegr, *exqvisitus*, udsøgt, nøjagtig.

Granngiæfilega, *sollicite*, med Flid, nøje, granngivelig.

Granni, *m. vicinus*, Nabo, Grande.

Grann-kona, *f. vicina*, Naboerske, Nabokone.

Granna-stefna, *f. conventus vicinorum, de necessitatibus oeconomicis*, Naboers Sammenkomst (Sognestævne).

Grannleitr, *facie macilentus*, som har maveragtig Ansigt.

Grannlegr, *gracilis*, spæd, tynd.

Granspréttingr, *m. vesticeps*, mandvoksen, som har Skjæg.

Grannr, *tenuis, gracilis*, smækker, tynd af Vækst. 2) *exqvisitus*, nøjagtig. Þad sá hann grant, *perspicue vidit*, det indsaa han nøje. Þeir leitudu grant, *exqvisite, etiam minima rimati sunt*, de ledte nøje, gjennemsøgte alt smaaligen.

Grannvaxinn, *gracilis*, tynd, smækker.

Grannvitr, *fatuus, insipiens*, uklog, vanvittig.

Grápappír, *m. charta bibula, v. emporetica*, graat Papir, Trækpapir.

Grár, *griseus, glaucus, cinereus*, graa. 2) *malignus*, ondskabsfuld. grár í gèdi, *v.* grályndr. Grátt silfr, *argentum ærosum, promercale*, urent og uægte Sølv. Þeir elldu lengi grátt sylfr, *mutuis injuriis diu certabant, qvasi dicas: eorum argentum diu in igne fuit, at nunqvam purum evasit*, de fornærmede hinanden i lang Tid.

Gras, *n. gramen (spicatum)*, Græs, en Urt.

Grasa-fiall, *n. mons lichenifer*, et Fjæld, hvorpaa der gror islandsk Mos.

Grasa-leit, *f. lichenum collectio*, Indsamlingen af islandsk Mos.

Grasa-grautr, *m. puls è lichenibus*, Grød af islandsk Mos.

Grásalt, *n. sal fossile, impurum*, Stensalt.

Gras-bruni, *m. uredo, urica*, Kornbrynde, Brand i Korn eller andre Urter.

Grasgardr, *m. hortus, v. viridarium*, Have, Urtehave.

Grasgèfinn, *graminosus*, fuld af Græs, græsrig. Grasgèfinn Engi, *n. prata herbosa*, græsrige Enge.

Gras-gèiri, *m. area oblonga, gramine obsita*, en græsbevoksen aflang Jordplet helst i Bjærg-lier.

Gras-grænn, *viridis*, grøn, græsgrøn.

Gras-hagi, *m. pascua*, Græsmark.

Gras-hoppa, *f. cicada*, Græshoppe. (N. O.)

Grá-síða, *f. ingens massa, v. cumulus subacti & compacti butyri*, et stort Forraad sammenpresset Smør.

Grá-skarpr, *m. carbo aqvaticus albicans*, graa Allike.

Grá-skinn, *n. pellis grisea spec. mustelina, v. sciuri grisei*, graat Skind, Graaværk.

Gras-leggr, *m. culmus*, Stilk, Straa.

Gras-lidr, *m. geniculum*, et Led eller Knæ paa Straa eller Stilke.

Grá-sleppa, *f. cyclopterus fæmina, ostracion*, Hun-Stenbider (en Fisk). *alias* gráslemba.

Gras-madkr, *m. eruca*, en Kaalorm.

Grassera (at grassera), *grassari*, grassere.

Grásvartr, *murinus color*, musegraa, graabrun.

Gras-svördr, *m. cæspes viridis*, Grønsvær.

Gras-tó, *f. idem, v. cæspes vivus*, frisk Grønsvær.

Gras-vídir, *m. salix herbacea*, Dværgpil, Fjældmor.

Gras-vidri, *n. aer humidus & tepidus*, ɔ: *appositissimus gramini proferendo*, varme og fugtige Vejr (som er det bedste for Græsvæksten).

Grátandi, *flens, lugens*, grædende.

Grátbæni (at grátbæna), *cum fletu efflagitare*, bede med grædende Taarer, bønfalde.

Grátfeginn, *præ lætitia lacrymans*, som græder af Glæde.

Grátgiarn, *plorabundus*, som let bevæges til Graad, grædemild.

Grátblióð, *n. vox flebilis*, grædende Stemme.

Grátinn, *lacrymans*, grædende.

Grátitlíngr, *m. alauda minor, campestris*, Spurv, en Graaspurv.

Grátkiökrandi, *qvi voce flebili & tremula vix audiri potest, ob fauces ploratu fere interceptas*, som neppe kan tale for Graad, hulkende. *vid.* kiökra.

Grátlegr, *flebilis*, begrædelig.

Grátlega, *misere, flebiliter*, begrædeligen.

Grátr, *m. fletus, ploratus*, Graad, Græden, Hylen.

Grátr í qverkum, *ploratus suppressus*, undertrykt Graad.

Grávara, *f. vid.* gráskinn.

Grávídir, *m. salix repens, nana*, krybende Pil.

Grautr, *m. puls, pulmentum*, Grød.

Gref (gróf, hefi grafid, at grafa), *fodere*, grave. 2) *tumulare, sepelire*, begrave, jorde. 3) *sculpere, calare*, udgrave, drive. Grafa heilann, *mente agitare, meditari*, overveje, pønse paa. Grafa út myndir, *imagines sculpere*, udgrave, udstikke Billeder.

Grefr (at grafa), *jus facere*, bulne. Kýlid grefr, *ulcus fistulat*, Bylden sætter Materie.

Grefill, *m. vid.* Grafall.

Grefill, *m. malus dæmon*, en ond Aand, Djævel. *á germ.* greuel, *monstrum, abominamentum.*

Grefleyfíngi, *m. libertus, á ligone liber*, ɔ: *á fossorio sive servitute manumissus*, frigiven.

Greffi, *m. fossorium, pala, rutaber*, Gravspade, Hakke.

Greftra (at greftra), *sepelire*, begrave.

Greftradr, *sepultus*, begravet.

Greftran, *f. sepultura*, Begravelse, Ligbegjængelse.

Greftrar-kostnadr, *m. funeraticium, auctoramentum funebre*, Begravelses Bekostning.

Gregur, *f. apparatus eqvi, v. curri, norvegis*, Hestetøj, en Vogns Tilbehør.

Greidi, *m. officiositas, hospitalitas*, Tjenstfærdighed, Hjælpsomhed, Gjæstmildhed. 2) *auxilium, adjumentum*, Hjælp, Bistand. Eingvann göri èg greida á því, *in ea re nunqvam facilis ero*, det afslaar jeg gandske.

Greidi (at greida), *explicare, enodare*, rede, udrede. 2) *facilitare*, lede, 3) *solvere*, betale. Greida fyrir, *adjuvare*, være behjælpelig, understøtte. Greida ull, *lanam carpere*, pille Uld. Greida net, *retia explicare*, at rede et Net ud. Greida út málum, *causas explicare*, afgjøre Sager. Greida skulldir, *nomina expedire*, betale Gjeld.

Greidfær (vegr), *via facilis*, god Vej.

Greidfenginn, *acqvisitu facilis*, let at bekomme.

Greidkéyptr, *emtu facilis*, let at kjøbe.

Greidlegr, *expeditu facilis*, rede, paa rede Haand.

Greidlega, *facile*, letteligen, uden Hinder.

Greidsla, *f. solutio*, Betaling. 2) *ponderatio*, Afvejelse.

Greidugr, *officiosus*, tjenstvillig, hjælpsom.

Greidasamr, *idem.*

Greidasemi, *f. officiositas*, Tjenstvillighed, Hjælpsomhed.

Greidvikni, *f. idem.*

Greidvikinn, *officiosus*, tjenstfærdig, velvillig.

Greidr, *expeditus*, rede. 2) *facilis*, ikke besværlig, let, red. Greidr vegr, *via expedita*, en god, red Vej, let at finde. Greidr hestr, *eqvus currax*, en Hest, der løber temmelig gesvindt. Greidt hár, *crines pexi*, kjæmmet, redt Haar.

Greifa-dæmi, *n, comitatus*, Grevskab.

Greifi, *m. comes*, Greve.

Greifíngi, *m. meles, males*, en Grævling.

Greini (at greina), *exponere*, bekjænde, fremsætte, detaillere. 2) *distingvere, discernere*, skjelne, adskille. Greina frá, *enarrare*, fortælle. Þá greinir á, *disconvenit inter eos*, de ere uenige.

Grein, *f. sectio, membrum, paragraphus*, Afsnit, Stykke, Paragraf.

Grein, *f. sententia, ratio, v. divisio*, Mening, Hensigt, *it.* Forskjel. Hann gördi grein á því *rationem dedit*, han gjorde Regnskab for det. Hann gördi það í þeirri grein, *eo sensu, ea ratione fecit*, det gjorde han i den Hensigt.

Greina-mikill, *ramosus*, grenet. Greinamikid trè, *arbor ramosa*, et Træ som har mange Grene.

Grein, *f. ramus arboris*, Gren.

Grein, *f. dissidium*, Uenighed. Þeim kom margt til greina, *in multis dissidebant*, de vare uenige i mange Ting.

Greinagódr, *solers, sapiens*, klog, vittig.

Greinalaust, *sine exceptione*, uden Undtagelse.

Greinarmunr, *m. differentia*, Forskjel.

Greind, *f. intellectus, solertia*, Klogskab, Forstand.

Greindarlaus, *stolidus*, uforstandig, taabelig. 2) *triparcus*, en Gnier.

Greindarlítill, *imprudens, infrunitus*, uforstandig, tosset.

Greindarlegr, *circumspectus, prudens*, betænksom, forsigtig.

Greindarlega, *prudenter*, forsigtigen, klogelig.

Greindr, *cordatus, it. disertus*, vittig, forstaalig, veltalende.

Greinilegr, *enodatus*, tydelig, klar.

Greinilega, *distincte*, tydeligen.

Greinisemi, *f. prudentia, habilitas*, Forstand.

Greip, *f. sinus digitorum, interstitium inter digitos*, Mellemrummet imellem Fingrene. 2) *curva, v. incurva manus*, en krum Haand. At spenna greipar, *digitos pectinatim jungere*, lægge Handerne sammen. Láta greipar sópa, *rapaci manu omnia auferre*, borttage alt muligt. Gánga í greipar einum, *nimis confidere, facultatem sui opprimendi alicui dare*, gaa En lige i Handerne, Kløerne. gríp.

Greipar-vöndull, *m. manipulus*, Haandfuld.

Greip, *f. ansa*, Hanke, Øre, Haandfang.

Greiparhalld, *n. idem.*

Greipar, *f. pl. fauces montium*, Bjærgkløft.

Greipar, *m. pl. chirothecæ*, Handsker.

Greipa (at greipa), (um), *manu complecti*, tage fat paa.

Greipi (at greipa), *alveum in lignis excavare, qvo tabulata contineantur*, gjøre Huling, Falsning i en Fjæl, false sammen, panele.

Greipilega, *sensibiliter*, haandgribeligen.

Greipilegr, *sensibilis, apprehensibilis*, haandgribelig.

Greipr, *curvus, cernuus*, ludende, nedbøjet.

Greipr, *apprehensu fortis*, som tager fast om.

Greipíng, *f. alveus in ligno*, Spor, Fals, Hulingen i Kanten af en Fjæl.

Greiptr, *per alveos tignorum conflatus*, falset, panelet.

Grela, *f. cultellus obtusus*, en lille sløv Kniv.

Grellsköp, *n. pl. iræ furor*, Raseri, rasende Vrede. I' grellsköpum, *furente ira*, i Raseri. *germ.* groll, *odium*.

Grem (at gremia, *offendere*, fortørne.

Gremst (at gremiaz), *ægre ferre*, fortryde, være fortrydelig over. Hönum gramdiz þad, *id ægre tulit*, det var han fortrydelig over.

Gremia, *f. ira, indignatio*, Fortrydelse.

Gren, *n. latibulum vulpecularum, ubi catulos educant, plerumqve saxetum concavum*, Rævehuler.

Grend, *f. vicinitas, vicinia*, Nabolav.

Greni, *n. abies*, Grantræ. Greni-trè, *n. idem.*

Grenja (at grenia), *gannire*, gjø, tude. 2) *lustra quærere*, søge, oplede sig Huler. Refarnir grenia sig á vorin, *adulta hyeme vulpes latibula sibi parant*, imod Foraaret opsøge Ræ vene sig Huler.

Grenj, v. Grenji, *n. gannitus vulpium, cum resonantia saxeti*, Bjeffen, Gjøen, Tuden.

Grenjadr, *m. sonus cataractæ fluminis*, Larmen af en Fos.

Grenjandi, *m. idem.*

Grenlægia, *f. vulpecula in latibulo*, en Ræv, som har Unger.

Grenni, *n. propinqvitas, vicinia*, Naboskab. *vid.* grannr.

Grenni (at grenna), *attenuare, extenuare*, formindske, gjøre smal, tynd.

Grenniz (at grennaz), *tenerascere*, blive spæd, tynd.

Grenslaz (at grenslaz), *exqvisite inqvirere*, undersøge, randsage med Flid.

Greppr, *m. vir fortis & torosus*, en stærk Mand. 2) *poeta*, Digter.

Greppr, *m. ovarium piscium, post enixa ova*, Rognhuset, eller den i Fisken tilbageblivende Rogn.

Grer, *m. grandis bellator*, en stor Helt.

Greslegr, v. gresilegr, *immanis*, græsselig. (N. O.)

Gresia (at gresia), *pabulari*, græsse. Þar var um audugann gard at gresia, *omnium rerum abundantia ibi erat*, der var Overflødighed af alle Slags.

Gref-járn, *n. filum ferreum, v. ferrum productum stramineum*, Jerntraad, Staaltraad.

Gretti, *n. ruga*, Rynke.

Gretti (at gretta sig), *caperare frontem*, rynke Panden.

Grettilegr, *torvus, v. rugosus*, rynket, barsk.

Grettinn, *idem.*

Grettir, *m. nom. pr. viri, pr. rugosus.*

Grettir, *m. serpens rugosus*, rynket Slange.

Grettis-haf, *n. saxum poet.* ɔ: *mare serpentum, qvi per saxa qs. natare, v. fluctuari videntur*, en Klippe hos Digtere. *metaph. aurum* Guld.

Grettr, *torvus, it. rugosus*, surseende, barsk, rynket i Panden.

Grey, *n. canicula*, en Tæve.

Greyhundr, *idem.*

Greyskapr, *m. indoles prava*, Nederdrægtighed.

Greytiz (at greytaz), *conglutinari, pultificum esse*, løbe sammen, blive til Grød. Þetta mél greytiz ecki, *hæc farina non conglutinatur, in pultem non concrescit*, dette Mel lader sig ikke røre ud, jævne.

Grid, *n. pl. pax, securitas*, Fred, Sikkerhed. 2) *induciæ*, Vaabenstilstand. 3) *domus*, Hus, Husly. Sigmundr beiddi grida um qvölldid, *Sigmundus vesperi domus securitatem qvæsiit*, Sigmund udbad sig at blive der den Aften.

Gridastadr, *m. asylum, locus sacer, inviolabilis*, et Fristæd, Tilflugtstæd for Forbrydere.

Grida-tími, *m. tempus inviolabile, sacrum, spec.*

septimana sancta, hellig Tid, da alle have Sikkerhed. At géfa grid, *vita donare*, skjenke En Livet. Gánga á gridin, *pacta*, *v.* *pacem violare*, bryde Fred, Lejde, Ord.

Gridbítr, *m.* *violator pacis, fœdifragus*, en som bryder Forbund, Fred.

Gridkona, *f.* *mulier domestica*, Tjenestepige.

Gridka, *f.* *contracte, idem.*

Gridland, *n.* *terra amica, non hostilis*, Fredland, Fristad.

Gridmadr, *m.* *domesticus sui juris, qvi patrifamilias debebat certa opera & certis temporibus*, en Karl, der blot paa visse Tider og med visse Arbejder skal tjene sin Husbond. *vid.* grágás.

Gridmenn, *m. pl.* *homines pacifici*, fredelskende Mænd.

Gridnídingr, *m.* *fœdifragus*, en, som bryder Forbund, Fred, Tro og Love.

Grid, *f.* *freqvens, continua & vehemens cupiditas*, *v.* *æstus animi*, Hæftighed, Lidenskabelighed.

Griddi, *m.* *taurus*, Tyr.

Grídarlega, *vehementer*, hæftigen.

Gridúngr, *m.* *vid.* Griddi.

Grídur, *f.* *gigas fœmina*, Jættekvinde.

Griffon, *m.* *gryps*, Grip.

Grifia, *f.* *fovea, cavea*, Hule, Grube.

Grickir, *m.* *Græci*, Grækere. Griskir, *idem*, de græske.

Grickland, *n.* *Græcia*, Grækenland.

Grickr, *m.* *græculum negotium, græca fides*, et Puds.

Gríla, *f.* *larva, mormon*, et Spøgelse, Gjenfærd. 2) *terriculamentum*, Skrækkebillede. Þeir gördu hönum grílu, *terrorem incutiebant*, de gjorde ham forskrækket.

Grílulegr, *teter, torvus*, slyg, forskrækkelig.

Grilli (at grilla), *ægre videre & obscure*, se i Taage, se utydelig. E'g grilli nú fiallid, *jam ægre montem video*, jeg ser Bjærget utydelig. Nú grillir í fiallid, *mons jam ægre cernitur*, man kan neppe se Bjærget.

Grilling, *f.* *obscura visio*, dunkelt Syn.

Grillur, *f. pl.* *phantasia, phantasma*, Griller, Fantasi.

Gríma, *f.* *conticinium, qvando omnia qvasi obvelata caligine videntur*, Nat, eller den første Tid af Natten, da alle Ting ere ligesom skjulte i Taage.

Gríma, *f.* *persona, larva*, Maske. 2) *galea*, Hjelm. Þá runnu á hann tvær grímur, *personam fere mutavit*, ɔ: *vix se continuit*, han blev tvivlsom.

Grimd, *f.* *sævitia, immanitas*, Grusomhed.

Grimmleiki, *m.* *idem.*

Grimmlegr, *trux aspectu*, af bistert Aasyn.

Grimmlega, *crudeliter, acerbe*, grusomt, tyrannisk.

Grimmúdugr, *crudelis, sævus*, grusom, tyrannisk.

Grimmr, *idem.*

Grimnir, *m.* *aper*, en Vildbasse, Vildsvin.

Grímu-madr, *vir larvatus*, *v.* *galeatus*, en som har Maske eller Hjelm paa.

Grímr, *m.* *idem.* 2) *agnomen Odini*, Odins

Tilnavn. 3) *nom. pr. virorum.* 4) *caper*, Gjedebuk.

Grind, *f. clathri, cancelli*, Sprinkelværk, Tralværk. Grindar-girding, *f. septum clathratum*, en med Tralværk indhegnet Plads. Grindarhurd, *f. janua clathrata*, en Dør af Sprinkelværk. Grindar-gluggar, *fenestræ cancellatæ*, Vinduer med Sprinkler for. Hvalir i grindum, *balænæ salientes*, Hvalfiske, der blande sig med hinanden. *ita dicuntur â modo coeundi, ubi mas supinus, erecto pene, fœminam sursum admittit; ut piscatores, visu edocti, referunt.*

Grind-verk, *n. clathra*, Tralværk. Grindverk um óda menn, *gyrgitium*, Sprinkelværk, som rasende Mennesker indlukkes i, Daarekiste.

Gríni (at grína), *cernuus, intentis oculis intueri*, stirre paa noget med opmærksomme Øine. *alias* grýni.

Grión, *n. pl. ptisana, halica, zea*, Gryn.

Gríóna-grautr, *m. ptisanarium*, Grød af Gryn.

Griót, *n. saxa, lapides*, Stene.

Griótgardr, *m. maceries, agger lapideus*, Stengjærde.

Griót-hríd, *f. lapidatio, jactus lapidum*, Stenkast.

Gríóthrúga, *f. rudus, ruina*, Stendynge.

Griótpáll, *m. latomus*, et Redskab til at spalte Stene med. 2) *executor graviorum negotiorum*, En som udfører vanskelige Ting. Þeir brædur voru Griótpálar fyri búi Osvifurs, *illi fratres, molestissimi cujusqve negotii executores erant, in rusticatu Osvifuris*, de Brødre havde at udrette alt det besværligste i Osvifers Husholdning. Halli var Griótpáll fyri málum Gudmundar ríka, *Hallius actor erat omnium causarum, qvas persequi placuit Gudmundo potenti*, Halle var Sagfører i alle Processer for Gudmund den rige.

Griótstólpi, *m.* (i vatni), *falere, pila*, en Stenpille (i Vand.)

Griótvarp, *n. vid.* Griótthríd.

Griótveggr, *m. murus, agger lapideus*, Stenvæg.

Grip, *n. raptus*, Ran. 2) *captura, v. apprehensio*, Griben, Fatten.

Gríp (at grípa), *rapere, prehendere, capere*, tage fat paa. 2) *intelligere*, fatte, begribe. Grípa til, *arripere*, gribe til, rappe, rive til sig. Grípa á gulli vid einn, *phaleratis verbis uti persvadendo, v. rogando, sive blandiendo*, bruge favre Ord enten i at overtale, bede eller smigre for En.

Gripa madr, *homo robustus & laboriosus*, en rask og arbejdsom Mand.

Gripdeild, *f. rapina, rapacitas mutua*, Ran, Plyndring.

Gripdeildar-madr, *raptor sc. suæ sortis*, en Ransmand, egentlig som tager med Vold det ham tilkommer.

Gripfugl, *m. gryphus*, Grib, Grif. 2) *ita vocantur omnes aves carnivoræ*, enhver Rovfugl.

3) *homo rapax*, *harpax*, En som er rapsk eller glubsk.

Gripl, *n. raptio*, Ran.

Griplur, *v.* Greiplur, *f. pl. chirothecæ*, Handsker.

Gripi, *m. carpus chirothecæ*; den forreste Del af en Handske.

Gripr, *m. res peculiaris, pretiosa, pr. res acceptabilis*, en kostbar Ting, Kostbarhed. 2) *pecus*, Kvæg. Stórgripir, *armenta*, stort Kvæg (især om Heste og Hornqvæg.)

Grís, *m. porcellus, porculus*, Gris. Grísirnir giallda, gömul svín vallda, *qvod sus peccavit, succula sæpe luit*, Grisene lide ofte for det, de gamle Svin ere Skyld i. *Scelera parentum luuntur pœnis filiorum*, Børnene straffes for Forældrenes Forseelser.

Gris, *m. offa, v. bolus in jure sabajæ, v. qvando polenta cerevisia coqvitur*, en Billing eller Klump i Ølsuppe; *ita Hallfredus.* Nu sel ec af þó ýfiz ölköckar sinni nockut, hverr taki seggr vid svarra, sínum ábyrgd mína. *eventus mihi non erit curæ, etiam si offa sabajæ, (ænigmaticum nomen* Grís) *irascatur: qvicunqve vir uxorem suam recipito*, nu fraſiger jeg mig alt Ansvar for Udfaldet, om end Ølklumpenes (Gaadenavn paa en Gris) Sind opirres, saa tage hver Mand mod sin Kone. *germ.* Griesz *halica, crimnum.*

Griska, *f. linqva græca*, det græske Sprog.

Griskr, *græcus*, græsk.

Grislingr, *m. porculus subrumus*, en lille Gris.

Grisinn, *rarus, porosus, fæni instar*, utæt, tynd. *â* gras.

Griupán, *v.* Griúbán, *n. farcimen*, Pølse.

Gróandi, *m. vernum*, Vaar, Grøde. Þá var kominn gróandi í tún, *tum vernabat pratum domesticum*, da var Hjemme-Marken begyndt at grønnes.

Grobb, *n. impotens arrogantia*, Brovten, Praleri.

Grobba (at grobba), *insolenter sibi arrogare*, brovte, prale.

Grobbari, *m. infrunitus thraso*, en Praler.

Grobian, *m. idem.* â *germ.* grob.

Góda-peníngar, *m. pl. moneta accisa*, vundne Penge.

Góda-madr, *vir lucrosus, ditescens*, en som er snild i at profitere og berige sig.

Gródi, *m. lucrum*, Fordel, Profit. 2) *feracitas*, Frugtbarhed.

Gródr, *m. feracitas*, Grøde, Frugtbarhed.

Gródrar vedr, *aer tepidus, humidus*, varmt og fugtigt Vejr, som er bekvemt for Jordvæxterne.

Gródurset (at gródursetia), *plantare, inserere*, plante, pode.

Gróf, *f. lacuna*, en Vandgrav, Pumpe. *vid.* gröf. Gróf í efri vör, *philtrum*, et Skaar i Overlæben. Gróf í nedri vör, *galacinum*, et Skaar i Underlæben.

Grófr, *agrestis, rudis*, grov, plump.

Gróinn, *floridus*, som staar i Blomster, blomstrende. 2) *sanatus ex vulnere*, helbredet af et Saar.

Gróm, *n. macula inveterata*, indgroet Skarn-Plet.

Grómtekinn, *fixis sordibus inqvinatus*, som Skarnet sidder fast paa.

Grómr, *inqvinatus*, uren, skiden. 2) *affectatus*, affekteret; *vid.* grófr. Hann talar grómt, *affectata verba facit*, han taler affekteret.

Grópna (at grópna), *detumescere*, *fracescere*, blive mør, raadne af alt for stor Modenhed.

Grópnadr, *fracescens*, som er bleven mør.

Grópinn, *fistulosus*, fuld med Piber eller Huller.

Grópa (at grópa), *coassare*, *sulcare*, fælde sammen, false.

Grópadr, *coassatus*, *sulcatus*, sammenfældet, falset.

Gróping, *f. coassatio*, Sammenfælding, Fals.

Groppa, *f. spongiositas*, Svampagtighed.

Groppulegr, *spongiosus*, svampagtig.

Gróska, *f. vegetatio radicum perennium*, de i Jorden liggende Rødders Vegetation om Foraaret; *qs.* graska. 2) *gramen vernans*, blomstrende Græs.

Grotta, *f. mola*, Mølle. 2) *machina hydralica*, Vandmølle.

Grottu-saungr, *murmur molarum vel aqvarum*, en Mølles Knarken.

Grottúverk, *n. cryptarum machinæ hydraulicæ*, Værket i en Vandmølle.

Grotti, *m. fex v. sedimentum olei piscium*, Foden, eller det uklare af Fisketran.

Gröf, *f. scrobs*, *fovea*, Grøft, Grube. 2) *sepulcrum*, Grav.

Gröftr, *m. fossio*, Gravning. 2) *fovea*, Grøft. 3) *ossa é sepulcris eruta*, Menneskeben, som optages af de Dødes Grave. 4) *sculptura*, Udgravning, Udstikning. 5) *pus*, Rode, Vór.

Grön, *f. barba*, Skjæg. 2) *sp. mystax*, Flab. Hönum var litt sprottin grön, *fere imberbis erat*, han havde neppe faaet Skjæg paa Hagen. So er ec nú gamall, sem á grönum má siá, *barba mea canitie senectutem loqvitur*, jeg er nu saa gammel som mit graa Skjæg viser. Látum grön sýa, *mystace colamus potum*, lad os sie Drikken gjennem Læberne.

Granraudr, *barbarossa*, rødskjægget.

Grös, *n. pl. vid.* fialla grös.

Grubb, *n. vid.* Grugg.

Grú, *n. vid.* Grúi.

Grúfi (grúfdi, hefi grúft, at grúfa), *cernuare*, lude; bukke sig dybt fremad. Grúfa nidr, *idem*.

Grúfa, *f. cubatio in ventrem proni*, Luden, Liggen paa Maven. Liggia á grúfu, *in armos procumbere*, at ligge næsegrus.

Grufl, *n. cæca attrectatio*, Famlen i Blinde.

Grufla (at grufla), *incertus attrectare*, famle i Blinde. Hann géck ecki gruflandi at því, *non erat incertus*, *perspicuum illi erat*, han havde ingen Betænkeligheder, derom.

Grugg, *n. sedimentum*, *fæcula*, Grums, Bærme.

Grugga (at grugga), *commotare fæces*, røre det urene op i noget flydende, sammenrøre.

Gruggugr, *fæculentus*, grumset, uklar.

Grumr, *m. vid.* krumr.

Gruna (at gruna), *suspectum habere*, ane, have Mistanke om.

Grunadr, *suspectus*, mistænkt.

Grunar mig, *suspicor*, det aner mig, jeg formoder.

Grund, *f. solum, campus, planities*, Land, Mark, Slette.

Grunda (at grunda), *rimari, meditari*, betænke, overveje.

Grundvalla (at grundvalla), *fundare*, lægge Grundvold, anlægge.

Grundvallan, *f. fundatio*, Anlæg, Grundfæstelse.

Grund-vóllr, *m. fundamentum*, Grundvold.

Grunlaus, *sine suspicione*, uden Mistanke.

Grunleysi, *n. fiducia*, Udelukkelse af Mistanke.

Grunn, *n. fundus*, Grund, Bund.

Grunnfesti, *f. anchora cum fune anchorali*, Ankertov med Anker.

Grunngánga, *f. æstus maris maximus*, Havets største Branding.

Grunnhygginn, *ignorans*, ukyndig.

Grunnhyggni, *f. inscitia, ignorantia*, Enfoldighed, Ukyndighed.

Grunnhygd, *f. idem.*

Grunnlodi, *m. retentio hami in fundo*, Fiskerkrogens Fastsidden i Bunden.

Grunnlaus *vid.* botnlaus.

Grunnmál, *n. mensuratio per bolidem*, Lodning, Dybdens Maaling ved at lodde.

Grunnrót, *f. vid.* Grunngánga.

Grunnsacka, *f. bolis, catapirates*, Dybelod.

Grunnflód, *f. brevia*, Grunde i Havet. 2) *æquitas fundi*, javn Bund. 3) *inferior tendo retis*, den nederste Kant af et Garn.

Grunnflódi, *m. idem.*

Grunnsóp, *n. extrema evacuatio*, fuldkommen Udfejning.

Gruunstíngladr (lækr), *gelu constrictus*, sammenfrossen (siges om en Elv eller Bæk).

Grunnsæi, *v.* Grunnsævi, *n. brevia*, farligt Sted i Søen, formedelst lavt Vand og Skjær.

Grunnsær, *imprudens*, uforsynlig, enfoldig.

Grunnsæi, *n. imprudentia*, Uforsigtighed.

Grunnsælegr, *vid.* Grunsær.

Grunnúngr, *m. asellus*, Torsk.

Grunnr, *m. fundus*, Bund, Grund. Af hjartans grunni, *ex intimo corde*, af Hjertens Grund.

Grunnr, *vadosus, non profundus*, Grund, som ikke er dyb. Grunnt var á hinu góda med þeim, *eorum amicitia fucata & suspicax erat*, deres Venskab havde ingen dyb Grund.

Grunsamr, *suspicax*, mistænksom. 2) *suspectus*, mistænkt.

Grunsemi, *f. suspicio*, Mistanke.

Grunr, *m. idem*, ogsaa Formodning. Búa um grun, *suspectus esse*, være mistænkt.

Grútr, *m. fæces olei piscium*, *v. fæces fracidæ, amurca*, Fod eller Bundfald af Tran.

Grybba, *f. male morata mulier*, et arrigt Fruentimmer.

Grybbulegr, *minax*, truende, surseende.

Grynni (at grynna), *profunditatem minuere*

forminðske Dybden, tage af i Dybde. Hér grynnir, *hic vadum incipit*, her begynder Vandet at blive lavere. Þá grynntiz vinátta þeirra, *tum defervescebat illorum amicitia*, da begyndte deres Venskab at kjøles.

Grynníngar, *f. pl. brevia, pulvini maris*, Grunde i Vandet.

Grýta, *f. olla (lapidea, auxilia)*, en Gryde (eg. af Sten). *â* griót.

Grýti (at grýta), *lapidare*, stene.

Grýttr, *lapidatus*, stenet. 2) *lapidosus*, fuld af Stene. Grýttr vegr, *via lapidosa*, stenig Vej.

Græ (gréri, hefi gróid, at gróa), *florescere, virescere*, at groe, grønnes. 2) *coalescere, coire*, groe sammen. Nú grær jörd, sem ádr, *terra virescit ut olim*, nu grønnes Jorden ligesom før. Sárid grær, *vulnus coalescit*, Saaret groer til. Hatrid grær um sig, *odium radices agit*, Hadet griber om sig. Nú grær í loptid, *cælum obnubilatur*, Luften bliver tyk. Gróinn holdum, *opimus, præpingvis*, meget fed. Gróinn undir bóg, *idem*. 2) *prædives*, meget rig. Kýrnar græda sig, *vaccæ melius lactescunt, v. uberius lac dant*, Køerne malke bedre end før.

Grædandi, *medicabilis*, lægelig.

Grædari, *m. chirurgus, medicus*, en Læge.

Grædi (at græda), *mederi, sanare*, læge, helbrede. 2) *lucrari, rem facere, v. ditescere*, vinde, profitere, blive rig.

Grædi, *n. æqvor, mare*, Havet. Grædir, *m. idem. â colore viridi, qs.* grænnir; *vid.* grád.

Grædiblaka, *f. plantago latifolia*, Vejbred med brede Blade.

Grædifíngr, *m. digitus medicinalis*, den Finger som er nærmest den lille Finger. *vid.* baugfíngr.

Græding, *f. sanatio*, Lægen, Helbredelse.

Grædiplástr, *m. emplastrum*, etslags lægende Plaster.

Grædismyrsl, *n. pl. agglutinantia*, Smørelse til at læge Saar.

Grædgi, *f. gula, bulimia, fames canina*, Graadighed, Slugvurenhed. 2) *impetens affectus qvisqve*, enhver umaadelig Begjerlighed.

Grædska, *f. malitia radicata, odium*, indgroet Ondskab, Had.

Grædskulaus, *absque malitia, innocens*, uskyldig, godmodig.

Grædskuleysi, *n. innocentia*, Uskyldighed.

Grædsla, *f. sanatio, medicatus*, Helbredelse. Stór sár þurfa mikla grædslu, *majores plagæ medicum probant*, store Saar fordre god Helbredelse.

Grædslu-laun, *n. pl. sostrum*, Lægeløn.

Grængulr, *prasinus, porraceus*, løggrøn.

Græni-jaxl, *m. bacca immatura vaccinii*, et umodent Bær. 2) *idem ac* gémla, *v.* gémlur.

Grængolar (at grængola), *aspectu virescere*, have grønagtigt Udseende. Hér grængolar í hylinn, *hic gurges virescit*, her er Dybet grønagtigt, ɔ: her er Vandet saa dybt at det er grønt af Udseende.

Grænka (at grænka), *virescere*, grønnes.

Grænn, *viridis*, grøn. Græn torfa, *cæspes vivus, gramineus*, Grønsvær. Kominn undir græna torfu, *terra obrutus, pr. dudum mortuus & sepultus, ut tumulus tempus habuerit virescendi*, tildækket med Grønsvær, ɔ: død og begravet for saa lang Tid siden at hans Grav er begroet med grønt Græs.

Græt (grét, at gráta), *plorare, lacrymare*, græde.

Græti (at græta), *contristare*, faae en til at græde, bedrøve.

Græ̈ttr, *contristatus*, bedrøvet.

Gubb, *n. vomitus*, Spyen, Opkastelse. 2) *pr. elevatio*, Udsprudning.

Gubba (at gubba), *vomere, it. ebullire*, spye, brække sig, *it.* svolme op. 2) *superfluere, & elevari*, flyde over Bredderne, opsprudle i Højden.

Gud, *m. deus, summum & unicum numen*, Gud, den høeste og eneste Gud.

Gúddómlegr, *divinus*, guddommelig.

Guddómr, *m. deitas, divinitas*, Guddom.

Gud-fadir, *m. susceptor, compater, sponsor fidei*, en Fadder (ved Barnedaab.)

Gudfedgin, *n. pl. susceptores, parentes lustrici*, Faddere.

Gudfrædi, *n. pl. theologia*, Theologie.

Gudin, *n. pl. dii, deastri*, Guderne.

Gudhræddr, *pius*, gudfrygtig.

Gúdhrædsla, *f. pietas*, Gudfrygtighed.

Gudlast, *n. blasphemia*, Gudsbespottelse.

Gudlastan, *f. idem.*

Gudlasta (at gudlasta), *blasphemare*, bespotte Gud.

Gudlaus, *atheus, impius*, en Gudsfornægter, ugudelig.

Gudleysi, *n. impietas*, Ugudelighed.

Gudlax, *m. salmonis genus pugnax*, et slags Havfisk, prydet med forskjellige glimrende Farver.

Gudlegr, *divinus*, guddommelig. 2) *pius*, gudfrygtig.

Gudlega, *divine*, guddommeligen. 2) *pie*, gudfrygtigen.

Gudmódir, *f. susceptrix, mater lustrica, pro infante precibus pugnans*, en Gudmoder.

Gudnídingr, *m. apostata*, en Troesfornægter.

Gudrækinn, *religiosus*, gudfrygtig.

Gudrækni, *f. religio, pietas*, Gudfrygtighed.

Guds-hefnd, *f. adrastia*, Guds Hævn. Guds er hefndin, *adrastia Nemesis*, Hævnen tilkommer Gud.

Gudsifiar, *f. pl. cognatio spiritualis*, aandeligt Slægtskab.

Guds-kista, *f. gazophylacium*, Gudskiste.

Guds-laun, *n. pl. retributio dei*, Belønning af Gud.

Guds-laun! *Deus retribuat!* Gud lønne det!

Guds-ord, *verbum dei, oraculum divinum*, Guds Ord.

Guds-spiall, *n. idem. vulgo evangelium, propr. colloqvium dei cum hominibus*, Evangelium, eg. Gud's Tale til Menneskene.

Gud-spiallari, *m. evangelista, pr. collocutor dei*, Evangelist.

Gudspialla madr, *idem.*

Guds-þackagiarn, *misericors, largus*, barmhjertig, gavmild.

Guds-þacka madr, *stipe, v. eleemosyna dignus*, et værdigt Almisselem.

Guds-þacka-verk, *opus misericordiæ*, en Barmhjertighedsgjerning.

Guds-þöck, *f. opus, quod deus, qs. sibi factum accipit & remunerat*, en god Gjerning, som lønnes af Gud. *vulgo* gustuk.

Guds-þiónusta, *f. res divina, sacra*, Gudstjeneste.

Gudvefr, *m. textura discolor, figurata, pr. textura militaris, qualis fuit vexillorum; tales togas figuratas nostrates, qui lautiore erant in re, traxere, & hac indutus Gunnar de Hlidarendá exiit, sementem facturus*, et slags vævet broget og figureret Tøj, som kaldtes Krigsvæv, da det lignede det som brugtes til Faner. Slige med Figurer indvævede Kapper bare de af vore Forfædre, som holdt sig vel i Klæder, f. Ex. Gunnar paa Hlidarenda da han gik ud at saa.

Gudvefiar-skickia, *toga figurata, v. segmentata*, en med Figurer indvævet Kappe; *vid.* gud, v. gudur. Gudvefiar pell var breidt yfir sængina, *lectus erat superstratus bysso figurata*, Sængen var overdækket med fint figureret Lærred.

Gudvísi, *f. theologia*, Theologie.

Gudur, *f. pugna*, et Feldtslag. Gud, *f. idem.*

Gudr v. Gunnr, *m. vir*, en Mand.

Gufa, *f. vapor, exhalatio*, vaad Røg, Dunst, Uddampning. 2) *syren*, en Havfru. 3) *metaph. umbra, vappa, homo nihili*, et Drog.

Gufar (at gufa), *vaporem exhalare*, uddunste, uddampe.

Gufulegr, *umbraticus*, doven, uvirksom.

Gufu menni, *n. vappa, homo nauci*, et Drog.

Gugginn, *subtristis, languidus*, sorgmodig, forknyt.

Gugna (at gugna), *mollescere, tristari*, bevæges, bedrøves.

Gugnunar sótt, *f. marasmus*, tærende Syge.

Gula, *f. morbus regius, icterus*, Gulsot.

Gulu-sótt, *idem.*

Gulfætingr, *m. agnellus recens natus*, et spædt Lam.

Gúll, *m. bucca*, Kjæve, det hule i Kinderne. 2) *os inflatum*, en opblæst Mund. 3) *nebula nivalis montana*, Snetaage paa Fjeldene.

Gull, *n. aurum*, Guld.

Gull-armband, *n. armilla aurea*, et Guldarmbaand.

Gull-epli, *n. pl. mala hesperidum*, Guldæblerne.

Gullfarfi, *m. arsenicum auripigmentum*, Guldfarve.

Gull-fialladr, *deauratus, auro tinctus, v. illitus*, guldfarvet, forgyldet. *vid.* fialla.

Gullgiördar madr, *adeptus, alchymista*, en Guldmager, Alkymist.

Gull-giördar-kunst, *f. alchymia, chrysopoia*, Guldmagerkonst, Alkymi.

Gull-hálsar, *m. pl. viri torquati, v. luxuriosi*, Folk, som bruge Halskjæder af Guld, ɔ: overdaadige i Klædedragt.

Gullhlad, *n. frontale aureum*, et Guldsmykke. *vid.* hlad.

Gull-hús, *n. dactylotheca*, et Gjemme til Ringe.

Gullinn, *inauratus*, gylden, forgyldet.

Gull-kédia, *f. torques aureus*, en Guldkjæde.

Gull-men, *n. idem*, (eller en Guldring).

Gull náma, *f. aurifodina*, Guldgrube, Guldmine. Gullmína, *f. idem.*

Gullofinn, *auro distinctus, v. intextus*, indvævet med Guld. Gullofid fat, *n. vestis attalica, auro distincta* (á vef, vóf, hefi ofid), et Klædningsstykke, indvævet med Guld.

Gúlpa (at gúlpa), *ore diducto inhiare*, at gabe med opspændt Mund. 2) *tumere*, at opsvolme (siges især om et Klædningsstykke som er for vidt).

Gulpr, *m. aura nebulosa, pelagica*, Vind af Havet med Taage.

Gullrekinn, *aureis clavis ornatus*, prydet med Guldsøm. Gull-rekid spiót, *hasta, capulo aureis bullis v. clavis interstrato*, et Spyd, hvis Skaft er beslaaet med Søm eller Dopper af Guld.

Gull stycki, *n. patagium, auramentum*, etslags Fruentimmerhalsdug med indvirket Guld.

Gull vidiur, *f. pl. catena aurea*, Guldlænker.

Gullvigt, *f. trutina monetaria*, Guldvægt.

Gull-smidr, *m. aurifex, faber aurarius*, Guldsmed.

Gull-smídis-smidia, *aurificina*, et Guldsmedværksted.

Gul-önd, *f. mergus major longiroster*, en gul And med lang Snabel.

Gul-rôfa, *f. sisarum vulgare siser*, Gulerøer.

Gulr, *flavus*, gul. Gular tennur, *dentes buxei*, gule Tænder.

Gumi, *m. primipilus*, en Høvding, Anfører. *vid.* brúdgumi.

Gumkaup, *n. emtio rei nihili*, svigagtig Handel.

Gummi, *m. helue*, en Fraadser.

Gumma (at gumma), *heluari*, at fraadse.

Gumnar, *m. pl. comites primipili*, Anførerens Følgesvende. *sc.* gumi.

Gumpur, *m. podex*, Rumpe.

Gums, *n. impostura, frustratio*, Bedrageri, Snyderi.

Gumsa (at gumsa) *deludere, decipere*, bedrage.

Gúnga, *f. homo pusillanimus*, en Kujon.

Gúngnir, *m. violentus domitor*, en vældig Undertrykker. *vulgo* gugnir.

Gunn, *f. pugna*, et Feldtslag. *vid.* gud.

Gunnur, *f. idem.*

Gunni, *m. vir pugnax*, en stridbar Mand.

Gunst, *f. favor*, Gunst.

Gunstugr, *favens, favorabilis*, gunstig.

Gupnir, *f. pl. vid.* Gaupnir.

Gusa, *f. fusio præceps, effluvium*, Sprudning, Sprøjten.

Gusa (at gusa), *eructare*, at udsprude, sprøjte.

Guss, *n. gingritus anserum*, Snaddren. (*á* gassi).

Gusſa (at gusſa), *gingrire*, ſnaddre. 2) *in vulgus effutire*, at løbe omkring med Sladder. Hann var at gusſa um þad, *multa de illa re effutiebat*, han ſluddrede meget om det.

Gustar (at gusta), *flare*, at blæſe, puſte. Nú gustar, *ventus ſurgit*, det blæſer.

Gustillr, *pedens*, ſtinkende.

Gustr, *m aura frigida*, kold Blæſt; *vid.* gióstr. 2) *hostilitas*, Fjentſkab. Sturla ſat heima, og gérdi á ſér eingvann gust. *Sturla domi manſit, nec ullam hostilitatem oſtendit*, Sturla holdt ſig hjemme og afholdt ſig fra alle Fjendtligheder.

Gutl, *n. agitatio liqvidorum*, en flydende Tings Ryſten, Skvalpen.

Gutla (at gutla), *liqvida agitare ut bilbiant*, ryſte flydende Ting, ſaa at de ſkvalpe. 2) *clocire*, klukke, kagle. Hér gutlar á leiglinum, *hic ſeria bilbit*, her ſkvalper det i Kuttingen, ɔ: her er en Taar paa Tonden.

Gydia, *f. dea, diva*, Gudinde. 2) *antiſtita ſacrorum*, Forſtanderſke, overſte Præſtinde.

Gydíngr, *m. Judæus*, en Jøde. *qs.* Júdíngr, *pronunciatione germanorum.*

Gýll, *m. parelius*, en Biſol.

Gylli (at gylla), *inaurare*, forgylde.

Gyllíng, *f. auratura, deauratio*, Forgyldning.

Gyllini, *n. nummus argenteus, v. aureus diverſi valoris apud diverſas gentes*, en Gylden.

Gyllini-öld, *aureum ſeculum*, Guldalder.

Gyllini ſtycki, *vid.* Gullſtycki.

Gyllíngr, *m. adulator*, en Smigrer, Hykler. 2) *ſplendidus*, glimrende, prægtig.

Gylltr, *deauratus*, forgyldet.

Gýpa, *f. vorago*, en Slughals, Fordøder. 2) *hians roſtrum*, et gabende Nab.

Gyps, *n. gypſum*, Gips. *vid.* gips.

Gýs (gaus, hefi gosid, at gióſa), *eructare, in auras efflare*, at ſprude, udſpye.

Gýt (gaut, hefi gotid, at gióta), *partum eniti, parere, de avibus & piſcibus dicitur*, føde, bringe Foſter til Verden (ſiges helſt om Kreature, Fugle og Fiſke). At gjóta augum, *limis oculis intueri*, at ſkule, ſee med ſkjæve Øjne.

Gýta, *f. ovarium piſcium*, Fiſkerogn. *alias* gota.

Gædi (at gæda), *ornare, ditare*, at begave, gavne, berige en. 2) *bene habere*, behandle en meget vel. At gæda einn giöfum, *muneribus ornare*, at give en Forœringer. At gæda einum, *lautius tractare*, lade En have rigelig Underholdning.

Gædi, *n. pl. bona, dotes*, Goder, gode Egenſkaber. 2) *emolumentum, proventus*, Indkomſt, Fordel af noget. Fjöru gædi, *n. pl. proventus, proventus litoris*, Fordel af en Forſtrands Rettighed. Lands-gædi, *n. pl. emolumentum fundi*, en Landejendoms Herligheder, ɔ: Jordsmonnets gode Beſkaffenhed. Hrædſlu gædi, *n. pl. res timenda*, en farlig Sag.

Gædíngr, *m. vir bonus & locuples*, en god og

bemidlet Mand. 2) *magnas*, en blandt de fornemste Mænd i en Stat eller Samfund. Jarl kalladi saman gædínga sína, *comes convocavit magnates suos*, Greven lod sammenkalde sine bedste Mænd.

Gædíngr, *m. eqvus gradarius, tolutarius*, en Pasgjanger, en ypperlig Hest.

Gædir, *m. largitor*, en gavmild Mand.

Gædska, *f. bonitas*, Godhed, Fromhed. 2) *ubertas*, Overflødighed, Frugtbarhed. Þar var gædska á skipi svo mikil, at menn komu lángt at til miölkaupa, *tanta ibi erat in navi ubertas, ut longinqva itinera facerent homines, ad mercaturam farris*, paa det Skib var saa stor Overflødighed, at Folk kom langvejs fra for at kjøbe Mel.

Gæfa, *f. successus, felicitas*, Lykke, Held, god Fremgang.

Gæfd, *f. mansvetudo*, Sagtmodighed, Fredsommelighed.

Gæfdar madr, *vid.* gæflyndr.

Gæfiz (at gæfaz), *mitescere, mansvescere*, at formildes, sagtnes, blive god at komme til rette med.

Gæflyndi, *n. mansvetudo, lenitas*, Sagtmodighed.

Gæflyndr, *mitis, mollis*, fredsommelig, god at komme til rette med.

Gæfulegr, *fortunatus, felix*, lykkelig, heldig.

Gæfulán, *n. bona fortuna*, god Lykke.

Gæft, *f. idem*, *vid.* Giöft.

Gæftir, *f. pl. pellacia, tempestates piscaturæ aptissima*, Stillhed i Vejret, belejlig for Fiskeriet.

Gæfr, *mansvetus*, sagtmodig. 2) *mollis, ductilis*, bøjelig, blød.

Gægiz (at gægiaz), *latenter prospectare*, at kige hemmelig i eller efter noget.

Gægiur, *f. pl. clandestinus speculatus*, hemmelig Kigen. At standa á gægium, *speculari*, at staa og kige efter noget, uden at ville lade sig se.

Gægr, *m. dolus*, et Puds, Skjelmsstykke.

Gælur, *f. pl. blanditiæ rhitmicæ*, kjelne eller søvndyssende Sange. 2) *cantus nutricum*, Ammestuenynnen.

Gæli (at gæla), *exhilarare*, at smigre, opmuntre.

Gæra, *f. pellis villosa, sisyra*, et Faareskind med Ulden paa.

Gæru-skinn, *n. idem.*

Gær, *heri*, i gaar. I' gær-morgun, *heri mane*, i gaar Morges. I' gær-qvölld, *heri vesperi*, i gaar Aftes.

Gæs, *f. anser*, en Gaas. *vid.* gás.

Gæti (at gæta), *observare*, se efter, give Agt paa. Þess gætir, *in patulo est*, man kan mærke det.

Gætir, *m. custor*, en Vægter, Bevogter.

Gætilega, *prudenter, caute*, forsigtigen, med Agtsomhed.

Gætni, *f. observantia, observatio*, Agtsomhed.

Gætinn, *attentus, circumspectus*, agtsom.

Gætsla, *f. vid.* Gætni. 2) *tutela, curatura*, Bevogtning, Værgemaal.

Gætslumadr, *m. custos*, en Vogter. 2) *cura*

prudenti observandus, en som behøver nøje Tilsyn.

Gætti, *n. cardo januæ*, Døraxel.

Gættir, *f. pl. vid.* Gátt.

Gætur. *f. pl. cura, attentio*, Paapasselighed, Opmærksomhed, Agtsomhed.

H.

Há, *f. pellis, cutis, corium*, Hud, Skind. Hann var alldrej med hýrri há, *intra suam pellem nunqvam contentus erat*, han var færdig at gaa ud af sit gode Skind, ɔ: han var aldrig tilfreds.

Há, *f. gramen chordum serotinum*, Græs som vokser paa Engen efterat Græsset er bleven afslaaet, Efterslets Græs. At slá hána, *sicilere prata*, at slaa Græsset anden Gang.

Há-alldradr, *decrepitus senex*, meget gammel.

Háband, *n. vinculum, nervos poplitis adstringens*, etslags Tøjrebaand, som bindes fast om Haserne.

Hábeinn, *longipes*, langbenet.

Hábeinóttr, *idem*.

Hábendi (at hábenda), *constringere nervos poplitis, ut oves, usu pedis fere amisso, aufugere neqveant*, at tøjre Faarene med Baand om Haserne, at de ei kan løbe bort.

Hábord, *n. mensa suprema*, det fornemste Bord i Salen ved et Gjæstebud. Hann á ecki uppá hábordi, *inter honoratiores non habetur*, han er i ringe Agtelse.

Háborur, *f. pl. foramina pro remis in priste*, Huller til Aarene i en Gallej, eller en stor Baad. *ab.* hár *v.* háir & bora.

Hábrók, *f. galina*, Bukser, som gaa højt op.

Háð, *n. simulata laus, irrisio*, Spot, Ironi.

Hadda, *f. manubrium, v. ansa lebetis*, Haandfang eller Øre paa en Kjedel. 2) *unda maris*, en Bølge.

Haddr, *m. flos campi*, Markblomster. 2) *peplum Vestæ aureum*, Vestas Guldenstykkes Kappe, Klædebon. 3) *crines & in spec mulierum*, Haar, især Fruentimmers. 4) *qvodcunqve ornamentum aureum*, enhver forgyldt eller gylden Prydelse.

Hádegi, *n. lux merediana*, Middag. 2) *spec. triterum meredies*, Klokken 12 om Middagen.

Hádfullr, *irrisorius*, spodsk.

Hádfugl, *m. irrisor*, en Spotter, Spottefugl.

Hádgjarn *vid.* Hádfullr.

Hádúng, *f. contumelia*, Bespottelse.

Hádslegr, *ignominiosus*, haanlig, foragtelig. 2) *irrisorius*, spodsk.

Háduglegr, *idem*.

Hádyrdi, *n. pl. sannæ*, spottende Ord, Skamstikker.

Hádr, *commissus, factus*, fuldgjort, bragt til Ende. Hvar var bardaginn hádr, *ubi com-*

missum est prælium? hvor blev Slaget holdt? Ad vera ödrum hádr, *operam suam alicui debere, v. operæ reddendæ adstrictus esse*, være En tjenestepligtig.

Haf, *n. mare, æqvor*, Havet.

Haf, *n. elevatio*, Opløftelse. Haf á belg, *elevatio follis*, en Blæsebælgs Udspænding. Haf á vef, *elevatio filorum inferne in tela erecta*, Traadenes Højde nedenfra i perpendikulær Væv.

Hafandi, *habilis, utilis*, tjenlig, bekvem. I' húsi hafandi, *habilis domi*, en som man kan have i Huset.

Hafátt, *f. tempestas pelagica*, Vind fra Havsiden, Paalandsvind.

Hafdr, *habitus*, behandlet. 2) *pastus*, fødet, underholdt. Hann var vel hafdr, *bene pastus erat*, han blev holdt godt.

Haf-frú, *f. syren*, en Havfru.

Haf-gall, *n. irina, meteoron aeris pelagici*, et regnbuefarvet Luftsyn paa Havet.

Hafgola, *f. ventus altanus, encolpias*, Storm fra Havkanten.

Haf-gufa, *f. vid.* Haf-frú.

Haf-gýa, *f. idem.* Hafgýu-saungr, *cantus syrenum*, Havfrusang.

Hafinn, *sublatus, elevatus*, opløftet. Hafinn á krofs, *in crucem sublatus*, kaarsfæstet.

Haf-halld, *n. vid.* Höfölld, *v.* Háfholld á Háfr.

Hafís, *m. glacies pelagica, v. gronlandica*, Havis.

Haf-kóngr, *m. cochlea nobis maxima, turbo*, en Havsnegl.

Haflan *v.* Heflan, *f. inhibitio*, Vending (Sotermin).

Haflidr, *m. vid.* Hafli.

Hafli, *m. nom. pr. viri.* 2) *nauta*, en Sømand.

Hafmatr, *m. cibus omnis sorbilis, v. qui ex cochlearibus sumitur, acratisma*, alle Slags Søbemad.

Hafna (at hafna), *recusare, abstinere, deserere*, undslaa sig for, holde sig fra. At hafna sig, *in portum se recipere*, gaa i Havn. At hafna bodi, *invitationem recusare*, afslaa et Tilbud. Nú hafnar jördin þér, *terra, v. prædium negat tibi fructum*, nu er Jorden eller Gaarden dig ugunstig. Vinirnir hafna hönum, *amici eum deserunt*, Vennerne skuffe eller forlade ham.

Hafnan, *f. abnegatio, denegatio*, Afslag, Afholdenhed.

Hafnarmynni, *n. catho*, Havnemunding.

Hafnar-rán, *injusta exclusio ex portu*, uretmæssig Havneran, ɔ: Udelukkelse af en Havn.

Hafnar-tollr, *portorium, it. adripagium*, Havnetold, Betaling for Brug af en Græsgang.

Hafnar-vadmál, *pannus utensilis, habilis, mediocri filo confectus*, grovt Vadmel til almindelig Brug.

Hafnaz (at hafnaz), *concipere foetum*, blive drægtig. Kýrnar hafnaz ei lengr, *vaccæ effatæ sunt*, Kjøerne have udbaaret.

Haframlega, *violenter*, voldelig, hæftigen. *qs.* hamramlega.

Hafrót, *n. vid.* Sjóarrot. *R.*

Haf-rumba, *f. æstus pelagi grandior*, Havets Brusen, stærk Brænding. *vid.* ramba.

Hafrar, *m. pl. avena*, Havre.

Haf-ræna, *f. venti tropæi*, Havvinde.

Hafs-brún, *f. horizon marinus*, Havrand, Søhorisont.

Haf-síld, *f. clupea, halex*, Havsild.

Haf-skip, *navis major, v. mercatoria*, et Skib.

Haf-svelgr, *m. vortex, evripus*, et Havsvælg, Malstrøm.

Haf-súla, *f. pelicanus maximus, albus non saccatus*, Pelikan, et Slags store Søfugle. *vid.* súla.

Haft, *n. tricæ, nodus, retinaculum*, Hilde, Hæftelse.

Haf-tyrdill, *m. alca marina, sub dio cæcutiens*, en Havalke, Halkyon.

Háfr, *m. galeus (nobis) minimus, squalus vulgaris, acantias, spinax*, en Haj.

Háfr, *m. sagina, nassa, excipula*, Fiskeruse. Háfr í vef, *unum par filorum in liciis*, Syller i en Vav.

Háfr, *m. v.* hófr & reykháfr.

Háfur, *f. pl. donaria*, Liggendefæ.

Hafr, *m. caper, hircus*, Buk, Gjedebuk.

Hafr-hvalr, *m. delphin*, en Delfin, Springhval.

Haf-kicki, *n. genus qvoddam balænarum pinguissimum, corpore brevi, at crassissimo & rotundo*, en Art korte og rundagtige Hvalfiske. *â* köckr, *vid.* nordhvalr.

Hafr-staka, *f. pellis caprina*, et Gjedeskind. *â* stackr.

Haf-villa, *f. error devius navigantium*, Vildfarelse paa Havet.

Haf-þak, *n. glacies pelagica, continua*, vidtløftige Jisflader paa Havet.

Haga (at haga), *concinnare, ordinare*, ordne, skikke, lave, sammenføje. Haga sér vel, *bene se gerere*, skikke sig vel. So hagar til, *ita se res habet*, saaledes hænger det sammen. Það hagar mér vel, *expedit mihi*, det er mig til stor Nytte.

Hagagenginn, *pastu pastus*, fedet paa Græs. Hagagengid naut, *bos pascalis*, en Stud, der har gaaet paa Græs.

Hagall, *m. grando, floccus nivis*, Hagel. 2) *littera runica, forma sexangulari, ad similitudinem grandinis, v. asterisci*, et sekskantet Runebogstav i Ligning af et Hagel eller en Asterisk.

Haganlegr, *aptus, opportunus*, tilpas, bekvem.

Hágbardr, *m. telamon*, Kragsten. 2) *olim nom. pr. viri.*

Hagfelldr, *commodus*, bekvem.

Hagfæríngr, *m. agnus, â matre & lacte separatus, v. abactus, ovis delicula*, et Lam, der er skilt fra sin Moder.

Hagga (at hagga), *movere, dimovere*, at rokke en Ting, eller tage den bort af sit Sted.

Haggan, *f. parva motio*, Bevægelse; ubetydelig Forstyrring eller Flytning. *alias* höggun.

Hagi, *m. pascua, pascuum, ager pascuus*, Græsgang.

Haglendi, *n. idem.*

Haglda-brand, *n. scriblita, spira*, Kringle.

Hagleikr, *m. dexteritas, artificium*, Konst, Færdighed.

Hagleiks-madr, *artifex, opifex*, Kunstner, en duelig Haandarbeider (siges om Bygmester, Smed, Snedker, Tømmermand).

Hagl, *n. grando*, Hagel; *contractum pro* hagall. Nú er hagl, *grandinat*, det hagler. Nú haglar, *idem*.

Haglegr *vid.* Hagfelldr.

Hagmæli, *n. pl. verba lepida*, veltalende Ord.

Hagmæltr, *sermone lepidus*, veltalende. 2) *poeseos gnarus*, en heldig Rimer.

Hagnadr, *m. commodum, emolumentum*, Gavn, Nytte, Bekvemmelighed. 2) *prudentia oeconomica*, Forsynlighed, Oekonomi.

Hagnar (at hagna), *prodesse*, tjene, være til Nytte, gavne. Þad hagnar mér vel, *bene mihi prodest*, det nytter mig meget, det er ret bekvemt for mig.

Hagnýtinn, *minutias curans, res etiam vilissimas bene collocans*, en som samler paa, eller benytter sig af de ubetyde iaste og ringeste Ting.

Hagordr, *disertus*, veltalende.

Hag-qvisti, *n. pascua herbis fruticantibus obsita*, Græsgang, hvor Lyng og Buskvekster gro.

Hag-qvæmni, *f. opportunitas*, Bekvemhed.

Hag-qvæmlegr, *idem ac sequens.*

Hagqvæmr, *opportunus*, beqvem, beleilig.

Hagrædi (at hagræda), *bene, apte ordinare, collocare, v. consulere*, ordne, sætte vel i Orden.

Hagrædi, *n. commoditas*, Bekvemhed.

Hagrædislega, *apte*, bekvemmeligen, passende.

Hagsamr, *commodus*, bekvem, nyttig.

Hagsamlegr, *idem.*

Hagsamlega, *commode*, bekvemt, tilpas.

Hagsemi, *f. commoditas*, Bekvemhed.

Hagsiáll, *bonus oeconomus*, forsynlig, god Husholder.

Hagsmunir, *m. pl. commodum*, Nytte, Fordel.

Hagspeki, *f. scientia oeconomica*, Kundskab om Husholdningen.

Hagstædr, *commodus*, bekvem, beleilig. 2) *temperatus*, maadelig, tilpas.

Hagsýnn, *prudens*, klog, fornuftig.

Hagsýni, *f. prudentia*, Klogskab, Forsynlighed.

Hagr, *dexter, artificiosus*, konstig.

Hagtæri (at hagtæra), *bene dispensare*, anordne vel.

Hagr, *m. utilitas*, Gavn Nytte. 2) *conditio, sors*, Forfatning, Tilstand, Vilkaar. Miög géck saman hagr hanns, *res ejus arctabantur*, hans Forfatning blev slettere.

Hagvirkr, *habilis, dexter*, behændig, kunstig.

Hagþorn, *n. cornus*, Hagetorn, Korneltræ.

Hábyrningr, *m. physeter, v. delphin maximus*, en Sprudthval, den største Art af Delphiner.

Hái (at há), *patrare, facere*, gjøre, sætte i Værk. At há bardaga, *prælium committere*, holde et Feldtslag.

Háir (at há), *cutem tentare*, angribe, skade Skindet.

Háir, *m. pl. scalmi*, Rorbret, Rorpinde. *in singul.* hár *rarius*.

Haka, *f. mentum*, Hage.

Hak, *n. ansa rei*, Haandfang paa en Ting; *vid.* haki. 2) *inæqvalitas*, Ujævnhed.

Haka-bredda, *f. barbitus*, *v. sambuca*, Lire, Hakkebret.

Hákall, *m. carcharias, canis carcharias sqvalus, v. galeus major*, Havkalv.

Hákalla skúmr, *m. vid.* skúmr.

Hákalls-rudur, *f. pl. cartilago et alia rejectanea è carcharo*, Havkalve Brusk og andet saadan, som ingen skiøtter om. *vid.* rudur.

Haki, *m. extremitas alicujus rei*, det Yderste af en Ting. Hann vard á hakanum, *illi minima, v. iniqva sors cessit*; *pr. sedem incommodam & extremam nactus est*, ham tilfaldt den sletteste Lod, istedetfor: han fik den yderste og ubekvemmeste Plads eller Sæde.

Haki, *m. uncus, qvo sera excipitur, dum clauditur*, Hage i en Laas.

Hacka (at hacka), *iterato nixu deglutire*, hakke, nedsluge med Anstrængelse.

Hakláng, *mento*, en som har lang Hage.

Hákr, *m. vir præceps, vehemens*, en ubesindig, hidsig og grov Mand.

Hákyrdi, *n. pl. procacitas verbalis*, uforskammede Ord.

Hala (at hala sig), *alios non interrupto ordine seqvi, pr. vulpium more in præcipitiis, continuatis caudis se erigere*, slutte sig til en Række efter Ravenes Maade, da de paa steile Steder hale sig op ved hinandens Hale. Hala sig upp, *funium ope per prærupta niti*, hale sig op paa et steilt Sted ved Hielp af et Tov.

Halaklipir hundr, *canis cui caudam furca premit*, en stumprumpet Hund. á klíp.

Halalángr, *prolixam habens caudam*, en som har lang Hale. *metaph. multis comitibus stipatus*, som har stort Følgeskab.

Halalaus, *excaudis*, uden Hale.

Halarófa, *f. cauda, uropygium, sacra spina*, Hale, Rumpe, det nederste Led eller Ben af Ryggraden.

Halarófu-hestr, *m. idem ac seqvens.*

Halarófu-styeki, *n. ima pars spinæ dorsalis cum cauda*, det nederste Rygled tilligemed Halen. *vulgo* halrófu stycki.

Hala-stiarna, *f. cometa, stella erratica, caudata*, Komet.

Háleikr, *m. excellentia*, Høihed. 2) *summitas* Toppen, det øverste.

Háleistr, *m. calceus laneus, totum tarsum ad talos tegens*, Halvstrømpe, Sok. *vid.* leistr.

Háleitr, *facie erecta*, som har opløftet Ansigt, ser op ad. 2) *sublimis, sanctus*, høi, hellig.

Háleitlegr, *idem.*

Háleitlega, *devotè, sanctè*, høiligen, helligen.

Hálendi, *n. loca superiora, montana*, høitliggende Steder, Bjergegne.

Hálfa, *f. pars altera dimidiata*, det halve; *vid.* álfa. Hálfumeira, *dimidio plus*, Halvparten mere.

Hálf-bródir, *m. frater uterinus*, Halvbroder.

Hálf-blindr, *cæculus*, Halvblind.

Hálf-gaman, *n. charientologia*, Halvspøg.

Hálf-gilldi, *n. dimidia pars pretii, pro damno*, det halve af en Tings Værdi.

Hálf-hríngr, *m. semicirculus*, Halvkreds.

Hálf-karra (at hálf-karra), *opus ad mediocritatem perficere*, halvgjøre. *pr. pectinare.*

Hálf-karradr, *imperfectus*, halvgjort.

Hálf-keypi, *n. pars dimidia pretii*, den halve Værdi.

Hálf-kosta, *mediocris*, maadelig.

Hálf-kyrkia, *f. capella, sacelium*, Kapel, Halvkirke.

Hálf kæríngr, *m. animus subiratus*, halv Vrede, Misfornøjelse. *á* kæri.

Hálflitr, *ex binis coloribus, æqvum referens*, farvet eller malet ved Blanding af tvende eller flere forskjellige Farver.

Hálfmörk, *f.* (at mælir), *semicotula, qvartarius*, et Pægelmaal, en Pægel.

Hálfmörk, *f.* (at vigt), *qvatuor unciæ*, otte Lod eller ¼ Pund, en Fjerding.

Hálfmörk, *f.* (verdaura), *bes unciæ argenteæ sive* 24 *ulnæ*, to Unser Sølv eller 24 Alen efter gammel islandsk Regning.

Hálfna (at hálfna), *dimidiare*, halvgjøre, være halvfærdig med en Forretning.

Hálfnadr, *dimidiatus*, halvgjort, halvfærdig.

Hálf-partr, *m. vid.* Hálfa.

Hálf-qvedinn, *non integro sensu*, utydelig, halvforstaaelig. Hálfqvedin ord, *verba cui plenus sensus deest*, Ord, som ingen fuldkommen Mening have.

Hálf-qvisti, *n. ramuli*, smaa Grene. At komaz ecki í hálfqvisti vid einn; *multis parasangis inferiorem esse*, staa langt tilbage for En.

Hálf-rétti, *n. dimidia mulcta, pro injuria personali*, halve Bøder for personlig Fornærmelse.

Hálfréttis-madr, *macula notatus, capite parum diminutus*, etslags mindre Mond, som kun har halv Rettighed mod en Dannemand.

Hálf-silki, *n. subsericum*, Halvsilke. Fat af hálfsilki, *vestis subserica*, et Klædningsstykke af Halvsilke.

Hálfsléttr dalr, *m. duella*, en halv Krone.

Hálf-systkyn, *n. pl. frater & soror, cui alteruter parentum communis est*, Halvsødskende.

Hálfsystkyn af födurnum, *ex patre, frater & soror*, Halvsødskende af en Fader. Af módurinni, *fratres & sorores uterini*, af en Moder.

Hálf-tröll, *f. fere, v. semi-gigas*, Halvjætte.

Hálftrylltr, *tantum non omni humanitate exutus, semibrutalis*, halvvild, halvbrutal.

Hálfvaxinn, *puber*, halvvoksen.

Hálfvegis, *aliqvatenus*, nogenledes, tildels.

Hálfvirdi, *n. dimidium justi pretii*, den halve Værdi.

Hálfvisinn, *qui hemiplagia laborat*, halvvissen, rørt af Slag.

Hálfvisnan, *f. hemiplagia*, Halvvisnen.

Hálfviti, *m.* *mente aliqvatenus captus*, halvgal, ikke med fuld Forstand.

Hálfr, *dimidius*, *semis*, halv.

Hálfr annar, *sesqvi*, *sesqvi alter*: halvanden.

Hálfr ríkisdalr, *semiuncia*, *stater*, halv Rigsdaler. (N O.)

Hálfyrdi, *n. pl. vox semiplena*, halvt Ord.

Hali, *m. cauda*, Hale, Rumpe, Stjert. 2) *continua series*, sammenhængende Rad, Geled. Hann hefr lausum hala at veifa, *sui juris est*, *pro familia non est sollicitus*, han er sin egen Herre, har ingen flere at sørge for.

Hálka, *f. lubricum*, *lubricitas*, Glathed, Slibrighed.

Háll, *lubricus*, glat, slibrig.

Halla (at halla), *inclinare aliqvid*, helde, sætte noget saaledes at det helder.

Hallandi, *m. devexitas*, *clivus*, nedgaaende Skraahed.

Hallar (at halla), *vergere*, helde, lakke. Hallar út degi, *dies in vesperam vergit*, Dagen lakker mod Aften.

Hallaz (at hallaz), *vergere*, *inclinare in aliqvid*, helde.

Halld, *n. custodia*, Bevogtning, Fængsel. 2) *tutamen*, Beskjermelse. 3) *victus*, *v. usus*, Underholdning, Forsørgelse. Hann var þar í höftum og halldi, *ibi in vinculis & custodia tenebatur*, han sad der i Baand og Fængsel. Hann tók manninn til hallds og trausts, *in fidem et potestatem suam virum recepit*, han paatog sig at staa Manden bi med Raad og Daad. Hann var þar í gódu halldi, *bene tractabitur*, der havde han gode Dage. Þad kom mér at gódu halldi, *bene mihi usui fuit*, det var mig til stor Nytte.

Halld, *n. opinio*, Tanke, Mening. 2) *retinaculum*, Baand som man binder noget op med. Eftir mínu halldi, *mea opinione*, efter mine Tanker. Hann hefr hitann í halldinu, *timor eum retinet*, *periculum opinatur adesse*, Frygt holder ham tilbage, han mener der er stor Fare paa Færde.

Halld, *n. ansa vasis*, Hank, Øre.

Hallda, *f. idem.*

Halldfæri, *n. funis piscatorum*, *qvem manu reciprocant*, Fiskeline til at angle med.

Halldin-ordr, *fidus promissis*, ordholden.

Halldinnyrdi, *n. pl. continentia oris*, Tavshed. 2) *fides promissorum*, Ordholdenhed.

Hallmæli (at hallmæla), *criminari*, laste, dadle.

Halldsamr, *constans*, varig, adstadig. Á því fé vard hönum ecki halldsamt, *opes istæ illi caducæ & fugitivæ erant*, det Gods kunde han ikke holde paa; der var ingen Drøjelse i de Penge.

Halloka, *ó. subjugatus*, *sub jugum missus*, overvunden, undertvunget, forkuet. Oft hefnir sá er halloka verdr, *sæpe victus ulciscitur*, ofte hævner den Undertrykte sig. *â* hallr & ok, *qs.* hallaz á hann okid.

Hall-leitr, *obstipus*, kroghalset, en som vender Ansigtet til den ene Side. *alias* hallfleytr.

Hall-lendi, *n. vid.* Hallandi.

Hallqvæmr, *commodus*, bekvem, tilpas. *alias* halld-væmr.

Hallqvæmd, *f. commoditas*, Bekvemhed.

Hallqvæmni *v.* Hallqvæmi, *f. idem.*

Halltra (at halltra), *claudicare*, halte, hinke.

Halltran, *f. claudicatio*, Halten, Hinken.

Halltr, *claudus*, halt, lam.

Hallr, *m. proclivitas*, heldende. Þángat vill hver hníga, sem hallr er, *omne grave tendit deorsum*, didhen vil enhver falde hvor han helder til.

Hallr, *inclinatus, it. proclivis*, nedheldende, skraa, *it.* tilbøielig. Hallr (ad einum), *favens, proclivis in aliqvem*, bevaagen. Hann steig höllum fæti, *exteriore margine tarsi leve pressis vestigium*, han satte Foden let ned paa skraa. At fara höllum fæti fyrir ödrum, *necessitatem cedendi habere*, have nødigt at give efter for en anden.

Hallr, *m. lapis, spec. silex*, Sten, især Flintesten. At piacka i hallinn, *ignem é silice excutere*, slaa Ild af en Sten.

Hallr, *m. idem.* 2) *nom. pr. et inde plura nomina pr.* Hallbiörn, Halldór, Hallfrídur &c., en Mands Egennavn.

Hallæri, *n. difficultas annonæ*, Uaar, dyr Tid.

Hálm-dýna, *f. storea, teges, sisura*, Halmdyne.

Hálmr, *m. stipula, culmus*, Halm.

Hálm-þak, *n. culmen*, Halmtag.

Hálmþústr, *m. manipulus straminis*, Halmknippe.

Hálna (at hálna, *v.* hálkna), *lubricari*, blive glat. Nú hálnar, *jam lubricatur*, nu bliver det glat.

Háls, *m. collum*, Hals. 2) *monticulus oblongus*, et Bierg af lang Skikkelse. 3) *prora navis*, Forstavn af et Fartøj, Pligten. 4) *pes veli anterior*, forreste Sejl-Skjød. 5) *idem ac* kémpu-rúm. Hann réri i hálsi, *primi â prora interscalmii remex erat*, han roede ved det forreste Rorbrædt eller Rorpind.

Háls, *m. vir fortis, pr. animo & corpore erectus, v. elatus*, en kjek Mand, isledet for modig og rank af Vækst. Bid ég ydr, gódir hálsar, at þér leggit til, hvad rádlegast þykir, *rogo vos, viri animosi, conferte in medium, qvod consultissimum videtur*, jeg beder Eder, gode Mænd! at I fremsige hvad I holde for raadeligst.

Hálsa (at hálsa), *corripere vela*, reve Sejlene. 2) *serrando vacillare â linea*, save skjævt. 3) *amplecti*, omfavne.

Hálsan, *f. corrugatio veli, qva cursus temperat*, Reven i Sejlene, hvorved Farten tager af.

Háls-bein, *n. claves, claviculæ*, Halsben. *vid.* vidbein.

Háls-biörg, *f. collare loricatum, v. ferreum*, den Del af et Harnisk som beskjermer Halsen.

Hálsbólga, *f. struma, scrofula*, Kröp, Hævelse og Opsvulmen i Halsen.

Háls-fáng, *n. amplexus colli*, Omfavnelse, ved at kaste Armene om en andens Hals.

Háls-höggva (at háls-höggva), *decollare*, halshugge.

Háls-kédia, *f. monile, torques,* Halskiede.

Háls-klútr, *m. focale linteum,* Halstørklæde.

Háls-kyrtlar, *m. pl. tonsillæ, glandulæ colli,* Halskjertler.

Háls-kyrtla-bólga, *f. panus,* en Hævelse i Halsen.

Háls-mál, *n. foramen superne vestis, pro exserendo capite,* den Kant af Klæderne, der ligger omkring Halsen.

Háls-mein, *n. angina,* Halsbylde.

Háls-rígr, *m. tetanus,* Stivhed i Halsmusklerne. 2) *opisthonus,* en Sygdom, hvorved Rygraden bliver skjev.

Háls-tresill, *m. vid.* Hálsklútr.

Háls-stýfr, *tetanicus,* plaget med Stivhed i Halsen.

Hálærdr, *eruditissimus,* højlærd.

Halr, *m. vir liber & liberalis,* en Ædling, fri og ædelmodig Mand. Halr er heima hver, *pater familias facile domi imperat,* enhver er Herre i sit eget Hus.

Hamall, *m. aries, balista, tormentum murale, cuneus,* en Murbrækker. *á germ.* hammel *vervex.*

Hamall, *cuneiformis,* kiledannet. At fylkia hamallt, *aciem cuneiformem, v. malleatam instruere,* opstille en kileformet Slagtorden.

Hamar, *m. malleus, tudes,* Hammer. 2) *saxum, rupes, rupinæ,* en stor og stejl Klippe.

Hamarlá, *scoria ferri,* Sinner, Hammerslag, Skovre.

Hamar-munni, *m. os, v. rostrum mallei,* Hovedet paa en Hammer.

Hamars-högg, *n. ictus mallei,* Slag med en Hammer.

Hamar-skalli, *m. caput mallei,* det tykkeste af en Hammer.

Hamar-skúti, *m. prominentia rupis,* en fremhængende Klint.

Hama-skipti, *n. pl. metemsomatosis, v. transcorporatio,* Omskabelse eller Forvandling i andre Dyrs Skikkelse. 2) *vernatio serpentum,* Slangens Ombyttelse af Haar.

Hamaz (at hamaz), *furere, furiis agitari,* rase, 2) *transformari,* omskabes, faa en anden Skikkelse. At hamaz á einum, *insanire in aliqvem,* rase mod En.

Hamdir, *m. nom. pr. viri.* 2) *indusiatus, v. potius loricatus,* klædt i en Særk eller Harnisk. *germ.* hemibd, *indusium v. thorax hamatus.*

Hámeri v. Hámær, *f. lamia, sqvalus galeus, v. mustelus lævis,* Haabrand (en Fisk). *á* hár *v* háir.

Hamfarir, *f. pl. volatus, v. grassatio in adscititia forma, extra propriam pellem,* Flyven eller Omfaren i en fremmed Skikkelse. 2) *transformatio,* Omskabelse. *á* hamr & fer.

Hamhleypa, *f. lamia, quæ in varias formas se mutare & transformare potest,* en Trold som kan paatage sig alle Slags Skikkelser. *á* hamr & hleyp.

Hami (at hama), *de eqvis dicitur ubi posteriora tempestatibus obvertunt,* bruges om Heste naar de vende Rumpen mod Uvejr.

Hamíngia, *f. felicitas*, Lyksalighed, Held.

Hamíngiusamr, *felix*, lykkelig, heldig.

Hamíngiusamlega, *feliciter*, lykkeligen.

Hamla, *f. medium scalmi*, det midterste af et Rorbrædt.

Hamla, *f. catena*, *v. vinculum qvo remus ad scalmum alligatur, ne vacillet retro*, et Baand, hvormed man binder Aaren til Rorpinden for at den ikke skal rokkes af sit Sted. Hömluband, *n. idem*. At láta dragaz úr hömlum, *tardare*, opsætte, forhale. At láta síga ur hömlum, *idem*.

Hamla (at hamla), *navim remis inhibere*, holde et Fartøj tilbage med Aarerne. 2) *cohibere*, *impedire*, hindre, forhale.

Hamladr, *impeditus*, forhindret. 2) *vinculis v. vulneribus inhabilis factus sui juris prosequendi*, som ved Fængsel eller Kvæstelse er sat ud af Stand til at kunde paatale sin Ret.

Hamlan, *f. inhibitio*, et Fartøjs Tilbageholden.

Hamledr, *n. corium é lumbis eqvorum*, *v. boum tergus (oris)*, Læder af Hestes eller Oksers Lænder.

Hamóda, *impotenti percitus affectu*, oprørt af en uregierlig Lidenskab. 2) *furens*, *insaniens*, rasende gal. á ódr.

Hamóra, *insanus*, gal, ustyrlig. á ær.

Hamóra, *furenter*, i Galskab og Raseri.

Hampa (at hampa), *manibus volvere*, *terere*, kaste noget hid og did mellem Hænderne.

Hamrá, *f. qs.* hamró, *securitas*, Tryghed, Sorgløshed. Hann var lengi í hamrá um þad, *diu de hac re securus hæsit*, for den Ting var han længe ubekymret.

Hamrád, *n. pl. dubium & superficiale consilium*, Tvivlraadighed. Hann var í hamrádum, *inops boni consilii erat*, han var tvivlraadig.

Hamradr, *malleatus*, *tunsus*, hamret. Þad var allt hállt og hamrad, *lævigatum et malleatum erat*, *de fabrica dicitur*, *cujus rudissima pars tantum absoluta est*, det var alt glattet og hamret.

Hamramr, *immani*, *v. brutali robore pollens*, overordentlig stærk (af Legemskræfter).

Hamra-tröll, *n. gigas saxicola*, Jætte der boer i Klippehuler, en Bjergtrold.

Hamremi, *f. robur inusitatum*, overordentlig Styrke.

Hams, *m. cutis*, Ham, Hud. 2) *systema nervosum corporis*, Legemets Nervesystem. 3) *aspectus exterior*, udvortes Udseende. Hann var þá í gódum hamsi, *evexia fruebatur*, *cuticulam bene curatam habuit*, han var da i god Lune; han befandt sig ret vel. Hönum var kalt í hamsi, *tremuit frigore*, han frøs, var næsten forkommet af Kulde.

Hamsar, *m. pl. fraces adipis*, *v. folliculi*, Græver af smeltet Talg eller Spæk.

Hamsillr, *pallescens*, *it. tetricus*, en som har gusten eller stygt Udseende, *it.* strang, knarvuren.

Hamslaus, *macer*, *tetricus*, maver, surseende, udtæret. 2) *trux*, *ira æstuans*, gruelig, rasende.

Hamstola, *fanaticus, furens*, gal, rasende.

Hamr, *m. exuviæ, cutis*, Hud, Ham, Bælg. Fugla-hamir, *exuviæ volucrum*, Fugleskind.

Hámús, *f. chimera monstrosa*, en opdigtet, vid-underlig Mus.

Hámæli, *n. pl. clamor*, Raab, Skrig. 2) *fama divulgata*, udspredt Rygte. Flest lágmæli komaz í hámæli, *pleraqve arcana sensim innotescunt*, de fleste Hemmeligheder blive Gjenstand for Folkesnak.

Hámæltr, *sonorus*, højtalende, som har lydelig eller stærk Røst.

Hana, *en, ecce*, se, se der. Hana nú, *idem.*

Hand, *f. vid.* Hönd.

Handa, *pro*, for. Til handa, *in manus, v. usum*, til ens Brug eller Nytte. U'tvegadu þad handa mér, *impetra pro me*, skaf mig den Ting.

Handa-band, *n. stipulatio manualis*, Haandtag, Tilsagn med Haand og Mund.

Handa-burdr, *m. motus manuum*, Hændernes Bevægelse. Hann hefr seinann handaburd, *manu tardus est*, han er sendrægtig i sit Arbejde.

Handafli, *m. robur manuum*, Styrke i Hænderne. 2) *manu acqvisitæ facultates*, Formue, som man har forskaffet sig ved sit Haandarbejde.

Handan frá, *huc, trans v. per*, hertil, herhid, overfra, henover.

Handan at, *trans, ultra, illuc*, over fra den anden Side, herovertil.

Handan til, *trans, ultra*, paa hin Side.

Handarbak, *n. dorsum manus, metacarpus exterior*, den udvendige Haand (modsat af Luen i Haanden).

Handar-gagn, *n. appositus usus manuum*, hvad som man har nødigt at have ved Haanden. Hann tekr margt til handargagns, *manibus ad multa commode utitur*, han gjør mange Ting nyttige ved sit Haandarbejde. Byrdíngar vóru ecki handargagni fyrir Xerxem, *naves onerariæ in usum Xerxis non erant ad manus*, Serkses havde ingen Lastdragere ved Haanden.

Handar görfi, *n. qvicqvid manui inservit qvotidie, ad proprios usus*, hvadhelst som tjener til daglig Brug.

Handar-halld, *n. ansa*, Haandfang, Haandgreb.

Handar-hóf, *n. incerta v. fortuita mensura*, Maal eller Uddeling paa et Slumpetræf. At handar-hófi, *per numerum rotundum v. amussi alba*, paa en Slump, uden at give nøje Agt paa Tal eller Godhed.

Handar-jadar, *m. margo carpi inferior*, Kanten af Haanden eller den underste Del. 2) *circuitas volæ*, Omkredsen af den flade Haand. 3) *tutela, it. hypothenar*, Beskjærmelse, it. Nærhed. Lengi bió þad fátæka fólk undir handarjadri Mödruvellinga, *pauper illa familia diu latuit sub tutela Mödruvellensium*, de fattige Folk vare længe under Mødruvellingernes særdeles Beskyttelse.

Handarjárn, *n. pl. manicæ ferreæ*, Haandjærn.

Handar-línur, *f. pl. incisuræ manuum*, Linier eller naturlige Jndsnit i Hænderne.

Handar-línu-list, *f. chiromantia*, Spaadomskunst af Hændernes Dannelse.

Handar-vani, *mancus, unimanus*, som ikkun har en Haand.

Handar-veif, *n. minima motio, v. elevatio manus*, Haandens Opløftelse; Vink med Haanden. I' einu handarveifi, *uno momento*, i et Oieblik.

Handar-vik, *n. nutus manus, leve opus*, et ubetydeligt Arbejde.

Handaskil, *n. pl. discrimen unius manus ab altera*, Adskillelse eller Mellemrum mellem Hænderne.

Handaskol, *n. inanis nisus manuum, tricæ*, unyttige Gebærder med Hænderne. Þad vard allt at handa-skoli, *in nisum inanem desiit*, det blev alt til unyttige Fagter. *alias* handa skvol.

Handa-skömm *f. dedecus manuum*, et Arbejde, som gjør Mesteren Vanære.

Handa-tiltekt, *f. modus agendi*, Hændernes Bevægelse ved et Arbejde.

Handa-veiki, *f. chiragra*, Gigt eller Værk i Hænderne.

Handaverk, *n. pl. opus manuum, opificium*, Haandarbejde.

Handavinna, *f. opus sedentarium*, siddendes Arbeide.

Handbendi, *n. res manui adhærens*, en Ting, som hænger ved Hænderne. Hann er þitt handbendi, *tibi curæ est*, du maa sørge for hem.

Handbiörg, *f. victus propriis manibus acquisitus*, Næring, som man skaffer sig ved sit Haandarbejde. Handbiargar madr, *proletarius, mercenarius*, Daglønner, som arbejder for sin Næring. Handbiargar-ómagi, *pupillus, v. invalidus mercenario labore sustentandus*, en Vanfør, som ikke kan erhverve sig selv sit Brød, men maa underholdes af andre.

Handbók, *f. manuale, enchiridion, it. adversaria*, Haandbog, *it.* Klakkebog.

Handbær, *ad manus, in promtu*, som er ved Haanden, paa rede Hænder. 2) *portatilis*, som kan bæres. Hann hefr ecki handbæra penínga, *nummos ad manus non habet*, han har ikke Penge ved Haanden.

Hand-dúkr, *m. mantile, chiromactrum*, Haandklæde.

Handfáng, *n. capulus, manubrium*, Haandfang, Skaft. 2) *palma, mensura palmaris*, en Haandsbred, Maal som kan omfattes med Haanden. Siö handföng, *septem palmæ*, syv Haandsbredder.

Handfestr, *manu fartis*, haandfast. 2) *solidus*, hel, massiv.

Handfarinn, *attrectatus*, vedrørt (med Hænderne).

Handfer (at handfara), *manu attrectare*, røre ved, føle paa (med Hænderne).

Handfesti (at handfesta), *manu stipulari*, love med Haand og Mund.

Handfesti, *f. funis prominentiæ rupis alligatus per qvem auceps se dimittit*, et Tov, fastbundet til en udhængende Klippespidse, hvorved Islænderne nedhale sig for at kunne dræbe Søfugle, som have deres Reder i steile Klinter, eller for at tage deres Æg.

Handfestíng, *f. stipulatio*, Løfte med Haand og Mund.

Handfestur, *f. lorum simplex manuale demissorium, per prærupta*, et Haandreb som nedlades fra en steil Klippe for at holde sig fast med.

Handfliótr *vid.* Handfymr.

Handfylli, *f. manipulus*, Haandfuld.

Handfymi, *f. agilitas*, Behændighed, Smidighed.

Handfymr, *manu promtus*, behændig.

Handgenginn, *familiaris*, fortrolig. Handgengnir menn, *satellites regii*, Mænd af Kongens Livvagt. *vid.* hirdmenn.

Handgódr, *manu fortis, v. tenax*, haandfast eller fastholden.

Handgrip, *n. ansa*, Haandgreb, Hank. 2) *applicatio manus*, Greb med Haanden.

Handhafi, *m. possessor*, Ejer, Ihændehaver. Hann er handhafi þess hríngs, *annulum possidet*, han ejer den Ring.

Handhalltr, *manu æger*, som har daarlig Haand.

Handhef (at handhefja), *juvare*, afhjelpe, haandhæve. Gud vill sialfr handhefia kóng þann, og uppgáng hanns, *ipse deus regem istum, et ejus progressum vult juvare*, Gud selv vil ophjelpe den Konge, ophøje den Konge.

Handhöfn, *f. vid.* Handargérfi.

Handhögg (at handhöggva), *manu truncare*, haandhugge (hugge Haanden af en).

Handhöggvinn, *manu truncatus*, En som ved et Hug har mistet Haanden.

Handki, *m. funiculus*, en liden Snor eller Stroppe, en Merling. *vid.* hánki.

Handklædi, *m. mantile, manutergium*, Haandklæde.

Handkrykr, *m. ala, axilla*, Armhul. *â* krókr.

Handkryka-fýla, *f. hircus, fætor sub alis*, ram Stank eller Lugt af Svede fra Armhullerne.

Handkryka-hár, *n. pili subalares*, Haar som vokse i Armhullene.

Handlag, *n. vid.* Handaband.

Handlama *vid.* Handhalltr.

Handlás, *m. funis simplex in altera manu aucupis*, et enkelt Tov, som Fuglefængerne holde i den ene Haand. *v.* handfesti.

Handlaug, *f. lotio manuum*, Haandtvæt. 2) *malluvium*, et Vaskerfad.

Handleggíng, *f. sponsalia de futuro*, Trolovelse.

Handlegg (at handleggia), *sponsalia de futuro procurare*, at troloves (ved at give hinanden Haand).

Handleggr, *m. ulna, cubitus*, Arm.

Handleggia raun, *f. tentatio virium cubiti*, Arbejde, som svækker Armene.

Handlida verkr, *m. chiragra, arthritis manuum*, Gigt i Haandledene.

Handlín, *n. mantile, mappula*, fint Haandklæde, Serviet.

Handmylna, *f. mola manuaria versatilis, trusatilis*, Haandkværn.

Handódr, *manuum incontinens*, en som rører ved alle Ting som han ser. 2) *furax*, tyvagtig.

Handqvörn, *f. idem.*

Handöxi, *f. ascia, securis manuaria*, Haandøkse.

Handradi, *m. loculus familiaris*, Leddike. Þad er ecki í handrada hiá hönum, *non est in loculis ejus, v. ei ad manus*, det er ikke i hans Leddike, han har det ikke ved Haanden.

Handremi, *f. fortitudo manuum*, Haandstyrke.

Handramr, *manu fortis*, haandfast, stærk i Hænder.

Handrán, *n. rapina é manibus alicujus*, Haandran.

Handsal, *n. stipulatio manufacta*, Løfte ved Haandtag.

Handsal, *n. annulus signatorius*, Signetring. Gullid var heillt, enn handsalid var nockud, lest, *annulus (aureus) integer erat, at pala erat aliqvid læsa*, Guldet (ɔ: Ringen) var helt, men Ballen noget beskadiget.

Handsala (at handsala), *fidem dextra stipulari*, love med Haandtag.

Handsals-stadir, *m. pl. systema civitatum, in securitatem mercaturæ*, Hansestæder. *vulgo:* hansa- v. hænsa-stadir.

Handsama (at handsama), *manu arripere*, gribe med Haanden, tage fat paa.

Handseinn, *manu tardus*, sendrægtig, ubehændig.

Handsel (at handselia), *tradere, in alium conferre*, afhænde, overgive til en anden.

Handselldr, *traditus, in alium collatus*, afhændet, overgivet.

Handski, *m. chirotheca*, Handske.

Handskiól, *n. idem.*

Handskór, *m. idem.*

Handskrifari, *m. amanuensis, ab epistolis.* Haandskriver, Sekretær.

Handskrift, *f. chirographum, syngrapha, cautio chirographica*, Haandskrift.

Handsög, *f. lupus*, en liden Sav.

Handspík, *f. bacillus manuarius*, Haandspig.

Handsteinn, *m. lapis missilis manipularis*, Steen at kaste med.

Handstika (at handstika sig), *ope suis manibus emetiri summum rupis*, hidse sig op paa en steil Klippe ved Hjelp af et Tov.

Handstrýkia (at handstrýkia), *idem.* á strýk.

Handtak, *n. apprehensio manus*, Griben til noget. *vulgo: opus, uno momento absolutum*, et Arbejde, som man kan gjøre i en Hast.

Handtéra (at handtéra), *tractare*, haandtere.

Handtígill, *m. zona, v. corrigia manuaria vestium, & aliarum rerum*, Bælte eller Remmer paa Klæder og andre Ting. Hann er sléttr sem handtígill, *lævis est ut zona vestium*, han er jævn som en glattet Rem.

Handtök, *n. pl. vid.* Handaband.

Handveg (at handvega), *manu trutinare*, veje i Haanden.

Handvegr, *m. commissura thoracis & manicæ in veste*, de Kanter af et Livstykke, som Ermet syes til.

Handverk, *n. opificium, ars manuaria*, Haandværk.

Handverks-fólk, *n. operæ*, Haandværksfolk.

Handverks-madr, *opifex, mechanicus*, Haandværksmand.

Handverksbródir, *homotechnus*, Haandværksbroder.

Handverks-kunstir, *artes mechanicæ*, Haandarbejder, Kunster.

Handvís, *ad manum, in promtu*, værende ved Haanden.

Handvolka (at handvolka), *manu volvere*, have mellem Hænderne.

Handvopn, *n. pl. arma manuaria*, Vaaben, som kan bæres.

Handvömm, *f. securæ manus vitium, neglectæ rei culpa*, slet Arbejde.

Handyrdir, *f. pl. artes mulierum sedentariæ*, Fruentimmernetheder.

Handædi, *n. intemperies manuum*, Fremfusenhed, Lyst til at røre ved alt hvad man ser.

Hángandi, *pendens, pensilis*, hængende.

Hángi (at hánga), *pendere, hærere*, hænge. At hánga yfir, *imminere*, hænge over, være for Haanden. Sverdit héck, *v.* hángdi á veikum þrædi, *gladius tenui filo pendebat*, Sværdet hængte paa en svag Traad.

Hánginn, *pendulus* hængende. Hángid kiöt, *caro infumata*, røget Kiød.

Hángi, *m. corpus humanum patibulo suspensum*, Menneskelegeme ophængt i en Galge.

Hángr, *m. idem.*

Hánga-god, *n. Odinus, qvia corporibus suspensorum ad necromantiam usus est*, Odin, som spaaede af hængte Kroppe.

Hángr, *m. salmo mas, rostro inferiore adunco*, Hanlaks med krum Snabel. 2) Hángr í máli, *suspicio*, Mistanke. 3) Hángr í tré, *vid.* tregi.

Hángsa (at hángsa), *morari, sibi deesse*, tøve, være dorsk.

Hani, *m. gallus gallinaceus*, en Hane. 2) *epistomium*, Hane i en Tønde eller Kar. 3) *villus oblongus lanæ*, en Uldtot. 4) Hani í bissulás, *draco*, Hane paa en Bøsselaas. At gala sem hani, *gallulare*, gale som en Hane.

Hana-gal, *gallicinium*, Hanegal.

Hana-kambr, *m. crista*, Hanekam.

Hana-skégg, *n. palea*, Haneskjæg.

Hánki, *m. funiculus*, Rem. *vid.* fetill.

Hánka (at hánka), *traducto funiculo tenere*, stikke en Traad eller Merling igjennem noget (bruges især om etslags Kur paa Heste). 2) *in suas partes trahere*, *v. inescare*, faa paa sit Parti, forlokke.

Hann, hún, þat, *ille, illa, illud*, han, hun, det

Hanpr, *m. cannabis*, Hamp.

Hanp-akr, *cannabetum*, Hampager.

Hanp-strengr, *cannabinus funis*, Hamptov.

Hanpverks madr, *restio*, Rebslager.

Hanp-verk, *opificium*, *cannabium*, Hampværk.

Happ, *n. bona sors*, *v. fortuna inopinata*, god Skjæbne eller uventet Lykke. Oft kémr óveidnum happ, *grata superveniet quæ non sperabitur hora*, en slet Fisker gjør ofte lykkelige Træk, ɔ: Lykken kommer ofte uventet.

Happa-fengr, *m. res fortunate acqvisita*, en Ting man har faaet af særdeles Held.

Happafenginn, *fortunatus*, heldig, lykkelig.

Happafundr, *m. res inventa, qvæ inventorem fortunatum facit*, en opdaget Ting, der gjør Finderen lykkelig.

Happsamr, *in acqvirendo fortunatus*, heldig.

Hapt *vid.* Haft.

Hapur-task, *n. scruta frivola*, ringe Boskab, Rips Raps.

Hár, *celsus*, *sublimis*, *it. procerus*, høj, *it.* høj af Vækst.

Hár, *n. crinis*, Haar.

Hára-biartur, *albus crines*, som har lyse Haar.

Háraddadr, *voce sonorus*, højrøstet, en som har stærk Stemme.

Hárbrúda, *f. mulier pulchricoma*, et Fruentimmer som har smukt Haar. 2) *dryas*, en islandsk Fjeldplante, hvis Blade bruges som Te, ellers kaldet Holtasóley.

Hardángr, *m. locus famis & penuriæ*, et Sted, hvor der er Hungersnød og Mangel.

Hardbaks-hestr, *torturæ genus*, Træhest, (en Art Pinebænk). 2) *mala crux*, Pine, Plage.

Hardbrióstadr, *corde durus*, *immitis*, *trux*, ubarmhjertig, grusom.

Hardbrysti, *n. durities cordis*, Haardhjertighed.

Hardbýll, *in domesticos triparcus*, sparsom eller karrig Husholder.

Hard-drægr, *avarus*, gjerrig.

Hardeygdr, *flammantibus oculis*, *v. feris*, som har gnistrende eller gruelige Øjne.

Hardfengi, *n. fortitudo*, *virtus militaris*, Mandighed, Kjekhed, Tapperhed.

Hardfengr, *strenuus*, *manu fortis*, tapper, haandfast.

Hardgédi, *n. severitas*, Strænghed, Alvorlighed.

Hardgédia, *durus*, *asper ingenio*, stræng, haard i Sindet.

Hardgör, *vid.* Handfengr.

Hardgreipr, *apprehensu fortis*, som griber stærkt til.

Hardhnackadr, *duræ cervicis*, haardnakket.

Hardindi, *n. pl. severitas*, *summum jus*, Strænghed, Retfærdigheds Haandhævelse uden Maade.

Hardindi, *n. pl. caritas annonæ & asperitas cæli*, *v. qvicqvid aggravat sortem hominum*, dyr Tid, haardt Vejr, og hvad der gjør Livet besværligt.

Hardlegr, *severus*, haard.

Hardleikni, *f. lusus ferox*, *immitis*, Ondskab i Leg.

Hardleikinn, *lusu ferox*, *v. favus*, haard og ond at lege med.

Hardlega, *fortiter*, mandigen, drabeligen. 2) *duriter*, *stricte*, haardt, strængeligen.

Hardleitr, *vultu severus*, af bistert Aasyn.

Hardla pro Hardlega, *fortiter*, mandigen. 2) *valde*, *admodum*, meget, stærkt, overmaade.

Hardlyndi, *n. asperitas ingenii*, haardt Sindelag.

Hardlyndr, *durus*, *severus*, haard, streng.

Hardmannlega, *fortiter*, mandhaftigen.

Hardmúladr, *duri oris*, grov i sin Tale. 2) *eloquens*, veltalende.

Hardmæltr, *voce severus*, haardtalende, som har eftertrykkelig Stemme.

Hardneskia, *f. cataphracta*, Harnisk.

Hardna (at hardna), *indurescere*, *occallescere*, hærdes, blive haard. 2) *vires sumere*, *adolescere*, komme til Kræfter, blive fuldvoksen.

Hardnadr, *induratus*, hærdet. 2) *adultus*, fuldvoksen.

Hardrádr, *severus*, streng, haard.

Hardrétti, *n. dura tractatio*, haard Medfart. 2) *fames*, Hunger.

Hardrædi, *n. severitas*, Alvorlighed, Strenghed. 2) *facinus difficile*, besværligt Foretagende eller Gjerning.

Hardsinna *vid.* Hardlyndr.

Hardsinnadr, *idem*.

Hardsnúinn, *durus*, *ferox*, *acris animi*, stiv, streng, ond at komme til rette med. Hardsnúinn strengr, *funis bene tortus*, haardt snoet Tov.

Hardskeyttr, *acer animo & viribus*, rask af Sind og Legeme.

Hardspori, *m. callis lubricus induratæ nivis*, haardtraadt Sne.

Hardsperra, *f. contractio musculorum*, *post nimiam extensionem*, Stivhed i Musklerne, efter megen Anstrængelse.

Hardsóktr, *difficilis oppugnatu*, *ascensu*, *v. impetratu*, vanskelig at overvinde eller erholde.

Hardsvíradr, *duræ cervicis*, stivhalset. 2) *obstinax*, *refractarius*, halsstarrig, egensindig.

Hardsvíruglega, *contumaciter*, haardnakket.

Hardsýlldr, *glacie constrictus*, stivfrossen. 2) *sævus*, *trux*, gruelig, grumtseende.

Hardúdugr, *truculentus*, grum.

Hardúd, *f. sævitia*, *ferocia*, Haardhed, Grusomhed.

Hardýdgi, *f. idem*.

Hardvítugr, *durus in perferenda*, *v. infligenda pæna*, haard i at taale Straf, eller i at straffe andre.

Hardr, *durus*, *it. induratus*, haard, *it.* haardfør, hærdet. Harda-torf, *n. cæspes effossus*, *turfa*, Tørv. Hardr í horn at taka, *durus*, *intractabilis*, *sc. nimis imperiosus*, *si in domum recipiatur*, haard at fordrage, ɔ: som vilde blive altfor vanskelig at omgaaes med. Hardr af sér, *fortis*, *tolerans*, haardfør, udholdende.

Hardþiaka (at hardþiaka), *affligere*, mishandle.

Hardæri, *n. vid.* hallæri.

Hardæti, *n. pl. cibi indurati*, *v. duri*, tør Mad.

Hardætr, *esu durus*, tør at æde.

Háreid, *f. medium, v. basis scalmi, super qva remus libratur,* Midten af et Rorbrædt. *â* rid.

Háreistr, *in altum erectus,* af høj Rejsning; *â* rís. Háreist hús, *domus alta contignatione â trabibus, vulgo nobis qvæcunqve contignatio infra* 90 *gradus,* et Hus af høj Reisning fra Bjelkerne opefter.

Háreysti, *f. clamor inconditus,* højt Skraal. *â* raust. 2) *tumultus,* Støj, Larm.

Háreystr, *grandisonus, it. sonorus,* højlydende.

Hárfagr, *pulchricomus,* haarfager, som har smukt Haar.

Hárfall, *n. alopecia, defluvium capillorum, madarosis,* Haarfald.

Hárfar, *n. aspectus cutis villosæ,* Haarets Udseende.

Hárgar (at hárga), *pubere, pubescere, crinescere,* faa Haar, blive haaret.

Hárgaz (at hárgaz), *idem.*

Hárgadr, *crinitus, pilosus,* haaret, som har faaet Haar.

Hárgreida, *f. pecten rarius, discerniculum crinale,* Redekam, Haarkam.

Hár-hamr, *m. cutis villosa,* haaret Hud.

Hari *v.* Harri, *m. rex, pr. heros excelsus,* Konge, egentlig: høj eller stor Helt.

Hari (at hara), *ægre vitam tolerare,* opholde Livet kummerlig, leve i Elendighed. *vid.* hiari.

Hark, *n. strepitus,* Knarken, Støjen.

Harka, *f. durities,* Haardhed. 2) *gelu intensum,* stærk Frost. Hörku frost, *frigus conclamatum,* klingrende Frost.

Harka, *f. fortitudo animi & corporis,* Uforsagthed, Sinds- og Legemsstyrke. 2) *tolerantia in adversis,* Standhaftighed i Modgang. Allt hröck fyrir hörku þeirra og árædi, *fortitudini & audaciæ illorum nihil erat impervium,* alt maatte vige for deres Tapperhed og Mod.

Harka (at harka), *durare,* blive haard, holde ud. Harka af sér, *contra dolorem se durare,* hærde sig mod Smerten, udholde Smerten. Harka saman, *per fas & nefas corradere, vi extorqvere,* sammenskrabe med Ret og Uret, udpresse med Vold.

Harkamadr, *vir sævus, immitis,* en stræng og umild Mand.

Harkalega, *duriter, violenter,* haardelig, voldelig.

Harkasamlega, *idem.*

Harki, *m. vis, violentia,* Voldsomhed. 2) *res angustæ,* Mangel, Ting som ere vanskelige at erholde.

Hárknífr, *m. novacula,* Ragekniv.

Harla *pro* Hardla, *valde,* meget, storligen.

Hárlaus, *glaber,* glat, haarløs.

Hárlockr, *m. cirrus, it. cincinnus,* Haarlok, Haarkrølle.

Hárlos, *n. vid.* Hárfall.

Harma-bót, *f. levamen luctus,* Lindring i Sorger.

Hármadkr, *m. acarus,* Haarorm.

Harma (at harma), *lugere, dolere*, sørge, begræde.

Harma-grátr, *m. threnus, lamentatio*, Beklage, Hylen.

Harma-qvædi, *n. lessus*, Klagesang.

Harmasaungr, *m. idem.*

Harmdauda, *diu post mortem desideratus*, et Menneske, hvis dødelige Afgang meget beklages.

Harmdaudi & Harmdaudr, *idem.*

Harmr, *m. luctus, mæror, dolor*, Sorg, Jammer, Bedrøvelse. At reka harma sinna, *dolorem, v. damnum suum ulcisci*, hevne sin Sorg eller Skade.

Harmþrúnginn, *mærore percitus*, sorrigfuld.

Harpa, *f. mensis, qvo sol signum tauri permeat*, den Maaned, naar Solen er i Tyrens Tegn.

Harpa, *f. cythara, lyra*, en Harpe. Hörpuslagari, *cytharædus*, Harpeslager.

Harpa (at harpa at), *redarguere*, give Irettesættelse, dadle. 2) *coarctare*, trykke sammen, sammenknibe. *vid.* herp at.

Harpix v. Harpeis, *m. resina*, Harpiks.

Harpix-vidr, *arbor resinifera*, Harpikstræ.

Hárprúdr, *pulchricomus*, haarfager.

Hárpúdr, *n. amylum*, Haarpuder. (N. O.)

Harri, *m. rex, dominus, hodie*, Herre. herra.

Hársár, *cui cutis dolet, ob crinis levem attactum*, som ikke taaler at lade tage sig i Haaret.

Hárseckr, *m. cilicium*, Haarfilt, en Sæk vævet af Haar.

Hár-sía, *f. colum setaceum*, Haarsie.

Hár-snod, *n. vid.* snod.

Hársveipr, *m. cirrus nativus*, Haarkrølle, Bukkel. *vid.* sveifr.

Hársvördr, *m. vid.* Hárhamr.

Hárskurdr, *m. tonsura*, Haarskjæren.

Hárskurdar madr, *tonsor*, Haarskjærer.

Hár-tó, *f. funis setaceus*, Haartov, Reb af Haar.

Hártoga (at hártoga), *crines vellere, deglubere, depilare*, ruske En i Haaret, rykke Haaret af.

Hás, *raucus*, hæs.

Hasalld, *n. vid.* Asalld.

Hasar (at hasa), *nauceam movere*, væmmes. Mig hasar, *appetitum obruit, dicitur de immodica pinguitie vel dulcedine*, jeg væmmes (ved Maden), siges gemenlig naar Maden er for fed eller sød.

Háseti, *m. remex, assidens scalmo*, Rorkarl, den som sidder ved Aarerne. â hár.

Hásigldr, *expansis velis*, med fulde Sejl. Hann er nu ecki hásigldr, *jam corrugat vela*, han drog nu Sejlene ind. *metaph. animum despondet*, han taber Modet, ydmyges.

Hásinar, *f. pl. nervi poplitis*, Knæhaser.

Háskasemi, *f. periculum*, Farlighed.

Háskasamlegr, *periculosus*, farlig.

Háskasamlega, *periculose*, farligen.

Háskérdíngr, *m. vid.* Hákall. â hár.

Háski, *m. periculum*, Fare. Háskaferd, *iter periculosum*, farlig-Rejse.

Hasl, *n. corylus*, en Hassel, Hasseltræ.

Hasla (at hasla völl), *locum pugnæ coryli perticis metari, v. circumdare*, afmaale eller om-

gjerde en Kampplads med Stænger (af Hasfiltra).

Hasta (at hasta), *festinare, properare*, haste, ile. Hasta á, *objurgare, fronte ad severitatem composita*, tiltale alvorlig og med truende Mine.

Hastarlegr, *repentinus*, pludselig.

Hastarlega, *subito, repente*, pludseligen.

Hástafr, *m. clamor*, Raab, Skrig. Þeir æptu hástöfum, *clara voce clamabant*, de skreg eller raabte højt.

Hástockr, *m. vid.* Bordstockr.

Hastr, *trux, immitis*, haard, umild.

Hastr, *m. festinatio*, Hast, Ilen.

Hásumar, *n. æstas adulta*, høj Sommer, den bedste Sommertid.

Hásæti, *n. thronus, solium*, Trone.

Hasæti, *n. pl. pingviariæ cupediæ*, fed og lækker Spise, Lækkerbidsken.

Hasætinn, *mando*, en Fraadser, Lækkermund.

Hata (at hata), *odio habere*, hade.

Hataz vid einn, *odio aliquem persequi*, at være hadelig mod en, forfølge.

Hátaladr, *sonorus, it. eloqvens*, højtalende, it. veltalende.

Hatari, *m. osor*, Hader.

Hati *m. parelius, præcursor solis*, Bisol.

Hátíd, *f. festum, festivitas*, Højtid, Fest. Hræranlegar hatídir, *feriæ conceptivæ, mobiles*, Højtider, som indfalde paa uvisse Dage. Óhræranlegar hátídir, *feriæ anniversariæ, statæ*, Højtider, som alletider indfalde paa de samme Dage af Aaret.

Hátídlegr, *festivus, solennis*, højtidelig.

Hátída-bragr, *m. festivitas solennis*, Højtidelighed.

Hátídlega, *festive*, højtideligen.

Hátign, *f. majestas*, Majestæt.

Hátimbradr *vid.* Háreistr.

Hátrón, *m. thronus*, Trone. *vid.* hásæti.]

Hátta (at hátta), *moris habere*, pleje, være vant til. 2) *cubitum ire*, lægge sig i Sengen, gaa til Sengs.

Háttadr, *in cubitum repositus*, som er gaaet til Sengs. 2) *moratus*, sædelig, af en vis Beskaffenhed. So er Því háttad, *ita se res habet*, saaledes forholder det sig.

Hátta-lag, *n. consvetudo, mores*, Sædvane, Skik.

Hatta-makari, *m. pileo, pilearius*, Hattemager.

Hátta-skipti, *n. pl. mutatio morum*, Sædernes Forandring.

Hátta-tími, *m. tempus cubitum eundi*, Tid at gaa til Sengs.

Hattband, *n. redimiculum, spira*, Hattebaand.

Hattbard, *n. parapetalia, ala pilei*, Skyggen paa en Hat.

Háttsemi, *f. vid.* Hátta-lag.

Hattr, *m. pileus*, Hat. Doctors eda Magisters hattr, *biretum*, Doktorhat.

Háttr, *m. mos*, Skik, Brug, Vane. *in pl.* hættir.

Háttr, *m. dispositio temporum ad opera œconomica*, Dagens eller Tidens Inddeling til

husligt Arbejde. 2) *idem ac* háttatimi. At ná háttum á bæinn, *ad prædium venire priusqvam cubitum eat familia*, komme til Gaarden førend Folk er i Seng. Þar vóru gódir hættir, *prudens dispositio temporum ibi erat*, der var en god Orden; Tiden anvendtes der vel.

Hatr, *n. odium*, Had, Fjendskab.

Haturlegr, *odiosus*, hadelig, forhadt.

Haturlega, *odiose*, hadeligen, fjendtligen.

Hávadasamr, *garrulus*, Sladderhank, aabenmundet.

Hávadamadr, *vir clamosus*, en som har høit Mæle. 2) *inqvietus*, urolig.

Hávadi, *m. clamor*, Raaben, Skrigen. 2) *strepitus, garritus*, Larmen, Støjen, Knarken. I' hávada, *palam, coram aliis*, offentligen, i alles Paahør.

Hávadi, *m. summa*, største Delen. 2) *poet. mare*, Hav. Hér er hávadinn af fé mínu, *hic summa habentiæ meæ est*, her er det meste af min Formue.

Hávar, *garrulus, clamosus*, højtalende.

Hávaxinn, *procerus*, høj, langvoksen.

Haudna, *f. capra*, en Gjed.

Haudr, *n. terra inculta*, udyrket Jord.

Hávella, *f. anas islandica, phasianus marinus*, Gadisse, Angletaske (en Søfugl.)

Hávetr, *m. hyems adulta*, Højvinter.

Hauga-elldr, *m. fascinamentum, ignem referens, circa tumulos mortuorum*, en Jættild, Ild som mentes at brænde rundt om Gravhøje.

Hauga-ölld, *f. ætas collium, tumulorum*, Højalderen i Hedenold (modsat Brændealder).

Hauga (at hauga saman), *coacervare*, sanke sammen, opdynge i Mængde.

Haugbúi, *m. larva, umbra tumulorum*, Højtrold eller Gjenfærd.

Haugr, *m. collis, tumulus mortuorum*, Høj, Gravhøj. Mykiu haugr, *fimetum*, Møgdynge.

Haukr, *m. accipiter, fringillarius*, Høg. Haukr í horni, *occultus amicus*, hemmelig Ven. Hann á sér hauk í horni, *alieno consilio valet*, han har en forborgen Tilflugt (en hemmelig Raadgiver).

Hauklegr í augum, *v.* snareigdr. Hauklegr í fasi, *acer, vehemens*, fyrig, snar, hurtig.

Haukr, *m. uncus piscatorius minor*, et Slags Fiskerkrog.

Haul-band, *n. amma, bracherium*, Brokbaand.

Haull, *m. hernia, ramex*, Brok, Tarmeløb. Púng-haull, *hernia scrotalis*, Pungbrok. Vindhaull, *hernia ventosa, pneumatocele*, Vindbrok. Naflahaull, *hernia umbilicalis, enteromphalos*, Navlebrok.

Haunk, *f. spira, it. funiculus*, Garnvinde. 2) *glomus lanæ*, Uldnøgle. Hann á haunk uppi bakid á þér, *obligatum te habet*, du er ham forbunden.

Haus, *m. cranium*, Hjerneskal.

Hausa-mót, *n. pl. commissura cranii*, Hjerneskallens Sammenføjelse.

Haus-skél, *f. vid.* Haus.

Haus-kélla, *f. idem.* Fremri hauskélla, *coronale, os frontis*, Pandebenet. Eftri hauskélla, *os occipitis*, Nakkebenet.

Haust, *n. autumnus*, Høst, Efteraar. Haustid er á förum, *autumnus jam præceps est*, Høsten er snart forbi.

Haustar (at hausta), *autumnare*, lakke mod Høsten. Þá tók at hausta, *tum autumnescere cæpit*, da begyndte Høsten at yttre sig. Nú haustar, *autumnat, aer autumnat*, nu begynder Høsten.

Haust-annir, *opera autumnalia*, Høstarbejde.

Haustbod, *n. convivium autumnale*, Høstgjestebud.

Haust-hrídir, *f. pl. autumnæ tempestates*, Høstuvejr.

Haustlegr, *autumnalis*, som hører til Høsten.

Haustmögóttr saudr, *ovis ventre furvo, at corpore omni præterea albo â terræ colore*, et Faar der har sort Mave, men er ellers hvidt.

Haustvedr, *n. autumnitas*, Høsttid, Høstvejr.

Haustverk, *n. pl. vid.* Haustannir.

Haust yrkia, *f. idem.* 2) *messis*, Høsten, Høstning.

Hebreskr, *Hebræus*, Hebraisk.

Hebreska, *f. lingva hebræa, v. sancta*, det hebraiske Sprog.

Hédan, *hinc*, herfra.

Hédar *v.* Hédra, *hic propius*, nærmere herved.

Hédari, Hédastr, *propior, proximus*, nærmere, nærmest.

Hef (hóf, hefir hafit, at hefia), *tollere, extollere*, løfte op, tage op. 2) *ordire, incipere, it. suscipere*, begynde, fange an, *it.* tage paa sig. Hefia hendur til himins, *manus in cælum tollere*, opløfte Hænder til Himmelen. Normenn vildu hefia Hákon til ríkis, *Norvegi Haconem ad fastigium regni extollere voluerunt*, Nordmændene vilde sætte Haagen paa Tronen. Hefiaz handa, *opus aggredi*, lægge Haand paa et Værk. Þórir hóf grautinn, *Thorir cochleari pultem sorpsit*, Thorer spiste Grød med en Skje. Hann hefr ofan af fyri sér, *se ipse sustentat*, han nærer sig af sit Arbejde. Hann hefst vel vid, *bene sustentatur*, han trives vel. Þeir hófuz orda, *vocem sustulerunt*, de begyndte at tale. Þad hefr ecki uppá sig, *non prodest*, det hjelper intet. Þad hefr eitthvad uppá sig, *aliquid significat*, det har noget at betyde. Hér hefr sögu Þidriks af Bern, *hic incipit Historia Theodorici Veronensis*, her begynder Historien om Didrik af Bern. Hér hefium vér Breta sögur, *hic ordimur historias Bretarum*, her begynde vi de brittiske Historier.

Hefd, *f. honor, dignitas*, Hæder, Ære. *â* hef.

Hefd, *f. præscriptio, usucapio*, Hævd.

Hefda (at hefda), *usucapere, usufacere*, hævde.

Hefdadr, *usu-captus*, hævdet.

Hefdarlegr, *insignis magnificus*, herlig, prægtig.

Hefdarlega, *splendide*, anseligen, prægtigen.

Hef ar-gáfa, *honorarium*, Ærefkjenk.

Hefdar-madr, *vir eximius*, en stor Mand.

Hefir (hafdi, at hafa), *verbum auxiliare*, (Hjelpeord). Þeir höfdu bygt, *ædificaverant*, de havde bygget. E'g hefi setid og þagat, *sedi & tacui*, jeg har siddet og tiet.

Hefir (hafdi, hefir haft, at hafa), *habere*, have, *vulgo* hefi *etiam ante vocalem*. Þar hafdi stór nær, *pæne erat*, det var meget nær ved. Hafa á hand-nöckum, *in deliciis habere*, *qvam mollissime tractare*, bære paa Hænderne, behandle en Ting overmaade varlig og vel, kele for En; *qs.* handanna öckum, ɔ: *mantibus volæ manus*. Hafa fyri stefni, *moliri*, være i Værk med, beskjæftige sig med. Hafa um hönd, *tractare*, handtere. Hafa sig vid, *exercere*, øve sig i. Hafa at sér, *intentum esse operi*, arbejde flittig. Hafa af sér, *sibi deesse*, *se ipsum defraudare*, være Skyld i sit eget Tab. Hafa fyrir, *laborem impendere*, have Umage for. Hafaz at, *operari*, være beskjæftiget med. Sú sótt hafdi kóngin í heliu, *morbus ille regem neci dedit*, den Sygdom lagde Kongen i Graven. Vid hann tiáir eck í tveim höndum at hafa, *molliter tractari non sustinet*, *æqvitatem non curat*, det hjelper ikke at bruge milde Midler imod ham. At hafa ofan af fyri sér, *necessitates vitæ sibi ipse acqvirere*, erhverve sig selv det nødvendige. At hafa ofan af fyrir einum, *tædium avertere*, være en til Morskab. At hafa uppi, *indagare*, *invenire*, opdage. Hafaz vel vid, *bene sustentari*, trives vel. Hvad mun þad hafa uppá sig? *a*) *qvid proderit?* hvad vil det hjelpe? *b*) *qvid significabit?* hvad mon det betyder? Hafaz vid, *morari*, opholde sig. Fatid hefst vid á saumnum, *futura vestis contrahitur v. corrugatur*, Klædet trækkes sammen, eller tager Folder ved Sømmen.

Hefil-beckr, *m. dolatorium*, Høvlebænk.

Hefill, *m. dolabra*, *dolabella*, Høvl.

Hefill, *m. exaltatio rei*, en Tings Opløftelse. á hef.

Hefill, *m. funis elevator veli*, Tov til at ophidse Sejlene med. *vid.* dragreip.

Hefilspænir, *m. pl. runcinarum raptus*, Høvlspaane.

Hefla (at hefla), *dolare*, høvle. 2) *contrahere vela*, rebe Sejlene. *qs.* hemla.

Heflan, *f. dolatio*, Høvlen. 2) *corrugatio veli*, Sejlenes Reben.

Hefnd, *f. ultio*, *vindicta*, Hævn.

Hefndargiarn, *vindictæ cupidus*, hævngjerrig.

Hefni (at hefna), *vindicare*, *ulcisci*, hævne. Hefnaz á einum, *vindictam sumere de aliqvo*, hævne sig paa En. Hefna á einum, *idem*. Hefna eins, *ulcisci aliqvem*, hævne En. Hefna dauda einhvers, *mortem alicujus ulcisci*, hævne Ens Død.

Hefni-leid, *f. processus vindictæ*, Hævnens Fremgang. At snúa á hefnileid, *vindictam moliri*, tænke paa Hævn.

Hefnigírugr, *vid.* hefndar-giarn.

Hefnisamr, *idem.*

Hefring, *f. procella*, Uvejr, Storm. 2) *nom. pr. insulæ*, en vis Øes Navn.

Hefti (at hefta), *impedire, compedire, reprimere, intricare*, hæfte, hindre.

Hefti, *n. manubrium, capulus*, Skaft, Haandfang.

Hefting, *f. vid.* Haft.

Heftr, *compeditus, impeditus*, hæftet, forhindret.

Hegdan, *f. gestus, mores*, Sæder, Skik.

Hegda (at hegda sér), *se gerere*, skikke sig.

Hegni (at hegna), *coercere, castigare*, straffe. 2) *circumsepire, aggere munire*, indhegne, omgjerde. Kóngar láta hegna til landhreinsunar, *reges, ut terram pacent, malos coercent*, Kongerne lade de onde straffe for at rense Landet. Hegna má madr um engi sitt ef vill, *pratum suum sepibus metiri (& ita alios inde coercere, si lubet, cuicunqve integrum esto*, enhver har Lov til at indhegne sin Eng, ifald han vil.

Hegning, *f. castigatio*, Straf, Revselse. 2) *septum*, Hegn, Gjerde.

Hegnari, *m. vindex, ultor*, Revser, Hævner.

Hegri, *m. ardea*, Hejre (Fugl).

Heia (at heia), *morari*, tøve, dvæle, bie; *vid.* hái & hía. Heia frá, *morari, tempus fallere*, opholde sig uden for sit Hjem, fordrive Tiden.

Heid, *n. sudum, serenum*, klart Vejr.

Heida-blágresi, *n. herba, geranium*, Storkenæb (en Urt).

Heid, *f. gens, populus*, Folk, Nation. Þegi var sem þessum, þengil á jó-strengiar, miöd fyri málma qvediu, mær heid-þægum bæri, *tum aliud erat tempus, qvam cum huic regi omnibus acceptissimo, in navi hydromel infunderet virgo, ante pugnam*, det var en anden Tid, da Jomfruen iskjenkede Mjød for den elskede Konge paa Skibet førend Slaget stod.

Heidi, *f. tesqva montana*, Ørken, Hedejord. Heida jörd, *terra sabulosa, dumis horrida*, sandig og lyngbevoksen Egn.

Heidfé, *n. stipendium militum*, Beholdning.

Heidbirta, *f. serenum*, klar Luft.

Heidbirtir (at heidbirta), *serenare*, klare op. Nú heidbirtir, *jam conserenat, disserenat*, nu klarer Luften op.

Heidbiartr, *sudus, serenus*, klar.

Heidingi, *m. gentilis, unus ex gente*, Hedning. *á* heid.

Heidinn, *gentilis, ethnicus*, hedensk.

Heidingi, *m. lupus montanus*, en Ulv som opholder sig paa Heder eller Bjerge. *á* heidi.

Heidinglegr, *gentilis*, som har hedenske Sæder og Skikke.

Heidinglega, *more gentili*, paa hedensk Maade.

Heidir (at heida), *vid.* heidbirtir.

Heidni, *f. gentilismus, ethnicismus*, Hedenskab, Hedenold. 2) *religio gentibus communis*, ɔ: *v. idololatria*, hedensk Tro, Afgudsdyrkelse.

Heid-menn, *m. pl. satellites regii*, kongelige Drabanter.

Heidra (at heidra), *honorare, venerari*, ære, hædre.

Heidran, *f. veneratio*, Dyrkelse.

Heidrikia, *f. serenum*, klart Vejr.

Heidrikr, *serenus*, klar.

Heidrún, *f. capra*, en Gjed.

Heidskír, *vid.* Heidrikr.

Heidur, *f. vid.* Heidi.

Heidr, *serenus*, klar, ren. Heidr himin, *cælum serenum*, klar Luft.

Heidr, *m. honor, dignitas, existimatio intensiva*, Hæder, Ære, Anseelse.

Heidvirdr, *genti honoratus*, ærværdig, almindelig agtet.

Heidvidri, *n. serenum*, klart og godt Vejr.

Heidvidris dagr, *dies innubis*, klar Dag.

Heidurlegr, *honoratus*, hæderlig.

Heidurlega, *honorifice*, hæderligen.

Heidursamlega, *idem*.

Heidursamr, *honestus*, æreful̈d, anstændig.

Heidursemi, *f. honestas*, Anstændighed.

Heidurs-dagr, *dies nuptialis*, Hædersdag.

Heidurs-verdr, *honore dignus*, hæderværdig.

Heigull, *m. herba*, en Urt; *vid.* húsIaukr. 2) *homuncio segnis, qs. pendens*, et Drog. Heigull *pro* Heingull.

Heji (at heja), *vid.* heja, *supra*.

Heiki (at heikia), *supprimere*, nedtrykke, bøje ned.

Heikiz (at heikiaz), *deficere*, afstaa fra et Forehavende, give tabt. 2) *desidere*, sidde paa Hak.

Heilagr, *sanctus, sacer*, hellig. 2) *inviolabilis*, uforkrænkelig.

Heilagr-dómurinn, *reliqviæ alicujus sancti*, Helligdom, Relikvier.

Heilabrot, *n. pl. exercitatio ingenii*, Grublen. 2) *cura*, Omhu.

Heilabú, *n. pia mater illæsa, cum cerebro*, Hjernehinden tilligemed Hjernen selv.

Heilagleiki, *m. sanctitas*, Hellighed.

Heilaglega, *sancte*, helligen.

Heilaköst, *n. pl. phantasmata*, Griller.

Heilagfiski, *n. passer, solea, plevronectes hypoglossus*, stor Flynder, Skulder (Fisk). *vulgo* heilafiski.

Heila-kúpa, *f. cranium*, Hjerneskal.

Heilbrigda (at heilbrigda), *sanare, mederi*, læge, helbrede.

Heilbrigdi, *f. sanitas*, Sundhed, Karskhed.

Heilbrigdr, *sanus, sospes*, sund, frisk.

Heilhugi, *m. candidus, fidus*, tro, oprigtig. 2) *infractus animo*, uforsagt, fyrig. Heilhuga-ráд, *consilia candida*, velmente Raad.

Heilhuga, *immitis*, haardhjertig.

Heili, *m. cerebrum*, Hjerne.

Heilindi, *n. pl. sanitas*, Helsen, Sundhed. 2) *cibus saluber*, sund Spise.

Heill, *n. omen*, Forvarsel (Lykke, Skjebne). Illu heilli komtu, *malo omine advenisti*, ulykkelig var din Ankomst hertil. Gódu heilli fórtu þadan, *auspicato omine illinc abiisti*, lykkelig var din Bortgang derfra.

Heill, *f. salus, prosperitas, fortuna*, Held, Lykke.

lighed. Lítt heillum horfinn *paucis carus*, elsket af faa. Gud sé þess lofadr, at hann hefr ei heillum horta gört vid oss um sigurinn, *laus sit deo, qvi nos victoria non defraudari sivit*, Gud ske Lov og Tak at han ikke lod Sejeren vige fra os. Heillum horfinn, *felicitatis, v. fortunæ superstes*, som overlever sin Lykke, hvis Lykke er forbi.

Heill, *integer, totus*, hel 2) *sanus, prosper*, sund, frisk, karsk. Heill á hófi, *idem*. Mæltu allra manna heilastr, *omnium prosperrimus hæc dixeris*, hil være dig for din Tale. Kýrin er heil, *dicitur post egestionem secundiarum*, siges om en Ko efter Efterbyrdens Udkastelse.

Heill, *candidus, fidus*, tro, oprigtig.

Heilladriúgr, *coństantis felicitatis*, lykkelig, heldbringende.

Heillaþúfa, *f. faustum omen, v. auctor fortunæ*, heldigt Varsel, Middel til ens Lykke.

Heilla (at heilla), *fascinando plagium patrare*, fortrylle, bortsnappe Mennesker ved Hekseri.

Heilladr, *fascinatus*, bortsnappet paa saadan Maade, fortryllet.

Heilleiki, *m. candor, fides*, Oprigtighed.

Heillega, *candide*, oprigtigen.

Heillegr, *sano similis*, hel eller sund af Udseende.

Heilmargr, *plurimus*, mangen en, ret mange.

Heilmikill, *multo maximus*, meget stor.

Heilnæmi, *n. pharmacum*, Lægedom, Medikament. 2) *salubritas*, Sundhed.

Heilnæmr, *saluber*, sund, tjenlig for Sundheden.

Heilrádr, *bene consulens*, god Raadgiver.

Heilrædi, *n. pl. sanum consilium*, gode eller sunde Raad.

Heilsa, *f. sanitas, it. valetudo corporis*, Helbred, Legemets Sundhed.

Heilsa (at heilsa), *salutare, salutem dicere*, hilse.

Heilsan, *f. salutatio*, Hilsen.

Heilskygn, *integro usu oculorum gaudens*, som har ubeskadigede Øjne, fuldkommet Syn.

Heilsmídi, *n. candor*, Oprigtighed, Ærlighed.

Heilsubiladr, *cachecticus*, skrøbelig, svag.

Heilsu-far, *n. valetudo*, Helbred. Gott heilsufar, *acamatos, evexia*, god Helbred, god Helsen. Illt heilsufar, *cachexia*, svag Helbred, Skrøbelighed. Þeir spurdu at heilsufare hanns, *de valetudine ejus qværebant*, de spurgte om hans Helbred.

Heilsubrestr, *m. valetudo infirma*, svag Helbred, Svagelighed.

Heilsubrigdi, *n. pl. mutatio valetudinis*, Helsens Forandring.

Heilsusamr, *salutaris*, god, sund.

Heilsusamlegr, *salubris*, nyttig, gavnlig.

Heilsusamlega, *salubriter*, til Nytte og Held.

Heilsuveikr, *debilis, infirmus*, svagelig af Helbred.

Heilund, *f. vulnus, qvo, rupto cranio, cerebrum læditur*, Saar paa Hovedet som gaaer lige ind til Hjernen.

Heim, *domum, adv.* hjem.

Heima, *domi*, hjemme.

Heima og á búi, *domi & ruris*, hjemme og ude paa Landet.

Heiman, *domo, de domo*, hjemme fra.

Heima (at heima), *in domum recipere*, tage i sit Hus. Einginn má hýsa hann né heima, *nulli licet eum in domum, v. sub tectum, recipere*, ingen maa huse ham eller hjemme have.

Heimafenginn, *domi acqvisitus*, hjemmegjort, som man har faaet hjemme.

Heimafúll, *inhospitalis*, ugjestfri, uheflig mod Fremmede.

Heimafæddr, *indigena*, hjemmefødt.

Heimalinn, *indigena, domi natus & educatus*, Hjemfødning, født og opdraget hjemme.

Heimagángr, *domi notissimus*, daglig Gjæst, meget husvant.

Heimangenginn, *de domo itans*, gaaet hjemmefra. Hann á ecki heimangengt, *non vacat illi tempus domo abire*, han har ikke Lejlighed at være borte af Huset.

Heima-kona, *f. vid.* áma.

Heima-nióli, *m. lapatum, rumex acutus*, Skræppe, Borre. *alias* heimis-nióli.

Heiman-fylgia, *f. dos. bona dotalitia*, Medgift. Heimanfylgiulaus mey, *virgo indotata*, Mø uden Medgift.

Heiman-mundr, *n. dos*, Medgift, Hjemgift.

Heimar, *m. pl. certæ regiones terræ*, visse Lande eller Egne. *vid.* álfheimar, mannheimar &c. *infra.*

Heima-ríkr, *domi superbus*, stolt og bydende hjemme i Huset.

Heima-sæta, *f. virgo domi innupta*, giftefærdig Jomfru i sin Faders Hus.

Heima-tök, *n. pl. opes domi acqvisitæ*, Formue som man har eller skaffer sig hjemme. Hæg eru heimatökin, *facile propriis utimur*, hvad man har hjemme er let at gribe til.

Heimbod, *n. invitatio ad epulas*, Indbydelse til Gjestebud.

Heimburdr, *m. ostiatim quæsitus cibus*, sammentigget Føde. Rír er heimburdurinn, *fugax est cibus petendo acqvisitus*, Betlerens Forraad er lidet Forslag.

Heimbrymi, *m. colymbus maximus, v. ariticus*, Hav Hymber (en Fugl).

Heim-för, *f. iter domum, reditus*, Hjemreise.

Heimfararleyfi, *n. domum redeundi venia*, Tilladelse at reise hjem.

Heimferd, *f. vid.* Heimför.

Heimfús, *nostalgia affectus*, som har Hjemsyge.

Heimfýsi, *f. nostalgia*, Hjemsyge.

Heimgialld, *n. pretium competens, talio*, Gjengield, Lige for Lige.

Heimi, *m. domus propria*, Hjem. Hvör fór til síns heima, *domum abiere omnes*, enhver gik til sit Hjem.

Heimili, *n. idem.*

Heimilis-búi, *vicinus*, Nabo.

Heimila (at heimila), *jus impertire, v. auctor alicui esse*, hjemle, give fuldkommen Ret til en Ting.

Heimilld, *f. auctoritas, jus, titulus possessionis*, Hjemmel. Hann var ecki heimilldar vandr, *de jure acqvirendi non erat sollicitus*, han brød sig ikke meget om Hjemmel.

Heimilldar-madr, *auctor*, Hjemmelsmand. 2) *bonæ fidei possessor*, retmæssig Eier.

Heimilis-madr, *domesticus*, hørende til Huset, Medlem af Familien.

Heimilis-qvidar-vitni, *n. testes domestici*, Vidner fra samme Hus.

Heimill, *jure acqvisitus*, hjemmel, erhvervet med rette. Heimil skal þín vist hér, *jus hospitii tibi hic liberum erit*, dig staar det frit for at opholde dig her.

Heimkoma, *f. reditus domum*, Hjemkomst.

Heimkynni, *n. domus nota, propria*, Hjem, Bopæl.

Heimótt, *f. vid.* Hiemótt.

Heimrædi, *n. piscatura marina ante fores*, Fiskefangst ved ens egen Bopæl.

Heims-jadar, *m. cardo mundi*, Verdens Pol eller Ukant.

Heims-skaut, *n. poli arcticus & antarcticus*, begge Polerne.

Heimska, *f. stultitia*, Taabelighed.

Heimska (at heimska), *stultitiæ insimulare*, bebrejde (beskylde for) Taabelighed.

Heimskaz (at heimskaz), *obbrutescere*, blive taabelig.

Heimskíngi, *m. fatuus*, Taabe, Dumhoved.

Heims-kringla, *f. orbis terrarum*, Jordklode.

Heimsklega, *stulte*, taabeligen.

Heimskulega, *idem*.

Heimsklegr, *fatuus*, tosset, taabelig.

Heimskulegr, *idem*.

Heimskulæti, *n. pl. scurrilitas*, taabelige Lader.

Heimskr, *stultus, inexpertus, domi educatus*, taabelig, uerfaren. *qs.* heimiskr, ɔ: Hjemfødning. Heimskt er heimalid barn, *inexpertus qvid scit? experientia scientiarum magistra*, en Hjemfødning er dum eller uden Levekløgskab. Heimskr verdr þú af því, *pro stultitia tibi reputabitur*, det vil man sige er tosset af dig. Heimskr er alldrei hygginn, *sero sapiunt phryges*, en Taabe bliver aldrig kløg.

Heimslegr, *mundanus*, som tilhører Verden. Heimslegar lystíngar, *voluptates mundanæ*, Verdens Vellyster.

Heimsókn, *f. visitatio*, Besøg. 2) *desiderium domum eundi*, Længsel efter at komme hjem. 3) *invasio hostilis*, fjendtligt Anfald. 4) *freqventia advenarum*, megen Søgning af Gjester.

Heimslit, *n. pl. finis mundi*, Verdens Ende.

Heimsýki, *f. nostalgia*, Hjemsot, Sygdom af Længsel efter sit Hjem.

Heimsæki (at heimsækia), *visitare, invisere*, besøge.

Heimsækinn, *avidus domum redeundi*, som attraar at komme hjem.

Heimta, *f. postulatio, v. postulatum*, Fordring, Begjæring. Heimtufrekr, *expostulans*, paastaaende, ubimelig i Fordringer.

Heimtinn, *expostulans*, paastaaende.

Heimti (at heimta), *postulare, exigere*, fordre, kræve, forlange. 2) *attrahere*, drage til sig. 3) *recuperare*, faa igjen. Þeir heimtu ad sér bátinn á strengnum, *fune naviculam ad*

se traxerunt, de halede Baaden til sig med Tovet. Þeir þóttuz hann úr heliu heimt hafa, *qvasi redivivum illum sibi recuperasse videbantur*, de tykkedes at have faaet ham igjen fra de Døde.

Heimting, *f. postulatum*, Fordring.

Heimtur, *f. pl. idem.* 2) *recuperatio*, Igjenerholdelse.

Heimuglega, *clam, occulte*, hemmeligen.

Heimuglegr, *arcanus*, hemmelig.

Heimugleiki. *m. arcanum*, Hemmelighed.

Heimr, *m. mundus*, Verden. 2) *domus, habitaculum*, Bopæl, Hjem. Hann er á milli heims og heliu, *in agone mortis est*, *v. sibi non est conscius*, han er mellem Liv og Død, eller ved ikke af sig selv. Hann er á milli tveggia heima, *idem.* Hann á hér heima, *hic domesticus est*, her er hans Hjem.

Heimr, *m. cœtus*, Folkeforsamling. *vid.* Þingheimr.

Heimr, *m. regio, districtus terræ*, Land, Landskab; *vid.* heimar. Iórsala heimr, *Palæstina*, Jødeland.

Hein, *cos mollis*, fin Slibesten. 2) *molle qvid*, noget blødt.

Heinbrýni, *n. idem.*

Heinbrymi, *m. vid.* Heimbrymi.

Heingéstr, *m. eqvus admissarius*, en Hingst. 2) *nom. pr. ducis olim Cimbrorum.*

Hein-gæs, *f. anser domesticus, non ferus*, tam Gaas.

Heinklædi, *n. pl. lintea leviora*, meget lette Linklæder.

Heipt, *f. odium vaticanum*, heftigt Had.

Heiptaz (at heiptaz), *odium concipere*, fatte Had.

Heiptrækinn, *vindictæ cupidus*, hævngjerrig.

Heiptugr, *idem.*

Heit, *n. votum, promissum*, Løfte. 2) *minæ*, Trudsler.

Heitan, *f. minæ*, Trudsler.

Heita, *f. coctio*, Kaagen.

Heitbundinn, *voti obnoxius*, som har gjort et Løfte.

Heitfé, *n. pecunia, in sacros usus dicata*, Gods, givet til gudeligt Brug.

Heitfengr, *qvi ingentem calorem vel fervorem sustinere potest*, som kan spise kaaghed Mad, eller taale stærk Varme.

Heiti (hét, hefi heitid, at heita), *vocari nominari*, hede, kaldes. 2) *vocare, nominare*, kalde, give Navn. 3) *vovere, votum facere*, gjøre et Løfte. Þeir hétu barnid Jón, *infantem vocarunt Jonam*, de kaldte Drengen Jon. Heita eftir daudum manni, *nomen demortui habere*, opkaldes efter en afdød Mand. Heita í höfud á einum, *nomen alicujus, dum in vivis est, referre*, bære en levende Mands Navn. Heita á einn, *votum facere alicui sub conditione contingenti, it. vocare, v. evocare*, love en noget, hvis man opnaaer et Ønske, *it.* udfordre eller anraabe.

Hann hét á menn sína at duga sem best, *ille commilitones hortabatur præstarent se viros*, han opmuntrede sit Mandskab til at vise Tapperhed. H. hét á Þór til stórræda, *H. Thorem invocavit, quando magna facinora moliebatur*, H. anraabte Thors Hjelp til store Foretagender.

Heiti, *n. nomen proprium*, Navn. Þeir spurdu hann at heiti, *de nomine ejus rogarunt*, de spurgte om hans Navn.

Heiti (heitti, hefi heitt, at heita), *calefacere*, varme, gjøre hed.

Heitíng, *f. minæ*, Trudsel, Truen. Heitíngar yrdi, *n. pl. idem*, truende Ord.

Heitíngasamr, *minax, minitabundus*, truende, som truer tit.

Heitinn, *nominatus*, nævnet. 2) *vulgo: defunctus*, død (afgangen, salig). 3) *promissus*, lovet.

Heitiz (at heitaz vid), *extrema mala minari*, true En med alt. Hann heitadiz vid félaga sinn, *socio extrema mala minatus est*, han truede sin Kammerat med alt ondt.

Heitrofi, *m. violator promissi, fœdifragus*, Menëder, En som ikke holder sit Løfte.

Heitstrengi (at heitstrengia), *jurando se obligare, sancte vovere*, forbinde sig til noget med Ed, love højtideligen. *vid.* strángr, strengi.

Heitstrenging, *f. serium sanctum votum*, højtideligt Løfte.

Heitstrengdr, *obligatus, damnas voti*, som ved Løfte er bestemt.

Heitr, *fervens, fervidus*, hed, kaaghed, gloende. 2) *ira incalescens*, meget vred og fortørnet.

Heityrdi, *n. pl. promissio*, Løfte. Heitord, *n. idem*.

Hekla, *f. chlamys, tunica brevis, v. pallium humeros tegens*, en kort Kappe eller Overkjortel. 2) *cucullus*, en Hætte.

Hel, *f. mors*, Død (Dødens Gudinde).

Helia, *f. idem*. Þeir villdu hann í heliu, *neci datum voluere*, de ønskede hans Død.

Hel. *n. lethum*, Død. At slá í hel, *occidere*, slaa ihjel.

Helblár, *lividus, v. luridus*, sortblaa, dødningebleg.

Helblinda, *f. fatalis cæcitas*, dødelig Blindhed.

Helför, *f. iter fatale*, Gang til Døden. 2) *exitus vitæ*, Livets Ende.

Helfró, *f. remissio morbi, letho vicina*, Sygdommens Lindring nær ved Dødstunden.

Helft, *f. dimidium*, Halvdel. Til helftar, *ad dimidium*, den halve Del. At gánga midr enn til helftar manni, *v.* vid mann, *plus dimidio minorem esse*, ikke at være halvt saa stor som en anden.

Helga (at helga), *sacrare, consecrare*, hellige, indvie. 2) *sanctificare*, helliggjøre. 3) *immunem, inviolabilem proclamare*, erklære en for hellig og uforkrænkelig.

Helgadr, *sanctificatus, sacratus*, helliggjort. Helgad vatn, *aqua lustrica*, Døbevand. Helgad braud, *hostia*, helliggjort Brød. Helgad þíng, *forum consecratum*, helligt Ting.

Helgi, *f. sanctitas*, Hellighed. 2) *festus dies*, hellig Dag. 3) *immunitas, v. inviolabilitas*, Stats eller Personers Uforkrænkelighed, f. Ex. Tingfred, Kirkefred o. s. v.

Helgibrigdi, *n. pl. violatio festi diei*, en hellig Dags Vanhelligelse.

Helgibrot, *n. idem.* 2) *mulcta pro violatione sabbathi*, Bøder for Helligbrøde.

Helgi-dagr, *dies festus*, hellig Dag.

Helgidagsveitsla, *f. agape*, hellig Dags Maaltid.

Helgi-dómr, *m. res sacra*, Helligdom. 2) *sanctuarium*, et helligt Sted.

Helgihalld, *n. sacra solennitas*, Hellighholdelse, Højtidelighed.

Helgilundr, *m. lucus*, en hellig Lund eller Skov.

Helgisetr, *n. monasterium asceterium*, Kloster.

Helgispiöll, *n. pl. vid.* Helgibrot.

Helgimeyar *v.* Helgar meyar, *sanctimoniales*, Nonner.

Helgi-þiófr, *sacrilegus*, Kirketyv.

Helgi-þiófnadr, *m. sacrilegium*, Kirkeran.

Helgra manna tídir, *memoriæ sanctorum*, Messer efter hellige Mænd, Helgenes Messer.

Helgrindur, *f. pl. pomæria inferorum*, Dødningernes indhegnede Opholdssted hos Gudinden Hel (efter den Eddiske Mytologi).

Helgr, *sanctus, sacer*, hellig. 2) *immunis & inviolabilis*, hellig, uforkrænkelig. *vid.* heilagr.

Heliar-lidr, *atlas*, Halsled.

Heliar-madr, *vir immanis*, en grumme stor Mand.

Heliar-skinn, *n. cutis livida mortuorum*, Ligenes blege Hud.

Hella, *f. petra*, en Klippe eller flad Sten. Hellu þak, *n. tectum scandulare*, Stentag.

Helluhnodri, *m. sedum vermiculare*, Hælleknop, Blatløs.

Helld (hielt, hefi halldið, at hallda), *tenere, habere*, holde, have. 2) *arbitrari, opinari*, tænke, mene. 3) *iter dirigere*, styre sit Løb et Steds hen. Hallda loford, *stare promissis*, holde Løfte. Hallda af einum, *laudare, magni facere*, holde af En. Hallda fölu, *venum exponere*, frembyde tilkjøbs. Hallda í taumi, *temperare, it. coercere*, holde tilbage, holde Maade med. Hallda med einum, *facere cum aliquo*, holde med En. Hallda kyrru fyri, *quiescere, manere*, holde sig hjemme, leve i Stilhed. Hallda rædu, *perorare*, holde en Tale. Hallda sér í kyrd og stilli, *intra suam pellem rite se continere*, holde sig rolig og stille. Hallda sér til gylldis, *honorem suum observare*, holde over sin Hæder. Hallda tídir, *sacra celebrare*, forrette eller bivaane Gudstjeneste. Hallda til jafns vid einn, *ambitione contendere*, kappes med En. Hallda lög, *leges servare*, holde sig Loven efterrettelig. Hallda vingan, *f. amicitiam colere*, leve i Venskab med En. Þeir hélldu í sudr-átt, *austrum versus iter dirigebant*, de styrede mod Syd. Hönum hélt vid kafnan, *fere suffocatus erat*, han var nær ved at

kvæles. At hallda kú, *vaccam saliri facere*, at holde en Ko til Tyren. Hönum hélst þad ecki uppi, *illi non tolerabatur*, det fik han ikke Lov til at gjøre. Hann heldst vel vid, *bene sustentatur, v. ejus habentia non decrescit*, han trives vel, eller hans Formue tager lidt af. Hallda á loft, *celebrare, it. notum facere*, berømme, gjøre bekjendt. Mási hélst illa á fé sínu, *Masus prodigus erat facultatum suarum*, Mav holdt ilde Hus med sit Gods. Hallda til góda, *ignoscere*, holde til gode.

Helldinn, *solidus, tenax*, vandtæt.

Helldr, *potius*, heller.

Helldri, Hellstr, *potior, potissimus*, fornemmere, større, ypperst, størst.

Helli (at hella), *fundere*, øse, gyde. Hella út, *effundere*, udøse, udgyde. Hella inn, *infundere*, indgyde.

Hellíng, *f. fusio, infusio*, Udgydelse.

Hellir, *m. antrum, specus*, Klippehule.

Hellis-munni, *m. ostium antri*, Mundingen af en Hule.

Hellis-mynni, *n. idem.*

Helli-skúr, *f. imber, typhon*, Pladskregn.

Helli-steypa, *f. idem.*

Helmíng, *f. dimidium, semissis.* Halvdel.

Helmíngr, *m. idem.* Helmíngi meiri, *duplus*, dobbelt. Helmíngr, *qs.* helfíngr, *á* hálfr.

Helmínga félag *n. societas æqualis*, lige Fællesskab.

Helmínga skipti, *n. pl. distributio æqualis inter duos*, Deling i to lige Dele.

Helmr, *m. vid.* Hiálmr. *angl.* helm. 2) *hemisphærium*, Halvkugle.

Helmur, *f. pl. species quædam literaturæ runicæ*, en Figur i den runiske Skrift.

Helsi, *n. collare*, Halsbaand.

Helsíngi, *m. anas torquata, brenta*, et Slags And.

Helsíngia nef, *n. pentelasmis, bernicula*, Andenæb.

Helsótt, *f. morbus lethalis*, Helsot, dødelig Sygdom.

Helstríd, *n. luctus, ob mortem amici*, Sorg efter en afdød Ven. 2) *agon*, Strid med Døden. At vera í helstrídi, *animam agere*, stride med Døden.

Helti, *f. claudicatio*, Halten, Halthed.

Helti (at helta), *claudicantem facere*, gjøre halt.

Helvegr, *m. via lethi ad inferos*, Dødens Vei.

Helvíti, *n. infernus, pr. culpa morte digna, v. poena mortuorum*, Helvede, ɔ: Dødsstraf, eller Misgjerning som fortiener Døden.

Helvítskr, *infernalis*, helvedes, som hører til Helvede. *vid.* vískr.

Hem (at hemia), *cicurare*, tæmme, spæge. Hann verdr ei haminn, *cicurari non potest*, man kan ikke faa ham til at være rolig.

Hem, *n. culeus vastissimus*, en stor og vid Sæk. 2) *exuviæ*, Hud, Ham.

Hemill, *m. tutela, custodia*, Bevogtning, Varetægt. Hafdu hemil á barni þessu, *custodi hunc puerum, v. coerce ne extravagetur*, pas

paa dette Barn, eller hav Agt paa at det ikke skal gaa bort.

Hemíngr, *m. corium é cruribus jumentorum*, Hud eller Læder af Heste- eller Studelaar. 2) *nom. pr. viri, victor, pacator*, Sejervinder, Fredsstifter. á hem.

Hempa, *f. toga*, Kappe, Overkjortel.

Hendi (at henda), *manibus jactare*, kaste med den ene Haand, og gribe med den anden. 2) *apprehendere*, gribe, tage fat paa. Henda mark á draumum, *somniis fidem habere*, sætte Tro til Drømme. Henda gaman at, *in jocum vertere*, slaa hen i Spøg. Henda spiót á lofti, *hastam, prius qvam collimat, prehendere*, gribe et Spyd førend det træffer Maalet.

Hendir (at henda), *accidere, evenire*, hende sig, indtræffe, paakomme. Þad hendir margann, *plurimis accidit*, det hender mangen en.

Hendilángr, *favens, benevolus*, gunstig, velvillig. Hann var mér oft hendilángr, *sæpe mihi benevolentiam præstitit*, han var mig ofte til Tjeneste. Einginn var þér þar hendilengri, *nemo tibi benevolentior ibi erat, qvam ille*, ingen var dig der saa gunstig som han.

Hendíng, *f. casus, sors*, Hendelse. Af hendíngu, *forte*, af Hendelse.

Hendíng, *f. actio cominus*, Klammeri. Þar vard í hendíngum med þeim, ádr þeir kæmiz á skip, *ad manus venit inter ipsos, priusqvam naves conscenderint*, de kom i Haar sammen, førend de gik ombord.

Hendíng, *f. stropha in rythmo*, et Vers (Afdeling i Poesi).

Hengi (at hengia), *suspendere*, hænge.

Hengi, *n. crepido nivalis supereminens*, en udhængende Snebrink. 2) *funis qvo aliqvid pendet*, Line, som noget hænger paa.

Hengia, *f. idem.*

Hengi, *n. cadaver suspensi*, Legeme af En som har været hængt.

Hengi-flug, *n. præcipitium saxi*, en høj Klippes Stejlhed.

Hengiandi þiófr, *cruciarius*, Galgefugl, Tyv som har fortjent Galgen.

Hengi-klettr, *m. crepido*, en nedhængende Klippe.

Hengi-lás, *m. sera pendens, pensilis*, Hængelaas.

Hengilegr, *vacillans, cernuus*, vaklende, rystende. Hvad muntu hafs á otri, hengilegr hái drengium, karl, þvíat kraftr þinn fyrniz, kinngrár mega vinna, *qvid tu senex canus et cernuus, inter alacres juvenes, in navi facies, nam veterascit jam robur tuum*, hvad kan du, en gammel Mand, graahærdet og krum, hvis Kræfter tage af, due til her paa Skibet, blandt raske Karle.

Hengi-mæna, *f. animal gibbosum*, et krogrygget Kreatur.

Hengíng, *f. strangulatio, suspendium*, Kvælen, Hængen

Hengíngar-ól, *f. laqveus*, Strikke (til at hænge en med.)

Hengla, *f. animal effætum & macrum*, et magert og ufrugtbart Kreatur.

Hentar (at henta), *decet, decere*, sømme, anstaa, lade vel. 2) *prodesse*, gavne nytte. Þad hentar oss ecki, *non prodest nobis*, det kan ikke hjelpe os noget.

Hentilegr, *aptus, appositus*, bekvem.

Hentilega, *apte*, bekvemmeligen.

Hentisemi, *f. opportunitas*, Bekvemhed.

Hentugleiki, *m. idem.* 2) *occasio*, Lejlighed.

Hentugr, *commodus*, bekvem, tilpas.

Hentr, *appositus, opportunus*, skikket til, bekvem. Þad er hönum einum hent, *ille solus compos est*, det er han allene skikket til.

Heppinn, *fortunatus*, heldig.

Heppni, *f. fortuita felicitas*, Held.

Her, *m. exercitus, copiæ*, Krigshær. 2) *multitudo*, Mængde. Þar fer nú flockurinn þeirra sunnlendínga, og er her manns, *ibi copiæ australium eunt, & sunt ingens multitudo*, der marserer, farer den sønderlandske Flok frem, bestaaende af en talrig Mængde Mennesker.

Hér, *hic*, her. Hér og hvar, *sparsim*, hist og her.

Hér í nánd *in vicinia*, her i Nærheden.

Hérad, *n tribus*, Herred. 2) *districtus, qui montibus & mari terminabatur, v. fluminibus, ut omnes aquæ illuc confluant*, Distrikt, som er indgrændset af Sø og Bjerge eller Elve, saa at alle Vande løbe der sammen.

Hérada-skifti, *n. pl. collimitium districtus*, Distrikternes Grændser til hverandre.

Hérads-dómari, *judex tribuarius, toparcha*, Herredsdommer.

Hérads-fleygr, *per tribum volans*, som er udbre't over hele Herredet. Hérads fleygt rikti, *rumor per tribum emanans*, Rygte, som gaaer i det hele Herred.

Hérads-fundr, *m. conventus, contribulum*, Møde af Herredets Indvaanere.

Hérads-menn, *m. pl. contribules*, Herredsmænd.

Hérads-stiórn, *f. toparchia*, et Herreds Bestyrelse.

Hérads-þíng, *n. prima instantia, conventus toparchalis*, Herredsting.

Herbergis-sveinn, *cubicularius*, Kammerjunker.

Herbergi, *n. hospitium, diversorium*, Herberge, Gjestgiversted. 2) *cubiculum*, Kammer, Værelse.

Herbergi (at herbergia), *hospitari, diversari*, gjeste. 2) *excipere, in hospitium recipere*, herbergere, tage imod Rejsende.

Herbláſtr, *m. vid.* Her-óp.

Herbreſtr, *m. fragor militaris*, Larm i en Krigshær.

Herbúdir, *f. pl. castra*, Lejr.

Herbúnadr, *m. apparatus militiæ*, Udrustning til Krig, Krigsrustning. 2) *impedimenta militaria*, Trods og Bagage ved Armeer.

Herda-blöd, *n. pl. scapulæ, spatulæ*, Skulderblade.

Herdabreidr, *humerosus*, som har brede Skuldre.

Herdamikill, *idem.*

Herdahvilft, *f. interscapulum*, Hulhed mellem Skulderbladene.

Herdar, *f. pl. humeri*, Skuldre. At hlaupa

undir herdar einum, *subvenire lapsum, v. infortunium avertere*, afvende Ens Fald eller Ulykke.

Herdi (at herda), *durare, indurare*, hærde: Herda hugann, *animum sumere, obfirmare*, fatte Mod. Herda sig, *viribus niti*, anstrænge Kræfterne, stræbe af alle Kræfter.

Herdíng, *f. induratio*, Hærdelse.

Herdsla, *f. idem*.

Herdslu stockr, *m. vid.* Nór.

Herdslu-vatn, *n. aqva ferraria*, Vand til at hælde Jærn i.

Herdr v. Herdtr, *induratus*, hærdet. 2) *arefactus*, tørret.

Hérfa, *f. homo nauci, fugax, hosti à tergo non facie notus*, et Drog, ɔ: en Kujon, som vender Ryggen men ikke Ansigtet mod Fienden. *vid.* hörfa.

Herfáng, *n. præda*, Bytte, Krigsbytte.

Herfiötr, *n. pl. terror panicus*, panisk Skræk.

Herfiötur v. Herfiötra, *f. una parcarum*, en af de nordiske Parcer.

Herfilegr, *fædus, abominandus*, fæl, afskyelig.

Herfilega, *fæde*, fælt, afskyeligen. 2) *luctuose*, jammerligen, sørgeligen. *â* harmr.

Herferd, *f. expeditio militaris*, Ledingstog.

Herför, *f. idem*.

Herflockr, *m. cohors militum*, en Flok Krigere.

Herfylkíng, *f. acies*, Slagtorden.

Herfær, *militiæ habilis*, krigsdygtig, som kan tjene i Krig.

Herhlaup, *n. tumultus militaris*, Storm af Krigere.

Hergánga, *f. forma expeditionis*, March.

Héri, *n. lepus*, Hare.

Heria (at heria), *arma circumferre*, hærje, paaføre Krig. Þeir heriudu ríki keyfarans, *regnum imperatoris infestabant*, de hærjede Keiserens Rige. Þeir heriudu á ríki Skotta kóngs, *regi Scotiæ bellum inferebant*, de paaførte den skotske Konge Krig.

Herian, *m. bellator, agnomen Odini*, Kriger, Odins Tilnavn.

Herkérlíng *qs.* Herjans kérlíng, *quædam parcarum, anus sc. difficillima, imperiosa*, en af Parcerne, en Pokkers Kjelling (som er arrig og slem at komme til rette med).

Herkia, *f. durities*, Haardhed.

Herkir, *m. ignis*, Ild. 2) *gigas*, Jette. *â* hark.

Herkinn, *patiens doloris, v. malorum*, taalmodig i Smerte eller Modgang.

Herkiur, *f. pl. sors aspera, angustiæ*, haard Modgang, Skjæbne.

Herklædi, *n. pl. armatura, indumenta militaria*, Krigsrustning.

Herklæddr, *armatus, loricatus*, klædt i Harnisk, bevæbnet.

Herklædiz (at herklædaz), *armari*, at iføre sig Krigsrustning, bevæbne sig.

Herkóngr, *m. rex imperator, sine terra*, Konge over en Krigshær, men uden Land. 2) *rex*

militiæ deditus, *bellator*, *bellax*, en Konge som er hengiven til Krig.

Herkuml, *m.* *insigne militum*, Kriger-Mærke, Vaaben. Þeir gördu herkuml á hiálmum, *insignia sua in galeis pingebant*, *quæ interdum erant signum crucis*, de anbragte Mærker eller Vaaben (som undertiden vare Korsets Tegn) paa deres Hjelme.

Herlegr, *magnificus*, *it.* *lautus*, herlig, prægtig.

Herlega, *magnifice*, herligen.

Herleiding, *f.* *captivitas*, Tagen til Fange, Fangenskab.

Herleidi (at herleida), *captivum ducere*, tage til Fange.

Herleiddr, *captivus*, tagen til Fange i Krig.

Herleidsla, *f.* *vid.* Herleiding.

Herlid, *n.* *exercitus*, Krigshær.

Herlúdr, *m.* *cornu*, *tuba militaris*, Krigstrompet.

Hermadr, *m.* *miles*, *vir militaris*, Krigsmand, Soldat.

Hermannlegr, *militaris*, af krigersk Udseende.

Hermannlega, *militari modo*, paa krigersk Maade.

Hermi (at herma), *narrare*, *referre*, fortælle, berette. Herma eftir, *imitari*, efterabe.

Hermi-kráka, *f.* *mimus*, en Gjøgler, Efteraber.

Hermilegr, *dolendus*, sørgelig. *vid.* herfilegr.

Hermsl, *n.* *luctus*, Sorg, Klage.

Hérna, *hic*, her.

Hernadr, *m.* *bellum*, *militia*, Krigstog. At reka hernad, *bellum gerere*, føre Krig.

Hernadar sök, *f.* *crimen violentiæ militaris v.* *injusti belli*, en Fornærmelse, som er gyldig Aarsag til Krig.

Hernám, *n.* *præda*, Rov, Bytte. Hann var tekinn at hernámi, *bello captus est*, han blev gjort til Krigsfange.

Hérna-meginn, *horsum*, her hen, paa denne Side.

Hernuminn, *bello captus*, tagen i Krig.

Heróp, *n.* *classicum*, *clamor militaris*, Feldtskrig eller Raab, hvormed man gav Tegn til Slagets Begyndelse.

Herör, *f.* *sagitta circumlata*, *convocandi exercitus causa*, Budstikke (en Pil eller Spyd, hvorved Krigerne i Bajgden sammenkaldtes til Leding eller Landets Forsvar); *vid.* Böd. At skéra upp herör, *talem sagittam ligneam formare & mittere*, at udsende Budstikken.

Herpingr, *m.* *coarctatio*, Sammentrykken, Sammenkniben.

Herpings-kulldi, *acre frigus*, bitter Kulde.

Herpi (at herpa at), *graviter arguere*, give En haard Irettesættelse.

Herpípa, *f.* *tuba militaris*, en Pibe, som hører til Krigsmusik.

Herrádr, *m.* *dominus*, Herre, Herremand.

Herramadr, *idem*.

Herradagr, *m.* *dies comitialis*, *comitia*, Herredag, Rigsdag.

Herradómr, *m.* *principatus*, Overmagt, høj Værdighed.

Herradæmi, *n.* *dominium*, Herredømme.

Hersaga, *f.* *nuncius invasionis hostilis*, Budskab

om fjendtligt Indfald. At bera hersögu, *illatum bellum annunciare*, give Efterretning om fjendtligt Indfald. 2) *fecialem agere*, forkynde Krig.

Hers-höfdíngi, *m. dux militum*, Feldtherre, Anfører.

Hers-hofdíngiadæmi, *m. præfectura militum*, Anførsel.

Hersíng, *f. centuria militum*, en Hob Krigsfolk, Hærskare.

Hersir, *m. satrapa, dux militum, centurio*, Friherre, en høj Offiser.

Herskapr, *m. vid.* Hernadr. 2) *arma*, Vaaben, Krigsrustning.

Herskár, *expositus hostium invasioni*, som er udsat for fjendtligt Anfald.

Herskiölldr, *m. clipeus militaris*, Hærskjold, Skjold. At fara herskilldi yfir, *bello persequi, arma circumferre*, øve Fjendtligheder i Landet.

Hersporar, *m. pl. murices, tribuli ferrei*, Fodangler.

Hersveit, *f. cohors, v. manipulus militum*, Hob, Hærskare.

Hertek (at hertaka), *captivum ducere*, tage til fange.

Hertekinn, *captivus*, tagen til fange.

Hertekníng, *f. captivitas*, Tilfangetagelse.

Hertogi *v.* Hertugi, *m. dux exercitus*, Hertug.

Hertuga dæmi, *n. ducatus*, Hertugdømme.

Hertýgi, *n. pl. arma*, Vaaben, Krigsrustning.

Hertýadr, *armatus, cataphractus*, udrustet, bevæbnet.

Herverk, *n. hostilitas*, fjendtlig Medfart og Ødelæggelse. 2) *strages hominum*, Nederlag.

Hervirki, *n. idem.* 2) *munitio*, Forstandsning.

Hérvist, *f. hic ibidem mora*, Ophold her.

Hérvistar tími, *m. dies vitæ*, Livstid.

Hér um, *circa, circum circiter*, omtrent, ungefær. Hér um 10 ár, *circa decennium*, omtrent 10 Aar.

Hér um bil, *circa hoc momentum*, saa omtrent.

Hervodir, *f. pl. arma protectoria*, Forsvarsvaaben.

Hervopn, *n. pl. arma militaria*, Vaaben.

Hervædiz (at hervædaz), *corpus munire facere, armari*, bevæbne sig. *vid.* herklædi.

Hes, *n. palear boum*, Doglæp paa Nød.

Hesl, *n. vid.* Hasl.

Heslis-nyt, *f. vid.* hnot.

Heslis-stengur, *f. pl. rami corylorum*, Hasselstænger.

Hespa, *f. fibula*, Spænde, Hægte. 2) *spira, girgillus*, Haspe.

Hesputré, *n. girgillus*, Haspe.

Hespulægt-tré, *qvod in peripheria habet duas ulnas, vel qvando vir mediocris staturæ sub brachio lignum ita tenere potest, ut digitus impudicus coxendicem tangere possit*, Haspetræ, som har to Alen i Omkreds, hvilket en Mand af middelmaadig Størrelse kan holde saaledes,

at han med Fingrene kan berøre Hoftebladet, uden at bukke sig.

Hestr, *m. eqvus, mannus*, en Hest.

Hesta at, *n. conflictus, v. pugna eqvorum*, Hestekamp.

Hesta-drengr, *m. mediastinus, eqvistrator*, Hestedreng, som passer og sadler Heste.

Hesta-járn, *n. pl. soleæ ferreæ eqvorum*, Hestesko.

Hesta-kaup, *n. hippopolium*, Hesteombytning.

Hesta-glíngr, *n. phaleræ*, Hestetøj til Prydelse.

Hesta-madr, *eqviso, agaso*, Hesterygter.

Hesta múll, *m. luparum, camus*, et haardt Mundstykke at tvinge Heste med.

Hesta-stiaki, *m. vacerra*, en Stavre eller Pæl at binde Heste ved.

Hesta stód, *n. eqvaria*. Stod, Stutteri.

Hesta-vaktari, *m. hipponomus*, Hestevogter.

Hestavíg, *n. vid.* Hesta at; *fuit ludi, v. spectaculi genus, veterum*, (det var en Art af Leg eller Skuespil hos de Gamle.

Hest-folalld, *n. eqvuleus, mannulus*, en liden Hest, en Fole.

Hest-hófr, *m. ungula eqvina*, Hestehov.

Hest-hófs-nagli, *m. clavus ungularis eqvorum*, Hestehov eller Hesteskosøm.

Hesthús, *n. eqvile*, Hestestald.

Hetia, *f. heros, athleta*, Helt, Kjæmpe.

Hetiulegr, *heroicus*, heltemæssig.

Hetta, *f. cucullus*, Hætte. 2) *pileus*, Hat.

Hettu sótt, *f. tetanus*, Stivhed i Halsmusklerne. At skéra einum hettu snid, *modice redarguere futilitatis*, give en maadelig Irettesættelse for ubetænksom Tale eller Gjerning.

Hey, *n. fœnum*, Hø. 2) *strues fœni*, Høstak. Uppborid hey, *fœnum cumulatum*, stor Høstak. At binda hey, *fœnum fasciculare*, binde Hø i Knipper eller Stakke. Raka hey, *rastris corradere fœnum*, skrabe Hø sammen med Riven. Rifia hey, *rastro volvere strigas fœni*, at vende Hø, for at det kan tørres.

Heya (at heya), *fœnum secare, fœnisecio vacare*, meje eller bjærge Høet.

Heyannir, *f. pl. fœnisecium*, Høbjæring, Høslæt. 2) *mensis, quo sol peragrat signum Leonis*, August Maaned.

Heybaggi, *m. fascis fœni*, Høknippe.

Heyband, *n. fascicularia*, Høbinding.

Heybólstr, *m. cumulus fœni*, Høhesse.

Heydís, *f. idem.*

Heydýna, *f. embrimium, segestre*, Hødyne.

Heyfáng, *n. complexus fœni*, Høvisk.

Heyfleckr, *m. vid.* fleckr.

Heyfúlga, *f. vid.* heydís.

Heygardr, *m. fœnile*, Høgaard, Høstænge.

Heygi (at heygia), *tumulare, condere*, begrave, jorde.

Heygdr, *tumulo conditus*; jordet (paa hedensk Maade).

Heyhlada, *f. fœnile*, Hølade.

Heyhneppi, *n. vid.* Heyfáng.

Heyhrip, *n. formio fœnicularius*, en Høkasse.

Heykleggi, *m. vid.* Heyfúlga.

Heykrókr, *m. uncus fœnarius*, Høtyv, Høgaffel.

Heykuml, *n. vid.* Heykleggi.

Heylaupr, *m. corbis pabulatoria*, en Høkurv.

Heyló, *f. vid.* Þey-ló.

Heylön, *f. meta fœni*, Høhesse.

Heymeis, *m. vid.* Heylaupr.

Heyrari, *m. auditor*, Hører, Tilhører.

Heyrandi, *audiens*, *auditor*, hørende. I' heyranda hliódi, *uno tantum audiente*, kun i en enestes Paahør.

Heyri (at heyra), *audire* høre. 2) *dicto audiens esse*, adlyde. Heyrdu mig! *exaudi me!* hør mig! Heyrdu mér! *a*) *audi!* hør! *b*) *obedi!* gjør hvad jeg har befalet! Heyr á endimi! *audi nova, inusitata!* hør, hvilken vidunderlig Snak! E'g heyri til, *ausculto*, jeg hører eller lytter til. Þad heyrir hönum til, *ad eum pertinet*, det hører ham til. Mér heyriz vera kallad, *sentio me clamorem audire*, jeg synes nogen kalder.

Heyrir (at heyra), *auditur audiri*, høres, man hører. Þar heyrir brak í húsinu, *stridor in domo auditur*, man hører Knarken i Huset.

Heyrir, *m. auditor*, en Hører. Heyrum kunnugt, *vulgo auditum, v. notum*, almindelig bekjendt.

Heyrilegr, *decens*, sømmelig, anstændig.

Heyrilega, *decenter*, anstændigen.

Heyrn, *f. auditus*, Hørelse.

Heyrnar-göng, *n. pl. labyrinthus*, Drehul.

Heyrnar deyfa, *f. cophocis*, Døvhed, svag Hørelse.

Heyrnar-lækníngar, *acoustica*, Lægedom for Hørelsen.

Heyrnarlaus, *surdus*, døv. Heyrnardaufr, tunghørig.

Heyrugr, *obediens*, hørig og lydig.

Hey-sáta, *f. vid.* Heybaggi.

Heyskapr, *m. fœnisecium*, Høbjæring.

Heystackr, *m. rejectamenta superne ex acervo fœni, v. cæspes, qvo legitur*, det som er muggent ovenpaa en Høstak, eller det Grønsvær den tildækkes med. 2) *acervus fœni*, Høstak.

Hey-stál, *n. margo acervi fœni*, Kanten af en stor Høstak.

Hey-tóft, *f. vid.* Heygardr.

Hey-vöndull, *m. fascis fœni, qvantum manu ad coxendicem porrecta sub lacerto comprehendi potest*, Høvisk, en Haandfuld Hø.

Hí, *n otium, mansio secura domus*, Fritimer, Lediggang hjemme i Huset. Hann er uppá hopp og hí, *ludos & otia sectatur*, han gaar ledig, og leger.

Hí, *n. lanugo tenerrima*, første Skjæg, fin Laad.

Hía (at (hía), *otiari, it. operiri, desidere*, leve i Stilhed, *it.* bie efter. Hann híar af tímann, *tempus fallit*, han fordriver Tiden.

Hiá, *apud, juxta*, hos, ved Siden af.

Hiábarn, *n. proles illegitima*, uægte Barn.

Hiábýli, *n. villula, tugurium*, en Husmandsplads.

Hiábægi (at hiábægia), *declinare, v. præterire*, afvende, afværge, eller gaa forbi. Hönum

er hiábægt allri veidi, *fato frustratur omni captura*, Lykken er ham ugunstig i alslags Fangst.

Hiadn, *n. nix detumescens, desidens, compacta*, Sne som smeltes, svinder bort. *vid.* hiarn.

Hiadna (at hiadna), *desidere, detumescere, disparere*, forsvinde, smelte bort.

Hiadnan, *f. subsidentia*, Forsvinden.

Hiadníngar, *m. pl. manes bellatores, Hédini milites*, kjæmpende Dødninger, Hjedins Krigsfolk (efter en eddisk Fabel).

Hiadnínga víg, *n. pl. prælium fucatum manium*, Dødningernes indbildte Kamp.

Hiágud, *m. idolum*, Afgud.

Hiáhlidrunarsamr, *piger, socors*, lad, fortrøden ved Arbejde.

Hiáhlidrunarsemi, *f. socordia*, Efterladenhed, Dovenskab.

Hiáhvíla, *f. contubernium*, Staldbroderskab, Samkvem. 2) *concubinatus, consvetudo*, Sammenleje, kjødelig Omgang. 3) *concubitus*, Hosliggen.

Hiákátlegr, *absurdus*, underlig, sær. 2) *intempestive jocosus*, som bruger Skjemt og Spøg i utide.

Hiack, *n. pulsatio*, Slag, Støden.

Hiacka (at hiacka), *feritare, pulsitare*, slaa tit og ofte. *alias* jacka.

Hiákona, *f. concubina, pellex*, Bislopperske, Medhustru.

Hial, *n. sermocinatio*, Snak, Samtale.

Hiala (at hiala), *sermocinari, fabulari*, snakke, pludddre.

Hialari, *m. nugator*, en Sladderer. *vid.* skialari.

Hialdriúgr, *longus in sermocinatione*, som er vidtløftig i Snak. Þeim vard hialdriúgt, *diu collocuti sunt*, de havde lang Samtale.

Hiáleggr (med framnhandlegg), *radius ulnæ*, det smaleste Ben i Forarmen.

Hiálega, *f. concubitus*, Hosliggen, Sammenleje.

Hiáleiga, *f. villa*, Husmandsplads. *vid.* kot.

Hiáleigumadr, *m. villicus*, Husmand.

Hiáleitr, *facie limus*, skjævtseende, skulende.

Hiall, *m. gradus, stratum altius*, en Forhøjning. 2) *penuarium, aeri expositum, pro cibis torrifaciendis*, Hytte, hvori Fiskeforraad o. s. v. tørres af Vinden. 3) *pergula siccatoria*, et Bislag til at tørre i.

Hialldra (at hialldra), *disseminare*, udsaa, udsprede. 2) *ningere*, sne. Nú hialldrar, *jam ningit*, nu sneer det.

Hialldr, *n. ningor infreqvens tenuissimus*, ubetydeligt Snefog. 2) *sementis rarior*, tynd Saaen.

Hialli, *m. colliculus, area plana, v. prominentia in latere montis*, en Høj eller Brink, paa Kanten af et Fjeld.

Hiallr, *m. vid.* Hiall.

Hiálmadr, *galeatus*, som har Hjelm paa.

Hiálmfagr, *cute faciei venusta*, skjøn af Ansigt.

Hiálmfiödur, *f. crista galeæ*, Fjeder paa en Hjelm, Fjederbusk.

Hiálmóttr, *vertice albus, alias discolor, qs.* ga-

leatús, de bobus &c. pecudibus dicitur, som er hvid ovenpaa Hovedet, men ellers af forskjellig Farve (siges om Kvæg).

Hiálm-ſtúta, *f. conus, v. apex galeæ*, Spidsen af en Hjelm.

Hiálmun, *f. gubernaculum navis*, Skibsror. *a tremore, v. mobilitate dictum*, kaldes saa af dets Bevægelighed og Knarken. *vid.* jálma.

Hiálmun-völr, *m. tigillum, quo regitur gubernaculum*, Styrepind, Styrvol.

Hiálmvölr, *m. idem. vid.* völr. *belg.* Helmſtock.

Hiálmr, *m. galea*, Hjelm. 2) *hemisphærium*, Halvkugle. 3) *sincipue hominis*, Forhovedet paa et Menneske. 4) *lychnuchus pensilis*, Lysekrone. Hiálmlilia, *f. delphinus*, Arm af en Lysekrone.

Hiálp, *f. auxilium*, Hjælp, Bistand.

Hiálpa (at hiálpa), *juvare, auxiliari*, hjælpe. Þad hiálpar vel, *bene prodest*, det nytter meget.

Hiálpari, *m. auxiliator*, en Hjælper.

Hiálparmadr, *idem.*

Hiálparlaus, *auxilii expers*, hjælpeløs.

Hiálpar-lid, *n. auxilia, copiæ auxiliatrices*, Hjælpetropper.

Hiálpar-þurfi, *m. opis indigus*, som behøver Hjælp.

Hiálplega, *sufficienter*, tilstrækkeligen.

Hiálpſamlega, *idem.*

Hiálplegr, *sufficiens*, tilstrækkelig.

Hiálpſamlegr, *idem.*

Hiálpvænlegr, *a quo auxilium sperandum, bonæ spei opis*, som man kan vente Hjælp af.

Hialt, *n. pomum, v. globus capuli*, Knappen paa en Kaarde. Hialtid efra géck af ſverdinu, hlióp þá brandurinn fram úr medalkaflanum, *pomum posterius capuli avulsum est, itaque lamina gladii é capulo decidit*, Kaardeknappen gik af, saa at Bladet faldt fra Fæstet.

Hialti, *m. gladius*, Sværd, Kaarde. 2) *nom. pr. viri.*

Hiappa (at hiappa), *v.* jappa.

Hiar, *n. alterutra ala confibulatorum*, Hængsel.

Hiara, *f. cardo*, Dørakſel, Hængsel. Hurdarhiörur, *cardines januæ*, Dørakſel.

Hiaraſtiarna, *f. stella polaris*, Polarstjerne.

Hiardſveinar, *m. pl. opiliones*, Faarehyrder.

Hiardreki, *m. opilio*, Faarehyrde.

Hiari (heims), *m. axis mundi, cardo, polus*, Jordens eller Verdens Akſel.

Hiari *v.* Hari (at hiara *v.* hara), *ægre vitam agere*, leve i Elendighed. Hann harir vid, *vita illi pendet*, han lever et uſſelt Liv.

Hiarna (at hiarna), *convalescere, calescere*, komme sig, blive frisk igjen. Hann er á hiarni, *in difficultatibus versatur, apolis est*, han er i slemme Omstændigheder.

Hiarn, *n nix compacta, gelu indurata*, haardfrossen Sne.

Hiarni, *m. cerebrum*, Hjerne.

Hiarn-ſkál, *f. cranium*, Hjerneskal.

Hiarn-ormr, *m. febris ungarica, lues pannoniæ, vermis cerebri*, Hjerneorm, den ungerske Syge.

Hiarfi, *m. sincipur*, Panden, Pandebenet. *qs.* hiarnsi.

Hiarfi, *m. belua quædam longæva, species cervorum*, en Art af Hjorte, som lever meget længe. 2) *silicernium*, en udlevet Knark. Hann er gamall hiarsi, *de sene decrepito dicitur*, siges om en meget gammel Mand.

Hiarsalegr, *corpulentus*, fed, fyldig.

Hiarta, *n. cor.* Hjerte.

Hiarta-gódr, *misericors, mitis*, godhjertig, medlidende.

Hiartagras, *n. behen album*, Smelleblomster, Skumnellike.

Hiarta-kofi, *m. ventriculus cordis*, Hjertekammer.

Hiarta-lag, *n. animus elatus*, Sindelag.

Hiartahulstrid, *n. pericardium*, Hjertekulen.

Hiarta-prýdi, *f. fortitudo animi*, Sjelestyrke, Ædelmod.

Hiartanlegr, *ex corde*, hjertelig.

Hiartar horn, *n. cornu cervi*, Hjortetakker.

Hiarta-rætur, *f. pl. basis cordis*, Hjerterødder.

Hiart-gróinn, *cordi fixus*, hjertelig, indgroet i Hjertet.

Hiart-kolla, *f. cerva*, en Hind.

Hiartnæmr, *cor tangens*, hjerterørende.

Hiartkær, *dilectus ex corde*, hjertekjær.

Hiartsláttr, *m. palpitatio cordis*, Hjerteklappen.

Hiartverkr, *m. cardialgia*, Hjertesyge.

Hiáræna, *f. mentis inops, misellus*, Fjante.

Hiárænulegr, *mente non integer*, enfoldig.

Hiá-sól, *f. parelius, anthelius*, Bisol.

Hiásögull, *falsiloqvus*, løgnagtig.

Hiástod, *f. auxilium*, Bistand.

Hiátrú, *f. superstitio*, Overtro.

Hiátúngl, *n. paraseline*, Bimaane, et Luftsyn.

Hiávera, *f. præsentia*, Nærværelse.

Hiáverk, *n. opera succisiva*, Bisag, et Arbejde som man har foruden sine sædvanlige Forretninger.

Hiávinna, *f. idem.*

Hiávikasamr, *fugax, de eqvo sæpe dicitur*, flygtig, (siges især om Heste, som løbe tit ud af Vejen.) Hiávikasamt verdr hönum, *multa eum avocant ab incæpto*, mange Ting komme i Vejen for ham, som hindre hans Forsæt.

Hiávik, *n. deflectio a viâ*, Afvigelse fra Vejen.

Híbýli, *m. domicilium, ubi otiari & manere licet*, Hjem, hvor man kan opholde sig i Rolighed. *â* hí & býli.

Híbýlaprúdr, *qvi domum suam & res domesticas ornatas & bene curatas habet*, som har sit Hus og Husgeraad i god Stand og Orden. 2) *qvi domi mansvetus & bene moratus paterfamilias est*, en god og sædelig Husfader.

Hie, *n. obsoletum, v.* hí. 2) *ros*, Dug.

Hiegétill, *m. lapis, spec. silex, qs.* hie *generans*, en Sten, især Flintesten. Augu hanns vóru hvít, sem hiegéltar, *oculi ejus albidi erant, ut crusta silicum*, hans Øjne var hvidagtige, ligesom Skorpen paa en Flintesten.

Hie-gómi, *m. pulvis in fornace domus residens*, Støv, Spindelvæv. *metaph. vanitas*, Forfængelighed. *qs.* hie fyri góminu.

Hiegómadýrd, *f. vana gloria*, forfængelig Herlighed.

Hiegóma mál, *n. causa, v. res nihili*, en Sag, som ikke er af nogen Vigtighed eller Betydning.

Hiegómatal, *n. vaniloqvium*, letfærdig og løs Snak.

Hiegómlegr, *vanus*, forfængelig.

Hiegómlega, *vane*, forfængeligen.

Hiegómleiki, *m. vanitas*, Forfængelighed.

Hiegyla, *f. qs.* hiekylia, *aura tenuis*, en liden Luftning. *metaph. res nihili*, Ubetydelighed.

Hiela, *f. pruina*, Rim, Rimfrost. *qs.* hie-lá.

Hielogi, *m. ignis fatuus*, Morild, Lygtemand.

Hielog, *n. idem.*

Hielugr, *pruinosus, v. roscidus*, fuld af Rimfrost eller Dug.

Hiemótt, *f. vacerra*, en Stavre eller Pæl.

Hiemóttarlegr, *nimis pudibundus*, altfor skamfuld og undselig.

Hiemótlegr, *idem.*

Hiena (at hiena), *evanescere*; forsvinde. *vid.* hiadna.

Hieri, *m. lepus*, Hare. *vid* héri.

Hiervilla, *f. qs.* hieravilla, *error pavidorum & inopum mentis*, frygtsomme og enfoldige Folks Vildfarelse.

Hik, *n. mora, hæsitatio*, Tøven, Tvivlraadighed.

Hikan, *f. idem.*

Hika (at hika), *cedere, recedere*, tøve, vige tilbage, staa i Tvivl.

Hikadr, *animo fractus*, tvivlraadig.

Hiklaus, *audax, confidens*, djerv, uforsagt.

Hilla, *f. abacus, repositorium*, Hylde.

Hilldíngr, *m. poet. rex*, Konge. 2) *bellicosus, bellonæ filius*, krigersk, Krigsgudindens Søn. *à seqventi.*

Hilldur, *f. Bellona*, Krigens Gudinde. 2) *prælium*, Feldtslag. At vekia hilldi, *prælium incipere*, begynde et Feldtslag. Upp vár þá hilldur of hafin, *tum pugnam exorsi sunt*, da begyndtes Slaget. Hákonarmál.

Hilmir, *m. poet. rex*, Konge. 2) *protector, v. galeatus*, Beskytter, eller som har Hjelm.

Hilmi (at hilma), *occultare, sub galea tegere*, skjule, dølge, hylle. At hilma yfir, *idem.*

Hilmíng, *f. occultatio*, Skjulen, Dølgen. I' hilmíngu, *occulte, sub prætextu*, hemmeligen.

Hilman, *f. idem.*

Himin, *m. cælum, æther*, Himmel. 2) *laqvear*, helt Loft; Tronhimmel, Dække. Hann er himnum at siá, *sursum aspiciendus est*, han er at se paa Himmelen. Hann ber víd himin, *in aera eminet*, han kneiser høit op i Luften.

Himinblár, *cyaneus*, himmelblaa.

Himinbúar, v. Himnabúar, *m. pl. cælites*, Himmelens Indbyggere.

Himinhvolf, *n. hemisphærium superius*, Himmelens Hvælving.

Himinliós, *n. lux cælestis*, Himmelens Lys.

Himinríki, *v.* Himnaríki, *n. regnum cælorum*, Himmerige.

Himinteikn, *n. pl. prodigia cælestia*, Lufttegn.

2) *signa zodiaci*, de tolv Himmeltegn. 3) *astra*, Stjerner, en Konstellation.

Hímin-túngl, *n. pl. orbes cælestes, astra*, Himmellegemer.

Himna. *f. membrana, cuticula*, Hinde.

Himnabraud, *n. manna, cibus cælestis*, Himmelbrød.

Himneskr, *cælestis*, himmelsk.

Himpi, *n. ingens massa in manibus*, en stor Klump imellem Hænderne. *vid.* hampa.

Hind, *f. cerva*, en Hind. 2) *decor, lepor*, Artighed, Skjønhed. Hann qvad so at hind var á, *ejus poemata lepidissima erant*, hans Vers vare meget sirlige. I' hindar-hliódi, *modeste, decenter, sine garritu*, sagte, sømmeligen, uden Allarm.

Hindar kálfr, *m. hinnulus, catulus cervinus*, Hind- eller Hjort Kalv.

Hindla, *f. cervula*, en ung eller liden Hind. Gömul hindla, *vocatur quodcunqve pecus macrum, senio effætum*, saaledes kaldes et magert og af Ælde ufrugtbart Kvæghoved.

Hindra (at hindra), *impedire, morari*, hindre, opholde.

Hindradr, *impeditus*, hindret.

Hindran, *f. impedimentum*, Hindring.

Hindur-hlióđ, *n. rixa, contradictio, garritus*, Kiv, Modsigelse, Skvalder. Hann er kominn úr hindur-hliódi, *ex tumultu elapsus est*, han er sluppet bort fra Larmen.

Hindur-vitni, *n. pl. contradictiones, testimonia contradictoria*, Modsigelser, modsigende Vidnesbyrd.

Híngat, *huc*, hid, herhen. *olim*, hinnug.

Híngarna, *idem*.

Híngat-betr, *propius*, nærmere hid.

Híngat-burdr, *m. nativitas Xti*, Kristi Fødsel.

Hínkra (at hínkra), *cunctari, morari*, nøle, tøve, dvæle. Hann er ecki so haltr, sem hann hínkrar, *ultra necessitatem claudicat*, han er ikke saa halt som han hinker.

Hinn, hin, hitt, *ille, illa, illud*, hin, hint.

Hinn og þessi, *hic & ille*, hin og denne.

Hinns vegar, *ab alio latere*, paa hin Side.

Hí-nótt, *f. nox tædiosæ expectationis*, kjedsom Forventnings Nat. Oft mér mánadr minni þóckti, enn sú hálf hínótt, *sæpe integer mensis mihi brevior videbatur, qvam illa tædiosa dimidiæ noctis expectatio*, ofte tyktes mig en Maaned kortere end den halve Nats kjedelige Venten.

Hinumegin síóar, *transmarinus*, (*adv.*) paa hin Side, eller (*adj.*) værende paa hin Side Søen.

Hiól, *n. rota*, Hjul. 2) *suplicii genus*, Radbrækning.

Hiólbora, *f. tubus rotæ*, Hul gjennem et Hjul.

Hiólbörur, *f. pl. essedum, cisium, it. unirotum*, Hjulbør.

Hiólgaddr, *m. axis*, Akselen paa et Hjul.

Hiólgiörd, *f.* (af járni) *canthus*, Hjulskinne.

Hiólhríngr, *m. orbis rotæ*, Hjulfelge.

Hiól-kríngla (utan), *f. aspis*, Hjulring.

Hiólrif, *n. pl. radii rotarum*, Hjulege.

Hiólspelir, *m. pl. radii rotarum*, det samme.
Hiólspæll, *m. radius rotæ*, det samme.
Hióltittr, *m. paxillus, embolum*, Hjulvind.
Hióltré, *n. lignum guajacum*, Hjultræ, Gvajaktræ. *alias* hiólvidr.
Hiólvinda, *f. trochlea, rechamus*, Rulle, Tridse, Brøndhjul.
Hióm, *n. pulvis minutissimus in superficie*, lidet Støv paa Overfladen. 2) *tenuis pingvedo, v. crusta liqvori cuidam innatans*, lidet Fidt eller Skum, der svømmer ovenpaa en Vædske.
Hióma (at hióma), *superficiem spissare*, tyknes, sætte sig til Skum eller Skorpe.
Hión, *n. pl. familia, famulitium*, Familie, Tyende. Hann rédiz þar at hióni, *ad operas domesticas se locavit*, han lod sig fæste til Tyende der i Huset.
Hión ánaudug, *servitium*, Træl, Trælle, Livegne.
Hión, *n. pl. hodie conjuges*, Ægtefolk.
Hiónaband, *n. matrimonium, conjugium*, Ægteskab.
Hiónabands-görníngr, *contractus matrimonialis*, Ægteskabs Kontrakt, Ægtepagt.
Hióna-bands-lýsíngar, *f. pl. trinæ proclamationes, sive banna ecclesiastica, matrimonii*, Ægteskabs Tillysninger (fra Prædikestolen).
Hióna-senna, *f. friviculum*, Trætte mellem Ægtefolk.
Hióna-skilnadr, *m. divortium*, Ægteskabsskilsmisse.
Hióna-sæng, *f. thalamus, thorus genialis*, Ægteseng.
Hióna-vígsla, *f. benedictio pastoralis matrimonii*, Ægtevielse.
Hiödnun, *f. vid.* Hiadnan.
Hiör, *m. gladius*, Kaarde, Sværd. 2) *cardo*, Dørakfel.
Hiörd, *f. grex, pecus*, Hjord.
Hiörtr, *m. cervus, elaphus*, Hjort. Hiörturinn skríkir, *cervus rancat*, Hjorten skriger.
Hiört-kæll, *v.* Hiötkiöll. *vid.* kulvís.
Hiörur, *f. pl. cardines*, Hængsler.
Hipp, *n. saltus*, Spring, Hop. Hann er hipp um hvapp, *per valles & lacunas saltando fertur, metaph. vagus & vanus est*, han render over Dale og Sumpe, ɔ: han streifer omkring som en Landstryger.
Hird, *f. satellitium*, Livvagt. *alias* hyrd, *ut et omnia seqventia â* hiörd.
Hirdi (at hirda), *custodire, servare*, forvare, passe paa. Hann hirdir ecki um þad, *non curat, aspernatur*, han skjøtter ikke om det.
Hirdíngi, *m. pastor ovium, opilio*, Faarehyrde.
Hirdíng, *f. curatio, custodia*, Bevogtning, Varetægt.
Hirdir, *m. idem.*
Hirdis-kofi, *m. tugurium, attegiæ*, Hyrdehytte.
Hirdis-pípa, *f. buccina pastoritia*, Hyrdepibe.
Hirdis-rismál, *n. pl. surgendi tempus pastoris, nobis hora sexta antemeridiana*, Tid for en

Hyrde at staa op; nemlig Kl. 6 om Morgenen.

Hirdis-skreppa, *f. bursa pastoris (herba)*, Hyrdetaske, Taskeurt.

Hird-madr, *m. satelles aulicus*, en Hofbetjent, Livgarde af en Fyrstes Livvagt.

Hirdprestr, *m. concionator aulicus*, Hofpræst.

Hirdprúdr (kóngr), *qvi satellitium aulicum splendide habet*, en Konge, som holder sine Hoffolk og Livvagten prægtig.

Hirdstióri, *m. aulæ magister, nobis gubernator regius, v. præfectus*, Hofmarskalk; forhen i Island, en Stiftsbefalingsmand eller Statholder.

Hirdstiórn, *f. præfectura*, Overbefaling, Statholderskab.

Hirdvist, *f. vita aulica*, Hoflevnet.

Hirdulaus, *negligens*, forsømmelig, ligegyldig.

Hirdulauslega, *negligenter*, skiødesløst.

Hirduleysi, *n. negligentia*, Forsømmelse, Skiødesløshed.

Hirduleysíngi, *m. incuriosus*, en Døgenigt, Dagdriver.

Hirdusamr, *solers*, omhyggelig, paapassende.

Hirdr, *tutus*, sikker, vel forvaret. Þá er hann hirdr, er hann kémr þángat, *in tuto est, cum istuc venerit*, naar han først kommer derhen, saa er han sikker.

Hirdusemi, *f. solertia*, Omhu, Paapassenhed.

Hirti (at hirta), *castigare*, straffe, revse.

Hirtíng, *f. castigatio*, Straf.

Hirtinn, *v.* Hirdinn, *diligens*, paapassellig, flittig.

Hirtni, *f. diligentia*, Flittighed, Omhyggelighed.

Hirtnis-madr, *vir diligens, solers*, en vindskibelig og paapasselig Mand.

Hirts-fángari, *m. culter venatorius*, Hirsfænger.

Hisa (at hisa), *funibus attollere*, heise, hale.

Hismi, *n. palea, acus, titivillitium*, Avne, Emte.

Hispra (at hispra), *munditiem affectare*, at overdrive Renlighed og Pyntelighed.

Hispur, *n. affectatio decoris*, Pænhed, unødvendig Pyntelighed.

Hissa, *stupefactus, attonitus*, forbavset.

Hissar (at hissa), *stupere*, forbavses, henrykkes. Mig hissar, *stupeo*, jeg studser.

Hissaz (at hissaz), *obstupescere*, studse, forbavses.

Hít, *f. bulga*, Svælg, en stor Pose.

Hita, *f. fervor*, Hede. 2) *calefactio, coctio*, Kogen. Ölhita, *coctio cerevisiæ*, Ølbryggen. Hann er einn um hituna, *propriis viribus valet, pr. est convivator sine conviva*, han er ene om Brygningen, istedet for: han holder et Gjestebud uden Gjester (har den Ting for sig selv)

Hita-bladra, *f. pabula*, Hedeblegne.

Hitamikill *fervidus*, meget hed.

Hitarodmi, *m.* (i andliti manna) *pyrosis*, Hede af Fedme (i Folkes Ansigt).

Hita-verkr, *m. inflammatio*, hidsig Varme eller Smerte i Legemet.

Hiti, *m. calor, fervor, caldor*, Hede, Varme. Fíkiutréd vex vid hitann, *ficus seqvitur caldorem*, Figentræet vokser ved (eller af) Varme.

[illegible]

Hitna (at hitna), *calescere*, *calefieri*, blive hed.

Hitnar (at hitna), *idem*. Hönum hitnar nú, *jam calescit*, nu bliver han varm eller hed.

Hitu-kétill, *m. lebes cerevisiarius*, Bryggerkjedel.

Hitta (at hitta), *indagare*, *v. invenire*, opspore, opdage. 2) *incidere in aliqvem*, *v. aliqvid*, hitte, finde, treffe. Þeir hittuz á veginum, *in via convenere*, de traf hinanden paa Vejen.

Hiú, *n. pl. famulitium*, Tjenestefolk, Husfolk.

Hiúfrar (at hiúfra), *parum pluit*, *pluere*, regne lidt, smaaregne.

Hiúfr, *n. pluvia tenuis*, *ros*, Smaaregn, Dug.

Hiúgra (at hiúgra at sér), *abblandire*, kjæle for en, lokke til sig paa den Maade. *â* júgr.

Hivíg, *n. cædes servi*, en Træls Drab. 2) *mutuæ cædes servorum*, indbyrdes Drab blandt Trælle.

Hiúka (at hiúka), *molliter fovere*, *v. tractare*, pleje omhyggelig, behandle meget vel.

Hiúkun, *f. mollis tractatio*, særdeles god og omhyggelig Behandling.

Hiúkra *v.* Hiúgra.

Hiún, *n. pl. vid.* Hión.

Hiun, *f. torpor*, *tardatio*, Dorskhed, Sendrægtighed. *vid.* hía.

Hiúngr, *m. lanugo*, tynde, fine Haar; ubetydeligt Haar. *â* hí.

Hiúp-færi (at hiúp-færa), *ferali linteo induere*, paaklæde et Lig, iføre det Ligskjorten.

Hiúpr, *m. velamen*, *it. indusium*, et Lagen eller vidt og stort Klædebon. 2) *linteum ferale*, Ligklæder, Ligskjorte.

Hiúskapr, *m. conjugium*, Ægteskab.

Hiuskapr, *m. torpor*, Dorskhed.

Hixti (at hixta), *singultire*, hikke.

Hixti, *m. singultus*, Hikken. *alias* hyxti.

Hlad, *n. platea*, *stratum*, Gade, brolagt Plads. 2) *septum*, *agger*, omgjærdet Forhøjning. 3) *fimbria*, *patagium*, *it. aurearum v. auratarum bullarum series in veste*, Fryndser, en Rad af gyldne eller forgyldte Hegter paa et Klædebon.

Hladbúinn, *auratis fimbriis ornatus*, smykket med gyldne Hegter eller Fryndser.

Hlada, *f. horreum*, Lade.

Hladgardr, *m. sepes domestica*, et Gjærde, eller Plankeværk, hvorved Gaardpladsen indhegnes.

Hladi, *m. strues*, en Stak, Dynge. Fiskahladi, *strues piscium*, Fiskestak.

Hladinn, *stratus*, opbygt, opført. 2) *oneratus*, ladet, lastet.

Hladvarpi, *m. circuitus â foribus*, *intra jactum*, det Stykke af Græsmarken, som ligger nærmest Gaardspladsen foran de islandske Huse.

Hladvarp, *n. idem*.

Hláir (at hlá), *liqvescere*, smeltes, *ts*. 2) *liqvefacere*, smeltes, *opts*. Snióinn hláir af, *nix liqvescit*, Sneen tøer bort.

Hláka, *f. regelatio*, Tøvejr.

Hlacka (at hlacka), *clangere*, klinge, skralde. 2) *exsultare*, hovere, frydes overmaade.

Hlacka yfir, *insultare, more aquilæ*, hovere over ens Undergang, ligesom Ørnen over Rovet. Hlacka til, *dulci spe exsultare*, glæde sig i Haabet.

Hlálegr, *tabidus, it. languescens*, henfaldende, vansmægtig.

Hlána (at hlána), *tepescere, tabescere*, tø, opløses, svinde hen. Vedrid hlánar, *aer regelascit, regelatur*, det tøer op i Vejret.

Hland, *n. lotium, urina*, Pis, Urin.

Hlandbladra, *f. vesica*, Urinblæren.

Hland-gaung, *f. ureteres*, Urinkarrene.

Hlandsteinn, *m. hypostasis urinæ*, Bundfald af Urin.

Hlandstemma, *f. stranguria, dysuria*, Forstoppelse i Urinrøret.

Hlár, *laxus*, slap.

Hlass, *n. onus carpenti, v. currus*, Læs, Vognlæs. Opt velltir lítil þúfa þúngu hlassi, *parva sæpe gleba ingentes pariæt currus*, ofte vælter en stor Vogn over en liden Tue. *minima caveat, qui maxima molitur*, den som foretager sig store Ting, bør vel tage sig i Agt for Smaating.

Hlátr, *m. risus*, Latter.

Hlátrmilldr, *ridibundus*, lattermild.

Hlávidri, *n. vid.* Hláka.

Hlaun, *f. clunis crassa*, en tyk Rumpe.

Hlaup, *n. cursus*, Løben, Rinden. 2) *lac concretum*, sammenløben Melk.

Hlaup-ár, *n. annus intercalaris*, Skudaar.

Hlaupársdagr, *dies bissextilis*, Skuddag.

Hlaupari, *m. cursor*, en Løber. 2) *erro*, Landstryger.

Hlaupa-stelpa, *f. stritabilla*, en Rendetøs.

Hlauprúmr, *plus satis amplus*, meget rummelig. Hlauprúmt fat, *vestis ampla*, et Klædningsstykke, som er mere end vidt nok.

Hlaupsamr, *currax*, som løber meget, er villig til at løbe. Hlaupsamr hestr, *eqvus currax*, en Hest som er meget for at løbe.

Hlaut, *n. sangvis victimarum*, Blod af Offerdyr.

Hlautbolli, *m. vas, qvo sangvis victimarum excipiebatur*, Kar eller Skaal til Offerblodet.

Hlaut-teinn, *m. aspergillum in sacrificiis*, en Kost, hvormed Offerblodet stænktes over Mennesker, Husgeraad m. v.

Hled (hlód, hefi hladit, at hlada), *struere, construere*, bygge, opføre. 2) *onerare*, lade. Hlada skip, *onerare navem*, lade et Skib. Nú hledr nidr snió, *jam nix copiose desidit*, nu falder Sneen ned i Dynger.

Hledsla, *f. structura, stratum*, Bygnings Opførelse. 2) *oneratio navis*, et Skibs Tilladning.

Hleifr, *m.* leifr.

Hleginn, *ludibrio habitus*, belet. *á* hlæ.

Hlein, *f. tibicen telæ erectæ*, den ene Stolpe i en islandsk Væverstol. 2) *murex litoralis*, etslags Skjælfisk.

Hlecki (at hleckia), *in catenas conjicere*, lægge i Lænker.

Hleckiz (at hleckiaz á), *catenas non evitare*, komme i Lænker. *metaph. in malum incidere*, geraade i Ulykke.

Hleckiahundr, *canis catenarius*, Lænkehund.

Hleckr, *m. catena*, Lænke.

Hlemmi (at hlemma), *tundere, planare*, baske, støde, slaa stærkt paa. Hlemma áftr, *claudere*; at slaa en Dør eller Luge haardt i.

Hlemmi-gata, *f. via planissima*, jævn og god Vej.

Hlemmiskeíd, *n. curriculum planissimum*, jævn Rendebane.

Hlemmi skúr, *f. imber*, Pladsregn. *vid.* hlömm.

Hlemmisléttr, *tabulati instar planus*, jævn og slet som et Gulv.

Hlemmr, *m. operculum, aulæ*, et Laag, Lem.

Hlenni, *m. nom. pr. viri, pigellus*, en doven Knegt.

Hlér, *m. Neptunus*, den nordiske Havgud. *vid.* ægir.

Hlera, (at hlera eftir), *auscultare*, lytte efter. Hlera at, *hospitalitatem exhibere*; vise Godhed mod Fremmede.

Hleri, *m. fenestræ operculum*, Vinduesskaade.

Hler, *n. auscultatio*, Lytten. 2) *fenestra*, Vindue. At standa á hlere, *sublegere sermones*, at staa paa Lur.

Hlessa, *lassus*, træt, mat. 2) *obstupefactus*, forbavset; *á* hlass. Hiessi (at hlessa nidr), *raptim desidere facere*, lade falde tungt eller haardt ned. Hlessa vagn, *currum onerare*, læsse paa en Vogn.

Hleyp (hlióp, hefi hlaupid, at hlaupa), *currere*, løbe, rende. Hann hlióp á sig, *præcipitanter fecit*, han forløb sig. Hlaupa til vopna, *ad arma concurrere, neutraliter dicitur*; gribe til Vaaben. Miólkinn hleypr, *lac concrescit*, Melken løber sammen. *inde*; Hlaupin miólk, *lac coagulatum*, sammenløben Melk.

Hleypi (at hleypa), *concitare*, fremskynde, drive afsted; hlaup. Hleypa fyrir, *obdare*, skyde for. Hleypa hesti, *equum concitare*, at ride i Gallop, faa Hesten til at løbe. Hleypa miólk, *lac coagulare*, lade Melken løbe sammen. Hleypa nidr segli, *vela demittere*, at stryge Sejl. Hleypa vatni, *aquam ducere*, lede Vand. Hleypa tré, *cuneare, discuneare*, at kløve Træ. Hleypa til fiár, *admittere arietes ovibus*, lade Vædderne springe. Hleypa til lömbum, *subrumare agnos matribus*, lade Lammene komme til Mødrene. Hleypa upp dómum, *judicia turbare*, at forstyrre en Retsforsamling. Hlaupa í höfud mönnum, *inopinato opprimere*, overfalde Folk uforventet. Hann hleypr upp vid eitt ord, *ira concitatur uno verbo*, han farer op over et eneste Ord. Þar hlióp upp, *inflammabatur contusio*, det hovnede op. Strax hlióp í nasir hönum, *statim excanduit*, straks blev han hidsig.

Hleypi-dómar, *m. pl. præjudicia*, Fordømme, ugrundet Omdømme.

Hleypíngar, *f. pl. concitationes*, hastige Bevægelser.

Hleypi-loka, *f. repagulum ductorium versatile*, Slagbom, Skaadde, en Gjek.

Hleypi-hurd, *f. cataracta*, Faldder.

Hleypi-gaddr, *m. obex, pessulus, vectis*, Skaadde eller Stang for Dørre og Porte.

Hleypir, *m. vid.* kæsir.

Hleypi-skúta, *f. celox, catascopium*, Smakke, Jagtskib.

Hleypst (at hlaupaz um), *elabi, effugere*, undkomme, undflye. 2) *fidem fallere*, holde ikke sit Løfte.

Hlid, *n. ostium, porta*, Port, Led.

Hlidskiálf, *n. porta cæli tremens*, ɔ: *nubes, ita Odinus tribunal suum vocavit*, Himmelens bævende Port, kanske Skyerne, saaledes kaldte Odin det Sted, hvor han havde sit Højsæde.

Hlíd, *f. latus*, Side 2) *devexitas, v. latus montis*, en Fjeldlie, Siden af et Bjerg eller Høj.

Hlidhallr, *favens*, bevaagen.

Hlidhoginn, *in latus vergens*, som helder til den ene Side.

Hlíd-krókr, *m. devium*, Afvej.

Hlidra (at hlidra til), *jure cedere*, give efter. Hlidra hiá, *declinare*, sno sig fra. Hlidra sér hiá, *præterire, it. connivere*, forbigaa, *it.* se igjennem Fingre med.

Hlidrun, *f. concessio*, Eftergivelse. 2) *socordia*, Dorskhed.

Hlidskiár, *m. fenestra lateralis*, Vindue paa Siden af en Bygning.

Hlie, *n. umbra*, Læ, Skygge. 2) *intermissio*, Ophør. Droga sig i hlie, *subducere se*, skjule sig, snige sig bort.

Hlie-bord, *n. latus navis secundum ventum, v. æstum maris*, ɔ: *aversum vento*, Læbord.

Hlíf, *f. scutum, ut et alia arma protectoria*, Skjold, saaog allesiags Forsvarsvaaben. 2) *tutamen*, Beskyttelse, Beskjærmelse.

Hlífarlaus, *inermis, sine lorica, casside, clipeo &c.*, ubevæbnet, værgeløs.

Hlífar-skiölldr, *m. clipeus*, et Skjold. 2) *protectio & protector*, baade Forsvar og Forsvarer. Ei mun ég hafa þig at hlífarskilldi, *tua protectione non utar*, dig skal jeg ikke have til Beskytter.

Hlífd, *f. tutela*, Beskjermelse, Forsvar. 2) *venia, indulgentia*, Skaansel.

Hlífdarvopn, *n. pl. arma protectoria*, Forsvarsvaaben.

Hlífinn, *parcus*, sparsommelig, skaanende. 2) *modestus*, beskjeden.

Hlífi (at hlífa), *parcere, indulgere, tueri*, skaane.

Hlífiz (at hlífaz vid), *idem*.

Hlífni, *f. parcimonia*, Sparsommelighed. 2) *indulgentia*, Skaansel.

Hlickr, *m. obliqvitas, curvamen, aduncitas*, Bøjning, Krumning. At reka hlick á, *aduncare*, bøje, krumme.

Hlickióttr, *tortuosus, curvus, sinuosus*, snoet i Bugter og Krumninger.

Hlín v. Lín, *f. dea profana*, en hedensk Gudinde. 2) *arboris genus*, en Træart.

Hlínkind, *f. benevolentia*, Godhed, Medlidenhed. v. línkind.

Hlinni (at hlinna at), *vid.* hlynna at.

Hlinr, *m. genus arboris cujusdam sylvestris*, Lønnetræ.

Hlióđ, *n. sonus, vox non interpellata*, Lyd. I' heyranda hlióđi, *aliis audientibus*, i andres Paahør. I' þegianda hlióđi, *tacite*, hemmeligen. Hlióđ drap úr hirdinni, *omne satellitium conticuere*, hele Livvagten blev stille og tavs. At beidaz hlióđs, *petere auditi, v. silentium, ut audiatur*, at opfordre andre til Tavshed for at kunne høres. I' einu hlióđi, *una voce*, enstemmig. Tala í hlióđi, *submisse loqvi*, tale lavt.

Hlióđa (at hlióđa), *sonare, insonare*, lyde, give Lyd fra sig. Hlióđa til edr á, *compellare*, kalde paa.

Hlióđar (at hlióđa), *sonare*, lade høre, give Lyd fra sig. Hverninn hlióđar þad? *qvomodo sonat?* hvorledes lyder det?

Hlióđa-belgr, *m. tuba coriacea*, Trompete, Skalmeje. 2) *vir garrulus*, Skraalhals.

Hlióđa-gángr, *m. clamor assiduus*, vedholdende heftig Lyd.

Hlióđa-grein, *f. articulatio vocis*, Takt, artikuleret Lyd.

Hlióđalag, *n. vid.* Hlióđagrein.

Hlióđamikill, *canorus, sonorus*, højtklingende, højrøstet.

Hlióđandi, *sonans*, lydende, klingrende.

Hlióđastrengr, *m. vid.* Hlióđagángr. 2) *nervus lyræ*, Harpestreng.

Hlióđbær, *in vulgus emanans*, almindelig bekjendt.

Hlióđfæri, *n. pl. instrumenta musica, fides*, alleslags musikalske Instrumenter.

Hlióđfæra-slagari, *m. fidicen*, Spillemand, Musikant.

Hlióđfærastrengir, *m. pl. fides cordæ*, Strenge paa musikalske Instrumenter.

Hlióđ-glöggr, *acutus, pollens auditu*, En, som hører ret vel.

Hlióđlátr, *taciturnus*, tavs.

Hlióđlaus, *mutus*, stum, maalløs.

Hlióđlegr, *taciturnus*, tavs. 2) *modestus*, sagtmodig.

Hlióđlega, *sine strepitu*, uden Larm og Støj.

Hlióđlítill, *tenui voce*, lavrøstet.

Hlióđ-lyndr, *subtristis, taciturnus*, tavs og stille, noget tungsindig.

Hlióđlæti, *n. taciturnitas*, Tavshed.

Hlióđmæli, *n. pl. verba arcana*, hemmelige Sagn. 2) *dicta sub cautela silentii*, Ord som hviskes hemmelig til en anden.

Hlióđna (at hlióđna), *tristari*, blive tavs og bedrøvet. Þá hlióđnadi um þá, *tum demittebant vocem*, da bleve de stille, lode al Støj fare.

Hlióđpípa, *f. fistula, calamus*, Pibe, Rørfløjte.

Hlióđskraf, *n. susurrus*, Hvisken.

Hlióđr, *subtristis, taciturnus*, tavs og halvbedrøvet.

Hlióma (at hlióma), *resonare*, klinge. Þad hliómar, *resonat*, det giver Lyd fra sig.

Hliómandi málmr, *æs resonans*, klingende Metal.

Hljómr, *m. sonus, clamor,* Lyd; Støj.

Hlód, *n. pl. caminus, focus,* Skorsten, Ildsted. 2) *fulcra,* Stene til at støtte Kiedelen paa begge Sider.

Hlódakall, *m. scoria cremiorum, andela,* Skovre af det som brændes.

Hlodyn, *f. terra qs. stratum,* Jord.

Hlotnaz (at hlotnaz), *adipisci,* faa, bekomme.

Hlotníng, *f. sors,* Lod, tilfalden Andel.

Hlórridi, *m. agnomen Thoris ex eqvitatione ignita, per aera,* Thors eller Tordenguden Tilnavn, af lynende Fart gjennem Luften.

Hlöck, *f. arboris genus,* etslags Træ. 2) *dea profana,* en hedensk Gudinde.

Hlömm, *f. fustis, v. fustigatio,* Knippel, Kjep, Prygl. Ófúsa dró ec ísu, áttäc fáng vid lángo, vann ec at höfdi hennar hlömm, þad vár fyri skömmo, *gadum sqvamosum attraxi invitum, cum asello longo mihi conflictus erat, cujus caput fuste nuper contrivi,* jeg trak en uvillig Kulle, med Langen havde jeg Dyst; jeg knuste nylig dens Hoved med en Prygl.

Hlúi (hlúdi, hefi hlúat, at hlúa at), *fovere,* varme.

Hlummr, *m. manubrium remi,* Haandfanget paa en Aare.

Hlumma (at hlumma), *manubrio remi tergum proximi remigis ferire,* støde med Aarene til den Rorkarl som sidder paa næste Rorbænk.

Hlúnkr, *m. resonántia cavitatis,* Gjenlyd fra et hult Sted.

Hlúnkar (at hlúnka), *resonare,* give Gjenlyd, skralde hult. Hér hlúnkar undir fæti, *hic remugit cavitas,* her er noget under Foden, som giver Gjenlyd.

Hlunnar, *m. pl. phalangæ,* Skibs- eller Baads-Roller. *in sing.* hlunnr.

Hlust, *f. concha,* en Muslingskal. 2) *auris,* Øre. Hann sitr á hlustunum, *pudet audire, v. surditatem simulat,* han sidder paa Ørene, ɔ: han vil ikke høre, eller lader som han ikke hører det. At leggia hlustir vid, *auscultare,* lytte efter.

Hlusta (at hlusta til), *auscultare,* høre paa.

Hlusta-verkr, *m. otalgia,* Ørepine.

Hluta (at hluta), *sortes jacere,* kaste Lod om. 2) *sortim accipere,* faa ved Lodkastning. Hluta í sundr, *partiri, in partes dividere,* dele.

Hlutaz (at hlutaz um), *sortiri,* kaste Lod om, dele ved Lodkastning.

Hlutdeilld, *f. participatio, it. sors,* Deltagelse, *it.* Lod, tilfalden Andel.

Hlutdeili (at hlutdeila), *participare,* gjøre deelagtig, meddele.

Hlutdeilinn, *diligens, sollicitus de alienis rebus,* en som blander sig i uvedkommende Sager.

Hlutdeildar-madr, *idem.*

Hlutfall, *n. sors, sortitio,* Lod, Tilfald.

Hlutgengr, *justæ sortis capax,* som vel fortjener sin Del.

Hluti, *m. pars, portio,* Del. K. misti mikinn hluta lids síns, *rex plurimam partem sui ex-*

exercitus desideravit, Kongen mistede en stor Del af sin Krigshær.

Hlutkast, *n. vid.* Hlutfall.

Hlutkésti, *n. idem.* At varpa hlutkésti, *educere sortem*, at kaste Lod.

Hlutlaus, *exsors, expers*, som har ingen Del i.

Hlutmeltíngr, *m. cui sors inimica est, v. qvem sortitor defraudat*, en som Skjebnen er ugunstig, eller som bedrages af den som kaster Lodden.

Hlutmeltr, *sorte defraudatus*, som er bedraget i Lodkastning.

Hlutræníngr, *m. idem.*

Hlutsamr, *polypragmonicus*, som gierne blander sig i andres Anliggender. 2) *imperiosus*, herskesyg.

Hlutseigr, *tenax, it. contumax*, karrig, paaholden, *it.* trodsig, halsstarrig.

Hlutsemi, *f. polypragmosyne*, unfornøden Deltagelse i andres Tvistigheder eller Anliggender.

Hlutskarpr, *sorte felix*, lykkelig i Lodkastning.

Hlutskifti, *n. vid.* Hlutdeild.

Hlut-taka, *f. consortium*, Delagtighed.

Hlut-takari, *m. particeps*, Deltager.

Hlut-tekníng, *f. vid.* Hluttaka.

Hlutvandr, *integer vitæ*, retskaffen.

Hlutr, *m. res*, Ting. 2) *sors v. talus*, Lod, 3) *cubus, qvo sortes ducuntur*, Tærning, hvormed Lodkastning skjer. At taka hlut, *participare*, tage Del i. Eiga hlut í, *idem.* Bera hluti í skaut, *sortire*, kaste Lod. At liggia á milli hluta, *extra sortem, v. in sequestro esse*, at ligge mellem Lodderne, ɔ: ei at høre til noget vist Parti. At leggia hlut sinn vid, *periculum participare*, deltage i Faren. Hafa, *v.* bera lægra hlut, *inferior evadere*, at tabe i Spil eller Trætte. Sitia yfir annars hlut, *obesse aliorum felicitati*, staa en anden i Lyset, hindre ens Lykke. Hanns hlutr þótti miög hafa vid brunnid, *sors ejus fundo adustæ adhæsisse videbatur*, ɔ: *illum mansisse sortem iniqvam & deterrimam*, man syntes hans Lod var bleven temmelig sveden, ɔ: ubillig og uheldig.

Hlýdi (at hlýda), *obedire, parere*, adlyde. 2) *procedere*, lykkes. Ecki mun þad hlýda, *non procedet*, det vil ikke hjelpe noget. Þad hefr eingum hlýdt, *nemini bene cessit*, det lykkedes ingen hidindtil. Hlýdi á, *ausculto*, høre paa. Hlýdi yfir, *idem.*

Hlýdinn, *obediens, morigerus*, lydig. Hlýdugr, *idem.*

Hlýdni, *f. obedientia*, Lydighed.

Hlýindi, *pl. calor*, Varme.

Hlýna (at hlýna), *calescere*, blive varm. Nú hlýnar, *jam frigus remittit*, nu bliver det varmt i Vejret. Hlúnar, *idem.*

Hlynni (at hlynna at), *favere, fovere*, ynde, elske, beskytte.

Hlynnindi, *n. pl. commodum v. fulcrum rei familiaris*, Bekvemmelighed eller Hjælp for Husholdningen. *alias* hlunnindi.

Hlyntr, *favens*, gunstig, velvillig.

Hlynr, *m. arboris genus, tilia*, Lindetræ.

Hlýr, *egelidus, tepidus*, lunken, varm.

Hlýri, *m. frater, socius*, Staldbroder, Kammerat.

Hlýri, *m. anarricha maculata, inter lupos marinos pingvissima*, en Art af Stenbidere.

Hlýrfeitr, *præpingvis*, meget fed.

Hlýri, *n. rostrum, assula triangularis ad utrumque summum latus proræ*, Gallion eller trekantet Bræt paa begge Sider af Forstavnen. Skip Magnúss ks. kom á hlýrid Mariusúdinni, *navis Magni regis impegit in summam proram Mariusudæ*, Kong Magnus's Skib stødte paa Mariesudens Gallion.

Hlýrbyrdt skip, *quæ tales assulas habet, fluctibus avertendis aptas*, Skib, som har saadanne Planker, tjenlige til at afværge Bølgerne.

Hlýrnir, *m. cælum*, Himmel. *à calore. vid.* hlýr.

Hlýt (hlaut, hefi hlotit, at hlióta), *obtinere, impetrare*, faa, erholde. 2) *cogi, necesse habere*, nødes, tvinges til.

Hlýt, *f. res, consistentia*, Ting, Tilstrækkelighed. Til nockurrar hlýtar, *mediocriter*, nogenledes, middelmaadig.

Hlýti (at hlýta), *uti*, bruge, benytte sig af. Ei villdi hann ödrum þar til hlýta, *illo solo uti voluit*, han vilde ikke bruge nogen anden dertil. Hann hlýtti ecki þeirri einni konu, *ea sola muliere non contentus erat*, han lod sig ikke nøje med den Kone allene.

Hlæ (hló, hefi hlegit, at hlæa), *ridere, gaudere*, le, glæde sig. 2) *nitere*, glindse. Öxin hlær, *securi acies albet*, ɔ: *obtusa est*, Øksen glindser, ɔ: dens Eg er sløv. Hlæa hlídar vid Hallsteini, *latera montium gratulantur Hallsteno adventum*, Fjeldsiderne le mod Halstein, eller lykønske ham ved Ankomsten.

Hlæandi, *ridens*, leende. 2) *effuse gaudens*, overgiven i sin Glæde.

Hlæi, *n. ridiculum*, Gjækkeri. *vid.* athlæi. Hendi oss ei þad hlæi, *istam ridendi materiam non demus*, gid vi ikke give dem Anledning til Latter.

Hlæi (hlægdi v. hlædi, at hlæa), *gaudio afficere*, glæde, være Aarsag til andres Glæde. Þú elskar þá hina aumu þióð, Drottins svika er diöful hlædu, *gentem miseram perduellium amas, quæ diabolum gaudio affecerunt* (*Thorgils ad Magnum regem Olavi filium*), du elsker det usle forræderske Folk, som glædede Djævelen — sagde Skjalden Torgils til den norske Konge Magnus Olafs Søn. Þad hlæir mig, *mihi gaudio est*, det glæder mig.

Hlæilegr, *ridiculus*, latterlig.

Hlæilega, *ridicule*, latterligen.

Hlær *v.* Hlýr.

Hnacka-dramb, *n. cervix, crista*, Nakke, en Haarbusk paa Baghovedet.

Hnacka-drembi, *n. idem*.

Hnacka kérra, *f. tetanus*, Stivhed i Halsen.

Hnacka-kértr, *retorta cervice*, stivnakket, knejsende.

Hnacka-kúlur, *f. pl. cervix piscium*, Fiskenakker. 2) *contusio nuchæ ex fustigatione*, Hævelser i Nakken af Stød eller Slag.

Hnacka-gróf, *f. nucha*, Hulheden i Nakken.

Hnacka-hnaus, *m. cæspes triqvetus*, et trekantet Stykke Grønsvær.

Hnacka-smidr, *m. ephippiarius*, Sadelmager.

Hnacka-spik, *n. tori occipitis*, Nakkespæk, fedt Kjød i Nakken.

Hnackgiörd, *f. vid.* Södulgiörd.

Hnackhnúa, *f. nodus, v. apex ephippii, v. frons*, Sadelknap.

Hnacki, *m. occiput*, Nakke.

Hnackmidi, *m. index anchoræ*, Ankerstok.

Hnackr, *m. ephippium, scordiscus*, Sadel.

Hnáleikr, *m. alacritas*, Fyrighed, Behændighed, Hurtighed. *vid.* knáleiki.

Hnalla (at hnalla), *fuste tundere*, banke eller knuse med en Kjep.

Hnallr, *m. fustis, v. flagellum piscatorum*, Knippel, Kjep.

Hnappa (at hnappa saman), *conglobare*, samle tilsammen i en Hob, Klode eller Dynge.

Hnapphellda, *f. compes eqvorum, sive vinculum globulo & laqveo connexum*, Hilde, som i Island bruges til Heste, for at de ej skal løbe bort.

Hnappr, *m. globulus, caput*, Knap. 2) *turba, caterva*, Hob, Flok.

Hnappr, *arctus, asper*, knap, trang. Hann bió vid hnappa kosti, *asperitatem sortis expertus est*, han havde knapt hvad han behøvede.

Hnár, *strenuus, impiger*, rask, hurtig. *vid.* knár.

Hnáreistr, *superciliosus*, hovmodig, knejsende. 2) *in altum recurvus*, højt oprejst og tilbage heldende.

Hnarra- *v.* Hnerra-vandr, *morosus, difficilis*, knurvurren.

Hnask, *n. violenta qvassatio*, Støden og Rysten. 2) *lucta*, Bryden.

Hnaska (at hnaska), *qvassare, inqvietare*, ryste, stumpe.

Hnatin, *sedulus, diligens*, flittig. *vulgo* natinn

Hnatta (at hnatta), *vibrare, elevare*, svinge, slaa Bold, kaste op i Luften.

Hnattleikr, *m. sphæromachia*, Boldspil.

Hnattsækinn, *sphæromachiæ peritus*, en god Boldspiller. 2) *pervicax, agilis*, behændig, smidig.

Hnauk, *n. labor tædiosus, opus servile*, kjedsommelig Forretning eller Trældoms Arbejde.

Hnauka (at hnauka), *cernuus laborare, servire*, arbejde nedbøjet. *vid.* hnokinn.

Hnauksamr, *sollicite laboriosus*, arbejdsom. Hnauksamt verdr hönum nú, *multa jam illi negotium facessunt*, nu har han travelt, nu maa han slide og slæbe.

Hnaukr, *m. vid.* Hnúkr. Hann færdiz í

hnaukana, *viribus nitebatur*, han stræbte af alle Kræfter, isteden for: han satte Skuldrene op, og trak dem sammen. *pr. axillas elevavit et contorsit.*

Hnaus, *m. cæspes, gleba, pr. massa*, Jordklump, Grønsvær. 2) *cuneus, qvo lamina dolabræ moderatur*, Kile i en Høvl.

Hnaus-veggr, *m. agger cæspititius, terreus*, Væg, opført af Grønsvær.

Hnefa (at hnefa), *adunca manu prehendere*, gribe uden om med Haanden. Hér er nú hnefad rád, *consilium in manu est, è re nata sumendum*, her er Raad paa rede Haand.

Hnefa-högg, *n. pugnus, colapha*, Ørefigen, Kindhest.

Hnefa-spiölld, *n. pl. pugillares*, Skrivtavle.

Hnefi, *m. pugnus*, Næve. *alias* knefi. 2) *tracta*, en Haand- eller Nævefuld. Mélhnefi, *tracta farinæ*, en Haandfuld Mel. Landhnefi, *tracta terræ*, et lidet Stykke Land.

Hnegg, *n. hinnitus equorum*, Vrinsken.

Hneggia (at hneggia), *hinnire*, vrinske.

Hnegi (at hnegia), *flectere, inclinare*, bøje, bukke. At hnegia sig, *inclinare se*, bukke sig. Hann hnegiz til miskunar, *ad misericordiam flectitur*, han røres til Medlidenhed. Hnegiaz at, *inclinari*, være tilbøjelig til.

Hneigianlegr, *flexilis, flexibilis*, bøjelig.

Hneigdr, *inclinatus*, tilbøjelig, hengiven til.

Hneiging, *f. flectio*, Bøjning.

Hneiki (at hneikia), *vid.* Hnicki.

Hneita, *f. sal dulce algarum*, sødt Salt af etslags Søtang. 2) *mulier poet.* Kvinde.

Hneittr, *sacchara algarum albicans*, hvidagtig af sødagtigt Tangsalt.

Hneixla (at hneixla), *offendere, scandalisare*, give Forargelse.

Hneixli, *n. scandalum, offendiculum*, Forargelse.

Hnecki (at hneckia), *impedire, repellere*, hindre, holde tilbage.

Hnecking, *f. obstaculum*, Modstand, Hindring.

Hneckir, *m. idem.*

Hnelli (at hnella), *protrudere*, skyde frem, støde frem.

Hnellinn, *plagosus*, som slaar gjerne. *à* hnallr. 2) *rotundus, it. acer & fortis*, rund, *it.* rask, fyrig.

Hneppa, *f. curvatura*, Krumhed, Bøjning.

Hneppi (at hneppa), *curvare, premere*, bøje, knibe sammen. Hneppa sig, *curvare, contrahere membra*, krumme Lemmerne. Hneppa út af húsi, *é domo expellere*, drive ud af Huset.

Hneppi (at hneppa), *fibulare, connectere*, knappe.

Hneppi, *n. manipulus*, Bundt, Neg, Knippe.

Hnepping, *f. curvatura*, Bøjning. 2) *fibulatio*, Knapning.

Hneptr, *uncus*, kroget, krum, *it.* knappet.

Hneppr *vid.* Hnappr. Hneppr er fridr med greppum, *ægre servatur pax hominibus*, der er knap Fred blandt Folk.

Hnerra (at hnerra), *sternuere, sternutare*, nyse.

Hnerri, *m. sternutamentum*, Nysen.

Hnefla, *f. funis, it. laqveus,* Reb, *it.* Strikke, Snor. Hnefla og hneppr, *ocelli & noduli,* Knaphul og Knap.

Hnettinn, *rotundus, compactus,* rund, fast.

Hnettilegr, *idem.* 2) *fortis & dexter,* rask og behændig.

Hnettilega, *fortiter, dextre,* rask, behændigen.

Hneysa, *f. lapsus, inclinatio,* Fald, Hælden. 2) *dedecus, ignominia,* Vanære, Skam.

Hneysulegr, *ignominiosus,* vanærende, skammelig.

Hniálidr, *m. commissura cruris & ossis femoris, artus poplitis,* Knæhase, Knæledet.

Hniálida-verkr, *m. gonagra,* Værk i Knæerne.

Hnidra (at hnidra), *detrahere honori alicujus, diffamare,* søge at formindske Ens Ære. At hnidra á bak, *absentem diffamare,* fortale En i hans Fraværelse.

Hnidran, *f. detrectatio,* Skumlen, Bagvaskelse.

Hnie, *n. genu,* Knæ. *vid.* kné.

Hnieleistr, *m. fibula conjungens transtra cum tabulatis, ex utroqve latere navigioli, vi vocis, solea genuum, nam ad hanc uncatam fibulam remiges olim stantes in genua se excipere,* en Slaa eller Krampe, som forener Rorbænken med Breddebeklædningen paa Siderne af en Baad. Ordet betyder egentlig Knæsaale, fordi Rorkarlene forhen holdt sig oppe paa Knæerne ved denne krumme Slaa, medens de roede staaende.

Hnierunnr, *m. progenies, stirps,* Slægt, Stamme.

Hniesbót, *f. poples,* Knæhase.

Hnieset (at hniesetia), *in gremio collocare,* sætte i sit Skjød.

Hniesig, *n. lapsus in genua,* Knæfald. 2) *ignominia, levior diminutio capitis,* Vanære, Plet paa Æren.

Hniesigr, *m. idem.*

Hnieskél, *f. patella, rotula,* Knæskal.

Hnífa-smidr, *faber cultrarius,* Knivsmed.

Hnífi, *n. manubrium cultri,* Knivskaft.

Hnífi (at hnífa), *cornu evacuare,* udtømme et Horn. Hann hnífdi í einu af horninu, *cornu absqve pausa evacuavit,* han udtømte Hornet i en Slurk.

Hnífill, *m. corniculum,* lidet Horn. 2) *pinnaculum proræ navium,* den yderste Spidse af et Fartøi, Forstavn.

Hnífilbickia, *f. pr. canis cornuta,* hornet Hund. *metaph. increpatio cum fustigatione,* Skamslikker og Prygl tillige.

Hnífil-dryckia, *f. ubi seorsum qvisqve ingurgitat vinum,* Drikkelag, hvor hver drikker for sig, adskilt fra andre.

Hnífilyrdi, *n. pl. scommata,* Skoser, stiklende Ord.

Hnífióttr, *cornicula habens rotunda & uncinata,* som har korte og krogede Horn.

Hnífr, *m. culter,* Kniv.

Hníg (hneig *v.* hnieg, at hníga), *desidere, cadere,* falde sagte, synke ned. 3) *fluere,* rinde, flyde. Blódid hnígr ei, *sangvis non fluit,* Blodet rinder ikke. Þad hnígr hér at, *huc*

spectat, det sigter her til. Ef þid beriez, muntu hníga. *si ad manus veneris inter vos, tibi intereundum*, hvis I slaaes, vil du falde. Margt hnígr at hönum, *multa in ejus emolumentum confluunt*, mange Ting flyde sammen til hans Fordel.

Hníginn, *occisus*, dræbt. 2) *affectus*, svækket. Hníginn á efra alldr, *provectæ ætatis*, til Alders.

Hnigna (at hnigna), *decrescere, deficere*, tage af, blive svag. Hönum hnignar, *languescit, decrescit*, hans Kræfter tage af, han bliver svag.

Hnignandi, *caducus, languidus*, affældig, svag, hvis Kræfter tage af.

Hnignan, *f. languor, detrimentum*, Affældighed, tiltagende Svaghed.

Hnikar, *m. agnomen Odini*, Odins Tilnavn.

Hnikudr, *idem*.

Hnikla (at hnikla), *glomerare*, vinde i Nøgle.

Hnikill, *m. glomus, it. globus*, et Nøgle af Traad eller Garn, *it.* Klode, Kugle. Hniklar í brúnum, *contractum supercilium, qvod signum iracundiæ habetur*, sammendragne Rynker i Panden (som gjerne anses for Tegn til Vrede).

Hnicki (at hnickia), *raptare*, gribe eller støde haardt til.

Hnickr, *m. techna, dolus*, Skjelmsstykke. 2) *apprehensio violenta*, hastigt Greb eller Stød. Þad gengr hnickium og skrickium, *impari passu, per iteratos nisus procedit*, det gaar i ujævne Skridt, (med Stød og Fald, Hulter til Bulter).

Hniódr, *m. dehonestatio*, Beskjæmmelse, Tort.

Hnióskr, *m. vid.* Fnióskr.

Hniótr, *m. colliculus*, Bakke, Høj. 2) *glabrities*, en Tue, Jordklump. Flædar-hniótr, *v. supra*.

Hnípinn, *curvus, it. mæstus*, krum, *it.* bekymret.

Hniplíngr, *m. vid.* skarfr, *est variatio speciei*, Hvidlaaring, Skarv (etslags Søfugl).

Hnippi, *n. vid.* Hneppi.

Hnippi (at hnippa), *impingere*, støde til.

Hnippíng, *f. lucta levior*, ubetydelig Bryden. Orda-hnippíngar, *f. pl. contentiones virulentæ*, Skjænderi, heftig Trætte.

Hnippiz (at hnippaz), *luctari, congredi*, brydes. Vorir frændr hafa lengi vid hnipst, *majores nostri contentionis serram diu inter se reciprocaverunt*, vore Slægtninger have længe været hinandens Uvenner.

Hnipr, *n. curvum & contractum corpus*, Legemets krumme Stilling. At sitia í hnipri, *contractis artubus hærere*, at sidde saaledes. At vefia sig í hnipr, *de fele dicitur, ad saltum se præparante*, siges om Katten, naar den krummer sig for at gjøre et Spring. 2) *puerile ludi genus*, etslags Drengeleg.

Hniss, *n. sapor gravis, v. ingratus cibariorum*, Afsmag eller stark Smag ved Mad. Hönum þótti hniss at látædi mannsins, *gestus viri abominabatur, vitiosos reputabat*, han følte

Modbydelighed for Mandens underlige Fagter.

Hnoda, *f. rhombus, glomus,* et Garnnøgle.

Hnoda (at hnoda), *depsere, farinam subigere,* ælte, kneje.

Hnod, *n. bulla ferrea, tudendo facta,* en hamret Jærndoppe, Hovedet af et Søm.

Hnodadr, *depsiticus,* æltet.

Hnodhamar, *marculus,* Smedehammer, Forhammer.

Hnodri, *m. floccus,* Noppe, Flok, Fnug.

Hnodróttr, *floccosus,* noppet.

Hnokinn, *cernuus, pronus,* krum, nedbøjet.

Hnocki, *m. unciolus, uncinus,* liden Krog. Hann rak járnhnocka á kistu Klaufa, *sandapilam Klöfii uncinis ferreis occlusit,* han naglede Jernkroge eller Hager paa Kløifes Ligkiste.

Hnollr, *m. algor,* Kulde, Gysen. *vid.* hrollr.

Hnos, *n. nixus, v. nisus debilis,* Anstrængelse, især af svage Kræfter.

Hnosa (at hnosa), *niti, conniti,* stræbe af alle Kræfter.

Hnoss, *f. brabeum, cymelium,* en kostbar Ting. 2) *nom pr. virginis, v. Deæ,* en Jomfrues eller Gudindes Navn.

Hnoss-gæti, *n. deliciæ,* Lækkerbidsken.

Hnoss-gætr, *eximius, v. rarus,* herlig, ypperlig, *it.* sjelden.

Hnot, *f. nux avella, v. coryli,* Hesselnød, *it.* Hesseltræ, Nøddetræ.

Hnotskógr, *m. nucetum,* Nøddeskov, Hessellund. At fara á hnotskóg, *nuces quæsitum exire,* gaa ud for at plukke Nødder. *metaph. dissimulanter explorare,* udspejde uformærkt.

Hnota (at hnota), *vellicare, leviter fricare,* nappe, gnide, gnide sagtelig.

Hnotur, *f. pl. articulatio dorsi & costarum spuriarum,* Rygradens og de falske Ribbens Sammenføjning. Kýrin geymir hnotur, *pingvedo vaccæ illam articulationem obtegit,* Koen er saa fed, at Rygledene ikke kan ses.

Hnotber, *de armentis dicitur, qvando illa articulatio, ob maciem, attactu cutis numerari potest,* siges om Hornkvæg, naar det er saa magert, at man kan tælle Rygbenene, ved at føle paa Huden.

Hnöggra (at hnöggra), *impingere,* slaa paa. 2) *succussare, v. cæspitare,* stumpe.

Hnöggr, *parcus,* knap, karrig. 2) *rei intentus,* flittig.

Hnöckóttr, *cervice, v. tergo discolore,* som har broget Hals eller Ryg.

Hnökróttr, *scaber,* ru, knudret.

Hnökra (at hnökra), *vid.* Hnoggra.

Hnökrur, *f. pl. scabrities, inæqvalitas,* Ruhed, Skrumpenhed.

Hnörr, *m. navis mercatoria,* Handelsskib.

Hnöttóttr, *globosus, rotundus,* rund (som en Kugle). Hnöttóttar rætur, *bulbi; radices bulbosæ,* runde Rødder.

Hnöttr, *m. sphæra, it. bulbus,* Klode, Kugle, *it.* et Slags Løg eller Rodvækst. At núa Hnöttinn, *actum agere,* at gnide en Kugle

ɔ: vedblive at arbejde paa en Ting, som allerede er færdig.

Hnúa, *f. tuber*, Knude, Pukkel.

Hnúubakr, *m. balena tubere pinniformi in dorso, fistula in medio capite*, Rørhval, etslags Hvalfisk, som har en stor finnedannet Pukkel paa Ryggen.

Hnúar, *m. pl. nodi, condyli digitorum*, Fingerknegler, de fremstaaende Led af Fingeren, naar den bøjes sammen. *in singulari* hnúi.

Hnudla (at hnudla), *subigere, densare*, sammentrykke, tætte, valke. 2) *in tubercula compingere*, sammentrykke i Knuder.

Hnúdr, *m. tuber, tuberculum*, Knude, Bylde.

Hnugginn, *tristis*, bedrøvet.

Hnúkr, *m. gibber in jugo montis*, Bjergspidse.

Hnupl, *n. compilatio*, Smaatyveri, Rapsen.

Hnupla (at hnupla), *surripere*, smaastjæle, rapse.

Hnuplsamr, *rapax*, tyvagtig.

Hnuplúngr, *m. corvus aquaticus, pelicanus medius*, en Art af Skarve (Søfugl). *alias* grákarfr.

Hnúsk, *n. raptatio, v. contusio*, Rysten, *it.* Stød, Knusen.

Hnúskan, *f. idem.*

Hnúska (at hnúska), *contundere ad livorem*, prygle eller knuse, indtil Huden bliver blaa.

Hnúskr, *m. tuber*, Knude, Hævelse.

Hnútr, *m. nodus*, Knude.

Hnúta, *f. nexus, nodus, it. tophus*, Led, Ledemod, Knoggel, *it.* Sandsten.

Hnybba (at hnybba), *cornupetere*, støde, stange lidt. Nautin hnybbaz, *boves congrediuntur*, Nødene stanges.

Hnyd (hnaud, hefi hnodit, at hnióda), *ferrum tuditare, retundere*, hamre paa Jærn.

Hnydia, *f. bulbus radicis arboreæ, radix bulbosa arboris*, Knuder i Roden af et Træ, eller en knudret Rod.

Hnýdíngr, *m. physeter*, Spækhuggeren (etslags Hvalfisk.

Hnydraz (at hnydraz), *cogi in floccos (de lana)*, løbe sammen i Nopper (siges om Uld).

Hnycki (at hnyckia), *uncare*, krumbøje. *á* hnocki.

Hnýs (hnaus, hefi hnosid, at hniósa), *labare, cespitare*, snuble. 2) *sternutare (boum & equorum)*, nyse (siges om Heste og Okser).

Hnýsa, *f. delphinus minimus, delphiniscus*, Marsvin.

Hnýsi (at hnýsa), *scrutari, explorare*, udspejde, efterforske. *vid.* nióſn.

Hnýsinn, *curiosus*, nysgjerrig.

Hnýsni, *f. curiositas*, Nysgjerrighed.

Hnysa (at hnysa at), *favere, it. ornare*, yndе, *it.* pryde. *á* hnoss.

Hnyt, *n. commissura annuli, cinguli &c.*, Sammenføjning paa en Ring, Baand o. s. v.

Hnýta (at hnýta), *connodare*, knytte.

Hnytbiarg, *n. saxum præruptum*, stejl Klippe.

Hnyt, *f. nux*, en Nød. *vid.* nyt.

Hnýti (at hnýta), *nectere, plectere*, knytte. Þai hnýtir vid, *ad idem redit*, det begyn-

der, hvor det slap. 2) *scabrum est*, det er knudret.

Hnýting, *f. nexus, nodatio*, Knyttên.

Hnýt, Hnaut (at hnióta), *labare*, snuble. *vid.* hnýs, hniótr.

Hnytla, *f. nodulus*, en liden Knude.

Hnyt-mida (at hnyt-mida), *locum collimare, terminum constituere*, mede nøjagtigen, sigte paa.

Hnyt-skiól, *n. umbraculum sub præcipitio rupis, v. clivi*, Ly eller Skjul under en Klippe eller Høj.

Hnytskógr, *m. nucetum*, Noddeskov.

Hnýttr, *nexus*, knyttet. 2) *in callum concretus*, sammengroet til en tyk Skal eller Knude.

Hó, *clamor opilionum*, Faarehyrdernes Raab.

Hóa (at hóa), *conclamare greges*, at raabe, for at drive Hjorden sammen.

Hóf, *modus, medium, mediocritas*, Maade, Maadelighed, Middelvej. Þad gégnir ecki hófi; *modum non sapit*, deri er intet Maadehold. Hafa sig í hófi, *modum tenere*, holde Maade. U'r hófi, *supra modum*, umaadeligen.

Hóf, *n. convivium celebre*, stort Gjestebud.

Hof, *n. aula principum*, en Fyrstes Hof. 2) *fanum, delubrum*, et Afgudstempel.

Hófa (at hófa til), *convivium, v. solemnia celebrare*, holde Gjestebud eller anstille en Højtidelighed.

Hófband, *n. catena, v. vinculum climacteris*, Kjede, hvori en Kjedel hænges over Skorstenen.

Hófblaka, *f. caltha palustris*, Koblomme, Engeblomme, Smørurt.

Hófdýr, *n. monycha*, et Dyr, som har hele Hove.

Hofgardr, *m. aula*, et fyrsteligt Hof.

Hofgards-menn, *aulici*, Hofbetjente.

Hofgydia, *f. sacerdos fœmina*, Præstinde i et Afgudstempel.

Hófhvarf, *n. dicitur ubi ungula eqvina desinit in cutem*, det Sted paa en Hestefod, hvor Huden og Hoven komme sammen.

Hoflátúngr, *m. in morem aulicorum superbiens*, en Spradebasse, der bryster sig som en Hofmand.

Hóflyndr, *moderatus*, sagtmodig.

Hofmadr, *aulicus*, Hofmand.

Hófnefr v. Hánefr, *m. rostrum climacteris*, Hagen paa den Kjede, hvori Kjedelen hænges over Skorstenen.

Hófótótrr (saudr), *furvus pedes*, et Faar, som har sorte Fødder.

Hófsamr, *temperans*, maadeholden, som holder Maade.

Hófsmadr, *idem.*

Hóffemi, *f. modestia, temperantia*, Maadelighed.

Hof-tollr, *m. tributum fano solvendum*, Skat til et Afgudstempel.

Hófr, *m. ungula eqvina*, Hestehov.

Hófr, *m. uncinus culinaris, in qvo ollæ pendent, climacter*, Kjede med Krog, hvorpaa en Kedel hænger over Ilden; *alias* háfr v. hár.

Hann er heill á hófi, *res ejus adhuc integræ pendent*, han er frisk eller ubeskadiget. *metaph. desumta ab olla.*

Hóglátr, *modestus*, sagtmodig, skikkelig.

Hóglegr, *mansvetus, moderatus*, beskjeden, sagtmodig.

Hóglega, *moderate*, med Maade, sagtmodigen.

Hóglífi, *n. vita qvieta, mollis*, rolig Levemaade, roligt Liv.

Hógsamr, *mansvetus*, sagtmodig.

Hógvikinn, *facilis, benignus*, tjenstvillig, godmodig.

Hógvikni, *f. gratificatio*, Tjenstvillighed.

Hógvær, *mitis*, mild, god.

Hógværd, *f. mansvetudo, modestia*, Sagtmodighed.

Hógværi, *f. idem.*

Hoki (at hoka), *incurvus hærere, v. in ima sede*, at sidde krum, paa Huk, eller i det underste Sæde. Hoka at konum, *incumbere mulieri*, besove et Fruentimmer. 2) *effæminari*, forkjæles, blive kvindagtig. Hesturinn hokir fæti, *eqvus incurvat pedem*, Hesten krummer Foden.

Hokinn, *incurvus, cernuus*, nedbøjet, krum.

Hokra (at hokra), *tenui rusticatu se sustentare*, opholde Livet ved ringe Bondenæring. Hokra undan, *fugere*, flygte, drage sig tilbage.

Hol, *n. cavitas*, Hulhed. Efra hol líkamans, *thorax*, Brysthulheden. Nedra hol líkama, *abdomen*, Underlivet.

Hól, *n. laus*, Ros. 2) *jactantia*, Selvros, Brovten. At gylla med hóli, *adulari*, smigre for En.

Hola, *f. foramen, os, caverna*, Hule.

Hola (at hola innann), *cavare*, udhule.

Hólballdr, *n. jactantia*, store Ord, Selvros.

Hólberi, *m. encomiastes*, en Smigrer, Hykler.

Hólkn, *n. aspretum, glabretum, it. lava*, et ujævnt og ufrugtbart Sted, *it.* Lavastrækning.

Holbeckia (at holbeckia), *abnegare*, afslaabeckr.

Hólbréf, *n. epistola commendatitia*, Anbefalingsskrivelse.

Hólgiarn, *adulatoribus nimis tribuens*, som elsker Smiger. 2) *gloriosus, jactabundus*, prælende, brovtende.

Holgóma, *bronchus*, En, som snøvler.

Holgröftr, *m. cuniculus*, Mine, Gang under Jorden.

Holgraftar mein, *sinus*, en ond Byld.

Holhnúska, *f. tabes, phthisis, pr. extuberantia ventris morbida*, Tæring, Svindsot, istedetfor Mavens usunde Opsvulmen. *vid.* hnúskr.

Hólkr, *m. tubus*, Tude, hult Rør.

Hóll, *m. tumulus, colliculus*, Høj.

Hólm-gánga, *f. duellum, monomachia*, Tvekamp.

Hólmgaungumadr, *duellator*, en Tvekjæmper, Duellist.

Hólmi, *m. insula*, Holm, en liden Ø.

Hollqvæmr *vid.* Hallqvæmr.

Hollr, *fidus, sincerus*, huld, oprigtig.

Hólmr, *m. arena*, Kampplads. Skora á hólm, *ad duellum provocare*, udfordre til Tvekamp.

Gánga á hólm, *in arenam descendere*, begive sig til Kamppladsen.

Hold, *n. caro*, Kjød.

Holda-hnoda, *n. animal carnosum*, et fyldigt Dyr.

Holda-kicki, *n. idem*.

Hold-fall, *n. macies*, Magerhed, Slunkenhed.

Hold-fúi, *m. gangræna, necrosis*, Dødkjød, Krebsskade.

Holdgan, *f. incarnatio*, Kjødets Paatagelse.

Holdgrannr, *strigosus, macer*, mager, smækker.

Holdlegr, *carnalis*, kjødelig.

Holdmikill, *carnosus, corpulentus*, kjødfuld, fyldig.

Holdrosi, *m. cutis inversa*, den indvendige Side af Huden.

Hold-tekia, *f. vid.* Holdgan.

Holdugr, *torosus, carnosus*, fed, fyldig.

Hollusta, *f. fides, fidelitas*, Huldskab, Troskab.

Hollustu-eidr, *homagium*, Troskabsed.

Holóttr, *foraminosus, fistulosus*, fuld af Huller.

Hólpinn, *salvus, tutus*, hjulpet, tryg, sikker. Hönum er hólpid, *in tuto est*, han er i Sikkerhed.

Hólsamr, *gloriosus*, stortalende, pralende.

Hóls-munir, *m. pl. jactantia*, Selvros.

Holt, *n. aspretum, confrago, colliculus saxeti*, en ujævn og stenig Jordplet eller Høj, (forhen brugtes Ordet om en tyk Skov). Opt eru í holti heyrendr nær, *qvicqvid in locis cavis dicitur, per resonantiam aliorum aures verberat*, mellem Højene eller i Skoven ere tit Tilhørere nærmere end man tænker.

Holta-rót, *f. radix silenes*, Roden af en liden Bjergnellike.

Holta-sóley, *f. dryas, herba*, takbladet Frøhale.

Holund, *n. vulnus, ad cavitatem corporis, v. intestina transactum*, et Saar, som trænger indtil Indvoldene.

Holundar-sár, *n. idem*. Holsár, *n. idem*.

Holr, *cavus*, hul.

Holurd, *f. saletum cavum*, en hul Stenhob, Ur.

Holædur, *f. vena cava*, Hulaaren i Legemet.

Hóp, *n. recessus, v. derivatio fluminis, v. maris, confluens*, Mundingen af en Flod, eller en lille Vig af Søen, hvori en Bæk falder. 2) *refugium*, Tilflugtsted.

Hopa (at hopa), *recedere*, vige tilbage. At hopa sér til vansa, *cessione turpi in vituperium incurrere*, vige sig til Vanære.

Hopan, *f. cessio*, Vigen.

Hópa-kaup, *n. emtio per aversionem*, Hobekjøb.

Hópum saman, *turmatim*, i Hobetal.

Hopp, *n. saltus, chorea*, Spring.

Hoppa (at hoppa), *saltare*, springe.

Hópr, *m. turba, turma, caterva*, Hob, Flok.

Hór, *m. vid.* Hófr.

Hór, *m. adulterium*, Horeri, Hor. 2) *adulter*, Horkarl. Hvör þeirra hefr þinn hór verid, *qvisqvis eorum adulterium tecum commisit*, enhver af dem har været din Boler.

Hóra, *f. adultera*, Hore, Skjøge.

Hora (at hora), *fame emedullare*, udhungre.

Horadr, *emedullatus*, *macer*, mager. Horad lamb, *agnus curio*, magert Lam.

Hóraz (at hóraz), *adulterium committere*, bedrive Hor.

Horaz (at horaz), *macescere*, blive mager.

Horblaka, *f. trifolium fibrinum*, Bukkeblade.

Hordíngull, *m. stiria mucosa*, Snot, som hænger fra Næsen.

Hórdómr, *m. adulterium*, Horeri.

Horfa (at horfa), *spectare*, *intueri*, se paa. Þad horfir at mér, *ante me est*, *ad me spectat*, det vender mod mig. Þad horfir til, *venit*, *erit*, det ser ud til. Þar horfiz illa á, *in ruinam vergit*, det ser det ilde ud. Horfdu nú vid, *adversus esto*, vend dig nu lige imod. Horfaz í augu, *se invicem intueri*, se hinanden i Øjnene. Ef so bídr vid at horfa, *modo venerit occasio*, om man saa synes, hvis Leilighed gives. Horfa öll augu úr höfdi sér, *oculis indulgere, donec hebescant*, stirre, indtil Øynene blændes.

Horfinn, *è conspectu subductus*, som er ude af Sigte. Heillum horfinn, *superstes fortunæ*, hvis Lykke er ude; *vid. supra* heill. Vel um horfinn, *aspectu pulcher*, smuk af Udseende. Virdiz mér Vatsfiördr vera, sem sagdr er, heidarlega húsadr, horfinn um med grænt torf, *prædium* Vatsfiörd *mihi videtur, ut fama fert, honorifice ædificatum, tectum cæspide viridi*, mig synes Gaarden Vatnsfjord være, ligesom Rygtet har fortalt, meget vel bygget, omringet med Gjærder og Tage af Grønsvær.

Horfullr, *mucosus*, snottet, fuld af Snot.

Hórgétinn, *adulterinus*, Horeunge, avlet i Hordom.

Horhögld, *f. macie confectum animal*, et meget magert Kreatur.

Hórkarl, *m. mœchus*, *adulter*, Horkarl.

Horklessa, *f. mucor*, *v. sputum crassius*, Snot, slimagtigt Spyt.

Hórkona, *f. adultera*, Horkvinde.

Horlopi, *m. caro flacca & exsucca macie*, Kjød, som er slapt og udtæret af Magerhed.

Horn, *n. angulus*, Hjørne, Vraa, Afkrog. 2) *cornu*, Horn. 3) *tuba*, Valdhorn. Hann hleypr ecki af sér hornin, *nihil festinat*, han skynder sig slet ikke. *metaph. deducta (ut videtur) à cervis.* Hardr í horn at taka, *durus atqve difficilis*, haard, og ond at komme til rette med. Hafa horn í sídu manns, *perseqvi aliqvem, pr. cornu petere latus ejus*, forfølge En, (egentlig: at stange en i Siden). Hann á í margt horn at líta, *multa illi sunt curanda & observanda simul*, han har mange Ting at sørge for, og give Agt paa.

Horn (á höndum), *n. callus*, haard og tyk Hud i Hænderne.

Horn-augu, *oculi limi*, skjæve Øjne. At líta hornaugum, *limis oculis intueri*, skjæle til en.

Hornblód *vid.* koppablód.

Horn-klofi, *m. corvus*, en Ravn. Hann hángir í hornklofanum, *inhæret miser aliorum ungvibus, v. alienâ potestate*, han er i andres Kløer (eller Vold).

Hornbláſtr, Hornabláſtr, *m. tubarum sonitus*, Lyd af Valdhorn eller Basuner.

Hornlím, *m. gluten*, Hornlim.

Hornóttr, *cornutus*, som har Horn.

Horn-ſíli, *n. gasterosteus, pungitius*, Hundestejle.

Hornſtafr, *m. columna angularis*, Hjørnestøtte.

Hornſteinn, *m. lapis angularis*, Hjørnesten.

Horn-úngr, *m. filius illegitimus*, Slegfredbarn.

Hernúngr, *m. potus é cornu haustus*, Drik, som man drikker af Horn.

Hornugla, *f. vid.* Náttugla.

Hortugr, *verbis insolens*, trodsig i Ord, gjenstridig. *qs.* ordtugr.

Hóru-hús, *n lupanar*, Horehus.

Hórukró, *f. idem*.

Hoſa, *f. caliga*, Hose, Strømpe.

Hoſkar (at hoſka), *valere*, due, være til Nytte. Þad hoſkar þér ecki, *non sufficiet tibi*, det nytter dig ikke. Hvad ſem hoſkar, *qvicqvid rei sit*, hvorledes det end er, hvadsomhelst ſker.

Hoſkaz (at hoſkaz), *celebrescere, celebris fieri*, blive berømt.

Hoſkr, *fortis, generosus, it. celeber*, brav, ædelmodig, *it.* berømt. Þeir þóttuz hoſkir af þeſsu verki, *hoc facinore famam sibi comparasse putarunt*, de troede at have ſkaffet sig ſtort Navn ved denne Bedrift.

Hoſóttr, *pedes discolor*, hvis Fødder have en anden Lød end Kroppen.

Hoſpítal, *n. nosocomium*. Hoſpital. *vid.* ſpítali.

Hoſpítals-haldari, *nosocomus, parabolanus, diaconiæ præpositor*, Hoſpitalsforſtander.

Hoſs, *n. mollis quassatio*, ſagte Ryſten eller Skumpen.

Hoſsa (at hoſsa), *qvatire, motare sursum*, ſkumpe, kaſte ſagte i Vejret.

Hóſta (at hóſta), *tussire*, hoſte. Hóſta frá ſér, *extussire*, udhoſte, harke ud.

Hóſti, *m. tussis*, Hoſte. Þurr-gall-hóſti, *tussis sicca*, Kighoſte. Hvidu-hóſti, *tussis convulsiva*, ſtærk Hoſte.

Hót, *n. gestus, affectus*, Lader, Gebærder. 2) *minæ*, Trudſler. Hann var liúfr í hótum og atvikum, *gestu et conversatione mitis erat*, han var venlig og mild i Lader og Omgang. Ecki hót, *nihil*, ikke det mindſte. Hann ſvaradi, og helldr vid hót, *regessit, & quidem non sine minis*, han ſvarede med noget truende Mine.

Hóta (at hóta), *minari*, true.

Hótan, *f. minæ*, Trudſel.

Hótfindinn, *morosus*, vanſkelig, knarvorren.

Hótfindni, *f. morositas, inepta & frivola reprehensio*, Knarvorrenhed, Dadleſyge.

Hotta (at hotta), *eqvisonum clamare*, at raabe i en vis Tone, for at drive Heſte frem.

Hott, *n. eqvisonum clamor*, Raab for at faa Heſte til at gaa hurtigere.

Hödd, *f. aurum, v. opes, nervi rerum gerendarum*, Guld, Gods, Penge.

Höfda (at höfda), *caput imponere, superimponere*, sætte Hoved paa. 2) *incipere*, begynde. Höfda sok, *contestari litem, actionem instituere*, anlægge, begynde Sagsmaal, Sag.

Höfda-brík, *f. corona, v. lorica lectus*, Lænen af en Seng.

Höfdafiöl, *f. pluteus*, Sengebret.

Höfdahluti, *m. caput cum thorace*, Hovedet tillige med Bugen.

Höfdalag, *n. superior pars lecti*, den Ende af Sengen, hvor man lægger Hovedet.

Höfda-skip, *n. navis capitata, v. rostrata*, et Skib med Gallion.

Höfdi, *m. promontorium*, Forbjerg.

Höfdíngi, *m. princeps, magnas*, Høvding, Herremand.

Höfdínglegr, *magnificus, splendidus*, stadselig, prægtig, gavmild.

Höfdínglega, *magnifice*, kosteligen, prægtigen, rundelig.

Höfdíngskapr, *m. magnificentia*, Pragt, Rundhed.

Höfgi, *m. onus, gravitas*, Byrde, Tyngde. Hann tók allann höfga af hesti sínum, og leiddi hann á gras, *onere omni equum levavit, atque in pascua abduxit*, han lettede al Byrden af sin Hest, og førte den paa Græs.

Höfgr, *gravis, ponderosus*, tung, svær. 4) *difficilis*, vanskelig.

Höfn, *f. portus*, Havn. 2) *fœtus, embryo*, Foster. 3) *habentia*, Formue, Ejendele. 4) *pascua*, Græsgang. Hann nádi höfninni, *portum nactus est*, han slap ind i Havnen. Konunni leýstiz höfn, *mulier abortum fecit*, Konen fødte i Utide, for ilde. Kýrin helldr uppi höfnum, *vacca ad solitum tempus vitulatur*, Koen kalves paa den sædvanlige Tid. Höfn á skipi *vid.* áhöfn, höfn á kúum, *conceptio vaccarum*, siges om Kjør, naar de have faat Kalv. Þar er fiárhöfn góð, *pascua ibi læta sunt*, der er god Græsgang for Faar.

Höfölld, *n. pl. licia*, Syller i en Væv. *vid.* hafalld.

Höfrúngr, *m. delphinus major, thursio phocæna*, Delfin.

Höfrúnga-hlaup, *n. pl. ludi quoddam genus, ubi pueri, delphinum in morem, alter alteri supercurrunt*, etslags Drengeleg, hvor de springe over hverandre, efter Delfinernes Maade.

Höft, *n. pl. deastri gentium, qs. moderatores rerum*, Hedningernes Afguder, som Tingenes Styrere. 2) *vincula, retinaculum*, Baand, hvormed nogen hæftes eller hindres. *in singul.* haft, *vid. supra.*

Höfud, *n. caput, venter supremus veterum*, Hoved, den øverste Del af Maven hos de Gamle. Höfud framanverdt, *bregma, sinciput*, Forhovedet, Panden. Koma fyrir einn höfdinu, *ad frugem ducere*, bringe En paa den rette Vej. Til höfda, *caput versus*, ved Hovedet. Setia mann til höfuds einum,

ficarium in aliqvem subornare, udsætte en Snigmorder paa En, sætte Pris paa Ens Hoved.

Höfud, *n. initium, v. summitas, it. scena rei*, Begyndelse, Hovedpost.

Höfudband, *m. redimiculum, vitta*, Hovedbaand.

Höfudbani, *m. percussor*, Morder, Drabsmand.

Höfudbáts-madr, *celevstes*, Hovedbaadsmand.

Höfudbendur, *f. pl. funes nautici primarii mali*, de stærkeste Tov, som gaa fra Masten til Dækket. *metaph. amici fidissimi, parastatæ*, de paalideligste og vigtigste Venner.

Höfudbindi, *n. vid.* Höfudband.

Höfudból, *n. prædium primarium, liberum*, Hovedgaard, en stor Gaard.

Höfudborg, *f. metropolis*, Hovedstad.

Höfudbúnadr, *m. ornatus capitis*, Hovedstads, det Klædningsstykke, hvormed Hovedet dækkes eller prydes.

Höfudburdr, *m. gestus capitis*, den Maade, hvorpaa man bevæger Hovedet. 2) *auctoritas*, Anseelse. Fyrir ættar sakir var höfudburdr hanns mikill, *ob nobilitatem generis, magnæ erat auctoritatis*, formedelst høj Fødsel var hans Anseelse stor.

Höfud-dagr, *decollatio Johannis Baptistæ*, Johannes Halshuggelse.

Höfud-engill, *archangelus*, Hovedengel.

Höfud-fedr, *patriarchæ*, Patriarkerne.

Höfud-grannr, *capite mulctatus*, dømt fra Livet. Höfudgrant mun verda vinum prests *stabit capitibus amicorum parochi*, det vil gjelde Præstens Venner Hovedet.

Höfud-hár, *n. capillus capitis*, Hovedhaar.

Höfudlaus, *acephalus, truncus*, hovedløs.

Höfudlaus-görníngr, *crimen capitale*, Hovedforbrydelse, halsløs Gjerning.

Höfud-órar, *m. pl. deliria mentis*, Afsindighed, Vanvid, falske Syner.

Höfud-prestr, *pontifex maximus*, ypperste Præst.

Höfudprjónn, *m. acus capitata, acicula*, Knappenaal.

Höfud-ríngl, *n. vid.* Höfudórar.

Höfud-sképnur, *f. pl. elementa*, Elementerne.

Höfud-skörúngr, *m. excellens virago*, et meget dueligt Fruentimmer.

Höfud-skýla, *f. umbraculum*, Skyggehat, Bind om Hovedet, for at beskjærme Ansigtet mod Sol og Regn.

Höfuds-madr, *tribunus, dux militaris, it. præfectus*, Befalingsmand, it. Offiser, den sædvanlige Benævnelse for Islands fleste Stiftamtmænd til sidst i det 17de Aarhundrede.

Höfud-smidr, *m. architectus*. Bygmester.

Höfud-stadr, *m. metropolis*, Hovedstad.

Höfud-stóll, *m. as, sors*, Hovedstol.

Höfud-stór, *capito, macrocephalus*, som har store Hoved.

Höfud-stycki, *n. summa, caput*, Hovedstykke.

Höfud-svim, *n. vertigo, scotomia*, Hovedsvindel.

Höfud-svími, *m. idem.*

Höfud-sundli, *m. idem.* Höfudsundl, *n. idem.*

Höfud-svördr, *m. cutis capitis pilosa*, den Hud paa Hovedet, der er overgroet med Haar. Ei muntu standa yfir höfud-svördum vor-

um, *nunqvam videbis capita nostra (cervicibus resecta) ad pedes tuos*, du skal aldrig se vore Hoveder ligge for dine Fødder.

Höfudverkr, *m. cephalalgia, cephalæa*, Hovedpine. Höfudverkr í halfu höfdi, *hemicrania*, Hovedpine i det halve Hoved.

Höfud-vindar, *venti cardinales*, Hovedvindene.

Höfud-vördr, *m. custos corporis*, som bevogter ens Liv.

Höfudr, *m. inventor, auctor*, Opfinder, Ophavsmand.

Höfundr, *m. idem.*

Höfud-þýngsl, *carebraria*, Hovedpine.

Höfugleiki, *m. gravitas*, Tunghed. 2) *gravedo corporis*, Sune, Upasselighed.

Höfugr *vid.* Höfgr.

Högg, *n. verber, plaga*, Hug, Slag. Hann á vid marga í höggi, *cum multis ei res est*, han har Stridigheder med mange. Med höggi, *cæsim*, med Hug.

Högg (hió, hefi höggvid, at höggva), *cædere, percutire*, hugge. Höggva af, *amputare*, afhugge. Höggva út, *exsculpere*, udhugge. Hönum var nærri höggvit, *propinqvus ejus cæsus est*, Hugget gik ham nær, ɔ: hans Nærpaarørende blev dræbt. Höggva hestinn sporum, *eqvum calcaribus instigare*, give Hesten af Sporene. Konúngr skylldi höggva úr allar greinir, *regi relicta erat decisio totius litis*, Kongen skulde afgjøre Trætten i alle Dele.

Högld, *f. fibula, spira*, Spænde, Hægte, Malle.

Hann ætlar sér hagldirnar, enn hinum tögl in, *sibi capulum, cuspidem aliis destinat*, ɔ: *sibi soli sapit*, han vil forrette det letteste, men overlade andre det sværeste, ɔ: han sørger allene for sin Fordel.

Höggormr, *m. scorpius*, Hugorm, Slange, Skorpion.

Högg-orrusta, *f. cominus conserta manus*, Fægtning, Slag.

Högg-skógr, *m. sylva cæda*, Skov til Vedhug.

Höggsverd, *n. spatha, v. acinacis*, Huggekaarde, Slagsværd.

Höggvopn, *n. pl. arma, qvibus infliguntur ictus*, Vaaben til at hugge med.

Höggun, *f. è loco motio*, Rørelse fra Stedet.

Höggni, *m. felis mas*, Hankat.

Hökt, *n. claudicatio*, Halten.

Hökti (at hökta), *claudicare*, at halte.

Hökull, *m. thorax*, Brystharnisk. 2) *epidyris sacerdotalis, planeta, casula, eristachelium*, Messehage.

Hökul brækur, *f. pl. fæmoralia caligis affixa*, lange Bukser, som ere bundne faste til Anklerne. *alias* ökul-brækur; *vid.* ökli.

Höku-nótt, *ultima nox solis in signo capricorni, ethnicis olim sacra*, den sidste Nat Solen gaar i Stenbukkens Tegn, hvilken Hedningerne holdte hellig. Haki *v.* Hökull, *hæc nox sola numerum imparem faciebat dierum totius anni, medium dividens hyemem*, denne Nat afdelte Vinteren i to lige Dele, men foraarsagede at Dagenes Tal i det hele Aar var ulige.

Hökuflútr, *m. ima pars menti*, den nederste Del af Hagen. Hann lét síga hökuflútin, *pudore faciem demisit*, han slog Hovedet ned af Undseelighed.

Hökustór, *mento*, som har stor Hage.

Höll, *f. aula regia*, et kongeligt Slot.

Hölldr, *m. dominus fundi aviti, v. allodialis*, Odelsmand. Hölldr í búi, *prædiator potens & rei lautæ*, en anselig og formuende Landsmand.

Hölldar, *m. pl. rustici*, Bønder. 2) *milites præsidiarii*, Besætning i en Fæstning. á helld.

Höllun, *f. nutus, nutatio*, Helden til en af Siderne.

Höm, *f. clunis eqvorum*, Lænd, Bag. Hesturin setr hömina í vedrid, *eqvus clunes tempestati obvertit*, Hesten vender Bagen mod Uvejret. *metaph.* Því seturdu hömina vid hönum? *cur posteriora illi obvertis?* hvorfor vender du ham Bagen?

Hömlur, *f. pl. scalmi clavus uterqve, anterior & posterior*, baade den forreste og bageste Rorpind.

Hömluband, *n. retinaculum remi in scalmo, strophium*, et Baand paa Aaren at den ikke skal vakle.

Hömlun, *f. vid.* Hamlan.

Hönd, *f. manus, palma*, Haand. Þad er mér innan handar, *mihi facile est, v. certum ad manus*, det er mig en let Sag, eller jeg har det ved Haanden. Hönum félluz hendur, *obstupuit*, han blev rent forbavset. At hafa hendur fyri sér, *manibus obniti*, forsvare sig med Hænderne. Þeir þóttuz hafa höndum himin tekid, *ultra modum in sinu gaudebant*, de troede de havde gjort uhyre Lykke. Med hardri hendi, *dura manu, severe*, alvorligen, strængeligen. At sitia audum höndum, *sedens otiari*, sidde ørkesløs. At vera fyri annars hönd, *vices præstare alicujus*, være paa en andens Vegne. At giallda *v.* launa útí hönd, *pecuniam statim præstare, græca fide mercari*, betale eller lønne strax (kontant). At leysa hendur sínar, *pro se satisfacere communi operi*, fyldestgjøre sin Pligt, forrette et Pligtarbejde. At fela á hendur, *fidei alicujus committere*, anbefale. Hvad er nú fyrir hendi? *quid est ad manus?* hvad er nu for Haanden? 2) *qvid jam faciendum?* hvad skal man nu gjøre? Med hángandi hendi, *lente, torpide*, sendrægtigen, med Uvillighed. Þú ert ecki annarar handar madr hanns, *ne qvidem dimidiis illius viribus par es*, du er ikke halv saa stærk som han.

Hönd (í milli úlflids og góma), *acrochir*, Haanden mellem Haandledet og det forreste af Fingrene.

Höndla (at höndla), *tractare*, handtere. 2) *asseqvi, rapere*, fange, faa fat paa. 3) *mercaturam facere*, drive Handel.

Höndlan, *f. usurpatio*, Brug. 2) (*hodie*) *mercatura*, Handel.

Höndugr, *dexter*, behændig. Hendugr, *idem*.

Hönduglegr, *idem*. Hönduglega, *dextre*, behændigen.

Hör, *m. linum fractum*, Hør.

Hördr *v.* Herdr, *induratus*, hærdet. 2) *nom. pr. viri*, et Mandsnavn.

Hördugr, *trux, austerus*, grusom, haard. 2) *strenuus*, rask, duelig.

Hörfa (at hörfa undan), *cedere, fugere*, vige tilbage, flygte.

Hörga, *f. aspretum editius*, en Bjerghøjde, Klippehøj. *qs.* herka, harka. Nú eru ecki uppi nema hærstu hörgar, *præter aspreta editiora nix omnia hausit*, nu er alt bedækket med Sne, undtagen de højeste Bakker (eller Klipper).

Hörgabrúdur, *f. sponsa divum, immanissima gigas, tandem idolum*, Gudernes Brud, var en Jættekvinde, dyrket som en Gudinde, (hed egentlig: Torgerd).

Hörgar, *m. pl. aræ idolorum, lararium*, Afgudernes Altere. 2) *lares, idola*, Husguder, Afgudsbilleder.

Hörgull, *m. extremitas, v. minima pars rei*, den yderste eller den mindste Del af en Ting. 2) *defectus, penuria*, Mangel, Fattigdom. *qs.* hörkull, á harka. Hér er hörgull á heyi, *fani penuria hic est*, her er Mangel paa Hø. Hann sagdi frá öllu útí hvörn hörgul, *omnia, etiam minimas circumstantias, retulit*, han fortalte alt til Punkt og Prikke.

Hörmúng, *f. miseria, luctus*, Elendighed, stor Sorg. á harmr.

Hörmulegr, *flebilis*, begrædelig, ynkelig.

Hörmulega, *luctuose*, ynkeligen.

Hörpuskél, *f. pecten (maris) auritus striatus, concha pectinata, purpurea*, etslags Muskel af rundagtig Dannelse, med ophøjede Striber.

Hörpudiskr, *m. idem*.

Hörpu-slagari, *m. citharædus*, Harpeslager.

Hörund, *m. cutis, derma*, det yderste af Huden. I' milli skinns og hörunds, *inter cutem & cuticulam sive epidermidem*, imellem den yderste og inderste Hud.

Hörundsfarfi, *color russus*, Kjødfarve.

Hörundshvítr, *corpore candido*, som har meget hvid Hud.

Höllur, *f. pl. vid.* Hellis-stengur.

Höstugr, *austerus, sævus*, bister, streng, bidsig.

Höttóttr, *caput discolor*, hvis Hoved er af anden Farve end Kroppen.

Höttr, *m. pileus, capitium*, etslags Fruentimmershat. Hann svarar og horfir útí hött, *in omnibus absurditatem prodit*, han svarer og stirrer hen i Vejret (som en Fiante).

Hráblautr, *crudus & recens, de pellibus & carnibus animantium dicitur*, raa og blød, siges om Skind og Kjød af Kreature.

Hrada (at hrada), *celerare, maturare*, haste, skynde. Hrada sér, *festinare*, skynde sig. Hrada ferd sinni, *maturare iter*, haste med

Reisen. Nú er þörf at hrada sér, *festinato opus est*, nu er det nødvendigt at man skynder sig.

Hradberg (á tönnum), *rubigo, v. tartarus dentium*, Skorpe paa Tænderne. *vid.* hrodi & berg. Þad liggr á hradbergi fyrir hönum, *dicendi copia valet*, han er begavet med en særdeles Talerkonst.

Hradfleygr, *volatu celer*, som flyver hastig.

Hradfættr, *pernix*, rask til Fods.

Hradhendtr, *manu pernix, promtus*, behændig, hurtig i sit Arbejde.

Hradi, *m. celeritas*, Hastighed, Ilfærdighed, Hurtighed.

Hradlega, *celeriter*, hastigen.

Hradmæltr, *lingva volubili*, som taler hurtig.

Hradneytinn, *esu promtus*, som spiser hurtig.

Hradr, *celer*, hurtig, snar.

Hrafl, *n. tracta*, en Tot. *qs.* hraml, á hrammr. Snióhrafl, *n. nix recens & rara*, ɔ: *manipuli nivis hic vel illic*, nyfalden Sne, adspredt hist og her.

Hrafla (at hrafla), *manu verrere*, skrabe sammen.

Hraflandi, *m. præcipitantia*, Nedfalden, Nedstyrten.

Hriflínga-biörg, *f. vitæ sustentatio ex rapto*, Næring af Rov.

Hrifling, *f. rapina*, Rov.

Hrafn, *m. corvus*, en Ravn. *pr. rapax, oscen phæbejus, Phæbi ales.*

Hrafn (af nauti), *radii sterni, v. costæ spuriæ*, Fordelen af en Okseryg tillige med Ribbenene.

Hrafna-blökur, *f. pl. folia radicalia dentis leonis*, Løvetands Blade.

Hrafnaklukka, *f. cardamine pratensis*, vild Karse, Gjøgeblomster.

Hrafna-krúnk, *n. crocitus*, Ravneskrig.

Hrafna-mál, *n. idem.*

Hrafn-önd, *f. anas cristata, nigra, pectore & abdomine albis*, Topand.

Hrafn-reidur, *f. balæna (nobis) media, ventre plicato*, etslags Hvalfisk.

Hrafn-svartr, *coracinus*, sort som en Ravn.

Hrafntinna, *f. gagates islandicus*, islandsk Agat, Obsidian.

Hrafsi, *m. nom. pr.* 2) *rapax*, en Røver. *qs.* hramsi.

Hragl, *m. glomus aqueus ignis*, Fugtighed som udsprudes af Ilden.

Hraglandi, *m. pluvia rarior & frigidior*, enkelte kolde Regndraaber fra Skyerne.

Hraglar (at hragla), *pluere*, smaaregne.

Hrái, *m. cruditas*, Raahed. 2) *nom. multitudinis*, ɔ: *insecta marina*, Søinsekter, siges om en stor Mængde.

Hrájetinn, *insectis marinis exesus, qvod corporibus animantium accidit sæpe in fundo maris, intra paucos dies*, fortæret af Søinsekter, hvilket tit hændes Legemer, som have ligget faa Dage i Søen.

Hrak, *n. res rejectanea, nullius pensi*, en Ting uden al Værdi, aldeles ubrugelig.

Hrakadr, *gravissimo contemtu exceptus*, modtaget paa en yderst haanlig Maade.

Hrakdómr, *m. vid.* Hrak.

Hrakför, *f. iter ignominiosum*, haanlig Rejse.

Hrakhólar, *m. pl. colles vento expositi*, Høje, som ere udsatte for Vind og Vejr. Hann er á hrakhólum, *infestatur adversa fortuna*, Skjæbnen er ham ugunstig.

Hráki, *m. sputum*, Spyt.

Hrakinn, *propulsus*, forjaget, fordreven. 2) *vexatus*, plaget, ængstet.

Hraklegr, *rejectaneus*, aldeles uduelig. 2) *incomtus, male habitus*, slet behandlet.

Hraklega, *male*, slet, ilde.

Hrakmagr, *aeris molestiis macer*, som af slet Behandling er bleven mager.

Hrakmáll, *linqua impetens, convitiosus*, som har en uforskammet Mund, en Skjændegjæst.

Hrakmenni, *n. homo nauci, barathro*, et slet Menneske, en Kjeltring.

Hrakníngr, *m. molestia, persecutio*, Besværlighed, Møje. 2) *objurgatio, v. convitia*, Skjenden, Skjeldsord.

Hraknings-ferd, *iter molestum, damnosum*, en besværlig og uheldig Rejse.

Hrakordasamr, *convitiosus*, som bruger Skjeldsord, uforskammet i sin Tale.

Hrakraufadr, *ictibus multis læsus & deformatus, de lignis & metallis dicitur*, beskadiget med Hug eller Stik (siges om Træ og Metaller).

Hraks-virdr, *nihili æstimandus*, som ikke er af nogen Værdi.

Hraktr, *propulsus*, forjaget.

Hraksnýtr, *vilissimus*, meget ringe, som ingen vil have. E'g vil þad ecki hraksnýta, *infra vilissimas res æstimo*, i mine Øjne har det ikke ringeste Værd.

Hrakvidri, *n. sæva tempestas*, Uvejr.

Hrakvidrasamr, *tempestuosus*, stormende Vind med Regn og Blæst.

Hrakyrdi, *n. pl. increpatio acris*, haard Irettesættelse. 2) *convitia*, Skjeldsord.

Hrakyrdr *vid.* Hrakordasamr.

Hrálíka, *caro viva cute detracta*, levende Kjød, som Huden er trukket af. Hann féck so mikil útbrot at hann vard allr hrálíka, *tanta scabie affectus est, ut tota cutis permadesceret sanie*, han blev overfaldet af saa stærk Udslet, at hele Kroppen blev bar for Hud.

Hrammr, *m. ursus*, Bjørn.

Hrammr, *m. armus, pes ungulatus belluarum*, Benet paa et Dyr der har Kløer.

Hrammsa (at hrammsa), *violenter arripere*, rive hastig til sig.

Hranna (at hranna), *undas formare, undare*, at bølge, løbe over med Bølger. Þar hrammar skarnit á, *sordibus undatim suffusum est*, Skarnet flyder derpaa ligesom i Bølger.

Hrannarekstr, *m. imber sæpius intermittens*, Pladsregn, som imellem holder op.

Hrap, *n. lapsus*, Nedstyrten.

Hrapa (at hrapa), *ruere, præcipitari*, styrte ned. 2) *festinare*, haste, skynde. Ecki mun ég hrapa at því, *non tam cito faciam*, det gjør jeg ikke saa hastig.

Hraparlega, *præcipitanter, stolide*, ubetænksom.

Hraparlegr, *præceps*, fremfusende, overilende. 2) *subitaneus*, pludselig.

Hraplandi, *m. festinatio, præcipitantia*, Il, Hast. Þad vard hönum fyrir í hraplanda, *immediate fecit*, det gjorde han i Ubetænksomhed.

Hrapordr, *præcipitanter loqvens*, som taler ubetænksomt. Sæmundr prestr vard vid þetta hrapordr, *Sæmundus sacerdos, his visis, oris impotentiam prodidit*, dette bragte Præsten Sæmund til at tale ubetænksomt.

Hrappa (at hrappa at), *increpare*, give Irettesættelse. *vid.* harpa at.

Hrappr, *m. nom pr. viri.* 2) *immitis, violentus*, ublid, voldsom.

Hrár, *crudus*, raa.

Hrasa (at hrasa), *labi, cadere*, snuble, falde. *vid.* rasa.

Hráskinns leikr, *cestorum ludus*, Raaskinds Leg (brugtes af Jætterne i Hedenold).

Hráskinns-skór, *m. pl. carbatinæ*, Sko af ugarvet Læder.

Hráslagi, *m. udor pelagicus*, Fugtighed af Søen.

Hrat, *n. acini & floces baccarum*, Stene i Bær.

Hrata (at hrata), *ruere, impingere*, støde sig, snuble. *vid.* rata.

Hratta (at hrat'a at), *impellere, accelerare*, haste, drive frem.

Hratti, *m. æstus maris modicus at freqvens*, maadelig men idelig Branding. Hér er hratti vid fiöruna, *hic mare plangit*, her suser Søen ved Stranden.

Hrausa (at hrausa), *divellere*, splitte ad, skille ad. 2) *perforare*, gjennembore.

Hrausa, *f. alveus vulneris*, Aabning i et Saar. *vid.* rusa.

Hrausan, *f. vulnus, it. fissura*, Saar, *it.* Sprakke, Aabning.

Hrávidi, *n. arbor viridis*, frisk Træ.

Hrávidr, *m. idem.*

Hraukr, *m. strues aridorum*, en Stak, Dynge, (især af brændbare Ting, f. Ex. Tørv).

Hraukr, *m. carbo aqvaticus, pelicanus ater*, Topskarv.

Hraun, *n. asspretum salebra, lava*, Lava, en forbrændt Klippestrækning.

Hraungl, *n. strepitus*, Larm, Støj. 2) *tumultuaria structura ex rudi saxo*, slet Bygning af utilhugget Sten, som falder sammen af sig selv.

Hraungla (at hraungla), *ex rudi lapide male struere, ita ut suapte cadat strues*, at bygge paa den Maade. Þad hraunglaz, *non cohæret*, det vil ikke hænge sammen.

Hraungloppa, *f. cavitas fenestrata, v. caminus saxeti olim liqvefacti, accolis pro ovilibus sunt*, Huler, Lava, Klipper, som tildels bruges til Faareleje.

Hraunpussa, *f. vid* gigiar puss.

Hraustlega, *fortiter*, mandigen, tappert, med Styrke.

Hraustleiki, *m. vires*, Kræfter, Styrke. 2) *sanitas*, Sundhed.

Hraustr, *fortis*, *it. sanus*, stærk, rask, *it.* sund. Helgi Áfbiarnarson var hraustasti madr, enn einginn afreksmadr at afli, *Helgius Asbiörnis erat vir animo fortissimus, at robore corporis mediocris tantum*, Helge Asbjrønsen var en meget kjæk Mand, men ingen stærk Mand af Legemskræfter.

Hráæti, *n. pl. cibaria cruda*, raa Spise.

Hrediar, *f. pl. pudenda virilia*, de mandlige Skamdele.

Hrefna, *f. corvus fæmina*, Hunravn. 2) *quintus à carina circulus tabulati navis*, den femte Afdeling af Planker fra Kjølen i en Baad af islandsk Bygningsmaade. 3) *idem ac* hrafn-reidur.

Hregg, *n. imber exydrias v. exhydrias*, Pladsregn.

Hreggvidri, *n. idem.*

Hreidra (at hreidra), *nidulari*, gjøre eller bygge Rede.

Hreidr, *m. nidus*, en Fuglerede.

Hreidr-böllr, *m. ovum effœtum, ultimum effœtæ avis*, en Hunfugls sidste Æg, hvoraf ingen Unge udklækkes.

Hreifi, *m. manus vituli marini*, Labbe paa en Sælhund. 2) *manus hominis, sc. metacarpus cum digitis*, Haand paa et Menneske.

Hreifi (at hreifá), *movere*, *pr. manutractare*, røre, berøre. *á* hreifi. Hreifa vid, *tangere*, røre ved. Hreifa sér, *movere*, røre sig. Hreifa upp á sér, *peplum melius construere, de mulieribus dicitur*, rette paa sin Pyndt, (siges om Fruentimmer).

Hreifilegr, *alacer*, fyrig, rask.

Hreifdr, *motus*, rørt.

Hreifíng, *f. motio*, Rørelse, Bevægelse.

Hreifíngr, *m. melioratio status*, Omstændighedernes Forbedring, bedre Kaar. Hann huxar sér til hreifíngs, *sperat meliora, arrogat sibi spem*, han glæder sig i Haabet.

Hreifr, *hilaris, solito animosior*, munter, som er i bedre Lune end han ellers plejer.

Hreimr, *m. sonus*, Lyd.

Hreimir (at hreima), *resonare*, give Lyd fra sig.

Hreinn, *purus*, ren.

Hreinn, *m. nom. pr. viri.* 2) *rangifer, rheno tarandus*, et Rensdyr, især en Hanren.

Hreindýr, *n. idem*, et Rensdyr.

Hreinlátr, *munditiem amans*, renfærdig.

Hreinlega, *munde, pure*, renfærdigen. 2) *candide, probe*, oprigtigen.

Hreinlegr, *mundus, nitidus*, renlig, pyntelig.

Hreinleiki, *m. puritas, castitas*, Renhed.

Hreinlífi, *n. castitas*, Kydskhed.

Hreinlífr, *castus*, kydsk.

Hreinlyndi, *n. candor*, Oprigtighed, Fromhed.

Hreinlyndr, *candidus*, from, oprigtig.

Hreinlæti, *n. mundities*, Renfærdighed.

Hreinmannlega, *candide*, oprigtigen. 2) *viriliter*, mandigen.

Hreinmannlegr, *candidus*, oprigtig, retsindig, ærlig. 2) *virilis*, mandhaftig.

Hreinmenska, *f. candor*, Oprigtighed, Ærlighed. 2) *virilitas*, Mandighed, Kjækhed.

Hreinsa (at hreinsa), *mundare*, *expiare*, rense, feje. Hreinsa akr, *agrum sarrire*, *runcare*, rense en Ager. 2) *elapidare*, *exossare*, rense en Mark for Sten og Grus. Hreinsa sig af málinu, *crimen diluere*, feie sig fra en Sag, rense sig fra en Beskyldning.

Hreinsan, Hreinsun, *f. expurgatio*, *expiatio*, Renselse. 2) *depuratio*, Luttren.

Hreinsanar-offr, *n. piamentum*, *catharma*, Renselsesoffer.

Hreinsanar-elldr, *m. purgatorium*, Skjersild, Renselsesild.

Hreinskilinn, *candidus*, oprigtig, redelig.

Hreinskiftinn, *justitiæ (commutativæ) observans*, som er oprigtig i Handel og Vandel.

Hreinstaka, *f. pellis rangiferina*, Rensdyrs Skind.

Hreinvidri, *n. serenum*, *sudum*, klar Luft.

Hreisa, *f. ancilla fugitiva*, *v. extorris*, en Tøs, som er bortløbet af Tjeneste, en Landstrygerske.

Hreisi, *n. casa*, *mapalia é virgultis*, en ussel Hytte. 2) *cubile*, *stratum virgulteum*, *qvo pauperes utuntur*, Leje af Rør eller Lyng, hvoraf Fattige betjene sig.

Hreisar, *f. pl. virgulta*, Risbusk. *alias* hrísar.

Hreisiköttr, *m. ermineus*, *mustela nivea*, en Hermelin. *vid.* hermelin.

Hreistra (at hreistra), *desqvamare*, skrabe Skjæl af.

Hreistradr, *sqvamosus*, med Skjæl paa. 2) *desqvamatus*, som Skjællen er skrabet af.

Hreistran, *f. desqvamatio*, Skjællens Afskraben

Hreistugr, *sqvamosus*, med Skjæl paa, fuld af Skjæl.

Hreistr, *n. sqvama*, Skjæl.

Hreiti, *n. rixa*, Kiv, Tvistighed. *alias* hreyti *rectius*. Þeir komu í hreiti saman, *ad convitia inter illos venit*, de kom til at kives med hinanden.

Hreiti (at hreita), *dispergere*, *dissipare*, adsprede, splitte ad. At hreita framm ordi, *in verba proruere*, lade et Ord falde i Hidsighed. 2) *mulgere*, malke (*verb. art.*) 3) *lactare*, *modicum lac dare*, give maadelig Melk fra sig.

Hreitir, *m. dissipator*, *vibrator*, En som adspreder og udstrør.

Hrek (at hrekia), *pellere*, *propellere*, forjage, fordrive. 2) *amare increpare*, tale haardt til, irettesætte. Þá hrekr undan, *frustra contra ventum nituntur*, Vinden driver dem fra Landet.

Hreckia-madr, *m. idem ac seqvens.*

Hreckióttr, *subdolus*, *neqvam*, skalkagtig, underfundig, fuld af Skjelmsstykker.

Hreckvísi, *f. neqvitia*, Skalkagtighed.

Hreckvíslega, *neqviter*, skalkagtigen.

Hreckvís, *neqvam*, udlært i Skjelmsstykker.

Hreckvíslegr, *idem.*

Hreckr, *m. dolus, it. neqvitia*, Kneb, Skjelms-Stykke, *it.* Skalkagtighed.

Hrelldr, *mæstus*, bedrøvet.

Hrelli (at hrella), *tristitia afficere*, bedrøve.

Hrellíng, *f. mœror*, Bedrøvelse.

Hremndr, *saucius, pr. ungvibus violatus*, saaret (ɔ: af et Rovdyrs Klør). Þeir vóru miög hremdir, *graviter vulnerati erant*, de vare ilde saarede.

Hremmanalega *vid.* Hreinmannlega.

Hremmi (at hremma), *ungvibus arripere, raptare, brancare*, gribe med Kløerne, bortsnappe.

Hremmíng, *f. convulsio, cruciatus, dolor*, stor Smerte. 2) *idem ac seqvens.*

Hremmíngr, *m. manipulus, merges*, en Haandfuld, et Knippe.

Hremsa, *f. sagitta*, en Piil. 2) *ungula adunca*, en kroget Klo eller Kralle. Drekinn hafdi fest hremsur sínar í holdi dýrsins 6arga, *draco ungulas in carnem leonis impegerat*, Dragen havde fæstet sine Klør i Løvens Kjød.

Hreppa-mót, *n. comitia curiata, tribunitia, conventus tribuarius*, Sognestevne (i Island: Repsting).

Hreppa-stefna, *f. idem.*

Hreppi (at hreppa), *consequi, sorte adipisci*, faa, opnaa, erholde.

Hreppstióri, *m. pauperum curator, tribunus, curio ruricolaris & rurestris*, Repstyrer (i Island: Sognefoged og Fattigforstander).

Hreppstiórn, *n. curatura pauperum, tribunatus*, Sognefoged-Embede, Fattigforstanderskab.

Hreppstiórnarþíng, *n. vid.* Hreppamót.

Hreppsmadr, *contribulis*, Repsmand, Sognebarn (som hører til et Sogn.

Hreppskil, *n. pl. ratio, v. obligatio contribulium*, de Paalæg, som bør ydes af en Reps eller Sogns Indvaanere til fælles Bedste.

Hreppr, *m. pagus, curia, tribus minor ruralis, districtus tribunitius*, Rep, Sogn (som staar under en eller flere Repstyreres Opsyn).

Hrer, *n. vid.* Hrör.

Hress, *vivax, sanus, vegetus, it. animosus*, sund, frisk, *it.* fyrig, modig. At hressa sig, *relaxare animum*, gjøre sig lystig, muntre Sindet.

Hressi (at hressa), *relaxare, recreare*, vederkvæge.

Hressíng, *f. recreatio*, Forfriskning, Vederkvægelse.

Hressilegr, *vid.* Hress.

Hressilega, *animose*, uforsagt.

Hret, *n. tempestas procellosa*, Uvejr, Snefog. Viku hret, *procella septiduana*, Uvejr, som vedvarer en hel Uge.

Hreyki (at hreykia), *struere, erigere*, opreise, reise i Vejret (siges især om Stakke eller Dynger). Hreikia hatti, *cristas erigere*, lade Hatten sidde højt paa Hovedet.

Hreysti (at hreysta), *confortare*, sætte Mod og Styrke i En.

Hreysti, *f. fortitudo*, Styrke, Tapperhed.

Hreystilegr, *robustus*, rask, tapper.

Hreystilega, *robuste*, tappert, kraftigen.

Hreystimadr, *vir fortis*, en stærk eller tapper Mand.

Hreystivérk, *n. egregium facinus*, Heltegjerning.

Hriá, *f. molestia*, Møie, Elendighed.

Hriádr, *lacerus*, reven, slidt. 2) *ærumnosus*, kummerfuld, elendig.

Hriái (at hriá), *lacerare*, sønderrive, slide i Stykker. 2) *molestare*, besvære, bedrøve.

Hriálega, *lacere*, *it. moleste*, forrevent, *it.* besværligen.

Hriálegr *vid.* Hriádr.

Hríd, *f. procella*, *nimbus*, Uveir, Pladsregn eller Snefog. 2) *prælium*, *concursus*, Træfning, Angreb. 3) *momentum temporis*, et Øieblik, Haandevending. I' hríd, *una*, tilhobe, tillige. Hardasta hríd í sóttum, *acme*, en Sygdoms haardeste Anfald. Fædíngar hríd *vid.* fæding.

Hrídarseigr, *contumax*, *difficilis*, *tardus*, stiv, halsstarrig, dorsk.

Hridia, *f. screatus*, Harken, Rømmen. *vid.* hrydia.

Hrídum, *interdum*, *per intervalla*, undertiden, sommetider, imellemstunder. Sveinarnir voru stundum at Hvammi, enn hrídum at Stadi, *pueri, interdum Hvammi, at sæpius per intervalla Stadi manebant*, Drengene opholdt sig imellemstunder paa Hvam, men dog ofteſt paa Stad.

D d d

Hríf (at hrífa), *rapere*, gribe. *vid.* ríf. 2) *scalpere*, rive, klø, kradse. 2) *sufficere*, virke, række til. Hrífa mun þad, *effectum dabit*, det vil sikkert virke. Þad hrífr hönum ecki, *non afficit illum*, det virker ikke paa ham.

Hrífa, *f. rastrum*, *furcilla*, en Rive. 2) *iteratio*, Igjentagelse. Hann kalladi upp í hrífu, *clamitabat*, han raabte i et væk.

Hrifs, *n. raptus*, Griben. Hrifsan, *f. idem.*

Hrifsa (at hrifsa), *rapere*, *corripere*, gribe, rive hastig bort. Hrifsa til sín, *harpagare*, snappe, stjæle bort.

Hrigla, *f. asthma*, *in sp. moribundorum*, Rallen af Trangbrystighed (især hos Døende).

Hrikalegr, *inconcinnus*, *it. gracilis*, klodset af Vækst, *it.* tynd, smal.

Hriki, *m. longurio*, en meget høi Mand.

Hrikt, *n. stridor*, *crepitus*, Knarken, skraldende Lyd.

Hrikti (at hrikta), *stridere*, *crepere*, knarke.

Hrím, *n. fuligo*, Sod. 2) *pruina*, *ros congelatus*, Rim, Rimfrost.

Hrímalldi, *m. fuligine pastus*, som har drukket Sod i sig.

Hrímfrost, *n. pruina*, *nebula gelida*, Rimfrost.

Hrímþursi, *m. fuligine teter, aut frigore & gelu horridus gigas*, en Jette, der ser ud som Sod, eller har sælt Udseende af Rimfrost og Is. *rectius* hrím-þurs.

Hrina, *f. commotio aeris*, *cito desæviens*, Luftens

pludselige Forandring til mildere Vejr. 2) *inconditus clamor*, falt Skrig eller Raab. 3) *vagitus*, Børneskrig.

Hrín (hrein, hefi hrinid, [at hrína), *clamare*, skrige, skraale: 2) *adhærere*, hænge ved, sidde fast paa. Þad hrín á, *adhæret: de ungventis ut & imprecationibus dicitur*, det sidder fast ved, (siges om Smørelser, samt Forbandelser eller Velsignelser).

Hrínga (at hrínga), *gyrare*, *it. circulare*, danne en Kreds, *it.* omringe, omgive.

Hríngadr-kadall, *m. spira*, Tov, som er lagt i Kringler.

Hríngabrynia, *f. lorica annulata, hamis conserta*, Ringepandser, et Harnisk, der bestaar af sammenføjede Ringe i hverandre.

Hríngbrot, *n. orbis saltatorius*, Ringbrud (ↄ: en Runddands, som før brugtes i Island).

Hrínghyrndr, *cornubus camuris*, som har krumbøjede Horn.

Hríngia, *fibula*, Spænde.

Hríngi (at hríngia), *æra quatire*, *campanam pulsare*, at ringe.

Hríngiari, *m. æditaus*, en Klokker.

Hringing, *f. pulsatio campanæ*, Ringen.

Hríngla (at hríngla), *cum sonitu quatire*, klimpre, klingle. 2) *quati*, give en klingende Lyd fra sig. Gialldit hrínglar i sióði hanns, *resonant nummi in marsupio ejus*, Pengene klinge i hans Pung. Hann hrínglar gialldi, *quatit æra*, han klinger med Pengene.

Hríngofinn (dúkr, *textura*) *annularis*, *scutulata*, ringvævet Tøj.

Hríngormr, *m. herpes*, *zona*, *serpens*, *uredo*, Ringorm.

Hríngr, *m. circulus*, *gyrus*, Ringbugt, Ring. 2) *annulus*, Fingerring.

Hrínur, *f. pl. resonantia*, Gjenlyd. 2) *vociferatio*, vedholdende Skrig.

Hrinr, *m. idem*. I' Túngufialli æpti mikid óp, og var mikill hrinr á eftir, *in Tungufialli ingens clamor editus est*, *quem ingens resonantia excepit*, fra Bjerget Tungefjeld kom et højt Skrig, hvorpaa fulgte stærk Gjenlyd.

Hrióda (at hrióda), *vacuare*, tømme. *vid.* riódur.

Hrión, *n. scabretum*, Ruhed, Skrumpenhed,

Hriómóttr, *scaber*, ru, knudret, ujævn.

Hriónúngr, *m. res incompacta*, *in ruinam prona*, slet Arbejde, uden Varighed. *vid.* hrun.

Hrióstugr, *glaber*, ujævn.

Hrióstug-ord, *verba austera*, *dura*, knudrede Ord.

Hrióstr, *n. aspretum*, *glabretum*, et ujævnt og ufrugtbaar Sted.

Hrip, *n. distorta corbis*, *formio*, en utæt Kasse eller Kurv. 2) *scriptura tumultuaria*, Skrift, som man har skrevet i en Hast. 3) *lanificium crassissimum*, ↄ: *opus tumultuarium*, meget grovt Uldentøj, ↄ: Hastværk, som ikke duer stort.

Hripa (at hripa), *perfluere*, rinde igjennem. 2) *tumultuarie agere*, gjøre noget i Hastværk, især skrive.

Hrís, *n. frutex*, Ris, Krat. 2) *virga*, Ris, en Vaand. At gánga úr hrísi vid einn, *ad extrema usqve causam persequi*, forfølge en Sag til det yderste.

Hrísla, *f. virga*, en Vaand, liden Gren.

Hrísluqvistr, *m. virgula*, Riskvist, en liden Gren.

Hrís-grión, *n. pl. oryza*, Risengryn.

Hrísgrióna-grautr, *m. ptisanarium oryzæ*, Risengrød.

Hrísland, *n. fruticetum, frutetum*, Egn, bevokset med Ris eller Krat.

Hríslaz (at hríslaz), *fruticari*, buskes, skyde Grene. 2) *virgulas v. frutices formare*, danne Grene eller Kviste.

Hrís-rif, *f. fruticum evulsio*, Risbuskenes Oprykning.

Hrís-runnr, *m. virgultum, fruticetum*, Risbusk.

Hristi (at hrista), *quatire, qvassare*, ryste. Hrista af sér, *excutere*, ryste af sig. Hrista höfudit, *caput qvassare, v. adnuere*, ryste med Hovedet.

Hristíng, *f. qvassatio, concussio*, Rysten.

Hristíngr, *m. tremor*, Bæven, Rystelse. 2) *bubulcis est varii generis fœnum, aliud alio interspersum*, forskjellige sammenblandede Høsorter.

Hrísúngr, *m. filius ex matre ancilla, ante partum manumissa, sub dio in fruticeto genitus*, kaldtes fordum en kort for Barnefødselen frigiven Slavindes Søn, maaskje fordi han fødtes ude i Krattet, under fri Himmel.

Hriúfr, *mœstus*, sorrigfuld, bedrøvet.

Hrodafenginn, *incomtus, crassus*, grov, plump.

Hrodafullr, *idem*.

Hrodalegr, *idem*.

Hrodavirkr, *negligenter, v. sordide agens*, som arbejder slet og fuskeragtig.

Hrodi, *m. purgamentum, qvisqviliæ*, Udfejning, Skarn, Uhumskhed.

Hrodinn, *evacuatus*, udtømt. â ryd. Hrodid skip, *hominibus evacuata navis, ad internecionem omnibus deletis*, et Skib, som er blottet for Folk, hvis hele Mandskab er dræbt i Kamp.

Hródr, *m. encomium, laus*, Ros, Berømmelse. 2) *poema*, et Digt.

Hródurhollr, *omnia in meliorem partem pro altero interpretans, honori favens*, som udtyder alle andres Handlinger paa den bedste Maade, it. ærekjær.

Hródugr, *sibi arrogans*, storagtig, brovtende, som gjør sig for meget til.

Hródurskota (at hródurskota), *in pejorem partem, v. locum movere, v. ferre, detrahere*, føre af Lave og Orden, forringe, fortale. Verdr hródurskotat harla, hér tíni eg þad, mínum munat einn of styr stála, starflaus fódr arfi, *patrimonio meo multum detrahitur, id hic refero, non ero unus armorum otiosus spectator*, min Fædrenearv forringes saare meget, maa jeg her fortælle; ene vil jeg ikke være Kampens ørkesløse Tilskuer.

Hróf, *n. statio navis, navale*, Skibsstade. 2) *rimosa & caduca structura*, Bygning, som ikke er af nogen Varighed. At setia upp í hróf, *desistere ab opere*, give et Værk tabt, halde op med et Værk.

Hrófa (at hrófa upp húsi), *ex ruinis caducæ domus alteram vilem exædificare*, opføre en svag Bygning af gamle Ruiner.

Hrófatylla, *f. vacillans structura*, vaklende Bygning.

Hrofna (at hrofna), *lacerari*, skilles ad. 2) *diminui*, formindskes. *alias* rofna. Hrofnar af fé hanns; *opes ejus dilabuntur*, hans Gods adsplittes.

Hroftr, *m. agnomen Odini*, Odins Tilnavn.

Hrogn, *n. pl. ova piscium*, Fiskerogn.

Hrognkélsi, *n. pl. ostracium, cyclopterus, lumpus, v. lepus marinus*, en Art af Stenbidere. *alias* hrockélsi.

Hrogn-lægia, *f. piscis ovipara*, Hunfisk, som føder Rogn af sig.

Hrói, *m. athleta*, en Kjæmpe. 2) *rex*, Konge. *gall.* roi; *hinc.* Horn-hrói, *aries*, en Væd-der.

Hrokaskapr, *m. superbia, insolentia*, Overmod, Stolthed.

Hrokafullr, *fastuosus*, overmodig, stolt, opblæst.

Hroka (at hroka sér), *superbire, intumescere*, hovmode sig, stoltsere.

Hrokayrdi, *n. pl. verba indigna, fastuosa*, stolte eller overmodige Ord.

Hroki, *m. superbia*, Overmod, Hovmodighed (egentlig: Opblæsthed, Ophævelse). *pr. tumor, extollentia.*

Hrockáll, *m. angvilla, murena*, en Art af Aal.

Hrockinn, *rugosus*, rynket.

Hrockinskinna, *f. anus rugosa*, en skrumpen Kjerling.

Hrockinnhærdr, *crispus*, krushaaret, krøllet.

Hrókr, *m. avis*, (en Fugl). *vid.* hraukr. 2) *vir fortis & grandis, it. insolens*, en stor og stærk Mand, *it.* hoffærdig, stolt. 3) *longurio, latrunculorum satelles*, Brikke i Skakspil. At skáka í hróks-valldi, *auctoritate alicujus potentioris niti*, trodse nogen, i Haab om en Stormands Beskyttelse. 4) *auctor*, den Fornemste Ophavsmand. Sæmundr í Odda sagdi Gizor Hallsson væri hrókr alls fagnadar, Páls bisk. S., *Sæmundus Oddensis dixit Gizorem Halli filium esse auctorem omnis lætitiæ convivalis*, Sæmund fra Odde sagde at Gissor Hallsøn var Ophavsmand til alle selskabelige Lystigheder.

Hrólfr, *m. nom. pr.* 2) *plenipotentiarius, it. potens*, som har en uindskrænket Myndighed, *it.* mægtig.

Hrollr, *m. horror*, Gysen, Bæven.

Hrollir (at hrolla), *horrere*, gyse, skjælve. Hrollir hugr, *horret animus*, Sindet gyser.

Hrollkalldr, *frigore horridus, tremens*, gyselig kold, bævende af Kulde.

Hróp, *n. clamor*, Raab. 2) *calumnia, convitium*, Last, en skammelig Bagtalelse. 3) *vilissimum*

& rarissimum tomentum, meget grovt Uldentøj.

Hrópa (at hrópa), *clamare*, raabe. 2) *diffamare*, berygte, beskjæmme.

Hróplaus, *sine calumnia*, uberygtet.

Hróplegr, *vitiosus*, *malæ famæ*, berygtet. 2) *clamitans*, som raaber højt og ideligen. Hrópleg synd, *peccatum in cælum clamitans*, himmelraabende Synd.

Hrópsamr, *calumniosus*, bagtalersk.

Hrós, *n. laus*, *encomium*, Ros, Berømmelse.

Hrósa (at hrósa), *laudare*, *decantare*, rose.

Hrósan, *f. laudatio*, *laus*, Lovtale, Ros. Hrósa sigri, *triumphare*, triumfere, hovere.

Hross, *n. equa*, en Hoppe (siges og om Heste overhovedet). *olim* hors.

Hrossa-afli, *equaria*, Hesteavl.

Hrossa-gaukr, *m. gallinago*, *scolopax*, Bekkasin, Stensneppe. *ita dictus à cantu hinnitu non absimili, fatuis fatidicus habetur*, (kaldes saaledes af den Sang, som ligner Hestes Vrinsken, og menes af Overtroiske at forkynde dem deres forestaaende Skjebne i det Aar, naar den første Gang lader sig høre).

Hrossa-kambr, *m. strigil*, Hesteskrabe.

Hrossa-læknir, *m. mulomedicus*, *medicus veterinarius*, Hestelæge.

Hrossa-móda, *f. æsypum equorum*, løse Haar og Støv paa eller af Heste.

Hrossa-puntr, *m. gramen culmo tereti lignescente cavo*, Fjeldrottehale, Fjeldkjempe.

Hrossa-skélla, *f. sistrum*, *tintinnabulum*, en Skralde, hvormed Heste bortskræmmes af Græsmarken.

Hrossa-skreppa, *f. idem*.

Hrossa-skrapa, *f. idem*. Hrossabrestr, *idem*.

Hrossa-sótt, *f. morbus equinus*, Hestesot. 2) *morbus curatu facilis*, en Sygdom der er let at kurere.

Hrossa-þáng, *n. fucus bifurcatus*, Hestetang, Sværdklør.

Hross-há, *f. pellis equina*, Hestehud.

Hross-hár, *n. seta equina*, Hestehaar.

Hross-hófr, *m. ungula equina*, Hov paa Heste.

Hrósverdr, *laude dignus*, rosværdig.

Hrot, *n. pars multitudinis*, nogen Mængde. Nú er komit hrot af fiski, fugli &c., *pisces*, *aves &c.*, *appropinquant*, *at solito rariores*, en Del Fisk (eller Fugle) har indfundet sig, men færre end de ellers pleje. *à* hrýt.

Hrota, *f. anser scoticus*, *bernacla*, *vid.* margæs, en Gaaseart. 2) *effætum animal decrepitæ ætatis*, et meget gammelt og ufrugtbart Kreatur.

Hrotgamall, *decrepitæ ætatis*, meget gammel.

Hrotti, *m. gladius*, et Sværd. 2) *nequam*, et Skarnsmenneske. 3) *homo inusitatæ vastitatis*, et Menneske af usædvanlig Størrelse.

Hrotur, *f. pl. ronchi*, Snorken.

Hröck (hröck, hefi hrockit, at hröcka), *cedere*, *moveri*, vige hastig tilbage, bevæges. Hröckva saman, *contorqveri*, fare sammen (formedelst

pludselig Forskrækkelse). Hröcka vid, *sufficere*, række til. Pad hröckr, *sufficit*, det er nok. Hröcka undan, *cedere, fugere*, trække sig hastig tilbage, flygte i en Hast. Hröckr úr hendi, *é manu amittitur*, det slipper udaf Haanden. Pad er raun sem hröckr, *experientia docet qvid sufficiat*, Erfaringen lærer hvad man har nok af.

Hröck-áll, *m. rectius qvam* hrockáll *vid supra.*

Hröckvi (hrökti, hefi hrökt, at hröcka), *agere, torqvere*, drive haardt frem, forfølge stærk. At hröckva hestinn sporum, *calcaria addere eqvo*, slaa Hesten med Sporerne. Ormurinn hröcktiz ofanní Raud, *serpens torqvebatur in os Rödi*, Slangen blev jaget ned i Røds Strube.

Hrönglaz (at hrönglaz), *vid.* Hraunglaz.

Hrönn, *f. fluctus, unda*, Bølge, Vove. 2) *imber*, Pladsregn. 3) *ejectamentum maris*, Dynge af Søvækster, som Havet kaster op til Stranden.

Hrönnum, *ubertim, abundanter*, overflødigen.

Hrör, *n. corpus lacerum*, et sønderrevet Lig, et Aadsel. *alias* hrer. Flycktuz ernir at fylkiz hröri, *ad lacerum corpus regis aqvilæ confluxerunt*, Ørne stimlede flokkevis til Kongens sønderrevne Lig. *Sic.* skiphrer, *lacera navis*, et gammelt Skibsskrog.

Hrörlegr, *lacer, caducus, it. nutans*, faldefærdig, forreven, *it.* lidende.

Hrörna (at hrörna), *lacerari, labascere*, forslides, forværres, svækkes.

Hrörnun, *f. decidium*, Aftagelse.

Hrösun, *f. lapsus*, Fald, Snublen. *vid.* ras.

Hrúdra (at hrúdra), *crusta obduci*, bedækkes med Ro eller Skorpe.

Hrúdr, *m. crusta vulneris*, Ro paa Saar.

Hrúdr-kall, *m. balanus, lopas litoralis*, Bjergrur. Hafhrúdr-kall, *lopas pelagica maxima*, Sø-Tulip. Skipa-hrúdr-kall, *dentalium, v. entalium vulgare, tubus vermicularis, teredo navalis*, en Sø-Orm, som æder sig ind i Fartøjer. Hvala-hrúdr-kall, *lopas cetacia*, en Sø-Orm, som sætter sig paa Hvalfiske.

Hrufa, *v.* rufa, *f. scabrities*, Ruhed, Hvashed. 2) *crusta*, Skorpe.

Hrufl, *n. cutis exigua læsio*, ubetydeligt Saar eller Beskadigelse paa Huden.

Hrufla, *f. idem.*

Hrufle (at hrufla), *cutem lædere*, forrive Huden lidt.

Hrufóttr, *asper, scaber*, ru, hvas. Hrufóttar tennur, *dentes scabri*, urene eller hule Tænder.

Hrúga, *f. cumulus minor*, en Dynge.

Hrúgalld, *n. idem.* Hrúgum saman, *copiose*, i Dynger, i Mængde.

Hrúga (at hrúga saman), *cumulare*, opdynge, sammendynge. Pad hrúgaz, *cumulatur*, det dynges sammen.

Hrúka, *f. vid.* Hrúga.

Hrucka, *f. ruga, plica, stria*, Rynke, Fold.

Hrucka (at hrucka), *rugari, corrugari*, rynke, sætte Rynker eller Folder.

Hruckóttr, *rugosus, caperatus*, rynket, skrumpen.

Hruckulaus, *erugatus*, uden Rynker.

Hrumi, *m. miseria, ægritudo*, Svaghed, stor Legems-Skrøbelighed. *alias* hrymi. Hann komst af med hrumanum, *ægre evasit*, han undkom med Nød og Neppe.

Hrumnir, *m. gigas capularis*, en gammel Jette.

Hrumull, *ærumnosus*, svag, skrøbelig, møisommelig. Hönum géck hrumullt, *ærumnosus erat*, han havde kummerfulde Dage.

Hrumr, *æger, infirmus*, skrøbelig, afmægtig.

Hrun, *n. ruina*, Fald, Undergang.

Hrund, *f. dea profana*, en hedensk Gudinde. 2) *poet. mulier*, en Kvinde.

Hruni, *m. vid.* Hrun.

Hrúngnir, *m. gigas*, en Jette. 2) *violentus, streperus*, voldsom, larmende.

Hrútaberialing, *n. rubus saxatilis*, Brambærris.

Hrútspelld, *n. obturamentum fæcundationis, v. actus ineundi arietis*, et Bindsel, hvorved Vædre hindres fra at springe.

Hrútr, *m. aries*, Vædder.

Hrútsmerki, *n. idem*, Vædderens Himmeltegn. Sauma fyri hrúta, *obturamentum præsuere, v. subsuere arieti*, at sy et Bindsel paa en Vædder. At spretta fra hrútum, *resuere*, at opspratte det igjen.

Hrydia, *f. fluctus pelagicus iteratus*, Brænding ved Stranden. 2) *catharrus, it. screatus*, Katar, Flod, Snue, *it.* stærk Rømmen.

Hrydia (at hrydia), *screare, exspuere*, harke, rømme sig.

Hrydiukall, *m. screator*, en gammel Mand, som ofte harker og rømmer sig.

Hrydiulegr, *squalidus, turpis*, styg, uhet.

Hrydiulega, *squalide*, hæsligen, stygt.

Hrydiuverk, *n. turpe facinus*, Skarnsstykke. 2) *expiatio*, Afsonelse. *â* ryd, ruddi.

Hrifling, *f. læsio*, Beskadigelse. Med hriflingum, *non sine læsione*, ikke uden Beskadigelse. *vid.* hrumr.

Hrygd, *f. tristitia*, Sorg, Bekymring.

Hrygg-brýt (at hryggbrióta), *repandum frangere dorsum*, at brække Ens Ryg over. 2) *denegare*, afslaa, nægte. 3) *sponsum repellere*, give en Frier Kurven.

Hryggi (at hryggia), *tristitia adficere*, bedrøve.

Hryggiar-lidir, *m. pl. vertebræ veræ, spondyli*, Rygben.

Hryggiar-tindar, *m. pl. spina*, Rygrad.

Hryggilegr, *tragicus, lugubris*, sørgelig, jammerlig.

Hryggilega, *tragice*, sørgeligen.

Hryggla, *f. asthma*, Trangbrystighed, Stakaandethed.

Hrygglengia, *f. corium dorsuale*, Skindet af Ryggen.

Hryggspenna, *f. amplexus luctatorum*, Brydernes ublide Favntag; (naar de tage hinanden haardt om Ryggen for desnarere at bringe til Fald).

Hryggr, *tristis*, sorrigfuld, bedrøvet.

Hryggr, *m. dorsum, tergum*, Ryg. 2) *colliculus*

oblongus, *elevatio superficiei*, aflang Banke eller Høj.

Hrygna, *f. piscis ovipara fœta*, Hunfisk. *á* hrogn.

Hryki, *m. vid.* Hriki.

Hryllilegr, *horrendus*, gyselig, fæl, rædsom.

Hryllíngr, *m. horror*, Gysen, Skræk, Forfærdelse. *á* hrolir.

Hryllir (at hrylla), *horrere*, skjælve, gyse. *v.* hrollir. Mig hryllir vid, *horreo*, jeg gruer for.

Hrymi, *m. vid.* Hrumi.

Hrymr, *m. ignis*, Ild. *vid.* hreymr,

Hryn (at hrynia), *ruere*, falde ned, styrte omkuld.

Hrysſa, *f. equa*, en Hoppe. *vid.* hrosſ.

Hrysſi, *n. idem. vid.* únghrysſi.

Hrysſúngr, *m. pullus equinus*, en Føle.

Hrýt (hraut, at hrióta), *cadere*, falde, falde af. 2) *ronchos ducere*, *stertere*, snorke, snorksove. Nú hrýtr úr lopti, *pluvia est*, *at rara*, der komme nogle faa Regndraaber ned. Margt hrýtr at hönum, *multa in eum cadunt emolumenta*, mange Ting falde ham til Fordel.

Hrýti (at hrýta), *salire (arietum)*, bespringe (siges om Vædrene).

Hrýting, *f. initus (arietum)*, Vædrenes Springen.

Hræ, *n. cadaver*, en død Krop, Aadsel. 2) *res lacera*, en ubrugelig Ting. Skips-hræ, *navis lacera*, et gammelt ubrugeligt Fartøj.

Hræda, *f. terriculamentum*, Skræffebillede, Ræde, Skræffe.

Hrædi (at hræda), *terrere*, skræffe, forfærde, kyse.

Hrædiz (at hrædaz), *timere*, frygte, være bange for.

Hræddr, *timidus*, frygtsom, ræd.

Hræddr, *m. timor*, Frygt, Rædsel, Banghed. Hann gat ei dulid hræddinn, *timorem non potuit tegere*, han kunde ej dølge sin Frygt. E'g sá hræddinn á hönum, *timorem ejus animadverti*, hans Udseende røbede Frygt.

Hrædilegr, *terribilis*, forskræffelig, rædsom.

Hrædilega, *formidolose*, forfærdeligen.

Hrædsla, *f. metus*, *timor*, Frygt, Banghed. Hrædslu-gædi, *n. pl. extrema necessitas*, *v. tabula naufragii*, den sidste Tilflugt, eller Planke af et sønderslaget Skib.

Hræ-dýr, *n. animal carnivorum*, kjødædende Dyr.

Hræ-fugl, *m. avis carnivora*, kjødædende Fugl.

Hræki (at hrækia), *spuere*, *sputare*, spytte. *á* hráki. At hrækia vid einu, *adspuere*, spytte mod noget.

Hræ-qvikindi, *n. vid.* Hrædýr.

Hræla (at hræla), *radio pectere*, arbejde med en Væverskytte.

Hrælegr, *cadaverosus*, som ser ud som et Lig.

Hræliós, *n. ignis fatuus*, *lambens*; *capræ saltantes*, Vejrlys, Lygtemænd.

Hræll, *m. radius textorum*, en Væverskytte eller Spole.

Hrælog, *n. sidus Helenæ*, Lygtemænd, Vejrlys, Morild.

Hrælogi, *m. idem.*

Hræmuglegr, *teter, abominandus,* styg, fæl.

Hræmuglega, *turpiter,* stygt.

Hræmúgi, *m. vermes in cadavere,* Orme i døde Legemer. *v. strages hominum bello cæsorum,* en Dynge af dræbte Mennesker.

Hræranlegr, *mobilis,* bevægelig, rørlig.

Hræranlegleiki, *m. mobilitas,* Bevægelighed.

Hræri (at hræra), *movere,* bevæge, røre. Hræra flautir, *rudicula agitare vel inflare lac,* lave af Melk en islandsk Ret som kaldes Flautir.

Hræri, *m. obturaculum lebetis,* Laag paa en Kjedel. 2) *turunda,* sammentrillet Dejg. 3) *rudicula, rudicula,* en Kokkeskie, Grydeskie. 4) *idem ac* lærkríkr. Spiótid Ásbiarnar kom í hræra á Högna og rendi ofaní lærit, *hasta Asbiornis per ingvina Högnii deorsum femur attigit,* Asbjørns Spyd traf Laarkrigen paa Høgne, og gik nedad til Laaret.

Hræríng, *f. motio,* Bevægelse.

Hræsinn, *jactabundus,* pralende, brovtende. *á* hrós.

Hræsibreckur, *f. pl. clivus, unde liquida cito emanant,* Skraahed eller Skrænter, hvorfra flydende Ting snarligen nedfalde. At bera á hræsibreckur, *in vulgus divulgare aliorum errata,* udraabe andres Forseelser. *á* ræsi *v.* rás.

Hræsnari, *m. adulator,* en Hykler.

Hræsni, *f. hypocrisis, adulatio,* Hykleri, Smigren. 2) *arrogantia,* Hovmod, Stolthed.

Hræsna (at hræsna), *adulari, per irrisionem laudare,* hykle, smigre. Hræsna siálfum sér, *sibi arrogare, adulari,* hykle for sig selv.

Hræsnislegr, *adulatorius, simulatus,* hykkelsk.

Hræsnislega, *simulate,* hykkelsk.

Hrævarelldr, *m. ignis lambens,* Vejrlys, Luftild i raat Vejr.

Hrævar-liós, *n. idem.*

Hrævardaun, *m. fætor cadaverum,* Stank af døde Legemer.

Hrævar-lygt, *f. idem.*

Hvái (at hváa), *surdastrorum more, repetitionem aliorum sermonis petiturire,* at fordre tit, efter de tunghøriges Maade, Igjentagelsen af andres Tale. Hváa *etiam est canum vox, media inter murmur & latratum,* hváa kaldes og den Lyd Hundene give fra sig, mellem Murren og Gjøen.

Hvad? *qvid?* hvad? Hvad lengi? *qvamdiu?* hvor længe?

Hvada látum? *qvid hoc rei est?* hvad er det for noget?

Hvadan? *unde?* hvorfra? Hvadan at? *idem.*

Hvadan-æfa, *undiqve, ex omni plaga,* fra alle Kanter.

Hvadan-æpna, *idem.*

Hvada-madr ertú? *qvis tu est?* hvad for en Mand er du?

Hvada manni? hvad at manni er hann? *qvalis est?* hvad for en Mand er han?

Hvad fyri mann mun þessi? *quinam hic?* hvad mon denne er for En?

Hvad-nær? *qvando?* hvornaar?

Hvad fiölmennr muntú verda? *quotus eris?* hvor stort Følge vil du have?

Hvalbard, *n. vid. supra* bard.

Hvalbláſtr, *m. reſpiratio balænarum*, Hvalfiſkenes Puſten, hvorved de udſprude Vandſtraaler af Blæſerøret. 2) *fiſtula eorum aerea*, deres Blæſerør.

Hvalambr, *n. ſperma ceti, at apud exteros oleum è capite balænæ, quæ cotodon vocatur, ſperma ceti audit*, Hvalfiſkens Sædvædſke, eller og en Olie, ſom kaages af Hovedets Fidt.

Hvala-mid, *n. cetaria*, Hvalfiſkemed.

Hvallátr, *n. idem.*

Hvalfiara, *f. nundinæ, ubi carnes balænarum venduntur*, Stranden, hvor en Hvalfiſk ligger, og dens Kiød ſælges.

Hvalfiſkr, *m. balæna, cetus plagiurus*, Hvalfiſk.

Hvala-madr, *cetarius*, Hvalfanger.

Hvalfángari, *m. idem.*

Hvalgrafir, *f. pl. caveæ, ubi cetarii olim macerabant lardum balænarum*, Grave, hvor fordum Hvalfangerne forvarede Hvalſpækket.

Hvaljárn, *n. jaculum, ſpiculum cetarium*, Harpun.

Hvalqvörn, *f. vid.* qvörn.

Hvalreki, *m. egeſtio balænarum in litora maris*, Hvalfiſkes Opkaſten til Stranden. 2) *littus, tali egeſtioni oportunum*, en Strandbred, hvorpaa Hvalfiſke tit drive op.

Hvalſkídi, *n. pl. laminæ corneæ balænarum*, Hvalfiſkeben.

Hvalſmiör, *n. oleum ex balænis*, fin Hvalfiſketran.

Hvalr, *m. vid.* Hvalfiſkr.

Hvalþveſti, *n. vid.* þveſti.

Hvammr, *m. convallicula decliva*, en liden Dal eller Fordybning.

Hvanna-nióli, *m. angelica ſemiitifera, v. matura floreſcens*, Angelik-Stilk. *Norveg.* Joll, Jolle.

Hvanngardr, *m. hortus angelica conſitus*, en Have, hvor Angelik vokſer.

Hvapp, *n. lacuna, vallicula*, en liden Dal eller lavt Sted mellem Høje.

Hvappaz (at hvappaz uppá), *improviſo accidere*, paakomme uformodet.

Hvapplíngr, *m. puſio impuber*, Drengebarn ſom neppe kan gaa. *á* vappa.

Hvar? *ubi?* hvor? Hvar fyrir? *quare?* hvorfor?

Hvarſemhelſt, *ubicunqve*, hvorſomhelſt

Hvarf, *n. diſceſſus ab oculis*; pludſelig Bortgang. 2) *refugium, v. in abſconſo latibulum*, hemmeligt Tilflugt- eller Skjuleſted. *vid.* biarnarhvarf. At hlaupa einum hvarf, *curſu alicujus oculis ſe ſubducere*, løbe fra En, og ſkjule ſig. Hann vard mér at eingu hvarfi, *nihil auxilii apud eum inveni*, jeg fik ingen Hjelp hos ham. 3) *colliculus, & qvicqvid conſpectum rei intercludit*, Høj, eller hvadſomhelſt der ſtandſer Udſigten.

Hvarflandi, *palabundus*, omvankende. 2) *vacillans animo*, tvivlraadig, ustadig.

Hvarfla (at hvarfla), *evagari*, *divagari*, vanke omkring. Árúni hvarfladi hugr, *Aaroni animus vacillabat sollicitudine*, Aaron vaklede af Bekymring. Margt hvarflar mér í hug, *multa sunt*, *quæ animum sollicitant*, mange Ting svæve mig for Tankerne.

Hvarma (at hvarma augum), *movere palpebras*, bevæge Øjelaagene.

Hvarma hár, *n. pl. cilia*, *setæ palpebrarum*, Haarene paa Øjelaaget.

Hvarmr, *m. palpebra*, Øjelaag. *qs.* hvarfr á hverf. Hvarmr efri, *palpebra superior*, *major*, det øvre Øjelaag. Hvarmr nedri, *palpebra inferior*, det underste Øjelaag.

Hvása (at hvása), *fessus anhelare*, puste efter stærk Bevægelse.

Hvass, *ventosus*, vindig. 2) *acer*, hvas, skarp. 3) *aculeatus*, *spinosus*, spids.

Hvass-eygr, *oculis ferocibus*, *acutis*, som har skarpe Øjne.

Hvass-vidri, *n. ventus acer*, en Storm. Nú er hvast, *ventus spirat*, nu blæser det stærkt.

Hvata, *f. incitamentum*, *Horta dea*, Tilskyndelse, Opmuntring.

Hvata (at hvata), *festinare*, *celerare*, skynde, haste.

Hvatabúska, *f. ancilla præcipitans*, en fremfusende Tøs.

Hvatabúskulegr, *præceps*, *immoderatus*, fremfusende, fusentastisk.

Hvatamadr, *m. suasor*, Tilskynder.

Hvatlegr, *alacer*, fyrig, rask, uforsagt.

Hvatleiki, *m. alacritas*, Fyrighed, Raskhed.

Hvatskeyti, *n. temeritas*, Uforsigtighed, Ubetænksomhed.

Hvatskeytlegr, *repentinus*, *it. celer*, pludselig, *it.* hurtig, fiks.

Hvatvís, *consilio præcox*, ubesindig, som gjør noget uden Overlæg. *alias* vetvís.

Hvatvísi, *f. præcipitantia consilii*, Ubesindighed, Dumdristighed.

Hvatvíslegr, *vid.* Hvatvís.

Hvatr, *masculus*, *alacer*, fyrig, rask. 2) *masculini generis*, som er af Hankjønnet. *quod de animantibus dicitur*, (siges om umælende Dyr).

Hvattr, *acutus v. acuminatus*, skarp eller spids, *it.* opmuntret.

Húd, *f. cutis*, *corium*, *pellis*, Hud, Skind. Hann er skálkr í húd og hár, *intra pellem propriam neqvam est*, han er en Skjelm med Hud og Haar, ɔ: i Grunden er han en Skjelm.

Húdarskélmir, *m. eurybates*, en stor Skjelm.

Húda (at húda), *polire*, glatte, polere.

Húdfat, *n. ascopera*, *v. lectus scorteus*, Pengepose, *it.* en Læderseng.

Húdfletti (at húdfletta), *virgis cædere*, *flagellare*, hudflette, hudstryge. 2) *excoriare*, tage Huden eller Skindet af.

Húdkast, *n.* (í andliti), *lichen*, etslags Udslæt i Ansigtet.

Húdkeipr, *m. utercnlus, genus navigii,* etslags Jolle; en grønlandsk Skindbaad.

Húdlát, *n. flagellatio, fustigatio,* Hudflettelse.

Húdlaus, *sine cute, v. cujus superficies non cohæret,* hudløs, hvis Overflade ikke er hel. Húdlaus siór, *mare æstuosum,* brusende Sø. Húdlaus flói, *palus putrida, sine gramine,* et dybt Morads uden Græs.

Húdstroka, *f. fustigatio,* Hudflettelse, Hudstrygelse.

Hveiti, *n. triticum,* Hvede.

Hveiti-braud, *n. panis triticeus, v. similagineus,* Hvedebrød.

Hveiti-sált, *n. flos salis,* fint Salt.

Hveiti-velling, *f. athera,* Hvedevelling.

Hvecki (at hveckia), *decipere,* skuffe, fikfere, bedrage.

Hveckiaz (at hveckiaz), *dolum sentire,* skuffes, bringe Bedrageri i Erfaring.

Hveckióttr, *subdolus, vafer,* trædsk, listig, fuld af Kneb.

Hveckr, *m. dolus, impostura, it. irritatio,* Svig, Bedrageri, Puds, *it.* Opirren til Vrede.

Hvel, *n. colliculus,* en liden Høj eller Bakke. 2) *orbis, discus, it. rota,* en rund Kugle eller Halvkugle, *it.* Hjul.

Hvelfi (at hvelfa), *camerare, fornicare,* hvælve, bygge som en Hvælving. 2) *invertere,* vende om, dreje om.

Hvelfdr, *absidatus,* hvælvet.

Hvelfing, *f. fornix, camera, testudo, laqueare,* Hvælving, hvælt Loft.

Hvelfiskúr, *f. typhon,* stærk Regn, stor Byge.

Hvelia, *f. pellis balænarum, & plurium piscium,* Skind af Hvalfiske og flere Fiskearter.

Hvell, *sonorus, argutus,* klingende, lydende, knaldende.

Hvellandi, *m. idem.*

Hvèll (hvall, at hvella), *tinnire,* klinge, lyde, knalde.

Hvellr, *sonorus,* lydende.

Hvellr, *m. sonitus, clangor,* stærk og pludselig Lyd, et Knald. Pádr-hvellr, *detonatio,* et Knald, som frembringes af antændt Krudt.

Hve-nær? hví-nær? hvad-nær? *quando?* hvornaar? naar?

Hvelpr, *m. catulus, canis,* Hvalp.

Hveptsinn, *procax, petulans ore,* ublu, uforskammet, bidsk. *â* hvoptr.

Hveptsa (at hveptsa), *sannis irritare,* anfalde med Skieldsord, tirre uforskammet.

Hveptsni, *f. petulantia, it. irritatio,* Uforskammenhed, *it.* Opirren.

Hveptsyrdi, *n. pl. idem,* uforskammede Ord.

Hveptlíngr, *m. dicax, procax pusio,* en mundkaad Knøs.

Hver *v.* Hvör, *quis, quisquis, omnis,* hvem, hvilken. Hverr fyri sig, *singuli viritim,* hver for sig.

Hver er, hvöred, *qvi,* som. Hver einn, *quisque,* enhver.

Hver, *m. lebes ingens, stagnatum,* en stor Kjedel. 2) *thermæ, fons æstuans,* en varm, kaagende Kilde.

Hvera-fýla, *f. mephitis*, en svovelagtig Stank af varme Kilder eller Bade.

Hvera-vatn, *n. aqva mineralis*, mineralsk Vand (især af varme Kilder).

Hverf (at hverfa), *disparere*, forsvinde. 2) *iter dirigere*, rejse et Steds hen. Hverfa aftr, *redire*, vende tilbage. Hverfa frá, *se recipere*, *it. desistere*, bortvige, *it.* falde fra.

Hverfa, *f. versura v. latus rei*, Runding eller Side af en Ting. 2) *venter interior inversus soleæ*, Mave af Kreaturer, naar dens indvendige Del er vendt ud ad.

Hverfandi, *versatilis*, som kan vendes og drejes omkring. Á hverfanda hveli, *versatili rota* paa et omløbende Hjul eller Kugle.

Hverfi, *n. locus depressus*, *collibus undiqve cinctus*, et lavt Sted, rundtomkring omringet af Højder. 2) *territorium*, Landstrækning, Gebet, en Landsby.

Hverfi (at hverfa), *vertere*, dreje omkring. Hverfa um, *invertere*, vende om.

Hverfíngr, *m. vid.* Hvirfíngr.

Hverflyndr, *varius*, *inconstans*, vægelsindet, ustadig.

Hverfull, *caducus*, affældig, forfængelig. 2) *transitorius*, som gaar fra det ene Parti over til det andet.

Hverfr, *versutilis*, som kan snoes og drejes omkring. 2) *obliqvus*, skjæv. Skipid er hverft á stiórnborda, *navis in dextrum latus cursum obliqvat*, Skibet løber skjævt til Styrbords-Siden. Því fari þér so hverft í dag? *cur hodie ita obliqvatis iter?* hvorfor gaar I saa mange Kringelkroge i Dag?

Hverfu-steinn, *m. cos rotaria*, *v. aqvaria*, Slibesteen.

Hvergi, *nullibi*, ingensteds.

Hverki, *nec*, hverken. Hverki þessi né hinn, *nec hic nec ille*, hverken denne eller hin.

Hverkinlega, *mediocriter*, *v. in neutram partem*, middelmaadigen (ingen af Delene).

Hverkinnlegr, *mediocris*, middelmaadig, maadelig.

Hverkins so, *mediocriter*, middelmaadigen.

Hverna, *f. olla*, *urna*, en Potte, Gryde.

Hverneiginn, *qvomodo*, hvorledes.

Hverneg, Hvernin, *idem*.

Hvernveg, Hvörn-veginn, *idem*.

Hverr? *qvis?* hvem? *vid.* hver?

Hvörskonar, *cujuscunqve hominis*, hvad for en Mands, *it.* af hvilken Slags.

Hvörskyns, *cujuscunqve generis*, af hvilket eller hvadhelst Kjøn.

Hverslags, *cujuscunqve speciei*, af hvadhelst eller hvilket Slags.

Hversu? *qvomodo?* hvorledes, paa hvad Maade?

Hversu-mikill? *qvantus?* hvor stor?

Hvert? *qvo?* hvorhen?

Hver-tveggia, *ambo*, begge Dele.

Hver-vetna, *ubiqve*, allevegne.

Hverugr, Hvörugr, Hvurugr, *neuter*, ingen af to.

Hvessi (at hvessa), *acuere*, *it. cuspidare*, hvæsse, skjærpe, *it.* tilspidse. At hvessa augun á einn,

minaci oculo aspicere, stirre paa en med truende Øie. Nú hvessir, *jam surgit ventus*, nu begynder Vinden at blæse.

Hvet (hvatti, hefi hvatt, at hvetia), *acuere*, skjærpe, gjøre skarp. 2) *hortari*, opmuntre, tilskynde.

Hvetia *f. exhortatio*, Tilskyndelse, Opmuntring.

Húfa, *f. pileus*, Hue.

Húfr, *m. stega navis, tertia & quarta â carina*, 3die eller 4de Beklædnings Afdeling fra Kjølen paa et Fartøj. Undir-húfr, *stega tertia*, 3die Beklædning. Yfir-húfr, *stega quarta*, 4de Beklædning. *alias* úfr. 2) *poet. navis*, et Skib. Þeim þótti mikid í húfi, *pretiosum illis videbatur onus navis*, dem syntes Skibsladningen stor eller kostbar. *metaph. ingens damnum, si male cesserit, metuebant*, de ansaa det for en stor Skade, dersom deres Foretagende løb ilde af.

Huga (at huga), *cogitare, curare, it. providere*, betænke, overveje, *it.* sørge for. Hönum er hugad um þad, *in animo fixum habet*, det ligger ham paa Hjertet.

Hugadr, *animosus, audax*, modig, uforsagt.

Hugar-far, *n. mens, opinio*, Gemyt, Sindelag.

Hugar-hvörf, *n. pl. mutatio mentis, metanœa*, Sindsforandring, Hovedbrud.

Hugar-burdr, *m. opinio*, Mening, Indbildning.

Hugarláctegr, *affabilis, it. gratus*, blid, velvillig, *it.* kjær, behagelig.

Hugarlund, *f. imaginatio*, Indbildning. At göra sér í hugar-lund, *imaginari*, indbilde sig.

Hugást, *f. intimus amor*, inderlig Kjærlighed.

Hughod, *n. præsagium mentis*, Anelse.

Hugda, *f. pectus v. cor*, Bryst eller Hjerte. 2) *amor, benevolentia*, Kjærlighed, Velvillje. Hann taladi af hugdu, *candide & benevole locutus est*, han talte oprigtigen og velvilligen.

Hugd, *f. idem*.

Hugdar-madr, *amicus*, en Ven. Hugdu-madr, *idem*.

Hugdeiga, *f. mollities animi*, Forsagthed, Sindets Blødhed.

Hugdiarfr, *animo fortis*, uforsagt.

Hugferdi, *n. animus*, Sindelag.

Hugfesti (at hugfesta), *memoriæ mandare*, lægge paa Hjertet.

Hugfullr, *animosus, animo fortis*, modig.

Hugga (at hugga), *solari*, trøste.

Huggan, *f. solatio, consolatio*, Trøsten, Husvalelse. *alias* huggan.

Hugganarsamr, *consolatorius*, trøstelig.

Huggandi (sem huggaz kann), *consolabilis*, som lader sig trøste.

Huggari, *m. consolator*, Trøster.

Huggædi, *n. pl. bona mens, indoles exorabilis*, godt Sindelag, et godt Hjertes Egenskaber.

Hughraustr, *animosus*, behjertet, modig.

Hughreysti, *f. fortitudo animi*, Sindsstyrke.

Hughreysti (at hughreysta), *animare, solari*, trøste, opmuntre.

Hugleidi (at hugleida), *considerare, meditari*, betænke, overveje.

Hugleidíng, *f. meditatio*, Betænkning, Overvejelse.

Hugleikinn; *diu meditatus, animo fixus*, fast i Tankerne, længe overvejet, tænkt.

Hugléttir, *m. levamen animi*, Lindring for Sindet, Husvalelse.

Hugliúfi, *m. vir affabilis*, en venskabelig og yndet Mand.

Hugliúfr, *lenis, mitis, affabilis*, blid, venskabelig, godmodig.

Hugmódr, *m. indignatio*, Vrede, Fortrydelse.

Hugmóds-yrdi, *n. pl. verba aculeata*, bidende Ord.

Hugnadr, *m. gratificatio*, Villighed, Tjeneste.

Hugnan, *f. idem.*

Hugnaz (at hügnaz einum), *gratificari*, være til Villje, gjøre En Tjeneste.

Hugprúdr, *generosus*, højmodig, kjæk.

Hugprýdi, *f. generositas, v. animi fortitudo*, Højmodighed, *it.* Sindsstyrke, Kjækhed.

Hugqvæmr, *consideratus, memoriæ fixus*, overvejet. 2) *gratus, affabilis*, venlig, behagelig.

Hugraun, *f. angor, pr. tentatio animi*, stor Sorg, Angest.

Hugrackr, *vid.* Hugprúdr.

Hugrecki, *f. fortitudo animi*, Sindsstyrke, Kjækhed.

Hugrenníng, *cogitatio*, Tanke, Indfald.

Hugsa (at hugsa), *sæpe cogitare, meditari*, tænke, overveje.

Hugsan, *f. cogitatio*, Tanke, Eftertanke.

Húgsanarsamr, *diligens*, paapassende, flittig, omhyggelig.

Hugsunarsemi, *f. diligentia*, Omhyggelighed, Flid.

Hugsanlegr, *cogitabilis*, muelig at tænke, som lader sig tænke. Þad er hugsanlegt, *cogitabile est*, det lader sig tænke.

Húgsunarlaus, *securus, incuriosus*, skjødesløs, uagtsom, ligegyldig.

Hugsunarleysi, *n. incuria*, Skjødesløshed.

Hugsandi, *sollicitus*, tankefuld. Hugsi, *idem.*

Hugsvala (at hugsvala), *consolari*, husvale.

Húgsvölun, *f. recreatio mentis*, Husvalelse.

Hugsvinnr, *sapiens*, viis, klog.

Hugsvinns-mál, *n. pl. præcepta Catonis senioris*, den Viises Tale eller Leveregler.

Húgull, *officiosus*, tjenstvillig.

Hugr, *m. animus, mens*, Sjæl, Sind. Hönum er hugr á, *concipit mente, desiderat*, han har Lyst til. Hann er ecki hugar síns rádandi, *non est compos mentis*, han kan ikke styre sit Sind.

Hugþeckr, *animo gratus*, yndet, afholdt.

Hugþockadr, *idem.*

Hugþocki, *m. favor*, Yndest.

Hugþótti, *m. opinio*, Mening, Tanke. 2) *placitum*, Forgodtbefindende.

Hví? *cur?* hvi, hvorfor?

Hvía (at hvía), *adhinnire eqvorum lascivientium*, vrinske ad (siges især om Hingster).

Hvida, *f. paroxismus*, Sygdoms Anfald. 2) *fervida actio*, en hidsig Handling. 3) *citus commotio aeris*, en Byge, Vindstød.

Hvidra (at hvidra), *cito commoveri*, bevæges pludselig.

Hvidríngr, *m. pruritus intermittens*, Kløen og Krillen, som ophører imellem.

Hvidríngs-kládi, *m. idem.*

Hvika (at kvika), *vacillare, titubare*, rave, vakle.

Hvik, *n. cessio*, Vaklen, Vigen.

Hvikull, *vagus, fluxus, inconstans*, ustadig, flygtig. Hvikul augu, *oculi emissitii*, ustadige Øjne.

Hvílld, *f. quies*, Hvile.

Hvíldardagr, *m. sabbathum, v. nobis: dies solis*, Hviledag, hos os; Søndagen.

Hvíli (at hvíla), *requiem dare*, hvile. At hvíla sig, *interquiescere*, hvile sig imellem.

Hvílíkr? *qvalis?* hvordan? hvad for En?

Hvíla, *f. lectus, cubile*, Seng, Hvilested.

Hvíliz (at hvílaz), *qviescere*, hvile sig.

Hvílrækinn, *desidiosus, lectum colens*, doven, som har Sengen kjær.

Hvílrækni, *f. desidia*, Dovenskab.

Hvílubrögd, *n. pl. leges, v. officia thori*, visse Ægteskabspligter.

Hvílu-rúm, *n. lectus*, Sengested.

Hvíluvod, *f. lodix*, Sengedække.

Hvim, *n. motus celer*, hastig Bevægelse.

Hvima (at hvima), *cito movere*, bevæge hastig. Hvima augum, *circumferre oculos*, se overalt, have Øjnene allevegne.

Hvimeygr, *oculis vagis, emissitiis*, som har ustadige Øjne.

Hvimleidr, *ob curiositatem invisus, v. exosus*, led eller kjedsom, formedelst utidig Nysgjerrighed.

Hvimstyggr (hestr), *inpatiens freni & sessoris*, en sky og velig Hest.

Hvín (hvein, at hvína), *fremere*, hvine.

Hvínandi atfall, *n. fremens accursus maris*, stærk Flod fra Havet (modsat Ebbe).

Hvinr, *m. cottabus, sonus ex vibratione*, Smeld, Kladsken. 2) *fremitus venti*, Vindens heftige Susen.

Hvinn, *m. furunculus*, en Rapser, en som smaastjeler. 2) *furcifer*, en Galgeknebel. Viltu hvinn, þér á kinn, þenna lykil heita, *visne, tu furcifer! stigmate candentis hujus clavis in gena insigniri*, vil du, din Galgeknebel! faa en af denne hede Nøgle sat paa din Kind.

Hvinska, *f. furacitas*, Tyvagtighed.

Hvinska (at hvinska), *subfurari, subpilare*, stjæle (især Ting af ringe Værdi).

Hvipp, *n. saltus, celer cursus*, Høppen, Springen, hurtigt Løb. Hann er hvipp um hvapp, *inconstans & oscitanter omnia percurrit*, han løber hist og her omkring. Hvipp inn og hvapp inn, *ultro citroque*, hist og her, frem og tilbage.

Hvirfill, *m. vertex, it. fastigium*, Hvirvel, Isse, it. Top. 2) *gyrus*, Ring, Kreds, Rundning.

Hvirfilvindr, *turbo, typhon*, en Hvirvelvind.

Hvirfla (at hvirfla), *in gyrum agere*, hvirvle.

Hvirfíngr, *m. circulus, gyrus*, Kreds, Ringrenden.

Hvirfings-dryckia, *f. compotatio circularis*, Drikkelag i en Kreds, en Vennekreds ved Drikkebordet.

Hvíſkr, *n. ſuſurramen*, Hviſken.

Hvíſkra (at hvíſkra), *muſsitare*, *ſuſurrare*, hviſke.

Hvíſl, *n. ſuſurrus*, Hviſken.

Hvíſla (at hvíſla), *in aurem dicere*, hviſke en i Øret.

Hviſs, *n. fremitus proruentis liqvoris*, Bruſen, Opbruſen.

Hviſsa (at hviſsa), *fremere fluidorum*, bruſe, ſuſe.

Hvíta, *f. albedo, candor*, Hvidhed. 2) *albumen ovi*, det Hvide i Æg. 3) *lacticinia*, Melkemad.

Hvíta-drottins-dagar, *Pentecoſte*, Pintſedage.

Hvítaſunna, *f. idem.*

Hvíta-dagar, *m. pl. idem.*

Hvíta-logn, *n. malacia, alcedonia*, Blik, ſtille Havblik.

Hvítfága (at hvítfága), *dealbare*, gjøre hvid, polere blank.

Hvítfágadr, *dealbatus*, hvittet, hvidblank.

Hvítfyſsa *v.* Hvítfoſsa (at hvítfyssa), *rapiditate ſpumare*, ſkumme af haſtig Fart. Þar hvítfyſsir *v.* hvítfoſsar vid ſkérid, *ibi ad ſcopulum mare ſpumat*, der ſkummer Brændingen ved Skjæret.

Hvíti, *m. albedo*, Hvidhed. 2) *albumen ovi*, det Hvide i Æg.

F f f

Hvítingr, *m. mare, à candeſcente æſtu*, bruſende Sø, ſkummende Bølger.

Hvítklæddr, *candidas veſtes indutus*, ſom har hvide Klæder paa, hvidklædt.

Hvítleitr, *ſubalbidus*, hvidagtig.

Hvítmata (at hvítmata), *candeſcere*, hvidne.

Hvítmatadi í augun, *caligabant oculi, glaucoma illis erat obductum*, det hvide i Øjnene vendte ud.

Hvítna (ad hvítna), *albeſcere*, hvidne, blive hvid.

Hvítu-matr, *m. lacticinia*, Melkemad.

Hvítvodúngr, *m. candidatus, nuper baptizatus, in albis*, ſom er iført hvide Klæder, ɔ: nylig døbt.

Hvítuvodir, *f. pl. alba, toga candida*, hvide Klæder (ſom de kriſtne Proſelyter før bleve iførte ved Daaben).

Hvítr, *albus, candidus*, hvid.

Hvítr-hörunds-blettr, *alphus, leuce*, en hvid Plet paa Huden.

Hvítr litr, *color albus, lacteus, niveus*, hvid Farve.

Hvítr laukr, *m. allium*, Hvidløg.

Hvívetna, *omnis*, alt, *it.* allevegne. Allir bera ei gáfu til hvívetna, *non omnes in omnibus felices ſunt*, alle ere ikke heldige i alting.

Húki (at húka), *hærere, ægre ſedere*, ſidde paa Huk.

Hukull, *m. vid.* Hökull.

Hul, *n. velum, it. obſcuritas*, Dække, *it.* Dunkelhed. Hul á lofti, *obſcuritas cæli*, Taage

i Luften, mørk Himmel. Hul í máli, *obscuritas causæ*, Dunkelhed i en Sag.

Hulda, *f. idem.*

Huldu-fólk, *n. genus hominum infernas abstrusum, ut credebant olim ethnici*, Ellefolk, Underjordiske.

Huldu-konstir, *f. pl. visiones, phantasia*, falske Syner, Tryllekunster.

Huldukonsta madr, *visionarius*, Fantast, Troldmand.

Huldr *vid.* Hulin. At fara huldu höfdi, *incognito ire*, rejse, uden at lade nogen kjende sig.

Hulinn, *tectus, occultus, abstrusus*, skjult.

Hulins-hiálmr, *m. persona, larva*, en Maske, (en overnaturlig Hjelm, som fordum af Nordboerne troetes have den Kraft at gjøre dens Bærer usynlig).

Hulstr, *n. theca*, Futteral.

Hum! *interjectio aspernantis*, et Udraab, som røber Foragt og Uvillie.

Húm, *n. crepusculum*, Tusmørke.

Humall, *m. lupulus (herba)*, Humle.

Húmar (at húmar), *vesperascere*, mørknes, lakke mod Aften.

Humma (at humma vid), *admurmurare*, tilkjendegive Misfornøielse ved Mumlen.

Humótt, *f. iter incertum*, uvis Kaas, ubestemt Gang. *á* húm & átt. Hann fór í humótt eftir hönum, *incerto cursu eum est insecutus*, han søgte at naa (eller se) Manden, uden ret at vide, hvor han skulde gaa.

Humri, *m. gammarus, macrourus, astacus marinus*, en Hummer. *alias* humar *v.* hamarr. Humra-klær, *f. pl. gammari chelæ*, Hummerkløer. *vid.* krabbi.

Hún, *m. catulus ursinus*, en Bjørneunge. 2) *ansa variarum rerum*, Haandfang paa adskillige Ting. 3) *caput baculi, it. summitas mali*; Knap paa en Stok, eller Toppen af en Mast. *gall.* hune, *corbita mali.*

Hunáng, *n. mel*, Honning. At giöra hunáng, *mellificare*, gjøre eller lave Honning.

Hunángs dryckr, *melitides promulsis*, Honningdrik.

Hunángs-eymr, *m. favus, libum*, Honningkage.

Hunángs-fall, *n. ros melleus, drosomel*, Honningdug.

Hunángs-blettr, *m. lenticula, fucæ, sparsumos, phacia permanens*, Fregne, en brun Plet paa Huden.

Hunángs-fluga, *f. apis*, en Bi.

Hunángs vín, *n. mulsum*, Honningvin.

Húnbora, *f. carchesium*, det øverste af en Skibsmast, hvor den Blok eller Tridse sidder, som holder Raaen til Masten.

Húnbiörn, *m. vid.* Hún.

Hunda-dagar, *m. pl. dies caniculares*, Hundedage.

Hunda-gey, *n. latratus canum*, Hundegjøen.

Hunda giá *v.* gá *v.* gió, *f. idem.*

Hunda-kédia, *f. millus, millium*, Hundelænke.

Hunda-lús, *f. ricinus*, Hundelus.

Hunda-stiarna, *f. canicula, sirius*, Hundestjernen.

Hunda-ædi, *n. rabies canina (morbus)*, Vandsky. 2) *sordidissima vita*, slet og nedrig Opførsel.

Hund-fiski, *n. vid.* Hnýdíngr.

Hund-gamall, *centenarius, centennis*, meget gammel. *qs.* hundrad-gamall, hundredaarig.

Hund-hveli, *n. vid.* Hnýdíngr.

Hundíngi, *m. centurio*, en Hovedsmand (en Officer for hundrede Mand. 2) *nom. pr.*

Hund-margr, *centumgeminus, centuplicatus*, meget mange, i Hundredevis. Þad var fyri löngu, er leid hélldu, helldr hund- margir Hækíngs feriu, *olim plusqvam centuriatim Hækingi nave profecti sunt*, det er længe siden, at mange hundrede fore af Sted med Hækings Skib.

Hundrad, *n. centum*, Hundrede.

Hundrad (verdaura), *hodie qvatuor unciæ argenti, sive centum & viginti ulnæ, qvorum qvæqve est diobularis, itaqve etiam vocari potest triens assis*, fordum 120 Alen Vadmel (som da tjente istedet for Mynt hos Islænderne), 8 Lod Sølv, 4 Sølvspesier, Ting af den Værdi.

Hundrad-silfurs, *olim viginti unciæ argenti*, forhen 40 Lod Sølv.

Hundrads-skadi, *ingens damnum*, stor Skade, Forlis. Þad er einginn hundrads skadi, *tolerabile damnum est*, det er ingen stor Skade. Ecki er hundrad í hættunni, *modicum est periculum, v. non stat vita*, der er ikke saa stor Fare ved det.

Hundrads-bót, *f. plena satisfactio, v. sufficiens reparatio*, fuldkommen Skadeserstatning eller tilstrækkelig Forbedring. *Hi modi loqvendi desumti sunt â* hundrad silfurs, *qvod olim erat mulcta pro cæde hominis liberi.*

Hundrad-fætla, *f. scolopendra multipeda litoralis*, Tusendben (en Insekt).

Hundrádfalldr, *centuplex*, hundredefold.

Hundradfalldadr, *centuplicatus*, som er gjort, eller bliver hundredefold.

Hundradasti, *centesimus*, hundredeste.

Hundrads-flockr, *m. centuria*, en Flok, bestaaende af 100 Mand, et Kompagni Soldater.

Hundrads-höfdíngi, *m. centurio*, Kompagnichef.

Hundradsinnum, *centies*, hundrede Gange.

Hundrudum saman, *centuriatim*, hundredevis.

Hunds-kiaftr, *m. rictus*, en Hundeflab.

Hunds-nálgr, *m. cynorexis, appetitus caninus*, Hundegraadighed.

Hundshland, *n. vid.* naglæta.

Hundtík, *f. canicula*, en Tæve.

Hundvís, *multiscius, centiscius, consilio valens*, en klog Mand eller Kone, som har mange Kundskaber. Hundvís jötun, *magicæ artis peritissimus gigas*, en Jætte, som er vel erfaren i Tryllekunster.

Hundr, *m. canis*, en Hund. Hundr í spilum, *qvinio*, Femmen i Kort. Bæar-hundr, *canis domesticus*, Gaardshund. Hleckia-hundr, *canis catenarius*, Lænkehund. Fiárhundr, *canis pecuarius*, Hyrdehund.

Húngra (at húngre), *fame cruciare, cibum subtrahere*, udhungre, plage med Hunger.

Húngrar (at húngra), *esurire*, hungre, være sulten.

Húngradr, *famelicus*, hungrig.

Húngr, *n. fames, inedia*, Hunger.

Húngurband, *n. epipenetica*, et Baand, som bindes om Livet, for at gjøre Hunger mindre følelig.

Húngur-morda, *fame confectus*, nær ved at dø af Hunger.

Húngur-vaka, *f. qvod famem excitat*, noget som opvækker Hunger.

Hvoll, *m. collis rotundus*, en rund Høj. *vid.* hóll.

Hvoma, *f. gula*, Mavepibe, Madpiben i Halsen. Svælg.

Hvoma (at hvoma), *glutire, abligurire*, svælge, sluge i sig.

Hvomr, *m. lurco, helua*, en Fraadser, Slughals.

Hvopstór, *bucco, bucculentus*, en Plosskjævet.

Hvoptr, *m. bucca*, Kjæve.

Hvolf, *n. convexitas*, Rundbøjning. 2) *hemisphærium*, en Halvkugle. Á hvolfi, *pronus, inversus*, som ligger paa Munden (som et Kar).

Hvolfi (at hvolfa), *invertere*, vende ned, vende forkjert. 2) *pronus jacere*, ligge paa Munden. Báturinn hvolfir, *navigium inversum jacet*, Baaden ligger aved.

Hvönn, *f. angelice, panaces angelicum*, Angelikplante.

Hvörf, *n. pl. amissio bonorum per ignotos fures*, Tab af Gods ved ubekjendte Tyve.

Hvörgi, *vid.* Hvergi.

Hvörginlegr, *neutro similis*, som hverken er af det ene eller andet Parti, Mening o. s. v. *vid.* hverkinlegr.

Hvörginlega, *in neutram partem*, hverken af det ene eller andet Parti o. s. v. *vid.* hverkinlega.

Hvörmóttr, *vid.* Eyglóttr.

Hvörthelldr, *utrum*, hvad enten.

Hvör-tveggia v. -tveggi, *utervqe*, begge to.

Hvörugr, *neuter*, ingen af to.

Hvörugumegin, *ex neutra parte*, paa ingen af Siderne.

Hvöt, *n. pl. incitamenta*, Opmuntringer, Tilskyndelser.

Hupper, *m. pl. hypocondria*, Tyndlivet.

Hurd, *f. janua, fores pendentes*, en Dør. Hurd á hiörum, *janua cardinata*, Dør paa Hængsler.

Hurdar-ás, *m. rudis & indigesta moles*, stor Byrde. *pr. hyperthyrum superliminare*, Tværbjelken over en Dør. Hann tekr hurdar ás um öxl sér, *ultra vires molitur*, han paatager sig formeget. *pr. superliminare cum janua & foribus elevare & auferre conatur, ut olim Samson, qvem imitari vult*, ɔ: han vil efterligne Samson i at tage Døren med dens hele Indfatning paa Ryggen.

Hurdar-bak, *n. recessus pone januam, pr. janua inversa*, en Afkrog bag ved Døren. Á hurdarbaki, *pone fores*, bagved Døren.

Hurdar-hamar, *m. cantharus*, en Dørhammer.

Hurdarhríngr, *m. cornix, anſa januæ*, Ring paa en Dør.

Hurdar-oki, *m. impages, ſubſcus*, Revler paa en Dør.

Hurdar-járn, *n. pl. cardines*, Hængſler.

Hurr, *n. ſtrepitus traharum, v. tractus alicujus ligni ſuper indurata nive*, Knarken af en Slæde eller anden Ting, der ſlæbes over haardfroſſen Sne eller Jord.

Hurra (at hurra), *ſtrepere per induratam nivem, v. congelatam terram*, gaa frem med knarkende Fart over haardfroſſen Jord.

Hús, *n. domus, ædes*, et Hus. Hús vænt og velſtædilegt, *domus ſarta, tecta*, et godt og velbygt Hus. Hús af húſi, *domeſticatim*, fra Hus til Hus. Hús fra húſi, *oſtiatim*, fra Dør til Dør. Hús á annars lód, *ædes ſuperficiaria*, et Hus, der ſtaar paa en andens Grund.

Húſabak, *n. poſticum domus*, Baggaard, en Plads bag ved Huſet.

Húſabær, *m. rus, villa, v. inſula*, en Landsby, Bondegaard, *it.* en ſtor Gaard, Hotel.

Húſagardr, *m. vallus domeſticus*, Mur, eller Gjærde omkring Huſet.

Húſa-leiga, *f. locarium*, Husleje.

Húſa-ſmidr, *m. architectus*, Bygmeſter.

Húſa-ſnotra, *f. felis*, en Kat. *vid.* ſnotra. 2) *ſcopæ*, en Fejekoſt, Linſe. 3) *coronis domus*, Snitkelværk paa Bygninger.

Húſa-rof, *n. rudus*, Grus af nedfaldne Huſe.

Húſa-torf, *n. caſpes tectorum*, Grønſvær til at tække Huſe med.

Húſki, *m. ruſticus*, en uſſel Bonde. 2) *parcus*, en Gnier.

Húſkalegr, *ruſticus*, tølperſk, bondeagtig, barſk. 2) *ſordide tenax*, karrig, gnieragtig.

Húſkalega, *ſordide, parce*, ſurſittigen, gnieragtigen.

Huſl, *n. venerabile*, Sakrament. Hann géck til ſkripta, tók huſl og bleſsan, *confeſſus eſt, deinde ſumſit corpus domini & benedictionem*, han gik til Skrifte, modtog Sakramentet og Velſignelſen. *alias* hunſl.

Huſlkér, *n. pixis ſacra*, en Alterdaaſe.

Huſs, *n. vox v. ſibilus opilionum*, Hyrdernes Hyſſen.

Huſsa (at huſsa vid), *ſibilo excipere*, hyſſe ad en andens Tilbud eller Tale.

Húſs-agi, *m. diſciplina domeſtica*, Hustugt.

Húſs-bóndi, *m. herus, paterfamilias*, Husfader, Husbonde.

Húſsbónda-réttr, *m. jus herile*, en Husfaders Ret.

Húſs-búnadr, *m. ornatus, v. apparatus domeſticus*, Husgeraad.

Húſs-dyr, *f. pl. fores, janua domeſtica*, Husdør. Húſs-dyra prýdi, *f. antipagmenta*, Sirater omkring Døren.

Húſs fadir, *m. paterfamilias*, Husfader.

Húſs-freya, *f. materfamilias*, Husmoder.

Húſs-freyu-ſæti, *n. matroneum*, Husmoderens Sæde.

Húſs-fólk, *n. familia*, Husfolk, Tjenestefolk.

Húſs-fridr, *m. ſecuritas domeſtica*, Husfred.

Húſs-gángr, *m. mendicatio*, Tiggen, Betlen. At fara um á húſsgángi, *oſtiatim cibum quærere*, gaa om og tigge.

Húſs-gángs herra, *m. alpha penunatorum*, en ſtoragtig Betler.

Húſs-gángs madr, *m. mendicus*, en Tigger.

Húſs-god, *n. pl. penatus, lares*, Husguder.

Húſs-göngull, *aliena quadra victitans*, en Smaradſer, Snyltegjeſt. (*adj.*)

Húſs grid, *n. pl. vid.* Húſs fridr.

Húſs karl, *m. domeſticus*, en Tjener. 2) *operarius*, Tjeneſtekarl.

Húſs-kroſs, *m. ærumna domeſtica*, Huskors.

Húſs laukr, *m. ſempervivum tectorum*, Husløg.

Húſs madr, *m. vid.* Gridmadr.

Húſs-módir, *f. hera, domina, materfamilias*, Husmoder.

Húſs-nædi, *n. domus, hoſpitium*, Husly, Herberge.

Húſs-nædis-laus, *domus expers*, husvild.

Húſs rúm, *n. capacitas domus*, Huslejlighed, Husrum. 2) *locus, v. hoſpitium in domo*, Plads eller Loſt i et Hus for Fremmede.

Húſs ſnígill, *m. limax, domiporta terreſtris in teſta*, en Snegl.

Húſs-ſtiórn, *f. œconomia domeſtica*, Husbeſtyrelſe, Husholdning.

Húſs ſtiórnar-ſtand, *n. ordo, v. ſtatus oeconomicus*, Husholdningsſtanden.

Húſs-ſtædi, *n. area domus*, Husgrund, Plads til at bygge paa.

Húſs þingi, *n. conſultatio familiaris*, Familieraadſlagning.

Húſs-þirnſl, *n. pl. vid.* Húſs-grid.

Hvums, *n. repreſſæ vocis ſibilus*, Forbavſelſe.

Hvumſa (at hvumſa), *confundere*, forvirre. Hann hvumſadiz vid, *vox faucibus hæſit*, han blev forvirret, han kunde neppe udſtamme et Ord.

Hvur, *vid.* Hver. *ita hodie, ut et olim multi protulerunt* hvur *pro* hver *ſic* dögurdr, dagverdr &c.

Hvylft, *f. convallicula, lacuna*, en Fordybning, en liden Dal.

Hvæli (at hvæla), *lacunam facere*, udhule, danne en Hule.

Hvæll, *m. lacuna*, en Hule.

Hvælóttr, *lacunoſus, inæqualis*, fuld med Huller, ujævn.

Hvæſi (at hvæſa), *graviter anhelare*, puſte eller ſtønne af Træthed, drage Aanden haardt og haſtigen.

Hvæſtr, *laſſitudine anhelus*, ſtakaandet af Træthed.

Hýdi, *n. exuviæ*, Hud, Ham. 2) *luſtrum*, Dyreleje, Dyrehule.

Hýdi (at hýda), *excoriare, it. flagellare*, flaa, *it.* hudſtryge, hudflette. 2) *pelles ſuperinducere*, forhude. At hýda belg, *folli pelles ſuperinducere*, forhude en Blæſebælg.

Hýdbiörn, *m. urſus in luſtro latitans*, en Bjørn, der ligger ſkjult i ſit Leje.

Hýddr, *excoriatus*, flaaet, ſom Skindet er ta-

get af. 2) *corio indutus*, som er iført et Skind, som har kastet Skind over sig.

Hýding, *f. flagellatio*, Hudstrygelse.

Hygg (hugdi, at hyggia), *autumare, cogitare*, holde for, mene, tanke. Hyggia at, *observare*, efterse, lægge Mærke til, give Agt paa. Aftr at hyggia, *iterata observatione*, ved at lægge Mærke til paa ny. Eftir á at hyggia, *observatione sera nimis*, ved at indse noget bag efter (for sildig).

Hyggia, *f. opinio*, Mening, Tanke. 2) *præsagium animi*, Anelse.

Hyggiandi, *m. idem*. 2) *sapientia*, Klogskab, Visdom.

Hyggilegr, *circumspectus, prudens*, klog, betænksom, forsigtig.

Hyggilega, *prudenter*, forsigtigen, klogt.

Hygginn, *prudens*, klog. Skadinn göri mann hygginn, *nocumenta documenta*, af Skade bliver man klog.

Hyggindi, *n. pl. sapientia*, Klogskab. So eru hyggindi, sem í hag koma, *sapit qui rebus sapit, v. sibi sapit*, det er Klogskab som kommer til Nytte.

Hyggiuvit, *n. opinio, v. imaginatio*, Mening, *it.* Indbildning.

Hygla (at hygla), *molliter tractare*, behandle en kjælent eller særdeles lemfældig.

Hyglun, *f. tractatio mollis*, kjælen Behandling. *á* hugr.

Hyl (huldi, hefi hulid, at hylia), *occultare*, skiule, dølge.

Hyldgar (at hyldga), *concrescere*, gro til. *á* hold. Sárid hyldgar, *vulnus concrescit*, Saaret groer til.

Hyldgaz (at hyldgaz), *carnes facere, pinguescere*, blive fed, blive fyldig.

Hyldinn, *carnosus*, kjødfuld, fyldig.

Hyldir, *f. pl. involucrum infantis, in utero, ex inde secundinæ*, Efterbyrd.

Hylki, *n. capsa*, et lidet Kar.

Hylli, *f. gratia*, Huldskab, Yndest. *á* hollr.

Hylli (at hylla), *homagium præstare*, hylde. 2) *benevolentiam captare, v. acquirere*, vinde Ens Yndest. Hylla kóng, *homagium præstare regi*, hylde en Konge. Hylla fyrir einn, *pacem alicui procurare*, udvirke Fred eller Gunst for en anden. Hylla med þiófi, *furi fidem dare, & cum eo occultare res furtivas*, hæle med en Tyv. Hyllaz til, *captare occasionem*, gribe Lejligheden. Hyllir undir, *eminet*, det staar i Vejret. *á* höll. Hyllir upp, *visu exaugetur per humidum aerem*, siges om Gjenstande, som forstørres for Øjnene i fugtig Luft. Hann hyllir til þess, *recolligit ejus memoriam*, han erindrer det dunkelt.

Hylli-bod, *n. oblatio v. invitatio in gratiam captandam*, Tilbud som gjøres for at sætte sig i en andens Gunst. 2) *charitis pollicitatio*, Løvter, som man ikke agter at holde.

Hyllíng, *f. accapitum, acaptagium*, Hylding.

Hyllíngar-eidr, *m. homagium*, Hyldingseed.

Hyllíngar, *f. pl. vid.* Upphyllíngar. Hann sá þad í hyllíngu, *obscure, per nebulam, v. ae-*

rem humidum, qs. macroscopium, vidit, han saa det i disig Luft, eller som i Taage.

Hylr, *m. gurges, altum, profundum*, et Svælg, Dyb. Hyldýpi, *n. idem.*

Hýma (at hýma), *dubius hærere, qs. dormituriens*, være tvivlraadig, døsig. *â* húm.

Hypia, *f. lanificium v. textura ampla & rudis*, grovt og utæt Uldentøj eller Værning.

Hypia (at hypia), *rudi modo texere*, væve grovt Tøj, paa en slet Maade. *â* hiûpr.

Hypill, *m. vestis ampla, rudis & levis*, vidt og stort Klædemon af grovt og slet Tøj.

Hyr, *m. ignis*, Ild.

Hýr, *lætus, mitis*, glad, blid. 2) *tepidus*, lunken.

Hýra, *f. benignitas*, Velvillighed. 2) *calor*, Lunkenhed, Varme.

Hyrdr, *vid.* Hirdr, & *pluria ibidem.*

Hýri (at hýra), *gratificare*, vise Tjeneste, være til Villje. 2) *calefacere*, varme. Hann hýriz vid þad, *eo lætatur*, det behager ham overmaade vel.

Hýrléga, *benigne*, velvilligen, gunstigen.

Hýrlegr, *benignus*, blid, gunstig.

Hyrna, *f. securis*, en Økse. 2) *protuberantia, cornu*, Horn, Hage.

Hyrndr, *cornutus*, som har Horn.

Hyrníng, *f. angulus domus, it. versura*, Hjørne af et Hus, *it.* Kanten som forbinder to Sider af en Bygning.

Hyrníngr, *m. aries*, en Vædder. 2) *nom. pr. viri.* 3) *cornutus*, som har Horn.

Hýru-gódr, *mitis, benignus*, mild, blid, godmodig.

Hýsi (at hýsa), *in domum recipere*, huse, medtage Fremmede i sit Hus. *â* hús. 2) *ædes exstruere*, bygge Huse.

Hýsíng, *f. receptio in domum*, Fremmedes Modtagelse. 2) *ædificatio*, Bygning, Byggen.

Hyski, *n. familia*, Folk, Familie. *â* hús.

Hyskinn, *deses, domi cunctabundus manens*, dorsk, lad, uvirksom.

Hyskni, *f. desidia, cunctatio*, Ledighed, Uvirksomhed.

Hý-víg, *n. cædes servi, v. servæ*, en Træls eller Slavindes Mord. *â* hiû.

Hæ! *interjectio ridentis*, Ha!

Hæd, *f. altitudo, sublimitas*, Højde. 2) *collis*, en Bakke.

Hædi (at hæda), *simulata laude attollere, irridere*, hele, bespotte. *â* hád.

Hæddr, *irrisus*, bespottet.

Hædilegr, *ridiculus*, latterlig.

Hædinn, *irrisorius, irrisor*, som gjerne spotter og fikserer andre.

Hædni, *f. irrisio*, Spotten, Gjækken.

Hæfa, *f. fas*, Ret.

Hæferska, *f. civilitas, modestia*, Belevenhed, Høflighed. 2) *officiositas, verba & gestus honorifici*, sømmelige Ord og Lader.

Hæferskr, *urbanus, modestus*, beleven, beskjeden.

Hæversklegr, *idem.*

Hæversklega, *modeste*, sømmeligen, anstændigen.

Hæfi (at hæfa), *ferire scopum, ad scopum collineare, collimare*, træffe Maalet.

Hæfi, *n. meta, scopus*, et Maal, som man sigter til. 2) *congruentia, proportio, jus*, Overensstemmelse, rigtigt Forhold, Ret. Þad er ecki mitt hæfi, *scopus est, qvem ferire neqveo*, det er et Øjemed jeg aldrig kan opnaa. Þad er ecki yfir þitt hæfi, *non est ultra vires tuas*, det overgaar ikke dine Kræfter. Þad er ecki hæfi, *injustum est*, det er ubilligt. Ecki er hæfi til þess, *nihil veri habet*, det er aldeles usandt, uden Grund.

Hæfilátr, *modestus*, skikkelig, beskjeden.

Hæfilega, *apte*, tilpas, bekvemt. 2) *mediocriter*, middelmaadigen.

Hæfilegr, *aptus, appositus*, bekvem, tilpas. 2) *mediocris*, maadelig, middelmaadig.

Hæfindi, *n. pl. vid.* Hæfa.

Hæfinn, *collimandi peritus*, heldig eller forfaren i at træffe det Maal han sigter til.

Hæfir (at hæfa), *decet, decere*, sømme, være anstændigt.

Hæfni, *f. collimandi peritia*, Forfarenhed i at træffe et vist Maal.

Hæfr, *aptus, opportuunus*, bekvem.

Hægd, *f. modestia*, Sagtmodighed. 2) *tranqvillitas aeris*, stille Vejr, Blik. 3) *qvies, v. remissio doloris*, Ro, Smertes Lindring. Hann gördi þad í hægdum sér, *per qvietem fecit*, det gjorde han uden Anstrængelse. Ecki er hægd á því, *difficile est*, det er besværligt, det er ingen let Sag. Hann hefr eingva hægd, *dolor illi qvietem abrumpit*, Smerten betager ham al Ro. Hann beiddiz þess med hægd, *modeste petiit*, han bad om det med Beskjedenhed.

Hæg-gengr (hestr, *eqvus*), *gradarius*, en Pasgjænger.

Hægi (at hægia), *moderare, mitigare*, formilde, stille, lindre. At hægia á sér, *pausare, qviescere*, hvile sig ved et Arbejde, lade al Anstrængelse fare. Hægia sér, *inservire naturæ*, gjøre sit Behov. Nú hægir, *sedatur, desævit ventus*, det stiller af (i Vejret). Hægiz þér nockud? *an mitigatur dolor tuus?* mærker du nogen Lindring? Nú hægiz um fyrir hönum, *jam melius illi tempora, v. res succedunt*, nu faa Tingene en bedre Vending for ham.

Hægindi, *n. pulvinar, cervical*, en Hynde, Hovedpude.

Hægindi, *n. pl. commodum, commoditas*, Nytte, Bekvemmelighed. At leita mönnum hægindа, *molliter tractare*, lette andres Møje.

Hæglátlega, *modeste, placide*, sagtmodigen.

Hæglátlegr, *modestus*, sagtmodig.

Hæglátr, *idem*.

Hægrameginn, *ad dextrum latus*, til højre Side. Virda á hægra veg, *in meliorem partem vertere*, optage i den beste Mening.

Hægri-hönd, *f. dextra, manus facilior*, den højre Haand.

Hægvidri, *n. aer temperatus, temperies aeris*, stille Veir, mild Luft.

Hægr, *dexter, facilis*, let, haandelig. 2) *moderatus, qvietus*, sagtmodig, stille.

Hækil-biúgr, *poplites curvus*, som har krumme Knæer.

Hækilega, *ægre, in extremitate*, med Nød, neppe.

Hækilegr, *periculosus*, farlig.

Hækill, *m. extremitas*, det yderste af en Ting.

Hækingr, *m. ensis, qvi extremitates corporum amputat*, en Sabel (kaldes saa fordi Lemmerne afhugges med den). 2) *nom. pr. viri*, en Mands Egennavn.

Hækiur, *f. grallæ, in sing.* hækia, Stylter, Krykker. Hönum bregdr til hækiu, *mores indecori inveterascunt, inveterato more claudicat*, han halter efter sin gamle Vane, eller han har ikke fuldkommen forandret sine Sæder.

Hækiugángr (þá madr stikar stórum), *m. gressus grallatorius*, Stylteskridt, stort og langt Skridt.

Hækiukall, *m. grallator*, en Styltegjænger, en gammel Mand, som gaar med høie Krykker.

Hæcka (at hæcka), *in altum crescere*, tage til i Høide. 2) *elevare*, forhøie.

Hæckan. *f. elevatio*, Ophøielse.

Hæla (hæladi, hefi hælad, at hæla), *clavis figere*, nagle.

Hælbor, *m. pernio*, Frost i Fødderne, Hul paa Hælen.

Hældrægr, *talaris*, sid, som gaar ned til Hælene. Hældrægt fat, *vestis talaris*, Klæde, som gaar ned til Hælene.

Hældræpr, *vid.* Hældrægr.

Hæli, *n. receptus, refugium*, Skjul, Tilflugtsted.

Hæli (hældi, hefi hælt, at hæla), *laudare*, rose, berømme. á hól.

Hæliz (at hælaz um), *gloriari*, bryste, braske.

Hælinn, *jactabundus*, brystende, pralende. 2) *adulabundus*, hyklersk, smigrende.

Hæll, *m. vidua post cædem mariti*, en Enke, hvis Mand er dræbt.

Hæll, *m. calx, calcaneum, pars posterior tarsi*, Hæl. Þad er ecki undir hælinn lagt, *non est ad pedes, v. sub pedibus difficillimum est*, det er ikke under Hælene, ɔ: det er meget vanskeligt (at bekomme eller udrette).

Hæll, *m. palus paxillus*, en Krog eller Hage at hænge noget paa, eller fæste noget med. 2) *manubrium*, Skaft, Haandfang.

Hælni, *f. laudatio*, Roes, Berømmelse.

Hælspor, *n. vestigium calcis*, Spor efter Hælen. Hann nær ecki hælsporum hinns, *etiam in minimis minor est illi*, han er i ingen Ting hans Mage.

Hæna, *f. gallina*, en Høne. Hæna at fyrsta varpi, *pullitra*, en Høne, som første Gang lægger Æg.

Hæniz (at hænaz at einum), *favorem alicujus captare, ei adhærere*, holde sig til En, søge at vinde Ens Yndest.

Hæns, *n. pl. gallus & gallina*, Høns.

Hænsa-hús, *n. gallinarium, ornithon*, Hønsehus.

Hænsa-tré, *n. fulcrum gallinarium, v. pullarium*, Hønsepind.

Hænu-úngar, *m. pl. pullaster & pullastra*, Hønseunger.

Hæpi, *n. lubricitas*, Slibrighed.

Hæpr, *lubricus, non bene tutus*, slibrig, usikker.

Hæpinn, *idem*. Þad er hæpit, *non est tutum*, det er usikkert.

Hæpilegr, *idem*. 2) hæpinn, *balbus*, læspende i Udtalen.

Hæpilega, *non certo*, usikkert. 2) *ægre, v. periculose*, vanskeligen, farligen. Hæpilega kominn, *in periculum illapsus*, som er kommen i Fare.

Hæra, *f. cilicium*, Haarfilt, Madrats. 2) *capillus canus*, graa Haar. Hæru-seckr, *saccus cilicinus*, en Sæk, som er vævet af Haar.

Hærdr, *comatus*, haaret. 2) *canus*, graahærdet.

Hæri (at hæra), *pilare*, pille Haar. At hæra ull, *lanam pilare*, pille grove Haar fra den fine Uld.

Hæríngr, *m. clypeus, harengus*, et Skjold. 2) *asperior pars lanæ*, det grove af Ulden.

Hæriz (at hæraz), *canescere, canitiem induere*, blive graahærdet, faa graa Haar.

Hæru-kall, *m. senex canus*, en graahærdet Mand.

Hærukollr, *m. idem*.

Hærulángr, *promissis crinibus*, som har lange Haar.

Hæruskotinn, *canescens*, noget graahærdet.

Hæsi, *f. raucedo, asaphia*, Hæshed. *á* hás.

Hæsíngr, *m. gramen rarum, exsuccum*, utæt og saftløst Græs.

Hæsinn, *vid.* Hás.

Hæti, *n. hilum*, et Gran, den ringeste og mindste Ting. Ecki féck hann hæti af því, *ne hilum quidem impetravit*, han fik ikke det allermindste deraf.

Hætti (at hætta), *cessare, desistere*, holde op. 2) *periculum facere*, forsøge, gjøre Forsøg. At hætta lífi sínu, *vitæ periculum adire*, vove sit Liv i Fare.

Hættinn, *audax, it. temerarius*, dristig, *it.* uforsigtig.

Hætta, *f. periculum*, Fare.

Hætt, *periculose*, farligen. Hættilega, *idem*. Hætt er einu auga nema vel fari, *pretiosissimus lusco unus oculus*, det ene Øje staar i Fare, hvis Tingen ej spænder des bedre af, eller hvem der har kun et Øje, maa tage det saa meget bedre i Agt.

Hættulegr *v.* Hættilegr, *idem quod sequens*.

Hættr, *periculosus, præceps*, farlig.

Hættur, *f. pl. dispositio operum*, Anordning for Tjenestefolkenes Arbejde. Þar eru gódar hættur, *tempora œconomica ibi bene disponuntur*, der ere Arbejdstimerne vel inddelte.

I.

Í, *præpositio, accus. & ablat. casus, in & ad,* i. 2) í *in compositis particula diminutiva, sub,* i Sammensætning svarer det til Adverbiet noget, eller det Danske: agtig ved Enden af Adjektiva f. Ex. *sic.* íbeiskr, *subamarus,* beskagtig. ífeitt íkalldr, noget fed, halvkold o. s. v.

Já, *ita, etiam, imo,* ja.

Jábródir, *m. assentator,* Jabroder.

Jadar, *m. fimbria, margo, ora vestis,* Kant, Søm paa Klæder. 2) *ora maritima,* Strandkant, Kyst. Bláiands jadar, *ora Africæ minoris,* den afrikanske Kyst.

Jadraka v. Jordreki, *m. scolopax, numenius (nobis), major,* et Slags Sneppe (Færøisk: Jlara Kona).

Jádr v. Játadr, *ligius,* bortfæstet, tjenstpligtig. Sá er ei hálfradr, sem ödrum er jádr, *alteri obligatus, non est sui juris,* den raader ej sig selv som er bortfæstet til en anden.

Jafn, *æquus, planus,* jævn, flet, lige. Jafn á bádar vogir, *æquilibris, æquus in utramque partem,* lige stor i begge Vægtskaale, ligevægtig. Ecki er jafnt á komid med yckr, *non estis in omnibus æquales,* I ere ikke Ligemænd (i Daad eller Lykke). Jafn vid sig, *bene congruens,* forholdsmæssig, vel passende.

Jafna, *f. planities,* Jævnhed, Slette.

Jafna (at jafna), *æquare, planare,* flette, jævne. 2) jafna saman, *comparare, æquiparare,* sammenligne. At jafnaz vid, *æquipollere, æquivalere,* ligne, være ligegod.

Jafnadar-géd, *n. æquanimitas, constantia,* jævnt Sindelag, retsindig og standhaftig Tænkemaade.

Jafnadarlega, *constanter, sæpe,* tit, ofte.

Jafnadar-skifti, *n. pl. æqualis partitio,* jævn Deling.

Jafnadar-madr, *vir æquus, probus,* en retskaffen og oprigtig Mand. 2) *æqualis,* Ligemand.

Jafnadr, *m. paritas, æqualitas, it. talio,* Lighed, *it.* Gjengjeld, Lige for Lige. 2) *æqualitas,* Billighed, Retsindighed. 3) *tempus continuum,* Tidsfølge. Med jafnadi, *sæpiuscule,* sædvanligen, meget tit, mange Gange.

Jafnadr, *m. comparatio,* Sammenligning. Mannjafnadr, *comparatio hominum,* Sammenligning imellem visse Folk.

Jafnalldri, *m. coævus, æqualis,* lige gammel, jævnaldrende.

Jafnan, *jugiter,* stedse, jævnligen.

Jafn-bodinn, *par, æquus,* lig, ligestor, jævnlig.

Jafn-bolt, *æqualiter, æqua mensura* (bolli), efter lige Maal.

Jafndægur, *n. pl. æquinoctium,* Jævndøgn.

Jafndægri, *n. idem.*

Jafnframt, *eodem gradu, similiter,* med lige Fremgang, paa samme Tid eller Maade.

Jafnfætis, *pari passu,* med lige Skridt. Einginn stód hönum jafnfætis, *facile primus erat,* han overgik alle.

Jafngiarn, *æquus, justus*, billig, retfærdig. Jafnadargiarn, *idem*.

Jafngódr, *æqvalis, similis*, lige, ligestor, *it.* ubeskadiget.

Jafni, *m. æqvalis, similis*, Lige.

Jafni, *m. licopodium complanatum,(herba)*, Javne (en Farveurt).

Jafníngi, *m. vid.* Jafni, *æqvalis*, Ligemand.

Jafnkeypi, *n. contractus par, æquus*, lige Kjøb, billig Handel eller Kontrakt. *á* kaup.

Jafnkýti (at jafnkýta), *obgannire*, modsige heftig. 2) *digladiari*, kives, trættes. (kuti).

Jafnlegr, *assiduus*, idelig, jævnlig.

Jafnlega, *jugiter*, immer, stedse, jævnligen.

Jafnlengd, *f. terminus idem diei v. anniverteu. tis, proximi*, Aardag, den samme Tid eller Dag i næste Aar.

Jafnlengi, *n. idem.* Hann lifdi til jafnlengis annars dags, *ad idem tempus proximi diei vixit*, han levede til den samme Time Dagen efter.

Jafnlidá, *par potentia v. copiis*, lige Mandstærk, lige mægtig.

Jafnlitr, *concolor*, eenslyddet, som er af samme Farve.

Jafnlyndr, *constans, semper eodem affectu*, en Mand af uforanderligt Sindelag, som altid er i samme Lune.

Jafn-nær, *sine successu*, uden Folger, ligesom før, forgjæves.

Jafn-nærri bádum, *pari gradu utrique vicinus*, lige nær ved begge.

Jafnódum, *assidue, sine intermissione*, immer, uden Ophold.

Jafnoki, *m, conjux*, Ægtefælle, Ægtemage. 2) *æqvalis*, Lige, Mage.

Jafnrædi, *n. par conjugium*, Ægteforening imellem to lige Personer.

Jafnsídis, *ad latus*, ved Siden. At gánga einum jafnsídis, *latus alicui claudere*, gaa ved Siden af En.

Jafn-sætti, *n. æqva pacificatio, v. conditio paciscendi*, billigt Forlig.

Jafntamr, *æque assvetus*, lige vant til. Jafntamr á bádar hendur, *ambidexter*, som er ligesaavel vant til at bruge den venstre som den højre Haand.

Jafnvel, *etiamsi*, endskjøndt, om end.

Jafnvirdi, *n. æqvale pretium*, af lige Værdi.

Jafnvægi, *n. æqvilibrium, æqvipondium*, Ligevægt. 2) *sacoma*, Modvægt.

Jafnvigt, *f. idem.*

Jafnvægr, *æqvilibris, æqvilanx*, ligevægtig.

Jafnyrdi, *n. pl. mutua dicteria*, lige Ord paa begge Sider.

Jafnyrdi (at jafnyrda), *rationem dicteriis reddere*, besvare Skjeldsord, eller Irettesættelser paa samme Maade.

Jafn-ærr, *similis*, lig. *á* ærr. Þad var alle jafnært, *similem habuit eventum*, det var alle sammen lige meget (ↄ: det udvirkede intet).

Jag, *n. exercitatio*, idelig Øvelse. 2) *vexatio*, Plagen, Anfægten.

Jaga (at jaga), *exercere*, øve idelig. 2) *vexe-*

re, *it. venari* (aga), tumle, drive omkring, *it.* jage.

Jagan, *f. vid.* Jögun.

Jagaz (at jágaz), *exerceri assiduo labore*, slide og slæbe hele Tiden. Jagaz á sama, *eandem sæpius obtrudere cramben*, vrøvle, igjentage til den samme Ting.

Jagg, *n. exercitatio verbalis*, Ordkrig. 2) *incondita verba*, grove Ord.

Jagl, *n. identicæ nugæ*, Brøvl.

Jagsteik, *f. bis cocta crambe*, opkogt Tøj, kjedelig Igjentagelse.

Jagt, *f. venatio*, Jagt.

Jagthundr, *canis venaticus*, en Jagthund.

Jagtskip, *n. navis speculatoria, catascopium*, et Jagtskib.

Jái (jádi, hefi jád, at já *v.* jáa), *affirmare*, bejae.

Jakaferd, *f. glaciei fluxus in fluminibus & sinubus*, Drivis (især paa Elve og Indsøer.

Jaki, *m. ingens glaciei fragmentum*, et stort Stykke Is, Isklump. Hann er stödugr eins og jaki, *montis v. glaciei instar firmus eqvus*, han staar fast som en Isklump, (om Heste).

Jack, *n. vid.* Jagl.

Jacka (at jacka saman), *cumulare*, dynge sammen. *a* acka. 2) jacka, *obtuso ferro secare*, skjære med sløvt Jern. *vid.* hiacka.

Jakobs fífill, *m. senecio, foliis pennatifidis*, en Jakobsurt.

Jálkr, *m. cantherius, vulgo, eqvus duodecenni major*, en gildet Hest, Vallak, siges sædvanlig om en Hest, som er ældre end 12 Aar. *Norvegis* gielk, *eqvus castratus, veterinarius, vid.* Þiálgr, Þiálg *v.* Þiálk. *qs.* Þiálgadr *v.* Þiálkadr.

Jálma (at jálma), *strepere, tremere*, støje, knarke.

Jálmr, *m. strepitus, it. tremor*, Knagen, Knarken, Støjen, *it.* Bæven, Rystelse.

Jamla (at jamla), *queritari*, klynke, beklage. 2) *rogitare*, bede meget og flittigen.

Jánka (at jánka), *leviter annuere*, bifalde løselig.

Jáord, *n. affirmatio, consensus*, Jaord.

Japl, *n. vid.* Jódl.

Japla (at japla), *dentibus subigere, v. volvere*, tygge. Hesturinn japlar mielin, *eqvus frena mandit*, Hesten tygger paa Mundstykket.

Japp, *n. iteratio*, idelig Igjentagelse.

Jappa (at jappa), *iterare*, igjentage ideligen.

Jáqvædi, *n. assensus*, Bifald, Bejaen.

Jáqvædi (at jáqvæda), *assentiri*, bejae, bifalde.

Jarda (at jarda), *sepelire, humare*, jorde, begrave.

Jardabók, *f. index prædiatorius*, Jordebog.

Jardabygging, *f. prædiorum locatio*, Jorders Bortforpagtning, eller Bortfæstning.

Jarda-góts, *n. latifundia, prædia*, Jordegods.

Jardakaup, *n. emtio prædiorum*, Jordekjøb.

Jardan, *f. sepultura*, Jordefærd, Begravelse.

Jardar-ágódi, *m. reditus prædiani*, Indkomster af Jordegods.

Jardar-avöxtur, *m. fructus terræ*, Jordens Afgrøde, Frugt.

Jardarber, *n. pl. fraga*, Jordbær.

Jardarberialíng, *n. fragaria*, Jordbærris.

Jardar-deili, *n. pl. geographia*, Jordbeskrivelse.

Jardar-för, *f. exeqviæ*, Jordefærd.

Jardar-hnaus, *m. cespes*, Jordbylke.

Jardar-köckr, *m. gleba*, Jordklump.

Jardar-kotún, *n. lana salicis pyrolæ*, Laad eller Føn paa Vidie (Agerulde o. s. v.)

Jardar-kyn, *n. genera terræ*, Jordart.

Jardarlím, *n. bitumen*, Jordbeg.

Jardar-men, *n. cespes vivus, utraqve extremitate terræ adhærens, qvem olim jurantes subierant*, Grønsvær, fast til Jorden paa begge Ender (hvorunder de Nordiske Hedninger fordum stillede sig, naar de aflagde Ed).

Jardarmælíng, *f. geometria*, Jordmaalingskonst.

Jardar-spiöll, *n. pl. detrimentum, v. violatio fundi*, Jordspilde, Skade som paakommer eller tilføjes Jordegods.

Jardar-synir, *m. pl. terrigenæ*, Jordens Sønner.

Jardar-usli, *m. vid.* Jardar-spiöll.

Jardaskipti, *n. permutatio prædiorum*, Jordes eller Gaardes Ombytning.

Jardbann, *n. denegatio terræ, dicitur ubi nives condensatæ pastum intercludunt*, Jordens Tildækning af Sne (som hindrer Kreaturernes Udgang).

Jardbúar, *m. pl. terricolæ, terrigenæ*, Jordbeboere.

Jardeigandi, *m. prædiatus vir, dominus fundi*, Jorddrot, Proprietær.

Jardelldr, *m. ignis subterraneus*, Jordild.

Jardepli, *n. pl. solana tuberosa*, Jordæbler, Kartofler.

Jardfall, *n. terra decidua*, Jordfald, en Rifte eller Sprække i Jorden.

Jardfastr-steinn, *m. saxum*, en jordfast Klippe, eller stor Steen, der sidder fast i Jorden.

Jardfiúk, *n. ningor volans, v. repens*, Snefog, som driver langs Jorden.

Jardhús, *n. domus subterranea, hypogæum crypta, it. syrus*, en Jordkjelder, eller underjordisk Hvælving.

Jardlaus, *gramine nudatus*, bar for Græs. Hér var jardlaust mánadar tíma í vetr, *hac hyemi nivibus obruta, v. interclusa erat terra integrum mensem*, denne Vinter var Jorden en hel Maaneds Tid bedækket overalt med Sne og Is.

Jardlegr, *terrenus*, jordisk.

Jardmikill, *terrosus*, fuld af Jord.

Jardmunni, *m. spelunca*, Jordkleft, Hule.

Jardneskr, *terrestris, terrenus*, jordisk.

Jardnædi, *n. habitaculum, domus*, Bopæl med tilliggende Jord.

Jardskiálfti, *m. terræ motus*, Jordskjælv.

Jardvarp, *n. humi stratio*, Jordskuf, Nedkastelse til Jorden.

Jardvarpan, *f. idem.*

Jardvarpa (at jardvarpa), *humi sternere*, slaa omkuld, nedkaste til Jorden.

Jardvegr, *m. solum, crusta soli*, Jordbund. Hardr jardvegr, *difficilis & dura terra*, fast og haard Jordbund.

Jarg, *n. tædiosa iteratio*, kjedelig Igjentagelse, Bravlen. 2) *impudentia*, Uforskammenhed. *á* arg.

Jargan, *f. idem.* Jargr, *n. idem.* (*angl.* Jargon, *sermo inconditus*).

Jarganlega, *multoties, tædiose*, mange Gange, kjedsommeligen.

Jarganlegr, *tædiosus, it. petulans*, kjedsommelig. *it.* ublu.

Jarki, *m. exterior margo metatarsi, v. plantæ*, den udvendige Kant af Foden.

Jarl, *m. comes*, en Greve. *vid.* ar & erill. *olim ministri domestici principum ita vocabantur*, saaledes kaldtes i gamle Dage Regenternes ypperste Hofbetjente. *Sic. Atlius rex Budli filius ad suos satellites*, Kong Atle Budles Søn sagde til sine Hofmænd: Eggia ec yckr Jarlar, at auka harm stórann vífs ens veglega, vil ec þad líta, *hortor vos satellites, augere gravissimum dolorem mulieris magnificæ, id videre gestio*, jeg opfordrer Eder, I Hofmænd! til at forøge den stolte Kones store Harme, det ser jeg gjerne. *vid.* atlamál Grænlendsku.

Jarls-ríki, *n. comitatus*, Grevskab.

Jarldómr, *m. idem.*

Jarls-nafn, *n. honor v. dignitas comitis*, Greveværdighed.

Jarma (at jarma), *balare*, bræge.

Jarmr, *m bee ovium, balatus*, Faarenes Brægen. 2) *lamentatio*, Hylen, Skraalen. Fugls jarmr, *garritus avium*, Fugleskrig.

Járn, *n. ferrum*, Jærn. *olim* ísarn *v.* earn.

Járn, *n. pl. compedes ferreæ*, Jærnlænker.

Járna (at járna), *calceare, equo soleas affigere*, beslaa en Hest.

Járnadr-hestr, *equus soleatus*, en skoet Hest.

Járnbardi, *m. navis rostro ferreo v. ferrato*, et Skib med Jærngallion, jærnbeslaget Skib.

Járnboltar, *m. pl. numellæ*, Jærnbolte, Bolt og Jærn.

Járnbroddar, *m. pl. soleæ, v. clatri ferrei, ad firmanda vestigia hominum, per glaciem ambulantium*, Jærnbaand med Braadde, som bæres under Fødderne, for at man ikke skal glide paa glat Is.

Járnburdr, *m. ferri candentis gestatio, ordalium*, Jærnbyrd. At festa járnburd, *juramentum purgationis, v. ordalium offerre*, frembyde at rense sig med Jærnbyrd.

Járngiall, *n. scoria ferri*, Hammerskjæl. *vid.* giall.

Járngiörd, *f.* (um hiól), *canthus*, Hjulbeslag.

Járngrindur, *f. pl. clatri, cancelli*, Jærngitter, Tralværk af Jærn.

Járnkall, *m. vectis ferreus, rutrum*, en Jærnstang.

Járnkrókr, *m. sarculum, capreolus*, Jærnhage, Jærnkrog.

Járnklinka, *f. obex ferreus*, Jærnskaade for Døre.

Járnlitr, *m. color ferrugineus*, Jærnfarve.

Járnklömbrur, *f. postomis*, Skrueværk af Jærn, et Skruestykke.

Járnlá, *f. tricolor libella stagnantis aquæ martialis*, Vand, blandet med Jærnerts.

Járnlöm, *f. lamina ferri*, Jærnplade.

Járnmeis, *m. cribrum ferreum*, et Jærnsold.

Járnmél, *n. pl. orea, lupatum*, et Jærn-Mundstykke til Heste.

Járnmilti, *n. frustum ferrarium*, et Stykke Jærn.

Járn-nagli, *m. clavus ferreus*, Jærnsøm.

Járnnáma, *f. ferraria, ferrifodina*, Jærngrube,

Járnrekendr, *m. pl. clavi ferrei, catena ferrea*, store Jærnagler, en Jærnkjede.

Járnrendr, *vid.* Járnsleginn.

Járnrist, *f. cratis ferrea*, en Jærnrist.

Járn-ryd, *n. ferrugo*, Jærnrust.

Járn-sál, *f. homo triparcus*, en Nidding, Gnier.

Járnsleginn, *ferratus, ferro asperatus*, jærnbeslagen. Járnsleginn skiölldr, *clipeus ferratus*, jærnbeslaget Skjold.

Járnsmidr, *m. faber ferrarius*, en Smed (som forfærdiger Jærnarbejde. 2) *carabus (insectum)*, en Insekt-Art.

Járnsmídi, *n. opus ferrarium*, Jærnarbejde.

Járnsmidia, *f. officina ferraria, ustrina*, en Smede.

Járnspadi, *m. ligo ferreus*, Jærnspade.

Járnsudu neistar, *m. pl. strictura*, Gnister af gloende Jærn.

Járn-tól, *n. ferramentum*, Værktøj af Jærn.

Járn-töltur, *f. pl. vid.* Járnbroddar. *á* tölti.

Járnvardr, Járnivardr, *ferratus*, jærnbeslaget. Drekinn var allr járnvardr frá siómáli, *draco (navis) totus, á libella maris ferratus erat*, hele Dragen (Skibet) var jærnbeslagen oven for Vandet.

Járn-vír, *m. filum ferreum*, Staaltraad.

Járn-völr, *m. baculus ferreus*, en Jærnstok.

Járn-ædar (í jörd), *f. pl. venæ ferreæ*, Jærnaarer i Jorden.

Jarpr, *spadiceus, v. badius*, rødbrun, kaffebrun. 2) *subst. equus eodem colore*, en Hest af den Farve.

Jarteikn, *n. signum*, et Tegn. 2) *miraculum*, Jertegn.

Jartegn, *f.* Jarteini, *n. idem.*

Jarteikna (at jarteikna), *significare*, bemærke, betyde. Hvad jarteiknar leikr sá, *qvid indicat ludus iste*, hvad har den Leg at betyde.

Jastr, *n. nugarum strepitus*, Sludder, Bulder. 2) *strepitus v. fremitus foliorum arboris, ut & ramorum, sæviente vento*, Susen eller Knagen i Blade eller Grene paa Træer, af en stærk Storm.

Jastr, *m. ramus arboris*, en Gren, Kvist.

Jastra (at jastra), *strepere*, knarke, støje, larme. 2) *garrire*, skvaldre, sluddre.

Jata, *f. præsepe*, en Krybbe.

Jötu-bönd, *n. pl. mutuli ovilis*, Bredderækker i en Faaresti.

Játa (játadi, játti, at játa), *affirmare, annuere*, sige ja til, bifalde. Játa sig, *confiteri*, bekjende sine Forseelser. Játaz, *idem.*

Játandi, *m. confessor*, Troesbekjender.

Játari, *m. idem.*

Játan, *f. confessio*, Bekjendelse, Tilstaaelse. *alias* játan.

Játning, *f. idem.*

Játsa (at játsa), *freqventer, sæpe annuere*, bejae, bifalde igjentagne Gange.

Játsa, *assentiens*, bifaldende. Hann vard játsa, *assentit*, han gav sit Bifald.

Jaxlar, *m. pl. dentes molares, maxillares*, Kindtænder. Efstu jaxlar, *dentes sapientiæ*, de Tænder, der sidst vokse.

Jaxla-verkr, *m. siagonagra, arthritis maxillarum*, Tandpine.

Jáyrdi, *n. asseveratio*, Jaord.

I'beiskr, *subamarus*, bestagtig.

I'biúgr, *subcurvus*, noget krum.

I'boginn, *idem.*

I'búd. *f. inhabitatio*, Vaaning.

I'burdr, *m. profusio, luxus in re*, Overdaadighed, Ødselhed, (anvendt paa et Maaltid, Ret, Drik o. s. v. 2) *hami in piscem adactio*, Fiskefangst med Krog.

I'bygginn, *prudens*, forsigtig, betænksom. 2) *subdolus*, underfundig.

I'byggr, *idem.*

Idavöllr, *m. viretum*, en grøn Plads.

Idgiölld, *n. pl. talio*, Gjengjeld, Vederlag. *qs.* inngiölld.

Idia, *f. opera, labor domesticus*, husligt Arbejde. *qs.* innia, *â* inni.

Idia (at idia), *operari*, arbejde.

Idíar *v.* iflar, *f. pl. byssus lanuginosa*, et Slags meget fiint laadent Lærred. 2) *viror prati*, Engens Grønhed.

Idia-grænn, *viridis, floridus*, grøn.

I'difing, *f. intinctus*, Dyppen. I'difingar-juck, *n. embamma*, Dyppelse.

Idinn, *diligens, solers*, arbejdsom, flittig, vindskibelig.

Idiumadr, *laboriosus*, en arbejdsom Mand.

Idka (at idka), *solere, freqventare*, øve, lægge sig efter.

Idkan, Idkun, *f. exercitium*, Øvelse.

Idni, *f. sedulitas*, Flittighed, Vindskibelighed.

Idraband, *n. mesenterium*, Kraase.

Idraheill, *v.* Hraustr, *eusplanchnos*, som har gode og sunde Indvolde.

Idran, *f. pænitentia*, Fortrydelse, Anger. *â* idr.

Idrandi, *pænitens*, angrende, bodfærdig.

Idranarlaus, *impænitens*, ubodfærdig, forhærdet.

Idranarleysi, *n. impænitentia*, Ubodfærdighed, Forstokkelse.

Idra-qveisa, *f. tormina alvi, passio iliaca*, Mavepine.

Idraz (at idraz), *pænitere, resipiscere*, at fortryde, angre, *it.* omvendes. Mig idrar þess, *pænitet me*, jeg fortryder det.

Idull, *continuus*, uafbrudt, vedvarende. 2) *freqvens*, idelig. Idular föstur, *freqvens jejunium*, idelige Faster.

Idullegr, *idem.*

Idullega, *freqventer*, idelig, tit, ofte.

Idr, *n. pl. intestina, viscera*, Indvolde.

I'fylia, *f. fæta, de eqvabus dicitur*, drægtig (siges om en Hoppe).

I'færa, *f. hamus major piscatorum*, en stor Fiskerkrog.

I'gángr, *m. profusio*, Ødselhed.

I'gángs-klædi, *n. pl. induviæ*, Gangklæder.

Igda, *f. hirundo*, en Svale. *vid.* egda.

I'gilldi, *n. res æqvalis*, en lige god Ting, Mage. Sú kona var karlmanns ígilldi at breysti, *illa mulier viros fortitudine æqvabat*, det Fruentimmer var ligesaa stærk som en Mandsperson.

Igla, *f. scopelismus*, fordrejede Ansigtstræk.

Iglda, *f. echinus fæmina*, et Hun pindsvin.

Igldubrún, *f. supercilium contortum & hispidum*, rynket Pande.

Igldr, *trux, minax*, truende, gruelig.

Igli (at igla sig), *trucem induere vultum*, sætte et vredt Ansigt op, fordreje sine Ansigtstræk.

Igliz (at iglaz), *setas obvertere*, rejse Børster. 2) *vultus torvitate male minari*, paatage en truende Mine.

I'gull, *m. echinus terrestris, erinaceus*, et Pindsvin.

I'gulkér, *n. echinus maris testaceus, pomum, v. ovum marinum*, etslags Skjelfisk, rund af Skabning med udstaaende Pigge.

Igultanni, *m. ursus*, en Bjørn. *alias* jugtanni *à forma dentium*.

I'gulur, *subflavus*, gulagtig.

I'huga (at íhuga), *considerare, meditari*, betænke, overveje.

I'hugafullur, *consideratus*, tankefuld, betænksom.

I'hugan, *f. meditatio*, Betænkning, Eftertanke.

I'hugasemi, *f. idem*.

I'hugasamr, *consideratus*, agtsom, betænksom.

I'hvolfr, *cornificatus, cornuatus*, hvalt.

I'keyptr, *qvi minimi emit*, som faar for godt Kjøb. Hann þóttiz íkeyptr, *felicem mercatum se fecisse sentiebat*, han troede at have gjort et særdeles godt Kjøb.

I'korni, *m. sciurus*, et Egern.

I'klædi (at íklæda), *induere*, iføre.

I'klæddr, *indutus*, iført.

Ikt, *f. paralysis*, Gigt.

Iktir (at ikta), *sentire ictum v. singultum prorumpere gestientem*, at mærke til et Stød, (ɔ: Hikke som vil bryde ud). Þad iktir í hönum hláturinn, *ægre risum deprimit*, han kan neppe bare sig for Skoggerlatter.

Iktsiúkr, *paralyticus*, verkbruden.

Iktsýki, *f. vid.* ikt.

Il, *f. planta pedis*, Fodblad, den hele nederste Del af Foden.

I'lát, *n. vas, repositorium*, et Kar til at gjemme adskillige Ting i.

I'laungun, *f.* (þúngadra qvenna) *pica, citta*, Appetit, Lystenhed (siges især om svangre Koner).

Ilbreidr, *pansa*, som har brede Fodblade.

Ílenging, *f. desiderium*, Lyst, Langsel, Begjerlighed.

Ílengiz (at ílengiaz), *moras nectere*, forhale, dvæle, nøle.

Ilgia, *f. alce fœmina*, Hun-Elsdyr.

Ílit, *n. color cutis*, Hudens Farve. Hann er daufr ílits, *pallescit*, han har tabt sin naturlige Farve, han ser ilde ud.

Illa, *f. vomica, abscessus, digitorum paranychia*, en Edderbyld paa Fingrene.

Illa, *male*, ilde, slet.

Illakyntr, *vulgo infamis, male audiens*, berygtet, som staar i ondt Rygte.

Illa-ræmdr, *idem*. Illa til sinnis, *v.* til frids, *iniqvo animo*, ildesindet. Illa géfaz ill rád, *mali incepti, malus eventus*, onde Foretagender have ondt Udfald.

Illbrigdi, *n. malum facinus*, en ond Gjerning, et Skarnstykke.

Illdeilur, *f. pl. lites injuriosæ*, en styg Trætte, hadefulde Tvistigheder. At deila illdeilum, *mutuis injuriis certare*, at tilføje hinanden grove Fornærmelser, være i heftigt Kiammeri.

Illeppr, *m. pedule*, en Sok.

Illfengr, *neqvam malignus*, ond, slem, arrig.

Illfús, *idem*.

Illfygli, *n. mala avis*, en ond Fugl. 2) *neqvam*, et Skarnsmenneske.

Illgengr (hestr), *succussator*, en Hest, som har en haard og ubehagelig Gang.

Illgiarn, *malignus*, ond, misundelig.

Illgirni, *f. malitia*, Ondskab, Vanartighed.

Illgörd, *f. maleficium, injuria*, Fornærmelse, ond Handling.

Illgördasamr, *maleficus*, ond, ubædisk.

Illgresi, *n. lolium, zizania*, Ukrud.

Illhreisíngr, *m. neqvam*, et Skarn, ondt Menneske. *á* reisi.

Illhrysšúngr, *m. idem. pr. malæ eqvæ malus pullus.*

Illilegr, *torvus, minax*, grumtseende, truende.

Illindi, *n. pl. malitia*, Ondskab, ondt eller vrantent Sindelag.

Illíngr, *m. nebulo*, en Keltring, Skurk. Illíngasveit, *cætus nebulonum*, en Forsamling af slette Folk.

Illkunnr, *neqvitia notus*, berygtet.

Ill-lifnadr, *m. vita nefaria*, slet Opførsel, skammelig Levemaade. Hákon Jarl vard ill-lifnadarmadr, *Hacon comes in vitam nefariam prolapsus est*, Grev Haagen overgav sig til en skammelig Levemaade.

Illmannlega, *neqviter*, skarnagtigen.

Illmenni, *n. nebulo, neqvam*, et slet Menneske, en Skurk.

Illmenska, *f. malitia*, Ondskab, Grusomhed.

Illordasamr, *maledicus*, uforskammet i Munden.

Illqvittinn, *mordax*, bagtalersk. *á* qvittr.

Illqvittni, *f. mordacitas, criminatio mala*, Bagtalelse, Bagvaskelse.

Illrádr, *malignus*, vanartig, ondskabsfuld.

Illrædi, *n. malignum propositum*, ond Hensigt eller Forsæt. 2) *nefas, scelus*, Misgjerning.

Illrædis-madr, *vir sceleratus*, en Misdæder.

Illsinni, *n. mala indoles*, ondt Sindelag.

Illsinnadr, *pravæ indolis*, vanartig.

Illska, *f. malitia*, Ondskab.

Illskaz (at illskaz), *iram concipere*, blive vred, grov.

Illskiptinn, *vid.* Illfengr.

Illsku-kýli, *n. vomica*, en Edderbyld.

Illskupar, *n. flagitium*, en skammelig Handling.

Illtýngi (at illtýngia), *calumniari*, laste, bagvaske. á túnga.

Illtýnginn, *calumniator, mordax*, bagtalerfk, som taler ondt om andre.

Illúd, *f. minax vultus*, truende Mine.

Illúdlega, *torve, minaciter*, bistert, fælt.

Illúdleiki, *m. truculentia*, Grumhed, Fælhed.

Illúdlegr, *trux, torvus, minax*, gruelig, bister, truende.

Illvidri, *n. sæva, spurca tempestas*, Uvejr.

Illvidrasamr, *procellosus*, stormende, brusende, urolig.

Illvidris-kráka, *f. mala, inauspicata avis obnuncians*, en ulykkelig Fugl, Fugl som spaar Uvejr (siges og om en som spaar eller bebuder ondt). á kráka.

Illviliadr, *malevolus*, ildesindet.

Illvilia-madr, *inimicus*, en Uven, Avindsmand.

Illvilie, *m. malevolentia*, Misundelighed, Avind.

Illvirki, *m. homo maleficus*, en Misdæder.

Illvirki, *n. maleficium*, en ond Gjerning.

Illviti *v.* I'llsviti, *m. malum omen*, et slemt Varsel.

Íllr, *malus, pravus*, ond. Hönum er íllt, *ægrotat*, han er syg, (har faat ondt). Nú er íllt í sióinn, *jam plangit mare*, Søen er urolig. Pá gördiz íllt til matar, *tum ægre cibus acqviri potuit*, da blev det meget vanskeligt at faa Fødemidler.

Illyrdi, *n. maledictum*, Skieldsord.

Illyrdi (at illyrda), *maledictis insectari*, udskielde, bruge onde Ord.

Illyrmi, *n. angvis noxius*, en skadelig Snog. 2) *multitudo angvium*, en Mængde Slanger.

Illþýdi, *n. vid.* Illínga-sveit.

Ilm, *f. dea ethnicorum*, en af Hedningernes Gudinder. Ilmur, *f. idem.*

Ilma (at ilma), *fragrare*, lugte vel, give en sød Lugt fra sig. 2) *odorare*, foraarsage en behagelig Lugt. Pad ilmar, *redolet*, det lugter vel.

Ilman, *f. odoratio*, Lugten.

Ilmandi, *dulcis*, vellugtende, sød.

Ilming, *f. vid* Ilman. Ilmi, *m. vid.* Ilmr.

Ilmsætr, *prædulcis*, meget sød og behagelig.

Ilmr, *m. fragrantia, svavis odor*, Vellugt.

Ilvegr, *m. vestigium*, Spor. 2) *ima pars caligarum subtalari pedis obversa*, den Del af en Strømpe, som stöder under Foden.

Ilr, *m. calor*, *v. tepor*, Varme, Lunkenhed.

Ilþorn, *n. ungula animalium v. avium rapacium*, Kløer paa Rovdyr eller Rovfugle.

I'ma, *f. discordia*, Uenighed, Trætte. 2) *prælium, ubi dubia sors*, en Træfning, hvis Udfald er tvivlsomt.

I'ma (at íma), *dubitare*, tvivle, være tvivlraa-

til. *qs.* isa, *hodie* esa. Hann er at íma þad med sér, *dubius hæret*, han er tvivlraadig, betænker sig paa Sagen.

I'ma *f. gigas fæmina*, en Jettekvinde. I'mugustr, *mala affectio animi*, Modbydelighed, Uvillje. 2) *animus*, Sind.

Imbruvika, *f. angariarum septimana*, Tamperuge.

Imbrudagar, *m. pl. angariæ, jejunia quatuor temporum*, Tamperuge. *vid* embra.

I'mynd, *f. imago optime expressa*, nøjagtig Afbildning, et vel truffet Billede.

I'mynda (at ímynda sér), *sibi imaginari*, forestille sig.

I'myndillegr, *scurrilis, imitator*, pudserlig, som efteraber andre.

Inn, *in, intro*, ind.

Innan, *intus*, indvendig, indenfra.

Innan at, *ab intus*, inden fra.

Innanbæar, *in domibus*, inde i Huset.

Innangángr, *m. aditus, per ædes contiguas*, bedækt Gang fra et Hus eller Værelse i et andet.

Innangengr, *ab intus accessibilis*, som man kan komme til indenfra. Hér er innangengt, *per cryptas subterraneas patet hic exitus*, her kan man komme ind eller ud, til eller fra et andet Værelse.

Innan-hafnar-fat, *n. hypodytes, hypocamisium, vestis interior*, Underklædning.

Innanhandar, *in manu, v. promtu*, for Haanden, paa rede Haand. 2) *in potestate*, i Ens Magt.

Innanlands, *intra fines regionis*, indenlands.

Innan-skamms (ɔ: tíma), *brevi*, inden kort Tid.

Innan-stocks, *intra hypothyrum, v. contignationem sive domum*, i Huset.

Innantökur, *f. pl. colica*, Bugvrid, Bugløb.

Innantil, *intrinsecus, intra*, indentil, indvendig.

Innar, innra, inst, *intra, interius, intime*, inde, inderligere, inderst.

Innar-betr, *interius*, længere inde.

Innarfrá, *intra*, indenfor, indenfra.

Innar á vid, *introrsus*, indimod.

Innbirla (at innbirla), *persvadere*, indbilde, overtale, faa til at tro. Innbirla sér, *præsumere*, indbilde sig.

Inbirlíng, *f. præsumtio*, Indbildning, fast og forudfattet Tanke.

Innblástr, *m. inspiratio*, Indblæsning, Indskydelse.

Innblæs (at innblása), *inspirare*, indblæse.

Innbúi, *m. domesticus, incola*, Indvaaner.

Innbundin (bók), *liber compactus, inpactus*, indbunden (Bog).

Innbyggiari, *m. cives, incola*, Indbygger.

Innbyrdis, *mutuo*, indbyrdes. *á* bord.

Innbyrdis, *mutuus, intestinus*, indbyrdes. Innbyrdis stríd, *n. bellum civile*, Borgerkrig.

Indíaland, *n. India orientalis*, Indien.

Indíur, *f. pl. idem.*

Indíaniskr, *indus, indicus*, indiansk.

Indigó, *n. indicum anilum*, Indigo.

Inndreck (at inndrecka), *imbibere* inddrikke.

Inndrótt, *f. satellites regii*, Livvagt.

Inndæla, *f. libertas naturalis*, natürlig Frihed. 2) *voluptas*, Vellyst, Fornøjelse.

Inndæli, *n. idem*.

Inndæll, *liber, commodus*, behagelig, bekvem. 2) *familiaris*, fortrolig, føjelig. *vid.* dæll. At göra einum inndællra, *gratificare*, være en til Villje og Fornøjelse.

Inndælislegr, *commodus, it. jucundus*, behagelig, fornøjelig.

Inndælislega, *commode*, behageligen, fornøjeligen.

Inneftir, *introrsum*, indad.

Inneygr, *cælophthalmus*, huløjet.

Innfall, *n. incursio, irruptio*, Indfald (i et Land). 2) *hodie conceptus*, Indfald, Tanke.

Innfrá, *intra eminus*, længere inde.

Innfæri (at innfæra), *inferre, invehere*, indføre.

Innfærsla, *f. invectio*, Indførsel.

Inngánga, *f. ingressio, ingressus*, Indgang.

Inngángr, *m. aditus*, Indgang (til et Hus v. s. v) 2) *vestibulum*, Forgaard, Forstue.

Inngeng, (at inngánga), *ingredi, introire*, gaa ind, indgaa. At inngánga sáttmála, *ferire fœdus*, indgaa Forbund. Inngánga skilmála, *conditionem accipere*, antage visse Vilkaar, indgaa en Kontrakt.

Inngróinn, *inveteratus*, indgroet. Inngróinn vani, *habitus, mos inveteratus*, indgroet Vane.

Innhlaup, *n. refugium*, Tilflugt. Allir höfðu þeir innhlaup hiá Snorra, *his omnibus refugium erat apud Snorrium*, de havde alle Tilflugt hos Snorre.

Innhýsi (at innhýsa), *in domum recipere*, tage i sit Hus, huse.

Inni, *n. domus*, Bopæl, Hjem. 2) *lustrum ferarum*, Dyreleje. Inni, *intus*, inde, indvendig.

Inni (at inna), *narrare*, fortælle, berette. Inna frá, *idem*. Inna til vid einn, *alloqui, mentionem facere*, tale til En; omtale en Ting løselig til en anden. Inna til máls, *idem*.

Inni (at inna), *mercedem numerare*, betale. E'g á hönum gott upp at inna, *à me bene meritus est*, jeg er ham forbunden for hans Velgjerninger. Hann skal inna hinum fyri starf sitt, *hic pro labore illius mercedem numerato*, han skal lønne ham for hans Arbejde.

Innibod, *n. convivium domi*, et Gjæstebud, som holdes hjemme.

Innífli, *n. pl. viscera, intestina, pantices, splanchna*, Indvolde.

Innihalld, *n. argumentum, materia*, Indhold.

Innihelld (at innihallda), *continere, comprehendere, complecti*, indeholde. 2) *vi tenere*, holde tilbage (især med Vold eller Uret).

Innihús, *n. domus contigua*, et Værelse i Huset, *it.* Hus, som man kan komme til igjennem en Bagdør.

Innilega, *diligenter, exquisite*, inderligen.

Innilyk (at innilykia), *complecti*, indbefatte, indeholde. 2) *includere*, indelukke.

Innivist, *f. cibus domesticus*, huslig Spise.

Innkomst, *f. reditus, proventus*, Indkomst.

Innlegg, *n. subscriptio controversiæ, it. libellus memorialis*, et Indlæg for Retten, *it.* en skriftlig Erindring.

Innlendr, *indigena*, indfød, indenlandsk.

Innplanta (at innplanta), *inserere*, indpode.

Innplantadr, *insitus, insititius*, indpodet, indplantet.

Innta, Inst, *interius, intime*, indre, inderst.

Innri, Instr, *interior, intimus*, indre, inderst. (*adj.*) Innri dyr, *f. pl. posticum*, Bagdør, Gang til et andet Hus eller en anden Fløj af Huset. Innri-hurd, *f. postica*, Bagdør.

Innræti (at innræta), *radicare*, indpode, rodfæste. â rót.

Innrættr, *insitus*, indpodet, indgroet.

Innset (at innsetia), *instituere, constituere*, indsætte.

Innsetning, *f. institutio, constitutio*, Indsætning, Anordning. Innsetningar ordin, *verba institutionis sacræ cænæ*, Formular ved Alterens Sakramente.

Innsigla (at innsigla), *obsignare*, forsegle, besegle.

Innsiglan, *f. obsignatio*, Forsegling.

Innsiglanar-laun, *f. cerarium*, Forseglingspenge.

Innsigli, *n. sigillum*, Segl, Signet. At brióta frá innsiglid, *resignare, reserare*, bryde et Segl op.

Innskeifr, *varus*, Kjøvbenet indad.

Innskrifadr, *in codicem relatus*, indskrevet.

Innskrifa (at innskrifa), *in codicem referre*, indskrive.

Innstæda, *f. pecudes ferreæ, v. earum complexus, adscriptus fundo*, Jærnfæ, Inventarium. 2) *sors caput*, Tilfald, Arvedel.

Innstædu-eyrir, *m. sors, caput, summa*, Hovedlod, Arvelod, et Boes Masse.

Inntak, *n. materia, scopus, argumentum*, Materie, Indhold, Stof.

Inntaka, *f. receptio*, Indtagelse (f. Eks. af et Lægemiddel).

Inntek (at inntaka), *capere, occupare*, indtage.

Inntekt, *f. proventus, reditus*, Indtægt, Indkomst.

Innvafinn, *involutus*, indrullet, indviklet.

Innvef (at innvefia), *involvere*, indrulle, indvikle.

Innverdir, *m. pl. custodes cubiculi*, Kammerjunkere; Husets indvendige Vogtere.

Innvidir, *m. pl.* (i skipi) *compages, v. costæ navis*, Indholter i et Skib.

Innvígi (at innvígia), *inaugurare, consecrare*, indvie.

Innvirdulega, *exquisite*, nøje, med stor Flid.

Innvortis, *intrinsecus*, indvortes.

Innvols, *m. vid.* Innífli.

Innyfir, *per, it.* (*interdum*) *eurum versus*, over, *it.* ind i Landet. Innyfir fiall, *per montem, eurum versus*, ind over Fjeldet (ɔ: ind i Landet).

Innytiar, *f. pl. usus & proventus fundi*, Herlighed, Nytte, som man har af en Jord. 2) *idem ac* ítak.

I'nytia (at ínytia sér), *in usum sibi vertere*, benytte sig af, anvende sig til Nytte.

Jód, *n. proles, fœtus*, Barn, Affkom, Yngel.

Jódl, *n. volutatio cibi in ore*, Madens Omvæltning i Munden.

Jódla (at jódla), *edentuli infantis more cibum in ore volutare*, vælte Føden om i Munden (som et spædt Barn gjør).

Jódsiúk-kona, *mulier parturiens*, Barselkone, en Kone i Barnsnød.

Jódsótt, *f. dolor parturientis*, Fødselssmerter. Hörd jódsótt, *f. dystocia*, haarde Fødselssmerter.

Jól, *n. pl festum (nobis) natalitiorum christi, olim sacrificium & symposium circa initium aqvarii*, Jul.

Jóla (at jóla), *inqvinare pingvedine cibariorum & potus, ut fit in conviviis*, besudle, tilsøle.

Jóladagr, *natalis christi*, Juledag.

Jóla-skrá, *f. præsagium de temperie aeris ex duodecem diebus natalitiorum, á 24 Decembris ad 5tum Jan.*, Julemærker, Spaadom om Vejr, af de 12 Juledage. *germ.* Zwölfsnachte.

Jóla-sveinar, *m. pl. manduci brumales*, Bussemænd at skrække Børn med (maaskje forhen en Art af Julebukke).

Jólatídir, *f. pl. natilitia*, Juletid. 2) *celebratio festi natalitiorum*, Julefestens Højtideligheder. Þeir sóktu jólatídir, *sacris natalitiorum intererant*, de gik i Kirke om Julen.

Jólfudr, *ursus*, en Bjørn. *qs.* jól-munnr, *vid.* jóla.

Jóla-veitsla, *f. vid.* Jól, *lautissimum & splendidissimum convivium*, Julegjestebud, et prægtigt Gjestebud.

Jónfrú, *f. virgo*, en Jomfru, Mø. *germ.* Jungfrau.

Jónfrúdómr, *m. virginitas*, Mødom, Jomfrudom.

Jónfrú-jörd, *f. terra primigenia*, Jord, som ikke før har baaret Frugt, som dyrkes første Gang.

Jónkæri, *m. juvenis nobilis*, en Junker. *alias* júnkæri, *olim regum filii ita vocabantur*.

Jór, *m. eqvus*, en Hest. jós, jó.

Jó-rekr, *m. ursus, poetice*, en Bjørn.

Jó-reykr, *m. nubes pulveris ex eqvitatu*, Støvskyer, som opkomme formedelst megen Riden eller Kiøren.

Jórmöngandr, *m. serpens, terram ambiens poetarum, v. serpens jubatus eqvi instar*, en Slange, som de gamle sagde at omringede hele Jorden, *it.* en Slange.

Jórmöngrund, *f. universa terra fertilis*, den hele frugtbare Jord, et frugtbart Land.

Jörmönrekr, *m. bos jugalis*, en Okse, som drager Aag.

Jórtra (at jórtra), *ruminari*, tygge Drøv, tygge om igjen.

Jórtr, *n. ruminatio*, Drøvtyggen. 2) *rumentum*, Drøv. Jórtr-peníngr, *pecus ruminans*, Kvæg, som tygger Drøv.

Jótland, *Cimbria*, Jylland.

Jóstr v. Jastr, *m. ramus arboris*, Steen paa et Træ. *germ.* ast.

Jöfnudr, *vid.* Jafnadr.

Jöfnunar-hrífa, *f. sarculus*, en Rive, Ryddehakke.

Jöfr, *m. rex*, en Konge. (*á Jove*) *qs.* jöfügr, *sanctus, inviolabilis, divinus*, hellig, guddommelig, uforkrænkelig.

Jögun, *f. litigium, rixa*, Trætte, Kiv, Tvistighed. 2) *iterata rogitatio*, idelig Tryglen.

Jögunarlega, *iterum atque iterum*, heftigen, heftig og idelig.

Jögunarsamr, *litigiosus*, trættevorren, trættekjær, et Gnav.

Jökull, *m. mons glacialis*, et Isbjerg.

Jörd, *f. terra*, Jord. 2) *humus*, Muld, Muldjord. 3) *prædium*, Jordegods, Gaard.

Jörfi, *m. lutum*, Dynd, Skarn. *Norvegi adhuc terram palustrem nigram*, ɔ: *martialem præcipitatam vocant* jörme, *per notissimam metathesin m. pro f. vid. Essendrop* over Lier Sogn.

Jörp, *f. equa colorebadia*, en mørkebrun Hoppe.

Jötun, *m. gigas, cyclops*, en Jætte. 2) *scirrus cancrosus*, en krebsagtig Byld.

Jötun-heimar, *m. pl. patria gigantum, districtus Siberiæ supernus sive montanus, item Cimmeriorum terra*, Jættenes Land (maaskje den nordlige bjergige Del af Siberien, eller og Cimmeriernes Land).

Jótun-módr, *m. brutalitas*, vild Styrke, ualmindelige Kræfter, Raseri i Vrede.

Jötun-oxi, *m. staphylinus pubescens niger*, et slags Insekt. 2) *cete*, en Hvalfisk.

I'rádnings-yrdi, *vid.* rádnings-yrdi.

I'réna (at íréna), *cedere*, vige, give efter. *vid.* réna. Hann villdi ecki láta íréna, *cedere noluit*, han vilde ikke give efter.

I'r, *m. cornu, arcus*, et Horn, Bue. *vid.* yr.

I'rar, *m. pl. Hyberni*, Irlændere.

I'rland, *n. Hybernia*, Irland.

Irpa, *f. gigas, mulier, colore fusca*, en sortebrun Jettinde. 2) *lupa*, en Ulvinde.

Irpa, *f. equa colore fusca*, en sortebrun Hoppe. *vid.* jarpr.

Is, *c. turba, motus, tumultus*, Støj, Allarm, Stimmel.

I's, *m. glacies, nix concreta*, Is.

I'sa, *f. gadus squamosus minor, ore cirrato, linea laterali nigra*, en Kulle (en Havfisk). At draga ísur, *dormitare, nictare capite*, nikke, blunde. Fliót í manninn blaut ísan, *aphya ad ignem, adagium piscatorum*, fersk Kulle er snart kogt.

I'sa-lög, *n. pl. junctura glacialis*, Is.

I'sarn, *n. ferrum*, Jærn. *vid.* járn.

I'saumr, *m. opus, v. imblema acu pictum, acupictile*, udsyet Tøj, Brodering.

I's-díngull, *m. vid.* frostdíngull.

I'settr, *non imprudens*, betænksom, klog.

I's-fugl, *m. halcyon, alcedo*, Isfugl.

I's-gylldingr, *m. aselius, gadum squamosum æquans pretio*, en liden Torsk, der er af lige Værdi med en Kulle. *á ísa*.

I'ſ-högg, *n. chrymoclaſtes, glaciei conciſorium*, et Redſkab til at opbryde Is med.

Isia (at isia), *proruere*, bryde frem med Støj og Allarm. á ös *v.* is.

Isia, *f. mulier incompoſitis moribus*, en Flane, et uſædeligt Fruentimmer.

I'siá, *f. cautela*, Sikkerhed, Forſikring, *it.* Forſigtighed, Betænkning.

I'siárverdr, *cautela dignus*, ſom er værd at betænke.

I'sjónar-verdr, *idem*.

I'ſíng, *f. gelicidium, aqua aerea, congelata*, Isſing.

I'ſ-kalldr, *præfrigidus, prægelidus*, iskold.

I'ſkra (at íſkra), *fremere, fervere*, ſnyſe, bruſe. *vid.* eyſkra, öſkra. Sá hlutr íſkradi í hönum, *eam rem ægerrime tulit*, den Ting ærgrede ham ret inderlig. Verkurinn íſkrar í sárinu, *dolor in vulnere frendet*, Smerten brænder i Saaret.

I'ſkyggilegr, *ſuſpectus*, mistænkelig. 2) *umbratilis*, ſkyggefuld. 3) *umbraticus*, folkeſky, ſom holder ſig i Enſomhed.

I'ſkyllda, *f. ſervitus*, en Beſværing og Byrde, ſom ligger paa Gods eller Grund; en Rettighed. So margar íſkylldur á kyrkan í Odda í annara manna jardir, *tot ſervitutes, in fundis alienis, templum Oddenſe poſſidet*, ſaa mange Rettigheder kan Kirken paa Odde fordre af andres Jorde.

I'ſland, *n. Islandia*, Island.

I'ſlendſkr, *islandus, v. islandicus*, islandſk.

I'ſleggir, *m. pl. ſoleæ oſſeæ*, etſlags Skøjter af Heſteben. At fara á íſleggium, *ſoleis oſſeis currere*, at løbe paa Iſen med ſlige Heſtebens Skøjter paa Fødderne.

I'ſmöl, *f. glacies contrita, glarea glacialis*, ſmaa Isſtykker.

I'ſólfr, *m. urſus*, en Bjørn. 2) *nom. pr. viri.*

I'ſpen, *f. inteſtinum rectum ex bobus, arvina repletum*, Endetarmen af Kvæg, fyldt med Fidt. á ſpen, ſpenia.

I'ſtad, *n. ſtapia, ſtapes, ſtapeda, aſtraba*, Stigbøjle.

I'ſtada, *f. continentia, conſtantia*, udholdende Standhaftighed.

I'ſtödulaus, *pavidus*, frygtſom, bange.

I'ſtödulevſi, *n. pavor, puſillanimitas*, Klejnmodighed, Frygtſomhed.

I'ſtödulitill, *puſillanimis*, frygtſom, klejnmodig.

I'ſtra, *f. adeps, arvina*, Iſter.

I'ſtru-magi, *m. abdomen, homo præpinguis, epiplocomiſta*, en Iſterbug.

I'ſtr, *f. vid.* I'ſtra.

I'tak, *n. vid.* íſkyllda.

I'ta, *f. penſum operis, qvod protrudendo peragitur*, Fremſtøden i en Ryk.

I'tala, *f. æqva proportio pecudum in paſcuis*, forholdsmæſſig Mængde af Kvæg, ſom flere eje paa en Græsgang.

I'tar, *m. pl. viri præſtantes, v. laborioſi*, fortrinlige eller arbejdſomme Mænd.

I'tarlega, *follicite, v. exquisite*, nøie, flittigen.

I'ti (at íta), *trudere, pellere*, skyde frem, støde. I'ta undir, *protrudere*, skyde eller støde frem. 2) *hortari*, opmuntre, tilskynde. I'taz á, *certare*, stræbe om Kap, kappes.

I'treka (at ítreka), *iterare, rememorare*, igjentage.

I'trekan, *f. iteratio, rememoratio*, Igjentagelse.

I'tr, *eximius, præstans*, fortræffelig, ypperlig, fortrinlig. 2) *exqvisitus*, udsøgt, udvalgt. Hann spurdi bid ítrasta, *exqvisitissime qvæsiit*, han spurgte meget nøie (yderlig).

I'trmannlegr, *vid.* I'tr.

Jú, *adverbium affirmandi, quando negative qværitur*, jo.

Júbb, *n. ruma flaccescens*, slattede Bryster. 2) *vile exsuccum fænum*, Hø uden Saft og Kjerne.

Júdi, *m. Judæus*, en Jøde.

Júdaland, *n. vid.* Gydíngaland.

Júgr, *n. ruma, uber*, Yver. *alias* júfr.

Juck, *n. jusculum, jus*, Suppe.

Jula (at jula), *v.* Hiula, *vid.* Hiala, *de infantibus dicitur, quando adhuc lallare non possunt*, siges om Børn som pjaddre uden at kunne tale.

Júngfrú, *f. virgo nobilis, v. honoratior*, en adelig eller fornem Jomfru. *vid.* jónfrú.

Júngi, *m. pars cultri teres, capulum versus*, den runde Del af et Knivsblad.

Júngkæri, *m. vid.* Jónkæri.

Jurt, *f. herba*, en Urt.

Jurtagardr, *m. hortus*, en Have, Urtegaard.

Jurtagards-madr, *hortulanus*, en Urtegaardsmand.

Jurta-safn, *n. herbarium*, en Samling af Urter.

Jurta-saft, *f. succus plantarum*, Urtesaft.

Jurta-salt, *n. alcali, sal vegetabile*, Plantesalt, Ludsalt.

Justa, *f. obba*, en stor Skaal eller Bæger. Hann tók justu fulla af midi, og drack af, *obbam plenam hydromelis arripuit & ebibit*, han tog en stor Skaal fuld med Mød og tømte den.

Ixna *saliens, vitulans*, siges om Køer, som vil bespringes. *vid.* yxn. Kýrin er ixna, *vacca salit, v. marem petit*, Koen springer.

I'þrótt, *f. ars, professio*, Konst, Haandværk, Færdighed. *á* þróttr.

I'þróttamadr, *artium peritus*, en Mand, som forstaar forskjellige Konster eller Legemsfærdigheder.

Jæja! *johia, interjectio cunctantis*, ja! ja!

K.

Kád, *v. Fœtus recens natus*, et spædt Foster eller Yngel. *vid.* kód. Barna-kád, *fœtus humanus*, et spædt Barn.

Kada, *f. gallina, pullestra*, en Høne.

Kadall, *m. funis cannabinus, rudens*, et Tov. Lífkadall, *funis, v, rudens sacræ anchoræ*, Tovet til Pligtankeret.

Kadal-stigi, *m. scala stuppea*, en Redstige.

Káetta, *f. diæta*, Kahyte. *germ.* kajute.

Káf, *n. insultus ludicrus*, Gramsen.

Kaf, *n. ars urinatoria*, Dykkerkonsten. 2) *absconsio, submersio, it. profundum*, Sænkning, *it.* Dybet. At færa í kaf *v.* kaf-færa, *submergere*, nedsynke.

Káfa (at káfa), *ludicre insultare, it. volutare*, gramse paa, *it.* omvælte, ryste op. Káfa í heyi, *fœnum volutare*, ryste op i Høet.

Káfaz (at káfaz uppá), *jocose irritare*, opirre i Skjemt.

Kafa (at kafa) *urinare*, dykke, gaa under Vandet.

Kafalld, *n. ningor densus*, tyk Snefog. Nú er komit kafalld, *ningit toto cœlo*, nu sneer det stærkt.

Kafa-rekia, *f. pluvia densa*, tyk Dug.

Kafa-reykr, *m. fumus densus*, tyk Røg.

Kaffe, *n. coffea*, Kaffe.

Kaffe-baun, *f. bona, v. bonna coffeæ*, en Kaffebønne.

Kaffe-kanna, *f. rhitium coffeale, cantharus coffealis*, en Kaffekande.

Kaffe-tré, *n. jasminum arabicum, lauri foliis*, et Kaffetræ.

Kafi, *m. v.* kafn, *n. fumus densus, it. pluvia densa*, tyk Røg eller megen Dug.

Kafinn, *oneratus, it. immersus*, bebyrdet, *it.* nedsænkt. Kafinn önnum, *abysso laborum immersus*, overvældet med Forretninger, som har meget at bestille.

Kafli, *m. membrum, v. spatium*, et Stykke, Del, Rum, Plads. 2) *intervallum temporis*, Tidsrum. Köflum saman, *per intervalla, particulatim*, stykkevis, imellemstunder.

Kaf-lodinn, *toto corpore hirsutus*, haaret overalt (siges og om en Mark, naar Græsset er stort og tæt).

Kafna (at kafna), *suffocari, interclusione spiritus extingvi*, kvæles.

Kafnan, *f. suffocatio*, Kvælen. Hönum lá vid kafnan, *fere suffocatus est*, han var nær ved at kvæles.

Káffaz (at káffaz uppá), *provocare, insilire in aliquem*, angribe, udfordre, opirre En.

Kagi, *m. palus*, Kag.

Kaggi, *m. dolium, anchoræ funi, indicis loco, supernatans*, Ankerboje. 2) *liquidorum mensuræ genus*, 18 *sextarii*, en Tonde (især til Tran og Tjære), et slags Maal til flydende Ting; *angl.* kag, *dolium, cadus*.

Kái (at ká), *fœnum explicare rastro*, brede Hø ud med en Rive.

Káka, *f. placenta*, en Kage.

Káka (at káka), *negligenter attrectare*, gjøre med Skjødesløshed noget, behandle overfladisk. *frequent*: á kái.

Kackilldi, *n. massa informis*, en Klump. á köckr.

Kákl, *n. levis pulsatio*, let Banken.

Kákla (at kákla), *lente pulsare*, at banke let eller sagte.

Kál, *n. olus, crambe, caulis, brassica*, Kaal. Grænt kál, *brassica viridis, crispa*, Grønkaal. Savoy kál, *brassica subaudica*, Savoykaal. Hvítt kál, *brassica capitata alba*, Hvidkaal. Róta kál, *brassica gonylodes*, Kaalrabi. Kál rabí yfir eda undir jörd, *idem*, under eller over Jorden. Snidkál, *brassica præscissilis*, Snitkaal. Blómkál, *brassica cauliflora, pompejana, cyprica*, Blomkaal. Höfda-kál, *brassica imperialis*, Hovedkaal. Spírkál, *brassica florigera, prægnans*, Spirkaal. Krullkál, *brassica apiana, sabellica*, Kruskaal.

Kál, *n. inquinamentum*, Søl, Sudlen. *vid.* qvol.

Kála (at kála), *inquinare, oletare*, besudle.

Kala (at kala), *frigide spirare, it. frigore affici vel damnum pati*, blæse koldt, *it.* beskadiges af Kulde eller Frost. At láta kala, *chalare, terminus nauticus*, drage Sejlene ind.

Kál-át, *n. olerarium*, Kaalspisen.

Kalda-bad, *n. frigidarium*, koldt Bad.

Kalda-gaman, *n. jocus acerbus*, bitter Spøg.

Kalda-hlátr, *m. risus irascentum acerbus*, den Vredes bittre Latter. 2) *risus sardonius*, ustyrlig Latter (i en Sygdom).

Kalda-kol, *n. extinctio ignis in domibus, intermissio usus ignis*, ɔ: *desertio domus ante tempus lege definitum*, Arneildens Udslukkelse i et Hus, eller Borttagelsen fra en Gaard før Fardag eller den lovbestemte Flyttetid.

Kalda, *f. febris*, Feber, Koldesyge. Köldu-sýki, *f. idem*. Köldu-órar, *phrenesis*, Galskab, som foraarsages af hidsig Feber, Feberdrømme. Kalda, heit *v.* hitzug, *febris ardens*, hidsig Feber. Svita kalda, *elodes*, Feber, som medfører stærk Sved. Skiálfta kalda, *phriscodes*, Feber, som medfører Rysten og Bæven. Fiórda dags-kalda, *febris quartana*, fjerde Dags Feber. Dagleg kalda, *pyriochis*, daglig Feber. Uppdráttar kalda, *hectica*, tærende Feber, Svindsot.

Kalda-kul, *n. frigus*, kold Blæst, Kulde. At taka kaldakul úr vatni, *tepefacere*, at varme koldt Vand, gjøre det lunkent.

Kald-ambr, *n. molestus labor*, besværligt Arbejde.

Kalda-piss, *n. dysuria*, Koldpis.

Kalda-vell, *n. aqva, cujus calor æstate minor est quam athmosphæræ*, Kilder, hvori Vandet er koldt om Sommeren.

Kald-egg, *n. ovum subventaneum*, Vindæg.

Kald-hamra (at kaldhamra), *tudendo indurare metalla*, at tilhamre kolde Metaller.

Kaldhamran, *f. induratio*, Hamren paa kolde Metaller.

Kaldi, *m. frigus,* Kulde. 2) *austeritas,* Haardhed, Barskhed, Strænghed.

Kald-lyndr, *immitis, severus,* barsk, umild, streng.

Kaldór, *m. ferrum fragile,* skjørt Jærn.

Kaldrani, *m. clivus editior, v. promontorium aeris injuriis expositum,* en høi Bakke eller Forbjærg, udsat for Vejrets Barskhed. 2) *athlas,* Hvirvelbenet ved Halsen.

Kaldr, *frigidus,* kold.

Kal-dyr, *n. pl. fores exteriores, antica,* den yderste Dør, Fordør, Hovedindgang til et Hus.

Kaldyria, *f. pluvia frigida,* kold Regn. *á úr v.* yria.

Kaldyriulegr, *infestus, rigidus,* kold, vandkold, barsk.

Kaleikr, *m. calix,* en Kalk. *olim* kalkr.

Kálfa-spordr, *m. cauda gastrocnemii,* den nederste Del af Læggen.

Kálfbær-kú, *f. forda, vacca fæta,* en drægtig Ko.

Kalf-full kú, *idem.*

Kálfi, *m. sura,* Læggen paa Benene, Kalle.

Kálf-siúk kú, *f. vacca parturiens,* en kalvsyg Ko.

Kálf-suga, *f. placenta,* en Del af Koens Efterbyrd.

Kálfr, *m. vitulus, buculus boum, ita etiam vocantur plurium armentorum & balænarum vituli,* en Kalv, saa kaldes og Hjortes, Daadyrs, Rensdyrs og Hvalfiskes Unger. 2) *res minor in relatione ad majorem,* siges om en mindre Ting i Hensyn til en større, hvortil den hører. *Sic.* Eyar kálfr, *insula minor, majori annexa,* en liden Ø, som ligger tæt ved en større. Fialls kálfr, *monticulus, majori monti contiguus,* et lille Bjærg o. s. v.

Kálgardr, *m. hortus olitorius,* en Have, Kaalhave.

Kálgards-madr, *m. olitor,* en Urtegaardsmand.

Kálgards-spadi, *m. marra,* en Spade eller Hakke.

Kál-gresi, *n. brassica, crambe,* Kaal.

Kal, *m. flatus frigidus,* kold Blæst. 2) *noxa frigore illata,* Skade, som foraarsages af Frost. 3) *dissidium, offensa,* Usamdrægtighed, Tvedragt, Fornærmelse.

Kalinn, *frigore obrigens,* frussen.

Káljóla (at káljóla), *vid.* kala & jóla.

Kalk, *n. calx, cementum,* Kalk.

Kalka (at kalka), *calce obducere,* kalke.

Kalkbursti, *m. penicillum tectorium,* en Kalkbørste.

Kalkbleyta, *f. calcis maceratio,* Kalks Udbløde[l]se.

Kalk-jörd, *f. calx nativa,* Kalkjord.

Kálkaup, *n. lachanopolium,* Kaalkjøb.

Kalk-trog, *n. lacus, mortarium,* Kalkbænk.

Kalkún, *m. gallo; pavo,* en Kalkun.

Kalkr, *m. vid* Kaleikr.

Kall, *m. vid.* Karl.

Kall, *n. clamor,* Raab.

Kalla (at kalla), *clamare, vocare, calare,* kalde, raabe. 2) *dicere, ajere, asserere,* sige, bejae,

bifrafte. Hann kallar sig Þórd, *Theodorum se nominat*, han kalder sig Tord. Hann kalladiz heita Jón, *dixit se vocari Jonam*, han sagde, at hans Navn var Jon. Kalla á, *vocare*, kalde paa. 2) *invocare, adorare*, anraabe, paakalde. Kalla saman, *convocare*, sammenkalde. E'g kalla þú hafir vel skrifad, *ajo te bene scripsisse*, jeg siger du har skrevet vel.

Kallan, *f. vocatio*, Kalden.

Kalls, *n. jocus*, Spøg, Skjemt. 2) *irrisio*, Spot, Bespotten.

Kallsa (at kalsa), *jocose interpellare*, sige noget i Spøg, falde en saaledes ind i Talen. 2) *irridere*, udle, bespotte.

Kalls bréf, *n. codicilli officiorum*, et Kaldsbrev.

Kám, *n. macula, labes*, Smuds.

Káma (at káma), *maculare, contaminare*, besudle, smudse.

Kamar, *m. latrina, forica, camera*, et Vandhus.

Kambhús, *n. theca pectinaria*, Kamfutteral.

Kambr, *m. pecten*, Kam. 2) *carmen*, Karte.

Kamera, *n. conclave domus*, et Kammer, Værelse. (N. S.)

Kámleitr, *f. facie fusca*, som har sortebrun Ansigtsfarve. 2) *ictericus*, af skummelt Udseende.

Kampa-lampi, *m. cancer macrourus vel homaroïdes, squilla fusca*, etslags Hav-Insekt.

Kampaleifar, *m. pl. reliquiæ cibi præmorsæ*, Madlevninger, hvoraf Resten er bleven afbidt.

Kampa (at kampa), *mastigare*, tygge.

Kamphundr, *m. molossus*, en stor Hund.

Kampi, *m. barbatulus*, en som har et lidet Skjæg, stumpskjæget.

Kamrar, *m. pl. loculi, recessus secreti*, afsides Kamre.

Kámugr, *maculosus, sordidus*, smudsig, skiden.

Kampr, *m. caput parietis, anterior maceriæ pars*, udstaaende Kant af en Væg. 2) *clivus*, en Brink. *Sic.* malar kampur, *clivus litoralis*, Stenbrink eller Brink ved Stranden. 3) *mystax, labri superioris barba*, Skjæg paa den øvre Læbe.

Kana-bragd, *n. dens proræ, cui retinacula alligantur, aliis nodus, quo dens proræ induitur*, det yderste af en Baads Forstavn, hvor Tovene bindes fast, eller og den Knude hvormed dette skjer.

Kanelbörkr, *m. canella, cinnamomum*, Kanelbark.

Kanal-tré, *xylo-cinnamomum*, Kanel.

Kani, *m. prominula pars rei*, noget fremstaaende paa en Ting. 2) *rostrum*, Snabel, Snabe. 3) *cymba*, etslags Baad, en Kane. 4) *vasculum ansatum, barbarus*, et lidet Kar med Haandgreb.

Kann (at kunna), *posse*, kunne. 2) *scire, tenere*, vide, kjende. Þad kann ég þér rád, *hoc tibi consilium scio*, det Raad ved jeg for dig. Hann kunni alla stigu á Fracklandi, *omnes vias per Galliam novit*, han kjendte alle Veje i Frankerig. At kunna einum þöck, *gratias*

referre, at takke En. At kunna einhveriu illa, *ægre ferre*, være misfornøjet med noget. Hann kann þar ecki vid sig, *fordet illi locus*, han er ikke fornøjet paa det Sted, Þar kann hann best vid sig, *arridet illi locus*, det Sted behager ham bedst. Ecki mun ég kunna þig fyri þad, *non in te ob eam rem animadvertam*, jeg vil ikke beskylde dig for det.

Kanna (at kanna), *lustrare*, *it. scrutari*, beſe, *it.* lede nøje, randsage flittigen. 2) *numerare*, tælle, opregne. Kannaz vid, *agnoscere*, *it confiteri*, kjendes ved, erkjende, *it.* bekjende.

Kanna, *f. cantharus*, *barbatus*, en Kande.

Kanni, *m. pars*, *vices*, Andel, Forretning paa en andens Vegne. Hér er einginn af hanns kanna, *hic nemo pro eo v. ejus vice adest*, her er ingen istedet for ham eller paa hans Vegne.

Kanonisera (at kanonisera), *in numerum sanctorum referre*, *adorationi exponere*, kanonisere, optage En i de Helliges Antal.

Kannské, *forte*, *fortassis*, kanskje. Kann vera, *idem.*

Kanta (at kanta), *marginare*, kante.

Kantadr, *marginatus*, kantet. Margkantadr, *polyædrus*, som har mange Kanter.

Kantári, *m. cantor*, en Sanger.

Kantara-kápa, *f. toga cantorum*, en Korkaabe.

Kantaz (at kantaz á), *altercari pr. collidi*, skjendes, mundhugges, klamres.

Kantr, *m. ora*, *latus*, Kant.

Kanúkadæmi, *m. canonicatus*, Kannikedømme.

Kanúkr, *m. canonicus*, en Kannike.

Kanzelere, *m. cancellarius*, en Kantsler. (N. O.)

Kanzellie, *n. archivum*, *cancellie*, Kanselli. (N O.)

Kápa, *f. cappa*, *toga*, *pallium*, *it. velamen*, en Kappe, *it.* Klædebon.

Kapall, *n. caballus*, *equa*, en Hoppe.

Kapari, *m. pirata*, *prædo maritimus*, en Kaper. (N. O.)

Kapara-skip, *n. navis piratica*, Kaperskib.

Kapella, *f. sacellum*, *sacrarium*, en Kapel, Sakresti.

Kapellán, *f. sacellanus*, *symmysta*, Kapellan.

Kapítuli, *m. curia*, en Raadsforsamling. 2) *ædicula sepulcris superstructa*, et lille Kapel, opbygt over Ens Grav. 3) *homines ecclesiastici ordinis*, *procuratores necessitatum templi*, *& simul judices causarum matrimonii*, et Kapitul, en Forsamling af geistlige Mænd, Kirkens Forvaltere, og tillige Dommere i Ægteskabssager.

Kapital, *n. sors*, *caput*, Kapital, Hovedstol.

Kapp, *n. fervor animi*, *it. contentio*, Flid, Kappen, Nidkjærhed, Flittighed, *it.* Kiv, Trætte.

Kappalinn, *optime saginatus*, fedet, mæsket.

Kappdeilur, *f. pl. contentiones litigiosæ*, Trætter, Kiv, Strid.

Kappdrykkiur, *f. pl. compotationes contentiosæ*,

et Drikkelag, hvor den ene kappes med den anden i at drikke.

Kappel (at kappala), *summa cura saginare*, fede, mæske.

Kappgiarn, *ved.* Kappsamr.

Kappgirni, *f. contentio*, Trættekjærhed.

Kappi, *m. heros, athleta*, en Helt, Kjæmpe.

Kappmella, *f. laqveus, qvi sponte arctatur & laxatur*, en Rendeknude.

Kappmæli, *n. pl. contentio*, Kiv, Trætte.

Kappræda, *f. idem.*

Kappsamr, *contentiosus*, trættekjær, kivagtig. 2) *sedulus, industrius*, flittig, arbejdsom, nidkjær.

Kappsamlega, *certatim*, ivrigen, nidkjært.

Kappsemi, *f. contentio*, Kiv, Trætte. 2) *industria*, Flid, Flittighed, Arbejdsomhed.

Kapps-madr, *vir industrius, serius*, en flittig og virksom Mand. 2) *vir contentiosus*, en trættekjær eller paastaalig Mand.

Kapps-munir, *m. pl. contentio virium*, Kappen.

Kaprún, *n. cucullus, caputium cum collari*, en Hætte.

Kapteinn, *m. centurio, capitaneus*, en Kaptajn. (N. O.)

Kaptugi, *m. idem.*

Kapún, *m. gallus eviratus*, en Kapun.

Kar, *n. sqvalor, it. res rejicula*, Smuds, Skarn, it. en Ting, som ikke duer til noget. *pr. tomentum vile.* Kar er á kampi varum, *sqvalet mystax noster*, mit Skjæg er smudsigt.

Karaukinn, *in centonem consutus*, syet overalt.

Kardemoma, *f. cardamomum*, Kardemomme.

Kardinali, *m. cardinalis, pater purpuratus*, en Kardinal.

Karfa, *f. corbis, cophinus, sporta*, en Kurv.

Karfasta, *f. jejunium intra carinam*, en vis Faste (hos Katolikerne).

Karfi, *m. navis actuaria, in pompam adornata*, en Lystjagt, et lidet pynteligt Fartøj. 2) *cyprinus pelagicus, carpio*, et slags Havfisk, *it.* en Karpe.

Kargr, *contumax*, haardnakket, uforskammet. 2) *piger, ignavus*, lad, dorsk, doven. 3) *tenax*, karrig, gridsk.

Kargleiki, *m. contumacia*, Haardnakkenhed, Uforskammenhed. 2) *tenacitas*, Karrighed.

Karhöfdadr *crispus & fuscus crines*, som har sortladent og krøllet Haar.

Kári, *m. Æolus, v. ventus*, Vindens Gud. 2) *nom. pr. viri, stridens*, en Mands Egennavn. *alias etiam*, kár.

Karína, *f. carina, v. carena*, en vis Faste, hos Katolikerne.

Karkoli, *m. passer lævis, maculosus, platessa maculis croceo rubris*, en Rødspætte.

Karl, *m. vir*, en Mandsperson. 2) *senex*, en gammel Mand. *vulgo* kall.

Karlinna, *f. virago maritata*, en gift Kone, Manbinde.

Karl-kénni (at karl-kénna), *ad masculinum genus referre*, henføre til Hankjønnet.

Karlmadr, *m. mas*, en Mand, Mandsperson. 2) *vir fortis*, en rask Mand.

Karlkyn, *n. genus masculinum*, Hankjønnet.

Karl-línu erfdir, *f. pl. succesſio agnatica, francica*, en Arvegangsmaade fra Mand til Mand, (med Kvindekjønnets Tilsidesættelse).

Karlmanna-gægia, *f. secutuleja*, et mandgalt Fruentimmer.

Karlmanna-ſkáli, *m. andronetis, andron*, et Karlekammer, Soveſtue for Mandspersoner.

Karlmannaſtólar (í kyrkiu), *androneum*, Mandfolks Stole (i en Kirke).

Karlmannlegr, *virilis*, mandig.

Karlmannlega, *fortiter, viriliter*, mandigen, tappert.

Karlmenni, *n. vir fortis*, en ſtærk Mand.

Karlmenſka, *f. fortitudo*, Mandighed, Tapperhed.

Karl-ſyft, *f. vid.* Karlkyn. *alias* karl-ſviſt, *vid.* qvenſviſt.

Karlægr, *continue decumbens, clinicus*, En ſom ikke kan forlade Sengen, formedelſt Sygdom eller høj Alder.

Karma (at karma), *domum, v. aream in partes dividere*, gjøre Afdelinger i et Hus. *vid.* karfa *v.* kirfa.

Karmadr, *aggere v. tabulato in areas diviſus*, afdelt med en Væg eller Plankeværk.

Karmr, *m. pars, membrum domus*, en Afdeling i Huſet.

Karnadr, *m. fornicatio*, en hvalt Bygning.

Karn, *n. ramex*, Brok. Karn í ſkapi, *cholera*, Hidſighed (i Sindet).

Kárna (at kárna *v.* karna), *labaſcere*, forfalde, aftage, forværres. 2) *ſtridere*, hvine, knarke.

Karnadr, *labaſcens, non integer*, forfalden, ſvækket.

Karp, *n. contentio*, Kiv, Trætte.

Karpa (at karpa í moti), *obgannire*, knurre imod.

Karpordr, *obganniens, omnia carpens*, ſom knurrer imod, trodſig, dadleſyg.

Karra (at karra), *pectinare, pectere*, karte.

Kýrnar karra kálf ſinn, *vaccæ vitulum lambunt*, ɔ: *lingva pectinant*, Kjørene ſlikke deres Kalve, ɔ: karte dem med Tungen.

Karra (at karra), *lagopodum & anſerum stridere*, Rypers og Anders Snadren. Hurdin karrar á járnunum, *fores ſtrident, v. crepunt*, Døren knarker paa Hængſlerne.

Karri, *m. lagopus mas*, en Han-Rype. *alias* riúpkarri. 2) *carmen, pecten*, en Karte.

Karrkambar, *m. pl. pectines lanariorum*, Uldkarter.

Karſkleiki, *m. ſtrenuitas*, Raſkhed, Mandighed.

Karſklega, *ſtrenue*, raſk, hurtigen.

Karſkr *qs.* Karlſkr, *virilis, ſtrenuus*, mandhaftig, raſk.

Karta, *f. ſcabrities*, Ruhed, Hvashed. 2) *tenuior aculeus ſolearum eqvi*, en lille Pig paa Heſteſko. 3) *gemma arborum*, Knop paa Træer. *quod & norvegis olim idem eſt.*

Kartinn, *obſtinatus*, halſtarrig, ſtiv, haardnakket. *pr. pungens.*

Kart-nögl, *f. ungvis adulterina*, en knubret Nægl. Kartnögl og nióraſótr komaz ecki í himnaríki, *electis nullus remanebit nævus*, knubrede Nægle og ſkjæve Ben komme ej i Himmerig, ɔ: de Udvalgte opſtaa uden nogen Legemsfejl.

Kaſa (at kaſa), *cumulare, tumulare*, dynge ſammen, dynge paa hinanden. á kös.

Kaſadr, *cumulatus*, ſammendynget. 2) *ad primum gradum ſolutionis, v. putrefactionis redactus*, ſom ved at ligge i en Dynge er begyndt at ſtinke og raadne.

Káſsa, *f. pulmentum ex farina & aqva, qvo jejunantes ſemel per diem veſcebantur*, tynd Melgrød af Vand.

Kaſsi, *m. arca, arcula, ſcrinium*, en Kaſſe, Kiſte. Myglad var braud í kösſum Gibeoníta, *mucidus erat panis in ſcriniis Gibeonitarum*, i Gibeoniternes Kiſter var ſkimlet Brød.

Kaſt, *n. jactus, miſſio*, et Kaſt. Uppá ſídkaſtid, *tandem, ultimo jactu*, tilſidſt, paa Sidſtningen. Gott kaſt, *evobolus, jactus baſilicus, venereus*, et lykkeligt Kaſt. I'llt kaſt, *jactus infelix*, et uheldigt Kaſt.

Kaſt, *n. cóndyli, v. capita oſſium*, Ledemod, eller Knorter paa Benene i Legemet. 2) *malleolus ſe exſerens in præruptis montium*, en Ujævnhed paa en ſtejl Bjergkant. 3) *bina ſors piſcaturæ ex eodem navigio*, en dobbelt Andel eller Lod af en Baads Fiſkefangſt. 4) *palla*, en Kvindekaabe.

Kaſta (at kaſte), *jacere, mittere*, kaſte. Kaſta at einum, *obtrectare*, laſte, ſtikke paa En. Kaſta at ordi, *arguere*, irettesætte. Kaſta á ſig holdum, *pingveſcere*, blive fyldig. Kaſta fótum undir ſig, *curriculo ſe dare*, give ſig til at rende. Kaſta í naſir, *objicere*, bebrejde. Kaſta reiſi, *de ovibus dicitur, ubi lana decidit*, ſiges om Faarene, naar Ulden falder af dem. Kaſta ſteini um megn ſér, *nimia aggredi*, begynde paa Foretagender, hvilke man ikke er voxen. Kaſta teníngum, *talos jacere*, kaſte Tærninger. Kaſta um heſti, *eqvum repente retorqvere*, vende ſin Heſt pludſelig tilbage. Kaſta upp, *evomere*, brække ſig, kaſte op. Kaſta utan á ſig, *palam oſtentare*, hænge uden paa ſig (til Skue). Kaſtaz á qvedium, *invicem oſcitanter ſalutari*, hilſe hinanden løſelig. Kaſtar í kiötid, *caro alcaleſcit*, Kjødet begynder at raadne. Miklu er fyri fætur kaſtad, *multa amittuntur*, meget kaſtes bort, ſættes til. Hönum kaſtar fyri brióſt, *nauſeat*, han faar ondt for Brystet, er færdig at brække ſig.

Kaſtali, *m. caſtellum*, et Kaſtel, en Fæſtning.

Kaſtalamenn, *m. pl. caſtellani*, Beſætning i en Fæſtning.

Kaſtanía, *f. caſtania*, Kaſtanie.

Kaſtmöl, *f. glarea*, grovt Sand med ſmaa Stene.

Kaſúldinn, *vid.* Kaſadr.

Kati, *m. catinus*, et Fad. 2) *cymba*, en Baad.

Katanes, *pars aqvilonaris Scotiæ*, den nordlige Del af Skotland. *pr. cymbarum promontorium.*

Kátina, *f. lætitia solutior*, Kaadhed, Overgivenhed af Glæde.

Kátlega, *aliene*, underligen, besynderligen. 2) *solute*, skjødesløst.

Kátlegr, *alienus*, underlig, besynderlig, sær, 2) *solutus*, overgiven, glad.

Katún, *n. bombax*, Kattun. *vid.* bómull. *alias* kattún, kotún, kartún.

Kátr, *lætus*, *hilaris*, *solutus*, glad, munter, lystig.

Kaudi, *m. homuncio*, *virtute & viribus cassus*, en slet Karl, et Drog.

Kaventa v. Koventa, *f. cerevisia secundaria*, Øl af middelmaadig Styrke.

Kaun, *n. ulcus*, en Byld.

Kaup, *n. mercatus*, *emtio*, Kjøb. 2) *merces*, *v. res emta*, Varer eller kjøbte Ting. 3) *sponsalia*, Trolovelse, Fæstensøl.

Kaupa-bálkr, *m. titulus legis*, *de emtione & venditione*, Titel paa den Lovbogens Del, som handler om Kjøb og Salg.

Kaupamadr, *m. mercenarius*, en Lejesvend, Dagløner. Kaupamenn eda konur, *operæ conductitiæ*, Folk, som ere lejede til Arbejde.

Kaupa menska v. -vinna, *labor theticus*, *mercenarius*, lejet Tjeneste eller Arbejde. 2) *conditio thetica*, *mercenaria*, Dagløneres Næringsvej.

Kaupandi, *m. emtor*, en Kjøber. Kaupari, *idem*. Eins og selianda og kaupanda kémr saman, *pro lubitu contrahentium*, ligesom Kjøber og Sælger blive enige om.

Kaupa-nautr, *m. venditor*, *altera pars contractus mercatorii*, en Sælger, en af de Parter, som har sluttet Handel sammen, Kunde.

Kaupángr, *m. commeatus mercium*, Tilførsel af Varer. 2) *emporium*, en Kjøbstæd eller Handelsplads.

Kaupángs-madr, *emporus*, en Handelsmand, Indvaaner af et Kjøbstæd.

Kaupbréf, *n. instrumentum emtionis*, *tabulæ contractus*, Kjøbebrev.

Kaupbætir, *m. corollarium*, *mantissa*, Tilgift paa en sluttet Handel.

Kaupeyrir, *m. mercis*, Kjøbmandsvarer.

Kaupferd, *f. iter mercatorium*, *expeditio mercatoria*, en Handelsreise, Reise i Handelsforretninger. At hafaz vid í kaupferdum, *mercaturam exercere*, foretage Kjøbmandsreiser.

Kaupfox, *n. fraudulenta venditio*, bedragelig Handel. 2) *nugivendulus*, en Bissekræmmer.

Kaupgiarn, *emax*, kjøbsyg, kjøblysten. At vera kaupgiarn, *emtitare*, *emturire*, være kjøbsyg.

Kaupgirni, *f. emacitas*, Kjøbsyge, Kjøbelyst.

Kaupgialld, *n. præmium*, *stipendium*, Løn, Hyre.

Kaupgörníngr, *m. pactum contractus*, Kjøbekontrakt.

Kauphöndlan, *f. mercatura*, *mercatus*, Handel, Kjøbmandskab.

Kaupi (at kaupa), *emere*, *mercari*, kjøbe. Kaupa med hiónum, *sponsalia consecrare*, bringe en Ægtepagt istand.

Kauplaus, *sine præmio*, uden Belønning.

Kauplauſt, *gratis*, omſonſt, uden Betaling.

Kaupmáli, *m. contractus*, *ſpec. contractus matrimonii*, en Kontrakt, iſær en Ægtepagt.

Kaupmála-bréf, *n. tabulæ matrimoniales*, *inſtrumentum dotale*, Ægtepagt (Dokument ſom udfærdiges derom).

Kaupmadr, *m. mercator*, *negotiator*, *propola*, en Kjøbmand, Handelsmand.

Kaupmánga (at kaupmánga), *mercari*, drive Handel, prange.

Kaupmanns-bók, *f. rationarium*, en Handelsbog.

Kaupmanns-búd, *f. taberna mercatoria*, en Kjøbmandsbod.

Kaupmanns-húfa, *f. meduſa minor*, *cæruleo-violacea*, *pulmo marinus*, en Manæte eller Golpe (etſlags Sværm).

Kaupmanns-vara, *f. merx promercalis*, *proba*, Kjøbmandsvare.

Kaupöl, *n. convivium ſponſaliorum*, Fæſtensøl.

Kaupſtadr, *m. emporium*, *urbs*, et Kjøbſtæd, Handelsſtæd.

Kaup-rein, *f. locus nundinarum*, Markedsſted.

Kaupſkapr, *m. mercatus*, *mercatura*, Handel, Kjøbmandſkab.

Kaupſkip, *n. navis mercatoria*, *corbita*, et Kjøbmandsſkib. Kaupſkipmadr, *corbitor*, en Sømand, ſom farer med Handelsſkibe.

Kaupſlaga (at kaupſlaga), *negotiari*, drive Handel.

Kaupſtefna, *f. nundinæ*, Marked.

Kauptíd, *f. nundinium*, Handelstid, Markedstid.

Kaup-tún, *n. vicus*, *emporium*, en Handelsplads, Kjøbſtæd.

Kaur, *n. murmur*, *it. ſtridor*, Brummen, Suſen, Murren, *it.* Knagen, Knarken. *vid.* kurr.

Kaura (at kaura), *muſſitare*, brumme, mumle ved ſig ſelv. Þad kauradi hvör í ſínum híbýlum, *id qvisqve muſſitabat in ſuis ædibus*, enhver mumler det i ſit Hus. Þar kaurar í *ſtridet*, det knager.

Kédia, *f. torqves*, *monile*, *it. catena*, en Kjæde, Halsbaand, *it.* Lænke.

Kéf (kóf, hefi kafid, at kéfia), *ſupprimere*, dæmpe, undertrykke, kvæle.

Kéfla (at kéfla), *cylindro planare*, rulle Tøj. At kéfla lömb, *agnos capiſtrare*, at ſætte en ſpids Pind i Munden paa unge Lam, for at de ikke ſkal patte Moderen.

Kéfli, *n. baculus*, *cylindrus*, *it. palanga*, *hoſtorium*, en rund Stok, et Rulletræ.

Kéfling, *f. complanatio*, *ſpec. linteorum*, Rullen (iſær af Linned).

Keffir, *m. vid.* Kepſir.

Keikiz (at keikiaz), *recurvari*, vrides, krummes tilbage.

Keikr, *erectus animo & corpore*, opreiſt, rank, kjek.

Keila, *f. gadus dorſo monoterygio minor*, en Brosme. 2) *fæmina animalium rapacium*, Hun blandt Rovdyr. *ſic.* refkeila *vulpes fæmina*, Hunræv.

Keimr, *m. ſapor*, *ſæpius pro ingrato ſumitur*, Smag, ſom oftest Afſmag.

Keimlaus, *simplicissimi saporis*, uden Afsmag. 2) *candidus*, *integer*, oprigtig, retsindig, ærlig.

Keingr, *m.* *uncus*, *uncinus*, en Krog, Hage. 2) *gibber*, en Bulk, Puttel.

Keipar, *m. pl. vid.* Keypar.

Keipa (at keipa), *funem piscatorium reciprocare*, *ductitare*, at trække Fiskerlinen lidt op, og lade den synke igjen.

Keipnagli, *m.* *scalmus*, *v. clavus scalmi posterior*, den bageste Rorpind.

Keipnef, *n.* *scalmus anterior*, den forreste Rorpind.

Keipr, *m.* *scalmus navigii*, et Rorbrædt.

Keiri, *n.* *scutica*, *lorum terginum*, en Pidsk.

Keira (at keira), *pellere*, *loris cædere*, *trudere*, pidske, støde eller drive frem. Keira á vagni, *curru vehi*, kjøre. Keira út af flódinni, *v.* afskeidis, *exorbitare*, vige fra den rette Vej.

Keis, *m.* *aqvaliculus venter*, *stomachus exuberans*, en tyk Vom.

Keisa, *f.* *gallina*, en Høne.

Keisari, *m.* *vid.* Keysari.

Keita, *f.* *urina exolescens*, gammel Urin.

Kéckiz (at kéckiaz), *grumescere*, løbe sammen i Klumper.

Kéckr, *m.* *offa in jure v. pulte*, en Klump i Suppe eller Grød. 2) *gleba*, en Jordklump, et Stykke Jord.

Kécki, *n.* *idem.* Kicki, *n.* *idem.* *si.* hafkicki. *Balænæ genus pingvissimum*, et slags meget tykke og fede Hvalfiske.

Kél (kól, hefi kalid, at kala), *frigore rigere*, fryse (beskadiges af Frost). Hann kélr, *friget*, *v. alget*, han fryser.

Kélda, *f.* *palus*, et Kjær, Moradś, Sump.

Kéldóttr, *paludosus*, fuld af Sumpe.

Kéldu-svín, *n.* *tringa cinerea cryptarum*, *tringa disparens magicorum*, en liden Fugl, der opholder sig i Moradser.

Kélfdr, *uterum gerens*, kalvet, drægtig. Kélfd kú, *vacca fœta*, *forda*, *horda*, en drægtig Ko.

Kélfíng, *f.* *partus*, *paritura vaccarum*, Kalven.

Kélfi (at kélfa), *vitulum parere*, kalve. Kélfr skal hafa kýr um vetr fyri Pálsmessu, *vacca vitulum edidisse debet hyeme ante festum Pauli apostoli*, en Ko bør have kalvet om Vinteren før Paulsmesse.

Kélta, *f.* *gremium*, *sinus*, Skjød. *alias* költa.

Kélti (at kélta), *tussire*, hoste. *à proxime præcedenti.*

Kéltr, *m.* *tussis*, Hoste. *alias* költr.

Kém (kom, hefi komid, at koma), *venire*, komme. Koma flatt uppá, *supervenire*, komme hastig eller uformodentlig paa. Koma einum til at gráta edr hlæa, *risum vel lacrymas alicui movere*, faa En til at le eller græde. Komaz vid, *lædi*, beskadiges. 2) *animo pungi*, røres, bevæges, tage sig noget nær. Koma á loft, *elevare*, opløfte. 2) *patefacere*, aabenbare, bringe for Dagen. Koma sér vel vid alla, *gratus esse omnibus*, være yndet af alle. Komaz at raun, *experiri*, faa Prøver af, erfare. E'g kémst ei til þess, *tempus mihi non vacat*, jeg har ingen Tid dertil. Hönum

þótti eckert til koma, *nihili æstimavit*, han syntes ikke noget om det, agtede det slet intet. Áhlaup þitt kémr þér ei fyrir allt, *impetus tuus ad omnia non sufficit*, det Angreb hjelper dig ikke nok. Nú ætlar at koma á, *cælum minatur pluviam*, nu vil det til at regne. Hvad kom at hönum? *quid illi accidit?* hvad kom over ham? Ef vitnum kémr vid, *si testibus evinci potest*, om Vidner kan anbringes, dersom det kan bevises med Vidner. Þad kémr sér vel, *acceptum est*, det passer sig vel, det er kjærkomment. Þad kémr mér ecki vid, *nihil ad me*, det er ikke min Sag, det kommer mig ikke ved. Hvar kémr kapp þitt nidr? *quid fervor animi tui efficit?* hvad udvirker din Midkjærhed eller Iverighed. Mér kémr í hug, *subit animum*, det falder mig ind. Ockr kémr samen, *inter nos convenit*, vi enes om det, vi ere enige. Hann kom mestu á leid, *plurimum effecit*, han udvirkede mest. Allt mun þér fyrir eitt koma, *omnia tua consilia idem unus exitus manebit*, det kommer dig alt ud paa et. E'g kém því ecki til þín, *afferre tibi nequeo*, jeg kan ikke bringe det til dig. E'g kém mér ecki at því, *à me non impetro*, jeg kan ikke faa mig dertil.

Kémst (at komaz), *venire v. pergere posse*, kunne komme, eller komme frem. Hann komst ecki yfir um ána, *amnem transire non potuit*, han kunde ikke komme over Elven.

Kémbi (at kémba), *comere, pectere*, karte, kjæmme. Þeir kémbdu þeim ecki hæglegar tialdkúlur, *tentoria illorum invaserunt*, pr. *capita illorum verberibus male mulctarunt*, de slog dem blaa og brune i Hovedet (en figurlig Talemaade).

Kémbíng, *f. pexitas*, Kjæmmen.

Kémbi, *n. manubrium pectinis*, Haandfanget paa en Karte.

Kémbdr, *comptus*, kjæmmet.

Kémpa, *f. pugil*, en Kjæmpe. *pr. fultor.*

Kémpur, *f. pl. supremum tabulatum navis*, den øverste Brædde-Beklædning i en Baad.

Kémpíngr, *m. Telamon*, en skjægget gammel Mand. Þar sat hann kémpíng, *sculptilis instar immotus sedit*, han sad der ubevægelig som en Støtte.

Kémpu-rúm, *n. primum interscalmium navis*, Rummet imellem de to forreste Rorbænke. *hodie vulgo* háls.

Kéndr, *notus*, bekjendt. 2) *paululum potus*, lidt beskjenket, beruset. 3) *agnominatus*, opkaldt efter en anden. Hann var kéndr vid módur sína, og kalladr Ásleifar-son, *a matre agnomen traxit, & Asleifæ filius vocatus est*, han fik Tilnavn af sin Moder, og blev kaldt Aslevesson. Alldrei var hann vid konu kéndr, *quoad sciri potuit, integram servavit castitatem*, aldrig blev han beskyldt for at have havt Omgang med Fruentimmer.

Kengr, *m. curvatura*, en Krog, Hage, Bøjning.

Kengboginn, *curvus*, krumbøjet.

Kéniar, *f. pl. quæsita ratio refragandi*, Vrantenhed, Modsigelsesaand.

Kéniótt r, *impudicus carpendo, & diversa quæritando*, vranten, trodsig, opsætsig.

Kénnari, *m. præceptor, docens*, en Lærer.

Kénnandi, *m. idem.*

Kénni (at kénna), *docere*, lære (*cum dativo*). 2) *noscere*, kjende (*cum accusativo*).

Kénni (at kénna), *sentire*, føle. Kénna í brióſti um, *condolere*, ynkes over, have Medlidenhed med. Kénna til, *dolorem sentire*, føle Smerte. Kénna á, *gustare*, smage paa. 2) *sentire pati*, lide for, bøde for. Þad kénnir metnadar, *fastum sapit*, det lader stolt. Þad kénnir, *vere sapit, sentire licet*, det kan man vel mærke, det smager af. Kénna um, *imputare*, tilskrive, give Beskyldning for. Þad er þér at kénna, *tibi recte imputatur*, du er Skyld deri. Kénnir hvör ſín, þó klækilegt ſé, *dolorem omnes aversantur, quod tamen imbecillitatem prodit*, enhver hader Smerten, hvilket dog er Svagheds Mærke *).

Kénniz (at kénnaz), *vid.* kannaz vid.

Kénnidómr, *m. clerus*, Gejstlighed, Lærestand.

Kénnifadir, *m. præceptor*, en Lærer, Læremester.

Kénni-leiti, *n. locus, v. colliculus notior*, en kjendelig Høj eller Bakke.

Kénnimadr, *m. vid.* Kénnari.

Kénnimannlegr, *clericalis*, som hører til Gejstligheden.

Kénnimannſkapr, *m. officium pastorale*, et gejstligt Embede.

Kénnimerki, *n. nota, character, signum*, et Kjendemærke, Tegn.

Kénníng, *f. doctrina*, Lære, Lærdom. 2) *nota characteristica*, Særkjende, Kjendemærke.

Kénníng, *f.* (í ſkálldſkap) *prædicatum, item appellatio*, visse Benævnelser i Poesi.

Kénníngar-nafn, *nomen characteristicum*, et Navn, der gives til Særkjende, for at adskille en Mand eller Ting fra andre, eller betegne visse Egenskaber ved denne o. s. v. 2) *cognomen*, Tilnavn, Ogenavn.

Kénníngar-ſon, *filius putativus*, en formentlig Søn, som dog er uægte.

Kénniteikn, *n. vid.* Kénnimerki.

Kénni-valld, *n. magistratus ecclesiasticus, v. hierarchiæ*, den gejstlige Øvrighed.

Kénſl, *n. notio*, Kjenden, Viden, Begreb om. Einginn ber hér kénſl á hann, *nulli hic notus est*, her kjender ingen ham.

Kénſla, *f. informatio*, Undervisning.

*) I Olaf Gunlogsens Samling af islandske Ordsprog anføres dette saaledes: Kénnir hvad ſín, þó klækilegt ſé, og i almindelig Tale siges ofte: Kénnir hvör ſín þó klækiótt r ſé, (ɔ: enhver føler den Smerte eller Fortræd som ham vederfares, endskjøndt han er lastefuld, — med andre Ord: en Skurk har ogsaa Følelse.

Kénslu-laun, *n. pl. minerval, didactrum*, Betaling for Underviisning.

Kénslur, *f. pl. insimulatio*, Beskyldning, Bebrejdelse. At bera sig undan kénslum, *purgare se â criminationibus alicujus*, befri sig for en Beskyldning.

Képpi (at képpa), *certare, contendere*, kappes. â kapp.

Képpi-kéfli, *n. virga pithometria*, et Tvistens Æble, en Ting, som begiærligen søges. 2) *res exoptanda, brabeum*, en ønskelig Ting, en Ting som mange kappes om at faa.

Képpi-lyckia, *f. idem.* 2) *feliciter consummatum opus*, et lykkelig fuldendt Arbejde.

Képpinn, *contentiosus*, trættekjær.

Képpni, *f. contentio, certamen*, Kappen, Kiv, Tvistighed.

Képpr, *m. fustis, rudis, clava*, en Kølle, en Prygl. 2) *tumor, extuberantia*, en Knort eller Knude paa en Ting.

Képpr, *m. ventriculus secundus, brutorum ruminantium, reticulum*, Mave i drøvtyggende Dyr.

Képsi v. Késsir, *m. servus molestus, oblocutor*, en trodsig Tjenestekarl, en Modsiger.

Kér, *n. pl. vid.* kör.

Kér, *n. vas*, et Kar. 2) *palus*, en Sump, Morads.

Kérald, *n. vas*, et Kar.

Kérfi, *n. fasciculus, v. compages rerum minutarum*, et Kjærve, et Bundt eller sammenhængende Samling af smaa Ting.

Kérfill, *m. chærefolium*, Kjørvel.

Kéri, *m. turunda, vulneribus applicata*, en Linstav, lang Vale, (til Saar).

Kérla, *f. anus, anicula*, en Kjærling. *alias* kélla.

Kérlaug, *f. lavacrum, labrum, pelluvium*, et Bad (i et Kar).

Kérlíng v. kéllíng, *f. vid.* kérla.

Kérlíngar-elldr, *m. fumus terræ, crepitus lupi, Bovista*, et slags Fyrsvamp.

Kérlíngar-eyra, *n. fucus, folio latissimo atque crassissimo*, et slags Søtang med brede Blade.

Kérlíngar-ól, *f. lentissimus ille nervus maxillæ inferioris asellorum*, en Del af et tørret Torskehoved.

Kérlíngar-vella, *f. nebula humi repens*, tyk Taage, der holder sig ved Jorden.

Kérra, *f. carrus*, en Karre.

Kérri (at kërra upp), *exertare, extollere*, opreise, ophøie, løfte i Vejret.

Kérski, *f. jocus*, Spøg, Skjemt. 2) *scurrilitas*, Kaadhed.

Kérskinn, *salax, scurrilis, it. jocosus*, kaad, løsagtig, naragtig, *it.* skjemtsom.

Kérskni, *f. sales mordaces*, Stikgloser, bidende Spøg. 2) *animus mordax*, bittert Sindelag.

Kérskilátr, *vid.* Késkinn.

Kérskilegr, *idem.*

Kérskyrdi, *n. pl. vid.* Késkni.

Kértahiálmr, *m. lychnucus pensilis, candelabrum polymyxum*, en Lysekrone. — med tveimr liósum, *candelabrum dimyxum*, med to Lys.

— med þremr liósum, *candelabrum trimyxum*, med tre Lys.

Kértaliós, *n. candela lucens*, et brændende Lys.

Kérta-rak, *n. ellycknium*, Væge i Lys, Lysevæge.

Kértastika, *f. candelabrum*, en Lysestage.

Kérti-sveinn, *lychnophorus*, *ceroferarius*, en Kammertjener, Opvarter.

Kértr, *erectus*, opreist, reist i Vejret.

Késia, *f. gesum*, *v. gessum*, en Lanse, Kastespyd.

Kéta, *f. vid.* Kota.

Kétill, *m. ahenum*, *lebes*, *cortina*, *cacabus*, en Kjedel. 2) *nomen pr. viri.*

Kétilhrím, *n. fuligo*, Kulstøv eller Sod paa en Kjedel.

Kétlingr, *m. catulus*, en Kattekilling.

Kétta, *f. felis fæmina*, Hunkat.

Keyfa (at keyfa), *contra ningorem niti*, gaa eller arbejde sig frem i en Snedrive, eller lige imod stærk Snefog.

Keyf, *n. nisus contra ningorem*, Gang i en Snedrive eller mod Snefog. *â* kóf.

Keypar, *m. pl. ejulatus phocarum*, Sælhundetuden. *â* kópr. 2) *vagitus puerorum*, Børnesfrig, Børnetunoder.

Keypa (at keypa), *ejulare phocarum*, tude som en Sælhund. 2) *vagire puerorum*, skrige som Barn.

Keyplingr, *m. phocæna*, *nuper editus phocæ catulus*, en lille Sælhund, Sælhundehvalp.

Keysari, *m. Cæsar*, *augustus*, *rex romanorum*, en Keiser.

Kiá (at kiá), *sternarum & plurium avium more sonum conduplicare*, siges om Terner og flere Slags Fugle, naar de skrige i Hobe sammen. Kiá saman nefium, *rostra coaptare*, lægge Næbbene sammen. 2) *conferre capita*, stikke Hovederne sammen.

Kiafta (at kiafta), *maxillas movere*, bevæge Kindbenene. kiamta. 2) *nugari*, *frivola effutire*, sladdre.

Kiafta-magn, *n. loqvacitas*, Sladderagtighed.

Kiafta-skvol *v.* -skol, *n. idem.*

Kiafta-tifa, *f. mulier loqvax*, *garrula*, en Sladderkjerling.

Kiaft-fær, *vulgo* Kiaftfor, *loqvax*, sladderagtig.

Kiaft-vik, *n. canthus oris*, Mundvig.

Kiaftr, *m. rostrum*, *rictus*, *it. maxilla*, Kjæft, Tryne. Haltu á þér kiaftinum, *rigescat tibi utraqve maxilla*, *v. cave thoracem*, hold din Kjæft.

Kiafts-högg, *n. colaphus*, Ørefigen, Kindhest. At géfa kiaftshögg, *maxillare*, give Ørefigen.

Kiagg, *n. vagatus difficilis sub onere*, besværlig Gang under en tung Byrde.

Kiagga (at kiagga *v.* kiagga), *ægre sub onere procedere*, kunne neppe gaa under en tung Byrde.

Kiak, *n. vid.* Kiagg. 2) *parva securis*, en lille Økse.

Kiaka (at kiaka), *tundere*, støde, slaa stærkt paa.

Kialaz (at kialaz vid einn), *curare aliqvem*, have Omsorg for en. 2) *participare cum aliqvo*, deltage med En.

Kial-askr, *m. superior margo carinæ*, den indvendige Rand af Kjølen i et Skib.

Kial-far, *n. alveus, qvem carina navis format*, den Fure Kjølen af et Fartøj danner, hvor det slæbes over.

Kiálka-bein, *n. os maxillare*, Kjæveben.

Kiálka-filla, *f. cutis maxillæ*, Hud og Kjød paa Kinden.

Kiálka-meidur, *f. pingvissimum lardum é maxillis balænarum*, det fede Spæk af Hvalfiskenes Kjæveben.

Kiálka-skiól, *n. cucullio*, en Regnhætte.

Kiálki, *m. maxilla, mandibula*, Kjæve. Kiálki lands, *lingula terræ montosa*, en Landodde, Jordtunge. Sleda-kiálki, *jugum rhedæ, nonnunqvam osseum, é maxillis v. costis balænarum*, Slædetræer (som ofte ere af Hvalfiskes Kjæve eller Ribben. Sperrukiálkar, *contignationes supremæ domuum*, Sparrebjelker.

Kiallari, *m. cella*, en Kjelder.

Kiallara-madr, *cellarius*, en Kjeldermester.

Kial-sídur, *f. pl. assulæ, ab utroqve latere carinæ*, de Kjølen nærmeste Brader paa hver Side af den.

Kial-sog, *n. imus fundus navis, locus sentinæ*, Bunden i et Skib.

Kiammi, *m. maxilla*, Kindben.

Kiamsa (at kiamsa), *buccas volutare*, bevæge Kjævebenene.

Kiamt, *n. motio maxillarum*, Kjævebenenes Bevægelse. 2) *tussis ferina*, Dyrs Hoste.

Kiamta (at kiamta), *leviter screare*, harke, hoste lidt.

Kiánk, *n. avium vox, sp. crocitus*, Fugleskrig. 2) *facetiæ mutuæ*, gjensidigt Spøg.

Kiánka (at kiánka), *arridere*, le, smile ad.

Kiánkvís, *augur*, en Spaamand. 2) *effuse facetus*, overgiven.

Kianni, *m. vid.* Kiammi.

Kiarkr, *m. robur, fortitudo*, Mandighed, Styrke. 2) *animus*, Mod, Fyrighed.

Kiarklaus, *imbecillis*, svag, kraftesløs.

Kiarkleysi, *n. imbecillitas*, Svaghed, Mathed.

Kiarni, *m. medulla, nucleus, vis, cremor*, Kjærne.

Kiarnhafr, *m. hircus admissarius*, en Gjedebuk.

Kias, *n. adulatio*, Smigreri.

Kiasa (at kiasa v. kiassa), *blandiri*, smigre, kjele.

Kiasmáll, *blandiloqvus*, sødtalende.

Kiasmæli, *n. pl. blanditiæ*, Smigren, Sødtalenhed, Slesken.

Kid, *n. hædus*, et Kid.

Kida, *f. hæda*, Hunkid.

Kida (at kida sér), *molliter se fricare*, klø sig lidt.

Kida-hús, *n. hædile*, en Gjede- eller Kidsti.

Kida-kiöt, *n. caro hædina*, Kidkjød.

Kidlíngr, *m. hædulus*, et lidet Kid.

Kielki (at kielkia), *obniti, oggannire*, tale imod, svare trodsig.

Kielkinn, *obstinatus, oggannicns*, stiv, haardnakket. á kiálki.

Kíf, *n. lis, altercatio*, Kiv, Tvistighed.

Kífa (at kífa), *litigare*, kives.

Kífing, *f. vid.* Kíf. Þar urdu nockrar hrossakífingar, *de eqvis aliqvid litigationis intervenit*, der opstode nogle Tvistigheder angaaende Heste.

Kífingr, *m. litigator*, En som er trættekjær.

Kífinn, *litigiosus*, trættekjær.

Kífsamr, *idem*.

Kíkir, *m. dioptra, tubus opticus*, en Kikkert.

Kicki, *n. vid.* Kéckr.

Kikna (at kikna), *recurvari*, krummes tilbage. *vid.* keikr.

Kila, *f. frigida*, koldt Vand.

Kilia, *f. aura gelidior*, kold Blæst. á kali.

Kilia (at kilia), *molestare*, besvære. Nú kiliar, *aura frigescit*, nu bliver Luften kold. Hann kilr í nögl, *dolet illi frigore caro sub ungvibus*, hans Neglersodder fryse.

Kilpaz (at kilpaz), *sinuari*, slaas i Bugter.

Kilpóttr, *sinuosus*, som har mange Bugter.

Kilpr, *m flexura, sinus*, en Krumbøjning, Bugt. 2) *sp. ansula, qva manubrium mulctri annectitur*, den Hank hvormed Haandfanget fæstes til en Malkespand.

Kilting, *f. subcingulum*, Kiltebaand. *vid.* kiölta.

Kimbi, *m. subsannator*, en Spottefugl.

Kimbing, *f. dicteria, jocus invectivus*, Spotglose, Gluffe. *alias* gimbing; á gambr.

Kími (at kíma at), *deridere*, bespotte, gjøre Nar af.

Kímilegr, *jocularis, v. derisorius*, løjerlig, it. spodsk.

Kímilyrdi, *n. pl. vid.* Kimbing.

Kíminn, *derisor*, en Spotter, Spottefugl.

Kímni, *f. vid.* Kimbing.

Kindi (at kinda), *ignem alere*, nære Ilden.

Kindir, *m. ignis*, Ild. 2) *ignem nutriens*, den der nærer eller tænder Ilden.

Kíngála, *f. eqva, alveo in dorso discolore*, en Hoppe.

Kíngia, *f. fibula clitellarum*, en Hægte til en Kløftsadels Gjord.

Kíngi (at kíngia), *cervicem rotare v. incurvare*, dreje eller bøje Halsen. *alias* kinki. Kíngia nidr bíta, *glutire*, skylle en Bid ned.

Kíngr, *m. vid.* Kengr. At kippa kíngs, *curvum ad se raptare aliqvem*, rykke En vældig til sig, saa at han er faldefærdig.

Kinn, *f. maxilla, mala*, Kjæve, Kind. 2) *latus montis*, et Bjergs Skraahed.

Kinnbein, *n. pl. genæ*, Kindben.

Kinnfiskr, *m. buccula*, Kindbakke, Kjødet paa Kinden.

Kinnfiska-soginn, *facie macer*, som ser mageragtig ud, har indfaldne Kinder.

Kinnbiörg, *f.* (á hiálmi), *buccula*. den Del af en Hjelm, som skjuler Kinden.

Kinnhestr, *m. colaphus, alapa*, en Kindhest, Munddask.

Kinnrodi, *m. rubor genarum*, Rødme paa Kinderne. 2) *pudor*, Undseelse.

Kinnskær, *genas albus, (eqvus)*, en Hest som har hvid Kjæve.

Kinnstór, *bucculentus, bucco*, en som har stor Kjæve.

Kinnvángar, *m. pl.* (utan) *malæ*, (innann) *bucca*, Kindbakker.

Kinnúngr, *m. axilla navigii*, Fordelen af en Baad.

Kiói, *m. sterna (nobis) major, fusco alba, coprotheros auctorum*, en Struntjager.

Kióll, *m. tunica exterior, palliolum*, en Kjole.

Kiós, *f. convallis angustior*, en smal Dal. *â* kyós *v.* qvos.

Kióftugr, *loqvax, dicax*, som bruger mange Ord, meget snaksom, sladdervorren. *â* kiaftr.

Kiökra (at kiökra), *flebilem emittere vocem*, tale med klynkende Røst.

Kiökrandi, *flebilis, fletus*, halvgrædende.

Kiökr, *n. vox, v. sonus flebilis*, klynkende Røst.

Kiöll, *m. carina, poet. navis*, Kjølen i et Fartøj, Skibsbund, det underste af Skibet, *it.* i Poesi: et Skib.

Kiöilr, *m. tremor*, Skjælven, Rystelse. 2) *frigus internum*, indvortes Forkjølelse. At göra einum kiöll, *timorem incutere*, indjage En Skræk.

Kiöllyndr, *austerus, immitis*, umild, streng.

Kiölr, *m. carina*, en Kjøl, Skibskjøl. 2) *dorsum montis*, Bjergaas. *â forma inversæ carinæ.*

Kiör, *n. vid.* Kör.

Kiörr, *f. palus*, Morads, Sump. *gen.* kiarrar. *terra salsuosa, aquatica.*

Kippi (at kippa), *raptare*, rykke. Kippa at sér, *attrahere*, rykke til sig. Kippa sér upp vid, *mirari, ægre ferre, pr. humeros elevare*, fare sammen af Forundring, *it.* krympe sig ved. Kippir hverium í kyn sitt, *suum qvisqve genus refert, plurimi patrissant*, enhver slægter sine Forældre paa, eller ligner sine Slægtninge. Þeir kiptuz á, *attractu certabant*, de trak hver i sin Ende. Því var af hönum kipt, *fatali infortunio amisit*, det blev snappet fra ham (han mistede det). At kippaz vid, *contremescere*, fare sammen. Kippa upp, *in fasciculos colligere*, bundte.

Kippa, *f. sylloge, fasciculus, merges*, et Bundt.

Kippilyckia, *f. optima occasio capturæ, qvando laqveus in manu aucupis est, & simul fera irretita*, Rendesnore hvori Fugle fanges. Hann er kominn í kippilyckiu, *effulget illi fortuna*, han er i Snaren.

Kippíngr, *m. attractio*, Tiltrækning.

Kippr, *m. mora, impedimentum*, Ophold, Hindring. 2) *interstitium loci*, et Stykke Vej. Þeir voru gódan kipp hver frá ödrum, *aliqvid interstitium erat inter illos*, der var et godt Stykke Vej mellem dem.

Kipra (at kipra), *corrugare*, slaa Rynker paa, rynke sammen.

Kipran, *f. contractio*, Sammenkrympning, Indkniben.

Kipríngr, *m. idem.*

Kirfilegr, *compositus*, som er i Orden, sat i Lave. *á kérfi.*

Kirfilega, *composite, junctim*, ordentligen; i Sammensætning.

Kirna, *f. vid.* Strockr. *á* kiarni. 2) *gallina*, en Høne.

Kirnu-askr, *vid.* Strockr.

Kirni (at kirna), *butyrum excutere*, at kjærne. 2) *altercari*, skjendes, kives, mundhugges.

Kirni, *n. altercatio*, Klammeri.

Kirníngr, *m. aries, v. caper castratus*, en gildet Vædder eller Buk. 2) *contentio*, Kiv, Tvistighed.

Kirnir í, *micat*, det glimter, glinser. Kirnir í egg axar, *micat acies securis*, Økseng Eg glimter (eller glinser).

Kirsiber, *n. cerasum*, Kirsebær.

Kisa, *felis*, en Kat.

Kisúlegr, *sordide abblandiens*, en Smigrer.

Kista, *f. cista, scrinium, arca*, en Kiste.

Kistill, *m. cistella*, en liden Kiste, et Skrin.

Kistulegg (at kistuleggia) (lík), *loculo condere*, lægge et Lig i Kisten.

Kistu-smidr, *scriniarius*, en Snedker, en som forfærdiger Ligkister.

Kíti (at kíta), *litigare, altercari*, skjendes, mundhugges.

Kítiz (at kýtaz á), *idem.*

Kítíngr, *m. contentio*, Mundhuggen, Skjenden.

Kitl, *n. titillatio*, Kildren.

Kitla (at kitla), *titillare*, kildre. Mig kitlar, *titillum sentio*, jeg kildres.

Kiúka, *f. caseus molliculus*, en blødagtig Ost. 2) *caro sub ungvibus & ungulis*, Kjødet under Negler eller Klør. *vid.* qvik.

Kiúklíngr, *m. pullus*, en Unge. *qs.* qviklíngr.

Kláda bóla, *f. papula*, en Hedeblegne, Vable.

Kláda-hrúdr (hvítr), *m. vitiligo*, fnatagtig Spætte paa Kroppen.

Kláda kroppr, *scabiosus*, fuld af Skab, fnattet.

Kláda-smyrsl, *n. pl. medicamenta psorica*, Fnatsmørelse.

Kláda-vos, *n. impetigo, depetigo*, Skab, Skurv.

Kládfelldr, *scabiosus*, fnattet.

Kládugr, *idem.*

Kláda-þrimlar, *m. pl. epinyctides*, fnatagtige Hævelser.

Kládi, *m. pruritus, psora*, Kløen, Krillen. 2) *scabies*, Fnat, Udslæt. Þurra-kládi, *scabies sicca*, tør Fnat.

Kláfr, *m. corbus, cophinus, clatrum vectorium*, en Kurv eller Kasse, hvori noget føres paa Heste.

Klafi, *m. bifurcus varus, furcula, qva boves palo alligantur*, trekløftet Stykke Træ, hvorved man binder Stude og Kjør i Stalden. *vid.* klofi.

Klaga (at klaga), *accusare, in jus vocare*, klage, anke paa, paaanke.

Klaga, *f. accusatio*, Klage, Paaanke, Klagemaal. Klögumál, *n. pl. idem.*

Klagan, *f. idem.*

Klagari, *m. accusator, actor*, en Klager.

Klak, *n. clangor avium*, Fugleskrig. Klak nam hann fugla, *clangorem v. sonum avium didicit intelligere*, han lærte at udtyde Fugleskrig.

Klaka (at klaka), *clangere*, klinge, skralde, kladske. Klaka uppá börn, *manibus clangere pueris*, kladske med Hænderne for Børn.

Klakahnaus, *m. gleba congelata*, en frossen Jordklump.

Klaki, *m. terra congelata*, frossen Jord. Þad kom hönum á kalldann klaka, *hoc eum in exilium ejecit, domum ejus exedit*, det drev ham fra Hus og Hjem, bragte ham i Elendighed,

Klackr, *m. rupes, it. nubes pyramidatæ*, en opstaaende Klippe, *it.* toppede Skyer. 2) *palus v. paxillus clitellarum*, en Pind eller Pig paa en Kløftsaddel, til at hænge Byrden paa.

Klacka-ský, *n. pl. nubes pyramidatæ*, toppede Skyer.

Klackseckr, *m. mantica, pera, facciperium*, en Taske, Madpose, Randsel.

Klaklaust, *sine querela, v. damno*, uden Klage, Skade eller Forlis.

Klám, *n. obscœnitas, fescennia*, Utugtighed, uanstændige Ord, smudsige Ord.

Klambra (at klambra), *qvam rudissime cumulare v. construere, sc. parietem*, opdynge eller opkaste (især en Jordvæg) uden Flid og Kunst.

Klambrar-veggr, *m. agger, ex frustis glaciei raras, & non solidus*, en utæt og skrøbelig Væg af frossen Jord eller Jésstykker.

Klambra, *f. frustum glaciei*, et Jésstykke.

Klambr, *n. idem*.

Klamburslegr, *rudis, inscitus*, ubehøvlet, grov.

Klámfenginn, *obscœnus*, grov, som bruger skammelige og uanstændige Ord.

Klámhögg, *n. ictus contumeliosus, vulnus obscœnum, per nates transversas*, Hug eller Saar som anbringes paa Legemets hemmelige Steder.

Klámhöggvinn, *medias cæsus nates*, som har faaet et saadant Hug eller Saar.

Klampi, *m. fibula, it. subscus*, en Hagte, *it.* en Knag, en Liste til at sætte Fjæle sammen med.

Klámtal, *n. verba fescennina prætextata*, utugtig Tale.

Klámvísur, *f. pl. versus fescennini*, utugtige Viser.

Klámyrdi, *n. pl. verba impudica*, ukydske Ord, smudsig Tale.

Klámyrdtr, *verbis obscœnus*, smudsig i Ord og Tale.

Klandra (at klandra), *damno afficere*, tilføje Skade.

Klandradr, *afflictus*, som har lidt Skade.

Klandr, *n. damnum jactura*, Skade, Tab, Forlis. 2) *periculum, persecutio*, Fare, Forfølgelse.

Klapp, *n. palpus, palpitatio*, Klappen. 2) *sculptura*, Udhuggen.

Klappa (at klappa), *palpare, manibus mulcere,* klappe. 2) *scalpere, it. tundere,* udhugge, *it.* banke. Klappa um, *contrectare,* stryge, klappe paa. 2) *finem imponere, perficere,* bringe til Ende, fuldende.

Klápr, *m. rude vas, v. instrumentum rusticum,* et grovt Kar eller Redskab.

Klár, *clarus, mundus, purus,* klar, ren, ublandet.

Klár, *n. resina lactea, gluten,* tyndet Lim.

Klár, *m. equus, clitellarius, veterinarius,* en Hest, Øg, Arbejdshest.

Klár, *rutrum, sarculum,* en Hakke, Ryddehakke.

Klára (at klára), *purgare, mundare,* klare, rense. Klára reikníng, *nomina solvere,* klarere en Regning.

Klárvígr, *servili modo pugnans, paletans, rastro pro armis utens,* som slaas paa Trælles eller Bondeknoldes Vis, ɔ: med Hakker o. s. v. *hodie vulgo organoclastes,* den som brækker de Redskaber, hvilke han skal bruge.

Klaret, *n. claretum, vinum hippocraticum,* Klaret 2) *qvibusdam. hydromel, aqva mulsa,* Mød.

Klas, *n. cento,* Flikværk, sammensyte Pjalter. 2) *rudis sutura,* grov Syning.

Klasbardi, *m. cento,* sammenflikket Tøj, Flikværk.

Klasadr, *centonarius,* sammenlappet, flikket.

Klasi, *m. junctura, nexus,* Forbindelse, Sammenføjning. 2) *cento,* Flikværk. 3) *racemus,* Klase. Eya-klasi, *insularum nexus,* en Samling af mange Øer som ligge tæt ved hinanden. Skéria-klasi, *syrtium junctura,* en Samling af Skjær. Bóta-klasi, *m. cento,* mange sammensyte Lapper.

Klasa (at klasa), *centones consuere,* sammenlappe.

Klastra (at klastra), *syllabatim legere, syllabizare,* læse stavelsevis. 2) *rudissime opus peragere,* jaske et Arbejde af.

Klastr, *n. syllabica lectio, legendi rudimenta,* Læsning stavelsevis. 2) *rudis compactio,* grov Sammenføjning.

Klatra (at klatra), *amittere, abjicere,* tabe, miste.

Klatr, *n. res viles, rejectaneæ,* uduelige Ting.

Klauf, *f. ungula fissa,* en Kløve. 2) *riparum fauces,* Kløft i en Bakke eller Klippe.

Klauf, *f. idem qvod* greip. Kolbeinn féck sár í ilina nedan, og skar úti klaufina vid stóru tá, *Kolbeinus volam plantæ pedis confossus est, nec prius vulnus desiit, qvam perrumperit per intercapedinem hallucis,* Kolben fik et Saar i Fodbalden, som gik ud i Aabningen ved den store Taa.

Klaufi, *m. bos,* et Nød, Kløvdyr. 2) *olim nom. pr. viri.*

Klaufalegr, *infrunitus, pr. taurinus,* dum eller klodset som en Stud.

Klaufdýr, *f. pl. dionycha, animalia ungula bifida,* Kløvdyr.

Klaufhamar, *m. malleus ungulatus, marculus,* en kløftet Hammer.

Klausa, *f. clausula, sententia, periodus*, en Sætning, Periode (i Stil).

Klaustra-fólk, *ascetæ*, Klosterfolk.

Klaustra-mey, *asceteria*, en Nonne, Klosterjomfru.

Klaustr, *n. claustrum, cœnobium, asceterium*, et Kloster.

Klaustr-halldari, *m. cœnobii conductor, cœnobiarcha secularis*, en Klosterholder (saaledes kaldes Forpagterne af de sekulariserede Klostergodser i Island).

Klefi, *m. cella, penuarium*, et Forraadskammer.

Kleggi, *m. fæni condensati strues*, en meget fast Høstak. 2) *massa compacta alicujus rei*, en sammendynget fast Masse.

Klek (klak v. klok, at klaka), *clangere*, skralde, skrige som en Ørn.

Klek (klakti, at klekia út), *fœtare, ovis incumbere*, udklække, ligge paa Æg.

Kleima, *f. macula*, en Plet, Klik. 2) *vulnusculum, plaga*, en Skramme, lidet Saar.

Kleimi (at kleima), *lædere, vulnerare*, saare let, blessere. 2) *illinere, maculare*, sætte Klik paa, besudle.

Kleipr, *angustus, in extremis*, knap, som er paa det sidste. (klíp). Nú er komid í kleipann tíma, *novissimum tempus est*, nu er Tiden bleven knap.

Klembrar (at klembra), *congelascere*, sammenfryse, fryse haardt sammen.

Klembrur, *f. pl. vid.* Klömbrur & Klambra.

Klemmi (at klemma), *coarctare*, klemme, trykke.

Klemma, *f. angustiæ, res arctæ*, Klemme.

Klén v. Klien, *parvus, tener*, lille, knap.

Klenódiur, *f. pl. clenodia, res pretiosæ*, Klenodier, Kostbarheder. (N. O.)

Kleppr, *m. tumor, nodus*, en Knort, Knude.

Kleppheftr, *m. buricus*, en liden Hest, Krallik.

Kleprar, *m. pl. stiriæ congelatæ*, Istappe, Egler.

Kleprar (at klepra), *congelascere*, fryse sammen.

Kleprótt, *inæqvalis, nodosus*, knortet.

Klerkdómr, *m. clericatus*, en Gejstligs Embede eller Værdighed. 2) *doctrina*, Lærdom.

Klerkr, *m. clericus*, en Gejstlig, en Klerk. 2) *doctus*, en Lærd. Klerkraffettr, *ad communionem laicam amandatus*, en affat Klerk.

Klerklegr, *clericalis*, Gejstlig, vedkommende Klerke eller boglige Kunster.

Klessi (at klessa), *linere, illinere*, paasmøre, bestryge, klakke.

Klessa, *f. litura*, Paasmørelse, Overstrygelse, en Klik.

Klessingr, *conglutinatio*, Sammenklining.

Klestr, *liturus, illinitus*, overstrøget, klakket.

Kletti, *n. scroti v. clitoridis pingvedo*, Fedme ved Avlingsdelene. 2) *massa compacta, cujuscunqve pingvedinis*, et haardt Stykke Fedt.

Klettr, *m. scopulus, rupes, saxum*, en Klippe.

Kletta skorur, *f. pl. fauces rupium*, Bjergklefte.

Kleyf, *f. clivus, pr. fissura rupium*, en Brink, Klippebakke.

Kleyfar, *f. pl. pilæ, fauces*, Bjergklefter, Klippebakker.

Kleyfr, *fissilis*, let at kløve, som lader sig flække.

Klía, *f. naucea*, Vammelse, Ekkel. Klíu-lækníngar, *medicamenta antemetica*, Lægemidler mod Vammelse.

Kliádr, *expeditus*, fuldført, tilendebragt. Kliádr er sá vefr, *expedita est tela*, den Væv er tilendebragt.

Kliái (at kliá), *expedire, laxare*, gjøre færdig. Kliái út, *at finem perducere*, fuldbringe, bringe til Ende.

Kliá-griót, *n. saburra telæ erectæ*, Stene til at stramme Rendegarnet i en islandsk Væverstol.

Kliár, *m. idem. in pl.* Kliáir.

Klíar (at klía), *nauseare*, væmmes. Hann klíar, *nausea illi movetur*, han væmmes.

Klíd, *f. una explicatio telæ, demensum*, et Stykke Tøj som er under Vævning, en Opgave af Arbejde i en vis Tid.

Klid, *n. garritus*, Kvidren.

Klidan, *f. idem.*

Klidr, *m. idem.* 2) *susurrus*, Susen, Surren. Árklidr, *susurrus amnis*, Aaens Susen. Fugla-klidr, *garritus avium*, Fuglekvidren.

Klida (at klida), *tædiose iterare eadem*, at vrøvle, gjentage en og samme Ting paa en kjedsommelig Maade.

Klif, *n. clivus, it. trames*, Brink, *it.* en Klippesti.

Klif, *f. fascis, sarcina*, en Rejsebylt, Byrde (især for Heste). *in pl.* klifiar.

Klifa (at klifa), *transcendere*, klyve eller klavre. 2) *iterare*, igjentage. *Sic.* Magnús Kóngur Berbeinn: aud hefic minn þann er mönnum margteitum réd ec veita, húf lét ec klöckvann klifa kólgur, illa fólginn, *opes meas male collocavi, quas in homines lascivientes profudi; flexiles naves transcendere feci fluctus*, jeg har anvendt det Gods ilde, som jeg har uddelt til udsvævende Mennesker; jeg har ladet de bøjelige Skib klyve frem over de skummende Bølger. Klifa á, *tædiose iterare v. repetere*, vrøvle, vaase idelig om det samme.

Klifberi, *m. clitellæ*, en Kløftsadel.

Klifbær, *par sarcinis ferendis*, som er istand til at bære en klækkelig Byrde. Klifbært dyr, *animal sarcinarium*, et arbejdsført Lastdyr.

Klifia (at klifia), *sarcinas imponere*, lægge Last paa.

Klifia hestr, *eqvus clitellarius, caballus sagmarius*, en Hest der bærer Bylter eller Byrder.

Klifra (at klifra), *manibus & pedibus clivum ascendere*, klavre.

Klifraz (at klifraz), *idem.*

Klicka (at klicka), *maculare*, sætte Klik paa, klakke.

Klickr, *m. macula*, en Klik, Plet.

Klíndr, *illinitus maculatus*, besudlet, tilsmurt.

Klíngi (at klíngia), *tinnire, clangere*, klinge.

Klíni (at klína), *illinire*, oversmøre, overstryge. 2) *inqvinare*, besudle, smøre, kline.

Klíníngr, *m. lætamen terræ*, Gjødning, Klining. 2) *illinamentum*, Oversmørelse.

Klíníngsleir, *m. lutum*, Dynd, sej Jord eller Beg.

Klinka, *f. obex, vectis suapte rotatilis*, en Klinke.

Klip (at klípa), *torqvere*, knibe.

Klípa, *f. angustiæ*, Klemme. 2) *res arctæ*, Knibe, knappe Ting. 3) *particula rei mollioris*, en Smule af blode Ting, f. Ex. Smør. At komaz í klípu, *ad incitas redigi*, komme i Knibe.

Klípi-töng, *f. forceps dentata*, en Knibtang.

Klippi, *n. massa*, en Klump, Masse.

Klippi (at klippa), *tondere, it. secare*, klippe, beklippe, *it.* skjære.

Klippíng, *f. tonsura*, Klippen, Klipning.

Klippíngr, *m. pellis tonsa*, klippet Skind.

Klippur, *f. pl. forfices*, en stor Sakš.

Klístra (at klístra), *glutinare*, klistre.

Klístr, *n. gluten, lutum*, Lim, Klister. 2) *inutilis iteratio operis*, Flikkeri, Flikkeværk. 3) *clyster*, Klyster.

Klitti, *n. media pars braccarum, qvæ pudenda tegit*, den Del af Bukserne som bedækker Skrævet. *vid.* kletti.

Klittur, *f. pl. idem.*

Kló, *f., in pl.* klær, *ungvis, ungula multifida*, en Klo. 2) *ramus fruticis*, en Gren af Ris eller Lyng. *alias* língkló. 3) *qvicqvid multifidum est*, enhver Ting, der har mange smaa Grene. At hafa allar klær úti, *omnia tentare*, forsøge alle Ting, hjelpe sig frem ved alle Slags Midler. *pr. undiqvaqve omnia rapere.*

Kló (á segli), *pes (veli)*, Skjød paa et Sejl.

Klóaz (at klóaz), *ungvibus certare*, klaaes, stride med Kløerne. Öndverdir skulu ernir klóaz, *adversis rostris aqvilæ certant*, naar Ørnene slaaes, skulle de vende Næbbene mod hinanden. *Hostis sit hosti, facie qvam tergo notior*, en Krigsmand bør heller vende Ansigtet end Ryggen mod sin Fiende.

Klódýr, *n. animal rapax*, Rovdyr.

Klof, *n. femorum intercapedo*, Skrævet.

Klofa (at klofa), *femora distendere*, udstrække Laarene fra hinanden.

Klofa-kélling, *f. bifurca, varrus*, en Kløft, en tvegrenet Stavre.

Klófar, *n. vestigium ungulæ fissæ*, Spor efter en Kløve.

Klofa-rót, *f. radix bifurca*, en tvegrenet Rod.

Klófesti, *n. qvantum una vice aves rapaces ungvibus arripiunt*, saameget som Rovfugle paa en Gang kan gribe med Kløerne. At koma klófesti á, *rapere, in potestatem redigere*, faa fat paa, faa i sin Magt.

Klofi, *m. fissura, it. furca*, en Kløft, Sprække, *it.* en Gaffel. 2) *trames, incitæ*, en snæver Vej, smal Sti. 3) *fores*, Dør. Þar var hurd hnigin á klofa, *janua ibi fores occlusit*, der var Døren lukket til.

Klofinn, *fissus, it. discuneatus*, kløvet, sprækket, *it.* splittet itu ved Kiler.

Klofna (at klofna), *dissolvi*, skilles ad, løses fra hinanden.

Klofníngr, *m. res diffissa*, en Ting, som er kløvet i Stykker, skilt fra hinanden.

Klofníng, *f. fissio*, Splitten, Kløvning.

Klókindi, *n. pl. prudentia, solertia*, Kløgskab.

Klóklega, *callide*, fornuftigen, klogeligen.

Klóklegr, *prudens*, klog, forstandig.

Klókleiki, *m. vid.* Klókindi.

Klókskapr, *m. idem.*

Klókr, *prudens, it. callidus*, klog, *it.* listig, underfundig.

Klór, *n. fricatio*, Klaaen, Kradsen, Gniden.

Klóra, *f. laceratio cutis, ex unguibus*, Ridse paa Huden.

Klóra (at klóra), *fricare, scabere*, klaa, rive, kradse, gnide.

Klósegi, *m. nubes oblongæ variores & continuentes, prosagæ tempestatum*, aflange tynde Skyer, der som oftest ere Tegn til forestaaende Storm.

Klót, *n. capulus ensis v. globulus capuli*, et Kaardefæste, eller Knap paa Haandgrebet.

Klóúngr, *m. lichenum species*, en Art Fjeldmos.

Klóþáng, *n. fucorum species*, etslags Tang.

Klögun, *f. querela*, Klage.

Klögumál, *n. pl. idem*, Klagemaal.

Klök (at klökva), *flebili sono proferre*, udsige med klagelig Røst.

Klöckr, *flexibilis, flexilis*, bøjelig. 2) *pusillanimis*, klejnmodig. 3) *voce tremulus*, som har en bævende Stemme.

Klöckna (at klökna), *animum, vocem & vultum demittere*, røres, bevæges (i Sindet), miste Modet.

Klömbrur, *f. pl. subscudes*, en Skruestikke. 2) *saxetum invium*, et stenigt Sted, hvor man ikke ret kan komme frem.

Klöpp, *f. pons v. scabellum, sive gradus*, en Bro, Skammel eller Trappe. 2) *murex, petra prominens*, en Brink eller udhængende Klippe. 3) *limbus commissuræ manicæ & thoracis in toga muliebri*, en Kantning paa Sømmen over Ærmerne af en Fruentimmer-Kaabe.

Klúka, *f. cumulus minor*, en liden Stak eller Dynge.

Klúki (at klúka), *vacillans sedere*, sidde ravende eller paa et vaklende Sæde.

Klucka, *f. campana, cloca*, en Klokke.

Kluckari, *m. vid.* Hríngiari.

Kluckna-hliód, *n. æris sonus*, Klokkelyd. 2) *aurium tinnitus*, Lyd for Ørene.

Kluckna-hliómr, *m. idem.*

Kluckna-port, *n. campanile*, et Klokketaarn.

Klucku-kólfr, *m. crotalum, malleus, rhopalum*, en Klokkeknøvel.

Klucku-kopar, *m. æs calidarium*, Klokkekobber.

Klucku-smidr, *m. campanarius*, en Klokkestøber.

Klumba, *f. clava*, en Kølle.

Klumbufótr, *m. scaurus*, En, der har store Ankelkoder.

Klumbu-nefia, *f. alca, rostri sulco unico*, Klubalke, en Søfugl.

Klumbr, *m. globus, massa*, en Klump.

Klumma, *f. pagina typographica*, en Kolumne, i Bogtrykkerier.

Klumpr, *m. vid.* Klumbr.

Klumsa, *spasmo sinico laborans*, siges især om Heste, som ej kunne aabne Munden formedelst etslags Krampe.

Klúngr, *n. saxetum*, et stenigt Sted. 2) *sentis*, *tribulus*, Torn, Tjørne. Hann rann þar upp í milli klúngra og hagþorna, *ibi in mediis senticetis & cornetis floruit & adoluit*, han vokste der op blandt Tjerne og Hagetorne.

Klúngur-breckr, *f. pl. senticetum*, Tornebusk; en Bjerglie besat med Torne.

Klúngra (at klúngra upp), *rudi materia ædificare*, opbygge af slette Materialier.

Klúngróttr, *salebrosus*, fuld med Tuer og Knuder, ujævn. 2) *senticosus*, tornefuld.

Klúngur-vofa, *f. vid.* Kóngul-ló.

Klúr, *male tornatus*, *impolitus*, grov, slet, forarbejdet.

Klúrlegr, *idem.*

Klúrleikin, *idem.*

Klúrvirkr, *malus artifex*, en Fusker, en slet Arbejder.

Klúrlega, *impolite*, *ineleganter*, uden Konst og Smag.

Klúsa (at klúsa), *vid.* Klasa.

Klúsadr, *intricatus*, indviklet, urede, vildsom. Þetta mál er margklúsad, *lis ista forensis intricatissima est*, denne Sag er meget forviklet.

Klýf (klauf, hefi klofid, at kliúfa), *findere*, *cuneare*, kløve, splitte, skille ad ved Kile.

Klycki (at klyckia), *campanam pulsare*, ringe en Klokke.

Klæ (kló, hefi klegit, at klæa), *fricare*, *scabere*, klaa, kradse.

Klæar (at klæa), *pruritum sentire*, klø. Hönum klæar, *prurit*, han kløer.

Klæda-burdr, *m. amictus*, *indumentorum schema*, Klædedragt.

Klæda-bursti, *m. muscarium setaceum*, *excutiæ*, Klædebørste.

Klæda-drægt, *f. vid.* Klædaburdr.

Klæda járn, *n. ferramentum pressorium*, et Pressejærn.

Klæda-kista, *f. arca vestiaria*, en Klædekiste.

Klæda-klefi v. skápr, *m. vestiarium*, et Klædekammer, Klædeskab.

Klæda-strángi, *m. volumen panneum*, et sammenrullet Stykke Klæde.

Klæda-vod, *f. pannus indutilis*, Tøj, som bruges til Klæder.

Klæda-ormr, *m. tinea*, *sis*, Møl, Klædeorm.

Klæddr, *vestitus*, klædt.

Klæd-fár, *seminudus*, som har faa Klæder, halvnøgen.

Klædi, *n. vestis*, Klæde, Klædebon. 2) *pannus*, Klæde, Tøj.

Klædi (at klæda), *amicire*, *vestire*, iføre, klæde paa. Klæda veggi med leir, *argilla loricare parietes*, beklæde eller overstryge Vægge med Ler.

Klædlaus, *nudus, investis*, nøgen, uden Klæder.

Klædleysi, *n. nuditas*, Nøgenhed.

Klædnadr, *m. amictus, vestitus*, Klædning.

Klæki (at klækia), *vitium imputare*, paabyrde eller tilregne En en Last eller Forseelse.

Klæki, *n. vitium, it. immaturitas*, Lyde, Udyd, Feil, *it.* Umodenhed.

Klækiafullr, *homo nauci, nebulo*, lastefuld, et Skarn, Drog.

Klækialaus, *fortis, virilis*, uden Lyde, ærlig, mandig.

Klækilegr, *impotens, imbellis*, afmægtig, svag.

Klækilega, *impotenter*, afmægtigen.

Klækis-menn, *homunciones*, slette Mennesker.

Klækiskapr, *m. pravitas*, Vanartighed, Ondskab. 2) *pusillanimitas*, Klejnmodighed.

Klækr, *m. vitium, defectus virtutis*, Feil, Forseelse, Vanartighed.

Klæminn, *obscœnus, impudicus*, utugtig, smudsig i Ord og Tale. *á* klám.

Klæmiz (at klæmaz), *obscœna verba loqvi, impudice membris uti*, bruge smudsige Ord eller Lader.

Knái (at kná), *posse*, kunne.

Knálega, *strenue, alacriter*, rask, kæk, mandigen.

Knálegr, *strenuus*, mandhaftig, tapper.

Knáleiki, *m. strenuitas*, Mandighed, Tapperhed.

Knapi *v.* Knappi, *m. puer pedisequus, servulus*, en Knøs, Opvarter. *germ.* knabe.

Knapr, *m. idem.*

Knappr, *m. globulus*, en Knap.

Knappr, *arctus*, knap. Knappir kostir, *res arctæ*, knap Udkomme. Þar var knappt til ellds-neytis, *difficile erat cremin acqvirere*, der var Mangel paa Brænde.

Knár, *strenuus, alacer*, tapper, fyrig, mandhaftig.

Knatta (at knatta), *super axillas elevare*, tage paa Skuldrene, løfte over Skuldrene.

Knatt-drepa, *f. funda, é qva mittitur pila lusoria*, en Slynge til at kaste Bolden med.

Knattleikr, *m. lusus pilæ*, Boldspil. *vid.* hnattleikr.

Kné, *n. vid.* Hnie.

Knélidr, *m. idem.*

Knefa (at knefa), *arripere, apprehendere*, gribe, omfatte med Haanden. Knefa hári sínu, *contorqvere crines*, binde sit Haar. Þad er knefad, *constitutum est*, det er fastsat, fast besluttet. *qs. constricta manu apprehensum.*

Knéfall, *n. genuflectio*, Knæfald. 2) *scabellum pro genubus*, en Skammel til at knæle paa.

Knefa spiölld, *n. pl. pugillares*, en Skrivtavle.

Knefi, *m. pugnus*, en Næve. *vid.* hnefi.

Kneif *v.* Hneif, *f. nautis est hamus, aliis diductior*, en Angel, Fiskerkrog af det større Slags.

Kneifi *vid.* Knefa.

Kneiki (at kneikia), *vi torqvere retro v. ad latus*, vrie tilbage eller til Siden.

Knékrýp (at knékriúpa), *in genua procumbere*, knæle.

Knéleistr, *m. vid.* Hnieleistr.

Knérunnr *vid.* Hnierunnr, *linea recta descendens*, nedstigende Linie.

Knésbót, *póples*, Hase, Knahase.

Knéskot, *n. defectus consistentiæ poplitis*, Knæhasens Svækkelse. At koma knéskoti á einn, *aliqvem supprimere, cedere cogere*, undertrykke En, tvinge En til at give efter.

Kné-tabl, *n. alea*, Brætspil, Tærningspil.

Kniálida-verkr, *m. gonagra, arthritis genuum*, Gigt eller Værk i Knæerne.

Knífr, *m. vid.* Hnífr.

Kníp (at knípa), *torqvere*, vrie, snoe.

Knippi, *n. fasciculus*, et Knippe.

Knittilegr, *rotundus, it. acer*, rund, *it.* rask, snild.

Knittr, *m. opus, it. ars, techna*, et Værk, *it.* Kneb, Kunst.

Knosa (at knosa), *contundere*, knuse. *alias* knúsa.

Knosadr, Knúsadr, *contusus*, knuset.

Knörr (knarrar), *m. navis mercatoria, navigium*, et Kjøbmandsskib, et Fartøj.

Knöttr, *m. pila, globus, discus*, en Bold. *vid.* hnöttr.

Knurr, *n. murmur*, Knur.

Knurra (at knurra), *murmurare*, knurre.

Knurrsamr, *trico*, knurvorren.

Knúska (at knúska), *contundere*, knække, knuse.

Knúskun, *f. contusio, oppressio*, Trykken, Knusen.

Knútr, *m. vid.* Hnútr. 2) *nom. pr. viri.*

Ký (knúdi, at kńýa), *cogere, urgere, it. hortari*, nøde, tvinge, *it.* tilraade, tilskynde. Hann let knýaz, *cogi passus est*, han lod sig tvinge, han blev nødt.

Knýar, *m. pl. viri bellaces*, krigerske Mænd.

Knýti (at knýta), *nodare*, knytte. 2) *flagellare*, pidske, krabaske. Þeir knýttu hann keirum, *scuticis illum flagellarunt*, de pidskede ham med Svøber.

Knýti, *n. fasciculus*, et Bundt, Nøgle.

Knýtill, *m. idem.*

Knýtil-skauti, *m. fasciculus linteus*, et Bundt Linned eller Linnedtraad. *vid.* skaut.

Knæ (knái, knádi, at kná), *posse*; *est verbum auxiliare*, kunne. *vid.* næ, nádi.

Knæfr, *fortis, acer*, tapper, rask, fyrig. *vid.* næfr.

Kobbi, *m. phoca, vitulus marinus*, en Sælhund.

Kód, *n. vid.* kad & qvoda.

Kódna (at kódna), *marcescere*, visne, svinde ind, falme. *vid.* qvodna.

Koddi, *m. pulvillus, pulvinar*, en Pude, Hovedpude.

Kodri, *m. scrotum*, Pungen. *metaph. virilitas*, Manddom. Hann var hræddr um kodrann á sér, *evirationem metuit*, han frygtede for at miste Pungen.

Kóf, *n. ningor tenuis*, lidt Snefog. 2) *interclusio spiritus*, Aandeklemmelse. Kófdryckia, *f. ebrietas ad suffocationem*, stærk Beruselse. Kófsveittr, *sudore elangvescens*, stærk svedende.

Kofa, *f. avis migratoria*, en Trækfugl. 2) *pullus avium*, en Unge. *vid.* lundakofa, teistikofa.

Kófadr, *vid.* Kóffveittr.

Kófenta *v.* Kufenta, *f. tenuissima cerevisia*, tyndt Øl.

Kofi, *m. tugurium*, en Hytte.

Kofri, *m. mitra*, en Kabuse. Sighvatr hafdi lambſkins kofra á höfdi, *Sighvatus gestabat mitram furratam agninis pellibus*, Sighvat havde en Lamſkindshue paa Hovedet.

Kofr, Koffr *v.* Kúffort, *n. ſcrinium viatorum*, *riſcus, arca camerata*, en Rejſekuffert. *gall.* coffre.

Kofur-járn, *n. ſagitta*, en Pil. *metaph. homo extreme cholericus, qs. volans, pungens, aculeatus*, en overmaade hidſig, eller yderſt koleriſk Mand.

Kofur-málugr, *iracundus*, vredladen i Tale, hidſig.

Kofur-yrdi, *n. præcipitantia lingvæ*, knubbede Ord.

Kok, *f. os, ſive gula v. fauces*, Munden eller Struben, Svælget. *vid.* qvok.

Koka (at koka), *deglutire*, ſluge i ſig, opſluge.

Kocka (at kocka), *coqvere*, koge.

Kockáll, *m. cucullus, curruca*, Hanrej.

Kockála (at kockála), *cucurbitare*, gjøre til Hanrej.

Kocka-ſleif *f. trulla*, en Kokkeſkje, Grydeſkje.

Kocka ſpadi, *m. rudicula*, en Kokkeſpade. (N. O.)

Kockhús, *n. culina*, Kjøkken. (N. O.)

Kockr, *m. coqvus*, en Kok.

Kóklaz (at kóklaz), *ægre per invia evadere*, komme frem paa Uveje, med Nød og Neppe.

Kol, *n. carbo*, Kul.

Kola, *f. lampas*, en ſladagtig Lampe.

Kolamadr, *m. carbonarius*, en Kulſvier.

Kolblad, *n. unus carbo*, et eneſte Kul.

Kolbrandr, *m. idem.*

Kolfellir, *m. ſumma vaſtitas*, ſtor Ødelæggelſe eller Tomhed.

Kólfr, *m. capitii qvoddam genus*, etſlags Fruentimmers Hovedtøj. 2) *bulbus radicum v. caulis craſſior herbæ*, tyk Rod eller Urteſtilk. Kólfa-rætur, *radices bulboſæ*, tykke Rødder.

Kólfr, *m. crotalum campanæ*, en Knøvel, Klokkeknøvel. 2) *cylindrus*, en Cylinder. 3) *ſagitta ex baliſta emittenda*, en Pil eller Spyd, ſom kaſtes med en Krigsmaſkine. Hann var ſo fliótr, ſem kólfi væri ſkotid, *ſagittæ inſtar celer erat*, han var ſaa hurtig ſom et Kaſteſpyd.

Kólga, *f. unda, v. æſtus maris*, Bølge eller Søens Bruſen. *vid.* ólga.

Kólgufiór, *mare turgidum*, bruſende, ſkummende Sø.

Koli, *m. plevronectis ſpecies, paſſerculus ſqvamis aſperis*, en Flynder af de mindre Arter, iſær en Skrubbe.

Kolk, *n. calamitas udoris frigidi*, Elendighed ſom Vaadhed og Kulde medbringer.

Kolkna (at kolkna), *frigore enecari*, dø af Kulde, fryſe ihjel.

Kolkrabbi, *vid.* Smockfiſkr.

Kolla, *f. vaſculum ſine anſis*, et Kar uden

Haandgreb. 2) *animal sine cornubus*, et Dyr (helst Faar) af Hunkjønnet, uden Horn.

Kollardr, *m. vid.* Knéleistr.

Kollhnýsa, *f. præceps lapsus*, Kuldbøtte, et hovedkulds Fald. (hnýs). Hann steipti sér kollhnýsu, *præcipite se rotavit*, han sløbte Kuldbøtter.

Kollhríd, *f. summus nixus parturientis*, Fødselsveernes haardeste Anfald.

Kollhúfa, *f. capitii genus ovale*, en rund Hue. At leggia kollhúfur, *caput rotare*, dreje Hovedet omkring.

Kollóttr, *ovalis; non cornutus, v. aculeatus*, kuldet. 2) *inermis*, værgeløs eller ubevæbnet. 3) *egenus, inops*, purfattig. Kollótt prik, *baculus sine aculeo, obtusus*, en Stok uden Brod eller Pig. Þú átt ecki vid kollóttann at kljást, *cum inermi non tibi res est*, du har ikke med en værgeløs at bestille.

Kollkasta (at kollkasta), *funditus evertere*, kuldkaste.

Kollsteypi (at kollsteypa), *idem.*

Kollvarpa (at kollvarpa), *idem.*

Kollr, *m. nom. pr. capito, it. galeatus*, Hovedstor, *it.* som har Hjelm paa.

Kollr, *m. cranium, caput*, Hoved, Hjerneskal. 2) *apex*, Spids, Top. Þér í koll kémr, *in tuum caput redundabit, in te recidet*, det vil komme over dit Hoved. At detta um koll, *humi prosterni*, falde omkuld. At géta í kollinn, *conjectura assequi*, gjette ret. Þad gengr koll af kolli, *viritim, ab uno in alterum, progreditur*, det gaar fra Mand til Mand.

Kolmúla, *f. capra*, en Gjed.

Kolmyrkr, *n. cimmeriæ tenebræ*, Bælmørke.

Kolmyrkr, *carbonis instar niger*, kulsort. Sá madr hafdi kolmyrk klædi, *atris vestibus ille vir indutus erat*, den Mand havde kulsorte Klæder paa.

Kolsvartr, *idem.*

Kólna (at kólna), *frigescere*, blivé kold, kjølnes.

Kolor, *m. terra colorata, qua pingi licet*, Farvejord. (*lat.*)

Kolvidr, *m. cremium, it. sylva cædua*, Pindebrænde, smaahugget Brænde, *it.* Skov som hugges til Kul.

Kolvidar-skógr, *idem.*

Koma, *f. adventus*, Tilkomst, Ankomst. Komumadr, *advena*, en Fremmed, en Gjest. Komandi, *m. idem.*

Komandi ár, *annus prospiciens*, kommende Aar.

Kómenta, *f. cella, it. penetrale*, et Afslukke, lidet Kammer, *it.* Lønkammer.

Kominn, *appropinqvatus*, kommen. Kominn af fótum framm, *decrepitus*, udlevet. Vel á sig kominn, *concinnus*, i god Stand. Af sér kominn fyri þreytu, *labore defectus*, udmattet, meget træt og mat. Þad er ei illa af sér komid, *non indignum est*, det passer ikke ilde.

Kompán, *m. socius, sodalis*, Kammerat, Staldbroder.

Kompánaskapr, *m. societas*, Staldbroderskab.

Kompánlegr, *familiaris*, selskabelig, munter i Omgang.

Kompání, *n. societas mercatoria*, et Kompani, Handelsselskab. (N. O.)

Kompás, *m. pixis nautica*, et Kompas. (N. O.)

Komplíment, *n. pl. officiosa urbanitas*, Kompliment. (N. O.)

Kona, *f. mulier, fæmina*, en Kone, et Fruentimmer. *vid.* qvan.

Konbænir, *f. pl. procatio*, Bejlen, Frien. At fara í konbænir, *ambire virginem*, fri til et Fruentimmer.

Konfáng, *n. matrimonium*, Giftermaal (siges om Manden, som tager eller faar sig en Kone).

Kónga-krabbi, *m. cancer macrourus, cancellus auctorum, v. Bernhardus eremita*, Buhummer (en Krabbeart).

Kónga-stefna, *f. comitia regum, in societate civitatum*, et Møde af Konger.

Kóngborinn, *regio stemmate ortus*, kongbaaren, af kongelig Fødsel.

Kóngdómr, *m. regnum*, et Kongerige. 2) *regia potestas*, Kongeværdighed.

Kónglegr, *regius, splendidus*, kongelig.

Kóngsbréf, *n. diploma regium*, et Kongebrev.

Kóngs-gardr, *aula, sedes regia*, et kongeligt Slot, Kongens Gaard. 2) *fiscus regius*, Kongens Skatkammer. Þad féll allt í kóngsgard; *hæc omnia in fiscum regium redacta sunt*, det Hele tilfaldt Kongens Kasse.

Kóngs-görfi, *n. ornatus regius*, kongelig Dragt.

Kóngs-höll, *f. aula regia*, Kongens Hof eller Etat.

Kóngshyrd, *f. aulici, satellites regis*, Hoffolk, Livvagt.

Kóngs-menn, *regii milites*, Kongens Krigsmænd, de som ere i kongelig Tjeneste.

Kóngsmynt, *f. moneta regia*, kongelig Mynt.

Kóngs-ríki, *regnum*, et Kongerige.

Kóngs-stedi, *m. regium jus monetarium*, kongelig Myntrettighed til at udstæde Penge.

Kóngs-tign, *f. regia majestas*, kongelig Værdighed.

Kóngs-valld, *n. dominium eminens*, kongelig Magt, Kongens Overherredømme.

Kóngull, *vid.* Köngull.

Kóngr, *m. rex, contracte pro* Konúngr, en Konge.

Kóngs-vatn, *aqva regis*, Vand eller Indsø, der tilhører Kongen.

Konst, *f. ars*, Kunst. *alias* kunst.

Konstamadr, *m. artifex*, en Kunstner.

Konst-verk, *n. artificium*, et Kunstnerarbejde. (N. O.)

Kontrafei, *n. effigies*, et Kontrafej, Skilderi.

Kontra-stefna, *f. vocatio reciproca*, en Kontrastævning. (N. O.)

Konu-brióst, *n. mamma, uber*, Bryster, Kvindebryst.

Konulaus, *innubus*, uden Kone, ugift.

Konúnglegr, *vid.* Kónglegr.

Konúngs-nef, *n. suffrago*, Hase, Baghase, Knokle eller Knæ paa Dyrenes Agterben.

Konúngsæll, *bono rege beatus*, som har en god Konge.

Konúngr, *m. rex, pr. heroum progenies vel propinqvus*, en Konge. *qs.* kont-úngr.

Konu-púngr, *m. vid.* Brimbútr.

Konu-ríki, *n. gynocratia, uxorium imperium*, Konens Herredømme (over Manden).

Konr, *m. vir præstans, nobilis*, en ypperlig Mand, Mand af fornem Herkomst. 2) *rex v. imperans*, en Konge eller Behersker. 3) *propinqvus*, Slægtning, Frænde. Konar-vísur, *carmina regia*, et kongeligt Digt.

Kópa, *f. defectus virium*, Udmattelse, Svækkelse. *vid.* abl-kópa.

Kópar (at kópa), *enervare, vires tentare*, svække, udmarve, tage paa Kræfterne.

Kopar, *m. æs, cuprum*, Kobber.

Kopar-grænka, *f. ærugo*, Spanskgrøn, Kobberfarve. Kopar-rid, Kopar-hrím, *n. idem.*

Kopar-náma, *f. ærifodina*, en Kobbermine.

Kopar-smídi, *n. ærificium, æramentum*, Kobberarbejde.

Kopar-smidr, *m. faber ærarius, fusor æramentarius*, en Kobbersmed.

Kopar-steinn, *m. cadmia*, Kobold, Kobbererts.

Kopar-svarf, *n. æris recrementum*, Filspaane af Kobber.

Kopar-stycki, *n. ærea scriptura*, et Kobberstykke. 2) *tormentum aneum*, en Metalkanon. (N. O.)

Kopía, *f. exemplar, apographum*, Afskrift, Kopi. (N. O.)

Kopíisti, *m. librarius*, en Kopist, Afskriver. (N. O.)

Koppa, *f. tænia, sæpius in pl.* Koppur, et Fruentimmer Hovedsmykke, bestaaende af forgyldte Sølvdopper, heftede til et Baand.

Koppa-blód-taka, *f. scarificatio*, Kopsætten. At taka koppablód, *scarificare*, kopsætte.

Koppu-band, *f. vitta*, et Hovedbaand. (se koppa).

Koppr, *m. vasculum rotundum sine ansis*, et lidet rundt Kar uden Haandgreb, en Kop. 2) *cucurbita*, en Koppe (til Kopsætning).

Koppu-steinn, *f. cadmia fornicaria*, Kobold. Görir hann sér búd úr koppusteini, *domum e lapide calaminari v. cadmia sibi erigit*, han forfærdiger sig Bod (eller Hus) af Kobold.

Kópsíld, *f. clupea tata, dorso prasino*, et slags stor Sild med grøn Ryg.

Kópr, *m. phocula*, en lille Sælhund.

Kór, *m. chorus*, et Kor Syngende. 2) *pars templi, ubi canitur, exedra, sacrarium, sanctuarium*, Kor, den inderste Del af en Kirke.

Kordi, *m. machæra*, en Kaarde.

Kórdiákn, *m. unus ex choro, cantor*, en Degn, en Korsanger.

Kórdiáknar, *m. pl. diaconium, chorus*, Kordegne.

Kór-dyr, *f. pl. porta speciosa*, Kordør.

Korgugr, *fæculentus*, bærmefuld, grumset.

Korgr, *m. colluvies, sentina, fæcula*, Bærme, stødent Vand, Grums.

Korinna, *f. corintha, passula minor, passula corinthiaca*, Korender. (N. O.)

Kork, *n. cortex suberis*, Kork. Karkartré, *suber, phellodrys v. phellus*, Korktræ.

Korka, *f. cachexia, tabes*, Vantrivenhed, Tæring.

Korkna (at korkna), *fracescere, tabescere*, tørres, svinde hen, vansmægte.

Korkr, *m. vid.* Kork. 2) *glabrities glaciei*, Isens Glathed.

Korn, *n. granum, it. semen*, et Korn, Gran, *it.* Frø. Ecki korn, *nihil*, ikke et Gran, ikke det allerringeste.

Korn, *n. frumentum, seges*, Korn, Sæd. 2) *res minutula*, en Smaating.

Korna barn, *n. infans, pr. embrio*, et spædt Barn.

Korn-akr, *m. ager frumentarius, seges*, en Kornager.

Kornbelgr, *m. pericarpium, it. gluma, siliqua*, Kornbælg.

Kornbruni, *m. sideratio*, Kornbrand, Kornbrynde.

Kornbýngr, *m. cumera*, en Kornbing.

Korngresi, *n. gramen spicatum*, akset Græs, Kornhalm.

Korn-hlada, *f. granarium, horreum*, Kornlade.

Korn-jel, Korn-el, *n. grando*, Hagel.

Korn kaup, *n. frumentatio*, Kornkjøb.

Korn-land, *n. solum frumentarium*, Kornland.

Korn-ormr, *m. cuculio, gurgulio, cis*, Kornorm.

Korn-púngr, *m. gluma*, Kornbælg.

Korn-sád, *n. sementis*, Kornsæd. 2) *satio*, Saaen.

Korn-settr, *granatus*, kornsat (siges om fint og smaat ophøiet Arbeide). Korn-sett víravirki, *argentum pustulatum*, fint og smaat Filegran.

Korn-sigd, *f. falx messoria*, en Segl eller Kornle.

Korn-skéra, *f. messis*, Indhøstning af Korn.

Kornskérumadr, *messor*, en Høstmand, Mejer.

Korn-stíngr, *m. merga*, en Korntyv, Korngaffel.

Korn-súra, *f. bistorta*, Fieldrug, liden Slangeurt.

Korn-sædi, *n. frumentum seminale*, Kornsæd.

Korn-úngr, *infans*, spæd, meget ung.

Kornvöndull, *m. meges, spicarum manipulus*, et Kornneg.

Korpa, *f. ruga*, en Rynke, Folde.

Korpi (at korpa), *rugas facere*, danne Rynker og Folder.

Korpna (at korpna), *adstringi, constringi*, sammenkrympes, trages sammen.

Korpulegr, *tabidus*, henfaldende, ussel af Udseende.

Korrex, *n reprehensio*, Irettesætten. (N O.)

Korrar (at korra í), *per lassis, v coarctatas fauces respirare*, at ralle, drage Aanden besværlig giennem Halsen.

Korra (at korra), *infanti nanias canere*, nynne for Børn.

Korrí-ró, *næniæ pueriles*, Ammesang.

Kort, *n. mappa geographica*, et Landkort.

Korta (at korta), *decurtare, diminuere*, forkorte, korte af.

Kortr, *curtus*, kort.

Kos, *n. electio*, Valg, Kaar.

Kos-eyrir, *m. res optima eligenda*, en særdeles god, udvalgt Ting.

Kos-gripr, *m. idem.*

Kosning, *f. vid.* Kos.

Koss, *m. osculum*, et Kys.

Kossagángr, *m. exosculatio*, hyppig Kyssen.

Kossakær, *osculabundus*, som gjerne vil kysse.

Kosta (at kosta), *lædere, frangere*, brække, beskadige. Kosta til, *v.* uppá, *sumtus facere in rem aliqvam, insumere*, koste paa, bekoste.

Kosta (at kosta), *constare*, koste.

Kostabod, *n. sors oblata, optima conditio*, et fordelagtigt Tilbud.

Kostadr, *læsus, viribus fractus*, beskadiget, svækket (siges om Dyr eller Mennesker).

Kostgódr, *virtuosus, optimæ notæ*, dydig, *it.* kjærnefuld.

Kostgripr, *m. qs.* Kosta-gripr, *res eximia*, en ypperlig eller udsøgt Ting.

Kostgæfi (at kostgæfa), *diligenter curare*, lægge Vind paa, beflitte sig paa.

Kostgæfi, *n. v.* Kostgæfni.

Kostgæfni, *f. diligentia, industria*, Flid, Vindskibelighed.

Kostnadr, *m. sumptus, impensæ*, Bekostning, Omkostning. At leggia fé í kostnad, *pecuniam in sumptus profundere*, udøse sine Penge, belæsse sig med Udgifter.

Kostnadarsamr, *sumptuosus*, kostbar, bekostelig.

Kostugr, *pingvis, de pascuis & cibis dicitur*, fed, kraftig, kjærnefuld (siges om Enge eller Føde).

Kostulegr, *eximius, egregius*, kostelig, herlig.

Kostulega, *egregie*, kosteligen.

Kostr, *m. pingvedo*, Fedhed, Kjærne. Þar var meiri kostr í miólk, *ibi lac erat pingvius*, Melken var der federe.

Kostr, *m. sors electio*, Valg, Kaar. 2) *cibus*, Kost, Føde. *v.* farkostr. 3) *virtus*, Dyd. 4) *conditio, it. facultas*, Tilstand, Forfatning, *it.* Evne, Formue. Vel þú annanhvern kostinn, *alterutram sortem elige*, vælg det ene af de to Vilkaar. Hann hefr marga kosti til at bera, *multis virtutibus ornatus est*, han besidder mange Dyder. Hann á vid bágann kost at búa, *conditione iniqva utitur*, han er i en vanskelig Forfatning. Hálfdán var kostamadr meiri til fiár og annars afla, enn hver annar, *Halfdani facultates erant majores qvam aliis, ob rem lautam & alias vires*, Halfdan var bedre istand end enhver anden, i Henseende til Formue og andre Udveje. Ecki er kostr á því, *non datur facultas*, der er ingen Leilighed dertil, det kan ikke gaa an, det faas ikke.

Kosúngr, *m. mastruca*, en Skindpels. *vid.* gosúngr.

Kot, *n. villula, magalia*, en Bondehytte eller Husmandshus. 2) *pectorale, thorax*, en Vest eller Brystdug.

Kota, *f. particula domus secreta, v. angulus*, en liden Afdeling eller Krog i et Hus.

Kota (at kota sér nidr), *tenuem rusticatum incipere*, bosætte sig som Husmand, begynde en liden Bondenæring.

Kotkall, *m. rusticus, pauperculus*, en Husmand, en ringe Bonde.

Kotra, *f. alea, ludus talaris*, et Bretspil.

Kotra (á teníng), *f. qvaternio*, fire paa en Tærning.

Kotroskinn, *domi sibi sapiens, arrogans*, bondestolt, en indbildsk Hjemfødning.

Kotrubord, *n. alveus lusorius*, Brettet til at spille i.

Kotrumadr, *m. tesserarius, aleator*, en som spiller tidt i Brettet.

Kotrureitr, *m. sedes pessi*, Afdeling i et Bretspil.

Kotru-tabl, *n. ludus tesserarius*, Bretspil, Tærningspil.

Kotún, *n. gossypium*, Planteuld. (N. O.)

Kotúngr, *m. villicus*, en Husmand eller fattig Bonde.

Kotúngi, *m. idem*.

Kovarni *v.* Kovan, *m. canis melitæus, ad fæminarum delicias paratus*, en Skiødehund; *alias* skauthundr. Frostu-þíngs-lög Hákonar kóngs: ef madr drepr kovan-racka fyri manni, gialldi 12 aura, enn þad er kovan, ef madr tekr hendi sinni um hálsinn, so at saman taki fíngurinn, enn 6 aura fyri mióhund, enn fyri veidihund halfa mörk, og so fyri nautahund, *si quis occiderit alterius canem melitæum, duodecim uncias solvito, is autem melitæus est, cui quis manu collum apprehendat, & ita ambiat, ut digitorum metacondyli se contingant, pro cane tenerrimo cursore, sex uncias, pro cane venatico autem, dimidiam marcam (qvatuor uncias), ut et pro cane bubulcorum*, hvem der dræber en andens Skiødehund, skal bøde 12 Ø. e. Men det er en Skiødehund, hvis Hals man kan saaledes omfatte med Haanden, at Fingrene naa sammen; for en Vindspiller 6 Øre; for en Jagthund en halv Mark, ligesom for en Hyrdehund.

Koventa *v.* Kuventa, *f. cerevisia secundaria*, tyndt Øl.

Köggull, *f. articulus digitorum*, Led eller Ledemod paa Fingrene. 2) *idem ac* köckr *v.* kökull.

Kögr, *m. cirrus, fimbria, peniculamenta*, Fryndser.

Kögur-sveinn, *m. fæminarum pedisequus pro peniculamentis elevandis*, en Dametiener.

Kögradr, *cirratus, fimbriatus*, bebræmmet, frynset, kruset.

Köckull, *m. vid* Köggull.

Köckr, *m. gleba*, en Jordklump, Jordbylke. 2) *grumus pultis*, en Klump i Grød. *vid.* keckr.

Köllun, *f. vid.* Kallan.

Kölski, *m. satanas*, Dævelen. 2) *senex procax*, en ublu, gammel Knark.

Kölſkulegr, *vehemens & abſurdus*, heftig og urimelig.

Kölſkulega, *vehementer*, heftigen.

Kölſugr, *ſarcaſticus*, ſpodſk.

Köngull, *m. ſtrobilus ſive ſemen pinuum, abietum & plurium arborum*, Gran, Fyrre og flere Træers Frø eller Kongler.

Köngul-ló, *f. aranea*, en Edderkop. *á* ló, *i pl.* lær. *aliis* köngul-vofa, konúngvofa, gaungu-ló.

Köngul-lóar-vefr, *tela araneorum*, Edderkoppens Væv, Spindelvæv.

Könnu-ſtóll, *m. vid.* Trapitſa, et lidet Bord, en Servante.

Kör, *n. electio*, Valg, Kaaren. *alias* kér *v.* kiör. 2) *ſors, conditio*, Kaar, Lod, Skjebne. Þad væri kör, *exoptatisſimum foret*, det vilde være önſkeligt, Hann á vid ſig körin, *ipſe optionem habet liberam*, han har ſelv frit Valg.

Kör, *electus, deſignatus*, kaaret, udvalgt.

Kör, *f. lectus ægrotantium*, en Sygeſeng. Fyrir hönum er komid á kararendan, *cum acmeſte luctatur*, det er ude med ham, hans Sygeleje er ſnart forbi.

Körf, *f. calatus, qvalus, cophinus*, en Kurv.

Körfurſti, *m. princeps elector*, en Kurfyrſte.

Körgripr, *m. præcipuum*, en udvalgt Ting.

Köri (at kéra), *eligere*, kaare, vælge.

Körinn, *electus*, kaaret, udvalgt.

Körlegr, *ex voto, eximius*, ſom er efter Önſke.

Körvilltr, *optionis infelix*, uheldig i at kaare eller vælge.

Kös, *f. congeries*, en Samling, Dynge.

Köſtr, *m. ſtrues, rogus*, en Dynge, Stak.

Köt *v.* Kiöt, Két, *n. caro*, Kjød.

Kötbúd, *f. carnarium macellum*, en Kjødbod, Slagterbod.

Kötlegr, *carnalis*, kjødelig.

Kötmángari, *m. macellarius, lanius*, en ſom ſælger Kjød, eller holder Slagterbod.

Kötmángara-torg, *macellum*, Slagtertorv, Torv hvor Kjød ſælges.

Kötpylſa, *f. lipocreas*, Kjødpølſe, Pølſe.

Köt-ſaup, *n. juſcellum carneum*, Kjødſuppe.

Köttr, *m. felis, catus, elurus*, en Kat. 2) *in capite piſcium, apex pulpæ, qvæ* qverkſegi *vocatr*, et Navn paa et viſt Stykke i et Fiſkehoved.

Köt-æta, *f. animal carnivorum*, Kjødæder, et kjødædende Dyr.

Kötæxli, *n. ſarcoma*, en Udvækſt af Kjød.

Krá, *f. angulus domus, ſeceſſus*, en afſides Krog. I' hverri krá, *per omnes angulos*, i hver Krog.

Krabb, *n. confuſio*, Uorden, Forvirring. 2) *reactio*, utidig Omgjøren.

Krabba (at krabba), *commiſcere*, blande ſammen, forvirre. 2) *reagere, v. inſcie attrectare*, gjøre om igjen, it. vedrøre eller behandle noget ubehændig.

Krabbagángr, *m. progreſſus cancrinus*, Krabbegang. ɔ: *contra rem, modum & ordinem.*

Krabbaklær, *f. pl. acetabula, brachia cancrorum, chelæ*, Krabbeklør.

Krabba-mein, *n. cancer, carcinus*, Kræft, Kræftskade.

Krabbamerki, *n. cancer*, Krabbens Himmeltegn.

Krabbi, *m. cancer*, en Krabbe, Krebs.

Krabl, *n. contrectatio levis*, sagte Bedrøren.

Krabla (at krabla), *attrectare*, røre ved.

Krabs, *n. dispersio*, Adspredelse, Udspredelse. 2) *hyemalis pastio, ubi nives dispersæ sunt*, det Foder, som Kvæget faar om Vinteren, ved at rage Sneen bort af Jorden med Forbenene. Lömbin gánga í kröbsin fiárins, *agni legunt reliqvias ovium in pastione hyemali*, Lammene græsse i de Pletter, som de andre Faar have blottet for Sne.

Krabsa (at krabsa), *dispergere*, adsprede. Féd krabsar hæglega þenna snió, *hanc nivem pecora pedibus facile dispergunt*, Faarene skuffe lettelig denne Sne bort.

Krabsa á, *superspargere*, overstrø. 2) *metaph. in ænigmate loqvi*, tale forblommet. Ramn qvaðst ei myndi krabsa á þad at segia Gizori Jarli sannindi, *Rafnus dixit se, absqve ambagibus, Gizori comiti veritatem patefacturum*, Ravn sagde, at han uden Omsvøb vilde sige Jarl Gissor Sandheden.

Kradak, *n. turba, multitudo*, Vrimmel, Mængde.

Krafa, *f. exactio*, Krav, Fordring. *á* kref.

Krafi, *necessitas*, Nødvendighed, Fornødenhed. Þar féck hvör finn krafa, *omnium necessitatibus satis subministrata sunt*, enhver fik det sin Nødtørftighed (eller hvad ham tilkom).

Kragi, *m. collare*, en Krave.

Kraka (at kraka), *harpagine attrahere*, trække til sig med en Hage.

Kráka, *f. cornix*, en Krage. 2) *avis fatidica sinistra*, en Ulykker forvarslende Fugl. Húngrkráka, *mala avis famem ominans*, en ond Fugl, som spaar Hunger. Illvidris-kráka, *tempestatem ominans*, en Uvejrs Fugl.

Kraki, *m. harpago*, en Hage, Baadshage.

Kraki v. Kracki, *m. tenellus puer, pusio*, en lille Dreng, Knøs. Hrólfr Kraki, *Hrolfus tener*, den lille (smalle eller spedlemmede) Rolf.

Kracka (at kracka), *castigare*, tugte, straffe.

Krackilldi, *n. castigatio*, Revselse, Irettesættelse. 2) *dissidium*, Uenighed, Tvistighed.

Krákuaugu, *f. vulgo* Krans-áuga, *nux vomica*, Krageøjne eller Krebsøjne (Bræk-Nødder).

Krákufætla, *f. coronopus*, Kragefod, Hanefod, (en Urt).

Krákuskél, *f. mytulus vulgaris minor*, en Muskel eller Musling.

Krákustigr, *m. iter tortuosum*, en Sti eller Linie, som gaar i Kringelkroge, Kringvej, Omvej, Sneglegang.

Krákr, *m. corvus*, en Ravn. 2) *nom. pr. viri.*

Kram, *n. merx, mercimonium*, Kram, Kramvare.

Kramari, *m. institor, tabernarius*, en Kræmmer.

Krambúd, *f. taberna, pergula institoria*, en Krambod.

Krami, *m. pressio*, Trykken. Kramakryki, *infans morbidus*, et sygeligt Barn.

Kraminn, *pressus, pressatus, it. contusus*, trykt, presset, *it.* knuset.

Krams-fugl, *m. turdus*, en Kramsfugl, Drossel.

Kramsi, *m. corvus*, en Ravn. *pr. discerpens.*

Kramvara, *f. vid.* Kram.

Kramr, *mollis, semifluidus; de pingvedine, nive, metallis &c. dicitur*, blød, halvflydende (siges om Fedt, Sne, Leer, Metaller o. s. v.)

Krángalegr, *tener, gracilis*, tynd, smal.

Krángi, *m. collum ovis longum & tenerum*, en lang og smal Faarehals.

Kránkdæmi, *n. morbus, ægritudo*, Skrantenhed, Upasselighed, Sygdom.

Kránkfelldr, *morbidus*, sygelig.

Kránkleiki, *m. idem.*

Kránkr, *æger, ægrotus*, upasselig, skranten, syg. Hönum er kránkt, *ægrotat*, han skranter.

Krans, *m. sertum, corona*, en Krands.

Krans-auga, *vid.* Krákn-auga.

Krap, *n. nix semiliqvida*, halvtøet Sne.

Krapasamr, *procellosus*, stormende, fuld med Uvejr.

Krapi, *m. pluvia nivosa, nix fluida*, fugtigt Snevejr, kold Slud.

Krapa-hríd, *f. procella nivalis, egelida*, sludagtigt Snefog.

Krappa-rúm, *n. interscalmium navis proximum à malo*, Rummet imellem Rorbankene næst ved Masten.

Krappi, *m. subscus, securicula*, et Kaarsbaand, Sinketap, Krampe.

Krappr, *arctus*, trang, knap, indskrænket. 2) *curvus*, krumbøjet, kroget. Hann qvad þad krappa kosti, *iniqvas dixit conditiones*, det kaldte han haarde Vilkaar.

Krapta (at krapta), *posse*, kunne, formaa, være i Stand til.

Kraptalaus, *infirmus*, svag, afmægtig, kraftesløs.

Krapta-verk, *n. miraculum*, et Underværk, Mirakel.

Krapt-súpa, *f. jusculum consummatum*, Kraftsuppe. (N. O.)

Kraptr, *m. robur, vires*, Kraft, Styrke.

Krás, *f. mattea, pulpamentum*, lækker Mad.

Krafs, *n. crebra decussatio, dilaceratio*, Riven, Kradsen.

Krafsa (at krafsa), *perfricare, dilacerare*, rive, kradse.

Krátan, *n. sculptile*, udstukket Arbeide. *à* krota. Krátans kall, *senex rugosus*, en rynket Knark.

Kraumar (at krauma), *lente coqvi*, koges sagte.

Kraumr, *m. vid.* Krumr. 2) *imus gradus coctionis*, sagte eller liden Kogning.

Kraum, *n. idem.*

Kreda, *f. delicatulus*, Kjeledægge.

Kredulegr, *idem.*

Kredda, *f. religio*, Ens Troesartikel. 2) *symbolum*, et Løsen, et Tegn, hvorpaa man kiender En.

Kref (krafdi, hefi krafid, at krefia), *exigere*, kræve, fordre, forlange. At krefia einn máls,

compellare ipsum, udbede sig at faa at tale med En.

Krefda, *f. achores*, Udslæt i Hovedet.

Kregda, *f. infans morbidus, v. tenellus*, et sygt eller svagt Barn.

Kregdulegr, *tener, imbecillis*, afmægtig, vansmægtig.

Kreika (at kreika), *lente progredi*, gaa sagte. *vid.* reika.

Kreik, *n. lentus gradus*, korte Skridt, sen Gang. *vid.* reik.

Kreima, *f. animal viribus fractum*, et Kreatur det har tabt sine Kræfter. *â* krem. Hann er eingin kreîma, *integris viribus est*, han har sine fulde Kræfter, han er ingen Stakkel.

Kreisti (at kreista), *torqvere, premere*, trykke, klemme, knibe. Kreîsta út, *extorqvere*, udpresse. Hann kreistir þurrar brár, *siccas torqvet palpebras*, ɔ: *simulat dolorem*, han presser tørre Øjelaage, ɔ: han lader som han var bedrøvet.

Kreisting, *f. contortio*, Sammenkniben, Sammenfrossen.

Krekla, *f. ramex arborum, v. frutex tortuosus*, en bøjet Gren af Træer eller Ris.

Krecklóttr, *tortuosus*, som har mange Bøjninger, bugtet.

Kreklu-skél, *f. tellina rugosa, non præmorsa*, etslags Muslinger.

Krem (at kremia), *contundere*, trykke, knuse. 2) *infringere*, svække, faa Bugt med. Margir krömduz lengi í sóttinni, *multi diu morbo illo infirmabantur*, mange plagedes længe af den Sygdom.

Kremníngr, *m. manipulus*, en Haandfuld. *vid.* krúmma.

Krenkia (at krenkia), *infringere, debilitare*, svække, krænke. 2) *stuprum inferre*, krænke, besove. *vid.* kránkr.

Krenking, *f. debilitatio*, Svækken, Svækkelse. 2) *ægror*, Krænkelse, Kummer. 3) *stuprum*, Krænkelse, Besovelse.

Krenkiz (at krenkiaz), *debilitari*, svækkes, blive afmægtig. 2) *ægrescere*, blive svag og syg.

Krepia, *f. ningor pluvius*, regnagtig Sne.

Kreppa, *f. coarctatio*, Sammentrækning, Sammenbøjning. 2) *angustiæ, difficultas*, Trang, Knibe.

Kreppi (at kreppa), *incurvare, coarctare*, bøje, krumme. Kreppa at einum, *difficultates creare alicui*, sætte En i Knibe.

Krepping, *f. contractura*, Sammentrækning.

Kreptr, *contractus, incurvatus*, sammentrukket, bøjet, krummet. 2) *uncus*, kroget.

Kría, *f. sterna, hirundo marina*, en Terne, Kropkirre. *vid.* þerna. Kríu-skégg, *n. barba furcata*, kløftet Skjæg.

Kriái (at kriá), *desiderare, quærere*, attraa, forlange, søge at faa. 2) *quæri*, søges, være søgt. Hann kriáir v. kríar sér hvad hann gétr, *sollicite mendicat*, han tiltrygler sig alt hvad han kan. *vid. germ.* kriegen, *accipere.*

Kriá, *f. petitio*, Søgen, Begjæring. Stoltar-menn svara fyri kriár sínar, *viri magnifici petunt quidem, at non mendicant*, fornemme Folk begjære vel, men betle ikke.

Kriála (at kriála), *parum se movere*, bevæge sig lidt. Ecki kriálar á hönum, *immotus quasi exanimis jacet*, han rører sig ikke det mindste.

Kril, *n. res perparva*, en Smule, Ubetydelighed.

Kríli, *n. idem.*

Kríla (at kríla), *nectere, texere*, flette, snoe.

Krím, *n. vid.* Augnakrím.

Krimti (at krimta), *ægre animam trahere, ut vix audiatur*, drage Aanden saa sagte, at det neppe kan høres 2) *submisse screare*, harke sagte.

Krimtr, *m. vox crepera*, en svag Lyd.

Kríngi (at kríngia), *circulare, circinare*, omringe. 2) *circumtondere*, klippe omkring, afrunde.

Kríngil-yrdi, *n. pl. ambages*, mørk Tale, Omsvøb.

Kríngíng, *f. rotundatio*, Runden, Afsirklen, Rundtdrejen.

Kríngla, *f. orbis, rotundula*, en Kreds, Runding.

Krínglóttr, *rotundus, circularis*, rund.

Kríngl[illegible]-torf, *n. cæspes orbicularis*, rund Tørv, afrundet Grøntørv.

Kríngskér (at kíngskera), *circumtondere*, skjære eller klippe omkring, beskjære.

Kríngskorinn, *circumtonsus*, klippet eller skaaren omkring, beskaaren.

Kríngsól, *n. gyratio*, Ringrenden. (*qs.* kríngum sól).

Kríngsóla (at kríngsóla), *gyrare, in gyrum ducere, regyrare, neutr.* gaa en Ringvej, dreje rundt om, i en Kreds.

Kríngum *v.* í kríng, *circa, per circulum*, omkring.

Kríngumstædur, *f. pl. status, facies rerum*, Omstændigheder.

Kríngr, *m. gyrus*, en Ring, Kreds.

Kríngr, *dexter*, bekvem, behændig. Þad fer hönum kríngt, *apte manus admovet*, han gjør det behændigen, det gaar let for ham.

Krippa, *f. vid.* Kryppa.

Krisma, *f. chrisma, unctio*, Salvelse. (Kat. O.)

Kristall, *m. crystallum*, Krystal.

Kríst, *n. sonus pipientis*, pibende Lyd.

Krísti (at krísta), *stridere, pipire, pipare, de passeribus dicitur*, pibe, pipe, siges om Spurrer.

Krístin, *pipiens, murmurans, susurrans*, pibende, mumlende, susende. At því fyrr mege, þier t' meins giöra, krístinn daud kona, *ut eo minus tibi nocamento erit lamia murmurans v. susurrans*, for at den pibende, murmlende eller hvidskende Kvindespøgelse Gjenfærd desmindre skal gjøre dig Skade. *vide* Gróugaldr. *)

---

*) Dette er tilsat af en anden Haand end Forfatterens. Skal Ordet ikke, efter manges Mening, læses Kristin (Kristen) vilde jeg heller udtale det kreistin (ɔ: knibende), da i undertiden i de ældste islandske Skrifter (ligesom endnu i Engelsk) bør læses som ei. F. M.

Krístíngr, *m. vid.* Krist.

Kristinn, *christianus*, kristen.

Kristinn-réttr, *m. jus canonicum, sive ecclesiasticum*, Kirkeret.

Kristna (at kristna), *ad christianam religionem homines perducere*, kristne, omvende til den kristelige Tro.

Kristni, *f. religio christiana*, Kristendom. 2) *tempus, postqvam religio christiana invaluit*, Kristendommens Tidsrum. 3) *ecclesia*, Kristenhed.

Kristr, *m. Christus, unctus*, Kristus.

Krít, *f. creta*, Kridt. 2) *nom. pr. insulae*, Øen Kreta eller Kandia.

Krit (at krita), *moleste minutim acqvirere*, erhverve lidt efter lidt med megen Umage. Hann kritr so smátt fé, *etiam minutias acqvirere satagit*, han er stræbsom i at erhverve endog de mindste Smaating.

Krit, *n. susurrus, mussitatio*, Hvisken, Mumlen, Snurren.

Krita (at krita), *minurire, mussitare*, brumme, mumle, knurre.

Kríta (at kríta), *creta pingere*, at kride.

Krítadr, *cretatus*, kridet.

Kritr, *m. dissidium*, Uenighed, Tvedragt, Tvistighed. 2) *mussitatio*, Mumlen, Knurren.

Kró, *f. casula, it. abscessus*, en Hytte, Vraa, Afslukke, *it.* Byld. *vid.* krá. 2) *caupona*, Kro, Krohus.

Króa (at króa), *circumsepire, includere*, indelukke, omgjerde. At króa lömbin, *agnos includere, secludere*, indelukke Lammene, skille dem fra Mødrene.

Króarmadr, *m. caupo*, en Kromand.

Króarkona, *f. copa*, en Krokone.

Krof, *n. exenteratum corpus pecudis*, Krop af Kvæg uden Indvolde.

Krógi, *m. infans fasciis involutus*, et spædt Barn (ɔ: i Svøb).

Króka-fá, *f. varietas indirecti itineris*, Kringvej, Omvej.

Króka-kérfi, *n. circulus uncinorum*, et Hægtekærve.

Króka-par, *n. par fibularum*, et Par Hægte.

Krókaspiót, *n. tragula*, et Spyd eller Landse med Krog.

Krókasteik, *f. extremum intestini recti*, det yderste af Endetarmen. *vid.* ars-görn.

Króka-laus, *sine ambagibus*, ligefrem, uden Omveje.

Krókhryggr, *m. cyphos, cyphosis*, Pukkel paa Ryggen.

Krókhryggiadr, *gibbosus*, krogrykket, pukkelrygget.

Kroki (at kroka), *uncinare*, krumme, bøje. Hesturinn krokir fæti, *eqvus pedem uncinat, ima tantum ungula tangit terram*, Hesten krummer Benet, berører Jorden kun med den forreste Rand af Hoven.

Krokinn, *pronus, cernuus*, næsgrus, nedbøjet, krum. *vid.* hnokinn.

Krokna (at krokna), *rigescere, curvari frigore*, krympes sammen af Kulde. 2) *enecari frigore*, dø af Kulde.

Krókneflaðr, *naso aquilino, adunco*, krognæset.

Krókódíll, *m. crocodilus*, en Krokodil. (N. O.)

Krókóttr, *tortuosus*, kroget, bugtet.

Krókr, *m. uncus, uncinus*, en Krog, Hage. 2) *angulus*, en Krog, Vraa. 3) *diverticulum viæ, itineris flectio*, en Afvej, Omvej, Kringelkrog. 4) *ansa*, Haandgreb, Haandfang. 5) *flexio, flexura*, Bøjen, en Bøjning. Koma skal krókr í móti bragdi, *cum vulpibus vulpinandum*, List skal sættes mod Rænker.

Króna (kóróna v. krúna), *f. corona*, en Krone, Krands. 2) *rasura sincipitis*, en raget Plet paa Forhovedet. 3) *regium, summum imperium*, Regjering, Overherredømme. 4) *coronatus danicus*, den danske Krone.

Krónu vígsla, *f. coronatio*, Kroning.

Kronika, *f. chronica*, Krønike, Aarbog. (N. O.)

Kroppna (at kroppna), *rigescere, stupescere frigore*, stivne af Kulde.

Kropning, *f. genuflectio communicantium sacra cana*, Knæfald (især Kommunikanteres). Sturla lét taka þar mat í kyrkiu, og bera út um kropníng, *Sturla ex templo cibaria rapi fecit, atque inter communicationem asportari*, Sturla plyndrede Fødevarer der i Kirken, og lod føre dem bort medens Folk knælede for Alteret.

Kropp, *n. vellicatio*, Pillen, Plukken.

Kroppa (at kroppa), *cutem fricare*, gnide Huden. 2) *vellicare, carpere*, plukke, pille.

Kroppr, *m. corpus, cuticula*, Krop, Legem. 2) *truncus corporis*, en Krop uden Hoved.

Kross, *m. crux*, et Kors. 2) *omnia adversa, quæ ob fidem in christum fidelibus obveniunt*, Modgang (eccles.)

Krossa (at krossa), *signo crucis notare*, korse.

Krossa-trú, *f. staurolatria*, Korstro, Korsets Tilbedelse.

Kross-beri, *m. crucifer*, en Korsdrager.

Kross-bönd, *n. pl.* (í húsi) *capreoli*, Korsbaand i Bygninger.

Kross-burðr, *m. gestatio crucis*, Korsbæren.

Kross festi (at krossfesta), *crucifigere*, korsfæste.

Kross fiskr, *m. asterias, stella marina*, et slags Søorm.

Kross gángr, *m. peristylium*, Korsgang.

Kross-götur, *f. pl. compitum, quadrivium*, Korsvej.

Kross-mark, *n. signum crucis, it. crucifixum*, Korsets Tegn, *it.* et Krusifiks.

Kross-máti, *m. quadrans norma*, Korssnit.

Kross-messa, *f. amburbalia*, Korsmisse. Krossmessa á vori, *crucis inventio*, 3 *Maji*, den 3 Maj, Tjenestefolks Skiftetid i Island. Krossmessa á hausti, *crucis exaltatio*, 14 *Septembris*, Korsets Ophøjelse, den 14 Sept.

Krossóttr, *decussatim nigro colore variegatus*, tegnet med Korsfigurer.

Krota (at krota), *cælare, sculpere*, udstikke, udgrave, gravere.

Krot, *n. sculptura*, Udgraven, udstukket Billedværk.

Krotadr, *cælatus, sculptus,* udstukket, graveret.

Kröf, *f. vid.* Krafi.

Kröfur, *f. pl. exactiones,* Krav, Fordringer. *vid.* krafa.

Kröggvar v. Kröggur, *f. pl. discrimen, periculum, it. incitæ, angustiæ,* Vanskeligheder, Farer, *it.* Trang, Forlegenhed. Oft eru kröggur í vetrar ferd, *iter hyemale difficultatis plenum,* paa Vinterrejser forefalde tit Vanskeligheder.

Kröggr, *freqvens,* talrig, vrimlende. Þar var krögt af silúngum, *ibi truttis omnia plena erant,* Foreller vrimlede der overalt.

Kröckr, *idem.*

Kröm, *f. pressura,* Trykken, Presning. 2) *morbus diutinus,* langvarig Sygdom. krem.

Kröptugr, *validus, fortis,* stærk, kraftig.

Krú, *n. multitudo,* en stor Mængde. *alias* grú v. grúi. Þar var mikid úa krú, *innumera multitudo insectorum ibi erat,* der var en stor Vrimmel af Insekter.

Krubba, *f. ampulla,* en Flaske eller Krukke.

Krubbu-fat, *n.* (ɔ: diúpt) *mazonomum,* et dybt Fad eller Skaal.

Krufinn, *exenteratus,* opskaaren, som Indvoldene ere tagne udaf.

Krucka, *f. urceus,* en Krukke.

Krull, *n. confusio,* Sammenblanding, Forvirring.

Krulla (at krulla), *confundere,* forvirre. 2) *calamistare, crispare,* kruse, krølle. Krullad hár, *intorti capilli, concinni, coma,* kruset eller krøllet Haar.

Krullu-járn, *n. calamister,* et Krusejern.

Krumgódr, *sapidus, solidus, efficax,* velsmagende, fast, kraftig.

Krumma, *f. manus concava,* krummet Haand. 2) *manipulus,* en Haandfuld.

Krummi, *m. corvus (sagax),* en Ravn.

Krumr, *m. cremor, flos rei,* Saft, Kjærnen af en Ting.

Krúna, *f. vid.* Króna, *it. alba macula in pecudum fronte,* en hvid Plet i Kvægets Pande.

Krúnóttr, *alba macula variegatus,* som har hvid Plet i Panden.

Krúngr, *m. gibber, gibba,* krogrygget, pukkelrygget. Herdakrúngr, *m. gibba cervix,* Pukkel paa Skulderen.

Krúnk, *n. crocitus,* Ravneskrig.

Krúnka (at krúnka), *crocitare,* klukke eller skrige som en Ravn.

Krúnkr, *m. corvus,* en Ravn.

Krúnkinbor, *m. idem.*

Krús, *f. testa, crater testaceus,* et Krus.

Krúsa (at krúsa), *vid.* krulla.

Krydd, *n. conditura,* Krydren, Kryderi.

Krydda (at krydda), *condire,* krydre.

Krydd-öl, vín, dryckir, *aromatites,* krydrede Drikke.

Krydd urtir, *f. pl. aromata,* Kryderurter, Specerier.

Kryf (krufdi, hefi krufid, at kryfia), *exenterare,* opskjære, tage Indvoldene udaf. Kryfia til mergiar, *ad medullam usqve penetrare,*

metaph. sollicite exquirere, skjære indtil Marven, *it.* opsøge flittigt.

Kryki (krýki), *m. angulus, secessus*, en Vraa, Krog. á krókr. 2) *inguina*, Skambelene, Laarkrig. 3) *puer pauperculus, in recessu educatus*, et usselt Barn, opdraget i Fattigdom.

Kryka-þunnr, *depigis*, som har tynde Laarkrige.

Krýni (at krýna), *coronare*, krone.

Krýníng, *f. coronatio*, Kroning.

Krýp (kraup, at kriúpa), *in genua procidere*, knæle. Kriúpa at kniám eins, *ad genua alicujus accidere v. provolvi*, falde paa Knæ for En.

Kryppa, *f. gibbus, it. curvamen, spira*, en Pukkel paa Ryggen, *it.* Bøjning, Kringelbugt, Krumbugt. kroppr.

Kryppill, *m. gibbosus*, krogrygget. 2) *claudus, luxatus*, lam, halt.

Kryppíngr, *m. idem.*

Kryci-vika, *septimana crucis inventionis*, Korsets Opbagelses Uge.

Kræda, *f. species quædam lichenum*, en Art Fjeldmos.

Kræda, *f. mollities*, Blødhed, Veghed. *vid.* kreda.

Kræfr, *fortis, robustus*, stærk, rask.

Krækiber, *rectius* krákuber, *n. pl. baccæ emperi*, Kragebær.

Krækiberialíng, *n. empetrum*, Kragebærbusk.

Kræki (at krækia), *fibulare*, spænde, knappe, fæste sammen med Hægter o. s. v. 2) *hamo capere*, faa fat paa eller trække til sig med en Krog eller Hage. 3) *deviare, à via deflectere*, afvige fra den rette Vei, tage en Omvei.

Krækill, *m. uncus*, en Krog, Hage.

Krækilfætlur, *f. pl. aves fissipedes*, Fugle som ikke have Hinde mellem Tæerne.

Kræklíngr, *m. vid.* Krákuskél.

Kræklínga-fiara, *litus mytulophorou*, Strandbred, hvor Muslinger falde i Mængde.

Krælar (at kræla), *ægre se movere*, bevæge sig lidt. Þad krælar ecki á hönum, *nihil movetur*, han rører sig ikke det allermindste.

Kræsi (at kræsa), *vid.* krydda.

Kræsilegr, *delicatus*, lækker, fin, vellystig. Kræsilegir réttir, *lautæ dapes*, krydrede eller ... smagende Retter.

Kræsinn, *delicatus*, kræsen.

Kræstr, *conditus, salinaris*, krydret.

Kú, *f. vacca*, en Ko. *vid.* kýr.

Kúa lubbi, *m. crepitus lupi, adhuc immaturus*, etslags Svamp.

Kúa-mykia, *f. bolbiton, fimus bovillus*, Komøg.

Kubba (at kubba), *amputare, it. perfringere*, kappe, hugge tversover, *it.* brække.

Kubbi, *m. cochlea, testa univalvis*, en Snegl.

Kubbr, *m. trunculus*, en lille Stump.

Kudúngr, *m. vid.* Kubbi.

Kufl, *n. persona, larva*, en Maske. 2) *cucullus, capitis tegmen togæ affixum*, en Hætte fast til Kaaben.

Kufl-madr, *cucullo indutus*, som har en Hætte

paa Hovedet. 2) *personatus*, en maskeret Person.

Kufiúngr, *m. idem.*

Kúfadr, *supra margines repletus*, ganske fuld, topmaalt.

Kúfúngr, *m. vid.* Kudúngr.

Kúfr, *m. convexitas*, Top. Kúfr uppaf mælekéralldi, *mensura abundans*, Topmaal. Fiallakúfr, *nebula montium apices tegens*, Taage øverst paa Bjergtoppene. Hatt-kúfr, *pileolus*, en liden Hat.

Kúga (at kúga), *cogere, adigere*, tvinge, nøde, kue.

Kúgan v. Kúgun, *f. coactio*, Tvang.

Kúgadr, *flaccus medullam*, udmagret. 2) *coactus*, tvungen, kuet.

Kuggi, *m. navigium breviusculum*, et kort Fartøj. *vid.* kaggi.

Kuggr, *m. idem.*

Kúgilldi, *n. vacca v. sex oves lactariæ*, et Kvilde, ɔ: en Malkeko eller seks Malkefaar. 2) *pecudes ferreæ*, Jernfæ, Besætning af Kvæg paa en Gaard.

Kúgr, *m. medulla flaccescens*, tynd, kraftløs Marv.

Kúka (at kúka), *cacare*, forrette sin Nødtørft.

Kukl, *n. præstigiæ, artes dardaniæ*, Gjøgleri, Taskenspilleri.

Kuklari, *m. præstigiator*, en Gjøgler, Taskenspiller.

Kukulur, *m. vid.* Fiörukonkr.

Kúkr, *m. cacaus*, Menneskeskarn.

Kul, *n. aura frigida*, kold Blæst eller Luftning.

Kula, *f. idem.*

Kúla, *f. tumor, tuber*, en Hævelse, Knude. 2) *globus*, en Kugle. 3) *cervicula aselli*, Nakken af en Torsk.

Kular (at kula), *frigescere, it. flare, spirare*, blive kold, kjølnes, *it.* lufte, blæse.

Kulbord, *n. latus navis vento obversum*, den Side af Skibet som vender mod Vinden.

Kúlda, *f. tumor, torpor*, Brantenhed, *it.* Dorskhed.

Kúldaz (at kúldaz), *torpescere*, sløves, slæbe sig frem.

Kúlduleitr, *tumida facie*, hoven eller tyk i Ansigtet.

Kullda-bólga, *f. ædema*, Frost i Lemmerne.

Kullda-brölt, *n. divagatio impatientis frigoris*, Bevægelse som man gjør sig i Kulde for at holde sig varm.

Kulldaskél, *f. concha orbiculata lævis*, etslags Muslingeskal.

Kullda-strá, *n. homo inops*, et eenligt eller forladt Menneske, som ingen tager sig af.

Kulldi, *m. frigus*, Kulde. 2) *animus infensus*, hadefuldt Sind. Hann Þóttiz af Þeim ráðum kullda kénna, *subolere sibi visus est, ex illis consiliis infensum in se animum*, han syntes at de Raad viste Fjendskab mod ham.

Kúlpar (at kúlpa), *tumere, prominere*, udstaa, rage frem.

Kúlpeygr, *exophthalmus*, som har udstaaende Øjne. *vid.* úteygdr. Hann er kúlpeygr eins og músin, *perinde ac muribus oculi illi prominent*, han har udstaaende Øjne ligesom en Mus.

Kúlpeygd, *f. exopthalmia*, Fremøjenhed.

Kul-vís, *alsiosus*, kuldskjer, som ikke kan taale Kulde.

Kúluvambi, *m. ventricosus*, storbuget, tykvommet.

Kúluvaxinn, *convexus*, rundbøjet, rundhvalt.

Kumbari, *m. navis rudior, mercatoria*, en Skude, et uanseligt Kjøbmandsskib.

Kumba, *f. ancilla corpulenta*, en tyk eller klodset Pige.

Kúmen, *n. carvi, carum v. cuminum*, Kummen.

Kuml, *n. cumulus*, en Høj, Bakke, Dynge. 2) *idem ac* kufl.

Kumpán, *m. vid.* Kompán.

Kumpás, *m. acus magnetica, pixis nautica*, Kompas. (N. O.)

Kumpr, *m. filico*, et Drog.

Kumra (at kumra), *mussare, mussitare*, brumme, mumle. 2) *leviter hinnire*, vrinske lidt eller sagte.

Kumr, *n. mussitatio*, Mumlen, Surren.

Kundr, *m. filius*, Søn (Poet.) 2) *propinquus*, en Slægtning, Forvandte, Nærpaarørende.

Kúngr, *m. vid.* Kudúngr.

Kúníngr, *m. cuniculus*, en Kanin.

Kúnís, Kúnína, Kanína, *f. idem.*

Kunnátta, *f. scientia*, Kunstskab.

Kunngöri (at kunngöra), *notum facere*, kundgjøre, bekjendtgjøre. *qs.* kunnugt göri.

Kunníngi, *m. sodalis, familiaris*, en Bekjendter.

Kunnleiki, *m. notitia*, Kundskab. 2) *familiaritas*, Bekjendtskab. Göra í kunnleika, *notum facere*, gjøre bekiendt.

Kunnleiks-madr, *familiaris*, en Bekjendter. 2) *concubitor*, en Boler.

Kunnleiks kona, *f. concubina*, en Bisloppersle, Medhustru.

Kunnugr, *gnarus, notus*, bekiendt.

Kunnugleiki, *m. notitia*, Bekjendtskab.

Kunnusta, *f. vid.* Kunnátta.

Kunnr, *vid.* Kunnugr. Kunnr at löstum, *vitiis infamis*, berygtet for Laster. Kunnr et manndygdum, *virtutibus clarus*, bekjendt for Dyder.

Kunta, *f. cunnus*, det kvindelige Skamlem, Fødselslem.

Kúpa, *f. cuba, vas rotundum*, et rundt Kar eller Skaal. *vid.* heilakúpa.

Kúpu-myntr, *vid.* Framm-myntr.

Kúpu-vaxinn, *ovalis*, oval, rundladen.

Kúra, *f. quies*, Hvile, Ro. Hann liggr í kúru sinni, *quietus jacet*, han ligger i sin Rolighed.

Kurfa, *f. homo laboris & frigoris impatiens*, En der hverken taaler Kulde eller Arbejde. 2) *desidia, mollities*, Orkesløshed, mageligt Levnet.

Kurfl v. Kurl, *n. virgarum frustula, v. trunculi in carbones ferrariorum*, Træer eller

Rißstammer, sønderhugne i smaa Stykker for at svies til Kul.

Kurfla (at kurfla), *virgas putare*, hugge, smaahugge Træ.

Kurfr, *m. trunculus*, *it. fragmentum*, en liden Stamme, *it.* et afbrúdt Stykke. Hann hnefadi spióts-kurf sinn, *fragmentum hastæ suæ arripuit*, han greb et Stykke af sit brækkede Spyd.

Kurfulegr, *mollis*, *desidiosus*, vellystig, magelig, ørkesløs.

Kúri (at kúra), *hærens qviescere*, ligge i Ro, være ørkesløs.

Kuriel, *n. corallium*, Koral (N. O.)

Kurr, *m.* & *n. murmur*, *querela*, Klage, Knurren. 2) *stridor*, Knarken, Knagen.

Kurra (at kurra), *murmurare*, suse, brumme, knurre. 2) *minurire palumbum*, kviddre eller girre (om vilde Duer).

Kúrrent-silfr, *moneta cursoria*, Kurant, Sølvmynt. (N. O.)

Kurt, *n. urbanitas*, *civilitas*, Høflighed, fin Levemaade.

Kurteis, *civilis*, høflig, beleven.

Kurteisi, *f. vid.* Kurt. *gall. courtesie v. courtoisie*, *comitas*.

Kurteislega, *urbane*, fint, høfligen, behageligen.

Kúrur, *f. pl. sollicitudines*, Bekymringer.

Kusa, *f. vitula*, en Kvie eller Hunkalv.

Kusi, *m. vitulus*, en Hankalv.

Kúskél, *f. concha orbiculata crassa*, en Venus-Musling.

Kussa (at kussa), *vid.* Fulsa.

Kussari, *m. pirata*, en Korsar, Sørøver. *gall. corsaire.*

Kussi, *m. vid.* Kusi.

Kúsúnga (at kúsúnga), *colaphizare*, give Ørefigen.

Kúsúngr, *m. colaphus*, Ørefigen.

Kuti, *m. cultellus*, en lille Kniv.

Kuta (at kuta), *cultellis pungere*, stikke eller skjære med en liden Kniv.

Kútr, *m. congius*, en Kutting eller liden Tønde. Hálfkútr, *congius dimidius*, en halv Kutting.

Kyki (at kykia), *deglutire*, sluge ned. *á* kok *v.* qvok.

Kyklíngr, *m. pullus*, en Kylling. *vid.* kiúklíngr.

Kylfa, *f. clava*, *it. fistuca*, en Kølle, *it.* en Buk, Rammel.

Kýli, *m. ulcus*, *tuber*, *apostema*, en Byld.

Kýlis-tilgörd, *pyosis*, byldagtig Hævelse.

Kýli (at kýla), *amputare musculos occipitis asellorum*, skjære Nakken af en Torsk. *á* kúla. 2) *ingurgitare*, sluge, svælge i sig. *á* kýll. At kýla miöd, *magnis haustibus hydromel bibere*, *pantices libere madefacere*, svælge Mød i store Slurke.

Kylia, *f. vid.* Kul.

Kýll, *m. rivus*, en Bæk. 2) *media pars braccarum*, den midterste Del af et Par Ben-

kløver. 3) *gurges*, *it*. *uter*, *mantica*, et Svalg, *it*. en Ladersæk, Taske.

Kylliflatr, *ad fundum prostratus*, kastet til, eller udstrakt paa Jorden.

Kyllir, *m*. *culeus*, *uter*, *it*. *scrotum*, en Lædersæk, Taske, *it*. Pungen.

Kylpr, *m*. *vid*. Kifr. *á* kúlpa.

Kymbi, *n*. *alias* gymbi, *fasciculus*, et lidet Knippe.

Kymbilhyrndr, *erectis cornubus*, som har opstaaende Horn.

Kymbill, *m*. *fasciculus*, et lidet Bundt eller Knippe. 2) *grumus*, en Jordhøj, Bakke. *vid*. kuml.

Kymi, *m*. *secessus*, *angulus*, en Vraa, Krog.

Kyn, *n*. *genus*, *gens*, *familia*, *sexus*, Slægt, Kjøn. 2) *res mira*, Under, underlig Ting. Þad er ei kyn, *non est mirum*, det er ingen Under.

Kynd, *f*. *vid*. Kyn. 2) *soboles*, Affom, Stamme.

Kyndi (at kynda), *succendere*, tænde, antænde, brande. Þar er kyndt þángi, *fucus ibi focum alit*, *pro foco legitur*, der bruger man Tang til Brændsel.

Kyndill, *m*. *lux*, Lys.

Kyndilmessa, *f*. *festum luminum*, ɔ: *purificationis Mariæ*. *Hypapante*, Kyndelmisse.

Kyndíng, *f*. *succensio*, Antændelse, Brænden.

Kynduglega, *astute*, træskelig, listigen.

Kyndugr, *versipellis*, snedig, træsk, listig.

Kynferdi, *n*. *genus*, *prosapia*, Slægt, Herkomst.

Kynferdugr, *genere nobilis*, af stor Herkomst.

Kynfiölld, *f*. *prolitas*, talrigt Affom.

Kynfylgia, *f*. *ingenium patronymicum*, arveligt Sindelag eller Sindsgaver.

Kýngi, *f*. *magia*, Trolddom. 2) *portentum*, *res nulli nota*, en vidunderlig Ting eller Begivenhed.

Kyngia, *f*. *res portentosa*, *insolitæ magnitudinis*, en Ting af uhyre Størrelse.

Kýngi-hríd, *f*. *vehemens procella magica*, et heftigt Uvejr, frembragt ved Troldom.

Kýngi (at kýngia), *glutire*, sluge ned. Kýngia nidr bitanum, *offulam deglutire*; sluge en Bid ned.

Kyniar (at kynia), *mirari*, studse, forundre. Mig kyniar, *miror*, jeg studser, forundrer mig over.

Kyniar, *f*. *pl*. *res mira*, *portentum*, Ting eller Begivenhed, et underligt Tegn.

Kynia-menn, *homines abstrusi ingenii*, særsindede Folk.

Kyniadr, *ortus*, *oriundus*, kommen af, fød af.

Kyniastór, *prægrandis*, meget stor.

Kyniaz (at kyniaz), *generari*, avles, fødes af.

Kynlegleikar, *m*. *pl*. *omina*, underlige Varsler eller Anelser.

Kynlegr, *alienus*, underlig. Kynlegr hlutr, *res mira*, en forunderlig Ting.

Kynni (at kynna), *notum facere*, gjøre bekjendt.

Kynni, *n*. *domus nota v*. *familiaris*, et bekjendt eller venskabeligt Hus. 2) *notitia*, Bekjendtskab.

Kynning, *f. notitia*, Bekjendtskab.

Kynnis-leit, *f. vid.* Kynnis-vist, Kynnis-sókn, *f. idem.* At fara á kynnis-leit, *visitatum ire amicos*, at besøge sine Venner eller Bekjendtere.

Kynnis-vist, *f. visitatio amicorum*, Vennebesøg.

Kynríkr, *vid.* Kynstór.

Kynqvísl, *f. ramus prosapiæ*, Æt, Green af en Slægtstamme.

Kynst, *n. pl. res insolita*, en usædvanlig Ting. Vér fæckum ætterni vort, nær stór kynst athera, *numerositati nostræ familiæ aliqvid detrahimus, qvando insolitum qvid accidit*, vi mindske vor talrige Slægt, naar noget usædvanligt paakommer.

Kynslód, *f. genus, generatio*, Slægt, Stamme.

Kynspeki, *f. scientia genealogica*, genealogisk Videnskab.

Kynstafr, *m. vid.* Kynqvísl.

Kynstór, *natu nobilis, natalibus clarus*, af stor Herkomst, fød af berømmelige Forældre.

Kynstr, *n. pl.* Kynst.

Kynstramenn, *vid.* Kyniamenn.

Kynsæll, *felici posteritate clarus*, en Fader eller Stamfader, som har lykkeligt Afkom.

Kynþáttr, *m. vid.* Kynqvísl.

Kýprus-vidr, *m. cupressus*, Sypresstræ.

Kýr, *f.* (*recetius olim* kú, kúinnar, kúinni, kúnni, kúna & *in plur.* kýr, kúanna, kúnum, kýrnar) *vacca*, en Ko.

Kýr-auga, *f. vasculum sphæriforme*, et kugelrundt Kar, et lidet Kar.

Kyrd, *f. tranqvillitas*, Stilhed, Rolighed.

Kyria (at kyria upp), *cantum exordire*, begynde Kirkesangen.

Kyrie, Kyrie, *supplicatio*, en Salme som begynder med dette Ord.

Kýr-gilldi, *n. vid.* Kúgilldi.

Kyrki (at kyrkia), *strangulare*, kvæle. 2) *contrahere*, trække sammen, sammensnærpe.

Kyrking, *f. strangulatio*, Kvælen. á qverk.

Kyrkingr, *corrugatio*, Sammendragen i Rynker, Sammenkrympning.

Kyrkia, *f. ecclesia, cætus*, den kristelige Kirke, Menighed. *vulgo* (*minus apte*) *templum*, en Kirke. At sækia kyrkiu, *templum petere, freqventare*, søge Kirken, gaa flittig i Kirke.

Kyrkiu-agi, *disciplina ecclesiastica*, Kirketugt. At lída kyrkiu-aga, *dare piacula*, udstaa Kirkestraf.

Kyrkiu-bialla, *f. tintinnabulum*, liden Kirkeklokke.

Kyrkiu-bók, *f. matricula*; en Kirkebog. 2) *diptychon*, Præstens Ministerialbog. *vulgo* ministeríalbók.

Kyrkiu-bóndi, *matricularius, æconomus ecclesiæ*, en Kirkeværge (som tillige er Bonde paa den Gaard, hvor Kirken staar).

Kyrkiu-dagr, *festum dedicationis templi*, Kirkens Indvielsesdag.

Kyrkiu-diákn (sem þiónar presti í messu), *camillus, hierodulus*, Degn, Kirkesanger.

Kyrkiu-eignir, *f. pl. manus mortua*, Kirke-Ejendomme, Gods som tilhører en Kirke. At

gèfa kyrkium, *dare in manum mortuam*, give eller testamentere til Kirker.

Kyrkiu-forsvar, *n. advocatio, jus patronatus*, Kirkens Forstanderskab.

Kyrkiu-forsvars mādr, *advocatus templi*, en Kirkeforstander, Kirkeværge.

Kyrkiu-fridr, *jus asyli templorum*, Kirkefred.

Kyrkiu-fundr, *conventus ecclesiasticus*, Gejstlighedens Forsamling i Kirker.

Kyrkiu-fé, *bona ecclesiastica*, Gods som tilhører en Kirke.

Kyrkiu-gardr, *cœmeterium, conditorium, polyandrium*, en Kirkegaard.

Kyrkiu-hrínging, *f. tintinnabulatus*, Ringen i Kirken.

Kyrkiu-pallr, *m. pulpitum*, Pulpitur eller ophøjede Steder i en Kirke.

Kyrkiu-patrón, *divus, cui templum dicatum*, en Kirkepatron. (N. O.)

Kyrkiu-prestr, *parochus*, en Sognepræst.

Kyrkiu rán, *n. sacrilegium*, Kirkeran.

Kyrkiu-reifari, *m. sacrilegus*, en Kirkeraner, Kirketyv.

Kyrkiu-reikníngr, *m. album*, Kirkeregnskab.

Kyrkiu-rækinn, *freqvens ad templum*, som tit gaar i Kirke. Hann hyrdir hverki um krofs né kyrkiu, *nec cruces, nec templa curat*, ɔ: *in omnibus est irreligiosus*, han skiøtter hverken om Kors eller Kirker, ɔ: han opfører sig i det hele ugudelig.

Kyrkiu-saungr, *psalmodia sacra*, Kirkesang.

Kyrkiu-sida-bók, *f. ordinantia ecclesiastica, liber liturgicus, rituale*, Kirkeordinans, Ritual.

Kyrkiu-sidir, *m. pl. cæremoniæ*, Kirkeskikke, gejstlige Ceremonier.

Kyrkiu-skrúd v. -skrúdi, *anathema*, Kirkens Ornamenter.

Kyrkiu-sókn, *f. parochia, paræcia*, Kirkesogn, Sogn.

Kyrkiu-sóknar-menn, *parochiani*, Sognefolk, Sognemænd.

Kyrkiu-stiórn, *f. hierachia*, Hierarki, Kirkens Bestyrelse. 2) *potestas ecclesiastica, circa sacra*, de Gejstliges Myndighed i Kirkesager.

Kyrkiu-stólar, *sedilia templi, subsellia*, Kirkestole.

Kyrkiu-vaktari, *m. commendatarius*, Kirkeforstander. 2) *hierophylax, æditaus*, en Kirkevogter.

Kyrkiu-vaktan, *f. commenda*, Kirkeforstanderskab.

Kyrkiu-veriari, *m. procurator templi*, en Kirkeværge.

Kyrkiu-vígsla, *f. dedicatio templi, encænia*, Kirkevielse.

Kyrkiu-þiófnadr, *sacrilegium*, Kirketyveri.

Kyrkiu-þiófr, *m. sacrilegus*, en Kirketyv, Kirkeraner.

Kyrlátr, *qvietus*, sagtmodig, rolig, stille.

Kyrlegr, *idem*.

Kyrnir (at kyrna), *de obtusa ferri acie dicitur*, siges om sløvet Eg. Kyrnir í egg á öxinni, *acies securis sibi non constat, sed qs. grana format*, Eggen er bleven sløvet, (saaledes at smaa Korn synes at sidde paa den). á korn.

Kyrpíngr, *m. ruga*, Rynke. 2) *vir rugosus*, en rynket Mand.

Kyrpi (at kyrpa); *vid.* kipra.

Kyrrlæti, *n. modéstia*, Sagtmodighed, Beskjedenhed.

Kyrr, *tranquillus*, *quietus*, rolig, stille, fredelig. At sitia um kyrt, *quiete vivere*, holde sig hjemme, leve rolig. Hallda kyrru fyrir, *idem*.

Kyrri (at kyrra), *pacare*, gjøre rolig, bringe Fred og Ro tilveje. Konur úngr kyrdi fugla, *nobilis ille juvenis occipitres instruit*, den unge ædle Herre gjorde Høge tamme. Nú kyrrir vedr, *desævit ventus*, nu lægger Vinden sig.

Kyrriz (at kyrraz), *mitescere*, formildes, sagtnes, stilles. Þeir Arnór kyrduz vid bréfinn, *Arnor cum sociis, epistolis acceptis desæviere*, Arnor og hans Følgeskab sagtnedes ved Brevenes Indhold.

Kyrrmódugr, *animo tranquillo*, sagtmodig.

Kyrseta, *f. vita sedentaria*, Hjemmesidden, Stillesidden.

Kyrsetníng, *f. seqvestratio*, Beslag, Sekvestratsion.

Kyrset (at kyrsetia), *seqvestrare*, sekvestrere, lægge Beslag paa.

Kyr-sæi, *n. mare pacificum*, stille Sø. 2) *pellacia*, Havblik.

Kyrsæti, *n. vid.* Kyrseta.

Kyrtill, *m. tunica*, en Kjortel. 2) *glandúla tumescens in carne*, en Kjertel, Yee i Kjødet. Kyrtla bólga, *panus, gangræna*, Bullenhed i Kjertlerne.

Kyrvidri, *n. aer tranquillus*, stille Vejr, Stilhed i Luften.

Kyrrur, *f. pl. malacia, pellacia*, Blikstille, Havblik.

Kyrþeyr, *m. intimus animus*, Sjelens Inderste. Hann geymdi þad í kyrþey, *alta mente servabat*, han bevarede det i Sindet med den dybeste Taushed.

Kýs (kaus, hefi kosid, at kiósa), *eligere*, kaare, vælge.

Kysi (at kysa), *osculari*, kysse. Þeir kysaz, *invicem deosculantur*, de kysses.

Kýta, *f. ovarium asellorum*, Huntorskens Æggestok eller Rognsamling. *vid.* gyta.

Kýtaz (at kýtaz á), *altercari*, kives. *á* kuti. Kýta kappi, *contendere*, trætte eller klamres heftig. *vid.* jafnkýti.

Kýtla (at kýtla), *cædere, ferire*, slaa, pidske. Menn Eyólfs kýtludu Ara med keirum, *comites Evolfi Arium scuticis feriebant*, Eyolvs Følgemænd pidskede Are med Svøber.

Kytra (at kytra sér nidr), *in angulo latere*, sætte sig ned eller skjule sig i en Braa.

Kytra, *f. recessus villæ angustus*, en snæver Gang eller Braa i en Hytte. *á* kot.

Kæfa, *f. interclusio animæ*, Aandeklemmelse, Kvælen.

Kæfa, *f. coctio lenta, inclusa, ne vapores*, noget som koges sagte, og tillige er tildækket for ikke at uddunste.

Kæfa (at kæfa), *suffocare*, kvæle.

Kæfdr, *suffocatus*, kvalt.

Kækr, *m. gestus indecorus*, en usømmelig Gebærde; visse Lader som nogle vænne sig til.

Kæla, *f. aura frigida*, kold Blæst. 2) *inimicitia, simultas*, Misforstaaelse, Fjendskab. 3) *frigidarium*, koldt Bad.

Kæli (at kæla), *refrigerare*, kjøle. Nú kælir, *ventus spirat*, nu blæser det op.

Kæl-lyndr, Köl-lyndr, *austerus, trux*, haard, strænq, grusom.

Kælu-kér, *n. vas refrigeratorium*, Kjølekar.

Kæmeistari, *promus, condus, cellarius*, Kjøgemester, Kjeldermester.

Kæna, *f. linter piscatorum*, en liden Fiskerbaad. 2) *haustrum*, en Øse, Øsekar.

Kænlega, *dextre, sapienter*, snildelig, klogt, kyndigen.

Kænleikr, *m. dexteritas*, Færdighed, Snildhed.

Kænlegr, *dexter, habilis*, behændig, flink, snild.

Kænn, *peritus, solers*, erfaren, klog, kyndig.

Kænska, *f. comis sapientia*, venlig Klogskab. 2) *pia fraus*, uskyldig List. Med kænsku, *maturo consilio*, med modent Overlæg, med Snildhed.

Kæpa, *f. phoca fœmina*, Hunsæl.

Kæpi (at kæpa), *parturire phocarum*, føde Unger (siges om Sælhunde). Á þessum skérium kæpa selir árlega, *in his scopulis phocæ annuatim vitulos pariunt*, paa disse Skjær lægge Sælene sine Unger aarlig.

Kæpar, *m. pl. ejulatus parturientis phocæ*, en Hunsælhunds Skrig, naar den har Fødselssmerter.

Kæplíngr, *m. recens natus vitulus phocæ*, en spæd Sælunge.

Kæri (at kæra), *queri, incusare, litem intendere*, klage, kjære. Kærir hver sinn qvída, *proximus quisque sibi*, enhver klager sin egen Nød, ɔ: ser paa sit eget Bedste.

Kæri! *amabo*! Kjære!

Kær, *carus, dilectus*, kjær. So vard kært med þeim, *eorum amicitia adeo invaluit*, de bleve saa gode Venner.

Kæra, *f. sponsa, v. uxor*, Brud, Kone. 2) *pr. amica*, Kjæreste.

Kærasta, *f. idem*, Kjæreste.

Kærasti, *m. sponsus v. maritus*, Kjæreste, Brudgom.

Kæra, *f. lis, controversia*, Klage, Sag, Trætighed. Kærur, *f. pl. idem.*

Kærumál, *n. pl. idem*, Klagemaal, Kjæremaal.

Kærkominn, *acceptus*, kjærkommen. (N. O.)

Kærliga, *amanter*, kjærligen.

Kærleiki, *m. amor*, Kjærlighed. Kærleikr, *m. idem.*

Kæsir, *m. coagulum, coagmentum, abomasum refertum*, en Kalvemave, som bruges for at faa Melk til at løbe.

Kæstr, *incaseatus*, sammendynget, lagt i en tildækket Dynge. 2) *ad primum gradum solutionis redactus, de carne carcharorum in specie dicitur, quæ infra hunc gradum solutionis inter edulia non numeratur*, som allerede er begyndt at opløses, eller gaa over i Forraadnelse (siges især om Havkalvekjød der holdes for uspiseligt, med mindre det paa saadan Maade opløses eller behandles).

Kæti, *f. lætitia*, Munterhed, Glæde. (kátr).

Kæti (at kæta), *consolari, gaudium afferre*, muntre, fornøie, glæde.

LEXICON
ISLANDICO-LATINO-DANICUM
BIÖRNONIS HALDORSONII.

Biørn Haldorsens islandske Lexikon.

EX MANUSCRIPTIS LEGATI ARNA-MAGNÆANI

CURA

R. K. RASKII EDITUM.

PRÆFATUS EST P. E. MÜLLER.

VOL. II.

HAVNIÆ MDCCCXIV.

APUD J. H. SCHUBOTHUM, AULÆ REGIÆ BIBLIOPOLAM.

TYPIS J. R. THIELII.

L.

Lá, *f. æqvor*, Havet, digt. 2) *unda, item udor*, Bølge, Vand, Vædske. Hér heyriz hvörgi til lár né ár, *omnia silent etiam æqvor et torrens*, her høres ikke det mindste at røre sig.

Lá, *f. coma, crines*, Haar, *vid.* ló. 2) *idem ac*: járnlá. 3) *sangvis*, Blod (digt.)

Labba (at labba), *reptare*, rokker afsted, kryber frem. *qs.* lappa *á* löpp.

Labbakútr, *m. homo debilis et deses*, et langsomt, udueligt Menneske, (Nathue, Sokhas).

Labbi, *m. vid.* lubbi.

Lád, *n. solum fertile, terra graminosa*, frugtbar, græsbevoksen Jord; *vid.* lód.

Lada (at lada), *ducere*, slaa Søm. *dicitur de clavis ferreis, dum in typum adiguntur*, siges naar man slaar Sømmene i Nageltovet; *vid.* löd. At lada prióna, *filum ferreum ducere*, gjøre Staaltraad.

Lada (at lada), *invitare*, indbyde; *germ.* laden. At lada menn at sér, *affabilis esse*, trække Folk til sig, være indbydende; Þóra sat á stóli og ladadi gésti, *Thora ex sedibulo advenas invitavit*, Thora sad paa en Stol og indbød Gjester.

Ladan, *f. invitatio*, Indbydelse.

Ládeyda, *f. pellacia, mare mutum, flustrum, tranqvillitas maris*, Havblik.

Ladord, *n. vid.* ladan.

Laf, *n. ala pallii*, Flig, Skjød.

Lafadusl, *n. peniculamentum*, Pjalter eller desl. der hænger uordentlig og skjødesløst.

Lafeyrdr, *flaccus, flaccis auribus*, slukøret, langøret.

Lafhræddr, *formidine flaccus et pendens*, saa bange som en Hare.

Lafhægr, *facillimus*, overmaade let, uden al Vanskelighed. Þad er mér lafhægt, *facilli-*

mum est, instar alæ pallii in mea potestate est, det er mig en smal Sag.

Láfi, *m. media pars horrei, area*, den Plads i en Lo, hvor Avnerne falde, Lo.

Lafi (lafdi, at lafa), *pendere, flaccessere*, hænge slattet og skjødesløst, hænge og dingle.

Lafmódr, *valde anhelus*, meget træt, pustende.

Láfagardr, *m. area, areola*, Lo, Tærskeplads.

Lág, *f. locus depressus, soli depressio*, Fordybning, lille Dal. 2) *æqualis extensio omnium in tela filorum*, den lige Udspændelse af alle Traade i Rendegarnet. At liggia i lág, *latere*, være skjult. Þad liggr ecki í láginni, *in patulo est*, det er klart nok.

Lag, *n. ordo, stratura*, et Lag. 2) *modus, dexteritas*, Maade, rette Skik, Behændighed. Hnausa lag í vegg, *stratura cæspitum in aggere*, et Lag Græstørve til en Væg. Lagit þarf til alls, *est modus in rebus*, der er Maade med alt. Nú er lagit á, *dextre cedit*, nu gaar det ret for sig (mest ironisk). Þad fer nærri lagi, *non procul aberrat a via*, det gaar saa nogenledes, saa omtrent.

Lag, *n.* (vid sióar strönd), *fluctuatio remittens intermittens, intermedia*, Stilheden eller Opholdet imellem flere ulige store og umiddelbar paa hinanden følgende Brændinger ved Strandbredden. Lag og ólag, *fluctuatio periodica*, de afvekslende Brændinger og Stilhed. At sæta lögum, *fluctuationes periodicas observare*, passe paa og benytte sig af hin Stilhed til at lande.

Lag, *n. ictus armis intentatus*, Stik, Skud. Lagit nam i hiarta stad, *ictus hastæ cor pertigit*, Stikket ramte hans Hjærte. Lagit tók hann ecki, *ictus non pertigit illum*, Stikket ramte ham ikke.

Lag, *n. tenor, melodia in cantu*, Melodi, Tone. At hafa lagit á, *modulos canere*, kunne Tonen paa, synge rigtig.

Lag, *n. mos, jus receptum*, Skik, Vedtægt. Þad var lag í þeirri sveit, *inter contribules receptum erat*, det var vedtaget i deres Selskab. Þad er lag er álegst, *mores consvetudine inveterascunt et jus adipiscuntur* ɔ: *pro infelici lege est inevitabile malum*, det er Skjæbne, hvad der møder os ɔ: dette Uheld var (ham) uundgaaelig bestemt.

Lag, *n. vid.* lega. Þar var skip á lagi, *in portu navis erat*, der var et Skib paa Reden, i Havnen.

Lag, *n. societas, fædus*, Lav, Kammeradskab. At leggia lag vid einn, *societatem inire*, træde i Forbindelse, Fællesskab med en. Hönum fylgdi kona at lagi, *concubinam habuit*, han holdt en Mætresse. hann var at lagi vid konu, *idem.* hann átti lag vid konu, *idem.*

Lag, *n. Statutum, lex. sæpius in plur.* lög, Vedtægt, Lov, oftere i Fl. lög.

Laga (at laga), *aptare, concinnare*, lave, mage, passe sammen, læmpe. 2) *emanare*, flyde ud, rinde, strømme ud. Þad lagaz, *in ordinem redigitur*, det kommer i Lave. Þar lagadi

blóð úr sárinu, *ex vulnere sangvis emanavit*, der strømmede Blod ud af Saaret.

Lagabrot, *n. prævaricatio*, *anomia*, Forbrydelse, Overtrædelse.

Lagabrigdi, *n. idem.*

Lagabriótr, *m. violator legis*, Forbryder.

Lagabætir, *m. emendator legum*, Lovforbedrer. (*Agnomen qvondam Magni Regis Haqvinii*, et Tilnavn til den norske Kong Magnus Hagensen).

Lagadeilur, *f. pl. controversiæ forenses*, Retssager, Prosesser.

Lagaflækiur, *f. pl. tricæ forenses*, Lovtrækker Fl., Lovtrækkerier.

Lagamadr, *m. juris consultus*, *vel peritus*, Lovkyndig.

Lágardr, *m. fluctuatio litoralis*, et Sted, hvor der immer gaar stærke og høje Brændinger.

Laga-riftíngar, *f. pl. reluitio*, *retractus fundi*, Indløsning af en Gaard (efter Odelsretten).

Lagasetiari, *m. legislator*, Lovgiver.

Lagasetníng, *f. legislatio*, *nomothesia*, Lovgivning.

Lagasnápr, *m. rabula*, *sycophanta*, *legulejus*, en Lovtrækker, Rabulist.

Laga-sóknir, *f. pl. lites forenses*, Retssager, Processer. I Sing. Aktors Udførelse af Sagen, Sagsøgelse.

Laga-þriótr, *m. contemtor legum*, en Foragter af Lovene, som overtræder dem af Trodsighed.

Lagda (at lagda), *villosum reddere*, gjøre haaret, lodden; *metaph. donis beare*, berige.

Lagdadr, *ditatus*, beriget, varm inden Dørre.

Lagdr, *positus*, lagt. 2) *trajectus*, gjennemskudt, gjennemboret. 3) *fimbriatus*, bebræmmet, besat. Lagdr i gégn, *confossus*, gjennemboret (med Spyd eller Sværd). Gulli lagdr, *auro inductus*, udstaferet, beslaaet med Guld.

Lagdr, *m. cirrus*, Lok, Tot (af den længere Uld).

Lágfætla, *f. vulpes*, Ræv, (eg. den lavbenede).

Lagfæri-at lagfæra, *reformare*, rette, forbedre.

Lagfæring, *f. reformatio*, Rettelse, Forbedring.

Lagfærsla, *f. idem.*

Lagga (at lagga), *fundum per incisuras aptare vasi ligneo*, at sætte Bund i et Trækar, ved at gjøre en Rende (Krøsning) i Karret, krøse.

Laggódr, *aptus*, *idoneus*, (*de re*), beqvem, belejlig. 2) *dexter*, *habilis* (*de homine*), duelig, nyttig, behændig.

Laginn, *positus*, *statutus*, lagt, bestemt. 2) *prædestinatus*, forudbestemt, af Skjæbnen bestemt. Lagit mun hönum verda þess, *ea sors illum manebit*, det vil blive ham bestemt, forelagt. Þad er i lófa lagit, *facile in manu est*, det er let at komme afsted med.

Lag-klauf, *f. ungula postica*, en Bagkløve.

Lagkænn, *dexter*, behændig.

Lagkænska, *f. dexteritas*, Behændighed.

Laglaus, *rudis*, *imperitus*, uerfaren, ubehændig, som ingen Maneer har paa sig.

Laglegr, *dexter*, bekvem, i sin Skik, ordentlig.

Láglendi, *n. planities, campus*, jævnt Land, Slette.

Láglendis-urtir, *f. pl. herbæ infernates*, Urter, som vokse paa Sletter, hvor de faa Solskin.

Lagleysa, *f. ruditas, inertia*, Plumphed, Ubehændighed.

Lagleysi, *n. idem.*

Lágmæli, *n. pl. arcanum*, Hemmelighed.

Lágmæltr, *voce submissa*, lavmælet.

Lágna-at lágna, *fracescere*, begynde at ankomme, faa en Tanke.

Lágnadr, *fracescens, fracidus*, som har begyndt at ankomme, faaet en Tanke.

Lagnadr, *m. sors, fatum*, Skjæbne, Bestemmelse, hvad der er forundt eller givet af Skjæbnen (lagid).

Lagnadar-is, *m. glacies concreta continenti*, Is, som er lagt til jævnt og af sig selv, uden Drivis.

Lagnet, *n. rete*, Fiskenæt, Fiskegarn.

Lagneyti, *n. bos justo pretio promercalis*, et Nød, som er tilfals for lovbefalet Pris.

Lagníng, *f. positio, depositio, v. constructio*, Stilling, Indretning, Lempelse.

Lágreistr, *humilis*, lav, ikke høj.

Lágreystr, *v.* lágraustadr, *voce suppressa*, lavrøstet.

Lagsaudr, *m. vervex legali pretio promercalis*, en Vede, som er fal til lovlig Pris.

Lags-bródir, *m. sodalis*, Kammerad.

Lagselta, *f. salsilago*, Lage, Saltlage.

Lagskona, *f. socia*, Medsøster, Omgangssøster; *item concubina*, Frille.

Lagsmadr, *m. socius, sodalis*, Kammerad.

Lagstyrdr, *absurdus*, upassende, ubehændig.

Lagtækr, *dexter*, behændig.

Lagvopn, *n. hastile*, Stikvaaben, Kastevaaben.

Lágr, *brevis*, kort, lav. 2) *humilis, depressus*, lav, sid. At göra lágt undir höfdi, *despicere, prohibere ne caput extollat*, see ned paa, nedtrykke.

Laki, *m. ventriculus tertius ruminantium centipellis, pantice, omasum*, den tredie Mave hos de drøvtyggende Dyr, Ladelappen.

Lái (at lá), *vituperare, improbare*, dadle, misbillige. Ecki er einum at lá, *nullus sine noxa*, vi ere jo alle Mennesker.

Lack, *n. cera sigillaris, lacca*, Lak, Segllak. (N. O.)

Lacka, *obsignare*, forsegle (med Lak). R.

Laklega, *viliter, abjecte*, ringe, daarlig, slet.

Laklegr, *vilis, exigui pretii*, daarlig, elendig.

Lakra (at lakra), *ægre fluere*, rinde saa sagte. Áin lakrar í grióti, *amnis potius stillat quam fluit, fere exsiccata est*, Aaen rinder, flyder med Nød og neppe, saa lidet Vand er der i den.

Lakrís, *m. glycyrrhiza*, Lakrits. (N. O.)

Lakr, *n. stillatio*, besværlig, langsom Flyden, Rinden.

Lakr, *vid.* laklegr.

Látaus, *pacificus tranquillus (de æquore)*, blikstille (om Søen).

Láleyfa, *f. vid.* ládeyda.

Lalla (at lalla), *gradatim, ægre ambulare*, begyndte at gaa ene, neppe kunne gaa. 2) *lallare*, laller, luller, synger i Søvn.

Lall, *n. puerorum primus usus pedum*, Begyndelsen med at gaa ene.

Lalli, *m. circuitor vacillans*, en som neppe kan gaa.

Lam, *n. fractura*, et Knæk. 2) *debilitatio*, Svækkelse.

Lama, *o. membris fractus v. viribus*, beskadiget, kvæstet; svækket (sjælden alene). *vid.* fótlama, farlama.

Lama (at lama), *debilitare, frangere*, svække, knække, beskadige.

Lamadr, *viribus fractus*, beskadiget, svækket, knækket.

Lama-regn, *procella, imber*, Plaskregn, Skylregn.

Lama-sess, *m. decubitus qvassatorum, v. aliorum, invalidorum*, Lasaret, it. ubrugelig Tilstand. Hann liggr i lamasessi, *invalidus decumbit*, han er ganske aflægs.

Lamb, *n. agnus*, Lam. lamb sídborid, *agnus cordus*, Sildfødning.

Lamba-blómi, *m. silene, cucubalus acaulis*, liden Smelle, Norsk: Smelblomst.

Lambá, *f. ovis subrumans*, et Faar, som har Lam.

Lamba-gærur, *f. pl. pelles agninæ*, Lammeskind med Ulden paa.

Lamba-sótt, *f. atrophia*, Vissenhed. Hann ætlar at deya í lúsum og lambasótt, *morbo pediculari et atrophia conficitur*, han er færdig at dø af Urenlighed og Sult.

Lamba-súra, *f. rumex foliis acutis*, Rødskreppe.

Lamb-burdr, *m. tempus pariendi ovium*, den Tid, da Faarene faa Lam.

Lambgimbur, *f. agna*, Gimmerlam.

Lambhús, *n. agnile*, Lammehus.

Lambs-gota, *f. ovis agnello orbata recenti*, et Faar, som straks mister sit Lam.

Lambskins-kofri, *m. pescia*, en laaden Hue af Lammeskind.

Lambsuga, *f. ovis lactens*, Pattelam.

Lami, *o. fractus*, knækket, svækket; *vid.* lama.

Lami, *m. fractura*, Knæk, (Knækkelse). 2) *res fracta inutilis*, noget knækket, ubrugbart. 3) *morticinium*, (Koldbrand?).

Lampi, *m. lampas, lychnus*, Lampe.

Lampa-qveikr, *m. myxa, ellychnium*, en Lampevæge.

Lamvidri, *n. calamitas*, Ulykke, Elendighed; *à* lem. 2) *spurcissima tempestas*, Regnvejr, Slud.

Lán, *n. mutuum*, Laan. 2) *commodatum*, det Laante. At taka lán, v. til láns, *mutuari, mutuare*, tage til Laans. At kaupa uppá lán, *in diem emere*, kjøbe paa Kredit. Fá oft at láni, *mutuitare*, faa, tage ofte til Laans. Láns fé, lánad fé, *pecunia mutuititia*, laante Penge. Láns-litr, *m. color, vultus non naturalis, mutuatus dicitur qvando ex affectu mentis color mutatur*, laant Farve ɔ: som kommer af en eller anden Sindsbevægelse. Borga

lán med láni, *versuram facere*, at gjøre Gjæld paa et Sted for at betale paa et andet, betale et Laan med et andet. Siaidan kémr lán hlærandi aptr, *raro commodatum melioratur*, Krukken gaar saalænge til Vands, at den kommer hankeløs hjem.

Lán, *n. felicitas, fortuna secunda; qs. res à Deo commodata*, Lykke, Formue. Láns-madr, *homo fortunatus*, en Mand i gode, lykkelige Omstændigheder.

Lán, *f. sors*, Skjæbne, Lod.

Lánar-drottinn, *m. dominus*, retmæssig Herre, Ejermand, Kreditor.

Lána (at lána), *mutuum dare, credere; commodare, pro manu dare pecuniam*, laane ud.

Lana (at lana hey), *fœnum in metas construere*, sætte Hø i Stakke.

Land, *n. terra continens*, Land, Landjord. 2) *civitas*, Land og Rige. 3) *rus*, Landet; *item prædium*, Landsted. Land af landi, *regionatim*, Land for Land, fra Land til Land. Hann kom utan af landi, *rediit rure*, han kom ind fra Landet. At byggia lönd sín, *prædia locare*, at fæste sine Jorde ud.

Landa-bók, *f. atlas, liber geographicus*, et Atlas, Landkort.

Landa-brigdi, *n. pl. retractio*, Indløsning af en Landejendom efter Odelsretten.

Landa-brigda-bálkr, *m. titulus de retractu, v. reluitione fundorum*, den Bog (Afsnit) i Loven, som handler om Odelsretten.

Landa-fólk, *n. villatici*, Landboer, Landsbyfolk. *vulgo collectores ovorum insulani*, i Almindelighed, de Folk paa Øerne, som indsamle Fugleæg.

Landa-hríngr, *m. orbis terrarum*, Verden, Jordens Kreds. 2) *poet. oceanus ambiens terram*, hos Digterne: Verdenshavet, som omgiver Landene.

Landa-merki, *n. pl. limites, termini*, Landemærke.

Landamerkia-nes, *n. compromontorium*, Grændseforbjærg, Grændsenæs.

Landa-mæri, *f. termini regnorum*, Grændse, Landemærke.

Landa-skipan, *f. situs regnorum terræ*, Landenes Beliggenhed. 2) *Geographia*, Jordbeskrivelse.

Landa-stefna, *f. conventus prædiatorius rusticorum*, en Sammenkomst af Bønder angaaende Jordegods.

Land-audn, *f. desolatio terræ*, et Lands Blottelse for Indbyggere.

Landa-uppskrift, *f. Geographia*, Jordbeskrivelse eller Jordfortegnelse. (N. O.)

Land-aurar, *m. pl. res promercales, merx proba*, Handelsvarer, gode Varer. 2) *scavagium, portorium peregrinorum in Norvegia, et quidem decem öræ, sive 60 ulnæ panni promercalis*, Havnetold, Havnepenge, som fremmede maa betale i Norge, nemlig 10 Øre eller 60 Alen Havneradmel.

Landblær, *m. etesiæ, etesia flabra*, en sagte Landvind.

Land-brot, *n. terra decidua*, Jordskred.

Land-bú, *n. œconomia publica*, Landhusholdning.

Land-búi, *m. agricola, ruricola*, Landbo.

Landeigandi, *m. dominus fundi*, Landejer, Jordejer.

Landeign, *f. ager, fundus, it. territorium*, Landejendom, Jordejendom, ens Distrikt.

Land-far-sótt, *f. morbus epidemicus, endemius*, Omgangssyge, smitsom Syge.

Land-fastr, *appulsus*, landet, kommer til Lands. 2) *contiguus terræ*, landfast.

Landflótta, *a. exul*, landflygtig.

Landflótti, *m. idem.* 2) *exilium*, Landflygtighed.

Land-flæmdr, *extorris*, landsforvist, fordreven.

Land-flótta-madr, *m. profugus*, en Landflygtig.

Land-fógeti, *m. quæstor regius, provincialis*, Landfoged.

Landgánga, *f. exscensio*, fiendtlig Landgang. Kn.

Landgángr, *m. exscensio*, det at komme paa Land, Landgang. Landgángr sióar, *inundatio maris*, Søens Oversvømmelse. Landgángr fiska, *piscium ejectamenta in terram v. in littora*, Fiskenes Opdriven paa Strandbredden. At göra land-gáng, *exscensionem facere*, at gjøre Landgang.

Landgénginn, *pascualis*, som græsses, gaar paa Græs. Landgéngin naut, *boves pascuales*, Kvæg, som gaar paa Græs.

Landgreifi, *m. comes provincialis*, Landgreve. (N. O.)

Land-gudir, *m. pl. Dii tutelares regionum*, Skytsguder for et vist Landskab.

Landgædi, *n. pl. terræ fertilitas*, Jordbundens Frugtbarhed.

Land-hlaupari, *m. erro, circulator, homo vagus, circumforaneus*, en Landløber, Landstryger.

Land-hornamadr, *m. idem.*

Land-hreinsan, *f. purgatio reipublicæ, membri v. membrorum ejus nocivorum amputatio*, Landsrenselse, Bortskaffelse af et eller flere for Staten skadelige Lemmer.

Landi, *m. popularis*, Landsmand. R.

Land-kort, *n. mappa geographica*, Landkort. (N. O.)

Land-kostir, *m. pl. vid.* landgædi.

Landlega, *f. tempus procellosum, quod piscatores a piscatura probibet*, Hjemmeliggen, den stormfulde Tid, da Fiskerne ikke kan være paa Søen.

Landlægr, *montanus*, fra Fjældene, fra Landet af. land-lægir vindar, *venti montani, apogæi*, Fjældvinde, Landvinde.

Land-maling, *f. geometria*, Geometri, Jordmaaling.

Land-nám, *n. occupatio fundi vacui primaria*, Landnam, Besiddelsestagelse af ubeboet Land. 2) *tractus terræ occupatus*, den Landstrækning, der tages i Besiddelse. 3) *multa violationis fundi alieni, præter reparationem damni*, Landnam, en Mulkt, der foruden Erstatning gives af den der har gjort Indgreb i en andens Jordejendom.

Landnáms-bók, *f. liber aboriginum*, en Bog om Landets første Bebyggelse.

Landnáms-menn, *m. pl. aborigines*, første Beboere.

Landnáms-menn, *idem.*

Landnordan, *ex euroborea*, fra Nordost.

Landnordan-átt, *f. regio euroaqvilonis*, Nordostkanten, Nordost.

Landnyrdíngr, *m. euroboreas cæcias meses*, Nordostvinden.

Landplága, *f. calamitas publica*, Landeplage.

Landrád, *n. pl. perduellio*, Forræderi, Landsforræderi. 2) *summum imperium, qvod cum subditus sibi arrogat, perduellis habetur*, den højeste Magt, Regjering, Del i Regjeringen.

Landráda-madr, *m. perduellis*, Forræder, Landsforræder.

Lands-álfa, *f. tractus terræ, regio*, Landstrækning, Landskab.

Lands-bygd, *f. rus, pagus*, Landsbøjgde, Landsby, Landet.

Lands-drottinn, *m. dominus fundi*, Landsherre.

Lands-dómari, *m. prætor*, Landsdommer. (N.O.)

Landseti, *m. prædii conductor*, Fæster.

Lands-fiórdúngr, *m. qvarta pars, qvadrans terræ*, Landsfjærding.

Lands-fólk, *n. gens inqvilina, populus*, Indbyggere, Folk.

Lands-fridr, *m. securitas publica*, Landefred, offentlig Sikkerhed.

Lands-horn, *n. extremitas terræ*, Krog, Hjørne, Udkant af Landet.

Lands-höfdíngi, *m. vir præcipuus, magnas*, Magnat, Stormand, Herremand.

Landsidr, *m. mos patrius*, Lands Skik og Brug. Sá er lýttr er ei fýlgir landsidnum, *patrios mores deserere vitio vertitur*, man dadler den, der ej følger Strømmen; man skal enten Skik følge eller Land fly.

Landskrifari, *m. notarius publicus*, Landstingshører, Landstingsskriver, Lavtingsskriver.

Landskapr, *m. inveterata consvetudo*, gammel indgroet Skik. Þeir skorudu samvitskur manna á fornann landskap, *conscientias hominum provocarunt ad inveteratam consvetudinem*, de opfordrede Folks Samvittighed til den gamle Skik.

Landskiálfti, *m. terræ motus*, Jordskjælv.

Landskulld, *f. locarium, reditus prædianus*, Landskyld.

Landslag, *n. natura loci*, Landets Beskaffenhed.

Landsleg, *n. situs terræ naturalis*, Landets Beliggenhed.

Landsleiga, *f. vid.* landskulld.

Landsleigu-bálkr, *m. titulus juris de conductione et locatione*, den Bog, det Afsnit i Loven om Fæste og Leje af Landejendom.

Landsmadr, *m. popularis conterraneus*, Landsmand. (*hoc sensu mel.* landi). 2) *incola*, Indbygger, Indfødt.

Lands-nytiar, *f. pl. proventus ruris, sive sit fundi, sive pecorum*, Nytte, Indtægt af Landet, eller Jordegods.

Landſtada, *f. clima loci*, et Lands Klimat. 2) *ſituatio loci*, et Steds, Lands Beliggenhed.

Landſtiórn, *f. adminiſtratio reipublicæ*, Statsbeſtyrelſe, Regjering.

Lands-vani, *m. mos patriæ, mores gentici*, Lands Skik og Brug.

Lands-venia, *f. idem.*

Landſudr, *n. regio euronoti, vulturnus*, Sydoſt; *vid.* vindr.

Lands-viſt, *f. ſecuritas publica*, Sikkerhed i et Land, det at kunne opholde ſig i et Land. 2) *exulis reſtitutio in jus territoriale*, Tilladelſe for en Landsforviſt, at opholde ſig i Landet.

Landſunnan, *ex evronoto*, fra Sydoſt.

Landſynníngr, *m. evronotus, vulturnus*, Sydoſtvind.

Land-tiölld, *n. pl. tentoria, caſtra*, Telte, Lejr. at ſlá landtiölldum, *caſtra metari*, at ſlaa Lejr.

Landvarnar-menn, *m. pl. milites præſidiarii*, Landeværnsmænd.

Landvarnar-ſkip, *n. navis præſidiaria*, Landeværnsſkib.

Landvegr, *m. iter terreſtre*, Vej til Lands.

Landvindr, *m. apogeus*, Landvind.

Landvinna, *f. opera ruſtica*, Landarbejde.

Landvörn, *f. præſidium, propugnatio terræ*, Landeværn.

Landvördr, *m. protector terræ*, et Lands Beſkytter. 2) *penſio pro navali*, Havnetold.

Land-vættir, *m. pl. genii terræ tutelares*, et Lands Skytsaander, Vætter.

Landþing, *n. forum generale*, Landsting.

Landþingſkrifari, *vid.* landſkrifari.

Lánga, *f. aſellus, v. gadus longus, dorſo monopterygio major*, Norſk: Brosme.

Lángafi, *m. proavus*, Oldefader.

Lángamma, *f. proavia*, Oldemoder.

Lángafa-fadir, *m. abavus*, Oldefaders Fader.

Lángömmu-módir, *f. abavia*, Oldemoders Moder.

Lángafa-afi, *m. atavus*, Oldefaders Bedſtefader.

Lángömmu amma, *f. atavia*, Oldemoders Bedſtemoder.

Lángafa-lángafi, *m. tritavus*, Tipoldefader.

Lángömmu-lángamma, *f. tritavia*, Tipoldemoder.

Lángafa-bródir, *m. patruus major, abpatruus*, Oldefaders Broder.

Lángafa-ſyſtir, *f. abamita*, Oldefaders Søſter.

Lángömmu-bródir, *m. abavunculus, avunculus major*, Oldemoders Broder.

Lángömmu-ſyſtir, *f. abmatertera*, Oldemoders Søſter.

Lángafa-födr-bródir, *m. atpatruus, patruus maximus*, Oldefaders Farbroder.

Lángafa-födr-ſyſtir, *f. atamita*, Oldefaders Faſter.

Lángömmu-módur-bródir, *m. atavunculus, avunculus maximus*, Oldemoders Morbroder.

Lángömmu-módir-ſyſtir, *f. atmatertera*, Oldemoders Moſter.

Lánga-faſta, *f. carniprivium*, Faſten.

Lángalán, *n. commodatum diuturnum*, langt Laan, langvarende Laan.

Lángar (at lánga), *desiderare*, *appetere*, længes, attraa. lángar mig, *desidero*, jeg længes.

Lángarmadr, *longimanus*, langarmet.

Lángatöng, *f. digitus impudicus*, *medius*, *verpus famosus*, *v. infamis*, Mellemfinger.

Lángbacki, *m. nubilum pelagicum*, *spissum et fixum*, *qvod diuturnam tempestatem præsagit*, en lang og tyk Række af Skyer, som betyder et langvarigt Uvejr. Ef i lángbackann slær, *si tempestates statæ moram injiciunt*, dersom det slaar i med et langvarigt Uvejr.

Lángbeckr, *m. subsellium*, Bænk, lang Bænk.

Lángbord, *n. mensa perpetua*, langt Bord.

Lángbönd, *n. pl. tigna lateralia*, *subtegulanea tigilla*, Lægter, egentlig: Tømmerstokke, større end vore Lægter, der i en videre Afstand lægges tværs paa Sparrene.

Lángéfinn, *fortunatus*, *felix*, formuende, lykkelig.

Lángéfni, *f. felicitas*, Lykke, lykkelige Omstændigheder.

Lángfedgar, *m. pl. majores*, Forfædre, Aner.

Lángfremi, *m diuturnitas*, Langvarighed, Længde. Þad dugir ecki til lángframa, *non erit diuturnum*, det hjælper, nytter ikke i Længden.

Lángfættr, *pedo*, *longipes*, langbenet.

Lánggædi, *n. diuturnitas*, Langvarighed.

Lánggædr, *diuturnus*, langvarig, som man længe har godt af.

Lánghefill, *m. dolabella longiuscula*, en lang Høvl, Rubbank.

Lánghendtr, *longimanus*, langhaandet.

Lángi, *m. colon*, den lange Tarm, Stortarmen.

Lángkál, *n. minutal oleraceum*, Langkaal.

Lánglegr, *tædiosus*, *longinqvus*, kjedelig, langvarig, lang.

Lánglega, *longinqve*, langsommelig, kjedelig.

Lángleitr, *facie oblonga*, langagtig af Ansigt.

Lánglífr, *longævus*, gammel, som lever længe.

Lánglífi, *n. longævitas*, langt Liv.

Lánglund, *f. longanimitas*, Langmodighed.

Lánglundargéd, *n. idem.*

Lánglyndi, *n. idem.*

Lánglundarsamr, *longanimis*, langmodig.

Lánglundarsamlega, *patienter*, langmodigen.

Lángmæddr, *diuturna ægritudine fractus*, længe trættet, plaget.

Lángnefia, *f. alca rostro acuminato tenui*, Norsk: Spidsnebbet Alke.

Lángordr, *longus*, *oratione perseverans*, udførlig, vidtløftig i Tale.

Lángrækinn, *pertinax iræ et offensæ*, som længe er vred, husker, bærer Had.

Lángrækni, *f. odium inveteratum*, den Egenskab at man længe bærer Had.

Lángsamr, *longus*, *longinqvus*; *item tædiosus*, lang, langsommelig, kjedelig.

Lángsamlegr, *tædiosus*, kjedelig, kjedsommelig.

Lángsamlega, *tædiose*, *diuturne*, kjedelig, langvarig.

Lángsemi, *f. tædium*, Kjedsommelighed, Kjedsomhed.

Lángs-eftir, *in longitudinem*, langs efter, langs med.

Lángskip, *n. navis longa, pristis bellica*, Langskib, Krigsskib.

Lángsög, *f. serra, quæ in longitudinem secat*, et langt Sav, stort Sav.

Lángspönn, *f. spithama major, v. dodrans*, et Spand, den tredie Del af en Alen.

Lángstædr, *longinqvus*, langvarig. Lángstæd kú, *vacca diu sicca ante partum*, en Ko, som længe er sen førend hun faar Kalv.

Lángsæi, *f. prudentia*, Klogskab, det at see vidt ud i Fremtiden.

Lángsær, *prudens, providus*, klog, forsigtig, som ser langt ind i Fremtiden.

Lángt, lengra, lengst, *longe, longius, longissime*, langt, længer, længst.

Lángt á burtu, *procul hinc, peregre*, langt borte.

Lángtaladr, *vid.* langordr.

Lángtfrá, *longe, eminus*, langt borte fra.

Lángtum, *multo*, langt, meget (*seqv. compar.*) Lángt um betr, *multo melius*, langt bedre.

Lángtentr, *dento*, med lange Tænder (om Ting).

Lángvaranlegr, *diutinus*, langvarig.

Lángvaranlega, *diutine*, langvarigen.

Lángvaranlegleiki, *m. diuturnitas*, Langvarighed.

Lángvesæll, *diu cum malis colluctatus*, som længe er uheldig, ulykkelig.

Lángvidrasamr, *temperie aeris durabilis*, stadig, vedholdende i Henseende til Vejret, som længe har samme Vejrlig.

Lángvidri, *n. eadem facies cæli diutina*, stadigt Vejr, samme Vejrlig, som varer længe ved.

Lángvígi, *m. alca rostro acuminato major*, Norsk: Lomvie, Dansk Alge.

Lángvinnr, *diuturnus*, langvarig. Lángvinn sótt, *f. morbus polychronicus*, en langvarig Syge.

Lángvinr, *m. amicus longo usu probatus*, en gammel Ven, længe prøvet Ven.

Lángvistir, *f. pl. mansio diuturna*, langvarig, stadigt Ophold.

Lángr, *longus*, lang; *item procerus*, høj, rank. Fyri laungu, *ante longum tempus, olim*, for længe siden.

Lángr, *m. longitudo*, Længde. At draga á lánginn, *seris usibus reservare*, at gjemme hen for Eftertiden.

Lánlaus, *infelix*, ulykkelig, uheldig.

Lánleysi, *n. infortunium*, Uheld, Ulykke.

Lánsamr, *felix*, heldig, lykkelig.

Lánsemi, *f. continua felicitas*, bestandigt Held og Lykke.

Láns-madr, *m. vir fortunatus*, en lykkelig Mand.

Lap, *n. sorbillum*, Laben, Slabberi.

Lapi, *m. homo sui negligens*, en (især i sin Gang) skjødesløs Person.

Lapalegr, *sordide et pigre bærens*, skjødesløs i sin Gang, slantevorren.

Lapi (at lapa), *vid.* slapa.

Lapp, *n. fucus*, Tang, Kløр, Tarre.

Lappa (at lappa), *sarcire, reparare*, lappe, flikke, bøde. 2) *idem ac.* labba *a* löpp.

Lappi, *m. assumentum*, en Klud, Lap, Bødeklud.

Lápr *v.* lapr, *m. canis carcharias, a carnibus mollissimis*, Haifisk. Norsk: Haaskjærding.

Lar, *m. arca v. capsa*, Kasse til Fruentimmersager, Uldkurv, Sykurv, Syskrin.

Lar, *n. vid.* lam.

Lára (at lára), *frangere debilitare*, svække, knække, matte.

Láradr, *fractus*, knækket.

Laradr, *agendo defessus*, mat, saa træt, at man neppe kan røre sig.

Larfr, *m. vestis pannosa, lacera, scruta*, et pjaltet, bødt, lappet Klædestykke. Höuum sigr larfr, *torpidus vix vestes trahit*, han bliver træt, og taber Klæderne.

Lás, *m. sera pensilis*, Laas, Hængelaas. 2) *laqveus*, en Lykke paa et Reb. 3) *curvatura*, Krumning. Hann fór i handlási ofan bergit, *laqveo funis manui circumdato rupem descendit*, han klatrede ned af Bjerget ved Hjælp af et Reb med Lykker paa. Þeir gördu lás á fylkíngu, *aciem lunatam formarunt*, de gjorde en Krumning paa Slagtordenen, dannede en maaneformig Slagtorden.

Las *v.* los, *n. solutio v. debilitatio*, Løsnelse, Los, Svækkelse.

Lasinn, *lacer, item lassus*, beskadiget, reven, it. træt. 2) *invalidus, debilis*, upasselig, daarlig.

Laslegr, *caducus, lacero similis*, beskadiget, faldefærdig.

Laslega, *invalide*, ikke fast, skrøbelig. Laslega bygt hús, *ædes caduca*, et daarlig bygt Hus.

Laska (at laska), *divellere*, beskadige, ruinere.

Laskadr, *lacer, item debiscens*, beskadiget, gabende.

Laski, *m.* (í tré), *pecten*, Flamme i Fyr og Grantræ. (á vetti) *carpus*, Ru, Flosning paa en Handske. (á húfu) *qvadrans pilei*, et af de spidse Stykker Tøj, hvoraf en Hue syes.

Lasna (at lasna), *lacerari, fatiscere*, komme til Bræk, beskadiges.

Laspra (at laspra), *objurgare, increpare*, skjælde, skjænde paa.

Lassúra (at lassúra), *lacerare*, beskadige. 2) *lacerata male reficere*, reparere paa en fuskervorren Maade.

Last, *n. calumnia, obtrectatio*, Daddel, Bagtalelse.

Lasta (at lasta), *calumniari, diffamare*, dadle, laste.

Lastafullr, *vitiosus*, lastefuld.

Lastlegr, *idem*, lastelig, dadlelig.

Lastlega, *ignominiose*, daddelværdig, uanstændigen.

Lastmæli, *n. pl. vid.* last.

Lastvar, *integer vitæ*; som holder sig ren og ubesmittet fra Laster; som afholder sig fra at dadle andre; á löstr *v.* last.

Lastverdr, *vituperio dignus*, lastværdig.

Lát, *n. amissio*, Tab; *item obitus, mors*, Afgang, Død. *sic.* líflát, *v.* andlát, *amissio*

vitæ, Død, Afgang. Mannslát, *n. amissio hominis*, en Mands Død, Tabet af en Mand. Félát, *amissio pecuniæ*, Pengetab.

Lát, *n. fragilitas v. flexibilitas*, Bøjelighed. Þar er eckert lát á, *inflexibile est*, det er ikke at faa Bugt med, at komme nogen Vej med.

Látag'aumr, *m. prætextus*, Foreveńding.

Látalæti, *n. pl. simulatio*, Forstillelse.

Látbragd, *n. gestus*, Gebærde.

Látbragr, *m. idem.*

Látbragsmikill, *gestuosus*, som har mange Gebærder.

Látgædi, *n. pl. gesticulatio*, Gebærder, Lader.

Látgædisfullr, *ludibundus, ludio*, spøgefuld, morsom.

Látina, *f. lingva latina, romana vetus*, Latin.

Látinn, *amissus*, tabt, død. Madurinn er látinn, *homo amissus est* ɔ: *mortuus*, Manden er død.

Látlaus, *modestus*, ligefrem, uden Gebærder. 2) *firmus solidus*, ubøjelig, stiv.

Lamannlega, *segniter*, dorsk, trægt, dovent.

Lamenska, *f. torpor*, Dorskhed, Sløvhed, Mathed, Dovenskab.

Latra (at latra), *torpere*, udmattes, sløves. Hönum latrar sundit, *deficit v. pigrescit nando*, han udmattes af Svømningen.

Látsari, *m. thraso*, Spradebasse.

Látungr, *m. vid.* hoflátungr.

Látun, *n. orichalcum*, Messing. *Gall:* laiton.

Latr, *piger, ignavus*, doven, lad, sen.

Látr, *n. stabulum phocarum, v. balænarum in sinubus littorum, v. rupibus in continenti*, Sælhundes eller Hvalers Leje i Bugter af Strandbredden eller Klipper paa det faste Land. *Hinc nomina propria.* Hval-látr, sellátr, Þara-látr, saur-látr, *quæ omnia sinus depressioris fundi et augustos indigitant.* Heraf en Del Stæders Navne, der alle tilkjendegive en snæver og lav Bugt, f. Eks. Hvallátr o. s. v.

Látr-selr, *m. phoca, in eodem scopulo littoris sæpe stabulans*, en Sæl, som jævnlig har sit Leje paa samme Sted.

Latædi, *n. mores externi, gestus corporis*, Lader, Maader at bære og bevæge Legemet.

Lav, *n. collegium*, et Lav (er Dansk).

Lávardr, *m. tutor collegii; item symposiarcha*, Herre, Beskytter, Eng. Lord.

Lavdi, *f. domina, tutrix*, Frue. Angl. Lady.

Lauf, *n. folium arboris*, Løv, Blad paa Træ.

Laufblad, *n. idem.*

Lauf, *n.* (i beygsli), *frontale eqvi*, Stjærneblad, Stjærnerem (paa Heste).

Laufbladalaus, *infrons*, uden Blade, nøgen (om Træer).

Laufgadr, *foliis vestitus*, som har Blade, beklædt med Blade.

Laufgaz (at laufgaz), *frondescere*, faa Blade.

Laufgrænn, *prasinus*, græsgrøn, løggrøn.

Laufi, *m. gladius, à forma laminæ frondiformi veterum*, et Slags Sværd hos de Gamle, kaldet saa af Bladets Skikkelse.

Lausléttr, *perlevis*, saa let som en Fjer.
Lausskáli, *m. tabernaculum e virgultis*, *diæta*, Løvhytte, Løvsal.
Lausskála-hátíd, *f. festum tabernaculorum*, Løvsalernes Fest.
Laufverk, *n. flores picti*, *v. exsculpti*, Løvværk.
Laug, *f. lavacrum*, Bad.
Lauga (at lauga), *lavare*, *abluere*, bade, vaske.
Laugan, *f. lavatio*, Badning.
Laugar, *f. pl. thermæ*, Bade, varme Bade.
Laugardagr, *m. Dies saturni*, *v. lavationis*, Løverdag, eller egentlig Vaskedag. *Tum enim balneis usi sunt veteres*, *et adhuc infantes eo die lavantur*, de Gamle brugde nemlig da Bade, og endnu vaskes og bades Børn paa den Dag.
Laugartrog, *n. labrum*, Badekar.
Laukr, *m.* (á köti) *lardum pingve*, det fede af Kjød. 2) (í ætt) *flos familiæ*, *decus gentis*, en Familiens, en Stammes Hæder. 3) *radix bulbosa*, *specialiter cepe*, *allium*, *porro*, en Svibelrod, især Løg. 4) *qvævis herba succulenta*, enhver saftfuld Urt. 5) *idem ac*: sigla, Mast.
Laukagardr, *m. cepina*, *allietum*, Løghave. 2) *hortus olitorius*, Urtehave, Have til Madurter i Almindelighed.
Lauma (at lauma at einum), *occulte aliqvid alicui porrigere*, *v. insinuare*, række eller sly en noget uformærkt; ogsaa et Slags Kortspil.
Laumingr, *m. occultatio*, Uformærkthed; *v.* læmingr.

Laun, *n. pl. premium*, Løn, Betaling. Strídsmanna-laun, *stipendium*, Sold; *vid.* máli. Dags-vinnu-laun, *diarium*, Dagleje. Mánadar-vinnu-laun, *menstruum*, Maanedsløn. Læknis-laun, *sostrum*, Lægeløn, Doktorløn. Yfirsetu-qvenna-laun, *mæctrum*, Jordemoderløn. Barnfóstru-laun, *nutricia*, Ammeløn.
Laun, *clam*, *clanculum*, hemmelig, skjult, i Løn. á laun *idem*.
Launa (at launa), *remunerare*, lønne, betale.
Launa-verdr, *premio dignus*, som fortjener Belønning.
Laungétinn, *nothus*, uægte, Slegfred.
Laungradleiki, *m. crypsorchis*, *testiculorum in abdomine occultatio*, Testiklernes Leje i Underlivet isteden for i Pungene (hos Heste især).
Laungu-sídar, *multo post*, længe efter. Fri laungu, *jam pridem*, for længe siden.
Laungun, *f. desiderium*, Længsel. 2) *pica muliebris*, svangre Fruentimmers Lystenhed. At vekia laungun, *excandefacere aliqvem cupiditate*, sætte en i Lyste.
Launheitr, *præcalidus*, overmaade heed. 2) *vafer*, *dolosus*, snedig, tredsk.
Launkofi, *m. gurgustium*, Lønkrog, Lønkammer.
Launmæli, *n. pl. dictum sub cautela silentii*, en betroet Hemmelighed.
Launsátr, *n. insidiæ*, Baghold; *vid.* fyrisátr.
Launsonr, *m. filius illegitimus*, Slegfredsøn.
Launstigr, *m. trames abditus*, Lønvej, Lønsti.
Launsvik, *n. pl. fraus occulta*, skjult Svig, lumsk Bedrag.

Launſviti, *m. tranſpiratio inſenſibilis, diaphoreſis*, den umærkelige Uddunſtning.

Launúng, *f. occultatio*, Skjulen, Dølgen.

Launúngarmál, *vid.* launmæli.

Laupr, *m. cophinus*, en Kurv, en Løb. 2) *menſura butyri, olim ut et hodie Norvegis* 72 *pondo, cophino condita, facto et cortice et culmo*, et Maal paa Smør, der ogſaa har Sted i Norge, nemlig 72 Pund, ſom lægges i en Kurv af Bark og Straa (?).

Laupr, *m. contignatio inferior domus*, det nederſte Stokværk af et Hus, Skroget. Er þeir Gizor höfdu dvaliz 5 daga i eyunum og reiſtan laup kyrkiunnar, *poſt dies quinqve exactos, in inſulis, et contignata ligna omnia ſubtegulanea templi, atqve erecta*, da Giſſur og hans Folk havde opholdt ſig fem Dage i Øerne og rejſt det nederſte af Kirken (under Taget).

Laus, *liber*, fri. 2) *ſolutus, laxus*, løs. 3) *mobilis*, bevægelig, ikke faſt; *in compoſitis: ſine, ex. gr.:* vélalaus, *ſine dolo.* Háſkalaus (háſkalauſt), *ſine periculo*, i Sammenſætning betyder det uden, f. Ex. vélalaus-t, uden Svig; háſkalaus-t, uden Fare. Laus á velli, *inconſtans in pugna, fugam arripiens*, ſom ikke holder Stand i Kampen, griber Flugten. Laus jörd, *terra levis, qvæ facile conteritur*, løs Jord, ſom let ſmulrer. Laus vidr i húſum (ecki naglfaſtr), *ligna exemtilia*, løſt Træ, ikke naglefaſt i Huſet. At ſegia lauſu (ábýli), *renunciare conductioni*, at ſige op, ſige ud.

Lauſabekr, *m. ſcamnum, v. ſedile portatile*, en løs, flyttelig Bænk.

Lauſafé, *n. bona mobilia*, rørligt Gods. Kn.

Lauſagólf, *n. ſedes incerta*, uviſt Opholdsſted, Uvished. Hann er á lauſu-gólfi, *incertus, vagatus*, han har ingen blivende Sted, er uſtadig.

Lauſa-hár, *n. pl. crines adoptivi*, løſe Haar, falſk Haar.

Lauſa-kona, *f. fæmina mercenaria*, en enliglevende Kone, ledigt Fruentimmer, Løsgjængerſke. 2) *impudica*, en letfærdig Kvinde.

Lauſaheſtr, *m. eqvus parippus*, en Skifteheſt, ſom de Rejſende tage med ſig.

Lauſaleikr, *m. concubitus illegitimus*, Lejermaal, ulovligt Samleje.

Lauſamadr, *m. homo ſolitarius, ſui juris*, en enliglevende Mand, en løs og ledig Mand.

Lauſarúm, *n. lectus portatilis*, en flyttelig Sæng.

Lauſa-ſæng, *f. idem.*

Lauſa-ſvid, *n. pl. partes exteræ*, de yderſte Dele.

Lauſbeygſladr, *effrenis*, uden Tøjle, Bidſel. 2) *ſui juris, item otioſus*, ſin egen Herre, it. ledig.

Lauſgángari, *m. circulator, agyrta*, en Omløber, Landſtryger.

Lauſgéfinn, *manumiſſus*, løsgiven, frigiven. 2) *exauctoratus*, aftakket, afſkediget.

Lauſhendtr, *manuum incontinens*, løshaandet,

som ikke holder fast. 2) *prodigus*, ødsel. 3) *largus*, rund.

Lausíngi, *m. proteus mutabilis*, letsindig, ustadig.

Lausir aurar, *m. pl. res mobiles*, rørligt Gods. Lausafé *idem.*

Lausátr, *libidinosus*, løsagtig, letfærdig. 2) *dissolutus*, liderlig, løs.

Lauslegr, *facilis, ad manus*, løs, let at gaa til. 2) *inconstans*, ikke fast.

Lauslega, *solute, leviter*, løselig.

Lauslyndi, *n. levitas*, Letsindighed, Ustadighed.

Lauslyndr, *varius, inconstans*, ustadig, flygtig.

Lauslæti, *n. lascivia*, Løsagtighed. 2) *levitas*, Letsindighed.

Lausmáll, *lingvæ incontinens*, aabenmundet.

Lausmæli, *n. pl. incontinentia lingvæ*, Aabenmundethed.

Lausn, *f. liberatio, redemtio*, Forløsning, Gjenkjøbelse.

Lausnargialld, *n. redemtionis pretium, lytron*, Løsepenge.

Lausnari, *m. liberator, redemtor*, Gjenkjøber, Forløser.

Lausnar-steinn, *m. faba marina, ita vocatur pomum qvoddam exoticum, qvod hic ejicitur in littora*, Løsningsten, adskillige amerikanske Frugter og Frø, som opkastes paa Strandbreddene af Island, Norge og Færøerne.

Laust, *leviter, parum, vid.* laus, løselig, ringe, lidet. Hann trúir laust, *parum credit*, han troer det ikke fuldkommen, bygger ikke paa det. Hann sefr laust, *levisomnis est*, han sover let.

Lausúng, *f. lascivia*, Løsagtighed. 2) *levitas*, Letsindighed, Flygtighed. Giallda skal lausúng vid lýgi, *mendacium levitate excipiendum* ɔ: *fides non habenda fuco, ars deludatur arte*, Man skal betale Letsindighed for Løgn ɔ: der skal en sledsk til en tredsk. Þeir slá á sig lausúng, *tractant omnia leviter*, de behandle alt med Letsindighed, gjøre ikke Alvor af noget.

Lausúng, *f. exta pecorum*, Indvolde af Kvæg. (*vid. nota ad Prov.* 20. 25).

Laut, *f. lacuna, locus depressus*, en Fordybning, lille dyb Dal.

Lax, *m. salmo vulgaris*, en Laks.

Laxakista, *f. excipula*, Laksekiste, et trekantet Indelukke, som sættes midt paa et Gjærde over en Aa for at fange Laks.

Laxanet, *n. idem*, et Laksenet.

Leband, *n. corrigia qva falx alligatur capulo*, den Rem, hvormed man binder Leen til Skaftet.

Ledda, *f. bolis*, Sænkelod, Dybslod.

Ledia, *f. cœnum, lutum*, Dynd, Skarn.

Ledr, *n. corium, pellis armentorum*, Læder.

Ledr-belgr, *m. ascopera, culeus, uter*, Læderbelg, Læderflaske, Lædersæk.

Ledr-húfa, *f. galea*, Læderhjælm.

Ledr-kofri, *m. idem.*

Ledr-seckr, *m. vid.* ledr-belgr, Læderpose.

Ledr-taska, *f. idem.*

Leg, *n. cubile*, *item sepulcrum*, Leje, it. Lejested, Grav.

Lega, *f. cubatus ægrotorum*, *decubitus*, Sygeleje, Liggen. Hann átti lánga legu, *diu ægrotus decubuit*, han laa længe syg, var længe sængeliggende. 2) *portus*, Havn, Red. Skipid komst nauduglega á leguna, *navis ægre portum attigit*, Skibet naaede med Nød og neppe Havnen.

Legáti, *m. nuncius*, *legatus*, Legat, Gesandt (pavelig).

Legendur, *f. pl. legendæ*, Legender.

Legg (lagdi, hefi lagt, at leggia), *ponere*, *collocare*, lægge. Leggia alúd á, *operam dare*, gjøre sig al muelig Umage for, lægge Vind paa. Leggia ástundan, *v.* stund á, *idem.* Leggia á einn, *fascinare aliqvem*, *diris devovere*, forhekse, forgjøre en. Leggia á hest, *insternere eqvum*, lægge paa en Hest, sadle. Leggia á minnid, *memoriæ mandare*, betro blot til Hukommelsen. Leggia af, a) *macrescere*, sætte af; b) *desvescere*, lægge af, aflægge. Vopnaburdr lagdiz af, *gestatio armorum obsolevit*, det blev lagt af at gaa med Vaaben. Leggia af sér embætti, *officio se abdicare*, nedlægge, frasige sig sit Embede. Leggia at einum, *aggredi aliqvem*, angribe en (især til Søs). Leggia at velli, *prosternere*, fælde, lade bide i Græsset. Leggia at landi, *appellere navim*, lægge til Lands. Leggia elld at, *subjicere ignem*, sætte Ild paa. Leggia eitthvad ord til, *afferre in medium*, give sit Ord i Lavet, sige sin Mening. Leggia frá landi, *navim solvere*, lægge fra Land. Leggia fyri lidid, *copiis alendis impendere*, lægge hen til Troppernes Underholdning. Leggia fyrir einn, *imperare qvid dicat aut faciat*, befale en hvad han skal sige eller gjøre. Leggia fyri sig, *profiteri*, lægge sig efter. Hvad sem þá legst fyri, *quocunque tum fata trahunt*, i hvad saa Skjæbnen da vil bestemme. Leggia hendur á sig edr adra, *violentas manus sibi vel aliis inferre*, lægge Haand paa sig selv eller andre. Leggiaz hendur á, *in mutuas cædes ruere*, lægge Hænder paa hinanden. Leggia hug á, *animum applicare*, *ambire*, lægge Vind paa, bestræbe sig for. Leggia lag vid einn, *coire in societatem cum aliqvo*, give sig i Forbindelse, Selskab med en. Leggia mætur á, *in deliciis habere*, sætte Pris paa. Leggiaz í hernad, *dare nomen militiæ*, gaa i Krig, paa Krigstog. Leggiaz á hugi vid konu, *occulte deperire*, søge at vinde et Fruentimmers Kjærlighed. Leggiaz med konu, *concumbere cum muliere*, ligge hos, besvangre et Fruentimmer. Leggia sér til munns, *in cibum vertere*, bruge til Føde, spise. Leggia nidr talid edr þrætuna, *a sermone vel lite desistere*, holde op med Talen eller Trætten. Leggia nidr med sér, *secum conferre*, overveje, overtænke hos sig selv. Leggia eggium, hvolpum, *de avibus et canibus dicitur parturientibus*, lægge Æg, Hvalpe. Leggia rád, lid, *dare consilium*, *ferre*

auxilium, give Raad, Hjelp. Leggiaz siúkr, *in morbum incidere*, falde i en Sygdom. Leggia sig i hættu, *opponere se periculo*, udsætte sig for Fare. Leggia spióti, *lancea percutere v. confodere*, gjennembore med Spyd. Leggiaz. *curvari*, lægge sig, slaa sig, give sig, bøjes; spiótid lagdiz fyri, *hasta curvabatur*, Spydet bøjede sig. Leggia til med einum, *commendare aliqvem*, anbefale en. Leggia til eins, a) *impetere aliqvem*, stikke til, overfalde, angribe en. b) *non sinere aliqvem latere*, opdage, sige hvor en er skjult. Leggia til hvad betr ferr, *saniora dare consilia*, raade hvad der er det rigtigste. Leggia til lýta, *vitio vertere*, lægge til Last. Leggia toll edr eid uppá, *imperare vectigal v. juramentum*, paalægge Told, Ed. Leggia vid eyrum, *aures admovere*, række Øret til, høre til. Leggiaz um borg, *urbem obsidione cingere*, belejre en By, egentlig begynde, give sig til at belejre. Leggia uppá dreng eins, *bona fide commodare*, betro til ens blotte Ærlighed. Leggia út bók; *transferre librum, vertere*, oversætte en Bog. Leggiaz undir pening, *papilio lactens v. lactisuga esse*, patte en fremmed Moder (især om Kvæg). Leggia undir á skipi, *navem inbibere v. in gyrum agere*, stikke Aarerne ned i Vandet ved den ene Side for at vende, eller ved begge Sider, for at standse Baaden; se hamla. Vel leggst á med þeim, *bene inter eos conveniit*, de kommer vel ud af det med hinanden.

Leggiabönd, *n. pl. fasciæ crurales; periscelia*, Strømpebaand.

Leggiar höfud, *n. condylus, caput*, Kno, Knokkel.

Leggr, *m. scapus*, Stilk; *vid.* grasleggr. 2) *crus*, Ben, det lange Ben i Benene, Laarene eller Armene. Kominn á legg, *adultus*, komme fra Haanden, fuldvoksen.

Legkaup, *n. sepulcrale, mortuarium*, Betaling for Lejested.

Legord, *n. stuprum (prop. fama stupri)*, Lejermaal.

Legords-sök, *f. crimen stupri*, Lejermaalssag.

Legstadr, *m. sepulcrum, locus sepulturæ*, Lejested.

Legsteinn, *m. cippus*, Gravsten.

Legunautr, *m. contubernalis*, Sovekammerat.

Leguneyti, *n. contubernium*, Soveselskab; det at sove sammen.

Legr, *m. vid.* lögr. 2) *castra v. statio militum*, Leje. (N. O.)

Legurúm, *n. lectus, cubile*, Sæng, Sængerum.

Leid, *f. iter, via*, Vej, (Led). Um leid, *eadem via, per viam, in via*, paa Vejen, med det samme. At koma á leid, *v.* til leidar, *efficere*, bringe til Veje, udrette. At snúa á leid, *revertere*, give sig paa Vej videre ell. tilbage.

Leid, *f. conventus, ad novellas patefaciendas et ad ordinandas præfecturas*, en Forsamling til at bekjendtgjøre Forordninger og besætte visse Embeder. At helga leidina, *conventum sacrare*, at lyse Fred paa Leidertinget.

Leidángr, *m. expeditio navalis*, Ledding, Søtog. 2) *contributio in præsidium patriæ*, en Afgift til at udruste et saadant Tog, Ledding.

Leidarbréf, *n. securitatis publicæ documentum*, *salvi conductus litteræ*, Lejdebrev.

Leidarsteinn, *m. magnes* (*qs. lapis viæ*), Magnet, Seglsten.

Leidarstiarna, *f. Helice, Cynosura, Arctos, Ursa*, Karlévognen, Nordstjærnen.

Leidarvísir, *m. manuductio*, Vejledning.

Leidarþing, *n. vid.* leid.

Leidbeini (at leidbeina), *promovere*, understøtte, hjelpe en frem paa sin Vej.

Leidbeini, *m. adjumentum viatori exhibitum*, Hjelp til en Rejses Fortsættelse.

Leiddr, *manuductus*, ledet, ført. 2) *sepultus*, begraven; *à* leidi.

Leidi, *n. sepulcrum, monumentum*, Begravelse, Gravsted, Gravminde.

Leidi, *m tædium, fastidium*, Kjedsommelighed, Lede. Þad orkar leida, *fastidium movet*, det opvækker Lede.

Leidi (at leida), *ducere*, lede, føre. 2) *mortuum efferre*, begrave. Leida á veg, *deducere*, følge en bort, ud, paa Vejen. L. afvega, *seducere*, forføre. Leida i liós, *in medium proferre*, bringe for Lyset, bekjendtgjøre, udgive. Leida sér i hug, *in animum inducere*, faa i Sinde, sætte sig i Hovedet, forestille sig. Fuglinn leidir ut, *avis pullos educit*, Fuglen faar Unger. Hrossid leidir, *eqva pullum sequacem habet*, Hoppen har et Føl hos sig. Leida fyri siónir, *demonstrare*, viser, foreholder. Leida hiá sér, *præterire*, *connivere*, overse, se igjennem Fingre med.

Leidindi, *n. pl. fastidium*, Kjedsomhed, Lede. Gángaz fyrir af leidindum, *tædio senescere*, fortæres af Kjedsommelighed.

Leiding, *f. ductus, ductio*, Ledelse, Førelse.

Leidingamadr, *m. seqvax, facilis*, let at lede, følgagtig.

Leidíngi, *m. dux, ductor*, Leder, Fører.

Leidinlega, *tædiose*, kjedelig, kjedsommeligen.

Leidinlegr, *tædiosus*, kjedelig, kjedsommelig.

Leiditamr, *seqvax, morigerus*, følgagtig.

Leidiz (at leidaz), *fastidire*, kjeder, bliver kjedsommeligt. Mér leidiz, *tædet me*, jeg bliver kjed (af det).

Leidiz (at leidaz), *adduci*, bevæges til noget, bringes til at.

Leidrétti (at leidrétta), *reformare, reducere*, rette, bringe i Skik, berigtige.

Leidrétta, *f. emendatio, correctio*, en Rettelse, Irettesættelse.

Leidrétting, *f. idem.* 2) *melioratio rei*, Berigtigelse af en Sag.

Leidsla, *f. ductus*, Ledelse, Førelse. 2) *insomnia*, urolige Drømme, Fantaseren. Hann var i leidslu, og þócktiz margt siá, *per phantasmata nocturna multa sibi visus est videre*, han fantaserede (i Søvne) og havde allehaande Syner.

Leidsögumadr, *m. dux, viæ ductor*, Fører, Vejviser.

Leidsögn, *f. viæ præmonstratio*, Vejvisning.

Leidtogi, *m. vid.* leidsögumadr, Ledsager.

Leidr, *invisus; item tædiosus*, led, kjedelig, kjedsommelig. Liúfr verdr leidr ef lengi sitr, *etiam hospites acceptissimi tandem vilescunt*, selv kjære Venner kjede, naar Besøget varer længe.

Leifar, *c. pl. reliqviæ*, Levninger. Hér er ecki til leifanna deilt, *hic ultra necessitatem præsentem non est depromtum v. appositum accumbentibus*, her er ikke frembaaren til at levne af ɔ: mer end højst nødvendigt.

Leifr, *m. hostia, oblata, buccella*, Oblat, Hostie, Mundsfuld, en Leve. 2) *unus panis v. caseus integer, olim* hleifr, et helt Brød, en hel Ost ell. desl., hos de gamle hleifr. Med hálfum hleif, og höllu kéri féck ég mér félaga, *dimidiato pane uno et vase semipleno mihi socium acqvisivi*, med det halve af et Brød og med et hældet (ikke fuldt) Kar fik jeg mig en Selskabsbroder.

Leifi, *m. gigas*, en Jætte.

Leifi (at leifa), *relinqvere, reliqvum habere*, levne, faa tilovers, efterlade.

Leiga, *f. locarium*, Leje. 2) *fœnus pecuarium*, Leje (gjærne betalt i Smør), som gives Ejermanden, hvis Malkekvæg man benytter. 3) *premium*, Betaling for Arbejde, Dagleje.

Leigi (at leigia), *locare, elocare*, leje, leje ud. Leigia jörd, *elocare fundum*, leje Jord ud.

Leigsel (at leigselia), *idem.*

Leigi (at leigia), *conducere*, leje, fæste. Taka til leigu, *idem.*

Leigill, *m. feria*, en Lejel.

Leigufé, *n. pecus conductitium*, Lejekvæg.

Leiglendíngr, *m. conductor*, Lejlænding, Fæstebonde.

Leiguhestr, *m. eqvus conductitius*, Lejehest.

Leigujörd, *f. fundus conductitius, prædium, meritorium, conductum*, Fæstejord, Fæstegaard.

Leigulaus-jörd, *f. fundus gratuitus*, Jord, som man kan faa uden Leje.

Leigulidi, *conductor, locatarius*, Lejer, Fæster. 2) *mercenarius*, Daglejer, Lejesvend.

Leigumáli, *m. conductio*, Skyld, Fæste- Lejekontrakt. 2) *proventus fundi locati*, Afgift af Fæstejord.

Leigumadr, *m. conductor, villicus, colonus*, Fæster, Fæstebonde.

Leigustadr, *m. conductio; item qvalitas conductoris*, Leje, it. Lejerens Beskaffenhed. Hann átti mikid fé á leigustödum, *ingentem pecuniam elocatam possidet*, han havde meget Gods i Leje (paa Rente). Honum þótti leigustadurinn ecki gódr, *conductoris fides ei suspecta erat*, han syntes hans Penge stod ikke paa et godt Sted.

Leik (lék, hefi leikid, at leika), *ludere*, lege, spille. Hann lék sér at því, *per ludum v. facillime fecit*, det var ham kun Leg, kun en smal Sag. Þeir léku hann illa út, *male*

eum mulctarunt, de tilredte ham ilde. Hann lék á lófum, *qvam delicatissime tractabatur*, han legte med sin egen Hale. Eldurinn lék um þá, *flamma illos hausit*, Ilden spillede om dem. Leika á einn, *illudere alicui*, drive Spot med en. Þad lék hönum í skapi, *animo volvebat*, det pønsede han paa. Hér leikr á, *hic rotundatur*, *volvitur*, herpaa, herom løber det. Þad leikr á tveim túngum, *varie narratur*, en siger saa, en anden saa.

Leika, *f. socia ludi v. lecti*, Deltagerinde i Leg ell. Sæng. *Hinc sol vocatur:* dvalins leika, heraf kaldes Solen dvalins leika hos Digterne; *qs. socia temporis v. cum tempore colludens*, *poetice*.

Leikandi, *m. axis*, Aksel. 2) *atlas* (?).

Leikandi, *facillime*, *qs. per jocum v. ludum*, legende, lettelig.

Leikari, *m. ludio*, *lusor*, en Spiller, Gjøgler. 2) *tibicen*, Spillemand.

Leikara-fæla, *f. ludibrium*, Gjøgleri, Gjøgleværk, Vidunder.

Leikaraháttr, *m. ludicrum*, Gjøglespil.

Leikbródir, *m. collusor*, Legebroder, Medlegende.

Leikfáng, *n. genus ludi*, Leg, en Art Leg.

Leikfimr, *peritus ludendi*, behændig, stærk i at lege.

Leikinn, *idem.* 2) *ludibundus*, legende, spillende. 3) *habitus*, behandlet. Illa *v.* hart leikinn, *male habitus*, ilde tilredt.

Leikmadr, *m. laicus*, *secularis*, læg Mand. Leikmanna pláts i kyrkiu, *gremium templi*, Skibet af Kirken, Tilhørernes Plads.

Leikpláts, *n. palæstra*, Legeplads.

Leikspil, *n. spectaculum*, *ludicrum*, Skuespil, Leg, Spilleværk.

Leikr, *m.* (*vid.* leikmadr), læg (modſ. geistlig).

Leikr, *m. lusus*, *ludus*, Leg, Spil. At göra leik til eins, *ludibrio habere*, gjøre Nar af en. Hann hefr leik vid, *ludus illi adhuc est*, han gjør ikke Alvor af det.

Leir, *m. argilla*, Ler. 2) *lutum*, *cænum*, Dynd, Snaus.

Leirburdr, *m. rudis et inepta versificatio pr. concervatio luti*, Versemageri, Versesmøreri.

Leirga (at leirga), *collutare*, *lutulare*, besudle.

Leirjörd, *f. terra argillacea*, *apyra*, Lerjord.

Leirkér, *n. fidelia*, *vas fictile*, Lerkar, Lerkrukke.

Leirkéra-smidr, *m. figulus*, Pottemager.

Leirliós, *ochrolevcos*, lysegul, graaagtig (om Heste).

Leirpottr, *m. olla*, Lerpotte, Potte.

Leirvelta, *f. opus luteum*, en Søle.

Leirugr, *lutulentus*, *lutosus*, Dyndet.

Leita (at leita), *vid.* leyta.

Lek (lak, hefi lekid, at leka), *stillare*, dryppe, rinde, lække. 2) *colare*, si, slaa igjennem (Dørslag ell. desl.) Kýrnar leka sig, *vaccæ lac stillant*, Kjøerne lade Melken rinde, dryppe. Húsid lekr, *tectum domus perfluit*, Huset rinder, er ikke tæt. Leka skyr, *oxygalum colare*, at si tyk, sur Melk.

Lekastadr, *m. stillicidium*, Tagdryp, egentlig

Stedet, hvor Tagdryp eller deslige falder ned.

Lekavatn, *n. aqua caduca*, uddryppende Vand, Tagdryp.

Leki, *m stillatio*, Dryppen, Rinden, Lækken.

Lektari, *m. pluteus*, en Læsestol, Nodestol, Bogstol.

Lekr, *rimosus*, læk, utæt. Lekakofi, *casa rimosa*, en utæt Hytte, Kove.

Lem (at lemia), *verberare*, *percutere*, prygle, slaa fordærvet.

Lemba (at lemba á), *ovem inire*, *fœtare*, siges om Veddere, som springe med Faarene.

Lembdr á·saudr, *ovis fœta*, et Faar, som er med Lam.

Lembíng, *f. fœtura ovium*, den Tid et Faar er med Lam.

Lempa (at lempa), *moderari*, *temperare*, lempe, mage. Lempa sig eftir einum, *accommodare se ad voluntatem alicujus*, lempe sig efter en. Lempa sig eftir tidinni, *tempori inservire*, lempe sig efter Tiden. (N. O.)

Lempi, *n. moderatio; item gratia*, *favor*, Lempe; Yndest, Gunst.

Lempilegr, *dexter*, lempelig, lemfældig, behændig.

Lempilega, *dextre*, lempeligen, lemfældigen.

Lempinn, *dexter*, lempelig, lempsom.

Lempni, *f. modestia*, *dexteritas*, Lempe, Lempelighed. Med lempni skal lönd vinna, *prudens moderatio omnia vincit*, med Lempe kan man faa et Æg i en Humlesæk.

Lemstra (at lemstra), *vulnerare*, *contundere*, saare, støde fordærvet, knuse.

Lemstradr, *contusus*, stødt, saaret.

Lemstran, *f. contusio*, Saaren, Støden.

Lemstra-sár, *n. ictus orbus*, *ubi re aliqva obtusa vulnus infligitur*, stødt, saaret, slaaet Skade.

Lemstr, *n. contusio*, *plaga*, Stød, Slag, Saar. *à* lem.

Len *v.* lien, *n. feudum censuale*, Len.

Lena (at lena), *conferre*, *concedere*, forlene, skjænke.

Lena, *f. stragulum eqvorum*, Hestedække eller Tæppe.

Lenadr, *concessus*, forlenet.

Lend, *f. lumbus*, Lend.

Lenda, *f. sæpius in plurali* lendur, *prædia*, *fundi*, Landgods, Jordegods.

Lenda-verkr, *m. lumbago*, Lendeve, Lendeværk.

Lenda-visinn, *depygis*, lendelam, lendevissen.

Lendi (at lenda), *navem appellere*, lande, lægge til Land. 2) *sedem sibi figere*, nedsætte sig, opslaa sin Bolig. Þar vid lendti, *hoc ultimum erat*, det blev Enden. Þar mun vid lenda, *eveniet tandem*, det vil blive Udfaldet. Hér læt ég vid lenda, *manus de tabula*, dette vil jeg lade det blive ved, slutte med.

Lendíng, *f. appulsus*, *item portus*, Landen, Landested.

Lendur (*qs.* lenadur) madr, *baro*, *dynastæ vasallus regni*, Lensmand, Vasal; *à* len.

Lendver, *n. dorsuale eqvorum*, Skabrak.

Lengd, *f. longitudo*, Længde.

Lengia, *f. lamina, sæpius coriacea oblonga*, en Strimmel Læder, skaaren paa langs af Huden, til Sko.

Lengi, lengr, lengst, *diu, diutius, diutissime*, længe, længer, længst.

Lengi (at lengia), *prolongare, differre*, forlænge, udsætte.

Lengiz (at lengiaz), *longescere*, forlænges, længes. Lengiz mér, *tædio afficior*, ɔ: *tempus mihi non currit sed producitur et prolongatur*, Tiden bliver mig lang. Honum lengdiz um menn sína, *de militibus suis multum erat sollicitus*, han længtes efter sine Folk.

Leni, *n. lamina ferri subacta, falci cudendæ apta*, en Plade til at smede en Le af.

Lensmadr, *m. satrapa*, Lensmand. (N. O.)

Lensa, *f. lancea*, en Lanse, et Spær.

Leo, *m. leo*, Løve; *vid.* lión.

Lep (at lepia), *canino more lambere*, at labe.

Lepill, *m. cochleare v. lingula*, en lille Skje, Børneskje; *à* lep.

Leppalúdi, *m. pannis obsitus senex*, en gammel pjaltet Mand.

Leppr, *m. panniculus*, en Lap, Klud især ulden. 2) *idem ac:* lockr. 3) *umbra.* Leppurinn fylgir godanum, *sub umbra potentum immunitas* (?), Sadelen følger Hesten.

Lepra, *f sorbillum*, Slabberi.

Lepsa, *f. centunculus*, noget af Klude sammenlappet.

Lera, *f. vid.* lora.

Léreft, *n. linteum*, Lærred.

Lérefts-fat, *n. vestis lintea*, Lærredsklæder.

Lérefts-klútr, *m. linteolum*, linned Klæde, Lærredsklæde.

Leri, *m. vilissima pars rei*, det sletteste af noget (sjælden allene), *vid* ættleri.

Lerka (at lerka), *infringere, debilitare, tundere*, svække, støde, banke. 2) *coërcere, torqvere*, tvinge, plage; *à* turkr.

Lerkadr, *fractus membra labore*, aflægs, forslidt. Lerkad fat, *in plicas contracta v. contorta vestis*, et forkrøllet Klædestykke.

Les, *n. lanificium*, Uldvarer, uldne især strikkede Sager.

Les (las, at lesa), *legere, recitare*, læser, oplæser. 2) *colligere*, samler. At lesa bók, *legere librum v. recitare ex libro*, læse en Bog. Lesa ber, *legere v. colligere baccas*, læse, indsamle Bær. Elldurinn las sig eftir skóginum, *ignis per sylvas continuo grassabatur*, Ilden udbredte sig hen over Skoven.

Lesari, *m. lector*, læser.

Lesinn, *lectus*, læst. 2) *multæ lectionis*, belæst.

Lesliós, *lectioni librorum sufficiens lux*, Lys, som er tilstrækkelig til at se at læse.

Lesníng, *lectio, varietas lectionis*, Læsemaade, Variant. R.

Lest, *f. mensura oneris nautici*, et Læst, Maal paa Skibsladning. 2) *cohors clitellariorum*, en Flok eller Række sammenbundne Heste.

Lestahestr, *eqvus sarcinarius*, Hest til at bære, Lastdrager.

Lestamadr, *m. agaso*, Hesterøgter, Hestevogter paa Rejser.

Lesti (at lesta), *frangere*, *inutile reddere*, slaa i Stykker, fordærve, gjøre ubrugelig. Hann bad lesta skip þeirra, *eorum naves infringere jussit*, han befalede at ødelægge deres Skibe; *vid.* löstr.

Lestreki, *m. agaso*, *equiso*, Hesterøgter, Staldknegt.

Lestrar-hljód, *n. vox legentis*, Læselyd, Læsestemme.

Lestrarlag, *n. tonus v. gestus legentis*, Maade eller Tone at læse med.

Lestrækr, *agasoni commodus equus*, vant til at gaa i lest, let at drive (om Heste).

Lestr, *læsus*, *fractus*, fordærvet, gjort ubrugelig, forslaaet.

Lestr, *m. lectio*, Læsning. 2) *calumnia*, Bagtalelse.

Let (latti, at letia), *pigrum reddere*, trætte, matte (en Hest). 2) *disvadere*, *dehortari*, fraraade, raade fra; *à* latr. Ecki læt eg letiaz, *dehortationi non locum do*, jeg lader mig ikke bringe derfra.

Leti, *f. pigritia*, *segnities*, Ladhed, Dovenskab.

Letilegr, *tardus*, *segnis*, lad, dorsk, sen.

Letíngi, *m. homo piger*, en doven Krabat.

Letst (lattiz, at letiaz), *pigrescere*, *defatigari*, trættes, kjedes.

Létta-drengr, *m. puer astans*, *astituens*, en Dreng til at gaa Ærinder.

Léttángr, *n. via facilis*, en let Vej.

Létta-sótt, *f. parturientis dolor*, *cui levamen cito sperandum*, Barsel, Nedkomst, den fødende Kvindes Sygdom.

Léttbrýnn, *hilaris*, *elato supercilio*, munter, egentl. som har lette Øjenbryne.

Léttbrýndr, *idem*.

Léttbær, *levis*, *facilis*, let, let at taale og bære.

Létteygdr, *pætus*, som let kaster Øjnene omkring.

Léttfeti, *m. tolutarius equus*, en Hest, som gaar i Trav.

Léttfær, *pernix*, hurtig, rask til Bens.

Létti, *m. levator*, Sængebaand. 2) *instrumentum bajulorum*, en Sele over Skuldrene til at bære noget med. At leggia léttann á, *labori non parcere*, at tage fat paa et Arbejde for Alvor, ikke spare sig. Leggia léttann á streng, *idem*. At tala af létta, *facile et fluenter eloqui*, at tale let og flydende, at sige alt rent ud, ligefrem.

Létti (at letta), *cessare*, holde op. 2) *levare*, *sublevare*, lette, lindre, hjelpe. Mér léttir, *sublevor*, jeg føler Lettelse, Lindring. Þeir léttu verki, *ab opere desistebant*, de holdt op med Arbejdet. Þeir léttu ackérum, *anchoras levarunt*, de lettede Anker.

Léttilegr, *facilis*, let. 2) *vegetus*, let, fyrrig.

Léttilega, *facile*, lettelig.

Léttir, *m. levamen*, *auxilium*, Lettelse, Lindring, Hjelp. 2) *balæna quædam minuscula*, *quæ supra libellam maris multas orgyias se elevare posse à piscatoribus refertur*. *Exteris vide-*

tur esse physeter v. orca, Springeren (delphinus orca?).

Léttiskip, *n. liburna*, et let hurtigseilende Skib.

Léttiskúta, *f. celox*, en let Skude, Jagt.

Léttleiki, *m. agilitas, celeritas*, Lethed, Hurtighed, Raskhed.

Léttlyndi, *n. hilaritas*, Munterhed.

Léttsinni, *idem.*

Léttlyndr, *sangvineus*, sangvinisk.

Léttlæti, *n. facilitas, comitas*, Artighed, Høflighed. Þeir bádu hann hafa þöck fyri léttlæti sitt, *gratias egerant illi pro comitate ejus*, de takkede ham meget for sin Artighed.

Léttmeti, *n. victus tenuis, cibus oligotrophus*, let, ikke nærende Føde. At lifa á léttmeti, *oligotrophia uti*, at leve ved lidet nærende Fødemidler.

Léttsinna, *hilaris, item placabilis*, munter, som ikke tager sig noget nær.

Léttsinnadr, *idem.*

Léttúdugr, *alacer, impiger*, munter, rask.

Léttvígr, *idem.* 2) *pr. peritus gladiator*, let, behændig til at slaas.

Léttr, *levis*, let (ikke tung). 2) *exigui pretii*, let (ikke dyr). 3) *expeditus, celer*, let, rask, gesvindt paa sig. Léttr á sér, *idem.* Létt vinna, *facilis labor*, et let Arbejde. Létt falla lostverk, *leve fit qvod bene fertur onus*, det man gjerne gjør er intet Arbejde. At verda léttari, *partum eniti*, gjøre Barsel. Hann var á léttasta skeidi, *in summo vigore ætatis erat*, han var i sin bedste Alder.

Léttvægis, *exigui ponderis*, af liden Vigtighed, Vægt, Betydenhed.

Léttvægr, *levis, vilis*, uvigtig, ubetydelig.

Letr, *n. literatura, literæ*, Bogstaver, Skrift. At færa i letr, *literis mandare*, at optegne. Mád, óskírt letr, *litera fugiens, exolescens*, udslettet, utydeligt Bogstav.

Leyfi, *n. venia, permissio*, Tilladelse, Lov; *à* lof. Med leyfi, *bona venia*, med Tilladelse. Med leyfi at segia, *honos sit auribus, præfiscine dixerim*, med Tilladelse, Tugt at sige, Skam at tale om.

Leyfi (at leyfa), *laudare*, love, prise. 2) *veniam dare, permittere*, tillade. Adams barna finst ei neinn, hvörs vænleik vér so leyfum, *inter posteros Adami nemo est cujus formositatem adeo laudamus*, af Adams Børn findes ikke en, hvis Skjønhed vi rose saameget. Þad leyfiz, *licet*, det er tilladt.

Leyfdr, *laudatus*, lovet, rost. 2) *permissus*, tilladt.

Leyfisbréf, *n. codicilli indulgentiæ*, Bevilling.

Leynd, *f. occultatio*, Skjulen, Dølgen.

Leyndardómr, *m. mysterium*, Hemmelighed, Londom.

Leyndarlimir, *m. pl. verenda*, Skamdele, Avlelemmer.

Leyndarlöstr, *vitium occultum*, en hemmelig Last.

Leyndar-rád, *n. secretarius, qvi est à secretis*, hemmeligt Raad, Gehejmeraad.

Leyndar-mál, *n. pl. secreta consilia*, hemmelige, skjulte Anslag.

Leyndir, *f. pl. vid.* leynd. At vera i leyndum, *occultari*, skjule sig, være skjult.

Leyndr, *clandestinus*, hemmelig, skjult.

Leyni, *n. latibulum*, *secretum*, Skjul, Skjulested. At liggia i leyni, *in latibulo hærere*, at ligge i Skjul, paa Lur.

Leyni (at leyna), *occultare*, *tegere*, skjule, dølge. At leyna sér, *occultare se*, skjule sig.

Leynidyr, *f. pl. posticum*, *psevdothyrum*, Bagdør, Løndør.

Leynigángr, *m. cuniculus*, *crypteporticus*, en Løngang.

Leynilega, *clam*, hemmeligen, lønligen.

Leynilegr, *occultus*, hemmelig, skjult.

Leyniskápr (i vegg), *riscus*, et skjult Skab (i en Væg).

Leynitaumr, *m postomis*, Bitømme, skjult Snor.

Leyniz (at leynaz), *latere*, *latitare*, være skjult.

Leyptra (at leyptra), *fulgurare*, lyne.

Leyptran, *f. fulgur*, *fulgetrum*, Lyn, Lynen.

Leyptr, *n. idem.* 2) *balæna quædam velocissima*, Tumleren, (delphinus delphis?).

Leysa, *f. vacuum*, *nihil*, en Mangel, Intet (mest som Afledsendelse). Veidileysa, *nihil piscaturæ v. capturæ*, Mangel paa Fiskeri og Jagt.

Leysandi, *solubilis*, opløselig, som kan, skal løses.

Leysi, *n. vid.* leysa. Þad er ecki leysi, *non est nihil*, der er ikke fuldkommen Mangel.

Leysi (at leysa), *solvere*, *expedire*, løse, rede ud. Leysa ackéri, *anchoras solvere*, løse, lette Anker. Leysa upp, *idem.* Leysa úr höfnum, *è portu solvere*, gaa ud af Havnen. Leysa út, *redimere*, løse ud, kjøbe fri. Leysa úr skulld, *ære alieno exsolvere*, udbetale en Gjæld. Leysa út med giöfum, *bonorifice dimittere*, sende bort med Afskedsgaver. Snióinn leysir, *nives diffugiunt*, Sneen tør bort. Skipin leysti i sundr, *naves dissuebantur*, Skibene opløstes, splittedes. Konunni leystiz höfn, *mulier abortum fecit*, Konen aborterede, kom for tidlig.

Leysíng, *f. solutio*, Løsning, Opløsning. 2) *regelatio*, Optøen.

Leysíngar-vatn, *n. aqua vernalis periodica*, optøet Vand, som løber ned fra Fjældene.

Leysíngi, *m. libertus*, *nexus*, *manumissus*, frigiven, løsladt Fange eller Slave.

Leysíngia-son, *m. libertinus*, en frigivens Søn.

Leysíngia-dóttir, *f. libertina*, en frigivens Datter.

Leystr *v.* lystr, *m. solea*, *soccus*, Saal, Sok. (liostr) *vid.* sockalystr, skóleystr.

Leysta-brækur, *f. pl. braccæ*, *quibus caligæ cum soleis affixæ sunt*, Bukser og Strømper ud i et, Langebukser.

Leyta (leytadi, at leyta), *quærere*, lede, søge. Leyta allra bragda, *nihil intentatum relinquere*, prøve alle Kunster. Leyta lags, *modum quærere*, søge, passe Lejlighed. Leyta

vinfergis, *quærere locum gratiæ*, søge Venskab med en. Leytaz vid v fyrir, *conari*, *allaborare*, forsøge paa, bestræbe sig for.

Leyt, *f. inquisitio*, *indagatio*, Leden, Søgen, (*à* laut). Fara á leyt, *quærere*, gaa ud at lede efter noget. Koma i leytirnar, *conspiciendum se præbere*, blive funden naar man leder.

Leyti, *n. colliculus*, *specula*, *dorsum campi*, enhver Forhøjning af Jorden, som indskrænker Synet. 2) *momentum temporis*, en Tidspunkt, Tid (kun i den Talemaade): Um þad leyti, *circa id tempus*, omtrent ved den Tid. 3) *pars*, Del, Part (i nogle Talemaader): At miklu leyti, *magna ex parte*, for en stor Del. Fyri mitt leyti, *pro me v. mea parte*, for min Part.

Leytr, en Afledsendelse til Adjektiverne, der tilkjendegiver et Udseende; *vid. composita*: fráleytr, kamleytr, afleytr, fölleytr, toginleytr &c.

Liáa-smidr, *m. faber falcarius*, en Lesmed.

Liá, *f. gramen nuper demensum*, nys slaaet Græs.

Liá-mús, *f glebula fænaria*, en lille Jordklump med Græsrødder, som stundum skjæres op med Leen, naar man slaar Hø.

Liár, *m. falx*, *secula*, en Le, Segel. Liár i orfi, *falx manubriata*, en Le med Skaft paa.

Lid, *n. auxilium*, Hjælp. 2) *familia*, ens Folk, Slægtninger; *vid.* skuldalid. 3) *auxilia*, *auxiliares copiæ*, Hjælp, Hjælpetropper, Krigsfolk i Almindelighed. At liggia á lidi annara, *aliis oneri esse*, ligge andre paa Hænde, være dem til Byrde.

Líd (leid, hefi lidit, at lída), *ferri*, *præterire*, forløbe, lide. At lída í lopti, *per aerem ferri*, at føres i Luften. Lída undir lok, *mori*, *esse desinere*, dø, gaa til Grunde. Æfin lídr, *tempus*, *ætas labitur*, Tiden lider, Tiden gaar. Hann var mestr tignar-madr i hernum þ. gar keysaran leid, *post imperatorem in omni exercitu eminentissimus erat*, han var den største Høvding i Hæren næst efter Keiseren. Fer ord ef um munn lídr, *semel effusita verba facile dimanant*, naar et Ord først er sagt, udbreder det sig let. Nú lídr yfir hann, *deliqvium patitur*, nu besvimer han. Af honum lídr, *revalescit*, han kommer til sig selv igjen. Þá leid at hönum, *v.* at mætti hans, *morti vicinus erat*, da var det mod Enden med ham.

Líd (leid, at lída), 1) *pati*, *sustinere*, lide, taale. 2) *tolerare*, *non impedire*, taale, ikke forhindre. Þér lídst þad, *conceditur*, man taaler dig det. At lída med einum liúft og leitt, *boni*, *maliqve consortem esse*, at dele ondt og godt med en. Gud lídr þad margt, hann leyfir ecki, *multa non impedit*, *quæ tamen non probat Deus*, Gud taaler meget, som han ikke tillader.

Lida (at lida, í sundr), *articulatim dividere*, *dearticare*, sønderlemme, skille Led fra Led.

2) *enucleare*, *dilūcidare*, udvikle, sætte ud fra hinanden.

Lidakringlur, *f. pl. ossa sesamoidea* ɔ: *ossicula orbicularia inter vertebras dorsi*, Leddeben.

Lidmiúkr, *agilis*, ledemyg, adræt.

Lidamót, *n. pl. artus*, *internodium*, *ginglymus*, Ledemod, Ledenes Sammenføjning.

Lídan, *f. passio*, Liden, Lidelse.

Lídandi, *tolerandus*, taalelig, som maa lides, 2) *vergens*, som det lider med, er mod Enden. 3) *declivis*, heldende, skraa. Á lídandi degi, *vergente die*, ud paa Dagen, Eftermiddagen.

Lídandi, *m. acclivitas v. declivitas*, Skraahed, Hælding.

Lídanlega, *toleranter*, taaleligen.

Lídanlegr, *tolerabilis*, taalelig.

Lidar, *m. pl. auxilia*, *commilitones socii*, Kammerater, Hjælpere. (Digt.)

Lida-sinar, *f. pl. synnevroses*, Sener, som sammenbinde Ledene.

Lidavatn, *n. lympha*, *synovia*, Ledevand.

Lidaverkr, *m. morbus articularis*, *arthritis*, Ledeværk, Gigt i Ledene.

Lidda, *f. homo nauci*, et Drog. 2) *servus*, en Træl.

Liddráttr, *m. delectus militum*, Soldaters Udskrivning, egentlig det at samle Krigsfolk.

Lidfær, *par militiæ*, krigsdygtig.

Lidgódr, *manu promtus et fortis*, tapper og dygtig, god at have til Kammerat.

Lidi, *m. socius*, Kammerat (sjælden i Enkelt.) *vid.* lidar.

Lidka (at lidka), *diducere*, *extendere*, bevæge, røre, (ikke).

Lidlángr, *longinqvus*, *ad finem usqve*, langvarig, udslagen, hel. Han tafdi lidlángæ nóttina, *totam noctem moratus est*, han tøvede, nølede den hele udslagne Nat.

Lidlega, *dextre*, *commode*, behændig, bekvemt.

Lidlegr, *dexter*, *commodus*, behændig, bekvem.

Lidlaus, *enervis*, *virium expers*, ledeløs, kraftløs.

Lidlitill, *imbecillis*, svag, som man ej har synderlig Hjælp af.

Lidlæskia, *f. homo nauci*, Døgenigt.

Lidmannlega, *commode*, *apte*, bekvemt, passende.

Lidmannlegr, *aptus*, *habilis*, behændig, duelig.

Lidrækr, *impar aliis ad expeditionem rejectaneus*, udygtig til Krigstjeneste, kasseret.

Lidsafli, *m. copiæ*, *magnus militum numerus*, Mængde af Tropper, Styrke. Kn.

Lidsafnadr, *m. vid.* liddráttr.

Lidsbeini, *m. vid.* lidsemd.

Lidsbón, *f. postulatio auxiliorum*, det at bede om Hjælp, især om Hjælpetropper.

Lidsemd, *f. auxilium*, Hjælp, Understøttelse.

Lidsemi, *f. idem.*

Lidsinni, *n. favor*, *benevolentia*, Hjælpsomhed, Hjælp.

Lidsinni (at lidsinna), *favere*, hjælpe.

Lids-kostr, *m. copiæ*, Krigstroppers Beskaffenhed (Mængde og Duelighed).

Lidskylldr, *vasallus*, *cliens*, pligtig at hjælpe i Krig, Vasal.

Lidsmunr, *m. copiarum disparitas*, ulige Mængde af begge Parters Tropper.

Lidsmunir, *m. pl. auxilium*, Styrke (af en Armé).

Lidsyrdi, *n. commendatio*, Anbefalelse, Hjælp med Ord.

Lidtækr, *vid.* lidfær.

Lidveitsla, *f. auxilium*, Hjælpen, Understøttelse.

Lidvikni, *f. gratificatio*, en Føjelighed, Tjeneste.

Liduglega, *facile*, let, bekvemt, behændigen.

Liduglejki, *m. promtitudo*, *facilitas*, Lethed, Hurtighed.

Lidugr, *facilis*, *dexter*, let, behændig. 2) *vacuus*, ledig.

Lídun, *f. tolerantia (creditoris in re pecuniaria)*, Taalmodighed (om Kreditoren som ikke ængster sin Debitor).

Lidr, *m. articulus*, et Led. 2) *nodus*, Knude, Led (paa en Stilk). 3) *generatio*, et Led af en Slægt; *vid.* ættlidr. Lid frá lid, *articulatim*, Led fra Led. Lidr á nefi, *tuber in naso*, en Bugt, Krumning paa Næsen. Lidr á færi, en Krølle paa en Snor, der er snoet for haardt; *vid.* gálm.

Liedr, *commodatus*, laant; *v.* liæ.

Liemagna, *deficiens*, slap, sløv, dorsk; *v.* lemagna.

Lien, *n. vid.* len.

Líf, *n. vita*, Liv. 2) *abdomen*, *uterus*, Bug, Mave, Liv.

Lif, *n. pl. medicamenta*, *pharmaca*, Lægemidler. 2) *semen vitale*, Livssæd. 3) *coagulum*, Løbe (til Mælk). Lítil lif qveda lída sona, því var hann Gautrekr getinn, *minutissimum seminis sufficit procreationi hominum*, *cujus exemplum Götricus est.*

Lífadr, *vivax*, levende. 2) *procax indomitus*, overgiven.

Lífackéri, *n. anchora sacra*, Pligtanker.

Lifandi, *vivus*, *vitalis*, levende. Lifandi ímynd, *viva imago v. repræsentatio*, en levende Forestilling.

Líferni, *n. vita*, *mores*, Levnet, Opførsel. 2) *diæta*, Levemaade.

Lífga (at lífga), *in vitam revocare*, bringe til Live. 2) *refocillare*, vederkvæge.

Lífgan, *f. animatio*, det at gjøre levende.

Lífhimna, *f. peritonæum*, Bughinden.

Lífhræddr, *mortem ultro metuens*, som frygter for sit Liv.

Lifi, *m. frater germanus*, kjødelig Broder. *á* lif.

Lifi (at lifa), *vivere*, leve. At lifa einn af stocki, *supervivere*, overleve. At lifa einn, *idem*. Hann bad þá vel lifa, *valedixit*, han sagde dem Farvel, ønskede dem at leve vel.

Lifia (at lifia), *sanare*, helbrede, kurere. Lifia elli, *tollere e medio; prop. senectutem sanare, qvod morte fit*, rydde af Vejen, egentl. helbrede Alderdommen, som skjer ved Døden.

Lifia-gras, *n. pinguicula vulgaris*, Vibeködt.

Líflát, *n. amissio vitæ, cædes*, Død, Afgang.

Líflaus, *exanimis*, afsjælet. 2) *inanimatus*, livløs, død.

Líflega, *vivide*, levende *adverb*.

Líflegr, *vivax, vividus*, levende, livlig.

Líflítill, *semianimis*, meget svag, nær ved Døden.

Lífmikill *v.* líflegr.

Lifna (at lifna), *revivescere*, at komme til Live.

Lifnadr, *m. vita, mores*, Levnet, Opførsel.

Lifradr, *incrassatus*, levret, størknet. Lifrad blód, *cruor*, levret Blod.

Lifrar-biúga, *n. tomaculum*, Leverpølse. Lifrar pylsa, *idem*.

Lifrarbólga, *f. hepatîtis*, Leverbetændelse.

Lifrar-broddr, *m. lobus hepatis*, en Flip af Leveren.

Lifrar-fiúkr, *hepaticus*, syg i Leveren.

Lifrar-sýki, *f. morbus v. fluxus hepaticus*, Leversyge.

Lifraudr, *colore hepatis fulvus, hyacinthinus*, leverrød, kaffebrun.

Lifraz (at lifraz), *condensari, incrassari*, levres, størknes.

Líf-saga, *f. vita, res gestæ*, Levnetsbeskrivelse.

Lífsandar, *m. pl. spiritus animales, fluidum nerveum*, Livsaander.

Lífs-leidíng, *f. tædium vitæ*, Kjedsomhed til Livet, eller en høj Grad af Kjedsomhed, Lede. 2) *progressus vitæ*, Livets Førelse, Gang.

Lífsteinn, *m. lapis philosophicus*, de vises Sten. 2) *immortalitatis juxta plebejam credulitatem*, Livssten, lægende, frelsende Sten (efter Almuens Overtro).

Lífstraff, *n. supplicium*, Livsstraf.

Lífsvarmi, *m. calor vitalis*, Livsvarme.

Lífsýki, *f. diarrhæa*, Maresyge, Bugløb.

Líftión, *n. v.* líflát.

Lifur, *f. jecur, hepar*, Lever.

Lífvænn, *spem vitæ habens, sanabilis*, som man vænter vil leve, helbredelig. Kn.

Lífæd, *f. aorta*, den store Slagaare, Aorte. 2) *arteria*, Slagaare, Pulsaare. Lífædarnar slá, *arteriæ micant*, Pulsaarerne slaa.

Ligg (lág, hefi legit, at liggia), *jacere*, ligge. At liggia konu *v.* med konu, *concumbere*, at ligge hos et Fruentimmer, beligge, besvangre. Leginn kona, *mulier deflorata*, et Fruentimmer, som har mistet sin Mødom. Kotit liggr undir gardin heima, *villa ad prædium pertinet*, Huset hører hen under Gaarden. Þad liggr fyrir oss, *manebit nos*, det forestigger os, er os bestemt. At liggia siúkr, *decumbere*, ligge syg. At liggia í vegi, *objacere*, ligge i Vejen. Mikid liggr á því, *multi interest*, det er meget magtpaaliggende. Þar liggr makt á, *idem*. Þad lá hönum illa, *male v. ægre id habuit*, det var han ilde tilfreds med. Þeim lá vid skada, *ægre damnum evasere*, de havde nær taget Skade. Þad liggr ei laust fyri *v.* á lausu, *difficulter parabile est*, det hænger ikke saa løst. Þar liggr vid, *sequitur*, det gjelder, koster (f. Eks. Li-

vet), dermed er forbunden (som Tab, Straf). Mýrar láu illa, *paludes constrictæ erant glacie*, *at infirma*, Moserne vare ikke fast tilfrusne. Liggia á háisi, *reprehendere*, dadle, udtyde ilde. Nærri lá þer, *ægre evasisti*, det var nær ved dig, kunde snart have rammet dig. Þad lá hönum ecki i lausu rúmi, *fixum illi erat in animo*, det var ikke et løst Indfald af ham. Opt liggr illa á hönum, *sæpe est animo molesto*, han er ofte i slet Lune. Þad liggr til, *faciendum est*, det er nødvendigt, maa gjøres. Fyrir oss liggr foldin græn, *ante oculos viridaria habemus*, den grønne Mark ligger for os. Liggia i eyrum á einum, *omnium ad illum deferre*, fortælle en alt hvad man hører og ser. Liggia vid ackéri, *in ancboris expectare*, *super anchoram stare*, ligge for Anker. Liggia úti undir berum himni, *sub dio pernoctare*, ligge ude under aaben Himmel.

Liggiandi, *cubans*, liggende.

Liggiandi, *m punctum temporis v. interstitium inter accessum et recessum maris*, *qvando summa tranqvillitas est*, det Mellemrum imellem Flod og Ebbe, da Vandet er paa det højeste, førend det igjen begynder at synke.

Lík, *n. funus*, et Lig. 2) *corpus*, et Legeme. 3) *caro excoriata*, Kjødet naar Huden er flaaet af. Hann komst þar inn med heilu líki, *illæsus illuc evasit*, han slap derind med helt Skind.

Lika, *qvoqve*, *etiam*, ogsaa.

Líkasém, *sicut*, *qvemadmodum*, ligesom (N. O. for svosem).

Líkabaung, *f. campana major*, *in exeqviis extra ordinem pulsari solita*, Ligklokke, som er større og ellers ikke plejer at ringes; à banga.

Líkamr *v.* likami, *cutis*, *vulgo corpus*, (Hud) Legeme; *rectius* líkhamr.

Líkama-þúngr, *corpulentus*, før, svær af Krop.

Líkamlegá, *corporaliter*, legemligen.

Líkamlegr, *corporalis*, legemlig.

Líkar (at líka), *arridere*, *placere v. assimulari*, behage, være fornøjet med. Hann lét sér, þad vel líka, *eo contentus erat*, han var vel tilfreds dermed.

Líkblæa, *f. amiculum ferale*, *palla sepulcralis*, Ligklæde, Jordelagen.

Líkbönd, *n. pl. vitta*, *instita*, *fasciæ funebres*, Ligbaand.

Líkbörur, *f pl. feretrum*, *sandapila*, Ligbaar.

Líkför, *f. exeqviæ*, Jordefærd, Begravelse. 2) *pompa feralis*, Ligstads, Ligfølge. At hallda likför, *justa peragere*, holde Begravelse.

Líkfylgd, *f. idem.* At fylgia líki, *funus deducere*, at følge Lig.

Líki, *n. v.* lík

Líki, *m. par æqvalis*, Lige, Mage.

Líki (at líkia saman), *comparare aliqvid alicui*, ligne sammen, sammenholde. Þér skal ég líkia vid bestu mann, *cum optimis viris te conferam*, dig maa jeg sætte i Ligning med de bedste Mænd.

Líkindi, *n. pl. probabilitas, similitudo veri*, Rimelighed, Sandsynlighed.

Líking, *f. similitudo*, Ligning, Lighed.

Líkiz (at líkiaz), *assimilari*, ligne. Hann líkiz i ætt sína, *refert genus, progenitoribus suis similis evadet*, han ligner sin Familie.

Likkia, *f. fibula*, Hægte; Løkke (rectius lyckia). Líckia á leidinni, *diverticulum viæ, reditus*, en Krog, Bugt paa Vejen.

Lík-kista, *f. capulus, urna, loculus*, Ligkiste.

Líklega, *probabiliter*, rimeligen, sandsynligen. 2) *modeste*, paa en rimelig Maade, passende.

Líklegr, *veri similis, probabilis*, rimelig, sandsynlig. 2) *bonæ spei*, af godt Haab. Þá var líklegra rád hans enn ádr, *tum ejus sors erat melioris spei, quam antea*, da var hans Forfatning af bedre Udsigter end før. Stundum er þad líklegt, sem langt er frá sannleika, *interdum similitudo veri, multum abest a vero*, undertiden er det sandsynligt, som er langt fra Sandhed.

Líklús, *f. pediculus ferus*, Lus paa Dyr, Fiskbjørnen (?). 2) *verruca*, en medfødt, haarbevoksen Vorte i Ansigtet.

Líkmadr, *m. vespillo*, En, som skal være med være med at bære Lig og at grave Graven.

Líkn, *f. clementia*, Naade, Mildhed, Skaansel. 2) *medicamen*, Lindring, Lindringsmiddel. Þad var heila líkn i málinu, *hac una parte causa valuit*, det var den eneste Redning for Sagen.

Líkna (at líkna), *parcere*, skaane, behandle med Mildhed.

Líknarbelgr, *m. amnium*, Hinden om en nyfødt Kalv.

Líknari, *m. propitiator*, en som giver Lindring, Benaadelse.

Líknar-mál, *n. pl. excusatio, intercessio*, Forbøn, Mægling.

Líkneski, *n. effigies, imago corporis*, Billede, Billedstøtte. (*Angl.* likeness.)

Líknsamlega, *clementer*, skaansomt, mildt, naadigen.

Líknsamlegr, *clemens*, skaansom, mild, naadig.

Líknsamr, *gratiosus*, gunstig, naadig.

Líknsemi, *f. clementia, gratia*, Skaansomhed, Naade, Mildhed.

Líknvænlega, *tolerabiliter*, skaansomt, naadig, taalelig.

Líkpallr, *m. solium, castrum doloris*, Ligbænk, Løjbænk.

Líkpredikun, *f. oratio funebris*, Ligprædiken.

Líksálmr, *m. nenia, epicedium, epiodium*, Ligsalme.

Líksaungr, *m. lessus, threni, monoda*, Ligsang, Sørgesang.

Líksteinn, *m. cippus*, Ligsten, Gravsten.

Líkvers, *n. vid.* líksálmr.

Líkr, *similis*, lig. *In compositis* ligr, *sic* sannligr, sannliga, *verisimilis, verisimiliter*, sandsynlig, sandsynligen. Gagnligr, gagnliga, *utilis, utiliter*, gavnlig, gavnligen. Líkr sækir líkann heim, *similis simili gaudet*, Lige

søger Lige. At giallda liku likt, *par pari referre*, at betale Lige med Lige.

Líkur, *f. pl. vid.* likindi.

Líkþorn, *n. clavus, gemursa, belos*, Ligtorn.

Líkþrá, *f. lepra, putrefactio corporis vivi*, Spedalskhed.

Líkþrár, *leprosus*, spedalsk; *à* þrái, *rancor.*

Lilia, *f. lilium*, en Lilie.

Lim, *n. frons arborum*, Træernes Blade, Kviste. Limi, *n. idem.*

Lima (at lima) i sundr, *membratim dividere*, sønderlemme, skille Led fra Led.

Lim, *f. membrum, in pl.* limar, en Lem i Fl. Lemmer.

Lím, *n. gluten, colla*, Lim. 2) *calx*, Kalk; *vid.* veggialím.

Limadr, *artuatus*, som har Lemmer (saa eller saa), proporsioneret. Vel limadr, *membris bene proportionatus*, velproporsioneret.

Limafall, *n. paralysis*, Værkbruddenhed.

Limafallsiúkr, *paralyticus*, værkbrudden.

Limalát, *n. mutilatio membrorum*, det at miste en eller anden Lem, Lemlæstelse.

Limamikill, *ramosus*, som har store Grene.

Lími, *m. onus, pressura*, Byrde, Tyngde, Vægt. 2) *disciplina*, Tugt. At leggia undir líma, *premere*, holde i Ave, holde under Riset. 2) *disciplina pædagogica*, Børnetugt, Optugtelse, Ave.

Límhlaup, *n. gelatina*, Limsiele, kogt Lim.

Límí (at líma), *glutinare, agglutinare*, lime, lime sammen.

Líming, *f. glutinatio*, Limning.

Limlesti (at limlesta), *membra contundere*, lemlæster, slaar Lemmerne fordærvet.

Limlestr, *fractus membra*, lemlæstet, slaaet fordærvet.

Limskértr, *mutilus, mancus*, lemlæstet, som mangler en Lem.

Limpia, *f. vid.* lippa.

Limpiaz (at limpiaz), *deficere*, blive afmægtig, slappes.

Limr, *m. membrum*, en Lem.

Lín, *n. linum*, Hør. 2) *byssus, syndon*, Linned, fint Linned, Lærred.

Lin, *n. regelatio*, Tø, Milde i Luften. Nú er komid lin i lopt, *egelat se aer*, nu er der kommen Milde i Luften.

Lina (at lina), *lenire, delinere*, lindre, formilde. 2) *enervare, debilitare, frangere*, svække, slappe.

Lína, *f. linea*, Linie. 2) *ramus in arbore consanqvineitatis*, Slægtlinie, Stamme, Linie.

Lind, *f. fons, scaturigo*, Kilde, et Væld. 2) *tilia*, en Lind. 3) *scutum tiligneum*, et Lindeskjold.

Linda-föt, *n. pl. bursa muliebris, continens qvotidiana instrumenta matris familias*, Fruentimmerlomme, Pose, hvori Husmoderen har sine Sager.

Lindúkr, *m. linteolum*, Linklæde.

Lindi-tré, *n. tilia*, Lindetræ.

Lindi, *m. cingulum, zona*, Belte, Gehæng.

Líng, *n. frutex, spec. erica*, Smaakrat især Lyng.

Língmór, *m. fruticetum*, et kratbegroet Sted. 2) *ericetum*, en Lynghede.

Língva (at língva), *fuscare*, at farve mørkebrun.

Língvi, *m. serpens*, Slange.

Líng-ormr, *m. idem.*

Linhlaupa, *mollis*, *defessus*, forsagt, modfalden, svag; *qs.* linr i hlaupi. Þá verdi þér linhlaupa, er víkari manna ord koma til ydar, *frangimini animo et defetiscemini verbis potentiorum, qvando ad aures vestras veniunt*, da blive I forsagte, naar I høre mægtigere Mænds Ord.

Linkind, *f. clementia*, Skaansel, Naade, Mildhed.

Línkindarsamr, *clemens*, mild, skaansom.

Línkona, *f. pronuba*, Brudekone, Fæstemø.

Línlak, *n. lodicula*, linned Lagen, Sængelagen.

Linleiki, *m. lenitudo*, *lenitas*, Lindhed, Slaphed.

Línmæli, *n. articulatio vocis obscura*, en svag, blød, utydelig Udtale.

Linmæltr, *bebes lingva*, som taler svagt, blødt.

Linolia, *f. linbmyron*, Linolie.

Línu-dansari, *m. funambulus*, *nevrobates*, Liniedanser.

Linun, *f. lenimentum*, Lindring, Lindren.

Linr, *lenis*, *mitis*, lind, mild. 2) *debilis*, svag, slap.

Linni, *m. coluber*, *serpens*, Slange, Øgle. 2) *servus*, Slave, Træl.

Linni (at linna), *cessare*, *desinere*, holde op, høre op, endes.

Lióð, *f. populus*, et Folk; *vid.* þióð.

Lióð-biskup, *m. vid.* lýdbiskup.

Lióð, *n. pl. poema*, en Sang, et Digt. 2) *idem ac* hlióð.

Lióða (at lióða, á einn), *verbis aliqvem appellare*, tiltale. 2) *versificare*, gjøre Vers, poetisere.

Liodmæli, *n. pl. vid.* lióð.

Lióðæska, *f. obedientiæ postulatio*, det at fordre Lyd. 2) *vanitas*, *res nibili*, Ubetydelighed.

Lióma (at lióma), *fulgere*, *splendere*, skinne, straale.

Liómandi, *fulgidus*, *splendidus*, skinnende, straalende.

Liómi, *m. splendor*, Glans, Skin.

Lión, *n. leo*, Løve.

Lioni, *m. caduceator v. fecialis*, en Fredsgesandt.

Liónsinna, *f. lea*, *leæna*, Løvinde.

Lións-lappi, *m. alchimilla alpina*, Fjældkaabe, (en Urt).

Lións-merki, *n. signum leonis*, Løvens Tegn.

Lióri, *m. fenestra*, *foramen pinnaculi domus*, et Vindue eller Hul paa Taget i et Hus.

Lios, *n. lumen*, Lys, Klarhed. At láta i liosi, *manifestare*, vise, ytre. At koma i liós, *idem.* 2) *apparere*, komme for Dagen. At sitia einum fyri liósi, *obesse fortunæ alicu-*

jus, at staa en i Vejen. At sitia sér fyri liósi, *deesse sibi*, at staa sig selv i Lyset.

Liós, *clarus*, *lucidus*, lys, klar, tydelig. Þad er lióst, *patet*, det er klart.

Liósahalld, *n. candelabrum*, Lysestage.

Liósahiálmr, *m. lychnuchus pensilis*, Lysekrone.

Liósa-króna, *f. idem.*

Liósa, *f. obstetrix*, Jordemoder.

Liósálfar, *m. pl. angeli lucis*, gode Aander, Lysalfer; se Álfr.

Liósa-söx, *n. pl. emunctorium*, Lysesaks.

Liósa-stiaki, *m. candelabrum*, Lysestage.

Liósastika, *f. idem.*

Liósberi, *m. lucerna*, en Løgte.

Liósblár litr, *color venetus*, lyseblaa Farve.

Liósbært vedr, *aer tranqvillus*, *qvi lumen sub dio non extingvit*, saa stille Vejr, at man kan bære et Lys uden at det blæser ud.

Liósfluga, *f. hepiolus*, *papilio minor*, en Sommerfugl.

Liósgrænn, *prasinus*, *porraceus*, lysegrøn, græsgrøn.

Liósgulr, *buxeus*, *helvus*, lysegul, gulagtig.

Liósbærdr, *albus crine*, lyshaaret, hvidhaaret.

Lióski, *m. pecten*, *pubes v. locus pubis*, *sylva*, Lysken. 2) *vagina uteri*, Moderskjede.

Lióslega, *dilucide*, *clare*, klarligen, tydeligen.

Liósmatr, *m. oleum*, alt hvad der brændes til Lys, Lysning.

Liósleitr, *albicans*, lys af Farve, lysladen, hvidagtig.

Lióslitadr, *idem.*

Liósmódir, *f. vid.* liósa

Liósmóraudr, *puniceus*, lyserød, lysebrun.

Liósspanna, *f. lampas*, Lampe.

Liósraudr, *flammeus*, lyserød, rødgul, ildrød.

Liósta (at liósta), *figere*, *transigere*, stikker, gjennemborer. 2) *verberare*, slaa, støde. Liósta út rykti, *rumores spargere divulgare*, udsprede et Rygte.

Lióstr, *n. pertica venatoria*, Jægerstang.

Lióstr-staung, *f. idem.*

Lióstollr, *m. tributum parochianorum in illuminationem templorum*, Sognefolkenes Afgift eller Bidrag til Lys i Kirkerne.

Liósverk, *n. lucubratio*, Arbejde ved Lys.

Liósvinna, *f. idem.* At vinna vid liós á nætur, *lucubrare*, arbejde ved Lys om Aftenen.

Liótlega, *turpiter*, stygt, hæsligen, skjændigen.

Liótleiki, *m. turpitudo*, Styghed, Hæslighed, Skjændighed.

Liótr, *turpis*, *deformis*, styg, hæslig, skjændig.

Lippa, *f. lana diducta*, udtrukken Uld, Tøje.

Lippi (at lippa), *lanam diducere anteqvam netur*, trække Tøjen (den kartede Uld) ud, for at gjøre den tyndere, hvilket er nødvendig naar man spinder paa Ten.

Lipurlega, *dextre*, let, sagte, behændigen.

Lipurlegr, *dexter*, *agilis*, let, behændig.

Lipr, *facilis*, *agilis*, let, fyrrig.

Lirfa, *f. homo nauci*, et Drog; á larfr.

Lírittar, *m pl. bodones*, *lapides sacri*, Grænsestene. *Tres lapides limitum indices*, *more*

veterum, de gamle brugde at opreise tre Stene til Grændseskjæl.

Líritti, *n. interdictum*, Indsigelse, Forbud, Eksepsion; *aliis* lýritti.

Lírittar-eidr, *trium virorum juramentum unius sc. testis probabilitatis, a qvocunqve latere rei*, Tre Mænds Ed, som aflægges af begge Parter i en Sag; *v.* læ *et* rifti, *ut* ettir *pro* eftir.

Lissa, *f. torpor*, Forbavselse; *vid.* hlessa.

Lissur, *f. limbus vestium*, Lidser.

List, *f. ars*, Kunst.

Listamadr, *artifex*, Kunstner.

Lista (at lista), *tænias affigere*, sætter Lister paa. 2) *marginare*, kanter, sætter Kant paa. Lista út, *diducere*, *explanare*, udvikle, afhandle.

Listi, *m. tænia*, *lamina*, Liste.

Lit, *n. aspectus*, Syn, bruges mest i Sammensætning; *vid.* andlit, auglit, álit &c.

Lít (leit, hefi litid, at líta), *aspicere*, se, se paa, til. Líta á sig, *pudore suffundi*, *vultum dejicere*, se ned, slaa Øjnene ned. Líta vid, *retrospicere*, se tilbage. Líta stórt á sig, *jactare*, *ostentare se*, gjøre sig til, prale. Lítaz um, *circumspicere*, se sig om. Líta illilega út, *torvus esse*, se bister ud.

Lita (at lita), *tingere*, *inficere*, farve.

Litfagr i andliti, *evectivus*, *evchrous*, som har smuk Kolør i Ansigtet, god naturlig Ansigtsfarve. Litfegurd, *f. evchroa*, smuk Ansigtsfarve.

Litfari, *m. eqvus æstate nigrescens alias hyemali et vérno tempore griseus*, en Hest, som om Sommeren bliver mørk, men ellers om Vinteren og Foraaret er graa.

Litfölr, *achrous*, bleg af Farve.

Litföróttr, *varii v. inconstantis coloris*, som skifter Kolør, falmer.

Litgrös, *n. pl. vid.* litunargrös. Ásgeirs synir sóktu litgrös, *Asgeiris filii herbas tinctorias legebant*, Asgeirs Sønner hentede Farveurter. Svarfd.

Lítilfengilegr, *vilis*, ringe. 2) *facilis*, let.

Lítillatr, *humilis*, ydmyg, beskjeden, nedladende.

Lítillátlega, *modeste*, *humiliter*, ydmygelig, beskjedent, nedladende.

Lítilfiörlegr, *tenuis*, *exilis*, ringe, ubetydelig. 2) *debilis*, svag.

Lítilfiörlega, *tenuiter*, ringe, ubetydeligen; á fiör.

Lítilhugadr, *pusillanimis*, modløs.

Lítilhæfr, *vilis*, *abjectus*, ringe, uværdig, upassende.

Lítill, *parvus*, *exiguus*, liden, ringe.

Lítillega, *modice*, lidt, ringe, smaat.

Lítilleikr, *m. parvitas*, Smaahed, Lidenhed. 2) *defectus virium*, Svaghed, Afmagt.

Lítils-háttar, *parvi momenti*, af ringe Betydenhed.

Lítilmannlega, *tenuiter*, ringe, uværdig.

Lítilmagni, *m. homunculus*, *imbecillis*, en ringe, ubetydelig, svag Person.

Lítilmenni, *n. idem.*

Lítilmenska, *f. imbecillitas*, Ringhed, Svaghed.

Lítilmótlegr, *abjectus*, *humilis*, ubetydelig.

Lítilmótlega, *modice*, *tenuiter*, ubetydeligen, ringe.

Lítilfigldr, *vid.* lítilhugadr.

Lítilsmetinn, *minoris notæ*, ringe agtet, af ringe Værd.

Lítilrædi, *n. res parvi momenti*, en Ubetydelighed.

Lítilvægi, *n. idem*, Uvigtighed, Ubetydelighed.

Lítilæti, *n. humilitas*, Ydmyghed, Nedladenhed.

Lítilæti (at lítilæta), *humiliare*, ydmyge.

Lítilæcka (at lítilæcka), *exinanire se*, *humiliare se*, ydmyge sig, nedværdige sig, forringe sig.

Lítilæckun, *f. exinanitio*, Forringelse.

Litkadr, *coloratus*, farvet.

Litklædi, *n. pl. vestes tinctæ*; affarvede Klæder.

Litlausmadr, *homo achroius*, uden Kolør, bleg.

Litlifíngr, *m. digitus minimus*, *auricularis*, den lille Finger.

Litska, *f. color v. aspectus faciei*, Farve, Udseende i Ansigtet.

Lítt, *parum*, lidt. 2) *male*, slet; *contracte* pro lítit.

Líttlærdr, *parum doctus*, ulærd, halvlærd.

Líttreyndr, *inexpertus*, uforsøgt, uerfaren.

Lítt-taladr, *impeditæ linguæ*, som taler kun lidt, langsomt.

Líttvidkominn, *in angustiis*, i Knibe.

Litverpr, *colorem faciei mutatus*, som skifter Farve, blegner.

Litverpiz (at litverpaz), *mutare colores*, skifte Farve.

Litun, *f. tinctura*, Farve, Farvning.

Litunarhús, *n. baphia*, Farvehus, Farveri.

Litunargrös, *n. pl. herbæ tinctoriæ*, Farveplanter.

Litunarkétill, *m. cortina*, Farvekjedel.

Litunarkonst, *f. baphice*, Farvekunst.

Litunarmadr, *baphius*, *infector*, *tinctor*, Farver.

Litunarmosi, *m. lichen cinereus tinctorum*, Farvemos.

Litunartré (raudt), *lignum brasilicum*, *farnambuco*, Farvetræ, Brunspaan, Fernambuk.

Litvorpinn *vid.* litverpr.

Litr, *m. color*, Farve. Veltekinn litr, *color plenus satur*, en fast, god Farve. Fastr litr, *color pertinax*, den Farve, som ikke smitter af. Laus litr, *color fugax*, Farve som smitter af, falmer.

Liúffengr, *mollis*, *delicatus*, Lækker. Liuffengr matr, *cibus delicatus*, *pulpamentum*, lækker, velsmagende Mad.

Liúflega, *sponte*, frivilligen, med Fornøjelse.

Liúflegr, *comis*, blid, mild.

Liúfleiki, *m. comitas*, Blidhed.

Liúflíngr, *m. bonus genius*, et Slags gode Aander. 2) *charitonius* (?).

Liúflyndi, *n. humanitas*, *comitas*, blidt Gemyt.

Liúfmenni, *n. vir comis*, *facilis*, venlig, høflig.

Liúfmannlega, *lubenter*, *comiter*, venligen.

Liúfsamlega, *lubenter*, gjerne.

Liúfsamlegr, *comis*, mild, blid.

Liússemi, liússemd, *f. comitas*, Artighed, Høflighed, Venlighed.

Liúfr minn! liúfa mínn! *amice! amica!* (*vox blandientium*), min kjære! min bedste! (smigrende Ord).

Liúfr, *comis, affabilis*, blid, venlig. 2) *charus, acceptus*, kjær.

Liúgari, *m. mendax*, en Løgner; *vid.* lýgari.

Liúgvitni, *n. testis falsus, item falsum testimonium*, falsk Vidne; falsk Vidnesbyrd.

Liúgvottr, *m. idem.*

Liæ, (lédi, at liá), *commodare*, at laane.

Ló, *titivillitium, tomentum*, Vævefald, Fyld i Puder. 2) *pappus*, Tidseldun, Ageruld.

Ló, *f. in pl.* lær, *gallina corylorum, tetrao abdomine nigro*, en Lærke; *alias:* lóa *v.* lasa, *est charadrius nigro lutescente variegatus*, Brokfugl.

Lóad-fat, *amphimallum*, et Klædebon, som har tyk Lu, eller Lu paa begge Sider.

Lóar (at lóa), *alluere, alludere*, beskylle, skyller imod, skummer imod. Hér lóar ecki at steini, *æquor jacet, non alludit littus*, Havet er blikstille, Vandet skyller slet ikke imod Stenene; *qs.* láar *à* lá.

Lód, *n. æquipondium, sacoma*, en Vægt. 2) *semiuncia*, et Lod. 3) *bolis*, Dybslod. Lódsmadr, *explorator fundi*, en der til Skibs maaler Vandets Dybde. 4) *villositas, hirsuties*, Laadenhed, Laad.

Lód, *f. proventus annuus terræ, ut pote gramen etc., qs. villositas terræ*, aarlige Frugter af en Jordlod, ell. Græs, ligesom: Jordens Laadenhed. At spilla lód manns, *gramen conculcare v. jumentis in pastum dare*, give en andens Græs til Føde for Dyr, ell. træde ens Græsmark ned.

Lód, *f. funium hamatorum fasciculus*, et Bundt Fiskeliner.

Lóda, *adhærens*, som hænger ved. 2) *catuliens*, som løber i Rid (om Hunde naar de parres). Tíkin er lóda, *canicula catulit, adhæret cani*, Tæven løber i Rid.

Lódafar, *n. piscatura cum multijugibus hamis*, Fiskefangst med mange Angler (Fiskekroge).

Lódarþinr, *m. funis piscatorius*, Fiskeline.

Loddari, *m. neqvam, tenebrio*, et Drog, en skummel Tredning.

Lodi (at loda), *hærere*, hænge ved. Þad lodir í minni, *hæret memoria*, det bliver i Erindringen (Hukommelsen).

Lodinn, *hirtus, villosus*, lodden. 2) *herbosus*, græsrig. Lodin engi, *prata herbosa*, græsrige Enge.

Lodinn, *m. ovis*, et Faar. 2) *nom. prop. viri*, Mandfolks Egennavn. Dælt görir krúnkr sér vid lodinn, *nimius est corvus ovi*, Ravnen gjør sig vel dristig mod Faaret.

Lodinmæltr, *balbutiens, blæsus*, læsp, læspende.

Lodkápa, *f. toga pellibus villosis subsutilis*, en Kappe, foret med lodne Skind. 2) *vestis pexa, amphitapa*, Klæde, hvorpaa der er dygtig Lu (nyt).

Lodmulla, *f. hirsutia, villositas*, Loddenhed; *vid.* lodfulla.

Lodmullulegr, *villosus*, haarrig, lodden.

Lodna, *f. vid.* lodmulla.

Lodna, *f. clupea villosa fœtens, linea laterali prominula v. hirta*, en lodden stinkende Sild med en fremstaaende lodden Rand paa Siden.

Lodnu-sílld, *f. idem.*

Lodtaska, *f. vid* gaddaskata.

Lódulaki, *m. homo nauci, vox obscœna pr. venter canniculæ*, et Drog (smudsigt Udtryk), egentlig en Tæves Bug; *vid.* lóda *et* laka.

Lofa (at lofa), *laudare, celebrare*, rose, berømme. 2) *permittere*, tillade. 3) *promittere*, love.

Lof, *n. laus*, Ros, Berømmelse. 2) *permissio*, Tilladelse; *vid.* ordlof. Súrt er lof i siálfs munni, *in proprio ore laus sordet*, Selvros stinker.

Lófa-klapp, *n. plausus, applausus*, Haandklappen.

Lofan, *f. permissio*, Tilladelse. 2) *promissio*, Løfte.

Lófatak, *n. applausus*, Haandklappen. 2) *idem ac* handaband.

Lofdar, *m. pl. viri clari, milites regis Lofdii*, berømmelige Mænd, Kong Lofdes Krigsfolk.

Lofdi *qs.* lofadi, *m. nom. pr. regis olim celebris*, en i Fortiden berømmelig Konges Navn.

Lofdúngr, *m. rex, progenies Lofdii*, Konge, (Digt). 2) *malignus thraso*, ondskabsfuld Praler.

Lofgiarn, *laudis appetens*, higende efter Ros.

Lófi, *m. vola manus, hir, metacarpus interior*, Luen i Haanden, den flade Haand inden i. Þad er í lófa lagit, *in manu est*, det er let. Leifr lék á lófum, *Leifus quam delicatissime habebatur*, Leif blev behandlet paa det behageligste. At klappa lófi lófa, *applaudere, gratulari sibi*, at ønske sig til Lykke.

Loflegr, *laudabilis*, berømmelig.

Loflega, *laudabiliter*, berømmeligen.

Lofn, *f. deæ nomen pr. Venus borealium*, en Gudindes Navn; Nordens Venus.

Lofni, *m. amasus, item* Cupido *borealium*, en Boler it. Nordens Cupido.

Loford, *n. promissum*, Løfte.

Lofqvædi, *n. canticum*, Sang. 2) *carmen panegyricum*, Lovsang.

Lofræda, *f. panegyrica*, Lovtale.

Lofsamlega, *laudandum in modum*, rosværdigen.

Lofsamlegr, *laudandus*, rosværdig.

Lofsaungr, *m. vid.* lofqvædi.

Lofs-týr, *m. gloria, encomium*, Ære, Hæder.

Lofsverdr, *laudabilis*, rosværdig.

Lofsæll, *omnibus acceptus et honorabilis*, hædret og elsket af alle.

Log, *n. lux, flamma*, Lue.

Lóg, *n. vid.* lógan. Þad kémst ecki i lóg, *inexhaustum est*, det bliver ikke fortæret.

Loga (at loga), *ardere, flammare, flagrare*, at lue, blusse op.

Lóga (at lóga), *alienare, item consumere*, skille sig ved, afhænde, sætte overstyr.

Lógan, *f. abalienatio*, Afhændelse.

Logandi, *ardens*, brændende.

Logbrandr, *m. torris, titio*, en Brand.

Logi, *m. flamma*, Lue.

Loginn, *falsus, mentitus*, falsk, løjet. Hann var loginn um þad, *mendacium in eum erat*, det var ham paaløjet.

Logn, *n. malacia, aeris tranqvillitas*, Blikstille, Havblik.

Loka, *f. obex, repagulum, pessulus*, Klinke, Dørskaade.

Lok, *n. operculum*, et Laag. At lída undir lok, *urna claudi, inter vivos esse desinere*, gaa til Grunde.

Lók, *n. mora pendens*, Forhaling, Ophold.

Lok, *n. pl. finis, consummatio*, Ende, Slutning, Udfald. At lokum *v.* loksins, *tandem*, endelig, tilsidst.

Loka (at loka), *claudere, pessulum obdare*, lukke, slaa Skaade for. Loka inni, *includere*, lukke inde. Loka úti, *excludere*, lukke ude.

Lóka (at lóka), *pendere v. trahi*, hænge, trække efter sig. Hundurinn lét lóka halan, *canis caudam demisit et traxit*, Hunden lagde Halen ned og trak den.

Lokadr, *clausus*, lukket. Lokadar dyr, *fores pessulatæ*, lukkede Dørre.

Loka-lýur, *f. pl. vid.* leggiaböund.

Lóka-straumr, *m. minimus æstus maris*, liden Strøm i Søen.

Lókátr, *m. hypodidascalus*, en Hører i en Skole (Adjunkt).

Lokhvíla, *f. lectus janua et repagulis munita*, en Seng, med Dør og Skaader for.

Loki, *m. allex, deceptor*, en Lokker, Bedrager; *à* locka.

Lokinn, *solutus, expeditus*, fuldendt, forbi, ovre. 2) *consummatus*, tilendebragt.

Locka (at locka), *allicere, perducere*, at lokke en til noget. Þann er hægt at locka, er siálfr vill dansa, *trahit sua qvemqve voluptas*, den er let at lokke, som efter vil hoppe.

Lockan, *f. allectatio, illecebræ*, Tillokkelse, Forførelse.

Lockunar-fugl, *m. allex*, Forlokker; *vid.* tálfugl.

Lockr, *m. cirrus, vid.* hárlockr.

Lokleysa, *f. vid.* eydileysa.

Loks, *tandem, vid.* lok, loksins.

Lóku-byr, *m. aura levis, ubi vela pendent*, en sagte Vind, hvor Sejlene hænge.

Lókr, *m. pendulum qvid*, det som hænger ned. 2) *servus, mancipium*, en Træl, Tyende.

Lokurán, *n. violatio seræ v. pessuli*, Laasens eller Klinkens Beskadigelse, Lokkeran.

Loku-spænir, *m. pl. schidia*, Spaaner, Splinter.

Lokuþollr, *m. palus in tela, qvo discerniculum qviescit*, en Bjælke i Væven, hvorpaa Skytten lægges.

Loll, *n. segnities, tardatio*, Sendrægtighed.

Lolla, *f. idem.*

Lolla (at lolla vid), *segniter agere*, at handle ſendrægtig. *Angl.* to loll; *recumbere.*

Lollari, *m. ignavus*, et ſendrægtigt Menneſke, Drog. *Angl.* lollard.

Lómiúkr, *tomenti inſtar mollis*, ſaa blød ſom Fyld (Uld).

Lómr, *m. columbus (gula rubra) minor, mergus farrenſis*, en Dykker, Tærne (med rød Hals).

Lon, *n. intermiſſio*, Ophør, Ophold. At láta lon, *intermittere*, høre op med, holde op med.

Lón, *n. lacuna, item ſtagnum v. receſſus ſtagni*, et Vandſtade, Vandgrav, Sump.

Lonar (at lona i ſundr), *dehiſcere*, gaaer fra hinanden. 2) *ſtagnare*, ſtaa ſtille ſom en Sø.

Lónkútr, *m. vid.* brimhútr.

Lopi, *m. penſum laneum*, en Uldtot, et Stykke Spind. 2) *tumor aqvoſus intercus*, en blød Hævelſe mellem Hud og Kjød.

Lopyſia, *f. ſpongia molliſſima*, en blød Svamp; *à* pos *v.* bos. 2) *idem ac* lundapyſia.

Lopyſiulegr, *molliuſculus*, blødagtig.

Loppa, *f. ſtupor manuum, ex frigore et udore*, Følesløshed i Hænderne af Froſt og Fugtighed, Vollenhed.

Loppa, *f. manus ſtupens et biulca*, en følesløs, vollen Haand.

Loppinn, *manibus ſtupens*, den hvis Hænder ere følesløſe af Kulde, forfruſſen, vollen.

Lopt, *n. aer, aura, cœlum*, Luft, Himmel. 2) *elevatio*, Højde. At hallda á lopt, *palam facere*, aabenbare. 2) *elevare*, løfte op. Þad komſt ecki á lopt, *latuit*, det blev dulgt. Hann er mikill á lopti, *multum ſibi arrogat v. clamoſus et imperioſus eſt*, han er ſtolt, broutende, myndig.

Lopt, *n.* (i húſi), *tabulatum ſupra tignos proceres, pars ædis ſuperior, anogæum*, et Loft ſom er lagt ovenpaa de øvre Bjelker, højere Stokværk, Loftſal.

Lopta (at lopta), *elevare*, at løfte op.

Lopt-elldr, *m. fulgur*, Lynild.

Lopthræddr, *vertiginoſus*, Hovedſvimmel.

Loptgina, *f. chasma*, Himmelens Aabning.

Lopt-teikn, *n. meteoron*, Himmeltegn, Luftſyn, et Meteor.

Loptundr, *n. pl. idem.*

Loptveiſa, *f. idem.*

Loptr, *m. elevator*, den ſom løfter op. 2) *aereus, per aera volans*, ſom flyver i Luften. 3) *nom. pr. viri*, Mandsperſons Egennavn.

Lóra, *f. lorax occultus, homuncio, neqvam*, et Drog, Skarn. 2) *animans deficiens*, modløs; *vid.* lara.

Los, *n. ſolutio, laxatio*, Løſen, Løsning.

Loſa (at loſa), *ſolvere, laxare*, at løsne, løſe.

Loſaflík, *f. ſcortum, meretrix* en Hore, Skjøge.

Loſalegr, *laſcivus, inconſtans*, løsagtig.

Loſalega, *inconſtanter, laſcive*, løsagtigen.

Loſi, *m. ſolutio, qvod ſolutum pendet*, ſom er løſt. 2) *laſcivia*, Løsagtighed.

Losna (at losna), *ſolvi, diſſolvi*, løsnes, opløſes, ſkille ſig ad.

Losta-lidr, *m. ingven*, Lyske, hemmeligt Lem.

Lostasamr, *lascivus*, *voluptuosus*, løsagtig, vellystig.

Lostasemi, *f. lascivia*, *libido*, Løsagtighed, Letfærdighed.

Losta-sýki, *f. aphrodisia phrenetitis*, Kvindekjærhed, rasende Vellyst.

Losti, *m. vid.* lostasemi. 2) *promtitudo*, Redebonhed. At leggia lostann á, *promtissime facere*, at gjøre noget med Redebonhed, uforstrøden.

Lostinn, *verberatus*, *percussus*, slaaet, pryglet. Hann var lostinn öru i gegn, *spiculo transverberatus erat*, han blev gjennemskudt med en Pil.

Lostugr, *promtus*, *lubens*, redebon, villig.

Lostverk, *n. opus voluptuosum*, behageligt Arbejde.

Lost-ætr matr, *cibus delicatus*, velsmagende Mad.

Lot, *n. pl. curvatura proræ navis*, Bøjningen paa Forstavnen af et Skib. 2) *circumstantiæ*, Omstændigheder. Gættu at hvörninn lot liggia, *observa circumstantias*, læg Mærke til Omstændighederne.

Lota, *f. nisus*, *impetus*, Stræben, Anstrængen. 2) *continuus actus*, vedholdende Handling. I einni lotu, *non intermisse*, uden Ophold. Teitr qvadst hafa halldit Ögmund ærit lengi, í einni lotu, *Teitus dixit se Ögmundum, non interrupto uno tempore satis diu sustentasse*, Tejt sagde, at han havde længe nok uafbrudt underholdt Øgmund.

Lotinn, *cernuus*, *corpore curvo*, ludende, som bukker sig.

Lotlegr, *valetudinarius*, svagelig.

Lotníng, *f. prona adoratio*, Tilbedelse, ærbødig Hilsen, Ærbødighed.

Lótorfa, *f. cæspes fibrosus*, *bene subactus*, trævlet, vel sammenpakket Grønsvær.

Lóu-þræll, *m. numenius (nobis minimus)*, *pectorali nigro*, *scolopax*, et Slags Sneppe, (tringa alpina).

Löd, *f. invitatio*, Indbydelse; *v.* ladan. *Hinc*: Gunnlöd; *nom. pr. virginis qvondam virosæ*, en i Fortiden mandgal Piges Egennavn.

Löd, *f. instrumentum fabrile*, *per qvod metalla ducuntur v. adiguntur*, et Smede-Verktøj, til at slaa Søm i, Nageltov.

Lödra (at lödra), *spumare*, at skumme.

Lödrúngr, *m. colaphus*, Ørefigen.

Lödr, *n. spuma maris*, Havskum.

Lödurmanlega, *impotenter*, afmægtigen.

Lödurmenni, *n. homuncio vilis*, et Drog.

Lödurmenska, *f. defectus fortitudinis*, Mangel af Styrke eller Tapperhed.

Lög, *n. pl. lex*, *jus*, Lov. Lagalaus, *exlex*, uden Love. Lagaleysi, *n. anarchia*, Anarki. Lagaréttr, *m. jus*, Ret. Lagasetiari, *m. legislator*, Lovgiver. Lagaskickan, *f. rogatio*, Lovbestemmelse. Lagavegr, *m. modus disceptandi*, lovlig Prosesmaade. Lagaumbod, *plena potestas*, fuldkommen Myndighed. Lagaþrætur, *f. pl. controversiæ forenses*, Prosesser.

Lög, *n. pl. territorium*, *tractus terræ*, Landstrækning, Gebet. Fylgdu ræsi Rýgir sunnan linns ládgéfendr úr lögum tvennum, *Rygenses ex austro regem (Magn. Berbein) secuti sunt, viri munifici, e binis territoriis*, Kongen (Magnus Barfod) fulgte gavmilde Folk af tvende Landstrækninger, sønden fra Rogeland.

Lögalldr, *m. majorennitas legalis*, Lavalder.

Lögberg, *n. rupes*, *ubi olim jus dicebatur*, *in foro generali*, Klippen, hvor fordum Retten holdtes paa Altinget, Lovbjerget.

Lögbod, *n. invitatio legalis*, *ad aliqvid*, lovlig Indbydelse til noget. 2) *auctio*, Auksion.

Lögbók, *f. codex legum*, Lovbog.

Lögbýd (at lögbióda), *publice auctionari*, at opbyde ved offentlig Auksion.

Lögbýli, *n. prædium integri juris*, Selvejer Bondegaard.

Lögdagr, *m. dies peremtorius actionis v. solutionis*, Lavdag. At leggia lögdag, *præfinire diem actionis*, at lægge Lavdag (give Forelæggelse).

Lögdæmi, *n. nomarchia*, Lavdømme (Lavmands Jurisdiksion).

Lögfallinn, *capite diminutus*, lovfældt.

Lögfesta, *f. vid.* líritti.

Lögfesti (at lögfesta), *sibi vindicare*, at tilegne sig noget, vindisere sig.

Lögfullr, *juris plenus*, lovmæssig. At lögfullu lögmáli, *pleno jure*, efter fuldkommen Ret.

Lögg, *f. margo v. incisura vasis lignei à fundo*, den nederste Rand ved Bunden af et Trækar. Laggbrotinn, *margines inferiores fractum vas*, et Kar, hvis nederste Rand er brækket.

Lögg'afi, *m. legislator*, Lovgiver.

Loggiafari, *m. idem*.

Lögheimili, *n. domicilium legitimum*, lovlig Bopæl.

Löghlass, *n. tripla sarcina eqvorum*, *sive* 720 *pondo* ɔ: 9 vættir, det tredobbelte af en Hests Byrde, eller 720 Pund; *vid.* infra.

Löghreppr, *m. tribus* 20 *contribules prædiatores habens*, et Distrikt eller Sogn, som har 20 Bønder.

Lögklif, *n. sarcina eqvi*, *lege præscripta*, *quæ erat* 120 *pondo*, *ab utroqve latere*, *in totum* 240 *pondo*, en ved Loven bestemt Byrde for en Hest, nemlig 120 Pund paa hver Side; i alt 240 Pund.

Lögkrókar, *m. pl. sophismata legum*, Kroglove.

Lögkænn, *legis peritus*, lovkyndig.

Lögkænska, *f. juris prudentia*, Lovkyndighed.

Löglega, *legitime*, lovligen.

Löglegr, *legitimus*, lovlig.

Löglesinn, *juris consultus*, Lovkyndig.

Lögleysur, *f. pl. vid.* lögkrókar.

Lögmadr, *m. nomophylax*, *judex provincialis superior*, Lavmand, Overdommer i en Provins. 2) *juris peritus*, lovkyndig.

Lögmál, *n. lex*, Lov.

Lögrétta, *f dicasterium*, Lavrette. 2) *senatus dicasterii*, Lavrettesmænd.

Lögrán, *n. denegatio juris, injuria*, Rettens Fornægtelse. Hann skal lýsa lögráni sínu, *manifeste queratur de denegato sibi jure*, han skal offentligen klage over Rettens Fornægtelse.

Lögréttumenn, *m pl. scabini*, Lavrettesmænd.

Lögræníngi, *m. qui frustra implorat opem juris*, som omsonst anraaber Rettens Bistand.

Lögsaga, *f. recitatio legum*, Loves Oplæsning. 2) *rogatio*, Loves Stadfæstelse.

Lögsagnari, *m. judex adjunctus*, en Dommers Fuldmægtig.

Lögskil, *n. pl. debitum legale*, den Gjeld man skylder efter Loven. 2) *integritas juridica*, juridisk Ustraffelighed.

Lögsóknir, *f. pl. controversiæ forenses*, Processer.

Lögsóktr, *reus, in jus vocatus*, sagsøgt.

Lögsögn, *f. jurisdictio*, Jurisdikßion.

Lögsögumadr, *m. vid.* lögmadr.

Lögspeki, *f. jurisprudentia*, Lovkyndighed.

Lögspekíngr, *m. juris consultus*, Lovkyndig.

Lögtek (at lögtaka), *in leges recipere*, at antage som Lov.

Lögtekinn, *pro lege receptus*, antaget som Lov.

Lögvillur, *f. pl. tricæ forenses, contorta sophismata rabularum*, Kroglove, Rabulisteri.

Lögvís, *juris peritus*, Lovkyndig.

Lögvitríngr, *m. idem.*

Lögvitr, *idem.*

Lögunautr, *m. contubernalis*, Sengekammerat.

Lögvörn, *legalis exceptio*, lovligt Forsvar.

Lögr, *m. liqvor, fluidum*, Vædske. 2) *poet. mare*, Havet (hos Digterne). Jurtalögr, *m. succus plantarum*, Plantesaft.

Lögþíngi, *n. vid.* alþíngi.

Lögþíngismenn, *m. pl. vid.* alþíngismenn.

Löm, *f. fibula; item lamina*, en Plade, et Klammer.

Lön, *f. meta fæni oblonga*, aflang Høstak.

Lönd, *n. pl. bona immobilia*, Landgodser; *vid.* land.

Löpp, *f. planta pedum*, Fodblad; *etiam ipsi pedes animalium rapacium*, Fødder paa Rovdyr.

Löstr, *m. vitium*, Last. Lastalaus, *sine vitio*, uden Laster.

Lötra (at lötra), *lente et segniter ingredi*, at gaa meget sagte; *vid.* latra.

Lú, *n. lassitudo*, Træthed, Mathed.

Lubbi, *m. hirsutus, flaccus (canis)*, lodden og slukøret (Hund). 2) *servus ignavus*, et dovent Tyende. *Angl.* lubber, *idem.*

Lubbalegr, *hirsutus, flaccus*, lodden, laugøret. *Angl.* loobily.

Lubbaz (at lubbaz), *segniter volutari*, at gaa langsomt.

Lúber (at lúberia), *pertundere*, at mørbanke.

Lúda, *f. passerculus, plevronectes*, en liden Flynder; *vid.* koli.

Lúdi, *m. vid.* leppalúdi.

Lúdra (at lúdra), *pudibundus ingredi (de canibus dicitur)*, at gaa skamfuld, luske af (siges om Hunde).

Lúdulaki, *m. vid.* lódulaki.

Lúdr, *m. buccina, tuba*, Valdhorn, Trompet, Luur.

Lúdr, *contusus, subactus*, knuset, hamret; *à* lý.

Lúdr-sveinn, *m. buccinator, tubicen, æneator*, en Valdhornist, Trompeter.

Lúdr-þeytari, *m. idem.*

Lúdr-þýtr, *m. clangor, vox tubæ*, Trompetskrald.

Lúfa, *f. vir hirsutus*, en lodden Mand. 2) *hirsutia, villositas*, Loddenhed.

Lúi, *m. lassitudo*, Mødighed, Træthed.

Lúinn, *defessus, defatigatus*, træt, mødig.

Lúka, *f. vola manus*, Luen i Haanden. 2) *janua pulpitorum*, Døren paa et Pulpet.

Lucka, *f. fortuna, fors*, Lykke. Hver er sinnar lucku smidr, *qvisqve suæ fortunæ faber*, enhver er sin Lykkes Skaber.

Luckaz (at luckaz), *bene succedere*, at lykkes. Þad luckadiz, *bene successit*, det lykkedes.

Luckudrambr, *m. vid.* dorgdingull.

Luckudrymbill, *m. idem.*

Luckuhnodri, *idem.*

Luckugéfinn, *felix, fortunatus*, lykkelig.

Luckugéfni, *f. felicitas*, Lykke, Lykkelighed.

Luckulegr, *felix*, lykkelig.

Lucku-ósk, *f. gratulatio*, Lykønskning.

Luckupottr, *m. urna*, Lykkepotte.

Luckusamr, *vid.* luckugéfinn.

Lucku-spráng, *n. genethlialogia*, Nativitetstillen.

Lulla (at lulla), *vid.* lolla.

Lullari, *m. vid.* lollari.

Lumi (at luma á), *tacite et occulte conservare*, at gjemme skjult og hemmeligen; *vid.* lasi.

Lumma, *f. magna et adunca manus*, en stor og krum Haand; *vid.* hlumma.

Lummulángr, *longimanus*, langhaandet. 2) *tagax*, tyvagtig, begfingret.

Lumpinn, *stupidus, ignavus*, et Fjog, slaav, upasselig.

Lumprar, *m. pl. nautarum chirothecæ rudes*, grove Matroshansker.

Lumpruverk, *n. opus inconcinnum*, grovt, usirligt Arbejde.

Lund, *f. indoles*, Gemyt. 2) *modus*, Maade. Hann reyndi til á allar lundir, *omni modo tentavit*, han forsøgte paa alle Maader.

Lunda-baggi, *m. lipocardia, farcimen lipocardiacum*, et Slags Kjødpølse, af Kjødstykker, som afskjæres langs med Ryggen.

Lundadr, *affectus*, sindet.

Lundarlag, *n. indoles*, Gemytsbeskaffenhed.

Lundbragd, *n. idem.*

Lunderni, *n. idem.*

Lundi, *m. psittacus marinus, pica marina*, Søpapegoje. Lunda, *papa (anglorum)*. Lundapysia, *f. pullus psittaci marini*, Ungen af Søpapegojen. Lundakofa, *f. idem.*

Lundir, *f. pl. pancreas v. ductus pancreaticus*, Underlivets store Spyttekirtel.

Lundlæginn, *vid.* lundadr.

Lundprúdr, *generosus*, ædelmodig.

Lundr, *m. nemus*, en Lund.

Lúnga, *n. pulmo*, Lunge.

Lúngablad, *n. lobus pulmonum*, Lungeblad.

Lúngamosi, *m. pulmonaria*, *lichen*, Stenleverurt (en Mos god mod Lungesygdom).

Lúngna-pípúr, *f. pl. bronchia*, Lungepiber, Enderne af Luftrøret, sam udbreder sig i Lungerne.

Lúngna-sótt, *f. pnevmonia*, *phthisis*, Lungesygdom.

Lúngna-syki, *f. idem.*

Lúngr, *m. serpens*, et krybende Dyr, en Slange. 2) *corculum*, lille Hjerte. Minn litli lúngr &c, *corculum meum*, mit lille Hjerte! (en Karesse).

Lúnkr, *m. idem.*

Lúnkalegr, *callidus*, *blandus*, sledsk.

Lúnóttr, *varius*, *infidus*, *inconstans*, ustadig, utro.

Luntalegr, *agrestis*, *inhumanus*, tølperagtig, grov.

Lunti, *m. idem.*

Lúr, *m. ignavia*, Dorskhed.

Lúra (at lúra), *coercere*, at gjøre træt.

Lúradr, *fractus*, *qvassatus*, svækket, træt.

Lúralegr, *facie torta*, *deformis*, hæslig.

Lúri (at lúra), *ignavus bærere*, at være dorsk, blunde.

Luri, *m. homo torvus et deformis*, en styg Karl.

Lúrgr, *m. tergum animalis hirsuti*, et Dyrs lodne Ryg. 2) *defectus virium*, Mangel af Kræfter; *pr. gibbositas*, det at have Pukkel, Pukkelryggethed.

Lurkr, *m. furca*, *fustis*, Prygl, Knippel.

Lúrlegr, *subtristis*, noget bedrøvet.

Lús, *f. pediculus*, Lus.

Lúsakambr, *m. pecten densus*, Kjæmmekam.

Lúsalýng, *n. vid.* krákuberialíng.

Lúsa-sótt, *f. phthiriasis*, *morbus pedicularis*, Lusesyge.

Lúskra (at lúskra), *verberare*, prygle.

Lúsugr, *pediculosus*, luset.

Lút, *f. lixivium*, Lud.

Lutr, *m. vid.* hlutr.

Lútr, *cernuus*, *pronus*, ludende; *vid.* frammlútr. Hann fór síðan lútari, *inferior discessit*, *ejus sors deinde deterior fuit*, hans Omstændigheder bleve siden slettere.

Lútyrdi (at lútyrda), *graviter increpare*, *invehi in aliqvem*, at irettesætte, skjænde paa en.

Lý (lúdi, hefi lúd, at lýa), *subigere*, *contundere*, knuse, hamre. Grettír lúdi járnid, *Grettir ferrum contudit*, Gretter hamrede Jernet ɔ: slog det tyndere.

Lýa, *f. linum detritum*, slidt Lærred. 2) *fimbria tenuis*, en smal Bræmme. 3) *contusio*, Stød, Kontusion. Lýu-steinn, *m. lapis*, *super qvo ferra subiguntur*, en Sten, paa hvilken Jern slaaes, hamres.

Lydda, *f. vid.* lidda *et* loddari.

Lýdbiskup, *m. suffraganeus*, Suffraganbiskop.

Lydska, *f. mores populi*, Folkesæder.

Lydskylldr, *ligius*, som er pligtig at yde Hjelp.

Lydmannlegr, *auxiliaris*, som yder Hjelp. 2) *inglorius*, uberømmelig.

Lýdr, *m. populus*, Folk, Natsion.

Lýg (laug, at liúga), *mentiri*, lyve.

Lýgari, *m. mendax*, Løgner.

Lygd, *f. mendacium*, det at lyve, Løgn.

Lýgi, *f. idem*, Løgn.

Lýgigiarn, *falsiloquus*, som ofte lyver, løgnagtig.

Lýgigirni, *f. mentitio*, Løgnagtighed.

Lýginn, *mendax*, løgnagtig.

Lygni (at lygna), *desistere, desævire, de ventis dicitur*, at holde op (om Vinden naar den lægger sig); á logn. At lygna augum, *oculos immotos tenere morientis v. dormientis instar*, at holde Øjnene stive, som en døende eller sovende.

Lygna, *f. malacia, pellacia*, Blikstille.

Lygta (at lykta), *v.* lykta.

Lýi (lýdi, hefi lýd, at lýa), *fatigare*, at gjøre træt.

Lýiz (at lýaz), *defetisci*, at blive træt.

Lýk (lauk, hefi lokid, at lúka), *claudere*, lukke. 2) *finire*, ende. 3) *solvere*, betale; *alias* lykia *v.* liúka. Lykia aptr, *claudere*, lukke. Lúka vid, *finire*, gjøre Ende paa. Lúka upp, *reserare, aperire, recludere*, lukke op. Lúka skulldir, *nomina expedire*, betale Gjeld. Lúka nöfum, *expirare, mori*, at dø, lukke sine Øjne. Þegar lokid var vistum, *qvando cibaria consumta erant*, da Provianten var fortæret. Þá var lokid sáttum, *tum abscissa erat omnis spes pacificationis*, da var alt Haab om Forlig ude. Þá var lokid manndrápum, *tum cædibus finis fuit*, da holdt man op med at dræbe. Só lauk, *is exitus fuit*, paa den Maade endte det.

Líka, *etiam*, ogsaa. Líka sem, *prout*, ligesom.

Lykill, *m. clavis*, en Nøgle.

Lykilhalld, *n. ansa clavis*, Haandfanget paa Nøglen.

Lykilskégg, *n. projectum clavis*, Skegget, Kammen paa Nøglen (det der gaar ind i Laasen).

Lyklavalld, *n. potestas clavium*, Magt over Nøgler.

Lykt, *f. conclusio*, Slutning. 2) *finis, consummatio*, Ende, Fuldførelse. At leida til lykta, *perficere, concludere*, at fuldføre. At lyktum, *tandem*, endeligen.

Lykt, *f. laterna, lucerna*, en Lygte. 2) *odor*, Lugt.

Lykta (at lykta), *finire, finem imponere*, at gjøre Ende paa.

Lykta (at lykta), *odorari, olfacere*, at lugte ɔ: fornemme noget. 2) *olere redolere*, lugte af noget.

Lyktan, *f. odoratio, odoratus*, Lugten.

Lyktarlaus, *inodorus*, uden Lugt.

Lyktarsterkr, *odorus*, stærk lugtende.

Lymskr, *callidus, vafer, fraudulentus*, træsk, forslagen, snedig, lumsk.

Lymska, *f. calliditas*, Træskhed, Lumskhed.

Lymskulegr, *vid.* lymskr.

Lymskulega, *callide, astute*, træskeligen, snedigen.

Lyndi, *n. vid.* lund.

Lyndi (at lynda), *æqvo animo esse*, at have en rolig Sindsſtemning. Ockr lyndir vel ſaman, *bene inter nos convenit*, vi komme godt overens.

Lyndr, *vid.* lundadr.

Lýng, *n. vid.* ling.

Lynxdýr, *n. lynx*, en Los.

Lypti (at lypta), *levare*, at løfte op. Kóngr lyptir nú ferd ſinni, *rex iter ingreditur*, Kongen begynder nu ſin Reiſe.

Lyptíng, *f. levatio*, Opløftelſe. 2) *camera navis*, Skibsdæk, Kahyt; *à* lopt.

Lypti-ſtöng, *f. hypomochlium*, en Løfteſtang.

Lyrgia, *f. balatro*, et Drog, Sviregaſt. 2) *medulla langvens, ſpuria*, en falſk Marv, ſom intet duer. 3) *langvor, ſtupor, cachexia*, Dovenſkab, Uvirkſomhed, Afmægtighed.

Lyrgiulegr, *langvidus*, afmægtig, uvirkſom.

Lýri, *m. vid.* hlýri.

Lýritti, *n. vid.* liritti.

Lýſa, *f. piſcis, eſt ſpecies aſellorum*, et Slags Torſk. 2) *albedo*, Hvidhed.

Lýſi (at lýſa), *lucere*, at lyſe. 2) *lucem præferre*, bære Lys foran en. 3) *manifeſtare, publicare*, aabenbare, bekjendtgjøre.

Lýſi, *n. garum, oleum piſcium*, Tran. 2) *lumen*, Lys.

Lýſigull, *n. aurum, bene politum*, Guld, ſom er godt poleret, blankt.

Lýſíng, *f. diluculum*, Dagſkjær, Dagning. 2) *denunciatio, publicatio*, offentlig Bekjendtgjørelſe.

Lýſir (at lýſa), *dieſcit, dieſcere*, det bliver Dag, det dages.

Lýſi-tollr, *m. vid.* lióſtollr.

Lyſkra, *f.* (i heyi), *mador, cruditas fœni*, Fugtighed i Høet.

Lyſkra (at lyſkra), *contundere, male tractare*, at knuſe, behandle ilde. Verkurinn lyſkrar út um hann allann, *toto corpore dolet*, Smerten betager hans hele Legeme, han har Smerte over hele Legeme.

Lyſt, *f. voluptas; item cupiditas*, Vellyſt; ogſaa Begjerlighed.

Lýſt (lauſt, hefi loſtit, at lióſta), *ferire, collidere*, at ſlaa, ſtøde. Þeim lauſt þar ſaman, *ibi congreſſi ſunt*, der traf de hinanden (gav ſig i Slag med hinanden). Þá lauſt verk í andlit biſkupi, *tum epiſcopus dolore faciei percitus eſt*, da fik Biſkoppen Smerte i ſit Anſigt. Ef lýſtr reid, *ſi fulmen tangit*, derſom Lynſtraalen rammer. Þá lauſt biörgum ſaman, *tunc ſaxa collidebantur*, da ſtødte Klipperne mod hinanden. Lióſtadu ej manninn med ſtafnum, *ne feri hominem baculo*, ſlaa ikke Menneſket med Stokken.

Lyſtarleyſi, *n. anorexia*, Mangel af Appetit. R.

Lyſtigardr, *m. hortus, viretum*, en Lyſthauge.

Lyſti-högg, *n. verber fuſte eminus illatum*, Slag, ſom paaføres ved at kaſte Kjep efter en; *vid.* lyſt.

Lystihús, *n. diæta*, *pergula*, et Lysthus.

Lystilega, *svaviter*, behageligen.

Lystilegr, *amœnus*, *gratus*, behagelig, yndig.

Lysting, *f. appetitus*, Begjærlighed, Appetit.

Lystir (at lysta), *cupere*, *gestire*, at have Lyst til.

Lystisemi, *f. delectamentum*, Forlystelse.

Lystiskógr, *m. nemus*, en Lystskov.

Lystugr, *hilaris*, munter. 2) *delicatus*, behagelig. Lystúgr matr, *cibus delicatus*, velsmagende Mad.

Lýt (laut, at lúta), *incurvare se*, *vergere*, at bukke sig, helde for over. 2) *accipere v. contentus esse*, modtage, være tilfreds med. Allt hvad hér at lýtr sýnir, *omnia huc spectantia monstrant*, alt, som angaar dette, viser. At lúta i lægra halldi, *demittere se*, ydmyge sig. Ei er at þessu lútandi, *non est accipiendum v. ferendum*, dette bør man ikke taale. Laungum lýt ég at litlu, *sæpe parvo contentus sum*, ofte er jeg fornøjet med lidet. At lúta einum, *incurvare se alicui*, at bukke for en.

Lýti, *n. pl. nævus*, *vitium*, Lyde.

Lýti (lýtti, hefi lýtt, at lýta), *deformare*, vanskaber. 2) *vituperare*, skamferer. Þad lýtir, *turpat*, det vansirer, skamferer.

Lýtalaus, *vitii expers*, uden Lyder.

Lýttr, *vitiatus*, fordærvet. 2) *vituperatus*, lastet.

Læ, *f. fraus*, *vafrities*, Bedrageri, Træskhed. 2) *periculum*, Fare. At lofda gramr lifdi læftyggr sonr Tryggva, *quod viveret rex dolum odens* (ɔ: *candidus*) *filius Tryggvii*, at den oprigtige (Træskhed hadende) Trygges Søn levede. Læ Hákonar æfi, *periculum v. insidias vitæ Haconis*, Efterstræbelser efter Hakons Liv.

Læbarn, *n. infans in cunis jacens*, Barn i Vugge.

Læda, *f. felis fœmina*, en Hunkat. 2) *quodcunqve animal fœmina*, ethvert Hundyr; *sic* Liónslæda, *leæna*, en Løvinde.

Læda, *f. spectrum*, *umbra*, en Skygge.

Lædi (læddi, at læda), *furtim v. clam afferre*, at tilsmugle sig noget.

Lædiz (at lædaz), *furtim*, *suspenso gradu ire*, *reptare*, *serpere*, liste sig, snige sig.

Lædulegr, *effœminatus*, blødagtig. 2) *vafer*, træsk.

Lædulega, *effœminate*, blødagtigen. 2) *vafre*, snedigen.

Læfd, *f. palma*, *latitudo manus*, *per transversum metacarpum*, den flade Haand, Bredden af Haanden.

Læfdar þyckt, *crassitudo palmaris*, en Haandsbreds Tykkelse.

Læfi (at læfa), *per palmas mensurare*, at maale med Bredden af Haanden; *à* lófi.

Læga, *f. succuba*, *usitatius in compositis*, en Frille, Skjøge; brugeligere i sammensatte Ord. Álægia, sióslæga &c.

Lægd, *f. lacuna*, *depressio loci*, Vandstade; Fordybning; *à* ligg.

Lægi, *n. portus*, Havn. 2) *statio navalis*, Skibsred. At hallda skipunum til lægis, *portum petere*, at søge Havn.

Lægi (lægdi, at lægia), *deprimere*, at nedtrykke.

Læging, *f. humilitas*, Ydmygelse. 2) *dedecus*, Vanære. Hann lét sér eingva læging þykia, *pro nullo dedecore sibi reputavit*, han ansaa det ikke for nogen Vanære.

Lægr, *aptus*, *tolerabilis*, bekvem. 2) *vicinus*, *prope positus*, nærbeliggende. Skipinu er ecki lægt, *navi ad anchoras tempestas nimia est*, Skibet kan for Storm ikke ligge for Anker. Austlægr edr vestlægr vindr er þar tídastr, *ventus plaga orientali vel occidentali vicinus ibi freqventissimus est*, der blæser som oftest østlig eller vestlig Vind.

Lækia-dudra, *f. tringa palustris*, Strandløber.

Lækia-kráka, *f. idem.*

Lækiar-bugr, *m. sinuamen rivi*, den Bugt en Bæk danner.

Læcka (at læcka), *deprimere*, *humiliare*, nedtrykke, ydmyge. 2) *deprimi*, *humiliari*, nedtrykkes, ydmyges.

Læckan, *f. demissio*, *depressio*, Nedtrykning.

Lækna (at lækna), *sanare*, at læge.

Læknari, *m. medicus*, en Læge.

Lækníng, *f. medela*, *sanatio*, Lægedom, Helbredelse.

Lækníngabaukr, *m. narthecium*, Urteskab, Husapotek.

Læknisdryckr, *m. medicata potio*, en lægende Drik.

Læknis-dómr, *m. medicamentum*, *pharmacum*, Medikamenter, Lægedom.

Læknis-kunst, *f. ars*, *medica*, *medicina*, Lægekunst.

Læknis-medöl, *n. pl. pharmaca*, Lægemidler.

Læknis-urt, *f. panacea*, *herba medicinalis*, lægende Urt.

Lækr, *m. rivus*, en Bæk; *à* lek. Lækiarspræna, *f. idem.* Strángr lækr, *torrens*, en Bæk, som har stærk Strøm, er stridigløbende.

Læmíngr, *m. occultatio*, *cautela*, Dølgen, Fordølgelse. At göra eda tala i læmíngi, *clam facere vel dicere qvid*, at gjøre eller sige noget hemmeligen.

Læna, *f. umbraculum montis v. rupium*, Fjelds- eller Klippe-Ly ɔ: *locus maris v. stagni*, *à tempestate immunis*, *ob interpositos et objectos montes*, saadant Sted paa et Hav eller Vand, hvor Storm ikke kan komme, formedelst fremragende Bjerge. Biarglæna, *idem.*

Lærari, *m. pædagogus*, *præceptor*, en Lærer, Hovmester.

Lærdóms-grein, *f. maxima*, en Grundsætning, Maksime.

Lærdómsgydia, *f. Minerva*, Lærdoms Gudinde.

Lærdómslega, *docte*, *erudite*, klogeligen, med Lærdom.

Lærdómr, *m. doctrina*, *eruditio*, Lærdom.

Lærdr, *doctus*, lærd. 2) *persvasus*, overbevist.

Lærdr á bók, *literatus*, boglærd. Árni biskup féck ei lærdann almenníng, fyrir fortölum Rafns, *Arnas episcopus non potuit persvadere multitudini, ob dehortationem Rafnis*, Biskop Arne kunde ikke overtale Almuen formedelst Rafns Fraraadelse.

Lær v. læri, *n. femur*, Laar.

Lærhnúta, *f. coxa*, Hofte, Laarled.

Læri (lærdi, at læra), *docere*, *erudire*, underviser. 2) *discere*, lærer selv, modtager Undervisning. So lengi lærir, sem lifir, *dies diem docet, discipulus est prioris posterior dies*, man kan lære saa længe man lever.

Lærifadir, *m. doctor*, Lærer, Kirkefader. 2) *præceptor*, Hovmester.

Lærimeistari, *m idem.*

Læríng, *f. informatio*, Undervisning.

Lærkirtlar, *m. glandulæ ingvinales*, Laarkirtler.

Lærkrykar, *m. pl. ingvina*, Laarkrig, Røre.

Lærleggr, *m. coxendix*, *os femoris*, Hofteblad, Hofteben.

Læs, *litteratus*, som kan læse. 2) *qvi legi potest*, som kan læses. Bóklæs, *idem.* Þessi bók er ecki læs, *hic liber non legi potest*, denne Bog kan ikke læses.

Læsilegr, *vid.* læs. Hann skrifar ecki læsilega, *ejus scriptio legi non potest*, han skriver ikke læseligen.

Læsi (at læsa), *claudere*, laase, lukke.

Læsíng, *f. sera, claustrum, item clausura*, Laas, Lukkelse. Leynilæsíng, *sera laconica*, hemmelig Laas.

Læsíngr, *m.* (i snió), *vid.* ófærd.

Læstr, *clausus*, laaset, lukket.

Læt (at láta), *ponere*, *item relinqvere*, lade tilbage. 2) *facere*, *curare*, lade (gjøre), befale. 3) *amittere*, miste, tabe. 4) *simulare*, lade som. Þar læt ég ummælt, *ejus mihi crebra mentio*, derom taler jeg ofte. Þad læt ég ummælt, *votum meum est*, det er mit Ønske. Hér lét hann þetta, *hic posuit*, her lagde han det. At láta af, *desistere*, at holde op. Láta af fé, *mactare pecora*, at slagte Qvæg. Láta at eins ordum, *locum dare verbis*, at give efter for ens Ord. Láta dátt at einum, *in amore et deliciis habere*, at holde inderlig meget af en. Láta vel at einum, *benigne habere*, at behandle en venligen. Láta eptir, *relinqvere*, lade tilbage. Láta eptir einum, *permittere*, føje en, bære over med. Láta kalla einn, *advocari curare*, lade en kalde. Láta vel yfir, *laudare*, rose, berømme. Láta uppi, *offerre*, *promere*, frembyde, tilbyde. Láta úti, *pendere*, betale. Undan, *cedere*, give efter. Láta konu sína eina, *deserere uxorem*, forlade, løbe bort fra sin Kone. Láta mikid yfir sér, *ostentare se*, prale. Láta í, *implere*, *infundere*, *inferre*, helde i, fylde. Láta einn inn, *fores aperire*, lukke en ind. Láta einum til lyndis, *indulgere*, føje en. Láta illa, *turpiter se gerere*, opføre sig slet. Láta sig ecki, *non se remittere*, ikke at give efter, holde fast paa sin Mening. Láta af túngu framm, *incon-*

siderate loqvi, tale ubetænksomt. Láta lífit, *vitam amittere*, at miste Livet. Láta blód, *sangvinem propriam profundere*, at miste Blod. Vínit lætr sig, *vinum fugit, in vappam desinit*, Vinen taber sig, bliver fordærvet, doven, forgjemt. Hann lét þad vera, *pro acto habuit*, han lod det gaa hen. Kýrin lét fáng, *vacca abortum fecit*, Koen kostede Fosteret. Lâtaz, *mori, amitti e civitate*, at dø. Lát sem þú sért frækinn, *simula strenuitatem*, lad som du er mandig, tapper. Látaz vera vinr, *amicitiam simulare*, stille sig an som Ven. Láta sig ei merkia, *dissimulare*, lade sig ej mærke med. *Sæpe est verbum auxiliare*, er ofte et Hjelpeverbum. Láta skíraz, *se baptizari sinere*, lade sig døbe. Láta sverdit koma i umgördina, *gladium recondere vagina*, stikke Sværdet i Skeden. Láta fallaz undan högginu, *in terram se projiciendo, ictum declinare*, at befri sig fra et Hug, ved at kaste sig ned paa Jorden.

Læti, *n. pl. gestus*, Gebærder. 2) *simulatio*, Forstillelse. Hann lét öllum látum nema gódum, *in gestibus est varius, sed constanter perversus*, han opførte sig paa alle Maader undtagen vel. Hvada látum? *qvales mores?* hvorlunde. Mörg eru lætin, ef öllum er látit, *gestus hominum sunt immensæ varietatis*, Menneskenes Lader ere uendelig forskjellige. Hann kunni sér ecki læti, *impotentis erat lætitiæ*, han kunde ikke staa paa Benene for Glæde, han var overgiven af Glæde. At göra sér læti, *simulare*, at forstille sig.

Lævísi, *f. perfidia*, Lumskhed. 2) *sarcasmus*, Spottegloser.

M.

Má (mátti, hefi mátt, at mega), *concessum habere*, at have Tilladelse til, maatte. 2) *posse*, at kunne. 3) *valere*, være sund, eller formuende. 4) *teneri*, at maatte, skulde. Þú mátt ecki burt fara, *non licet abire*, du maa ikke gaa bort. Ecki mátti hann burt komaz, *aufugere non potuit*, han kunde ikke komme bort. Hverninn mátti fadir yckar? *qvomodo valuit pater vester*, i hvilke Sundheds (eller Formue) Omstændigheder var eders Fader. Má þad yfir margann géngr, *communia mala omnes manent*, fælles Ulykker vente paa alle. Ungr má, en gamall skal, *mors habet in juvenes hypotheticum, in senes absolutum jus*; den unge maa (engang) den gamle skal dø. At mega sér mikid, *sibi bene sufficere*, at have store Kræfter eller Formue. Einn er sá sem öllum má, *unus (Deus) est omnibus sufficientissimus*, der er en (Gud) som kan hjælpe alle. Þér má þad at hóta, *minari tantum potes, minarum strepitus asinorum crepitus*, du er kun istand til at true.

Madkadr, *verminosus*, ormstukken.

Madkafluga, *f. musca abdomine viridi*, en grøn Flue, Spyflue.

Madka-módir, *f. limax litoralis annulis quadraginta*, en Art Strandorme.

Madka-veita, *f. cadaver verminosum*, et Aadsel, besat med Orme.

Madksmoginn vidr, *ligni perda, perforatum lignum*, ormstukket Træ.

Madkr, *m. vermis*, Orm, Madike.

Madra, *f. galium*, en Plantearts Mave.

Madr, *m. homo*, et Menneske; *olim* mannr. *vide omnes casus obliqvi*: manns, mannr, mann, menn, manna, mönnum. Fordum mannr, hvoraf alle de øvrige Kasus tages. Mann fyri mann, *viritim*, Mand for Mand.

Mádr, *tritus, detritus*, forslidt, meget brugt. Mádir bókstafir, *literæ detritæ*, udslidte Bogstaver.

Máfr, *m. larus*, Maage, Strandmaage, Blaamaage; *vid.* már.

Magafattr, *repandus*, tilbagekrummende, naar man sætter Maven ud, og Nakken tilbage.

Maga-fylli, *f. ingluvies*, Slugvorrenhed.

Magahár, *n. pubes*, Mavehaar.

Magáll, *m. integumentum abdominis*, en fed Hinde, eller Kjødstykke, som ved Slagtning afskjæres, der hvor Indvoldene tages ud.

Magamál, *n. diæta, sive ordinatio quantitatis cibi et potus*, Diæt, vis Maade i Mad og Drik at leve efter.

Magamikill, *ventricosus*, som har en stor Mave, tykmavet.

Magamunni, *m. orificium ventriculi*, Mavens Munding.

Magi, *m. venter, stomachus*, Mave, Bug.

Magn, *n. robur, vires*, Styrke, Kraft. 2) *magnitudo*, Størrelse.

Magna (at magna), *augere, vires dare*, at give Kræfter.

Magnadr, *adultus*, voxen. 2) *confortatus*, som har faaet Kræfter.

Magnaz (at magnaz), *corpus facere adolescere, item crescere, vires sumere*, at voxe, tiltage i Størrelse og Kræfter. Vedrid tok at magnaz, *tempestas sævire cæpit*, Uvejret begyndte at rase.

Magnbeiskr, *peramarus*, meget bitter.

Magnfeitr, *præpingvis*, meget fed. *Et cætera composita, ubi nostrum* magn, *æqvipollet latinorum per vel præ*, og andre sammensatte Ord, hvori vores magn gjelder det samme som de Latinskes *per* eller *præ*.

Magnleysi, *n. atonia*, Kraftløshed.

Magnlaus, *enervis, viribus fractus*, svag, kraftesløs.

Mágsemd, *f. affinitas*, Svogerskab.

Magr, *macilentus*, maver.

Mágr, *m. affinis*, Svoger.

Mái (at má), *terere, atterere*, slider, gnider paa.

Mak, *n. qvies*, Ro. At vera med mák, *otiari*, at leve i Rolighed.

Mak, *n. ungventum, illinamentum*, Salve, Smørelse.

Maka (at maka), *ungere*, at smøre, salve.

Makadr, *unctus*, *ungventatus*, salvet, smøret.

Maka (at maka sig), *ambire conjugem*, at søge Mage.

Makaz (at makaz), *idem.*

Maki, *m. par*, *æqvalis*, Lige. 2) *conjux*, Mage.

Makindi, *n. pl. qvies*, Rolighed; *vid.* mak.

Maklegr, *meritus*, *dignus*, fortjent, værdig. 2) *æqvus*, *similis*, lig, ligedan.

Makar, *vulgo* mákar, *m. pl. ambo pedes*, begge Fødderne. 2) *manus ambæ phocarum*, begge Forbenene paa Sælhunde. At steyta makana, *intendere suras v. etiam distendere pedes*, at stramme, udstrække Fødderne.

Mákalegr, *dicitur scoptice inferior, qvando superiorem familiariter ut æqvalem tractat*, siger man af Spot om en af ringe Stand, som omgaaes fortroligen med sin Overmand, som med sin Ligemand.

Maklegleiki, *m. meritum*, Fortjeneste.

Maklega, *merito*, efter Fortjeneste.

Macki, *m. cervix jubata*, *juba eqvina*, Manke; *qs.* manki, *à* mön.

Makrádr, *lente sibi consulens*, den som i Magelighed sørger for sig selv.

Makr, *facilis; item qvietus*, let; rolig. Þad þótti makara, *facilius videbatur*, det syntes lettere.

Makstr, *m. unctura*, Salven, Smøren.

Makt, *f. potentia*, Magt.

Maktarmadr, *vir potens*, en mægtig Mand.

Mál, *n. loqvela*, *sermo*, Tale. Þad er mál manna, *vulgaris sermo est*, det Rygte gaar; saa siger man. Af máli má manninn merkia, *interpres animi lingva*, man kan kjende en af hans Tale (Tungen er Sindets Tolk). Vel máli farinn, *disertus*, veltalende. Þad er mála sannast, *fidelissimus sermo est*, det er en meget sandfærdig Tale. Þad fer á milli mála, *inversa est relatio*, det er en usandfærdig Fortælling.

Mál, *n. tempus*, Tid. Mál er at tala, *tempus est dicendi*, det er Tid at tale. Morgun mál, *tempus jentandi*, den Tid man plejer at spise Frokost. Middagsmál, *tempus prandendi*, den Tid man plejer at spise Middagsmad. Qvölldmál, *tempus cœnandi*, den Tid, hvorpaa man spiser Aftensmad. Á málum, *temporibus cibationis*, ved Spisetid. Fleiri koma mál enn dagar, *plusqvam una vice per diem cibamur*, man spiser oftere end engang om Dagen. Mál eitt skýtr máli framm, *mora dat vires*, kommer Tid, kommer Raad. At missa máls, *matutinam v. vespertinam culturam amittere (de pecoribus dicitur)*, ikke at blive røgtet, Morgen eller Aften (siges om Qvæget, naar det ikke malkes).

Mál, *n. mensura*, Maal, hvormed noget afmaales. 2) *scopus*, *carcer*, Maal, som man sigter til. Álnamál, *ulnarum mensura*, Alenmaal. Ummáls, *in circumferentia*, i Om-

fredß. At hlaupa til máls, *a calce ad carceres*, at løbe til Maals, (Veddeløb).

Mál, *n. causa, res, actio*, Proses, Retssag; Anliggende Sag. At veria eda sakia mál, *defendere v. agere causam*, at føre en Sag pro eller kontra. Hönum ónýttiz málid, *intentionem perdidit*, Sagen blev afvist for ham (unyttig). Máls undirbuningr, *contestatio litis*, Sags Anlæg. At falla á málinu, *cadere causa*, at tabe sin Sag.

Mál, *n. pictura*, Maleri, Skilderi.

Mála (at mála), *pingere*, at male.

Mala (at mala), *molere*, at male. 2) *felum blandiri*, siges om Kattenes Knurr, naar de ere venlige, spinde.

Málabók, *f. liber dogmaticus*, en Bog, der indeholder filosofiske Meninger.

Mála-brellur, *f. pl. sophismata*, Spidsfindigheder. 2) *stribligones*, uheldig, ubekvem Maade at udtrykke sig paa.

Máladr, *pictus*, malet.

Málaferli, *n. pl. controversiæ forenses*, Processer.

Málafylgi, *n. studium partium*, Partigunst. 2) *auxilium in re forensi*, Bistand i Rets Sager.

Málagarpr, *m. juris consultus*, lovkyndig. 2) *litibus semper distentus*, trættekjær, som gjerne ønsker Processer.

Málagiölld, *n. pl. stipendium*, Sold, Besoldning. 2) *meritum*, Fortjeneste. Hann féck makleg málagiölldin, *jure dedit pœnas*, han fik Løn som forskyldt.

Málakona, *f. mulier dotata*, et udstyret Fruentimmer.

Málalenging, *f. vexa*, en Sags Ophold, Forlængelse. Þad görir hann til malalengíngar, *in vexam adversarii facit*, det gjør han for at opholde Sagen.

Málalok, *n. pl. conclusio, finis rei*, en Tings Ende, Slutning, Sags Udfald.

Málalykt, *f. idem.*

Málamannlega, *consulte, ut juris consultos decet*, forsigtigen, som det passer sig for en Lovkyndig. Árna biskups S. Þad sýndiz hvörutveggium málamannlegra, at auka ei ný vandrædi á forn, *consultum magis videbatur utrisqve, veteribus difficultatibus non addere novas*, Arne Biskops Historie. Det syntes begge klogere, ikke at lægge ny Vanskeligheder til de gamle.

Málamenn, *m. pl. stipendiarii*, Krigsfolk, som tjene for Sold, Soldater.

Málamynd, *f. schema*, en Form, Figur (hvorefter noget skal gjøres). Til málamyndar, *pro forma*, for Syns Skyld.

Málan, *f. pictura*, Malning.

Málarafarfi, *m. pigmentum*, Malerfarve.

Málarekstr, *m. processus litis*, en Sags Drift.

Málari, *m. pictor*, en Maler.

Malari, *m. molitor*, en som maler Korn, Møller.

Malarsteinn, *m. scrupulus*, en liden Sten.

Málasmidr, *m. disertus*, veltalende. 2) *vulgo loqvax*, i Almindelighed snaksom.

Málasókn, *f. actio litis*, Proses.

Málaspiót, *n. hasta sculpturata, cælata*; et Spyd, med udpuklet, drevet Arbejde; *vid. Viga-Gl. s. cap.* 8. *Gisla* Súr *s. Saga. cap.* 11.

Mála-vöxtr, *m. conditio rei*, en Sags Beskaffenhed. So er mál med vexti, *ita se res habet*, saaledes staar Sagen.

Málbein, *n. os bicorne, hyoides et ypsiloides*, Tungeben. Hönum er miúkt um málbeinit, *loqvitur ore duodecim salientum*, han taler godt for sig (Munden staaer aldrig paa ham).

Málbót, *f. exceptio*, Indvending i Rettergang. 2) *melioratio causæ*, en Sags Forbedrelse.

Málbragd, *n. gestus v. modus loqvendi*, Maade at tale paa.

Málbragdsvinr, *uno tantum colloqvio notus*, den man kuns kjender af en eneste Samtale.

Málbroddr, *m. initium v. occasio rei v. litis*, den første Begyndelse, Anledning til en Ting eller Sag.

Malda (at malda), *molæ instar murmur edere*, at brumme ligesom en Kvern. *Metaph. verba tædiosa effutire*, at knurre; udblabbre kjedsommelige Ord.

Máldagi, *m. contractus, conventus*, Overenskomst, Kontrakt, især angaaende faste Ejendomme.

Máldaga-bók, *f. index prædiatorius, codex repertorii v. inventarii*, Register over faste Ejendomme, deres Grænser, og andet tilhørende.

Máldagi, *m. idem.*

Máldiarfr, *parrhesiasta*, frittalende.

Málefni, *n pl. status controversiæ*, en omtvistet Sags Omstændigheder, Beskaffenhed.

Málfadmr, *m. orgya, passus brachialis*, et Favnemaal.

Málfæri, *n. vox, loqvela, pr. organa vocis*, Stemme, især Taleredskab.

Málfærisbrestr, *m. cacophonia*, Mangel paa god Stemme.

Málgr, *loqvax*, snaksom; *contracte pro* málugr.

Málhaltr, *atybus, impeditæ lingvæ*, stammende.

Málhelti, *f. disphonia*, Stammen.

Málhreifr, *facetus, genialis*, munter (som godt kan lade Munden løbe).

Málhvatr, *libere loqvens*, som taler hurtig.

Máli, *m. dos*, Medgift, Udstyr. 2) *stipendium militum*, Sold, Soldaters Besoldning. 3) *sponsio rei vendendæ*, Løfte paa at sælge en Ting. Málaland, *n. prædium desponsum*, bortlovet; fast Ejendom. At ganga á mála, *merere*, at tjene for Sold.

Malir, *f. pl. os innominatum, os coxæ boum et ovium*, et Ben i Hoften paa Hornkvæg og Faar.

Máliska, *f. dialectus*, en Dialekt, Mundart.

Málleki, *m. defectus, nævus*, en Mangel, Lyde i Talen.

Mállaus, *mutus, elingvis*, stum, maalløs.

Mállindi, *m. cingulum argenteum sculptile*, udgraveret Sølvbelte.

Málmbragd, *n. sapor metallicus*, Smag af Metal.

Málmgrafir, *f. pl. metalli fodinæ*, Metalgruber.

Málmr, *m. metallum*, Metal. 2) *stricte æs campanarum, cuprum stanno mixtum*, egentlig Klokkemetal, Kobber blandet med Tin.

Málmæd, *vena metallica*, Metalaare.

Málnyta, *f. grex lactarius*, Malkefaar; *pr. proventus gregis matutinus et vespertinus*, egentligen den Melk Faarene give Morgen og Aften.

Málóda, *lingvæ præcipitantis*, den som taler meget hurtig.

Málódi *et* málódr, *idem*.

Malpoki, *m. pera cibariorum, mantica*, Vadsæk, Randsel, Madpose.

Málreid, *f. os, vox, loqvela*, Tale, Stemme. Þad kom á málreid, *in ora hominum venit*, det kom i Folkes Munde.

Málrómr, *m. vox, sonus*, Stemme.

Málrúnir, *f. pl. elementa literarum*, Grundtræk af Bogstaver. 2) *characteres runici v. runæ*, Runetegn, Runebogstaver.

Málsháttr, *m. adagium, proverbium*, Ordsprog.

Málskapr, *m. donum loqvelæ*, Talegave. 2) *macrologia*, Snaksomhed.

Málskapsmikill, *magniloqvus*, som taler meget.

Máls-metandi, *audire dignus*, som er værd at høre.

Málsniall, *disertus*, veltalende.

Málsnilli, *f. facundia*, Veltalenhed.

Málspartar, *m. pl. partes litigantes*, Parter i en Sag.

Málstadr, *m. res, lis ipsa*, en omtvistet Sag.

Málstamr, *balbus, hæsitans*, læsp, stammende.

Málstofn, *m. fundamentum actionis*, Grundvolden til Sagsøgning, Klage.

Málstyrdr, *tardiloqvus*, som taler langsomt.

Málsverdr, *tantum cibi, qvantum una vice sufficit*, saa megen Mad man engang kan spise.

Máltak, *n. vid.* málsháttr.

Malt, *n. byne, polenta, far tostum*, Malt.

Máltíd, *f. tempus cibationis, sp. prandium*, Spisetid, især Middagsmaaltid. Gód máltíd, *epulum lautum*, et godt Maaltid. Skyndimáltíd, *prandium statarium*, et Maaltid som man tager hastigen.

Máltídska, *f. dialectus, idioma*, Sprogart.

Maltr, *marcidus*, sur, raaden.

Máltæki, *n. vid.* máltak.

Málverk, *n. pictura*, Maleri, Skilderi.

Málvinr, *m. amicus alloqvio notus*, en som man blot kjender af Samtale.

Málvöndr, *m. funis geometricus, gnoma*, en Stok (eller Knippe, man opsætter paa en Stang) som man bruger ved Landmaaling.

Málugr, *vid.* málgr.

Málúngr, *m. una portio cibi*, en Porsion Mad. Hann á ecki málúng matar, *tantum non habet cibi, qvantum una vice illi satis est*, han ejer ikke saa megen Mad, som han engang kan spise.

Malr, *m. cibus, viaticum*, Mad, Rejseproviant. Sá þarf mikinn mal, sem margann fædir hal, *multo cibo numerosa familia indiget*, en talrig Familie behøver megen Proviant.

Malurt, *f. absinthium*, Malurt.

Málþarfa (at málþarfa), *necessaria loqui*, at tale det nødvendige. Eg á eckert at malþarfa vid hann, *facile ejus colloqvio carere possum*, jeg har intet nødvendigt at tale med ham om.

Málþola, *o. tempore cibationis jejunans*, den der er fastende til Spisetid.

Málædi, *n. loqvacitas*, Snaksomhed.

Mamma, *f. liberorum prima appellatio matris*, den Benævnelse, Børn først give sin Moder.

Man, *n. servus, serva, servitium*, Træl, Trældom. 2) *virgo*, en Mø.

Man (mundi, at muna), *recordari*, erindre.

Mana (at mana), *provocare, lacescere, mannire*, udfordre, udæske.

Mánadagr, *m. dies lunæ*, Mandag.

Mánadar gamall, *menstruus*, en Maaned gammel.

Mánadar fordi, *m. menstruum, cibaria menstrua*, Proviant for en Maaned.

Mánadr, *m. mensis, alias* mánudr, Maaned. tveggia, þriggia manada, *bimestris, trimestris*, 2 eller 3 Maaneder gammel.

Manadr, *provocatus*, udfordret, udæsket.

Mánakalfr, *m. apophtora, mola carnea*, Maanedskalv.

Mánamiólk, *f. lac lunæ*, Maanemælk.

Manan, *f. provocatio*, Maning.

Mandeltré, *n. amygdalus*, Mandeltræ.

Mandela, *f. amygdala, nux græca*, en Mandel.

Maneria, *f. servulus*, en ringe Træl.

Máng, *n. mercatura*, Handel. 2) *collybus*, Vekselrente.

Mánga (at mánga), *mercaturam facere*, at drive Handel.

Mángari, *n. mercator; item collybista*, Kjøbmand, Vekselerer.

Mangi, *nemo*, ingen.

Máni, *m. luna*, Maanen. 2) *orbis discus*, en Kreds, Runding. 3) *segmentum circuli*, Segment, Affnit af en Sirkel. Sverdit tók mána af skilldinum, *gladius segmentum scuti abscidit*, Sværdet skar et Stykke af Skjoldet.

Manjel, *n. continua difficultas*, vedvarende Vanskelighed. Med þessu manjeli dregst hann framm, *ita difficulter vitam potrabit*, med slig Nød fremdrog han Livet.

Mannlera, manlóra, manlæda, *homuncio, servulus enervis*, et Drog, unyttigt Menneske.

Manna (at manna), *artes humaniores edocere*, oplære en i Videnskaber. Hann hefr mannaz, *in virum evasit*, han er bleven til en Mand.

Mannadr, *artes humaniores edoctus*, oplært i Videnskaber og Kunster.

Mannaforrád, *n. pl. magistratus, honores publici*, offentlig Bestilling ɔ: at raade over Folk.

Mannafæla, *f. umbraticola*, et undseligt Menneske, som stedse vil leve skjult.

Mannalát, *n. pl. amissio sive mors hominum*, Menneske-Død.

Mannamót, *n. conventus hominum*, Folkes Sammenkomst.

Mannasetníngar, *m. pl. traditiones hominum*, Beslutninger af Mennesker.

Mannasinna, *f. virtus naturalis*, medfødt Dyd.

Mannaskarn, *n. oletum*, Menneske-Urenlighed, Skarn.

Mannarán, *n. plagium*, Menneskeran.

Mannaskipan, *f. collegium v. delectus hominum*, Udvalg af Folk.

Mannavölld, *n. pl. effectus hominum*, det som bevirkes af Mennesker. 2) *corpus delicti*, Kjendsgjerning.

Mannballdr, *m. rex, imperans*, Regent.

Mannbiargar-madr, *vir almus*, en Mand som kan og vil hjælpe.

Mannblendinn, *affabilis, comis, civilis*, omgjængelig, høflig.

Mannblendni, *f. civilitas*, Omgjængelighed.

Mannborlegr, *formosus; item virilis*, smuk, mandig.

Mannbroddar, *m. pl. soleæ clavatæ ambulantium per lubricam glaciem clathri cuspidati*, Jernsko, forsynede med Spidser, hvormed man gaar paa den glatte Js.

Mannburdir, *m. pl. virilitas*, Mandighed.

Mannbær (mey), *matura viro virgo*, mandbar (Pige).

Manndád, *f. virtus, fortitudo*, Heltedaad, Tapperhed.

Manndaudi, *m. lues hominum*, smitsom Syge paa Mennesker.

Manndómr, *m humanitas, humana natura*, den menneskelige Natur. 2) *virtus, generositas*, Dyd. Þar sigradi manndómr nytsamlegt rád, *ibi virtus heroica post se reliquit utile consilium*, der gjaldt Heltedaad mere end et klogt Raad.

Manndómlegr, *virilis*, mandig. 2) *humanus*, menneskelig.

Manndómlega, *viriliter*, mandigen.

Manndráp, *n. homicidium*, Drab, Manddrab.

Manndrápari, *m. homicida*, Manddraber.

Manndygd, *f. virtus*, Dyd.

Mannekla, *f. nimia paucitas hominum*, Mangel paa Folk.

Manneldi, *n. victus hominum*, Menneskeføde.

Mannelska, *f. philanthropia*, Menneskekjærlighed.

Mannelskari, *m. philanthropus*, den som viser Menneskekjærlighed.

Manneskia, *f. animans humanæ sortis*, Menneske.

Mannelskr, *vid.* mannelskari.

Mannfall, *n. cædes, laniena hominum*, Nederlag paa Mennesker. 2) *pestis*, Pest. Þá vard um haustid mannfall i midfirdi, and. adiz 400 manns, *eodem autumno in Midfiordo pestis incidit, quæ absumsit quadringentos homines*, det samme Efteraar indtraf Pest i Midfiorden, som bortrev 400 Mennesker.

Mannfagnadr, *opulum*, prægtigt Gjestebud.

Mannfár, *paucis cinctus v. stipatus*, omgiven af faa Folk. Þar var mannfátt vid bæinn

heima, *paucitas ibi erat*, *circa ædes prædii*, der vare faa Folk hjemme ved Gaarden.

Mannfiölldi, *m. multitudo, freqventia hominum*, Folkemængde.

Mannfólk, *n. genus humanum*, Menneskeslægt.

Mannfurda, *f. homo non mediocris, citra v. ultra vulgarem sortem*, en Mand af større end middelmaadig Stand og Formue.

Mannfýla, *f. homuncio*, *tenebrio*, et Drog, Tredning.

Mannfæd, *f. paucitas hominum*, Faahed af Mennesker.

Manngardr, *m. vid.* mannhríngr.

Manngilldi, *n. æqvalitas*, Lighed. Hann er á manngilldi vid beſtu menn, *cum optimis hominibus*, *conferendus eſt*, han kan sammenlignes med de bedſte Mennesker.

Manngiölld, *n. pl. mulcta homicidii*, Mandebod.

Manngiarn, *nupturiens*, ſom gjerne vil giftes. Manngiörn kona, *f. mulier viroſa*, mandgal Pige.

Manngrein, *f. reſpectus perſonarum*, *proſopolepſia*, Perſons Anſeelſe.

Manngreinar álit, *n. idem.*

Manngreinarmunr, *m. idem.*

Manngædſka, *f. bonitas*, *benignitas*, Godhed.

Mannhafnarmadr, *hoſpes largus*, *vir hoſpitalis*, en gieſtfri Mand.

Mannhatari, *m. miſanthropus*, Menneſkehader.

Mannheill, *f. favor hominum*, *aura popularis*, Folkeyndeſt. Hann átti litit fé og mannheill, *et pecunia et favore aliorum eguit*, han manglede baade Penge og Folkeyndeſt.

Mannheilla madr, *vulgo acceptus*, en yndet Mand.

Mannheimar, *m. pl. terra culta*, *politis hominibus inhabitata*, et Land, ſom er beboet af kultiverede Folk.

Mannhelgi, *f. ſecuritas*, *inviolabilitas publica*, *juridica*, offentlig Sikkerhed. 2) *titulus juris*, *de ſecuritate publica*, *perſonarum*, den Del af Lovbogen der omhandler Perſonernes offentlige Sikkerhed. Mannhöfn, *f. larga hoſpitalitas*, Gjeſtfrihed. Mannhríngr, *m. circus hominum*, *corona*, en Kreds af Folk.

Mannhundr, *m. cynanthropus*, et hundſk Menneske.

Mannhylli, *f. vid.* mannheill.

Mannhætta, *f. periculum vitæ hominum*, Livsfare for Menneſker.

Mannjafnadr, *m. comparatio hominum*, Sammenligning imellem Folk.

Manníngi, *m. vir fortis*, en tapper Mand.

Manníngia-vedr, *n. tempeſtas ſæva*, Uvejr.

Mannkaup, *n. permutatio hominum*, *dicitur ubi ad ſupplendum occiſi locum occiſor recipitur*, Mandsbytte eller Handel, ſiges naar man i ſteden for den faldne optager den der dræbte ham. Kn.

Mannkoſtr, *m. virtus*, Dyd, god Egenſkab.

Mannkyn, *n. genus hominum*, Menneſkekjøn, Menneſkeſlægt.

Mannlegr, *humanus*, menneskelig. 2) *liberalis*, *generosus*, gavmild, ædelmodig.

Mannleysa, *f. homuncio*, unyttigt, kraftesløst Menneske.

Mannlíkan, *f. imago humana*, Menneskebillede.

Mannlíkindi, *n. idem.*

Mannliúflegr, *vid.* mannúdlegr.

Mannlundadr, *generosus*, gavmild, ædelmodig.

Mannmerki (at mannmerkia), *cognoscendi sui copiam dare*, at give en Leilighed til at kjende sig.

Mannmergd, *f. multitudo hominum*, Folkemængde.

Mannord, *n. fama*, Rygte.

Mannordsmikill, *celeber*, navnkundig.

Mannprýdi, *f. decor morum*, Renhed i Sæder.

Mannrád, *n. pl. cædes*, Manddrab (Raad til at dræbe). Ofúngir eru þér, at standa í mannrádum, *adhuc immaturi estis cædibus perpetrandis*, I ere endnu for unge til at udøve Manddrab.

Mannraun, *f. res adversæ*, Modgang; *pr. tentatio viri fortis*, den Prøvelse en tapper Mand maa udstaa, Fare.

Mannræna, *f. sensus communis*, almindelig Menneskeforstand. 2) *humanitas*, *æqvitas*, Jævnhed i Karakter.

Mannrænulegr, *æqvus; item gratus*, jævn af Karakter, behagelig.

Mannsafnadr, *n. cætus hominum*, Samling af Folk. Mannsöfnudr, *m. idem.*

Mannsbarn, *n. filius hominis* ɔ: *homo*, Moders Sjæl, Modersbarn. Ecki mannsbarn, ingen Moders Sjæl. Kn.

Mannsekt, *f. reatus corpore luendus*, *sc. relegatio v. exilium*, Strafskyld, som man maa udstaa paa Legemet, eller Landsforvisning.

Mannskattr, *m. delectus militum*, *qvando imperantes certum numerum militum ex omni multitudine evocant in usus publicos*, Soldaters Udskrivning.

Mannskapr, *m. fortitudo*, *alacritas*, Tapperhed.

Mannskapsmikill, *strenuus*, *laboriosus*, tapper, kjæk, arbejdsom.

Mannskélmir, *m. terror hominum*, *bellua bipes*, et nederdrægtigt Menneske, hvilket alle frygte.

Mannsképna, *f. creatura humana*, et usselt, stakkels Menneske.

Mannskiarr, *vid.* mannafæla.

Mannskræfa, *f. homuncio*, et udueligt Menneske; *à* skróf.

Mannskædr, *humanæ vitæ periculosus*, farlig for Mennesker.

Mannslag, *n. cædes*, Nederlag paa Mennesker, Mandslæt.

Mannsómi, *m. decus*, *virtus virilis*, mandlig Dyd.

Mannspiell, *n. clades hominum*, Menneske-Nederlag.

Mannspilling, *f. noxia virtutis*, *qvicqvid animum seducit et offendit*, et Menneskes Forværrelse, Afvigelse fra Dyden.

Mannspilliz (at mannspillaz), *seduci a via vir-*

tutis, at gaa fra Dydens Vej; blive et slet Menneske.

Manntak, *n. facinus virile*, mandige Bedrifter.

Manntal, *n. census, epicephalium*, Folketælling. At taka manntal, *tributa cogere, epicephalium computare*, at optage Folketælling.

Manntalsbók, *f. liber censualis*, Mandtals Register.

Manntión, *n. vid.* mannfall.

Mannval, *n. vir eximius*, en fortræffelig Mand.

Mannvandr, *circumspectus, in eligendis, hominibus aut amicis*, betænksom i at vælge sig Venner og Folk. Mannvönd kona, *mulier in eligendo marito cauta*, et Fruentimmer, der er varsom i at vælge sin Mand, kræsen.

Mannúd, *f. humanitas, civilitas*, Omgjængelighed, Artighed.

Mannúdlega, *humane*, høfligen, artigen.

Mannúdlegr, *humanus*, artig, omgjængelig.

Mannúdleiki, *m. humanitas*, Artighed, Omgængelighed.

Mannvera, *f. virtus, præstantia*, Gavmildhed, Ædelmodighed.

Mannvilla, *f. error personæ*, Fejltagelse af ens Person.

Mannvirdíng, *f. honor, æstimatio publica*, offentlig Æresbevisning.

Mannvirki, *n. opus humanum*, Menneske-Arbejde.

Mannvit, *n. ratio; item ingenium*, Fornuft, Kløgtighed, Snille.

Mannvitsamr, *ingeniosus*, vittig, kløgtig.

Mannvits-madr, *idem.*

Mannr, *m. vid.* madr.

Mannýgr, *ferus, petulcus*, en som løber paa, stanger (bruges egentlig om Tyre og Stude). *Vulgo perperam* manneigdr. Mannýgt naut, *bos cornupeta*, Hornkvæg, som stanger.

Mannþiófr, *m. plagiarius*, Menneskétyv.

Mannþiófnadr, *m. plagium*, Menneskétyveri.

Mannþraung, *f. conferta multitudo hominum*, tæt sammenstimlet Folkemængde.

Mannæra, *f. liberalitas ingenii*, Ædelmodighed.

Mannæta, *f. anthropophagus*, Menneskeæder.

Mansal, *n. mercatus hominum, servorum venditio sub corona*, Menneskehandel, Slavehandel.

Mansaungr, *m. carmen amatorium*, Kjærlighedsdigt. Ingólfr orti mansaungsvísur um Valgerdi, *Ingolfus carmen amatorium de Valgerde*, Ingolf digtede Kjærlighedsdigt til Valgerde; *pepigit.* Mansaungr mikil byr í þeirri bók, er heitir Ovidius, *multum amotoriæ poeseos Ovidius habet*, Ovid har digtet meget om Kjærlighed.

Mansaungr, *m. hodie, præfamen rhythmi*, nu; Indledning i bunden Stil til et Digt.

Mans-madr, *m. mancipium*, Træl, Tyende, Livegen.

Mans-manna-sala, *f. venalitas*, Trælle-Salg, Slavehandel.

Mans-manna-seliari, *m. venalitius*, Menneskepranger, Slavehandler.

Manskér (at manskéra), (hest), *jubam eqvorum*

detondere, at klippe Haaret af Manken paa en Hest.

Már, *m. vid.* mafr, Maage, Blaamaage. Hvítmár *v.* biartmár, *larus albus*, hvid Maage.

Mar, *m. eqvus*, en Hest. 2) *mare*, *in genit.* marar.

Mara, *f. incubus*, *ephialtes*, Mare, Marerid. Mara trad hann, *incubus eum trudit*, Maren red ham.

Mararbotn, *m. fundus maris*, Havets Bund.

Marbacki, *m. crepido*, *margo æstuarii*, Havbred.

Mardöll *v.* marþöll, *f. aphrodite*, Venus, Kjærligheds Gudinde.

Marflatr, *planus*, *ut libella maris*, flad, som efter Vaterpas (Vandmaal). Hann liggr marflatr, *prostratus planus cubat*, han ligger ganske flad, udstrakt, saa lang han er.

Marfló, *f. cancer macrourus*, *cancer pulex rufescens*, *litoralis*, *psillus*, Sø-Lus (Loppe).

Margbreyttr, *multifarius*, *multiformis*, mangehaande, af mangeslags Skikkelse.

Margbreytinn, *varius*, forskjellig, mangfoldig.

Margbýli, *n. rus v. vicus ruralis freqvens*, velbebygget, folkerig Landsby, Gaard.

Margfallda (at margfallda), *multiplicare*, mangfoldiggjør.

Margfalldan, *f. multificatio*, Mangfoldiggjørelse.

Margfalldlega, *multoties et multo modo*, mange Gange; paa mange Maader.

Margfalldlegr, *idem qvod seqvens.*

Margfalldr, *multiplex*, mangfoldig.

Margfætla, *f. multipeda litoralis*, *scolopendra*, lang Øretvist, Skolorm.

Margfættr, *multipes*, som har mange Fødder.

Margháttadr, *multimodus*, mangfoldig, paa mange Maader.

Marghæfr, *ad multa aptus*, bekvem til mange Ting.

Margindi, *n. pl. blanditiæ*, Sødtalenhed, Smiger.

Margindalegr, *blandus*, sødtalende, smigrende, som kjæler for en.

Margindalæti, *n. pl. adulatio*, Smiger.

Margkunnandi, *multiscius*, som veed meget.

Margkunnadr, *multiscientia*, Lærdom.

Margkunnindi, *n. pl. multiscientia*, Lærdom, Megetviden.

Marglátr, *affabilis*, *lætus*, høflig, omgængelig, glad.

Margleiki, *m. affabilitas*, Omgængelighed. Þar vóru eingvir margleikar, enn þó afleiding, *nulla fuit inter illos affabilitas*, *at indignationem temperavere*, de viste sig ikke omgængelige mod hinanden, men tilbageholdt (ytrede ikke) sin Fortrydelse.

Marglegr, *freqvens*, talrig. 2) *affabilis*, omgængelig.

Marglega, *multoties*, mange Gange. 2) *amice*, venligen.

Marglitr, *versicolor*, som har mange Farver.

Marglytta, *f. medusa albicans*, *urtica maris*, en Sønelde, en Art Plantedyr.

Marglæti, *n. affabilitas*, Omgængelighed. 2) *incontinentia*, Uafholdenhed.

Margmálugr, *multiloqvus*, *loqvax*, *verbosus*, snaksom, sladderagtig.

Margmáll, *idem.*

Margmenni, *n. freqventia hominum*, Mængde, Talrighed af Mennesker.

Margmælgi, *f. multiloqvium*, *macrologia*, Sladder, Snaksomhed.

Margopt, *multoties*, mange Gange, meget ofte.

Margqvíſladr, *multifidus*, ſkilt ad i mange Grene, mangekløftet.

Margræddr, *in ore hominum tritus*, den Ting, hvorom meget tales. Margrætt var um þad, *multa in eam rem dicta sunt*, derom ere mange Ord talte; *à* rædi.

Margrænn, *colore thalassico*, søgrøn (Farve); *à* mar.

Margſinnis, *vid.* margopt.

Margſinnum, *idem.*

Margskonar, *idem ac seqvens.*

Margslags, *multifarius*, mangeslags.

Margſlúnginn, *duplex ulysses*, meget snedig, træſk.

Margſprúnginn, *rimosus*, fuld med Sprekker.

Margtekinn, *multiplicatus*, meget ofte igjentaget.

Margvíſlega, *sæpiuscule; item multifariam*, ofte; paa mange Maader.

Margvitr, *multiscius*, lærd; som veed mange Ting.

Margr, *multus*, mange. 2) *affabilis*, høflig, omgængelig. Margt kann i mörgu at verda, *multa in multis variant*, der kan blive mange Omstændigheder ved forſkjellige Ting.

Margr, *m. multitudo hominum*, Mængde Mennesker. Einginn má vid margnum, *unus multis impar est*, mange Hunde ere Harens Død.

Margæs, *f. vid.* hrota.

Marhalmr, *m. alga vitriariorum*, *rostera*, Marhalm, Søgræs.

Marhnútr, *m. cottus vulgaris*, *scorpius marinus*, *scorpoena*, Ulk.

Mari, *m. udor*, *pluvia tenuis*, Dug. 2) *statumen v. paxillus*, en Pæl, Opstander.

Mari (maradi, mardi, hefi marad, at mara), *ægre ex aqva emergi*, flyde med Nød i Vandſkorpen.

Máriatla, *f. motacilla communis*, *susurada*, Vipſtjært, Rendestensnager, Havrefugl; *alias* márierla.

Márikiarni, *m. fucus penniformis*, *costa intermedia*, *cauleqve eduli*, Strandgræs, i Skikkelse af en Fjeder, har en ſpiſelig Stilk, en Art Tang.

Marinn, *contusus*, ſtødt, knuset. Marid sár, *contusio*, knuset Saar.

Máriu-meſſa á föſtu, *annunciatio Mariæ*, Mariæ Bebudelse. Máriu-meſſa um þíng, *visitatio Mariæ*, Mariæ Besøgelse.

Máriſtackr, *m. alchemilla*, Løvefod.

Máriu-vöndr, *m. gentiana*, Entſian.

Mark, *n. insigne*, *nota*, Mærke, Kjendemærke.

2) *terminus*, *limes*, Grændse. At taka mark á, *notare*, *observare*, lægge Mærke til.

Marka (at marka), *signare*, *notare*, sætte Mærke paa. 2) *observare*, lægge Mærke til.

Markadr, *notatus*, *signatus*, som Mærke er sat paa. Markadr þiófr, *stigmaticus*, brændemærket Tyv.

Markadr, *m. mercatus*; *item nundinæ*, Marked.

Markamenn, *m. pl. prædones*, Fribyttere, Røvere.

Markgreifi, *m. marchio*, Markgreve.

Markjárn, *n. cauterium*, Brændejern.

Marklaus, *frivolus*, *futilis*, ugrundet.

Markleysa, *f. ineptiæ*, *vanitas*, urimeligt Tøj, Sladder.

Marklönd, *n. pl. loca sylvestria*, Skovegne; *vid.* mörk.

Marköttr, *m. cercopithecus*, Markat.

Marksteinn, *m. lapis terminalis*, *limes*, Skjelsten.

Marksteinafærsla, *f. abonagium*, Skjelstenes Flytning.

Markteikn, *n. stigma*, Brændemærke.

Marmari, *m. marmor*, Marmor.

Marmennill, *m. homuncio marinus* (*dimin. à* mannr); *nereus*, *triton*, Havmand.

Marmennils-smídi, *n. isis*, *coralium*, Koralsten; *alias* marmendils *v.* marbendils-smídi.

Marníngr, *m. sorbillum lacticinii*, *coagulo infecti*, sammenløbet Melk.

Marra (at marra), *stridere*, knirke; *vid.* murra. Þad marrar undir tönn, *sub dente stridet*, det knirker under Tænderne.

Marsvín, *n. delphinus*, *phocæna*, *tursio*, Marsvin; *vid* hnysa.

Marskálkr, *m. magister equitum*, Marskal.

Marvadi, *m. progressus per æquora*, Gang paa Søen. At troda marvada, *calcare æquor*, gaa paa Søen.

Marþrádr, *m. fucus filiformis*, *strongilium simplex*, *cavum*, Strandgræs, som ligner en Traad i Tyndhed.

Marþvari, *m. lupus marinus*, Søulv. 2) *scopulus marinus*, *circa quem gyratur æstus*, Klippe i Søen, omkring hvilken en Havhvirvel gaar.

Mas, *n. ineptiæ*, *item nugæ*, Urimelighed, Sladder, Snak.

Masa (at masa), *nugari*, sludbre, snakke.

Más, *n. anhelitus creber*, haardt og hastigt Aandedrag.

Mása (at mása), *anhelare*; *item suspirare*, drage Aanden haardt og hastigen, puste.

Massa (at massa), *cultellare*, skjære itu med Knive.

Mass, *n. rudis fabrica ligni*, grovt Træ-Arbejde.

Masti, *m. papilla*, *sive passus v. maza*, Brystvorte, Pattevorte.

Mastr, *n. malus navis*, Skibsmast.

Mat, *n. æstimatio*, Vurdering.

Mát, *n. incitæ in ludo latrunculorum*, det sidste Træk i Skakspil, hvis Følge er, at Mod-

spillerens Konge ej mere kan trækkes. 2) *loca invia*, ubefarlige, uvejbare Egne; *v. extrémum periculum*, yderste Nød.

Mata, *f. cibus, esca*, Mad, Føde. Mötunautr, *m. syssitus*, Bordkammerat.

Mata (at mata), *cibum promere*, at tage Mad frem. 2) *cibum ori admovere*, føre Maden til Munden, made.

Máta (at máta), *moderari, disponere*, tage Maal af. 2) *ad incitas redigere*, bringe i Knibe, Betryk. At máta til, *præmetiri*, afmaale.

Mátaleysi, *n. semetrum*, Umaadelighed, det at være uden Maal og Orden.

Matarlyst, *f. appetitus cibi*, Appetit. 2) *cvsitia, orexis*, stærk Lyst til Mad. At vekia matarlyst med erfidi, *obsonare famem labore*, vække Appetiten ved Arbejde.

Matarhús, *n. cella penuaria*, Spisekjelder, Spisekammer.

Matarmilldr, *almus*, som gjerne giver Mad.

Matarskamtr, *m. sitometron, demensum*, afmaalt Mad, Kost for en vis Tid, Porsion.

Matartorg, *n. macellum*, Madtorv.

Matartrygill, *m. canaliculum*, et langagtigt Trug, hvori Mad bæres.

Mataz (at mataz), *cibum sumere*, spise.

Matarædi, *n. diæta*, Diæt, vis Orden i Mad og Drik.

Matbord, *n. cibilla*, Spisebord.

Matbý (at matbúa), *cibum præparare*, tillave Mad, rette an.

Máter, *n. modus*, Maade, Grændse.

Matfaung, *n. pl. cibaria*, Ædevarer, Proviant.

Mathákr, *m. heluo, lurco*, Fraadser, Slughals.

Matgiafir, *f. pl. collectæ (tribus) alimentariæ*, et Herreds Sammenskud til Fattige, som bestaaer i Mad. At lifa á matgiöfum, *degere subsidio tribus communi, collectitio*, leve ved Hjelp af et Herreds Sammenskud af Proviant, leve af Almisse.

Máti, *m. æqvalis, sodalis*, Ligemand, Kammerat (*Holl.* maad *v.* maet). Þeir vóru mestu mátar, *inter illos summa erat familiaritas*, de vare særdeles gode Venner.

Máti, *m. modus, ratio*, Maade. Mátinn er marghæfastr, *in medio consistit virtus, medio tutissimus ibis*, Middelvejen er den sikkerste. Þad er rétt i máta, *omne fert punctum*, det passer meget godt.

Matkaupamadr, *obsonator*, en som kjøber ind til Kjøkkenet. At standa fyri matkaupum, *obsonare*, indkjøbe Madvare.

Matleidi, *m. anorexia, fastidium cibi*, Ulyst til Spise, Madlede.

Matlaus, *jejunus*, uden Spise, fastende.

Matleysi, *n. inedia, anorexia*, Mangel af Appetit. Kn.

Matmadr, *m. vid.* mathákr.

Matmál, *n. tempus cibationis, sp. prandii*, Spisetid, især om Middagen.

Matmáls-tími, *tantum temporis, qvantum sumendo cibo impenditur*, saa lang Tid, man behøver til at spise.

Matsár, *cibi parcus*, karrig paa Mad.

Matselia, *f. cellaria*, det Fruentimmer som bestyrer en Husholdning, og især uddeler Maden.

Matskapa (at matskapa), *cibaria præparare*, lave Mad.

Matskepia (at matskepia), *idem*.

Matspar, *vid.* matsár.

Matsparnadr, *m. parcitas cibi*, Sparsommelighed paa Mad.

Matspörn, *f. idem*.

Matsveinn, *m. coqvus*, Kok. Matgördarmadr, *idem*.

Matsæll, *dives cibi*, rig paa Proviant. 2) *largus*, *almus*, som gjerne giver Mad.

Máttlaus, *enervis*, *impotens*, kraftesløs, svag.

Máttleysi, *n. impotentia*, Kraftløshed.

Máttlítill, *imbecillis*, afmægtig.

Máttugr, *potens*, mægtig. Máttkr, *idem*.

Máttr, *m. vis*, *potentia*, Magt, Kraft, legemlig Styrke.

Matvandr, *delicatulus*, *delicias sectans*, kræsen, som vil gjærne have gode Retter.

Mátulegr, *congruus*, *aptus*, bekvem, passende.

Mátulega, *apte*, *temperate*, bekvemmeligen.

Matr, *m. cibus*, *esca*, Mad, Føde. Matr er mannsins megin, *vita cibo sustentatur*, uden Øl og Mad, er Helten ingen Ting.

Maturtir, *f. pl. herbæ edules*, *olera*, spiselige Urter, Madurter.

Maturta-réttr, *m. missus terrestris*, en Ret, lavet af Madurter.

Maturta-torg, *n. lachanopolium*, Madurtetorv.

Matvæli, *n. pl. cibaria*, *arte præparata*, tillavet Proviant, Spisevarer.

Matþurfi, *m. indigus cibi*, sulten, som behøver Spise.

Mauk, *n. sorbillum*, *embamma*, Suppe.

Maula (at maula), *masticare*, tygge.

Maul, *n. masticatio*, sagte Tyggen.

Maur, *m. formica*, Myre. Fiski-maur, *m. acarus albus*, hvid Myre, Mide.

Maurar, *m. pl. cibaria recondita*, *acaris plena*, gjemt Proviant, som vrimler af Mider.

Maura-kall, *m. cibariis abundans*, *at parcus ut lubentius alat acaros qvam homines*, *cui arca strangulat opes*, en Mand, der er rig men karrig paa Mad, og vil hellere lade den opædes af Myrer, end give den bort til Folk.

Maurilldi, *n. marila*, Emmer. 2) *phosphorus*, Fosfor.

Maurnir, *f. pl. genii mali*, onde Aander. Þiggi maurnir þetta bilæti, *mali genii hoc sculptile accipiant*, onde Aander annamme dette Billede.

Maurúngr, *m. gadus v. asellus lacustris*, en Art Torsk.

Mauskra (at mauskra), *susurrare*, hviske, tiske.

Med, *cum*, med. 2) *juxta*, nærved. 3) *pro*, for. Jon átti ferd med Brandi, *Jonæ cum Brando iter erat*, Jon skulde rejse tilligemed Brand. Þeirra leid lág med ánni, *juxta amnem illis iter erat*, deres Vej gik nærved Aaen. Hann hió med öxi, *securi percussit*,

han huggede med en Øxe. Hann fór vel með sig, *bene se gessit*, han opførte sig vel, ogsaa, levede godt. Hann er opt með mér, alldrei móti mer, *sæpe pro me, nunqvam contra me stat*, han er ofte for mig (paa min Side), men aldrig imod mig.

Medal, *n. medium, instrumentum*, Middel.

Medal, *inter*, imellem, mellem. Á medal, *idem; in compositis: mediocriter*, i Sammensætning stundum: middelmaadig.

Medal-ferdir, *f. pl. intercessio*, Megling, Mellemkomst.

Medalgánga, *f. idem*.

Medalgángari, *m. intercessor*, Megler.

Medalgaungumadr, *idem*.

Medalgirdíng, *f. vid.* midveggr.

Medalhóf, *n. mediocritas*, Middelvej. Medalhófit er marghæfast, *mediocritas optima, medium tenuere beati*, Middelvejen er den sikkreste.

Medal-kafli, *m. manubrium ensis, sive medium capuli, inter duo capita*, Fæste eller Greb paa et Sværd; ogsaa Midten af Fæstet.

Medallag, *n. mediocritas*, Maadelighed. I' medallagi, *mediocris*, middelmaadig, maadelig.

Medalmadr, *m. homo mediocris*, et middelmaadig Menneske, hverken ond eller god. 2) *staturæ medioxumæ*, af middelmaadig Størrelse.

Medan, á medan, *interim, qvandiu*, imidlertid, saa længe.

Medaumkan, *f. commiseratio*, Medynk.

Medaumkunarsamr, *commiserans, mitis*, mild, medynksom, medlidende.

Medbyr, *m. ventus secundus*, Bør, god Vind.

Meddeili (at meddeila), *communicare consortem facere*, meddele.

Meddeilíng, *f. communicatio*, Meddelelse.

Meddómsmadr, *judex pedarius, assessor*, Meddomsmand.

Medferd, *f. tractatio*, Behandlingsmaade, Maner.

Medfæddr, *congenitus, innatus*, medfødt.

Medfærilegr, *tractabilis*, handelig.

Medgiöf, *f. pretium educationis*, den Løn en giver en anden, for at opføde hans Barn eller Kreature.

Medgörd, *f. participatio*, Deltagelse. Eg á medgörd í skipid, *usus navis particeps sum*, jeg har noget at bestille med Skibet (er Deltager deri).

Medhalld, *n. studium, favor*, Bevaagenhed, Tilbøjelighed for en, Medhold.

Medhiálpari, *m. adjutor*, Hjælper, Medhjælper.

Medhöndlan, *f. tractatio*, Behandling.

Medkénni (at medkénna), *fateri*, bekjende.

Medkénning, *f. confessio*, Bekjendelse.

Medlæti, *n. res secundæ*, Medgang.

Medmæltr, *qvi in rem et commodum loqvitur*, som taler til ens Gavn og Bedste.

Medmæli, *n. pl. favorabilia verba*, Ord, fremførte til ens Gavn og Beste.

Medtek (at medtaka), *accipere*, modtage.

Medtekníng, *f. acceptio*, Modtagelse.

Medtaka, *f. idem.*

Medtökumadr, *acceptor*, Modtager.

Medvindr, *m. ventus secundus*, god Vind, Medvind.

Medvitari, *m. conscius*, Medvider.

Medvitni, *n. testis favorabilis*, Vidne til ens Fordel.

Medvitund, *f. conscientia*, Samvittighed, Medvidenhed, Bevidsthed.

Medr, *vid.* med.

Megan, *f. vires, facultates*, Evne, Formue. Meganarmadr, *vir lautus in re, dives*, en formuende Mand.

Megandi, *m. idem.*

Megd, *f. vid.* megan, *vid.* ómegd.

Megda, *f. macie enervatum corpus*, et af Magerhed svækket Legeme. 2) *puppa*, et lidet Pigebarn.

Megdulegr, *debilis, tenuis*, svag, liden.

Megin, *n. robur, vires*, Styrke, Fasthed; *vid.* magn. 2) *summa rei*, det vigtigste, Hoveddelen. Landsmegin, *potior pars regni*, Landets Hoveddel, største Udstrækning. Meginherinn, *robur totius exercitus*, Hovedarmeen. Megin-land, *continens*, Fastland.

Megn, *n. idem. ac* megin.

Megn, *gravis*, stærk (især om Lugt). Megn fiandskapr, *odium vaticanum*, indgroet Had. Megn lykt eda smeckr, *gravis odor v. sapor*, stærk Lugt eller Smag. Megn matr, *solidus v. durior cibus*, Mad, som vanskeligen fordøjes; ogsaa skarp, bitter Mad.

Megna (at megna), *posse, pollere*, kunne, formaa, mægte.

Megna, *f. acor, gravitas, sensibus inimica*, Skarphed, Bitterhed, ubehagelig for Sandserne.

Megnugr, *pollens, viribus*, stærk, mægtig.

Megnþrota, *viribus cassus*, kraftesløs, som har tabt Kræfterne.

Megnþroti, *idem.*

Megra, *f. macies*, Magerhed. Megri, *f. idem.*

Megraz (at megraz), *macrescere*, blive mager.

Megríngr, *m. misellus, macer*, mager.

Megru-sótt, *f. phthisis, atrophia*, Svindsot.

Megurd, *f. macies*, Magerhed.

Meid, *f. lardum pinguissimum balænarum*, en meget fed Hval, meget fedt Spæk.

Meidi (at meida), *lædere, lacerare*, mishandler, skamferer, lemlæster.

Meidíng, *f. tortura*, Pinsel, Mishandling.

Meidm, *f. tibicen, statumen*, Støtte, Opstander.

Meidmar, *m. pl. cimelia, res pretiosæ*, Kostbarheder, Klenodier. Fiölld á ég bauga, fiölld á ég meidma, *multos annulos aureos, multa cimelia habeo*, jeg ejer mange Guldringe og mange Kostbarheder; *in specie, aurum, opes*, Guld, Rigdom.

Meidsl, *n. læsio, laceratio, contusio*, Mishandling, Skamferen, Knusen.

Meidslasár, *n. vulnus contusum, ossa lædens, integræ sanationi non capax*, stødt Saar, som

beskadiger Benet, og ikke kan fuldkommen læges.

Meidur, *f. vid.* meid.

Meidr, *m. arbor*, et Træ. 2) *tigillum*, en liden Bjælke, Lægte. 3) *vir*, en Mand (digt.); *vid.* vodmeidr.

Mein, *n. ulcus*, *apostema*, Saar, Skade. 2) *dolor; item impedimentum*, Smerte; Hindring. 3) *nocumentum*, *noxa*, Skade. Barn gétit í meinum, *infans in incestu prognatus*, Barn, avlet i Blodskam. Sú er ástin heitust, sem med meinum er bundin, *amor illicitus*, *vi deperit*, den utilladelige Kjærlighed er den inderligste. Mein er á því, *impossibile est*, *aut moraliter aut physice*, det er umueligt, enten moralsk eller fysisk. Mein (i skrá), *typus pro clave vero*, *qvi alienos impedit*, Takkerne i Laasen, som svare til Nøglekammen.

Meina (at meina), *inhibere*, holde tilbage, hindre.

Meina (meinti, hefi meint, at meina), *autumare*, mene, holde for.

Meinadr (fiskr), *piscis ulcerosus*, en Fisk, der har Saar i Kjødet.

Meinaz (at meinaz vid), *impedimento esse*, *molestiam creare*, gjøre Ulejlighed, Besvær.

Meinbugir, *m. pl. impedimenta*, Hindringer; *pr. impervii anfractus*, egentl. ubefarlige Krinkelkroge; Krumveje.

Meinbundinn, *necessitate coactus*, tvungen af Nødvendighed.

Meinbæginn, *difficultatem creans*, *difficilis*, *inhumanus*, uhøflig, uartig, slem at komme til Rette med, treden.

Meinbægni, *f. difficultas inimica*, uvenskabelig Uartighed, Tredenhed.

Meineidr, *m. perjurium*, Mened.

Meingéfinn, *vid.* meinbæginn.

Meingiarn, *idem*.

Meingörd, *f. nocumentum*, *offensa*, Forseelse.

Meingördasamr, *molestus*, fortredelig, besværlig.

Meingripr, *m. animal vicinis damnosum*, *qvod possessori nefas est alere*, *ni velit ipse damnas haberi*, uvane Kreatur.

Meinhagr, *qvi de'ectus artis aliorum arguit*, *ipse emendare nescius*, den som kun kan udsætte paa andres Arbejde, men ikke forbedre det.

Meiníng, *f. opinio*, Mening.

Meiníngasamr, *opiniosus*, som hænger ved sine Meninger.

Meiníngi, *m. vid.* meinbæginn, Tredning.

Meinhægr, *absqve multa molestia*, som ej gjør stor Fortred.

Meinlaus, *innocens*, *innocuus*, uskyldig, som intet Ondt gjør, ingen er til Skade. 2) *indemnis*, *absqve molestia*, uskadt, skadesløs. Ferdin géck meinlauslega, *iter feliciter successit*, Rejsen lykkedes vel.

Meinleysi, *n. innocentia*, Uskyldighed. 2) *felicitas*, Lykke.

Meinlegr, *nocivus*, *molestus*, fortredelig, skadelig.

Meinleiki, *m. noxa*, Skade, Beskadigelse, Brøde.

Meinleikar eru á því, *moraliter malum et culpabile est*, deri er noget ondt, lastværdigt.

Meinlæti, *n. pl. asthma*, Trangbrystighed. 2) *spontanea castigatio corporis*, frivillig Mishandling af sit eget Legeme.

Meinrædinn, *remigando aliis insultans*, en, der ved at ro, er Rorkarlene paa det andet Bord overlegen, og derved gjør dem Fortred.

Meinsamr, *vid.* meinbæginn.

Meinsemd, *f. morbus*, Sygdom.

Meinsemi, *f. difficultas hostilis*, Uartighed.

Meinsollinn, *cui venter medius v. secundus tumet ulceribus et scirrhomate*, den, hvis Lever og Lunge ere opsvulmede af Saar.

Meinsæri, *n. perjurium*, Mened.

Meinsærismadr, *perjurus*, Meneder.

Meintak, *n. violenta attrectatio membrorum tenerrimorum*, voldsomt Greb paa ens Lemmer, hvorved han taber Brugen af sine Kræfter eller ikke kan røre sig (især i Bryden).

Meintek (at meintaka), *violenter torqvere membra summæ sensibilitatis*, med Voldsomhed at gribe fat paa de mest følsomme Lemmer; *metaph.: vires frangere adversario*, metaforisk: svække sin Modstanders Kræfter.

Meinvillíngr, *m. eqvus fugax*, en Hest, der ikke vil lade sig tage.

Meinvættr, *m. malus dæmon*, *noxius genius*, ond Aand.

Meinvætti, *n. idem.*

Meir, *magis*, mere. Meir enn, *magis qvam*, mere end.

Meira, *plus*, mere. Ecki meira enn, *plus minus*, ikke mere end.

Meiri, (*comp.*) *major*, *grandior*, større, højere. Kn.

Meis, *m. corbis pabulatoria*, en Æske eller Kurv at pakke Hø i til Kreature. 2) *curvatura*, *res curva*, Krumning, en krumbøjet Ting.

Meistari, *m. magister*, Mester.

Meistara-urt, *f. imperatoria*, Mesterurt, Storskjærm.

Meitilberg, *n. saxum præruptum*, et stejlt Bjerg.

Meitill, *m. cuneus qvo saxa et metalla secantur*, *scalper*, et Hugge- eller Stikkejern, til at stikke Stene og Metaller ud med; en Kile til at hugge Metaller med, Mejsel.

Meitla (at meitla), *metalla cuneis dissecare*, *scalpere*, skjære Metaller i Stykker med Mejsel.

Mekt, *f. vid.* makt.

Mektarmadr, *magnas*, en stor, mægtig Mand.

Mektugr, *potens*, mægtig.

Mektr, *cervicatus* (*eqvus*), som har Manke (en Hest). Stock-mektr, *rotundæ et obstipæ ob pingvedinem cervicis*, som har en af Fedme stiv og rund Manke.

Mel (maldi, hefi malid, at melia), *molere*, *conterere*, knuse, støde. Ecki er malid undir hann, *duriter habetur*, han bliver haardt behandlet.

Mél, *n. idem qvod* miöl.

Mel, *n. pl lupatum (alias* miel), Mundstykket i et Bidsel.

Mela-sól, *f. papaver alpinum*, Fjældvalmue, skaftstænglet Valmue.

Meldr, *m. qvicqvid contritum est, at in specie farina*, hvad der er stødt, knuset, især Mel.

Meldýna, *f. stragulum ex fibris radicum graminis spicati secalini*, Dyne, Tæppe af Rodtrævlerne af Marehalm.

Melfluga, *f. hepiolus*, en Natsommerfugl, en Falæne; *vid.* liósfluga.

Mella, *f. canicula*, en Tævehund. 2) *chasma*, Jordens Aabning, Sprække i Jorden. 3) *gigas femina*, en Jettekvinde. 4) *prostibula*, offentlig Skjøge. 5) *pessulus seræ, obex*, Skaade for en Dør.

Mel-racki, *m. vulpes (qvasi canis glabretorum)*, en Ræv (ligesom Markhund).

Melta, *f. putredo*, Raadenhed. 2) *concoctio*, Fordøjelse. 3) *esca in ventre piscium, præsertim carcharorum semicocta*, halv fordøjet Mad i Fiskenes Maver.

Melti (at melta), *putrefacere*, at lade raadne, gjøre raadent. 2) *concoqvere, solvere*, fordøje, opløse. At melta med sér reidina, *coqvere secum indignationem*, at pønse paa, hvorledes man vil udføre sin Harme, Fortrydelse. Melta bygg til ölgérda, *torrere hordeum, hynem præparare*, gjøre Malt til Ølbrygning.

Meltíng (matar), *f. concoctio, chylificatio*, Fordøjelse. Góð matarmeltíng, *eupepsia*, god Fordøjelse. Ill-meltíng, *dyspepsia, apepsia*, slet Fordøjelse. Sein, torvelld meltíng, *bradypepsia, cacochylia*, vanskelig, langsom Fordøjelse.

Melr, *m. tinea (alias* möhr), Møl. 2) *solum arena, glarea v. argilla obsitum, glabretum planitiei*, en sandig Jordbund, fuld af Ler og Kisel, hvor intet kan voxe. 3) *arundo, foliorum lateribus convolutis, gramen spicatum secalinum*, Marehalm, Ruggræs, vild Hvede; *colliculus, ubi hoc gramen crescit*, Højen, hvorpaa dette slags Græs eller Urt voxer.

Melþvaga, *f. tersorium ex fibris radicum arundinis connexum*, en Viskeklud, sammenvævet af et Rørs Rodtrævler.

Men, *n. monile, ornamentum aureum*, Halssmykke af Guld. 2) *cæspes latus et tenuis*, et Stykke i Midten opskaaret Grønsvær, fast ved Jorden i begge Ender; *vid.* jardinen.

Menga (at menga), *miscere*, blande.

Mengadr, *mixtus*, blandet.

Mengan, *f. mixtura*, Blanding.

Meniar, *f. pl. vestigia, monumenta*, Spor, Mærker. Meniagripr, *m. mnemosynon, sæpe annulus purus*, en Kostbarhed man giver til sin Erindring; ofte en Ring.

Menni, *n. in compositis vulgare est*, sædvanligt i sammensatte Ord; *sic* góðmenni, stórmenni, illmenni; *id. ac* madr.

Mennilegr, *vid.* mannborlegr.

Menníngr, *m. numerus hominum*, Folke-Tal;

bruges især om Slægtskabs Grader; *sic* tvímenningr, Þrímenningr &c. *Est tantum in compositis usitatum*, bruges alene i sammensatte Ord.

Mennskr *qvasi* manniskr, *humanus*, menneskelig, af menneskelig Natur. 2) *capax moralitatis*, som kan antage gode Sæder.

Mentr, *comitibus stipatus*, omgivet af Følge, Suite; *sic* margmentr, fámentr &c.

Ment, *f. ars*, Kunst.

Menta (at menta), *artibus imbuere*, oplære, undervise i Kunster.

Mentan, *f. eruditio*, videnskabelig Dannelse.

Mentadr, *artibus imbutus*, videnskabelig dannet.

Mentr, *contr. idem*.

Mér, *mihi*, *pron. relativum*, mig (tilbagefør: pronomen).

Mer (mardi, hefi marit, at meria), *contundere*, knuse, støde.

Mergd, *f. multitudo*, Mængde; *à* margr.

Mergiadr, *medullatus*, som har Marv.

Mergill, *m. marga*, Mergel, hvidt Leer.

Merglaus, *emedullatus*, som ingen Marv har, marvløs.

Mergruna-sótt, *f. phthisis*, Svindsot. 2) *dysenteria*, Blodsot.

Mergund, *f. vulnus ad medullam penetrans*, et Saar, som gaar lige indtil Marven.

Mergr, *m. medulla*, Marv.

Merhryssi, *n. eqva*, Hoppe.

Meri, *f. idem*, *vid.* mar; *eqvus*, Hest; *Germ.* mehre. Merar-ostr, *hippace*, Ost af Hoppe-Melk.

Merki, *n. signum*, *indicium*, Mærke, Kjendemærke. 2) *vexillum*, Fane.

Merkiamadr, *vir præstans*, *insignis*, berømmelig, ypperlig Mand.

Merki-gardr, *m. limes*, Markeskjel.

Merki (merkti, hefi merkt, at merkia), *signare*, sætte Mærke paa. 2) *percipere*, *olfacere*, lægge Mærke til. Þad hefi ég merkt, *hoc percepi*, det har jeg mærket. 3) *significare*, tilkjendegive, betyde. Hvad merkir Þetta? *qvid hoc significat?* hvad betyder dette?

Merkilega, *insigniter*, mærkeligen.

Merkilegr, *insignis*, mærkelig, særdeles.

Merking, *f. significatus*, Bemærkelse.

Merkismadr, *vir insignis*, en berømmelig Mand. 2) *vexillarius*, Franefører.

Merktr, *signatus*, som er sat Mærke paa.

Merkr, *verax*, *fide dignus*, sandru, troværdig.

Messa, *f. missa*, *celebratio sacrorum*, Messe. 2) *festum*, *festus dies*, Fest, Højtid. Kn.

Messa (at messa), *missam facere*, *administrare*, at messe.

Messubók, *f. liber ritualis*, Messebog, Ritual.

Messudagar, *m. feriæ*, Helligdag, Dag, da der holdes Gudstjeneste.

Messugörd, *f. administratio missæ*, Messen, den Handling at holde Messe.

Messu-klædi, *n. pl. amictus sacer*, hellig Klædning (de Klæder, som Præsten har paa, og

som ligge paa Alteret under Gudstjenesten), Messeklæder.

Messu-serkr, *m. læna, clæna, mandya,* Messeskjorte.

Messing, *f. oricbalcum, æs cadmia mixtum,* Messing.

Mestr, *maximus,* størst, mest.

Met, *n. pl. libra, trojana, mercalis publica,* Vægt, Skaalvægt. 2) *trutina,* Vægtskaal, item det Hul paa Skaalevægten, som Tungen gaar i.

Met, *n. sententia, consilum,* Mening. Hann gördi þad eftir munnmeti þínu, *verba tua secutus est,* han gjorde det i Følge dine Ord. Hann kom þar i metum sínum, *in suam sententiam traxit,* deri havde han Indflydelse.

Met (mat, hefi metid, at meta), *taxare,* vurdere, skatte; tage Hensyn paa.

Met (matti, hefi matid, at metia), *sorbillare, item ligurire,* drikker, slikker, lipper af (om Hunde og Katte).

Metall, *m. metallum,* Metal.

Metaskálir, *f. pl. lances,* Vægtskaale.

Meta-vigt, *f. libra, bilanx,* Vægt, Skaalevægt (med to Skaale).

Metst (at metaz vid einn), *cedere nolle,* ikke ville give efter for en. 2) *laborem v. periculum declinare,* undvige Møje eller Fare.

Metfé, *n. res egregia, non vulgaris, ultra taxam vulgarem,* særdeles udmærket kostbar Ting, (især om Kreature).

Metnadargiarn, *fastuosus,* æresyg, ærgjerrig.

Metnadargirni, *f. ambitio,* Ærgjerrighed.

Metnadargirnd, *f. idem.*

Metnadarsamr, *ambitiosus,* hovmodig, hoffærdig, stolt.

Metnadarsamlega, *ambitiose,* hovmodigen.

Metnadar-skard, *n. diminutio famæ,* Formindskelse af ens Agtelse.

Metnadr, *m. fastus,* Hovmod. 2) *honor, æstimatio,* Hæder, Agtelse. Þeir brædr vóru bádir ágiarnir til ríkis oc metnadar, *ambo illi fratres avidi erant imperii, atque honoris,* begge Brødrene vare meget herskesyge og ærgjerrige. At leggia metnad á mann, *multum æstimare,* agte en meget.

Metnaz (at metnaz), *animo efferri, fastu intumescere,* blive stolt, hovmodig.

Metnugr, *fastuosus,* hovmodig, item ærgjerrig.

Metord, *n. pl. dignitas, æstimatio,* Hæder, Agtelse.

Metordagiarn, *ambitiosus, avidus gloriæ,* ærgjerrig.

Metorda-girni, *f. ambitio,* Ærgjerrighed.

Metta (at metta), *satiare, saturare,* mætte, fylde.

Mettan, *f. saturatio, cibatio,* Mætten, Mættelse.

Mettr, *pro* mettadr, *satur,* mæt, fyldt.

Mey, *f. virgo,* Mø. 2) *pupa,* et lidet Pigebarn.

Meyar-madr, *procus,* en Frier, Bejler.

Meyar-merki, *n. virgo, signum virginis*, Mødommens Kjendemærke.

Meyar-mundr, *m. dos*, Medgift.

Meya-pappa, *f. nerita, cochlea ventrosa, qvasi mammula virginea*, en Havsnegl.

Meybarn, *n. puella, pupa*, et lidet Pigebarn.

Meydómr, *m. virginitas*, Mødom.

Meykérlíng, *f. virgo anus, exoleta*, en gammel Jomfru. Hún sór þad godunum at deya meykérlíng, *juravit diis, ad capulum usqve intactam servare virginitatem*, hun aflagde den Ed til Guderne, at leve og dø som Mø.

Meykóngr, *m. virgo regina*, en Dronning som er Mø.

Meyki (at meykia), *guttatim spargere v. infundere*, draabeviis stænke paa; *à* mauk.

Meyr, *marcidus, mollis*, raaden, blød, mør.

Meyrna (at meyrna), *marcescere, conflaccescere*, blive raaden, mørnes.

Miada (at miada), *lente deglutire*, nedsvælge langsomt.

Miad-drecka, *f. obba vini v. hydromellis*, en stor Skaal eller Kar at drikke Mjød af.

Miadurt, *f. ulmaria*, almindelig Mjødurt. (*Spiraea ulmaria*).

Miaka (at miaka), *ægre parum loco movere*, med største Vanskelighed flytte noget af Stedet.

Miak, *n. motus lentus*, meget langsom Bevægelse.

Mialldr, *m. ceti genus, stationis tenacissimum*, et Slags Hval, som beholder længe sin Stilling. Sialldan bregst mialldr af midi, *inveterata ægre mutantur*, gammel Vane er ond at vende.

Miallhvítr, *nivei candoris*, snehvid.

Mialli, *m. candor*, Hvidhed; *à* miöll. 2) *integritas rei*, en Tings Fuldkommenhed. Ecki er miallinn á, *non est res integra*, Tingen er ikke i ret god Stand. Hann er ecki med öllum mialla, *pallet non est integer*, han har en Skrue løs.

Mialta (at mialta), *mulctum ire*, malke.

Mialta-skióla, *f. mulctrale, mulctra*, Malkebøtte, Malkespand.

Mialta-tími, *m. mulctus*, Malketid.

Mialtir, *f. pl. idem.*

Miáma (at miáma), *glacitare more felum*, mjave.

Miamla (at miamla), *oggannire*, skrige og buldre en stedse Ørene fulde.

Miatla (at miatla), *detrahere parum*, tage noget lidet af.

Miatl, *n. parva iterata detractio*, liden gjentaget Fratagelse.

Mid, *n. locus collineatus*, afmaalt Sted. 2) *stabulum piscium, collineatum*, bestemt Sted paa Søen, hvor Fiske holde sig; *sic* flydrumid. *Stabulum passerum*, det Sted, hvor Flyndre holde sig. 3) *medium*, Midte. I' midit, *in medio*, i Midten.

Mida (at mida), *collineare*, mede, sigte paa. 2) *pedetentim parum movere*, bevæge meget langsomt.

Midar (at mida), *movere*, bevæges langsomt.

Hönum midar hverki um strönd ne lönd, *neqvam per æqvora, neqvam per terras movetur*, hvad enten han rejser til Lands eller Vands, saa kommer han dog ingen Vej; han bevæges ikke det ringeste.

Midalldra, *in medio ætatis*, midaldrende.

Midan, *f. actus collimandi*, Sigten, Meden, den Handling at mede, sigte paa noget.

Midbýk, *n. meditullium, umbilicus*, det Midterste af et Menneske eller en Ting; à búkr.

Mid-degi, *n. meridies*, Middag.

Mid-dags-verdr, *m. prandium*, Middagsmad.

Mid-dags-svefn, *m. meridiatio*, Middagssøvn. At sofa middagssvefn, *meridiari*, sove Middagssøvn. At éta middagsmat, *prandere*, spise til Middag.

Midgirdíng, *f. paries intergerinus, mediangus*, Mellemvæg.

Midveggr, *m. idem.*

Midi, *m. index, modus*, Maadehold. Hafdu midann hiá siálfum þér, *ipse modum tene, penes te esto*, bliv ved dig selv. 2) *chartula indicans locum libri*, en Papirlap, man lægger i en Bog, for igjen at finde Stedet.

Midia, *f. medium*, Midte. I' midiu, *per medium*, i Midten.

Midjardar-haf, *mare mediterraneum*, Middelhav.

Midill, *m. facultates*, Formue, Evne.

Midla (at midla), *partire, impertire*, meddele.

Midlan, *f. partitio*, Delen.

Midlanar-mál, *n. pl. conventio, ubi ambo aliqvid concedunt*, en Sag, hvori begge Parter afstaa noget af deres Fordringer.

Midlúngr, *m. mediocritas*, Middelmaadighed. Þad dugir midlúng *v.* midlúngi, *mediocriter tantum valet*, det duer, sømmer sig temmelig lidt. Midlúngi réttordr, *mediocriter verax*, temmelig sanddru.

Midlúngs-madr, *homo mediocris*, middelmaadigt Menneske.

Midmiór, *gracilis*, smal i Midten.

Midmunda, *n. medium temporis*, Middag egentl. Kl. 1½.

Midmæti, *n. intergeries*, Skillerum, det Sted hvor to Ting mødes.

Midmætíngr, *m. qvicqvid in medio jungitur utræqve extremitati*, det der sættes imellem to sammenstødende Ting.

Midnætti, *n. nox media, intempesta*, Midnat.

Midpúnktr, *m. centrum*, Middelpunkt.

Midseymi, *n. medium v. obturamentum sarturæ, sive spissamentum*, de Skindlapper, som lægges langs efter Sømmene af Søfolks Skindklæder, for at Sømmene derved kan blive tykkere og tættere, Mellemværk.

Midstólpar, *m. pl. columnæ medianæ*, Mellemstolper.

Midsumar, *n. media v. adulta æstas*, Midsommer.

Midveggr, *m. vid.* midgirdíng.

Midr, *medius*, som er i Midten, mellemste.

Midr, *minus*, mindre; *quasi* minnr. Hönum

Þótti midr, *minus gratum ei erat*, det behagede ham ikke, han blev fortrydelig derover.

Mig (meig *v.* mieg, at míga), *mejere*, lade sit Vand. 2) *scaturire*, vælde ud.

Mígandi, *m. torrens*, en rindende Bæk; *unde nomina propria, multorum torrentium*, hvoraf mange Bækkes Egennavne.

Mikilátr, *splendidus, magnificus*, prægtig, stadselig, som fører sig højt op. 2) *arrogans, fastuosus*, ærgjerrig.

Mikileitr, *facie qvadrata, heroica*, den som har et udtryksfuldt, mandigt Ansigt.

Mikilfenglega, *graviter, vehementer*, drabelig.

Mikilfenglegr, *grandis, vehemens*, stor, vældig, stærk.

Mikilhæfr, *magnificus*, prægtig, anseelig. 2) *ad magna aptus*, bekvem til mange Ting.

Mikill, meiri, mestr, *magnus, major, maximus*, stor, større, størst. Þeir ridu mikinn, *concitata eqvitaverunt*, de rede stærk.

Mikilátr, *magnificus, fastuosus*, stolt, stormodig; *vid.* mikilátr.

Mikilmenni, *n. vir magnus, primas*, en fornem Mand. 2) *fortis, viribus, pollens*, stærk, tapper.

Mikilmenska, *f. magnificentia*, Højmodighed. 2) *virtus, fortitudo*, Styrke, Tapperhed.

Mikilmannlega, *magnifice, generose*, højmodigen, ædelmodigen.

Mikilsháttar, *magni momenti*, vigtig.

Mikillæti, *n. magnificentia*, Pragt, Stormodighed. 2) *fastus*, Hovmod, Praleri.

Mikilúdlegr, *vultuosus, magnitudinem animi præ se ferens*, som har udtryksfulde Miner og Lader.

Mikilvirkr, *vid.* stórvirkr.

Mikligardr, *m. villa magna* ɔ: *Constantinopolis*, Konstantinopel. Kn.

Mikla (at mikla), *magnificare*, ophøjer, herliggjør. At miklaz, *celebrescere, magnifieri*, at blive herliggjort, gjort navnkundig. Hönum mikladiz; a) *magnum in oculis ejus erat*, det var stort i hans Øjne. b) *obstupuit*, han studsede.

Miklan, *f. augmentum*, Forøgelse. Biskups handsöl eru á þessum fiám, til þurdar og miklanar, *stipulata manu episcopo permissum est, has opes augere v. iis detrahere*, Bispen er ved højtideligt Tilsagn tilladt saavel at forøge, som formindske disse Midler ɔ: denne Formue.

Míla, *f. milliare, lapis*, en Mil.

Mildi (at milda), *pacare, mitigare*, formilde.

Mildi, *f. munificentia*, Gavmildhed. 2) *clementia*, Mildhed, Naade.

Mildilega, *largiter*, rundeligen. 2) *clementer*, naadigen.

Mildilegr, *facilis, clemens*, mild, naadig.

Mildíngr, *m. largitor*, som giver meget; *poet. rex*, Konge. *Sic etiam reges et magnates sæpe vocabantur*, audmildíngar, femildíngar,

saaledes kaldtes Konger og Høvdinger; ofte Rigdomsgivere, Pengegivere.

Mildr, *clemens*, naadig. 2) *almus*, *largus*, gavmild.

Milli, á millum, í millum, *inter*, imellem. Á milli heims og heliu, *agonizans*, imellem Liv og Død, paa det yderste, i Dødskampen. Á milli heys og grasa, *tempore importuno*, paa en ubelejlig Tid. Milli húsgángs og biargálna, *citra summam egestatem*, hverken fattig eller rig. Millum frosts og funa, *medio intra duas extremitates*, midt imellem tvende Ekstremer ɔ: Frost og Ild.

Millibil, *n. interstitium*, Mellemrum. Millibil akurreina, *sulcus*, Agerbrede. Millibil gardreita, *fori*, *trames*, Gange imellem Høstakke i en Høtomt ɔ: hvor Høet staar om Vinteren.

Milligaungumadr, *m. mediator*, Mægler.

Milligánga, *f. vid.* medalgánga.

Milliheimr, *m. intermundium*, Mellemverden.

Millirúm, *n. vid.* millibil.

Milskra (at milskra), *commiscere*, blande, mænge.

Milti, *n. lien*, *splen*, Milten. 2) *massa ferri explanata*, et fladt, støbt eller hamret Jernstykke.

Miltis-siúkr, *splenaticus*, miltsyg, hypokondrisk.

Miltis-sýki, *f. passio hypocondriaca*, Hypokondri, Miltsyge; *v. in fæminis hysterica*, Modersyge hos Fruentimmer.

Mímir, *m. memor*, Hukommelse. (Digt.)

Mímis-brunnr, *m. poetis*, *fons*, *memoriam et sapientiam libenti afferens*, hos Digterne: en Brønd eller Kilde, som man sagde forskaffede de drikkende Hukommelse og Visdom.

Míngra (at míngra), *paulatim stillare v. fundere*, dryppe lidet.

Mínka (at mínka), *minuere*, *derogare*, formindske. 2) *decrescere v. deficere*, formindskes. Þad mínkar, *decrescit*, det mindskes, minker.

Mínkun, *f. diminutio*, Formindskelse. 2) *dedecus*, Vanære. At göra einum mínkun, *detrahere bonori*, at vanære, beskjæmme en.

Minn, mín, mitt, *meus*, *mea*, *meum*, min, mit.

Minni, minstr, *minor*, *minimus*, mindre, mindst; *vid.* lítill.

Minni-madr, *inferior*, af lavere Stand. 2) *infamia notatus*, Mindremand. Í minsta máta *v.* lagi, *quam minime*, i mindste Maade.

Minni, *n. scyphus memorialis*, Mindebæger, Skaal til ens Erindring. 2) *monumentum*, Mindesmærke. 3) *memoria*, Hukommelse. Í manna minni, *post hominum memoriam*, i Mands Minde. Gott eda laust minni, *memoria tenax v. fluxa*, god eller svag Hukommelse. Hafa í minni, *memoria tenere*, have i Erindring.

Minni (at minna á), *monere*, *suggerere*, paaminde, erindre en om noget. Mig minnir, *memoria teneo*, *recordor*, jeg erindrer.

Minníng, *f. commemoratio*, Erindring, Minde.

Minnilegr, *memorabilis*, mærkelig, værd at erindres.

Minnilega, *memorabiliter*, mærkeligen.

Minnis-blöd, *n. pl. phylacteria*, Blade, hvorpaa man skriver noget til sin Erindring.

Minnis-bók, *f libellus memorialis*, Tegnebog.

Minnisleysi, *n. oblivio*, *lethe*, Glemsomhed.

Minnis-teikn, *n.* (á vegum, so sem kross &c.) *cippus*, Mindesten eller Støtte (paa Veje).

Minniz (at minnaz), *recordari*, have i Erindring. 2) *commemorare*, tale om. E'g minnumz, *recordor*, jeg erindrer.

Minnugr, *memor*, som har god Hukommelse.

Minnr, *vid.* midr. Þad þótti minnr saka, *minus nocere videbatur*, det troede man mindre skadede.

Mióalíf, *n. evphoniæ ergo*, *pro* mióa líf, *abdomen*, *hypochondria*, Midten, det tyndeste af et Menneskes Mave.

Miódd, *f. tenuitas*, *gracilitas*, Tyndhed, Smalhed.

Mióhliódadr, *sonorus*, *voce gracilis*, som har fin Stemme.

Mióhryggr, *m. dorsum inferius*, *e regioni abdominis*, den nedre Del af Ryggen.

Mióhundr, *m. canis venaticus*, Mynde, Jagthund.

Miólk, *f. lac*, Melk. 2) *lactes piscium*, Fiskeravn. Miólkur-kýr, *f. pl. boves lactariæ*, Malkekjør.

Miólka (at miólka), *mulgere*, malke.

Miólkvi, *m. vid.* svil.

Miólkr-askr, *m. camella*, Drikkekar til Melk.

Miólkr-rík kona (í brióstum), *polygala*, en Kone, som har megen Melk i Brysterne.

Miólkr-kéralld, *n. labrum lactarium*, Melkekar.

Miólkr-grautr, *m. puls tractogalata*, *tractogala*, Melkegrød.

Miólkr-hlaup (í brióstum qvenna), *n. thrombosis*, sammenløbet Melk (i Fruentimmers Bryster).

Miólkr-fata, *f. mulctra*, Melkebøtte.

Miólkr-ílát, *n. caprunculum*, Melkekar, Kar til at helde Melk i.

Miólkr-kiær-madr, *galactopota*, en som holder meget af Melk.

Miólkr-matr, *lacticinia*, *esca galatica*, Melkemad.

Miólkr-réttir, *m. pl. fercula tractogalata*, en Ret, lavet af Melk.

Miólkr-trog, *n. sinum*, Melkefad.

Miólkr-vellíng, *f. jus lacteum*, *lac passum*, Melkevelling.

Mióna, *f. vid.* miódd.

Mióni, *m. vir gracilis*, en smal, tynd Mand.

Miór, *tener*, smal, smækker. 2) *angustus*, trang. I'miór, *subtenuis*, noget smal, tynd.

Miórka (at miórka, *vulgo* mióćka), *tenuare*, *extenuare*, gjør smal og tynd, fortynder. 2) *extenuari*, blive smal, tynd. Hann er farinn at miórka, *gracilescit*, han begynder at blive smal, mager.

Miósleginn, *gracilis*, *attenuatus*, slaget tynd, smal; ogsaa: tynd.

Miósyndi, *n. bosphorus*, Stræde, smalt Sund.

Miödm, *f. coxendix*, *os innominatum*, Hofteben. Framm miödm, *os ilium*, den forreste Del af Hoften. Miödmin aptan, *ischion*, *os ischion*, den bagerste Del af Hoften. Nidrmiödmin, *os pubis*, den nederste Del af Hoften. Miadmar-höfud, *apex coxæ*, Toppen, den øverste Del af Hoften. Miadmar verkr, *ischias*, *dolor ischiacus*, Smerte i Hoften; Hofteve. Miadmarveikr, *ischiadicus*, en som er syg i Hoften af Hofteve.

Miödur, *m. mulsum*, *hydromel*, *melicratum*, Mjød. Miadarbland, *n. hydromel dilutum*, Mjødblanding. Druckum miöd hin mæra, *hydromel acoetum bibimus*, vi drak den klare Mjød.

Miög, *valde*, *admodum*, meget, overmaade.

Miöl, *n. farina*, Mel.

Miöldeig, *n. tracta*, *massa*, Dejg af Mel.

Miölgrautr, *m. puls farinacea*, Melgrød.

Miölkaup, *n. frumentatio*, Kjøb af Kornvare.

Miöll, *f. nix rarissima*, *levissima*, *candidissima*, den fineste, letteste, hvideste Sne. Miallhvítr, *candidissimus*, snehvid.

Miölmiólk, *f. tractogala*, Melkevelling.

Miölnir, *m. malleus Thoris*, Tors Hammer (*ex effectu*) *comminutor*, (af Virkningen) Knuseren, Støderen.

Miöltunna, *f. tonna faniaria*, Meltønde.

Miölvægr-matr, *cibus*, *qvi cum farina ejusdem est ponderis simul et pretii*, Mad, af ligesaa stor Vægt og Værdi som Mel.

Miria, *f. pluvia tenuis*, fin Dug.

Mis, *de via*, *non recta via*, af Vejen, paa urigtig Vej. 2) *contra jus et æqvum*, imod Ret og Billighed. Á mis, *per vices*, *alternatim*, vekselvis. Þeir fóruz á mis, *alternatim deflexerunt a via*, de gik Fejl af hinanden. Fara á mis vid; a) *præterire*, gaa forbi. b) *spe dejici*, gaa Glip af.

Misa, *f. serum lactis*, Melkevalle, Valle.

Misann (at misunna), *invidere*, misunde.

Misbodinn, *indigne applicatus*, upassende tilbudt.

Misbrestr, *m. defectus*, Mangel; *item varietas*, Forskjellighed.

Misbrigdi, *n. pl. mutatio*, Forandring. 2) *delictum*, Forbrydelse.

Misbrúka (at misbrúka), *abuti*, misbruge.

Misbrýt (at misbrióta), *delinqvere*, forse sig, fejle.

Misbýd (at misbióda), *ægre facere alicui*, gjøre upassende Tilbud, gjøre Fortræd.

Misdaudi, *m. mors alter utrius*, een af tvendes Død. Ef misdaudi hióna verdr; *si mors alter utrius conjugum inciderit*, dersom en af de tvende Ægtefæller dør før den anden.

Miselldri, *n. dispar ætas v. prolificatio*, ulige Alder.

Misfella, *f. obliqvitas*; *item hiatus*, Skjævhed; Aabning.

Misferli, *n. error*, Vildfarelſe. 2) *culpa*, Forſeelſe.

Misferſt (at misfaraz), *errare; item labi*, forſe ſig. 2) *perire*, gaa til Grunde, omkomme.

Misför, *f. infortunium*, Ulykke. 2) *interitus*, Død.

Misgáningr, *m. error*, Forſeelſe, Vildfarelſe.

Misgát, *n. incuria*, *error*, Uagtſomhed.

Misgái (at misgá), *errare*, forſe ſig, være uagtſom. Hann misgair ſín, *errat*, han forſer ſig.

Misgaungr, *f. pl. iter devium*, Afvej.

Misgörd, *f. delictum*, Forſeelſe, Forbrydelſe.

Misgörníngr, *m. idem.*

Misgöri (at misgöra), *peccare*, ſynde, forbryde.

Misgruna (at misgruna), *ſuſpectum habere*, have mistænkt, mistænke.

Misgrunr, *m. ſuſpicio*, Mistanke.

Mis-hár, -diupr, -breidr, *altitudine*, *profunditate*, *latitudine*, *diſpar*, ulig i Højde, Dybde, Bredde.

Mishyndi, *n. canis hybrida*, en Hund, født af ulige Slags, forſkjellig Race; en Baſtard.

Mishæfr, *ſibi aliqvando diſſimilis*, inkonſekvent.

Misjafn, *diſpar*, *diſſimilis*, ulig, forſkjellig.

Misjafna (at misjafna), *iniqvum v. diſpar reddere*, gjøre ulig.

Miſindi, *n. mediocritas*, Middelmaadighed. Misindismadr, *homo mediocris*, et middelmaadigt, ogſaa: ubeſtandigt Menneſke.

Miſkaup, *n. iniqvum commercium*, ubillig Handel.

Miſkaupi (at miſkaupa), *iniqve emere*, forkjøbe ſig.

Miſkéyptr, *cum jactura emtus*, kjøbt med Tab. Miſkéypt verdr þér þad, *damnum te manet*, det geraader til din Skade.

Miſki, *m. offendiculum*, Fortred. At göra til miſka, *offendere*, gjøre Fortred.

Miſkinn, *cautus et placidus*, varſom og ſagtmodig.

Miſklid, *f. ſimultas*, *diſſidium*, Uenighed.

Miſkra (at miſkra), *ſuſurrare*, hviſke.

Miſkr, *n. ſuſurrus*, Hviſken.

Miſkunn, *f. gratia*, *miſericordia*, Naade, Barmhjertighed, Miſkundhed; à kann.

Miſkunna (at miſkunna), *miſerere*, ynkes over, viſe Barmhjertighed imod.

Miſkunnſamr, *miſericors*, barmhjertig.

Miſkunnſemi, *f. miſericordia*, Barmhjertighed.

Miſlagdr, *varius*, *inæqvalis*, ubeſtandig, ulig. Hönum eru miſlagdar hendur, *inconſtans eſt et varie animo affectus*, han er uſtadig, ubeſtandig (iſær med Henſyn til Gaver, ſnart gavmild, ſnart karrig).

Miſlegg (at miſleggia), *diſpariliter conſtruere*, at gjøre ulig, forſkjellig. Þeſſi vetr misleggſt, *variat aer hac hyeme*, Vejret i denne Vinter er uſtadigt.

Miſlíka (at miſlíka), *diſplicere*, mishage.

Miſlíkr, *diſſimilis*, ulig.

Miſlingar, *m. pl. morbilli*, Meslinger.

Miſlitr, *diſcolor*, *polymitus*, af forſkjellig Farve, ſpraglet, broget.

Misſyndr, *inconſtans, varius*, af ubeſtandigt Gemyt, uſtadig, vægelſindet.

Misminni, *n. lapſus memoriæ*, Hukommelſes-Fejl.

Misminnir (at misminna), *memoria labi*, erindre urigtigen, huſke fejl.

Mismuna (at mismuna), *differre, diſcrepare*, være forſkjellig.

Mismunr, *m. diſcrimen, differentia*, Forſkjel, Uoverenſtemmelſe. Med mismun, *diſcriminatim*, forſkjelligen.

Mismæli, *n. lapſus linguæ*, Fejl i Talen (naar man ſiger et Ord urigtigen, i ſteden for et andet).

Misneſi, *n. interſinium, columna narium, imbrex*, Mellemnæſe (Bruſken imellem Næſeborene).

Misrádinn, *male conſultus*, ſlet raadt, overlagt.

Misreitis, *extra orbitam v. ordinem*, overordentligen (uden for Vejen).

Mismála-gétur, *f. pl. cupediæ v. miſſus extra tempora cibationis*, Mellemmad, Veſperkoſt.

Misrædi, *n. error conſilii*, ondt, ſlet overlagt Raad.

Misſagnir, *f. pl. figmenta*, Opdigtelſer.

Miſſa, *f. amiſſio, damnum*, Tab, Skade.

Miſſátt, *f. ſimultas*, Uenighed, ond Forligelſe.

Miſſi (at miſſa), *amittere*, tabe, miſte.

Miſſifengr, *acqvirendo infelix*, uheldig i at forhverve.

Miſſir, *m. damnum, amiſſio*, Skade, Tab.

Miſſiri, *n. tempus ſemeſtre*, et halvt Aar.

Miſſiris-gamall, *ſemeſtralis*, et halvt Aar gammel.

Miſſmídi, *n. nævus, vitium*, Lyde. Miſſmídi á rádi, *error moralis*, ſlet Opførſel.

Miſſýningar, *f. pl. præſtigiæ*, Gøgleri, Taſkenſpil.

Miſſýni, *n. error viſus v. conſilii*, utydeligt Syn; ogſaa: ubetænkſomt Raad. Miſſýni gafſt þér, at þú valdir þann veg, *male providiſti, hanc viam eligendo*, du har ikke ſet dig rigtigen for, i at vælge den Vej.

Miſſýniz (at miſſýnaz), *præſtigiis ludifieri*, drilles ved Taſkenſpillerkunſter.

Miſſæll, *alternis vicibus felix*, af og til heldig, lykkelig.

Miſſætti, *n. contentio*, Trætte, Uenighed. 2) *impar et iniqva pacificatio*, ubilligt Forlig.

Miſtekſt (at miſtakaz), *non bene ſuccedere*, løbe uheldigen af.

Miſtilteinn, *m. acer*, Valbirk; *aliis tilia*, Lind. 2) *ſpina Baldero lethalis*, det Spyd, hvormed Balder blev dræbt.

Miſtrauſt, *n. diffidentia*, Mistillid.

Miſtreyſti (at miſtreyſta), *diffidere*, mistro, ſætte Mistillid til.

Miſtrúi (at miſtrúa), *dubitare*, tvivle om.

Miſtryggilegr, *ſubleſtæ fidei*, ſom man ikke kan lide paa, mistænkelig.

Miſtr, *n. caligo aeris, pulverulenta*, taagagtigt Mørke i Luften. 2) *inopia conſilii*, Mangel paa Raad, Raadvildhed.

Miſtæki, *n. ignorantia facti*, den Handling at tage en Ting, iſteden for en anden.

Miſtækr, *alternis tantum vicibus tractabilis*, ſom man kun af og til kan komme til rette med, ogſaa: uſtadig.

Misvinſt (at misvinnaz), *errare*, tage fejl. Sialdan misvinſt hönum, *raro errat*, han tager ſjelden fejl.

Misvitr, *alternis vicibus ſapiens*, ikke altid lige klog.

Misunnan, *f. invidia*, Misundelſe.

Misverknadr, *m. culpa*, Forbrydelſe, Misgjerning. Misverki, *idem*. Kn.

Misþirmi (at misþirma), *vim afferre*, mishandle.

Misþockaz (at misþockaz), *offendere*, mishage.

Misþocki, *m. offenſio*, *diſſenſus*, Mishag.

Misþyckia, *f. idem*.

Misþægi (at misþægia), *ægre facere*, ærgre en.

Miſæri, *n. caritas annonæ*, Dyrtid.

Mitti, *n. medium*, *umbilicus*, Midten af Kroppen.

Mittisdigr, *craſſus*, *ventroſus*, tyk om Midten, før.

Mítr, *n. mitrá epiſcopalis*, *bicornis*, et Hovedſmykke for Gejſtlige.

Miúkleikr, *m. comitas*, Blidhed, Høflighed. 2) *agilitas*, Smidighed.

Miúklyndi, *n. lenitas*, *humilitas*, Karakterblidhed.

Miúklæti, *n. comitas*, Blidhed, venlig Omgang.

Miúkmáll, *blandiloqvus*, ſom bruger ſøde, ſmigrende Ord.

Miúkmæltr, *idem*, ſødtalende.

Miúkvidri, *n. aer mollis*, *mitis*, mildt Vejr.

Miúkr, *mollis*, *lenis*, mild. 2) *agilis*, ſmidig. Miúkr á manni, *affabilis*, god at komme i Tale, nedladen, høflig.

Móála, *f. eqva colore glaucino*, *cum alveo nigro in tergo et cauva*, en iſengraa (iſenfarvet) Hoppe, med en ſort Stribe langs ud ad Ryggen, og en ſort Hale; *à* áll.

Móálingr, *m. eqvus eodem colore*, Heſt af ſamme Farve.

Móálóttr, *glaucus*, *glaucinus*, *cum alveo*, ſom har en iſengraa Stribe.

Móa (at móa), *luto illinere*, overſtryge med Ler. Nú móar i fiallit, *mons ægre oculis uſurpatur* (*dicitur*, *qvando ningor v. nebula caligant oculos*, *ita ut diſſita luteum colorem præſentant*), nu kan Fjeldet med Nød og neppe ſees (ſiges, naar Snefog eller Taage formørke Synet ſaaledes, at fjerne Gjenſtande ſynes at antage en gul Farve). Hér móar á einhveriu, *aliqvid aſpectum v. colores mutat*, her kommer noget frem, viſer ſig.

Móberg, *n. tophus*, *argilla lapidea*, Sandſten.

Móbildóttr (ſaudr), *palpebris luteis*, en Bede, ſom har gulagtige Øjenbryne.

Móbrúnn, *fuſcus*, *ſubniger*, mørkebrun, ſortladen.

Mod, *n. acus*, *qviſqviliæ*, *palea*, Avne, Saaer, Affald af Hø.

Moda (at moda), *esitare*, æde med Appetit (om Kreature).

Móda, *f. fluvius*, en Elv. 2) *pulvis*, Støv. Móda er i lopti, *aer pulvere subnubilus est*, Luften er indhyllet i støvagtigt Mørke.

Modblandin-mykia, *aceratum*, Møg, blandet med Hoavner.

Moddýngia, *f. palearium*, Avnehob, Dynge af Avner.

Móderni, *f. maternitas*, Moderskab, Mødrene-slægt.

Módga (at módga), *offendere*, *irritare*, ærgre, gjøre Fortred.

Módgan, *f. offensa*, *irritatio*, Fortredigelse, det at gjøre andre Fortred.

Módgudur, *f. nom. virginis excubitricis in ponte stygio* ɔ: *omnium animos irritans*, Navnet paa den Mø, som Digterne sagde at holde Vagt paa Broen over Underverdenens Flod, og som der ængster alle Sjele

Módgunarsamr, *irritabilis*, *irritator*, en som opirrer, gjør Fortræd.

Módgunar-yrdi, *n. irritatio verbalis*, fortørnende, opirrende Ord.

Módir, *f. mater*, *genitrix*, Moder.

Módir, konu-manns, *socrus*, Svigermoder.

Módur-bani, *m. matricida*, Modermorder.

Módur-brióst, *n. mamma*, Brystvorte.

Módur-bródir, *m. avunculus*, Morbroder.

Módur-fadir, *m. avus maternus*, Morfader.

Módur-bródur son, *matruelis*, Morbrodersøn.

Módur-fleckr, *m. macula matricalis naevus*, Modermærke, medfødt Tegn paa Legemet (saasom Vorte). Sá Þann fleck hefr, *nævius*, den som har et saadant Tegn.

Módur-frændr, *m. pl. cognati*, Mødrenefrænder.

Módur-kaka, *f. placenta*, Moderkage.

Módurleg, *n. hystera*, Moderen (hvor Fosteret ligger).

Módurlegr, *maternus*, moderlig.

Módurlíf, *n. uterus*, *matrix*, Moderslív, Moderen.

Módur-módir, *f. avia materna*, Mormoder.

Módur-systir, *f. matertera*, Moster.

Módr, *defatigatus*, træt, mødig. 2) *anhelus*, *suspiriosus*, stakaandet, trangbrystig.

Módr, *m. animus; item fastus*, Mod; ogsaa: Hovmod. 2) *indignatio*, Forbrydelse, Fortørnelse. Módfullr, *animosus*, modig, rask. At göra til móds, *irritare*, opirre, ærgre.

Mók, *n. somnus levissimus*, let Søvn.

Móki (mókti, at móka), *semisomnus bærere*, ligge halvsovende. *Etiam de piscibus dicitur, qvando auram captant*, siges ogsaa om Fiskene, naar de trække Aande oven paa Vandet (især om Sælhunde).

Moka (at moka), *asciare*, hugge med Sletteøxe. 2) *movere*, bevæge. 3) *pala congerere*, skovle sammen, muge.

Mocka, *f. mucor*, Skimmel.

Mocka (at mocka), *mucere*, blive skimlet. Láttu ecki mocka þig, *alacer esto*, hold dig tapper, lad dig ikke kujonere.

Mockadr, *mucidus*, skimlet.

Mokstr, *m. labor asciandi*, *usus ligonis*, det Arbejde man har saavel med at bruge en Sletteøxe, som en Spade, Skovl. 2) *summa abundantia alicujus rei*, den største Overflødighed af noget. Þar var mokstr af fiski, *ibi abundantia erat piscium*, der var stor Overflødighed af Fisk.

Mola (at mola), *comminuere, contundere*, knuse, støde i smaa Stykker.

Moladr, *comminutus*, stødt i smaa Stykker, knust.

Molbrotinn, *idem*.

Mold, *f. pulvis*, *terra contrita*, *subacta*, smaastødt, løs Jord, Muld. At ausa lik moldu, *inhumare*, begrave et dødt Menneske.

Molda (at molda), *terram superspargere*, kaste Jord over. 2) *mandare terræ*, begrave.

Moldadr, *terræ mandatus*, begravet.

Moldarrauki, *m. augmentum terræ*, Jords Forøgelse; *poet.* in málrunis, *homo*, (hos Digt.) et Menneske.

Moldar-hrúga, *f. grumus*, en opkastet Dynge Jord.

Mold-kafalld, *n. ningor densissimus*, meget stærkt Snefog.

Moldóttr, *cinereus*, *luteus*, askefarvet.

Moldvarpa, *f. talpa*, en Muldvarp.

Moldúngr, *m. vermis*, en Orm.

Mold-uxi, *m. pupa scarabæi*, en ung Skarnbasse. 2) *homo rotundus*, en tyk, undersætsig Mand.

Moli, *m. mica*, en Smule, et Gran. 2) *minuties*, et lidet Stykke.

Mólitr, *luteus*, gulagtig, askefarvet. Mólit augu, *oculi murini*, graa Øjne.

Molla, *f. mollities aeris*, Varme i Luften. 2) *tepor*, Lunkenhed.

Molli (molladi, at molla), *tepere v. lente coqvi*, være lunken, eller kaage langsomt. 2) *pigre operi adhærere*, hænge ved Arbejdet; forrette Arbejdet dorsk.

Mollulegr, *tepidus*, *mollis*, lunken. 2) *nauceosus*, vammel, væmmelig.

Mollu-regn, *n. hyetos*, den Regn, som falder i varmt Vejr.

Molna (at molna), *comminui*, smuldre, gaa i Smul.

Moltinn, *vergens ad putrefactionem*, som er nærved at raadne; *à* melti.

Mór, *m. animus*, *intentio*, Sind, Hensigt. Af illum mói, *mala intentione*, i ond Hensigt. Bágt er at taka gódann mó, hvar hann er ecki, *malignus animus*, *non facile mutatur*, et slet Gemyt kan ikke let forandres til det bedre.

Mór, *m. argilla*, *terra pingvis*, fed Jord. 2) *cæspes bituminosus*, *cremabilis*, *turfa*, brændbar Grønsvær, Tørv. 3) *terra grumosa*, *fruticetum*, *ericetum*, Krat, Buskeskov.

Mór, *m. vid.* nór.

Mor, *n. pulvis minutus*, *item fragmenta glaciei*, smaat Støv; Isstumper. 2) *insecta minutissima*, de mindste Insekter.

Mora, *f. res minutula*, en ganske liden Ting. Hnífmora, *cultellus*, en liden Kniv.

Moradr, *pulverulentus*, støvet, fuld af Støv.

Móraudr, *badius, ferugineus*, rødbrun, kastaniebrun.

Mórber, *n. morum*, Morbær.

Mórberia-tré, *n. morus*, Morbærtræ.

Mord, *n. cædes furtiva, murdum*, Mord, hemmeligt Drab. 2) *occultatio*, Skjulen, Dølgen. I' mordi, *clam*, hemmeligen.

Mord-járn, *n. sica*, Dolk.

Mordíngi, *m. sicarius, assasinus*, lumsk Morder.

Mordvargr, *m. idem; lupi instar avidus cædis*, blodgjerrig som en Ulv.

Mórendr, *terra pingvi tinctus, et inde colore luteo*, oversmurt med fed Jord, og deraf rødbrun.

Morgnar (at morgna), *diescere, lucescere*, dages, blive lyst.

Morgun, *m. mane, tempus matutinum*, Morgen, Morgenstund. Á morgun, *cras*, imorgen. I' morgun, *hodie mane*, idag tidligen, imorges. At morgni, *mane*, tidligen, om Morgenen. Fra morgni til qvöllds, *a mane usqve ad vesperam*, fra Morgen til Aften, den hele udslagne Dag; *olim* morgin *et* myrgin.

Morgun-dagr, *dies crastinus*, den Dag i Morgen.

Morgun-gáfa, *f. donum nuptiale*, Morgengave.

Morgungiöf, *f. idem, sed antiqvius.* R.

Morgun-mál, *n. tempus matutinum*, Morgenstund.

Morgun-rodi, *m. aurora matutina*, Morgenrøde.

Morguns-ár, *n. primum summum mane*, den første Morgenstund; *alias* myrgins-ár.

Morgunskattr, *m. jentaculum*, Frokost.

Morgun-stiarna, *f. lucifer, phosphorus*, Morgenstjernen.

Morgun-svæfr, *somno matutino deditus*, som gjerne vil sove om Morgenen.

Morkinn, *marcidus, putridus*, raaden.

Morkna (at morkna), *putrescere*, raadne.

Mortel *v.* morter, *n. mortarium, sagana*, Morter.

Morter-stautr, *m. pistillus*, en Støder.

Mórylla, *f. ovis, lutei coloris*, et Faar, hvis Uld er af gulagtig Farve; *à* mór *et* ull.

Mosa (at mosa), *lichene inficere, tingere*, farve med Mos.

Mosar, *m. pl. musci*, Mos. 2) *loca muscosa*, mosbegroet Sted.

Mosavaxinn, *muscosus, musco obsitus*, begroet med Mos.

Mosalitr, *m. color fuscus*, mørkebrun Farve.

Mosalitadr, *fuscus*, mørkebrun.

Mosalitun, *f. fuscatio*, den Handling, at farve med Mos.

Mosi, *m. muscus*, Mos.

Mosk, *n. acus, qvisqviliæ, palea; item pulvis*, Avner, Støv.

Móskeri, *m. spatha turfaria*, Tørvespade.

Móskurdr, *m. fodina cæspitum v. turfæ*, Ste-

det, hvor Brændetørv opgraves, Tørvemose. 2) *actus, eruendi turfam*, den Handling, at opgrave Brændetørv, Tørveskjær.

Mót, *contra, adversus*, imod. Á móti, í móti, *idem*. Þvert á móti, *ex adverso, e regione*, tvertimod.

Mót, *n. concursus, conventus*, Sammenkomst, *inde;* mannamót, *idem*, Folks Sammenkomst. 2) *typus*, Model, Form. Ámóta, vidmóta, *similis*, paa lignende Maade. 3) *commissura*, Sammenfældning, Indfældning i hinanden; ogsaa: Aabning. Hvergi sé ég mót á hríngnum, *commissuram annuli non video*, jeg ser ingensteds Aabning paa Ringen. 4) *modus*, Maade. Med því móti kémst þú áfram, *hoc modo iter emetiere*, paa den Maade kommer du frem.

Móta (at móta), *typicare, formare*, danne efter Model. Þar mótar fyrir, *se repræsentat*, der er en Aabning.

Mótbyr, *m. ventus contrarius*, Modvind. 2) *res adversæ*, Modgang. 3) *infestatio*, Fiendtlighed.

Mótblástr, *m. idem.*

Mótfall, *n. cursus maris contrarius*, Modstrøm.

Mótfallinn, *contrarius*, imod.

Mótferli *v.* mótfelli, *n. res adversæ*, Modgang.

Mótgángr, *m. ærumna*, Modgang. 2) *infestatio hostilis*, Fiendtligheder.

Mótgángs-menn, *ærumnosi*, Ulykkelige. 2) *hostes*, Fiender.

Mótgörd, *f. offensa*, Fortred.

Mótkast, *n. vid.* mótfelli.

Mótlíka, *simili modo*, paa lige Maade.

Mótlíkr, *similis*, lignende.

Mótlæti, *n. vid.* mótkast.

Mótmæli, *n. contradictio*, Modsigelse.

Mótmæli (at mótmæla), *contradicere*, modsige.

Mótmælisamr, *oblocutor*, en Modsiger.

Mótmælislaus, *certissimus, sine contradictione*, uimodsigelig. R.

Mótorf, *n. cespes cremalis bituminosus*, Brændetørv.

Mótorfa, *f. cespes unus v. turfa*, en Tørv.

Mótorfs-jörd, *f. terra uliginosa*, grönna, Tørvejord.

Mótris, *n. resistentia*, Modstand.

Mótsegi (at mótsegia), *contradicere*, modsige.

Mótsnúinn, *contrarius*, vendt imod, modstridig.

Mótspirna, *f. objectum calcis*, den Ting, man støder imod med Hælen.

Mótspirni (at mótspirna), *recalcitrare*, sparke imod; ogsaa: være gjenstridig.

Mótstada, *f. resistentia*, Modstand. Mótstödumadr, *m. adversarius, hostis*, Modstander; Fiende. Mótstödukona, *f. adversaria, hostis*, Modstanderinde. R.

Mótstraumr, *m. cursus contrarius aquæ*, Modstrøm.

Mótstædilegr, *adversarius, contrarius*, modstridende, som er imod.

Mótstædr, *idem.*

Mót-tak, *n. difficultas*, Vanskelighed. 2) *idem*

ac gagntsk. 3) *ventus remigibus adversarius*, Modvind.

Móttaka, *f. acceptio*, Modtagelse. R.

Mótvidri, *n. ventus adversus*, Modbør.

Mótvindr, *m. idem.*

Motr, *m. peplum muliebre*, en kostbar Kappe for Fruentimmer.

Mótþróanlegr, *contumax*, stiv, trodsig, halsstarrig; þrá.

Mótþróunarsamr, *idem.*

Mótþrói, *m. repugnantia*, *contumacia*, Modstand, Trodsighed, Stivhed.

Mótþróun, *f. idem.*

Mótþægi (at mótþægia), *adversari*, være en imod, fortørne en.

Mögl, *n. murmur*, Knur.

Möglan, *f. idem.*

Mögla (at mögla), *murmurare*, knurre.

Möglsamr, *murmurabundus*, som gjerne knurrer.

Mögóttr, *vid.* golfóttr.

Mögr, *m. poet. filius*, Søn. (Digt.)

Möguligr, *possibilis*, muelig. R.

Mök, *n. pl. commercium*, *familiaritas*, Omgang, Kammeratskab.

Möckvi, *m. umbra*, *caligo*, *tenebræ*, Taage, Mørke, Skygge.

Möckr, *m. nubes ad horizontem condensatæ*, tykke og mørke Skyer, som sætte sig omkring Horisonten.

Möl, *f. saburra*, *glarea*, grovt Sand. 2) *glabretum*, en sandig eller stenet Plads. Malarkampr, *m. crepido*, *clivus littoralis*, en høj stenig Strandbred.

Möljetinn, *tinea corrosus*, mølædt; mölr.

Mölva (at mölva), *comminuere*, brække, bryde i Stykker.

Mölr, *m. tinea*, Møl.

Mön, *f. juba eqvina*, Hesteman. 2) *limbus*, *angustus oblongus*, *stria*, en smal, aflang Bræmme eller Stribe.

Möndull, *m* (*vid.* as) *axis rotarum*, *cotis rotatilis et similium instrumentorum*, Aksel i Hjul, Svøb til en Slibesten, Kvern o. desl.

Mör, *m. arvina*, *sevum*, *sebum*, Fedt, Talg.

Mörbiuga, *f. vid.* ispen.

Mördr, *m. martes*, en Maar. 2) *aries*, Væder. Mardarfelldr, *pellis mustelina*, Maarskind.

Mörk, *f. saltus*, *sylva*, *loca saltuosa*, Skov, Skovegne. Jarl lét fella mörkina og bera saman, sídan lætr hann hlada bál, *comes sylvam cædi fecit atqve colligi ligna*, *deinde rogum construi curat*, Jarlen lod fælde Træerne og bære dem sammen, siden lod han opstable et Brændebaal.

Mörk, *f. bes*, *semilibra*, 8 *unciæ*, et halvt Pund, en Mark. Mörk silfurs, *bes argenti*, *libra numerata*, en Mark Sølv. Mörk-talin, *libra promercalis*, *ulnæ* 48, 48 Alen (etslags Mynt, man bruger i Kjøb og Salg). Mörk lögaura, *idem.* Mörk (at mælir), *hemina*, *cotula*, en halv Potte.

Mörkýli, *n. steatoma*, etslags Byld, som indeholder noget talgagtigt.

Mörlandi, *m. e pingvissimis pascuis (terra sebacea) oriundus*, kommen fra de fedeste Græsgange.

Möskvi, *m.* (i neti), *macula*, Maske (i Garn).

Mösr, *m. acer*, Valbirk; *Germ.* maszholderbaum.

Mösul- v. mösr-beinn, *tener (qvasi acernus)*, tynd, smal (ligesom af Valbirk). Hann er ecki mösurbeinn, *genua illi virent*, han er ved godt Huld, ingen Kastekjep.

Möttull, *m. pallium, mantile, anabola*, en Overkjortel, Kappe; *Germ.* mantel; *Angl.* mantle. *Vestis interior adstricta, curta, alias* skickia, *nam* möttull *et* skickia *sunt synomia; vid. Svfd. S.*, et kort tilsnøret Klædebon til at bruge indenfor andre Klæder, ellers kaldtes det skickia, thi möttull og skickia ere synonyme; see Svarfdæla Saga.

Mötunautr, *m. commensalis, convivator*, en som spiser med en anden, Bordselskaber, Spisekamerat.

Mötuneyti, *n. convictus*, Bordselskab.

Mudla (at mudla), *qvasi* munnla, *per os volutare*, vælte omkring i Munden, tygge paa.

Mudlíngar, *m. baccæ arbuti, uvæ ursi, pr. offellæ a seqventi*, egentl. smaa umodne Bær.

Mudr, *m. pro* munnr, *os oris*, Mund.

Múffa, *f. chirotheca pellita, byberna*, en Muffe.

Mugga, *f. caligo pluvia v. nivalis*, Snefog.

Múgi, *m. multitudo*, Mængde.

Múgr, *m. striga fœni resecti*, en lang Rad af afhugget Græs. 2) *idem ac* múgi. Þar var múgr og margmenni, *ibi erat multitudo atqve freqventia hominum*, der var en Mængde Folk.

Múlasni, *m. mulus*, et Mulæsel.

Múlasna, *f. mula*, en Mulæselinde.

Múlbind (at múlbinda), *capistrare*, lægge Grime paa.

Múli, *m. os, rostrum*, Mund, Snabel; *alias* mauli. 2) *frons montis, promontorium*, Forbjerg. 3) *gigas, a patulo ore*, en Jette (saakaldet af den aabne Mund.

Múll, *m. mulus*, Mulæsel. 2) *capistrum, lupatum*, Grime.

Mumla (at mumla), *murmurare*, knurre, mumle.

Mumpr, *m. barba crispata*, krølhaaret Skjæg.

Mumpaskælur, *f. pl. valgum, gelasinus*, Vrængen med Munden.

Mumpa (at mumpa), *intra buccas recipere*, tage i Munden; *de voraci esu dicitur*, siges om graadig Spisen.

Mun (muni, mundi), *verbum auxiliare futurum*, Hjelpeordet for den tilkommende Tid: ville, skulle. Þad mun ég skrifa, *id scribam*, det vil jeg skrive.

Muna (munadi, at muna), *dimovere, parum proferre v. retrahere*, gjøre Fordel eller Skade. Munar um þad, *non nihil interest*, det er ikke uvigtigt. Ecki munar mig um þad, *nec damni, nec emolumenti aliqvid mihi affert*, det gjør mig hverken til eller fra (Fordel

eller Skade). Hann munar í þad, *appetit*, han har Lyst dertil.

Munadr, *m. voluptas*, Vellyst.

Munud, *f. idem*.

Munadar-le-fi, *n. molesta conditio vitæ*, kummerfuldt Liv.

Munadar-leyfíngi, *m. vitæ ærumnosæ assvetus*, som lever et kummerfuldt Liv.

Munardarlaus, *pauper, orbus amicis*, fattig, uden Venner.

Munadarlíf, *n. vita voluptuosa*, vellystigt Liv.

Munatlífi, *n. idem*.

Mund, *f. manus*, Haand.

Mund, *n. tempus indefinitum*, ubestemt Tid. Í þad mund, *eo tempore*, paa den Tid. Um þær mundir, *circa ea tempora*, ved de Tider. Hönum brá mundi vid, *inopinatum illi tempus obvenit*, det kom ham uventet.

Mundángr, *m. examen, lingula trutinæ*, Tungen i Vægtskaalen. 2) *medium; item modestia*, Midte, Middelvej. Miótt er mundángs hófid, *in medio consistit virtus*, Middelvejen er vanskelig at finde.

Mundángs-madr, *homo modestus, temperans*, en afholden, ærbar Mand, som holder Maade i alting.

Mundarmál, *n. pl. contractus matrimonialis de dote*, Forening om Medgift.

Mundilfari, *m. cælum, à mund, il et far*, Himmelen (ligesom den, der i et Øjeblik træder alting under Fodsaalerne); *quasi omnia, uno momento sub planta pedis rotans v. pede conculcans, poetis pater solis, juxta Eddam*, hos Digterne i Edda: Solens Fader.

Mundlaug, *f. malluvium, pelvis*, et Bækken, Vaskekar til Hænderne, ogsaa: Natpotte.

Mundridi, *m. ansa clipei*, Haandfang paa et Skjold.

Mundr, *m. dos*, Medgift. 2) *manipulus*, en Haandfuld. Þar man hángr hitta grundar, lítinn stein og landhnefa, Gr. S.; *ibi salmo campi (coluber ɔ: Grettir) conveniet lapillum (hall) et manipulum terræ (mund)*, der vil Jordormen (Grettir) træffe en liden Sten (hall) og en Haandfuld Jord (mund). *Ibi Grettir conveniet Hallmundum*, der vil Grettir træffe Hallmund.

Mungát, *n. cerevisia secundaria*, Øl.

Mungáts-kér, *n. cupa*, Ølkrukke eller Øltønde.

Muni, *m animus*, Sind, Gemyt.

Munir, *m. pl. facultates*, Midler, Formue. Hann tekr þad ecki af sínum munum, *ex suis facultatibus non solvit*, han betaler det ikke af sine egne Midler.

Múnkakápa, *f. cucullus*, Munkekappe.

Múnklífi, *n. vita monastica, religiosa*, Munkelevnet. 2) *cænobium*, Kloster.

Múnkr, *m. monachus, cænobita, alias* múkr; en Munk.

Múnkr, *m. cucullus*, Munkekappe eller Hætte. 2) *toga pastoralis*, Præstekjol.

Munna-magi, *m. orificium ventriculi in asellis*, Mavens Munding i Torsken.

Munnferdi, *n. usus oris v. linguæ*, Mundens eller Tungens Brug.

Munnflapr, *n vana verba, strepitus oris*, Sladder.

Munnfriáls, *ore liber*, fritalende.

Munnfýla, *f. stomachace, fætor oris*, slem Lugt udaf Munden.

Munnbiti, *m. buccella, offa, mandalia*, Mundsfuld.

Munngiálfr, *n. vid.* munnflapr.

Mungr, mungari, mungastr, *in ore freqvens*, ofte i Munden; *de verbis et cibis dicitur*, siges om Ord og Spise.

Munnhöggz (at munnhöggvaz), *conviciis certare*, mundhugges, skjændes.

Munnharpa, *f. rigor oris ex gelu, qvod blæsum facit*, Mundens Sammensnerpen af Kulde, hvis Virkning er at man læsper; *vid.* harpa at.

Munnherkiur, *f. pl idem.*

Munni, *m. ostium, orificium*, Munding, Aabning.

Munnlaus, *inorus*, uden Mund.

Munnlega, *coram, ore tenus*, mundtligen.

Munnliótr, *labiis deformibus*, som har stygge Læber og Mund.

Munnmet, *n. præjudicium alterius consilii*, Fordom, ensidigt Omdømme; *vid.* met.

Munnmæli, *n. adagium vulgare, vanum*, Ordsprog, Mundheld.

Munnriúpa, *f. vid.* munnbiti.

Munnræda, *f. oratio prolata, non scripta*, en uskreven Tale.

Munnshöfn, *f. usus lingvæ*, Tungens Brug.

Munnshöfnudr, *m. idem.*

Munnstór, *bucco*, som har stor Mund, pluskjævet.

Munnstr, *n forma, typus, item mustricula*, Menster, Model.

Munntak, *n. vid.* ord-tak.

Munntamr, *vid.* mungr.

Munnvarp, *n. dictum inconsideratum*, uoverlagt Ord, det man siger ubetænksomt.

Munnvatn, *n. saliva*, Spyt. Munnvatn ofmikid, *ptyalismus*, formeget Spyt.

Munnvídr, *bucco*, pluskjævet, bredmundet.

Munnvik, *n. canthus oris*, Mundvig.

Munnr, *m. os*, Mund. 2) *loqvela, verba*, Ord, Tale. Liótólfi vard þad at munni, *Liotulfus in hæc verba prorupit*, Ljotolf udbrød i disse Ord. Þeim vard ecki at munni, *defecit illis vox*, de forstummede. Haltu á þér munninum, *digito compesce labellum*, hold Kjæften. Fer ord ef um munn lidr, *verba semel prolata, cito emanant*, et sagt Ord kan ej siges om igjen.

Munr, *m. discrimen*, Forskjel. Hann sá ej fyri mun um þad, *prævidere non potuit, utrum*, han kunde ikke forudse, om.

Munr, *m. voluptas, item beneplacitum*, Vellyst, Behag. Þad var hönum meir i mun, *melius illi placet*, det behagede ham mere eller dertil havde han større Lyst.

Múr, *m. murus, item mœnia*, Mur, Fæstnings-værker, Vold.

Múra (at múra), *murum exstruere*, opbygge en Mur, mure.

Mura, *f. radix argentinæ*, Gaasepotentil.

Múradr, *muris cinctus, munitus*, omgivet med Mur. 2) *tutus, confidens*; tryg, sikker.

Múrbriótr, *m. aries, balista*, Murbrækker.

Múrmeistari, *m. caementarius*, Murmester.

Murr, *n. vid.* mögl.

Murra (at murra), *vid.* mögla.

Múrsteinn, *m. later, coctus lapis*, Mursten.

Múrskéid, *f. trulla*, Murskje.

Murta, *f. trutta minor*, Murt (en Fisk).

Murti v. murtr, *curtus*, kort, stumpet.

Múrveggr, *m. paries lateritius, cæmentitius*, Væg, opført af Mursten.

Mús, *f. mus*, en Mus. 2) *musculus brachiacus*, Muskel i Armen. 3) *musculus corporis animalis, cujuscunqve membri*, Muskel i ethvert Lem af Legemet; *vid.* vödvi. At vatna músum, *aqvam extorqvere oculis*, blive vaad om Øjnene, vande Mus.

Músafella, *f. muscipula*, Musefælde. (N. O.)

Músarindill, *m. motacilla minima, passer troglodytes, parus*, en Muskvit.

Músatad, *n. muscerda*, Museskarn.

Músgrár-litr, *color murinus*, musegraa Farve.

Muskat, *nux, myristica*, Muskatnødder.

Muskat-blóm, *flores muschata*, Muskatblommer.

Muskra (at muskra), *mussitare*, mumler, brummer.

Muskr, *n. mussitatio*, Mumlen.

Musl, *n. minutal*, Plukkemad, Hakkemad. 2) *pulmentum*, Sul.

Musla (at musla pro munsla), *ore percipere*, tage i Munden. Musla úr einhveriu, *ore seligere*, udsøge noget til Spisning, imellem en Del slet Mad.

Mussa, *f. cucullus, cucullio, Germ.* mütze; *hodie vulgo thorax virilis exterior*, en sort Overkjortel til Søndagsklæder for Mandfolk.

Must, *f. mustum*, Most.

Mustardr, *m. sinapi*, Sennep.

Mustardskorn, *n. granum v. semen sinapi*, Sennepskorn, Sennepsfrø.

Musteri, *n. templum, ædes sacra*, Kirke, Tempel; *qvasi* munsteri, *a monasterium*, Kloster.

Múta, *f. munus, largitio, muta dea, qvod mutescere faciat, bos in lingva*, utilladelig Skjænk eller Gave, Bestikkelse. At mæla á mútur, *pro pretio verba facere*, at tale, for derved at tilvende sig utilladelige Foræringer.

Mútugiarn v. mútugiarnligr, *largitionum cupidus*, bestikkelig, let at bestikke. R.

Mútugirni, *f. cupiditas largitionum*, Bestikkelighed. R.

Mutur, *f. pl. raucedo puberum gallulascentium*, Hæshed hos Ynglinger, der faa en mandigere Stemme.

Múta (at múta), *largitionibus corrumpere*, bestikke.

Mý, *n. tabanus, æstrum*, Bræmse, Myg.

Mýbit, *n. morsus v. arrosio tabani*, Bræmse-Stik.

Mydlingar, *m. pl. vid.* mudlingar.

Mýfluga, *f. vid.* my.

Mygla, *f. mucor*, Skimmel.

Mygla (at mygla), *mucere*, *mucescere*, blive skimlet, mugne.

Mygladr, *mucidus*, skimlet, mulden, muggen.

Myglíngr, *m. caligo*, *cum tenuissimo ningore*, Taage, hvori falder meget fin Sne.

Mýi (mýadi, at mýa), *molestare*, gjøre Fortred. 2) *catervatim destruere*, tage fra i Hobevis; *à* my *v.* mugr. Hér skulu vér mýa nockru frá, *catervatim multitudini detrahamus*, her skal vi faa en Del af Mængden bort.

Myki, *f. fimus*, *latamen terræ*, Møg.

Mykia, *f. idem*, *pr. lenimentum*, det samme; egentlig Formildelse.

Mýki (at mýkia), *mollire*, *lenire*, formilder, lindrer, blødgjør. 2) *stercorare*, gjøder, overstrør med Møg.

Mykiadr, *stercoratus*, gjødet.

Mýkindi, *n. pl. vid.* mykia.

Mýkíng, *f. idem.*

Mykiuhaugr, *m. fimetum*, *sterqvilinium*, Møddding, Møgdynge.

Mykiufluga, *f. scarabæus stercorarius*, Skarnbasse.

Mykiu-qvísl, *f. crates stercoraria*, Møgkurv ɔ: til at bære Møg i.

Mýkiz (at mýkiaz), *mitescere*, *molescere*, blive mildere, blødere.

Mýkr, *lenimentum*, Formildelse; *item facilitas (accusativus tantum in usu est)*, Belevenhed, (bruges kun i Akkus.) At koma sér í mýkinn, *facilitatem sibi qværere*, forhverve sig Yndest.

Myl (at mylia), *contundere*, *conterere*, knuse, støde.

Myldr *pro* moldadr, *humatus*, jordet, begravet.

Myldi (at mylda), *humare*, begrave. 2) *subigere*, *conterere*, træde ned, knuse.

Myldinn, *contritus*, *subactus*, nedtraadt. Myldin jörd, *terra subacta*, nedtraadt Jord eller Muld, som derved er bleven smaaknuset.

Mylgra (at mylgra), *pulvere aspergere*, overstrø med Muld eller Støv.

Mylgran, *f. aspersio pulveris*, Overstrøelse med Støv.

Mýli (at mýla), *capistrare*, lægge Grime paa; *à* múll.

Mylki (at mylkia), *mulgere v. lactescere facere*, malke.

Mylkia, *f. lactans*, som giver Melk af sig; *vid.* geld-mylkia.

Mylki, *m. rusticus*, *mulctor*, *lactarius*, en Bonde, som malker selv. 2) *subrumus*, *pecus subrumum*, unge Kreature som patte.

Mylkr, *lactans*, som giver Melk.

Mylna, *f. mola*, Mølle.

Mylnari, *m. molitor*, *polixtor*, en Møller.

Mylnumadr, *m. idem.* R.

Mylnusteinn, *m. lapis molaris*, Møllesten. Mylnu undirsteinn, *catillus*, den underste Møllesten. Mylnu yfirsteinn, *meta*, den øverste Møllesten.

Mylsna, *f. palea*, *acus*, Avner.

Mýmargr, *qvam plurimus*, meget, mange.

Mynd, *f. effigies*, *imago*, *icon*, Billede, Skikkelse, Figur.

Mynda (at mynda), *formare*, *fingere*, danne, forme.

Myndan, *f. formatio*, Dannelse.

Myndarlaus, *informis*, *vulgo*: *sordidus*, styg, hæslig.

Myndarlegr, *decori vultus*, smuk, veldannet.

Myndaz (at myndaz), *formari*, dannes. At myndaz til, *præ se ferre*, at lade som man vil foretage noget.

Myndugleiki, *m. auctoritas*, Myndighed.

Myndugr, *majorennis*, myndig, kommen til Lavalder. 2) *auctoritate pollens*, myndig, anselig.

Mynni, *n. ostium*, Munding; *vid.* munni; *sic* Fiardar-, dals-mynni, *ostium sinus*, *vallis*, en Fjords, Dals Munding.

Mynniz (at mynnaz vid einn), *osculari*, *labra labellis ferruminare*, at kysse en; *à* munnr.

Mynt, *f. moneta*, Mynt; *vid.* mynd. Góð mynt, *moneta proba*, god Mynt. Slæm mynt, *moneta improba*, *adulterina*, slet Mynt. Gyld mynt, *moneta fortis*, gjældende, gangbar Mynt, eller en Mynt, som vejer meget.

Mynta (at mynta), *monetam cudere*, mynte, slaa Mynt.

Myntmeistari, *m. monetarius*, Myntmester.

Myr (murdi, at myria), *contundere*, knuse; *vid.* mer.

Mýr, *n. myrias*, *multitudo innumerabilis*, utallig Mængde.

Mýri, *f. palus*, *solum uliginosum*, Morads, sidliggende Mark, Mose.

Mýra-sef, *n. juncus palustris*, Siv, som vokser i Moser.

Mýrar-vatn, *n. aqva palustris*, *stiptica*, Sumpevand.

Myrdi (at myrda), *occulte occidere*, myrde. 2) *occultare*, skjule. Þorgrímr fann Þórir rekinn, og myrdti þa Sigmund báda, *Thorgrimus Thorerem in litus egestum invenit et eum atqve Sigmundum ambos occultaterat*, Torgrim fandt Thorer dreven i Land, og skjulte baade ham og Sigmund.

Myrgin, *vid.* morgun.

Myrk-fælinn, *tenebras metuens*, frygtsom i Mørke.

Myrkfælni, *f. metus tenebrarum*, Frygt i Mørke.

Mýrisktýtr, *m. gallinago minor*, Sneppe.

Myrkhræddr, *vid.* myrkfælinn.

Myrka (at myrka), *obscurare*, fordunkle, formørke. 2) *tenebrescere*, blive mørkt, mørkne.

Myrkva-kofi, *m. domus cæca*, en mørk Hytte.

Myrkva-stofa, *f. carcer tenebrosus*, *latomia*, mørkt Fængsel.

Myrkvi, *m. caligo*, *tenebræ*, Mørke.

Myrkvidri, *n. aer tenebrosus*, mørkt Vejr.

Myrkvidris-fiúk, *n. ningor densissimus*, meget tykt Snefog.

Myrkr, *n. tenebræ*, Mørke. 2) *error*, Vildfarelse. Hann taladi hönum hverki myrkr né mein, *nec erroris, nec culpæ illum insimulavit*, han beskyldte ham hverken for Vildfarelse eller Forseelse. Myrkva-flug, *ignis fatuus*, en Løgtemand.

Myrkr, *tenebrosus*, mørk.

Mýrlendr, *adj. palustris, uliginosus*, noget sidliggende. R.

Myrra, *f. myrrha*, Myrre, Kolofonium.

Mýsla, *f. mus foemina*, en Hunmus.

Mýslingr, *m. musculus*, Museunge.

Mæda, *f. angor animi, sollicitudo, ærumna*, Kummer, Bekymring.

Mædgin, *n. pl. mater et filius*, Moder og Søn.

Mædgur, *f. pl. mater et filia*, Moder og Datter.

Mædi (mæddi, at mæda), *sollicitare*, bekymre. 2) *fatigare*, trætte. Mæddr, *fessus*, træt, mødig. 2) *anhelus*, stakaandet. Hér mædir á, *hic impetit*, her skjer det heftigste Anfald (bruges især om de Steder, hvor Vinden staar paa; ogsaa om andre Ting, som maa taale megen Gnidning).

Mædi, *f. molestia, labor*, Besværlighed, Møje. 2) *anhelatio*, Trangbrystighed.

Mædilegr, *laboriosus, molestus*, kummerfuld, møjsommelig.

Mædinn, *suspiriosus, anhelus*, stakaandet.

Mædiz (at mædaz), *defetiscere*, blive træt, mødig. Þeim mædduz málgögnin, *defessa fuerunt illis organa vocis*, de bleve trætte af at tale.

Mædusamr, *molestus, gravis*, møjsommelig.

Mædusamlega, *moleste, acerbe*, møjsommeligen.

Mædulega, mædilega, *idem*.

Mægdir, *f. pl. affinitas*, Svogerskab.

Mægdr, *affinitate junctus*, besvogret.

Mægiz (at mægiaz vid), *affinitate jungi*, besvogres med.

Mækir, *m. machæra*, Kaarde, Sværd. (Digt.)

Mælgi, *f. loqvacitas*, Snaksomhed.

Mæli, *n. loqvela, sonus*, Stemme, Røst, Mæle. 2) *tempus*, Tid. Heyriz á mæli hanns, *sonus vocis ejus indicat aliqvid*, man kan høre paa hans Røst. Á þvi mæli, *eo tempore*, paa den Tid.

Mæli (mælti, hefi mælt, at mæla), *loqvi, dicere*, tale, sige. 2) *metiri*, maale (har i Imperf. mældi). Hann mæltiz einn vid, *omnes habuit assentientes*, alle istemmede med ham. Þeim mæltiz vel, *eleganter verba fecerunt*, de talede skjønt. At mæla eftir einn, *cædem alicujus jure persequi*, forfølge ens Drab for Retten. Mæla eftir einum, *excusare, adulari*, forsvare; smigre. Mæla til, *ambire, expetere*, have Lyst til noget, søge om noget, forlange, anmode om. Þad er mælt, *dicitur fertur*, man siger. Einginn gat mælt hann máli, *omnium disertissimus erat*, han var den meſt veltalende af dem alle; ogsaa:

han overdøvede dem alle. Miög lætr þú þér mælaz, *plurima concedis, inconsiderate agis*, du giver alt for meget efter. At mælaz undan, mæla sig undan, *detrectare*, undskylde sig for noget.

Mæli-askr, *m. mensura, modius*, et Maal.

Mælifrædi, *vid.* mælingarfrædi. R.

Mælikér, *n. idem.*

Mælilegr, *enarrabilis v. qvem loqvi fas est*, udsigelig, om hvem man maa tale.

Mælindi, *n. loqvela v. eloqventia*, Veltalenhed.

Mælindismadr, *orator*, en Taler.

Mælindiskunst, *f. ars oratoria*, Talekonst. (N.O.)

Mæling, *f. mensio, mensura*, Maalen, Udmaalen.

Mælingarfrædi, *mathesis*, Matematik. R.

Mælingar-kunst, *f. mathesis*, Matematik. (N.O.)

Mælingar-madr, *mathematicus*, en Matematiker. (N. O.); *pr. mensor, mensurator*, egentlig en som maaler.

Mælingr, *m. vir in rem familiarem intentus*, en god Husholder.

Mælir, *m. modius, mensura*, et Maal. 2) *nobis in specie olim et adhuc* 40 *sextarii, unde qvadrans fluidorum* fiórdúngr, 10 *sextarii*, især forhen og endnu et Maal paa 40 Potter, hvoraf ¼ Del, 10 Potter, kaldes en Fjerding.

Mælis-land, *n. vid.* mælis-völlr. Hann er ecki lengi á mælislandi, *pensum diurnum v. jugerum facile absolvit*, han afhøster let det ham for en Dag tilmaalte Stykke Jord.

Mælisnúra, *f. amussis, canon, perpendiculum*, Retteсnor.

Mælis-öl, *n. vas cerevisiæ plenum triens tonnæ*, et Kar, fuldt med Øl, ⅓ af en Tønde Øl.

Mælistockr, *m. amussis, molochus*, Maalestok.

Mælistaung, *f. decempeda, bostorium*, Maalestang.

Mælistig, *n. gradus*, en Grad. R.

Mælisvöllr, *m. jugerum, area prati, in circumferentia* 120 *orgyæ*, et afmaalt Stykke Jord, i Omkreds 120 Favne; *vid.* eyrisvóllr.

Mæliþrádr, *m. vid.* mælisnúra. 2) *forago*, en Traad til Kjænde, et Fiddebaand.

Mælska, *f. eloqventia, facundia*, Veltalenhed.

Mælskumadr, *m. orator*, Taler, veltalende.

Mælskr, *facundus*, veltalende.

Mæltr, *mensuratus*, maalt. 2) *dictus*, talt. Mælt mál, *tritus sermo*, almindeligt Sagn. 2) *determinata mensura*, bestemt Maal.

Mæna, *f. medulla spinalis*, Rygmarv.

Mæni (mændi, hefi mænt, at mæna), *concamerare, cacuminare*, sætte Mønningen, Toppen paa. At mæna yfir *v.* fram, *prominere*, rage ud over. Mæna eftir, *desiderare*, have Lyst til, se længselfuld efter. Mæna augum, *sublime spectare, oculos levare*, se højt, løfte Øjnene op.

Mæni-ás, *m. columen, culmen, discrimen*, den Bjelke, der ligger langs med Mønningen paa et Hus, Rygaas.

Mænir, *m. fastigium domus*, Mønningen paa et Hus, Rygning.

Mænitróda, *f. tignum cacuminis*, det Brædt, man lægger langs med Mønningen.

Mænuhol, *n. tubus*, Rygmarvens Hule.

Mænu-sótt, *f. morbus tetanus, opisthotonus*, en stærk Krampetrækning i Halsen.

Mær, *f. virgo pudica, pr. pura, inviolata*, en Mø, egentlig ren, ubesmittet.

Mær *v.* mærr, *purus, clarus, acutus*, ren, klar, navnkundig. Deyr ei milldíngr mærri, *rex clarior non moritur*, en berømtere Konge forlader aldrig Verden.

Mærd, *f. laus*, Ros, Berømmelse. 2) *poesis*, Poesi. 3) *blanditiæ fucatæ*, hykkelsk Smiger.

Mæri, *f. planities*, Jevnhed. 2) *terminus*, Grændse; *vid.* landamæri.

Mæri (at mæra), *laudare, celebrare*, berømme, prise.

Mæríngr, *m. vir celebris*, navnkundig Mand.

Mærníngr, *m. caseus lactis, ægre a sero separatus*, sammenløbet Melk, som neppe er skildt fra Vallen.

Mærna (at mærna), *a sero separari*, at skilles fra Vallen (om Melken).

Mætamadr, *vir egregius*, ypperlig Mand.

Mæti, *n. pl. æstimium, æstimatio*, Højagtelse.

Mæti, *n. pedellus*, en Følgesvend. 2) *anteambulo*, en som gaar foran.

Mæti (mætti, at mæta), *obviam ire v. habere*, møde, træffe paa. At mæta fyri rétti, *parere, comparere*, møde for Retten.

Mætur, *f. pl. æstimatio*, Agtelse. At hafa mætur á, *magne æstimare*, agte højt, sætte Pris paa.

Mætr, *præstans, egregius*, fortrinlig, ypperlig.

N.

Ná, *f. nom. pr. mulieris*, et Fruentimmers Egennavn; *vid.* gná.

Ná, *n. cadaver*, et dødt Legeme, Lig, Aadsel; *vid.* nár.

Ná, *prope, particula inseparabilis, præfixa mutis vocibus, significans vicinum, proprium et peculiare qvid*, nærved; en uadskillelig Partikel, sat foran stumme Stavelser, bemærkende noget nærliggende, ejendommeligt.

Na, *particula paragogica*, en Tilsættelses-Partikel; *sic* sona, hérna, þarna, saaledes, her, der.

Nabbi, *m. verruca, clava*, en Knort, liden Tue. *Angl.* nab, *caput*, Hoved.

Nábiargir, *f. pl. auxilium qvod funeribus debetur*, den Pligt eller Hjelp, man skal yde en i Dødsstunden. At veita nábiargir, *organa sensuum occludere in mortuis* ɔ: *os, nares, oculos*, at lukke de Dødes Sandseredskaber Munden, Næsen, Øjnene. Því hefr þú ei veitt hönum nábiargir, er opnar standa nasirnar,

curni foramina sensuum occlusisti, patent enim nares, hvorfor har du ikke ydet ham den sidste Hjælp (lukket hans Sandseredskaber), Næseborene staa jo aabne; Niáls-S. c. 99.

Nábítr, *m. spontanea salivatio, nauceosa, morbi genus, aeris infecti plerumqve signum*, en vammel Udspytning; etslags Sygdom, Mærke paa fordærvet, usund Luft.

Nábleikia, *f. luror*, Dødblegbed.

Nábleikr, *pallidus, luridus*, dødbleg.

Nabli, *m. umbilicus*, Navle; (*rectius* nafli).

Nablastrengr, *funis umbilicalis*, Navlestræng.

Nablasæri, *n. fistula in terga eqvorum e regione umbilicali*, Navlesaar, en Byld paa Hestenes Ryg, lige over Navlen.

Nábúi, *m. accola, vicinus*, en Nabo.

Nábúa-kona, *f. vicina*, Naboerske.

Nábúa, *f. idem.*

Nábúa-krit, *n. vicinorum simultates*, Nabo-Uenighed, Kiv mellem Naboer.

Nábýli, *n. vicinia*, Nabolaug.

Nád, *f. gratia, clementia*, Naade.

Náda (at náda), *in gratiam recinere*, at tage til Naade.

Náda hús, *n. latrina, sella familiaris*, et Privet, Vandhus; á nádir.

Nádar-ár, *annus gratiæ viduarum*, Naadsens Aar, for Enker.

Nádar-gáfa, *f. charisma*, Naadegave.

Nádarsamr, *clemens, gratiosus*, naadig, mild.

Nádarsamlegr, *idem.*

Nádarsamlega, *clementer*, naadigen.

Nádar-stóll, *m. propitiatorium*, Naadestol.

Nádir, *f. pl. qvies, otium*, Ro, Rolighed. At vera i nádum, *qviescere*, at nyde Rolighed.

Nádugr, *clemens*, naadig.

Nadra, *f. vipera*, en Øgle. Nödru-kyn, *viperarum progenies*, Øgleslægt.

Nadr, *m. vid.* nadra.

Nafar, *m. terebra*, et Bor, en Naver.

Nafn, *n. nomen*, Navn. 2) *fama, honos*, Rygte, Hæder. At leita sér nafns, *celebritati studere, famam captare*, søge at blive navnkundig. Þar var allt, sem nöfnum tiádi at nefna, *omnia, qvæ nomen habent, ibi videre licuit*, der var alle de Ting, som nævnes kunde.

Nafna, *f. epinoma*, et Fruentimmer af samme Navn.

Nafna-gift, *f. cognominatio calumniosa crimen olim, non mulcta pecuniaria, sed sola flagellatione eluendum*, en haanlig, bagtalersk Belæggelse med Øgenavn; en Misgjerning, som før blev straffet, ikke med Pengemulkt, men med Ris.

Nafna-bók, *f. album*, Navneregister.

Nafnbót, *f. dignitatis, honoris nomen*, Titel. R.

Nafndíli, *m.* (á skipi), *oculus*, det Sted paa Skibet, hvor dets Navn staar.

Nafn-festi, *f. donum, qvo nomini, at sæpius agnomini stabilitas conciliatur, atqve impositioni nominis olim addi solitum*, den Gave, hvor-

ved et Navn, oftest et Tilnavn, blev stadfæstet, hvilken man før plejede at forære den, man gav Navn.

Nafnfrægr, *celeber*, *magni nominis*, navnkundig, berømt.

Nafngéfinn, *nominatus*, navngiven, benævnet. R.

Nafn-gift, *f. impositio nominis*, Navns Tillæggelse, den Handling, hvorved en tillægges et Navn. 2) *agnomen*, et Tilnavn. 3) *character honoris*, Ærestittel.

Nafngiöf, *f. impositio nominis*, Benævnelse. R.

Nafnkéndr, *nomine notus*, blot kjendt af Navn. 2) *majoris notæ*, navnkundig.

Nafnkunnugr, *idem*.

Nafni, *m. cognominis*, *epinomus*, en Navne, Navnebroder.

Nafntogadr, *celeber*, berømt, navnkundig.

Nafrar, *m. pl. vid.* næfrar.

Náfrændi, *m. cognatus*, *consangvineus*, *inter proximos*, Nærbeslægtet, Nærpaarørende.

Nag, *n. rosio*, *morsus*, Gnaven, Nagen, Nag.

Naga (at naga), *rodere*, *mordere*, gnave.

Nágaul, *n. crepitus venti interclusi*, *qvi non nunqvam e cadaveribus auditur*, Rumlen af indsluttet Vind, som undertiden høres udaf døde Legemer.

Nagaungull, *compenuis*, paatrængende. 2) *familiaris*, som hører til Familien, fortrolig.

Nágé..r, *idem*.

Nagga (.. nagga), *conterere*, *affricare*, at gnide paa eller ..d noget. 2) *litigare*, trættes, kives.

Nagg, *n. affrictus*, Paagniden. 2) *vilis et tædiosa contentio*, liden og kjedsommelig Trætte.

Naggr, *m. murex acutus*, en skarp Sten- eller Klippespidse.

Naglfastr, *clavis affixus*, nagelfast.

Naglarmein, *n. reduvia*, Hævelse over Neglerne.

Nagli, *m. clavus*, Nagle, Søm. 2) *punctum v. glandula apostematis*, Edderkjerne i en Byld. 3) *genus monetæ coriaceæ*, *clavo argenteo transfixæ*, *circa diobuli pretium*, etslags Mynt af Skind, gjennemboret med et Søm af Sølv, omtrent af 4 Skillings Værdi.

Nagls-rót, *f. radix ungvis*, en Neglerod.

Naglæta, *f. vid.* naglarmein.

Nágól, *n. vid.* nágaul.

Nágranni, *m. vicinus*, *accola*, Nabo, Grande.

Nágranna, *f. vicina*, Naboerske.

Nágrenni, *n. vicinia*, Nabolaug.

Nágrima, *f. luror*, Dødbleghed (Dødens Maske).

Náhliod, *n. oraculum necromanticum*, et Varsel, som bebuder Døden.

Náhvalr, *m. monodon*, *monoceros marinus à colore pallido v. lurido ita dictus*, Sø-Enhjørning, saaledes kaldet af dens blege eller blaaagtige Farve.

Nái (nádi, hefi nád, at ná), *verbum auxiliare*, naa, opnaa (et Hjælpeord). Ef eg nái at finna hann, *si convenire eum licet*, om jeg opnaaer at ɔ: kan træffe ham.

Náin, *propinqvus*, nærliggende. 2) *confertus*,

freqvens, sammenpakket, tæt paa hinanden. Náin landsbygd, *rus freqvens*, et tætbebygget Bøigdelav. Náaasti nidr, *proximus consangvineus*, nærmeste Slægtning, Afkom.

Nakinn, *nudus*, nøgen.

Nakleiki, *m. nuditas*, Nøgenhed.

Nákominn, *propinqvus*, nærbeslægtet.

Nákona, *f. obstetrix*, en Jordemoder. 2) *funera*, det en Afdød nærmest beslægtede Fruentimmer.

Nákóngr, *m. cochlea minor, crassa*, en liden tyk Snegl.

Naktr, *vid.* nakinn.

Nál, *f. acus*, en Synaal.

Nálahús, *n. aciarium*, et Naalehus.

Nála-prilla *v.* brilla, *f. idem.*

Nálar-auga, *f. foramen acus*, et Naaleøje.

Nálbein, *n. ossicula, operculi branchiarum*, et lidet Ben; Benene i Fiskegjellerne.

Nálega, *fere, propemodum*, næsten.

Nálgr, *m. echinus*, Havpindsvin. 2) *orexis, bulemia, fames bovina, pr. verminatio*, umaadelig Madlyst, Ormesyge. At hafa nálg, *bulimare*, være umættelig hungrig, have Ormesyge.

Nálgaz (at nálgaz), *accedere, afferre*, nærmes. (*est contr. pr.* nálægiaz).

Nálús, *f. pediculus ferus, qui morbidos et moribundos molestat*, en bidende Lus, som plager Syge og Døende.

Nálægd, *f. præsentia, vicinitas*, Nærhed, Nærværelse.

Nálægiz (at nálægiaz), *appropinqvare*, nærme sig.

Nálægr, *vicinus, præsens*, nærværende, nær.

Nálykt, *f. cadaverum fætor*, Stank af Aadsler.

Nálþrádr, *m. acia*, en Naals Traad.

Nám, *n. occupatio, apprehensio*, Bemægtigelse, Begriben, Læren; *à* nem. *Hinc* landnám, Landsbemægtigelse; bóknám, Lærdom af Bøger. At vera i námi *v.* uppnámi, *expositum esse aliorum vi v. agressioni*, at være i Knibe. Námsbarn, *n. puer docilis v. acri ingenio*, en nem Dreng, af hurtigt Begreb.

Náma, *fodina*, en Grube.

Namn, *n. vid.* nafn.

Námfamr, *erudibilis*, lærvillig.

Náms-gáfa, *f. acumen ingenii*, Nemme.

Náms-madr, *ingeniosus*, skarpsindig, af hurtig Nemme.

Námunda, *circiter, circa id tempus*, omtrent ved den Tid. 2) *ad manus*, ved Haanden; *à* mund.

Nánd, *f. vicinia*, Nærhed, Egn. I' nánd, *in vicinia, prope*, i Nærheden. Þar í nándum, *circiter*, der i Egnen.

Nánös, *f. avarus, opes emungens*, en Gnier.

Nápina, *f. idem.*

Napr, *asper, frigidus*, kold; *vid.* knappr.

Napir (at napa), *vid.* gnapir.

Naqvat, *vid.* nockut.

Náqvæmlega, *dextre v. accurate*, behændigen, nøjagtigen.

Náqvæmni, *f. dexteritas, item solertia*, Nøjagtighed, Vindskibelighed; Ømhed.

Náqvæmr, *accuratus, subtilis*, nøjagtig, fin.

Nár, *m. corpus nudum, exanime*, et dødt Legeme.

Náiar, *m. pl. hypocondria*, Lysken, Laarkrige.

Nára-flétta, *f. ramus postilenæ, ab utraqve parte pendens, et hypocondria eqvi feriens*, den Gren af Haleremmen paa Hestetøjet, som hænger ned paa hver Side.

Nári, *m. mortem inferens*, som paafører Døden; *à* ná. 2) *nom. pr.*, Egennavn.

Narníngr, *m. tantillum cibi, qvantum ægre sufficit vitæ sustentandæ*, en Smule Mad, som neppe er nok til Livets Ovhold; *à* næri.

Narri, *m. scurra, morio*, en Nar.

Narra (at narra), *ludibrio, exponere*, drive Gjæk med.

Narraz (at narraz), *scurrari*, gjøre Narrestræger.

Narralega, *scurriliter*, naragtigen.

Narrafas, *n. scurrilitas*, Narrestræger.

Narraspil, *n. idem.*

Narta (at narta), *rodere, lamberare*, gnave lidt paa.

Nartsla (at nartsla), *vulgo* nasla; *freqv. idem.*

Narvi, *m. vulpes*, en Ræv. 2) *nom. prop. viri*, en Mands Egennavn.

Nasa (at nasa), *odorare*, at lugte, snuse.

Nasa-blód, *n. hæmorrhagia narium*, Næseblod.

Nasadreyri, *m. idem.*

Nasabrettr, *simus*, braknæset.

Nasahár, *n. pl. vibrissæ*, Næsehaar.

Nasaholur, *f. pl. nares*, Næseborer.

Nasahyrníngr, *m. rhinoceros*, et Næshorn.

Nasaklútr, *m. muccinium, strophium*, et Lommetørklæde.

Nasalæti, *n. pl. rhonci*, Snorken, Fnysen. 2) *vana atqve simulata ira*, unyttig og forstilt Vrede.

Nasamein, *n. polypus narium*, en Næsebyld.

Nasa-sýn, *f. olfactus acutissimus cæcorum*, de Blindes skarpe Lugt, hvorved Synets Mangel erstattes; ogsaa liden Kvantitet af noget, eller liden Kundskab om.

Nasa-særi, *n. ozoema*, et Saar paa eller i Næsen.

Nasavitríngr, *m. nasutus, sciolus*, en næsvis Person. R.

Naskr, *vid.* natinn. 2) *gnarus*, ferm, flink, behændig.

Naskari, *m. in rem intentus*, behændig, ferm Arbejder.

Náskylldr, *sangvine propinqvus*, nærbeslægtet.

Náslædr, *præsens*, nærstaaende.

Natinn, *intentus, industrius, gnarus*, duelig, vindskibelig, behændig.

Nátré, *n. nauffus, feretrum*, en Ligbaare. Hann lá á nátriám, *in feretro jacuit*, han laa paa en Ligbaare.

Nátt, *f. nox*, Nat; *vid.* nótt.

Nátta (at nátta), *noctem peragere*, overnatte. Náttar (at nátta), *noctescit, noctescere*, det bliver Nat.

Náttar-Þel, *n. conticinium*, Midnat, Tiden mellem Hanegal og Dagbrækningen.

Náttból, *hospitium nocturnum*, Natteherberge, Natteleje.

Náttblindr, *bemeralops*, som ej kan godt see i Mørke.

Náttblinda, *f. bemeralopia*, svagt Syn i Mørke.

Náttdögg, *f. ros*, *roratio nocturna*, Dug, som falder om Natten. Náttdöggvad gras, *gramen roscidum*, bedugget Græs. Náttdaggar vedr, *aura rorifera*, Vejr, hvori Dug plejer at falde.

Náttdrop, *n. gonorrhæa*, Sædflod; *vid.* niórunardrop.

Náttfall, *n. vid.* náttdögg. Nú er náttfall, *rorat*, *rorescit*, nu falder Dug.

Náttfar, *n. iter nocturnum*, Natrejse. Þeir fóru dagfari og náttfari, *non secus noctu*, *qvam interdiu viam perrexerunt*, de rejste baade Dag og Nat. 2) *cursus apparens v. anfractus nocturnus orbium cœlestium*, Himmellegemernes tilsynеladende Løb om Natten.

Náttfari, *m. noctambulo*, en Nattevandrer.

Nátthiela, *f. gelicidium*, Frost, Rimfrost.

Nátthrafn, *m. nycticorax lucifuca*, en Natravn.

Nátthúfa, *f. vitta cubicularis*, en Nathue.

Náttlegr, *nocturnus*, natlig. R.

Náttmál, *n. tritorium*, *qvo sol est in regione japygis*, den Tid om Aftenen, naar Solen er i Nordvest; Kl. 9.

Náttmyrkur, *n. tenebræ nocturnæ*, tykt Mørke, Mulm.

Náttserkr, *m. vestis dormitorii*, en Natskjorte.

Náttset (at náttsetia), *cadaver humanum per noctem seponere in aliqvo loco*, at sætte et Lig om Natten afsides paa et Sted.

Náttskrína, *f. sella familiaris*, et Natskrin.

Náttstadr, *m. locus pernoctandi*, et Sted at blive om Natten. R.

Náttvakinn (vindr), *ventus nocturnus*, *pernox*, Vind, som blæser om Natten.

Náttverdr, *m. cœna*, Aftensmaaltid.

Náttugla, *f. noctua*, Natugle.

Náttúra, *f. natura*, *indoles*, Natur, Egenskab, Sindelag. Þó náttúran sé lamin med lurk leitar hún heim umsídir, *naturam expellas furca, tamen usqve recurrit*, *Naturam furca pellas ex*, hun kommer dog igjen den Heks; uddriver du end Naturen med en Prygl, kommer hun dog stedse tilbage.

Náttúradr (vel), *bona natura præditus*, af et (godt) Naturel, Gemyt.

Náttúrlegr, *naturalis*, naturlig.

Náttúrufar, *n. vid.* náttúra.

Náttúru-lögmál, *n. lex naturalis*, Naturens Lov.

Náttúru-liós, *n. lumen naturæ*, naturlig Skjønsomhed.

Náttúru-ransak, *n. studium physicum*, Naturgrandskning. At æfa þad, *physiculare*, at undersøge Naturen.

Náttúruſpeki, *f. phyſica*, Naturvidenſkab, Naturlære.

Náttúruſpekíngr, *phyſicus*, en Naturgrandſker.

Naud, *f. neceſſitas*, Nød. 2) *latratus canum*, Hundebjæffen. Hann er kominn î naud, *ad incitas redactus eſt*, han er bragt i Knibe. Þar er mikill vetrar naud, *byemes ibi ſæviſſimæ ſunt*, der er ſtræng Vinter.

Nauda (at nauda á), *vebementer urgere*, *inſtare*, trænge haardt paa en.

Naudbegia, *f. arctiſſimæ res*, yderlig Nød.

Naudbegi (at naudbegia), *cogere*, *adigere*, nøde.

Naudga (at naudga), *idem*. At naudga konu, *vim inferre mulieri*, voldtage et Fruentimmer.

Naudgan, *f. coactio*, Tvang.

Naudgunar-eidr, *m. juramentum vi extortum*, Tvangs-Ed, tvungen Ed.

Naudgunarmadr, *n. ſervus*, en Træl.

Naudhiálpari, *m. in adverſis probatus amicus*, en prøvet Ven i Modgang.

Naudhæfi, *n. extremæ neceſſitatis remedium*, den yderſte Nødhjælp.

Naudhæfíngr, *m. monſtrum qvoddam lacuſtre*, etſlags Uhyre i en Indſø.

Naudmágr, *m. qvi affinitatem jungere invitus cogitur*, den ſom nødes til at indgaa Svogerſkab med en. 2) *qvi ſororem vel filiam inviti ducit*, ſom ægter ens Søſter eller Datter imod hans Villie.

Naudſtaddr, *in periculo conſtitutus*, beſtædt i Fare, Nød.

Naudſyn, *f. neceſſitas*, Nødvendighed. 2) *impoſſibilitas moralis v. phyſica*, fyſiſk eller moralſk Nødvendighed; à naud er ſynia. At naudſynialauſu, *ſine neceſſitate*, uden Nødvendighed. Nema naudſyn banni, *ni impoſſibilitas incidat*, uden Nødvendighed forbyder.

Naudſynlega, *neceſſario*, nødvendigen.

Naudſynlegr, *neceſſarius*, nødvendig.

Naudveria, *f. inculpata tutela*, *juſta defenſio*, Nødværge.

Naudugr, *invitus*, nødig.

Nauduglega, *ægre*, *difficulter*, vanſkeligen, med Nød.

Naudúng, *f. coactio*, Tvang.

Naudúngarmadr, *m. alieni*, *non ſui juris*, *ſervus*, en Træl, Livegen.

Naudúngar-koſtr, *m. extorta conditio*, tvungne Vilkaar.

Naudúngar-ſætt, *f. reconciliatio coacta*, aftvunget Forlig.

Naudúngar-úrrædi, *n. pl. actio mixta*, *ſc: et libera et coacta*, en uvillig Handling.

Naudr, *m. vid.* naud. Mig dregr einginn naudr til þeſſ, *non cogor*, *mibi liberum eſt*, jeg tvinges ikke dertil.

Naudþurft, *f. vitæ neceſſitates*, *omnia*, *ſine qvo vivere non poſſumus*, Fornødenhed.

Návera, *f. præſentia*, Nærværelſe.

Náviſt, *f. idem.*

Nauma-ſmídi, *n. tyrocinium*, Uerfarenhed.

Naumíngi, *m. parcus*, ſparſom, paaholden.

Naumlega, *vix*, *ægre*, neppe.

Naumleiki, *m. tenacitas*, Paaholdenhed.

Naumr, *periculosus v. angustus*, farlig, snæver. 2) *parcus*, *tenax*, paaholden, knap. Naumt vidkominn, *in angustiis constitutus*, stæd i Fare. Hann komst sem naumast af, *ægerrime evasit*, han kom derfra med Nød og neppe.

Náúngi, *m. proximus*, *necessarius*, Paarørende, Næste.

Náúngasemi, *f. necessitudo*, Slægtskab.

Náúngasamlegr, *benignus*, velvillig.

Náúngasamlega, *benigne*, *ut proximum necessarium decet*, velvilligen, som det sømmer en Slægtning.

Nausna (at nausna), *olfacere*, at snuse om noget, udspejde noget; *vid.* nióśna.

Naust, *n. statio navalis sub tecto*, et Hus, hvori Skibe staa om Vinteren.

Naut, *n. bos*, *pecus armentitium*, Nød, Hornkvæg. At gæta nauta, *bubulcitare*, at vogte Kvæg.

Nauta-beit, *bucetum*, Græsgang for Hornkvæg; *vid.* hagi.

Nauta-hyrdir, *m. bubulcus*, en Kohyrde.

Nauta-kiöt, *n. bubula*, Oksekjød.

Nauta-kiötsteik, *f. assa bubula*, Oksesteg.

Nauta-madr, *bubulcus*, *bubsequa*, Kohyrde.

Nauta-miólk, *f. lac bubulum*, Komælk.

Nauta-mykia, *f. bubitum*, *bublinum*, Komøg.

Nauta-prik, *n. bucentrum*, en Stok til at drive Hornkvæg med.

Nauta-svipa, *f. taurea*, en Tyrepidsk.

Nautn, *f. esus*, Spisen. 2) *usus*, Nydelse.

Nautna (at nautna), *uti*, *frui*, at nyde.

Nautpeníngr, *m. armentum*, Hornkvæg.

Nauts-ledr, *n. tergum taurinum*, Skind af Hornkvæg.

Nautr, *n. socius*, *particeps*, Staldbroder. 2) *proximus possessor*, en Tings forrige Besidder. Gódr þótti mér nauturinn at hríngnum, *charus mihi fuit*, *qvi annulum dedit*, den var mig kjær, som gav mig Ringen.

Né *v.* nie, *nec*, hverken. Né helldr, *neqve*, ikke heller. Hverki hann né hinn, *nec ille*, *neqve iste*, hverken den eller hin.

Nebbi, *m. rostrum avium*, Fuglenæb.

Nedan, *subter*, neden under; nedenfra.

Nedanfrá, *sursum*, neden fra. Fyri nedan, *infra*, neden for.

Nedanverdr, *inferior*, som er neden for, nederlig. At nedanverdu, *subtus*, neden under.

Nedar, *inferius*, længer nede.

Nedarlega, *inferne*, langt nede.

Nedra, *inferne*, nedenfor.

Nedri, *inferior*, den som er nedenfor, nedre.

Nedribúar, *m. pl. inferi*, de Underjordiske.

Nedst, *infime*, nederst.

Nedstr, *infimus*, den nederste.

Nef, *n. nasus*, Næse. At hlaupa eda stöckva uppá nef sér, *impotenter irasci*, blive ustyrlig vred, at vredes hastig, fare op. Þú sér saur á annara nefi, enn ecki þín siálfs, *lepus tute es*, *et pulpamentum qværis*, du ser

Skjæven i din Broders Øje, men ikke Bjælken i dit eget. At fitia uppá nefid, *nares corrugare*, at trække paa Næsen (slaa Krøller paa Næsen). Nú fýkr í nefid á hönum, *jam irascitur*, nu bliver han vred. Hönum hitnar um nefid v. þrútnar nefid, *alæ narium illi tument* ɔ: *irascitur*, han bliver varm om Næsen (vred). Framanverdt nefid, *orbiculus*, *globulus nasi*, Næsen foran.

Nefbiúgr, *grypus*, *aqvilinus*, krumnæset.

Nefgilldismadr, *cognatus*, en Blodsforvandt, Slægtning; af nefi.

Nefhryggr, *m. dorsum nasi*, Taget paa Næsen.

Nefi, *m. frater; item ramus familiæ*, Broder; ogsaa en Gren af Familien.

Nefia, *f. fæmina nasutula*, et Fruentimmer, der har en stor Næse.

Neflidr, *m. spina nasi*, Led, Bugt paa Næsen.

Nefmikill, *nasutus*, stornæset. R.

Nefmælltr, *per nares loqvens*, som taler igjennem Næsen, snøvler.

Nefnd, *f. nominatio*, Benævnelse. 2) *nomen*, Navn. 3) *prætextus*, *simulatio*, Forevending, Paaskud. At nefndinni gördi hann þad, *simulanter fecit*, han gjorde det paa Skrømt.

Nefndar-menn, *m. pl.* a) *viri honoratiores*, fornemme Folk; b) *assessores judicii nationalis*, *scabini*, Bisiddere ved en Underret, Stokkemænd.

Nefndr, *conscriptus*, udskrevet. 2) *pr. nominatus*, egentl. nævnt.

Nefni, *n. nomen*, *usitatius in compositis*, Navn (brugeligere i de sammensatte Ord); auknefni, öfugnefni, sannnefni &c.

Nefni (at nefna), *nominare*, nævne. 2) *juridice: appellare*, *provocare*, indstævne (juridisk).

Nefníng, *f. nominatio*, Benævnelse.

Nefnilega, *nominatim*, *scilicet*, nemlig.

Nefsneidíngr, *m. cursus directus*, en lige Bane. Hann geck nefsneidíng gégnum tunit, *recta per viretum perrexit*, han gik tvers over Hjemmemarken.

Nefstór, *naso*, *nasutus*, stornæset.

Negg, *f. cor pr. conscientia*, Hjerte, egentlig Samvittighed.

Negla, *f. obturamentum*, *epistomium alvei navis*, en Tap ved Kjølen i en Baad, som, naar Baaden er trukken paa Land, tages ud, for at Vandet kan løbe bort.

Negli (negldi, at negla), *clavis figere*, slaa Søm i, nagle.

Neglíng, *f. compactio*, Sammennaglen.

Negul-tré, *n. caryophyllus*, Nellikétræ.

Nei, *non*, nej.

Neinn, *qvasi* né einn, *nemo*, Ingen; *vulgo*: ecki neinn, *nemo*, *et ea notione vocis* neinn *esset qvidam*, *aliqvis*, efter denne Ordets Bemærkelse skulde neinn betyde nogen.

Neip, *f. intercapedo digitorum*, Mellemrummet imellem Fingrene; *vid.* greip, gneip.

Neiqvædi, *n. negatio*, Nægten, Benægtelse.

Neiqvædi (at neiqvæda), *negare*, nægte.

Neiqvædinn, *difficilis, sæpius negans*, som ofte siger Nej.

Neisa, *f. contumelia*, Skam, Beskjæmmelse. R.

Neisti, *m. scintilla*, Gnist.

Neisulega, *adv. contumeliose, turpiter*, haanlig, til Skamme. R.

Neistaflug, *n. scintillatio*, Gnistren, Funken.

Neita (neitadi, neitti, hefi neitat, at neita), *negare, inficias ire*, nægte, benægte. Hann neitti öllum bodum, *omnes conditiones respuit*, han afslog alle Vilkaar.

Neitan, *f. abnegatio, negatio*, Nægten.

Nem (nam, hefi numit, at nema), *occupare, sartare*, bemægtige sig. 2) *auferre, rapere*, bortføre, borttage. 3) *discere, sapere*, lære, faa Forstand paa, nemme. 4) *exserere se prominere*, rage frem, rage ud over. Nema land, *occupare terram incultam, quæ cedit primo occupanti*, sætte sig i Besiddelse af et udyrket, ubebygget Land, som bliver den første Bemægtigers Ejendom. Nema i burtu, *auferre, rapere*, borttage, bortrøve. Nema bókmentir, *discere literas*, lære boglige Kunster. Nema stadar, *finem facere itineris*, holde stille. Nema vid ský, *in cœlum prominere*, berøre Skyerne, række til Skyerne. Nema rádum, *auctoritatem præripere*, betage en hans Myndighed. Þad mun vidnema, *oberit*, det vil vorde til Hinder. Nam vid dyra-gættin, *postes restitere*, Dørstolpen stod imod. Þad nemr ecki so miklu, *tanti non est æstimandum*, det kan ikke ansees af saa megen Værdi. Frá sér numinn, *sibi non conscius*, ude af sig selv, henrykt.

Nem (nam, at nema), *verbum auxiliare*, Hjælpeord. Hún nam ansa: hvad litst þér? *regessit: qvid tibi videtur?* hun svarede: hvad synes dig?

Nema, *nisi, præterqvam*, uden, undtagen at, med mindre.

Nenni (at nenna), *se applicare, á se impetrare*, gider.

Nenníng, *f. industria, applicatio sui ad aliqvid*, Arbejdsomhed, Flid. At leita sér nenníngar, *tædium otii interrumpere facillimo qvodam opere*, befri sig fra kjedsommelig Ledigang ved et let Arbejde.

Nenníngarlaus, *piger*, lad, doven, som intet gider gjort.

Nenníngarleysi, *n. pigritia, torpor, tædium*, Dovenskab, Ladhed.

Nenninn, *impiger*, ufortrøden, flittig.

Nennir, *m. impiger; actuosus*, virksom, stræbsom. 2) *hippopotamus*, en Flodhest; *hic monstrum qvoddam, fictum, de qvo vulgus habet monstrosas fabulas*, her til Lands har man tænkt sig et Uhyre, hvorom Almuen har gyselige Fabler, en Nøk.

Neppilega, *ægre*, neppe; *qvasi* kneppilega, á knappr.

Nertugr, *pulcer, lepidus*, smuk, artig.

Nes, *n. lingula terræ, in mare se exserens*, et Næs, Odde, en Jordstrimmel, som gaar ud i Havet. Þá var komit á nærsta nes, *ad*

extremum res perducta erat, Tingen var bragt til det yderste.

Neskonúngr, *m. rex promontorii, regulus*, Næssekonge. R.

Nesla, *f. vid.* hnesla.

Nesnam, *n. populatio in promontorio*, Næsnam, Plyndring paa et Forbjerg. R.

Nesti, *n. viaticum*, Rejsekost, Proviant til en Rejse.

Nesta (at nesta), *viaticum subministrare*, skaffe en Proviant til Rejsen.

Nestadr, *viaticus*, forsynet med Proviant til Rejsen.

Net, *n. rete, verriculum, plaga*, Garn, Net. At leggia net, *tendere retia*, sætte Garn. Dráttar net, *everriculum, sagena, tragula*, etslags Garn, man trækker; Dragevod. Stórridit net, *rete rarum, maculis laxis*, et Garn, som har store, aabne Masker. Smáridit net, *rete freqvens, maculis minutis*, et Garn, som har smaa, tætte Masker.

Netflár, *f. pl. asserculi, tollentes retia*, Træstykker, som bindes fast ved Garnet paa den ene Side, for at holde den Side fra Bunden.

Netgiördarmadr, *retiarius*, en som binder Garn.

Netháls, *m. epidromus*, Halsen paa Garnet.

Netia, *f. omentum, reticulum, epiploon*, den Tællehinde, hvori Kreaturenes Indvolde ligge ligesom svøbte.

Netkubbar, *m. pl. trunculi v. lapilli reticulares*, Træstykker, som hænge ved et Garn, eller de Stene, som hænges ved den anden Side, for at holde Garnet ved Bunden.

Netlög, *n. pl. loca marina plagis disponendis apta*, de Steder paa Søen, som ere bekvemme til Garnsætning.

Netstaung, *f. ames*, Fuglestang.

Netverk, *n. clathrum, transenna*, Sprinkelværk, Tralværk.

Nettr, *civilis, lepidus*, artig, net, omgjængelig.

Nettleiki, *m. urbanitas*, Artighed.

Netþinir, *m. tendicula*, Pinde, som Fugle- eller Dyregarn strækkes ud med.

Neyd, *f. vid.* naud. Neyd er einginn kaupmadr, *necessitati cedit commodum*, Nød er ingen Kjøbmand; J Nød maa man ikke se paa Fordel, undslaa sig for Opofrelser.

Neydi (at neyda), *cogere, adigere*, nøde, tvinge.

Neyti, *n. consortium*, Staldbrødre, Følge. 2) *bos*, Hornkvæg, Nød. Arnór Jarla skálld, mætr vid minna neyti, minn drottinn rak flótta, *præclarus meus dominus paucioribus stipatus, comitibus fugientes insecutus est*, min navnkundige ypperlige Drot (Herre) forfulgte de Flygtende, med et mindre Følge; *vid.* förneyti, rádaneyti; *item* úngneyti &c.

Neyti (neytti, hefi neytt, at neyta), *manducare vesci*, æde, spise. 2) *uti*, nyde. Neyta tímans og tækifæris, *tempore et occasione uti*, benytte Tiden og Lejligheden.

Neytslá, *f. vid.* nautn.

Neytslu-grenni, *f. oligotrophia*, den Vane at spise lidet.

Neytslu-grannr, *temperans cibi*, som spiser lidet, smaatærende.

Neytslufrekia, *f. polytrophia*, *polyphagia*, den Vane at spise meget, Graadighed, Slugvorenhed.

Neytslufrekr, *edax*, *polyphagus*, graadig, slugvoren.

Neytinn, *idem.*

Neytr, *idoneus*, *capax*, *utilis*, bekvem, nyttig.

Nía, *f.* (níu á bladi), *enneas in chartis lusoriis*, Nien i Kortspil.

Niálgr, *m. vid.* nálgr.

Niardar-vöttr, *m. spongia*, en Svamp; *quasi chirotheca Niördi*, ligesom Niørds Handske.

Nibba, *f. promontorium*, *monticulus*, en Fjeldspids; *alias* nybba.

Nibbaz (at nibbaz), *de bobus dicitur*, *cornubus se invicem petentibus*, siges om Hornkvæget, naar det stanges.

Nid, *n. interlunium*, *luna intermestris*, første Kvarter i Maanen (naar den ikke sees). Nidmyrkr, *n. nox illunis*, *interlunis* Bælmørke. 2) *infestatio*, *motatio*, en gjentagen Bevægelse oven over noget.

Nid, *n. convitium*, *probrum*; *item libellus famosus*, Forhaanelse; ogsaa Paskvil. 2) *carmen*, *proprosum*, Skamdigt, Nidvise. 3) *diræ*, Forbandelser.

Nida (at nida á), *motando premere*, ved idelig Bevægelse, oven over noget, at trykke derpaa.

Nidarglega, *fæde*, skammeligen, skjændigen.

Nídarglegr, *cum ignominia*, *deficiens*, skammelig, skjændig.

Nídargr, *ignominiose timidus*, fejg, frygtsom som en Nidding.

Nidgiölld, *n. pl. mulcta parricidii*, Bøder for Familiedrab.

Nidiar, *m. pl. posteri*, Efterkommere. 2) *propinqvi*, Slægtninge.

Nídi (níddi, at nída), *convitiis proscindere*, forhaane, skjænde paa; *v. probroso carmine perstringere*, igjennemhegle en med Skamdigt, Nidvise. 3) *vitiare*, *corrumpere*, *fædare*, besmitte, skamfere, behandle ilde. So má nída, sem prýda, *à decore ad dedecus facilis patet via*, man kan lige saa let vansire, som forskjønne en Ting. Nídaz á trú sinni, *religionem deserere*, falde fra sin Religion. Nídaz á einhverium, *ad extrema persequi*, forfølge en til det yderste, begaa Niddingsværk for at hævne sig paa ham.

Níding, *f. fædatio*, skjændig Behandling.

Nídingskapr, *m. parricidium*, *immane et infame flagitium*, Niddingsværk, skjændig Handlemaade.

Nídings-verk, *n. idem.*

Nídingr, *m. parricida*, en skjændig Morder, en Nidding. 2) *fædifragus*, en Troløs. 3) *triparcus*, en Gnier. 4) *infamis*, en Æreløs. Vertu þá hvers manns nídingr, ef þú þorir ecki at beriaz vid mig, *coram omnibus infamis esto*, *si in arenam non audis descendere v. duellum declinas*, enhver skal anse dig

for en Nidding, dersom du undviger en Tre-kamp med mig.

Nidiúngr, *m. descendens*, Efterkommer; *vid.* nidr.

Nidra (at nidra), *honori alicujus, detrahere*, formindske ens Hæder, vanære en.

Nidran, *f. dehonestamentum*, Skam, Vanære.

Nidranarlega, *ignominiose*, forhaanende.

Nidri, *subtus, infra*, nedenfor, nedenunder.

Nídska, *f. tenacitas*, Gnieragtighed, Karrighed.

Nídskálld, *n. poeta probrosus*, en som digter Skamdigte.

Nídskár, *adj. idem.*

Nídskr, *sordide, tenax*, karrig, gnieragtig.

Nídskælldinn, *vid.* nídskár.

Nídsla, *f. vid.* níding.

Nídstaung, *f. hasta, conus, erectus in contumeliam alicujus, atque imprecatorius*, en Stang, oprejst for at forhaane en, og som man troede tillige skulde fremvirke Ulykke for ham.

Nidr, *deorsum*, ned, nedad. Nidr eftir, *idem.*

Nidr, *m. fremor, strepitus*, Bulder, Allarm. *Sic* árnidr, vindnidr.

Nidr, *m. filius*, Søn (Digt.) 2) *propinqvus*, Slægtning. Síaldan bautasteinar standa brautu nær, nema reisi nidr at nid, *rari circa vias cippi visuntur, nisi propinqvo propinqvus erigat*, Sjelden ser man Bøjtastene staa ved Vejen, uden den ene Slægtning opreiser dem til den andens Erindring. *Sic Helgius Hundingicida ad virginem Sigruniam, qvando patrem et fratrem ejus in acie oppresserat*, saaledes talede Helge Hundingsbane til Møen Sigrun, da han i Kamp havde nedlagt hendes Fader og Brødre: Liggia at jördu allra flestir nidiar þínir, at nám ordnir, *plurimi propinqvorum tuorum prostrati jaciunt in terra jam exanimes*, de fleste af dine Slægtninge, ligge nu udstrakte døde paa Jorden.

Nidrbiúgr, *deorsum incurvus, item aduncus*, bøjet nedad.

Nidr-á-bóginn, *deorsum*, nedad. Nidr at, *idem.*

Nidrfrá, *infra*, nedenfor.

Nidr-burdr, *m. esca ferarum v. piscium demersa v. dispersa, qva alliciantur*, en i Søen nedsænket Dynge af Lokkemad for Fisk.

Nidr-dreginn, *detractus*, nedtrukken. 2) *torpidus, viribus cassus*, sløv, kraftløs.

Nidr-drep, *n. diminutio famæ*, Formindskelse af Hæder.

Nidr-fall, *n. defluvium*, Nedfalden, Nedrinden. 2) *cataptosis*, Nedfald, et Fald. Nidr-fall saka, *reconciliatio*, Sagers Forlig.

Nidr-falls-sótt, *f morbus comitialis, epilepsia*, Epilepsi, den faldende Syge.

Nidurgánga, *f. v.* nidrgángr, *m. occasus solis*, Solens Nedgang. 2) *descensus*, Nedgang. 3) *decrementum fortunæ*, Lykkes Formindskelse.

Nidr-hlaup, *n. decursus, decursio*, Nedløben.

Nidr-lútr, *cernuus*, ludende, heldende ned med Hovedet.

Nidrhlutr, *m. fœminale, supparus, cyclas*, et Skjørt, en Nederdel.

Nidurkast, *n. dejectio*, Nedkasten.

Nidurklædi, *n. pl. subligacula, subligaria*, Bukser, Skjørt.

Nidurlag, *n. finis, clausula*, Ende, Slutning. 2) *mactatio*, Nederlag.

Nidurlegg (at nidurleggia), *desistere*, holde op med. 2) *ruminari, meditari*, betænke, overlægge.

Nidurníddr, *in ruinam et rudera redactus*, ilde behandlet, ødelagt i Bund og Grund. Nidurnidd jörd, *prædium ruinosum*, en ruineret Gaard.

Nidurrada (at nidurrada), *ordinare, disponere*, ordne.

Nidurradan, *f. ordinatio, dispositio*, ordentlig Inddeling.

Nidursetníng, *f. idem.* 2) *conclusio*, Periodebygning i en Tale.

Nidursetníngr, *m. alumnus tribuarius*, et Almisselem, hvilket Fattiges Forstanderne bestemme at en Bonde skal underholde i en vis Tid.

Nidurstig (steig v. stieg, at stíga), *descendere*, nedstige.

Nidurstigníng, *f. descensus*, Nedstigen, Nedgang.

Nidurþagga (at nidurþagga), *os obturare*, stoppe Munden paa en, ogsaa: neddysse en Sag.

Nidurþrycki (at nidurþryckia), *supprimere*, nedtrykke.

Nidyrdi, *n. pl. verba contumeliosa*, haanlige Ord, til ens Skam og Skjændsel

Niflheimr, *m. regis inferorum, centrum v. umbilicus terræ*, Underverdenen; Niflheim, de hedenske Nordboers Helvede.

Niflúngr, *m. poet. rex*, en Konge (Digt.) 2) *pirata celebris*, en bekjendt Sørøver.

Nift, *f. nympha; item soror*, en ung Kone, ogsaa Søster. 2) *sponsa*, Fæstemø, Brud. 3) *quævis mulier*, ethvert Fruentimmer.

Nikr, *m. vid.* nennir; *rectius* nykr.

Nióla, *f. nox*, Nat.

Nióli, *m. scapus herbarum, spec. angelicæ*, en Urtestængel, især af Angelika.

Nióri, *m. affectio pedis, ubi talus et tarsus cum metatarso et digitis pedis, in unum globosum os concreti sunt, unde vestigium formatur rotundum*, en Tilstand eller Sygdom i Foden, hvor alle Benene i Fodbladet og Tæerne ere sammenvoksne i et rundt Ben.

Nióra-fótr, *pes ita affectus*, en Fod, som er saaledes beskaffen.

Niórunn, *f. terra*, Jorden.

Niórunnar-drop, *n. pollutio nocturna*, uvilkaarligt Sædflod i Søvne.

Niósn, *f. exploratio, speculatio*, Spejden.

Niósna (at niósna), *speculare, explorare*, spejde, udspejde.

Niósnari, *m. explorator*, en Spejder.

Niósnarmadr, *idem.*

Niósnar-skip, *episcopius, phaselus, navis sculca-*

toria, catascopium, et let Fartøj, bekvemt til at udspejde Fiendens Tilstand.

Niótr, *m. usu fructuarius*, en som har Nytten og Brugen af en Ting.

Niördr, *m. unus deorum gentilium*, En af det gamle Nordens 12 Guder, Njord.

Niörva (at niörva), *vestes pannosas sollicite resarcire*, med Omhyggelighed at lappe paa slidte Klæder. 2) *coarctare*, sammenhæfte, sammenpakke.

Niörva-sund, *n. fretum gaditanum*, Strædet ved Gibraltar.

Nipr, *pulcer*, *compositus*, net, smuk, pen.

Nipurlegr, *idem*.

Nipurlega, *concinne*, net, artigen.

Nirfill, *m. homo parcus*, *minutias quærens*, en Gnier.

Nirfla (at nirfla), *minutim opes corradere*, sammenskrabe sin Formue paa en gnieragtig Maade.

Nírædr, *nonagenarius*, halvfemsindstyveaarig.

Nist, *n. fibula*, et Spænde. Nistin horfdu nidr, *fibulæ pendebant inversæ*, Spænderne vendte nedad.

Nisti, *n. pectorale ex torqve aureo v. argenteo pendens*, et Smykke, som hænger ned om Brystet i en Guld= eller Sølvkjæde.

Nísti (at nísta), *vid.* gnisti.

Nístingr, *m. stridor*, Bragen, Knagen.

Nístings-frost, *intensum gelu*, *qvando omnia rigent et strident*, en overmaade skarp Frost (naar det, som man siger, fryser saa det knager efter).

Nítián, *novemdecim*, Nitten, 19. Nítián ára ölld, *cyclus enneadecaterius*, et Tidsrum af nitten Aar.

Nía, *novem*, ni.

Níundi, *nonus*, niende.

Níudalaþúngi, *dodrans (assis)*, en Værdi af ni Rigsdaler.

Níusinnum, *novies*, nigange.

Níutígir *v.* níutiu, *nonaginta*, halvfemsindstyve.

Níutígir álnir, *dodrans (hundradæ)*, halvfemsindstyve Alen (Jordskylden i Island regnes efter Alen, ikke efter Hartkorn).

Níuvikna, fasta, *f. septuagesima*, Fastetiden om Vinteren i ni Uger før Paaske.

Nóg, *satis*, *abunde*, nok.

Nóglega, *idem*.

Nógleikr, *m. sufficientia*, *abundantia*, Tilstrækkelighed, Rundelighed. R.

Nógsamlega, *idem; ac* nóglega.

Nógt, *vid.* gnógt.

Nógr, *sufficiens*, tilstrækkelig. Meir enn nógr, *abundans copiosus*, overflødig, mer end nok.

Nockru fyrri, *aliqvanto prius*, noget før.

Nockr, *aliqvis*, *qvidam*, nogen.

Nockurnveginn, *aliqvo modo*, paa nogen Maade.

Nockurskonar, *cujusdam generis*, noget Slags. R.

Nón, *n. hora nona diei*, *tertia pomeridiana*, *sensu ecclesiastico*, *at sensu vulgari œconomico*, *tri-*

thorium integrum, proximum à meridie, Klokken 3 om Eftermiddagen.

Nónhelgi, *f. sacrum nonarium præcedaneum vigilia*, Helligaften, som begynder Klokken 3 om Eftermiddagen.

Nói, *m. vasculum*, et lidet Kar.

Nór, *m. lacus fabrorum officinalis*, et Hærdetrug; *vid.* mór.

Nóra (at nóra), *detrahere, derodere*, gnave lidet paa.

Nordan, at nordan, *à septemtrione*, fra Nordkanten. Fyri nordan, *boream versus*, imod Norden, nord paa. Hann er á nordan, *à borea spirat*, det blæser fra Norden.

Nordanátt, *f. tempestas septemtrionalis*, stadig Nordenvind.

Nordanvindr, *m. ventus borealis*, Nordenvind.

Nordarlega, *ad boream*, nordlig, imod Norden; (*adv.*) R.

Nordarlegr, *borealis*, nordlig, i Norden beliggende; (*adj.*) R.

Nord-hvalr, *m. vid.* sléttbakr.

Nordlendínga-fiórdúngr, *quadrans borealis*, Nordlands-Fjerdingen paa Island.

Nordlendingar, *m. pl. borealis quadrantis incolæ*, Indbyggerne paa Nordlandet; *contracte* norlíngar.

Nordr, *n. septentrio, boreas, aparctias*, Nord.

Nordr, *boream versus*, imod Norden. Nordr á bóginn, *idem.*

Nordur-hálfa, *f. Europa*, Europa.

Nordur-hiari, *m. polus arcticus*, Nordpolen.

Nordurland, *n. regio borealis*, Nordlandet.

Nordurlönd, *n. pl. plaga septentrionalis*, Landene imod Norden, Skandinavien, Norden.

Nordurliós, *n. aurora borealis*, Nordlys.

Nordymbraland, *n. Northumbria (pars Angliæ septemtrionalis, Scotiæ proxima)*, Northumberland.

Normandy, *n. Normannia (provincia Galliæ, ad fretum Gallicum)*, Normandiet (en Provinds af Frankrig, nærved Kanalen); *rectius*: Nordmandí.

Normenn, *m. pl. Normanni, boreales*, Normanner; *spec.* Norvegi, især Norges Indvaanere; *rectius* Nordmenn.

Norn, *f. saga, fœmina fatidica*, en Norne, Spaakvinde.

Nornir, *f. pl Parcæ*, Norner, Skjæbnens Gudinder.

Norna-skap, *n. immanitas*, Nornegemyt (Grumhed).

Norna-sköp, *n. pl. fata Parcarum*, Nornernes Bestemmelse af ens Skjæbne.

Norræna, *f. lingua septemtrionalium, sp. Norvegica*, det Nordiske, især det Norske Sprog; *vid.* dönsk túnga.

Norræna, *f. aura borealis frigida*, Nordenvind.

Norrænn, *borealis*, nordlig, nordisk, norsk.

Norskr, *norvegicus*, norsk. R.

Norvegr, *m. Norvegia*, Norge.

Nostra (at nostra), *perpolire*, pynte meget paa.

Noſtr, *n. nimia ſollicitudo munditiei*, alt for ſtor Stræben efter Renlighed, Pertentlighed.

Nót, *f. ſagina grandioris maculæ qva phocæ capiuntur*, et Garn med ſtore Maſker, hvormed man fanger Sælhunde.

Not, *n. pl. uſus, utilitas*, Nytte; *vid.* nyt. Pad vard hönum at gódum notum, *perutile illi fuit*, det blev ham til ſtor Nytte.

Nóta, *f. nota*, Anmærkning, Note; Node. 2) *geſtus*, Nykker, Noder. Petta eru hans nótur, *hi ſunt ejus geſtus, mores*, det er hans Nykker.

Nota-gódr, *magnæ et diuturnæ utilitatis*, ſom medbringer ſtor og langvarig Nytte.

Nóti, *m. ſimilis, æqvalis*, lige, lige med. Eingann veit ég hans nóta, *ejus æqvalem non ſcio*, jeg kjender ikke hans Lige.

Notinvirkr, *utilis agendo*, den, hvis Arbejde medbringer Nytte.

Notka (at notka), *in commodum vertere*, føre ſig til Nytte. Hanns rád notkaz mér ecki, *ejus conſilia mihi non proſunt*, hans Raad nytte mig ikke.

Notſamr, *quæſtuoſus*, indbringende.

Nótt, *f. nox*, Nat. Á nótt, *noctu*, om Natten.

Nóttleyſu-mánadr, *menſis, qvo ſol peragrat ſignum cancri*, en Maaned uden Nat (i Juni, da Solen gjennemvandrer Krebſens Tegn).

Nöf, *f. vid.* nöp *et* nef.

Nögl, *f. ungvis*, en Negl. Nagla-ſkurdr, *reſegmina ungvium*, det ſom ſkjæres af Neglene.

Nöckvi, *m. biremis, ſæpe monoxyla, item linter*, et toradaaret Skib, ogſaa en Kaag, et Knubſkib.

Nöckvi, *m. globus v. bulbus opacus, atqve ſummæ gravitatis*, en mørkagtig meget tung Klump. Pad er nöckva púngt, *maximæ eſt gravitatis*, det er uhyre tungt. Par kaſtadi nöckva i ſkardit á veggnum, og viſſu peir ei fyrr en hrærdiz, pad var Porfinnr, *in fiſſura parietis apparuit opacus quidam bulbus, qui inopinato moveri cæpit, hic erat Thorfinnus*, I Væggens Aabning viſte ſig en mørkagtig Klump, ſom uventet begyndte at røre ſig, det var Torfinn. Sturl. S.

Nölti (at nölta), *tempus otioſum frigidus terere*, tilbringe Tiden ørkesløs og forfruſſen.

Nöldra (at nöldra), *murmurare*, knurre.

Nöldran, *f. murmur*, Murren, Knurren.

Nöldrunarſamr, *murmurabundus*, knarvorren, ſom knurrer meget.

Nöldurſamr, *idem*.

Nöldr, *n. murmur*, Mumlen, Knurren.

Nöp, *f. naſus, inboneſte dicitur*, Næſe (haanligen). 2) *caput*, Hoved. 3) *idem ac* nýpa. Nú hlióp í nöpina á hönum, *excanduit*, nu blev han vred. Pad er komit i nöpina á hönum at hefna ſín, *vindictam meditatur*, han tænker paa at hævne ſig.

Nös, *f. in plur.* naſir, *nares*, Næſe, Næſeborer. R.

Nötra (at nötra), *tremere, frigutire*, ryſte af Kulde. 2) *illidi*, bæve efter at have ſtødt

imod noget. Hvör tönn nötradi i hönum, *omnes illi dentes tremebant*, alle hans Tænder klapprede af Kulde, dansede i Munden paa ham.

Nötr, *n. tremor*, Skjælven, Bæven. 2) *urtica*, Nælde.

Nötrugras, *n. urtica, qvod lacerat cutem*, en Nelde, som brænder Huden.

Nöturlegr, *tremens, miserabilis; item lacer*, rystende, ynkværdig; ogsaa pjaltet.

Nöturlega, *miserabiliter*, ynkværdigen.

Nú, *nunc, jam*, nu. Núna, *idem.* Nústrax, *jam jam, mox*, straks, nu. Núhidfyrsta, *jam primum*, nu først.

Nubbr, *m. trunculus*, en liden Knub.

Nubbslegr, *curtus, crassus et obtusus simul*, kort, tyk og tillige afstumpet, but.

Nudd, *n. tædiosa fricatio*, langsom og langvarig Gniden.

Nudda (at nudda), *freqventer fricare*, gnide tidt paa. 2) *tædioso operi v. rogationi inhærere*, vedblive et kjedsommeligt Arbejde eller Bøn.

Null, *n. nihilum*, et Nul.

Numinn, *edoctus*, lært, som er lært. Numasmídi, *n. tyrocinium*, et Arbejde, man endnu ikke har opnaaet Færdighed i; *vid.* naumasmídi.

Numinn, *exemtus, ablatus*, borttagen. Numinn rádum, *exanctoratus, alieno imperio mancipatus*, som er berøvet sin egen Raadighed, ikke har noget at sige. Numinn viti, *mentis non compos*, afsindig.

Núningr, *m. attritus*, Gniden paa eller imod noget.

Núnings-fleidr, *n. intertrigo*, Saar, som foraarsages ved Hudens Afgnidning.

Nunna, *f. asceta, virgo sacra, nonna*, en Nonne.

Nunni (at nunna), *cantillare*, nynne, synge sagte. 2) *voce murmurante, non articulata respondere*, svare paa noget saa sagte at det neppe kan høres, mumle; *qvasi* nú *regerere.*

Núpr, *m. vid.* gnúpr.

Ný (nere, hefi núit, at núa), *vid.* gný, kný. Núa um nasir, *objicere*, kaste i Næsen, bebrejde. Núa í sundr, *conterere*, gnide i Stykker.

Ný, *n. novilunium*, Nymaane, Nyet. 2) *novamen*, Nyhed. Hann sætir nidum og nýum, *noctes qværit tenebrosas*, han søger de mørke Nætter (Ensomhed). Á ný, *ex novo v. integro*, paa ny. At nýu, *idem.* 3) *iterum*, igjen.

Nýa (at nýa), *renovare, restaurare*, forny.

Nýabrum, *n. flos primus, rei recentis spec. sylvæ*, Førstegrøde, især Skovens første Løv.

Ný-ár, *n. novus annus, calendæ Januarii*, Nyaar.

Nýárs-gáfa, *f. strena, apophoretum*, Nyaarsgave.

Nýbóla, *f. inopinatum qvid (ut varioli sæpissime hic in terra)*, enhver ny uventet Ting, som Børnekopper ofte komme i Island. Þad

er ecki nýbóla, *freqvens est*, det er almindeligt.

Nýborin kú, *vacca fœtum nuper enixa*, en Ko, som nylig har kalvet, nybær Ko.

Nýbreýtni, *f. novitas morum*, Forandring i Sæder.

Nýbæra, *f. vid.* nýborin ku.

Nýbær kú, *idem*.

Nýbælingr, *m. novus colonus, qvi novum excolit prædium*, en Nybygger, som først opdyrker en Gaard.

Nýbæríngr, *m. recens natus*, nyligen født. 2) *recens, adhuc non probatus*, ny, ikke prøvet.

Nýfenni, *n. nix nova, recens*, nylig falden Sne.

Nýfæddr, *recens natus*, nyfødt.

Nýgiftr, *neogamus, nuper nuptus*, nygift. Nýgift kona, *nympha*, nygift Kone.

Nýgörvingar, *m. pl. novellæ*, nylig forfattede Skrifter, nydannede Ord.

Nýklakinn, *recens natus*, nyfødt.

Nýkominn, *novus advena, novitius*, nylig kommen. Nýkomin upp sól, *sol recens ortus*, Solen nylig oprunden.

Nýlenda, *f. arvum, ager arvus*, nylig opdyrket Jord. At taka upp nýlendur, *absare*, optage en Jord til Dyrkning.

Nýlegr, *nuperus*, nylig, ny.

Nýlega, *nuper*, nyligen.

Nýlund *v.* nýlunda, *f. res nova*, Nyhed.

Nýlyndi, *n. idem*.

Nýlýsi, *n. novilunium, lux novilunii*, Nyet, Nymaanens Lys.

Nýmáni, *n. idem*.

Nýmæli, *n. pl. novellæ*, Nyheder.

Nýmæríngr, *m. ob novitatem laudata et cara res v. persona*, en formedelst sin Nyhed kjær Ting eller Person; *à* mæri.

Nýnæmi, *n. novum qvid et freqvens*, noget nyt og usædvanligt. Menn drifu þángat, sem iafnan er vant, þá nockut er til nýnæma, *confluxere istuc homines, ut esse solet, cum novi qvid affertur*, man stimlede derhen som man plejer, naar noget Nyt er paa Færde.

Nýpa, *f. vid.* gnýpa.

Nýplægdr *v.* nýpældr akr, *novalis, vervactum*, nys pløjet, nys gravet Ager.

Nýqveiktr, *nuper incensus*, nylig antændt.

Nýqvæntr, *novus nuptus*, nylig gift, nysgift.

Nýr, *novus*, ny.

Nýra, *f. ren*, Nyre; (*sed rectius neutr. gen.*)

Nyrdra, *ad boream*, imod Nord.

Nyrdri, *septentrioni proprior*, nordre, nordligere.

Nýr-mör, *m. epinephridium*, den Tælle, som ligger om Nyrerne i Kreature, Nyretælle.

Nýrnaverkr, *m. nephritis*, Nyreværk (Sygdom).

Nýrnaveikr, *nephriticus*, nyresyg.

Nýs (at nióſa), *vid.* hnýs.

Nýsprottinn, *novellus*, nylig opvoksen.

Nýstárlegr, *rarus*, sjelden; *à* stari á.

Nyt, *f. nux, avellana*, en Nød; *vid.* hnot. 2) *commodum*, Nytte. 3) *omnis fructus et*

proventus, alle Frugter og Indtægter af en Ting. At færa sér i nyt, *uti, frui*, benytte.

Nyt, *f. lens*, Gnid (i Hovedet).

Nýt (naut, at nióta), *frui*, *emolumentum capere*, have Nytte af, nytte, bruge.

Nýtanlegr, *qvi usui esse potest*, som kan være til Nytte, kan nyttes.

Nýti (nýtti, at nýta), *in usum et commodum suum vertere*, anvende til sin Fordel og Nytte. E'g vil ecki nýta þad, *uti nolo*, jeg vil ikke benytte det.

Nytia (at nytia), *idem*.

Nytiamadr, *homo utilis*, en nyttig Mand.

Nytiar, *f. pl. usus*, *utilitas*, Nytte, Gavn.

Nýtilegr, *utilis*, som kan nyttes.

Nýtinn, *rei familiari intentus*, som ved at benytte ubetydelige Ting, benyttelig.

Nytka (at nytka), *commodum sibi sumere v. fructum rei capere*, høste Nytte, Gavn af noget.

Nytlaus, *inutilis*, unyttig.

Nytsamlegr, *utilis*, nyttig.

Nytsamr, *idem*.

Nytsamlega, *utiliter*, gavnligen, nyttigen.

Nytsemd, *f. utilitas*, Nytte, Gavn.

Nytsemi, *f. idem*.

Nýtr, *utilis*, *idoneus*, duelig, bekvem til noget.

Nyturtir, *f. pl. herbæ œconomicæ*, Husholdningsurter.

Nývelling, *f. recens coctio*, ny Kogning.

Nyvellingarflot, *n. sebum ex recenti coctione adipis*, det man skummer af Fedtet ved en ny Smeltning, Kogning.

Nývirki, *n. recens opus manuum*, nylig forfærdiget Arbejde, udført Daad.

Nýúng, *f. novitas*, Nyhed. Þad nemr nýúngum, *novum et inauditum est*, det er en Nyhed.

Nýúngagiarn, *avidus novitatis*, meget for Nyheder.

Nýúnga-girni, *f. novarum rerum cupiditas*, Nyhedssyge.

Næ (nádi, hefi nád, at ná), *consequi*, *impetrare*, faa, erholde. At ná til sín, *assequi*, faa fat, overkomme. Gatan nádi allt til herbergia, enn þaug nádu samann, *semita ad ædes pertigit, at illæ contiguæ erant*, Stien naaede lige til Husene, men de stødte til hinanden.

Næ (at ná), *verbum auxiliare*, Hjælpeord. Þeir nádu líta, *viderunt*, de saa, fik at se.

Nædi, *n. qvies*, Ro, Rolighed. 2) *receptaculum*, Tilhold, Bolig; *vid.* húsnædi.

Nædíngr, *m. ventus gelidus*, kold gjennemtrængende Vind.

Næfrar, *m. pl. vid.* gnæfrar.

Næfrakolla, *f. volumen corticis arefacti*, en Rulle torrede Næver.

Næfr, *n. cortex betulæ*, *qvo teguntur domus*, Bark af Birketræ, hvormed Huse tækkes.

Næfr, *prominens; item acutus*, *acer*, fremragende; ogsaa: skarp, haard; *vid.* gnæpr.

Næfr, *m. caput tignorum procerum*, Bjelkehovederne i et Hus. Þeir gengu á Þilit, so næfrarnir gengu af timburstockunum, og komuz so út, *parietem ligneum aggressi sunt, tanto robore, ut capitibus tignorum amolitis, exitus illis pateret*, De brød paa Trævæggen med saadan Styrke, at Hovederne paa Tømmerstokkene gik af, og paa den Maade banede de sig en Udgang.

Næfurlega, *vid.* naumlega.

Nægd, *f. copia rerum, affluentia*, Overflødighed.

Nægi (at nægia), *sufficere*, være tilstrækkelig. Þad nægir, *sufficit*, det er nok.

Nægiz (at nægiaz med), *conqviescere, contentus esse*, være fornøjet med.

Nægilega, *sufficienter, satis*, nok, tilstrækkelig.

Nægilegr, *sufficiens*, tilstrækkelig.

Nægta (at nægta), *qvod sufficit dare*, give tilstrækkeligen.

Nægtir, *f. pl. abundantia*, Overflødighed.

Nægr, *vid.* nógr.

Næli (at næla), *acu leviter suere*, sy løseligen med en Naal. 2) *lucrum minutim facere*, tilvinde sig liden Fordel.

Næli, *n. acus sine foramine*, en Naal uden Øje.

Næmr, *capax; item ingeniosus*, skarpsindig. 2) *docilis*, nem. 3) *penetrans; item acutus*, gjennemtrængende, skarp; *vid.* næfr. Næm sótt, *morbus contagiosus, inficiens*, smitsom Sygdom. Oddnæmr hnífr, *culter acuto cuspide*, Kniv med en skarp Spidse. Næmr á bók, *docilis, capax eruditionis*, som har godt Nemme. Netnæmirfiskar, *pisces, qvi retibus capiuntur*, Fiske, som fanges i Garn.

Næmi, *n. ingenium, capacitas memoriæ*, Nemme. 2) *ars*, Kunst. Hann var lærdr á Þad næmi, *eam artem edoctus erat*, han var oplært i den Kunst.

Næpa, *f. aura frigida*, kold Luft. 2) *napus, rapa*, Hvidroe. Næpureitr, *m. napina*, Roebed, Bed, hvori Roer saaes.

Næpiz (at næpaz), *auræ frigidæ se exponere*, udsætte sig for den kolde Luft.

Næpnablöd, *n. pl. rapacia*, Roeblade.

Næpnagardr, *m. rapina*, Roehave.

Næpnafræ, *n. rapacium semen*, Roefrø.

Nær? *qvando?* naar? Hve nær? hvad nær? *idem.*

Nær, *cum, qvum, adv. temporis*, da (Tids Adverb.)

Nær, nærstr, *proprior, proximus*, nærmere, nærmest. Nær Því, nærsta Þvi, *fere*, næsten. Þeim lá nær óhöppum, *vix a maleficiis temperabant*, de havde nær begaaet Misgjerninger, gjort en Ulykke.

Nærbuxur, *f. pl. subligaria*, Underbukser.

Nærfelldr, *similis*, lig, lignende. Nærfellt, *fere*, næsten.

Nærföt, *n. pl. semicinctium, vestes interiores*, Underklæder. Undir herklædum, *vestes subarmales*, Underklæder under Vaaben.

Nærfærinn, *sagax*, klog, som kan se noget længe forud. 2) *dexter*, behændig.

Nærgaungull, *adhærens*, *familiaris*, som gaar haardt paa, paarørende.

Nærgætinn, *perspicax*, *sagax*, som nøjagtig heldig gjetter eller forudser noget.

Nærgætni, *f. perspicacia*, den Evne at kunde nøjagtig forudse noget.

Nærgætr *v.* nærgetr, *sagax*, klog, forudseende.

Nærhæfis, *circiter*, omtrent; â hóf.

Næri (at næra), *fovere*, *recreare*, nære, vederkvæge. 2) *nutrire*, underholde.

Næríng, *f. recreatio*, Vederkvægelse. 2) *alimentum*, Føde, Næring, Underhold.

Nærklædi, *n. pl. vestes interiores*, Underklæder.

Nærkona, *f. obstetrix*, Jordemoder. Náveiu-kona, *idem*.

Nærleppr, *m. stragulum eqvorum*, Hestedækken. (N. O.)

Nærdýna, *f. idem*.

Nærpils, *n. subligaculum muliebre fæminale interius*, Underskjørt.

Nærri, nærr, nærst, *prope*, *propius*, *proxime*, nær, nærmere, nærmest. Hann tók þad nærri sér, *omnes vires intendebat*, han anstrængede derved alle Kræfter. Nærri því, *fere*, næsten. Þar hafdi stórnær, *ferme*, *tantum non erat*, der havde ganske nær. Nærst, *proximo tempore*, paa den nærmeste Tid. Nærst um, *idem*.

Nærsta, *admodum*, *valde*, heftigen, storligen, 2) *immediate*, umiddelbar.

Nærsta, *f. tempus imperfectum*, en Tid, som neppe er forbi. Hann kom híngat á nærstunni, *nuperrimo tempore huc venit*, han ankom hertil for et Øjeblik siden.

Nærsta-brædra, *o. consobrini*, Sødskendebørn.

Nærsta-brædri, *m. consobrinus*, Sødskendebarn, Fætter.

Nærstaddr, *præsens*, nærværende.

Nærsýnn, *myops*, nærsynet, kortsynet. 2) *tenax*, *parcus*, paaholden, karrig.

Nærsýni, *f. myopia*, den Egenskab at være nærsynet. 2) *tenacitas*, Paaholdenhed, Karrighed.

Nætíngr, *m. qvantum ægre sufficit*, hverken Mangel eller Overflodighed af en Ting, Middelmaadighed. Nætíngs-fiski, *f. piscatura mediocris*, middelmaadigt Fiskeri.

Næturdraugar, *m. pl. lemures*, Gjengangere, Natte-Spøgelser.

Nætur-elldíng, *f. diluculum*, Daggry.

Nætur-gagn, *n. lasanum*, *matula*, en Natpotte.

Næturgali, *m. philomela*, *luscinia*, Nattergal.

Næturhvíld, *f. reqvies nocturna*, Nattehvile, Natteró.

Nætur-sakir, *per noctem*, om Natten; *propr. pro nocte*, *sc. vigilia v. nocte sacra*, egentl. for Nattens Skyld.

Natursllitta, *f. pellacia nocturna*, natlig Bolen.

Nætur-vakt, *f. vigilia*, *excubiæ*, Nattevagt.

Nætur-vaka, *f. lucubratio*, Aftensæde, det at sidde ved Lys om Vinteraftner. 2) *agrypnia nocturna*, Søvnløshed om Natten.

O.

Ó, *litera præfixa plurimis dictionibus, vim habet negandi et sensum invertendi, item interdum in malam partem trahendi; pro tali O ab initio, veteres scripsere* U, *qvem modum dani servant et qvidem aptius*, et Bogstav, som sættes fortil mange Ord, benægter, giver omvendt Bemærkelse, undertiden ogsaa forværrer Betydningen. Istedet for dette Bogstav O, skreve de Gamle ofte U, som endnu er brugeligt i Danmark, og det med Føje.

Ó!, *interjectio exclamantis, nostratibus nunqvam in usu erat, anteqvam libris Danorum vertendis operam navavere*, O! et Udraabsord, som aldrig var i Brug hos Islænderne, førend de begyndte at oversætte Danske Bøger.

Óaflátsamr, *contumax v. pertinax*, haardnakket, halsstarrig, egensindig.

Óaflátsemi, *f. pertinacia*, Halsstarrighed.

Óaflátanlega, *indesinenter, perpetuo*, uafladelig.

Óaflátanlegr, *perpetuus*, uafladelig.

Óafsakanlegr, *inexcusabilis*, uundskyldelig.

Óágéngilegr, *inconcussus, fortis*, tapper, som man Intet kan udrette imod ved et Anfald. 2) *confertus, inpenetrabilis*, uigjennemtrængelig.

Óágiarn, *contentus*, ikke gjerrig.

Óáleitinn, *qvietus, pacificus*, fredelig, rolig.

Óálitlegr, *deformis*, uanselig, hæslig.

Óalldarmadr, *neqvam, dedecus sui seculi*, et Skarn, sin Tidsalders Skjændsel.

Óalldarflockr, *m. perdidissimorum hominum colluvies*, Skarns-Folk, ulykkebringende Parti, Bande.

Óáqvedinn, *indefinitus, indeterminatus*, ubestemt.

Óár, *n. annonæ difficultas*, Uaar, haarde Aar.

Óáran, *idem*.

Óárennilegr, *qvem aggredi nefas v. periculum*, som der er Fare ved at angribe, uangribelig, ubestormelig.

Óargr, *impavidus*, uforfærdet. Dýrit óarga, *leo, animal timere nescium*, det Dyr som ikke kjender Frygt, Løven.

Óárlegr, *macer*, mager. Hann gördi þá óárlegann, *macrescere tum cœpit*, han begyndte da at blive mager.

Óásiálegr, *deformis*, uanselig, hæslig.

Óásælinn, *æqvus, alieni non appetens*, billig, som ikke angriber andres Rettigheder, uegennyttig.

Óáta, *f. res non vesca*, Ting, som ikke kan spises.

Óátalinn, *inaccusatus*, uanklaget, upaatalt.

Óátekinn, *integer, cui nihil detractum*, hel, ubeskaaret.

Óatfinnanlegr, *irreprehensibilis*, ulastelig.

Óatgætinn, *negligens*, forsømmelig, upaapassende.

Óatgætni, *f. incuria*, Uagtpaagivenhed.

Óatgætsla, *f. idem*.

Óatgreinanlegr, *individuus*, udelelig. 2) *inseparabilis*, uadskillelig.

Óatgreinanlega, *inseparabiliter*, uadskilleligen.

Óathlæinn, *agelastus*, som ikke ler meget.

Óatspurdr, *inconsultus*, uadspurgt. Hann gördi þad, Kóngi óatspurt, *id fecit Rege inconsulto*, han gjorde det uden Kongens Vidende.

Óbágr, *facilis*, *officiosus*, tjenstfærdig, tjenstvillig.

Óbarinn, *immunis a plagis*, uprygglet. Óbarinn fiskr, *piscis induratus*; *non subactus v. contusus malleo*, haard Fisk, som ikke er banket.

Obbalegr, *nimius*, *horrendus*, forfærdelig, gyselig.

Obbar (at obba), *abominari*, *adversari*, afsky.

Óbedinn, *non rogatus*, uanmodet.

Óbeygianlegr, *inflexibilis*, ubøjelig.

Óbeit, *f. fastidium*, Væmmelse. E'g hefi óbeit á þvi, *fastidio*, jeg har Modbydelighed for det.

Óberandi, *ingestabilis*, som ikke kan bæres. 2) *intolerabilis*, utaalelig.

Óberiur, *f. pl. prata neglecta absciuns*, Marke, som sjelden slaaes.

Óbisgadr, *illæsus*, uskadt.

Óbiermi, *n. fucus*, Sminke; *à* biormi.

Óbifanlegr, *immobilis*, ubevægelig.

Óbifr, *m. fastidium*, *horror*, Afsky, Væmmelse. At hafa óbifr á, *detestari*, *horrere*, afsky.

Óbilandi, *infractus*, *validus*, stærk, som ikke kan brækkes; *à* bila.

Óbilugr, *idem*.

Óbilgiarn, *petulans*, *procax*, fræk, næsviis, overgiven; *pr. impatiens moræ*, utaalmodig i at bie; *à* bil *v.* bila.

Óbyrsæll, *infelix venti*, den som er uheldig i at faa god Vind.

Óblandadr, *merus*, ublandet.

Obláta, *f. pastillum*, *oblata*, *hostia*, Ablat. Helgud obláta, *panis consecratus*, det indviede Brød i Nadveren.

Oblátueskia, *f. artophorion*, Ablatæske.

Óblaudr, *non pavidus*, *timoris expers*, *strenuus*, ikke fej, tapper, kjæk. R.

Óblida, *f. offensa*, *ira*, Vrede, Fortørnelse.

Óblidr, *austerus*, *immitis*, haard, grum.

Óbliúgr, *inverecundus*, *impudicus*, ublu, uforskammet.

Óbodinn, *injussus*, *non invitatus*, uindbuden, ubefalet.

Óboginn, *rectus*, *directus*, lige, uden Bøjning.

Óborin, *non susceptus*, *non tritus*, uavlet, ufødt; uslidt; *dicitur de infantibus non susceptis et vestibus non tritis*; *item pecudibus non signatis*, siges om Børn, som ikke ere avlede, Klæder, som man ikke har gaaet med, og Kreature, som ikke ere mærkede. Óborin kú *v.* á, *vacca v. ovis*, *non enixa*, (en Ko eller Faar), som ikke har født.

Óbótamadr, *pœnam corporis promeritus*, Ubodemand, hvis Forbrydelser ikke kunne afsones med Bøder.

Óbótamál, *n. crimen ære non expiabile*, Ubodemaal, som ej kan affones med Bøder.

Óbrádr, *tardus, lentus*, langsom, doven. Óbrátt vard hönum til svars, *tarde respondit*, han svarede langsomt.

Óbrádlega, *tarde*, langsomt.

Óbragd, *n. aspectus v. color deformis*, hæslig Farve (især Ansigtsfarve).

Óbrákadr, *infractus*, ubrækket; *vid.* bráka.

Óbreittr, *vulgaris*, almindelig, uforandret.

Óbriáladr, *inviolatus, incorruptus*, ufordærvet, uforandret, uforvansket.

Óbrigdull, *constans, firmus*, standhaftig, paalidelig.

Óbrigdanlegr, *infallibilis*, uforanderlig, ubrødelig.

Óbrotinn, *illæsus, non fractus*, uskadt, ubrudt.

Óbrúkanlegr, *inusitatus, obsoletus*, ubrugelig, forældet.

Óbúinn, óvidbúinn, *imparatus*, uberedt, ikke belavet paa.

Óbundinn, *solutus*, løs, ledig.

Óburdugr, *gibbus, gibba cervice*, krogrygget, især: den, som ikke har god Anstand.

Óbygd, *f. deserta, solitudo, tesqva*, øde Egne, Heder.

Óbýgdr, *incultus*, ubebygget.

Óbyggiandi, *inhabitabilis*, ubeboelig.

Óbyggiligr, *idem.* R.

Óbýll, *intractabilis*, utæmmelig, ustyrlig; *à* byli.

Óbyria, *f. mulier sterilis*, et ufrugtbart Fruentimmer; *à* bur.

Óbyriuskapr, *m. sterilitas*, Ufrugtsommelighed, Ufrugtbarhed.

Óbytnandi, *immensæ profunditatis*, hvori man ingen Bund kan naa, bundløs.

Óbæn, *f. exsecratio*, Forbandelse; *sæpius plur.* óbænir, *diræ*, onde Ønsker. R.

Óbær, *vid.* óberandi.

Óbærilegr, *intolerabilis*, utaalelig.

Óbærilega, *intolerabiliter*, utaaleligen.

Óbætanlegr, *irreparabilis*, som ikke kan erstattes, ubodelig.

Óbættr, *non conpensatus*, ubetalt, uerstattet, ubødet.

Óda, *f. avia magna*, Oldemoder.

Ódád, *f. nefas, piaculum*, Udaad.

Ódádamadr, *nefarius*, den, som begaar Udaad, Skurk.

Ódáda-verk, *n. nefarium, facinus*, Udaad, Skurkestykke.

Ódagot, *n. inqvietudo*, Urolighed; *à* gýt.

Ódáinsakr, *m. ager v. locus immortalitatis, campi elysii*, Udødelighedens Egne, de elyseiske Marker.

Ódal, *n. allodium, prædium hæreditarium*, Odel, Arvejord. 2) *res derelicta*, forladt Gods. At leggia fyrir ódal, *derelinqvere, ut talis res cedat proximo occupanti*; saaledes forlade en Ting, at den skal vorde første Bemægtigers Ejendom.

Ódal, *n. natura vegeta, actuosa*, rask, virk-

som Natur. Ódalsbarn, *puer vegetus, inventiosus*, opfindsom, rask Dreng.

Ódalsjörd, *prædium hæreditarium*, Odelsjord.

Ódalborinn, *natus ad hæredium avitum, sc. recta linea a primo occupante*, odelsbaaren, til en Gaard, i lige nedstigende Linie fra dens første Besidder.

Ódalsmadr, *dominus allodialis*. Jorddrot; *stricte primus occupans*, den, som først besidder en Gaard, og erhverver Odeléret derpaa.

Ódámlegr, *fætidus*, skiden, urenfærdig.

Ódámr, *m. fætor* Stank, Urenfærdighed, Urenlighed. 2) *homo sordidus*, en som er urenfærdig, urenlig.

Ódamælgi, *f. præcipitantia lingvæ*, Snaksomhed.

Ódaudleiki, *m. immortalitas*, Udødelighed.

Ódaudlegr, *immortalis*, udødelig.

Ódaun, *m. odor fœdus, fætor*, slem Lugt, Stank. R.

Odda (at odda), *vid.* yddi.

Oddafylking, *f. cuneus*, Slagtorden, opstillet i Form af en Kile; *vid.* svínfylking.

Oddamadr, *m. compromissor*, Opmand.

Oddamannsdómr, *m. laudum*, Voldgiftsmænds Dom.

Oddhyld, *f. ventriculus passerum*, Spurvemave.

Oddi, *m. lingula terræ*, en Odde, Landtunge.

Oddviti, *m. primipilus*, den som gaar foran en Flok, Anfører.

Oddr, *m. cuspis, mucro*, en Od, Spidse. 2) *telum*, en Pil.

Ódeigr, *intrepidus, audax*, uforfærdet, dristig.

Ódfluga, *præcipitans, volantis instar*, som kommer hovedkulds, i flyvende Fart.

Ódfluga, *præcipitanter*, hovedkulds.

Ódiarfr, *timidus, trepidus*, forsagt, forfærdet.

Ódili, *m. anchora lateralis*, Sideanker.

Ódins-hani, *m. tringa minima, inquieta lacustris et natans*, en Fugls Navn; *vid.* skrifari.

Ódlega, *præcipitanter*, hovedkulds.

Ódlegr, *inpatiens moræ*, som ikke taaler Ophold.

Ódöfnun, *f. cachexia, atrophia*, Mangel af godt Huld, Vantrivelse (især om spæde Børn).

Ódráttr, *m. piscis monstrosus, fune e mari extractus*, et Sø-Uhyre, som fanges ved en Snor. 2) *metaph. homo sordidæ vitæ*, figurlig: en Mand af slet Levemaade.

Ódreckr, *non potabilis*, som ikke kan drikkes, udrikkelig.

Ódreckandi, *idem.*

Ódréngskapr, *m. ignavia*, Dovenskab, Dorskhed. 2) *vitium, neqvitia*, Lyde, Fejl, slet Opførsel.

Ódréngr, *m. neqvam*, et Skarns Menneske, Drog.

Ódrési, *n. mala et sordida mulier*, et slet, urenfærdigt Fruentimmer.; *à* drós.

Ódriúgr, *fluxus, qvi cito consumitur*, som hastig fortæres, udrøj.

Ódruckinn, *sobrius*, ædru.

Ódrýgindi, *n. pl. mala administratio rei fami-*

liaris, slet Husholdning; egentl. at Levnetsmidlerne fortæres hastig.

Óduganlegr, *ineptus*, *inhabilis*, uduelig.

Óduglegr, *idem.*

Óduglega, *inepte*, *infirme*, uduesigen.

Ódugnadr, *imbecillitas*, *inhabilitas*, Uduelighed. 2) *impotentia*, *anaphroditia*, Uduelighed til Ægtestandspligtens Udøvelse.

Ódulinn, *manifestus*, aabenbar.

Ódulr, *liberalioris lingvæ*, frittalende.

Ódum, *crebro*, *iterum atqve iterum*, tidt, atter og atter.

Ódr, *m. oda*, *poëma*, Ode, Digt.

Ódr, *m. ingenium v. sensus*, Sands. Þad er ærs manns ódr, *insanum opus est*, det er en Rasendes Arbejde, gal Mands Værk. Ódsandvana, *anima sensitiva privatus*, død, afsjælet.

Ódr, *mente captus*, affindig, rasende. 2) *vehemens*, *multum præcipitans*, meget heftig.

Ódygd, *f. vitium*, *delictum*, Last, Udyd.

Ódyggleikr, *m. infidelitas*, *improbitas*, Utroskab. R.

Ódyggr, *infidus*, utro.

Ódýr, *vilis*, *non pretiosus*, for let Kjøb, let.

Ódæda, *f. maleficium*, Udaad; *vid.* dád.

Ódædi, *n. maleficium*, skammelig Gjerning.

Ódæll, *petulans*, *procax*, *non tolerandus in vicinia*, fræk, overgiven, utaalelig i Naboskab.

Ódællegr, *idem.*

Ódællega, *inqviete*, overgivent, uroligen.

Ódæmi, *n. malum et tragicum exemplum*, sjeldent sørgeligt Exempel.

Óedla, *ignobilis*, *obscuro loco natus*, uadelig, af lav Herkomst.

Óefandi, *indubitabilis*, upaatvivlelig, ubetvivlet.

Óefadr, *certus*, *indubius*, vis, utvivlsom. Þad er óefad, *procul dubio est*, det er udenfor al Tvivl, er aldrig betvivlet.

Óefni, *n. angustia*, *difficultas*, Vanskelighed, Knibe. 2) *crimen malum*, Forbrydelse.

Óefnilegr, *parvæ spei*, hvoraf man ikke kan vente meget, som ikke giver god Forhaabning, som lover lidet.

Óeginlegr, *improprius*, uegentlig.

Óeining, *f. dissidium*, Uenighed.

Óeinurd, *f. timiditas*, *pusillanimitas*, Frygtsomhed, Undseelse.

Óendanlegr, *infinitus*, *perennis*, uendelig, evig.

Óeydanlegr, *inexhaustus*, ufortærlig.

Óeyddr, *inconsumtus*, ufortæret.

Óeyra, *f. inqvietudo*, Urolighed, den Tilstand ingensteds at kunne være rolig.

Óeyrd, *f. idem.*

Óeyrdarmadr, *inqvietus homo*, en urolig Person.

Óeyrumadr, *idem.*

Óeyrinn, *idem; sed adject.*

Óeyrindi, *n malum consilium v. negotium*, slet Beskjæftigelse, Forretning. 2) *vita peccaminosa*, syndigt Levnet. Alldrei hvarf hún aftr til sama óeyrindis, *ad vitam istam peccaminosam nunqvam rediit* ɔ: *ad incestum*,

hun begyndte aldrig igjen paa det samme syndige Levnet ɔ: Blodskam.

Of, *ob*, *per*, *super*, om, for.

Of, *nimis*, *nimium v. permultum*, for meget, for stort. Of fiár, *amplæ divitiæ*, stor Rigdom.

Ófá, *f. defectus boni coloris*, Mangel af frisk Ansigtsfarve. 2) *langvor*, Afmagt, Afmægtighed. Nú sé ég á Þér einhveria ófá, *video te jam deficientem et achroum*, nu ser jeg at du er upasselig, bleg, syg.

Ófága, *f. mucor*, *rubigo et tales sordes*, Skimmel, Rust.

Ófagna (at ófagna), *tristari*, bedrøves, sørge over. Ófagna eigu vér ófagnadi ydrum, *dolere debemus calamitatem vestram*, vi bør sørge over ederes Ulykke.

Ófagnadr, *m. monstrum horrendum*, et gyseligt Uhyre. 2) *tristitia*, Sorg, Bedrøvelse. 3) *ingens infortunium*, stor Ulykke.

Ófágulegr, *immundus*, uren. 2) *mucosus*, skimlet.

Ófágulega, *indecore*, hæsligen, uanstændigen.

Ófagr, *turpis*, hæslig, grim.

Ófall, *n. fluctus decumanus*, en meget stor Bølge. 2) *infortunium*, Ulykke.

Ófallinn, *indecens*, usømmelig, uanstændig. Þad er ófallit, *non decet*, det sømmer ikke.

Ófallvaltr, *constans*, *firmus*, fast, standhaftig.

Ófalskr, *candidus*, redelig, retskaffen.

Ófalr, *carus*, dyr. 2) *non venalis*, som ikke er til Salg, ikke fal.

Ofan, *deorsum*, nedad, nedefter. Ofaneftir, *idem*.

Ofaná, *super*, *supra*, ovenpaa. Ofantil, *idem*.

Ofanfrá, *e loco superiori*, *deorsum*, ovenfra. Ofan af, *de*, ned af.

Ofanfyrir, *infra*, nedaf. Ofanyfir, *superne*, ovenfor.

Ófanfall, *n. imber freqvens*, heftig Regn.

Ofanfialls, *in jugo montis*, oppe paa Fjeldet.

Ofan-fióar, *in superficie maris*, paa Søens Overflade.

Ofan-jardar, *inter vivos*, *super terra*, ovenpaa Jorden, Levende.

Ofanverdr, *superne*, oventil, opvendende *adject.* Ofanverd bygd, *habitatio hominum ad montes*, den Del af et Bøjgdelag, som grændser til Fjælds. Ofanverdt ár, *annus affectus*, den sidste Del af Aaret. Ofanverd æfi, *ætas*, *provectior*, *senectus*, Alderdom.

Ofar, *superius*, højere oppe.

Ófari, *m. hallucinans*, den, som snakker noget tosset.

Ófarir, *f. pl. malus successus*, slet Fremgang, Uheld. 2) *iter infelix*, uheldig Rejse.

Ófarnadr, *m. idem.* Ófarnan, *f. idem.*

Ofát, *n. commissatio*, Fraadseri.

Ofátsmadr, *comedo*, en Fraadser. At lifa i ofáti, *comessari*, fraadse, leve i Fraadseri.

Ofbelldi, *n. violentia*, Voldsomhed.

Ofbod, *n. horror*, Skræk, Gysen.

Ofbodslegr, *horrendus*, skrækkelig, gyselig.

Ofbýd (ofbaud, at ofbióda), *supra modum*

aliqvem gravare, besvære en over hans Kræfter. Öllum má ofbióda, *etiam fortissimi deficere possunt*, endog de stærkeste kan man gjøre trætte. Mér ofbýdr, *horreo*, det gyser i mig.

Ofdan, *n. præsumtio*, Formodning. 2) *homo nimius*, et uregjerligt Menneske.

Ofdirfd, *f. temeritas*, *nimia confidentia*, Dumdristighed.

Ofdirska, *f. idem.*

Ofdryckia, *f. ebrietas*, Drukkenskab.

Ofdryckiumadr, *ebriosus*, en Drukkenbolt.

Ofdyri, *n. hyperthyris*, det øverste Dørtræ.

Ófedradr, *cui pater latet*, den, hvis Fader er uvis. Ófedrad barn, *vulgo qvæsitus puer*, et Barn, som ingen har vedgaaet at være Fader til.

Ófeigr, *fato evasurus mortem*, den, som efter Skjæbnens Bestemmelse undgaar Livsfare. 2) *vivax*, fyrig.

Ófeilinn, *intrepidus*, *audax*, dristig, ikke undselig.

Ófeiti, *f. macies*, Magerhed.

Óferiandi, *qvem transportare nefas*, den, som man ikke kan transportere ɔ: i en Færge.

Offra (at offra), *sacrificare*, offre.

Offran, *f. immolatio*, Offring.

Offr, *n. sacrificium*, Offer.

Offr-prestr, *sacerdos*, *sacrificus*, Offerpræst.

Offursti, *m. chiliarcha*, Oberst.

Offylli, *f. extantia ventris; item ædema*, en stor fremragende Mave (etslags Sygdom); ogsaa: alt for stor Mæthed.

Ofgylldr, *major qvam*, alt for stor. Hann þykiz ofgylldr at heita son Philippi Kóngs, *multo majus sibi arrogat*, *qvam filius esse Philippi Regis*, han anser sig alt for stor til at kaldes en Søn af Kong Philip.

Ofhled (at ofhlada), *nimis onerare; item ingurgitare*, lade et Skib for meget; ogsaa: forsluge sig.

Ofhledsla, *f. ingurgitatio*, Slugvorenhed. 2) *nimia oneratio*, for stor Ladning.

Ofhyldgan, *f. sarcosis*, for megen Kjødfuldhed.

Ofhyldni, *f. polysarcosis*, *corpulentia*, alt for stor Fyldighed.

Ófidradr, *inplumis*, fjerløs.

Ófimr, *tardus*, *inpromtus*, sendrægtig. 2) *molestus*, *infelix*, uheldig.

Ófimlegr, *idem.*

Ófimlega, *perverse; item ingratiis*, klodsagtigen.

Ófiöt, *n. pl. nefas*, Uret, Ugudelighed. 2) *incitæ; item malum fatum*, Knibe, ond Skjæbne.

Ofláti, *m. magnificus*, højmodig. Ingemundr prestr var ofláti mikill, bædi i skapferdi og annari kurteysi, *Ingemundus sacerdos magnificus erat*, *et animo et omni cœtera urbanitate*, Præsten Ingemund var i en høj Grad højmodig og beleven i Omgang.

Ofláti, *m. hodie thraso*, en Storpraler.

Oflátungr, *m. idem.*

Óflatr, *pingvis*, *torosus*, fed, kjødfuld. Hann fór med óflatann klárinn, *pingvi eqvo usus est* ɔ: *lauta in re fuit*, han reiste derfra med en fed Hest ɔ: han erhvervede sig der en stor Fordel.

Óflekkadr, *immaculatus*, ubesmittet.

Oflendr (vindr), *aberraneus*, Vind, som blæser fra Land.

Ofleyfingr, *m. multilaudus*, en, som gjerne roser; á lof. 2) *nimis*, *supra modum laudatus*, alt for meget rost.

Ófleygr, *involucris*, som ikke kan flyve; á flug.

Óflýandi her, *exercitus numerosissimus et ideo inevitabilis*, en meget talrig Hær, som man derfor ej kan undfly.

Ofsæti, *n. insolentia*, *fastus*, Hovmod, Overmod.

Ofmenni, *n. vir adversario nimius*, den, som viser sig alt for overmodig mod sin Modstander.

Ofmetnadr, *m. superbia*, Overmod, Ærgjerrighed, Hovmod.

Ofmæli, *n. hyperbole*, Overdrivelse i Talen, Hyperbol.

Ofn, *m. fornax*, *caminus*, en Ovn.

Ofnefni, *n. ineptum cognomen*, upassende Tilnavn, Ögenavn.

Ofns-munni, *m. præfurnium*, en Ovns Munding, Ovngab.

Óforgéngilegr, *incorruptibilis*, uforgjængelig.

Óforhugsadr, *incogitatus*, uoverlagt, ubetænksom.

Óforsiáll, *imprudens*, uforsigtig, uforsynlig.

Óforsiálni, *f. imprudentia*, Uforsigtighed, Uforsynlighed.

Óforstand, *n. idem*, Uforsynlighed.

Óforvarandis, *ex improviso*, uforvarendes, uventet (N. O.)

Ófögnudr, *m. vid.* ófagnadr.

Ofra (at öfra v. ofra), *minitari*, *in aera vibrare*, true, svinge i Luften, bære i Vejret. Öfra sverdi, *ferrum minitari manu extensa vibrante*, svinge et Sværd med udstrakt Haand; *alias* Öfrar á, *in lucem venit*, *se prodit*, det viser sig, kommer til Syne.

Ofqvæni, *n. gynarchia in maritum*, Kvinderegjering i Ægteskab.

Ofrád, *n. nimietas consilii v. conatus*, et Raad eller Foretagende, som man ikke er voksen. Þad er þér ofrád, at byria slika hættu, *nimium tibi arrogas*, *tantum periculum subeundo*, det er over dine Kræfter, at underkaste dig saa stor Fare.

Ofrádinn, *præcipitanter conclusus*, ubetænksom besluttet. Öllum þótti þetta ofrádit, *nimium hunc esse conatum omnes judicabant*, alle ansaa dette Foretagende for alt for stort ɔ: uiværksætteligt.

Óframar, *minus*, bagefter, mindre. Alla menn met eg óframar þér, *te unum supra omnes æstimo*, jeg agter ingen saa højt som dig, foretrækker dig for alle, sætter alle under, neden for dig.

Óframmfærinn, *pudibundus*, undselig.

Óframmgiarn, *modestus*, beskeden.
Óframmsýnn, *imprudens*, uforsigtig.
Óframmsýni, *f. imprudentia*, Uforsigtighed.
Óframr, *modestus; item pudibundus*, beskeden, undselig.
Ófredinn, *egelidus*, ikke frossen.
Ofréginn, *non rogatus*, uspurgt, uadspurgt. 2) *non auditus*, uhørt. Þad má ófrégit skilia, *perspicuum est, etiam illis, qvi id nunqvam audierunt*, det er indlysende, endog for dem, som aldrig have hørt det.
Ófrelsi, *n. coactio*, Tvang, Ufrihed, Trældom, Livegenskab.
Ófremd, *f. dedecus*, Skam, Vanære. 2) *pusillanimitas*, Undseelse, Forsagthed.
Ófrélkia, *f. visio tetra, monstrum*, et Uhyre, Gespenst; *vulgo: malus genius, forma humana, sed eadem tetra et torva, solo aspectu perterrens*, i Almindelighed: en ond Aand, i menneskelig Skikkelse, men hæslig, og blot ved at se den forskrækkelig; *vid.* ófýni.
Ófreskr, *genios et spectra non videns* ɔ: *vulgari et naturali tantum visu gaudens sive felinos oculos non habentes viri*, ófreskir menn, *vocantur*, som ikke ser Aander og Spøgelser, ɔ: som blot ser med sit naturlige Syn (ikke har Katteøjne). Þad sáu freskir menn og ófreskir, *id videbant omnes, non tantum felino, sed etiam simplici humano visu præditi*, det saa alle, saavel de, der blot havde naturligt Syn, som ogsaa de, der kunde se Aander (havde Katteøjne); *vid.* fres *et* freskr.

Ófriáls, *aliis mancipatus*, ufri, livegen. 2) *furtivus*, stjaalet.
Ófridhelgr, *proscriptus, cui aqva et igni interdictum*, fredløs, landsforvist.
Ófrídir aurar, *res v. merces inanimatæ*, livløse Ting.
Ófridlega, *minaciter, hostiliter*, truende, fiendtligen.
Ófridlegr, *minax, trux*, truende, ufredelig.
Ófridsamlegr, *idem.*
Ófridr, *m. hostilitas*, Fiendtlighed, Krig, Ufred.
Ófrídr, *deformis*, styg. 2) *inaminatus*, livløs.
Ófridþægianlegr, *inplacabilis*, uforsonlig.
Ófridþagdr, *inplacatus*, uforsonet.
Ofríki, *n. vis, violentia*, Voldsomhed, Vold, Tyranni.
Ofríkismenn, *homines violenti*, Voldsmænd.
Ófrínn, *torvus*, styg, hæslig.
Ófrínlegr, *idem.*
Ofríngi, *m. mendicus*, en Tigger. Landofríngi, *circulator mendicans*, en, som gaar hele Landet om og tigger.
Ófriófr, *sterilis*, ufrugtbar.
Ófriór, *idem.* Ófriófgr, *idem.*
Ófriósamr, *idem.*
Ófriósemi, *f. sterilitas*, Ufrugtbarhed.
Ofrlidiborinn, *numero hostium superatus, victus*, overmandet. R.
Ófródleiki, *m. inertia, ignorantia*, Uvidenhed, Ukyndighed.
Ófródlegr, *iners; imperitus*, uklog, uvidende.
Ófródlega, *inerter, ignoranter*, ukyndigen.

Ófrómr, *malignus*, *improbus*, ondskabsfuld; og-saa: tyvagtig, utro.

Ófrómleiki, *m. improbitas*, Ondskab; Tyvag-tighed.

Ófrosinn, *egelidus*, ikke frossen.

Ofrægd, *f. infamia*, *dedecus*, Skam, Vanære.

Ófrægi (at ófrægia), *diffamare*, gjøre berygtet.

Ófrægr, *infamis*, berygtet, vanæret.

Offi, *m. nimietas*, Sinds Heftighed, Overmod; à of. Ofs, *n. idem*. 2) *æstus animi*, *violentia*, lidenskabelig Opbrusen.

Offa-kæti, *f. effusa lætitia*, overdreven Glæde.

Offa-kládi, *m. psora*, *scabies*, utaalelig Kløen (etslags Sygdom).

Offalegr, *nimius*, lidenskabelig, uregjerlig.

Offamadr, *homo nimius*, *vehemens*, et voldsomt, overmodigt Menneske. 2) *animo affectuoso*, en lidenskabelig, heftig, opfarende Person.

Offiónir, *f. pl. glaucoma*, *præstigiæ*, Gøgleri. 2) *invidia*, Misundelse. At siá offiónum yfir, *invidere alicui*, misunde en noget.

Offókn, *f. persecutio*, Forfølgelse. R.

Offögur, *f. pl. nimia prædicatio*, *exaggeratio*, overdrevne Fortællinger. Ecki má offögum segia af hreysti hans, *fortitudo ejus nunquam nimis laudatur*, hans Tapperhed kan ikke nokſom berømmes, ikke ophøjes for meget.

Offtálmi, *m.* (qvenna), *sparganosis*, en Sygdom hos Fruentimmer, naar Melken løber sammen i deres Bryster.

Offtopafamr, *vehemens*, heftig, voldsom.

Offtopamadr, *m. idem*; *sed substant.*

Offtopi, *m. intemperies animi*, Uregjerlighed, Lidenskabernes Tøjlesløshed.

Offtýri, *n. res nimia*, *imperiosa*, Ting, som ikke kunne regjeres.

Offtæki, *n. violentia moralis*, heftig Lidenskabelighed; à tek.

Offviti, *m. hyperephidrosis*, for stærk Sved.

Offvæsinn, *petulans*, alt for fræk, overgiven.

Offæk, *persequor*, forfølger. R.

Oftak, *n. nisus supra vires*, overdreven Anstrængelse.

Oftekiur, *f. pl. exactiones iniquæ*, ubillig Inddrivelse af Skatter, Udpresselser.

Oftraust, *n. nimia confidentia*, for stor Tillid.

Ofvidri, *n. tempestas vehemens*, *categis*, overmaade stærk Storm.

Ofvit, *n. arrogantia*, *vanæ sapientiæ gloriatio*, Indbildskhed, Brammen af indbildt Viisdom.

Ófullkominn, *imperfectus*, *immaturus*, ufuldkommen.

Ófullkomleiki, *m. imperfectio*, Ufuldkommenhed.

Ófullkomlega, *imperfecte*, paa en ufuldkommen Maade.

Ófullkomlegr, *imperfectus*, ufuldkommen.

Ofur, *idem quod* Of, *nimis*, for meget. 2) *supra*, ovenfor.

Ofurbord, *n. margo navis superne*, den øverste Planke paa et Skib, Ræling. Hann datt fyrir ofurbord, *defecit*, *pessum ivit*, *pr. e*

navi in mare præceps ruit, han gik til Grunde, faldt over Bord; egentlig: han faldt hovedkulds fra Skibet ud i Søen.

Ofurdádugr, *temerarius*, ubetænksom, uforsigtig.

Ofurefli, *n. vis major*, større Styrke, Magt, Overmagt. 2) *supra vires*, over Kræfterne. Þad er ecki Þitt ofurefli, *non est supra vires tuas*, det overstiger ikke dine Kræfter.

Ofurgefinn, *derelictus*, forladt. 2) *perditus*, ødelagt, i Bund og Grund fordærvet.

Ofurhugi, *m. supra modum animosus*, heltemodig, hvis Mod ikke kan knækkes.

Ofurkapp, *n. insolentia, temeritas*, Overmod, Dumdristighed.

Ofurkappsmadr, *vid.* offúmadr.

Ofurlegr, *nimius*, alt for megen.

Ofurlega, *nimium*, alt for meget.

Ofurlidiborinn, *impari v. majori numero oppressus v. impetitus*, undertrykt af en overlegen Magt.

Ofurmegna, *supra vires*, som overgaar Kræfterne. At bera ofurmegna, *viribus præstare*, overmande. At vera borin ofurmegna, *vi superiori succumbere*, blive overmandet.

Ofur-ráda, *violens*, uregjerlig, voldsom. At bera einn ofur-ráda, *vim inferre*, bruge Vold imod en.

Ofursel (at ofurselia), *tradere*, overlevere.

Ofuryrdi, *n. pl. jactantia*, Storpraleri, Bravten, Skryderi.

Ófús, *inpromtus, invitus*, uberedvillig, nødig.

Ófyndi, *n. infelix inventum*, en ulykkelig Opdagelse; *metaph.*: *homo sordidissimus*, figurlig: et skidenfærdigt Menneske.

Ófyndislegr, *sordidus et deformis*, hæslig og skiden.

Ófúsa, *f. indignatio*, Uberedvillighed, Fortrydelse.

Ófúsu-gestr, *m. invisus hospes*, ubehagelig, ukjærkommen Gjæst.

Ófyrilátsamr, *contumax, immorigerus*, stivsindet, halsstarrig, ulydig.

Ófyrileitinn, *violentus, non dextre tentans*, voldsom, heftig, som ikke ser sig for.

Ófyrisyniu, *incaute, neglecta cautela*, uforsigtigen.

Ófýsilegr, *abominabilis*, afskyelig, gyselig.

Ofþurr, *aridus, nimiæ siccitatis*, for tør.

Ófægdr, *immundus, impolitus, de metallis*, uren, upoleret.

Ófær, *inhabilis, impotens*, uduelig. 2) *impervius, invius*, uvejbar, som man ikke kan komme over.

Ófæra, *f. iter impeditum, loca invia*, en ufremkommelig Vej. 2) *nefas*, Ugudelighed, Skarnsstykke. Þad lagdi nær ófæru, *in præceps desiit periculum*, det blev en næsten uovervindelig Fare.

Ófærd, *f. nivibus impervium v. difficile iter*, en, formedelst Sne, næsten ufremkommelig Vej, slet Føre.

Ófæri, *n. impedimentum*, Hindring, Ophold. Skipid var meidt til ófæris nærsta, *navis adeo læsa erat, ut fere inhabilis esset itineri*,

Skibet var saa ilde tilredt, at det var uskikket til at gjøre en Rejse.

Ófærilegr, *ineptus; item miser, macer*, uduelig, elendig, mager. 2) *impervius*, ufremkommelig.

Ofæsi, *n. sudes graviuscula*, en meget svær og tyk Stavre, Stang; *à* ás.

Ofætla (at ofætla), *vid.* ofbýd.

Ofætlan, *f. gravamen supra vires*, Tyngde, som paalægges en over hans Kræfter.

Og, *et, atque*, og; *olim* oc.

Ogso, *etiam*, ogsaa. (N. O. *pro* lika).

Óga (at óga), *abominari*, afskyer, gruer for. Hann ógar vid því, *abominatur*, han gruer derfor, gyser derved.

Ógá, *f. incuria*, Uagtsomhed.

Ógádr, *sibi non conscius, extra mentem*, uden for sig selv.

Ógagn, *n. incommodum, damnum*, Skade, Tab.

Ógángr, *m. tumultus, insolentia*, Allarm, Støj.

Ógát, *n. vid.* ógá.

Ógaungur, *f. pl. loca inaccessa, devia*, utilgjængelige Steder.

Ógéd, *n. tædium*, Kjedsomhed; ogsaa: ublidt Sind, Uselskabelighed. 2) *dissensus*, Uenighed.

Ógédslegr, *inhumanus*, uselskabelig, vranten.

Ógéfinn, *non adhuc datus*, ikke bortgivet. Mey ógéfin heiman, *virgo innupta, adhuc in familia patris*, en ugift Pige, Mø.

Ógégn, *insipiens, stupidus*, taabelig.

Ógérd, *f. irregularitas, mala affectio*, Uregelrethed. 2) *lentor, stupor*, Følesløshed, Sandsesløshed. 3) *malum facinus*, Udaad, ond Gjerning.

Ógérdr, ógördr, *infectus*, ugjort.

Ógérla, *confuse, non liqvide, minus clare*, utydeligen, utlart.

Ógérningr, *m. turpe facinus*, Ugjerning.

Ógérr, *vid.* ógerla.

Ógétst (at ógétast), *displicere*, mishage. Hann lét sér miög ógétaz, *multum sibi displicere dixit*, han sagde, at det mishagede ham meget.

Oggþóga (at oggþóga), *oggannire, jurgiis insectari*, skjelde og smelde paa en; *vid.* agg et þægi.

Ógiftr, *innubus, cælebs*, ugift. Ógiftar meyar, *innuptæ puellæ*, ugifte Piger.

Ógiftusamlega, *infeliciter*, uheldigen.

Ógiftusamlegr, *infelix*, uheldig, ulykkelig.

Ógirtr, *discinctus*, uopkiltet.

Ógladr, *tristis*, sorgfuld, bedrøvet, sørgmodig. 2) *inpolitus*, uppleret. Mér er ógladt, *nauseo*, jeg væmmes, faar ondt.

Ógledi, *f. tristitia*, Sorg, Bedrøvelse.

Ógledst (at óglédiaz), *tristari*, blive bedrøvet.

Ógleyminn, *non obliviosus, inoblitus*, som har en god Hukommelse.

Óglöggr, *incuriosus, stupidus*, uagtpaagiven, taabelig.

Óglýminn, *raro luctans*, som sjelden brydes. 2) *luctandi imperitus*, som er uøvet i Brydekunsten.

Ógn, *f. terror*, Skræk. 2) *ex effectu*, *prælium*, Feldtslag.

Ógna (at ógna), *terrorem injicere*, *interminari*, indjage en Skræk. Hönum ógnar, *pavet*, han forfærdes.

Ógnabilldr, *m forma terribilis*, *terriculamentum*, en forfærdelig Skikkelse, et Skrækkebillede. 2) *spec: ursus rubus genas; vid.* billdr.

Ógnarlega, *terribiliter*, forfærdeligen, skrækkeligen.

Ógnarlegr, *terribilis*, skrækkelig.

Ógnarmál, *n. pl. minæ*, Trusler.

Ógódr, *malus*, ond, slem, ikke god.

Ógrafinn, *insepultus*, ubegravet. 2) *non cœlatus*, ikke udgraveret.

Ógreiddr, *non traditus*, ikke leveret, ubetalt.

Ógreidandi, *inextricabilis*, uopløselig. Ógreidandi flækia, *nodus gordius*, en uopløselig Knude.

Ógreidr, *intricatus*, indviklet, urede.

Ógreidugr, *difficilis*, *inofficiosus*, utjenstfærdig.

Ógreindr, *anonymus*, ubenævnt. 2) *infrunitus*, *fatuus*, dum, taabelig.

Ógreiptr, *non sulcatus*, *sine incisuris*, som er uden Indsnit.

Ógrípanlegr, *incomprehensibilis*, ugribelig.

Ógrópadr, *vid.* ógreiptr.

Ógrundadr, *fundamento carens*, uden Grund. 2) *non satis meditatus*, ikke nok overlagt.

Ógrunsamr, *suspicione vacuus*, uden Mistanke.

Ógrunsamlegr, *idem*.

Ógrunsamlega, *certe*, *sine suspicione*, vist, uden Mistanke.

Ógrynni, *n. immensa copia v. multitudo*, meget stor Overflødighed, eller Mængde.

Ógudlegr, *impius*, ugudelig.

Ógudhræddr, *idem*.

Ógudrækinn, *idem*.

Ógudlega, *impie*, ugudeligen.

Ógunst, *f. offensa*, Ugunst.

Ógurlega, *horride*, gyseligen, grueligen.

Ógurlegr, *horribilis*, *horrendus*, gyselig, skrækkelig.

Ógylldr, *invalidus*, uduelig, ugyldig. Ógylld vara, *merx improba*, uduelige, forfalskede Varer.

Ógylltr, *non inauratus*, som ikke er forgyldt.

Ógæfa, *f. infortunium*, Ulykke, Uheld.

Ógæftir, *f. pl. denegatio occasionis*, den Tilstand, at Lejlighed til noget nægtes en (Mangel paa Lejlighed); *ita piscatores vocant continuas tempestates v æstum maris, piscaturam prohibentes*, saaledes kalde Fiskerne vedvarende Uvejr eller Søens Brusen, som hindrer dem fra at drive Fiskeri.

Ógæfulegr, *infelix*, ulykkelig, uheldig.

Ógæfustund, *f. hora inauspicata*, en uheldig Time.

Ógætilegr, *imprudens*, uklog, uforsigtig.

Ógætilega, *oscitanter v. incuriose*, uforsigtigen, med Skjødesløshed.

Ógætinn, *incuriosus*, skjødesløs.

Óhagr, *fabricandi imperitus*, ubehændig.

Óhagr, *m. incommodum*, Fortræd, Besværlighed.

Óhagqvæmr, *ineptus*, *inhabilis*, ubekvem, ubelejlig.

Óhagnadr, *m. vid.* óhagr.

Óhaglegr, *incommodus*, ubelejlig, besværlig.

Óhaglega, *incommode*; besværligen, til Ulempe.

Óhagnadarlega, *idem.*

Óhalldinordr, *infidus; item fædifragus*, uordholden.

Óhamingia, *f. vid.* ógæfa.

Óhamingiusamr, *infortunatus*, uheldig.

Óhamingiusamlegr, *idem.*

Óhapp, *n. infortunium*, *mala fortuna*, Ulykke, Uheld.

Óhappalaus, *sine magno malo*, som intet stort Uheld træffer.

Óhappalaust, *sine maleficio*, uden Forbrydelse.

Óhappamadr, *vir facinorosus*, et udædisk Menneske.

Óhappaverk, *n. vid.* óhapp.

Óhapplegr, *infaustus*, uheldig.

Óhardr, *imbecillis*, *lenis*, blødagtig, svag.

Óhardnadr, *adhuc immaturus*, *laboris impatiens*, som ikke er kommen til fuldkommen Mandsdom; som ej kan udholde Arbejde.

Óhárgadr, *glaber*, glat, uden Haar. 2) *impubis*, uskjægget.

Óhefladr, *indolatus*, uhøvlet.

Óhegndr, *impunitus*, ustraffet. 2) *non coercitus*, utvungen, uindskrænket. 2) *inseptus*, uindhegnet.

Óheilagr, *profanus*, vanhellig.

Óheilindi, *n. pl. cachexia*, *corruptio*, Sygelighed, Svagelighed, Upasselighed. 2) *dolus*, *astutia*, Svig, Bedrageri.

Óheill, *f. subdolus*, falsk, underfundig. 2) *valetudinarius*, skranten, svagelig.

Óheill, *f. clades*, *infortunium*, Uheld, Skade.

Óheilnæmr, *insalubris*, usund.

Óheil-smídi, *n. astutia*, *fraus*, Falskhed, Underfundighed.

Óheimila (at óheimila), *alicui possessionem et usum fructum interdicere*, forbyde en Besiddelsen og Brugen af en Ting (ikke hjemle en Ting).

Óheimill, *sine justo titulo; item malæ fidei*, uhjemmel, uden retmæssig Adkomst.

Óheimlegr, *mente abalienatus*, menneskefiendsk; ogsaa: styg, hæslig.

Óheimskr, *sapiens*, *cordatus*, klog, vis, egentl. ikke taabelig.

Óhelga (at óhelga), *profanare*, vanhellige.

Óhelgr, *profanus*, vanhellig. 2) *interdictus*, forbuden. Hér er þér óhelg lód öll, *interdictum hic tibi est omni fructu terræ*, her er dig forbudet at oppebære enhver Jordens Frugt.

Óhemi, *n. vastum et informe corpus*, et stort og hæsligt Legeme; *à* hamr.

Óhentugleiki, *m. incommoditas*, Ubekvemmelighed.

Óhentuglega, *inepte*, *incommode*, ubekvemt, ubelejligen.

Óhentugr, *ineptus*, ubekvem.
Óheppinn, *infelix*, uheldig.
Óheppilegr, *mali ominis*, det samme.
Óheppni, *f. infortunium*, Uheld.
Óheýrilegr, *inauditus*, uhørt, som ikke kan høres.
Óhikadr, *audax*, *præsens animo*, dristig, modig. Hann géck óhikad, *audacter perrexit*, han gik med frejdigt Mod, uden at standse.
Óhlífinn, *profusus*, ødsel. 2) *sævus*, *immodestus*, umaadelig, uordentlig; ogsaa: haard.
Óhliód, *n. qviritatus*, *ululatus*, Tuden, Skrigen. 2) *vox horrenda*, en hæslig Stemme.
Óhlutdeilinn, *vid.* afskiftalaus.
Óhlutsamr, *suarum rerum satagens*, den, som ikke bryder sig om andres Ting, men har nok at bestille med sit eget.
Óhlutvandr, *improbus*, *vitæ inordinatæ*, uredelig, ryggesløs.
Óhlutvendni, *f. improbitas*, *pravitas*, Ondskab, Ryggesløshed.
Óhlýdinn, *refractarius*, *obstinax*, ulydig, halsstarrig.
Óhlýdni, *f. inobedientia*, Ulydighed.
Óhnár, *torpidus*, *non strenuus*, umandhaftig, uvirksom, dorsk.
Óhnögglega, *liberaliter*, *abundanter*, rundeligen, overflødigen; *à* hnöggr.
Óhnugginn, *confidens*, *plenus spei*, tillidsfuld.
Óhóf, *n. immodestia*, *luxuria*, Overdaad, Umaadelighed. Tvö eru óhófin, og fordaz heimskr hverugt, *insipiens peccat supra v. infra modum*, *in medio consistit virtus*, der gives tvende Yderligheder (ɔ: for meget og for lidet), og for ingen af dem tager Daaren sig i Agt. Fá eru óhófin laung, *moderata durant*, Middelvejen er den bedste.
Óhóflegr, *immodicus*, umaadelig.
Óhóflega, *immodice*, umaadeligen, overdaadigen.
Óhófs-viti, *m. temeritatis indicium*, Kjendemærke paa Umaadelighed, Overdaad.
Óhokinn, *audax*, *intrepidus*, dristig, uforsagt.
Óhollr, *insalubris*, usund. 2) *subdolus*, underfundig. Óhollt lopt, *aer corruptus*, usund Luft.
Óhöggvinn steinn, *lapis vivus*, *rudis*, utilhuggen Sten.
Óhöndlandi, *intractabilis*, uhandelig, utæmmelig.
Óhrakinn, *bene habitus*, vel ved Magt. 2) *nemini secundus*, den, som ikke staar tilbage for nogen.
Óhraustleiki, *m. infirmitas*, *debilitas*, Svaghed, Afmægtighed.
Óhraustlega, *infirme*, svagt, afmægtigen.
Óhraustr, *debilis*, *infirmus*, *valetudinarius*, svag, afmægtig, sygelig, skranten.
Óhreinn, *impurus*, *immundus*, uren.
Óhreinindi, *n. pl. sordes*, Skarn, Urenlighed.
Óhreinleiki, *m. impuritas*, Urenlighed. 2) *perfidia*, Falskhed.

Óhreinlega, *impure*, urenligen, skident. 2) *fraudulenter*, svigagtigen.

Óhreistradr, *non desqvamatus*, som Skællene ikke er aftaget, uskrællet.

Óhremmenska, *f. pravitas*, Ondskab.

Óhress, *langvidus*, svag, skranten.

Óhreýsti, *f. infirmitas*, Svaghed.

Óhriálegr, *lacer*, *teter*, styg, hæslig, reven, pjaltet. 2) *male habitus*, den, som er slet ved Magt.

Óhrodi, *m. malæ*, *fætidæ qvisqviliæ*, allehaande stinkende Affald, som fejes bort.

Óhræddr, *intrepidus*, uforskrækket.

Óhrærandi, *immobilis*, ubevægelig.

Óhræranlegr, *idem.*

Óhræsi, *n. indecorum qvid*, noget usømmeligt, uanstændigt. 2) *inglorius vir*, en uberømmelig, ringe og ubekjendt Mand; *a* hrós.

Óhugi, *m. sæva indignatio*, stor Fortrydelse, Harme. Þá var óhugi á berserkiunum, *furebant Berserki*, da rasede Berserkerne, vare i Harmhu.

Óhuggandi, *inconsolabilis*, utrøstelig.

Óhultr, *securus*, *tutus*, tryg, sikker.

Óhygginn, *inconsideratus*, ubetænksom.

Óhyldinn, *macer*, mager.

Óhýr, *torvus*, *austerus*, barsk, bister. 2) *rudis*, *impolitus*, grov, upoleret.

Óhýra, *f. austeritas*, Barskhed.

Óhyskinn, *impiger*, *alacer*, ufortrøden, flittig.

Óhæfa, *f. nefas*, Udaad.

Óhæferskr, *incivilis*, uartig, uhøflig.

Óhæfilegr, *ineptus*, ubekvem, upassende.

Óhæfr, *idem.*

Óhægd, *f. difficultas*, Vanskelighed.

Óhægindi, *n. pl. idem.*

Óhægiz (at óhægiaz), *ægrescere*, *gravescere*, blive besværlig, falde til Byrde. Hönum óhægdiz fiár-hagurinn, *difficultatem rei familiaris sentire cæpit*, Husholdningen begyndte at falde ham besværlig.

Óhægr, *difficilis*, vanskelig.

Óhælinn, *modeste de se loqvens*, beskeden.

Óhættr, *tutus*, tryg, sikker. Þeir láta mér hvergi óhætt, *nihil mihi tutum relinqvunt*, de lade mig intet sikkert Sted tilbage.

Ójá! ónej! *exclamatio*, *affirmantis vel negantis*, o ja, o nej, (bekræftende og nægtende Udraabsord).

Ójafn, *impar*, *inæqvalis*, ulige.

Ójafna (at ójafna), *inæqvalitatem inferre*, foraarsage, frembringe Ulighed.

Ójafnadr, *m. iniqvitas*, Ubillighed.

Ójafnadarmadr, *iniqvus*, *injuriosus*, den, som gjerne fornærmer, forurretter andre.

Ójafnt, *dispariter*, ulige.

Óir (at óa), *timere*, *metuere*, frygte for noget. Þig óir vid því hann komi ei aptr, *times ne revertatur*, du frygter, at han ikke vil komme tilbage. Óumz ec Hugin muni, *vereor ne Hugin*, jeg frygter, at Hugin skulde o. s. v.

Ok, *n. jugum*, *belcium*, Aag. 2) *onus grave*, en tung Byrde. 3) *sagina*, stor Fedme.

4) *clivulus, convexitas, et inde, nom. prop. montis v. tesqvæ*, en Bakke, en Skraaning, og deraf et Egennavn paa Fjælde eller Heder.

Oka (at oka), *jungere*, sammenføje. 2) *subjugare*; lægge under Aaget (spænde i Aag); *vid.* undir-oka.

Okadr, *jugatus*, spændt i Aag. 2) *præpinguis*, meget fed.

Ókátr, *tristis*, *mæstus*, bedrøvet, sorgfuld.

Ókemdr, *incomptus*, ukæmmet.

Ókendr, *ignotus*, ubekjendt.

Ókerskinn, *castus*, *modestus*; kydsk i Udtryk, som ikke bruger forhaanende Udtryk.

Ókeýpis, *gratis*, uden Betaling.

Ókeyptr, *inemptus*, ukjøbt.

Oki, *m. jugum*, *subscus*, Aag, Skaade.

Ockrir (*dualis*) *nostri*, vore (pron.) Ockar, ockara, ockrum, ockra, *nostrorum*, *nostrarum*, *nostris*, *nostros*, vor; ogsaa vores.

Óklár, *subobscurus*, *pollutus*, uklar, smudsig.

Óklárindi, *n. pl. sqvalor*, *sordes*, Smudsighed.

Óknár, *tardus*, *invalidus*, uvirksom, afmægtig.

Óknitti, *n. nefas*, *res illicita*, Udaad, Skjelmsstykker.

Óknittr, *m. idem.*

Ókostr, *m. vitium*, *labes*, Last, Lyde.

Ókör, *n. pl. sors adversa*, Ulykke.

Ókörlegr, *vilis*, *spernendus*, ringe, foragtelig.

Okra (at okra), *fænerare*, *fænus facere*, aagre, bedrive Aager.

Okran, *f. fæneratio*, Aager.

Okrari, *m. danista*, *fænerator*, en Aagerkarl.

Ókrénkianlegr, *inviolabilis*, ukrænkelig.

Ókrénktr, *inviolatus*, ukrænket.

Ókristinn, *ethnicus*, hedensk, ikke kristen.

Ókristilegr, *impius*, ukristelig, ugudelig.

Ókristilega, *impie*; ugudeligen, ukristeligen.

Ókunnr, *ignarus*, *ignotus*, ubekjendt.

Ókunnugr, *idem.*

Okr, *n. fænus*, *usura*, Aager.

Okurkall, *m. fænerator*, *dardanarius*, en Aagerkarl.

Ókynd, *f. monstrum*, et Uhyre.

Ókynni, *n. pl. notoria flagitia*, bekjendte Skarnsstykker. Skal þeim alldrei reffa sín ókynni, *an impunitas illorum scelerum infinita erit*, skulle deres Misgjerninger altid blive ustraffede.

Ókyrrleiki, *m. inqvietudo*, Urolighed.

Ókyrr, *inqvietus*, urolig.

Ókænn, *iners*, *insulsus*, uforstandig, enfoldig.

Ókænlega, *incallide*, *sinistre*, enfoldigen, taabeligen.

Ól, *f. funis coriaceus*, en Rem af Skind; *olim* ál. Ólarreip, *loramentum*, et Reb af Skind.

Ólafs-messa fyrri, 29 *Julii Martyrium Sancti Olafi Regis*, Olafs Dag den første, 29 Juli. Ólafs-messa sídari, 3 *Aug. translatio ejusdem*, Olafs Dag den sidste, 3 August.

Ólag, *n. inertia*, *sinisteritas*, Ubehændighed.

Ólag, *n. fluctus decumanus*, en stor Bølge.

Ólagadr, *inemendatus*; *item informis*, uforbedret, udannet.

x Kör fors

Ólagfærandi, *inemendabilis*, uforbederlig.

Ólagkænn, *iners*, ubehændig.

Ólaglegr, *inconcinnus*, ubehændig, udannet.

Ólán, *n. infortunium*, *sors livida*, Uheld.

Óland, *n. terra infelix*, et ulykkeligt Land.

Ólángefinn, *infortunatus*, ulykkelig, uheldig.

Ólaskadr, *integer*, hel og holden.

Ólastandi, *non vituperandus*, ulastelig.

Ólatr, *impiger*, ufortrøden.

Ólatlega, *impigre*, ufortrødent.

Ólaugadr, *illotus*, ubadet.

Olbogi, *m. rectius* olnbogi, *cubitus*, *ancon*, Albue.

Olbogabót, *f. flexura cubiti*, Albuehulhed (Bugten i en bøjet Arm).

Olbogabörn, *n. pl. liberi ita vocantur, qvi premuntur astorgia parentum*, saaledes kaldes de Børn, som af Forældrene sættes til Side for de andre.

Olbogaskél, *f. patella conica*, Albueskjæl.

Óleidíngasamr, *constans*, *pertinax*, standhaftig.

Óleidr, *gratus*, *acceptus*, kjærkommen, behagelig. 2) *non tædiosus*, ufortrøden, villig. Þad er hönum óleidt, *nunqvam tædet eum*, derved kedes han ikke.

Óleifr, *humanus*, venlig, høflig, artig; *vid.* leifi.

Óleíginn (kona), *mulier inviolatæ virginitatis*, et ubesovet Fruentimmer.

Óleigis, *gratis*, uden Betaling, Leje; *á* leiga.

Óleikinn, *insvetus*, uvant.

Ólékia, *f. lac coagulatum*, *non pressum*, sammenløben Melk.

Óleckinn, *non destillatus v. colatus*, urenset, usiet.

Óleckr, *fluida non transfundens*, vandtæt.

Ólempi, *n. rigor*, *mala gratia*, *disgratia*, Stivhed, Barskhed; Ulempe.

Ólempni, *f. austeritas*, Stivhed, Barskhed. 2) *inertia*, Ubehændighed.

Ólempinn, *rigidus; item iners*, skiv, barsk, ubehændig.

Ólempilegr, *idem.* 2) *inconcinnus*, styg, hæslig, udannet.

Ólendandi fiara, *locus importuosus*, et Sted, hvor man ikke kan lande.

Ólestr, *m. mala fama*, ondt Rygte; ogsaa Ubehændighed, Klodsagtighed; *vid.* lestr. Þad fór allt i ólestri, *in calumniam desiit*, det Hele gik meget ubehændigt for sig.

Óléttr, *gravis*, svær, tung. 2) *gravidus*, *uterum gestans*, frugtsommelig. Hönum var ólett um gang, *gressus illi erat difficilis*, han havde Vanskelighed ved at gaa. Hann var á léttasta skeidi, *ætatem agebat vegetissimam*, han var i den raskeste Alder. At verda ólett, *imprægnari*, blive frugtsommelig.

Óleyfilega, *illicite*, utilladeligen.

Óleyfilegr, *illicitus*, utilladelig.

Óleyfi, *n. injussus*, Mangel af Tilladelse. I óleyfi, *injussu*, uden Tilladelse.

Óleyfdr, *injussus*, *non permissus*, utilladt.

Óleysandi, *insolubilis*, uopløselig.

* lestr in calumnia

Óleysanlegr, *idem.*

Óleystr, *non solutus, vinctus*, uløst, bunden.

Ólga, *f. fluctus maris*, Havets Bølger. Ólgaliór, *mare fluctuosum*, brusende, bølgende Hav.

Ólga (at ólga), *æstuare, fluctuare*, bruse, bølge.

Olia, *f. oleum*, Olie; *vid.* vidsmiör.

Ólid, *n. impedimentum*, Hindring. 2) *infortunium*, Uheld.

Ólidandi, *non tolerabilis, intolerabilis*, utaalelig.

Ólidanlegr, *idem.*

Ólidanlega, *intolerabiliter*, utaaleligen.

Ólidlegr, *rudis, sinister*, grov, ubehændig.

Olidmannlega, *importune, incommode*, uhjelpsommeligen.

Ólidugr, *rigidus, difficilis*, stiv, vanskelig.

Ólifian, *f. virus, venenum*, Forgift. 2) *contagio, pestis*, Pest, smittende Sygdom.

Ólifgandi, *irredivivus*, som ikke kan bringes til Live.

Ólifi, *n. lethum*, Død. Særdr til ólifis, *lethaliter vulneratus*, dødeligen saaret.

Olifismadr, *facinorosus, mortem promeritus*, et udædisk Menneske, som har fortjent Døden.

Ólikan, *f. cicatrix vulneris*, en Skramme af Saar.

Ólikindi, *n pl. dissimilitudo veri*, Urimelighed. 2) *dissimulatio*, Fordølgelse.

Ólikindalæti, *n. pl. dissimilatio*, Fordølgelse af noget.

Ólikindalega, *contra similitudinem veri*, urimeligen. 2) *dissimulanter*, paa en forstilt, forborgen Maade.

Ólikr, *dissimilis*, ulig.

Ólinadr, *viribus integer*, usvækket.

Óliods-eyru, *f pl. auriculæ cordis, dextra et sinistra* ɔ: *aures vocem non percipientes*, begge Hjertelapperne ɔ: den højre og venstre; egentlig: Øren, som ikke kunne høre.

Óliós, *obscurus*, mørk, uklar, utydelig.

Ólitadr, *abaphus*, ufarvet.

Ólitskra, *f. cachexia, cacotrophia*, Skrantenhed, Svagelighed.

Óliúfr, *invitus*, nødig, uvillig.

Óliúgheitr, *verax, stans promissis*, sanddru, ordholden.

Oliu-hamsar, *m. pl. fraces olei*, Oliebærme.

Oliusteinar, *m. pl. cotes oleares*, Oliestene.

Oliutré, *n. olea oliva*, et Olietræ.

Oliuvidargardr, *m. olivetum*, en Oliehave.

Ólmaz (at ólmaz), *furere, frendere*, rase, fnyse.

Ólmr, *furiosus, rabidus*, rasende.

Ólofadr, *illaudatus*, uberømt. 2) *non permissus*, ikke tilladt.

Ólógadr, *non alienatus*, uafhændet.

Ólokinn, *non solutus*, ubetalt.

Óloppinn, *frigidi stuporis expers*, den, som ikke fryser paa Hænderne.

Ólostugr, *invitus*, uvillig. 2) *insipidus, ingratus*, afsmagende.

Ólög, *n. pl. injustitia*, Uretfærdighed. 2) *lex iniqua*, en uretfærdig Lov.

Ólöglega, *illegitime*, ulovligen.

Ólöglegr, *illegitimus*, ulovlig.

Ólögmætr, *idem*.

Ólpa, *f. vid* úlpa.

Ólúinn, *adhuc recens non fatigatus*, den, som ikke er træt.

Ólucka, *f. infortunium*, Ulykke, Uheld.

Óluckugefinn, *infelix*, ulykkelig.

Óluckulegr, *idem*.

Ólund, *f. indoles prava*, surmulende Gemyt. 2) *indignatio*, Harme, Forbittrelse.

Ólundarlegr, *inhumanus*, *alienus*, surmulende, surseende.

Ólýginn, *verax*, *verus*, som taler Sandhed, sanddru.

Ólygt, *f. fœdor*, Stank, slem Lugt.

Ólyndi, *n. vid.* ólund.

Ólyst, *f. tædium*, *fastidium*, Kedsomhed, Lede. Ólyst matar, *anorexis*, *asitia*, Ulyst til Mad.

Ólystisemi, *f. idem*.

Ólystugr, *ingratus*, *nauceosus*, vammel.

Ólægr, *ubi tutum non est ad anchoras navibus, de portubus dicitur*, siges om de Havne, hvor Ankerpladsen ikke er sikker. Þar var öllum skipum ólægt, *omnibus navibus ibi periculosa erat statio*, paa den Ankerplads kunde intet Skib ligge sikkert.

Ólæknandi, *insanabilis*, ulægelig. Ólæknandi sótt, *f. cacoetes*, ulægelig Sygdom.

Ólæs, *illiteratus*, som ikke kan læse.

Ólæstr, *non clausus*, ulukket.

Ólæti, *n. pl. tetri gestus*, stygge, hæslige Geberder.

Ómaga-biörg, *f. victus pupillorum*, Fattiges Underholdning.

Ómaga-fé, *n. bona pupillorum*, Fattiges Gods.

Ómaga-háls, *m. spes maturitatis*, den umodne Alder. Lángr er ómaga hálsinn, *longinqvæ spei est maturitas infantis*, der forløber lang Tid, før et Barn oplever Manddomsaarene.

Ómagi, *m. pupillus*, *minorennis*, *qvi curatore eget*, egentlig: et forældreløst Barn, eller et gammelt affældigt Menneske, som underholdes af Fattigvæsenet. 2) *invalidus*, svag, afmægtig; *à* má.

Ómak, *n. inqvietudo*, *labor*, Umage.

Ómaka (at ómaka), *inqvietare*, forurolige.

Ómaklegr, *immeritus*, ufortjent.

Ómaklega, *immerito*, ufortjent.

Ómaksamr, *molestus*, *inqvies*, urolig, besværlig.

Ómaks-verdr, *labore dignus*, Umagen værd. Þad er ecki ómaksins verdt, *non remunerat laborem*, det lønner ikke Umagen.

Ómála, *mutus*, stum.

Ómála-barn, *n. infans*, et Barn, som endnu ikke kan tale.

Ómálgefinn, *taciturnus*, tavs, som snakker lidet.

Ómálgr, *idem*. Ómáligr, *idem*.

Ómáli, *m. infans*, et Barn, som endnu ikke kan tale. 2) *adject. mutus*, stum. Fár veit ómála mein, *qvid mutum angat paucissimi sciunt*, faa vide hvad den stumme fejler.

Ómadr, *m. neqvam*, *nebulo*, et Skarn, en Skjelm.

Óman, *n. imus sonus vocis*, en utydelig Lyd, som man hører i en Frastand.

Ómannblendinn, *misanthropos*, som skyer Selskab.

Ómannlegr, *inhumanus*, uvenlig, uartig.

Ómannúdlegr, *idem*.

Ómannúdleiki, *m. inhumanitas*, Uvenlighed.

Ómarkadr, *non insignitus*, som der ikke er sat Mærke paa.

Ómátalegr, *intemperatus*, *immodicus*, umaadelig.

Ómáttan, *n. exuberantia*, stor Overflødighed; *vid.* ámátkan. Hann var ómáttans ríkr og kynferdugr burgeys, *exuberans erat opibus et nobilitate generis*, han var overmaade rig og fornem.

Ómáttkr, *debilis*, *infirmus*, svag, afmægtig.

Ómáttr, *m. debilitas*, Svaghed, Afmægtighed.

Ómatvandr, *frugali et parabili victu contentus*, som ikke er kræsen, men lader sig nøje med en simpel, jevn Mad.

Ómedfærilegr, *intractabilis*, uhandlelig.

Ómegd, *f. status v. ætas pupillaris*. den umyndige Tilstand eller Alder. 2) *multitudo pupillorum*, Mængde af Børn.

Ómegin, *n. deliqvium animi*, Afmagt.

Ómeiddr, *illæsus*, *salvus*, usaaret, sund, rask.

Ómeinbæginn, *benevolus*, velvillig, veltænkende.

Ómeingadr, *merus*, *sincerus*, ren, ublandet.

Ómeltu-sýki, *f. passio cœliaca*, Sygdom af Mangel paa Fordøjelse, Bugvrid.

Ómerska, *f. pigrities*, *ignavia*, Uvirksomhed, Dovenskab.

Ómenskufullr, *piger*, lad, doven.

Ómerkia, *f. vanitas v. vaniloqvium*, Usandhed.

Ómerkilegr, *sublestæ fidei*, som man ikke kan fæste Tro til.

Ómerkingr, *m. pecus non insignitum*, et Kreatur, som intet Mærke har.

Ómerktr, *vid.* ómarkadr.

Ómerkr, *vid.* ómerkilegr.

Ómetanlegr, *inæstimabilis*, uskatterlig.

Ómettr, *impastus*, som ikke er mæt, sulten.

Ómilldr, *inclemens*, umild.

Óminni, *n. fragilitas memoriæ*, Mangel paa Hukommelse.

Óminnis-öl, *n. potus lethæus*, en Drik, som berøver en Hukommelsen.

Óminnugr, *obliviosus*, glemsom.

Ómiskinn, *incautus*, *præcipitans*, *ferox*, uforsigtig, fremfusende; *à* mis et kann.

Ómiskunsamr, *inclemens*, ubarmhjertig.

Ómiskunsemi, *f. inclementia*, Ubarmhjertighed.

Ómiskunsamlega, *inclementer*, ubarmhjertigen.

Ómódr, *indefessus*, utrættet, usvækket. 2) *langvidus*, svag, afmægtig. Hönum er ordit ómótt, *langvescit*, han bliver mat, vansmægter.

Ómulinn, *non contritus*, som ikke er knuset; *à* mel.

Ómr, *m. vid.* óman.

Ómýldr, *non capistratus*, som der ikke er lagt Grime paa; *à* mull.

Ómynd, *forma læsa*, *deformata*, en styg, hæslig Skikkelse. 2) *monstrum*, et Uhyre.

Ómyndarlegr, *deformis*, styg, hæslig.

Ómyndugr, *qvi curatore eget*, *intestabilis*, umyndig. 2) *minorennis*, mindreaarig. 3) *irritus*, *nullius valoris*, ugyldig, af ingen Værdi.

Ómæddr, *non delassatus*, utrættet.

Ómædinn, *indefessus*, som ikke bliver træt.

Ómælanlegr, *immensus*, *infinitus*, umaalelig.

Ómælanlegleiki, *m. immensitas*, Umaalelighed.

Ómælanlega, *infinite*, *infinito*, umaaleligen.

Ómæli, *n. nefas dictu*, det, som man ikke maa tale om.

Ómælilegr, *nefandus*, *dictu vetitus*, som man ikke bør nævne. 2) *ineffabilis*, *inenarrabilis*, uudsigelig, uudtalelig.

Ómætti, *n. vid.* ómégin.

Ómættir (at ómætta), *deficere*, falde i Afmagt. Hann tekr at ómætta, *deficere incipit*, han begynder at falde i Afmagt.

Ómætr, *nullius pretii*, af ingen Værdi. Ómæt eru ómaga ord, *qvi sui juris non est irrita verba facit* ɔ: *promittere non potest*, den Umyndiges Løfter gjelde intet.

Ón, *m. fornax*, en Ovn. Járn-ón, *fornax ferreus*, en Ovn af Jern. Múradr, edr upphladinn ón, *caminus*, en opmuret Ovn. Brædslu v. destillerunar ón, *clibanus*, en Ovn, hvori man smelter eller distillerer noget.

Ónád, *f. indignatio*, Unaade.

Ónádugr, *infensus*, unaadig.

Ónáttúra, *f. prava indoles*, et Naturen ligesom modstridende Sindelag.

Ónáttúrlegr, *naturæ contrarius*, *perversus*, Naturen modstridende, unaturlig.

Ónáttúrlega, *contra naturam*, imod Naturen, unaturligen.

Ónaudsinlegr, *non necessarius*, unødvendig.

Ónenning, *f. desidia*, Dovenskab, Dorskhed.

Ónétt, *illepide*, uden Nethed.

Ónéttr, *illepidus*, ikke net.

Óneýddr, *spontaneus*, unødt, frivillig.

Ónotinn, *in usus non adhibitus*, ubenyttet.

Ónytia, *f. inutilitas*, Unytte. At ónytiu, *inutiliter*, til Unytte.

Ónstofa, *f. caminata*, en Stue, hvori der er en Ovn.

Ónýti (at ónýta), *negligere*, *non curare*, ikke bryde sig om; egentlig: gjøre unyttigt. 2) *retractare*, forandre, igjenkalde.

Ónýtinn, *sui commodi negligens*, som ikke bryder sig om sin egen Fordel.

Ónýtingskapr, *m. desidia*, *torpor*, Ørkesløshed, Dovenskab. 2) *res intentata*, *non ad finem perducta*, en ufuldført Ting.

Ónytiúngr, *m. omnibus*, *in omni re*, *inutilis*, den, som ikke duer til nogen Ting.

Ónýtr, *inutilis*, unyttig. Hann er siálfum ónýtr, *sibi deest*, han er sig selv til ingen Nytte. Ónýt ástæda, *pugio plumbeus*, unyttig Grundvold (især til en Paastand).

Ónædi, *n. inquietudo*, *inqvies*, Urolighed.

Ónæmr, *tardus ingenio, hebes*, som ikke har godt Nemme, sløv.

Onæmi, *n. tarditas ingenii*, tungt Nemme.

Ónærgætinn, *imprudens*, ukleg, uforsigtig.

Ónærgætni, *f. imprudentia*, Uforsigtighed.

Óord, *n. mala fama, criminatio*, ondt Rygte.

Óorda, *f. confusio*, Uorden.

Óordvar, *præcipitantis linguæ*, siges om den, som lader Munden løbe, uden at tænke efter hvad han siger.

Óordulegr, *confusus, indigestus*, uordentlig.

Óördugr, *instrenuus*, udygtig, uvirksom.

Óp, *n. exclamatio*, Udraab; *vid.* hróp, sigurop. 2) *sanna*, Fnisen, Bespotten. Þar var fullt med óp og ýlfran, *clamoris et ejulatus omnia plena erant*, der var alting fuldt af Skrig og Hylen. At göra óp at einum, *sannis aliqvem exagitare*, at hele, bespotte en, fnise ad en.

Op, *n. os, ostium, foramen*, Munding, Gab. Op á elldfiöllum, *crater*, en Aabning paa de ildsprudende Bjerge hvorigjennem de udkaste Ilden, Krater.

Opa (at opa), *cedere*, vige tilbage; *vid.* hopa.

Opinnber, *manifestus, clarus*, aabenbar, klar.

Opinnberlega, *manifeste*, aabenbarligen.

Opineygr, *vid.* létteygur v. létteygdr.

Opingoja, *f. hiatus laxior*, en vid Aabning.

Opinmyntr, *ore patulo v. diducto*, som har en aabenstaaende Mund.

Opinskár, *manifestus*, aabenbar. 2) *libere loqvens*, frittalende.

Opinn, *apertus, patulus*, aaben, aabenstaaende. 2) *sursum cubans*, som ligger opad, i Vejret. At vera opinn, *patere*, være, staa aaben.

Opna, *f. binæ paginæ libri obversæ*, tvende Sider i en Bog, som staa lige over for hinanden.

Opna (at opna), *aperire*, aabne.

Opnan, *f. apertura, hiatus*, Aabning.

Opnaz (at opnaz), *patefieri*, aabnes.

Ópentadr, *non pigmentatus*, usminket, umalet.

Óprentadr, *non impressus, manuscriptus*, utrykt, i Manuskript.

Óplægdr, *inaratus*, upløjet.

Óprófadr, *inexploratus*, uprøvet.

Óprúdr, *dedecoratus*, uartig, uhøflig, uanstændig.

Óprýdi, *f. dedecus*, Uanstændighed; Hæslighed.

Óprýddr, *inornatus, sine ornatu*, uprydet.

Óprýdilega, *indecore, illepide*, uanstændigen, uden Prydelse.

Opt, optar, optast, *sæpe, sæpius, sæpissime*, ofte, oftere, oftest. Opt og ósialdan, *sæpiuscule*, ofte og mange Gange. Opt og tídum, *idem*. Optast nær, *ut plurimum*, som oftest.

Ópurkunarsamr, *parcere nescius*, som ikke kan spare, ødsel. Hann er ópurkunarsamr um fé sitt, *pecuniis suis parcere nescit*, han kan ikke spare paa sine Penge.

Ópældr, *non pastinatus*, uophakket, uopryddet.

Óqvaddr, *non vocatus, insalutatus,* ukaldt, uhilset.

Óqvalrádr, *impiger in exeqvendo consilio,* ufortrøden i at udføre noget. *A* qvola, *sordide tractare,* besmitte, smudse.

Óqvantadr, *integris viribus,* som har sine fulde Kræfter.

Óqvídinn, *animosus,* modig; egentlig: som ikke frygter for det tilkommende.

Óqvittr, *non solutus,* ubetalt. 2) *reus,* skyldig.

Óqvittr, *m. vid.* óord.

Óqvongadr, *non uxoratus,* ugift.

Óqvæda, *elingvis,* maalløs. Broddi vard nær óqvæda vid, *Broddius qvasi mutus conticuit,* Brodd forstummede derved.

Óqvædi, *n. dictu nefas,* det, man ikke maa omtale.

Óqvædis-ord, *n. criminatio maligna,* ondskabsfuld Beskyldning.

Órád, *n imprudens consilium v. facinus,* et uforsigtigt Raad, eller et Skarnsstykke.

Órádlegr, *imprudens, male consultus,* uforsigtig, ikke raadelig.

Órádvandr, *improbus, neqvam,* uredelig, uretskaffen.

Órádvendni, *f. improbitas,* Uredelighed.

Óragr, *impiger,* dristig, uforsagt.

Órakadr, *irrasus,* uraget.

Órakinn, *inexplicatus,* uopløst, forviklet.

Óramr, *debilis,* svag, afmægtig.

Órannsakaulegr, *imperscrutabilis,* urandsagelig.

Órannsakadr, *inexploratus,* urandsaget.

Órar, *m. pl. mania, insania,* Galenskab, Afsindighed. 2) *scurrilitas,* Naragtighed, Pudsenmageri.

Órar (at óra fyri), *opinari,* ane, formode. Mig órar fyri því, *præsagit animus,* jeg aner det.

Óraskanlegr, *immobilis,* ubevægelig.

Óraskadr, *immotus,* ubevæget.

Óratandi vedr, *tempestas directionem itineris prohibens,* et saadant Vejr (især Snefog), hvori man ikke kan finde Vejen.

Ord, *n. dictum, verbum,* et Ord. 2) *nuncius,* et Bud, Budskab. Ord fyrir ord, *verbo tenus,* Ord for Ord, Ord til andet. I einu ordi, *verbo,* med et Ord. Med fám ordum, *paucis,* med faa Ord. Orda-lengst, *imprimis, præter omnia,* fornemmeligen, frem for alting. Þar jókst ord af ordi, *a dictis ad dicteria, a verbis ad verbera venit,* det ene Ord tog det andet.

Orda (ordadi, at orda), *stylum facere, sermonem construere,* sammensætte en Tale.

Ordabók, *f. lexicon, dictionarium,* en Ordbog.

Ordabrellur, *f. pl. stribligones,* Skurren i Stilen, Ukorrekthed.

Ordahnipping, *f. contentio,* en Ordstrid.

Ordakast, *n. altercatio,* en Trætte, Ordstrid.

Ordalag, *n. verborum applicatio,* Maade at tale paa, udtrykke sig paa.

Ordamas, *n. vid.* ordakast.

Ordaſkial, *n. verborum ineptiæ*, urimeligt Sludder.

Ordaſkortr, *m. hæſitatio*, Mangel paa Ord.

Ordaſtans, *m. idem.*

Orda-ſveimr, *m. delatio*, Angivelſe, Beſkyldning.

Orda-ſuck, *n. contentio*, Ordſtrid.

Orda-tiltæki, *n. modus, formula loqvendi*, en Maade at udtrykke ſig paa.

Ordbragd, *n. rumor*, Rygte. 2) *idem ac:* ordalag.

Ordfall, *n. vid.* ordaſkortr.

Ordferill, *m. modus loqvendi*, en Maade at udtrykke ſig paa.

Ordflaug *v.* ordflug, *n. rumor*, Rygte.

Ordfleygi (at ordfleyga), *referre*, fortælle, bringe i Folkemunde.

Ordfleyti (at ordfleyta), *idem.*

Ordfær, *diſertus*, veltalende.

Ordfæri, *n. modus loqvendi*, Maade at tale paa.

Ordgifur, *f. fæmina loqvax*, en ſladderagtig Kvinde.

Ordgnótt, *f. facundia*, Veltalenhed.

Ordgyllíngar, *f. pl. laus ſimulata*, falſk, ſkrømtet Berømmelſe.

Ordgætinn, *verbis circumſpectus*, ſom giver Agt paa ſine Ord.

Ordháki, *m. convitiator, bovinator*, en Skjændegjæſt.

Ordheppinn, *lingvæ expeditæ diſertus*, ſom har træffende Indfald.

Ordhnittir, *m. pl. ſophismata*, vittige, træffende Indfald.

Ordheppni, *f. facundia*, den Gave at kunne træffende udtrykke ſig.

Ordhittinn, *vid.* ordheppinn.

Ordhreifr, *vid.* málhreifr.

Ordhvatr, *verbis liber et imprudens*, ſom taler raſk og uforſigtigt.

Ordhvaſs, *idem.*

Ordillr, *convitioſus*, den, ſom ofte ſkjænder.

Ordlof, *n. venia, permiſſio*, Tilladelſe. 2) *laus plebis*, den Berømmelſe, Almuen giver.

Ordréttr, *verax*, ſanddru.

Ordrétt, *verbo tenus*, lige efter Ordene, ordret.

Ordríkr, *facundus*, rig paa Ord.

Ordrómr, *m. fama, rumor*, Rygte.

Ordræda, *f. ſermo*, en Samtale.

Ordræmdr, *famigeratus*, berygtet.

Ordſendíng, *f. nuncius*, Budſkab.

Ordſiúkr, *nimis ſollicitus de fama ſua*, ſom er alt for ængſtelig for ſit Rygte.

Ordſkár, *verbis procax*, kaadmundet.

Ordſkræſi, *n. ſolæcismus*, ubrugelige Ord.

Ordſkræmi, *n. idem.*

Ordſlædur, *f. pl. rumor incertus*, et uſikkert Rygte.

Ordſnápr, *m. morologus*, den, ſom taler naragtigen.

Ordſnilld, *f. eloqventia*, Veltalenhed.

Ordſnilli, *f. idem.*

Ordſniáll, *eloqvens, diſertus*, veltalende.

Ordspakr, *verbis prudens, circumspectus*, som betænker det han taler.

Ords-qvidr, *m. proverbium*, et Ordsprog.

Ordstilltr, *verbis cautus, moderatus*, beskeden, forsigtig i sin Tale.

Ords-týr, *m. fama, laus*, Berømmelse, godt Rygte.

Ordtak, *n. proverbium*, et Ordsprog. 2) *symbolum*, et Valgsprog. 3) *votum v. judicium*, Ønske, Villie, Mening.

Ordvar, *vid.* ordstilltr.

Óreffitr, *impunitus*, ustraffet.

Óregla, *f. confusio*, Uorden, Uregelrethed.

Óreglulega, *inordinate*, uordentligen.

Óreglulegr, *inordinatus*, uordentlig.

Órekandi, *probus, plenus, integer*, god, hel, holden, som ikke kan forkastes. Órekandi vara, *merx proba*, gode Varer. Órekandi vitni, *plenæ fidei testis*, et gyldigt Vidne.

Óreidr, *non iratus, pacata mente*, ikke vred. 2) *impervius (de aqvis, vento etc.)*, som man ikke kan ride i eller over (om Elve og en stærk Storm).

Órélegr, *sublestæ fidei*, ikke retskaffen, uredelig. 2) *difficilis*, vanskelig.

Órélega, *non integra fide*, uredeligen.

Órettlátr, *injustus, iniqvus*, uretfærdig.

Órettlæti, *n. injustitia*, Uretfærdighed.

Órettsýni, *f. idem.*

Órettsýnn, *vid.* órettlátr.

Órettvís, *idem.*

Órettvísi, *f. vid.* orettsýni.

Óréttr, *m. injuria*, Uretfærdighed.

Óréttr, *falsus*, urigtig, falsk.

Óreyndr, *inexpertus, intentatus*, uprøvet.

Orf, *n. manubrium falcis fœnariæ*, det Træredskab, hvortil Høleen bindes, naar man vil slaa Hø. Lángorf, *n. idem.*

Org, *n. vid.* ohlióð.

Organ, *n. organum*, et Orgelværk.

Orifinn, *non dilaceratus*, usønderrevet.

Óríflegr, *illiberalis*, ugavmild, gnieragtig. 2) *miser*, arm, elendig.

Óríflega, *parce*, gnieragtigen. 2) *misere*, elendig.

Óríkr, *pauper, inops*, fattig, arm. 2) *pr. contemtus*, foragtet.

Órír, *grandis, qvadratus*, stor, tyk. Órírir þykiaz þeir útsigla, *magna arrogantia moliuntur*, de ere meget indbildske, da de rejse bort.

Óristinn, *neglectus*, forsømt; *vid.* ræsti. Hann lá óristinn inni, *omnis in eum hospitalitas neglecta erat*, han laa derinde, og ingen brød sig det mindste om ham.

Orka, *f. vires, robur*, Kraft, Styrke. 2) *labor*, Arbejde, Umage.

Orka (at orka), *posse, qvire*, kunne, formaa. Þad orkar audnu, *ad felicitatem ducit v. in eo res vertitur*, det kommer an paa Lykken.

Orkn, *f. species qvædam vitulorum maris*, et Slags Sælhunde. Kona sá ornsel á steini, húd hans var 9 fóta, *vidit mulier ingentem in rupe phocam cujus pellis novempedalis erat*,

et Fruentimmer ſaa en Sælhund, hvis Hud holdt 9 Fødder i Længden, paa en Klippe; Þorl. Biſkup S.

Orkneyar, *f. pl. orcades* (*pr. phocarum insulæ*), Orkenøerne; egentlig Sælhunde-Øerne.

Orkulaus, *invalidus*, ſvag, krafteslös.

Orlof, *n. venia*, Tilladelſe, Orlov.

Orlofs-ferd, *f. liber commeatus*, den Rejſe, man foretager med Tilladelſe.

Orma-hýdi, *n. anguium senectus*, Slangernes Ham, den gamle Hud, ſom de aarlig ſkyde.

Orma-kóngr, *m. basiliscus*, en Baſiliſk (Ormenes Konge).

Orma-vefr, *m. sericum*, Silkeorme-Væv.

Ormr, *m. serpens, anguis*, en Orm, en Slange. 2) *nomen pr. viri*, en Mandsperſons Egennavn. 3) *crepitus articulationis digitorum*, Knirken i Ledemodene paa Fingrene. Hann drap orm manninum, *fricavit ad crepitum usqve digitorum*, han gned ham til Fingrene knirkede.

Orna (at orna), *calefacere*, varme, opvarme. Þeir glýmdu, vid þad ornadi þeim, *luctati sunt donec calefierent*, de brødes, og derved bleve de varme.

Óró, *f. inqvies*, Urolighed.

Óróamadr, *factiosus*, et uroligt Menneſke.

Órói, *m. motus, turba*, Urolighed, Tumult.

Órór, *inqvietus*, urolig.

Órólegr, *idem.*

Órósamr, *idem.*

Órósemi, *f. vid.* óró.

Óroſkinn, *immaturus*, ſom ikke har opnaaet mandlig Alder.

Órotadr, *non glabratus*, den, ſom ikke er ſkaldet.

Órotinn, *crinitus*, bevokſet med Haar.

Orpinn, *cumulatus*, opdynget; *à* verp. Orpinn var haugr eftir hann, *tumulatus erat*, en Gravhøj blev opkaſtet til ham. Orpinn alldri, *ætate provecta*, gammel. Því máli var orpit undir hann, *decisio ejus causæ illi reservata erat*, den Sag blev henlagt under hans Kjendelſe. Orpit egg, *ovum enixum*, et lagt Æg.

Orri, *m. urogallus, tetra*, en Urhane. 2) *cognomen qvondam clarissimi viri in Norvegia*, Eysteinis Orrii, en forhen i Norge ſærdeles bekjendt Mands Tilnavn, Ejſtein Orre.

Orrahríd, *f. martis impetus vehemens*, en heftig Bataille; (*a fatali pugna hujus herois nomen adeptus*), ſaa kaldet af det Slag, hvori Orri faldt.

Orruſta, *f. pugna, prælium*, et Feldtſlag, en Bataille; *vid.* roſta.

Orruſtumadr, *m. bellator*, en Krigsmand, en Helt.

Orruſtuſamr, *pugnax, bellicosus*, ſtridbar, krigerſk.

Orſaka (at orſaka), *causam dare*, forgaarſage, foranledige.

Orſök, *f. causa, ratio*, en Grund, Aarſag. Ar orſakalauſu, *sine omni causa*, uden nogen Aarſag.

Óruddr, *non complanatus*, uoprydet, ujævnet.

Órydgadr, *ferruginis expers*, uruſtet.

Órými, *n. angustiæ loci*, Sneverhed, Mangel paa Rum.

Órýmir, *m. gigas (à vasto corpore)*, en Jette (saakaldet af sit store Legeme).

Óræki (at órækia), *negligere*, forsømme.

Órækilega, *negligenter*, forsømmeligen, skjødesløst.

Órækinn, *socors, negligens*, forsømmelig, skjødesløs.

Órækt, *f. negligentia*, Forsømmelse, Skjødesløshed. Óræktar jörd, *terra fera, inculta, rudis*, Jord, hvis Dyrkning er forsømt.

Óræktadr, *incultus*, udyrket. Óræktadr akr, *ager arvus*, en udyrket Ager.

Órækr, *irrefutabilis*, uigjendrivelig.

Órændr, óræntr, *indireptus, inspoliatus*, uræ= vet, uplyndret.

Óræſi, *n. homo illaudabilis*, et Menneske, som ikke kan roses; *quasi* óhræſi, *n.* á hrós.

Óræſti, *n. purgamentum; sordes*; Urenlighed.

Óræſtiſlegr, *sordidus*, skiden, urenfærdig.

Órættr, *non completus v. consummatus*, uopfyldt. St. qvad draum ſinn órættann, *somnium suum St. non adhuc completum dixit*, St. sagde at hans Drøm endnu var uopfyldt.

Ós, *os, ostium fluminis*, Munding af en Elv.

Ós-mynni, *n. idem.*

Óſaddr, *vid.* ómettr.

Óſagdr, *indictus, immemoratus*, utalt, uomtmeldt. Þad læt eg óſagt, *non dicam*, derom taler jeg ikke.

Óſaltadr, *insulsus*, uſaltet.

Óſamfelldr, *rarus*, ſom ikke ſlutter ſammen.

Óſamfær, *dissimilis*, ulig.

Óſamhalldſamr, *prodigus*, ødſel.

Óſamhelldinn, *idem.* 2) *discors*, uenig.

Óſamhelldni, *f. discordia*, Uenighed.

Óſamjafnanlegr, *incomparabilis*, uforlignelig.

Óſamqvæmr, *incongruus*, uoverensſtemmende.

Óſamlyndi, *n. discordia*, Uenighed, Uſamdrægtighed.

Óſamlyndr, *discors*, uſamdrægtig.

Óſamr, *idem.* 2) *invitus, nolens*, nødig, uvillig. Hefir eg jafnan verid óſamr at eiga hlut i ſtórdeildum, *semper declinavi omnes partes majorum contentionum*, jeg har ſtedſe undgaaet at tage Del i ſtore Trætigheder.

Óſanngiarn, *iniqvus*, ubillig.

Óſanngirni, *f. iniqvitas*, Ubillighed.

Óſannindi, *n. pl. falsitas, commentum*, Løgn, Uſandfærdighed.

Óſannlegr, *iniqvus*, ubillig, uretfærdig.

Óſannlega, *iniqve*, ubilligen.

Óſannordr, *falsiloqvus*, løgnagtig.

Óſannſýni, *f. iniqvitas*, Ubillighed.

Óſannſýnn, *iniqvus*, ubillig, uretfærdig.

Óſannſýnilega, *iniqve*, ubilligen, urimeligen.

Óſannr, *fictus, falsus*, falſk, opdigtet.

Óſannr, *m. iniqvitas*, Ubillighed, Urimelighed.

Óſár, *non saucius*, uſaaret. 2) *liberalis*, gavmild. Óſár á fé, *largus, pecuniæ non par-*

cens, gavmild, rund, som ikke sparer paa Penge.

Ósátt, *f. dissidium*, Uenighed.

Ósáttgiarn, *implacabilis*, *irreconciliabilis*, uforsonlig, uforlignelig.

Ósáttgirni, *f. implacabilitas*, Uforsonlighed.

Ósáttr, *non reconciliatus*, uforsonet, uforligt.

Ósaurgadr, *impollutus*, ubesmittet.

Ósedianlegr, *insatiabilis*, umættelig.

Ósediandi, *idem*.

Ósefandi, *indomitus*, utæmmelig.

Ósegianlegr, *inenarrabilis*, usigelig.

Ósegiandi, *idem*.

Óseigr, *fragilis*, skjør. 2) *maceratus*, mager.

Óseinn, *celer*, hurtig, hastig.

Ósekia, *f. innocentia*, Uskyldighed. At ósekiu, *immerito*, ustraffet.

Ósekr, *innocens*, uskyldig.

Óseýrdr, *purus*, *defecatus*, ren, uforfalsket.

Ósén, *nunqvam visus*, useet.

Ósélegr, *deformis*, hæslig.

Ósialdan, *sæpe*, ofte.

Ósiálegr, *deformis*, *turpis*, styg, hæslig.

Ósidlega, *insulse*, uartigen, uhøfligen.

Ósidlegr, *insulsus*, *agrestis*, uartig, uhøflig.

Ósidsamr, ósidsamlegr, ósidugr, *idem*.

Ósidsemi, *f. insulsitas*, Uartighed.

Ósidr, *m. mos perversus*, onde Sæder.

Ósinkr, *liberalis*, rund, gavmild.

Ósitiandi, *intolerabilis*, utaalelig. Ósitiandi er hönum slíkr ofsi, *tanta illi nimietas v. arrogantia non est toleranda*, saa stor Overmod bør man ikke taale af ham.

Ósiúkr, *sanus*, sund, karsk.

Ósk, *f. votum*; *item electio*, et Ønske; ogsaa: et Valg. At óskum, *ex voto*, efter Ønske.

Óska (at óska), *optare*, ønske.

Óska-barn, *n. adoptivus*, et udkaaret Barn (et Barn, som en antager som sit eget).

Óska-barna-réttr, *m. jus adoptionis*, udkaarede Børns Rettigheder.

Óskabiörn, *m. oniscus*, en Bænkebider (etslags Søorm).

Óskaddadr, *integer*, hel og holden, som ingen Skade er kommen til.

Óskaddr, *idem*. Fáir ná óskoddum hlut fyrir honum, *paucis æqvus est*, han viser sig billig imod faa.

Óskadvænn, *non periculosus*, ikke farlig.

Óskadvænlegr, *idem*.

Óskackr, *irretortus*, som ikke er skjæv. 2) *æqvalis*, lig. Vid erum óskackir þrimenningar, *in tertio gradu lineæ æqvalis*, *invicem tangimur*, vi ere paa begge Sider Næstsødskendebørn.

Óskáldadr, *vid.* órotadr.

Óskammfeilinn, *impudens*, ublufærdig.

Óskammfeilni, *f. impudentia*, Ubluhed, Ublufærdighed.

Óskamtadr, *non mensuratus*, som ikke er udmaalt.

Óskamtlegr, *immodicus*, umaadelig.

Óskapadr, *increatus*, uskabt.

Óskapaburdr, *monstrum*, et Misfoster.

Óskapfelldr, *ingratus*, ukjærkommen.

Óskapaarfi, *m. hæres testatus*, en Arving efter Testamente.

Óskapbrádr, *mansvetus*, sagtmodig, spagfærdig.

Óskaplegr, *monstrosus*, vanskabt, som et Uhyre. 2) *importunus*, haard, vild.

Óskapsmadr, *m. vehemens sævus*, et grumt, voldsomt Menneske. Þaug Ögmundr Sneis og Þuridur vóru bædi óskaps-menn, og fór med þeim óþockalega, *Ögmundus Sneis et Thurida erant ambo sævæ indolis, ideoqve inter eos male convenit*, Ogmund Sneis og Thurid vare begge af et hidsigt og voldsomt Sindelag, og derfor forligedes de ikke godt.

Óskaptr, *vid.* óskapadr.

Oskapvar, *effrenis, ferox*, voldsom, heftig.

Óska-rád, *n. optimum consilium*, det bedste Raad.

Óskarpr, *hebes, obtusus*, stump, sløv. 2) *indocilis*, den, som har et slet Nemme. 3) *piger, lentus*, sen, langsom, doven.

Óskasonr, *m. vid.* óskabarn.

Óskasteinn, *m. lapis philosophorum*, en Sten, hvis Besidder troedes at kunde opnaa alle sine Ønsker.

Óskastund, *f. hora tempestiva*, en belejlig Time, en Time, hvori man troede at se alle sine Ønsker opfyldte.

Óskefldr, *nivibus non obrutus*, utilhyllet af Sne.

Óskéggiadr, *inberbis*, den, som er uden Skjæg.

Óskékinn, *inqvassatus*, urystet.

Óskéktr, *rectus, irretortus*, lige, som ikke er skjæv.

Óskélfdr, *impavidus*, uforfærdet.

Óskélkadr, *idem.*

Óskémdr, *incorruptus*, ufordærvet; *pr. integer, non imminutus v. decurtatus*, egentlig: uformindsket, uafkortet.

Óskémtilegr, *tædiosus, ingratus*, kjedsommelig, ukjærkommen.

Óskémtilega, *tædiose*, kjedsommeligen.

Ósképia v. ósképni, *f. monstrum*, en Vanskabning, et Uhyre.

Óskérdr, *plenus integer*, hel og holden.

Óskértr, *idem.*

Óskiálegr, *timidus, cunctabundus*, frygtsom.

Óskick, *n. corrupti mores*, fordærvede Sæder.

Óskickanlegr, *insulsus, immodestus*, uskikkelig.

Óskickanlega, *insulse*, uskikkeligen.

Óskil, *n. pl. iniqvitas, improbitas*, Uredelighed.

Óskilamadr, *m. ærustator*, et uredeligt Menneske.

Óskilianlegr, *perplexus, intricatus*, uforstaaelig.

Óskilianlega, *intricate*, uforstaaeligen.

Óskilfénginn, *illegitimus, spurius*, uægte.

Óskilgétinn, *idem.*

Óskilinn, *perplexus*, indviklet, uforstaaelig. 2) *indiscretus*, uadskilt. Allir eiga her óskilit mál, *hic omnes indiscretim appellantur*, her tiltales alle under et, uden at nævne en i Særdeleshed.

Óskilmerkilegr, *intricatus*, indviklet.

Óskilmr, *mitis, mollis, innocuus*, mild, blød.

Óskilníngr, *m. hebetudo*, Mangel af Forstand.

Óskilsamr, *fraudulentus*, bedragersk.

Óskinngadr, *absqve cute*, som er uden Hud.

Óskinnadr, *non pelliculatus*, som intet Skind har over eller om sig.

Óskipadr, *injussus*, ubefalet.

Óskipgéngr, *navibus impervius*, ufremkommelig for Skibe.

Óskiprádinn, *nulli nauclero addictus*, uforhyret.

Óskiptr, *indivisus*, udelt.

Óskipulegr, *inordinatus*, uordentlig.

Óskipulega, *inordinate*, uordentligen.

Óskírdr, *non baptizatus*, udøbt. 2) *non defecatus*, ulutret, urenset.

Óskír, *obscurus*, uklar, utydelig.

Óskírlífr, *lascivus*, ukydsk, løsagtig.

Óskírlífi, *n. lascivia*, Ukydskhed.

Óskodadr, *inexploratus*, uransaget. Óskodad mál, *inexplorata causa*, en uprøvet Sag.

Óskoradr, *pr. non incisus*, egentlig: ikke indhugget. Hann baud öll mál óskorad á kongs dóm, *de omnibus controversiis, sine exceptione ad regem detulit*, han foredrog alle Sager uden Undtagelse for Kongen. Kýrkian á Hóli á 13 hundrud óskorad, *templum, qvod Holi est possidet 13 hundredas indeterminatarum mercium*, Kirken paa Hol ejer 13 Hundrede (en vis Værdi) i ubestemte Ejendomme.

Ósköp, *n. pl. fata iniqva, tragica*, uheldig Skjæbne. 2) *vulgo, immensa copia alicujus rei*, i Almindelighed, en stor Overflødighed af en Ting.

Ósköpulegr, óskepiulegr, *deformis, monstrosus*, hæslig, vanskabt.

Óskörúngr, *m. pavidus, trepidus, pusillanimis*, forfærdet, frygtsom.

Óskreipr, *non lubricus*, som ikke er glat, slibrig.

Óskreýtinn, *verax, ultra modum non laudans*, sandfærdig, som ikke roser en Ting over Fortjeneste.

Óskrifandi, *scribendi nescius*, som ikke kan skrive.

Óskriftadr, *peccatis non absolutus*, den, som ikke har faaet Aflad. 2) *censuram ecclesiasticam non perpessus*, den, som ikke har staaet aabenbare Skrifte.

Óskrikull, *firmus, stabilis*, standhaftig.

Óskrýddr, *inornatus*, uprydet.

Óskulldadr, *non accusatus*, uanklaget.

Óskundi, *m. remora*, Ophold, Hindring. Hann gördi mér óskunda, *impediit me*, han opholdt mig.

Óskýgdr, *non politus (de metallis)*, upoleret, (om Metaller).

Óskylldr, *indebitus*, som ikke skylder noget. 2) *non consangvineus*, som ikke er i Slægt med.

Óskynigr, *hebes ingenio*, dum, taabelig.

Óskynsamr, *imprudens*, uforstandig.

Óskynsamlega, *imprudenter, inepte*, uforstandigen.

Óskynsemi, *f. imprudentia*, Uforstand.

Óskeipr, *vid.* óskreipr.

Ósleitinn, *audax*, *intrepidus*, uforsagt; uforfærdet. Alexander drack ósleitit, af hendi Philippi, *Alexander intrepide bibit e manu Philippi*, Alexander den Store drak uforfærdet den Drik, som Philip (hans Læge) overrakte ham.

Ósleitulegr, *idem*.

Óslèttr, *inæqvalis*, *confragosus*, ujævn, ulige, knudret.

Ósletta, *f. inæqvalitas*, Ulighed, Ujævnhed. Moddan sagdi kóngi sínar farir óslèttar, *Moddan expeditionem sibi confragosam (infelicem) fuisse dixit*, Moddan fortalte at hans Rejse havde løbet uheldigt af.

Óslingr, *inhabilis*, *rudis*, ubehændig.

Óslisinn, *felix*, heldig, lykkelig.

Óslitandi, *qvi rumpi neqvit*, som ikke kan slides i Stykker.

Óslitinn, *non tritus v. ruptus*, usønderrevet, uslidt.

Óslóttugr, *simplex*, *sincerus*, oprigtig, enfoldig.

Óslökvanlegr, *inextingvibilis*, uudslukkelig.

Óslökvandi hatr, *inexpiabile odium*, et uudslukkeligt Had.

Óslægr, *vid.* óslóttugr.

Óslægia, *f. pars prati*, *non demessa*, den Del af en Eng, hvor Høet ikke er slaaet af.

Ósmackandi, *ingustabili*, usmagelig.

Ósmálátr, *minutias non curans*, som ikke bryder sig om Smaating.

Ósmár, *ingens*, *magnus*, høj, stor. Þeir þóttuz ósmáir, *multum sibi arrogavere*, De bildte sig meget ind; de ansaa sig for store Folk.

Ósmeikr, *impavidus*, *audax*, *confidens*, uforsagt, dristig.

Ósmeckr, *m. sapor ingratus*, Afsmag.

Ósmeltr, *non liqvefactus*, usmeltet.

Ósmídi, *n. opus rude*, et grovt, hæsligt Arbejde.

Ósmídislegr, *rudis*, *iners*, grov, ubehændig.

Ósmídislega, *rude*, *inerter*, ubehændigen.

Ósmoginn, *non perforatus*, som ikke er gjennemboret. Ósmogid tré, *a ligniperda non corruptum lignum*, et Træ, som ikke er ormstukket.

Ósnidinn, *vid.* oskorinn.

Ósníkilegr, *audax*, *animosus*, dristig, djærv.

Ósnortinn, *intactus*, urørt.

Ósnotr, *inelegans*, *iners*, som ikke er net, sirlig. 2) *stultus*, *imprudens*, dum, taabelig.

Ósnoturlega, *imprudenter*, *insulse*, taabeligen.

Ósodinn, *incoctus*, ukogt.

Ósollin, *non tumidus*; *item non ulceratus*, som ikke har Hævelse eller Bylder.

Ósómi, *m. dedecus*, Usømmelighed, Vanære.

Ósópadr, *virgis non abstersus*, ufejet.

Óspakr, *inqvietus*; *item factiosus*, urolig.

Óspaklega, *inqviete*, uroligen.

Óspar, *largus*, rund, gavmild. 2) *prodigus*, ødsel. Óspar er mer hann til ófara, *non angis me etiamsi pereat*, jeg skal saa men ikke græde Øjnene ud af Hovedet, om han saa gik Pokker i Vold.

Ósparsamr, *prodigus*, ødsel.

Ósparlega, *large*, rundeligen, med Ødselhed.

Ósparsamlega, *idem.*

Óspekt, *f. factio, turba*, Opløb, Allarm, Urolighed.

Óspektarmadr, *m. vir factiosus*, et uroligt Menneske.

Óspialladr, *integer, illæsus*, uskadt. Óspiallad mál, *res integra*, en hel og holden Sag. Óspiöllud mey, *virgo illibata*, en ukrænket Mø.

Óspilltr, *incorruptus*, ufordærvet. Óspillt mey, *virgo illibata*, en ukrænket, ubesovet Mø.

Óspiádr, *ludibrio non habitus*, den, med hvem ingen har drevet Spot, ugjækket.

Óspottadr, *idem.*

Ósprákadr, *integer, illæsus*, hel og holden, uskadt.

Óspunninn, *non netus*, uspundet.

Óspurdr, *inconsultus, non interrogatus*, uadspurgt, som man ikke har raadført sig med. Hann sagdi óspurt, *ultro narravit*, han fortalte det uden at være spurgt.

Óst, *f. arteria aspera*, Luftrøret i Halsen.

Ostabúr, *n. taberna casearia*, et Gjemmested for Oste.

Óstadfastr, *inconstans, volubilis*, ustadig.

Ostaform, *n. forma casearia*, et Model, hvori Oste gjøres, en Osteform.

Ostagörd, *f. tyropæja*, den Handling at gjøre Oste.

Ostakista, *f. vid.* ostaform.

Óstand, *n. mala conditio*, slet Tilstand.

Óstefnlegr, *immodestus*, ubeskeden.

Óstefnlega, *immodeste*, ubeskedent, uordentligen.

Óstefndr, *non citatus, in jus non vocatus*, ustævnet, ikke kaldet for Retten.

Óstinnr, *tener, infirmus*, svag, afmægtig. 2) *suspectus*, mistænkelig. Hann tók þad óstint upp, *suspectum habuit, oblique interpretatus est*, han tog det i en forkert Mening.

Óstiórn, *f. impotentia animi*, Sindets Ustyrlighed. 2) *anarchia*, Anarki, Mangel paa Bestyrelse.

Óstirfinn, *otiosus*, ledig, ørkesløs. 2) *animo fortis*, tapper, modig.

Ostmadkr, *m. acarus*, en Maddike i Ost.

Óstoltr, *modestus, demissus*, beskeden, ydmyg.

Óstödvandi, *effrenis*, ustyrlig.

Óstödugr, *inconstans, mobilis, fluxus*, ustadig.

Óstöduglegr, *idem.*

Óstödugleiki, *m. inconstantia*, Ustadighed.

Óstöduglega, *inconstanter*, ustandhaftigen, ustadigen.

Óstra, *f. ostrea*, en Østers.

Óstraffanlegr, *irreprehensibilis*, ustraffelig.

Óstraffadr, *impunitus*, ustraffet.

Óstund, *f. tempus infaustum, intempestivum*, en ulykkelig Time.

Ostr, *m. caseus*, en Ost. Kúa-, sauda-, geitaostr, *caseus vaccinus, ovillus, caprinus*, en Ost af Ko-, Faare-, Gede-Melk.

Ostmisa, *f. serum*, Valle.

Óstr, *m. pomum Adami*, Adamsæble (i Halsen). Haralldr kóngr feck lag i óstinn, og var þad banasár; *Haralldus Rex, pomum Adami transfixus vulnus lethale accepit*, Kong Harald blev stukket igjennem Adamsæblet, i Halsen, og var det Saar dødeligt; *aliis* hóstr.

Óstýfr, *imbecillis, tener*, svag, afmægtig. 2) *facilis*, blid i Omgang, som ikke bruger stive Komplimenter.

Ostyggr, *mitis*, mild, blid. 2) *non fugax* (*de equis*), den, som let lader sig tage (om Hestene).

Óstýrilátr, *protervus*, ustyrlig, kaad.

Óstyrkr, *m. infirmitas*, Svaghed.

Óstyrkleiki, *m. idem.*

Óstyrkr, *infirmus*, svag, ikke stærk.

Óstæda, *f. nefas*, Udaad.

Óstædilegr, *instabilis, caducus*, faldefærdig, brøstfældig. 2) *non tolerandus*, utaalelig.

Óstærilátr, *vid.* óstolvr.

Óstæta, *f. tyrophagus*, den, som spiser Ost.

Ósvarinn, *injuratus*, usværget, som man ikke har aflagt Ed paa.

Ósvarlegr, *improbandus*, som man ikke kan svare for.

Ósvéganlegr, *inflexibilis*, den, som man ikke kan bøje.

Ósvífinn, *durus, rigidus; nulli cedens*, den, som ikke bryder sig om noget, uforskammet.

Ósvifr, *idem.* 2) *obrigescens*, som stivnes. Gudmundi vard ósvift mjög, er hann heyrdi darda Brands biskúps, *Gudmundo sensus defecere* (*obriguit*), *audita morte Brandi Episcopi*, Gudmund faldt i Afmagt, da han erholdt Efterretning om, at Bisskop Brand var død. 3) *nom. pr. Viri*, en Mands Navn.

Ósvikinn, *indepravatus*, uforfalsket.

Ósvikull, *fidus, probus*, trofast, retskaffen.

Ósvinna, *f. imprudentia*, Uartighed, Ufornuftighed.

Ósvinnr, *imprudens; item incivilis*, ufornuftig; ogsaa: uartig, uhøflig; *alias* ósvidr.

Ósundradr, *indivisus*, udelt.

Ósúr, *dulcis, azymus, non fermentatus*, sød, som ikke er sur.

Ósvæfdr, *insopitus*, den, som ikke er dysset i Søvn.

Ósýni, *n. forma deformis*, en hæslig Skabning; *vid.* ofreskia.

Ósynia, *f. voluptas*, Vellyst. At ósyniu, *sine necessitate*, uden Nødvendighed.

Ósýndr, *caecus*, blind; *de animalibus specialiter dicitur quae caeca nascuntur*, siges egentlig om de Dyr, som fødes blinde.

Ósýnilegr, *invisibilis*, usynlig.

Ósýnn, *dubius, non visus*, uset, tvivlsom. Ósýnt er þad, *adhuc dubium est*, derom er endnu Tvivl. Hönum er ósýnt um þad, *in ea re minime versatus est*, i den Sag er han ikke meget dreven.

Ósyrdr, *vid.* ósúr. Ósyrt braud, *panis azymus*, usyret Brød.

Ósæll, *miser*, ussel, elendig.

Ósællega, *misere*, elendigen.

Ósællegr, *aspectu miser*, *macer*, elendig af Udseende, mager.

Ósæmd, *f. ignominia*, Skam, Vanære.

Ósæmilegr, *indecens*, usømmelig.

Ósæmilega, *indecenter*, usømmeligen.

Ósær-dagr, *dies nefastus*, en Helligdag, paa hvilken ingen Rettergang maatte holdes. Ósær eidr, *juramentum falsum*, en Mened, falsk Ed.

Ósætilegr, *inamænus (sc. situs loci)*, uangenem (om et Stæds Beliggenhed).

Ósætti, *n. controversia*, Uenighed.

Ósætr, *insvavis*, ubehagelig, besk. 2) *navibus intolerabilis (de mare dicitur)*, ubefarlig for Skibe (om Søen).

Ota (at ota), *porrigere*, række frem.

Ótaddr (akr, *ager*, Ager), *non lætificatus*, ugjødet.

Ótáin (ull, *lana*), *infecta succida*, en raa, uforarbejdet Uld.

Ótakmarkadr, *immetatus*, ubegrændset. 2) *immensus*, umaalelig.

Ótal, *n. innumera multitudo*, en utallig Mængde.

Ótaladr, *indictus*, usagt.

Ótaldr, ótalinn, *non numeratus*, *extra numerum*, den, som ikke er tællet.

Ótálmadr, *non impeditus*, uhindret.

Ótaminn, *indomitus*, *ferox*, utæmmet.

Ótamr, *insolitus*, *insvetus*, uvant til noget.

Otan v. ötun, *f. porrectio*, Fremrækning. 2) *venum*, tilfals.

Otanar-eyrir, *m. res venum axposita*, en Ting, som er udsat til Salg.

Ótármilldr, *siccoculus*, den, som sjelden græder.

Ótégldr, *non dedolatus*, uslettet, uhugget.

Ótekinn, *non assumtus v. captus*, den, som ikke er taget.

Ótelianlegr, *innumerabilis*, utallig.

Óteliandi, *idem*.

Ótelianlega, *innumerabiliter*, utalligen.

Ótemiandi, *intractabilis*, utæmmelig, uhandelig.

Ótemia, *f. animal ferum*, *indomitum*, et vildt, utæmmet Dyr.

Óténtr, *non dentatus*, den, som ingen Tænder har.

Óteptr, *liber*, *non impeditus*, fri, uhindret.

Ótíd, *f. tempus inportunum v. alienum*, en ulykkelig Tid.

Ótíllegr, *serotinus*, *intempestivus*, sildig, som kommer i Utide.

Ótídr, *infreqvens*, sjelden. 2) *minus familiaris*, den, som sjelden kommer i Besøg.

Ótierlegr, *impexus*, *incomtus*, ukæmmet.

Ótíginn, *ignobilis*, *obscurus*, af ringe Herkomst.

Ótígilegr, *inhomestus*, uanstændig. Hann hafdi mörg ótigileg ord, *plurima verba inhonesta effutiit*, han talede mange uanstændige Ord.

Ótillátsamr, *pertinax*, *rigidus*, egensindig, stiv.

Ótilbúinn, *imparatus*, uberedt.

Ótilbærilegr, *iniqvus*, *indecens*, ubillig, uanstændig.

Ótili, *m. opus dictu et factu immane*, et her-

kulist Arbejde. 2) *multitudo innumera*, en utallig Mængde.

Ótilreiddr, *imparatus*, uberedt.

Ótiltækilegr, *inappositus*, en Ting, som man ikke kan tage fat paa.

Ótímaburdr, *m. abortus*, *fœtus exterricinius*, ufuldbaaret Foster.

Ótímabær, *intempestivus*, *præposterus*; utidig; egentlig: en, som føder i Utide.

Ótimi, *m. vid.* óráđ. 2) *infortunium*, Ulykke. Af þessari ferd munn vér mikinn ótíma hlióta, *profectio hæc magno erit nobis infortunio*, denne Reise vil forvolde os stor Ulykke.

Ótinadr, *non stannatus*, ufortinnet.

Ótíndr, *non memoratus*, den, om hvem intet er fortalt; *vulgo neqvam*, *de qvo nihil boni dici potest*, i Almindelighed: en Skjelm, om hvem intet godt kan siges.

Óürinn, *facilis*, *comis*, mild, som ej lader sig opirre.

Ótíundad fé, *inscriptæ merces*, Gods, hvoraf ingen Tiende svares.

Ótolladr, *incensus*, ufortoldet.

Ótót, *n. lanificium rude*, den groveste Uld. 2) *animal hispidum*, et Dyr, som har stive, børstagtige Haar.

Ótótlegr, *impexus*, *hispidus*, ukjæmmet, stivhaaret.

Ótraudr, *lubens*, *non invitus*, villig, gjerne.

Ótregr, *idem*, villig.

Ótrodinn, *non calcatus*, den, som ikke er traadt paa.

Ótrú, *f. perfidia*, Utroskab.

Ótrúanlegr, *incredibilis*, utrolig.

Ótrúanlega, *incredibiliter*, utroligen.

Ótrubladr, *imperterritus*, uforfærdet.

Ótrúleiki, *m. vid.* ótrú.

Ótrúlegr, *suspectus*, den, som man ikke kan lide paa.

Ótrúlega, *suspecte*, svigagtigen, med Utroskab.

Ótrúr, *infidus*, utro. Ótrútt var med þeim, *neuter alteri fidus erat*, ingen af dem var hinanden tro.

Ótryggr, *idem*.

Ótrygd, *f. perfidia*, Utroskab.

Ótryggilegr, *suspectus*, mistænkelig.

Ótt, *crebra*, ideligen. Ótt og tídt, *crebro atque freqventer*, tidt og ofte.

Ótta, *f. trihorium*, *qvo sol percurrit regione meseris*, de 3 Timer, fra Klokken 3 til 6 om Natten. Óttustund, *f. idem.* Óttusaungr, *m. cantus matutinus*, Morgensang, Frouprædiken.

Ótta (at ótta), *terrere*, forskrække, forfærde. Alla óttadi þá umm nóttina í svefni, *omnes ea nocte terribilia habuerunt insomnia*, den Nat havde de alle frygtelige Drømme.

Óttaz (at óttaz), *timere*, frygte.

Óttafullr, *meticulosus*, *timidus*, frygtsom.

Óttasléginn, *idem*.

Óttar, *m. nom. pr. viri*, en Mands Egennavn, 2) *pavendus*, *metuendus*, frygtelig, som man bør frygte.

Ótugt, *f. impudicitia*, *vita inordinata*, Utugt.

Ótugtugr, *impudicus*, utugtig, liderlig.

Ótvílinn, *indubius*, utvivlsom, som ikke tvivler.

Ótvílandi, *idem*. 2) *indubitabilis*, vis, utvivlsom.

Otr, *m. lutra*, en Odder.

Ótyrrinn, *vid.* otirrinn.

Ótækilegr, *factu impossibilis*, umuelig at foretage. 2) *idem ac* ótækr.

Ótækr, *non acceptabilis v. non ferendus*, som man ikke kan modtage.

Ótæti, *n. crassum et malum tomentum*, tykke Uldpjalter; *vid* ótót. 2) *homo pertinaciter pravus*, et Skarns Menneske; *vid.* tæti.

Ótæpilegr, *efficax*, virksom.

Ótæpilega, *efficaciter*, med Virksomhed.

Ótæpr, *efficax*, virksom. 2) *stabilis*, *firmus*, standhaftig. Hann hió ótæpt til, *firmo ictu percussit*, han slog til af alle Kræfter.

Óvalinn, *non delectus*, *sine delectu*, uvalgt.

Óvalldr, *innocens*, uskyldig.

Óvanadr, *integer*, *non castratus*, ugildet.

Óvandadr, *vilis*, *inelaboratus*, hvorpaa ingen Flid er anvendt, forsømt. 2) *moribus incompositis*, udsvævende, uordentlig.

Óvandi, *m. libertas*, *nulla necessitas*, Frihed. 2) *mos pravus*, onde Sæder.

Óvandlátr, *non morosus*, som ikke er knarvorren eller vanskelig. 2) *incuriosus*, skjødesløs, uagtsom.

Óvandr, *facilis*, let, ikke vanskelig. Óvandari er eftirleikurinn, *inventis addere licet*, Efterlignelsen falder lettere end Opfindelsen.

Óvani, *m. insvetudo*, Usædvanlighed. 2) *mala consvetudo*, ond Vane.

Óvanr, *insvetus*, *insolitus*, utilvant, ubevant.

Óvar, *incautus*, *imprudens*, uforsigtig. At óvörum, *inopinato*, uforvarendes.

Óvarlegr, *idem*.

Óvarlega, *incaute*, uforsigtigen.

Óvari, *m. imprudentia*, Uforsigtighed. Óvaragestr, *m. hospes inopinatus*, en Gjæst, som man ikke venter. Óvara-tilfelli, *n. casus inopinatus*, et uforvarendes Tilfælde.

Óvart, *inopinato*, *imprudenter*, uforsigtigen.

Óvdrátta, *f. importuna tempestas*, vedvarende Uvejr; *à* átt.

Óvedr, *n. idem*.

Óvegr, *m. loca invia*, *impervia*, *avia*, uvejbare, ufremkommelige Egne. 2) *dedecus*, Skam, Vanære.

Óveidilegr, *male paratus ad piscaturam*, slet beredt til Fiskeri.

Óveill, *solidus*, fast, stærk. 2) *fidus*, trofast.

Óvendi, *n. res prava*, en slem Sag. 2) *homo male moratus*, et Menneske af slette Sæder.

Óvendilega, *negligenter*, *sordide*, skjødesløst, urenligen.

Óvendilegr, *pravus*, *item sordidus*, ond; ogsaa: skidenfærdig.

Óvendis-menn, *m. pl. homunciones sordidi*, urenfærdige Mennesker.

Óvenia, *f. desvetudo*, Usædvanlighed.

Óveniulegr, *inusitatus*, usædvanlig.

Óveniulega, *inusitate*, *insolenter*, usædvanligen.

Óverdugr, *indignus*, uværdig.

Óverk, *n. malum facinus*, Udaad.

Óverkan, *f. idem.*

Óverknadr, *m. idem.*

Óvidkunnanlegr, *ingratus*, ubehagelig.

Óvidri, *n. vid.* óvedr.

Óvidrasamr, *procellosus*, stormende, bygefuld.

Óvidurqvæmilegr, *indecens*, usømmelig.

Óvígr, *vulneribus deficiens, ad pugnam inhabilis*, uduelig til Kamp. 2) *ob multitudinem inexpugnabilis*, uovervindelig formedelst sin Mængde. Óvígr her, *innumera et inexpugnabilis multitudo*, en utallig og uovervindelig Arme.

Óvíkianlegr, *inexorabilis, cedere nescius*, den, som ikke vil give efter for nogen. 2) *inhumanus, infestus*, fiendtlig, uvenskabelig.

Óvili, *m. aversatio, fastidium*, Uvillie. Snorre kom utan at óvilia kóngs, *Snorre in patriam reversus est, invito Rege*, Snorre kom hjem igjen, imode Kongens Villie.

Óvilia-verk, *opus involuntarium, culposum*, en uagtsom Handling.

Óviliande, *nolens*, uvillig, nødig.

Óviliugr, *idem.*

Óvilld, *f. inimicitia*, Uvenskab, Fiendskab.

Óvilldarmadr, *inimicus*, Uven, Fiende.

Óvinátta, *f. inimicitia*, Uvenskab.

Óvingiarnlegr, *inimicus, durus*, uvenskabelig, haard.

Óvinsamlegr, *idem.*

Óvingiarnlega, *inimice, austere*, uvenskabeligen.

Óvinsamlega, *idem.*

Óvinsæll, *plurimis infensus*, forhadt.

Óvinr, *m. inimicus*, Uven, Fiende. Óvina fagnadr, *parca cæna*, et sparsomt Maaltid.

Óvirda, *f. dedecus, dehonestamentum*, Vanære.

Óvirding, *f. idem.*

Óvirdi (at óvirda), *dehonestare, contemnere*, vanære.

Óvirdis-madr, *homo nauci, vacerra*, et unyttigt Drog, som duer til intet.

Óvirdulega, *irreverenter*, uberømmeligen.

Óvirdulegr, *inglorius*, uberømmelig.

Óvís, *inscius, dubius*, uvis, tvivlsom.

Óvísa, *f. dubium, res incerta*, en tvivlsom Sag. 2) *maleficium v. malus mos*, slette Sæder.

Óvísavargr, *m. hospes formidabilis*, en frygtelig Gjæst. 2) *exul ignotus*, en ubekjendt Landsforvist.

Óvisinn, *non marcidus*, ikke vissen.

Óvisnanlegr, *immarcescibilis*, som ikke kan visne.

Óviss, *incertus*, uvis.

Óvissa, *f. dubium*, Uvished, Tvivl.

Óvistadr, *sui juris, qvi nulli locavit operas suas*, den, som ikke har fæstet sig i Tjeneste hos nogen.

Óvistadr fiskr, *piscis mollis et recens*, en fersk Fisk.

Óvistarlegr, *incommodus*, ubekvem til Ophold. Þar þótti óvistarlegt, *hospitium ibi videbatur incommodum*, det Sted ansaa man for et ubehageligt Opholdssted.

Óvit, *n. inscitia*, Uvidenhed. 2) *deliqvium animi*, Afmagt.

Óvitandi, *ignarus*, *inscius*, uvidende.

Óviti, *m. impos animi*, den, som ingen Forstand har. 2) *infans*, et Barn.

Óvitska, *f. error*, *inscitia*, Uvidenhed.

Óvitr, *insipiens*, ikke vis, uforstandig.

Óviturlegr, *idem*.

Óviturlega, *insipienter*, uforstandigen.

Óumbreytanlegr, *immutabilis*, uforanderlig.

Óumflýanlegr, *inevitabilis*, uundgaaelig.

Óumrædilegr, *ineffabilis*, uudtalelig.

Óumskorinn, *præputiatus*, uomskaaren.

Óumþenktr, *non præmeditatus*, ubetænkt.

Óundinn, *irretortus*, *rectus*, ret og ligefrem, ubøjet. 2) *inglomeratus*, som ikke er sammenvunden.

Óunninn, *infectus*, ugjort. 2) *non superatus*, uovervunden.

Óvolkadr, *mundus*, ren. 2) *non vexatus*, uplaget.

Óvordinn, *infectus*, som ikke er bleven til. Óvordinn hlutr, *non ens*, en Ting, som ikke er til.

Óuppausanlegr, *inexhaustus*, uudtømmelig.

Óuppfundinn, *inexcogitatus*, uopfunden.

Óuppleysanlegr, *inexplicabilis*, uopløselig.

Óupprætanlegr, *inexstirpabilis*, uudryddelig.

Óútsegianlegr, *inenarrabilis*, uudsigelig.

Óvædr, *vadendo impervius*, som man ej kan vade over.

Óvægi, *n. immensa gravitas*, saa stor Tyngde, som man ikke kan veje. Óvægis-þungr, *immensæ gravitatis*, af uhyre Tyngde.

Óvæginn, *durus*, *immitis*, haard, ublid. 2) *pertinax*, egensindig.

Óvægr, *sævus*, *ferus*, grum, haard.

Óvæmi, *n. malum horrendum*, *spectrum*, et hæsligt Uhyre. 2) *metaph. mala mulier*, figurlig: en ond Kvinde; *à* vomr *v.* vofa.

Óvænlegr, *desperatus*, fortvivlet. 2) *deformis*, styg, hæslig. Þar horfdiz óvænlega á, *a desperatione parum res abfuit*, det saa ud til allehaande.

Óvænn, *desperatus*, fortvivlet. Óvænt efni, *res desperata*, en Ting, som ser slet ud, fortvivlet.

Óvæntr, *insperatus*, uforhaabet. Óvæntr ábati, *drachma grandinans*, *lucrum insperatum*, uventet Fordel.

Óvær, *inqvietus*, urolig.

Óværd, *f. inqvietudo*, Urolighed.

Óvættr, *m. malus dæmon*, en ond Aand.

Ox, *m. bos*, en Okse. Oxe, *m. idem*; *vid.* öxe.

Oxna-furda, *vadum boum*, Vadested for Okser; *qvasi* oxna-ferd. 2) *nom. pr. Urbium*, en Stads Egennavn ɔ: Orford; *alias* öxnafurda.

Óyfirvinnanlegr, *invictus*, *inexpugnabilis*, uovervindelig.

Óyndi, *n. tædium*, Kjedsomhed.

Óyndislegr, *tædiosus*, kjedsommelig.

Óþága, *f. res ingrata*, en ubehagelig Ting.

þad var hönum til óþágu einnrar, *omnino illi ingratum erat*, det var ham meget ukjærkomment.

Óþagmælskr, *loquax*, sladderagtig.

Óþacklátr, *ingratus*, *immemor beneficii*, utaknemmelig.

Óþacklæti, *n. animus ingratus*, Utaknemmelighed.

Óþakinn, *intectus*, *inopertus*, ubedækket.

Óþaninn, *incontentus*, som ikke er udspændt.

Óþarfi, *m. res inutilis*, en Ting, som man ikke behøver.

Óþarfr, *inutilis*, unyttig.

Óþefr, *m. fœdor*, *odor ingratus*, Stank, slem Lugt.

Óþeckt, *f. res ingrata*, en ubehagelig Sag. 2) *stercus*, Skarn. 3) *homo ingratus*, et utaknemmeligt Menneske.

Óþecktr, *invisus*, forhadt.

Óþeckilegr, *idem.* 2) *ignotus*, ubekjendt.

Óþeckianlegr, *qui agnosci non potest*, som man ikke kan kjende, ukjendelig.

Óþenkianlegr, *non cogitandus*, utænkelig.

Óþerrir, *m. tempestas humida*, vaadt Vejrlig.

Óþeslegr, *absimilis*, ulig; *sæpius ironice dicitur:* Þú ert ecki óþeslegr, *non tibi absimile est*, *bene de te sperandum*, Du ser mig ud dertil.

Óþisladr, *indomitus*, utæmmet.

Óþiálgr, *obstinax*, stiv, haardnakket.

Óþiettr, *rimosus*, utæt, fuld af Sprækker og Rifter.

Óþiliadr, *non tabulatus*, upanelet.

Óþiód, *mala gens v. colluvies hominum*, allehaande slags Riperaps af Folk.

Óþirmilega, *dure*, *inclementer*, haardt.

Óþirmilegr, *immitis*, *trux*, haard, grusom.

Óþocki, *m. offensa*, Forbittrelse, Vrede. 2) *vir sordide tenax*, en Gnieplind. Rafn lagdi mesta óþocka á Snorra, *Rafn graviter offensus erat Snorreo*, Rafn blev høisligen forbittret paa Snorre.

Óþocka (at óþocka), *criminari*, bagvaske.

Óþockadr, *invisus*, forhadt.

Óþockalegr, *squalidus*, *impurus*, skidenfærdig. 2) *illiberalis*, karrig.

Óþócknan, *f. offensa*, Mishag.

Óþol, *n. impatientia*, Utaalmodighed. 2) *inquietudo*, Urolighed.

Óþolanlegr, *intolerabilis*, utaalelig.

Óþolandi, *idem.*

Óþoli, *m. vid.* óþol.

Óþolinn, *laboris impatiens*, den, som ikke kan udholde Arbejde.

Óþolinnmódr, *impatiens*, utaalmodig.

Óþolinnmódlega, *impatienter*, utaalmodigen.

Óþolinnmædi, *f. impatientia*, Utaalmodighed.

Óþorstlátr, *brachypota*, den, som sjelden tørster.

Óþreytandi, *infatigabilis*, utrættelig.

Óþreyttr, *non fatigatus*, *indefessus*, som ikke er træt.

Óþrif, *n. pl. tabes*, *malus corporis habitus*, Vantrivenhed, Tæring. 2) *mala*, *adversa fortuna*, Modgang, Ulykke.

Óþrifinn, *negligens; item sorditus*, skjødesløs; ogsaa: skidenfærdig.

Óþrifalegr, *teter, sqvalidus; item negligens*, smudsig, skiden; skjødesløs.

Óþrifalega, *sqvalide; item negligenter*, smudsigen; skjødesløs.

Óþriflegr, *tabidus, macer*, mager, svindsottig.

Óþrifnadr, *m. socordia, incuria*, Urenfærdighed, Skjødesløshed.

Óþriótandi, *inexhaustus*, uudtømmelig.

Óþriótanlegr, *idem.*

Óþrælkadr, *liber, in servitutem non redactus*, fri, som ikke er i Trældom.

Óþvéginn, *illotus*, uvasket. Óþvéginn ull, *succida*, Uld, som ikke er vasket.

Óþverrandi, *vid.* óþriótandi.

Óþurft, *f. incommodum, citra necessitatem*, Ulejlighed, Ubehagelighed; egentlig det, som man ikke behører. Óþurft er mér á því, *vexat me*, det gjør mig Skade. At mæla einum til óþurftar, *verbis nocere v. imprecari*, ønske en Ulykke.

Óþurkadr, *insiccatus*, som ikke er tørret.

Óþybbinn, *lenis, obediens*, lydig.

Óþýdi, *n. vid.* óþiód.

Óþýdr, *rigidus, austerus*, haard, stiv (i Væsen).

Óþýdlegr, *idem.*

Óþýdlega, *rigide, austere*, stivt.

Óþyrstr, *non sitiens*, ikke tørstig.

Óþægd, *f. indignatio; item tædium*, Fortrydelse, Mishag.

Óþægi (at óþægia), *vid.* misþægi.

Óþægilega, *ingrate*, ubehageligen.

Óþægilegr, *ingratus, infestus*, ubehagelig.

Óþægr, *idem.*

Óædri, *minor, inferior*, mindre, lavere.

Óæll, *exul, cui aqua et igne interdictum* ɔ: *quem vitæ necessitatibus sustentare nefas*, en Fredeløs, som man hverken maa huse eller hæle.

Óærlegr, *infamis, capite diminutus*, uærlig.

Óætr, *non edulis*, som ikke kan spises, uspiselig.

Ödlaz (at ödlaz), *impetrare*, erholde, opnaa. 2) *naturaliter procedere*, vokse, tage til. Henni ödladiz sóttin, *dolor gliscebat*, Sygdommen tog til.

Ödlingr, *m. qui avitas tenet possessiones; poet. Rex v. magnas*, den, som besidder sine Forfædres Ejendomme; hos Digterne: en Konge eller en fornem Mand; *vid.* audlingr.

Ödruméginn, *ex altera parte*, paa den anden Side. At ödru hveriu (*sc.* færi *v.* bili), *alternis vicibus*, af og til.

Ödruvís, ödruvísi, *aliter, secus*, anderledes.

Öduskél, *f. vid.* ada.

Öfga, *f. absurditas (sæpius in plur.* öfgar), en Urimelighed (bruges oftere i Flertallet).

Öfgar (at ofga), *mutari*, forandres. Öllu öfgat, *omnia degenerant, omnium rerum vices sunt*, alle Ting forandres.

Öfgulegr, *absurdus et insolens*, urimelig.

Öflgaz (at öflgaz), *vires sumere*, tiltage i Kræfter.

Öflugr, *robustus*, stærk, fast.

Öfra (at öfra), *minari*, true.

Öfugflíri, *n. plevronectes asper, oculis a sinistra*, Pigvar (etslags Flynder med Øjnene paa venstre Side og hornagtige Knuder paa Legemet).

Öfuglyndr, *difficilis, absurdus*, vanskelig at omgaaes med.

Öfugmæli, *n. solœcismus*, en forkert Talemaade.

Öfugnefni, *n. nomen per antiphrasin inditum, incompetens*, et forkert Navn.

Öfugstreymi, *n. collisio, accessus et recessus maris*, det Sted i Havet, hvor to modsatte Strømme mødes.

Öfug-uggi, *m. piscis lacustris, qvi inversas dicitur habere pinnas (de cujus veneno multa feruntur in ore vulgi)*, etslags Ferskvandsfisk, hvis Finner man siger at vende imod hinanden (siges i Almindelighed at være giftig).

Öfugr, *inversus, sinister*, forkert, omvendt. 2) *infensus*, fiendtlig. 3) *retro cedens*, som viger tilbage. Öfugt ord, *verbum obliqvum, impertinens*, et forkert Ord. 2) *verbum infensum*, et uvenskabeligt Ord.

Öfugyrdi, *n. idem.*

Öfund, *f. invidia, livor*, Avind. 2) *mala fides*, Svig, Bedrageri. 3) *hostilitas; item mala intentio*, Fiendtlighed, ond Hensigt. Ecki spillir kyrkiu öfundarlaust blód, *sanguis extra hostilitatem effusus, non profanat templum*, Kirken vanhelliges ikke ved det Blod, som er udøst uden fiendtlig Hensigt.

Öfunda (at öfunda), *invidere*, misunde.

Öfundar-auga, *f. oculus invidens*, et misundeligt Øjekast. Hann leit til þeirra öfundar auga, *limis et malignis oculis eos intuitus est*, han saa hen til dem med et misundeligt Øjekast.

Öfundar-bót, *f. satisfactio pro damno intentato*, Fyldestgjørelse for en tilsigtet Fornærmelse.

Öfundar-bragd, *n. actio invidiosa*, en Handling, foretagen af Misundelse.

Öfundar-madr, *æmulator invidus*, en Avindsmand.

Öfundar-sköilldr, *m. perduellio*, Landsforræderi, Avindskjold. At bera öfundar-skiölld, *rebellare*, føre Avindskjold.

Öfundsamr, *invidiosus*, misundelig. 2) *expositus alienæ invidiæ*, udsat for andres Misundelse. Þad verk vard öfundsamt miög, *admodum id opus odiosum fiebat*, den Handling blev meget forhadt. Siglivat hafdi fráman af öfundsamt býli, *rusticatus Sighvati ab initio odiosus erat*, i Førstningen, da Sigvat var Bonde, misundte man ham meget.

Öfundsiúkr, *invidiosus*, avindsyg.

Öfundsýki, *f. invidia*, Misundelse.

Öglir, *m. coluber*, en Slange. Undraz öglislanda eyk þvi vér séum bleikir, *arbor terræ serpentis (ɔ: auri) sc. mulier miratur nos pallescere*, den krybende Jords (Guldets) Træ (Kvinden) forundrer sig over at vi ere blege.

Ögn, *f. mica, palea, festuca*, en Avne. 2) *atomus in radio solis*, et Gran i Solstraalerne.

Ögra (at ögra), *irritare, molestiam movere; item nauseam v. invidiam excitare*, opirre, foraarsage Ubehageligheder, opvække Misundelse.

Ögan, *f. castigatio, cajatio*, Revselse.

Öganarlaus, *effrenis*, den, som aldrig er bleven revset.

Ögr, *n. lingula maris (seu sinus brevior), rupibus circumsepta; item fissura rupium maritimarum*, en smal og kort Fjord, omgivet af Klipper; ogsaa: en Klippekløft ved Strandbredden. 2) *gravis molestia*, stor Fortrædelighed, Besværlighed. *Hanc posteriorem vocis notionem probat ingeniosum ænigma vetus, Biörnis sc. Gudonis, de habitationibus suis v. hospitiis ad Isafiördum*, for denne Ordets sidste Bemærkelse borger den gamle skarpsindige Gaade, Bjørn Gudnesen fremsatte om sine Bopæle ved Isefjorden. Rann eg frá raupi (hóli) kom eg nidr á sex álnum (eyri) þokadiz eg, þadan á þúngann mód (Ogr), *hæc sunt optima prædia ad istum sinum*, dette ere de bedste Bøndergaarde ved denne Fjord; *arrogans desii esse, in unam unciam numeratam incidi, inde sensim me mansit gravis molestia*, jeg holdt op med at prale, derefter fik jeg fat paa 6 Alen (en Øre), men siden oplevede jeg en stor Fortrædelighed.

Öckr, *m. monticulus*, et lidet Bjerg, en Høj. 2) *verruca v tumor in carne*, en Vorte eller Hævelse i Kjødet; *vid.* handuöckr.

Öklastór, *scaurus*, den, som har store Ankelkoder.

Ökull v. ökli, *m. talus, malleolus*, en Ankel, Ankelkode; *Angl.* ankle.

Ökul-brók, *f. femorale, talare*, Bukser, som gaa lige ned til Anklerne.

Ökulskór, *m. calceus talos tegens, cothurnus*, en høj Sko, som bedækker Anklerne.

Öl, *n. cerevisia*, Øl. 2) *quicunque potus inebrians*, enhver stærk Drik; *Angl.* al; *Gall.* aile.

Ölbruggan, *f. cerevisiæ coctio*, Ølbrygning.

Ölgérd, *f. idem.*

Ölbruggari, *m. cerevisiarius*, en Ølbrygger.

Ölgerdarmadr, *idem.*

Ölldr, *n. ebrietas*, Drukkenskab. So er ölldr beztr at aftr of heimti, sitt hver géd gumma, *hoc optimum est in ebrietate, quod brevis sit insania*, det er den bedste Egenskab ved Drukkenskab, at Afsindigheden varer kort.

Ölfýsi, *f. vinolentia*, Lyst til Drukkenskab.

Ölgögn, *n. pl. cornua et alia instrumenta vini tractandi*, Horn, Bægere og andre Redskaber til at skjænke Vin i.

Ölheita, *f. vid.* ölgérd.

Ölkélda, *f. fons salinus, mineralis*, en mineralsk Kilde, hvis Vand har Ølsmag.

Ölkiallari, *m. cella cerevisiaria*, en Ølkjelder.

Öll d, *f. seculum, ætas*, et Aarhundrede. 2) *populus*, Folk. Alldafadir, *plasmator seculorum*, Aarhundredernes Fader ɔ: Gud. 2) *proavus*, Oldefader. Frá v. at allda ödli, *a multis seculis*, fra Arilds Tid.

Ölldumikill, *fluctuosus*, bølgende.

Ölldúngis, *omnino; prorsus*, aldeles.

Ölldúngur, *m. senior, presbyter*, en Olding. 2) *heros, magnus*, en Helt. 3) *bos adultus*, en gammel Okse. Mikinn ölldúng höfum vér hér at velli lagt, *magnum heroem hic prostravimus*, her have vi nedlagt en stor Helt.

Ölldungs-húd, *f. bubulæ exuviæ*, Huden af en gammel Okse.

Öllumeginn, *circum circa; item undique*, helt omkring, fra alle Sider.

Ölmusa, *f. stips, eleemosyna, largitio in pia corpora*, Almisse. 2) *homuncio, homo nauci*, en Dogenigt.

Ölmusumadr, *eleemosynarius*, den, som nyder Almisse.

Ölódr, *ad insaniam ebrius*, overstadig drukken, afsindig af Drukkenskab.

Ölsaup, *n. intrita cerevisia*, nylig brygget Ol.

Ölselia, *f. cellaria*, en Kjelderpige.

Ölsýki, *f. crapula*, Fortumlen i Hovedet af for megen Drik, en Rus.

Öltól, *n. pl. vid.* ölgögn.

Ölteiti, *f. hilaritas convivalis*, Lystighed i Selskab ved Drik.

Öltunna, *f. cupa, orca*, en Oltønde.

Ölun *v.* öln, *f. alnus*, et Elletræ.

Ölr, *ebrius*; drukken.

Ölvi *et* ölvadr, *idem.*

Ölværd, *f. vid.* ölteiti.

Ömun, *f. molestia, molestatio*, Fortræd.

Ömunarlegr, *immitis, trux*, den, som gjør Fortræd.

Ömunarsamr, *vid.* amasamr.

Önd, *f. anima, vita*, en Aand, Sjel. 2) *anas*, en And. 3) *porticus*, et Galleri. At beriaz vid öndina, *animam agere*, ligge i sidste Aandedræt.

Öndrur, *f. pl. xylosoleæ*, Skier; *vid.* andra.

Öndvégi, *n. locus honoratissimus, in aula v. triclinio, soli v. vestibulo obversus*, det ypperste Sted i en Sal eller ved et Bord, ligeover for Døren.

Öndvégis, *apprime*, særdeles. Öndýgis, *idem.* Öndýgisgódr vetr, *mitissima hyems*, en særdeles mild Vinter.

Öndvégis-súlur, *f. pl. sedis herilis columnæ*, Støtter ell. Pillere, paa begge Sider af Højsædet.

Öndvégr, *m. vid.* öndvegi.

Öndverdr, *obversus, objectus, primo obvius*, modsat, lige over for, som i Forstuingen møder en. Öndverd æfi, *juventus*, Ungdommen. Öndverdr dagr, *dies recens*, den første Del af Dagen. Öndverd fylking, *frons aciei*, den forreste Del af en Slagtorden; forreste Geled. Öndverdr-dalr, *vid.* dals-mynni. Öndverdir klóaz ernir, *extremis se aquilæ scalpunt*, Ørnene kloes med Spidsen af Næbbet eller Kloerne. Par var allt opid og öndvert, *omnia ibi aperta et visui obvia fuere*, der vare alle Ting aabne og paa vid Væg.

Öndurdr, *vid.* öndverdr.

Öndýgis, *vid.* öndvegis.

Öngr, *angustus*, eng, snæver.

Öngr, *nullus* (*obsol, nisi in plur.* öngvir &c.); ingen (forældet, uden i Flertallet).

Öngur, *f. pl. angustiæ*, Tranghed, Snæverhed. Hann er i öngum, *dolet, difficultatibus premitur*, han er bedrøvet, sorrigfuld.

Öngvit, *n. deliqvium animi*, Afmagt.

Önn, *f. labor, certum negotium*, Arbejde, Beskjæftigelse. Önnum kafinn, *negotiis districtus*, beskjæftiget, sysselsat. Hann var i óda önn, *labori intentus erat*, han var i fuldt Arbejde.

Önnúngr, *m. servus*, en Træl.

Önnúngs verk, *n. labor assiduus, servilis*, Trældoms Arbejde.

Önnúnglegt verk, *opus servile*, et Arbejde, som skikker sig for en Træl.

Önnusta, *f. necessitatum procuratio*, Nødvendigheders Besørgelse.

Önuglegr, *absurdus*, uvenlig, koldsindig.

Önuglega, *absurde*, uvenligen.

Önugleiki, *m. absurditas*, Koldsindighed.

Önugmæli, *n. pl. solæcismus*, et forkert Udtryk.

Önundr, *m. gigas*, en Jette. 2) *nom. pr. Viri*, en Mands Egennavn.

Ör v. or, *pro úr, in compositis: ex*, tilkjendegiver i sammensatte Ord Mangel paa noget.

Ör, *f. sagitta, telum*, en Pil. At leggia ör á stréng, *sagittam nervo applicare*, lægge Pilen paa Buestrængen.

Ör, *n. cicatrix*, et Ar, en Skramme.

Ör, *celer, promtus*, rask, redebon til noget. 2) *largus*, rund, gavmild. Ör á sér, *strenuus, impiger*, rask, ufortrøden, virksom. Ör af fé, *largus*, gavmild.

Örbyrgd, *f. extrema paupertas*, Armod.

Örbyrgr, *omnium rerum indigus*, den, som har Mangel paa alle Ting.

Örbæli, *n. villa deserta, rudetum*, en øde Gaard.

Ördeýda, *f. internecio, vastitas*, Ødelæggelse.

Ördeyfa, *f. piscatoribus est solitudo piscium*, Mangel paa Fisk.

Ördrag, *n. missus, jactus teli*, Bueskuds Vidde; á dreg. *Juxta leges* 240 *passus*, en Sirkel, hvis Radius var 240 Skridt.

Ördugr, *arduus, difficilis*, vanskelig. 2) *strenuus*, rask, virksom.

Örduglega, *strenue*, raskt, med Virksomhed. 2) *difficulter*, vanskeligen.

Ördugleiki, *m. strenuitas*, Duelighed, Virksomhed. 2) *difficultas*, Vanskelighed.

Ördæmi, *n. res exemplo carens*, en Ting, som er uden Eksempel.

Öreigi, *m. egenus, cujus tota habentia, præter vestes qvotidianas est infra unam marcam numeratam sive* 48 *ulnas, juxta Gragas et diplomata Margaretæ Reginæ*, en Trængende, hvis hele Ejendom, foruden hans Hverdagsklæder, ikke beløber sig til en Mark Sølv, efter Gragas, og Dronning Margrethes aabne Brev.

Örendi, *n. perisystole*, Sammentrækning, 2) *pausa*, Ophold; *vid.* erindi.

Örendiz (at örendaz), *exanimari*, *mori*, dø.

Örendr, *mortuus*, død.

Öreyda, *f. plena desolatio*, fuldkommen Ødelæggelse.

Öreyddr, *vacuus*, *exhaustus*, tom, udtømmet.

Öreydumadr, *m. desolator*, *pestis patriæ*, en Ødelægger.

Örfa (at örfa), *hortari*, opmuntre, tilskynde. 2) *accelerare*, haste, skynde sig.

Örfan, *f. hortatio*, Opmuntring, Tilskyndelse.

Örfátækr, *egenus*, *perpauper*, den, som er meget fattig.

Örfhendr, *scævola*, *scæva*, kejthaandet; *alias* örvendr.

Örfiádr, *idem ac* örfátækr, *sc. opibus exutus*, meget fattig.

Örfyrndr, *detritus*, *vetustus*, meget gammel.

Örga (at örga), *parum movere*, bevæge lidet. Örga augum, *oculos langventes circumferre*, se sig omkring med matte, svage Øjne.

Örgamall, *decrepitæ ætatis*, meget gammel.

Örgemlir, *m. immensæ senectutis*, det samme. 2) *rejuvenescens*, den, som paa ny gaar i Barndom. 2) *nom. pr. gigantis*, en Jette.

Örhefni, *n. locus importunus*, et Sted, hvor man ikke kan ankre; *a* höfn. Þar var örhefni sævar, *locus erat appellendi ineptus*, der var umueligt at ankre.

Örk, *f. arca*, en Kiste. Örk pappirs, *vid.* ark.

Örkumbl, *n. cicatrix*, en Skramme, Ar. 2) *nævus v. defectus justæ formæ*, Lyde paa Legemet.

Örkumbladr, *corpore deformatus*, arret, skrammet.

Örla (at örla), *vid.* erla. Örlar á steini, *mare parum impetit rupem*, Søen bølger en Smule op imod Klippen. Hann örladiz á annan fótinn, *in alterum pedem ægre se erexit*, han rejste sig med Vanskelighed op paa det ene Ben. Varadu þig vid bodanum sem örlar, *cave tibi ab imminenti periculo*, vogt dig for den truende Fare.

Örlátr, *largus*, rund, gavmild.

Örlátlega, *largiter*, rundeligen.

Örleikr, *m. largitas*, Gavmildhed. 2) *alacritas*, Raskhed.

Örleiki, *m idem.*

Örlendr, *vid* erlendr.

Örlendis, *vid.* erlendis.

Örlítill, *perparvus*, meget liden.

Örlög, *n. pl. bellum*, Orlog, Krig. 2) *fatum*, Skjæbnen. At leita örlaga sinna, *fata sequi*, søge sin Lykke.

Örlyndr, *largus*, gavmild. 2) *promtus*, *alacer*, rask, redebon.

Örlæti, *n. largitas*, *liberalitas*, Gavmildhed.

Örmagna, *viribus cassus*, udmattet, afkræftet.

Örmegna, *idem.*

Örmegnaz (at örmegnaz), *defetiscere*, blive udmattet.

Örmiór, *pertenuis*, meget tynd.

Örmull, *m. vestis plane detrita*, et ganske forslidt Klædebon.

Örmæddr, *vid.* örmegna.

Örn, c. *aqvila, ales Jovis, qvibusdam ryargus binnula*, en Ørn, Jupiters Fugl; *vid.* ern, *in pl.* arnir, ernir.

Örnefni, *n. nomen loci insignioris*, Navn paa et bekjendt Sted.

Örordr, *libere v. imprudenter loqvens*, den, som taler frit og uforsigtigen.

Örqvisaz (at örqvisaz), *animum despondere*, tabe Modet.

Örqvisi, *m. viribus et animo fractus, doloris et laboris impatiens*, udmattet og modløs, som ingen Smerte eller Anstrængelse kan taale; *vid.* audqvisi.

Örseydi, *n. degeneratio animalis*, dyrisk Udartning.

Örskiptamadr, *homo insolens et varius*, et overmodigt og ubestandigt Menneske.

Örskot, *n. vid.* ördrag.

Örskots-helgi, *f. inviolabilitas asyli, intra præscriptos in lege terminos*, et Fristeds Hellighed, inden for visse i Loven bestemte Grændser.

Örskreidr, *levis et celer (de navibus)*, let og hurtig (om Skibe, som sejle godt).

Örsmár, *perexiguus*, meget liden.

Örsnaudr, *perpauper*, meget fattig.

Örstuttr, *perbrevis*, meget kort.

Örsyga, *exsuccus*, tør, saftløs; *á* sýg.

Ört, *f. anas minima, qverqvedula*, en Krikand.

Örtröd, *f. pascua, nimia pecorum multitudine depasta*, Græsgange, som ere afædte af alt for mange Kreature. 2) *eruta pedibus jumentorum terra*, en af Dyr opsparket Jord. 3) *via publica*, en Landevej.

Örtug, *f. triens unciæ numeratæ* ɔ: *pretium duarum ulnarum*, en Trediedel af en Unse, 2 Alens Værd. Örtug végin, *triens unciæ ponderatæ argenti* ɔ: 12 *ulnarum pretium*, en Trediedel af en vejet Unse, 12 Alens Værd.

Örvadrif, *n. nimbus telorum*, en Pileregn.

Örvamælir, *m. pharetra, corytus*, et Pilekogger.

Örvar-bod, *n. vid.* herör.

Örvar-þing, *n. forum indictum, in præsentissimo periculo*, et Folkemøde, som er sammenkaldt i en nær forestaaende Fare.

Örvendill, *v.* örvandill, *vid.* örfhendr. 2) *nom. pr. Viri*, en Mands Egennavn.

Örvendils-tá, *f. stella qvædam borealis*, en Stjerne ved Nordpolen.

Örverpi, *n. extrema fætura*, det sidste Foster. 2) *idem ac* hreidrböllr.

Örvesi, *n. ætas decrepita*, en høj Alderdom; *á* vas. Kalli hverium keinr at örvesi, *ætas adulta in senectutem vergit v. desinit*, efter Manddoms Alderen følger Alderdommen.

Örvesa- *v.* örvasa-madr, *senex capularis*, en udlevet Olding.

Öruggr, *securus*, tryg, sikker. 2) *immunis a periculo*, fri for Fare.

Örugglega, *secure, confidenter*, trygt, med Tillid; *á* uggr.

Örvilnan, *f. desperatio*, Fortvivlelse.

Örvilnaz (at örvilnaz), *desperare*, fortvivle.

Örvinda, *attonitus*, *propr. exanimis*, forskrækket, forbauset, uden Sands og Samling.

Örvita, *amens*, *delirus*, gal, afsindig. 2) *sibi non conscius*, som ikke ved med sig selv.

Örviti, *idem*. Porus kongr var þá nær örviti, *Porus Rex tum fere omnem usum sensuum amiserat*, Kong Porus var da næsten uden Sands og Samling.

Örvona, *idem ac seqvens*.

Örvænn, *de quo desperandum*, den, hvorom intet Haab er, hvorom man bør fortvivle.

Örvæni, *n. nulla spes*, Haabløshed, Fortvivlelse.

Örvænti (at örvænta), *desperare*, fortvivle.

Örvænting, *f. desperatio*, Fortvivlelse.

Örvæntinn, *desperans*, fortvivlende, som mistvivler om noget. Örvænt er hönum þess, *non est illi sperandum*, det kan han ikke vente.

Öryrdi, *n. pl. verba libera*, fri Udtryk.

Örþreyttr, *labore fractus*, meget træt, udmattet.

Örþrif, *n. pl. extremus nisus*, yderste Anstrængelse.

Örþrifs-ráda, *in extrema necessitate*, *consilii inops*, den, som er i stor Nød, ikke ved hvad han skal gribe til.

Örþrifs-úrrædi, *n. pl. tabula naufragii*, *consilium quod invitus e re nata sumit*, det Foretagende, man i yderste Nød griber til.

Öræfi, *n. pl* örhæfi, *desertum impervium*, uvejbare Ørkener; á hæfi.

Ös, *f. colluvies*, gement Pak. 2) *confluxus hominum*, Sammenstimlen, Sammenløb af Mennesker.

Öskra (at öskra), *rugire leonum*; *item mugire bovinari*, *boum*, brøle, bøge, vraale.

Öskubruni, *m. incineratio*, Forvandling til Aske.

Öskudagr, *m. caput jejunii*, *dies cinerum*, Aske-Onsdag.

Ösku-kall, *m. vid.* blódakall.

Öskulitr, *m. color cinereus*, Askefarve.

Öskr, *n. rugitus*, *mugitus vehementior*, heftig Brølen.

Öskurlegr, *rugientis in modum*, brølende.

Öskurlega, *cum rugitu*, med Brølen. Uxinn beljadi öskurlega, *bos admodum leonis rugiit*, Oksen brølede som en Løve.

Öskustó, *f. vid.* öskukall.

Ösla (at ösla), *huc illuc vadere per aqvas v. confertam turbam*, gaa med Raskhed fort i Vand, eller midt iblandt en sammenstimlet Folkemængde; *vid.* usli.

Ötlun, *f. pensum*, en vis Forretning, som man skal gjøre færdig. 2) *opinio*, Mening, Forsæt; *vid.* ætlan.

Ötull, *impiger*, *strenuus*, ufortrøden, virksom.

Ötzur, *m. aqvila mas*, en Ørn (o: Hannen); *vid.* atsa, assa. 2) *nom. pr. Viri*, en Mands Egennavn; *vulgo* össur.

Öx, *f. securis*, en Økse. *Gen.* öxar, *inde* öxar á, *nom pr.*, Økse-Elv i Island.

Öx, *f. densissima pars rei*, den tætteste Del af en Ting. 2) *humeri*, Skuldrene. Öxar

þærur, *f. pl. carnosissima pars piscis*, den kjødfuldeste Del af en Fisk; *v. humeri animantis*, et Dyrs Bove.

Öxa (at öxa), *asciare*, hugge, slette med Økse. Ólafr kóngr lét öxa kyrkiu vid, *Olafus Rex ligna, in ædificationem templi asciari fecit*, Kong Olaf lod hugge Træer til en Kirke.

Öxi, *f. securis*, en Økse; *gen.* axar. Öxi kóngs, *imperium v. ira Regis*, *olim vocitbatur*, Kongens Økse, kaldtes fordum Kongens Magt eller Vrede.

Öxl, *f. scapula, ala, axilla*, Skulderblad, Skuldre. 2) *promontorium*, et Forbjerg.

Öxn, *m. pl. armenta*, Hornkvæg, Øksne.

P.

Pá *v.* páfugl, *m. pave*, en Paafugl.

Padda, *f. rana*, en Frø, en Padde. Paddan qvaksar, *rana coaxat*, Frøen kvækker.

Packi, *m. volumen; item saccus, sarcina*, en Pakke, Sæk, Byldt. Klæda packi, *volumen pannorum*, en Klædes Pakke. Hann lét þar eftir hest sinn med packa, *eqvum cum sarcina ibi reliqvit*, han efterlod der sin Hest tilligemed Bylten.

Packa (at packa nidr), *sarcinas colligere*, nedpakke.

Paktar, *m. pl. epactæ*, Skuddage.

Páll, *m. pala, pastina, rutrum*, en Spade, Hakke.

Palldýna, *f. pulvinar sedilis*, en Stolepude. Pallkoddi, pall-sessa *idem*.

Pallr, *m. gradus*, et Trin. Helldr villdi hann kominn vera hundrad palla ofan i jörd, *centum gradus ad centrum terræ descendere potius eligit*, han ønskede heller at være gaaet hundrede Trin ned i Jorden, end.

Pallr, *m. scamnum*, en Bænk. Biskup setti Þorgils hiá næsta sér á pall, og so hanns menn, sem beckurinn vanst til, *Episcopus Thorgilsum collocavit a latere suo in scamno, atqve ejus comites, qvantum scamnum capiebat*, Biskoppen satte Thorgils ved sin Side paa Bænken, og hans Folk, saa mange der kunde rummes.

Pallr (i kaupmans búd), *tabernæ pluteus*, Hylde i en Krambod.

Pall-piltr, *m. puer tabernarius institoris*, en Kramboddreng.

Pall-skák, *f. tabulatum sublicium editius, scamellum, pergula*, etslags lavt Loft, blot i Vaaningshuse paa Island; *alias etiam* pallr.

Pálma-dagr, *dominica palmarum, dies olivarum*, Palme-Søndag.

Pálmari, *m. peregrinus, religionis causa peregrinans*, en Pilegrim.

Pálmastika, *f. ferula*, en Ferle, som Skolemestere brugte til at slaa Børnene over Fingrene med.

Pálmavidr, *m. palma*, et Palmetræ.

Pálmi, *m. idem.* 2) *optima pars rei*, den bed-

ſte Del af noget. *Sic: ættar pálmi, flos familiæ*, Familiens Hæder ɔ: den, ſom Familien har Ære af. 3) *nom. pr. Viri*, en Mands Egennavn.

Pálöxi, *f. aſcia, ſecuris craſſa, malleata*, en Sletteøkſe.

Pálreka, *f. vid.* páll.

Panna, *f. patina, lebes, ſartago*, en Kjedel, Bradpande, Stegepande.

Panta (at panta), *pignorare*, pantſætte. 2) *pignorari*, pantſættes.

Pantmadr, *m. obſes*, en Gidſel.

Pantſari, *m. lorica, paludamentum militare, interdum coriaceum, lineum v. laneum*, et Pandſer, Härniſk, ſom ſnart var af Skind, ſnart af uldent Tøj.

Pantſel (at pantſelia), *pignori dare*, levere ſom Pant.

Pantr, *m. pignus*, Pant, Panteret, en pantſat Ting.

Pap-gói, *m. pſittacus*, en Papagøie.

Pápi, *m. pappas, papa, pater*, Paven.

Pápiſka, *f. religio romana*, den papiſtiſke Religion.

Pápiſkr, *papalis, pontificius*, papiſtiſk.

Pappír, *m. charta, papyrus, biblus*, Papir.

Pappírs-bók, *chartarum ſcapus, volumen*, en Bog Papir ɔ: 24 Ark.

Pappírs-makari, *m. chartarius*, en Papir-Fabrikant.

Pappírs-örk, *f. philyra, plagula, ſcheda*, et Ark Papir.

Pappírs-rís, *n. faſcis chartaceus*, et Ris Papir ɔ: 20 Bøger.

Pappír i folio, *charta integra*, et helt Ark Papir, der ikke er ſammenlagt i mindre Former. Pappír i qvarto, *quadruplicata, quaternio chartæ*, Papir, ſammenlagt i Kvartformat. Pappír i octavo, *charta octuplicata*, Papir, ſammenlagt i Oktavformat. Poſt-pappír, *charta epiſtolaris*, Poſtpapir. Regal-pappír, *macrocollum*, Regal-Papir. Stor regal-pappír, *charta imperialis*, ſtort Regal-Papir.

Pár, *n. pictura rudis*, en ſlet Skrift.

Pára (at pára), *rudes, diſtortas literas formare*, ſkrive yderlig ſlet og ulæſeligt.

Par, *n. conjuges, par animantium; item aliarum rerum*, et Par (bruges baade om levende og livløſe Ting). Ecki par, *ſingulæ tantum res*, en enkelt Ting, ikke parret med en anden.

Para (at para), *conjungere, combinare*, forene, parre.

Para, *f. ſegmentum cutis v. carnis*, et Stykke Hud eller Kjød.

Para (at para), *aliqvid cuti defecare*, ſkjære et Stykke af Huden.

Paradís, *f. Paradiſus*, Paradis.

Pardus-dýr, *n. pardus, panthera*, en Parder.

Parrak, *n. loramentum, quo pecus ferum v. fugax alligatur manſueto*, en Rem, hvormed et utæmmet Dyr bindes til et tamt.

Parraka (at parraka), *lorare*, binde; (á par et rek, *quaſi ſimul, agere*, drive ſamlet).

Parruk, *n. galericulum, crines adoptivi*, en Parÿk.

Parta (at parta, i sundr), *partiri, dividere*; partere, dele i smaa Stykker.

Partera (at partera), *in partes dissecare*, partere; skjære i Stykker.

Partr, *m. pars, membrum*, en Del. 2) *debitum; item proprium*, Pligt, Egenskab. Embættis partr, *debitum officii*, Embedspligt. Hann hefr marga manns parta, *virtuosus est*, han har mange gode Egenskaber. Þad er þinn partr, *tibi proprium est*, det hører dig til.

Páska-hátíd, *f. festum pascale*, Paaskehøjtiden.

Páskir, *m. pl. idem; vulgo* páskar.

Páska-vika, *septimana sacra*, Ugen før Paaske, den stille Uge.

Passi, *m. commeatus, salvus conductus*, et Rejsepas.

Past, *n. pastus, nutrimentum, esca*, Næring, Føde, Spise.

Pastr, *n idem.*

Pastr-litill, *tenellus, exili fruens pastu*, spæd, som spiser lidet; (*de recens natis animantibus dicitur*), siges om nyfødte Børn eller Dyr.

Pat, *n. mora*, Hindring, Ophold.

Pati, *m. rumor, incertus*, uvist, usikkert Rygte.

Patina, *f. discus sacer*, det Fad, hvorpaa Brødet i Nadverens Sakrament bliver ombaaret.

Patriarki, *m. patriarcha*, en Patriark.

Patti, *m. puerulus*, en liden Dreng. 2) *tabella*, en Tabel.

Páfadómr, *m. papatus*, Pavedømme.

Páfalegr, *papalis*, pavelig.

Páfi, *m. papa, pontifex*, Pave.

Pauti, *m. angulus v. sacculus abditus et furtive tractatus*, en afsides liggende Krog.

Pautalegr, *tenebrosus; item suspectus*, mørk, mistænkelig.

Pauri, *m. res fœda, abominanda*, en hæslig, afskyelig Ting; *v. interject.* puy *v.* poy. *Germ.* pfuy. *Angl.* paw; *item angl.* paw, *fœdus.*

Ped, *n. latrunculorum verna, anteambulo*, en Bonde i Skakspil. 2) *homuncio, nanus*, et Drog, unyttigt Menneske.

Pedlingr *v.* peplingr, *m. pusio*, en Pusling, en lille Dreng.

Pedmadr, *m. idem.* Hann giördi ockr sem pedmenn eda gaungumenn, *tractavit nos ut pumiliones vel mendicos*, han behandlede os som Puslinger eller Tiggere.

Pedra (at pedra), *maculare*, besmitte, besudle.

Peisa *v.* peysa, *f. subucula*, en Trøje. Peis, *m. idem.* Priónpeisa, *f. subucula connodata, nexata*, en Trøje af Strikketøj.

Pekill, *m. muria*, Saltlage; Pægel. *Angl.* pickle.

Pekill, *m.*, pekilhúfa, *f. capitium ovale absque ...lis et apice*, etslags Hue uden Top.

Pekilhyrndr (saudr), *cornibus ad caput retortis*, et Faar, hvis Horn ere bøjede ind mod Hovedet.

Peks, *n. levis contentio*, en liden Trætte.

Peksa (at peksa), *rixari*, trættes, kives.

Peli, *m. qvartius v. sextarii quarta pars*, en fjerde Del af en Pot. 2) *palus*, en Pæl, Stage, Rakt.

Pelikan, *m. pelicanus, onocrotatus, gula saccata*, den Fugl Pelikan.

Pell, *n. byssus*, etslags meget fint Lerred.

Pellsaumr, *m. emblemata byssina, sartura spississima pellis instar*, en meget tyk Søm, Syning, som brugtes ved det fine Lærred, samt Sirater paa saadan en Søm.

Penni, *m penna, calamus*, en Pen, Skriverpen.

Pennahnífr, *m. scapellum*, en Pennekniv.

Penna-klofi, *m. crena, fissura calami*, Splitten i en Pen.

Penna-rifa, *f. idem.*

Penne-stockr, *calamarium, graphiarium*, et Pennehus.

Peníngr, *m. pecus, pecora*, Kreature. 2) *æs, nummus*, Penge. 3) *omnes res utiles et opes hominum*, Rigdom, og alle nyttige Ting. At virda til fullra peninga, *ad taxationem communem æstimare*, sætte fuld Værdi paa noget.

Peninga-hyrdsla, *f. crumena, theca numaria*, en Pengepose. Peninga hyrdsli kóngs *v.* ríkis stiórnar, *ærarium, fiscus*, det offentlige Statkammer; ogsaa Kongens Skatolkasse.

Peníngamadr, *vir nummatus*, en Mand, som har Penge.

Peninga-púki, *m. fænerator*, en Gnier, Aagerkarl.

Peníngaskortr, *m. difficultas numaria*, Pengemangel.

Peninga-straff, *n. mulcta pecuniaria*, en Pengemulkt.

Peninga-víxl (vexel), *cambium*, en Veksel.

Peninga-víxlari, *campsator, collybistes*, en Veksselerer.

Peninga-víxlis-rétter, *jus cambiale*, Vekselret.

Peninga-víxlis-bréf, *literæ cambiales*, Vekselbrev. Peníngum at víxla, *cambire, campsare*, vekśle Penge.

Pensill, *m. penicillus*, en Pensel.

Pent, *n. pictura*, Malen.

Penta, *f. idem.* 2) *macula*, en Plet, Klik.

Penta (at penta), *pingere, scribere*, male, skrive. 2) *inter edendum inqvinare vestes obsoniis*, besudle Klæderne med Sul, imedens man spiser.

Pentadr, *pictus, colore imbutus*, malet, farvet.

Pentari, *m. pictor*, en Maler.

Per, *n. vid.* par.

Pera, *f pyrum*, en Pære. Perutré, *n. pyrus*, et Pæretræ.

Perla, *f. margareta, unio*, en Perle.

Perluband, *n. monile baccatum*, et Perlebaand.

Perlumódir, *f. concha margaritifera*, Perlemor.

Pergament, perment, *n. vid.* bókfell.

Perment-makari, *m. membranarius*, en, som forarbejder Pergament.

Persískr, *m. persa*, en Perser, fra Persien.

Persar, *m. persæ*, Perserne.

Persisk míla, *f. parasanga*, en persisk Mil.

Perta, *f. equa*, en Hoppe; *à germ.* pferd.

Pervisalegr, *vid.* bermisalegr.

Pervisinn, *depygis*, tynd, spæd; *vid.* bervisinn.

Pest, *f. pestis*, Pest.

Pestilentzia, *f. idem.*

Pétr, *m. nom. pr. viri, Petra*, en Mands Egennavn ɔ: Peter.

Péturs-beita, *f. cirrus oris asellorum*, Skjæggetraade ved Kablianens Mund.

Peturs-budda, *f. involucrum fœturæ, rajæ aculeatæ*, Søemus ɔ: Bedækning om Rokkens Æg, *sc.* tindabickiu, *alias pulvinar marinum.*

Peturs-kofa, *f. colymbus minimus*, den lille Lom, en Søfugl; *vid.* teista.

Peturs-mold, *f. vid.* barnamoid.

Peturs-vadsteinn, *m. ovarium onisci*, Bænkebiderens (etslags Søormes) Æggestok.

Piack, *n. punctio*, Stik, Stikken.

Piaka (at piaka), *stimulare, pungere, tundere*, støde, stikke. 2) *punctuare*, sætte Punkter. At piacka i hallinn, *ignem ferro e silice excutere*, slaa Ild med Staal udaf en Flintesten.

Piara (at piara), *farcire*, flikke, lappe, stoppe. Piarad fat, *cento*, et lappet Klædebon.

Pias, *n. nisus*, Anstrengelse.

Piasa (at piasa vid), *adniti, moliri*, forsøge paa, anstrenge sig for noget.

Piasi, *m. pusio segnis*, en doven Usling.

Piasalegr, *segnis, tardus, bærens*, lad, langsom.

Piátr, *n. stannum foliatum, Angl.* pewter, *stannum*, Blik.

Píka, *f. virgo*, en Mø, Pige.

Picka (at picka), *frequenter pungere*, stikke tidt og ofte.

Píla, *f. sagitta, pilum*, en Pil. Pílubogi, *arcus sagittariorum*, en Bue, hvoraf man skyder med Pile.

Pila, *f. vid.* filá.

Pílagrímr, *m. peregrinus religiosus*, en Pilegrim. *Germ.* pilgram; *Gall.* pelerin.

Pílagríms-ferd, *f. peregrinatio religiosa*, en Pilegrimsrejse.

Pílárar, *m. pl. cancelli*, Sprinkelværk, Gitterværk, Stakit.

Píll, *m. salix alba*, Pil, Piletræ.

Pílnakofr, *n. pharetra*, et Pilekogger.

Pilts, *n. stola muliebris, perizoma, amiculum*, et Fruentimmerskjørt. *Germ.* beltz.

Piltr, *m. puer*, en Dreng.

Piltúngr, *m. puellus*, en liden Dreng.

Piltapör, *n. pl. procacitas; item nequitia*, Kaadhed, Drengestreger.

Píment, *n. vid.* príment.

Pína, *f. cruciatus*, Pine, Plage.

Pind, *f. vid.* fiárpind.

Pindíngar, *f. pl. exactiones*, strænge Inddrivelser af Skatter, Udsuelser, ogsaa: Plage, Pine.

Pindi (at pinda), *extorquere, exhaurire*, udsue, udpine. Kóngr villdi ei pinda Skálholts stad, *cathedram Skalholtensem Rex exhaurire facultatibus noluit*, Kongen vilde ikke udsue Skalholts Bispestol.

Píni (at pína), *excruciare; item punire*, pine, straffe.

Píning, *f. tortura*, Pine, Pinebænk.

Pinni, *m. clavulus*, en liden Søm.

Pinsl, *f. vulgo* pisl, *vid.* pina.

Pínslarvottr, *m. martyr*, en Martyr.

Pínslar-vætti, *n. martyrium*, Martyrdød.

Pinta (at pinta), *torquere*, pine, plage.

Pinting, *f. tortura*, Pine, Pinebænk.

Pint-svín *v.* pynt-svín, *n. erinaceus, echinus terrestris*, et Pintsvin.

Pípa, *f. fistula, calamus*, en Pibe, et Rør.

Pípa (at pípa) *tibias inflare*, blæse paa en Pibe. 2) *destillare, defluere*, dryppe ned.

Pípari, *m. tibicen*, en Piber.

Píparalegr, *mobilis, volubilis, tibicinis in morem, quasi saltans*, hurtig, rask, ligesom dandsende.

Píparaslagr, *m. chorea, saltus*, Dands.

Píparatartr, *m. idem.*

Pipar, *m. piper*, Peber.

Pipra (at pipra), *piper superspargere*, bestrø med Peber. 2) *instimulare*, opmuntre, oplive.

Pípra (at pípra), *tremere*, bæve, skjælve. Hann pípradi allr af reidi, *ira totus tremuit*, han bævede ganske af Vrede. Jördin skalf og pípradi, *movebatur terra atque contremuit*, Jorden skjalv og bævede.

Pipar-rót, *raphanus, rusticanus*, Peberrod.

Pípublásari, *m. tibicen*, en Piber.

Pipr, *velox, celer*, rask, hurtig.

Písa *v.* pisia, *f. spongia*, en Svamp. Písulegr, *spongiosus*, svampagtig.

Pískra (at pískra), *mussitare*, hviske, brumme, mumle.

Písl, *f. vid.* pínsl.

Pissa (at pissa), *mingere*, pisse, lade sit Vand.

Pissa, *f. urina*, Urin.

Pitla, *f. puteolus*, en liden Brønd. 2) *olla, ollula*, en liden Krukke eller Flaske; *fors.* á pottr.

Pittr, *m. puteus v. os putei*, et Hul ned i Jorden, fuldt af Vand.

Plága, *f. afflictio, plaga*, Plage, Bekymring.

Plágadr, *afflictus*, plaget, bekymret, ængstet.

Plága (at plága), *affligere*, plage, ængste, bekymre.

Plag, *n. emolumentum*, Møje, Besværlighed. 2) *mos*, Skik, Sædvane.

Plaga (at plaga), *solere, moris habere*, pleje, have for Skik. 2) *tractare*, behandle, begegne. Lafrantz biskup plagádi vel gesti sína, med öl og mat, var druckit ómælt at há idum, *Laurentius Episcopus bene tractavit hospites cerevisia et cibo, et quidem solennitatibus sine mensura, pro lubitu cujuscunque*, Biskop Laurents behandlede eller plejede sine Gjæster godt, baade i Henseende til Mad og Drikke, og ved Højtideligheder drak enhver som han lystede.

Plogg, *n. res manibus quotidie inserviens*, en Ting, som man hver Dag har imellem Hæn-

derne; (*sæpius in plur.* plögg, bruges oftere i Flertallet).

Plagsidr, *m. mos inveteratus*, gammel Sædvane.

Plampa (at plampa), *rigide et rustice incedi*, gaa stivt og plumpt.

Plamp, *n. gressus rudis*, *succussus*, en plump, klodsagtig Gang.

Pláneta, *f. planeta*, *corpus cæleste opacum*, en Planet, et mørkt Himmellegeme.

Planta (at planta), *plantare*, *inserere*, plante. At planta kál, *olerare*, plante Kaal.

Plantan, *f. plantatio*, Planten.

Plástr, *m. emplastrum*, *malagma*, et Plaster.

Plástr-spadi, *m. lingva*, *lingula*, etslags kirurgiskt Instrument, tyndt og fladt i den ene Ende, hvormed Plaster stryges ud paa Lærred.

Pláta, *f. lamina*, Plade. 2) *lorica*, Pandser, Harnisk. Plátu-smidr, *laminarius*, den, som gjør Plader.

Pláta (at pláta), *mulctari*, straffes med Pengemulkt. Hann vard at pláta, *pecunia mulctabatur*, han blev straffet med en Pengemulkt.

Pláts, *n. platea*, en aaben Plads. 2) *locus*, *spatium*, Plads, Rum.

Plátsber (at plátsbera), *deferre nomen alicujus*, føre en i Folkemunde.

Plógjárn, *n. vomis*, et Plougjern, Plougskjære.

Plógskapt, *n. buris*, en Plougaas, Haandfang paa Ploven.

Plógsamr, *lucrosus*, indbringende, fordelagtig.

Plógskertr, *m. stiva*, en Plougskjært.

Plógr, *m. aratrum*, en Ploug. 2) *lucrum*, Fordel, Gevinst.

Plocka (at plocka), *carpere*, *decerpere*, plukke af. 2) *deplumare*, plukke Fjær af.

Plockfiskr, *m. minutal piscium*, Plukkefisk ɔ: smaahakket Fisk.

Plock-kál, *vid.* langkál.

Plockan, *f. vellicatio*, Plukken.

Plóma, *f. prunum*, Blomme; *alias* plumma.

Plómutre, *n. prunus*, et Blommetræ.

Plöntun, *f. vid.* plantan.

Plöntunarqvistr, *m. surculus*, Pode, Podekvist, Ympekvist.

Plumpr, *rusticus*, *agrestis*, plump, grov, uartig.

Pluss, *m. psevdolosericum*, Plyds.

Plut, *n. cimelium*, forskjellige Kostbarheder.

Plægi (at plægia), *arare*, *sulcare*, pløje, fure.

Plægdr, *aratus*, pløjet, furet. Plægdr akr, *arvum*, pløjet Ager.

Plæging, *f. aratio*, *sulcamen* (*etiam de lignis et tabulatis dicitur*), Pløjen (siges ogsaa om Træer og Plankeværk.

Poki, *m. saccus*, en Sæk, Pose. *Angl.* pouch. *Sv.* pocca.

Pokalegr, *illiberalis*, *furtivus*, uædel, nedrig, egentlig: som har et mørkt Væsen.

Pokr, *m. manducus*, en Bussemand, at skrække Børn med.

Pollr, *m. lacuna*, *aqva reses*, Vandhule, Vandstade, Sump.

Pollöttr, *lacunosus*, fuld af Vandhuller, sumpet.

Pompa (at pompa), *præceps ruere*, falde hovedkulds.

Popel-tré, *n. populus*, et Poppeltræ.

Porcellan, *n. porcellanum*, *terra porcellana*, Porselain.

Porcellans-kér, *vas murrhinum*, et Kar af Porselain.

Porri, *luscus*, enøjet. 2) *porrum*, Løg; *græce budos cæcus*; *angl.* purblind, *lusciosus*, stærblind.

Port, *n. porta*, *fores*, Port, Dør.

Portkona, *f. prostibulum*, *fututrix*, en Skjøge, Hvermandshore.

Portlífi, *n. scortatio*, *fututio*, Skjøgelevnet. At lifa i portlífi, *effutuere*, leve som en Skjøge.

Portædur, *f. vena portæ*, Portaaren i Leveren.

Pos, *n. involucrum infantis*, det Tøj, hvori spæde Børn svøbes. Hann er nýskroppinn úr posinu, *nuper ex fasciis excessit v. extricatus est*, han er nyligen sluppen ud af Svøbet (siges om en ung Dreng, som vil spille Friskfyr).

Posi, *m. sacculus*, en liden Sæk, Pose.

Postilla, *f. postilla*, en Postill.

Póstr, *m.* (sex á bladi i spilum), *senio*, Seks (i Kortspil). 2) *articulus*, *membrum*, Artikel, Post. 3) *tabellarius hemerodromus*, en Brevdrager, Brevfører.

Posúngr, *m. infans*, et Barn.

Pot, *n. sutura*, Syen, Syning.

Pota (at pota), *acu pungere*, *suere*, *nectere*, sy med Synaal.

Potta-smidr, *ollarius*, Pottemager.

Pottlok, *n. operculum*, *aular*, et Pottelaag, Grydelaag.

Pottamakari, *m. figulus*, en Pottemager.

Pottr, *m. cucuma*, *lebes*, *catinus*, en Kjedel, Potte. 2) *causa*, Aarsag, Grund. Hann var pottr og panna til þess alls, *causa fomesqve erat omnium istarum rerum*, han er Aarsag og Ophav til alt dette.

Pottr, *m.* (mælis), *sextarius* ɔ: *sexta pars congii*, en Pot. Hálfr pottr, *hemina*, en halv Pot. 2 pottar, *modiolus*, 2 Potter. 4 pottar, *semimodius*, 4 Potter, 6 pottar, *congius*, 6 Potter. 8 pottar, *modius*, 8 Potter. 24 pottar, *trimodium*, 24 Potter. 48 pottar, *amphora*, *qvadrantal*, 48 Potter. 96 pottar, *medimnus*, 96 Potter. 960 pottar, ɔ: 8 tunna sár, *culeus*, *dolium culeare*, 960 Potter, 1 Oksehoved.

Pölti v. pöltr, *m. globulus*, en liden Kugle. 2) *convexitas*, Rundbøjning, hvalt Runding.

Pöpull, *m. pars nervosa musculi*, den nervefulde Del af en Muskel. *Sic* hvalpöpull, *pars nervi balænæ*, en Hvalfisks Nerver. 2) *pila lusoria*, en Bold til at lege med.

Pöpulrás, *f. cursus continuus*, bestandigt, vedholdende Løb.

Pörôttr, *neqvam*, kaad, skjelmsk, skarnagtig.

Prackari, *m. nebulo*, en Skjelm, et Skarn. 2) *debitor infidus*, en svigagtig Skyldner.

Pracktugr, *magnificus*, prægtig, herlig. Pracktug máltíd, *epulum saliare*, prægtigt Maaltid.

Práng, *n. mangonium*, *nundinatio*, Prangen, Pugen.

Prángari, *m. mango*, *item dardanarius*, Puger, Pranger.

Pránga (at pránga), *mangonizare*, puge, prange.

Prata (at prata), *immodeste se gerere*, sludre, vaase. 2) *instimulare*, opmuntre.

Pratari, *m. garrulus*, en Sladdrer, Ordgyder. *Angl.* prater.

Pratalegr, *immodestus*, *ferus*, rask, modig (bruges især om Heste).

Prédika (at prédika), *concionari*, *prædicare*, prædike, holde en Prædiken.

Prédikari, *m. concionator*, *orator*, en Prædiker, gejstlig Taler.

Prédikun, *f. concio*, *prædicatio*, en Prædiken.

Prédikunar-stóll, *m. suggestum*, *ambon*, *cathedra*, en Prædikestol.

Preláti, *m prælatus*, *præsul*, en Prælat. *Sic vocati sunt omnes superiores in ecclesiastico ordine*, saaledes kaldtes alle Gejstlighedens Forstandere.

Prelátadómi, *n. prælatura*, *præsulatus*, en Prælats Embede.

Prent, *n. typi*, *literæ typis expressæ*, Tryk.

Prenta (at prenta), *imprimere*, *typis excudere*, trykke.

Prentari, *m. typographus*, en Trykker.

Prentpappír, *m. charta typographica*, Trykpapir.

Prentsmidja, *f. officina typographica*, et Bogtrykkeri.

Prentverk, *n. idem.*

Pressa, *f. prelum*, en Presse.

Pressa (at pressa), *premere*, *comprimere*, trykke presse.

Pressan, *f. expressio*, Udpressen, Udsuelse.

Prestr, *m. presbyter*, *pastor*, *parochus*, Sognepræst. Afsettr prestr, *infula exutus*, en afsat Præst.

Prestshempa, *f. toga pastoralis*, *casula*, *planeta*, en Messekjortel, Messe-Ornat.

Prestakall, *n. sacerdotium*, Præstekald, Præsteembede.

Prestlingr, *m. sacrificulus*, en Kapellan. 2) *candidatus sacri ministerii*, en theologisk Kandidat.

Prest-setr, *n. domus parochialis*, *residentia*, en Præstebolig, Residents.

Prestr, *m. aucupibus est: psittacus marinus*, hos Fuglefængerne betyder det: en Søpapagoje. 2) *piscatoribus: cauda plevronectum*, hos Fiskerne betyder det: Halen af en Helleflynder.

Pretta (at pretta), *fallere*, *frustrare*, svige, bedrage.

Prettarefr, *fallax*, *fraudulentus*, svigefuld, bedragersk.

Prettórtr, *idem.*

Prettvísi, *f. fraudulentia*, Svig, Bedrageri.

Priál, *n. fucus*, Bedrageri, Falskhed.

Priála (at priála), *fucum facere*, bedrage.

Prik, *n. baculus*, *stimulus*, en Stok. 2) *virgula*, *nota*, *signum*, *comma*, et Afdelingstegn. Þar er ecki eftir af punktr-nè prik, *nec vola nec vestigium superest*, deraf er ikke den mindste Smule tilbage.

Prika (at prika), *pungere*, prikke, stikke.

Prilla, *f. theca*, et Naalehus; *vid.* nálapilla.

Prím, *n. nova luna*, ny Maane. Med príminu, *secundum novam lunam*, i Nyet.

Príment *v.* piment, *n. pigmentum*, Malerfarve. Þeir drucku príment og klárent, *varie præparatum hydromel bibere*, de drak en paa forskjellige Maader tillavet Mjød.

Prímsigni (at prímsigna), *prima signatione crucis christianum initiare*, døbe; egentlig: betegne en med Korsets Tegn.

Prímsigning, *f. prima signatio crucis*, Daab; egentlig: Betegnelse med Korset.

Prinsa, *f. cruciatus*, Pine, Plage, Marter. 2) *flabellum*, en Puster, Vifte.

Prinsipáll, *m. mandator*, *auctor*, en Prinsipal.

Printz, *m. princeps*, en Prinds. 2) *sp. filii regentum*, i Særdeleshed: en Kronprinds.

Prión, *n. lanificium textile*, strikket Tøj. 2) *connexus*, Forbindelse, Sammenføjning.

Prióna (at prióna), *texere*, *nectere*, strikke.

Priónakona, *f. connodatrix*, *nexatrix*, et Fruentimmer, som strikker.

Priónar, *m. pl. pila ferrea*, *connodatoria*, Strikkepinde.

Priónles, *vid.* prión.

Prión, *m. filum ferreum*, *acus capitata*, en Strikkepind; ogsaa: en Knappenaal.

Prións-höfud, *n. caput acus*, et Knappenaalshoved.

Prior, *m. præfectus cœnobii*, en Prior ɔ: Forstander for et Kloster.

Prís, *m. laus*, *celebratio*, *fama*, Lov, Pris, Berømmelse.

Prísa (at prísa), *laudare*, *celebrare*, prise, berømme.

Prísa, *f. cruciatus brevis*, en kort Pinsel.

Prísund, *f. carcer*, et Fængsel. *Gall.* prison.

Prím-pár, *n. lucubratio infelix*, et uheldig udført Arbejde (især om Skrift); à prím et 1 ár.

Próf, *n. probatio*, Bevis. 2) *tentamen*, Forsøg, Fristelse, Prøve.

Prófan, *f. idem.*

Prófa (at prófa), *experiri*, prøve, forsøge.

Prófastr, *m. præpositus clericorum*, en Herredsprovst.

Profenta, *f. proventus*; Flødførings-Kontrakt. At gefa profentu, *proventum facultatum suarum pro victu dare*, flødføre sig til en.

Prófsteinn, *m. lapis lydius*, *heraclius*, *obrussa*, en Prøvesten.

Prompa (at prompa), *pedere*, fise, fjærte. Hesturinn prompar, *equus pedit*, Hesten fjærter.

Prúdbúinn, *honeste ornatus*, prægtig klædt, oppudset.

Prúdmenni, *vir urbanus*, en høflig, artig Mand.

Prúdmenska, *f. civilitas*, Artighed, Høflighed.

Prúdr, *urbanus, civilis*, artig, høflig.

Prumpa (at prumpa), *vid.* prom, a.

Prump-hæns, *n. pl. gallinæ pediosæ*, Høns, som ofte fjærte.

Prump, *n. peditus*, Fisen, Fjærten.

Prundr, *m. pecunia v. qvicqvid monachæ secum important in monasteria*, Penge, og alt det, som Munke føre med sig, naar de gaa i Kloster.

Prútta, at prútta, (á hesta), *poppismum edere*, udstøde en hvislende Lyd, naar man driver Heste foran sig, for at tilkjendegive, at disse skulle gaa hurtigere.

Prýdi, *f. decus, ornamentum*, Smykke, Prydelse.

Prýdi (at prýda), *ornare*, pryde, smykke.

Prýdilegr, *decorus, elegans*, sirlig, skjøn, net, prægtig.

Prýdilega, *decore, eleganter*, skjønt, prægtigen, sirligen.

Psálmr v. sálmr, *m. hymnus, cantilena sacra*, en Salme.

Psaltari, saltari, *m. psalterium*, en Salmebog.

Púdra (at púdra), *pulvere aspergere*, puddre, bestrø med Pudder. 2) *exhalare fumum tabaci*, ryge Tobak.

Púdr, *n. pulvis nitratus*, Krudt.

Púdr-sykr, *n. pulvis sacchari essentialis*, Puddersukker.

Púi (púadi, at púa), *aspirare*, aande paa. 2) *fovere*, puste til. At púa i skéggit, *in barbam flatare*, puste i Skjægget. Raudmaginn púar at búinu, *cyclopterus mas, ovarium eorum fovet*, Han-Stenbideren puster til Æggene (for saaledes at udklække dem).

Púki, *m. malus dæmon*, en ond Aand, Djævel.

Pukr, *n. susurrus*, Hvisken.

Pukra (at pukra), *susurrare*, hviske. 2) *furtim tractare*, foretage sig noget hemmeligen.

Pukurlega, *furtim, clam*, lønligen, hemmeligen.

Púl, *n. pulsatio, labor improbus*, et meget strængt Arbejde.

Pula, *f. molestia*, Besværlighed. 2) *palus limosa, impervia*, en uvejbar Sump.

Púla (at púla), *servire; item tudicare*, trælle, ogsaa: støde ideligen paa.

Púlshestr, *vid.* klifiahestr.

Púls-les, *lanificium crassissimum*, meget groft uldent Tøj.

Púls-madr, *m. pulsator, tudiator*, som støder tidt paa; ogsaa: arbejder strængt.

Pumpa, *f. antlia*, Pompe.

Pumpa (at pumpa), *exantlare, sentinare*, pompe, udpompe.

Pumpa, *vid.* pompa.

Pund, *n. mensura liqvidorum semiurnalis* ɔ: *duo congii, et aridorum 12 libræ*, et Maal, som indeholder af vaade Vare 12 Potter, og af tørre, 12 Pund. Pundfata, *f. mulctrale, duos congios excipiens*, en Melkebøtte, som kan rumme 12 Potter. Pund-saudr, *vervex, qui habet 12 libras sevi*, en Bede, hvis Tælle ved Slagtningen vejer 12 Pund.

Pund, *n. libra, pondo*, et Pund. 2) *talentum*, en Talent.

Pundari, *m. libra, trutina, statera*, en Bismer.

Púnga (at púnga), *progemmare*, fylde en Pung, indkassere. Púnga út, *mulctam solvere*, betale Bøder, punge ud.

Púngr, *m. crumena, sacculus, pera*, en Pung. 2) *scrotum*, Pungen, hvori Testiklerne ligge. At draga augad i púng, *alterum claudere oculum, ut intendatur visus alterius*, trække det ene Øie sammen (for at det andet Øje kan se skarpere).

Púnktr, *m. punctum*, et Punkt. 2) *paragraphus*, en Paragraf. 3) *momentum temporis*, Øjeblik.

Punt-svín, *vid.* pint-svín.

Puntr, *m. gramen barbatum*, etslags spidst Græs, *vid.* hrossapuntr et stíngandi strá.

Purgatzia, *f. purgatio*, Renselse, Purgeren.

Purka, *f. porca*, en So; *vid.* svefnpurka.

Purpuri, *m. purpura*, Purpur.

Purpura-raudr, *coccineus*, purpurrød.

Púsa, *f. sponsa*, en Fæstemø; fr. epouse.

Púsa (at púsa), *copulare*, forene, vie sammen. At púsa sér konu, *uxorem ducere*, gifte sig.

Púsan, *f. copulatio*, Ægtefolks Sammenvielse.

Púss, *m. volva equarum*, Hoppernes Avlelem. 2) *marsupium, sacculus*, en Pose. Sturla tók rollu úr pússi sínum, og las Augústíni bæn, *Sturla e sacculo suo sumsit volumen pergamenum et legit Augustini precationem*, Sturla tog en Pergaments-Rulle ud af sin Pose, og læste Augustinus Bøn.

Pústr, *m. colaphus*, et Drefigen.

Pústra (at pústra), *colaphum impingere*, give Drefigen.

Púta, *f. meretrix, scortum*, en Skjøge; *gall.* putain. 2) *mæcha, quæ maritum jugulavit*, en Horkvinde, som ihjelslaar sin Mand.

Pútlingr, *m. meretrice natus, vulgo quæsitus*, en Horeunge, Bastard. 2) *sceleratus*, en Skurk.

Pútt! *interjectio contemnentis*, pyt! Udraabsord, som tilkjendegiver Foragt.

Pútulifnadr, *m. scortatio, putagium*, Skjøgelevnet.

Pútu-son, *meretrice natus*, en Horeunge.

Pylsa, *f. farcimen*, en Pølse.

Pýngia, *f. crumena, marsupium*, en Pengepung; *vid.* púngr.

Pýngi (at pýngia), *marsupio includere*, putte i en Pengepose.

Pynt-svín, *vid.* punt-svín.

Pysslíngr, *m. fasciculus*, en liden Bylt; *à* puss.

Pyttr, *m. palus, aqua stagnans*, en Hule, fuld af Vand.

Pyttlíngr, *m. olla*, en liden Potte eller Flaske; *à* pottr.

Pytla, *f. scaturigo*, et Kildevæld, et Vandspring; ogsaa: en liden Flaske.

Pæla, *f. solum excoriatum, cespitibus nudatum, palus*, ophakket Jord, blottet for Grønsvær; *à* páll.

Pæli (at pæla), *pastinare, repastinare*, oprydde, ophakke. At pæla diúpt upp jörd, *altius pastinare*, grave eller hakke dybt i Jorden.

Qvabb, *n. crebra rogatio*, Paahængen, idelige Bønner. 2) *nugæ*, Sladder.

Qvabba (at qvabba), *rogitare*, *rogitando molestus esse*, *perefcere*, overhænge eller falde besværlig ved idelige Bønner. 2) *nugari*, sladdre.

Qva, qvo *v.* qvad, *dicitur*, man siger. Hann qva vera vitr madr, *sapiens esse dicitur*, han skal være en duelig Mand. Hönum qvad ecki enn þá förla, *nativi vigoris adhuc esse dicitur*, man siger, at han endnu besidder sin fulde Ungdoms Fyrighed; *vid.* qved.

Qvaddr, *salutatus*, hilset. 2) *vocatus*, kaldet. Uppqvaddr, *evocatus*, opfordret, opæsket.

Qvak, *n. minuritio* (*cognatum* qvok *v.* kok), Kviddren (Fuglenes). 2) *suspirium*, Suk, langsomt og sagte Aandedrag.

Qvaka (at qvaka), *minurizare*, kviddre. 2) *suspirare*, drage Aanden sagte og langsomt.

Qvakl, *n. vid.* qvak. 2) *inanis sanandi nisus*, forgjæves Forsøg paa at helbrede; den frugtesløse Anstrængelse, en døende gjør for at tale.

Qvakla (at qvakla), *frequent.* à qvaka.

Qvalrádr, *quasi* qvolrádr, *animo suspenso incerto*, ængstlig, tvivlraadig; à qvola.

Qvalrædi, *n. angor*, *suspensio animi*, Ængstlighed, Tvivlraadighed. 2) *cruciatus*, Pine, Plage; à qvol *et* rád.

Qvalari, *m. tortor*, en Piner, Bøddel.

Q.

Qvalinn, *excruciatus*, pinet, plaget.

Qvalning, *f. tortura*, Pine, Plage, Tortur.

Qván, *f. vid.* qvon. *Angl.* qveen, *regina*, en Dronning.

Qvantadr, *impeditus*, *non liber*, hindret, ikke fri. 2) *incertus*, uvis, tvivlraadig. *Angl.* qvandary, *incertitudo*, Uvished.

Qvap, *n. pingvedo mollis et laxa*, løs og blød Fedme.

Qvapalegr, *corpulentus*, *laxa carne*, fed, som har en løs og blød Fedme.

Qvapi, *m. vid.* qvap.

Qvapi (at qvapa), *laxa pingvedine tremere*, bævre af Fedme.

Qvaphoìdá, *adj. vid.* qvapalegr.

Qvardi, *m. radius*, *rutrum*, en Maalestok, Alenmaal.

Qvarna, at qvarna, (upp út), *aliqvid desecare rei*, *lacunam facere*, skjære noget af en Ting, gjøre Hul i en Ting; à qvörn.

Qvarnarsteinn, *m. lapis molaris*, en Møllesten.

Qvarta (at qvarta), *queri*, klage, beklage sig, klynke.

Qvartsár, *querulus*, klagende, klynkende.

Qvartil, *n. quadrans*, *tetrans*, en Fjerdedel af noget, et Kvarter.

Qvartil (á qvarda), *sex unciæ v. pollices*, et Korter ɔ: 6 Tommer. Qvartil (lagar), *quadrans tonnæ*, *quartarius*, et Anker ɔ: en Fjerdedel af en Tønde. Qvartil (korns), *mo-*

dius, *carto*, 2 Skjepper. Qvartil (túngls), *qvadratura lunæ*, Maanens Korter.

Qvása (at qvása), *fatigare*, *cogere*, trætte, udmatte. 2) *anbelare*, stønne, aande haardt og besværligen.

Qvásadr, *defessus*, træt, udmattet.

Qvás, *n. vid.* más.

Qvásir, *m. anbelitus*, Stakaandethed. 2) *nom. pr. viri*, en Mands Egennavn.

Qvaterni, *n. qvaternio*, en Kvaterne. Sýslumenn skráseti dóma sína i qvaterni, *toparchæ judicia sua in qvaternione scribunto* ɔ: *qvadruplicata philyra*, Sysselmændene ɔ: Dommerne skulle skrive de af dem afsagte Domme i Kvartformat; R. b. Hákon kóngs.

Qved (qvad, hefi qvedit, at qveda), *canere*, synge. 2) *versus pangere*, digte Vers. 3) *dicere*, *asserere*, sige, paastaa, bekræfte. Hann qvad á hvad og hversu mikid hann þyrfti, *certum numerum et mensuram poscebat*, han sagde hvad og hvormeget han behøvede. At qveda sig til einhvörs, *ægre a se impetrare*, med Vanskelighed at bekvemme sig til noget. Qvedr vid i klettunum, *reboant rupes*, det gienlyder i Klipperne. At qveda undir, *succinere*, *annuere canenti*, synge, stemme i med en anden, sekundere. At qveda upp, *palam facere*, aabenbare, bekjendtgjøre.

Qved (qvaddi, hefi qvadt, at qvedia), *salutare*, *bodie: valedicere*, hilse; nu: tage Afsked. 2) *compellare*, nævne ved Navn. Hann qvaddi 10 menn til ferda med sér, *decem homines nominatim comites postulabat*, han udnævnte ved Navn 10 Mænd, som skulde følge ham.

Qvedia, *f. salutatio*, Hilsen. 2) *valedictio*, Afskedshilsen. Öllum þykir betri qvedia þín enn koma, *omnes te absentem qvam præsentem malunt*, alle ønske hellere din Fraværelse end din Nærværelse.

Qvedandi, *m. metrum vi poesis*, Poesi, Versemaal. 2) *cantus*, Sang.

Qvedindi, *f. cantio*, *cantus*, en Sang, Vise.

Qvedindis-kona, *cantrix*, *fœmina canans*, en Sangerinde.

Qvedlíngr, *m. brevis cantilena*, en kort Vise; á qvida.

Qvedskapr, *m. poesis*, Digt, Poesi.

Qvedst (qvadst, at qvedaz), *dicere*, *asserere de se ipso*, sige, forsikkre at man.

Qvef, *n. catarrhus*, *coryza*, Snue, Hoste.

Qveif, *f. cucullа*, en Hætte, Kabyse. 2) *vir effœminatus*, et kvindagtigt, blødagtigt Menneske. Hér er nú qveifin af hönum Kolbeini, og hettirnir af hinum, *hic sunt cuculla Colbeinis*, *et capitia reliqvorum*, her er nu Kolbeins Hætte, og de andres Hatte.

Qveik, *f. vitale semen*, levende Sæd; *in plur.* qveikiur.

Qveiking, *f. ferruminatio*, Sammenlodning, Sammensveitsning. 2) *accensio lucis*, den Handling, at antænde et Lys.

Qveiking túngls, *novilunium*, Nymaane.

Qveiki (at qveikia), *accendere*, *excitare*, antæn-

de, opmuntre. 2) *ferruminare*, lodde sammen, sveitse sammen.

Qveiktr, *ferruminatus*, sammenloddet.

Qveikr, *m. ellychnium*, Væge i et Lys eller en Lampe. 2) *fomes*, Tønder til at tænde Ild med.

Qveikilegr, *accensibilis*, antændelig. Qveikilegr siór, *mare piscaturæ aptum*, siges om Søen, naar man haaber godt Fiskeri.

Qveikia, *f.* (i straum), *incrementum æstus maris, post qvadraturas lunæ*, Havstrømmens Tilvekst, efter Maanens Korterskifte. 2) *fomes*, Tønder.

Qvein, *n. lamentatio*, Graad, Beklage.

Qveina (at qveina), *lamentari*, klage sig, jamre sig.

Qveinka (at qveinka), *freqventer lamentari*, jamre sig tidt og ofte.

Qveinkan, *f. vid.* qvein.

Qveinoka (at qveinoka), *ore simul et gestu lamentari*, jamre sig i Tale og Gebærder.

Qveinstafr, *m. forma v. argumentum lamentationis*, Indholdet af Beklagen, eller Aarsagen, hvorfor man klager sig.

Qveisa, *f. colica, acris dolor inconstans*, Mavepine. 2) *ulcus qvoddam in branchiis piscium*, etslags Byld i Fiskegellerne.

Qveisugras, *n. trifolium fibrinum*, etslags Klever (Lægedom imod Mavepine).

Qveiti (at qveita), *vi subigere*, undertvinge med Magt.

Qveitulegr, *imbellis*, svag, ukrigersk. 2) *sensibilis*, sandselig.

Qveita, *f. sensibilitas*, Sandselighed.

Qvel (qvaldi, at qvelia), *cruciare, torqvere*, pine, plage, martre.

Qvelling, *f. molestia, dolor*, Smerte, Kummer, Elendighed.

Qvelld, *vid.* qvölld.

Qvellingasamr, *molestus*, skranten, sygelig, elendig.

Qven, *f. vid.* qvon.

Qvendi, *n. sexus seqvior*, det andet Kjøn ɔ: Fruentimmer. Géck allt qvendi borgarinnar út á móti henni, *totus seqvior sexus urbis in occursum ejus processit*, alle Stadens Fruentimmer gik ud imod hende; *hodie:* qvendi, *fæmina*, et Fruentimmer.

Qvennafar, *n. scortatio*, Horeri, Skjørlevnet.

Qvenndraugr, *m. lamia*, Kvindespøgelse, Ellekone.

Qvenn-elskr, *mulierosus*, kvindesyg, kvindekjær.

Qvennfatnadr, *m. induviæ muliebres*, Fruentimmer-Klæder.

Qvennfalldr, *m. mitra contortuplicata*, Fruentimmer-Hovedtøj, i Form af en Turban.

Qvennfólk, *n. vid.* qvendi.

Qvengylldr, *fæminæ similis*, lig et Fruentimmer. Qvengylldr ómagi, *invalidus, fæmina non sumptuosior*, en skrantende Fattig, som ikke behøver mere til sin Underholdning end et Fruentimmer.

Qvenhollr, *vid.* qvennelskr.

Qvennhempa, *f. toga v. stola muliebris*, Fruentimmer-Frakke (i Form af en Kappe).

Qvennhöttr, *m. rica*, etslags Regnhat for Fruentimmer.

Qvenn-kápa, *f. palla*, en Kvindekaabe.

Qvenn-kast, *n. idem.*

Qvennkénni (at qvennkénna), *ad femininum genus referre*, henføre til Hunkjønnet.

Qvenn-kot, *n. capitium, rica*, et Natsæt.

Qvennkyn, *n. vid.* qvendi.

Qvennlegr, *tener*, spæd, tynd. 2) *effeminatus*, kvindagtig.

Qvennlína, *f. stirps feminea*, kvindelig Linie.

Qvenlínu-erfdir, *f. pl. successio cognatica*, kognatisk Arvegangsmaade.

Qvennsamr, *vid.* qvennelskr.

Qvennsemi, *f. mulierositas*, Kvindekjærhed.

Qvennsift, *f. sexus seqvior*, det andet Kjøn. 2) *femina*, et Fruentimmer; *vid.* sift.

Qvennskörúngr, *m. virago, andrago*, en Kvinde med Mands Mod og Hjerte.

Qvennskratti, *m. excetra*, en ond Kvinde.

Qvennskr, *vid.* qvennlegr.

Qvennsödull, *m. sella muliebris*, Fruentimmersadel.

Qvennstólar, *m. pl. gynæcion (templi)*, Fruentimmerstolene i Kirken (: paa den ene Side, i Almindelighed venstre Haand fra Indgangen).

Qvennskáli, *m. gynaconitis*, en Fruentimmersal.

Qvenn-treya, *f. thorax muliebris*, en Trøje til Fruentimmer.

Qver, *n. libellus*, en liden Bog. 2) *sectio libri v. philyra, una vice impacta*, Afdeling i en Bog; *vid.* Sverris kóngs S.

Qverk, *f. jugulum*, Hals, Strube. 2) *interior margo cujuscunqve curvaturæ*, den inderste Rand af enhver Bøjning; *sic* bita-qverk, sperru-qverk. Bodarnir féllu hver i qverk ödrum, *undæ incurvarunt se altera in alteram*, Bølgerne bøjede sig den ene i den anden.

Qverkar, *f. pl. fauces*, Strube.

Qverkabólga, *f. bronchocele*, Hævelse i Halsen.

Qverka-kyrtlar, *m. pl. tonsillæ, amygdalæ*, Halskjertler.

Qverka-mein, *n. angina, synanche*, Halsbyld, Halspine.

Qverkmæltr, *per fauces loqvens, biulcans*, som taler ud af Struben.

Qverk-ól, *f. aurea*, et Baand, som gaar under Hagen.

Qverk-segi, *m. musculus, pulpa jugularis piscium*, en Muskel i Fiskens Hals; *vid.* segi.

Qvern, *f. vid.* qvörn.

Qvernsteinn *v.* qvernarsteinn, *lapis molaris*, en Møllesten.

Qvetti, *n. caro rostrum*, Mundens Aabning, Gab. Hann flær qvettit, han spænder Gabet op; *de cane dicitur, qvando biantibus labiis, dentes nudantur, et minitatur morsum*, siges om Hunden, naar den viser Tænder, og truer med at bide. *Sic homuncio marinus olim (qvoad fabulæ fides est), dixit, convenire*

v. necessarium esse, saaledes sagde Somekindsket fordum (dersom man kan tro Fablerne) at: Kalt vatn augum, enn qvett tönnum, ɔ: oculis aqvam frigidam, dentibus labia ut humidi conserventur, det kolde Vand passede sig bedst for Øjnene, men Læberne for Tænderne ɔ: for at holde dem vaade. Hálfs S.

Qví, *f. cohors, septum ovile mulgarium*, en Faaresti (ɔ: til at malke i). 2) *area circumsepta vallo v. hominibus*, en aaben Plads, omgiven af Volde eller en Kreds af Mennesker. 3) *angustiæ rupium*, Bjergkløfter.

Qvía (at qvía), *secludere*, aflukke, indelukke for sig selv. 2) *pecora in cohortes cogere*, drive Faarene ind i Stien.

Qvíaból, *n. locus circa cortes*, en aaben Plads omkring Faarestien.

Qvida, *f. poema*, et Digt.

Qvída, *f. metus*, Frygt, Kvide.

Qvida (at qvida), *ventrem formare, implere (de pastu pecorum dicitur)*, fylde Bugen (om Dyrenes Foder).

Qvidadr, *ventrosus, satur*, fyldt, mæt.

Qvidband, *n. cingulum eqvorum*, et Baand under Hestens Bug, Buggjord.

Qvídbiódr, *m. omen triste*, et sørgeligt Varsel.

Qvídbogi, *m. angor meticulosus*, frygtsom Angest.

Qvidburdr, *m. testimonium*, Vidnesbyrd.

Qvidga (at qvidga), *vid.* qvida.

Qvidgadr, *prægnans*, frugtsommelig. Qvidgud kona, *mulier gravida*, et frugtsommeligt Fruentimmer.

Qvidgiörd, *f. subcingulum*, Buggjord.

Qvídi, *m. metus, pavor*, Frygt, Skræk.

Qvídi (qvíddi v. qveid, hefi qvidit v. qvídt, af qvída), *metuere*, frygte, være bange. At qvída fyrir ôvedri, *metuere procellam*, være bange for Uvejr.

Qvídinn, *meticulosus*, frygtsom, bange.

Qvidlaus, *adstricta ventre*, som har en indkneben Mave.

Qvidlíngr, *m. vid.* qvedlíngr.

Qvidmágr, *m. rivalis*, en Rival, Medbejler.

Qviduám, *n. adstrictus fame venter*, en af Sult indkneben Mave.

Qvidr, *m. metus*, Frygt; *vid.* qvída.

Qvidr, *m. testimonium*, Vidnesbyrd.

Qvidr, *venter inferior, alvus*, Underlivet, Maven. Qvidr ofan nafla, *regio epigastrica*, Maven ovenfor Navlen. Qvidr nedan nafla, *regio hypogastrica*, Maven nedenfor Navlen. I' kríngum nafla, *regio umbilicalis*, Maven omkring Navlen. At missa qvidinn, (*de pecudibus dicitur, quando diuturna fame venter adstringitur*), miste Maven (siges om Kreature, naar disses Mave snærpes sammen af langvarig Sult). At ríða í qvid (*dicitur, quando eqvus supra alvum aqua v. voragine hauritur*), gaa i lige til Bugen (siges naar Vand eller Dynd gaar ens Ridehest op til Bugen).

Qvidslit, *n. hernia*, Brok, Tarmløb.

Qvidslitinn, *herniosus*, som har Brok.

Qvídulegr, *meticulosus*, frygtsom, bange.

Qvídugiarn, *idem.*

Qvídusamr, *idem.*

Qvíduvænlegr, *formidabilis*, skrækkelig, frygtelig.

Qví-fé, *n. oves lactariæ*, Malkefaar.

Qvíga, *f. junix, juvenca, bucula*, en Kvie.

Qvígindi, *n. idem.* 2) *vitulus*, en Kalv.

Qvígr, *m. vitulus*, en Kalv.

Qvigilldi, *n. pecora lactaria*, Malkekreature ɔ: som afgive Melk.

Qvika, *f. cutis v. caro sub ungvibus v. ungulis animantium*, Huden eller Kjødet under Negler paa Mennesker eller Klør paa Dyr. 2) *motio*, Bevægelse. 3) *vita*, Liv, Levnet.

Qvika (at qvika), *movere se, moveri*, bevæge sig.

Qvika-silfr, *n. hydrargyrum, mercurius*, Kvægsølv.

Qvik-fé, *n. pecora*, Kreature.

Qvikfénadr, *m. idem.*

Qvikfiár-þiófr, *abactor, abigeator*, Kvægtyv.

Qvikindi, *n. animal, vivum*, et Dyr, levende Væsen.

Qvikindislegr, *illiberalis*, nidsk, karrig.

Qviklátr, *alacris*, rask, fyrig. 2) *lascivus*, kaad.

Qviklegr, *alacris*, rask, fyrig.

Qviklega, *alacriter*, med Fyrighed.

Qvikna (at qvikna), *accendi, reviviscere*, tændes, leve op igjen.

Qviknan, *f. recreatio vitæ*, Gjenoplivelse.

Qviksandr, *m. syrtes*, et Slags løs Sand, som man synker ned i, uden at kunne komme op igjen.

Qviksyndi, *n. palus impervia, ubi radices herbarum natare et moveri videntur*, en uvejbar Sump, hvor Urternes Rødder synes at svømme og bevæge sig; Sund.

Qviktré, *n. pl. staticulum*, en liden Støtte, som kan bevæges frem og tilbage.

Qvikr, *vivus, vividus*, levende; *Angl.* qwick. 2) *impiger, strenuus*, rask, driftig, virksom. 3) *mobilis, tremens*, bævende, bevægelig.

Qvikur, *f. pl. fermentum v. qvicqvid fermentationem infert cerevisiæ, vino etc.*, Gjær.

Qvilli, *m. infirma valetudo*, Skrantenhed, Svagelighed.

Qvilladr, *valetudinarius*, skranten, svagelig.

Qvinna, *f. mulier*, Kone, Fruentimmer; *vid.* qvon.

Qvintr, *effæminatus; item tener*, kvindagtig, spæd.

Qvis, *n. rumor vanus*, ugrundet, usandt Rygte. 2) *calumnia*, Bagvaskelse.

Qvisa (at qvisa), *rumigerare*, udbrede usandt Rygte.

Qvisgéfinn, *calumniator*, bagtalersk.

Qvissamr, *idem.*

Qvismáll *v.* qvismálugr, *idem.*

Qvísl, *f. ramus arboris, fluminis, prosapiæ*, en Gren, af et Træ, en Elv, en Familie. 2)

furca; item rastrum v. bipalium, en Harve, Rive, Hakke, Tyve.

Qvíslادr, *furcatus*, kløftet. Qvíslad *v.* tvíqvíslad skégg, *barba furcata*, tvekløftet Skjæg.

Qvíslaz (at qvíslaz), *ramos facere, in ramos diduci*, adskilles i Grene.

Qvist, *n. sternutamentum felum*, Kattens Nysen.

Qvista (at qvista), *sternutare more felum*, nyse som en Kat.

Qvista (at qvista), *ramos amputare*, skjære Grene af Træerne, stævne.

Qvisti, *n. vid.* afqvisti.

Qvistr, *m. ramus arboris*, Gren af et Træ. At komaz ecki í qvist med einn, *impar v. inferior esse*, ikke at kunne opnaa, ligne en.

Qvítta (at qvítta), *acceptum ferre, apochare*, kvittere, give Kvittering. 2) *remittere, liberare*, eftergive, befri for.

Qvitta (at qvitta), *rumorem spargere*, udsprede Rygter.

Qvíttera (at qvíttera), *vid.* qvítta.

Qvíttering, *f. apocha, syngrapha, pr. antapocha*, en Kvittering. 2) *acceptilatio*, Eftergivelse.

Qvíttr, *liber, reconciliatus*, kvit, fri, forsonet.

Qvittr, *m. rumor incertus*, uvist Rygte. Fló fá qvittr, at Grímr lifdi, *dimanavit rumor vivere Grimum*, det Rygte blev udspredt, at Grim levede.

Qvíær, *f. pl vid.* qvíé.

Qvoda, *f. resina; item gluten*, Harpiks, Lim.

Qvodna (at qvodna), *in gelatinam concrescere*, blive til Harpiks eller Lim. 2) *marcescere*, blive vissen, falme.

Qvok, *f. gula*, Struben, Madpiben i Halsen; *alias* kok.

Qvoka (at qvoka), *deglutire*, sluge, opsluge; *alias* koka.

Qvol, *n. crebra tractatio*, ofte gjentagen Følen paa noget. 2) *inqvinamentum*, Tilsjasken.

Qvola (at qvola), *inqvinare*, besmitte, besudle.

Qvoladr, *inqvinatus*, besmittet, besudlet.

Qvon, *f. mulier, marita, uxor*, gift Kone.

Qvonar-efni, *n. sponsa*, Fæstemø.

Qvonarmundr, *munus dotalitium*, Medgift.

Qvonbænir, *f. pl. petitio virginis in uxorem*, Frieri, Bejleri; *alias* konbænir.

Qvonbænamadr (sem fer med mann til konu), *pronubus, nuptiarum conciliator*, en, som frier for en anden til et Fruentimmer.

Qvonfáng, *n. matrimonium*, Giftermaal.

Qvonga (at qvonga), *uxorem dare, matrimonium procurare alicui*, bortgifte en Mandsperson, skaffe ham en Kone.

Qvongaz (at qvongaz), *uxorem ducere*, gifte sig, tage et Fruentimmer til ægte.

Qvongadr, *uxoratus*, gift.

Qvos, *f. convallis, lacuna, locus respirationi ineptus*, den inderste Ende af en Dal eller Klippekløft; *alias* kiós.

Qvotla (at qvotla), *freqvent à* qvola.

Qvotl, *n. vid* qvos.

Qvoti, *m. vid.* hluti.

Qvöd, *f. petitio*, Bøn, Begjæring. 2) *adbi-*

bitio testium, *evocatio*, Vidne-Stævning. 3) *servitutes personales rusticorum*, Bondens personlige Tyngder. Manna-qvöd, *auxiliorum coactio*, Opfordring til en, om at skaffe de Folk tilveje, en anden behøver til sin Hjelp. Sauda-qvöd, *petitio simul et servitus colonorum*, *oves in mactatum subministrandi toparchæ*, bemærker baade den Opfordring, der skeer til Bonden, og den Tyngde, der paaligger ham, at skaffe Sysselmanden Slagtefaar.

Qvöl, *f. cruciatus*, Pine, Plage. Qvalastadr, *locus supplicii*, Pinested, Plagested.

Qvölld, *n. vesper*, Aften. I' qvölld, *vesperi*, i Aften.

Qvölldar, *vesperascit*, *advesperascit*, det aftnes, bliver Aften.

Qvöllda (at qvöllda), *vesperare*, aftnes.

Qvölldmáltíd, *f. cœna*, *merenda*, Aftensmaaltid.

Qvölld-rida, *f. saga*, *lamina*, Kvindespøgelse, Ellekone.

Qvölldrodi, *m. aurora vespertina*, Aftenrøde.

Qvölld-stiarna, *hesperus*, Aftenstjernen.

Qvölldsvæfr, *primo statim vespere dormituriens*, som ikke kan holde sig vaagen om Aftenen.

Qvölldtídir, *f. pl. vigiliæ*, Messe om Aftenen.

Qvölldvaka, *f. vigilia*, *lucubratio vespertina*, den Tid, man vaager ved Lys ud paa Natten (især om Vinteren), Aftensæde.

Qvörn, *f. mola*, en Mølle, Kværn. 2) *lacuna*, *vorago*, en Vandhule, Sump.

Qvörn, *f. os saxeum v. lapideum*, *in capitibus piscium et balænarum*, etslags stenagtigt Ben i de fleste Fiskehoveder.

Qvörtun, *f. querela*, Klagemaal, Besværing; *vid.* umqvörtun.

Qvædi, *n. vid.* qvida.

Qvæmr, *accessus*, *accessorius*, behagelig, kjærkommen; *inusitatum nisi in compositis*, *quæ permulta sunt*, ubrugeligt, uden i de deraf sammensatte Ord, som ere mange.

Qvæniz (at qvænaz), *uxorem ducere*, giftes.

Qvæntr, *uxoratus*, gift.

R.

Rá, *f. caprea*, en Raagjed, Vildgjed. 2) *antenna*, Sejlstang paa Masten, Raa. 3) *longurius*, lang Stang, Stavre, Staldbom.

Rá, *f. angulus v. secessus domus*, Vraa, Krog, Hjørne.

Rabb, *n. joculum familiare*, Samtale for Fornøjelse; venskabeligt Spøg.

Rabba (at rabba), *joculari*, spøge, skjemte.

Rád, *n. consilium*; *item ratio*, Raad, Beslutning. Med rád og dád, *consilio et re*, med Raad og Daad. Af ásettu rádi, *consulto*, med oplagt Raad, med Overlæg, med frit Forsæt. Af rasandi rádi, *præcipitanter*, uden Overlæg, uforsætligen. At hafa þad rád

med höndum, *id consilium exsequi*, udføre den Beslutning. Höfum rád vid, *consultamus*, lad os overlægge den Sag.

Rád, *n. facultates, vires; item imperium*, Evne, Kraft, Magt, Raadighed. At ríſka rád eins, *opes et honores alicui conciliare*, forøge ens Formue og Hæder. Hann lofadi gódu, ef Gud gæfi sér rád, *bono se remuneraturum promisit, modo deus facultates dederit*, han lovede at gjengjelde det, dersom Gud gav ham Kraft eller Formue dertil. Hann átti rád á einum manni, *in unum hominem jus v. imperium habuit*, han havde Raadighed over en Mand.

Rád, *n. senatus*, Senat, Raad.

Rada (at rada), *disponere, ordinare*, sætte i Lave, ordne; *à* röd.

Rádabid, *f. tempus consultandi*, Betænkningstid.

Rádabrot, *n. pl. ventilatio, deliberatio*, Overlæg, Betænkning, Beraadslag.

Rádabrugg, *n. machinatio, consultatio callida*, Betænkning paa at opfinde Rænker.

Rádagörd, *f. deliberatio*, Overlæg, Beraadslagning.

Rádagördarmadr, *m. consultor*, som raadslaar, overlægger.

Rádahagr, *m. matrimonium*, Giftermaal. 2) *status commodus v. conditio*, fordelagtig Stilling, eller Omstændigheder. Hönum tók at óhægiaz rádahagurinn, *novæ illi difficultates rei familiaris obvenere*, adskillige uheldige Tilfælde indtraf i hans Husholdning.

Rádakona, *f. dispensatrix, procuratrix*, en Husholderske.

Rádalaus, *expers consilii*, uden Raad, raadvild.

Rádaleysi, *n. consilii inopia*, Raadvildhed, Mangel af Beslutning.

Rádamadr, *m. œconomus, dispensator*, en Husholder.

Rádanautr, *m. consiliarius, consilii consors*, Deltager i ens Raad og Beslutninger, Raadgiver.

Rádaneyti, *n. consiliarii*, Raadgivere, Raad.

Radaþrot, *n. vid.* rádaleysi.

Rádbani, *m. procurator necis*, som raader, lægger Planen til ens Drab.

Rádbreytni, *f. mutatio consilii*, Forandring i Beslutninger, Planløshed.

Raddarmadr, *sonorus*, som har stærk Stemme; *à* rödd.

Raddar-tól, *n. pl. organa loquelæ*, Taleredskaber.

Rád-fár, *inops consilii*, raadvild. Hönum vard rádfátt, *consilium, in promtu non invenit*, ham fattedes Raad for Øjeblikket.

Rádfæri (at rádfæra), *consulere, consilium poscere*, raadspørge, raadføre sig med.

Rádfretti, *idem*.

Rádfæríng, *f. consultatio*, Raadførelse.

Rádgan, *f. idem*.

Rádgáta, *f. ænigma*, Gaade, mørk Tale.

Rádgaz (at rádgaz), *consilia conferre*, overlægge, raadslaa. Þeir rádguduz um herförina, *de expeditione consultarunt*, de anstillede Beraadslagning om Krigstoget.

Rádgiafi, *m. consultor, consiliarius*, Raadgiver.
Rádgiarn, *imperiosus*, herskesyg.
Rádgr, *vid.* rádugr.
Rádherra, *m. buleuta, senator*, en Raadsherre.
Rádherrar, *m. pl. patres conscripti, senatores*, Raadsherrer, Senatorerne i Rom.
Rádherra-dómr, *senatus consultum*, et Senatus-konsult, Senatets Beslutning.
Rádherrastétt, *f. ordo senatorius*, Raadsherrestand.
Rádhollr, *candidus in consiliis dandis*, som mener det godt med sine Raad, oprigtig Raadgiver.
Rádhús, *n. curia, prætorium*, Raadstue, Raadhus.
Rádinn, *propositus, consultus*, bestemt, besluttet; á ræd. Hann var rádinn til ferdar, *propositum sibi iter habuit*, han var bestemt til at rejse. Rádin atför, *invasio proposita*, besluttet Angreb. Rádinn til vistar, *operam apud aliqvem stipulatus*, bortfæstet til Tjeneste. Rádinn af dögum, *consulto interemtus*, dræbt med oplagt Raad. Rádinn frá ríki, *regno expulsus*, bortjaget fra Riget. Hann er roskinn og rádinn, *ætate et consilio valet*, han er gammel og forstandig, er kommen til Skjæls Aar og Alder.
Rádkrókr, *m. vafrities*, Snedighed, Trædskhed.
Rádkænn, *habilis, circumspectus*, forstandig, klog.
Rádlag, *n. propositum*, Forsæt, Beslutning.
Rádlaus, *expers consilii*, raadvild, uden Raad.
Rádlegg (at rádleggia), *suadere*, raade, tilraade.
Rádlegging, *f. suasio*, Tilraadelse.
Rádlega, *consulte, prudenter*, med Overlæg.
Rádlegr, *bene consultus*, vel overlagt.
Rádleikinn, *callidus; item consilio valens*, klog, forstandig.
Rádleitinn, *prudens*, forstandig, klog.
Rádleysa, *f. dementia*, Uforstandighed, Mangel af Raad.
Rádleysi, *n. idem.* 2) *torpor*, Mathed.
Rádníng, *f. disciplina*, Tugt, Optugtelse. 2) *flagellatio*, Pidskning. 3) *solutio ægnimatis v. somnii*, en Gaades eller Drøms Udtydning.
Rádníngs-yrdi, *n. pl. verba obliqva*, forkjerte Ord, som trænge til Fortolkning.
Rádríkr, *imperiosus*, herskesyg, myndig.
Rádrúm, *n. tempus consultandi*, Betænkningstid.
Rádskona, *f. villica*, Bestyrerinde af en Husholdning; *vid.* rádakona.
Rádslag, *n. deliberatio*, Raadslagning.
Rádslagan, rádslögun, *f. idem.*
Rádslaga (at rádslaga), *deliberare*, raadslaa.
Rádsmadr, *m. œconomus, dispensator*, Bestyrer af en Husholdning. 2) (á búi), *villicus*, Bestyrer af en Avlsgaard.
Rádsmenska, *f. dispensatio; item villicatio*, Bestyrelse af en Husholdning.
Rádsniallr, *id. ac* rádspakr. R.
Rádsnotr, *idem.* R.
Rádspakr, *consilio valens*, klog, forstandig, som kan give kloge Raad.

Rádspiöll, *n. pl. pejoratio sortis*, Forværrelse i ens Omstændigheder. 2) *in spec. defloratio virginis*, i Særdeleshed en Jomfrues Krænkelse.

Rádstafa (at rádstafa), *providere, procurare*, foranstalte, sørge for.

Rádstafan, rádstöfun, *f. providentia*, Forsorg, 2) *conditio, institutum vitæ*, Leveplan.

Rádstafi, *m. idem.* 2) *certum domicilium*, en vis Bopæl.

Rádstefna, *f. comitia*, Folkeforsamling. 2) *synodus*, en Sammenkomst, Konvent.

Rádstilltr, *modestus, prudens*, beskeden, sagtmodig.

Rádstofa, *f. vid.* rádhús.

Rádsvidr, rádsvinnr, *vid.* rádstilltr.

Rádvalldr, *vid.* rádríkr.

Rádvandr, *probus, integer vitæ*, redelig, retskaffen. 2) *non facile acqviescens aliorum consiliis*, som vanskelig er fornøjet med de Raad, andre have givet ham.

Rádvendni, *f. probitas, integritas vitæ*, Redelighed, Retskaffenhed. R.

Rádugr, *peritus consilii*, snild, forfaren, som ikke fattes paa Raad.

Rádvilltr, *ambiguus consilii*, raadvild.

Rádvís, *prudens*, klog, forstandig.

Rádvísi, *f. prudentia*, Klogskab, Forfarenhed.

Rádvíslega, *prudenter et confidenter*, med Klogskab og Skjønsomhed.

Rádýr, *n. caprea*, Raadyr, Raagjed; *vid.* rá.

Ráf, *n. vagatio tædiosa*, kjedsommelig Omvanken.

Ráfa (at ráfa), *vagari*, vanke omkring.

Rafa-belti, *n. pinnæ succisæ passerum*, Raf (de afskaarne Finner af Helleflynderen).

Raf, *n. idem.*

Raftr, *m. pertica, sudes, tigillum*, en Stavre, Raft, Stang.

Raftabudlúngr, *m. lignorum strues*, en Vedkast, Stabel af Træer.

Rafr, *m. vid.* rafabelti.

Rafr *v.* raf, *n. succinum*, Rav, Bernsten.

Raga (at raga), *lacescere, timorem exprobrare*, udmane, opfordre, udæske.

Ragleiki, *m. pusillanimitas*, Modløshed.

Ragmenska, *f. metus, formido*, Frygt, Frygtagtighed, Fejghed.

Ragmæli, *n. pl. opprobrium timiditatis*, Bebrejdelse for Fejghed.

Ragmannlega, *timide*, med Fejghed, frygtsomt.

Ragmenni, *meticulosus*, en Fejg, Frygtsom, Kujon.

Ragn, *n. imprecatio, diræ*, Banden, Forbandelser.

Ragna (at ragna), *imprecari alicui vindictam deorum*, ønske Gudernes Vrede over en. 2) *devovere, dicare Diis*, hellige, indvie til Guderne; *vid.* rögn *et* rognir.

Ragnar, *m. nom. pr. viri*, et Mandfolkenavn. *prop. præpotens v. divinus*, egentlig: meget mægtig eller guddommelig.

Ragnaröckr, *n. consummatio seculi, pr. crepu-*

sculum Deorum, Verdens Ende; egentlig: Gudernes Afteuskumring.

Ragr, *pavidus*, *timidus*, fejg, frygtsom.

Ragvættr, *m.* *impotens*, *malus dæmon*, en afmægtig, ond Aand.

Rái (at rá), *velum subnectere antennis*, binde Sejlene til Ræerne; *est terminus nauticus*, en Søtermin.

Rák, *f.* *alveus*, en Vandrende. 2) *stria*, *discrimen*, en Stribe.

Rak *n.* (i liósi), *ellychnium*, Taande (i et Lys); (i túni), *reliquiæ fæni in pratis*, det Hø, som ved Indhøstningen bliver tilbage paa Marken.

Rak, *n.* *humor*; *item mollimentum*, Vædske; ogsaa: Blødhed. Kúnni er rak; *tumescunt ubera parturientis vaccæ, et mollescit circa spinam sacram*, siges om en Ko, som har faaet Kalv, naar Melk begynder at komme i Yverne, og de bagerste Rygben blive blødere.

Raka (at raka), *radere*, *deglabrare*, skrabe, rage. 2) *colligere*, samle. Raka samann, *corradere*, skrabe sammen.

Rakari, *m.* *tonsor*, en Barber.

Rakhnífr, *m.* *novacula*, *rasorium*, en Barberkniv.

Raki, *m.* *mador*, Fugtighed, Vaadhed.

Rakinn, *explanatus*, udfoldet, udbredt. 2) *constans*, bestandig. Hann er rakinn sunnann, *constanter jam ex austro spirat*, Vinden blæser bestandig fra Sønden.

Racki, *m.* *canis plautus*, en bredfodet Hund; *angl.* rach, *canis odorisequus*, en Støver. 2) *mola lignea*, en Mølle af Træ. 3) *annulus cannabinus*, *quo velum malo cohæret*, en Ring af Tougværk, hvormed Sejlet hænger ved Masten.

Rackr, *fortis*, *strenuus*, tapper, rask, virksom. 2) *arduus*, stejl, brat. *Hinc:* gédrackr, hugrackr, lundrackr, *magnanimus*, højmodig, stormodig. Alldrei hafdi hann komid í jafnrackann stad, *nunquam ejus fortitudo magis tentata erat*, aldrig var hans Tapperhed bleven sat paa en haardere Prøve.

Rákleidis, *recta*, *directe*, ligefrem, ligeud.

Raklendi, *n.* *solum humidum*, en sidliggende Egn.

Rakna (at rakna vid), *respirare*, *animum linqventem revocare v. resumere*, leve op igjen, begynde igjen at drage Aanden.

Rakna (at rakna), *madefieri*, blive vaad, fugtig.

Rakna (at rakna), *explicari*; *item cedere*, opløses. At láta rakna ránit, *rapta restituere*, *rapinam reddi v. explicari facere*, give det ranede tilbage. At láta vel úr hendi rakna, *largas porrigere manus*, give rundelig hvad man skal give. Garnid raknar upp, *fila explicantur*, Traadene løses op.

Rakni, *m.* *macula retis*, Maske i et Garn.

Rakstr, *m* *rasio v. rasura*, Skraben, Ragning, Filen, Glatten. 2) *corrasio fæni*, Sammenskraben af Hø paa Marken. 3) *emolumentum*, Fordel, Gevinst; *vid.* afrakstr.

Rakr, *madidus*, *humidus*, vaad, fugtig.

Ramaukinn, *robore auctus brutali*, som har overordentligen tiltaget i Kræfter.

Ramba (at ramba), *vacillare*, *titubare*, rave frem og tilbage, vakle, slingre.

Ramb, *n. vacillatio*, Raven, Slingren.

Ramballdi, *m. rotula campanæ versatilis*, Akselen i en Klokke, hvorom den drejes.

Rambyggilegr, *solidus*, *fortis*, *firmus*, stærk, fast, massiv.

Rambyggilega, *fortiter*, med Styrke, Fasthed.

Ramgörr, *firmus*, stærk, massiv.

Ramlegr, *idem*.

Ramlega, *firmiter*, fast, tæt, standhaftigen.

Ramleikr, *m. fortitudo*, *vires*, Kraft, Styrke. Af eiginn ramleik, *propriis viribus*, med egne Kræfter.

Ramma (at ramma), *collimare ad scopum*, træffe det, man sigter paa, ramme.

Rammr, *amarus*, besk, bitter.

Rámúlar, *m. pl. cornua cerucbi v. antennarum*, Raamuler, de yderste Ender af Sejlstængerne.

Ramr, *fortis*, *robustus*, stærk, fast. Hér er vid raman reip at draga, *cum forti luctandum v. fune contendendum est*, her har man at stride med den stærke. Ramr at afli, *fortis*, *viribus*, stærk, haandfast.

Rámr, *raucus*, hæs.

Rán, *n. rapina*, *spolium*, Ran, Bytte, ranet Gods. 2) *convicia*, Skjældsord. Þú mælir rán og regin vid hvörn mann, *omnia mala in omnes effutis*, du skjælder og smælder paa enhver, har Lak og Lyde til enhver.

Rán, *f. poet. mare*, *Thetis*, Havet, en Havgudinde.

Randfluga, *f. culex apiformis*, etslags Myg.

Ránga (at ránga), *obliqvare cursum v. tractum*, gjøre Gangen eller Retningen krum.

Rángali, *m. cuniculus obliqvus*, en krumbøjet Løngang. 2) *angustæ et obliqvæ fauces rupium*, trange og skjæve Klippekløfter.

Rángar-grís, *m. jugum costarum navis in puppi et prora*, Tværtræ, som forbinder Skibets Indholter i Bagstavnen og Forstavnen.

Rángeygr v. rángeygdr, *strabo*, *limis oculis*, skjeløjet, vindøjet. 2) *iniqvus*, ubillig, uretfærdig.

Rángfenginn, *male partus*, uretmæssig erhvervet.

Rángfylginn, *injustus*, uretfærdig; egentlig: som fører en uretfærdig Sag for en anden.

Rángindi, *n. pl. injustitia*, *injuria*, Ubillighed, Uretfærdighed.

Rángl, *n. gressus obliqvus*, *incertus*, *tortuosus*, Vaklen, Slingren, krum, skjæv Gang.

Rángla (at rángla), *obliqve vagari*, vanke hist og her omkring.

Ránglátr, *iniqvus*, *injustus*, ubillig, uretfærdig.

Rángligr, *idem*.

Rángliga, *iniqve*, uretfærdigen.

Ránglæti, *n. iniqvitas*, Uretfærdighed.

Rángminni, *n. lapsus memoriæ*, Fejltagelse af Mangel paa Hukommelse.

Ráng-munnr, *distorti oris homo*, skjævmundet.
Rángmyntr, *idem.*
Rángsáttr, *vid.* missáttr.
Rángs-leitni, *f. intentata malitia*, forsøgt Ondskab.
Rángsný (at rángsnúa), *in pejorem partem detorqvere*, forvende til det slettere, fordreje.
Rángsælis, *adversus solem, ab occasu per austrum ad evrum*, imod Solen, fra Vesten til Østen.
Rángr, *obliqvus, tortuosus*, krum, skjæv. 2) *pravus, mendosus*, vrang, ond, fuld af Fejl.
Rani, *m. rostrum, in spec. suis*, Snabel, Tryne (især paa Svinet).
Ránkar mig vid, *occurit mihi, subit memoriam*, jeg kommer paa det, falder paa det.
Rannr, *m. domus oblonga*, et aflangt Hus.
Ransak, *n. inqvisitio*, Ransagelse, Undersøgelse.
Ransaka (at ransaka), *explorare, examinare*, undersøge, ransage.
Ransakan, ransökun, *f. vid.* ransak.
Ránsamr, *prædabundus*, røvende, som ofte plyndrer, røversk.
Ránseydi, *n. ovis rostrata disparibus maxillis*, et Faar, som har ulige store Kindben.
Ránskapr, *m. prædatio*, Røveri, Plyndren.
Ránskip, *n. navis piratica*, et Sørøverskib.
Ránsmadr, *m. prædo*, en Røver, Ransmand.
Ransókn, *f. vid.* ransak.
Ráp, *n. cursitatio*, idelig Løben frem og tilbage.
Rápa (at rápa), *cursitare, palari*, løbe idelig fra et Sted til et andet.

Rar, *rarus*, sjelden; *vid.* fáséðr.
Raritet, *n. res rara*, en sjelden Ting, Kostbarhed, Raritet.
Rás, *f. cursus*, Løb, Løben; *angl.* race. 2) *meatus, alveus, exitus directus*, Gang (især: jævn, ligefrem).
Rása (at rása), *currere, recta tendere*, løbe, gaa lige ud.
Ras, *n. lapsus*, Snublen. 2) *oscitantia*, Skjødesløshed, Forsømmelighed.
Rasa (at rasa), *nutare, cespitare*, snuble, falde. 2) *delinqvere*, forse sig; *alias* hrasa. Hesturinn rasar, *eqvus cespitat*, Hesten snubler. At rasa fyri rád fram, *præcipitanter agere*, handle uden Overlæg.
Rasgiöf, *f. donatio imprudens*; uforsigtig Gave.
Raska (at raska), *violare, perturbare*, handle ilde med, sætte af Lave. 2) *loco movere*, bevæge fra sit Sted; *vid.* ruska.
Rask, *n. tumultus*, Støj, Allarm. 2) *intestina piscium*, Fiskenes Indvolde.
Rass, *m. vid.* ars.
Rass-ragr, *timidus, a tergo aliis stans*, feig, frygtsom, som gjerne vil staa bagerst.
Rata (at rata), *incuriosus ferri, per varios casus elabi*, slippe igjennem mange Tilfælde; *vulgo: viam callere*, i Almindelighed: kjende Vejen godt. Rata i mótlæti, *in calamitates irruere*, komme, geraade i Modgang. Rata vel úr, *fortuito elabi, evadere*, slippe godt fra. Ef þér rataz sæmdir nockrar, *si clarescere tibi contingit*, dersom det lykkes dig,

at blive ophøjet til nogen Hæderspost. Stundum rataz lýgnum manni satt á munn, *nonnunqvam mendax in veritatem incidit*, undertiden kommer den største Løgner til at sige Sandhed. Griótbiörg gnata, enn Gífur rata, *colliduntur saxa, lapsant gigantes*, Klipperne knuses, men Jetterne snuble.

Ratalegr, *incuriosus, fatuus*, dum, taabelig, fjantet.

Rati, *n. idem.* 2) *cæcutiens*, starblind.

Ratandi vedr, *tempestas, qva viam tenere non impedit*, et Vejr, hvori man kan finde Vej.

Raudagreni, *n. abies rubra maxima*, rød Fyr.

Raudbirkinn, *crine et cute ruber*, rød i Hud og Haar.

Raudbleikr, *helvus, gilvus*, blegrød, lyserød.

Raudbroti, *m. ferrum ærosum*, kobberblandet Jernerts.

Raudbrystingr, *m. erythosternius, tringa ferruginea*, etslags Titte eller Sneppe.

Raudfleckóttr, *ruber albo variegatus*, rødskjoldet (hvid med røde Pletter).

Raud-depla, *f. vid.* korkoli.

Raudgulr litr, *color aureus*, rødgul Farve.

Raudhærdr, *crine ruber*, rødhaaret.

Raudi, *m.* (i eggi), *vitellus*, det Røde (i et Æg); (i jörd), *ochra martis, terra rubra*; Jærn-Okker, raat Jærn.

Raudkémbingr, *m. ignotus quidam cetus*, etslags ubekjendt Hvalfisk.

Raudkrit, *f. rubrica*, Rødkridt.

Raudleitr, *rubicundus*, rødagtig.

Raudlitadr, *idem.*

Raudmagi, *m. cyclopterus mas*, Bugsuger (etslags Fisk).

Raudröndóttr, *rubris striis variegatus*, rødstribet.

Raudskióttr *v.* raudský-óttr, *vid.* raudfleckóttr.

Raudskéggla, *f vid.* skéggla; (*à rubris cirris rostri*, saakaldet af dens røde Haar paa Snabelen).

Raudr, *ruber*, rød. Raudt vín *v.* rauda vín, *vinum rubrum*, Rødvin. Raudt fyrir augum, *ignis*, rødt for Ojnene, ogsaa: Ild (af dens Virkning). Kóngr qvad enn myndi raudt fyribrenna, ef at þeir kæmi i bygdina til kristinna manna, *Rex dixit usum ignis illis fore si habitatam terram et homines christianos invenerunt*, Kongen sagde, at de vilde komme til at behøve Ilden, dersom de kom i Bøjgden til kristne Folk; Sv. S. c. 9.

Raudrlaukr, *cepa*, Rødløg.

Rauf, *f. foramen, fissura*, Hul, Aabning, Kløft.

Raufa (at raufa), *perforare*, gjennembore. 2) *vulnerare*, saare.

Raufari, *m. vid.* reyfari.

Raul, *n. cantio suppressa*, en sagte Sang, Nynnen.

Raula (at raula), *cantillare*, smaasynger, nynner.

Raukstólar, *m. pl. tribunalia mobilia v. fumantia* ɔ: *nubes*, bevægelige eller rygende Stole ɔ: Skyerne.

Raumr, *m. vir grandisonus*, en Mand, som har stærk Stemme; *vid.* rumr *et* rymr.

Raun, *f. experimentia, exercitatio*, Erfaring, Øvelse. 2) *tentatio, experimentum*, Forsøg, Prøve. Þeir komuz áfram med stórri raun, *magno nisu iter emensi sunt*, de fuldendte Reisen med stor Anstrængelse. E'g er kominn at raun um þad, *compertum habeo*, derom er jeg fuldkommen forvisset. Raunin er ólýgnust, *experientia magistra*, Erfaring er den sikreste Efterretning. Þegar i raun rekr, *quando res agitur*, naar det ret kommer an paa. I' raun og sannleika, *revera, re ipsa*, i Sandhed, virkeligen.

Raunamadr, *multoties tentatus, ærumnosus*, som har gjennemgaaet mange Besværligheder og megen Kummer.

Raunar, *revera*, i Sandhed.

Raunaqvædi, *n. tragædia, elegia*, et Sørgekvad.

Raunarella *v.* raunarolla, *f. planctus*, Beklage, Jammerklage.

Raung (í skipi), *costa navis, tigillum laterale*, Sidebjælkerne i et Skib.

Raungódr, *fidus et constans amicus*, trofast, standhaftig i Farer.

Raup, *n. jactantia, salacoma*, Praleri, Skryderi, Brouten.

Raupa (at raupa), *gloriari*, bramme, broute, prale.

Raupari, *m. jactator*, en Storpraler, Skryder.

Raus, *n. gerræ, loqvacitas*, Sladder.

Rausa (at rausa), *multa effutire, nugari*; sladdre; svadse.

Rausn, *f. magnificentia, liberalitas*, Gavmildhed, Pragtfuldhed. 2) *præstega, puppis*, Bagstavnen paa et Skib; *alias* lyfting.

Rausnarmadr, *magnificus, liberalis*, en rund, gavmild Mand.

Rausnarlegr, *magnificus*, prægtig, rund, resonabel.

Rausnarlega, *laute, magnifice*, prægtigen, med store Bekostninger, rundelig.

Rausnarbú, *n. magnifice instructum prædium*, en Husholdning, hvori det gaar rundt til.

Raust, *f. vox, sonus clarus*, Røst, Stemme.

Ré, *n. æqvitas; item consensus, facilitas*, Billighed, Reson. Hann lét í re renna, *concessit, ad saniorem mentem se reduci passus est*, han lod sig igjen bringe til Fornuft.

Rebbi, *m. vid.* refr.

Redikka, *f. raphanus minor, rotundas*, en Rædike.

Refbelgr, *m. bassar, pellis vulpina*, en Rævebælg.

Refdi, *n. machæræ qvodam genus*, etslags Sabel eller Kaarde.

Refiaz (at refiaz), *vulpinari, fidem fallere*, svige, bedrage som en Ræv.

Refill, *m. tapes*, et Tæppe, Tapetseri.

Refil ák, *f. semita v. via tortuosa*, en krum Fodsti eller Vej.

Refilstigr, *m. idem.*

Refšiir, *f. pl. fraus vulpina*, Svig, Bedrageri, Rævestreg.

Refil-þí, *f. facies terræ cum nix et terra, alternatim, qvasi picturam qvandam v. ejus prospecum dant*, den Jordens Skikkelse, naar Sneen ligger paa den i smaa Striber eller Pletter, hvilket ser ud som etslags Maleri.

Refkeila, *f. vulpes fœmina*, en Hunræv.

Refladr, *vid.* dregladr.

Refsa (at refsa), *castigare*, revse, straffe.

Refsing, *f. castigatio*, Revselse, Straf.

Refti, *n. vid.* árefti.

Refti (at refta), *contignare*, belægger med Lægter.

Refr, *m. vulpes*, en Ræv. 2) *in capite piscium cartilago, pars spinæ v. medullæ spinalis*, etslags Brusk i Fiskenes Hoved, som udgjør Enden af Rygraden. 3) *pulpamen, pulpamentum*, et Stykke Kjød, uden Ben. Þar rennr refr á eftir, *latet angvis in herba*, det stikker noget under. At skióta einum ref fyri rass, *dolo circumvenire; ludificare*, bedrage en, spille Gjæk med en. Til þess eru refarnir skornir; *proverbialiter dicitur, de magno conamine, in remotum et occultum finem*, siges ordsprogsvis om et stort Foretagende i en fjærn og skjult Hensigt; dertil sigter man.

Regi, *f. timor*, Frygt, Fejghed; *à* ragr.

Regin, *n. pl. Dii ethnicorum regentes*, herskende Guder, Naturguddomme hos vore Forfædre; *contr.* rögn.

Reginfiöll, *n. pl. montes altissimi*, de højeste Fjælde.

Regindiúp, *n. immensa profunditas*, et umaaleligt Dyb.

Registr, *n. regestum, index*, et Register.

Regla, *f. regula, canon*, en Regel, Rettesnor.

Regla (at regla), *regulam ducere*, bestemme en Rettesnor, give en Regel.

Reglubundinn, *regulæ tenax*, regelbunden.

Reglulegr, *regularis*, regelret, regelmæssig. 2) *amussitatus*, nøjagtig, snorret.

Reglulega, *regulariter; item ad ungvem*, regelret, regelmæssigen, rigtigen, nøjagtigen.

Regn, *n. imber, pluor*, Regn.

Regnbogi, *m. iris, arcus cælestis*, Regnbue.

Regndagr, *m. dies pluvius, pluvialis*, en regnfuld Dag.

Regnlegr, *minans pluviam*, som ser ud til Regn.

Regnsamr, *pluviosus*, regnagtig, fuld af Regn.

Regnvatn, *n. aqva pluvialis*, Regnvand.

Regnvatns-tiörn, *lacus compluvius*, et Hul, fuldt af Regnvand.

Regnvidri, *n. tempestas pluvia*, Regnvejr.

Reid, *f. eqvitatio*, Riden, Ridt. 2) *fulmen*, Torden. 3) *littera runica R*, Rune-Bogstavet R. 4) *rheda*, en Kalesje, liden Vogn. Hann ók í reidinni, *rheda vectus est*, han kjørte i en Kalesje.

Reida-kúla, *f bulla metallica in medio postilenæ*, en Metalknap midt paa Haleremmen ved Sadelen.

Reidarslag, *n. fulmen; item tonitrus*, Torden.

Reidar-Þruma, *f. idem; à Thoris equitationis fragore*, af det Brag, som Thor foraarsager naar han kjører; *vid.* Eddam.

Reida, *f. præparatio, promptitudo*, Redebonhed. Þad er til reidu, *in promptu est*, det er færdigt, paa rede Hænder.

Reidarar, *m. pl. socii emporevmatici*, Redere.

Reidari, *m. emporus*, en Reder (Kjøbmand, Skibseier).

Reiddýna, *f. substramen dorsuale eqvi*, Dyne under en Ridesadel.

Reidfara, *iter faciens*, rejsende. Hann vard vel reidfara, *felix et expeditum iter habuit*, han havde en hastig og lykkelig Rejse.

Reidfæri, *n. facultas equitandi*, den Færdighed, at man kan ride.

Reidgata, *f. via eqvestris*, en Vej til at ride paa.

Reidgotaland, *Jutia*, Reidgotaland.

Reidgoti, *m. veredus, eqvus sellaris*, en Ridehest.

Reidhestr, *m. idem.*

Reidhempa, *f. vid.* reidkápa.

Reidi, *f. ira*, Vrede. 2) *animus hostilis*, fiendtligt Sindelag, Fiendskab.

Reidi, *n. ephippium, stragula eqvi*, Ekvipase, Sadel, Ridehynde, Hestedækken.

Reidi, *m. postilena*, Halerem ved en Sadel. 2) *funes nautici*, Takkelase paa et Skib.

Reidi (at reida), *eqvo vehere*, føre paa en Hest. 2) *vibrare*, svinge. 3) *promere, præparare, item ponderare*, tage frem, tilberede; ogsaa veie. 4) *ferri, moveri*; bevæges. Hann reidir hey á hestinum, *fœnum eqvo vehit*, han fører Hø paa Hesten. Hann reidir nú sverdit, *vibrat v. stringit gladium*, han svinger Sværdet. Hann reidir fram mat, *cibum promit*, han sætter Mad frem. Hann reidir til rúmit, *lectum sternit*, han reder Sengen. Hann reidir nú féit, *jam ponderat pecuniam*, han udbetaler nu Pengene. Skipin reiddi at landi, *naves at terram ferebantur*, Skibene førtes til Landet ɔ: af Vind eller Strøm. Hann reiddi til falls, *nutavit*, han snublede, vaklede, var nær ved at falde. Hönum reiddi vel af, *bene illi cessit*, det gik ham godt. Hann reidir sig uppá Gud, *in Deo confidit*; han slaar sin Lid til, forlader sig paa Gud.

Reidigiarn, *iracundus*, vredagtig, som ofte vredes.

Reidinn, *idem.*

Reidilegr, *minax*, vredagtigen. 2) *promtus*, redebon, færdig.

Reidilega, *minaciter*, vredagtigen. 2) *promte*, med Redebonhed.

Reidileysa, *f. incuria*, Skjødesløshed, Uagtsomhed. 2) *difficultas*, Vanskelighed.

Reydileysi, *n. idem.*

Reidingr, *m. stratum eqvi, et vulgo clitellarii, sagma*, et Hestedækken; især: et Dække af trævlet Jord, som lægges under Kløftsadelen paa en Hest, der skal bære Byrder.

Reidings-hestr, *eqvus sagmarius*, en Hest, der har et saadant Dække paa sig.

Reidi-peningar, *m. pl. pecunia ponderata*, afталte Penge.

Reidiſkiálf, *n. tremor ex fulmine*, Bævelſe, ſom foraarſages ved Tordenſkrald. Þar var allt á reidiſkiálfi, *omnia, qvaſi fulmine tacta v. qvaſſata tremebant*, alt bævede, ligeſom ryſtet af Tordenſkrald.

Reidiſvipr, *m. vultus iracundus*, en vred Mine.

Reidiyrdi, *n. pl. minæ, irati verba immitia*, vrede Ord. R.

Reidiz (at reidaz), *iraſci, commoveri*, vredes, blive vred.

Reidkápa, *f. lacerna, penula*, en Ridekappe.

Reidkióll, *m. læna*, en Ridekjole.

Reidmenn, *m. pl. eqvitatus, eqvites*, Ryttere. 2) *eqviſones*, Rideknægte.

Reidſkapr, *m. ephippium*, Sadeltøj, Ridetøj.

Reidſkióti, *m. eqvus, veredus*, en Rideheſt.

Reidtýi, *n. pl. vid.* reidſkapr.

Reidver, *n. idem.*

Reidubúinn, *paratus*, færdig, til Rede.

Reidſla, *f. ſtatera, trutina*, en Bismer. 2) *idem ac* greidſla.

Reidſlu-krókr, *m. uncus ſtateræ*, Krogen paa en Bismer.

Reidſlu-lód, *n. penduſculum ſtateræ*, Loddet paa en Bismer.

Reidſlu-ſkapt, *n. radius, librile*, Stangen paa en Bismer.

Reidr, *iratus*, vred. 2) (*de fluvio*) *eqvitabilis*, ſom man kan ride over (om en Elv).

Reidur, *f. piſcis fæmina, ſp. trutta, ſalmo etc.*, Hunnen af adſkillige Fiſke, iſær af Laks. 2) *balæna fæmina*, et ſlags Hvalfiſk neml. Hunnen, (*a modo conjunctionis v. fædificationis talium animantium, qvod fæmina, ut multi piſcatorum referunt, invebatur in marem ſuccubantem*, ſaakaldet af dens Maade at parre ſig paa, da Hunnen efter Fiſkernes Beretning ſpringer op paa Hannen, ſom lægger ſig under den).

Reidar-kálfr, *m. vitulus balænæ*, en ung Hval af ſamme Slags.

Reidarfiſkr, *vid.* reidur.

Reidþófi, *m. ephippium coactilitium*, en Filtdyne, til at ride paa.

Reifa (at reifa), *faſciis involvere*, ſvøbe, indſvøbe. 2) *diſcutere, movere*, røre, bevæge; *vid.* hreifa.

Reifabarn, *infans*, et ſpædt Barn, ſom er i Svøb.

Reifalindi, *m. faſcia*, et Baand, at binde om Børne-Svøb.

Reifar, *m. pl. faſciæ, involucra, ſpargana*, Svøb til ſpæde Børn.

Reifari, *m. prædo*, en Røver; *rectius* reyfari.

Reifaſtrángi, *m. infans faſciis involutus*, et Barn, ſom er ſvøbt.

Reifi, *n. vellus*, Skind med Ulden paa, Uldſkind.

Reiflíngr, *m. infans*, et ſpædt Barn.

Reigi (reigdi, at reigia ſig), *faſtuoſe ſe gerere*, opføre ſig overmodigen, bryſte ſig.

Reigiz (at reigiast vid), *idem.* 2) *rigescere*, blive stiv.

Reigíngslegr, *gestibus insolens*, hovmodig, overmodig.

Reigíngr, *m. rigor fastuosus*, Stivhed, Overmod.

Reiginn, *obstinatus*, *rigidus*, stiv, haardnakket.

Reik, *n. vagatus*, *ambulatio*, Omvanken, Omstrippen. 2) *vacillatio*, Raven, Slingren. Hann er á reiki, *vagatur*, *itat*, han vanker, gaar omkring. Rád hans er á reiki, *consilia ejus vacillant*, hans Planer ere uvisse, uden Fasthed.

Reik, *f. crines capitis*, Hovedhaar; *inde poet.* reikar-fiall, *caput*, Hoved.

Reika (at reika), *vagari*, vanke omkring. 2) *vacillare*; rave. 3) *asciare*, hugge, slette med Økse. At reika tré, *idem.*

Reikan, *f. vagatus*, Omtumlen, Omstrippen.

Reikanarmadr, *erro*, en Landstryger.

Reikna (at reikna), *rationes inire*, regne, beregne.

Reikníngabók, *f. tabulæ expensi et accepti*, *codex rationarius*, en Udgifts- og Indtægts-Bog, Regnskabsbog.

Reikníngskonst, *f. arithmetica*, Regnekunst.

Reikníngr, *m. computatio*, *ratio*, en Regning. At göra reikníng, *rationem reddere*, gjøre Regnskab.

Reiks, *n. gressus insolentior*, en stiv Gang, med overmodige Gebærder; *alias* reigs.

Reiksa (at reiksa), *itisare*, *itare*, gaa tidt og ofte. 2) *superbe incedere*, gaa stolt, komme anstigende.

Reim, *f. corrigia*, *lingula*, en Rem.

Reimleiki, *m. murmur*, *strepidus*, Allarm, Buldren; *vid.* hreimr.

Reimr, *sonorus*, buldrende. Par er reimt, *strepet locus*, der er Allarm, Bulder (især om et Sted, hvor man troer der er Spøgelse).

Rein, *f. porca*, *lira*, Ager-Ren.

Reip, *n. restis*, *funis*, et Reb, en Snor; *alias* reipi.

Reipgördarmadr, *m. restio*, en Rebslager.

Reipaz (at reipaz), *fune tractorio certare*, trække i en Snor eller et Tov mod hinanden. Ecki gét ég reipaz vid hann, *certare cum illo non possum*, jeg er ikke i Stand til at trækkes med ham.

Reip-rennandi ɔ: sem rennandi reip, *facillime*, *sine hæsitatione*, uden Stammen, som det var smurt.

Reiptagl, *n. ramus alter furcati funis*, den ene Gren af et flettet Reb.

Reiri (at reira), *vincire*, *coarctare*, binde fast sammen.

Reirdr, *vinctus*, fast sammenbundet.

Reirsli, *f. coarctatio*, *vinctura*, Sammenknyttelse.

Reisa, *f. iter*, en Rejse. (N. O.)

Reisi (at reisa), *proficisci*, reise (N. O.) 2) *excitare*; *item erigere*, opreise, opmuntre. At reisa flock, *tumultum excitare*, gjøre Opstand. Reisa skordur vid, *cavere*, vogte sig

for, forebygge. Reisa á fætr, *erigere*, rejse op (paa Benene). Reisa hús, *domum erigere*; opbygge et Huus.

Reisifiöl, *f. tabulatum erectum contignationis*, de Bræder, som man lægger under Taget paa et Huus, paa og imellem Sparreværket.

Reisuglegr, *magnificus*, prægtig, anseelig.

Reisugr, *idem*.

Reisupeníngar, *m. pl. viaticum*, Rejsepenge.

Reisu-plögg, *n. pl. instrumenta itineris*, de Redskaber, som man behøver paa en Reise.

Reita, *f. collectio, res undiqvam asportatæ*, Ripsraps, Sammenskrab. 2) *habentia pauperum, emendicata*, det af Fattige sammenbetlede Gods; (*sæpius in plur.* reitur, oftere i Flertallet).

Reitíngr, *m. idem*.

Reiti (at reita), *carpere, vellere*, pille, plukke. Reita til reidi, *irritare*, opirre, opægge. Reita fé, *pecora vellere*, plukke Ulden af Faarene. Reita saman, *undiqve conferre*, skrabe sammen. Reita ógras úr akri, *runcare, eruncare, sarrire*, luge, pille Ukrud bort.

Reitíng, *f. vellicatio*, Pillen, Plukken. 2) *irritatio*, Opirren; *vid.* áreitíng.

Reitr, *m. area, pulvinus, porculetum*, et Bed i en Have. At géra reit, *imporcare*, danne Bede i Haverne. Reitr í skákbordi, *loculus latrunculorum in alveo*, Tavl paa Skakbrættet.

Rek, *n. malus navis*, Masten i et Skib; ogsaa et Skib. 2) *propulsio*; *item motus*, Fremdrivelse, Bevægelse fremad. 3) *facultas*; *item progressus ætatis*, Alderens Tilvækst. Ísinn er í reki, *glacies in motu est, agitur tempestatibus et æstu maris*, Isen drives ved Vind eller Strøm. Hér er einginn á reki þeirrar meyar, *virgo illa parem hic non habet*, her er ingen den Piges Lige. Hann er á því reki, *facultates v. ætas ejus id secum ferunt*, han er paa den Alder, eller har de Egenskaber.

Rek (rak, hefi rekid, at reka), *pellere, agere*, drive, fordrive, forjage. At reka harma sinna, *dolorem suum ulcisci, vindictam sumere*, hævne tilføjede Fornærmelser; *germ.* rächen, *idem*. Reka af sér ámælid, *culpam diluere, os obturare obtrectatoribus*, retfærdiggjøre sig for en Beskyldning, stoppe Munden paa sine Bagvaskere. Reka sig á, *pedes offendere, caput allidere*, støde an imod noget, enten med Hoved eller Fødder. Reka apte hurdina, *fores occludere*, lukke Døren, slaa Døren i. Reka þess máls, *causam istam agere*, forfølge den Sag. Reka réttar síns, *jus suum prosequi*, forfølge sin Ret. Reka fram, *propellere*, drive frem. Reka eftir, *instare*, trænge paa, drive paa. Reka járn, *ferrum tundere, cudere*, hamre Jern. Reka í vörduna, *elingvem reddere, convincere*, stoppe Munden paa en, bringe en i Knibe. Ef í tauunir reki, *si ultima sint tentanda*, dersom det kommer til det yderste. Hönum rakst nidr hönd, *manu terram tetigit, manu

se labantem sustentavit, han støttede sig med Haanden imod Jorden. Sá rak hann nidr mikid fall, *fortiter eum humi stravit*, den kastede ham haardt ned. Hann rak spiótid á hinn midiann, *hasta medium transfixit*, han stak Spydet midt igjennem ham. Rak í gégn, *idem*. Enn rekr þá undan, a) *adhuc evadunt, effugiunt*, endnu kunne de undgaa, undfly. b) *a continenti propelluntur procella*, de drives ved Storm fra Land ud paa Havet. Skipid rak á land, *navis in terram delata est*, Skibet drev op paa Land. Ef rekr vid á fiöru manns, *si ligna deferuntur, in littus prædiatoris*, dersom Tømmer driver op paa en Selvejers Forstrand.

Rek (rakti, hefi rakid, at rekia), *retexere*, blotte aabne. Rekia nidr, *evolvere, solvere*, løse, opløse. Rekia upp, *retexere*, opløse. Rekia vef, *telam concinnare, instruere, ordiri*, væve, sætte en Væv i Stand. Rekia ætt sína til einhvers, *genus referre ad aliqvem*, regne sin Herkomst fra en. Rekia spor, *vestigia legere*, forfølge nogens Spor. Hann rekr minni til þess, *recolligit memoriam*, han erindrer, kan huske det. Vel raktiz úr hönum, *bonam de se opinionem non fefellit*, han sveg ikke den gode Forhaabning, man havde gjort sig om ham.

Reka, *f. pala, ligo*, Spade, Hakke.

Rekabútr, *m. truncus ligni ejectitius*, en af Søen opdreven Bul (paa Træ).

Rekalld, *n. ejectamenta marina, nondum in terram delata*, Drivtømmer, som ikke er bjerget paa Land.

Rekamadr, *m. lignator litoralis*, den, som samler Drivtømmer ved Strandkanten, en Vedsamler.

Rekamenska, *f. lignatio*, Vedsamlen.

Rekandi, *m. clavus*, en Nagle, et Søm.

Rekindi, *n. idem.*

Rekandi, *m. causa simul et processus rei*, en Ting Aarsag og Fremgang. Mikill rekandi var til þess, *multa in eam rem concurrebant*, dertil vare mange Aarsager.

Reka-pláts, *m. loca, ubi ejectamenta maris, in terram deferuntur*, et Sted, hvor Tømmer driver paa Land fra Søen.

Rekavidr, *m. ligna ejectitia*, Drivtømmer.

Reki, *m. res ejectitiæ*, af Søen opdrevne Ting. 2) *idem ac* rekapláts.

Reki, *m. actor, propulsor*, en Driver; *vid.* lestreki &c.

Rekia, *f. mador, humor; item pluor*, Fugtighed; ogsaa: Regn.

Rekiur, *f. pl. fænum madidum*, vaadt Hø.

Recki, *f. fortitudo*, Mod, Tapperhed; *vid.* hugrecki.

Reckia, *f. lectus, stratum*, en Seng. At liggia í reckiu, *tenere lecto, tenere lectium*, ligge i Sengen, holde Sengen.

Reckiunautr, *m. concubitor*, Sengekammerat.

Reckiustockr, *m. sponda*, et Sengebræt, Sidestykkene af Sengen.

Reckiu-vod, *f.* sú efri, *torale*, det øverste Sengelagen; nedri, *lodix*, det underste Sengelagen.

Reckr, *m. heros*, *vir generosus*, en modig, tapper Helt; *vid.* racki.

Rek-nagli, *m. clavus trabalis*, *cuspidatus*, et stort Søm, et Spiger.

Rekstr, *m. propulsio*, Fremdrivelse, Driven, Jagen, Drift. 2) *ingens numerus gregatim v. armentatim propulsi pecoris*, en Drift Kvæg.

Rekstrar-sleggia, *f. malleus ingens ferrariorum*, *tudes tudiatorum*, en meget stor Hammer hos Jærnsmedene, som bruges til at hamre Jærn ud med, Forhammer.

Rekud, *f. propulsio*, Fremdrivelse. Hann var færdr í rekud, *undiqve propulsus est*, man drev ham frem fra alle Kanter.

Rélegr, *justus*, *æqvus*, billig, retfærdig. Vera má menn verdi til at veita Þorgilsi, þó þin málefni sé rélegri, *qvamvis causa tua æqvior sit, Thorgils fautores invenire potest*, endskjønt din Sag er retfærdigere, vil Thorgils dog maaskje finde Hjelpere; St. S.

Rellá, *f. crebra qetio v. itio*, ofte gjentagen Gang eller Fremdrivelse. 2) *idem ac* rolla.

Remba, *f. nisus v. nixus*, Anstrængelse.

Rembi (rembdi, at remba), *niti*, anstrænge sig. Hann rembir sig vid þat, *nititur*, han anstrænger sig dermed.

Rembiz (at rembaz), *idem*. 2) *superbire*, føre sig stolt, hovmodig op.

Rembi-hnútr, *m. nodus gordius*, en dobbelt, uopløselig Knude.

Rembilæti, *n. fastus*, *arrogantia*, Overmod.

Rembingr, *m. idem.*

Remma, *f. amaritudo*, Beskhed.

Remi, *f. fortitudo*, Tapperhed, Styrke; *vid.* fligremi, handremi.

Remi (remdi, at rema), *confortare*, styrke, give Kræfter. Gud remir þig gagni, *Deus te confortat victoria v. commodo*, Gud forunder dig Sejer og Lykke. Milldin remir ríki Kónga, *clementia confortat Regna Regum*, Mildhed gjør Kongernes Regjering fast.

Réna (at réna), *cessare*, *desinire*, formindskes.

Rénan, *f. cessatio*, Formindskelse; *vid.* afrénan.

Rengi (at rengia), *improbare*; *item depravare*, kalde i Tvivl, laste; forvære. 2) *obliqvare*, gjøre krum.

Rengi, *n. lardum e ventre plicato balænarum*, Spækket paa Hvalenes Bug (egentl. en Melleinting imellem Kjød og Spæk).

Rengla, *f. ramus arboris*, *distortus*, en smal Green af et Træ.

Renn (rann, hefi runnid, at renna), *fluere*, rinde, flyde. 2) *liqvefieri*, smeltes. 3) *currere*; *item fugere*, løbe ell. fly. Áin rennr, *amnis fluit*, Elven rinder. Málmrinn rennr, *metallum liqvescit*, Metallet smeltes. Ei man ég renna fyrr enn þú, *non fugiam prius qvam tu*, Ikke skal jeg fly forend du. Þeir runnu á eftir, *a tergo insecuti sunt*, de løb bag efter, forfulgte ham. Hönum rennr til

risa, *misericordia tangitur*, han bevæges af Medlidenhed. Hönum rennr blód til skylldunnar, *tangitur pietate in proprium sangvinem v. propinqvos*, han røres af Kjerlighed til sine Slægtninge. Nú rennr saman med þeim, *conciliatur jam inter illos amor*, nu blive de gode Venner. Hönum rann reidi, *deseviit ira*, hans Vrede forsvandt, stilledes. Runnid hafa sídan 3 ár, *triennium exinde fluxit*, siden ere 3 Aar forløbne. Hann rann á ísnum, *in lubrico nutavit*, han gled paa Isen. Nú rennr á hann ómeginn, *jam animum deliqvit*, *deliqvium patitur*, nu falder han i Afmagt.

Renna, *f. incile*, *elix*, *canalis*, en Rende, Kanal. I'rennu, *continuus*, bestandigen, uden Ophør.

Rennandi lækr, *torrens*, en rindende Bæk. Rennandi vatn, *aqva fluviatilis*, rindende Vand.

Rendr, *tornatus*, drejet.

Rendr fiördr, *sinus glacie constrictus*, en tilfrussen Fjord.

Renni (rendi, hefi rent, at renna), *fundere*, *effundere*, helde ud, gyde. 2) *tornare*, dreje. 3) *liqvare*, smelte. 4) *incitare*, ophidse. Renna miólk, *lac effundendo a cremore separare*, skumme Melk. Fiördinn rennir, *sinus glacie constringitur*, Fjorden fryser til. At renna færi i sió, *funem piscatorium explicare et demittere*, udsætte en Fiskeline. Renna ut bikarinn, *ebibere*, drikke et Bæger ud. Renna hesti á skeid, *in cursum incitare eqvum*, bringe en Hest i Galop. Renna bidr bitanum, *offellam deglutire*, sluge en Mundfuld ned, synke den. Renna sér á svelli, *per glaciem cursitare*, løbe paa Is. Renna diska, *discos tornare*, dreje Tallerkener (af Træ). Renna kopar, *fundere v. liqvefacere cuprum*, smelte Kobber. Julius rendi öllum kóngum austr um heim, *Julius post se reliqvis* ɔ: *superavit omnes Reges in Oriente*, Julius overgik alle Konger i Østerlandene. Rent er þeim rádahag, *periit propositum*, det Forsæt er det ude med, forbi med.

Rennibor, *m. tornus*, et Drejejærn.

Renni-járn, *n. idem.*

Rennilegr, *ad cursum aptus*, som godt er skikket til at løbe.

Renníngr, *m. circulator*, en Landstryger, Markskriger. 2) *ningor humi repens*, det Snefog, som Vinden driver langs med Jorden af en allerede nedfalden Sne. 3) *segmentum ligni v. panni*, et Stykke, som skjæres af Træ eller Klæde.

Renniskéid, *n. curriculum*; *item stadium*, Løbebane, Rendebane.

Rennismídi, *n. tornatura*, *opus tornatum*, drejet Arbejde.

Rennismidia, *f. officina tornatilis*, et Drejer-Værksted.

Rennismidr, *m. tornator*, en Drejer.

Renninara, *f. laqveus*, en Snare.

Rennisteinn, *m. colluviarium*, en Rendesten.

Rensl, *n. alveus*, en Rende. 2) *deliqventia*,

Smeltning. Saltid og sykrid er i rensli, *sal et saccharum est in deliqvio v. deliqvescit*, Saltet og Sukkeret smeltes.

Rensla, *f. idem.*

Rensli, *n. colliqviæ*, Vandrender.

Renta, *f. fænus*, Rente. 2) *commodum*, Gavn, Fordel. Rentu-renta, *anatocismus*, Rentes Rente, Rente af Rente.

Rentar (at renta), *lucrum adferre*, bringe Fordel. Mig rentar ecki um þad, *mei non interest*, jeg bryder mig ikke derom.

Rentu-kammer, *n. ærarium publicum*, Skatkammer; ogsaa: Rentekammer-Kollegiet.

Rentulaus, *inutilis, otiosus*, unyttig, ufrugtbar.

Rentumeistari, *m. qvæstor ærarii*, en Rentemester, Skatmester.

Rétt, *f. sepimentum*, et Gjærde, i Form af et Hus, til at lukke Kreature ind i.

Rétta (at rétta) einum, *jus in aliqvem exeqvi, vulgo: suplicium sumere de aliqvo*, rette, henrette.

Réttadr, *morte mulctatus*, henrettet.

Réttarbót, *f. diploma regis*, Retterbod ɔ: Kongelig Forordning.

Réttarfar, *n. mulcta violati juris personalis*, Pengebøder for at have forspildt ens Ret.

Réttari, *m. vindex, judex*, en Hævner, Dommer.

Réttargångr, *m. processus judicialis*, Rettergang.

Réttar-spillir, *m. denegatio juris*, Rettens Forvendelse, Nægtelse af Ret.

Rétti (rétti, hefi rétt, at rétta), *porrigere*, række frem. 2) *planare; rectificare*, gjøre jævnt, lige. 3) *vindicare*, hævne, straffe. Rétta höndina, *manum porrigere*, række Haanden frem. Rétta hendinni til, *manum admovere*, række Haanden til noget. Rétta hluta eins, *partes alicujus vindicare*, hævne en Fornærmet. Rétta sig, *extendere se*, strække, række sig. Réttaz vid, *convalescere; in statum meliorem redigi*, komme sig, blive frisk; ogsaa komme i en bedre Tilstand.

Réttdæmi, *n. justitia distributiva*, den udøvende Retfærdighed, Retfærdighed i Domme.

Réttdæmr, *justus, neutri favens (judex)*, retfærdig, upartisk. R.

Réttdræpr, *homo sacer*; som med Rette kan dræbes, fredløs.

Rétthverfr, *rectus, non inversus*, ret (modsat vrang, især om Klæder).

Réttiliga, *adv. recte*, rigtigen. R.

Réttiligr, *adj. rectus, verus*, rigtig. R.

Réttindi, *n. pl. justitia, jus*, Retfærdighed.

Réttlátr, *justus*, retfærdig.

Réttlausmadr, *vid.* réttdræpr.

Réttleidis, *recta via*, lige frem, lige ud.

Réttlínis, *idem.*

Réttlæti (at réttlæta), *disculpare, justificare*, retfærdiggjøre. R.

Réttlæti, *n. justitia*, Retfærdighed.

Réttmæli, *n. pl. veritas*, Sandhed.

Réttnæmr, *culpabilis*, lastværdig, strafværdig. 2) *sui juris vindex*, som paataler sin egen Ret.

Réttmáll, *verax*, sanddru, som taler Sandhed.

Réttordr, *idem.*

Réttrúadr, *orthodoxus*, rettroende. R.

Réttsýni, *f. justitia*, Retfærdighed.

Réttsýnn, *justus*, retfærdig.

Rétt-tækr, *jure acceptabilis*, med Rette antagelig. 2) *jure incarcerandus*, som med Rette bør sættes fast, fængsles.

Réttvaxinn, *vid.* kéikr.

Réttvís, *æquus; item jurisperitus*, billig; ogsaa lovkyndig.

Réttvísi, *f. vid.* réttsýni.

Réttr, *rectus*, ret, rigtig. 2) *erectus*, oprejst. 3) *justus*, retfærdig.

Réttr, *m. jus*, Lov og Ret. 2) *forum*, Ting, Ret ɔ: det Sted, hvor Sager forhøres og dømmes. 3) *ferculum, missus*, en Ret Mad. *Sic* fyrsti réttr, *missus primus etc.*, den første Ret.

Reydikúla, *f. agaricus caulescens, pileo subconvexo supra, ex albo sangvineo*, Bladhat, et Slags Svamp; *à* raudr.

Reyfari, *m. latro, grassator*, en Røver; *vid.* raufari.

Reykelsi, *n. thus, storax*, Røgelse.

Reykelsiskér, *n. thuribulum*, Røgelsekar.

Reykiarhol, *n. spiraculum*, Røghul (paa Skorstene).

Reykiar-hús, *n. culina*, et Kjøkken.

Reykiarlaus, *acapnos*, uden Røg.

Reykháfr, *m. caminus, fumarium, spiramen fornacis*, Røghul, Kakkelovnsrør.

Reyki (at reykia), *fumare*, røge, ...

Reyktr, *infumatus, fumo duratus*, røget, tørret i Røg.

Reykr, *m. fumus*, Røg.

Reyni (at reyna), *probare, experiri*, prøve, forsøge. At reyna til þrautar, *extrema experiri*, prøve til det yderste. Hann reyniz á því, *vires ejus tentat*, det tager paa hans Kræfter; *à* raun.

Reyndr, *expertus*, prøvet, forsøgt. Þad er nú reynt, *expertum est*, det har man nu forsøgt.

Reyngur, *f. pl. costæ navis*, Indholter, Krumholter, i et Skib; *vid.* raung.

Reynir, *m. expertor, tentator*, en Forsøger, Frister.

Reynir, *m. sorbus sylvestris*, Røn, Rønnetræ.

Reynsla, *f. tentatio, exploratio*, Forsøg, Prøve, Fristelse. 2) *experientia*, Erfarenhed.

Reyr, *m. arundo, calamus*, Rør.

Reyrgresi, *n. aira odorifera*, vellugtende Hestefryd (*holcus odoratus*).

Reyrleggr, *m. vid.* reyr, Rørstængel.

Reyrsproti, *m. idem.*

Reyrvidr, *m. arundo sativa*, Rør, som saaes, plantes.

Riáfr, *n. tectum*, Tag paa et Hus. Innan í riáfrinu, *in fornice, lacunari*, oppe under Taget, oppe i Hvælvingen af Taget.

Riái (riádi, at riá vid), *attrectare*, tage fat paa, have noget bestille med.

Riál, *n. attrectatio*, Bedtøren, Behandling af noget.

Riála (at riála vid), *attrectare*, røre ved, tage fat paa.

Riátl, *n. vagatio*, Omvanken, Omstrippen. Hann er á riátli, *vagatur*, han vanker omkring.

Riátla (at riátla), *lente deambulare*, gaa, spadsere langsomt.

Ribba, *f. ovis macilenta, eminentibus costis*, et magert Faar, hvis Hofter rage frem.

Ribballdi, *m. homo violentus, rebellis*, et voldsomt, hæftigt, oprørsk Menneske. Rif-valldi, *schismaticus*, som foraarsager Splid.

Rid, *n. clivus, gradus, scala*, Trappe.

Ríd, *f. tempus breve*, et kort Tidsrum, en Tid; vid. hríd.

Ríd (reid, hefi ridit, at ríða), *equitare*, ride. 2) *hærere*, hænge ved. 3) *terere, fricare*, gnide. 4) *nectere*, knytte. Ríða nidr, *coercere*, undertvinge. Ríða hest, *equum cicurare*, tilride en Hest. Ríða á vaðid, *periculo se objicere*, sætte sig først i Fare. Ríða net, hnút, *nectere rete, nodum*, knytte Garn, slaa en Knude. Ríða nedan vid, *subnectere*, knytte til fra neden af. Ríðaz á, *in equis congredi*, ride imod hinanden, kjæmpe til Hest. Pad rídr þér at fullu, *equos vincet suus; item conficies te*, dermed faaer du nok at bestille. Pad rídr þér um allt bak, *premit te*, det nedtrykker dig ganske. Þar rídr á, *in trutina suspensum hæret*, *magni interest*, derpaa kommer det an. Ríða brýni á hnífinn, *terere cultrum cote*, stryge Kniven med en Hvæssesten. *Angl.* to ride.

Rid, *n. vibratio*, Svingen, Svingning.

Rida (at rida), *tremere, lente moveri*, bæve, ryste, bevæges langsomt. Augun ridudu, *oculi movebantur*, Øjnene bevægedes. Silúngurinn ridar, *trutta ejicit ova*, Forellen lægger Ravn.

Rida, *f. tremor manuum v. corporis*, Rystelse paa Hænderne eller Legemet. Ridukall, *tremulus*, en, som ryster.

Ridamikill, *ancipitis gravitatis*, siges om enhver høj og stor Ting, som staar paa svage Fødder.

Rídandi, *equitans*, ridende.

Riddari, *m. eques*, en Rytter. Riddari (at nafnbót), *eques auratus*, Ridder.

Riddara-lid, *equitatus*, Rytteri, Kavalleri.

Riddaralegar íþróttir, *fortitudo et scientia equestris*, ridderlige Kunster og Færdigheder.

Riddaraskapr, *m. idem.*

Riddara-stétt, *ordo equestris*, Ridderstand.

Ridgarn, *n. fila connecti apta*, Garn til at knytte med.

Ridill, *m. manipulus militum*, et Kompagni af Soldater. 2) *typus macularum retis*, en Model, hvorved Garnmaskernes Størrelse afpasses.

Ridl, *n. tumultus, turba*, Oplob, Allarm, Tumult. 2) *petulans infestatio*, kaad, ofte gjentaget Forfølgelse eller Overfald. Kýrin leikr á ridli, *vacca vitulatur*, Koen springer som

en Kalv (siges om Kiøerne, naar de løbe efter Tyren).

Ridla (at ridla), *disturbare*, forstyrre, bringe i Uorden. 2) *petulanter insilire*, med Kaadhed springe op paa noget.

Ridlaz (at ridlaz), *disturbari*, forstyrres, komme i Uorden. Fylkingarnar ridlaz, *ordines laxantur, in singulos manipulos disturbantur*, Slagtordenerne (Geledderne) komme i Uorden, forstyrres.

Ridspráng, *n. texturæ qvoddam genus nexuosum*, et slags Væv.

Ridtíd, *f. tempus pariendi truttarum, qvod ex æqvabili et iterata motione earum cognoscitur*, den Tid, da Ørterne lægge Navn, som kjendes af deres ensformige og gjentagne Bevægelse.

Ridtídar-mánadr, *dum sol est in signo scorpionis*, Oktober, da Solen er i Skorpionens Tegn.

Ridvaxinn, *pronus, cernuus*, heldende for over, kroget. Atli var ecki hár madr, ridvaxinn var hann, oc ramr at afli; *Atlius non erat procerus, cernuus erat et vir ingentis roboris*, Atle var ikke høj af Vært, men han gik kroget, og var meget stærk.

Rif, *n. costa*, Ribben. 2) *isthmus*, en Landtunge, som sammenføjer tvende Lande. 3) *Syrtes, brevia*, Sandbanker i Havet. Al-rif, *costa veræ*, virkelige, hele Ribben. Hálfrif, *costæ spuriæ, nothæ*, uægte Ribben.

Rif (reif, hefi rifid, at rífa), *lacerare*, rive, slide i Stykker. Rífa jurtir úr jördu, *deplantare*, rykke Urter op af Jorden. Rífa i sig mat, *ligurire*, *helluari*, sluge Mad. Rifa tvær í sig mat, *suburcinari*, svise med Graadighed. Rífa upp bréf, *epistolam resignare*, brække et Brev.

Rifa, *f. rima, fissura*, Sprække, Revne, Aabning.

Rifa (at rifa saman), *sarcire*, (*resarcire*), flikke, lappe paa.

Rífaz (at rífaz), *invicem lacerari*, rives og slides. 2) *conviciis certare*, skjændes, klamres.

Rifbein, *n. costa*, Ribben, Sideben; *lince pallio mula et remulus costæ*. Pad breida og mióa á rifinu, det brede og smalle paa et Ribben.

Rifgardr, *m. spina piscium dorsalis*, Rygraden i en Fisk. 2) *versus fœni, striga fœnaria*, en Rad Hø, som ligger paa Marken for at tørres.

Rifia (at rifia), *versare*, vende en saadan Rad Hø omkring, for at den destobedre kan tørres. Rifia upp fyrir sér, *in memoriam revocare*, tilbagekalde i sin Erindring. 2) *versare animo*, overtænke, overlægge.

Rifia-hylki, *n. thorax, sceleton thoracis*, Brystbenene.

Rifjárn, *n. racula, tyrocnestis*, et Rivejærn.

Rifinn, *lacer*, sønderreven, pjaltet. Rifinn i brióstinu, *misericors*, ynksom, medlidende.

Rifka (at rifka), *ampliare*, forstørre, formere.

Rifkan, *f. augmentum*, Forøgelse, Forstørrelse.

Riflegr, *liberalis, largus*; *item honestus*, rund, gavmild, hæderlig.

Ríflega, *liberaliter*, rundeligen. 2) *honeste, bene*, hæderligen, vel.

Ríflciki, *m. munificentia*, Gavmildhed.

Rifna (at rifna), *lacerari, rumpi*, gaa i Stykker. Pembdu þig ecki, so þú rifnir ecki, *noli inflari, ne rumparis*, bliv ikke hovmodig, at det ikke skal tage en slet Ende med dig.

Rifrilldi, *n. res lacera, cento*, en Pjalt. 2) *sæva altercatio*, Klamren, Skjænden.

Rifs, *n. rapina*, Rov; *vid.* hriffa.

Rifskipadr, *inter meliores in ordine*, iblandt de bedre i Raden. Hönum er ecki rifskipad, *deterior illum manet sors v. locus*, han skal skal have et iblandt de slettere Steder.

Rifti (at rifta), *rescindere*, omstøde, ophæve.

Rifting, *f. rescissio, retractus pacti, vel contractus solutio*, Ophævelse eller Fragaaelse af et Forbund eller en Kontrakt.

Rifti, *n. idem.*

Rifr, *largus, munificus*, rund, gavmild.

Rifr, *m. jugum liciatorium*, det Tværtræ i den islandske Væv, hvortil Tøjet hæftes fra Begyndelsen.

Rif-Þara, *f. costa, cum musculis intercostalibus*, et Ribben, tilligemed Musklen imellem disse.

Rig, *n. rigiditas*, Stivhed. Pad stendr allt í rig, *rigida sunt omnia*, alt staar stivt.

Rigar (at riga), *rigescere*, blive stiv, stram.

Riga (at riga), *agre movere, compingere*, med Vanskelighed bevæge noget; ogsaa: binde fast sammen. Pad rigar nockud, *non nisi movetur*, det bevæges en Smule.

Rigadr, *compactus, constrictus*, fast sammenbunden.

Rigbind (at rigbinda), *arctissime vincire*, binde meget fast sammen.

Rigfastr, *vid.* rigadr.

Rigni (rigndi, at rigna), *pluere*, regne; *a* regn. Hann rignir í allann dag, *hodie pluit cœlum*, i Dag regner det den hele Dag.

Rigningr, *m. pluor*, Regn. 2) *lumbricus aereus*, Regnorm.

Rigning, *f. pluvia*, Regn; vaadt Vejr.

Rigningar-vatn, *aqva pluviatilis*, Regnvand.

Rigti, *n. fama, rumor*, Rygte; *rectius* rykti.

Rigtadr, *suspectus vulgo*, berygtet.

Rigta (at rigta), *diffamare*, udsprede Rygter.

Rigr, *m. rigor*, Stivsindighed; ogsaa: Hovmod, Overmod. 2) *simultas*, Uenighed. 3) *rigiditas*, Stivhed, Haardhed.

Rik, *n. pulvis*, Støv.

Ríki (ríkti, hefi ríkt, at ríkia), *regnare*, regjere.

Ríki, *n. regnum*, et Rige. 2) *potentia*, Magt, Vælde, Embede. 3) *gubernatio*, Regjering, Bestyrelse.

Ríkdómr, *m. divitiæ*, *prop. potentia*, Rigdom, egentl. Magt.

Ríkidæmi, *n. idem.*

Ríkilátr, *superbus, elatus*, hovmodig, overmodig. 2) *magnificus*, som fører sig prægtig op.

Ríkilæti, *n. insolentia*, Overmod. 2) *magnificentia*, Prægtighed, prægtig Levemaade.

Rikis-büppi, *m. potentia et opibus confidens*, en rig og mægtig Mand.

Rikis-dalr, *m. vulgo* rixdalr, *uncia argenti, signata, imperialis*, en Rigsdaler. Hálfr rikisdalr, *semiuncia, stater*, en halv Rigsdaler, 3 Mk. Rikis-ort, *sicilicus, didrachmium*, en Rigsort, 24 Skilling.

Rikis menn, *m. pl. primates, proceres*, rige Folk, Høvdinger, Stormænd.

Rikisst órn, *f. imperium, respublica*, Regjering.

Rickr, *m. tractus vehemens uno nisu*, et Ryk.

Ricki (at rickia), *corripere, corrugare*, rykke, rynke. 2) *stringere, vagina educere*, trække ud af Skeden. At rickia fat, *corrugare vestem*, rynke, trække et Klæde i Folder. Rickia sverdi, *stringere gladium*, trække et Sværd.

Ricking, *f. plica, umbra vestis*, Fold paa Klæder.

Rickilin, *n. alba, camisia*, en Messesærk.

Riklingr, *m. passeris siccati pulpamentum*, Rekling ɔ: tørret Helleflynder, skaaren i aflange Stykker.

Riklundadr, *generosus*, højmodig, ædelmodig.

Riklyndr, *idem.*

Rikmannlegr, *magnificus*, prægtig, som opfører sig som en rig Mand.

Rikmannlega, *magnifice*, prægtigen.

Rikmenni, *n. magnas*, en rig Mand.

Rikti, *n. vid.* rigti.

Rikuglegr, *copiosus, abundans*, rigelig, overflødig. 2) *id. ac* rikmannlegr.

Rikuglega, *copiose*, rigeligen, overflødigen. 2) *id. ac* rikmannlega.

Rikr, *potens, imperiosus*, mægtig, herskesyg. 2) *severus, serius*, streng, alvorlig; *hodie vulgo dives, opulentus*, i Almindelighed: rig. Hann lagdi rikt vid, *serio cavit*, han advarede alvorligen derimod, forbød det strængelig.

Rill, *m. promiscua multitudo plebis*, Ripsraps af Folk.

Rillá (at rilla), *vacillare*, rave, vakle, slingre. 2) *volutare*, vælte, omkaste.

Rilóttr, *maculosus*, stribet, spraglet.

Rím, *n. calendarium, fasti*, en Kalender, Almanak.

Rimi, *m. colliculus*, en liden Bakke.

Rimma, *f. gravis altercatio*, heftig Ordstrid. 2) *hostilitas v. prælium ipsum*, Fiendtlighed; ogsaa: et Feldtslag.

Rín, *f. nom. pr. fluvii, Rhenus*, Rinen.

Rínar-mál, *n. murmur aquarum*, Vandets Brusen i en Elv. Hönum vard allt at rinarmáli, *haesitavit, in murmur desiit ejus vox*, han stammede, begyndte at tale utydelig, at brumme.

Rindill, *m. vid.* músarindill. 2) *rota tornatilis ɔ: terebra*, et Bor.

Rindilþvari, *m. vid.* kölldu svín.

Ringl, *n. confusio, alienatio mentis*, Forrykthed.

Ringla (at ringla), *confundere*, forstyrre.

Ringladr, *mente captus*, forrykt, forstyrret. 2) *in gyrum actus*, drejet omkring.

Ringull, *m. homo mentis non compos*, et forrykt Menneske.

Ringul-reid, *f. confusio*, *pr. iter fatui*, Forstyrrelse. Þad fór allt á ringulreid, *omnia in summam confusionem dilapsa sunt*, alt blev forstyrret.

Riódr, *n. novale*, en Mark. 2) *concædes*, *locus arboribus nudatus*, et bart, aabent Sted i en Skov.

Rióda (at ríóda), *illinire*, besmører. 2) *cruentare*, besprænger, stænker med Blod.

Ríódadr, *illinitus*, besmurt.

Riódr, *facie rubicundus*, som har rød Ansigtsfarve, rødladen.

Riómi, *m. cremor*, *flos lactis*, Fløde.

Rippa (at rippa upp), *recensere*, *recitare*, gjentage, opregne paa ny; oprippe. Þeir frændr rippudu þá upp öll málaferli sín vel og einardlega, *hi consanguinei tum omnes suas controversias probe et candide recensuere*, Slægtningerne opregnede da paa ny vel og oprigtig alle deres Processer.

Ripr, *m. colliculus*, en liden Bakke, Høj.

Rír, *exilis*, *tenuis*, tynd, spæd.

Rírd, *f. diminutio*, Formindskelse.

Ríri (at ríra), *diminuere*, *extenuare*, formindske, gjøre tyndere.

Rírka (at rírka), *idem*.

Rírlegr, *vid.* rír.

Rírna (at rírna), *decrescere*, *macrescere*, blive mager, tage af.

Rírnunarsótt, *f. tabes*, *phthisis*, Svindsot.

Ris, *n. fornix*, *fornicatio*, Hvælving, hvælt Bue. 2) *elevatio*, Opløftelse.

Rís pappírs, *n. chartarum scapus vicenarius*, et Ris, 20 Bøger Papir.

Rís (reis, hefi risit, at rísa), *surgere*, reise sig. Rísa á móti, *insurgere*, reise sig op imod. Rísa á árum, *insurgere remis*, ro stærkt. Rísa vid einum, *adversari alicui*, være en fiendsk. Mér rís hugr vid, *abominor*, jeg gyser, forskrækkes for, afskyer.

Risi, *m. gigas*, *cyclops*, en Jette, Rise, Kjæmpe.

Risialldr, *m. homo varius et violentus*, et ustadigt og hæftigt Menneske.

Risiöttr, *idem*; *sed adject.* ustadig, hæftig.

Risiugr, *idem*.

Risl, *n. manutractatio*, Behandling.

Rísla (at rísla), *manutractare*, *pervestigare*, have at bestille med, have imellem Hænder. 2) *verrere*, feje, bortfeje; *vid.* hrísla.

Rismál, *n. tempus surgendi*, den Tid, da man skal staa op om Morgenen.

Risn, *f. magnificentia*; *item largitas*, Prægtighed, Gavmildhed, Rundhed.

Risna, *f. idem*.

Rispa, *f. incisura*, *strix*, Snit, Indsnit, Rende, Ridse.

Rispa (at rispa), *scalpere*, *ruspari*, ridse, kradse, skrabe.

Riss, *n. scriptura solutior*, *currens*, hurtig, kursiv Skrift.

Rissari, *m. talis scriba*, en Hurtigskriver.

Rist, *f. sartago*, *craticula*, en Rist (at stege

paa). 2) *convexum, seu dorsum plantæ pedis*, Vristen paa Foden. Ristin ofan og nedan, *metatarsus, metapedium, calcaneus*, det øverste og nederste af Fodbladet.

Ristar-ledr *v.* skinn, *n. inductorium*, Overlæder.

Ristar-li'r, *m. commissura cruris et plantæ*, Fodledet, Vristledet.

Risti (risti, hefi rist, at rista), *scindere, proscindere*, rister, skjærer i Remmer. 2) *literas runicas in ligno exarare*, riste Runer, indskjære. Hann reist rúnir á kefli, *in baculo literas runicas exaravit*, han skar Runebogstaver paa en Stok.

Ristill, *m. herpes, zona*, et Bælte. 2) *mulier generosa, virago, poetice*, hos Digterne: et mandigt Fruentimmer.

Ristingar, *f. pl. exaratio characterum magicorum*, Udskjæring af magiske Tegn.

Ristinn, ristr, ritadr (stafr), *litera exarata*, udskaaren.

Ristubragd, *n. character magicus*, magiske Tegn.

Rit, *n. scriptura*, Skrift.

Rit, *f. pelta*, et lidet Skjold. 2) *arcus*, en Bue; *vid.* rýt.

Rita (at rita); *scribere*, skrive; *angl* to write 2) *caput crebro et parum motare; item oculis nictare*, nikke med Hovedet; ogsaa: blinke med Øjnene.

Ritari, *m. scriba*, en Skriver. 2) *autor*, Forfatter.

Ritgjörd, *f. commentatio, tractatio*, Afhandling. R.

Rithöfundr, *m. autor*, Forfatter, Skribent. R.

Ríti (at ríta), *grunnire*, grynte; *rectius* rýta. Svínid rítir, *sus grunnit*, Svinet grynter.

Ritia, *f. dissoluta fibræ alicujus rei*, løse Trævler af noget. 2) *ovis macilenta*, et magert Faar.

Rítingr, *m. pugio, sica*, en Dolk, Daggert.

Ritníng, *f. scriptura*, et Skrift, især den hellige Skrift.

Ritiulegr, *lacer*, ussel af Udseende.

Ritta, *f. animal macrum et torvum*, et usselt, magert Dyr.

Rittinn, *macilentus*, mager. 2) *subabsurdus*, noget urimelig.

Rittulegr, *macilentus*, mager; *alias* rettulegr.

Rítúall, *rituale, liber liturgicus*, Kirke-Ritual.

Ritun, *f. scriptio*, Skriven, Skrivning, Skrift.

Riúkandi, *fumans; item vacillans*, rygende, slingrende. Hann veit ecki sitt riúkandi rád, *sibi non est conscius, inops est consilii*, han er ganske raadvild, ved aldrig sit levende Raad.

Riúpa, *f. lagopus fœmina, gallina rusticorum, perdix alba, tetrao*, en Rype. 2) *glomus textorum*, et Knippe kartet Uld, sammenvundet i Form af et Nøgle.

Riúpkarri, *m. lagopus mas*, Han-Rypen; *vid.* karri *et* þidr.

Ró, *f. qvies, tranqvillitas*, Ro, Rolighed. 2) *lamella, clavi cuspidem tenens, ubi qviet*, en Plade, hvori Spidsen af et Søm hamres, nettes fast (saaledes at Hovedet af Sømmet

paa den ene, og Pladen paa den anden Side, indslutter det Sammennaglede). Hnod-ró, *f. idem.* Högg-ró, *f. bulla ferrea, claudens capulum ensis*, en Jernknap, yderst paa Fæstet af en Sabel.

Róda, *f. caput radiatum, sancti, canonizati v. deastri cujusdam effigies*, et af Straaler omgivet Hoved; en hellig Mands Billede.

Rod, *n. cutis piscium*, Fiskeskind. At renna úr rodi, *macescere, macrescere*, blive mager.

Roda (at roda), *aspergere*, bestrø, bestrænge. 2) *leviter inaurare*, forgylde lidet.

Rodi, *m. rubor, rubigo*, Rødhed. Rod, *n. idem.* Í sólar-rod, *summo mane, primo diluculo*, ved den første Morgenrøde.

Ródise, *f. raphanus vulgaris*, Ræddike, Radise.

Rodmegríngr, *m. vid.* gáinr.

Rodmi, *m. vid.* rodi.

Rodna (at rodna), *rubescere, erubescere*, rødme, blive rød.

Ródrar-formadr, *pausarius*, en Skipper paa en Baad.

Ródrarmadr, *remex*, en Rorkarl.

Ródrar-skip, *n. navis actuaria*, et Skib, som roes frem.

Ródrar-þollr, *m. scalmi posterior clavus*, en Rorpind (egentlig den bagerste).

Ródu-kross, *m. crux cum affixa effigie Christi*, et Kors med Jesus's Billede paa, et Krucifiks.

Ródr, *m. remigatio*, Roen, Roning.

Ródurskota, *vid.* hródurskota.

Rof, *n. rudus, rudera*, nedfaldne Huse, Ruiner.

Róf, *n. statio navalis*, et Skur til Baade; *vid.* hróf.

Rof, *n. ruptura*, Afbryden, Afriven, Brud. *Sic*: þagnar rof, *ruptura silentii*, Tausheds Afbrydelse ɔ: Tale. Sátta-rof, *ruptura foederis v. pacis*, Fredsbrud.

Rófa, *f cauda*, en Hale. 2) *napus*, en Hvidroe. Rófna-fræ, *semina napi*, Hvidroefrø. Rófna-reitr, *m. napina*, et Bed Hvidroer.

Rofar til, *nubes rarescunt*, Skyerne adspredes. Rofar í loftid, *idem.*

Rofinn, *solutus, ruptus*, brudt, afbrudt, løs.

Rofna (at rofna), *rumpi, dissolvi, rarescere*, brydes, afbrydes, blive løs.

Rog, *n. impotens nixus*, afmægtig Anstrængelse.

Roga (at roga), *moliri, niti*, anstrænge sig. 2) *ferre*, bære. Hann lét rogaz med kistunar, *cum cistis ferri se patiebatur*, han lod sig bære tilligemed Kisterne.

Rogan, *f. molimen*, Anstrængelse.

Rógberi, *m. diabolus, delator*, en Bagvasker.

Rógburdr, *m. delatio*, Bagvaskelse.

Rógsamr, *mordax calumniator*, bagtalersk.

Rógr, *m. calumnia, obtrectatio*, Bagvaskelse. At bera róg, *vid.* rægia.

Rógsmadr, *m. id. ac* rógberi. Kn.

Rógvættr, *m. vid.* rógberi.

Rok, *n. tempestuosa aquæ, arenæ etc., in aera diffusio*, saadan Storm, som hvirvler Vand og Sand op i Luften.

Roka, *f. turbo*, Hvirvelvind.

Rockr, *m. colus*, en Rok. 2) *tunica*, *amiculum*, en Overkjole. *Germ.* rock.

Rokna-hliód, *n. impotens clamor*, et overmaade hæftigt Skrig.

Rokvidri, *n. ingens procella*, *typhon*, en rygende Storm.

Ról, *n. petum non pressum*, *nicotiana*, Tobak, som ikke er presset.

Ról, *n. vagatus*, Omvanken, Omstrippen.

Róla (at róla), *vagari*, *solutim gradi*, gaa sagte, vanke omkring.

Róla, *f. cylindrus pendens*, en Gynge.

Rólegr, *quietus*, rolig.

Rolla, *f. volumen*, en Rulle (af Bøger). Þórdr lét lesa upp rollu lánga, er hann hafdi rita látid, um skifti þeirra Haukdæla og Sturlúnga, *Theodorus prælegi fecit prolixum volumen*, *quod conscribi fecit*, *de mutuis injuriis Hökdalensium et Sturlungorum*, Thord lod forelæse en vidtløftig Bogrulle, som han havde ladet skrive, angaaende Uenigheden imellem Højkdølerne og Sturlungerne; *hinc etiam: ipsa prælectio voluminis vocatur* rolla, saaledes kaldes ogsaa Oplæsningen af en saadan Rulle; *et inde* rolluvaka, *lucubratio lectioni voluminis sufficiens*, saa lang Tid, som man maa sidde oppe, for at tilendebringe Oplæsningen af en saadan.

Rolla *v.* rulla, *f. cylindrus*, *volumini supervolvendo v. pellibus librorum formandis aptus*, en Rulle, Valse, Stok at rulle Papirer paa.

Rom, *n. raffia*, Rom.

Róm *v.* Róma et Rómaborg, *Roma (metropolis Italiæ)*, Staden Rom.

Róma, *f. pugna*, *a clamore et strepitu militari*, et Slag, Feltslag; *à* rómr.

Róma (at róma), *evulgare*, udbrede, bekiendtgjøre. Þad rómaz, *fertur*, *fama est*, det rygtes.

Rómadr vel, *vid.* gódkunnr. 2) *eloquens*, *disertus*, veltalende.

Róma-skattr, *denarius St. Petri*, *ex Islandia* ɔ: *obolus pro capite*, Pederspenge (2 Skilling for hver Mand).

Rómr, *m. rumor*, *fama*, Rygte. 2) *vox*, Røst, Stemme. Allir gördu gódann róm at máli hans, *assensere ei omnes*, alle istemmede hans Tale, eller bleve enige med ham.

Rómverskr, *romanus*, rommersk.

Ropa (at ropa), *ructare*, ræbe.

Ropi, *m. ructus*, Ræben.

Rórilla (at rórilla), *cunas agitare infantum ut melius quiescant*, vugge i Søvn; *à* ró *et* rilla.

Rór, *quietus*, *contentus*, rolig, tilfreds. Hönum er hvergi rótt, *nullibi quiete fruitur*, han er ingensteds rolig.

Rós, *f. rosa*, en Rose.

Rosa-baugr, *m. halones syderum*, Ring omkring Solen eller Maanen; Havgaard.

Rosamikill, *procellosus*, *nimbosus*, stormende, fuld af Uvejr.

Rósamr, *quietus*, stille, rolig. R.

Rósemi, *f. quies v. amor quietis*, Rolighed; Stilhed.

Rofi, *m. tempestas turbulenta*, uroligt Vejr.

Roskinn, *ætate provectus*, til Alders. 2) *maturus*, *adultus*, fuldvoksen.

Roskinmannlegr, *gravis*, *serius*, mandig, alvorlig.

Roskna (at roskna), *maturescere*, blive fuldvoksen.

Rosmhvalr, *m. phoca*, *dentibus laniariis superioribus exsertis*, *rosmarus*, *obodenus*, Hvalros.

Rósraudr, *roseus*, rosenrød.

Rosta, *f. tumultus*, Allarm, Tumult, Opløb.

Rostusamlegr, *tumultuosus*, *inqvietus*, urolig, fuld af Larm og Forstyrrelse.

Rostulegr, rostusamr, *idem*.

Rostuvedr, *n. procella*, stormende, uroligt Vejr.

Rostu-verk, *n. opus molestum*, et besværligt Arbejde.

Rót, *f. radix*, en Rod. Frá rótum, *radicitus*, fra Roden. Rótar-blöd, *folia radicalia*, Rodblade. Rótar-ángi, *radicula*, en Gren af Roden. Margþætt rót, *radix fibrosa*, en trævlet Rod. Margæxlud rót, *radix tuberosa*, en knollet Rod.

Rót, *n. motio violenta*, *eradicatio*, voldsom Bevægelse, Oprivelse fra Roden af; *vid.* hafrót.

Rot, *n. defectus animi*, Afmagt. 2) *sopor*, Sløvhed, Dvale.

Róta (at róta), *eruere*, *egerere*, *congerere*, opkaste, oprode. Róta upp, sundr, saman, *idem*.

Rota (at rota), *ictu v. percussione capitis exanimare*, dræbe ved Slag paa Hovedet.

Rota (at rota skinn), *depilare*, tage Haar af.

Rotadr, *depilatus*, som Haarene ere tagne af. 2) *exanimatus*, dræbt.

Róta-kál, *vid.* kálrætur.

Róta-kylfa, *f. clava*, en Kølle.

Rotan, *f. vid.* rot.

Rótfesti (at rótfesta), *radicare*, fæste, slaa Rødder. 2) *mandare memoriæ*, indprænte i sin Hukommelse.

Rothögg, *n. percussio*, *defectum animi inferens*, et Slag, hvoraf man besvimer.

Rotinn, *putridus*, raaden. *Angl.* rotten.

Rotna (at rotna), *putrescere*, raadne, blive raaden. 2) *calvescere*, blive skaldet. Hárid rotnar, *capilli defluunt*, Haaret gaar af, raadner bort.

Rotnan, *f. putrefactio*, Forraadnelse.

Rotta, *f. glis*, en Rotte. 2) *ningor egelidus*, *pluvia nivescens*, Isslag.

Rottu-krúd, *n. arsenicum*, Rottekrud.

Röd, *f. ordo*, Rad, Række, Orden, Geled.

Rödd, *f. vox*, Stemme, Røst.

Rödull, *m. radiolus*, *et poet.* sól, en Straale; hos Digterne: Solen (*qvod rubescere faciat objecta*, fordi den kaster et rødagtigt Skjær paa Gjenstandene); *vid.* rodi.

Rögg, *f. sinus*, *plica vestis*, en Fold paa Klæder. At göra rögg sína, *pallium colligere*, trække Klæderne sammen om sig. Nú er á þér röggin, *jam festinas*, nu anstrænger du dig. Sýndu rögg á þér, *fac vestes plicas*

formént ɔ: feſtina, alacris eſtó, vis dig raſk, ſkynd dig.

Röggva (at röggva), a Diis mala imprecari, nedønſke over en Gudernes Vrede. Þar vóru röggvud tröll at mönum, ibi mali genii hominibus imprecabantur, der ønſkede man onde Aander over Folk.

Röggvar-felldr, m. pallium plicatum, toga ſinuoſa, en Kappe, ſom ſlaar ſtore Folder.

Rögn, n. pl. vid. regin.

Rögun, f. exprobratio timiditatis, Udfordring; egentlig: Feigheds Bebrejdelſe.

Rök, n. pl. argumenta, ratio, Grunde, Aarſager; á rek, rakti. Ecki veit ég rök til þeſs, rationes ejus rei non noſco, dertil ved jeg ingen Grund. Þar á rök vid, ſimile, ejusdem rationis, lignende, af ſamme Aarſag.

Rök, n. pl. fœnum madidum, vaadt Hø.

Rökſamlegr, gravis, ſpectabilis, vigtig, fyndig, anſeelig. 2) judicioſus, ſom har god Dømmekraft, grundig.

Rökſamr, idem.

Rökſamlega, cum gravitate, med Fynd, Anſeelſe.

Röklemd, f. gravitas, Anſeelſe, Grundighed. 2) judicium, ratio, Dømmekraft, Grund.

Röklemi, f. idem.

Röckur, n. crepuſculum, Tusmørke.

Röckvar (at röckva), veſperaſcere, crepuſculaſcere, det bliver mørkt, mørkner.

Rölti (at rölta), diſpalari, divagari, vanke omkring.

Rölt, n. divagatio, Omvanken.

Röltſamr, vagus, vagabundus, omvankende.

Rönd, f. margo, ora, extremitas; item ſtria, Rand ɔ: den yderſte Kant af noget; ogſaa: Stribe. 2) clipeus militaris, et Skjold. At reiſa rönd vid, ſuſtinere, clipeo ſe protegere, bedække ſig med Skjoldet, udholde.

Röndóttr, ſtriatus, randet, ſtribet.

Röng (i ſkipi), coſta navis, Indholt i et Skib.

Röſkleiki, m. fortitudo, Tapperhed. 2) candor audax, driſtig Aabenhjertighed. Segdu mér med röſkleik, hvad þú gördir, dic candide et audacter qvid feciſti, ſig mig driſtig og aabenhjertet hvad du gjorde.

Röſklegr, fortis, ſtrenuus, raſk, tapper.

Röſklega, fortiter, tappert.

Röſkmannlega, idem.

Röſkmannlegr, fortis, raſk, tapper. 2) gravis, myndig, anſeelig.

Röſkr, ſtrenuus, fortis, raſk, tapper, virkſom.

Röſt, f. lapis, milliare; item pauſa, Ophold; ogſaa: et gammelt ubekjendt Længdemaal, en Mil. Sá ſkógr var 20 raſta lángr, ea ſylva erat viginti milliaria, den Skov var 20 Mile lang. Germ. raſt, qvies, Hvile (ſnarere Ruſſernes Verſt).

Röſt, f. ſeries maris verticoſa ſyrtes; item euripus, ophøjede Steder i Havet, hvorpaa Bølgerne brydes. 2) inæqvalitas editior, en Høj, Bakke.

Röſull heſtr, eqvus ſternax, en Heſt, ſom er uſikker paa Benene.

Rú, *n. vellus solox*, Uld, Laad. 2) *temulentia, cum agrypnia*, Drukkenskab forenet med Ulyst til Søvn.

Rubb, *n. strues incondita alicujus rei*, en uordentlig Dynge af noget.

Rubba (at rubba), *manutractare, fricare*, have imellem Hænder, gnide. 2) *loco movere*, bevæge af Stedet.

Rubbúngslega, *magnifice*, storagtig, myndig.

Rubbúngr, *m. vir torosus, grandis, gravis*, en myndig, storagtig, ubehøvlet Mand.

Ruda, *f. vid.* hrydia. 2) *rejectamentum*, Affald, som bortkastes; *à* ryd.

Rudda, *f. clava informis*, en utilhugget Kjølle.

Ruddi, *m. fænum rejectaneum*, Hø, som kastes bort.

Ruddr, *æqvatus, complanatus*, opryddet, jævnet. 2) *evacuatus*, udtømt, ødelagt. Ruddr vegr, *via strata*, en opryddet, jævnet Vej. Rudd eik, *arbor asciata*, et tilhugget Træ. Rudt skip, *navis exonerata*, et udlosset Skib.

Rudníng, *f. evacuatio, ejectio*, Udtømmelse, Rydning. Rudníng um qvidinn, *exceptio contra testes*, Indsigelse imod Vidner.

Rudníngr, *m. intestina piscium rejectanea*, Fiskeindvolde, som bortkastes. 2) *complanatio*, Slætning, Jævning. Vega rudníngr, *m. complanatio, stratura viarum*, Vejenes Oprydning.

Rudull, *m. vulgo* rödull, *colliculus ruderum*, en Forhøjning af Gruset ved nedfaldne Bygninger.

Rudur, *f. pl. pinnæ et cartilago, canis carchariæ, ut et plurium piscium*, Finner og Brusk af adskillige Fiske.

Rúdr, *spoliatus*, plyndret; *vid.* rý. Rúdr saudr, *ovis mina*, et klippet Faar.

Rúfinn, *hirsutus, incomptus*, ruhaaret, stridhaaret. Aristoteles var rúfinn og óþveginn, magr og bleikr, *Aristoteles erat incomptus et illotus, macer et pallidus*, Aristoteles var ukjæmmet og uvasket, mager og bleg. Alex. S. *à* rú.

Rúgbraud, *n. panis secalinus*, Rugbrød.

Rugga, *f. cunæ volubiles*, en Vugge. 2) *volutatus, rotatio*, Omdrejen, Omtumlen.

Rugga (at rugga), *cunas agitare, volutare*, vugge.

Rugla (at rugla), *confundere, turbare*, blande uordentlig sammen, forstyrre.

Rugl, *n. confusio*, uordentlig Sammenblanden. 2) *ineptiæ, gerræ*, Sladder, Sludder.

Rúgmiöl, *n. farina e secali*, Rugmel.

Rúgr, *m. secale, far adoreum, elymus sativus*, Rug; *aliis* rúg, *n. idem.*

Rulla, *f. cylindrus*, en Rulle; *vid.* rolla.

Rulladr, *convolutus*, rullet, sammenrullet. 2) *cylindro v. volutando figuratus*, dannet ved en Rulle, eller ved at rulles.

Rúm, *n. locus, spatium*, Rum, Plads. 2) *lectus, cubile*, en Seng. 3) *interscalmium in navibus*, Rummet imellem Rorbænkene i et Skib.

Rumba, *f. tumor, fastus*, Hovmod, Overmod. 2) *procella pelagica, mediocris*, en Byge. 3)

insile, Fodtræ i en Væv. At járna rumbu, *ludus est*, *consistens in dexteritate*, *bilancem insilis tenendi*, etslags Leg, som bestaar i at man omtrent en Alen fra Jorden udspænder et Tov, herpaa sætter man sig med Benene over Kors og slaar sig adskillige Gange med en Stok under Fødderne uden at falde.

Rúmbrík, *f. lorica lecti*, Sengebræt.

Rumbúngr, *m. caligo pelagica*, *cum udore procelloso*, etslags Taage paa Havet, blandet med Regn og Storm.

Rúmfiöl, *f. sponda*, et løst Bræt, som sættes paa den ene Side af Sengen, for at Sengklæderne ej skulle falde ud.

Rúmföt, *n. pl. lectisternia*, *lectualia*, Sengeklæder.

Rúmgódr, *amplus*, *vastus*, vid, af stor Omfang.

Rúmhelgr dagr, *profestus dies*, en Søgndag. Hann géngr idiulaus rúmhelgann daginn, *profesto die feriatus ambulat*, han gaar og driver om Søgndagen.

Rúmlegr, *amplus*; *item copiosus*, af stort Omfang, rummelig; ogsaa: overflødig.

Rúmlega, *ample*, *copiose*, rummelig, magelig. 2) *ultra*, over, vel. Þad dugdi hönum rúmlega í 5 daga, *ultra qvinqve dies id sufficit illi*, det var over i fem Dage nok for ham.

Rumpr, *m. podex*, *clunes*; *item uropygium*, Bagdel, Rumpe.

Rumsk, *n. barritus*, et Skrig.

Rumska (at rumska), *oscitare instar dormitantis*, give Lyd som en Sovende. 2) *barrire*, skrige som en Elefant.

Rúmstockr, *m. sponda*, Sengebræt.

Rúmstædi, *n. locus pro lectu*, *lectistirium*, *cubiculum*, Plads til en Seng; Sengekammer.

Rúmtialld, *n. conopeum*, *torale*, Senge-Omhæng.

Rumúngr, *m. homo neqvam*, et Skarns Menneske; *vid.* ramr.

Rumr, *m. vir immanis*, *gigas*, et Menneske af en forfærdelig Størrelse, en Jette.

Rúmr, *amplus*, *laxus*, vid, rum, rummelig.

Run, *n. vid.* hrun.

Rún, *f.* (*pl.* rúnir *v.* rúnar), *runa*, *litteræ antiqvæ*, *Borealium*, Rune, Runebogstav. R.

Rún, *f. socia*, *collocutrix*, Medsøster, Omgangssøster. *Hinc nomina propria mulierum* gudrún, sigrún etc.

Rúna, *f. idem.*

Runa, *f. linea*, *stria*, en Linie, Stribe. 2) *sermo non intermissus et affectuosus*, affektfuld uafbrudt Tale. Hann lét ganga rununa, *sermonem continuavit*, han vedblev sin Tale.

Rúni, *m. collocutor*, *socius*, *familiaris*, Staldbroder, Kammerat, Ven. Grams-rúni, *Regi familiaris*, *magnas*, Kongens Ven, Stormand.

Rúnir, *f. pl. characteres runici*, Rune-Bogstaver.

Rúnakéfli, *n. baculus*, *literis insculptis*, *claviculus runicus*, en Stok, udskaaren med Rune

Bogstaver. 2) *cylindrus volumini supervolvendo aptus*, en Stok til at rulle noget skrevet paa.

Runnr, *m. virgultum, arbustum*, Busk, Krat, Kn.

Runsa (at runsa), *dispalari*, vanke omkring.

Rupl, *n. rapina*, Bytte, Rov, Plyndren.

Ruplan, *f. idem.*

Rupla (at rupla), *spoliare*, plyndre, berøve.

Rupladr, *spoliatus*, udplyndret.

Rúplari, *m. prædo*, en Røver.

Rusín, *f. uva passa, astaphis*, en Rosine.

Rusk, *n. strepitus, turbatio*, Tummel, Larm.

Ruska (at ruska), *turbare, conturbare*, forstyrre.

Rusl, *n. quisquiliæ*, Affald.

Rusla (at rusla), *contrectare*, behandle. 2) *prodigere*, bortødsle.

Rusl-legr, *immodestus*, umaadelig, uordentlig.

Rúss, *n. temulentia*, Drukkenskab.

Rússa (at rússa), *ingurgitare se in merum, sybarissare*, leve i Sus og Dus, svire.

Rúst, *f. rudus*, Grus.

Rústa (at rústa), *ruderare*, fylder med Grus.

Rustalegr, *agrestis*, plump, uartig.

Rusti, *m. rusticus, ruricola agrestis*, en plump, uhøflig Bonde.

Rústuverk, *n. opus grave, pr. ruderatio*, et svært Arbejde; egentlig: Opfylden med Grus.

Rútari, *m. ebriosus*, en Drukkenbolt; *vid.* drycki-urútari.

Rý (rúdi, hefi rúd *v.* rýd, at rýa), *vellere, tondere*, plukke, tage af (Uld af Faarene); *à* rú.

Rýa, *f. vestis detrita*, luslidte Klæder. Ryer, *norg. stragula lanea, pexa*, et Dækken af Uld.

Rýd (raud, hefi rodit, at rióda *v.* rýda), *ungere, illinere; item cruentare*, besmøre, overstryge; ogsaa: besudle med Blod. Hann hefr rodit tenn á þeim, *in sanguine eorum gladium cruentavit*, han har farvet sit Sværd i deres Blod.

Ryd, *n. ferrugo, rubigo, ærugo*, Rust (paa Metaller); *à* raudr *v.* rodi.

Ryd (ruddi, hefi rudt, at rydia), *disturbare, sternere; item exonerare*, kaste ned, omkuld; rydde, udlosse. At rydia veg, *semitare, viam sternere*, oprydde, lægge en Vej. Rydia tré, *asciare lignum*, hugge et Træ til. Rydia mörk, *sylvam cædere, sternere; item colere*, hugge Skov; ogsaa: opdyrke Skov til Mark. Rydiaz um fast í bardaga, *ferro viam sibi aperire*, aabne sig Vej med Sværdet i et Slag. Rydia skip, *exonerare navem*, losse et Skib. Rydia sér til rúms, *alios exturbare et locum occupare*, skaffe sig Plads ved at støde andre bort. Rydia qvidinn, *excipere testes*, fremsætte Indsigelser mod Vidner.

Rydga (at rydga), *ferruginem attrahere*, ruste.

Rydgadr, *ferrugine obsitus*, rustet.

Rýing, *f. detonsio*, Plukken, Afklippen.

Rydla (at rydla), *tumultuari*, gjøre Støj, Allarm; *vid.* ridla.

Rydlaz (at rydlaz) um, *idem.*

Rydna (at rydna), *rubescere*, blive rød. Rydnad sinior, *butyrum rubescens, non ad modum recens*, ævret, ikke ganske frisk Smør.

Rydogt, *æruginosus, ferruginosus*, rustet, besat med Rust.

Rydjetinn, *idem.*

Rýi (rauf, hefi rofid, at riúfa), *solvere, rumpere*, løse, opløse, rive i Stykker. Þeir rufu þakid, *tectum disjecerunt*, de gjorde Hul paa Taget. Þá var rofid vedrid, *tum tempestas desæviit*, da holdt Uvejret op at rase. Þeir rufu safnadinn, *concionem dimisere, secesserunt omnes*, de ophævede Samlingen. At riúfa umsátrid, *obsidionem solvere*, ophæve Belejringen.

Rýga (at rýga), *vid.* róga.

Rygr, *m. vid.* rigr.

Rygr, *f. mulier opulenta, sui juris*, et rigt, ugift Fruentimmer. *Sic* baugrygr, *virago v. matrona quæ totum jus familiæ possidet*, et Fruentimmer, som raader over alt hvad der hører til Familien.

Ryk, *n. pulvis minutus*, Støv (især paa Veje naar det blæser).

Rýk (rauk, at riúka), *fumare*, ryge. 2) *deturbari*, nedkastes, falde om. Eldurinn rýkr, *ignis fumat*, Ilden ryger. Hann rauk um koll, *in terram prolapsus est*, han faldt omkuld.

Rylla (at rylla), *volutare*, vælte, omtumle; *vid.* rilla.

Rym (rumdi, hefi rúmt, at rymia), *rudere mugire, barrire*, brøle, skrige. 2) *strepere*, gjøre Støj, Allarm.

Rými (rýmdi, hefi rýmt, at rýma), *vacuare, abire, aliis locum dare*, gjøre Plads for andre, rømme, rydde. 2) *capere*, rumme; *à* rúm. At rýma landit, *in exilium abire*, rømme Landet. Húsid rýmir 100 manns, *domus capit centum homines*, Huset rummer 100 Mennesker.

Rýmka (at rýmka), *expedire, dilatare*, udvide, udstrække. At rýmka brióstid, *locum dare commiserationi, aliqvid largiri*, vise sig barmhjertigere, gavmildere.

Rymta (at rymta), *rumorem spargere*, udsprede Rygter.

Rymtr, *m. rumor*, Rygte.

Rymr, *m. mugitus, barritus, ruditus*, Brølen, Skrigen.

Rýni (rýndi hefi rýnt, at rýna), *literas scrutari*, grandske i Bøger. 2) *occultas res perscrutari*, udforske skjulte Ting; *à* rún.

Rýnaz (at rýnaz) ofaní, *acriter intueri, invigilare*, med Nøjagtighed betragte noget, ganske nær ved.

Rýndr, *literatus, runarum peritus*, boglærd, som forstaar sig paa Runeskrift. 2) *magus*, en Troldmand.

Rýníng, *f. scrutatio*, nøje Ransagelse.

Rynni, *f. idem.*

Rýnir, *m. vid.* beinhákall.

Rysti, *n. monile*, et Halsbaand.

Ryſkia, *f. vid.* togryſkia; á rusk.

Ryſkiz (at ryſkiaz), *luctari; item raptare*, brydes, ſlæbe bort, føre bort med Magt. Þar mun ei þykia vid kollórtann at ryſkiaz ſem ég er, *non fruſtranea lucta illis mecum videbitur, ait* Geir St. S., Kampen med mig vil man viſt nok anſe for alvorlig, ſagde Geir i St. S.

Ryſkíngar, *f. pl. lucta*, Bryden, Kamp.

Rýt, *f. ſcutum*, et Skjold; *vid.* rít.

Rýti (at rýta), *grunnire*, grynter; *vid.* ríti.

Rytia, *f. fibra veſtis detritæ*, Trævler af ſlidte Klæder; *vid.* ritia.

Rytſa, *f. larus minimus*, en Maage (etſlags Søfugl); *vid.* ſkégla.

Rytr, *m. idem, nomen multitudinis*, et fælles Navn, for flere Maager; en Flok af dem.

Ræ (réri, hefi róid, at róa), *remigare*, ro. 2) *huc illuc corpus motare*, bevæge Legemet frem og tilbage, meſt ſiddende. Hann vildi róa til fiſkiar, *piſcatum tendere volebat*, han vilde ro ud paa Fiſkeri. Þad rær á hönum ſpikid, *motatur v. tremet pingvedine corpus*, hans Legeme bævrer af Fedme. At róa á fram, *prorſum remigare*, ro fremad. Róa fyri ſkipi, *remulco trahere*, bukſere et Skib.

Ræd (réd, hefi rádid, at ráda), *ſvadere*, raade, overtale. At rádaz til ferdar, *itineri ſe accingere*, lave ſig til en Reiſe. Ráda af dögum, *necem alicujus procurare*, lade en dræbe (dog meſt middelbar). Ráda rádum, *conſilia v. capita conferre*, overlægge Planer med hinanden. Rád þú þig frá því illvirki, *disſvade tibi hoc maleficium*, væn dig af med denne Misgjerning. 2) *concludere; item interpretari*, gjette; ogſaa: fortolke. 3) *regnare*, regjere. Hann rédi þad áf, *ſecum ſtatuit*, han beſluttede det. At ráda draum, *ſomnium interpretari*, udtyde en Drøm. Þá réd Kriſtián 7di Danavelldi, *tum Chriſtianus ſeptimus in Dania regnavit*, da regjerede Kriſtian den Syvende i Danmark. 4) *flagellare*, pidſke, revſe. Sturlu var rádid fyri fleſtum höfudkyrkium, *Sturla ante pleraque templa cathedralia flagellatus eſt*, Sturla blev pidſket udenfor de fleſte Hovedkirker. 2) *verbum auxiliare*, et Hjelpeord, ſom omſkriver Imperf. Þorgeir réd ſegia upp löginn, *Thorgeir legem ſanxit*, Thorgejr oplæſte Lovene.

Ræda, *f. ſermo*, Tale.

Rædi, *n. pl. inſtrumenta navalia, ſp. gubernacula*, Skibsredſkaber, f. Ekſ. Aarer, men iſær hvad der hører til Roret. Þeir tóku rædin frá ſkipunum, *gubernacula et remos navium abſtulere*, de toge Roret og Aarerne bort fra Skibene; Jomsv. S.

Rædi (at ræda), *loqvi, dicere*, tale, holde Tale. Oft kémr illr þá um er rædt, *capra ad feſtum*, Fanden er nær, naar man taler om ham. Rædaz vid, *colloqvi*, tale ſammen.

Rædinn, *affabilis*, god at tale med, beleven, artig i Omgang.

Rædi, *n. diſpenſatio rei œconomicæ*, Husholds

nings Bestyrelse. Þorsteinn hafdi rádiz at Reykholti, til rædis, *Thorsteinus dispensationem suam Reykholti locaverat*, Thorstein havde bortfæstet sig til at bestyre Husholdningen paa Reykholt.

Rædismadr, *dispensator*, Husforvalter.

Ræðst (at rádaz á), *aggredi*, anfalde, angribe.

Ræfill, *m. res lacera; item palliastrum*, en gammel forreven Ting, en forslidt Kappe.

Ræfilslegr, *lacer, item squalidus*, forreven, uren, smudsig.

Ræf *v* ræfur, *n. tectum*, Tag; *vid.* riáfur.

Rægi (at rægia), *calumniari*, bagtale; *à* rógr.

Rægdr, *delatus*, bagtalt, bagvasket.

Rægikall, *m. calumniator*, *diabolus*, en Bagtaler, Bagvasker; Fanden; *vulgo* ræ-kall.

Rægi-vættr, *m. idem; alias* ragvættr.

Ræki (at rækia), *colere*, dyrke, passe.

Ræki, *f. vindicta*, Hævn. *Germ.* rache.

Rækindi, *n. pl. idem ac* ræksn.

Ræksla, *f. cultura*, Dyrkning, Dyrkelse.

Ræksn, *n. intestina piscium et plurium animalium cum sordibus*, Dyrs og Fiskes Indvolde, med de derved hængende Urenligheder. 2) *vir v. fæmina sordida*, et urenligt Mandsfolk eller Fruentimmer. 3) *cento*, en Pjalt. 4) *macula retis*, Maske i et Garn. Ingvilldur var þá so nakin, at ei beid á henni rídandi ræksn, *Ingvelda tum adeo nuda erat, ut ne cento quidem penderet e corpore*, Ingvelde var da saa nøgen, at ikke engang en Pjalt var paa hendes Legeme.

Ræksnislegr, *sordidus*, urenfærdig, urenlig.

Rækt, *f. cultura*, Dyrkelse. 2) *pietas naturalis*, naturlig Kjerlighed imellem Slægtninge.

Rækta (at rækta), *colere*, dyrke, røgte.

Ræktarlaus, *incultus*, udyrket. 2) *impius*, som ikke besidder Kjerlighed til sine Slægtninge.

Ræktan, *f. vid.* rækt, Røgtning, Røgt.

Ræktar-skógr, *m. nemus*, en Lystskov, en Skov, som spares, opelskes, fredes.

Rækr, *extorris*, fredløs, landflygtig. 2) *rejectaneus*, som bør forkastes, forkastelig.

Rælni, *f. incontinentia manuum*, etslags Vane, at man stedse vil have noget imellem Hænderne at lege med.

Ræma, *f. ravis*, Hæshed. Ræmi, *f. idem.*

Ræma, *f. vid.* reim. Silki-ræma, *ligula serica*, en Rem af Silke, et Silkebaand.

Ræmdr, *famosus, item suspectus*, berygtet, mistænkt; *qvasi* rómadr. Illa ræmdr, *male audiens, infamis*, som har et slet Rygte.

Ræmi (at ræma), *verbis efferre*, udbrede, gjøre bekjendt.

Ræmiz (at ræmaz), *raucescere*, blive hæs. 2) *in vulgus efferri*, rygtes. Það ræmiz, *fertur*, det rygtes; *à* rómr.

Ræna, *f. aura lenis pelagica*, en sagte Blæst fra Søen af; *à* rán. *Sic* hafræna, austræna, sudræna.

Ræna, *f. ratio, mens*, Fornuft, Samling.

Rændr, *spoliatus*, plyndret, udplyndret.

Ræni (rændi, at ræna), *spoliare, diripere*, røve, plyndre.

Ræníngi, *m. latro, prædo*, en Røver, Plyndrer. Ræníngia ródr, *infida societas*, farligt Selskab, Røver=Komplot.

Ræníngr, *spoliatus*, berøvet, udplyndret. Lögræníngr, *injuriis agitatus*, som lider Fornærmelser, og ikke kan faa sin Ret.

Rænn, *similis, item pertinens ad*, lignende; ogsaa: som hører til. *Hinc* alldrænn, einrænn, norrænn etc.

Rænulaus, *mente captus*, afsindig, gal.

Ræнuleysi, *n. vecordia*, Afsindighed.

Ræpa, *f. sordes fluidæ*, flydende Urenlighed.

Ræsi, *n. cloaca*, Rendestein; *à* rás.

Ræsi (at ræsa), *alveum formare, deducere aquas*, grave en Grøft, Vands Afledning. At ræsa drauma, *somnia explicare*, udtyde Drømme.

Ræsibrecka, *f. clivus*, Banke, Bakke, Høj; *vid.* hræsibrecka.

Ræsimadr, *vir decorus*, en pæn og net Mand (især i Klædedragt).

Ræsir, *m. Rex*, en Konge, Regent; *à* hrós.

Ræski (at ræskia), *rascare*, harke. At ræskia hálsinn, *cum sonitu exspuere*, rømme sig, spytte.

Ræskíngr, *m. nauceosa exscreatio*, Udspytning, Harken.

Ræsti (at ræsta), *mundare, purgare*, rense, gjøre rent.

Ræti (at ræta), *eradicare*, oprykke med Rod. 2) *radices figere*, fæste Rødder.

Rætiz (at rætaz), *impleri*, opfyldes. Þad rætiz, *impletur, evenit*, det gaar i Opfyldelse. Rætir undir ánni, *ruma ovi tumet*, der begynder at komme Melk i Faarets Yver.

Rætlíngr, *m. radicula*, en liden Rod. 2) *stolo*, en Vandgren, unyttigt Skud.

S.

Sá, *is, ille*, den. Sá sem, *is qvi*, den, som.

Sád, *n. semen*, Sæd. 2) *seminatio, sementis*, Saaning.

Sádakr, *m. ager, cui semen commissum*, besaaet Ager, Kornager.

Saddr, *satur, saturatus*, mæt, mættet.

Sádgardr, *m. hortus*, en Have. 2) *ager circumseptus*, indhegnet Ager. 3) *prædium bene cultum*, veldyrket Jordejendom, Avlsgaard.

Sádland, *n. terra sementi præparata*, Sædeland.

Sádmadr, *m. sator, seminans*, en som saar, Sædemand.

Sadníng, *f. saturatio*, Mættelse.

Sadníngr, *m. saturitas*, Mæthed.

Sádtími, *m. sementis, tempus sationis*, Sædetid.

Sádverk, *n. satio, item cultura terræ*, den Handling at saa; ogsaa: Jordens Dyrkelse.

Safali v. savali, *m. mustela scytica*, Sobeldyret.

Safali, *m. pelles mustelinæ, zibellinæ*, Sobelskind, Peltsværk af Sobel.

Safalegr, *porosus, item fugax*, fuld af Huller, aaben; ogsaa: flygtig.

Safi, *m. tenerrimus et intimus cortex pinus*, den inderste og fineste Bark af Grantræ. Þeir átu ei annad enn ber og safa, *baccis tantum et cortice pinnum vixerunt*, de spiste ikke andet end Bær, og Bark af Grantræer. 2) *panis porosus parum nutriens*, et hullet Brød, som nærer lidet. Flest er safi hiá selveidi, *una inter plurimas captura phocarum quæstuosissima est*, Sælhundefangst er af alle den fordelagtigste.

Safna (at safna), *colligere, congerere*, samle, sanke.

Safn, *n. congeries, item collatio*, Samling, Sammenskud, Hob, Dynge.

Safnadr, *m. ecclesia, cætus*, Menighed; *alias* söfnudr. 2) *multitudo hominium*, en Mængde Folk, Forsamling, en lille Hær især af de indfødte i et Land til Forsvar.

Saffran, *n. crocus*, Safran.

Saffranóttr, *croceus*, safrangul.

Saft, *f. succus*, Saft.

Sag, *n. scobs lignorum*, Savspaaner.

Saga (at saga), *serrare, secare*, save, skjære med Sav.

Sága, *f. arboris genus*, etslags Træ; *vid.* pöll.

Saga, *f. historia, narratio*, Historie, Fortælling. Sögubiti, *calumniatoris præmium*, den Løn en Sladderhank eller Bagtaler erholder for sine Efterretninger.

Sagla (at sagla), *ægre et sæpius v. frustra serrare*, save tidt og ofte uden Virkning, file.

Sagl, *n. serratura rudis et frustranea*, ubehændig og forgjæves Saven, Filen.

Sagnameistari, *m. historiographus*, Historieskriver.

Sái (sádi, at sá), *serere*, saa, plante.

Saka (at saka), *arguere*, beskylde, anklage; *vid.* ásaka. 2) *nocere*, skade. Þad sakar ecki, *non nocet*, det skader ikke, siger intet.

Sakadólgr, *m. ob commissum crimen pro hoste habitus*, en Misdæder.

Sakadr, *reus convictus, obnoxius*, skyldig.

Sakar-á-beri, *m. actor, accusator*, en Anklager.

Sakargift, *f. accusatio*, Anklagelse, Beskyldning.

Sakastadr, *m. culpa, lis in aliqvem*, den Sag, man anklager en for.

Sakbitinn, *reus*, sagskyldig.

Sákeralld, *n. sinum*, en Ballie, et stort Kar.

Sakeyrir, *m. pecunia mulctatitia*, Pengebøder, Sagbøder.

Sakfallinn, *reus, convictus*, overbeviist som skyldig, lovfældt.

Sacka, *f. bolis*, Dybelod, Blylod og Snor, til at maale Dybet; *á* söck.

Saklaus, *innocens*, uskyldig. At saklausu, *immerito*, uskyldigen, uskyldigvis.

Sakleysi, *n. innocentia*, Uskyldighed.

Sakna (at sakna), *desiderare*, savne.

Saknadr, *m. desiderium*, Savn, Afsavn; *vid.* söknudr.

Saknæmr, *culpabilis*, strafværdig, lastværdig.
Saksóknari, *m. actor*, en Anklager, Sagsøger.
Sál, *f. anima*, Sjæl. Sála, *f. idem.*
Sal, *n. venditio*, Salg, Sælgen. 2) *tempus solvendæ pecuniæ*, Betalings-Termin.
Sala, *f. venditio*, Salg, Sælgen.
Sáladr, *vita defunctus*, død, afsjælet.
Sala-stefna, *f. dies oculata*, Auksionsdag, Auksion. 2) *locus æri solvendo destinatus*, Betalingssted.
Salat, *n. lactuca sativa*, Salat.
Sálaz (at sálaz), *mori*, dø; *vid.* andaz.
Sáld, *n. cribrum*, et Sold.
Sáld, *n. nomen mensuræ tam aridorum, quam fluidorum, continens* 4 *congios*, et Maal paa vaade og tørre Ting, holdende 24 Potter.
Sálda (at sálda), *cribro cernere*, sælde, sigte. 2) *dispergere*, udsprede, adsprede.
Sáldadr, *dispersus*, udspredt, adspredt.
Sáldr, *n. dispersio*, Udspredelse.
Saldra (at saldra), *vid.* salda.
Saldrótt, *f. familia*, en Familie, Husfolk.
Salerni, *n. latrina*, Vandhus. 2) *atrium*, Forstue.
Sálga (at sálga), *necare, interimere*, dræbe, døde.
Sálgan, *f. illatio necis*, Drab.
Salkynia, *domesticus, familiaris*, som hører til Familien.
Salla (at salla saman), *minutatim conferre*, bringe sammen lidt efter lidt.
Salli, *m. amylum*, Kraftmel.
Sálma-skálld, *psalmista*, en Salmedigter.
Sálmr, *m. psalmus*, en Salme.
Salt, *n. sal*, Salt. 2) *mare*, Havet. Vatnid rýkr eins og salt, *maris instar æstuat lacus*, Søen bruser, ryger ligesom Havet.
Salta (at salta), *salire, sale condire*, salte, nedsalte.
Saltadr, *sale conditus, muriaticus*, saltet.
Saltari, *m. psalterium*, Davids Salmer.
Saltfiskr, *m. piscis salitus*, saltet Fisk.
Saltkér, *n. salinum*, Saltkar.
Saltmatr, *m. salsamenta, conditanea*, Saltmad.
Saltmatar-seliari, *m. salsamentarius*, som handler med Saltmad, Spækhøker.
Salt-náma, *f. salina*, Saltgrube.
Salt-pekill, *m. salsugo, muria*, Saltlage, Vand, hvori Salt er smeltet.
Salt-pétr, *m. sal petræ, nitrum*, Salpeter.
Salt-vatn, *n. muria*, Saltlage.
Saltverk, *n. casæ salinæ*, Saltværk ɔ: Indretning til at frembringe Salt.
Sálubót, *f. expiatio animæ*, Sjælebod.
Sálugiafir, *f. pl. legata v. dona pro salute animæ*, Sjælegaver.
Sálugr, *vid.* sáladr.
Sáluhiálp, *f. salus animæ*, Frelse, Salighed.
Sáluhólpinn, *salvatus, beatus*, frelst, salig, lyksalig.
Sálumessa, *f. missa pro defunctis*, Sjælemesse.
Salún, *n. textura polymita*, etslags kostbart Tøj.
Salr, *m. atrium*, en Sal.
Sálutídir, *f. pl. vigiliæ*, Helligaften for en Højtid.

Saman, *conjunctim*, sammen, tilhobe. 2) *in unum*, i et, tillige.

Samanbrýt (at samanbrióta), *complicare*, lægge sammen. Samanbrotid bréf, *epistola complicata*, sammenlagt Brev.

Samandreg (at samandraga), *contrahere*, trække sammen, sammendrage.

Samanfelli (at samanfella), *contabulare*, *complicare*, sammenfælder, paneler.

Samanfelling, *f. compages*, Sammenfældning, Sammensættelse, Panel.

Samanhrúga (at samanhrúga), *contumulare*, sammenhobe, sammendynge.

Samankreptr, *constrictus*, sammenkrympet.

Samankræktr, *confibulatus*, sammenhægtet.

Saman-ný (at samannúa), *confricare*, gnide sammen.

Samanraka (at samanraka), *corradere*, skrabe sammen.

Samanrakadr audr, *corrasæ opes*, sammenskrabet Rigdom.

Samanrekinn, *compactus*, fast sammenbundet, dreven sammen med Magt. Gylldr samanrekinn, *crassus*, tyk.

Samansýd (at samansióda), *concoqvere*, koge sammen.

Samansællda (at samansællda), *sementem communem facere*, have at bestille med. Eg á eingu saman at sællda vid hann, *nullum mihi est cum illo commercium*, jeg har intet at gjøre med ham.

Samanvalinn, *ex multis delectus*, udvalgt af mange. Samanvalid lid, *exqvisitæ copiæ*, udvalgte Tropper.

Samarfi, *m. coheres*, *particulo*, Medarving.

Samastadr, *m. domus propria*, egen Bopæl.

Samband, *n. societas*, *fœdus*, Selskab, Forbund, Forening. 2) *ligamentum*, Baand, Bindsel.

Sambeit, *f. loca compascua*, fælles Græsgang.

Sambidill, *m. competitor*, *rivalis*, Medbejler.

Sambiörg, *f. causa socia*, fælles Sag. Þad tókst þeim í sambiörgum, *conjunctis viribus id effecere*, det fik de udrettet med fælles Kræfter.

Samblanda (at samblanda), *commiscere*, blande sammen.

Sambland, *n. mixtura*, Sammenblanden.

Sambláftr, *m. conspiratio*, Sammensværgelse.

Samborinn, *germanus*, af en Kuld, af samme Forældre. Sambornir brædr, *fratres germani*, Fuldbrødre.

Sambreiskingr, *m. lucanica*, etslags Kjødpølse. 2) *subpingve pulpamentum*, noget fedt.

Sambrýndr, *cui supercilia concrescunt*, hvis Øjenbryne løbe sammen.

Samburdr, *m. collatio*, Sammenførelse, Sammenskud. 2) *comparatio*, *relatio unius ad aliqvid*, Sammenligning, Forhold.

Samburdar-öl, *n. symbola*, Sammenskud af Øl, til et Gjestebud.

Sambýli, *n. rus commune*, en Bondegaard, hvorpaa flere end en Familie bo, uden dog at dele den.

Samdauna, *ejusdem odoris*, af samme Lugt. 2) *moribus similis*, af samme Sæder.

Samdóma, *consentiens*, af samme Mening.

Samdráttr, *m. colludium*, hemmelig Forening.

Samdryckia, *f. compotatio*, Drikkelav, Gilde.

Samdryckiumadr, *compotator*, en Drikkebroder, Lavsbroder.

Sameign, *f. societas*, Sameje, Fællesskab.

Sameini (at sameina), *adunare*, forene.

Sameiníng, *f. communio*, Fællesskab.

Samfagna (at samfagna), *congratulari*, deltage i ens Glæde.

Samfagnadr, *m. gratulatio*, Deltagelse i en andens Glæde, Medglæde.

Samfagnan, *f. idem*.

Samfara, *comes*, *consors itineris*, Rejsekammerat. 2) *congruens*, lignende, overensstemmende.

Samfarir, *f. pl. connubium*, Giftermaal, Ægteskab. Þeira samfarir vóru gódar, *optime inter conjuges illos convenit*, de Ægtefolk forligtes godt. At mæla til samfara vid konu, *ambire virginem*, fri, bejle til en Pige.

Samfastr, *cohærens*, sammenhængende, fast sammen. Samföst hús, *ædes contiguæ*, Huse, som ligge tæt sammen, med den ene Væg op til den anden.

Samfedra, *ex eodem patre genitus*, som har samme Fader.

Samfélag, *n. societas*, Fællesskab, Interessentskab, Selskab.

Samfella, *f. continuatio*, Vedholdenhed, Vedvarenhed. 2) *una ex multis conflata massa ferri*, en af flere smaa Stykker sammensveiset Jernmasse.

Samfelldr, *continuus*, vedholdende, uafbrudt, samfælde.

Samfenginn, *non electus v. separatus*, erhvervet hist og her fra; *de variis rebus dicitur, quando venduntur sine delectu*, siges egentlig om forskjellige Ting, som følges, uden at man maa vælge deriblandt, faaet under et.

Samfengr, *m. vid.* sameign.

Samferd, *f. comitatus*, *itineris societas*, Rejse-Selskab.

Samferda, *comes*, Ledsager, Rejsekammerat. At vera samferda, *comitari*, gjøre en Rejse med en, følges ad.

Samfesti (at samfesta), *coarctare*, binde sammen, knytte sammen.

Samfleytt, *continuo*, uafbrudt, vedvarende.

Samfleyttr, *communis*, *continuus*, vedholdende, vedvarende.

Samflot, *n. comitatus navium*, Flaade, det at flere Skibe følges ad.

Ssmflota, *in uno comitatu navali*, i een Flaade.

Samfundr, *m. congressus*, *conventus*, Sammenkomst, Møde.

Samfylgd, *f. vid.* samferd.

Samfylgi, *n. vires communes*, fælles Kræfter. Med samfylgi, *communicatis viribus*, med fælles Kræfter.

Samfæddr bródir, *ex eadem matre natus*, en Broder, af den samme Moder.

Samfær, *congruus*, enig, overensstemmende. Það er samfært á millum ydar, *inter vos conforme est*, I komme godt overens indbyrdes, passe til hinanden.

Samgánga, *f. pascua confinia*, *loca compascua*, fælles Græsgange, Fælleder.

Samgángr, *m. concursus*, Sammenkomst. 2) *conjugium*, Ægteskab.

Samgledst (at samglediaz); *vid.* samfagna.

Samharma (at samharma), *adgemere*, deltage i ens Sorg og Bedrøvelse.

Samhlióð, *n. consonantia*, Harmoni, Overensstemmelse i Lyd, Samklang.

Samhlióða, *consonans*, medlydende, harmonerende.

Samhlióða (at samhlióða), *consonare*, stemme i med, give lige Lyd.

Samhlióðan, *f. consonantia*, *harmonia*, Harmoni, Samklang.

Samhlióðandi, *m. consonans*, en Medlyd, Konsonant. R.

Samhaldssamr, *in rem familiarem intentus*, husholdersk, paaholdende.

Samhelldinn, *idem*.

Samhelldi, *n. concordia*, Enighed, det at holde sammen. R.

Samhríngi (at samhríngia), *conclamare campanis*, ringe sammen.

Samhræring, *m. confusio*, uordentlig Sammenblandelse, Sammenrørelse.

Samhvíla, *f. contubernium*, Samleje.

Samhylli (at samhylla), *occultare*, *receptare*; skjule, dølge, hæle tilligemed en anden.

Sami (at sama), *idem ac sæmi*.

Sami, *m. pactum*, *fœdus*, Forbund, Fordrag, Forening.

Samjafn, *æqvalis*, lig, lige med.

Samjafn, *n. comparatio*, Sammenligning.

Samjafnadr, *m. idem*.

Samjafna (at samjafna), *comparare*, *conferre*, sammenligne, anstille Sammenligning.

Samkeypi, *n. commercium*, fælles Kjøbmandskab, Opkjøb.

Samkoma, *f. conventus*, Sammenkomst. 2) *commissura*, Sammensættelse, Sammenføldning.

Samkomulag, *n. pactio*, Overenskomst, Forening.

Samkrýka, *compernis*, *loripes*, krumfodet, skjævbenet. 2) *pingvis femora*, *de eqvis*, siges om Heste, som have megen Fedme paa Laarene.

Samkunda, *f. ecclesia*, *cœtus hominum*, Forsamling, Menighed.

Samkynia, *ejusdem generis*, af samme Art.

Samlag, *n. societas*, Selskab, Interessentskab; *item cohabitatio maris et fœminæ*, Samleje, Omgang.

Samlaga (at samlaga), *associare*, tage i Fælles-skab.

Samlagnir, *f. pl. societas piscatorum*, Interessentskab imellem Fiskere.

Samlags-þión, *conservus*, Medtjener.

Sámland, *n. Borussia*, Prøjsen, Samogitien.

Sámleitr, *furvus facie, luteus*, mørk, mørkladen, brun af Ansigt; *à* sámr.

Samlendr, *conterraneus*, Landsmand, fra samme Land; egentlig: som er i samme Land.

Samlíkr, *similis*, lig, lige med.

Samlíking, *f. similitudo; item comparatio*, Lighed; ogsaa: Sammenligning.

Samlíki (at samlíkia), *comparare, assimilare*, ligne med, sammenligne.

Samlitr, *concolor*, af samme Farve.

Samlodi, *cohærentia*, som hænge sammen.

Samlokür, *f. pl. conchæ bivalves*, et par Muskelskaller, som høre sammen.

Samlögur, *f. pl. societas in rebus expediendis*, Fællesskab i at fuldføre noget.

Samlyndi, *n. concordia*, Enighed.

Samlæti, *n. convenientia morum*, Overensstemmelse i Sæder.

Sammála, *comiter colloquentes*, som holde en venskabelig Samtale.

Sammóta, *ad unum exemplar facti*, som er forfærdiget efter samme Mønster.

Sammylkingr, *m. collactaneus*, som dier med en anden, Diebroder.

Samnæddr (bródir), *frater uterinus*, af samme Moder.

Samnædra, *idem*.

Sammæli, *n. pl. conventio*, Forening, Forbund.

Sammæliz (at sammælaz), *conventionem facere*, træffe Aftale, indgaa Forening.

Samnautn, *f. convictus, communio*, Bordselskab, Fællesskab.

Samneyti, *n. idem*.

Samneytsla, *f. idem*. R.

Samneyti (at samneyta), *convivari v. communi victu uti*, leve, spise med en, nyde samme Mad.

Samningr, *m. pactum*, Forening, Forbund.

Sampíning, *f. commiseratio*, Medlidenhed.

Samqvæmi, *n. conventus*, Sammenkomst, Møde.

Samqvæmr, *conveniens*, passende, overensstemmende.

Samráda, *consentiens*, samtykkende.

Samrecki (at samreckia), *concubare*, sove hos, ligge i samme Seng.

Samrýndir, *ob communia studia alter alteri in deliciis*, som holde af hverandre formedelst samme Forretninger.

Samrædi, *n. consvetudo, consensus, item coitus*, fælles Raad, Overlæg, Fortrolighed, legemlig Omgang; *à* rád.

Samrædur, *f. pl. colloqvia*, Samtaler.

Samsaga, *dictis conveniens*, som stemmer med hvad derom er sagt.

Samsáttr, *concors, conciliatus*, enig, fredelig forligt. R.

Samsinna, *consentiens*, samtykkende, som bifalder.

Samsinni (at samsinna), *consentire*, samtykke, bifalde.

Samsinning, *f. consensus*, Samtykke, Bifald.

Samset (at samsetia), *componere, construere*, sætte sammen, lægge sammen.

Samsetning, *f. compositio*, Sammensættelse. 2) *compages*, Sammenfældning.

Samlida, *a latere simul*, tæt ved Siden.

Samskéyti, *n. junctura, coassatio obliqua*, en skjæv Sammenfældning, Forbindelse.

Samskipa, *in eadem nave*, paa samme Skib. 2) *in communi classe navium*, i samme Flaade.

Samskipti, *n. pl. commercium*, Samkvem, Tusk.

Samsmadr, *vir pacificus*, en fredelig Mand.

Samslags, *ejusdem speciei*, af samme Slags.

Samslengi (at samslengia), *miscere*, blande sammen, forblande.

Samslenging, *f. mixtura, confusio*, Sammenblandelse, Forblandelse.

Samstafa, *f. syllaba*, en Stavelse. R.

Samstemma, *congruens*, overensstemmende.

Samstemma, *f. symphonia, concentus*, Harmoni, Overensstemmelse.

Samstemmi (at samstemma), *congruere*, stemme med.

Samstundis, *eadem hora*, i samme Time.

Samsvara (at samsvara), *æqvivalere*, gjelde saameget som, lige med, passe til, svare imod, til.

Samsvarnir, *conjurati*, Sammensvorne.

Samsuda, *f. serum confusum*, sammenblandet Melkevalde.

Samsull, *n. colluvies*, Sammenblanding af alle Slags, Sammensurium.

Samsæa, *dicitur, quando undæ supervenit unda statim recens*, siges, naar den ene Bølge kommer straks oven paa den anden.

Samsæti, *n. concessus; item convictorium*, Sammensidden; ogsaa: Bordselskab.

Samt, *simul*, tillige, under et. Allir samt, *omnes simul*, alle tillige. Kn.

Samtal, *n. colloqvium*, Samtale.

Samtida, *coævus, synchronus*, samtidig.

Samtengi (at samtengia), *conjungere*, forene, sammenføje, forbinde.

Samtenging, *f. conjunctio*, Sammenføjelse.

Samtidismenn, *coætanei, contemporanei*, Samtidige, Jevnaldrende.

Samtiningr, *m. collectanea*, Sammenskrab, Samlinger.

Samtök, *n. pl. conjunctæ vires*, fælles Kræfter. 2) *conspiratio*, Sammenrottelse, Sammensværgelse.

Samtvinna (at samtvinna), *geminare*, gjøre dobbelt, fordobble, tvinde sammen.

Samtýnis, *in eodem prato domestico*, i samme Hjemmemark.

Samvera, *f. conversatio*, Omgjængelse, Samliv, Samkvæm.

Samvinna, *f. labor socius, communis*, fælles Arbejde.

Samvistir, *f. pl. vid.* samvera.

Samvitandi, *conscius*, medvidende.

Samvitska, *f. conscientia*, Samvittighed.

Samvitund, *f. idem*, Medvidenhed.

Samr, *idem*, den samme; *sæpius definite:* hinn sami; *item freqvens*, idelig.

Sámr, *m. lupus*, en Ulv. 2) *gigas*, en Jette, *a colore fusco uterqve*, begge af deres brune

morkladne Farve. 3) *heluo, lurco*, en Slug-hals, Fraadser.

Samþela, *conglaciatus*, sammenfrysset.

Samþíngismenn, *contribules*, Folk, som høre under samme Tinglav, Jurisdiksion.

Samþión, *m. conservus*, Medtjener.

Samþolugr, *mitis, misericors*, mild, medlidende, medynksom.

Samþrycki (at samþryckia), *comprimere*, sammentrykke.

Samþycki (at samþykia), *consentire*, samtykke.

Samþycki, *n. consensus*, Samtykke. 2) *assensus*, Bifald, Medhold.

Samþyckt, *f. comprobatio*, Samtykke, Medhold, Bifald. 2) *constitutio*, Bestemmelse, Beslutning, Vedtægt.

Sandar, *m. pl. loca arenosa*, sandige Egne.

Sandeyri, *f. sabuletum, pulvinus*, en Sandbanke, sandig Udkant.

Sandló, *f. tetrao arenarius, torquatus, charadrius hiaticula*, Pytter Heylo.

Sandlægia, *f. balænæ quoddam genus*, etslags Hvalfisk.

Sandmigr, *m. tellina, testa præmorsa, concha proboscidea, minor*, etslags Musling, Migt. (mya truncata).

Sandmöl, *f. sabulum*, grovt Sand.

Sandorpinn, *arena obrutus*, tilhyllet af Sand.

Sand-síli, *n. clupea, longa tenuis, argentea*, etslags Sild.

Sandr, *m. arena*, Sand.

Sangra (at sangra), *murmurare*, brumme, knurre.

Sangran, *f. murmur*, Brummen, Knurren.

Sangr, *adustus*, svedem, forbrændt.

Sáning, *f. satio*, Saaen, Saaning.

Sanna (at sanna), *comprobare, demonstrare*, godtgjøre. 2) *verum prædicare aliquid, confirmare*, tilstaa, sande. R.

Sannfródr, *sciens veritatem, probatus, fide dignus*, velunderrettet, troværdig. Kn.

Sannfæri (at sannfæra), *convinco, persuadeo*, overbeviser (om en Sandhed). R.

Sannfæring, *f. persvasio*, Overbeviisning. R.

Sannfærsla, *convictio*, Overbeviisfelse. R.

Sanngiarn, *æqvus*, billig.

Sanngirni, *f. æqvitas*, Billighed.

Sannheilagr, *vere sanctus*, virkelig hellig.

Sannindi, *n. pl. veritas*, Sandhed.

Sannindalegr, *veri similis*, rimelig, som ligner Sandhed.

Sannkalladr, *vere dictus*, nævnet ved et passende Navn; som svarer til sit Navn.

Sannlegr, *veri similis, item æqvus*, rimelig; og saa: billig.

Sannlega, *verisimiliter*, rimeligen. 2) *æque juste*, billigen, retfærdigen.

Sannleiki, *m. veritas*, Sandhed, Sandfærdighed.

Sannleikr, *m. idem*. Sannleiknum verdr hvör reidastr, *veritas odium parit*, Sandhed maa ikke høres.

Sannmæli, *n. veritas*, Sandhed, sande Ord. At unna einum sannmælis, *veritatem de ali-*

quo testari, give en et sandfærdigt Vidnesbyrd, intet sige om ham uden Sandhed.

Sannefni, *n. nomen competens*, et passende Navn.

Sannordr, *verax*, *veriloqvus*, sandru. Kn.

Sannprófadr, *juste probatus*, rigtig, forsøgt, prøvet.

Sannqvædi, *n. veritas*, Sandhed.

Sannræmi, *n. rumor verus*, sandt Rygte; *à* rómr.

Sannræníngr, *m. æqvus*, billig; *pr. vere rationalis*, egentlig: i Sandhed fornuftig; *à* ræna.

Sannsagnari, *m. vates*, en Sandsiger, Spaamand.

Sannsögli, *n. veritas*, Sandruhed.

Sannsögull, *verax*, sandru.

Sannspár, *sagax*, klog, forudseende, som spaar sandt.

Sannsýni, *f. æqvitas*, Billighed, Retfærdighed.

Sannsýnn, *æqvus*, billig.

Sannsæi, *n. æqvitas*, Billighed.

Sannsær, *vid.* sannsýnn.

Sannr, *adj.* (sönn, satt), *verus*, sand. 2) *cui aliqvid vere tribuitur*, *convictus*, sandskyldig, overbeviist. 3) *justus*, *æqvus*, billig, rimelig. Ef satt væri, *si verum esset*, om det skulde være sandt. Sannr at þiófnadi, *manifestus furti*, overbeviist om Tyveri. Einginn sér hitt sanna medan reidin fylgir, *nemo quod æqvum est videt ira præsente*, ingen ser paa det billige saalænge han er vred. E'g ætla þad sannast, *æqvissimum esse puto*, jeg holder det for billigst. Kn.

Sannr, *m. sensus*, *item ratio*, Mening, Grund. 2) *æqvitas*, Billighed. 3) *quod satis est*, hvad der er nok. Á minn sann, *meo sensu*, efter min Mening. Þad má til sans færa, *ratio afferri potest*, derfor kunne fremføres Grunde. At færa einum heim sanninn, *convincere*, overbevise en. At siá einum sann, *quod æqvum est largiri*, give en billig Fyldestgjørelse. Hann hefr fengid sinn sann, *satis accepit*, han har faaet nok.

Sannyrdi (at sannyrda), *convincere*, *persvadere*, overtale, overbevise.

Sannyrdi, *n. pl. nuda veritas*, Sandhed, sande Ord.

Sápa, *f. sapo*, *smegma*, Sæbe.

Sár, *vulneratus*, *saucius*, saaret. 2) *dolorosus*, øm, smertefuld. Hann grét sárann, *acerbe lacrymavit*, han græd bitterlig.

Sár, *m. vas*, *sinum*, etslags stort Kar, en Saa.

Sár, *n. vulnus*, Saar. Sárs höfud, *n. cicatrix*, Ar, Skramme, Roe paa Saar. Þeir sátu alldrei á sárshöfdi, *obductam circatricem semper refricuerunt*, de oprippede altid det gamle Saar, kunde aldrig forliges.

Sárafár, *n. vulneratio*, Saaren, Saargjørelse. 2) *mulcta pro vulneratione solvenda*, Pengebøder for tilføjede Saar.

Sára-járn, *n. specillum*, *spathomela*, et kirurgisk Jærn.

Sáralæknir, *m. chirurgus*, Saarlæge, Kirurg.

Sára-smyrsl, *n. pl. ungventa vulneraria*, Saarsalve.

Sáro-sótt, *f. lues venerea*, Fransoser, veneriske Sygdomme.

Sáraumr, *miserrimus*, meget elendig.

Sárbeittr, *præacutus*, særdeles skarp.

Sárbæni (at sárbæna), *obnixe, petere*, bede indstændig.

Sarda (at sarda), *polire, item contrectare*, polere, oppudse, glatte; ogsaa: behandle; *á svördr.*

Sárfátækr, *pauperrimus, paxillo nudior*, meget fattig.

Sárfættr, *cui pedes dolent, podager*, podagrisk, som har Ondt i Fødderne, ømfodet.

Sárhendr, *chirager*, som har Ondt i Hænderne.

Sárindi, *n. pl. dolor*, Smerte, Ømhed.

Sárkalldr, *prægelidus*, særdeles kold, iskold.

Sárlega, *misere, dolorose*, med Smerte, smerteligen.

Sárlegr, *dolendus*, smertelig, øm.

Sárleiki, *m. dolor*, Smerte, Ømhed.

Sárna (at sárna), *dolescere*, ømmes, smerte.

Sarpr, *m. ingluvies*, Fuglekro; ogsaa: Slugvorenhed.

Sáryrdi, *n. pl. verba pungentia*, saarende, bidende Ord, Spotteglofer.

Sát, *f. insidiæ viarum*, Baghold. Þórdar synir spruttu upp úr sátinni, *Theodori filii ex insidiis proruperе*, Tords Sønner sprang op af Bagholdet.

Sáta, *f. meta fæni*, en Høstak, Høhæsse.

Sátt, *f. reconciliatio, pax*, Forlig, Fred, Forening.

Sáttarbod, *n. reconciliationis oblatio*, Freds-Tilbud.

Sáttargérd, *f. pacificatio*, Fredshandling, Fredsslutning.

Sáttarord, *n. reconciliatio*, Forlig, Forligelse. R.

Sátta-rof, *n. violatio fœderis*, Fredsbrud.

Sáttgiarn, *benignus, mitis, facilis*, forligelig, fredelig, fredsommelig.

Sáttgirni, *f. facilitas, amor pacis*, Fredelighed, Beredvillighed til Forlig.

Sáttmál, *n. pactum, fœdus*, Forbund, Forening, Fred.

Sáttmáli, *m. idem.*

Sáttr, *reconciliatus*, forligt. 2) *contentus*, fornøjet med, fyldestgjort. 3) *consentiens*, enig om.

Sátr, *n. sessio exploratoria*, Spejden. 2) *insidiæ*, Baghold.

Savali, *m. vid.* safali. Finnar seldu þeim biór og savala, *Fennones illis vendiderunt pelles fibrinas, atque sabellinas*, Finnerne solgte dem Bæver- og Sobel-Skind.

Saudabragd, *n. variatio ovium ex pastu*, Faarenes forskjellige Fedhed, i Forhold til de forskjellige Græsgange.

Saudagánga, *f. pascua ovidria*, Græsgange for Faar.

Saudahús, *n. ovile*, et Faarehus.

Sauda-kiöt, *n. caro ovilla*, Faarekjød, Lammekjød.

Saudamadr, *m. opilio, ovisper*, Faarehyrde.

Saudamiólk, *f. lac ovillum*, Faaremelk.

Sauda-qví, *f. cors, cohors*, Faaresti.
Saudareifi, *n. vellus*, hele Ulden af et Faar.
Saudarétt, *f. ovile subdiale*, en Faarefold.
Saudfé, *n. oves, pecudes*, Faar. R.
Saudfénadr, *m. idem.* R.
Saudfiár-rækt, *f. oviaria*, Faareavl.
Saudfita, *f. œsypum*, Fedme paa Faar.
Saudr, *m. vervex*, en Bede. 2) *ovis*, et Faar. R.
Sáuma (at sauma), *sarcire, suere*, sy.
Saumakona, *f. sartrix, vestifica*, en Sykone.
Saumalr, *m. subula*, en Syl, Skomagersyl.
Saumari, *m. sartor, vestifex*, Skrædder, en, som syer.
Saumnál, *f. vid.* nál, Synaal.
Saumskæri, *f. pl. forfices sartorum*, Skræddersaks.
Saumr, *m. sartura, sutura*, Syning, Syen. 2) *commissura pannorum in veste*, Søm paa Klæder. 3) *ferrei clavi in tabulatis*, Jernsøm i et Plankeværk.
Saumþrádr, *m. filum*, Sytraad.
Saungfuglar, *m. pl. oscines aves*, Sangfugle.
Saungfæri, *n. pl. vid.* hliódfæri.
Saunggydia, *f. musa*, Sanggudinde, Muse.
Saungl, *n. murmur*, Brummen, Nynnen.
Saungla (at saungla), *murmurare, item cantillare v. occinere*, brumme, nynne.
Saunglist, *f. musica*, Musik, Tonekunst.
Saungmeistari, *m. præcentor*, en Syngemester, Forsanger.
Saungtól, *n. pl. instrumenta musica*, musikalske Instrumenter.
Saungvari, *m. cantor; item musicus*, en Sanger; Musikant.
Saungvinn, *cantabundus*, syngende.
Saungvísa, *f. ode, carmen*, en Vise. (N. O.)
Saungr, *m. cantus, melos*, Sang.
Saup, *n. jusculum, sorbillum, sorbitium*, Søbemad, Suppe.
Sauphnötti, edá-köckr, *m. bolus juscellarius*, en Bolle i Suppe.
Saupkál, *n. crambe sorbilis*, Søbekaal.
Saupsáttir, *qvibus vinum conciliat amorem*, forligte ved et Glas Vin.
Saur, *m. stercus, cœnum*, Dræk, Skarn, Snavs.
Saurga (at saurga), *polluere, inqvinare*, smudse, gjøre skiden.
Saurgan, *f. pollutio*, Tilsølen, Tilsmudsen.
Saurindi, *n. pl vid.* saur.
Saurli, *m. pollutus*, besudlet. 2) *nom. pr.*, en Mands Egennavn; *alias* sörli.
Saurlífi, *n. fornicatio*, Skjørlevnet.
Saurlífr, *lascivus*, løsagtig, liderlig, en Skjørlevner.
Saurlifnadr, *m. vid.* saurlífi.
Saurliótr, *splendidus, in qvo sordes facile noscuntur*, af en lys Farve, hvorpaa den mindste Smuds straks sees.
Saurgr *v.* saurugr; *pollutus, sordidus*; skiden, uren, smudsig, snavset.
Saur-uppgánga, *vid.* miskunna mér.
Sax, *n. machæra*, et kort Sværd, en Dolk. 2) *culter cibarius*, en Madkniv. Þar génger allt á saxi og spæni, *omnia ibi in cibum*

vertuntur solidum et fluidum, der spiser man alting op. 3) *tomaculum*, *tucetum v. minutal*, Pølsemad, Plukkemad, Tyggemad. 4) *margo proræ navis*, Forstavnen paa et Skib. Miög gánga þeir á söxin, *aggressionem in proram valde moliuntur*, de gjøre idelige Forsøg paa at angribe Forstavnen

Saxa (at saxa), *minutim discindere*, *secare*, hakke, hugge i smaa Stykker. 2) *sæpius vulnerare*; *item scarificare*, bibringe mange smaa Saar. 3) *ferire*, slaa. Miög saxar nú á, *fluctus proram sæpius ferit v. alluit*, den ene Bølge slaar op imod Forstavnen efter den anden.

Saxland, *n. Saxonia*, Saksen.

Saxar, *m. pl. Saxones*, de Saksiske, Sakserne.

Saxlendskr, *Saxo*, saksisk. (N. O.)

Saxneskr, *saxonicus*, saksisk. Kn.

Sé (sá, hefi séd, at siá), *videre*, at se. At siá í gégnum fíngr, *connivere*, se igjennem Fingre med. Siá eida at mönnum, *homagium postulare*, fordre Ed, Hylding af Folk. Siá sig um, *oculos circumferre*, se sig om. Siá sig um hag, *rebus suis consulere*, sørge for sine Ting, se sin Fordel. Siá hag sinn, *idem*. Siá á bak einum, *relinqvi ab aliqvo*, blive forladt af en. Siá eftir giöf, *doni pœnitere*, fortryde en Foræring. Siá sig um hönd, *resipiscere*, blive klog igjen, faa sin Forstand igjen. Siá aumr á, *commisereri*, ynkes over. Siá fram í veginn, *providere*, forudse. Siá at, *inqvirere*, randsage, undersøge. Siá sig vid, *vitare*, undgaa, se sig for, tage sig i Agt for. Hann sést ecki fyrir, *incaute facit*, *non se temperat*, han ser sig ikke for, handler uforsigtigt. Hönum sást yfir, *erravit*, han forsaa sig, fejlede. Hann er uppá at siá, *vultuosus est*, han er stadselig, prægtig, anseelig. Láttu siá, *fac videare*, lad se. Siái Gud hluta minn, *Deus mihi provideat*, Himlen, Forsynet hjelpe mig.

Sed (at sedia), *saturare*, mætte.

Sedill, *m. schedula*, Sedel, et lille Brev.

Sedrusvidr, *m. cedrus*, Cedertræ.

Sedrusvid-smiör, *n. oleum cedrinum*, *cedrelæon*, Cederolie.

Sédr, *visus*, set. Hann er ecki allr þar sem hann er sédr, *callidus est*, han er snedig, listig.

Sef, *n. juncus*, *scirpus*, Siv.

Sef (svaf, hefi sofid, at sofa), *dormire*, sove. At sofa yfir einu, *indormire alicui rei*; sove over en Ting, vise sig døven. At sofa fast, *in utramque aurem dormire*, sove haardt.

Sefa (at sefa), *mitigare*, *lenire*, lindre, formilde.

Sefan, sefun, *f. mitigatio*, Lindring, Formildelse.

Sefdæla, *f. juncetum*, et lavt Sted, hvor der vokser Siv.

Sefi, *m. animus*, Mod, Dristighed, Uforsagthed. 2) *favor*; *item calor*, Yndest, Varme. 3) *idem qvod* sifi.

Seggr, *m. vir fortis*, *sibi confidens*, en tapper, djærv Mand.

Segi, *m. pulpa nervosa*, en Muskel, en Seje;

à seigr. *Sic fiörsegi*, *cor*, Hjerte (Digt.) Hann tók sega einn af túngu ormsins, *pulpamentum e lingva angvis abscidit*, har skar et Stykke af Slangens Tunge. Spakr þætti mér spillir bauga, ef fiörsega fránan æti, *tum mihi sapere videretur largitor ille*, *si albidum istud cor comederet*, da vilde jeg synes at denne gavmilde Mand var klog, dersom han spiste dette hvide Hjerte.

Segi (sagdi, hefi sagt, at segia), *dicere*, sige, tale. 2) *sententiam ferre*, sige sin Mening, afsige Dom. At segia lög, *judicare*, dømme. Segia fyrir, *prænunciare*, *prædicere*, forudsige; give Regler forud, foreskrive. Segia fram, *proferre*, sige frem. Segia frá, *narrare*, fortælle. Segia sig frá, *resignare*, sige sig af med, frasige sig, give Slip paa. Segia af sér, *idem*. Segia einum upp, *nuncium mittere alicui*, opsige en. Segia upp dóm, *sententiam ferre*, afsige Dom. Segia sig í ætt, *genus referre*, regne sig i Slægt med en. Hann lætr sér segiaz, *persvaderi sibi sinit*, *concedit*, han lader sig sige, overtale, giver efter. Hönum segir fyrir, *fatis accedit v. rapitur*, han har faa Levedage tilbage. Fátt segir af hönum, *oblivioni datur*, han bliver ikke navnkundig. Segia til, *notum facere*, *indicare*, røbe, aabenbare, bekjende.

Segl, *n. velum*, *carbasus*, Sejl. Fram-segl, *siparum*, Klyver. Stóra seglid, *artemon*, *acatium*, Storsejl. Topp-segl, *supparus*, Topsejl. Focku-segl, *dolon*, Fok, Foksejl. Skut-edr aftr-segl, *epidromus*, Brig-Sejl. At hallda öllum seglum til, *pandere vela*, sætte alle Sejl til, sejle for fulde Sejl. Sigla fullum seglum, *idem*. So har hönd at segli, *ita accidit*, det tildrog sig saaledes.

Segl-rá, *f. antenna*, Raa, Sejlstang.

Segulsteinn, *m. magnes*, Magnet.

Seid v. seidi, *n. fætura asellorum minuta*, Fiskeunger, særdeles smaa Torsk.

Seidi (seiddi, at seida), *incantare*, *fascinare*, hekse, bedrive Troldom.

Seidhiallr, *m. domus v. pulpitum incantionis*, et Hus eller en Forhøjning, hvor man hekser.

Seidkona, *f. strix*, *fascinatrix*, en Troldkvinde, Heks.

Seidkríl, *n. vid.* seid.

Seidmadr, *m. fascinator*, *veneficus*, en Troldmand, Heksemester.

Seidr, *m. impudentissima invocatio maligni spiritus*, *qvalis inter ethnicos viris probrosa erat*, Troldom, Hekseri.

Seigia, *f. lentor*, Sejhed. 2) *firmitas*, Fasthed, Styrke.

Seigiz (at seigaz), *lentescere*, blive sej, sejne.

Seiglldi, *n. nervositas*, Sejhed, en sej Ting.

Seigr, *lentus*, sej. 2) *firmus*, *non fragilis*, stærk, fast. 3) *tardus*, *difficilis*, vanskelig at komme til rette med. Hann er seigr fyrir, *difficilis est*, han er vanskelig at overtale.

Seigþreyttr, *laboris tolerans*, som godt kan udholde Arbejde, ikke let trættes.

Seigla (at seigla), *tardare*, *item lentare*, opholder, trækker i Længden, forsinker.

Seiglaz (at seiglaz), *lente progredi*, gaa langsomt.

Seigla, *f. lentor*, Sejhed. 2) *animal tardum et lentum*, et langsomt og dovent Dyr.

Seil, *f. funis ductarius*, *cum connexis piscibus v. alio onere*, *qvo navicula regatur*, et Tov, med de derpaa hængende Fiske, som i Landingen trækkes efter en Baad. Hann slitnadi afr af seilinni, *seqvi neqviit*, han kunde ikke følge med.

Seila, *f. angulus maris v. lacus*, en Bugt, Vig.

Seilar-ól, *f. funis tractorius brevior*, et kort Tov, som trækkes bagefter en Baad.

Seilarstrengr, *m. funis piscatorum ductarius longior*, et saadant Tov af temmelig Længde.

Seili (at seila út), *pisces*, *funi tractorio alligatos*, *mari committere*, *ut boria levetur*, binde Fiske op paa et saadant Tov, og kaste dem i Søen, for derved at lette Baaden i Landingen. At róa fyri seil; a) *talem funem trahere*, trække et saadant Tov; b) *obniti molestiis*, kjæmpe med Besværligheder.

Seilíng, *f. brachii extensio*, Armens Opstrækning.

Seilíngar-hæd, *f. altitudo hominis brachium extollentis*, saa stor Højde, som et Menneske med oprakt Arm kan naa.

Seiliz (at seilaz), *manum expandere*, række Haanden op. Þú seiliz lángt til lokunnar, *polypragmosynem operose adhibis*, du blander dig i alt for mange Ting.

Seimr, *m. soni finalis productio*, Udtrækning af den sidste Stavelse i en Vise, naar man synger den. 2) *ductile quid*, Noget, som lader sig trække ud i Længden. *Sic* brendr seimr, *aurum*, Guld. Hunángs-seimr, *favus*, Honningkage, Bikage.

Seinfær, *tardus*, langsom.

Seinheppilegr, *torpore et tarditate fortunam suam frustrans*, som ved Langsomhed og Dovenskab forspilder sin Lykke. 2) *immaturus*, umoden.

Seinka (at seinka), *tardare*, *tardescere*, blive langsom; ogsaa: forhindre, forsinke.

Seinlátr, *cunctabundus*, senfærdig, nølende.

Seinlegr, *tardus*, langsom, senfærdig. 2) *difficilis*, vanskelig.

Seinlega, *tarde*, senfærdigen.

Seinlæti, *n. cunctatio*, Tøven, Nølen.

Seinmæltr, *tardiloqvus*, sentalende, som har langsom Udtale.

Seinn, *tardus*, *lentus*, *chordus*, sen, langsom. Seinn á sér, *idem*. Þeim fórst seint, *iter illis non erat expeditum*, de havde en langvarig Reise. Seinna enn segir, *dictu serius*, senere end man siger.

Seinsprottinn, *chordus*, *serotinus*, som kommer sildig frem, sildig.

Seintaladr, *vid.* seinmæltr.

Seinvaxinn, *vid.* seinsprottinn.

Seinþreyttr, *constans*, *firmus*, stadig, standhaftig. 2) *tardus ad iram*, langmodig, som langsomt vredes.

Seytiándi, *decimus septimus*, syttende.

Seytián, *septem decem*, sytten; *alias* sautián.

Seitill, *m. sorbillum*, *haustus exiguus*, en Slurk.

Seitla (at seitla), *paululum emulgere v. fluere*, dryppe ned i draabevis; ogsaa: udpresse langsomt.

Secki (at seckia), *sacco includere*, indslutte i en Sæk. 2) *reprimere*, tilbageholde.

Seckpípa, *f. utricularius*, Sækkepibe.

Seckr, *m. saccus*, *uter*, en Sæk, Pose.

Sekr, *reus*, *sons*, strafbar, skyldig. 2) *cui aqua et igni interdictum*, fredløs, landsforvist.

Sekt, *f. mulcta*, *item reatus*, *olim reatus capitalis*, Pengeboder, Strafskyldighed; fordum Strafbarhed paa Livet.

Sektr, *proscriptus*; *item publicatus*, dømt landsflygtig; ogsaa: konfiskeret. Tel ég sekt fé hanns allt, *omnes ejus opes publicatas enuncio*, jeg siger, erklærer at alt hans Gods skal konfiskeres.

Sel, *n. tugurium*, *æstivum*, *æstiva pecuaria*, en Sæter, et Sted hvor man holder Kreature til Fjælds om Sommeren.

Selbiti, *m. talitrum*, Knebs med Fingrene.

Sel (seldi, at selia), *vendere*, *tradere*, overlevere, sælge. Selia af hendi, *tradere*, overlevere, afgive. Selia siálfdæmi, *arbitrio adversarii causam committere*, voldgive en Sag til Vederparten. At selia upp, *vomere*, spy, kaste op.

Sélegr, *speciosus*, *pulcher*, smuk, anseelig.

Selflutníngr, *m. commeatus reciprocus*, Flytten frem og tilbage, en langsom Flytten. At hafa selflutníng, *reciprocare commeatum*, flytte langsomt, i smaa Partier.

Selia, *f. salix caprea*, Vidie, Seljepil. 2) *procuratrix*, Husholderske; *sic* matselia, ölselia.

Seliandi, *m. venditor*, en Sælger.

Sellerí, *amomum*, *bæma*, Sellerí.

Selníngr, *m. tringa litoralis*, Vibe (en Fugl).

Selskapr, *m. societas*, *comitatus*, Selskab. (N. O.)

Selskutill, *m. vid.* skutill.

Selstada, *f. pascua æstiva pecorum*, Sætersbol, Sæter.

Selr, *m. phoca*, *vitulus marinus*, Sæl, Sælhund. Ecki var hönum um sel, *fastidiit commercium*, han havde Afskye for det Selskab. Hann féck vondann sel, *male cessit illi negotium*, det Ærinde løb uheldigt af for ham.

Sem (samdi, hefi samid, at semia), *pacem facere*, slutte Fred. 2) *moderare*, *temperare*, *componere*, lave, ordne, styre. At semia sig at háttum annara manna, *ad mores aliorum se componere*, rette, danne sig efter andres Sæder. Þeim semr í besta máta, *optime inter illos convenit*, de komme særdeles godt overens. Hann semst á þad, *ad id se applicat*, han samtykker deri.

Sem, *qui*, *quæ*, *quod*, som. 2) *ut*, *sicut*, som, ligesom. 3) *quam ante superl.* Sem fyrst, *quam primum*, saa snart muelig.

Semíngr, *m. pacificator*, en Fredsstifter, Fredsmægler. 2) *nom. pr. viri*, en Mands Egennavn.

Sems, *n. tardatio*, Langsomhed, Sendrægtighed.

Semsa (at semsa), *tardare*, forhindre, forsinke. 2) *lente edere*, spise langsomt.

Sempinn, *non ingenuus*, *servilis*, uædel, ufri.

Sén, *vid.* sédr.

Senda, *f. missus*, Sendelse; *vid.* forsenda.

Sendi (at senda), *mittere*, sende, skikke. Senda af hendi, *manu mittere*, sende fra Haanden. Sendaz á, *invicem mittere alter alteri*, skikke Bud imellem hinanden.

Sendibodi, *m. apostolus*, *nuncius*, *legatus*, Bud, Budskab, Sendebud, Gesandt.

Sendibréf, *n. epistola*, et Brev.

Sendiferd v. sendiför, *f. legatio*, Gesandtskabsrejse. Kn.

Sendilegr, *missilis*, som kan sendes.

Sendill, *m. nuncius*, *mercurius*, Bud, Kurer, Post.

Sendimadr, *m. id. ac* sendibodi.

Sending, *f. missus*, *ferculum*, Ret Mad. 2) *missio*, Sendelse, Senden. 3) *res missa*, *donum*, en Foræring.

Sendinn, *arenosus*, sandig, fuld af Sand.

Sendr, *idem.* 2) *missus*, *ablegatus*, sendt, afsendt.

Sengia, *f. crusta lactis*, *fumo infecta*, Barken af sveden Melk.

Senn v. í senn, *simul*, *pariter*, tillige, med det samme, paa en Gang. 2) *propemodum*, næsten, hartad. Senn sem í sögu, *fabulæ instar*, næsten som et Eventyr.

Senna, *f. lis*, *altercatio*, Kiv, Trætte.

Senni (at senna), *litigare*, trættes, skjændes.

Sepi, *m. lingula*, *lobus*, et udstaaende Stykke af en Ting.

Seppi, *m. catulus*, *canis*, en Hvalp, en Hund.

Serdi (at serda), *cutem contrectare*, beføle Huden; *vid.* sarda svördr.

Sér, *sibi*, sig, for sig selv. 2) *id. ac* sérlyndr, sær. Hann var sér um módur, *matri erat unica proles*, han var sin Moders eneste Barn. Hann var sér um mat, *solus (sine conviva) cibum sumsit*, han spiste alene. Hann var sér á skipi, *sibi propriam habuit navem*, han havde et Skib for sig selv.

Sérgódr, *arrogans*, *fastuosus*, hovmodig, overmodig.

Sérgædi, *n. arrogantia*, *fastus*, Hovmod, Overmod.

Sérhlífinn, *piger*, doven, lad.

Sérhver, *omnis*, enhver.

Serimonia, *f. ritus sacer*, *ceremonia*, Seremoni.

Serkir, *m. pl. gens togata*, *Sarraceni*, Araber, Sarasener, Tyrker; egentl. en Natsion klædt i Kappe.

Serkland, *n. Africa*, Afrika (Kalifatet).

Serkr, *m. toga, tunica; item indusium*, en Særk, Kappe.

Sérlegr, *singularis; item morosus*, særdeles; ogsaa: særsindet.

Sérlundadr, *difficilis, morosus*, sær, særsindet.

Sérlyndr, *idem*. Sérlyndi, *n. singularitas*, Særsind.

Sérplæginn, *avarus*, gjerrig, egennyttig.

Sérrádr, *difficilis, cedere nescius*, selvraadig, egensindig, som ikke vil lyde andre.

Sérsinna, *vid.* sérlyndr.

Sérvitr, *sciolus, nasutulus*, selvklog, næsvis.

Sess, *m. sedes, sella*, Sæde, Stol.

Sessa, *f. pulvinar*, Hynde, Pude.

Sessbörur, *f. pl. lectica*, en Bærestol, Porteskjæse.

Sessunautr, *m. consessor*, Bisidder, som sidder hos, Sidekammerat.

Sessuver, *n. pulvinaris involucrum*, Pudevaar.

Set, *n. scamnum*, en Bænk; Sæde. 2) *grabatum*, en Lodbænk, liden Feldtseng.

Set (setti, hefi sett, at setia), *ponere, collocare*, sætte, lægge. Setia miólk, *lacteos lintres seponere*, afsætte Melk i Fade eller Truge, for at den kan samle Fløde, sætte den op. Setia skip, *navem subducere*, trække Skib fra Søen. Setia fyri siónir, *ob oculos ponere*, foreholde, forestille en noget. Setia undan, *periculo se subtrahere*, unddrage sig en Fare. Setia lög, *leges ferre*, give Love. Setia fram bord, *apponere mensam*, sætte et Bord frem. Setia af embætti, *ab officio removere*, afsætte, suspendere. Setia von á einhvörn, *spem collocare in aliqvo*, sætte sit Haab til en. Setia sér, *certo sibi imperare*, foresætte sig. Setia í pant, *pignori dare*, pantsætte. Setia í rit, *in literas referre*, skrive op, optegne. Setia í fiötur, *in vincula conjicere*, fængsle, kaste i Fængsel, slutte i Lænker. Setia í siálfdæmi, *ad arbitrium alicujus referre*, voldgive en noget. Setia, *fugere*, gaa af sig selv. Hesturinn setr, *eqvus fugit*, Hesten gaar (af sig selv, uden at nogen fører den). Setia at, a) *ad incitas redigere (in ludo latrunculorum)*, gjøre mat i Skakspil. b) *ludibrio habere*, gjøre Nar ad en. Setia undir (*sc.* hættu); *vid.* vediaz. Setia þing, *conventum indicere*, sætte Ret. Setia nidr mál, *controversias distrahere*, forlige Sager. Setia nidr í einum, *refrenare*, bringe en til at holde inde. Setia herbúdir, *castra metari*, slaa Lejr. Setia fyri sig, *angi aliqva re*, have Bekymringer over en Ting. Setia á sig, *idem*. Setia sig, *sedem occupare*, sætte sig. Setiaz, *idem*. Þad setr sig, *præcipitatur*, det lakker mod Enden. 2) *desidit*, det holder op. Hann setti hlióðann, *obticuit*, han tav stille. Setiaz, *pacari, mitescere*, blive mild, sagtmodig, tabe sin Hæftighed.

Setberg, *n. rupes fixa*, en fast Klippe.

Setgeiri, *m. lumbo v. lumborum tegmen*, Bagstykke i Benklæder.

Setinn, *inhabitatus*, beboet, bebygget. Velsetin jörd, *prædium bene cultum*, en godt beboet,

dyrket Gaard. Setid egg, *ovum pullulascens, pullulans*, et Æg, som ruges ud, hvori Ungerne ere begyndte at dannes.

Seti, *m. anus, clunes*, Bagdel, Rumpe, Sædet.

Setníngr, *m. constans propositum*, stadigt Forsæt. 2) *subductio navis*, den Handling, at trække et Skib op fra Søen. Setníngs skip, *navis tractilis, tractitia*, et Skib, som trækkes op. Setníngsmadr skips, *belicarius*, en Mand, som er med at trække et saadant Skib op.

Setna (at setna), *vid.* siatna. Þá setnadi upphlaupid, *deferbuit tumultus*; da stilledes Opøret.

Setníng, *f. propositio, constitutio*, Bestemmelse, Fastsættelse, Sætning. R.

Setníngsamr, *propositi tenax*, stadig, standhaftig.

Setskauti, *m. vid* setgeiri.

Setstockr, *m. sedile; item sponda*, Sæde, Stol, Sengebræt. 2) *trabs ante fores cubilis*, en Bjælke udenfor Døren af Sengekammeret.

Sett *v.* siett, *f. senio*, seks Øjne paa Terninger, en Seks.

Séttar eidr, *sex hominum juramentum*, seks Mænds Ed.

Setti, sietti, siötti, *sextus*, sjette.

Settidómari, *m. judex constitutus*, Sættedommer.

Settr, *modestus, compositus*, sat, stadig.

Settlegr, *idem.*

Setr, *n. sedes, domus, habitaculum*, Sæde, Bolig, Bopæl.

Sex, *sex*, seks. Sex á teníngi; *senio*, seks Øjne paa Terninger.

Sex-ár, *sexennium*, et Tidsrum af seks Aar, (et Seksaar).

Sexfættr, *senipes*, seksfoddet.

Sexkantadr, *sexangulus*, sekskantet. (N. O.)

Sextán, *sedecim*, sejsten.

Sextándi, *adj. decimus sextus*, sejstende. R.

Sexti, *sextus*, sjette.

Sextíu *v.* sextýgir, *sexaginta*, tresindstyve.

Sexstrendíngr, *m. vid.* brymafiskr.

Sextugr, *sexagenarius*, tresindstyveaarig.

Sexvetra, *sexennis*, seks Aar gammel, seksaarig, seks Aars.

Sexærdr, *idem.* 2) *triremis, sex remis acta navis*, (et Skib), som har tre Aarer paa hver Side.

Sexæríngr, *m. idem; navis sc. trijugis*, det samme, men et Navneord.

Seydi, *n. asellus tenerrimus sive fœtura asellorum*, Fiskeunge, Torskeunge; *vid.* varaseydi.

Seydi, *n. jusculum*, Suppe. 2) *coctio*, Kogen, Kogning.

Seydi (seyddi, at seyda), *decoqvere diutius*, koge længe, koge ind. Seyda nidr til þridjúnga; *ad duas trientes decoqvere*, koge noget ind til to Trediedele; *vid.* sýd.

Seyddr, *decoctus*, kogt, indkogt.

Seydíngr, *m. æstus, fervor continuus*, vedvarende Hede. Seydíngs-sótt, *homotona*, vedvarende hidsig Feber.

Seydsla, *f. coctura*, Kogen, Kogning.

Seydr, *m. jusculum*, Suppe, Saad, Afføb. 2) *coctio*, Kogen, Kogning. Hönum skal riúka seydr sá, *in ipsum redundabit meritum facti* ɔ: *pœna*, han skal nyde Lønnen for den Handling ɔ: straffes derfor. Leingi rauk sá seydr, *longinqua erat malorum illa seges*, Følgerne af de Ulykker vare langvarige.

Seyla, *f. alveus v. convallicula in fundo maris*, lang Rende, Fordybning i Havets Bund. 2) *ramus maris v. lacuum*, en Vig, Bugt.

Seymi (at seyma), *consuere*, sammensy. 2) *clavis frequentibus compingere*, sammennagle med Søm, sømme.

Seymi, *n. fila sartorum*, Skræddertraad, Sytraad. 2) *animalium fibræ nervorum*, *sarturæ inservientes*, Sener af Kreature, som kunne bruges til Traad.

Seyra, *f. fæculentia*, *fex*, Bærme; *vid.* syria *et* sori. Þar var sultr og seyra, *ibi penuria erat cibi*, *et potus fæculentus*, der var Mangel paa Mad, og daarlig Drik; de havde ikke Salt til et Æg.

Seyradr, seyrdr, *fæculentus*, bærmefuld.

Seyriz (at seyraz), *fermentare*, gjæres.

Seyrna (at seyrna), *fermentescere*, blive sur, gjæres. 2) *pejorari*, *fæculentiam attrahere*, blive til Bærme.

Sí, *semper*, stedse. Sí og æ, *semper et continuo*, stedse og uafbrudt.

Siá *pro* sá, *is*, *ea* (*obsoletum*), den (forældet).

Sía, *f. filtrum*, Sikluð. 2) *cribrum*, en Si, Sigte.

Sía (at sía), *filtrare*, *cribrare*, si, filtrere.

Siáalldr, *n. pupula*, *pupilla*, Øjesten. Siálldr. *n. idem*. Siáldurs himna *v.* húd, *membrana cornea transparens*, Hornhinden i Øjet.

Siáandi, *videns*, seende. 2) *vates*, en Spaamand, Seer. 3) *dignus visu*, seværdig.

Siáarblída, *f. malacia*, *pellacia*, Blikstille paa Havet, Havblik.

Siáfargángr, *m. æstus maris*, Søens Brusen, Søgang.

Sjáfargud, *m. deus maris*, *Neptunus*, Havgud. R.

Sjáfarströnd, *f. littus maris*, Søkyst. R.

Siafni, *m. procus*; *item amasius*, en Bejler, Elsker.

Sialdan, *raro*, sjelden.

Sialdfenginn, *rarus*, som man sjelden kan faa. Sætr er sialdfenginn matr, *omne rarum carum*, det Sjældne er behageligt.

Sialdsén, sialdsédr, *visu rarus*, som sjælden sees, sjælden, rar.

Sialdstundis, *raro*, sjælden.

Siálfala, *se ipsum nutriens* (*pecus*), som føder sig selv; egentlig: Kreature, som gaa uden Hyrde.

Siálfbiarga, *sibi satis*, som kan hjælpe sig selv.

Siálfbodinn, *gratissime acceptus*, *etiam*: *non invitatus*, kjærkommen; selvbuden. Þeir gérdu sér alle siálfbodid, *pro lubitu omnia rapuere*, de toge alt efter eget Tykke, bød sig selv.

Siálfbyrgr, *nullius rei indigus*, som ikke trænger til noget.

Siálfbyrgíngr, *m. idem.* 2) *sibi multum arrogans*, som gjør sig meget til.

Siálfdaudr, *morbo extinctus*, død af Sygdom. Sialfdaudt fé, *morticinum*, *caro morticina*, selvdødt Kreatur.

Siálfdæmi, *n. arbitrium causæ propriæ*, *actoris de reo judicandi potestas*, Selvdom, Voldgift til en Sagsøger i hans egen Sag, af den Skyldige.

Siálfelldismenn, *suo sumptu viventes*, Kapitalister, som leve af sine Midler.

Siálfgiördr, *spontaneus*, *sponte factus*, frivilligen foretaget.

Siálffrænn (akr, *ager*) *restibilis*, en Ager, som saar sig selv, bærer Frugter paa ny uden at saaes.

Siálfhala, *nullo cogente*, *liber*, fri, uden Tvang; *vid.* siálfsala.

Siálfheimskr, *fatuus*, *a nullo alio infatuatus*, dum af sig selv, tosset af Naturen.

Siálfhælni, *f. propria laus*, Selvros.

Siálfhælinn, *gloriosus*, pralende, brovtende.

Siálfhæríngr, *m. flos lanæ v. velleris*, *lana mollissima*, den blødeste Del af Ulden.

Siálfkrafa, *ultro*, *suo sponte*, frivilligen, af sig selv.

Siálfrádr, *sui juris*, *liber*, fri, som raader sig selv; selvraadig.

Siálfrádi, *m. idem.*

Siálfrædi, *n. libertas perfecta*, Frihed, Selvraadighed.

Siálfsáinn, *vid.* siálffrænn. Siálfsáinn akr, *ager restibilis*, Ager, som saar sig selv.

Siálfsagdr, *dictu facilis*, *certus*, vis, som siger, forstaar sig selv.

Sjálfselska, *f. sui amor nimius*, *philautia*, Egenkjærlighed. R.

Siálf-skapa víti, *n. pl. propria culpa*, egen Brøde.

Siálfskéidúngr, *m. culter in manubrium reductilis*, en Foldekniv.

Siálfs sín, *vid.* siálfrádr, sin egen Herre.

Siálfs sín rádandi, *idem.*

Siálf-þótti, *m. arrogantia*, *fastus*, Indbildskhed, Stolthed.

Siálfvaxid korn, *segetes restibiles*, Korn, som er vokset af sig selv. Siálfvaxid gras, *suæ spontis gramen*, Græs, som er vokset af sig selv.

Sjálfvili, *m. voluntas libera*, *arbitrium*, fri Villie. R.

Sjálfviliandi, *adj. voluntarius*, *volens*, frivillig. R.

Siálfr, *ipse*, selv. Þar var vid siálft búid, *parum abfuit*, der var ikke langt fra at. Hvör er siálfum sér nærstr, *proximus qvisqve sibi*, enhver er sig selv nærmest.

Sjár, *m. mare*, Havet, Søen. Kn.

Siatna (at siatna), *detumescere*, *remittere*, formindskes, slappes, sløves.

Sid (á fati), *n. segmentum panni triqvetrum*, *cuneus*, en Kile i et Klædningsstykke; *vid* geiri.

Síd, *sero*, silde. Sídar, sídast, *serius*, *serissime*, sildigere, sildigst. Um sídir, *tandem*,

endeligen, omsider. Fyrr og sídar, *ab initio ad finem*, først og sidst.

Sida, *f. latus, plevra*, Side. *Hinc* fiall-sída, skip-sída, *latus montis, navis*, Skraaningen af et Bjerg, Siden af et Skib.

Sida (at sida), *instituere, mores docere*, undervise, sætte Skik paa, danne, kultivere.

Sidadr, *moratus*, som har Sæder, Væsen, Levemaade. Vel sidadr, *bene moratus*, som har gode Sæder.

Sidalærdómr, *m. ethica, philosophia moralis*, Sædelære, Moral.

Sidamadr, *magister morum*, Moralist, Sædelærer; (í brúdkaupum), *auspex, symposiarcha*, som forestaar Opvartningen ved et Bryllup, Skaffer.

Sidan, *exinde*, siden, derefter.

Sidari, sídastr, *posterior, postremus*, den følgende, den sidste.

Sidarla, *sero*, sildigen; *quasi* sídarlega.

Sidaskipti, *n. pl. mutatio morum*, Sæders Forandring, Religionsforandring. 2) *vulgo introductio christianismi v. reformationis evangelicæ*, den kristelige Religions Indførelse, eller Reformatsionen.

Sidavandr, *morosus*, vanskelig, knarvorren. 2) *gravis, severus*, stræng, alvorlig.

Sidavendni, *f. morositas*, Knarvorrenhed, Vanskelighed.

Sidblendinn, *conversationi aptus*, omgjængelig.

Sidborinn, *serotinus*, sildig født. Sidborid lamb, *agnus chordus*, et Lam, som er født sildig, en Sildfødning.

Sidbúinn, *serius ad iter paratus*, som sildigen bliver færdig til en Rejse, som behøver lang Tilberedelse. 2) *serotinus, de pullis avium, et fætura piscium dicitur, qvando solito serius maturescunt*, sildig fødte, som vokse sildigere end sædvanligt (om Fugle- og Fiskeunger).

Sídbærar kýr, *vaccæ serotinæ*, Kjør, som kalve langt ud paa Vinteren.

Sídd, *f. prolixitas vestis*, et Klædebons Længde, (Sidde).

Sídeyrdr, *flaccus*, langøret, slukøret.

Sídfénginn, *serotinus*, sildig anskaffet. Sídféngid hey, *fænum chordum*, sildig indhøstet Hø.

Sidferdi, *n. mores*, Sæder, Sædelighed.

Sidgódr, *bene moratus*, sædelig, som har gode Sæder.

Sídhempa, *f. lacerna, penula*, Regnkappe, Sjenillie.

Sídhempadr, *lacernatus*, som har en Regnkappe paa.

Sídi (at sída), *vid.* seidi. Þad er válítid, þó vér sídim, karla börn og kérlínga, *parum refert, etiamsi incantamentis utamur, patre et matre cicimbrici*, det er ikke saa farlig en Sag, om vi fattige Folkes Børn bruge Sejd.

Sídkápa, *f. toga talaris*, en lang, sid Kappe.

Sídkióll, *m. tunica demissa*, en lang, sid Kjole.

Sídla *pro* sídlega, *sero*, sildigen, silde.

Sidlátr, *modestus*, *bene moratus*, sædelig, som har gode Sæder.

Sidlegr, *idem*.

Sidlega, *modeste*, sædeligen.

Sidlæti, *n.* *modestia*, Sædelighed, gode Sæder, Beskedenhed.

Sidprúdr, *honestis moribus*, af god Levemaade, galant.

Sidprýdi, *f.* *honestas morum*, god, fin Levemaade, Maner.

Sidsamr, *vid.* sidlátr.

Sidsamlegr, *idem*.

Sidsamlega, *modeste*, sædeligen.

Sidsemi, *f.* *vid.* sidlæti.

Sídslægía, *f.* *pratum serotinum*, en Eng, hvorpaa Høet sildig afslaaes.

Sidvani, *m.* *mos inveteratus*, Sædvane (N. O.)

Sidvandr, *gravis*, *honestus*, stræng i Henseende til Sædelighed, sædelig.

Sidvenia, *f.* *vid.* sidvani.

Sidugr, *modestus*, sædelig.

Sídúngr, *m.* *fœtus serotinus*, et Foster, som er født sildig.

Sidr, *m.* *mos*, Skik, Brug, Sædvane. 2) *religio*, Religion. Sá var sidr i gamla daga, *moris antiqvi erat*, den Skik fandt Sted i ældre Tider.

Sídr, *laxus*, *demissus*, lang, sid. Sídt hár, *fusi per colla capilli*, langt flagrende Haar.

Sídr, síst, *minus*, *minimum*, mindre, mindst. Sídr enn ecki, *omnino non*, slet ikke.

Sídustíngr, *m.* *pleuritis*, Sidesting.

Sídu-töskur samfastar, *bisaccium*, *lateralia*, tvende sammenheftede Poser, Lommer ved Siden.

Sídægris, *cottidie*, hver Dag.

Sif, *f.* *Dea qvædam ethnicorum*, en af Asynierne, Tors Dronning. 2) *terra*, Jorden.

Sífella, *f.* *continuatio*, Vedvarenhed. Í sífellu, *continuo*, *absqve vacus*, vedvarende, uafbrudt.

Sífelldr, *continuus*, uafbrudt.

Sífelldlega, *continue*, vedvarende.

Sifi, *m.* *cognatus*, *necessarius*, Slægtning, Paarørende. 2) *amicus*, Ven.

Sifiadr, *affinitate junctus*, besvogret. 2) *cognatus*, beslægtet. 3) *amicus*, som er i Venskabs Forhold med en. So skal dæma sakadann, sem sifiadann, *idem sit jus amico et inimico*, *sc. judicis*, en Dommer skal dømme sin Fiende ligesom sin Ven.

Sifiar, *f.* *pl.* *cognatio*, Slægtskab. 2) *affinitas*, Svogerskab. 3) *commercium*, Omgjængelse.

Sifiaspiöll, *n.* *pl.* *impudica violatio affinitatis*, Blodskam.

Sifiúngr, *m.* *affinis*, en besvogret. 2) *cognatus*, Slægtning.

Sifkona, *f.* *fœmina cognatione v. affinitate juncta*, et beslægtet eller besvogret Kvindfolk.

Sífriór, *vid.* siálffádr. Sífriófar rætur, *radices perennes*, Rødder, som stedse ere friske. 2) *incultæ*, *non sativæ*, Rødder, som ikke plantes, dyrkes.

Sifra (at sifra), *qveri*, klage, klynke.

Sifranarsamr, *qverulus*, klynkende, klagende.

Sifskapr, *m. vid.* sifiar.

Sift, *f. genus*, Kjøn. 2) *linea consangvineitatis*, Slægtskabs Linie; *alias* svift; *hinc* karlsift og qvensift. *genus masculinum et femininum*, Mand= og Kvindekjøn.

Sifr, *n. querela*, Klynken, Klagen.

Sig, *se*, sig. 2) *in se v. re ipsa*, i Grunden, i sig selv. Hann er sig merkr, hann er sig sterkr, *est re ipsa ingenuus et fortis*, i Grunden er han retskaffen og tapper. Þad er so ordid sig, *re vera ita comparatum est*, det er i Sandhed saaledes. Skotta kóngr var sig fridasti madr, *ipse Rex Scotorum formosissimus erat*, Skotternes Konge var den smukkeste Mand.

Síg (seig v. sieg, at síga), *desidere, deorsum ferri*, synke ned, falde ned. At láta síga undan, *retro cedere*, vige tilbage. At síga til horns edr hlunns, *pessum ire*, gaa under, gaa til Grunde. At síga i biarg, *funiculis per prærupta dimitti*, lade sig med et Tov nedhidse af et Bjerg. Byrdin sígr at, *onus gravescit*, Byrden tynger paa. Konunni sígr, *procidentiam uteri laborat mulier*, Konen begynder at faa Fødselsſmerter.

Sig, *n. demissio aucupis in præcipitia*, en Fuglefængers Nedhidsen fra et Bjerg. 2) *ponduſculum v. ponderamentum*, Vægt, Tyngde. At leggia sig á hey, *metas fœni ponduſculis munire*, lægge Vægt paa en Høstak, for at den ej skal kastes om.

Siga (at siga) hundum, *canis incitare*, hidse Hunde.

Sigaképpr, *m. formica*, en Myre; *vid.* fiskikáll. 2) *homo nauci*, et Drog; *alias* silaképpr.

Sigalegr, *tardus, piger*, doven, lad, langsom.

Sígari, *m. auceps demissorius, schœnobates, funambulo prærupterum*, en Fuglefænger, som lader sig ved et Tov hidse ned ad et Bjerg, for at fange Fugle.

Sigarr, *m. victor*, en Sejervinder. 2) *nomen Odini*, Odins Navn.

Sigd, *f. falx, falcula*, en Segl, Le.

Sigda (at sigda), *falcula gramen secare*, skjære Græs med en Le.

Sigg, *n. callus*, tyk og haard Hud.

Siggkýli, *n. hypophora, fistula*, en Byld, som kommer frem i en saadan Hud.

Sigla, *f. malus navis*, Mast i et Skib. Siglutré, *n. idem.* Siglu-rá, *f. antenna*, Raa, Sejlstang; *alias* seglrá.

Sigli (at sigla), *navigare, vela facere*, sejle. Sigla fullum seglum, *expandere vela*, sejle for fulde Sejl. Sigla lægia, *contrahere, demittere vela*, trække Sejlene sammen, rebe Sejlene. Sigla i háifu tré, *idem*, sejle paa halv Stang.

Sigling, *f. navigatio*, Sejlen, Sejlads.

Siglingamadr, *navigator, peregrinator*, en Sejler, en Skipper, som gjør Søreiser.

Signi (at signa), *cruce signare*, korse. 2) *propnotare; item dicare*, egentl. betegne; ogsaa

tilegne, hellige. Ef madr signir fé sitt ödrum enn Gudi og hans helgum mönnum, *si qvis pecora sua dicat alio, qvam Deo et sanctis ejus*, dersom nogen giver sit Gods til andre end Gud og hans Helgene.

Signadr, *benedictus*, *beatus*, velsignet.

Signdr, *cruce signatus*, korset.

Signíng, *f. signatio crucis*, Betegnelse med Korset. 2) *staurolatria*, Korsets Dyrkelse. 3) *benedictio*, *consecratio*, Velsignelse, Indvielse, Helligelse.

Signíngar, *f. pl. incantamenta; item characteres magici*, Signen; ogsaa: magiske Tegn.

Signet, *n. sigillum*, Segl, Signet.

Signeta (at signeta), *obsignare*, *subsignare*, forsegle.

Signets-hríngr, *annulus sigillaris v. signatorius*, Signetring.

Sigra (at sigra), *vincere*, *superare*, sejre, overvinde. Hann sigrar alla steina at fegurd, *omnium gemmarum splendidissima est*, den overgaar alle Ædelstene i Glands.

Sigrari, *m. victor*, Sejervinder, Sejerherre.

Sigraz (at sigraz) á einum, *superare aliqvem*, overvinde en.

Sigta (at sigta), *cernere*, *colare*, sælde, si. 2) *collineare*, mede, sigte paa. 3) *litem alicui intendere*, sigte, beskylde en. (N. O.)

Sigtadr, *cribratus*, sigter, sældet. Sigtad miöl, *pollen*, *simila*, fint Mel, Sigtemel.

Sigti, *n. vannus*, *cribrum pollinarium*, Sigte, Sold.

Sigtýr, *m. nom. Odini*, *pr. Mars victoriosus*, Odins Navn; egentl. Kampens Gud.

Sigr, *m. victoria*, Sejer, Sejervinding. At vinna sigr, *victoria potiri*, vinde Sejer, sejre. At vega sigr, *idem*.

Sigurfat, *n. toga palmata*, en Æreskappe for Sejerherrer. Verdi þér at sigurfati, slít þú út úr hveriu gati, *vestis tibi palmata v. auspicata esto, tuqve post eam detritam superstes*, slid dette Klædningsstykke med Lykke og Sundhed.

Sigur-giöf, *f. victima*, *donum pro victoria votivum*, Sejers Offer.

Sigurgéfinn, *victoriosus*, sejerrig.

Sigurhrós, *n. triumphus*, Triumf.

Sigurkufl (á höfdi sumra barna), *galea pars amnii*, Sejerhue.

Sigurlaun, *n. pl. palmarium*, Sejerløn.

Sigur-merki, *n. trophæum*, Sejerstegn.

Sigur-óp, *n. triumphatio*, Sejersskrig. At æpa sigur-óp, *edere triumphum*, triumfere, raabe Sejersskrig.

Sigurstránglegr, *fortis*, *de qvo bene sperandum ad victoriam*, tapper, om hvis Sejer man har stor Forhaabning.

Sigursæll, *victoriosus*, sejerrig.

Sigurverk, *n. horologium*, et Ur, gl. Sejerverk. 2) *automatum*, en mekanisk Maskine.

Sigurvegari, *m. victor*, Sejervinder, Sejerherre.

Sigurvers, *n. pæan*, Sejersdigt.

Sigurvinnari, *m. victor*, Sejervinder.

Sigurvinning, *f. victoria*, Sejervinding.

Síhlæiandi, *jugiter videns*, som stedse ser.

Sigill, *m. vid.* signi.

Síki, *n. lacuna aqvosa*, Sump, Pøl, Morads.

Sikill, *m. siclus*, etslags Mynt, Sekel.

Siklíngr, *m. poet. Rex*, hos Digterne: en Konge. 2) *ima pars caligæ infra suram*, den nederste Del af en Strømpe, nedenfor Læggen.

Silalegr, *tardus*, *qvasi pendens*, doven, langsom.

Síld, *f. halex*, *harengus*, *clupea*, Sild. Hafsíld, *f. idem.*

Síldfiski, *f. halecum captura*, Sildefiskeri, Sildefangst. Kn.

Síld-reki, *m. mysticetus (veterum)*, etslags Fisk, som driver Silden frem.

Siléttr, *præpes*, *velox*, let, rask.

Silfr, *n. argentum*, Sølv.

Silfrinn, *adj. argenteus*, Sølv-, af Sølv, gl. sølvern. R.

Silfurberg, *n. argenti fodina*, Sølvbjergværk.

Silfur-sori, *m. helcysma*, Affald af Sølv.

Silfur-vigt (smávigt), *lancula*, fin Vægt, Sølvvægt.

Síli (at síla), *sulcare*, *incidere*, skjærer ind i, graver ind i, pløjer. Hvör dropi sílir i skipinu, *quæcunque gutta in navi congelascit*, enhver Draabe i Skibet fryser. Hér sílir, *concrescit gelu*, her fryser det.

Síli, *m. ansa restis*, en Haandbred af et Reb, hvorved det hænges paa Kløftsaddelen.

Síli, *n. clupea longa*, *teres*, *argentea*, en lang og smal Sild.

Síl, *n. idem.*

Síling, *f. incisura*, Indgraven.

Silki, *m. sericum*, Silke. Hrátt silki, *metaxa*, raa Silke.

Silkifat, *n. vestis bombycina*, *serica*, Klædningsstykke af Silke.

Silki-ormr, *m. ser*, *bombyx*, Silkeorm.

Silkivefari, *m. sericarius*, Silkevæver.

Sillur, *f. pl. tigni proceres*, *latus jungentes*, Bjelker i et Hus, som ligge langs ovenpaa Væggene.

Silúngr, *m. trutta*, *fario*, en Forelle.

Silúngakista, *excipula*, *decipula ad truttas capiendas*, etslags smaa Kasser, som sættes i Elvene, for deri at fange Foreller.

Símálugr, *loqvax*, snaksom, sladdervorren.

Síment, *n. gluten*; Lim, Hornlim.

Similia, *f. similago*, *pollen*, fint Mel, Melstøv.

Símiliu-miöl, *idem.*

Símiliu-braud, *panis similagineus*, Sigtebrød.

Símiliu-velling, *f. athara*, Velling af fint, sigtet Mel.

Sin, *f. nervus*, en Sene. 2) *membrum genitale maris cujuscunqve animantis*, ethvert Handyrs Avlelem.

Sina, *f. gramen aridum exsuccum*, tørt, saftløst Græs. Sinubrúskr, *m. gramen contor-*

tum exſuccum, etſlags viſſent ſaftløſt Græs. Hann er eins og elldr í ſinu, *extreme cholericus eſt*, han er yderſt heftig.

Sinadráttr, *m. ſpasmus*, Krampe.

Sinaſeigr, *fortis, nervoſus*, ſom har ſtærke Sener.

Sindra (at ſindra), *ſcintillare, emicare*, kaſte Gniſter fra ſig, gniſtre. Þad ſindrar, *ſcintillat*, det gniſtrer.

Sindri, *m. ſilex*, en Flinteſten.

Sindur, *n. ſcoria ferri*, Sinner ɔ: gloende Skjæl, ſom under Smedningen ſpringe af Jærnet. *Germ.* ſinter.

Sinfiötli, *m. nom. pr. viri, nodoſis nervis robuſtiſſimus*, en Mands Egennavn, ſaakaldet af ſine ſtærke Sener.

Síngla (at ſíngla), *tinnire*, klinger, klingrer, giver Klang. I' einhvöriu ſínglar nú, *aliqvid tinnit*, nu er der noget, ſom klingrer.

Síngra (at ſíngra), *vid.* ſangra.

Síngran, *f. vid.* ſangran.

Síngr, *n. idem.*

Sínkill, *m. ſecuricula*, en Slaa, Jærnkrampe at forbinde to Bredter med.

Sínka, *f. tenacitas*, Paaholdenhed, Karrighed; *alias* ſínk.

Sinkla (at ſinkla), *ſecuriculis compingere*, hefte ſammen med Jærn.

Sínkr, *tenax*, paaholden, ſparſom.

Sinn, ſín, ſitt, *ſuus, ſua, ſuum*, ſin, ſin, ſit.

Sinn-hvör, *ſingularis, qvisqve pro ſe*, enhver for ſig, hver ſin.

Sinn, *n. punctum temporis*, Gang, Øieblik. I' þad ſinn, *eo temporis momento, ea vice*, den Gang. At því ſinni, *idem.* Um ſinn ſakir, *ea vice v. pro tempore*, paa den Tid. Endr og ſinnum, *aliqvoties*, af og til, en og anden Gang. Sínir í hvört ſinn, *ſinguli in horas*, den ene efter den anden, hver ſin Gang. Sínu ſinni hvör, *ſinguli in horas*, det ſamme. Sínu megin hvör, *a ſuo qvisqve latere*, hver paa ſin Side.

Sinna, *f. mens, attentio*, Sind; Agtpaagivenhed. Hann hefr ecki ſinnu á því, *animum ad id non poteſt applicare*, har har ingen Lyſt dertil, han lægger ikke Mærke dertil.

Sinnadr (vel edr illa, *bene v. male*) *affectus*, ſindet (vel eller ilde).

Sinna-ſkifti, *n. pl. mutatio mentis*, Sinds Forandring. At taka ſinnaſkifti, *mutare mentem*, forandre ſit Sind.

Sinnaz (at ſinnaz), *iraſci*, vredes, blive vred. Hönum tók at ſinnaz, *iras concepit*, han begyndte at blive vred.

Sinni, *n. animus, affectus*, Sind, Gemyt. Sinnis ſíns radandi, *compos mentis*, ſom har ſin fulde Samling, Forſtand. 2) *favor*, Yndeſt. Þú villt allir menn hinir hæverſkuſtu, ſé þér í ſinni, nema hinn dýraſti Guds vinr, *optimatum omnium favorem expetis, præter unum et illum qvidem pretioſiſſimum amicum Dei*, du ønſker at alle de fortrinligſte Folk ſkal ynde dig, uden blot den vigtigſte Guds Ven.

Sinni, *m. fautor*, Velynder. Hödr heliar sinni, *Hödus fautor Helæ*, Hødur, Helś Velynder.

Sinni (at sinna), *benigne observare*, opvarte en venligen, gaa en godmodigen til Haande. At sinna einum, *curare, non negligere*, sørge for en. Eg gét ei sint því, *in me recipere non possum*, jeg kan ikke tage mig af det.

Sinníngar, *f. pl. vid.* ordasinníngar.

Sinnisbrestr, *m. vitium animi, vecordia*, Galenskab, Affindighed.

Sinnislegr, *vultu minax*, vredladen.

Sinnislag, *n. indoles*, Sindelag.

Sinnisvargr, *m. furia*, en ond Kvinde, Furie.

Sinnisveikr, *æger animo*, sindesyg.

Sinnisveiki, *f. dysthymia*, Sindesvaghed, Melankoli.

Sinnismikill, *affectuosus*, heftig.

Sinnugr, *cordatus*, modig, behjertet.

Sinnulaus, *mentis inops*, uden Sands og Samling, sandsesløs.

Sinnuleysi, *n. stupor*, Sandsesløshed.

Sinober, *cinnabaris*, Sinnober.

Sióar-áll, *m. conger, congrus*, Havaal.

Sióar-botn, *m. fundus maris*, Havbund.

Sióar-fall, *n. accursus v. secursus maris*, Frem- eller Tilbagestrøm i Havet; Ebbe og Flod.

Sióar-gángr, *m. æstus maris*, Søens Brusen, Søgang.

Sióar-gud, *n. Neptunus*, Havgud.

Sióar-ígull, *vid.* ígúlkér.

Sióarbrim, *n. æstus maris*, Søens Brusen.

Sióar-bylgja, *f. idem.*

Sióar-rót, *n. idem.*

Sióarhaf, *n. oceanus*, Verdenshavet, Oseanet.

Sióarhlióđ, *n. murmur v. fremor maris*, den Lyd, som Havets Brusen frembringer.

Sióar-hæd, *f. superficies v. libella maris*, Vandets Overflade.

Sióar-mál, *n. maris ora, terminus*, Flodemaal, den Grændse, hvortil Søen kommer ved højest Vand.

Sióar-síđa, *f. ora, locus maritimus*, Søkyst.

Sióarströnd, *f. littus, ora*, Søkyst, Strand.

Sióar-sund, *m. fretum maris*, et Sund, Stræde.

Sióar-sýn, *f. prospectus maritimus*, Udsigt over Søen.

Sióđr, *m. vid.* pýngia.

Sióđraugr, *m. manes suffocati in mari*, Søgjenganger.

Siófaung, *n. pl. pisculenta*, alt det man faar af Søen.

Sióferd, *f. iter maritimum*, Søreise.

Siófiskr, *m. piscis maritimus*, Saltvandsfisk.

Siófrost, *n. gelu maritimum*, Frost paa Søen. Nú er siófrost, *mare hyemat*, Havet fryser.

Sióġæftir, *f. pl. tranquillitas maris*, et saadant Vejr, hvori man kan søge Søen, og fiske.

Sióhattr, *m. cuculus nauticus*, Søhætte.

Sióhræddr, *maris timidus*, frygtsom paa Søen.

Sióklædi, *n. pl. vid.* skinnklædi.

Siókort, *n. mappa hydrographica*, Søkort.

Sióleidis, *per mare*, søværts.

Sióli, *m. poet. Rex, pr. præpotens*, hos Digterne: en Konge; egentlig stormægtig. 2)

homo immanis et facinorosus, en plump og grov Karl.

Siólægia, *f. nebula pelagica*, Taage, som hviler over Havet.

Siómadr, *m. nauta, epibates*, en Sømand, Matros.

Siómannabúdir, *f. pl. tuguria piscatoria*, Fiskerhytter.

Sión, *f. visus*, Syn, Øjesyn. 2) *visio*, Syn, Aabenbaring. At leida fyrir siónir, *proponere ante oculos*, fremsætte for en, sætte til Skue for en, foreholde.

Siónagler, *n. speculum, perspicillum*, en Kikkert, Øjeglas.

Siónarhóll, *m. specula*, et højt Sted, hvor man kan staa paa Udkik, en Vare.

Siónar-pláts, *n. idem.*

Siónarvitni, *n. autoptes*, Øjenvidne.

Sióndapr, *oculis caligantibus*, som har et svagt Syn.

Sióndaufr, *idem.*

Sióndeildarhríngr, *Horizon*, Horisonten.

Sióndepra, *f. caligo, amblyopia*, Øjensvaghed.

Siónfridr, *vid.* fridr sýnum.

Siónhagr, *qvi modum fabricæ videre tantum et docere potest*, som blot af Øjesynet kan dømme om en Ting er vel eller ilde forfærdiget, samt rette Manglerne.

Siónhending, *f. conceptus oculi*, saa stort Rum, som man kan se, Synsvidde. 2) *adverbialiter, directe*, ligefrem, ligeud; *alias* siónending.

Siónhverfíngar, *f. pl. præstigiæ*, Taskenspillerkunster, Gøglerier.

Siónlaus, *cæcus*, blind.

Siónógr, *abundans, maris instar*, meget overflødig.

Siónqvikindi, *animal aqvaticum*, Sødyr.

Siór, *m. mare, pelagus*, Søen, Havet. 2) *aqva marina v. salsa*, Søvand, Saltvand; *alias* siár, sær.

Sióreyfari, *m. pirata, prædo maritimus*, en Sørøver. (N. O.)

Sióreyfara-skip, *navis piratica*, et Sørøverskib.

Sióreyfaraskapr, *m. piratica*, Sørøveri.

Sió sax, *n. culter exenteratorius*, en stor Kniv, hvormed Indvoldene tages ud af Fisken.

Sióskrimsl, *n. monstrum marinum*, Søuhyre.

Sióſótt, *f. nausea*, Søsyge, Vammelhed.

Sióstríd, *n. bellum navale*, Søslag, Søkrig.

Sióslag, *n. prælium navale, naumachia*, Søslag, Søtræfning. (N. O.)

Siót, *f. multitudo*, en Mængde.

Sióvatn, *n. aqva marina*, Søvand.

Sióvedr, *n. vid.* siógæftir.

Sióvetlíngar, *m. pl chirothecæ nauticæ*, Vanter, som Søfolk bruge.

Sióvíti, *n. inter piscatores vocatur culpa illa, cum qvis bestias marinas, qvæ nocivæ putantur, nominat, nam audire et agnoscere nomen atqve advolare putant*, saaledes kaldes iblandt Fiskerne den Forseelse at nævne de Søuhyrer, som ansees for skadelige, da de

tro, at disse høre og kjende sit Navn, og indfinde sig naar det nævnes.

Siö, *septem*, syv.

Siödaga-tími, *septiduum*, en Tid af syv Dage.

Siödala-þúngi, *septunx*, en Vægt af syv Unser, Rigsdaler; *vid.* dalsþúngi.

Siöfalldr, *septuplex*, syvfold.

Siöfn, *f. sponsa*, Fæstemø; *vid.* siafni.

Siöhyrndr, *septangulus*, syvkantet.

Siömánada burdr, *fœtus septimestris*, et Foster, som har ligget syv Maaneder i Moders Liv.

Siöstörnur, *f. pl. Plejades, Vergiliæ*, Syvstjernen.

Siösinnum, *septies*, syvgange.

Siötígi, *septuaginta*, Halvfjersindstyve.

Siötti *v.* sietti, *sextus*, sjette; *olim* sexti.

Siöttúngr, *m. sextans*, en Sjettedel.

Siötugr, *septuagenarius*, halvfjersindstyveaarig.

Siövetra, *septennis*, syv Aar gammel.

Siöviknafasta, *f. tempus v. jejunium quadragesimale*, Fasten (om Vinteren).

Siöund, *f. numerus septenarius*, Syvtal. 2) *hebdomas*, en Uge. 3) *septunx*, en Syvendedel.

Siöundi, *septimus*, syvende.

Sírennandi vatn, *flumen perenne*, fersk, rindende Vand.

Sirkill, *m. circinus*, en Sirkel, Passer.

Sirkla (at sirkla), *circinare*, *orbem circino ducere*, sirkle, indsirkle.

Sisa (at sisa) vid, *difficilia lente moliri*, løseligen at tage fat paa vanskelige Ting.

Sirna, *f. veternus*, Sovesyge, umaadelig Søvn. 2) *homo tardus et piger*, et dovent Menneske.

Sirnulegr, *piger*, lad, doven. 2) *fecibus insidens*, fuld af Bærme; *vid.* seira *v.* seyra *et* seinn.

Sísofandi, *semper dormitans*, stedse sovende.

Sísoltinn, *bulimans*, stedse sulten.

Sit (sat, at sitia), *sedere*, *insidere*, sidde. At sitia fyri lucku eins, *obesse alicui*, være en i Vejen, hindre ens Lykke. Sitia einum fyri liósi, *idem.* Sitia í skadanum, *damnum resarcire non posse*, ikke kunne erstatte Skaden. Sitia yfir sæmdum manna, *obesse alicujus honoribus et fortunis*, hindre ens Hæder og Ære. Sitia fyrir ádryckiu, reidi, ójafnadi annars, *objectum esse propinationi, iræ, injuriæ alicujus*, være den, som skal drikkes til, udsat for Vrede, Fornærmelser. Sitia einum eitthvad, *quietus ferre*, taale noget af en. Sitia vel jörd, *prædium bene colere*, dyrke sin Gaard vel. Sitia einum mat, *a cibo prohibere*, hindre en fra at spise. Helgi hinn magri sat Þorkötlu mat, og dó hún af húngri, *Helgius macer a cibo prohibuit Thorkatlam, quæ ideoqve fame interiit*, Helge den magre nægtede Thorkatle at spise, og derfor døde hun af Sult. Sitia fyri mat, *idem.* Sitia á sér *v.* sitia á strák sínum, *continere se*, *affectus reprimere*, holde sig i Skindet, undertrykke sine Tilbøjeligheder. Pad litr þér ecki, *non te decet*, det søm-

mer dig ikke. Þad sitr illa á Þér, *idem.* Sitia á svikrádum, *insidiari*, lure paa, søge at forraske. Sitia at bordi *v.* til bords, *accumbere*, sidde til Bords. Sitia á einum, *imperare alicui*, *possidere aliqvem (in malam partem sumitur)*, undertrykke en ganske. Sitia yfir konu, *obstetricare*, forrette en Jordemoders Forretning. Sitia úti, *sub dio nocturnis incantationibus operam dare*, foretage natlige Besværgelser under aaben Himmel. 2) *moras trahere piscaturæ gratia in alto*, blive længe ude paa Havet, for at fiske.

Sitra, *f. parva scaturigo aqvæ*, en liden Kilde.

Sitra (at sitra), *minutim fluere*, flyde smaaligen.

Sívalr, *undiqve rotundus*, *teres*, aflang rund; à völr.

Siúkdómr, *m. morbus*, en Sygdom.

Siúkleiki, *m. idem; alias* siúkleikr.

Siúknadr, *m. idem.*

Siúkr, *æger*, syg.

Ská, *f. optima pars rei*, den bedste Del af noget. Þetta er skáin úr klædunum, *hæc optima pars est vestium*, dette er den bedste Del af Klæderne.

Ská, *f. obliqvitas*, Skjævhed, Krumhed. Á ská, *obliqve*, skjævt, tvært. *Angl.* ascaunce, *ex obliqvo*, paa skraa.

Skada (at skada), *nocere*, skade, gjøre Skade.

Skadamadr, *m. vid.* banamadr.

Skada-vedr, *calamitas*, et Vejr, som fembringer Skade.

Skada-skurdr, *m. vulnus lethale*, *pr. vulnus damnosum*, et dødeligt; egentlig: et skadeligt Saar.

Skadda (at skadda), *partem aliqvem auferre; item lædere*, skade, gjøre Skade, borttage en Del af noget.

Skaddan, *f. læsio*, Skade, Fornærmelse, en Dels Borttagelse fra et Helt.

Skaddr, *mutilus*, *non integer*, beskadiget, hvoraf en Del er borttaget.

Skadi, *m. damnum*, Skade, Fornærmelse. 2) *pica (avis)*, en Skade.

Skadlaus, *indemnis*, skadesløs.

Skadlegr, *noxius*, skadelig, som foraarsager Skade.

Skadrædi, *n. malum consilium*, skadeligt Raad.

Skadsamr, *damnosus*, skadelig.

Skadsamlegr, *idem.*

Skadlega, skadsamlega, *damnose*, skadeligen.

Skadsemi, *f. noxa*, Skade.

Skadvænn, *damnosus; item ominosus*, hvoraf man kan vente Skade; ogsaa: skadelig.

Skadvænlegr, *idem.*

Skadvænlega, *damnose*, *ominose*, skadeligen.

Skafa, *f. scalprum*, *radula*, Skrabejern, Raderkniv. 2) *qvantum una vice ex aliqvo scalpitur*, saameget, som paa engang kradses af noget.

Skafheidbirta, *f. sudum serenum*, en ganske skyfri Luft.

Skafi, *m. scobis*, Savspaan, Filspaan.

Skafinn, *rasus*, skrabt. 2) *argutus et strenuus*, driftig, virksom.

Skafkafalld, *n. ningor volitans terrestris*, Snefog, som blot fyger langs ad Jorden.

Skafl, *m. unda decumana maris*, en Bølge, saa stor, som et Bjerg. 2) *dentium serratorum series, in raja et cane carcarie*, en Rad Skjæretænder i Rokker og andre Fiske. 3) *syrtes nivales*, en sammenblæst Snedynge. 4) *dens soleæ eqvorum*, Endedupperne, Hagerne paa Hesteskoen.

Skafla-skeifa, *f. solea dentata*, en Hestesko med skarpe Hager paa Enderne.

Skafrenníngr, *m. vid.* skafkafalld.

Skaga (at skaga), *prominere*, rage ud over, rage frem over. Höfudin skögudu út af sledanum, *capita prominebant ex traba*, Hovederne ragede ud af Slæden eller Vognen. At skaga frammyfir, *superimminere*, rage ud over.

Skagagardr, *m. alveolus dentium carcariæ*, den Rende, hvori Skjæretænderne ligge i Rokker og flere Fiske.

Skagi, *m. promontorium*, Odde, Forbjerg.

Skák, *f. ludus latrunculorum*, Skakspil. 2) *compostile*, et lavt Loft i Huse.

Skak, *n. qvassatio, agitatio*, Støden, Rysten, Skumpen.

Skaka (at skaka), *qvatere, agitare*, skumpe, støde, ryste.

Skaka, *f. massa butyri recentis ex agitabulo*, saa meget Smør, som man kjærner paa engang, en Kjærning.

Skáka (at skáka), *in angustias redigere*, bringe i Knibe. Skák þér, *tua res agitur*, et Overmods Udtryk; skal betyde: nu er du i Knibe, eller og: nu er min Tilstand bedre end din. Skáka í hróksvalldi, *superbire patrocinio potentioris*, vise sig overmodig under en Mægtigeres Beskyttelse. At riúfa skák, *frangere mandram*, befri Kongen for Skak i Skakspil. At missa alla menn í skák, *excalculari*, tabe alle Brikker i Skak. At eiga einn mann eftir, *monochorus esse*, have en Brikke tilbage.

Skákbord, *n. alveolus lusorius, tabula lusoria, talaris, alvearis, zatrium*, Skakbrædt.

Skacka (at skacka), *iniqvare*, gjør skraa, ulige. At skacka í milli manna, *iniqvitatem conciliare, sententiam ferre de mutuis injuriis*, fælde Dom over indbyrdes Fornærmelser, forlige Folk. Hér skackar miklu, *multum disconvenit*, her skjelner meget.

Skackborinn, *in adulterio v. incestu procreatus*, født i Hor eller Blodskam. 2) *ex altero parentum servili*, født af ulige Forældre ɔ: hvoraf den ene var fri, den anden Træl.

Skackeygdr, *strabo, limus*, skjeløjet.

Skackhorn, *n. obliqvitas*, Krumhed, Skjævhed. Hann setti þá i skackhorn, *obversos illi angulos tribuit*, han uddelte dem hver for sig modsatte Hjørner.

Skacki, *m. obliqvitas*, Skjævhed, Krumhed. 2) *differentia*, Forskjel.

Skackreitis, *obliqve*, krumt, skjævt.

Skackr, *obliqvus, pravus, impar*, skjæv, ulige. At líta skackt til, *obliqve intueri*, se skjævt

til. Skackir bókstafir, *litteræ vacillantes*, skjæve Bogstaver. Skackir þrímenníngar, *in secundo et qvarto gradu lineæ lateralis conjuncti*, Paarørende i anden og fjerde Slægtskabs Grad.

Skackſýni (rángeygdra manna), *strabilismus, strabismus*, den Tilstand at være skjeløjet.

Skackyrdiz (at skackyrdaz), *obliqvis verbis uti*, betjene sig af tvivlsomme, ubestemte Ord. 2) *convitiari*, skjændes, klamres.

Skákmenn, *m. pl. latrunculi, calculi*, Brikker i Skakspil.

Skakra (at skrakra), *tremere*, bæve, rave, slingre. Atla skakradi undir byrdinni, *Atlius sub onere vacillavit*, Atli ravede under Byrden.

Skál, *f. patera, phiala*, en Skaal, et Drikkekar, Pokal. 2) *bilanx*, en Vægtskaal. 3) *convallicula*, Fordybning i et Fjæld, en Dal. 4) *pelvis, concavitas ossis innominati simul et ossis sacri*, hos Mennesket: Bækkenet, Hulheden af Hoftebenene. Eingi þordi þar at leggia ord i adra skál enn konúngr villdi, *nemo Regi contradicere ausus est*, ingen vovede at modsige Kongen.

Skálapund, *n. libra zygostatica*, Skaalpund.

Skála-vigt, *f. bilanx*, Vægtskaal.

Skal, *verbum auxiliare futurum, debeo, mihi propono*, et Hjelpeord for den tilkommende Tid: jeg bør, skal. E'g skal lesa, *legam*, jeg skal læse. Þú skyldir hafa verid trúr, *fidem debuisti*, du burde have været tro. Menn ségia þú skulir fé bæta, *mulctæ te, ut perhibent, pecuniaria manet*, man fortæller, at du skal udrede en Pengemulkt.

Skáli, *m. cubile, dormitorium*, Sengekammer. 2) *tectum, domus, insula*, et Hus.

Skálabúi, *m. inhabitator domus*, Beboer af et Hus.

Skálkapör, *n. pl. neqvitia*, Skjælmeri, Skarnsstykker.

Skálköttr, *neqvam, malignus*, skjælmsk, ondskabsfuld.

Skálkr, *m. galea*, en Hjelm. 2) *gladius*, et Sværd. 3) *neqvam, irrisor*, en Skjælm, et Skarn; *vid.* skulka.

Skálld, *n. poeta*, Digter, Poet.

Skállda (at skállda), *glabrare*, skalde, gjøre skaldet, skolde.

Skálldadr, *glaber, glabratus*, skaldet, som Haarene ere aftagne.

Skállda-spillir, *m. poetarum alpha, cui omnes invident poetæ*, den ypperste Digter, som de andre misunde.

Skálldfífl, *n. delyrus poeta*, en afsindig, fjantet Digter.

Skálldkona, *f. poetris, poetria*, en Digterinde.

Skálldmæli, *n. pl. poesis*, Poesi, Digt.

Skálldskapr, *m. poësis*, Digtekunst, Poesi. R.

Skálldvíngl, *n. delyria poetica*, Digters Henrykkelse.

Skálldun, *f. glabritas*, den Handling, at tage Haarene af noget.

Skalli, *m. glabretum*, bar Plads paa Ageren,

hvor Intet groer. 2) *calvitium*, Skaldethed, Barhed for Haar. 3) *calvus*, en skaldet Mand.

Skálm, *f. framea*, et Spyd, Stage. 2) *bidens siccatoria piscatorum*, en tvekløftet Stang, som Fiskere bruge. 3) *pars corporis humani omnis infra ingvina*, den nederste Del af et Menneskes Legeme ɔ: Laarene og Benene. 4) *vagina gladii*, en Sværdskjede.

Skálma, *f. idem.*

Skálma (at skálma), *varicare*, *gressum grallatorium exercere*, tage store Skridt.

Skálpaz (at skálpaz uppá), *forte evenire*, *superimponi*, skje tilfældigviis, af en Hændelse; *vid.* skolp.

Skálpleitr, *vid.* drúlldinn; *alias* skúlpleitr.

Skálpr, *m. vagina gladii*, en Sværdskjede.

Skamma (at skamma), *ignominia afficere*, vanære, beskjæmme.

Skammaz (at skammaz sín), *pudefieri*, *erubescere*, skamme sig, beskjæmmes.

Skammarlegr, *ignominiosus*, skammelig, skjændig.

Skammbeinn, skammbeinnóttr, *brevis crura*, kortbenet.

Skammbiti, *m. trabs brevior*, en kort Bjælke imellem Sparrerne i en Bygning, Hanebjælke, Hanebaand.

Skammbita-lopt, *n. hyperoum*, det Loft, der ligger ovenpaa saadanne Bjælker.

Skammbragd, *n. res v. actio cito transiens*, en hastig forbigaaende Ting eller Handling.

Skammbragdslegr, *fugitivus*, *fugax*, flygtig, kort, som er snart forbi.

Skamindegi, *n. bruma*, Vintersolhverv. Dymmasta skammdegi, *decembrales brumæ*, Vintersolhvervsdage.

Skammdegislegr, *decembralis*, vinterlig.

Skammdægr, *idem.* Skammdægurt er enn, *adhuc dies brevis est*, endnu er Dagen kort.

Skammdægur, *n. pl. vid.* skammdegi.

Skammfeilinn, *pudibundus*, undseelig, skamfuld.

Skammfullr, *idem.*

Skammfyllilegr, *idem.*

Skammfyllilega, *pudibunde*, undseeligen.

Skammfylli, *f. pudor*, Undseelse, Skamfuldhed.

Skammgódr, *fugax*, *instabilis*, *caducus*, flygtig, forgjængelig.

Skammhöggvinn, *ad deformitatem vulneratus*, saaret, hugget fordærvet, skamskjændt.

Skammlaus, *honestus*, skikkelig, uden Skam, uden Vanære.

Skammlegr, *dedecorus*, uanstændig, usømmelig, skammelig (*rectius*: skammarligr, *adj.* skammarlega *adv.*)

Skammlífi, *n. vitæ brevitas*, kort Levetid, kort Liv.

Skammlífr, *brevi moriturus*, som har en kort Levetid tilbage.

Skamminnugr, *obliviosus*, glemsom.

Skammorf, *n. falastri v. falcatæ falcis manubrium*, et kort Skaft til en Le.

Skammraudr, *pudore rubescens*, rød af Undseelse.

Skammrif, *n. pl. costæ spuriæ*, de uægte Ribben; *vulgo: sternum cum radiis*, Brystet af et Kreatur, tilligemed Bovene.

Skammsamlegr, *ignominiosus*, haanlig, skammelig.

Skammstafadr, *per puncta scriptus*, forkortet, skrevet med Tegn, abbrevieret.

Skammsýni, *f. præcipitantia*, Uklogskab, Kortsynethed.

Skammsýnn, *imprudens*, uklog, uforstandig, kortsynet.

Skammsætr (stadr), *ubi diu manere periculosum est*, et Sted, hvor langt Ophold er farligt.

Skammtaladr, *pauciloqvus*, som taler lidet.

Skamta (at skamta), *dividere, dimetiri*, dele, uddele.

Skamtlega, *apte, modice*, passeligen.

Skamtlegr, *modicus*, passelig, passende.

Skamtr, *m. modus*, Maade, Maadehold. 2) *dimensio; item portio*, en afmaalt Ting.

Skammvinnr, *inconstans, caducus, fluxus*, flygtig, forgjængelig, kortvarig. 2) *non sufficiens*, utilstrækkelig.

Skammr, *brevis, accisus*, kort; skémri, skémstr. Skamma stund verdr hönd höggi fegin, *vindictæ (potius: occisionis) brevis lætitia*, Glæden over et Drab er kort.

Skammyrdi (at skammyrda), *conviciari, bovinari*, udskjælde, forhaane med Ord.

Skammædi, *n. mentis defectus moribundorum*, Mangel af Fornuftens Brug hos en døende.

Skammædilegr, *moribundo similis*, lig en døende.

Skammælegr, *fugax*, flygtig. Skammæleg sæla, *fugax voluptas*, flygtig Lyksalighed.

Skammærr, *brevi moriturus*, som om kort Tid skal dø.

Skán, *f. crusta, cortex*, Bark, den yderste Hinde.

Skána (at skána), *emendari, meliorari*, være i Bedring (om Syge).

Skans, *m. munimentum*, en Skandse.

Skap, *n. mens, animus*, Sind, Sindelag. 2) *affectus animi*, Sindsbeskaffenhed. Mér er at skapi, *volo, acceptum mihi est*, det er efter mit Sind. At vera so skapi farinn, *ita affectum esse*, være saaledes sindet.

Skapa (at skapa), *creare, formare*, skabe, danne.

Skapadr, *creatus*, skabt. 2) *ordinatus*, dannet. Þad fer ecki at sköpudu, *extra ordinem procedit*, det gaar ikke som det plejer.

Skapadægr, *n. terminus vitæ naturalis*, den bestemte Dødsdag.

Skapan, *f. vid.* sköpun.

Skapari, *m. creator*, Skaber. R.

Skapbót, *f. levamen mæroris*, Husvalelse, Lindring i Sorg.

Skapbrádr, *iracundus*, ilsindet, hæftig.

Skapdeildar-madr, *vir prudens, affectum suum temperans*, en klog Mand, som holder sine Lidenskaber i Tømme. Litill skapdeildar madr, *vir imprudens, præceps animo*, en uklog, lidenskabelig Mand.

Skapfelldlegr, *gratus*, kjær, behagelig. 2) *æqvus, decens*, billig, sømmelig.

Skapfelldr, *idem.*

Skapferli, *f. ingenium, indoles animi,* Tænkemaade, Sindsbeskaffenhed. R.

Skapgódr, *bonæ indolis,* af et godt Naturel, sagtmodig.

Skapgædi, *n. probitas, benignitas,* Godhjertighed. R.

Skapillr, *pravæ indolis,* hæftig; ildesindet.

Skaplegr, *conveniens,* passende.

Skaplega, *convenienter,* passeligen.

Skaplöstr, *m. vitium animi,* Fejl i Sindsbeskaffenheden, Karakterfejl.

Skaplyndi, *n. animus, ingenium,* Sind, Sindelag.

Skapmikill, *affectuosus,* lidenskabelig, hæftig.

Skapnadr, *m. forma,* Dannelse. 2) *fatum,* Skjæbne.

Skapnadar eyrindi, *fatalis eventus negotii,* en Sags ved Skjæbnen bestemte Udfald. 2) *dignum premium, merita sors,* forskyldt Løn.

Skapraun, *f. tentatio continentiæ v. qvicqvid animum tentat ad impotentiam,* Standhaftighedsprøve. 2) *molestia,* Besværlighed, Fare.

Skaprauna (at skaprauna), *irritare, alicujus animum, vexare,* opirre en, bringe en i Harnisk.

Skapshöfn, *f. vid.* skapsmunir.

Skapskifti, *n. pl. vid* sinnaskipti.

Skaps-munir, *m. pl. indoles,* Sindelag, Gemyt.

Skapstór, *iracundus, vehemens,* hæftig, hidsig. 2) *ambitiosus,* ærgjerrig.

Skapstyggr, *trux,* knarvorren, barsk.

Skapt, *n. manubrium,* Skaft, Haandgreb. 2) *hastile,* en Spydstage, Spyd.

Skapthá sól, *sol, hastæ ad capulum usqve longitudine ab horizonte prospectu distans,* Solen, naar den er saa højt over Horisonten, som et Spyd er langt.

Skaptkér, *n. crater manubriatus,* et Kar, forsynet med Haandgreb.

Skapvar, *cautus, animo modestus,* beskjeden, sagtmodig.

Skapvargr, *furibundus,* rasende, af et særdeles hidsigt Sindelag.

Skápr, *m. capsa,* et Skab.

Skápa-smidr, *capsarius,* en, som forfærdiger Skabe.

Skapþing, *n. jus v. forum anniversarium,* Ret, som holdes engang om Aaret.

Skapþúngr, *graviter mærens,* sorgfuld.

Skar, *n. fungus,* Lysetaande. 2) *insolentia,* Hovmod. Hann fór med skari nockru, *insolenter egit,* han opførte sig hovmodigen. At taka skarid, a) *emungere lumen,* tage Taanden af et Lys, pudse Lyset; b) *impedimenta amoliri, item auctoritatem adhibere, reprimere insolentiam aliorum,* tage Magten, bruge sin Myndighed. Enn er eftir af hönum skarid, *vigor animi adhuc illi remanet,* endnu har han noget tilbage af sin fordums Fyrighed.

Skár, *m. circulus, qvi uno ictu falcis metitur,* den Halvsirkel, som Leen i det man slaar Hø, gjør paa engang, en Skaar; á skér.

Skara (at skara), *asseres reciproce coaptare, item imbricatim cæspites etc.*, sammenføie Brædder i et Skib eller Hustag, og Grønsvær paa et Tag, ved at lægge den enes Rand oven paa den anden; *à skör.*

Skara (at skara), *focum administrare, spiraculum igni facere, ruscari*, vedligeholde, puste til Ilden. At skara liós, *emungere lumen*, pudse Lyset. Hvör skarar elld at sinni köku, *proximus qvisqve sibi*, enhver er sig selv nærmest. Skara framm úr, *præcellere*, udmærke sig fremfor andre. Skara fram hiá, *alios post se relinqvere*, lade andre efter sig, komme foran andre. Skara saman, *corradere*, skrabe sammen.

Skarbítr, *m. emunctorium*, Lysesaks.

Skard, *n. ruptura, hiatus, incisura*, et Skaar, Indsnit. Frændskard, ættskard, *jactura propinqvorum*, Tab af Slægtninge. Skard í skylldi, *amicorum v. propugnatorum jactura*, Tab af Venner eller Forsvarere. Haralldz hefic skard í skylldi, skal ei ugga þad höggvit, *sine dubio minui ferro numerum amicorum Haralldi (dixit Enar de cæspite, Orcadum comes, interfecto filio Regis)*, jeg har uden Tvivl med mit Sværd formindsket Haralds Venners Antal (sagde den Orkenøiske Jarl Ejnar, da han havde dræbt Kongens Søn). Drepr í skördin fyrir hönum, *verbis labatur (dicitur de senibus edentulis)*, tale utydeligt (siges egentlig om Folk, som have mistet Tænderne). Skard í vör, *labia leporina*, Skaar i Læben, Hareskaar. Skard í spord á fiskum vel á fuglum, *incisura caudæ v. uropygii*, Skaar, Indsnit i Halen paa Fugle eller Fiske.

Skardagull, *n aurum cælatum v. ornatus aureus*, udgraveret Guld, Guldprydelser. Nú er skift um skardagull, *deteriora seqvuntur, magnificentia cessit egestati*, nu er Sagen forandret til det slettere.

Skarda (at skarda), *minuere*, formindske. 2) *incisuram facere, hiatum formare*, gjøre Skaar i noget; *vid.* skérda. Ána skardar, *ovis sterni omnia ossa et nodi sentiuntur attactu, ob maciem*, Faaret er saa magert, at man kan føle alle dets Brystben.

Skarfa-gras *v.* kál, *cochlearia*, Kokleare.

Skarfr, *m. corvus marinus, graculus, carbo aqvaticus*, en Allike, Ellekrage. 2) *diobolus*, 4 Skilling.

Skari, *m. agmen, caterva, scara*, en Skare, Flok, Hær. 2) *crusta glacialis*, Jisskorpe.

Skári, *m. vid.* skár.

Skarifífill, *m. senecio*, Brandbæger, Korsurt.

Skark, *n. vid.* skarkali.

Skarkali, *m vid.* skark.

Skarlats-klædi, *n. vestis coccinea*, Skarlagen.

Skarlats-litr, *m. color coccineus*, Skarlagensfarve.

Skarn, *n stercus, sordes*, Skarn, Urenlighed. 2) *res nihili, scoria*, en unyttig Ting.

Skarnbý, *n. vid.* mykiufluga.

Skarnakari, *m. fordalus, cloacarius*, Skarnager, Natmand, Gadekjører.

Skarnlega, *turpiter*, skarnagtigen.

Skárna (at skárna), *vid.* skána.

Skar-nagli, *m. clavis tabulati naviculæ*, et Søm, hvormed Skibsplankerne fæstes sammen paa Randen.

Skarnyrdi, *n. pl. verba fordida, obscœna*, utersige Ord.

Skarpleiki, *m. acumen ingenii*, Skarpsindighed.

Skarpleitr, *vid* grannleitr.

Skarpskygn, *visu acer*, skarpseende, skarpsynet.

Skarpvitr, *solers, sapiens*, vis, klog.

Skarpr, *acer ingenio*, skarpsindig. 2) *alacer*, fyrig. 3) *durus, siccus*, haard, tør. 4) *angustus*, snæver, trang. Hann gat etid skarpa skreid daginn eftir, *statim proximo die pisces induratos edere potuit*, han kunde strax Dagen efter spise haard Fisk; Þorl. biskups Saga. Hér er skarpt um mannelldi, *angustias cibariorum sentimus*, her er Smalhans Kjøkkenmester.

Skarr, *m gladius*, et Sværd.

Skárr, skást, *melius, optime*, bedre, bedst.

Skárri, skárst, *adj. melior, optimus*, det samme.

Skarta (at skarta), *decenter et magnifice vestiri*, klæde sig prægtigen og med Smag, stadse, gaa brilliant (klædt). Þad skartar ecki á hönum, *indecorum illi est*, det klæder ham ikke.

Skart, *n. splendor vestium*, prægtige Klæder.

Skartsamlegr, *ornatus, splendidus*, sirlig, pyntelig.

Skartsamr, *decorus, splendidus*, stadselig, pyntet.

Skartsemlega, *splendide, ornate*, pynteligen, stadseligen.

Skass, *n. fœmina gigas, insolens*, en Jettekvinde, ogsaa: et overgivent Fruentimmer.

Skata, *f. raja*, en Rokke (Fisk). Þad fer allt í skötu líki, *prostratum jacet*, det gaar alt bagvendt.

Skati, *m.* (*poëtice*) *Rex*, (hos Digterne) en Konge. 2) *vir munificus*, en gavmild Mand.

Skatnar, *m. pl. viri*, Mænd, Folk. 2) *milites Regii*, Kongens Drabantere.

Skatta (at skatta), *tributum imponere*, paalægge Skat, beskatte.

Skattaþing, *n. exactionum conventus*, Skatteting.

Skattbóndi, *m. colonus censs v. tributarius*, en Skattebonde.

Skattaz (at skattaz), *jentare*, spise Frokost.

Skattstofa, *f. gustatorium*, en Spisestue.

Skattfrí, *immunis, incensus*, skattefri.

Skattgilldi (at skattgillda), *tributarium reddere*, gjøre skatskyldig.

Skattgilldr, *tributarius*, skatskyldig.

Skatt-kammers, *n. ærarium publicum*, Skatkammer.

Skatt-kóngr, *m. Rex tributarius*, en Skattekonge.

Skattland, *n. Provincia*, en Provinds, hvoraf der gives Skatte, Skatland.

Skattmeistari, *m. quæstor, censor*, en Skatmester, Rentemester; *vid.* gialldkéri.

Skattskrifa (at skattskrifa), *censere*, ansætte til Skat.

Skattskrift, *f. censura*, Ansættelse til Skat.

Skattr, *m. tributum, vectigal*, Skat, Told. 2) *jentaculum, acratisma*, Frokost.

Skattyrdiz (at skattyrdaz), *vid.* skackyrdaz.

Skaud, *n. retrimentum*, Afgang, Affald. 2) *homo nauci*, et Drog, Døgenigt.

Skauf, *f. membrum genitale*, Avlelem.

Skaufhali, *m. vulpes*, en Ræv.

Skauf-uggar, *m. pl. pinnæ posteriores canis carcariæ*, de bagerste Finner paa en Fisk af Stenbiderslægten, Halefinne.

Skaun, *f. locus paludosus*, sumpig, sidliggende Egn.

Skaut, *n. sinus, gremium*, Skjød. 2) *pes veli posterior, puppim versus*, Skjød paa Brigsejlet af et Skib. 3) *lacinia*, Flig paa Klæde. 4) *calantica*, Fruentimmer Hovedtøj. Leggia á eins skaut, *fidei alicujus committere*, anbefale til ens Troskab. So sem vindr ber í skaut, *ut fortuna favet*, som Lykken beskjærer. Þeir höggudu alldrei skauti, inn til hafna, *constanti eodem vento in portum usqve usi sunt*, de rørte ikke det mindste ved Skjødet paa Sejlet førend i Havnen. At aka skauti, *pedem proferre*, føre Skjødet frem og tilbage.

Skauta (at skauta), *caput redimire linteis*, at omvikle Hovedet med Linnet. 2) *pandere vela*, sætte Sejl til.

Skautafalldr, *m calyptra, rica, calantica*, Fruentimmer Hovedtøj.

Skaut-togadr, *raptatus, agitatus*, drevet frem og tilbage.

Ské, *n. damnum*, Skade; *vid.* skæ.

Skéd (skaddi, hefi skadt, at skédia), *violare v. vulnerare*, skade, saare.

Skédr *v.* skér (skédi, at ské), *fit, fiebat, fieri*, skje.

Skédr, *factus*, skjet.

Skéf (skóf, at skafa), *radere, scalpere*, skrabe. At skafa innan eyrun á manni, *deferre illi alios*, bagtale andre for en. 2) *clamore aliqvem gravare*, overdøve, besvære en ved Skrig.

Skéfia (at skéfia sér), *velitari*, trættes, kives.

Skéfill, *m. scalprum, radula*, et Skrabejern, en Kradsepind, Kradser.

Skéfiur, *f. pl. velitationes*, Kiv, Trætte. At hafa sig í skéfium, *velitari*, trættes, kives.

Skéfli, *n. trunculus ligni arefacti*, en tør Træbul.

Skéfli (skéfldi, at skéfla), *coacervare, de nive dicitur*, dynge sammen, opdynge (om Sneen), *à* skafl. Þar skéfldi yfir hvörn húsmænir, *culmina omnium domuum nives devorarunt*, Sneen gik over Toppen paa ethvert Hus.

Skéfti (hefi skéft, at skéfta), *capulum addere*, sætte Skaft, Haandgreb paa, skjæfte.

Skéfti, *n. capulus brevior*, kort Skaft, Skjæfte.

Skégg, *n. barba*, Skjæg. Skégg á lykli, *projectum clavis*, Noglekam.

Skéggiadr, *barbatus*, som har Skjæg, skjægget.

Skéggbrúsi, *m. idem.* 2) *urceolus*, en lille Krukke.

Skéggkall, *m. idem.*

Skéggi, *m. nom. pr. viri*, en Mands Egennavn. 2) *barbatus*, skjægget.

Skégglaus, *imberbis*, uden Skjæg, skjæggeløs.

Skéggla, *f. vid.* rytsa.

Skéggþrimill, *m. ficus*, *sycosis*, en Kjertel i Skjægget.

Skéid, *f. cochleare*, en Spiseskje. 2) *pecten telæ*, Væverskje. Hann á at eins til hnífs og skéida, *satis tantum habet cibi torridi et fluidi* ɔ: *non esurit*, han ejer blot saameget, som han kan nære sig af.

Skéid, *f. navigii longioris qvoddam genus velocis, veterum*, et Slags langt Skib hos de Gamle.

Skéid, *n. curriculum temporis et loci*, Bane, Løb. Hann tók á harda hlaupi, *curriculo celeri se dedit*, han gav sig til at løbe saa stærkt han kunde. Um þad skéid, *circa id tempus*, ved den Tid. Lífskéid, *curriculum vitæ*, Livets Løb.

Skéida (at skéida), *currere*, *glomerare gressus*, løbe stærkt, trave.

Skéidhestr, *m. eqvus gradarius*, *asturco*, en Traver, god Ridehest.

Skéidir, *f. pl. vagina*, Skede; *vid.* slídrir.

Skéidflötr, *m. hippodromus*, *scamma*, en slet Mark, til at trave paa.

Skéifa, *f. solea eqvi ferrea*, en Hestesko.

Skéifr, *obliqvus*, *curvus*, skjæv, krum.

Skéik, *n. motus*, Bevægelse, Vaklen.

Skéikan, *f. idem.*

Skéika (at skéika), *vacillare*, *nutare*, vakle. Látum skéika at sköpudu, *fatis accedamus*, lad det gaa, som Skjæbnen har bestemt, som det kan.

Skéikull, *mobilis*, bevægelig, ustadig.

Skéina, *f. plaga*, *vulnusculum*, et let Saar, Skramme.

Skéini (at skéina), *leviter vulnerare*, saare lidet. 2) *purgare*, rense.

Skéini, *n. homo nauci*, et Drog.

Skéinuhættr, *periculum creans vulnerum*, som kan bibringe Saar, som man let kan faa en Skramme af.

Skéinglaz (at skéinglaz), *divaricare*, udspærre, udspile; *alias* skenklaz.

Skéipla (at skéipla), *in lubrico lapsare*, vakle paa et glat Sted. Nú skéiplaz hönum, *jam hallucinatur*, nu vakler han; ogsaa: taler over sig.

Skék (skók, at skékia), *qvatere*, ryste, bevæge.

Skékinn, *qvassatus*, rystet, bevæget.

Skécki (at skéckia), *distorqvere*, *obliqvare*, gjøre skjæv, forvrie.

Skéckia, *f. obliqvitas*, Skjævhed.

Skécking, *f. obliqvatio*, Krumning, Bøjning.

Skél, *f. concha*, Muskelskal, Sneglehus. 2) *crusta*, Skal, Skjæl.

Skélegr, *vid.* skiallegr.

Skélf (at skiálfa), *tremere*, skjælve, bæve.

Skélfing, *f. trepidatio*, Bæven, Sitren.

Skélfi (at skélfa), *terrere*, *consternere*, forskrække, indjage Frygt.

Skélfilegr, *horrendus*, *tremendus*, gyselig, forskrækkelig.

Skélfilega, *horrendum in modum*, gyseligen, forskrækkeligen.

Skélfir, *m. terriculamentum*, Skrækkebillede. 2) *vir, qvi aliis est terrori*, en Mand, som alle frygte; *vid* skélmir.

Skélfiskr, *m. animal testaceum*, *conchylis*, Musling, Skjælfisk.

Skélfiska-fiara, *f. litus conchyliferum*, en Strand, hvor man kan tage, fiske Muslinger.

Skélfiz (at skélfaz), *tremere*, *tremiscere*, bæve, skjælve.

Skéljúngr, *m. nomen balænæ*, *conchis obsitæ*, Navn paa en Hval, besat med Skjæl.

Skéliadr, *crustatus*, skjællet.

Skélka (at skélka), *terrere*, skrække.

Skélkadr, *pavore percitus*, forskrækket, forfærdet.

Skélkinn, *idem*.

Skélkr, *m tremor*, *timor*, Skræk, Rædsel. Hönum skaut skélk í bríngu, *terrore percussus est*, han blev forskrækket.

Skélkuſſi *m. vid.* kúskél.

Skéll (skall, at skélla), *quati*, rystes, bevæges voldsomt. 2) *impingi*, stöde, slaa, smælde imod. Þeim skall er skylldi, *merenti accidit*, det rainte den rette.

Skélla, *f tintinnabulum*, en liden Klokke, Bjelde.

Skélli (skélldi, at skélla), *tinnire*, klinge, klinge. 2) *verberando sonum edere*, frembringe Lyd ved et Slag, smække. 3) *amputare*, skjære, hugge bort. Hann skélldi upp og hló, *cachinnatus est*, han slog en Skoggerlatter op. Hann skéllir vid skolla eyrum, *ludibrio habet*, han lader det gaa ind af det ene Øre, og ud af det andet. Hákallinn skélldi færid hans hiá vadsteinium, *canis carcarias funem ejus piscatorium, ad bolidem amputavit*, Havkallen (etslags stor Fisk) bed hans Fiskeline i Stykker tæt ved Dybslodbet.

Skéllihlátr, *m. cachinnus*, Skoggerlatter.

Skéllr, *m. sonitus*, *tinnitus*, Lyd, Klang. 2) *verber*, *ictus cum sonitu*, et Hug, Slag, med den deraf følgende Lyd, et Smæk. Hún skéll um hlaut fyri skilíinga, *illa pro ære resonante verbera reportavit*, hun fik Smæk for Skillinger.

Skélmir, *m. idem qvod* skélfir; *vulgo neqvam*, et Skarn, en Skjælm, Skurk.

Skélmis-bragd, *n. neqvitia*, Skjælmsstykke.

Skélmis-drep, *n. morbus formidabilis*, *pestis deploranda*, en græsselig Pest, Epidemi.

Skémadr, *m. homo nocivus*, et skadeligt Menneske.

Skémma, *f. insula*, *pr. domus qvadrata brevis*, et særskildt firkantet Hus; et Proviantkam-

mer. 2) *gynæceum*, et adskilt Værelse hos de Gamle, hvori blot Fruentimmerne opholdt sig, Fruerstue.

Skémd, *f. dedecus*, *item noxa*, *damnum*, Skade, Beskadigelse, Vanære.

Skémdar-ædi, *n. gestus inhonesti*, grov og uartig Fremgangsmaade.

Skémmi (at skémma), *curtare*, *corripere*, forkorte, gjøre kortere; *à* skammr. 2) *vulgo corrumpere*, fordærve; *à* skömm. Þá tók at skémmaz nótt, *noctes breviores esse cæperunt*, da begyndte Natten at blive kortere. Þá er skémduz dagar, *qvando dies brumales esse cæperunt*, da Dagene begyndte at blive kortere.

Skémmdr, *decurtatus*, forkortet. 2) *corruptus*, fordærvet.

Skémmilegr, *inhonestus*, grov, uartig.

Skémmill, *m. scabellum*, en liden Bænk, en Skammel.

Skémmumey, *f. præministra virginis principis*, en Hoffrøken.

Skémtan, *f. oblectamentum*, Fornøjelse, Tidsfordriv, Tidkort.

Skémti (at skémta), *oblectare*, *jocari*, fornøje, more. 2) *pr. tempus fallere*, egentl. forkorte, fordrive Tiden.

Skémtilegr, *delectabilis*, fornøjelig, behagelig, underholdende, morsom.

Skémtinn, *facetus*, vittig, behagelig i Omgang.

Skémtunar-gánga, *f. deambulatio*, Spadseregang.

Skémr, *brevius tempus*, kortere (Tid).

Skén, *vid.* skédr.

Skénglaz, *vid* skéinglaz.

Skénkr, *m. munus*, *donum*, Foræring, Gave, Skjænk. 2) *vinum*, *potus*, Drik. Þá kóm inn skénkr, og báru 8 menn hornin, *tum allatus est potus*, *erantqve octo homines qvi cornua portabant*, da kom Drikkevarerne ind, og 8 Mennesker bare Drikkehornene.

Skénkiari, *m. pincerna*, *pocillator*, en Skjænker, Mundskjænk.

Skénki (at skénkia), *infundere vinum poculo*, skjænke Vin i Bægere. 2) *hodie largiri*, *donare*, skjænke, forære.

Skép (sképiadi, at sképia), *ordinare v. partiri*, ordne, dele, skifte. Þeir géngu í búr, at sképia sér mat, *penuarium ingressi*, *sibi ordinarunt cibum*, de gik i Spisekammeret for selv at skaffe sig Mad.

Sképna, *f. creatura*, et Kreatur. 2) *forma*, *item indoles*, Dannelse, Natur; ogsaa: Forstand. Hann er ecki med allri sképnu, *extra se est*, han er fjantet.

Sképpa, *f. modius*, en Skjeppe. (N. O.)

Skér (skar, at skéra), *scindere*, *laniare*, skjære. 2) *mactare*, slagte. At skéra úr þrætum, *lites dirimere*, afgjøre Trætter. Skéraz í hiarta, *compungi corde*, smerte, gjøre ondt i Hjertet. Hvad sem í skérst, *in omnem eventum*, i alle Tilfælde. Þú skallt einn skéra ockar á milli, *in suum proprium arbitrium controversias nostras committo*, du alene

skal dømme imellem os. Skéra á háls, *jugulare*, skjære Halsen over paa en.

Skér, *n. scopulus maris, syrtes.* Skjær. Á milli skérs og báru, *in præsentissimo periculo*, imellem Skjæret og Bølgen ɔ: i yderste Nød.

Skérbord, *n. quadra, orbis cibariorum*, en Tallerken.

Skérdi (at skérda), *minuere*, formindske, gjøre Skaar i.

Skérding, *f. diminutio*, Formindskelse. 2) *clavium incisura*, Indsnit i Nøglekammen.

Skérdiskr, *m. orbiculus, discus*, en Tallerken; *vid.* skerbord.

Skérdr, *diminutus*, formindsket; *alias* skértr. Þú munt hafa skérdann hlut, *sors iniqua te manebit, supprimeris*, du vil blive undertrykt.

Skérfr, *m. portio*, en bestemt Del.

Skéri, *m. falx*, en Segel; egentl. en Tørvespade. 2) *insectum litorale ovibus lethiferum, qvod deglutitum intestina secet, scolopendra*, etslags Sværm, som Faarene svælge ned med Søgræsset, og hvoraf de dø, da Ormen skjærer deres Indvolde.

Skéria, *f. vacca*, en Ko; *alias* skyria.

Skéria-gardr, *m. jugum syrtium*, en Rad af Skjær, Skjærgaard.

Skéria-klasi, *m. idem.*

Skéria-kolla, *f. phoca fæmina*, en Sælhund, dog blot Hunnen.

Skérianaggr, *m. murex*, Spidsen af et Skjær.

Skéria-steinbítr, *m. blennius*, Søulv, Stenbider.

Skérialegr, *immodestus*, uafholden, umaadelig.

Skérpi (at skérpa), *acuminare*, skjærpe. 2) *torrefacere*, hærde, gjøre haard, tørre. At skérpa sig, *resumere animum*, tage Mod til sig. Rá-skérptr fiskr, *in longuriis torrefactus piscis*, Fisk, som er tørret paa Stænger.

Skérpa, *f. acumen*, Skarphed. 2) *vis æstus*, Varmens Virkning. 3) *sapor fortior*, stærk Smag.

Skérping, *f. acuatio*, Skjærpelse.

Skérpla, *f. mensis, qvo sol est in signum geminorum*, den Maaned, da Solen er i Tvillingens Tegn ɔ: Marts.

Skérsiz (at skérsaz), *inquietari*, foruroliges. Þá tók at skérsaz vinátta þeirra, *tum eorum amicitia in tuto esse desiit*, da begyndte deres Venskab at formindskes, forstyrres.

Skértr, *diminutus, non integer*, formindsket, ikke hel og holden; *vid.* skérdr.

Skéssa, *f. fæmina procax, vulgo gigas fæmina*, et kaad, uforskammet Fruentimmer; ogsaa: en Jettinde.

Skéssilega *v.* skéssulega, *procaciter*, med Kaadhed, Frækhed.

Skéyti, *n. nodatio*, Knude, Sammenføjelse, Forbindelse; *alias* samskéyti. 2) *additamentum ligni v. panni*, Træ eller Klædestykke, som tilføjes et andet. 3) *sagitta, spiculum*, en Pil, et Spyd.

Skeyti (at skeyta), *coassare, coaptare ambas par-*

tes, føje, passe tvende Stykker sammen. 2) *obedire*, *indulgere*, adlyde, skiøtte, føje. At skéyta skapi sínu, *iræ indulgere*, tilfredsstille sin Vrede, slukke sin Harme. Ecki skéyti ég um þad, *nolo*, *non curo*, jeg bryder mig ikke derom.

Skéyting, *f. coaſſatio*, Sammenføjelse.

Skiáflydra, *f. transenna v. fenestra*, Vinduesrammer; egentl. de Træstykker, der bruges til at udspile den Blære paa Vinduerne, som bruges istedet for Ruder i Island.

Skiágrind, *f. circulus v. clathri fenestrales*, den runde Vinduesramme, hvorpaa Blæren udspændes.

Skial, *n. candor imprudens*, *mens in lingva*, uforsigtig Aabenmundethed. 2) *instrumentum*, *libellus*, et Dokument.

Skiala (at skiala), *mentis arcana prodere*, være aabenmundet, sige alt hvad man tænker.

Skialari, *m. nugator*, en, som er aabenmundet.

Skiálegr, *qui mentem suam audacter exponit et exseqvitur proposita*, som dristig siger og udfører alt hvad der falder ham ind, fripostig, dristig; *vid.* skiár.

Skiálega, *candide*, *audacter*, aabenhjertigen, dristigen.

Skiálf, *n. tremor*, Bæven, Sitren, Skjælven. Húsid var allt á skiálfi, *tota domus tremuit*, hele Huset rystede.

Skiálfandi, *tremebundus*, *trepidus*, skjælvende, bævende.

Skiálfhendtr, *manu vacillans*, som ryster paa Hænderne.

Skiálfraddadr; *voce qvaſſa*. *tremula*, som har en skjælvende, vaklende Stemme.

Skiálgr, *obliqvus*, *pætus*, *qui limis est oculis*, skjeløjet. At skióta skiálgt augum, *limis oculis intueri*, se skjævt til. At skióta skiálgt, *non collimare*, skyde skjævt, ikke sigte rigtigt.

Skialldarmerki, *n. pl. insignia*, Skjoldmærke, Vaaben.

Skiálldborg, *f. scutorum testudo*, et Stormtag, et Skjoldtag, en Skjoldborg; *à* skiölldr. At skióta á skialldborg, *testudinem facere*, opføre, danne et Stormtag.

Skialldfetill, *m. catenula*, *qva pendet clypeus*, den Rem, hvori Skjoldet hænger.

Skialldhvalr, *m vid.* skéliúngr.

Skialldmey, *f. virgo clypeata*, *præliatrix*, en Skjoldmø.

Skialld-padda, *vulgo* skélpadda, *f. testudo*, en Skildpadde.

Skialldsveinn, *m. armiger*, Vaabendrager, Skjolddrager. R.

Skialldþak, *n. testudo*, Stormtag af Skjolde.

Skiallhvítr, *candidiſſimus*, overmaade hvid, snehvid; *vid.* skiöll.

Skiallraddadr, *sonorus*, som har en klar gjennemtrængende Stemme, klingrøstet; *vid.* skéll.

Skialsamr, *loqvax*, *nugax*, som taler hvad der falder en ind, aabenmundet.

Skianni, *m. frons relcina*, som har en stor hvid Pande.

Skianni, *m. gena*, Kind.

Skiambi, *m. genas albicans*, som har store hvide Kinder.

Skiar, *m.* (*nostratibus nonnullis, ut Norvegis, Sunnmæriæ*) *pergula siccatoria*), en Udbygning til at tørre noget paa (paa nogle Steder i Norge, f. Eks. paa Søndmør).

Skiár, *m. fenestra, foramen lucidum*, den Blære, Hinde, som bruges for Glas til Vinduesruder. 2) *macula alba*, en hvid Plet.

Skiágluggi, *m. fenestra aperta*, et aabent Vindue, hvori en Blære bruges for Ruder.

Skiáóttr, *vid.* skióttr.

Skiarr, *fugax*; sky; som kan løbe hastig. Ólafr lét reka afframm saudfé þad er skiarrast var, þá fór búsmali þar nærst, sídan vóru rekin gélldneyti, klifia-hross í sídasta lagi, *Olavus primo abigi fecit pecudes oviles, ut fugacissimas, tum armenta lactaria, dein boves castratos tandem equos clitellarios*, Olaf lod først drive bort Faarene, som kunde løbe hurtigst, derefter kom Hornkvæg og Malkefaar, siden Studene, og tilsidst Heste med Kløfsadler.

Skiátla (at skiátla), *vacillare*, vakle; ogsaa: tage Fejl.

Skíd, *n. pertica cursoria, xylosolea*, Skier. 2) *lamina lignea*, en tynd Træsplint. 3) *cremia, schidiæ*, Pindebrænde, Smaabrænde til at gjøre Ild med. Þar brann elldr á skídum, *ignis arsit ibi in lignis*, der brændte Ild af Træsplinter.

Skídgardr, *m. clathrum, sepes ex ramentis arborum*, et Gjærde af Træsplinter (i Norge: Skigaard).

Skídi, *n. branchæ balænarum*, Fiskeben. 2) *costa sartoria*, Fiskeben i Klæder, Stiver.

Skídi, *m. nom. pr. viri, idem ac* skídtær, en Mands Egennavn.

Skídisfiskr, *m. balæna, dentium vice laminis corneis, balæna vulgaris*, en Hval, hvoraf man kan faa Fiskeben.

Skífa, *f. asserculus*, et lidet Bræt, en Skive. 2) *lamina tenuis*, en tynd Plade.

Skífi (at skífa), *discindere, dissecare*, kløve, skjære i Skiver. 2) *deturbare*, forstyrre, bringe i Uorden.

Skifti, *vid. infra* skipti.

Skiki, *m. pars sequior laceræ vestis, velleris agri etc.*, et lidet Stykke af noget, f. Eks. et Klædebon, et Skind, en Eng o. s. v.

Skick, *n. mos, consvetudo*, Skik, Sædvane.

Skicka (at skicka), *ordinare*, sætte i Orden, bringe i Lave. At skicka sér vel, *ordinate se gerere*, opføre, skikke sig vel. Ur. bad hann einn skicka og skipa þeirra í millum, *Ur. illi facultatem dedit, omnia inter eos ordinandi et constituendi*, Ur. gav ham alene Magt til at ordne og bestemme alt imellem dem.

Skickanlegr, *modestus*, som skikker sig vel, skikkelig.

Skickan, *f. ordinatio*, ordentlig Beskikkelse, Indretning.

Skickia, *f. pallium*, en Kappe; *vid.* möttull. Kóngr var í raudum kyrtli, sem kalladiz möttull, var sú skickia med tíglum samandregin, ɔ: *Rex erit indutus togam rubram quæ kyrtill, et alias möttull vocabatur, bæc toga ligulis erat constricta*, Kongen var klædt i en rød Kappe, som kaldtes Møttull, og blev denne trukken sammen med Baand.

Skickiz (at skickiaz), *togam indui*, iføre sig en Kappe.

Skil (skildi, at skilia), *discriminare, discernere*, adskille, skjelne. 2) *intelligere, distincte scire*, forstaa. At skilia á *v.* til, *reqvirere, conditionem addere*, tilføje Vilkaar. Skiliaz vid, *relinqvere* forlade. Ockr skilr á í því, *in eo dissentimus*, deri have vi forskjellige Meninger. Skiliaz at, *in diversum arbire*, adskilles. Hann lét sér þad ei skiliaz, *fidem illis verbis non babuit, non persvadi fecit*, han kunde ej overtales til at fæste Tro dertil. Mér skilst so, *ita mente concipio*, saaledes forstaaer jeg det. Þad skilst *v.* skilr sig, a) *præcipitatur*, det skiller sig ad; b) *separatur*, det adskilles.

Skil, *n.* (í vef), *biatus, apertura telæ*, Aabningen i en Væv, Skjellet.

Skil, *n. pl. discrimen*, Forskjel. 2) *jus, æqvitas*, Ret og Skjel. Hann vissi eingin skil á því, *nibil distincte de illa re novit*, han vidste ingen Rede derpaa Þad kom til skila, *juste divisum v. partitum est, inter consortes*, det kom til Skifte og Deling.

Skila (at skila aftr), *reddere*, tilbagelevere. Hann á at skila aftr, *repetundarum tenetur*, han skal tilbagelevere (især hvad han har opebaaret for meget). At skila eyrindum eins til annars, *exponere alteri alterius mandata*, udrette ens Kommission til en anden.

Skilabod, *n. pl. nuncius transmissus*, Sendebud.

Skilagrein, *f. discrimen (per pleonasmum)*, Forskjel.

Skilamadr, *m. vir probus, integer*, en redelig, retskaffen Mand.

Skildagi, *m. conditio v. forma contractus*, en Kontrakt, Akkord.

Skildr, *separatus*, adskilt, skilt. Vid erum skildir at skiptum, *commercium nostrum desinit esse*, vort Samkvem er ophævet.

Skilfenginn, *legetimus*, lovlig, ægtefødt; (*dicitur de puero, concepto ante, nato post matrimonium consummatum*, siges om et Barn, som er avlet før, men født efter Bryllupet).

Skilfiöl, *f. intergerium telæ*, Skjælbrædt i en islandsk Væv.

Skilgétinn sonr, *filius legitimus*, ægte Søn.

Skilgódr, *probatus fidei*, redelig.

Skilianlegr, *discernibilis, intelligibilis*, adskillelig; forstaaelig.

Skilianleg rödd, *vox articulata*, artikuleret Stemme.

Skilianlega, *distincte*, adskilleligen; forstaaeligen.

Skilinn, *perceptu facilis*, som let forstaaes, forstaaet; *vid.* audskilinn *et* vandskilinn. Oft

koma ſkilin ord úr ſkorpnum belg, *ſub ruga ſenili ſapientiam quærito*, ofte findes Visdom under en rynket Pande. Skilin miólk, *lac ſciſſcile*, Melk, ſom i Kjærnen ſkilles fra Smørret.

Skillíngr, *m. ſolidus; item ſemiobolus*, en Skilling; *propr. æs ſonans*, klingende Metal, Mynt, *à* ſkéll; *hodie perperam* ſkilldíngr, nu omſtunder fordrejet til ſkilldíngr. 2 ſkillíngar, *obolus*, to Skilling. 4 ſkillíngar, *diobolus*, fire Skilling.

Skilkitill, *minoris notæ et famæ*, af en lav, ringe Stand, lidet bekjendt.

Skilmáli, *m. conditio, exceptio*, Vilkaar, Betingelſe.

Skilmari, *m. gladiator*, en Fægter, Kjæmper.

Skilmara-ſlagr, *m. ludicrum, ictus ludicrus, ſtragema*, Puds, Kneb, ſom bruges i Lege eller Fægteøvelſer.

Skilmerkilgr, *diſertus; item bonæ fidei*, forſtaaelig, tydelig; ogſaa redelig.

Skilmíng, *f. luſus gladiatorius*, Fægten (med Floretter).

Skilmiz (at ſkilmaz), *exercitii cauſa digladiari*, fægte for Øvelſe. 2) *agitari*, omtumles; *à* ſkálm.

Skilmr, *quaſſatus; item tritus*, ryſtet, bevæget; ogſaa: traadt, ſlidt. Hér er ſkóſkilmt, *calcei hic cito teruntur*, her ſlides Skoene haſtig. Hönum verdr fèſkilmt, *opes ejus dilabuntur*, hans Formue bliver ſnart forødt.

Skilnadr, *m. divortium, ſeceſſus*, Adſkillelſe, Fraſkillelſe, Skilsmiſſe.

Skilnadar-ſkrá, *f. libellus repudii*, Skilsmiſſebrev.

Skilnadar-veggr, *m. paries intergerinus*, Mellemvæg, Skillerum.

Skilníngsdaufr, *hebes ingenio*, ſom har en ſløv Forſtand, tykhovedet.

Skilníng, *f. intelligentia, diſcrimen*, Forſtand, Forſkjel. 2) *ſenſus*, en Sands.

Skilníngsgódr, *diſcretus*, forſtandig, kløgtig.

Skilníngarvit, *n. pl. organa ſenſuum*, Sandſeredſkaber.

Skilníngr, *m. intellectus, diſcretio*, Forſtand, (Adſkillelſesgave).

Skilríki, *n. inſtrumentum, plena probatio*, fuldkomment Bevis; ogſaa: Retſkaffenhed.

Skilríkr, *probus, juſtus*, retſkaffen, redelig.

Skilſamr, *idem*.

Skilſamlega, *probe*, redeligen.

Skilſemi, *f. probitas, æquitas*, Redelighed.

Skilſkapt, *n. diſcerniculum*, et Redſkab, hvormed noget adſkilles.

Skilvatn, *vulgo* ſkéidvatn, *aqua fortis*, Skedevand.

Skilun, *f. redditio, reſtitutio*, Tilbagegivelſe, Tilbageleverelſe.

Skilyrdi, *n. pl. conditio v. exceptio*, Vilkaar, Undtagelſe.

Skíma, *f. lux parva, crepera*, et ſvagt, dunkelt Skin. 2) *rima lucifera*, en lille Sprække, hvorigjennem Lyſet ſkimtes.

Skima (at skima), *oculos circumferre*, *oculis emissitiis uti*, se sig omkring, kaste Øjnene hid og did.

Skimp, *n. cavillatio*, *irrisio*, Haan, Spot; *alias* skymp.

Skimpa (at skimpa), *cavillari*, *irridere*, spotte, haane.

Skimudr, *m. hircus*, en Gjedebuk.

Skin, *n. splendor*, *jubar*, *lux*, Glands, Skin, Lys.

Skín (skéin, hefi skinid, at skína), *splendere*, skinne, glindse. At skína á, *illucere*, *affulgere*, skinne paa, kaste Lys, Glands paa.

Skinna, *f. foramen lucem transmittens*, et Hul, som Lyset skinner igjennem. 2) *lamina januæ pro clave perforata*, en Jærnplade for Nøglehullet paa en Dør, Beslag.

Skínandi, *corruscans*, skinnende, lysende, glimrende.

Skinhelgr, *hypocrita*, *simulator pietatis*, skinhellig.

Skinhelgi, *f. simulatio sanctimoniæ*, Skinhellighed.

Skininn, *sole exsuccus*, gjennemtørret af Solen.

Skinn, *n. pellis*, *corium*, Skind. 2) *epidermis*, Hud, Yderhud. Hönum er trodid í skinnid, *præpinguis est*, han er meget fed.

Skinnaköst (á sió), *n. pl flabra*, *flabella malaciæ*, et lidet Vindpust paa Søen.

Skinnamakari, *m. pellio*, *coriarius*, en Garver, Feldbereder.

Skinnari, *m. idem.*

Skinnbiálfi, *m. colobium scorteum*, *mastruca*, en Underkjole af Skind, Skindtrøje.

Skinnbolr, *m.*, skinnpeisa, *f. idem.*

Skinnfatnadr, *m.*, skinnföt, *n. pl. pellicea*, Skindklæder.

Skinnfatadr, *mastrucatus*, *pellitus*, *pelleatus*, klædt i Skind.

Skinnfódr, *n. furrata*, Underfoder af Skind. Skinnfódrad fat, *vestis furrata*, skindforede Klæder.

Skinnhrufla, *f. parva læsio cutis*, en liden Skramme paa Huden.

Skinnhúfa, *f. ludo*, *pescium*, en Skindhue.

Skinnkast, *n. crusta cutis*, *in infantibus et adultis*, *ex morbis revalescentibus*, Hudens Afskallen (f. Eks. efter en Sygdom).

Skinnklædi, *n. pl. vestes pellitæ piscatorum*, Skindklæder (for Fiskere).

Skinnklæddr, *pellitus*, skindklædt.

Skinnkyrtill, *m. rheno*, en Skindkjole.

Skinnpeisa, *f. idem.*

Skinn-poki, *m.*, skinn-sál, *f. melina*, en Skindpose, Skindvadsæk.

Skinnræstinn, *cute nitida*, af glindsende Hud, glindsende.

Skinnsockr, *m. caliga*, en Strømpe af Skind.

Skinnspretta, *f. vid.* skinnhrufla.

Skinnstakkr, *m. penula pellita*, en Overkjole af Skind.

Skióda, *f. sacculus pelliceus*, *melina*, en Skindpose.

Skiól, *n. refugium*, *tutela*, *item latebra*, Til-

flugtested, Forsvar, Skjul. 2) *id. ac* hlie. I' hans skióli, *sub ejus tutela*, i hans Forsvar, Beskyttelse. At skióta skióli yfir einhvörn, *aliqvem protegere*, beskytte, forsvare en.

Skióla, *f. mulctra, haustorium*, en Bøtte.

Skiólfat, *n. vestis pingvis, calefactoria*, et varmt, bedækkende Klædebon.

Skiólgardr, *m. sepimentum tutelare*, et Gjærde, som er opført til Ly og Beskyttelse.

Skiómi, *m. gladius fulgens*, et skinnende Sværd. 2) *splendor, nitor*, Glands, Skin.

Skiómalegr, *nitidus, splendidus*, glindsende, skinnende.

Skióni, *m. eqvus maculis albis*, en hvidbroget Hest, en Skimmel.

Skióplaz (at skióplaz), *debilitari v. terreri*, svækkes, skrækkes. Hönum skiópladiz einördin, *audacia illi deficit*, han tabte Dristigheden.

Skióti, *m. eqvus*, en Hest. Reidskióti, fararskióti, *idem.*

Skiótlegr, *alacer*, rask, hurtig.

Skiótleikinn, *in expediendis negotiis celer*, hurtig i sine Sagers Udførelse.

Skiótrádr, *promtus consilio*, som hastig kan give eller finde Raad, resolvert.

Skiótrædi, *n. præceps consilium*, hastig fattet Raad, Anslag.

Skióttr, *qvasi* skiáóttr, *albis maculis distinctus*, hvidbroget.

Skiótt, *cito*, hastigen.

Skiótr, *celer, citus*, hurtig, hastig.

Skiögr, *n. vacillatio, vertigo (morbus)*, Svimmel, Svindel (en Sygdom).

Skiögra (at skiögra), *vacillare*, svimle, vakle.

Skiögt, *n. crebra vagatio*, idelig Omstrejfen.

Skiögta (at skiögta), *circumcursare*, løbe, strejfe omkring.

Skiöll, *f. membrana involvens ovum sub crusta*, Hinden i et Æg. *Inde:* skiallhvítr, *candidissimus*, meget hvid, snehvid.

Skiölldóttr, *scutulatus*, tærnet, broget.

Skiölldr, *m. clypeus*, et Skjold. At koma í opna skiölldu, *a tergo aggredi, ubi cavitas clypei obversa est*, falde i Ryggen.

Skiömbóttr, *genas variegatus*, som har spraglede Kinder.

Skiör *v.* skær, *m. pica (avis)*, en Skade (Fuglen).

Skip, *n. navis*, et Skib, Fartøj. Skip med þilfari eda þilium, *navis strata*, et Dæksfartøj. At ausa skip, *sentinare*, pompe. At setia skip, *subducere*, trække et Skib op fra Søen.

Skipa, *f. constitutio, ordo*, Beskikkelse, Indretning.

Skipa (at skipa), *ordinare, constituere*, ordne bringe i Lave. Skipa mönnum í sæti, *ordinare loca*, ordne Folk til Sæde. Skipa vandrædum, *pericula avertere*, raade Bod paa Vanskeligheder. Skipaz vid, *in ordinem redigi, ad meliorem frugem redire*, bringes i Orden, forbedres. At skipaz, *discum-*

bere, sætte sig til Bords. At skipa, (*hodie vulgo*) *jubere*, befale, byde.

Skipabúnadr, *m. apparatus navalis*, Skibssager; ogsaa: Skibes Udrustning.

Skipaferd, *iter maritimum*, Søreise.

Skipafloti, *m. classis*, en Flaade.

Skipalega, *f. navale*, *portus*, *statio*, en Rede, Ankerplads.

Skipan, *f. vid.* skipa. 2) *societas inter nautas*, Kammeratskab, Selskab imellem Skibsfolk.

Skipa-naust, *n. domus navalis; item segestre*, en Bygning, hvori Skibe sættes ind.

Skipari, *m. nauta*, en Skipper. 2) *ordinator rei navalis*, en Reder.

Skipa-smidr, *m. naupegus*, en Skibsbygger.

Skipa-stada, *f. statio navalis; item portus*, en Havn, Ankerplads.

Skipa-stöd, *f. idem.*

Skipa-stóll, *m. classis*, Flaade, Sømagt.

Skipbraud, *n. panis nauticus biscoctus*, Skibsbrød, Skibstvebakker.

Skipbrot, *n. naufragium*, Skibbrud. At lída skipbrot, *naufragare*, lide Skibbrud.

Skipbrotsmadr, *m. naufragus*, en skibbruden Mand.

Skipdráttr, *m. subductio navis*, et Skibs Optrækning fra Søen; ogsaa: den Handling, at varpe et Skib.

Skipdráttar-vinda, *f. chamulcus*, *palanga*, Spillet paa et Skib.

Skipflak, *n. tabula naufragii*, *pars navis fractæ*, Skibsvrag, Skibsplanke.

Skiphallds-madr, *levamentarius*, som holder en Baad i Landsætningen.

Skipherra, *m. nauclerus*, en Skipper, Kaptejn; *vid.* skipari.

Skipmadr, *m. nauta*, en Matros, Skibsmand, Sømand.

Skippund, *n. libra v. mina nautica*, et Skippund.

Skipreida, *f. apparatus unius navis*, *sc. nautæ*, *instrumenta*, *victus etc.*, et Skibs Udrustning, Udredelse med alt nødvendigt.

Skipreidari, *m. dominus navis*, en Reder, Ejer af et Skib.

Skipreidahús, *n. costeria*, et Hus, hvori Skibets Takkelase og Redskaber gjemmes.

Skipreidi, *apparatus*, *armamenta navis*, Skibs Takkelase og Redskaber.

Skiprúm, *n. locus inter nautas*, Skibsrum. 2) *interscalmium in navi*, Rummet imellem Rorbænkene i et Skib.

Skipsbátr, *m. scapha*, Skibsjolle, Skibsbaad.

Skips-festar hæll, *m. tonsilla*, Skibspæl, at binde Skibe ved.

Skipsfólk, *n. nautæ*, Skibsfolk, Søfolk, Matroser.

Skipshlutr, *m. sors capturæ*, *possessori navis pro nave debita*, den Del af Fangsten, som tilfalder Skibsejeren.

Skips-kraki, *m. harpago*, en Skibshage, Baadshage.

Skipskrockr, *m. alveus navis*, Skroget af et Skib.

Skipsleiga, *f. locarium navis*, Fragt.

Skips-merki, *n. tutela navis*, Skibets Mærke (Flag eller Fason).

Skipstigi, *m. epibathra*, Skibstrappe.

Skipstiórn, *f. gubernatio, regimen navis*, Skibets Styrelse.

Skipstiórnarmadr, *navarchus, gubernator*, Styrmand, Skibsfører.

Skips-uppsátr, *n. navale, stabulum navis*, det Sted, hvorpaa Skibe sættes op paa Landjorden.

Skips-útgérd, *f. emhonetica*, Skibsudredning. At géra út skip, *emboneticam facere*, udrede, udruste et Skib.

Skiptabréf, *n. partitionis tabula*, Skiftebrev.

Skiptapi, *m. amissio navis; item naufragium*, Tabet af et Skib; ogsaa: Skibbrud.

Skipti, *n. mutatio*, Forandring, Omskiftning. 2) *distributio*, Skifte, Deling.

Skipti (at skipta), *distribuere, dividere*, skifte, dele. 2) *mutare*, forandre. Skipta gédi, *affectum mutare*, forandre Sind. Skipta vid einn, *agere cum aliqvo*, handle med en. Skipta sér af, *partem in se recipere, partem curæ habere*, bryde sig om, paatage sig Omsorg for. Skipta litum, *vultum mutare*, skifte Farve. Skipta opt litum, *multos pallere colores*, skifte Farve tidt. Skipta í sundr, *distribuere*, dele. Þad skiptir miklu máli, *magni momenti est*, det er meget vigtigt. Nú skiptir um skarda gull, *vergit in deterius*, Tingen forandres til det slettere. Skipta um bústadi, *sedem mutare*, forandre Bopæl. Skipta um á víxl, *alternatim mutare*, vexle, bytte. Skiptaz í annann mann, *totus mutari*, forandres ganske.

Skipti-arfr, *m. ubi non est hæres ex asse, hæreditas dividenda*, Arv, som skal deles.

Skiptíngr, *m. fatuus, mente captus*, en Fjante; *vid.* skynskiptíngr. 2) *res dividenda*, en Ting, som skal deles.

Skipti-tíund, *f. decimæ qvadripartitæ*, Tiende, som skal deles.

Skipveriar, *m. pl. classiarii, nautæ*, Skibsfolk.

Skipulega, *decenter, ordinarie v. sine maleficio*, passeligen, sømmeligen.

Skipulegr, *ordinatus, decens*, passende, vel indrettet; *alias* skýr.

Skír, *clarus, perspicuus*, klar, ren, skjær. 2) *sapiens, gnarus*, viis, forstandig. 3) *purus a crimine*, skyldfri. Hann géck til járns, og vard vel skír, *per gestationem candentis ferri, culpam a se amolitus est* ɔ: *manum illæsam ostendit*, han underkastede sig Jærnbyrd, og viste sig derved fri for Brøde.

Skírdagr, *m. dies veridium, pr. dies purgationis*, Skjærtorsdag.

Skírgétinn, *legitimus*, ægtefødt; *vid.* skilgetinn.

Skíri (at skíra), *baptizare, abluere*, døbe. 2) *polire, mundare*, rense, luttre. 3) *elucidare*, gjøre klar, oplyse. At skíra frá, *narrare, exponere*, fortælle, forklare.

Skíring, *f. elucidarium*, Oplysning, Fortolkning, Forklaring; *alias* útskíring.

Skírlega, *distincte*, forstaaeligen, rent.

Skírlegr, *cordatus; item distinctus*, forstaaelig; ogsaa: som har et godt Begreb.

Skírlífi, *n. castitas*, Kydskhed.

Skírlífr, *castus*, kydsk.

Skírmæltr, *disertus*, som taler tydelig og forstaaelig.

Skírn, *f. baptismus*, Daab. At hallda undir skírn, *suscipere*, bære til Daaben.

Skírna (at skírna), *clarescere*, opklares, tydeliggjøres. Þá skírnadi yfirlitr hans, *facies ejus tum clarescebat*, da opklaredes hans Ansigt.

Skírnardagr, *dies lustricus*, den Dag en døbes paa.

Skírnarfontr, *m. baptisterium*, Døbefad, Funt.

Skírnar-kér, -laug, -sár, -fat, *idem.*

Skirpi (at skirpa), *exspuere, ore ejicere*, spytte ud af Munden, udspytte. 2) *post se relinquere*, lade tilbage.

Skirri (at skirra), *abigere, obvenire*, afvende, hindre, forekomme. Þad er best at skirra vandrædum, *periculis obvenire optimum est*, det er bedst at forebygge, undgaa Ulejligheder.

Skirriz (at skirraz vid), *abstinere, fugere cavere*, holde sig fra, vogte sig for, sky; *vid.* skiarr.

Skírskota (at skírskota), *testes nominare*, fræve til Vidne. 2) *provocare ad alium; item auctore indicere*, henskyde noget til en, anføre Hjemmel.

Skírsla, *f. purgatio, lustratio*, Renselse, Lutrelse.

Skírslu-elldr, *m. purgatorium*, Renselsesild, Skjærsild.

Skirta, *f. subligar, indusium, interula*, en Skjorte; (*rectius* skyrta). Nær er skinnid enn skirtan. *subucula cedit cuti, cutis carior indusio*, Skindet er nærmere end Skjorten.

Skírteini, *n. clarum, evidens signum*, et klart, tydeligt Kjendetegn.

Skít (at skíta), *ventrem exonerare, cacare*, gjøre sit Behov, skide.

Skit, *n. fordes ventris*, Skarn, Skidt.

Skita, *f. idem.* Skitr, *m idem.*

Skitinn, *sordidus*, uren, skiden, snavset.

Skitsa, *f. sordities*, Urenlighed, Skarn.

Skóadr v. skúadr, *calceatus*, skoet, som har Sko paa.

Skóbót, *f. assumentum calcei*, Skoflikke, Skolap.

Skóbroddar, *m. pl. mucrones calcatorii, calcei clavati*, Jernpigge eller Spidser under Skoene for at staa fast paa Is.

Skóbætari, *m. cerdo*, en Skoflikker.

Skód, *n. nefrens, porcellus*, en Gris. *Angl.* shoat.

Skoda (at skoda), *aspicere*, bese, besigte, beskue, skue.

Skodan, *f. inspectio*, Syn, Besigtigelse, Beskuelse.

Skodanar-mál, *n. res caute decidenda*, en Sag, som nøje maa tages i Overvejelse.

Skóf, *f. crusta*, Skal, Skorpe, (Skove).

Skófir, *f. pl. crusta lactea in fundo ollæ adusta*, *destrigmenta*, det, som ved Kogning af Mælkemad, svier fast paa Bunden af Potten, Skrabning.

Skoffin, *n. animal hybridum ex fele et vulpe*, Saaledes kaldes Affødningen af en Rav og en Kat.

Skó-töt, *n pl. calceamenta*, Skotøj, Fodtøj.

Skógr, *m. sylva*, en Skov. 2) *lucus capitalis*, Forvisning, Fredløshed. At leysa úr skógi, *exulem civitati restituere*, gjengive en fredløs Mand sin Borgerret.

Skógar-gudir, *m. pl. Satyri*, Skovguder, Satyrer.

Skógar-geit, *f. dama*, Daadyr.

Skógar-högg, *f. lignatio*, Skovhugst. 2) *falx sylvatica*, en Skovøkse.

Skógarmadr, *m. exul*, *ad sylvas damnatus cui aqva et igne interdictum*, landflygtig, forvist, fredløs Mand. 2) *lignator*, *lignicida*, som hugger, fælder Træer i en Skov.

Skógar-öxi, *f securis sylvatica*, en Skovøkse, Buløkse.

Skógar-uxi, *m. bubalus*, vild Okse, Bøffel.

Skógar-þröstr, *m. vid* þröstr.

Skógdýr, *n. fera*, *animal sylvestre*, vilde Dyr.

Skóggángr, *m. exilium*, *interdictio aqvæ et ignis*, Landflygtighed, Fredløshed.

Skóggángs-sök, *f. reatus capitalis*, Forvisnings Sag; Misgjerning, som straffes med Fredløshed, Forvisning.

Skógi-vaxinn, *arboribus consitus*, skovbevokset, skovbegroet.

Skóhliód, *n. pedibulum*, Lyden af ens Gang.

Skockr, *m theca*, Futteral, Skjede.

Skókristr, *n balatrones*, det Skarn, der trækker igjennem Skotøjet, og sætter sig paa Strømpen.

Skol, *n nugæ*, Vaas, Sladder.

Skol, *n. pl. mixtura; item eluvies*, skident Vand, Skyllevand.

Skola (at skola), *eluere*, *lavare*, vaske, skylle. 2) *nugari*, vaase, sludre; *alias* skvola.

Skólabródir, *m. condiscipulus*, Skolekammerat.

Skólagénginn, *litteratus*, oplært i boglige Kunster, studert.

Skólameistari, *m. ludimagister*, *rector gymnasii*, Bestyrer af en Skole, Rektor, Skolemester.

Skólapiltr, *m. discipulus*, *scolasticus*, Skolediscipel.

Skolavatn, *n. colluvies*, Skyllevand.

Skólaus, *excalceatus*, uden Sko.

Skóledr, *n. corium ad calceos aptum*, Skolæder.

Skóleistr, *m. solea*, Skosaal; *vid.* (leistr. *planta pedis*).

Skolbránn, *badius color*, *cluviei instar*, mørkebrun.

Skolbrýnn, *cui supercilia contigua sunt v. cohærent*, som sorte sammenhængende Øjenbryne. 2) *pallescens*, blegagtig.

Skolbrýndr, *idem*; *vid.* skolbryndr.

Skóli, *m. schola, gymnasium*, en Skole, Latinskole.

Skoll *v.* skull, *m. Parelius Solem seqvens*, en Bisol.

Skollabogi, *m. decipula vulpium*, en Rævesaks.

Skollahliód, *n. gannitus*, Bjeffen, Tuden (om Ræve).

Skollaðráki, *m. vid.* marglytta.

Skollalauf, *n. vid.* bifukolla.

Skolla-rót, *f. vid.* fifla-rót.

Skolla-skinn, *n. pellis vulpina*, en Rævebælg.

Skolli, *m. vulpes*, en Ræv. 2) *propr. irrisor*, Forhaaner, Spotter. 3) *diabolus*, Fanden. At skélla vid skolla eyrum, *deridere, fidem non habere, abaudire, contemnere*, lade som man ikke hører, ikke bryde sig om.

Skolli (at skolla), *barere, pendere, in conspectu esse*, hænger frem, er tilsyne. Þar skollir nú lás fyri búi þeirra Reykdæla, *sera pensilis ibi conspicitur, penuaria Reykdælorum occludens*, der er nu Laas for Rejkdølernes Bo. At skolla vid einum, *irridere, insultare*, forhaane, spotte en.

Skolp, *n. eluvies*, Skyllevand.

Skolpa (at skolpa), *diluere*, skylle.

Skolpinn, *distortus*, forkert, forvendt.

Skoltr, *m. rostrum*, Snude, Tryne, Snabel.

Skómakari, *m. sutor, calcearius*, en Skomager. (N. O.)

Skómakara-búd, *f. sutrina*, Skomagerværksted, Skomagerbod.

Skondra (at skondra), *ititare*, gaa tidt og ofte.

Skonrock, *n. panis siligineus (germanum)*, Hvedebrød, Skonrogen, Hvedetvebakker.

Skop, *n. ironia, cavillatio*, Ironi, Stikleri.

Skopa (at skopa), *curriculo se dare*, rende, løbe.

Skopaz (at skopaz at), *per jocum dicere*, sige i Spøg.

Skoplegr, *ridiculus*, løjerlig, latterlig.

Skoplega, *ridicule*, latterligen.

Skoppa (at skoppa), *cursitare*, løbe, rende.

Skoppinn, *vid.* skoffin.

Skor, *f. fissura, rima, incisura*, Sprække, Revne, Indsnit. Hann er í skor, *in angustiis est*, han er i Knibe.

Skór, *m. calceus*, en Sko. Hann er bundinn í báda skó, *neutram pedem proferre potest, difficultatem ubiqve sentit*, han har Vanskeligheder fra alle Sider.

Skora, *f. vid.* skor.

Skora (at skora), *incidere, fissuram facere*, gjøre Indsnit, Aabning. 2) *determinare*, bestemme. 3) *numerum supputare*, regne, overregne. At skora á einn, *postulare, provocare*, fordre, kræve, æske. Skora sig undan, *detrectare, recusare*, undslaa sig for. Skora á hólm, *ad duellum evocare*, udfordre til Tvekamp. Skorat var á, hvad margt væri lidit, *calculum inire multitudinis copiarum*, man gjorde Overregning over Troppernes Mængde; *olim moris erat ut adhuc est illiteratis, per secatas fissuras in lignum, decades vel centurias connumerare*, man plejede før,

som endnu bruges af dem, der ej kan skrive, at betegne et vist Tal, f. Eks. 10 eller 100, ved Indsnit i et Stykke Træ.

Skorbilldr, *m. detrimentum*, *damnum*, Skade, Forlis. 2) *diminutio*, Formindskelse.

Skorda, *f. fulcrum*, *fulcimen*, Støtte, Pille. Þad stendr allt í skordum, *rata stata manent*, alt staar fast, urokkeligt.

Skorda (at skorda), *fulcire*, understøtte, sætte Støtter til.

Skordu-steinar, *m. pl. lapides proceres*, Støttestene.

Skorinn-ordr, *disertus*, *libere loqvens*, som taler bestemt og tydelig.

Skorpa, *f. nisus vehemens; item tumultus*, heftig Anstrængelse, voldsomt Angreb. 2) *procella*, heftigt Uvejr. 3) *crusta durior panis etc.*, Skorpe af noget (f. Eks. Brød).

Skorpinn, *corrugatus*, *contortus*, sammenkrympet, sammensnærpet, skrumpen, rynket.

Skorpin-skinna, *f. anus rugosa*, en rynket Kjelling.

Skorpión, *m. scorpius*, *scorpio*, en Skorpion.

Skorpións-merki, *n. idem*, Skorpionens Tegn.

Skorpna (at skorpna), *corrugari*, indskrumpes, blive tør, rynkes.

Skortir (at skorta), *deesse*, *egere*, mangle, fattes. Margt skortir hann, *multa illi desunt*, han mangler meget.

Skortr, *m defectus*, Mangel.

Skótídr, *talaris*, *ad talos demissus*, som naar lige til Hælene; sid, slæbende.

Skóskilmr, *calceos cito terens*, som hastig slider Skoene (om en Vej).

Skósmidr, *m. calcearius*, Skomager.

Skósólahæll, *m. fulmentum*, Hælen paa Sko.

Skospenna, *f. ansa*, Skospænde.

Skósveinn, *m. pedisequus*, en Opvarter, Tjener, Dreng.

Skot, *n. latibulum*, *angulus tenebrosus*, Krog, Vraa, Hjørne. 2) *jactus; item jaculum*, Kasten, Skyden; ogsaa: en Pil, et Spyd. 3) *explosio sclopeti*, et Skud.

Skota-skulld, *f. nomina impedita*, ilikvid Gjæld.

Skotbragslegr, *gestu salax et celer*, rask, hurtig, adræt.

Skotelldr, *m. ignis missilis*, *sp fulmen fulgur*, Ild, som fremkommer ved Skud; ogsaa: Lynild.

Skotfæri, *n. modicum ad metam intervallum*, Skudvidde.

Skotfrí, *immunis a telis*, skudfri.

Skothliód, *n. fragor tormentorum*, Lyden af et Skud.

Skothríd, *f. imber telorum*, en Fægtning med Skyderedskaber, Pileregn; heftig Geværild eller Kanonade.

Skotleggr (á sel), *vid.* lærleggr.

Skotmadr, *m. sagittarius*, en Skytte.

Skotmál, *n. scopus*, *meta; item peribulum*, Maal, Skive, hvortil man skyder; Skudvidde.

Skotpeníngr, *m. argentum sumptuarium*, *ephodium*, *viaticum*, Rejsepenge, Haandpenge Lommepenge.

Skotsilfr, *n. idem.*

Skotspiót, *n. missile, hasta*, Spyd, Kastespyd.

Skotspónn, *m. lamina lignea, pro scopo erecta*, en Træsplint, hvorefter man skyder med Bue. Sendtu þad ecki at skotspónum, *incerto cursu in vulgus id non emitte*, lad det ikke gaa bort paa en usikker Maade. At hafa at skotspæni, *periculo exponere*, udsætte for Fare.

Skotspænis, *incerta via, vacillanti cursu*, i en uvis, vaklende, ubestemt Retning.

Skotra, *f. throcus*, en Top at lege med.

Skotra (at skotra), *gyrare, circumagere*, dreje rundt, omdreje.

Skott, *n. cauda*, Hale, Svands. 2) *jugis cursus*, idelig Løben.

Skotta (at skotta), *freqventer cursitare*, løbe ideligen frem og tilbage.

Skotti, *m. cursor*, en Løber. 2) *idem ac seqvens.*

Skottóttr, *eqvus alba cauda discolor*, en Hest med hvid Hale.

Skotskr, *Scotus*, en Skotlænder; *pr. scoticus*, skotsk. 2) *cursor agilis*, en rask Løber.

Skotvopn, *n. missile*, Vaaben, som kunne kastes, eller hvormed man kan skyde.

Skóvax, *n. cera sutoria*, Skovoks.

Skóþurka, *f. tersorium*, Skovisk.

Skóþvengr, *m. corrigia calceamentorum*, Skorem; gl. Skotvinge.

Sköddun, *f. vid.* skaddan.

Sköflúngr, *m. tibia, crus*, Skinneben.

Sköfnúngr, *m. ferrum bene politum*, et vel poleret Jærn. 2) *inde nom. propr. gladii*, deraf et Sværds Navn.

Sköfu-járn, *n. radula*, Skrabe, Skrabejærn.

Skögul, *f. una parcarum ethnicis*, en af Valkyrierne hos de hedenske Nordboer.

Skögull, *m. prominentia*, Udragen, Udhængen.

Skögultönn, *f. dens prominens*, udragende Tand.

Skögultenntr, *bronchus*, som har fremstaaende Tænder.

Skökull, *m. vid.* skögull. 2) *temo*, Vognstang, Stjært. 3) *penis eqvorum*, Hestens Avlelem; *à* skaga.

Sköll, *n. pl. derisio*, Beleen, Udleen, Spotten. At göra sköll at, *albis dentibus ridere*, udle, gjøre Nar af en. Páli þótti giör sköll at sér, *Paulus in sui contemptum interpretatus est*, Paul troede at han blev belet, bespottet.

Sköllóttr, *calvus, glaber*, skaldet. At verda sköllóttr, *calvescere*, blive skaldet.

Sköllr, *m. fraus, perfidia*, Svig, Bedrageri. Sköllr var í skapi bænda, *rustici infidi erant*, Bønderne vare utro.

Sömm, *f. ignominia, detrimentum*, Skam, Skjændsel, Skade; *à* skammr.

Skömmu ádr, *paulo ante*, kort tilforn.

Skömtun, *f. vid.* skamtr.

Sköp, *n. pl. fata*, Skjæbne. 2) *membra genitalia utriusqve sexus, sæpius virilis*, begge Kjøns, dog især Mandfolkets Avlelemmer. Um sköp framm, *immerito*, uden Fortjeneste.

Sköpun, *f. creatio*, Skabelse.

Skör, *f. barba*, *spec. mystax*, Skjæg, Knebelsbarter. Ecki mun ég göra skör mína eptir því, *magni non æstimo, ob id barbam non refingam*, det agter jeg ikke for noget vigtigt. Þad er ecki um skör framm talad, *non inconsiderate dictum est, ut in buccam venit*, det er ikke sagt for meget, ikke uden Betænksomhed.

Skör, *f. scamnum portatile*, en Bænk, høj Skammel. 2) *scabellum*, en Fodskammel. 3) *gradus loci honoratior v. gradus honoris*, et Trin. Synir Harallds kóngs áttu at sitia skör hærra enn Jarlar, og skör lægra enn siálfr hann, *filii Haralldi Regis sedere debuerunt proximi supra comites, et infra ipsum idem*, Kong Haralds Sønner skulde sidde et Trin højere end Jarlerne, men et Trin lavere end han selv.

Skör, *f.* (á bát), *commissura asserum reciproca*, Sammenføjelsen af Brædderne i en Baad, Randen paa Brædderne. Y'sskör, *margo v. præcipitium glaciei, super mare et flumina*, den yderste Kant eller Rand paa Isen.

Skörnugr, *sordidus*, snavset, urenlig, skiden. At verda skörnugr, *collutulari*, blive skiden.

Sköruglegr, *virilis*, *gravis*, driftig, virksom, myndig.

Skörugleiki, *m. vid.* skörúngskapr.

Skörúngr, *m. rutabulum*, en Rage.

Skörúngr, *c. vir v. virago gravis*, *intrepidus*, en virksom, uforsagt, myndig Mand eller Kvinde. Taktu þad eina upp, sem þú verdr skörúngr af, *ea tantum nitere quæ honeste exsequi potes*, forsøg blot det, som du med Hæder kan fuldføre. Þinna atqvæda leita ég, og vil ég þú verdir af skörúngr, *tuam sententiam quæro, et opto audacter proferas*, jeg udbeder mig din Mening, som jeg ønsker at du uden Tilbageholdenhed meddeler mig.

Skörúnglegr, *vid.* sköruglegr.

Skörúnglyndr, *excelsi animi*, stormodig, uforfærdet.

Skörúngskapr, *m. magnanimitas*, *audacia*, Stormodighed, Uforfærdethed. 2) *prudentia*, Klogskab.

Skrá, *f. sera laconica*, Laas for en Dør. 2) *libellus*, *tabula*, et Brev, et lille Skrift.

Skrá, á skiá, *oblique*, skraa, paa skraa; *vid.* á ská. (N. O.)

Skráa-smidr, *m. faber serarius*, en Laasesmed.

Skraddari, *m. sartor*, en Skrædder.

Skrádr, *consignatus*, *in numerum relatus*, opteg-net, opskrevet.

Skraf, *n. loqvela*, Tale. 2) *nugæ*, *strepitus labiorum*, Snak, Sladder.

Skrafa (at skrafa), *loqvi*, *sonum edere*, tale, sige. Þad skrafar (skriáfar) vid, *de aridis dicitur qvando attacta resonant*, siges om visse tørre Ting, som give Lyd fra sig, naar de støde sammen, f. Eks. Skind. At skrafa einn uppi, *fuco verborum fallere aliqvem*, overtale en.

Skrafinn, *garrulus*, sladderagtig.

Skraffi, *m. gerro*, en Vaaser, Sladrer.

Skrái (at skrá), *literis mandare*, optegne, opskrive.

Skrálæstr, *sera occlusus*, lukket med en Laas.

Skráma, *f. plaga, cicatrix*, Skramme, Saar.

Skráma (at skráma), *leviter vulnerare*, give En en Skramme.

Skrámadr, *leviter vulneratus*, let saaret, skrammet.

Skrámbr, *m. idem.*

Skrámi (at skráma), *lucere, nitere*, skinne, glindse. Þar skrámir liós í augu mér er ég lít þángat, *qvando oculos illuc verto, lux mihi offulget*, ait *Geirmundus Heliarskinn*, (*luridæ cutis*), saasnart jeg ser derhen, staar Lysets Skin mig lige op i Øjnene, sagde Gejrmund Heljarskind.

Skrámleitr, *facie albicante et ossuosa*, som har et hvidt Ansigt; *item cicatricosus*, skrammet.

Skrámóttr, *idem.*

Skramsla (at skramsla), *strepere labiis*, hvisle eller fløjte med Læberne.

Skramsl, *n. crocitus*, Hvislen eller Fløjten; ogsaa: Ravneskrig.

Skrámr, *m. vir cicatricosus*, en arret, skrammet Mand.

Skran, *n. scruta*, Pjalter, Ripsraps.

Skrap, *n crepitus*, Knagen, Knarken, Knirken. 2) *nugæ*, Vaas, Sladder.

Skrapáhlaup, *n. inanis nixus* ɔ: *crepitus annitentis sine effectu*, unyttig Anstrængelse.

Skrapi (at skrapa), *crepere; item vacillare*, knarke, knirke; ogsaa: brage.

Skrapi *v.* skrapr, *m. futilis jactator*, en Praler. At hlaupa í skrápana, *reprimere aliorum jactantiam*, nedtrykke ens Praleri.

Skrapn *v.* skrapni, *n. tenerrima ramenta e passeribus*, de mindste Finner paa Foreller.

Skrápr, *m. sqvama spinosa, spec. pellis canis carchari*, Huden af Havkallen.

Skráset (at skrásetia), *scribere, literis mandare*, opskrive, optegne.

Skratti, *m terror; item terriculamentum*, Skræk, Skrækkebillede. 2) *malus genius*, Fanden. 3) *gigas*, en Jette.

Skráveifa, *f. phantasma, phasma; item spectrum oblique apparens; item offuciæ*, Trylleri, et Gjøglebillede. At göra einum skráveifur, *fascinare, vanum terrorem incutere*, indjage en falsk Skræk.

Skraumr, *m. blatero*, en Sluddermund; *à* skrum.

Skraut, *n. vid.* skart.

Skrautbúinn, *splendide ornatus*, prydet, siret med smukke Klæder.

Skrautlegr, *ornatus, promtus*, det samme.

Skrautmenni, *n. vir splendidus*, en sirlig pyntet Mand.

Skrautyrdi, *n. pl. sales v. flores orationis*, smukke Ord, Blomster i Talen.

Skráþurr, *qvasi* skrafþurr, *qvi ob ariditatem sine sonu tractari neqvit*, som ved Berørelsen knager af Tørhed.

Skref, *n. gradus, passus*, Trin, Skridt.

Skrefa (at skrefa), *gradu pedum terram metiri*, maale med Skridt.

Skreflaz (at skreflaz), *ægre in pedibus se sustinere*, vakle, med Nød kunne staa paa Benene.

Skreflur, *f. pl. loca invia, salebrosa*, uvejsomme Steder; *inde nom. propr. loci*, deraf et Steds Egennavn.

Skreid, *f. pisces indurati*, Stokfisk. Hann gat etid skarpa skreid, eftir 3 daga, *post triduum, pisces induratos edere potuit*, efter tre Dages Forløb kunde han spise tør Stokfisk; Þorl. S.

Skreidar-skémma, *f. cella promtuaria piscium*, et Hus, hvor man gjemmer Stokfisk til Husholdningsbrug.

Skreidiz (at skreidaz), *reptare*, krybe.

Skreidíngr, *m. reptatio*, Kryben. 2) *inanis excusatio*, unyttig Undskyldning. Ásbiörn qvad ecki myndi tiá skreidíng, *Asb. vana verba irrita fore dixit*, Asö. sagde, at unyttige Undskyldninger vilde ikke nytte.

Skreika (at skreika), *labascere, divaricare*, vakle.

Skreipr, *lubricus*, glat.

Skémla, *f. vacca effœta*, en gammel Ko, som ikke kan faa Kalv.

Skrepp (skrapp, at skreppa), *dilabi, se subducere*, snige sig bort, skrubbe sig.

Skreppa, *f. pera, bursa*, Taske, Pose.

Skreppíni, *n. spectrum fugax*, et flygtigt Gjøglebillede. 2) *idem ac:*

Skreppíngr, *m. qui tenebras et manes timet*, som frygter for Mørke og Gjengangere.

Skreppíngslegr, *idem sed adj.*, bange i Mørke.

Skreyfi (at skreyfa), *erigere et cumulare ut siccetur*, opstable noget, for at det kan tørres; *vid.* skrúfa. At skreyfa korn, *frumentum siccare*, tørre Korn.

Skreyti (at skreyta), *ornare, rem decorare*, smykke, besmykke. 2) *ultra modum laudare*, rose overdreven, overdrive; *à* skraut.

Skreytinn, *nimius in laudando v. excusando*, overdreven i at rose eller undskylde; ikke sandru.

Skreytni, *f. facti laudatio, excusatio delicti*, det at rose en Handling, eller undskylde en Fejl; *hodie: figmentum*, Opdigtelse.

Skreyttr, *ornatus*, smykket, pyntet.

Skriála (at skriála vid), *sonitum attactu edere*, (*de rebus dicitur pertorrescentibus*), give en Lyd fra sig, knage ved at berøres (siges om gjennemtørrede Ting).

Skrid, *n. reptatio*, Kryben. 2) *cursus, navis in aqva v. per glaciem discurrentis*, Skibets Løb i Søen, Løben paa glat Is.

Skríd (at skrída), *serpere, repere*, krybe, skyde sig frem. Þad skrídr til skara, *adhæret non aqvat, metaph. deducta a reptilibus*, det lakker imod Enden, er nær ved at afgjøres.

Skrida, *f. ruina montium v. nivis*, Fjældskred, Sneskred.

Skridbytta, *f. lucerna, laterna*, en Løgte.

Skridliós, *n. idem.*

Skridbytnu-liós, *n. vulcanus cornu conclusus*, et Lys, som brænder i en Løgte, et Løgtelys.

Skridinn, *detritus*, slidt, forslidt.

Skridnadr, *idem.*

Skridna (at skridna), *labascere*, vakle, glide. 2) *teri*, *lacerari*, slides, blive forslidt.

Skridníngr, *m. reptatio*, Krybeн.

Skridormr, *m. serpens*, *reptile*, et Kryb, krybende Dyr, Orm.

Skridqvikindi, *n. animal reptile*, et krybende Dyr.

Skrif, *n. scriptum*, Skrift. 2) *liber*, en Bog.

Skrifa (at skrifa), *scribere*, *exarare*, skrive.

Skrifari, *m. scriptor*, en Skriver. 2) *tringa inquieta (avis)*, Vibe.

Skrifara'aun, *n. pl. sepiaticum*, Skriverløn.

Skrif-færi, *n. pl. instrumenta scriptoria*, Skrivetøj.

Skrifhús, *n. tabularium*, Brevkammer, Arkiv.

Skrifkonst, *f. orthographia*, *caligraphia*, Skjønskrivning, Retskrivning, Skrivekunst.

Skrifl, *n. res lacera v. luxata*, en forreven, pjaltet Ting, som neppe kan hænge sammen. Mosfells kyrkia á nockr gömul bókaskrifl, *templum Mosfelli possidet aliquot libros vetustate mancos et laceros*, Mosfells Kirke ejer nogle gamle, næsten opslidte Brudstykker af Dokumenter.

Skrifla (at skrifla), *in lubricis divaricare*, vakle, glide, skræve.

Skriflaz (at skriflaz), *ægre per loca lubrica et periculosa evadere*, komme med Nød over slibrige og farlige Steder.

Skrifiegr, *literis consignatus*, skriftlig.

Skrifpappír, *m. charta augusta*, Skrivpapir.

Skrifspiöld, *n. pl. pugillares*, Skrivertavle, Tegnebog.

Skrifstabla, *f. idem.* (N. O.)

Skrifstockr, *m. theca graphiaria*, Blekskrin.

Skrifsandr, *m. arena scriptoria*, Sand (til at bestrø det skrevne med).

Skrift, *f. scriptura*, Skrift.

Skriftir, *f. pl satisfactio peccatorum*, Skrifte, Bod. 2) *redargutio*, *correctio*, *censura ecclesiastica*, Irettesættelse, Skriftemaal. 3) *coactio*, Tvang. Þad var hönum eingin skrift, *non invitus erat*, det var ingen Tvang for ham. At gánga til skrifta, *censuræ ecclesiasticæ se submittere; hodie: absolutionem petere*, gaa til Skrifte. At standa skriftir, *idem*, at staa Skrifte. Opinberar skriftir, *pœnitentia publica*, aabenbare Skriftemaal, (en Straf.)

Skrifta (at skrifta), *censuram ecclesiasticam exercere*, lade en lide Kirkebod; *hodie: peccatis absolvere*, skrifte.

Skriftafadir, *m. confessionarius*, Skriftefader.

Skriftargángr, *m. formula confessionis*, *confessio auricularis*, Skriftegang, hemmeligt Skriftemaal.

Skrifta-ſtóll, *m. cella confessionaria*, Skriftestol.

Skriftlærdr, *theologus*, en Teolog, Skriftlærd. 2) *scriba*, *pr. artes liberales cauctus*, en Lærd.

Skrifverdugr, *notatu dignus*, som fortjener at optegnes.

Skrika (at skrika), *labare*, vakle, glide. Hönum skrikar fótr, *labat illi pes*, han vakler.

Skriki (at skríkia), *minurire*, kvidre (om Fugle). 2) *deridere*, spotte, bele. 3) *raucare*, skrige sig hæs. At hlæa í skríkiur, *per minuritionem ridere*, smaale.

Skrill, *m. plebs promiscua, tumultuans*, Rips-raps af Folk.

Skrimsl, *m. monstrum*, Uhyre, Vanskabning.

Skrimt, *n. vox crepera*, knarkende, skræppende, rallende Lyd.

Skrimti (at skrimta), *crepare, stridere*, knage, knirke. Enn skrimtir í hönum vindurinn, *anhelatio ejus adhuc auditur*, endnu høres hans Aandedræt, endnu drager han Aanden.

Skrín, *n. capsula, scrinium*, et Skrin.

Skrína, *f. scrinium viatorum*, et Skrin til at gjemme Proviant i, Madskrin.

Skríngi, *n. portentum*, Uhyre, Vanskabning, usædvanlig Ting.

Skríngilegr, *portentosus*, vanskabt, usædvanlig.

Skrínsmidr, *m. scriniarius*, en, som forfærdiger Skrin.

Skriódr, *m. vas amplum, resonans*, et stort Kar.

Skrípi, *n. monstrum, portentum*, Uhyre, Vanskabning. 2) *mulier gestu impudica*, et fræk Fruentimmer. Þeim sýndiz at sér koma gradúng, og önnur skadsamleg skrípi, *viderunt ad se venientem taurum et pluria monstra periculosa*, de syntes at vilde Tyre, og andre skadelige Uhyrer nærmede sig dem.

Skrípa (at skrípa) at, *impudice blandiri*, kjæle for en paa en fræk, utugtig Maade.

Skrípatal, *n. obscœnitas verborum*, Utugtighed i Ord, Uterlighed.

Skrípilldi, *n. vid.* skrípi.

Skrípislegr, *obscœnus*, utugtig, smudsig i Ord.

Skrípr, *m. penis*, det mandlige Lem.

Skrítinn, *jocosus*, løjerlig, skjemtsom.

Skrítilegr, *idem*.

Skrítilega, *jocose*, løjerligen, med Skjemt, Spøg.

Skrítni, *f. facetiæ*, Spøg, skjemtsomme Ord.

Skrítyrdi, *n. pl. idem*.

Skrof, *n. glacies spongiosa*, Is, fuld af Huller, aaben, løs Is.

Skrófa, *f. pelecanus minimus, naribus anthropomorphis*, Aalekraa, Petrel (en Fugl).

Skrockr, *m. corpus vastum*, et stort Legeme, Skrog; *sic* hvalskrockr, hestskrockr, skipskrockr.

Skrockskriódr, *m. corpus attactu v. casu reboans*, et Legeme, som ved Berørelse eller Fald giver Lyd fra sig. Hann rak hann nidr skrockskriód, *prostravit illum adeo violenter, ut reboaret truncus v. corpus casu*, han kastede ham ned, saa det knagede i ham.

Skrolli (skrolldi, at skrolla), *supernatare*, svømme, flyde ovenpaa. 2) *pendulus adhærere*, hænge fast ved.

Skrópar, *m. pl. figmentum; item incontinentia*, Opdigtelse.

Skrópar-sótt, *f. morbus fictitius, simulatus*, opdigtet Sygdom, Skulkesyge.

Skrópærdr, *crispus*, krølhaaret.

Skroppa, *f. spuma*, Skum, Fraade.

Skroppulegr, *porosus*, aaben, svulmet, som Fraade.

Skröfugr, *vid.* málugr.

Skröggr, *m. grandiloqvus, qvasi fulminans*, en Storpraler.

Skrök, *n. figmentum*, Opdigtelse, Usandhed.

Skrök-saga, *f. fabula*, Æventyr, opdigtet Fortælling.

Skröksamr, *verbis fallax*, som ofte siger Usandhed, upaalidelig.

Skrökva (at skrökva), *fingere*, opdigte, sige usandt.

Skrökvottr, *m. testis fallax*, et falsk Vidne.

Skröllt, *n. strepitus, stridor*, Knagen, Bragen.

Skröllti (at skröllta), *strepere*, knage, brage, gjøre Allarm.

Skröllr, *m. terror, timor*, Skræk, Frygt. 2) *derisio*, Beleen, Udleen.

Skröp, *n. pl. crepundia*, Legetøj. Barnaskröp, *idem.*

Skrubb-hefill, *m. runcina*, Skrubhøvl. (N. O.)

Skrúd, *n. ornatus; item vestitus v. pannus mollissimus*, Prydelse, stadselige Klæder. 2) *omnes res mobiles*, rørlige Ting, Møbler. 3) *instrumenta rustica*, Agerdyrknings-Redskaber.

Skrúdi, *m. ornatus, vestitus*, stadselige, pyntelige Klæder, Stads.

Skrúdbúinn, *ornate vestitus*, klædt i pyntelige Klæder.

Skrúdhús, *n. secretarium, camera basilicæ*, Garderobe, Forvaringssted for Kongens Prydelser.

Skrúdklædi, *n. pl. splendidæ vestes*, stadselige Klæder, Stadsklæder.

Skrudníngr *v.* skruníngr, *m. strepitus*, Knagen, Bragen, Allarm.

Skrúf, *n. operculum rotatile*, et Laag til at dreje om, Skrue paa; Skruen, den Handling at skrue. 2) *parva strues piscium arefaciendorum*, en liden opstablet Stak af Fisk for at tørres.

Skrúfa (í pressu), *f. cochlea*, en Skrue.

Skrúfa (at skrúfa), *spiras combinare*, skrue. 2) *torqvere, cruciare*, pine, plage. At skrúfa upp, *spiras exsolvere*, skrue op. At skrúfa aftr *v.* saman, *spiris implicare*, skrue sammen, skrue i. Skrúfa einn til mergiar, *medullitus cruciare*, pine en lige til Marven. Skrúfa *v.* skrýfa fiski, *pisces arefaciendos alternatim construere*, stable Fisk op i en Stak for at tørres.

Skrúfhærdr, *vid.* skróphærdr.

Skrúf-járn, *n. ferramentum cochleatum*, Skruegang af Jærn.

Skrúfnagli, *m. clavus tortilis*, Skruetap af Jærn, en Jærnskrue.

Skrúfingar, *f. pl. spiræ*, Skruegang, Bøjning, Krumgang.

Skrúfun, *f. rotatio*, Omkringdrejen. 2) *cruciatus*, Pine, Plage, Klemme.

Skrugga, *f. tonitru*, Torden.

Skruggu-hliód, *n. strepitus tonitrualis*, Tordenlyd, Tordenskrald.

Skrugguliós, *n. fulgur*, Lynild.

Skrugguslag, *n. fulmen*, Tordenslag, Lynstraale.

Skruggusteinn, *ceraunias, lapis ceraunius*, Tordensten.

Skruggu-vedr, *procella fulminosa*, Tordenvejr.

Skruckа, *f. anus rugosa, giganteæ molis et deformitatis*, en stor og meget hæslig rynket Kjælling; *vid.* skrockr.

Skruckulegr, *deformis*, styg, hæslig.

Skrum, *n. figmentum, nugæ*, Sladder, Opdigtelse, Praleri.

Skrumari, *m. nugator, jactabundus*, en Sladdrer, Storpraler.

Skruma (at skruma), *nugari*, sladdre, vaase, prale.

Skrumsamr, *jactabundus, nugarius*, sladderagtig, som gjerne praler.

Skrun, *f. vid.* skran.

Skrunı́ngr, *m. vid.* skrudníngr.

Skrýdi (at skrýda), *ornare, vestire*, pryde, sire.

Skrýfi (at skrýfa), *contorqvere, convolvere*, bøje, binde sammen. At skrýfa hári sínu, *crines contorqvere*, binde sit Haar op.

Skryckr, *m. præceps lapsus*, pludseligt Fald. 2) *repentinus motus*, hastig Bevægelse.

Skryckióttr, *inconstans*, ustadig.

Skryckir (at skryckia), *raptari*, bevæges hurtigen; *à* skrockr. Hönum skryckir nidr, *repente cadit*, han falder hurtigen.

Skrýmnir, *m. gigas grandisonus*, en Jette; *à* skrum.

Skræda, *f. liber mancus ex compage solutus*, en gammel forslidt Bog, uden Bind. 2) *homo nauci*, et Drog, unyttigt Menneske.

Skrædur, *f. pl. fragmenta*, Brudstykker. 2) *fraces v. folliculi adipis*, Grever, Levninger af Fedt, Tælle, som ej kunne smeltes paa ny.

Skræfa, *f. homuncio, meticulosus jactator*, et Drog, frygtsom Storpraler.

Skræfiz (at skræfaz), *mollescere, deficere*, blødgjøres, blive til en Usling.

Skræki (at skrækia), *ejulare, qviritare*, skrige.

Skrækr, *m. ejulatus*, Skrig, Klynken, Jamren.

Skrækhliódadr, *sonorus, succrotillæ vocis*, som har en skrigende Stemme.

Skræli (at skræla), *arefacere*, fortørre.

Skrælíng, *f. arefactio*, Tørren. Skrælíng ávaxta á jörd, *carbunculus*, Frugters Udtørren paa Jorden.

Skræliz (at skrælaz), *idem qvod seqvens*.

Skrælna (at skrælna), *arescere*, hentørres.

Skrælþurr, *aridus, torridus*, fortørret, udtørret.

Skræmi (at skræma), *deformare*, vansire, gjøre hæslig; *vid* afskræmi.

Skúa (at skúa), *calceare*, at sætte Sko paa, at sko.

Skúadr, skóadr, *calceatus*, skoet, beskoet.

Skúar, *m. pl. calcei*, Sko, Skotøj; *vid.* skór.

Skubba (at skubba), *præcipitanter facere*, forrette noget skjødesløst. 2) *post se relinquere*, forlade, efterlade; egentl. løbe foran en.

Skud, *f. volva felis fœminæ*, Hunkjønnets Avlelem.

Skvalldra (at skvalldra), *nugari*, vaase, sladre.

Skvalldr, *n. nugæ*, Vaas, Sladder.

Skvalldrari, *m. nugator*, Sladrer, Ordgyder.

Skvalldursamr, *garrulus*, sladderagtig.

Skúfa (at skúfa), *rejicere*, *repudiare*, bortkaste, forkaste.

Skúfadr, *ejectus*, forkastet, bortkastet. 2) *fimbriatus*, bebræmmet, fryndset. Allir skilldir þeirra Kóngs og Kolbeins vóru skúfadir af skeytum, *clypei Regis et Kolbeini toti erant qvasi fimbriati sagittis*, Kongens og Kolbeins Skjolde vare ligesom beplantede med Pile.

Skúfr, *m. lemniscus, fimbria*, Bræmme, Fryndser, Trævler. 2) *ligamentum condyli in acetabulo*, de Baand, som fastholde Hoften i Hofteskaalen.

Skúfslitinn, *luxatus condylo ex acetabulo*, *læsus nervis acetabuli*, *coxigans*, *coxo*, hvis Hofte er af Led.

Skúfslit, *n luxatio condyli*, Hoftens Fordrejning af Ledet.

Skuggi, *m. umbra*, Skygge. Skuggi þótti í þeim málum, *res videbatur dubia v. suspecta*, den Sag syntes tvivlsom. E'g géng úr skugga um þad, *extra umbram clare video* ɔ: *persvasus sum*, det ser jeg tydeligen, derom er jeg overbeviist.

Skuggalegr, *tenebrosus*, *umbratilis*, skyggefuld.

Skugga-menn, *m. pl. tenebriones*, skumle Tredninger.

Skugga-mikill, *umbrosus*, skyggefuld, som har en stor Skygge.

Skuggsiá, *f. speculum*, et Speil.

Skuggsýnn, *caliginosus*, mørk, skummel. Þar var skuggsýnt, *caliginosus erat locus*, det var et skummelt Sted.

Skúlbrýnn *v.* skulbrýndr, *vid.* skolbrýnn.

Skúli *v.* skýli, *m. protector*, en Beskytter. 2) *nom. propr*, en Mands Egennavn.

Skúlka (at skúlka), *ludibrio habere; item maligne explorare*, bespotte en; ogsaa: udfritte en. 2) *se elevare*, oploefte sig, hæves. Ædin skúlkar, *vena tumet*, Aaren svulmer op.

Skúlkari, *m. irrisor; item speculator*, en Bespotter.

Skulld, *f. debitum meritum*, Skyld, Fortjeneste. 2) *æs alienum*, Gjæld. 3) *causa*, Sag, Skyld. Fyri Guds skulld, *per Deum immortalem*, for Guds Skyld. Krefia skullda, *cum sacco venire v. adire*, *debitorem mulctam reposcere*, kræve laante Penge tilbage.

Skulldadagr, *dies solutionis*, *mercidoniæ*, Gjældstermin, Betalingstermin.

Skullda (at skullda), *accusare v. insimulare criminis*, beskylde, anklage.

Skulldabréf, *n. obligatio*, Gjældsbrev, Forskrivning, Obligation.

Skulldadómr, *m. executio æris alieni*, Nam, Indførsel.

Skullda-greidsla, *f. solutio debiti*, Gjældens Betaling.

Skulldakrafa, *f. exatio nominum*, Gjældens Indkrævelse.

Skullda-lid, *n. familia et famulitium*, Familie.

Skullda-lúkníng, *f. vid.* skulldagreidsla.

Skulldastadr, *m. qualitas debitoris*, den Gjældskyldiges Beskaffenhed (Sikkerhed eller Usikkerhed).

Skulldaþíng, *n. forum contractus*, Kontrakts Værneting.

Skulldaþión, *m. addictus*, den Debitor, som i Mangel af Betaling, bliver sin Kreditors Træl; it forbundne Tjener.

Skulldaþriótr, *vid.* skulldseigr.

Skullda-þræll, *nexus ob æs alienum*, det samme som skulldaþión.

Skulldbind (at skulldbinda), *obligare*, forpligte, forbinde.

Skulldbundinn, *obligatus*, forpligtet, forbunden.

Skulldir, *f. pl nomina, æs alienum*, Gjæld. Vissar skulldir, *nomina expedita*, vis Gjæld, udlaante Penge, som staa sikkert.

Skulldseigr. *pertinax, contumax debitor*, en slet, langsom Betaler.

Skulldskéyti (at skulldskéyta), *creditorem et debitorem in solvendis nominibus committere*, bringe gjensidig Gjæld i Modregning med hverandre.

Skulldskéytíng, *f. debitorum trajectio*, den Handling, hvorved flere Personers Gjæld likvideres mod hverandre.

Skulldum hladinn, *ære alieno obrutus*, forgjældet.

Skulldunautr, *m. debitor*, Skyldner, Debitor.

Skulpa (at skulpa), *tumescere*, hovne, opsvulme.

Skúlpleitr, *facie pingvi, quadrata*, rund af Ansigt.

Skúm, *n. spuma, mucor*, Skum, Fraade. Tiarna v. vatna skúm, *adarca*, etslags Hinde af blaalig Farve, som sætter sig ovenpaa Sumpvand; *vid.* járnlá.

Skúma (at skúma), *spumare*, skumme, fraade.

Skúmi, *m. vid.* skúm. 2) *mucor*, Skimmel, Mullenhed.

Skúma-skot, *n. secessus tenebrosus et mucore obsitus*, en skummel Afkrog.

Skump, *n. continuatio*, Vedvarenhed, Vedholdenhed.

Skumpa, *f. redargutio*, Irettesættelse. Hann féck vonda skumpu, *acerbam redargutionem reportavit*, han fik en slem Irettesættelse.

Skúmr, *m. larus fusce niger, cataractes*, Strandmaage; *alias* hákalla-skúmr *v.* skúfr.

Skunda (at skunda), *festinare*, skynde sig, haste.

Skundarar, *m. pl. cursores*, Løbere.

Skundi, *m. festinatio*, Hast, Skynding. Med skunda, *cito, festinanter*, hastigen, i en Skynding.

Skvol, sqvol, skol, *n. nugæ, garritus*, Sladder, Vaas.

Skúpla, *f. calyptra laxior*, et lavt opstaaende Fruentimmer Hovedtøj. 2) *velum*, et Sejl.

Skupp, *n. irrisio*, Beleen, Bespottelse.

Skuppa (at skuppa), *irridere*, bele, bespotte.

Skuppla (at skuppla), *calyptram ordinare*, opbinde et Fruentimmer Hovedtøj i Form af en Turban.

Skúr, *f. nimbus*, *typhon*, en Bye, en Regn.

Skúr, *f. suggrundia*, *projectura*, et Skur.

Skurdarmadr, *sculptor*, en, som udgraverer, skjærer ud. 2) *lanius*, en Slagter.

Skurdar-saudir, *oves mactandæ*, Slagtefaar.

Skurdhagr, *sculptor*, en Udstikker, Udhugger.

Skurdr, *m. vulnus*, et Saar. 2) *mactatio*, Slagtning. 3) *sculptura*, Udskjæren, Udgraveren. Hvad sem í skurdinn géngr, *quicqvid periculi inciderit*, hvilken Fare der indtræffer. Nú géngr mikid í skurdinn, *multum impenditur*, *multa mactantur pecora*, der gjøres store Bekostninger. Nú ætlar at skéraz í skurdinn, *refricatur vulnus*, nu begynder Saaret at rives op, bryde op igjen.

Skurdr til vats-veitínga, *sulcus aqvarius*, *aqvæductus*, en Vandledning.

Skurfadr, *scabiosus*, skurvet, fnattet.

Skúrfiöl, *f. subgrunda*, et Skur; *vid.* skúr.

Skurfur, *f. pl. scabies crustosa*, *herpes capitis*, Skurv, Saar i Hovedet.

Skúrgod, *n. idolum*, *sculptile*, Afgudsbilleder. *v.* à skurdr; *qv.* skurdgod *v.* à skúr (*subgrunda*) *qvod idolum*, *ut res inanimata*, *diligenter sub suggrundiis servandum sit*, *ut ab eo pulvis et fuligo prohibeatur*; *vid.* sótdrift.

Skurk, *n. strepitus*, Bragen, Allarm, Væsen. Sá görir skurk í götunni, *magnifice se gerit*, han opfører sig overmodig; (*de fastu eqvitum olim dictum*, sagdes fordum om Riddernes Overmod).

Skurka (at skúrka), *strepitum edere*, gjøre Allarm.

Skurma (at skurma), *crustare*, overtrække med Bark, Skal, Skorpe. Vatnid skurmar, *aqva crustam glacialem induit*, Vandet overtrækkes med Isskorpe.

Skurmadr, *crustatus*, belagt med Skal, Skorpe; *vid.* skurfadr.

Skurmr, *m. crusta*, *cortex*, Skal, Skorpe, Bark.

Skurn, *n. idem.*

Skurni, *m. Rhinoceros*, *qvasi crustatus*, et Næshorn.

Skúta, *f. liburna*, *celox*, en Jolle, Skude.

Skúti, *m. crepido*, Bryn, Stenbryn, Klipperand. 2) *nubiliarium*, en Kornhjelm, Skur for at afholde Uvejr. Þad er léttr skúti, ej sé betri enn úti, *præstat hilum*, *qvam nihilum*, bedre er noget end intet.

Skúti (at skúta), *prominere*, rage frem over.

Skutill *v.* skutull, *m. venabulum*, *spiculum*, et Jagtspyd, Kastespyd, Harpun. 2) *mensa parva*, *monopodium*, et libet Bord, paa en Fod. At skióta framm skutli fyri mann, *mensam homini apponere*, fremsætte et Bord

for en. Skammr er skutill minn, *curta mihi supellex*, mine Ejendomme ere smaa.

Skutill-sveinn, *m. pincerna Regius*, *pocillator*, en Mundskjænk.

Skutla (at skutla), *jaculari*, skyde, kaste.

Skuts, *n. cauda*, en Hale, Stjært. 2) *peniculamentum*, Pensel, Børste.

Skútseil, *vulgo* skúisiel, *f. cauda*, Hale, Stjært; *vid.* seil.

Sutsetid-skip, *navicula*, *qvæ otiosos in puppi vebit*, et Skib, i hvis Bagstavn sidde mange Personer.

Skutsi, *m. qvasi* skutseti, *homo nibili (in puppi otiosus)*, et Drog, unyttigt Menneske; *norv.* skúttung.

Skútuhvalr, *m. pistris*, etslags Hvalfisk.

Skutr, *m. puppis*, Bagstavn. At leggia árar í skut, *desistere ab opere*, holde op med Arbejdet, lægge Aarerne ind.

Skútyrdi, *n. pl. verba minacia acerba*, Skjældsord, haarde Ord.

Skútyrdi (at skútyrda), *minari*, irettesætte, skjælde.

Ský, *n nubes*, Sky.

Skýar (at skýa), *obnubilare*, overtrække med Skyer. Nú skýar á, *obnubilatur*, *metaph. calamitatem minatur*, nu overtrækkes Himmelen med Skyer; uegentlig: nu bebuder alt Jammer og Elendighed.

Ský (á augum), *macula*, Stær paa Øjne. Hvítt ský á augum, *leucoma*, den graa Stær.

Skýadr, *nubilus*, skyet, overtrukket med Skyer. Skýad lopt, *aer subnubilus*, tyk, skyet Luft.

Skýafall, *n. vid.* túnkrepia.

Ský-blettir, *m. pl.* (augna), *nephelæ*, *nubeculæ*, Pletter paa Øjnene, Stær.

Skýlaus, *innubis*, uden Skyer, skyfri. 2) *evidens*, klar, tydelig.

Skyggia, *f. speculum*, en Kikkert, et Spejl.

Skyggi (at skyggia), *polire*, glatte, skure, polere. 2) *obumbrare*, beskygge, formørke. Skyggia á, *obumbrare*, beskygge. Skyggir í álinn, *periculum imminet*, det mørknes over Søen ɔ: Faren er forhaanden.

Skygdr, *politus*, glattet, skuret, poleret. Brandurinn var skygdr, *lamina ensis polita erat*, Klingen var poleret, blank.

Skygn, *oculatus*, som har Øjne, kan se; skarpsynet. 2) *bemeralops*, som kan se i Mørke. 3) *perspicuus*, *pellucidus*, klar, tydelig.

Skygna, *f acies oculorum nocturna v. opaca perspiciendi*, *bemeralopia*, Øjnenes Kraft at se i Mørke.

Skygni (at skygna), *obrumbrare*, beskygge, formørke. 2) *polire v. pellucidum facere*, glatte, skure, gjøre blank. Fuglarnir skygndu kóngsdóttur vid sólu, *obumbrabant aves a fervore solis filiam Regis*, Fuglene beskyggede Prinsessen imod Solens Varme. Hann skygndi til. *ex umbra manus inspexit*, han saa igjennem eller under sin Haand, holdt Haanden over Øjnene.

Skygni, *n. vestibulum, prothyrum*, en Altan, Forgaard, Forstue. 2) *prospectus*, Udsigt. 3) *nubiliarium, umbraculum*, Løvsal, Skyggehytte.

Skygniz (at skygnaz) um, *oculos circumferre*, se sig omkring.

Skygnur, *f. pl. oculi glauci*, blaagraa Øjne.

Skýla, *f. umbra*, Skygge, Slør. At draga skýlu yfir, *tegere*, skjule, drage et Slør over.

Skýli (at skýla), *protegere, defendere*, skjule, beskytte.

Skyli-högg, *n. plaga visibilis*, et Hug, som kan sees.

Skylinn, *vid* skylldr. Þad áttu skylid, *tibi debetur*, det fortjener du. Þad var á hann skylid, *obligatus erat*, dertil var han forbunden.

Skylld, *f. debitum*, Skyld, Pligt. Skylldarvopn, *arma, quæ omnes habere debent*, de Vaaben, som alle bør have.

Skyllda, *f. munus, debitum, officium*, Pligt, Embedspligt. At göra skylldu sína, *obire munus suum*, gjøre sin Pligt.

Skyllda (at skyllda) einn til einhvörs, *obligare aliqvem ad aliqvid*, forpligte en til noget.

Skylldsemi, *f. propinqvitas sangvinis*, Slægtskab, Forvandtskab.

Skylldugleiki, *m. idem.*

Skylldugr, *obligatus, obæratus*, forpligtet, gjældbunden.

Skylldu-hjú, *n pl. homines necessario alendi*, de Folk, som man bør forsørge.

Skylldr, *sangvine conjunctus*, beslægtet, paarørende. 2) *obligatus*, forbunden, forpligtet. Hann á eckert skylldt vid mig, *nullo gradu propinqvitatis me contingit*, han er ikke i Slægt med mig. Þad á eckert skylldt saman, *in totum discrepat*, det er ganske forskjelligt, har intet med hinanden at gjøre.

Skymp, *n. vid.* skimp *v.* skump.

Skympinn, *illusorius*, som narrer, driver Spot med.

Skyn, *n. ratio*, Fornuft, Forstand, Skjøn. Í því skyni, *ea ratione*, paa den Grund.

Skynbragd, *n. idem*, Skjønsomhed. At bera skynbragd á, *intelligere*, forstaa.

Skynbragslegr, *ingeniosus*, skarpsindig, sindrig.

Skyndi, *m. celeritas*, Hurtighed, Skyndsomhed; *vid.* skundi.

Skyndi-brúdkaup, *n. stuprum*, hurtigt Bryllup, Lejermaal.

Skyndilega, *repente*, hurtigen, pludseligen.

Skyndilegr, *repentinus*, pludselig.

Skyndi-rád, *n. consilium præcox*, uoverlagt, uovertænkt Raad.

Skyndi (at skynda) sér, *festinare*, skynde sig.

Skynia (at skynia), *sapere, intelligere*, forstaa, skjønne.

Skynlaus, *irrationalis, brutus*, ufornuftig.

Skynsamr, *sapiens, item rationalis*, skjønsom, fornuftig, klog.

Skynſemi, *f. ratio, intellectus*, Skjønſomhed, Fornuft.

Skynſemd, *f. idem.*

Skynſemdarlaus, *inſipiens, ſtultus*, taabelig, dum, uden Forſtand.

Skynugr, *vid.* ſkynſamr.

Skyr, *n. oxygala, lac coagulatum preſſum*, tyk, oplagt Melk.

Skyrbiúgr, *m. ſcorbutus*, Skjørbug.

Skyria, *f. vid.* ſkeria.

Skyrta, *f. vid.* ſkirta.

Skýt (ſkaut, hefi ſkotid, at ſkióta), *jaculari, mittere*, ſkyde, kaſte. 2) *cito vehere*, føre haſtig frem. At ſkióta ſkulldinni uppá annann, *alium pro ſe inſimulare criminis*, ſkyde Skylden paa en anden. At ſkióta fótum undir ſig, *curſui ſe dare*, give ſig til at løbe, tage til Bens. Skióta örvum, *tela mittere*, ſkyde med Pile. Skióta nockot á freſt, *differre*, udſætte. Skióta undan, *ſubtrahere*, bortſkyde, unddrage. Skióta málinu fyri konúng, *ad Regem appellare*, appellere, henſkyde Sagen til Kongen. Skióta einum á land, *in terram exponere*, ſætte en op paa Land. Skióta á ſkialldborg, *teſtudinem facere*, opføre Stormtag af Skjolde. Skióta á húſs-þíngi, *conventum cogere aulicorum v. ſatellitum, ſc. domeſticum*, ſammenkalde Hoffolkene eller Drabanterne til et Ting, holde Hueting. Þeir ſkutuz á nockrum ordum, *dicteria ultro citroqve reciprocarunt*, de ſkjændte lidet paa hinanden. Sólin ſkaut þá frá ſér geiſlum um allt loft, *tum Sol totum cælum irradiavit*, Solen oplyſte da hele Luften med ſine Straaler.

Skýtſt (ſkautſt, at ſkiótaz), *jaculi inſtar ferri*, flyve ſom en Pil, ſkydes. Þad ſkautſt uppá fyrir hönum, *inopinato illi accidit*, det traf ham uforventet. Þad ſkautſt upp úr hönum, *effutiit*, det ſlap ham af Munden. Mörgum ſkýtſt þó hann ſé ſkír, *nonnunqvam dormitat Homerus*, de Lærdeſte kunne tage fejl. Hönum ſkýtſt, *errat*, han tager fejl. Skýtſt um ſkák hveria, *interea aliqvid fit*, Opſættelſe er god i enhver Forlegenhed. Hönum ſkýtr upp, *emergit*, han ſkydes op af Vandet.

Skyti, *m. ſagittarius*, en Skytte.

Skytíngr, *m. ſymbola, phiditia*, en Drikkebroder, Lavsbroder.

Skýtíngs-dryckia, *ſynpoſia, communibus impenpenſis adparata*, et Drikkelav paa fælles Beſkoſtning.

Skytta, *f. vid* ſkyti.

Skæ, *n. noxa*, Skade, Beſkadigelſe, Brøde, Forſeelſe.

Skæmadr, *vid.* ſkémadr.

Skæddr, *calceatus*, ſkoet, ſom har Sko paa.

Skædi (at ſkæda), *calceare*, gjøre Sko til en.

Skædi, *n. calceamen*, Læder til en Sko. 2) *noxa*, Skade.

Skæda-dríſa, *f. nix v. ningor villoſus, alatus*, den Sne, ſom falder i Vindſtille.

Skæda-ſkinn, *n. calceamen*, Skind til Skotøj.

Skædr, *noxius*, *periculosus*, skadelig, farlig.

Skæfr, *vid.* skéifr.

Skækia, *f. meretrix*, Hore, Skjøge; *à* skek.

Skækill, *m. extremitas*, Udkant af noget; *vid.* skökull.

Skæli (at skæla), *detorqvere*, fordreje.

Skældr, *detortus*, fordrejet.

Skæll, *m. valgum*, skjæv Mund.

Skællda (at skællda), *versificare*, digte, gjøre Vers.

Skælni, *n. rudis materia tornaturæ leviter ascia-ta*, et lidet grovt tilhugget (ophugget) Stykke Træ, som skal drejes.

Skæni, *n. membrana*, Hinde, Hud.

Skæningr, *m. crustula membranacea*, Bark, Hud, Hinde.

Skæníngr, *m.* (í höfdi manna), *furfures*, Skæl, Skurv i Hovedet.

Skær, *limpidus*, *purus*, klar, ren, luttret. 2) *sonorus*, *clarus*, klar, tydelig, som tydeligen kan høres.

Skæri, *n. pl. forfices*, en Saks.

Skærur, *f. pl. lites*, Tvist, Proses, Trætte.

Skætíngr, *m. dicteria acerba*, *verba impertinen-tia et austera*, utilbørlige Ord, bitre og haarde Ord.

Slá, *f. subsus*, en Skaade, en Slaa.

Slabb, *n. nugæ*, Vaas, Sladder.

Slabba (at slabba), *nugari*, vaase, sladdre.

Sladda (at sladda), *sqvalide grassari*, gaa i Vand eller Snavs, slaske, plaske.

Sladdaz (at sladdaz), *idem*.

Sladdi, *m. sqvalidus grassator*, som gaar lige i hvor der er vaadt eller snavset.

Sladra (at sladra), *nugari*, vaase, sladre. 2) *ægre iter emetiri*, fuldføre en Rejse med Vanskelighed. Þeir slödrudu um sídir ofan af heidinni, *tandem de tesqvis ægre eraserunt*, endelig kom de med stor Vanskelighed ned fra Heden.

Slafak, *n. fænum mollissimum ex prato pingvis-simo*, blødt Hø af en fed Engbund.

Slafra (at slafra), *lambere*, slikke. 2) *nugari*, sladre, vaase.

Slaffa (at slaffa), *lambitare*, slikke ofte.

Slafr, *m. linctus*, Slikken. 2) *blateratio*, Sla-der, Vaasen.

Slag, *n. plaga*, *ictus*; *item percussio*; *item ful-men*, Slag, Hug, Tordenslag. 2) *apoplexia*, et Slag, et Fald, (Sygdom). 3) *modus*, Maade. Med þad slag, *eo modo*, paa den Maade.

Slaga (at slaga), *pedem obliqve ferre*, gaa skjævt. Slaga eftir, *imitari*, efterligne; *alternare cur-sum*, *obliqve invelificando*, krydse.

Slagalaus, *torridus*, *aridus*, gjennemtørret.

Slagbrandr, *m. repagulum*, *repages*, *obex*, *clau-strum*, en Bom, stor Slaa.

Slag-hamar, *m. marcus*, en Forhammer, en stor Hammer.

Slagi, *m. humiditas*, Fugtighed. 2) *deliqvescen-tia*, Smelten.

Slaglegr, *qvasi fulmine tactus*, ligesom rørt af Lynild. Hönum var slaglegt eftir, *attonitus*

erat, *defectum virium sentiebat*, han blev siden efter ganske afmægtig, ligesom han var truffen af Lynild.

Slagna (at slagna), *mollescere*, *humescere*, blive fugtig.

Slagníngr, *m. vid.* slagi.

Slagníngsamr, slagasamr, *uliginosus*, vædskefuld, vaad og fugtig.

Slagól, *f. vid.* nárasletta.

Slagtog, *n. factio*, *motus*, Opløb, Allarm.

Slagr, *m. commodum*, *compendium*, Nytte, Gavn. 2) *velificationis diverticulum*, den Vej et Skib ved Krydsen tilbagelægger imellem hver Vending, et Slag. 3) *affectus animi*, Sindsbeskaffenhed. 4) *melodia*, Tone, Melodi; *sic* tröllaslagr, Gunnarsslagr. Hann sá slaginn, *emolumentum animadvertit*, han saa sin Fordel. Þeir tóku slag í landnordr, *ad mesetem obliqvarunt*, de krydsede i Nordost.

Slagæd, *f. arteria*, Slagaare, Pulsaare.

Slagædin-mikla, *aorta*, *arteria magna*, den store Pulsaare.

Slakna (at slakna), *remittere*, *detumescere*, slappes, give efter; *vid.* slagna.

Slakr, *remissus*, *laxus*, slap, lind, som giver efter.

Slamma (at slamma), *grallatoriis gressibus currere*, løbe med store Skridt.

Slang, *n. intestina pecorum*, Kreaturers Indvolde.

Slanga, *f. funda*, en Slynge. 2) *fila telæ explicata*, *priusqvam texantur*, et opvundet Nøgle Garn før det væves, Trændning. 3) *serpens fœmina*, en Slange (Hunnen). Þad fór allt í slöngur, *disparuit in aera*, *quasi funda emissum*, det gik alt hen i Luften, ligesom det var slynget hen; *alias* slánga slaungu.

Slangi, *m. coluber*, *serpens mas*, en Slange (Hannen).

Slángr, *n. vid.* slíngr.

Slángra (at slángra), *funda jacere*, kaste med Slynge. 2) *prodigere*, øde, forøde.

Sláni, *m. longurio imbecillis*, en lang Rækel.

Slanni *v.* slinni, *m. piger homuncio*, et Drog.

Slapi (at slapa), *flaccere*, *pendere*, slappes, blive slattet, hænge kraftesløs ned.

Slapeyrdr, *auribus flaccis*, med hængende Øren, slukøret.

Slapi, *m. vid.* slapr.

Slapp, *n. limus*, *lutum*, Skarn, Urenlighed; *angl.* slab *v.* slap, *udor*, Dynd, Pyt.

Slápr, *m. piscis macer*, en mager Fisk. 2) *homuncio sordidus*, et urenligt Menneske.

Slark, *n. via lutosa*, en Vej, hvorpaa der er megen Dynd og Snavs. 2) *tumultus*, Opløb, Allarm.

Slarka (at slarka), *grassari*, bryde rask frem, gaa med store Skridt. 2) *per difficultates eluctari*, overvinde, bekjæmpe Vanskeligheder.

Slarksamr, *inqvietus*, *turbulentus*, urolig, som stifter Opløb og Urolighed.

Slas, *n. læsio*, Beskadigelse; *vid.* slis.

Slasa (at slasa), *lædere*, *vulnerare*, saare, beskadige.

Slasadr, *læsus*, beskadiget.

Slátra (at slátra), *mactare*, slagte.

Slátran, *f. mactatio*, Slagten.

Slátranar-madr, *m. lanio*, en Slagter.

Slátranar-offur, *n. victima*, Slagtoffer.

Sláturhús, *n. laniarium*, *laniena*, Slagterbod.

Sláttr, *m. ictus*, Slag. 2) *spec. fænisecium*, Høslæt. Ædasláttr, *pulsus arteriarum*, Pulsen. Veikr ædasláttr, *pulsus formidans*, en svag Puls.

Slátta, *f. fænisecium*, Høslæt.

Slatta (at slatta), *per solum aqvosum calcando, sonum edere*, pladske, som naar man træder paa et Sted, hvor der staar Vand i Bunden. Nú slattar í pollinum, *aqva reses reboat*, det pladsker i Sumpen.

Sláttumadr, *m. fæniseca*, *fænisex*, en, som slaar Hø.

Sláttuliár, *m. falx fœnaria*, en Høsle.

Slátturekia, *f. pluvia fænisecarum amica*, vaadt Vejr, tjenligt for Høslætten.

Slátr, *n. carnes mactatæ*, Kjød (af slagtet Kvæg).

Slátur-fólk, *n. operæ laniatoriæ*, Slagtere.

Slátur-tími, *m. mactatus*, Slagtetid.

Slátur-völlr, *m. laniarium*, Slagteplads.

Slauka (at slauka), *pervadere*, vade over. 2) *ingurgitare*, svælge, nedsvælge.

Slauksamr, *paludosus*, vaad, sumpig. 2) *lurconicus*, fraadsende, slugvoren. Slauksöm leid, *via matta*, en vaad Vej.

Slaungra (at slaungra), *vid.* slangra.

Sledda, *f. harpe*, *ensis falcatus*, etslags segelformigt Sværd.

Sledi, *m. traba*, *esseda*, Slæde.

Sledafæri, *n. iter trabis expeditum*, Slædeføre.

Slef, *n. nugæ*, Vaas, Sladder.

Slefa, *f. saliva*, *sputum*, Sagl, Spyt. 2) *fila tenuissima*, fint Garn. 3) *vir balbus*, *blæsus*, *traulus*, en, som læsper. 4) *coluber*, en Slange.

Slefa (at slefa), *nugari*, vaase, sladre.

Slefudadi, *m.* (sem fellir munnvatn er hann talar), *balatro*, *bambalio*, som læsper; egentl. en, som sagler naar han taler.

Slefumælltr, *idem sed adj.*

Slefu-spelld, *n. pectorale infantum*, *pro recipienda saliva*, Hagesmække, Hagedug.

Slefia, *f. vid.* villsa.

Sleggia, *f. grandis malleus*, *marcus*; *item tudes*, en Slaghammer, Stenhammer.

Sleggiuflaska, *f. phiola*, en Flaske i Form af en Hammer.

Sleif, *f. tudicula*, *cochlear*, en Skje (af Træ), Potteskje, Grydeskje.

Sleifar-lag, *n. mos cibationis*, Spisemaade, Bordskik.

Sleiki (at sleikia), *lambere*, slikke.

Sleikiulæti, *n. pl. effusæ blanditiæ*, Sødtalenhed, Sledsken.

Sleima, *f. homuncio*, et Drog, unyttigt Menneske.

Sleimi (at sleima), *vid.* slæmra.

Sleipa, *f. lubricitas*, Glathed, Slibrighed.

Sleipr, *lubricus*, glat, slibrig.

Sleita, *f. clandestina offensa animi*, hemmeligt

Uvenskab, Misfornøjelse. 2) *torpor animi*, Sindssløvhed, Dumhed. 3) *vafrities*, Underfundighed, Trædskhed.

Sleitulegr, *torpidus*, sløv, kraftesløs, dum.

Slekt, *f. genus*, *stirps*, Slægt, Herkomst. 2) *ordo*, Orden, Rad. Allir vóru sveinarnir af dýrri slekt, *omnes isti pueri*, *natalibus erant eximiis*, alle Drengene vare af høj Herkomst. Riddara slekt, *ordo eqvestris*, Ridderstand.

Slekti, *n. idem.*

Slekta (at slekta eftir), *genus referre*, *imitari*, slægte paa, efterligne.

Slembiz (at slembaz), *inopino jactu ferri*, bevæges, kastes pludseligen.

Slembidiákn, *m. immerito diaconatum adeptus*, som uden sin Fortjeneste er bleven Degn.

Slembilucka, *inopina et immerita fortuna*, ufortjent og uventet Lykke, Slumpelykke.

Slemra (at slemra), *vid.* slæmra.

Slen, *n. torpor*, *langvor*, Afmagt, Kraftløshed.

Slenfullr, *langvidus*, kraftesløs, afmægtig.

Slengi (at slengia), *jacere*, *mittere*, slænge. Slengia saman, *confundere*, *miscere*, blande sammen. Slengia til jardar, *humi sternere*, kaste til Jorden. Hönum slengdi nidr aftr, *in morbum recidit*, han blev syg igjen.

Slensía, *f. vid.* slen. Slenta, *f. idem.*

Slepia, *f. aer pluvius*, vaadt Vejr. 2) *marcor*, Slaphed, Raadenhed.

Slepia (at slepia), *marcescere*, raadne, slappes.

Slepiadr, *marcidus; item udus*, raaden, fugtig.

Sleppi, *n. præcipitium convallis*, Fjeldbrinken ned imod en Dal.

Slepp (hefi slept, at sleppa), *mittere*, *amittere*, slippe, give Slip paa.

Slepp (slapp, hefi sloppid, at sleppa), *effugere*, *elabi*, slippe, undslippe. Hönum slapp ord, *verbum ipsi ex ore excidit*, ham undslap et Ord. Látid nú ecki sleppa til, *occasione jam sollicite utimini*, benytter nu Lejligheden.

Sleppifengr, *in aqvirendo v. attingendo infelix*, uheldig i at erhverve, som gaar glip af sine Ønsker.

Sletta, *f. macula*, en Plet, et Stænk. 2) *criminatio*, Beskyldning.

Sletta *v.* slietta, *f. planities*, Slethed, Jevnhed.

Sletti (slettir, hefi slett, at sletta), *spargere*, *projicere*, udsprede, stænke paa. At sletta ofan yfir, *obtegere*, skjule. Sletta sér nidr, *humi se sternere*, kaste sig ned. Sletta í nasir, *objicere alicui aliqvid*, forekaste, bebrejde, kaste en noget i Næsen.

Slétti (sléttadi, hefi sléttad, at slétta), *æqvare*, *planare*, jevne, gjøre slet. At slétta tún, *pratum æqvare*, *eradicare grumos*, jevne en Eng, (især Hjemmemarken), skjære Tuerne bort.

Sléttbakr, *m. balæna Grönlandica sive Spitsbergensis vera*, *ventre plano*, *qvibusdam physeter*, etslags Hvalfisk med en slet Ryg, som

fanges ved Grønland og Spitsbergen, flet Finhval, grønlandsk Hval.

Sléttfialladr, *mansvetus*, spag, sagtmodig. 2) *comptus*, *contrectatus*, oppudset, oppyntet; *á* fiall *v.* fell, *pellis*, Skind. Öll vóru dýrin spök og sléttfiöllud, *animalia hæc omnia mansveta erant et compta*, alle Dyrene vare tamme og spage. Hrólfs S. Gautr. Sonar.

Sléttfialla (at sléttfialla), *contrectare*, oppudse, glatte.

Slétthefill, *m. dolabra*, en Slethøvl.

Slettíngr, *m. ningor pluvius*, *pluvia nivalis*, sneeagtig Regn, Regn og Sne blandet med hinanden.

Sléttlendi, *n. planities*, *campus*, jevn Mark.

Sletti-reka, *f. ardelio*, som blander sig i alt.

Sléttmáll, *idem quod seqvens.*

Sléttordr, *eloqvens*, veltalende. 2) *blandus adulans*, smigrende, sledsk.

Sléttr, *æqvus*, *planus*, *glaber*; *item facilis*, jevn, slet, glat, omgjængelig, ligefrem. Slétt silfur, *argentum nullo emblemate cælatum*, slet Sølv, som er uden Præg eller Udgravering. Þeir sögdu sína ferd ecki slétta, *iter suum non faustum fuisse vel facile retulerunt*, de fortalte, at deres Rejse var løbet uheldig af.

Sliáleiki, *m. hæsitantia*, Sløvhed, Dorskhed.

Sliálega, *pigre*, *hæsitanter*, med Dorskhed, sløvt.

Sliár, *hebes*, dorsk, doven, sløv. 2) *tardus consilio*, sendrægtig, langsom i at give Raad; *alias* sliór.

Sliárka (at sliárka), *hebescere*, blive sløv, sløves. 2) *remittere*, give efter, slappes.

Slídra (at slídra), *in vagina condere*, stikke i Skjeden. 2) *abdere*, skjule. Hann slídradi sverdit allt at hiölltum, *capulo tenus abdidit ensem*, han stak Sværdet ind (i Skjeden), lige til Haandgrebet.

Slídrir, *f. pl. vagina*, *xyrotheca*, Skjede, Balg. 2) *lamina*, *tænia*, Plade, Strimmel. 3) *margo proræ puppisqve boriarum*, *in confortationem tabulati crassior*, Randen paa Forstavnen og Bagstavnen af Fiskerbaade.

Slidra, *f. torpor*, *pigrities*, Dorskhed, Kraftesløshed; *quasi* slinnra.

Slidrulegr, *tardus*, *lentus*, doven, langsom, sløv.

Slidru-ord, *n. torporis vituperium*, Bebrejdelse for Sløvhed eller Fejghed.

Slidurmannlega, *pigre*, med Dovenskab.

Slig, *n. pressio sub onere*, Nedtrykkelse under en Byrde. At rída slig á einn, *opprimere*, *propr. de eqvis dicitur*, *viribus exhaustis*, undertrykke, svække; siges egentlig om at udmatte en Hest.

Sliga (at sliga), *deprimere onere*, nedtrykke ved en Byrde.

Sligadr, *onere pressus*, nedtrykt under Byrden.

Sligsa, *idem.*

Slíki (at slíkia), *polire*, *lævigare*, glatte, polere.

Slíkiu-steinn, *m. cos aqvaria*, en fin Slibesten.

Slíkiusteins auga, *foramen cotis rotatilis*, Hullet i en Slibesten.

Slím, *n. phlegma*, *pituita*, Vædske, Slim.

Slímfullr, *phlegmaticus*, fuld af Slim, slimet.

Slímad loft, *aer subnubilus*, *madidus*, fugtig Luft, vaadt Vejr.

Slindra, *f. fibra resecta corporis animalis*, gjennemskaarne Sener og Nerver af et Dyrs Legeme.

Slindrulegr, *laxus*, *flaccus*, slap, løs, slattet, hængende.

Slíngi (at slíngia), *margines vestium circumsuere*, faststy eller bebræmme Kanten af Klæder, kante.

Slínging, *f. circumsutura*, Omsyen, Bebræmmelse, Kantning.

Slíngra (at slíngra), *vacillare*, vakle, slingre.

Slíngr, *n. vacillatio*, Vaklen, Slingren.

Slíngr, *dexter*, *callidus*, behændig, snild, flink.

Slinni, *m. homo enervis*, *nauci*, en Klods, klodsagtigt Menneske.

Sliófr, *vid.* sliár. Sliófar tennur, *dentes bleni*, sløve Tænder.

Sliófga (at sliófga), *hebetare*, sløve, sløvgjøre.

Sliófgadr, *hebetatus*, sløvet.

Slióflega, *langvide*, sløvt.

Slióflegr, *langvidus*, sløv, dorsk, kraftesløs.

Sliófleiki, *m. hebetudo*, Sløvhed, Mangel af Driftighed.

Sliófskygn, *cæculus*, *cæcutiens*, sløvsynet.

Slípa (at slípa), *atterere*, *extenuare*, fortynde, gjøre smal, skarp, slibe.

Slippr, *nudus*, *inermis*, nøgen, vaabenløs.

Slipra, *f. vestis tenuis*, *prolixa*, en Slaaprok.

Slípusteinn, *m. vid.* slikiusteinn.

Slis, *n. infortunium*, *inopinatum damnum*, uventet Uheld, Skade.

Slisa (at slisa), *damnum inferre*, paaføre en uventet Skade.

Slisfenginn, *infelix*, *infortunatus*, uheldig, ulykkelig.

Slisinn, *idem.* Slislegr, *idem.*

Slisni, *f. infortunium*, Uheld.

Slit, *n. ruptura*, *dissolutio*, Brud, Afbrydelse, Opløsning. 2) *vestis detrita*, et forslidt Klædebon. Heimsslit, *dissolutio universi*, Verdens Opløsning, Ende.

Slít (at slíta), *rumpere*, *dissolvere*, opløse, slide i Stykker. Hann lætr ei lítid slíta, *constans est*, han er standhaftig. At slíta barnskóm, *adolescere*, *excedere ex ephebis*, træde Børneskoene. Hann sleizt úr höndum þeim, *ex manibus eorum se eripuit*, han sled sig fra dem. Þá sleit þröngina, *dissolvebatur turba*, da adsplittedes Mængden. At slíta fötum, *atterere vestes*, slide Klæder.

Slitinn, *detritus*, forslidt. Slitid fat, *vestis detrita*, et forslidt Klædebon. Slitin bot, *inane molimen*, et unyttigt Foretagende.

Slitna (at slitna), *rumpi*, *atteri*, brydes, opløses, slides, gaa i Stykker.

Slitta, *f. res permaterata*, en meget fugtig Ting. 2) *momentanea*, en Ting af kort Varighed. 3) *tranqvillitas maris*, Havblik.

Slitti (at slitta), *æqvare*, *planum reddere*, gjøre slet, lige. Hann mun slitta í nótt, *noctu*

tranqvillum erit mare, i Nat vil det blive Blikstille; *vid.* slétti, *aeqvo*, gjøre slet.

Slittimannlega, *torpide*, *pigre*, med Dorskhed, dovent.

Slittimenni, *n. homuncio*, et Drog, unyttigt Menneske.

Slittublautr, *permadidus*, *permaceratus*, meget vaad, fugtig; gjennemvaad.

Sló, *f. os illud porosum sub cornibus pecudum*, det Ben, der udgjør det inderste af Hornene, især paa Faar.

Slóg, *f. callis*, en Sti, smal Gangvej, Spor.

Slódi, *m. callis*, en Fodsti. 2) *tribula*, *crates stercoraria*, en Kurv, hvori Gjødning føres ud paa Marken. 3) *qvicqvid post navim trahitur*, *tribulae instar*, hvad der slæbes efter et Skib. 4) *syrma*, Slæb paa Klæder.

Slódadréginn völlr, *cratibus stercorariis subactum pratum*, en gjødet Mark.

Slóg, *n. intestina piscium*, Fiske-Indvolde. Sá þarf ecki at slita slóg, sem hefr nóg, *minutiae divitibus sordent*, den, som har nok, (er rig), behøver ikke at spise Fiske-Indvolde ɔ: ubetydelige og ubehagelige Madvare.

Slóka (at slóka), *deglutire*, sluge, nedsvælge.

Slókari, *m. lurco*, Svælger, Slughals.

Slókaramenni, *n. idem.*

Slókr, *m. idem*; (gl. et Slug).

Sloppr, *m. amiculum linteum*, *alba*, Slaaprok.

Slor, *n. piscium et salsamentorum sordes*, Urenlighed paa Fisk.

Slor-sax, *n. vid.* fiskisax.

Slorugr, *inqvinatus*, uren, skiden.

Slór, *n. mora inanis*, *ignavia*, unødvendigt Opihold paa et Sted.

Slóri (at slóra), *aliis molestiis morari*, opholde sig uden Nødvendighed paa et Sted.

Slórsamr, *ignavus*, som driver, opholder sig etsteds uden Nødvendighed.

Slot, *n. arx*, *pallatium*, et Slot, Pallads. 2) *remissio*, *relaxatio*, Ophold. Bilia slot, *remissio procellae*, Stormens Ophold.

Slota (at slota), *remittere*, holde op, sagtnes. Nú slotar vindinum, *jam desaevit procella*, nu sagtnes Vinden.

Slots-herra, *m. praefectus arcis*, Slotsherre, (Slotsforvalter).

Slóttugr, *callidus*, *vafer*, snedig, underfundig.

Slödra (at slödra), *aegre iter emetiri*, med Vanskelighed fuldføre en Rejse.

Slödr, *n. depressio rei*, *lacuna*, en Fordybning, Dal, et Hul ned i noget.

Slök (slökti, at slökva), *extingvere*, slukke. At slökva nidr verki, *opus omittere*, efterlade et Arbejde.

Slöngva, *f. funda*, en Slynge; *alias* slaungva.

Slöngvir, *m. coluber*, en Slange. 2) *funditor*, en Slyngekaster.

Slöngva (at slöngva), *projicere*, slynge, kaste med Slynge; *vid.* slaugra.

Slöngvanbaugir, *tortuosus et coluber*, bugtet, som en Slange, i Slangegang.

Slöp, *n. pl. pisculentorum retrimenta*, Finner og Skind; i Almind. Affald af Fisk.

Slöpugr, *sqvalidus*, urenlig.

Slörkulegr, *insulsus*; *item vehement*, plump, grov, voldsom; *vid.* flark.

Slöttr, *m. corpus rude, magnæ molis*, et Legeme, som er stort og tungt.

Slubb, *n. vid* flöp.

Sludra (at fludra), *nugari*, fladdre, vaase.

Slufra (at flufra), *idem*.

Slufr, *n nugæ*, Vaas, Sladder; *alias* flafr, *supra*.

Slúki (at flúka), *vid.* flóka.

Slum, *n. silentium; item pudor*, Taushed, Undseelse.

Sluma (at fluma), *tacere; item vultum simul et animum demittere*, tie, slaa Øjnene ned, tabe Modet.

Slumpaz (at flumpaz), *vid.* flembiz.

Slundi, *m. servus infidus*, en utro Tjener.

Slundr, *n. perfidia*, Utroskab.

Slundurlaus, *candidus*, oprigtig, ærlig, retskaffen.

Slúnginn, *callidus, astutus*, snedig, listig, underfundig.

Slupra (at flupra), *mollia ingurgitare*, søbe, slubre i sig, drikke ind.

Slurka (at flurka), *vid.* flóka, at slurke ind.

Slurkr, *m. haustus*, en Slurk.

Slúti (flútti, at flúta), *prominere*, rage frem over. Hann lét flúta höttinn, *capitium demisit*, han trykkede Hatten ned over Ansigtet eller slog Hatten (ↄ: Skyggjet) ned.

Slý, *n. conferva palustris*, Vandhaar, etslags Tare.

Slýa, *f. vid.* lýa. Silki-flýa, *sericum tenue*, fint Silke.

Slydda, *f. sputum, saliva crassior*, tykt Spyt.

Slým, *n mora otiosa*, ørkesløst Ophold. 2) *phlegma*, flegmatisk Sindsbeskaffenhed.

Slými (at flýma), *otiosus hærere*, opholde sig etsteds uden at bestille noget.

Slyndr, *n. vid* flundr.

Slæ (fló, hefi flegid, at flá), *cædere, verberare*, slaa, prygle At flá á frest, *procrastinare*, opsætte, forhale. At flá vid og brióta, *adfringere*, slaa imod og bække. Taka má einn og flá med fleirri, *inter commeritos unus sæpe pro omnibus plectitur*, man kan tage en og slaa andre med. Hesturinn flær, *eqvus calcitrat*, Hesten slaar op. At flá hliódfæri, *psallere*, slaa, spille paa musikalske Instrumenter At flá eld, *ignem excutere*, slaa Ild. At flá hey, *fænum succidere*, slaa Hø. At flá hríng um, *cingere*, omringe, slaa en Kreds om. At flá af laginu, *de gradu dejicere*, afparere, bøde af. At flá mynt, *monetam cudere*, slaa Mynt. At flá landtiölldum, *castra metari*, slaa Lejr. At flá á dáns, *choreas ducere*, dandse, opføre en Dands. At flá í vindinn, *frustra niti*, stræbe forgjæves, fægte i Luften At flá einu í vind, *negligere*, slaa i Vinden, ikke bryde sig om. At flá því vid, *id causari*, fremføre den Grund. At flá sér inn í málid,

causæ se ingerere, blande sig i Sagen. At slá í botninn, *desistere*, holde op. At slá skulldinni uppá einn, *culpam in aliqvem conjicere*, skyde Skylden paa en. Slá æd, *venam incidere*, slaa en Aare. At slá til jardar, *prosternere*, kaste til Jorden. Þar slær í deilur med þeim, *litigare incipiunt*, de begynde at trættes. Nú slær í höfud á hönum; a) *vinum caput tentat*, Vinen stiger ham i Hovedet. b) *incipit insanire*, han begynder at rase. Slær í lángþóf, *necuntur moræ*, gaar i Langdrag.

Slæda, *f. vestis promissa; item syrma*, et langt Klædebon, Slæb.

Slædi (at slæda), *dejicere*, kaste ned, tabe. 2) *everrere*, feje, gjøre reent. 3) *incertus vagari*, vanke omkring i Uvished. At slæda upp, *investigare*, opsøge, undersøge. At slæda nidr, *negligenter projicere*, kaste skjødesløst ned. Þeir slæddu allan fiördinn, *retibus totum sinum everrebant*, de undersøgte hele Fjorden med Garn, før at fiske i den. Þeir slæddu hingat í fiúkinu, *huc ignari in ningore tandem pervenerunt*, de kom hertil i Snefoget, uden at vide hvor de var.

Slædingr, *m. spicilegium*, Aksſamling. 2) *captura piscium rarior v. parcior*, en liden Fiskefangst.

Slædur, *f. pl. vid.* slæda. 2) *rumor incertus*, et uvist, usikkert Rygte; *vid.* ordslædur.

Slæfir (at slæfa), *pacari*, stilles, sagtnes; *á* Sløfr.

Slægd, *f. calliditas, vafrities*, Snedighed, List.

Slægi (at slæga), *exenterare*, tage Indvoldene ud af Fisk. (af slóg).

Slægia, *f. pratum*, en Eng. 2) *demessa pars prati*, en afslaaet Mark, Eng.

Slægiuland, *n. pratum*, Engbund, Hømark. Slægiur, *f. pl. idem.*

Slægiur, *f. pl. carnes recentes apparatæ in gratificationem fænisecum, in fine fænisecii*, et slags Høstgilde til de Folk, som forrette Høslætten ved sammes Slutning.

Slægiz (at slægiaz til), *commodum captare*, søge Fordel af en Ting.

Slægr, *m. commodum, emolumentum*, Fordel, Gevinst. Þad er einginn slægr til þess v. í því, *nihil emolumenti inde sperari potest*, deraf kan ingen Fordel ventes.

Slægmunir, *m. pl. proprium commodum arte v. fraude captatum*, Profit, Fordel, som man skaffer sig ved List eller Bedrageri.

Slægr hestr, *eqvus calcitrosus, calcitro*, en Hest, der vil slaa; *á* slag.

Slægr, *vafer*, underfundig, slu, snu.

Slægvitr, *idem.*

Slækia, *f. longurio*, en lang Række; *á* slakr. 2) *promissa et dissoluta vestis*, et sidt Klædebon.

Slaki-drengr, *m. promissæ vestis heros v. cultus muliebris athleta*, en Helt, som bærer lange Klæder, en Helt i Fruentimmerdragt; (*cognomen erat olim viraginis ethnicæ*, en hedensk Heltindes Tilnavn).

Slækiz (at slækiaz), *promissis vestibus tarde incedere (per contemtum dicitur)*, gaa langsomt formedelst lange Klæder (siges af Foragt).

Slæki, *n. fæmina piger, moles terræ*, en doven Pige.

Slækinn, *deses, piger*, doven, dorsk, lad.

Slækni, *f. desidia*, Dorskhed, Dovenskab.

Slæmi (at slæma), *debilitare*, svække. 2) *eminus gladio v. scutica verberare, manu deficiente*, slaa en i en Afstand, som man neppe kan række, give matte Slag.

Slæmleiki, *m. defectus virium*, Mathed, Mangel paa Kræfter.

Slæmra (at slæmra), *vid.* slæmi.

Slæmr, *vilis, abjectus, pr. deficiens*, slem, slet; egentlig mat.

Slæmr, *m imus et ultimus sonus vocis*, den dybeste Tone. 2) *actio deficiens viribus*, en Handling, som ej kan udføres af Mangel paa Kræfter. 3) *mensæ secundæ, cum desiis festum*, Eftermad, Eftermaaltid; *vid.* eftirslæmr.

Slæpiz (at slæpaz), *vid.* slækiz.

Slæpa, *f. vid.* slakia.

Slær, slæ, slæst, *vid.* sliár.

Slævi (at slæva), *mitigare*, formilde. 2) *desævire*, raser ud, sagtnes, mildnes. Vid þaug ord slævadiz nockud geд Jarlsins, *his dictis comes mitior factus est*, ved disse Ord blev Jarlen noget mildere; *vid.* slæfiz.

Smábаnd, *n. filum tenue*, fint Garn.

Smábarn, *n. infans*, et spædt Barn.

Smábrotinn, *subtili opere factus*, fint forarbejdet.

Smádr, *contracte pro sem ádr, attamen*, dog, alligevel.

Smádr, *contemtus*, foragtet, forsmaaet.

Smáeygr, *lucinus, microphthalmus*, smaaøjet.

Smáfrídr, *venustus facie*, smuk af Ansigt.

Smáfelldinn, *aspectu venustulus*, som har fine Ansigtstræk.

Smáfénadr, *m. grex*, Smaakreature.

Smágerdr, *vid.* smábrotinn.

Smágriót, *n. scrupi*, Smaastene.

Smáhrís, *n. frutex*, Ris, Busk.

Smái (at smá), *contemnere*, foragte, forsmaa.

Smacka (at smacka), *gustare, libare*, smage, nippe til.

Smákram, *n. res minutæ, promercales merces aginatoriæ*, smaa Kramvare.

Smákramari, *m. aginator* Smaakræmmer, Detaljhandler. At selia smákram, *aginari*, drive Detaljhandel, Smaahandel.

Smákunnr, smákunnigr, *valde gnarus*, som har en nøjagtig Kundskab.

Smala (at smala), *cogere, congregare pecudes*, drive Kreature (Faar) sammen.

Smálátr, *humilis, levis*, ydmyg, som tager til Takke med lidet. 2) *minutias curans*, som bryder sig om Smaating.

Smálegr, *minutus*, smaalig, liden.

Smálega, *minutim*, smaaligen.

Smálereft, *n. sindon, carbasus*, fint Lærred.

Smalamadr, *opilio*, Faarehyrde.

Smalamanns-kofi, *m. attigiæ*, en Hytte for Faarehyrder.

Smali, *m. grex pecorum*, smaa Kreature, Faar; *item opilio*, *pastor*, Faarehyrde, Hyrde.

Smala-þúfa, *f. munus v. status opilionum*, Faarehyrders Forretning eller Stand. Hann er nú kominn á smalaþúfuna, *opilionum jam gregis est*, han er nu bleven Faarehyrde.

Smalamenska, *f. opilionum munus*, Faarehyrdens Forretning.

Smálki, *m. minutal carnium*, smaahakket, nedsaltet Kjød.

Smálkamatr, *m. cupediæ*, *obsonia*, smaahakket Kjødmad.

Smálæti, *n. humilitas*, Ydmyghed, Nøjsomhed.

Smámenni, *n. homo pusillus et pusillanimis*, et fejgt, modløst Menneske. 2) *infimæ sortis homo; item pumilio*, Menneske af en lav Stand og Herkomst.

Smámeyaland, *n. Samojeda*, Samøjedernes Land.

Smámsaman, *minutim*, *paulatim*, lidt efter lidt.

Smámunir, *m. pl. minutiæ*, Smaating.

Smámæltr, *balbus*, læspende.

Smán, *f. ignominia*, *contumelia*, Skam, Haan, Forhaanelse.

Smána (at smána), *ignominia afficere*, tilføje en Skam, haane.

Smánarskrif, *n. libellus famosus*, Skandskrift, Paskvil.

Smánýtinn, *minutias curans*, som bryder sig om Smaating.

Smápeníngr, *m. nummulus*, Smaapenge, Skillemynt.

Smáqvendi, *f. femella*, et lidet Fruentimmer.

Smáqvikindi, *n. insectum*, et Insekt.

Smáqvæmr, *vid.* smánýtinn.

Smár (smærri, smærstr), *parvus*, *minor*, *minimus*, smaa, liden, mindre, mindst.

Smári, *m. trifolium pratense album*, hvid Klever.

Smáskorinn, *fæminei vultus*, som har fine Ansigtstræk som et Fruentimmer. 2) *minute concisus*, udskaaret med smaa Figurer.

Smásmuglegr, *subtilis*, smaalig, fin, subtil.

Smástígr, *incessu mollis et tardus*, som tager korte og langsomme Trin.

Smásveinn, *m. famulus circumpedes*, *cacula*, en Opvartningsdreng.

Smátitlíngr, *m. passerculus*, en Spurv.

Smáækr, *continens*, *parcus*, afholden, sparsom.

Smávaxinn, *statura parvus*, liden af Vækst.

Smávegis, *in rebus minutis*, i det smaa.

Smávidri, *n. aer tranqvillus*, stille og roligt Vejr.

Smávidr, *m. sarmenta*, afskaarne Trægrene, Kvas.

Smávik, *n. opella*, Smaa-arbejde.

Smávirkr, *exigui laboris*, som forretter lidet Arbejde.

Smáþarmar, *m. pl. ilia*, Tarme, Smaatarme.

Smedia, *f. nimia et nauseosa oleositas*, formegen og ekel Fedme.

Smediulegr, *oleositate insipidus*, som er for fed og vammel.

Smegi (at smegia), *irrepere facere*, indsnige, indtrænge, indpraktisere (smøge). At smegia sér inn, *insinuare se*, det samme; ogsaa: sætte sig i ens Gunst, indsmigre sig. At smegia sér burt, *subducere se*, smugle, snige sig bort. At smegia sér inn á milli, *interponere se*, snige sig ind imellem; (*rectius* smeygia).

Smeigr, *m. laqveus*, Strikke. 2) *collare*, et Halsbaand.

Smeikiz (at smeikiaz), *lubricari*, blive glat, slibrig. 2) *pudefieri*, blive frygtsom.

Smeikia, *f. lubricitas*, Glathed, Slibrighed. 2) *pudor*, Frygtsomhed.

Smeikr, *lubricus*, glat, slibrig. 2) *pusillanimis, pudibundus*, frygtsom; *postea* Smêk, (*qvod ignominiosum agnomen Sveci dederunt Magno Erici filio*, dette haanlige Tilnavn fik Kong Magnus Erikssen af de Svenske).

Smeitr, *m. læsura cutis faciem dehonestans*, Saar, Skramme i Ansigtet. 2) *offendiculum*, Stød, Anstød, Hinder. 3) *livor ex percussione*, Hævelse af Slag.

Smeckr, *n. gustus*, Smag. 2) *sapor*, det samme (mest i intellektuel Henseende). Daufr smeckr, *palatum surdatum*, et sløvt Smageorgan, en daarlig Smag.

Smeckgódr, *saporatus*, velsmagende.

Smeckdaufr, *insipidus*, *insulsus*, afsmagende, uden Smag.

Smeckillr, *mali saporis*, *austerus*, som smager slet, ildesmagende.

Smecklaus, *insipidus*, uden Smag; it. figurl. smagløs.

Smecklegr, *sapidus*, velsmagende, smagelig.

Smell (small, at smella), *crepere; item tinnire*, smælde, give Klang.

Smellr, *m. crepitus*, Smælden, Smækken. 2) *tinnitus*, Klang.

Smelta, *f. fusio metallorum*, Metallers Smeltning.

Smelting, *f. idem.*

Smelti (at smelta), *liqvare*, smelte.

Smeltr, *liqvefactus*, smeltet. 2) *incausto inustus*, indbrændt i noget.

Smeltuverk, *n. encaustum*, indbrændt Maleri, Emallie.

Smeltrkross, *crux colorata*, *liqvato metallo crux smaltis pulcherrima*, farvet Kors af smeltet Metal.

Smetti, *n. vid.* smitti.

Smiadra (at smiadra), *adulari*, smigre, hykle.

Smiadrari, *adulator*, en Smigrer.

Smiadurmáll, *idem sed adj.*, smigrende, hyklerst, hykkelsk.

Smiadr, *n. adulatio*, Smiger, Hykleri.

Smialsa (at smialsa), *cibum v. potum, inter lingvam et palatum, cum sono volutare*, smadske, give en kladskende Lyd med Munden naar man spiser eller drikker.

Smidia, *f. opificina, officina*, en Smedje.

Smida (at smída), *fabricare v. operari*, forrette Smede-arbejde, smede.

Smíd, *f. fabrica; item opificium*, Smede-arbejde.

Smídi, *n. idem.*

Smídatól, *n. pl. instrumenta fabrilia*, Smede-Redskaber.

Smidiu-abl, *m. ustrina*, Smede-Esse.

Smidiubelgr, *m. follis*, Smedebælg.

Smidiumór, *m. argilla apyra*, ildfast Ler.

Smidiu-nór, *m. lacus fabrorum*, Hærdetrug.

Smidiutaung, *f. forceps*, Smedetang.

Smids-högg, *n. consummatio opificii*, Arbejdets Fuldførelse. At leggia smidshöggid á, *consummare opus, ultimam manum admovere*, fuldføre, lægge den sidste Haand paa Arbejdet.

Smid-vél, *n. artificium in opere*, Kunstgreb ved et Arbejde.

Smidr, *m. faber, artifex*, Smed, Kunstner, Fabrikør; it. *autor*, Forfatter.

Smiör, *n. butyrum, oleum*, Smør; Olie, Smørelse.

Smiör-brád, *f. embamma*, smeltet Smør, Saus.

Smiörgadr, *butyro illinitus*, smørret, besmurt med Smør.

Smiörgiörd, *f. præparatio, confectio butyri*, Smørlavning. R.

Smiörlaupr, *m. vid.* laupr.

Smiörspánn, *f. vid.* gráſida.

Smivill, *m. accipiter, fringillarius*, Skovspurv.

Smita, *f. perfluens oleositas*, flydende Fedme.

Smita (at smita), *oleum transmittere*, svede af Fedme. Smitar út úr, *madescit oleo penetranti*, Fedmen sveder ud, smitter.

Smitti, *n. rostrum*, Snude, Snabel. 2) *fæda facies*, et hæsligt Ansigt, Fjæs.

Smiúgr, *m. cuniculus v. os per quod penetratur*, et Hul, en Gang, man kan krybe igjennem.

Smokfiskr, *m. sepia, tentaculis decem, loligo*, Blekfisk, Bleksprette.

Smocka (at smocka), *penetrare, repere facere*, putte ind i noget. Smocka sér inn, *subrepere*, krybe, snige sig ind. Smocka sér úr möskvanum, *extricare v. subducere se periculo*, rede sig ud af en Fare eller Forlegenhed.

Smockr, *m. tubus, vagina*, Skjede, en Ting, hvori man stikker noget ind.

Smolt, *n. liquamen*, smeltet Fedt (især af Fugle).

Smotti, *m vid.* spotti.

Smotta *v.* há smotta, *f. vid.* hálsmál.

Smöckun, *f. libatio*, Smag, Nippen.

Smuga, *f. rima*, en Sprække. 2) *ostiolum, foriculæ*, en lille Dør.

Smýg (smaug, at smiúga), *penetrare*, snige sig. 2) *repere*, krybe.

Smyr (smurdi, at smyria), *ungere, illinire*, salve, smøre.

Smyrill, *m vid* smirill, *moschetus, æsalon, aliis falco lanarius*, Spurvhøg.

Smyrsl, *n. pl. aroma, unguentum*, Balsom, Salve, Smørelse.

Smyrſli, *n. pl. idem.*

Smyrſlíngr, *m. tellina, teſta præmorſa*, en lille graaagtig Fugl, etſlags Spurv.

Smyrſlings-bródir, *m. tellina ſaxicola v. proboſcidea major*, det ſamme.

Smægilegr, *humilis*, liden, uanſeelig.

Smælíngi, *m. vir minoris notæ*, et Menneſke af ringe Stand.

Smælki, *n. ramenta; item qvisqviliæ*, Affald af Træer og andre Ting.

Smærd, *f. parvitas*, Smaahed.

Smæra, *f. vid.* ſmári. 2) *caules trifolii pratenſis*, Stilken af Rødklever.

Smæcka (at ſmæcka), *minui, decreſcere*, formindſkes, tage af.

Smærrum, ſmærrum ſaman, *adhuc minus*, endnu mindre.

Snád, *n. cibus*, Mad. Taki mann ſnád og dryck, *ſumant homines cibum et potum*, Folk ſkulle ſpiſe og drikke.

Snádr, *lanuginoſus*, lodden, haaret; *vid.* ſnodinn.

Snáf, *n divagatio*, Omvanken, Omtumlen. 2) *odoratus*, Snuſen.

Snáfa (at ſnáfa), *cernuus vagari*, luſke omkring, haanlig bortviſt fra et Sted. 2) *odorari*, ſnuſe, lugte. Snáfadu hédan, *faceſſe hinc, apage*, pak dig, ſkrub dig.

Snáfvís, *odoriſeqvus, odorator*, ſom har ſtærke Lugtenerver, en Snushane.

Snafurmannlegr, *ſtrenuus, acer*, raſk, virkſom, kjek.

Snagi, *m. paxillus*, en Nagle, Hage at hænge noget paa.

Snága, *f. idem qvod ſeqvens.*

Snaghyrnd öx, *ſecuris malleata cornuata*, en krumbøjet Økſe, med en Hage paa begge Ender af Bladet.

Snagg, *n. lis*, Trætte, Kiv.

Snagga (at ſnagga), *litigare*, trætte, kive.

Snákr, *m. angvis*, en Slange, Snog. 2) *navis genus, dromon*, etſlags Skib.

Snaka (at ſnaka), *flabellare*, flagre. Elldr ſnakadi um klædi þeirra, *ignis veſtes eorum flabellavit*, Ilden bluſſede om deres Klæder.

Snakalegr, *flabralis*, flagrende, viftende. 2) *inqvietus, ſolutus*, urolig.

Snakatángi, *m. lingula terræ, flatui pelagico expoſita*, en Landtunge, udſat for Havkuling.

Snakatángalegr, *vid.* ſnakalegr.

Snaki, *m. flabrum, flatus gelidus*, en kold Vind.

Snakinn, *alacer*, raſk, hurtig.

Snackr, *m. panus*, en Væverſpole. 2) *fuiſſe dicitur malus genius, forma angvis, magicis artibus compoſiti et lactantis ubera ſagæ*, et Slags ondt Væſen, i Form af en Slange, hvorom man fabulerer, at den ved Troldomskunſter frembringes af et dødt Menneſkes Ribben, hvorpaa den indſvøbes i graa Uld af Hekſen, hvis Bryſter den patter, og ſiden bruges den til at patte fremmede Kreature, og bringe Melken til ſin Ejer. 3) *idem qvod ſeqvens.*

Snap, *n. esculenta emendicata*, tilbetlet sparsom Næring. 2) *parcior pastio pecudum*, ringe Græsning for Kreature (især om Vinteren naar Jorden er tildæktet med Sne).

Snapi (at snapa), *captare escam*, spise uden Appetit, langsomt; ogsaa: søge Næring.

Snapi, *m. gnatho*, en Snyltegjæst.

Snápr, *m.* (á penna, nafri, skutli), *rostrum pennæ, terebræ, venabuli*, Spidsen af en Pen, Bor, Harpun.

Snápr, *m. qui mentitur concubitum cum muliere pudica*, en, som foregiver at have havt Samleje med et uberygtet Fruentimmer. 2) *stultus, thersites, gnatho, scurra*, Nar, Taabe, Tosse.

Snápsg ölld, *n. pl. mulcta talis mendacii*, Bøder for en løgnagtig Beskyldning imod et anstændigt Fruentimmer.

Snápskapr, *m. stoliditas probrosa*, Taabelighed.

Snar, *celer, pernix*, hastig, hurtig. 2) *acer, item fortis*, rask, tapper. Snör augu, *oculi lyncei; item feri, formidabiles*, skarpe Øjne.

Snara, *f. laqveus*, en Snare.

Snara (at snara), *illaqveare*, besnære. 2) *abjicere, rejicere*, bortkaste, forkaste. 3) *vertere, contorqvere*, vende. Þad snarar hann fyri briósttid, *pectus intra torqvet*, han har ondt for Brystet, Brystet ligesom sammentrækkes af Sult.

Snarandi, *m. dolor intestinorum ex fame*, Smerte i Indvoldene af Sult.

Snarbeginn, *acutæ v angustæ obliqvitatis*, som bøjes med et, bøjer sig pludselig.

Snarbrecka, *f. clivus præceps*, en steil Banke.

Snareygr, *oculis acutis et igneis*, som har skarpseende Øjne.

Snarfari, *m. manu et pede promtus*, rask til Fods og i Forretningers Udførelse.

Snari, *m. obex uncinatus*, en kroget Skaade.

Snark, *n crepitus*, Knarken, Sprætten (i Lys).

Snarka (at snarka), *crepere*, knarke, knirke. Snarkar i liósinu, *lux crepit*, det sprætter i Lyset.

Snarkríngla, *f. gyrus*, Ring, Ringrenden.

Snarl, *n. cibus durior*, haard Mad.

Snarla (at snarla), *durum cibum mandere*, tygge haard Mad.

Snarlega, *cito*, hastigen, inden kort Tid, snarligen.

Snarlegr, *vid.* snar.

Snarlyndr, *alacris et promti animi*, af et hastigt, hæftigt Sind.

Snarpr, *acer*, hæftig, hurtig, skarp.

Snarpheitr, *perfervidus*, meget hed.

Snarpliga, *adv. acriter, strenue*, hastig, hæftig, drabeligen, tappert.

Snarrádr, *consilio celer*, som hastig kan fatte et Raad, som har Aandsnærværelse.

Snarrædi, *n. promta exsecutio sani consilii*, Aandsnærværelse.

Snart, *cito*, snart.

Snarvitr, *judicii penetrantis*, som har skarp Dømmekraft.

Snarvitska, *f. præsens judicium*, skarp Dømmekraft.

Snarvölr, *m. cylindrus, qvo laqveus tenditur*, en Pind til at stille en Snare, Fælde med; Stillepind; *qvasi* snöruvölr *v.* snerill.

Snatt, *n. itio, vagatio freqvens*, idelig Frem- og Tilbage-gang.

Snatta (at snatta), *itare, ititare*, gaa tidt frem og tilbage.

Snati, *m. mendiculus*, en Tigger, Betler. 2) *canis*, en Hund.

Snaudr, *inops*, arm, fattig.

Snauta (at snauta), *labi; item incertus ferri*, gaa i Uvished hvor man skal hen (især efter en Irettesættelse).

Snefia (at snefia upp), *leviter explorare*, eftersøge, opspore.

Snefill, *m. odor levis*, en svag Lugt. Hann komst á snefil um þad, *subodoravit*, han fik Nys derom. Hann hefr snefil af lærdómi, *leviter literis tinctus est*, han har en Smule Begreb om, Smag paa Lærdom.

Snefsa (at snefsa), *irritare, contemtim tractare*, opirre, behandle med Foragt.

Snefsi, *n. nasus vertagi*, Snuden, Næsen paa en Jagthund.

Snefsinn, *irritabilis; item procax*, som let opirres, opfarende; ogsaa: faad.

Snégda, *f. inqvietudo*, Urolighed. 2) *ancilla*, en Tjenestepige.

Snegdulegr, *inqvietus et immitis*, urolig.

Snegla, *f. vid* snegda. 2) *panus textorum*, en Væverspole.

Sneid, *f. segmen*, Affnit, Skive, Snit. 2) *dicterium*, Glose, Stikpille.

Sneidi (at sneida), *secare*, skjære af. 2) *obliqvare*, krumbøje, gjøre krumt. At sneida sig hiá, *declinare*, undvige, undgaa. At sneida veginn, *anfractus viarum seqvi*, følge Krumveje, Krinkelkroge. At sneida einn, *v.* uppá einn, *oblique perstringere*, give en Stikpiller, stikle paa en.

Sneidíngar, *f. pl. spiræ viarum*, Krumveje, Krinkelkroge.

Sneidyrdi, *n. pl. dicteria ambigua*, Stikpiller, Gloser.

Sneipa, *m. pudor, ignominia*, Skam, Beskjæmmelse, Skamfuldhed.

Sneipi (at sneipa), *pudorem alicui suffundere*, gjøre en skamfuld.

Sneipulegr, *pudibundus*, skamfuld.

Sneis, *f. ramus arboris*, Gren af et Træ. 2) *paxillus*, en Hage, Krog. Ecki skal mér sneis þessi, *virgula hæc mihi inepta est*, (*de gladio tenui dictum*), det Lysespid er ikke for mig (siges om et lille Sværd). At affneisa eikina, *enodare arborem*, stævne, hugge Knuder, Kviste bort af et Træ.

Sneisarhalld, *n. ligamentum qvo aliqvid in paxillo pendet*, Hanke paa en Ting, for at hænge den op paa en Krog, Stroppe.

Sneckia, *f. pristis*, et Jagtskib, en Snekke, let Fartøj. Snákr, snókr, *celox*, hastig.

Snemma, *mane*, tidligen.

Snemmbeittr, *cibum mane appetens*, som har Appetit tidlig paa Dagen.

Snemmbær kú, *circa hyemis initium enixa vacca*, en Ko, som kalver tidlig om Vinteren.

Snemmfengin kú, *idem*.

Snemmindis, *vid.* snemma.

Snemmvaxinn, *præcox*, som tidligen vokser, modnes.

Snepill, *m. præsegmen*, Afsnit. 2) *lobus aurium*, Ørelap. 3) *villus*, sammenviklet Uldtot i et Uldskind, Marelok.

Sneplóttr, *villosus*, med sammenviklede Uldtotter.

Snerki (at snerkia sig), *ringi*, *os distorqvere*, snærpe Munden, vrænge.

Snerkiur, *f. pl. rugæ; item rictus oris*, Mundens Snærpen, Vrængen.

Snerill, *m. obex versatilis*, *eqvuleus*, en Skaade, som kan drejes omkring, Hvirvel.

Snerla (at snerla), *obicem applicare*, dreje Hvirvelen for.

Snerpi (at snerpa), *asperare*, gjøre haardere, strængere, skjærpe.

Snerping, *f. icitamentum*, Skjærpelse.

Snerra, *f. pugna*, Slag, Batallie.

Snerrinn, *pugnax*, krigersk.

Snerta, *f. interstitium loci*, Mellemrum.

Snerti (snart, hefi snortid, at snerta), *tangere*, røre, berøre, snærte.

Snerta, *m. tactus*, *attactus*, Bedrørelse, Berørelse (Snært). Sóttar snertur, *tactus v. sensus morbi*, Følelse af Sygdom.

Sneydi (at sneyda), *privare*, *vacuare*, gjøre tomt, berøve, ødelægge; á snaudr.

Sneyddr, *privatus*, berøvet, som noget er fra taget.

Sniálldr, *n. rostrum serpentis*, en Slanges Snude eller Snabel. 2) *collum coli*, Halsen paa en Si.

Sniallrædi, *n. prudens et promtum consilium*, snildt Raad.

Sniallr, *fortis; item clarus*, tapper, berømt. 2) *habilis*, *prudens*, duelig, forstandig, snild. 3) *disertus*, veltalende. 4) *celer*, hastig, rask, snar (t. schnell).

Sniár, *m. vid.* sniór *v.* snær.

Sníd (at snída), *secare*, *scindere*, afsnitte, afskjære. At snida föt, *vestes formare*, *adaptare corpori*, skjære Klæder.

Snid, *n. obliqvitas*, Skjævhed, Krumhed, Skraahed. Á snid, *oblique*, skjævt, paa Skraa. 2) *forma vestium*, Snit paa Klæder, Fason; *vid* fatasnid. 3) *gestus*, Miner, Gebærder, Opførsel. Hann tók sér snid eftir biskupi, *composuit se ad morem episcopi*, han rettede sig ganske efter Biskoppen.

Sniddari, *m. sartor*, *vestifex*, en Skræder.

Sniddaraskapr, *m. sartura*, Skræderi, Skræderhaandtering.

Snidda, *f. gleba terræ oblonga excisa*, et opgravet Stykke Grønsvær (i Form af et Trapetsium); *alias* snidtorfa *v.* snidhnaus.

Snidgata, *f. trames oblongus*, en krum Tværsti.

Snidhallr, *oblique declivis*, skraa nedgaaende, skjævt heldende.

Snidhvetia, *f. obliquatus v. retractio a cursu solito*, Afvendelse fra den sædvanlige Bane. Hann kóm nockri snidhvetiu á manninn, *ad meliorem frugem virum reduxit*, *pr. persuadere illi potuit, ut a solita via declinaret*, han bragte Mennesket til at forlade sin sædvanlige Levemaade, paa bedre Vej.

Snidill, *m. falx putatoria*, en Havekniv. 2) *spiculum*, *secula*, et Spyd, Glavind.

Snidilvarp, *n. jactus spiculi*, Spydkast.

Snidinn, *formatus*, *scissus*, tilskaaren, tilsnittet, dannet.

Snidlaukr, *m. cepa sectilis*, Purløg.

Snidhnaus, *m. cespes corniculatus*, et Stykke Grønsvær (i Form af en Firkant med skjæve Vinkler).

Snidtorf, *n. idem.*

Snidugr, *elegans*, *prudens*, snild, forfaren.

Snigill, *m. limax vulgaris*, *rugosus*, en Snegel.

Sniki (at snikia), *parasitari*, *catellare*, snylte.

Snikia, *f. mendicatio*, Snylten, Tiggeri.

Snikir, *m. catillus*, *parasitus*, en Snyltegjæst.

Snikiugéstr, *m. idem.*

Snikkari, *m. faber lignarius*, en Snedker.

Snilldarmadr, *m. vir lepidus*, *facundus*, en snild, vittig, veltalende Mand. R.

Snilld, *f. ars*, *decor*, *dexteritas*, Snille, Snildhed, Snedighed.

Snilli, *f. idem.*

Snilldarverk, *n. præclarum facinus*, ypperligt Værk, Foretagende, Kunstværk.

Snillilegr, *elegans*, *dexter*, snild, forstandig.

Snillinn, *idem.*

Snillingr, *m. vir prudens et dexter; item fortis*, en snild, forstandig, ogsaa tapper Mand.

Snimma *pro* snemma, *olim*, aarle, tidlig.

Snior, *m. nix*, Sne; *vid* sniár, snær.

Snióa (at snióa), *ningere*, at sne. Nú snióar miög, *toto cælo ningit*, nu sner det stærkt.

Snióavetr, *m. hyems nivalis*, en Vinter med megen Sne.

Sniófga (at sniófga), *nivescere*, at sne.

Sniófiallabóndi, *n. nivicollinus*, som bor paa Fjelde hvor Sneen falder.

Sniófullr, *nivosus*, fuld af Sne.

Snióhvitr, *niveus*, snehvid.

Sniókoma, *f. ningor*, *cælum nivale*, Snefog.

Sniököggull, *m. globus niveus*, *massa nivea*, en Snebold.

Snióskafl, *m. congeries*, *syrtis nivalis*, en Snedynge, Snedrive.

Snióugr, *nivalis*, fuld af Sne.

Sniótitlingr, *m. passer nivalis*, *emberiza nivalis*, Sneverling, Vinterfugl, Snespurv.

Snirti (snirti, at snirta), *terrere*, *mundare*, rense, polere, pryde, forskjønne.

Snirtinn, *politus*, *decoris et munditiei amans*, som elsker Renlighed, renlig, pæn.

Snirtilegr, *mundatus*, *comptus*, renset, prydet.

Snirtimenni, *n. homo splendide se gerens*, en Mand, som opfører sig net.

Snitia, *resegmen, alicujus rei*, Affnit af noget.

Sníti (snítti, at sníta), *emungere*, snyde sig. At sníta raudu, *decollari*, blive halshugget.

Snita, *f. mucor narium*, Snot, Uhumskhed af Næsen.

Snod, *n. lanugo*, *sp. lanugo serpentum*, Laad. At komaz á snodir, *cubilia ferarum e lanugine investigare*, komme under Vejr med, faa Nys om.

Snodinn, *lanuginosus*, med Laad paa. 2) *glaber*, skaldet, uden Haar.

Snodna (at snodna), *glabrescere*, blive skaldet.

Snókr, *m. angvis*, en Snog. 2) *natrix torquata*, en Vandsnog.

Snókahvönn, *f. angelica sylvestris*, *podagraria*, Angelik (en Urt).

Snóp, *n. tædiosa mansio*, kjedsommeligt Ophold paa et Stæd.

Snópa (at snópa), *tædiose diutius operiri*, bie etstæds til man bliver ganske kjed deraf.

Snoppa, *f. rostrum*, Snude, Snabel.

Snoppufagr, *facie venusta*, som har et smukt Ansigt.

Snoppúngr, *m. colaphus*, Ørefigen.

Snorkinn, *rugosus*, rynket.

Snót, *f. fœmina lepida*, *sapiens*, et vittigt og fornuftigt Fruentimmer.

Snotra, *f. idem.*

Snotra (at snotra), *mores docere*, sætte Skik paa. 2) *ornare*, pryde, forskjønne.

Snotr, *pulcher*, *item sapiens*, *habilis*, smuk, for fornuftig, duelig. 2) *vafer*, snedig, listig. B. var nockud snotr, og þar til grályndr kalladr, *erat B. vafer et pro maligno habebatur*, B. var snedig, og man ansaa ham for ondskabsfuld.

Snoturlegr, *idem.*

Snoturlega, *sapienter*, med Forstand, klogeligen.

Snoturleiki, *m. elegantia*, *ornamentum*, Sirat, Prydelse. R.

Snöggr (snöggvari, sneggri, snöggvastr), *glaber*, *depilis*, glat, skaldet, uden Haar. 2) *repentinus*, pludselig. 3) *agilis*, smidig, hurtig. Þad er snögt um betra, *multo melius est*, det er meget bedre. Snöggr uppá lagid, *præcipitis iræ*, ilsindet, kort for Hovedet.

Snögg-engi, *prata retorrida*, en Eng, hvorpaa der er lidet Græs.

Snögglega, *repente*, *cito*, pludseligen, hastigen.

Snögt, snögvast, *cito*, *citissime*, pludseligen, hastigst.

Snögglyndr, *vid.* brádlyndr.

Snökt, *n. singultus lacrymantium*, Hulken.

Snökti (snökti, hefi snökt, at snökta), *singultire*, hulke.

Snörl, *n. ronchus*, *gutturis stridor*, Snorken.

Snörla (at snörla), *ducere ronchos*, snorke. 2) *extremam vocem læsi gutturis emittere*, udstøde den sidste rallende Lyd. *Angl.* to snore, *ronchissare*, snorke.

Snös, *f. monticulus*, en fremragende Klippe-Spidse. 2) *idem quod* sneis.

Snubba (at snubba), *vid.* snugga.

Snudd, *n. exploratio canina*, Opsnusen (om Hunde).

Snudda (at snudda), *canum more explorare*, snuse op som en Hund.

Snudra (at snudra), *idem.*

Snudr, *n. vid.* snudd.

Snúdr, *m. rostrum canis*, Snabel, Snude. 2) *versura*, Omdrejen. 3) *verticulum fusi*, en Rokkehvirvel, Flugt (egentl. en rund fladagtig Træklods, hvormed Haandtene sættes i Gang. 4) *realitas, vis, pondus*, Vigtighed, Kraft, Styrke. 5) *alacritas*, Fyrighed, Raskhed. Nú er snúdr í stacki hans, *vehementer incedit*, nu viser han sig med Fyrighed i Miner og Gebærder. Þar er einginn snúdr í, *res frivola est*, det duer til ingen Ting.

Snúduglega, *rigide et festinanter*, stivt, hurtigen.

Snúduglegr, *austerus, infensus*, haard, stiv.

Snúdugr, *idem.* At gánga snúdugt, *insolenter incedere*, vise Stolthed i sin Gang.

Snugga (at snugga), *increpare*, puste, blæse paa. Hér snuggar nú, *frement venti*, her raser Vinden.

Snúinn, *tortus, flexus*, vendt, bøjet. Snúid fat, *vestis interpolata*, et vendt Klædestykke.

Snúníngr, *m. versura, torsio*, Omdrejen, Omvenden.

Snúníngs-púnktr heims, *vid.* hiari. Snúníngs-púnktr sydri, *polus antarcticus*, Sydpolen. Snúníngs-púnktr nyrdri, *polus arcticus*, Nordpolen.

Snúníngs-trappa, *f. cochlea*, Vindeltrappe.

Snupra (at snupra), *contumeliose increpare*, irettesætte en med Foragt.

Snuprur, *f. pl. increpationes contemtuosæ*, forhaanende Bebrejdelser.

Snúra, *f. linea, tænia; item redimiculum*, en Snor; ogsaa: Hovedsmykke.

Snurda, *f. ruga; item inæqvalitas*, en Rynke, Krølle; ogsaa: Ujevnhed, Ulighed. Nú er snurda á nefi hans, *ringitur*, nu slaar han Krøller paa Nasen.

Snurda (at snurda), *vid.* gálma.

Snutra (at snutra), *vid.* snotra.

Snÿ (sneri, hefi snúit, at snúa), *vertere, flectere*, vende, dreie. At snúa á móti, *obvertere*, vende imod. Snúa aftr, *reverti*, vende tilbage. Snúa heyi, *fænum furcillis versare*, vende Hø med Høtyve for at tørre det, hværre Hø. Snúa vid hesti, *torqvere eqvum*, dreje en Hest omkring. Snúa fati, *vestem invertere, interpolare*, vende et Klædningsstykke. Snúa kápunni eftir vedrinu, *omnium temporum esse*, vende Kaaben efter Vejret.

Snÿr (snÿdi, at snÿfa), *ningere*, sne. Nú snÿr, *nivit, ningit, ningvitur*, det sner.

Snÿfinn, *nyvalis*, fuld af Sne, besneet.

Snædi (snæddi, at snæda), *cibum capere*, spise, (af snád).

Snædingr, *m. epulæ*, Spise, Mad.

Snæfilegr, *vid.* snæfr.

Snæfilega, *vid.* snæfurlega.

Snæfr, *frigidus*, kold. 2) *citus*, *velox*, hastig, hurtig.

Snæfurlega, *alacriter*, med Raskhed, fyrigen.

Snækorn, *n. floccus nivis*, Sneflok.

Snælegr, sniólegr, *nivalis*, som ser ud til Sne, sneagtig.

Snæliós, *n. fulgetra*, *corruscatio nivalis*, Lynild, lynildagtige Glimt over Sneen om Vinteren. 2) *capra saltans*, Stjerneskud.

Snællda, *f. colus*, *fusus*, Rok, egentl. Haandten. 2) *palus elevator transtri*, en Pæl, som sættes midt under Rorbænken i en Baad. Þeir fengu ólag so fyllti í midiar snælldur, *fluctus decumanus ad medium usqve hausit palos transtri*, en stor Bølge slog ind i Skibet, saaledes at Vandet gik midt op paa Pælene under Rorbænkene. At vinda af snælldu, *devolvere fila colo*, tage Traaden af en Spindeten.

Snær, *m. nix*, Sne.

Snæra, *f. vid.* snerra.

Snæri, *m. funis*, *funiculus*, Tov, Tovværk, Sejlgarn.

Snæris-spiót, *n. aclis*, *hasta*, et Kastespyd; à snæra.

Snærur, *f. pl. termini*, *funibus dimensi*, Grændseskjel afmaalt med Reb. Hann villdi komaz á snærur Þ., *in tutelam sive territorium Th. recipi voluit*, han ønskede at tages i Beskyttelse af Th.

So, *sic ita*, saa, saaledes, paa den Maade; *olim* svo v. svá. Saa. [illegible]. v. Søga

Solengi, *donec*, *tandiu*, saalænge.

So lángt, *eo usqve*, saalangt.

So líkr, *vid.* slíkr.

So vordinn, *ita affectus*, *confectus*, saaledes beskaffen.

Sod, *n. jusculum*, *jus*, Vand, hvori noget er kogt, Suppe, Saad.

Sódalegr, *sordidus*, skidenfærdig, urenlig, sluſket.

Sódaz (at sódaz), *sordere*, være skiden, urenlig.

Sodgreifi, *m. coqvus*, en Kok.

Sódi, *m. homo sordidus*, et skidenfærdigt Menneske.

Sodinn, *elixus*, *coctus*, kogt (gl. søden).

Sod-krókr, *fuscina*, *creagra*, en Kjødgaffel.

Sodníng, *f. coctio*, *elixura*, Kogen, Kogning.

Sodníngarmadr, *coqvus*, en Kok.

Sofa, *f. dormitorium*, Sovekammer. Hann lá í sofu sinni, *in dormitorio qvievit*, han laa i sit Sovekammer.

Sofandi, *dormiens*, sovende.

Sofinn, *idem.*

Sofna (at sofna), *indormire*, sove ind, falde i Søvn.

Sog, *n. sentina navis*, den underste Del af Skibet, hvori Pompevandet samles, Skibsbonke; *alias* kialsog. 2) *effluvium lacus*; *item confluens*, en Indsøes Udløb, en Flods Udløb i en anden.

Sóga (at sóga), *pecuniam profundere*, *projicere*, ödsle, udöse, fortære Penge; (*alias* sóa).
Sógun, *f.* *profusio*, Ödselhed.
Sogn, *n.* *convallis angusta*, en snæver Dal.
Sókn, *f.* *curia*, *parocia*, Sogn, Menighed. 2) *actio causæ*, Processanlæg. 3) *oppugnatio*, Bestormelse. 4) *accursus*, Angreb, Anfald.
Sóknar-prestr, *m.* *parochus*, *curatus*, *curio*, Sognepræst.
Sóknarfólk, *n.* *parochiani*, Sognefolk, Menighed.
Sóknari, *m.* *actor causæ*, Sagsøger; *vid.* saksóknari.
Sókndiarfr, *animosus*, *bellicosus*, modig, dristig, djærv til at angribe.
Sóknir, *f.* *pl.* *catena ferrea*, *qva carcharus capitur*, en Jærnlænke, hvorved Havkallen fanges; *vulgo* hakalla-sóknir.
Sockr, *m* *soccus*, *caliga*, en Strømpe.
Sockaband, *n.* *periscelis genuale*, et Strømpebaand.
Sól, *f.* *sol*, Solen.
Sólarár, *n.* *annus solaris*, et Solaar. R.
Sólar-fall, *n.* *occasus solis*, Solens Nedgang.
Sólargángr, *m.* *cursus solaris annuus*, Solens periodiske aarlige Gang, Løb.
Sólargeisli, *m.* *radius solaris*, Solstraale.
Sólar-gran, *n.* *atomus*, Solgran, Solstøv; *vid.* ár.
Sólarhiti, *m.* *calor solis*, Solvarme. R.
Sólarhringr, *m.* *circulus solis*, Solens Omkreds.
Sólarlag, *n.* *vid.* sólarfall.
Sólar-ölld, *f.* *cyclus solis*, Solcyklus.
Sólar-rod, *n.* *ortus solis*, Solens Opgang.
Sólar- *v.* sumar-salr, *m.* *heliocaminus*, *solarium*, en Solstue.
Sólarstafr, *m.* *radius solis*, Solstraale.
Sólar-steinn, *m.* *crystallus orientalis*, en orientalsk Krystal.
Sólar-uppruni, *m.* *ortus solis*, Solens Opgang.
Sóla-sinnis, *secundo sole*, *ab ortu per austrum ad occasum*, med Solen, fra Øst til Vest.
Sólasynnis, *idem.*
Sólbaka (at sólbaka), *insolare*, tørre i Solen.
Sólbrád, *f.* *liqvefactio nivis ex solis calore*, Sneens Smelten ved Solens Varme.
Sólbruni, *m.* *adustio solis*, Solbrændthed eller Solhede.
Soldan, *m.* *sultanus*, *vulgo Turcarum imperator*, Sultan, den Tyrkiske Keiser; ogsaa et Hundenavn.
Sóleyg, *f.* *Ranunculus*, Vand-Ranunkel.
Sólfar, *n.* *circuitus solis annuus v. diurnus*, Solens daglige eller aarlige Bevægelse, Gang.
Sólginn, *avidus*, begjerlig efter, som har Lyst til, graadig. 2) *tumidus*, hovnet, svulmet; *à* svelg.
Sólhattr, *m.* *petasus*, *causia*, en Solhat.
Sólhvörf, *n.* *pl.* *vid.* sólstödur.
Sóli, *m.* *solea*, en Saal.
Sollinn, *tumidus*, hoven, svullen. 2) *congelatus*, *constipatus*, fast sammentrykket, stærk-

net. 3) *ulceratus*, saaret, besat med Saar og Bylder. Sollin lifur, *jecur ulcerosum*; en Lever, fuld af Bylder.

Sollr, *m. constipatio*, Trængsel, stor Sammentrængen. 2) *turba hominum securorum*, en Flok af lystige, meest unge, Mennesker.

Sólmerki, *n. signum zodiaci*, de tolv Himmelstegn i Dyrekredsen.

Sólmerkia-hringr, *m. zodiacus*, Dyrekredsen.

Sólsetr, *n. occasus solis*, Solens Nedgang. Nú setst sólin, *jam sol occidit*, nu gaaer Solen ned.

Sólskífa, *f. sciatbericum*, *solarium*, Solskive.

Sólskin, *n. splendor solis*, Solskin.

Sólskinsdagr, *m. dies apricus*, en solklar Dag.

Sólskrikia, *f. alauda canora*, *fringilla montana*, Moirisk, Graasisken.

Sólstödur, *f. pl. solstitium*, Solhverv.

Soltinn, *jejunus*, *famelicus*, sulten, hungrig.

Sólvísir, *m. gnomon*, Solviser paa en Solskive.

Sólunda (at sólunda), *perdere*, *jacturam facere*, tabe, spilde, miste.

Sólundir, *f. pl. insulæ norvegicæ olim ob piratas periculosæ*, nogle Øer ved Norge, som fordum bleve meget foruroligede af Sørøvere.

Sómalegr, *decens*, *honestus*, sømmelig, hæderlig.

Sómalitill, *inglorius*, uanselig, uden Hæder.

Sómi, *m. decus*, *honor*, Ære, Hæder.

Sómi (sómdi, at sóma), *honeste se gerere*, opføre sig anstændigen, hæderligen; sømme, anstaa. Hvert þad sómir vel edr illa, *utrum decens*, *aut dedecens*, enten det er anstændigt eller uanstændigt. Hann sómir sér vel, *decenter se gerit*, han opfører sig vel, passer godt.

Son, *f. vas mellis*, et Honningkar; *pr. reconciliatio*, egentl. Forlig, Forsoning.

Sona, *sic (per paragogen)*, saaledes.

Sonardóttir, *f. neptis*, Sønnedatter.

Sonardóttúr-madr, *progener*, Sønnedatters Mand.

Sona kona, *f. nurus*, Sønnekone.

Sonar-sonar kona, *f. pronurus*, Sønnesøns Kone.

Sonarleifd, *f. adoptio*, *filiatio*, Adopsion, Antagelse i Søns Sted.

Sonar-sonr, *m. nepos*, Sønnesøn.

Sonar-sonar-sonr, *pronepos*, Sønnesøns-Søn.

Sonar-sonar-dóttir, *proneptis*, Sønnesøns-Datter.

Sonr, *m. filius*, Søn.

Sóp, *n. purgamen*, det som fejes bort, Fejeskarn.

Sópa (at sópa), *verrere*, *scopare*, *scopis purgare*, feje, rense med en Kost. At hönum sópar, *grande quid præ se fert*, han har karakteristiske Ansigtstræk.

Sópari, *m. scoparius*, som fejer med Kost.

Sopi, *m. haustus*, en Slurk, en Sup.

Sóppleikr, *m. lusus pilæ*, *sphæromachia*, Boldspil.

Soppa, *f. pulmentum*, *sorbillum*, Suppe, Drik, Søbemad.

Soppdreps, *f. funda, instrumentum quo pila mittitur*, Boldtræ.

Soppr, *m. pila, sphara*, en Bold; *vid.* hnöttr *v.* böllr.

Sópr, *m. virga, scopa*, en Kost, Fejekost.

Soralaus, *purus, defecatus*, ren, uden Bærme.

Soramikill, *feculentus*, fuld af Bærme.

Sori, *m. scoria; item fex*, Affald, Bærme.

Sorg, *f. luctus, dolor*, Sorg, Bedrøvelse. At hefta sorgina, *refrenare luctum*, standse, holde Maade med Sorgen. At vekia sorgina, *refricare dolorem*, opvække, oprippe Sorgen.

Sorga (at sorga), *dolere, lugere, mærere*, sørge, være bedrøvet.

Sorgarleikr, *m. Tragædia*, Sørgespil.

Sorgar-kona, *f præfica*, Sørgekone.

Sorgarklædi, *n. vestis lugubris, pulla*, Sørgeklæder.

Sorgar-spil, *n. Tragædia*, Sørgespil; (*rectius* sorgarleikr).

Sorgbitinn, *tristis, mæstus*, sorgfuld, bedrøvet.

Sorgfullr, *idem.* (N. O.)

Sorp, *n. quisquiliæ, palea*, Affald, Fejeskarn.

Sorpberi, *m. alveus, pro quisquiliis abspotandis*, et Trug eller Kar, hvori Fejeskarn bortbæres.

Sorphæna, *f. gallina, vidua, pulveratrix*, en Høne uden Hane.

Sorphænu egg, *n ovum subventaneum, irritum, hypenemicum*, et udrænket Æg, et Æg, som der ingen Kylling kan udklækkes af.

Sorta, *f. atramentum fossile, tinctorum, terra martialis atra*, etslags Jordart, hvormed der farves sort. 2) *nigredo*, Sorthed, Mørke.

Sortadr, *nigro colore tinctus*, sværtet, sortfarvet.

Sorti, *m. nigredo, nigror*, Sorthed, sort Farve, Mørke.

Sorta (at sorta), *nigro colore tingere*, farve sort, sværte.

Sortna (at sortna), *nigrescere*, blive sort.

Sortulýng, *n. arbutus uva ursi, vitis idea semper virens*, etslags Lyngart, som farver sort og som bestandigen er grøn.

Sót, *n. fuligo*, Sod.

Sótdrift, *f. velum peplum, quo teguntur superne, capita radiata sanctorum, pendigo, baldachin, ad probibendam ab simulacris fuliginem*, etslags Dække eller Klædestykke, hvorved Helgenernes omstraalede Hoveder beskyttes for Støv og Røg.

Sóti, *m. fuligineus*, fuld af Sod. 2) *nom. propr.*, et Egennavn (især til Heste).

Sótraftr, *m. sudes*, en Lægte, Raft, fuld af Sod (i Røgstuen).

Sótraudr, *fuligineus*, sodfarvet, brunrød, sortebrun.

Sótt, *f. morbus*, Sygdom, Sot, især enhver Feber. At liggia í sótt, *ægrotare*, ligge syg. Sóttinn elnar *v.* ödlaz, *morbus ingravescit*, Sygdommen tager til, tager Overhaand.

Sóttarfar, *n. anabasis morbi*, Sygdommens Tiltagelse. 2) *morbus epidemicus*, Epidemi.

Sóttarleiding, *f. arche morbi*, Sygdommens Begyndelse.

Sóttar umleitun, *f. idem.*

Sóttar-ſnertur, *m. ægritudo, ægrimonia*, Sygelighed, Skrantenhed.

Sóttarþúngi, *m. acme morbi*, Sygdommens Kriſis.

Sóttbitinn, *adj. id. ac ſeqv.* R.

Sóttdaudr, *adj. morbo exſtinctus, defunctus*, død af Sygdom, død en naturlig Død, Straadød. R.

Sótthættr, *morboſus valetudinarius, morbidæ conſtitutionis*, ſom let kan blive ſyg, ſvagelig.

Sóttlera, *m. morbis enervatus*, kraftløs, udtæret af Sygdom; *vid.* laradr.

Sóttnæmr, *vid.* ſótthættr.

Sóttſiúkr, *morbidus, æger*, ſyg, ſygelig.

Sóttſýki, *f. morbus*, Sygdom.

Södla (at ſödla), *ſternere ephippio, eqvum inſternere*, ſadle en Heſt, opſadle. Ecki munum vér nú ſödla glæp á úhapp, *infortunium ſcelere non augebimus*, vi ville ikke forøge vor Ulykke ved en Misgjerning.

Södladr, *ephippiatus*, ſadlet, opſadlet.

Södul-bakadr, *pandus, ſpina gibberi remiſſa*, ſvejrygget.

Södulbogi, *m. arcus v. jugum ephippii*, Sadelbue; Rygſtykket til en Fruentimmer-Sadel (i Island, hvor disſe ere indrettede ſom Stole).

Södulhryggiadr, *vid.* ſödulbakadr.

Södull, *m. ephippium*, en Sadel, Fruentimmerſadel.

Södulnefiadr, *ſilo, ſilus*, braknæſet.

Södulgiörd, *f. averta, cingulum*, Sadelgjord.

Södulheſtr, *m. cellarius*, en Heſt, ſom er opſadlet med Fruentimmerſadel.

Södulreidi, *n. vid.* ſödull, Sadeltøj, Ridetøj.

Södul-taſka, *f. hippopera*, en Sadeltaſke.

Söfnudr, *m. vid.* ſafnadr.

Sög, *f. ſerra*, en Sav.

Söggr, *madidus*, vaad, fugtig.

Sögli, *n. locutio*, Tale, kun i Sammenſætning; *vid.* berſögli, ſannſögli.

Sögn, *f. dictio, item enarratio*, Fortælling, Udſagn.

Sögvís, *adj. delator*, ſladdervorren.

Sök, *f. culpa*, Forſeelſe, Brøde. 2) *cauſa v. actio cauſæ*, Sag, Proſes. At ſækia ſök, *agere cauſam*, forfølge en Sag. At géfa ſök á annara ſæmdum, *alienis rebus ſe ingratiis immiſcere*, blande ſig i andres Sager imod deres Villie.

Söck (at ſöckva), *demergi, abſorbi*, ſynke.

Söckvi (at ſöckva), *demergere*, ſænke.

Söknudr, *m. deſiderium*, Savn, Længſel.

Söknun, *f. idem.*

Sökóttr, *culpoſus*, dadlet, laſtet, laſtværdig, ſom har meget udeſtaaende med andre. Hann átti ſökótt vid marga, *plurimis erat culpatus*, han havde meget udeſtaaende med mange.

Söl, *n. pl. alga ſaccharifera, fucus ſaccharinus*,

Sukker-Tang, stor Strandklever (en spiselig Tangart).

Söla (at söla), *inqvinare*, besudle, besmitte, søle til.

Sölvafiara, *f. æstuarium algiferum*, Strandbred, hvor man samler Sukker-Tang.

Sölna (at sölna), *sordescere*, blive skiden, uren.

Sölnadr, *inqvinatus*, besudlet, tilsølet.

Sölsa (at sölsa), *ungvibus arripere*, sluge, rive til sig.

Sölugr, *inqvinatus*, besudlet, tilsølet; *contracte* sölr *et* sölvi

Söluvod, *f. pannus promercalis*, Vadmel, Klæde, som er bestemt til at sælges.

Sölur, *f. pl. commercium, promercium*, Salg, Handel. At leggia i sölur, *promercari*, udsætte til Salg; it. udsætte, vove.

Söndugr, *vid.* sendinn.

Sönnunn, *f. confirmatio; item affirmatio*, Bekræftelse, Samtykke, Bejaelse.

Sönnunar-eidr, *m. juramentum fidelitatis, assertorium*, Bekræftelses-Ed.

Sönnunarmadr, *m veredicus*, en Sandemand.

Sörli, *m. nom. pr. viri; apellative agressor*, en Mands Egennavn; egentl. en Angriber.

Sötr, *n. sorbitium*, Søben, Smaasøben.

Spá, *f. vaticinium*, Spaadom. Spáan, *f. idem.* Spá er spaks géta, *conjectura sapientis pro vaticinio valet*, Spaadom er den vises Gjætning. Sú spá mun springa, *id vaticinium decollabit*, den Spaadom vil slaa fejl.

Spad, *n. caro jusculenta, juscellaria*, fersk Kjød paa Suppe.

Spadbiti, *m. offella jurulenta*, et Stykke fersk Kjød paa Suppe.

Spádómr, *m. prophetia, vaticinium*, Spaadom.

Spadi, *m. spatha*, en Skovl, Skuffel.

Spáfarir, *f. pl. augurium, hariolatio*, Spaadom.

Spáfaramadr, *m. hariolus*, en Spaamand, Sandsiger.

Spái (at spá), *vaticinari, præsagire*, spaa, forudsige.

Spakr, *prudens, sapiens*, vis, klog, forstandig. 2) *modestus*, ærbar, sagtmodig, spag.

Spaklátr, *tranqvillus, modestus*, rolig, sagtmodig, beskjeden, spagfærdig.

Spakmálugr, *verbis sapiens*, som taler med Forstand og Visdom.

Spakmáll, *idem.*

Spakmæli, *n. apophthegma*, et udtryksfuldt Tankesprog. 2) *vaticinium*, Spaadom.

Spámadr, *m. propheta, vates*, en Profet, Seer; it. en Spaamand, Sandsiger.

Spákona, *f. prophetissa*, en Profetinde, Spaakvinde. 2) *saga*, en Spaakvinde, Signekone.

Spana (at spana), *intendere*, spænde, udstrække, opirre. At spana bogann, *intendere arcum*, spænde Buen. At spana akneyti fyri plóginn, *jungere boves aratro*, spænde Okser for Ploven; *vid.* spen.

Spanadr, *intentus*, spændt, strammet.

Spángabrynia, *f. lorica, laminis conserta*, et Pandser, Harnisk, besat med Plader.

Spángýlur, *f. pl. ululatus caninus*, Hundes Hylen, Tuden. At setia upp spangýlur, *ululare*, hyle, tude som Hunde.

Spanna (at spanna), *spithama metiri*, spande, maale med et Spand.

Spánn *v.* spónn, *m. ramentum ligni*, en Spaan, it. *cochleare*, en Skje.

Spannarlángr, *spithamæus, dodrantalis*, et Spand lang.

Spán-nýr, *recens*, ganske ny, splinter ny.

Spánósa, *idem.*

Spanskr, *Hispanus*, en Spanier. 2) *hispaniensis*, spansk.

Spans-fluga, *f. cantharis*, en Spansk-flue.

Spansgræna, *f. ærugo, flos æris, cuprum solutum*, Spanskgrønt, Kobberrust.

Spari *v.* spara (at spara), *parcere v. continere*, spare, være sparsom med. Hann spardi aungvann hlut vid vini sína, *pro amicorum necessitatibus, nullis sumtibus, pepercit*, han sparede ingen Udgifter for sine Venner.

Spard, *n. stercus ovium*, Faareskarn.

Sparda, *f. spatha*, en Kokkeskje ell. desl. 2) *securis genus*, et Slags Økse.

Sparda (at sparda), *cacare glomeratim*, møge, (bruges blot om Faarene).

Spari, *m. sparus*, et Kasteſpyd; *vid.* spiör.

Spari, *raro*, sjælden. Hvörn dag og spari er hann idiulaus, *festis et profestis diebus otiosus*, han gaar ørkesløs baade om Hellig- og Søgnedage.

Sparifôt, *n. pl. vestitus sumtuosior, cui parcendum est ab usu quotidiano*, Helligdagsklæder, Højtidsklæder, Kisteklæder.

Spari-spiss, *n. rariores epulæ v. missus*, sjældne, kostbare Retter.

Spark, *n. conculcatio*, Stødet, Sparken.

Sparka (at sparka), *conculcare*, sparke.

Sparlak, *n. cortina, tapes*, Tæppe, Senge-Omhæng, Gardiner.

Sparlaks-bríngir, *m. pl. annuli cortinales*, de Ringe, hvorved et Omhæng opfæstes.

Sparlaks-brún, *f. limbus supernas cortinæ*, den øverste nedhængende Rand af et Senge-Omhæng.

Sparmæli, *n. pl. promissio fidei et pacis*, Freds og Troskabs Løfte; *item verba mollia*, søde, milde Ord. Ecki er vid hann sparmæli at hafa, *amaris verbis opportunus est*, det kan ikke hjælpe man giver ham gode Ord, med det gode kommer man ingenvegne med ham.

Sparnadar-gripr, *m. res sollicite servanda*, en Ting, som bør spares og omhyggelig gjemmes.

Sparneytinn, *frugalis*, tarvelig, sparsom.

Sparneytni, *f. frugalitas*, Tarvelighed, Sparsomhed.

Sparri, *m. vid.* sperra.

Sparsamr, *vid.* sparneytinn.

Sparsemi, *f. vid.* sparneytni.

Spásagnarmadr, *m. hariolus*, Spaamand, Sandsiger.

Spásagnir, *f. pl. hariolatio*, Spaadom.

Spásagnar-andi, *m. python*, Spaadoms Aand.

Spátsia, *f. margo libri*, Margen, Randen i en Bog.

Spaung, *f. lamina, bracteola*, en Plade, Metalplade. I'sspaung, *f. lamina glacialis*, et fladt Stykke Js.

Spörr, *m. passer*, en Spurv. Þad var spiöll er spörr um vann, á Misigulls akri, *detrimentum erat, qvod fecit passer in agro Misigulli*, Spurven gjorde stor Skade paa Misiguls Ager.

Spéa (spéadi, spiádi, hefi spéad, spiád, at spéa, spia), *ludibrio habere*, spotte, gjøre Nar af en.

Spegil-glas, *n. speculi mina crystallina*, et Spejlglas. (N. O.)

Spegill, *m. speculum*, et Spejl.

Spegla (at spegla sig), *speculum inspicere*, spejle sig. Spegla sig á annara dæmum, *alienis exemplis sapere*, spejle sig i andres Exempel.

Spegilfagr, *splendidus*, spejlklar.

Speki, *f. sapientia*, Visdom.

Spek *v.* speki (spekti, hefi spekt, at spekia), *domare; item pacare*, tæmme, spæge.

Spekia (at spekia), *philosophari*, anstille filosofiske Betragtninger, filosofere.

Spekia, *f. res, qva aliqvis acqviescit*, en Ting, hvormed en lader sig nøje.

Spekíngr, *m. Philosophus, sapiens*, en Filosof, Vismand.

Spekt, *f. modestia*, Sagtmodighed. 2) *sapientia*, Visdom.

Spektarmadr, *m. homo qvietus, æqvus*, en sagtmodig Mand.

Speiki (at speikia), *carnes indurare*, spege (om Pølser eller Kjødmad), tørre, røge.

Speikilax, *m. salmo induratus*, Spegelaks.

Spelkur, *f. pl. tibicines, radii*, Støtter, som sættes omkring en sønderbrudt Ting, for at den ej skal falde i Stykker. At setia vid spelkur, *radios alligare*, binde Støtter ved en sønderbrudt Ting.

Spelahiallr, *m. vid.* hiallr.

Speláhurd, *f. janua clatrata rei alicujus*, en Dør af Sprinkelværk, Staketlaage.

Spelid, *n. tabula*, et lille Bræt, Spjæld. 2) *particula*, en lille Del af noget.

Spelr, *m. clatrum*, Sprinkelværk, Gitterværk.

Spen (span *v.* spandi, at spenia), *trahere, ducere*, lede, trække. Spenr í sælu sína sín börn jöfur Stiörnu, *liberos suos, in suam beatitudinem ducit Rex Astrorum*, Stjernernes Konge fører sine Børn til sin Salighed.

Spengi (at spengia), *laminis confirmare, jungere*, klinke, sammenføje med Plader.

Spengill, *m. homo ejuncidus*, et smalt højt Menneske.

Spengilmenni, *n. idem.*

Speni, *m. papilla, mammula*, en Patte, Brystvorte.

Spenni (at ſpenna), *amplecti*, *arripere*, omfatte, omfavne. Hann ſpenti ſverdid bádum höndum, *ambabus manibus gladium amplexus eſt*, han omfattede Sværdet med begge Hænder. Spenna at ſér, *fibulare*, *affibulare veſtes*, knappe, ſpænde Klæderne ſammen om ſig. Spenna greipar, *complicare digitos*, folde Hænderne ſammen.

Spenna, *f. amplexus*, Omfavnelſe, Favnetag; *vid.* hryggſpenna.

Spenna, *f. bulla; item fibula metallica*, Spænde, Metalſpænde.

Spenla (at ſpenla), *confibulare*, ſpænde, hefte ſammen. (*à* ſpennill).

Spenladr, *vid.* ſpenſladr.

Spenſl, *n. pl. fibula*, Spænde. Spennill, *m. idem.*

Spenſladr, *confibulatus*, *fibulis compactus*, ſammenſpændet, ſammenheftet.

Spenvolgr, *tepidus*, *lactis inſtar recentis ex papilla*, lunken, ſom nymalket Melk.

Sperdill, *m. inteſtinum rectum*, Endetarmen; *à* ſpard. 2) *omaſum*, *farcimen*, en Pølſe.

Sperri (ſperti, at ſperra), *arrectariis v. repagulis munire; item diſtendere*, ſpærre; opſpærre. Sperra í ſundr, *diſtendere*, udſpænde, ſpænde fra hinanden. Sperraz vid, *obniti*, *reſiſtere*, ſtræbe imod.

Sperra, *f. repagulum*, Skaade, Slagbom.

Sperrur, *f. pl. canterii*, *tigna arrectaria*, Sparrer i en Bygning.

Sperbukiofsar, *m. pl. tholi*, maaſkje Forbindelſerne, hvor Sparrerne ſtøde ſammen i Ryggingen, eller Hanebaand.

Sperrutær, *f. pl. acuti anguli ad baſin tigni*, de ſpidſe Vinkler ved den nederſte Ende af Sparrerne.

Spiálk, *f. aſſerculus extenſivus telæ*, den Bom i en Væverſtol, ſom tjener til at ſpænde Tøjet ud.

Spiall, *n ſermocinatio*, *colloqvium*, Samtale.

Spialla (at ſpialla), *colloqvi*, tale ſammen. 2) *corrumpere*, fordærve, ødelægge; *vid* ſpilla.

Spiöll, *n. corruptio*, Fordærvelſe; *olim* ſpell, ſpiöll.

Spialladr, *læſus*, *corruptus*, fordærvet, beſkadiget.

Spialld, *n. tabula*, et lille Bræt.

Spialldhryggr, *m. tergum ſuper abdomine boum et ovium*, den bagerſte flade Del af Ryggen, Lænden paa et Kreatur.

Spialld finn, *tabulis v. aſſerculis textus*, vævet med et Spjæld.

Spialli, *m. collocutor*, ſom holder Samtale med en anden.

Spiallari, *m. idem.*

Spiátra (at ſpiátra), *inſolenter progredi*, gjøre ſig til i Gang, ſprade.

Spiátr, *n. inſolens progreſſus*, en ſtolt Gang.

Spiátrúngr, *m. thraſo*, Praler, Gadejunker, Spradebaſſe.

Spie, *n. ludibrium*, Spot, Forhaanelſe, gl. Spe.

Spiea (at ſpiá), *vid.* ſpéa.

Spiefugl, *m. sannio, irrisor*, en Spottegjøg, Spottefugl.

Spiegler, *n. speculum ludicrum, res extenuans*, et Speil, som formindsker, fordrejer Billedet.

Spiehræddr, *ludibrii timidus*, som frygter for Spot.

Spiekoppr, *m. nympha*, Smilehul i Kinden.

Spielegr, *ridiculus*, latterlig.

Spielega, *ridicule*, latterligen.

Spielinn, *ad sannas proclivis*, en Spottegjøg, Spottefugl, satyrisk.

Spielni, *f. sannæ*, Udleen, Bespottelse.

Spieskorinn, *barbam et crines in contumeliam rasus*, som har Haaret eller Skjægget klippet eller raget til Skamme.

Spik, *n lardum, sagina*, Spæk, Flæsk.

Spík, *f. falcicula*, en lille Segel. 2) *lamina, bacillus pineus*, en lille Stok; *vid.* handspík.

Spika (at spika), *saginare*, fede, mæske.

Spikadr, *saginatus, præpingvis*, mæsket, fedet.

Spíkari, *m. clavulus*, et lille Søm.

Spikfeitr, *præpingvis*, meget fed, smækfed.

Spila (at spila), *ludere chartis*, spille (Kort). 2) *tibia canere*, spille paa Instrumenter. 3) *rem administrare*, bestyre, raade over en Ting. At spila bankarot, *foro cedere, mensam evertere*, spille Bankerot.

Spil, *n. lusus chartarum*, Kortspil. 2) *fidium cantus*, Spillen paa Instrumenter.

Spil, *n. pl. chartulæ lusoriæ*, Spillekort.

Spilamadr, *m. lusor chartarum*, en Spiller. 2) *tibicen*, Spillemand.

Spilan, *f. lusus*, Spillen. 2) *administratio rei*, en Tings Forvaltning, Bestyrelse.

Spillda, *f. frustrum v. segmentum*, et afskaaret Stykke af en Ting (især af en Helleflynder).

Spilldingr, *m. spina dorsalis solearum*, Rygstykket af en Flynder.

Spilkur, *f. pl. assulæ, quæ ossibus luxatis v. fractis applicantur, ferulæ*, smaa Brædter, som bindes ved Ben, der ere brudte eller af Lede; *vid.* spelkur.

Spilli (at spilla), *depravare, corrumpere*, at fordærve; spilde.

Spilling, *f. corruptio*, Fordærvelse, Forspildelse.

Spillir, *m. depravator*, en Forværrer; ogsaa: Spilde.

Spilltr, *depravatus*, fordærvet; spildt.

Spillvirki, *m. vid.* spillir. 2) *latro, prædo*, en Røver.

Spinat, *n. spinachia (herba)*, Spinat. (N. O.)

Spínka (at spínka), *cursitare*, løbe ideligen. 2) *idem ac* sprikla.

Spinn (at spinna), *nere, fila torqvere*, spinde. At spinna upp úr sér, *fingere v. mentiri*, opdigte.

Spiót, *n. hasta*, Spyd.

Spióta-lög, *n. pl. ictus hastarum*, Spydkast. Ecki géngu spíótalög á bryniu Þorvards, *lorica sua Thorvardus immunis erat ab impetu*

bastarum, Spydkastningen gjorde ingen Virkning paa Thorvards Harnisk.

Spiótskaft, *n. bastile*, Spydstage, Skaft paa et Spyd.

Spiótskafts-endi, *m. cuspis bastilis inversa*, Spydskaftets Ende; *vid.* aurfalr.

Spiöll, *n. pl. corruptio*, *vitium*, Fordærvelse.

Spiör, *f. vestis pannosa*, *trita*, et forslidt, lappet Klædebon. 2) *sparus*, *telum*, en Pil, Kastespyd. Spiara-nál, *f. acus crassior*, *rudior*, Stoppenaal.

Spíra, *f. pinnaculum*, en Spir. 2) *tigillum*, *ramale*, en Stage, Lægte.

Spirn *v.* spirni (sparn *v.* spirndi, at spirna), *calcitrare; item porrigere pedes*, sparke, spjætte, spænde. 2) *impedire*, hindre, modsætte sig; *vid.* sporna.

Spiss, *n. aromata*, Kryderier.

Spíta, *f. claviculus ligneus*, *tendicula*, en Pind, Stillepind, en Spile.

Spital, *n. nosocomium*, Hospital.

Spitali, *m. idem.* Spitali fyri fódurlaus börn, *orphanotrophium*, Opfostringshus, Vejsenhus. Spitali fyri gamalmenni, *gerontocomium*, Stiftelse for gamle Folk. Spitali fyri siúka, *nosocomium*, *bierocomium*, *nosodochium*, *valetudinarium*, Hospital (for Syge), Lasaret.

Spitelska, *f. lepra*, Spedalskhed. 2) *scorbutus malignus*, etslags ondartet Skjørbug.

Spitelskr, *leprosus*, spedalsk. 2) *scorbuticus*, skjørbutisk; *à* spital, *quasi* spitaliskr.

Spíti (spítadi, hefi spítad, at spíta), *impalare claviculis expandere*; *Angl.* to spit, *veru figere*, udspile med Søm paa et Bræt.

Spói, *m. numenius*, *scolopax*, etslags Sneppe (Fugl).

Spolormar, *m. pl. tæniæ*, *ascarides*, Spolorme.

Spónn, *m. cochlear*, Skje, Spiseskje (af Træ eller Ben). 2) *assula*, *ramentum ligni*, en Træspaan.

Spóna-bredda, *f. culter cochleari formando aptus*, en Kniv, som passer til at forfærdige Skjeer med ɔ: krum, et Skjejærn.

Spónastockr, *m. corbis cochlearius*, en Kurv, hvori Skjeer gjemmes, Dækkekurv.

Spónamatr, *m. cibus sorbilis*, *qvi sine cochleari non estur*, Søbemad, Formad; *vid* hafmatr.

Spónblad, *n. mensura cochlearis*, en Skjefuld, Bladet paa en Skje.

Spons, *n. epistomium*, Spunds.

Spónþak, *n. tectum scandulare*, Spaantag (som bestaar af Spaaner).

Spor, *n. vestigium*, Spor, Mærke, Fodspor. Hann fór ecki úr sporunum, *neutram pedem movebat*, han gik ikke af Pletten.

Spora (at spora), *vestigia imprimere*, efterlade Spor; begrændse, bestemme.

Sporadriúgr, *longis gressibus velox*, som tager store Skridt.

Sporaskia, *f. pixis oblonga*, *forma vestigii*, en aflang Æske, i Form af et Fodspor.

Spordallr, *m. vas oblongum*, et aflangt Kar.

Spordr, *m. cauda piscium*, Fiskenes Hale. At standa einum á spordi, *vi reprimare*, mod-

staa en med Magt. Þorkell qvadst vilia komaz á spord Gunnari, *Thork. optavit sibi facultatem attingendi (opprimendi) Gunnarem*, Thorkil sagde, han ønskede at faa Lejlighed til at undertrykke Gunnar.

Spord-dreki, *m. scorpio*, en Skorpion, Slange; ogsaa: det saaledes kaldte Himmeltegn.

Sporddreka-merki, *n. idem.*

Spordormr, *m. idem.*

Spordsting (at spordstinga sér), *aqvis se inversus immergere (de piscibus dicitur)*, siges om Fiskene naar de gaa dybere ned i Vandet med Halen foran.

Sporgaungumadr, *m. assectator*, en Tjener, Opvarter, som gaar bag efter en.

Spori, *m. calcar*, Spore.

Sporhundr, *m. vertagus, canis sagax*, en Støver (Hund).

Sporlatr, *segnipes*, lad, sen til Bevægelse.

Sporseinn, *idem.*

Sporléttr, *levipes, pernix*, hastig, rask til Fods.

Sporna (at sporna vid), *præcavere, contra calcitrare*, sparke imod, tage sig i Agt for; *à* spor.

Spott, *n. ludibrium*, Spot, Haan.

Spotta (at spotta), *ludibrio habere*, spotte, forhaane.

Spottglósa, *f. cavilla*, Stikpille, Glose. Spottyrdi, *n. idem.*

Spotti, *m. frustulum rei alicujus*, en Stump af noget.

Spottlegr, *ridiculus*, latterlig.

Spotskr, *quasi* spottiskr, *derisorius*, som spotter.

Spölr, *m. interstitium temporis vel loci*, Mellemrum, Mellemtid. 2) *lamina, radius, in pl.* spelir, *clatri*, Gitterværk, Sprinkelværk; ogsaa: en Pille.

Spönn, *f. spithama, spanna*, et Spand (som man med Haanden kan spænde ud over).

Spörn v. spörnun, *f. parcimonia*, Sparsomhed.

Spörnunar-gripr, *m. res cui parce utendum est*, en Ting, som sparsomt maa bruges.

Sprák, *n. læsio levis*, liden Skade. Ecki er á klædinu sprák ne sprúnga, *pannus iste integer est*, det Klæde er ganske ubedærvet.

Sprákadr, *parum læsus*, lidt bedærvet.

Spraka, *f. passer minor, solea*, en lille Flynder; *à* sprækr.

Sprakaleggr, *m. agnomen viri, levipes*, Letfodet, en Mands Tilnavn. 2) *tibias vulneratus*, saaret paa Skinnebenene.

Spracki, *m. virago*, en Heltinde.

Sprang, *n. pictura v. sutura reticularis*, Maling eller Syning i Rudevis.

Spráng, *n. transcursus*, Overløben, Gjennemløben.

Spránga (at spránga), *transcendere*, løbe over, igjennem.

Sprek, *n. ramentum ligni*, et lille, tyndt, Træstykke.

Spreki, *n. vid.* spraka.

Sprekla, *f. macula v. stria*, Plet, Stribe.

Sprekióttr, *vid.* deplóttr.

Sprengi (at sprengia), *dirumpere*, sprænge, kløve, splitte.

Sprengdr, *ruptus*, sprængt, kløvet, splittet.

Sprengr, *m. ruptura, diruptio*, Sprængen, Splitten. Þeim lá vid spreng, *fere interclusa erat illis anima*, de kunne neppe trække Aanden.

Sprett (spratt, hefi sprottid, at spretta), *provenire*, *crescere*, vokse, fremkomme, udspringe. 2) *illidi*, *impingi*, stødes paa eller imod noget. At spretta á fætr, *repente surgere*, springe hastig op af Sengen. Spretta úr spori, *concitare eqvum*, give Hesten af Sporene. Böndin spruttu af þeim, *vincula eorum discissa sunt*, deres Lænker sprang i Stykker. Hönum spruttu fætur, *lapsus est*, han faldt. Tréd spratt á herdar hönum, *lignum in humeros ejus illidebatur*, Træet faldt, stødte paa hans Skuldre.

Sprettfiskr, *vid.* skeria-steinbítr.

Spretti (at spretta), *dissuere*, *dissolvere*, opløse, sprætte op. At spretta á, *aperire*, *perforare*, aabne, gjennembore. At spretta giördum, *discingere*, *cinctum solvere*, opløse, løsne en Gjord eller et Bælte.

Sprettinet, *n. pedica*, en Hilde, Fodstrikke.

Spretthardr, *cursu acer*, som løber stærkt i et Pust.

Sprettr, *m. cursus citatus*, stærk Løben. 2) *curriculum*, Bane.

Spreyti (at spreyta sig), *gestibus superbire*, *ostentare se*, gjøre Kaprioler, vise sig.

Spreytingr, *m. ostentatio*, Praleri. 2) *ostentator*, Praler.

Spreytíngslegr, *ostentatorius*, broutende, pralende.

Sprikl, *n. concussio membrorum*, Lemmernes Bevægelse.

Sprikla (at sprikla), *membra concutere*, bevæge Lemmerne.

Spríng (sprack, hefi sprúngid, at springa), *disrumpi*, sprække. At springa af harmi, *dolore disrumpi*, sørge sig til Døde. Springa af mædi, *anhelitu dirumpi*, briste af Mødighed, Anstrængelse. Æriz hann og springi, *ilia illi rumpantur*, lad ham blive gal, flyve i Flint, om han vil.

Sprógr, *m. apertura*, *fenestra*, et Vindue, Aabning.

Sprógset (at sprógsetia), *fissiculare*, *diductis oculis intueri*, glo paa, se paa med Opmærksomhed.

Sprota-fiskr, *m. asellus mediocris*, etslags Torsk.

Sproti, *m. virga*, *baculus*, en Kjæp, Stok.

Sprottinn, *enatus*, vokset, fremvokset. Hönum var ecki sprottin grön, *adhuc inberbis erat*, han havde endnu ikke faaet Skjæg.

Sprund, *n. femina*, et Fruentimmer.

Sprúnga, *f. rima*, *fissura*, Revne, Sprække.

Sprúnginn, *diruptus*, splittet, sprukken.

Sprækr, *fortis*, *strenuus*, rask, tapper, stærk.

Spræklegr, *idem*.

Spræklega, *strenue*, *fortiter*, med Tapperhed, Raskhed, mandigen.

Spræna, *f. rivulus*, en liden Bæk. Und er á oss, sú sprændi ótraud legi raudum, *vulnus sentimus, unde scaturiit ultro liqvor rufus* ɔ: *sangvis*, vi have et Saar, hvorfra der udvældede af sig selv megen rød Vædske ɔ: Blod.

Spræni (at spræna) *scaturire*, springe frem (om flydende Tings Bævegang).

Spuni, *m. netrina, actus nendi*, Spinden; det som spindes ɔ: Garn, Spind.

Spuna-hús, *n. ergastulum lanarium*, et Spindehus.

Spuna-rockr, *m. colus*, en Spinderok.

Spunakona *f. netrix* en Spindekone, et Fruentimmer, som spinder.

Spurdagi, *m. fama qvæsitu accepta*, et Rygte, man har spurgt.

Spurn, *f. interrogatio*, Spørgen. 2) *fama*, Rygte. Sú spurn fór af þeim, *ista eorum fama emanavit*, det Rygte gik om dem.

Spurníng, *f. qvæstio, interrogatio*, Spørgsmaal.

Spurs-mál, *n. idem.* (N. O.)

Spurull, *qvæsitans*, nysgjerrig, spørgesyg.

Spý (spió, hefi spýd *v.* spúid, at spýa), *vomere, evomere*, spy, kaste op, brække sig.

Spýa, *f. vomitus*, Spyen, Brækning.

Spyr (spurdi, hefi spurt, at spyria), *investigare, quærere*, udforske, opspore, spørge. 2) *rescire*, faa at vide, erfare; *à* spor.

Spyrda, *f. par asellorum*, et Par Smaatorske (som bindes sammen ved Halen for at tørres); *à* spordr.

Spyrduband, *n. idem.* Géfr Gud í gérdar spyrdur, *sudore vendunt Dii sua munera*, Gud giver os ikke sine Gaver uden Arbejde.

Spyrda et spyrduband, *copula, caudæ piscium adaptata, qva suspenduntur*, det Baand, hvormed saadant Par Fiske bindes sammen ved Halerne.

Spyrdi (at spyrda), *pisces cauda conjunctos suspendere*, binde Fiske saaledes sammen.

Spýta, *f. sputum*, Spyt, det man spytter.

Spýti (spýtti, at spýta), *exspuere*, spytte. At spíta um tönn, *sputum per dentes extorqvere*, spytte igjennem Tænderne. Blódi spýtti úr undinni, *e vulnere sangvis emanavit*, Blod vældede ud af Saaret.

Spækia, *f. ramentum ligni*, en Stump, Stykke, Træ. 2) *idem qvod* geiflúngr.

Sqvak, *n. commotio*, Bevægelse, Rysten; *vid.* skak.

Sqvalldra (at sqvalldra), *nugari*, sladre, vaase, tale højt i Munden paa hinanden.

Sqvalldr, *n. nugæ*, Sladder, Vaas, højrøstet Snak, Ordgyderi, Skvalder.

Sqvalldrari, *m. nugator*, en Sladrer, Ordgyder.

Sqvalldursamr, *garrulus*, som sladrer, fører megen højrøstet Snak, sladderagtig.

Sqvamp, *n. sonus aqvæ ex aliqva re immissa*, et Pladsk, en Skvat.

Sqvampa (at sqvampa), *aqvam cum sonitu commovere v. fundere*, pladske, skvatte.

Sqvetti (at sqvetta), *raptim effundere v. irri-*

gare solutius, *projicere liqvorem*, udgyde, udkaste noget flydende med Hastighed. At sqvetta sér til, *vitulari*, foretage noget med Ubetænksomhed.

Sqvetta, *f. vid.* gusa.

Sqvettr, *m. idem.*

Sqvetta, *f. ancilla*, *solutis moribus*, en kaad, fræk Tjenestepige.

Sqviari, *m. pocillator*, en Mundskjænk, Skjænker.

Sqvol, *n. nugæ*, Sladder, Vaas.

Sqvola (at sqvola), *nugari*, sladre, vaase.

Stabbi, *m. meta*, *cumulus*, Dynge, Stak.

Stada, *f. statio*, *mansio*, Opholdssted, Standkvarter, Statsion.

Stadalldr, *n. tempus continuum*, vedvarende Tidsrum. At stadalldri, *jugiter*, *continuo*, vedvarende.

Stadbúinn, *promtus*, *paratus*, aldeles færdig, tillavet.

Staddr, *constitutus*, fastsat, bestemt. 2) *præsens*, nærværende, stædt. Þad var statt og stödugt, *ratum statum erat*, det var aldeles fast og bestemt. Med stöddum endi-merkium, *constitutis finibus*, med fastsatte Grændser. Þar var hann staddr, *præsens ibi erat*, han var der nærværende.

Stadfastr, *stabilis*, standhaftig, fast, bestemt.

Stadfesta, *f. domus certa*, *prædium*, *locus fixus*, fast Bopæl, Opholdssted. 2) *matrimonium*, Giftermaal, Ægteskab.

Stadfesti (at stadfesta), *confirmare*, stadfæste, bestyrke.

Stadfesting, *f. confirmatio*, Stadfæstelse, Bestyrkelse.

Stadfullr, *adimpletus*, ganske fuld, propfuld. 2) *fortis*, stærk, tapper.

Stadgódr, *firmus*, *constans*, fast, stadig, standhaftig.

Stadhæfi (at stadhæfa), *collimare*, ramme.

Stadi, *m. cumulus fæni*, *frumenti*, Stade, Stæd, hvor noget staar, f. Eks. Hø, Korn o. s. v.; *vid.* stæda.

Stadinn, *deprehensus*, greben. Stadinn at verki, *deprehensus in ipso facto*, greben i Gjerningen.

Stadlaus, *debilis*, *tener*, *inconstans*, ustadig, svag. 2) *meticulosus*, frygtagtig, frygtsom.

Stadlítill, *debilis*, svag, uden Kræfter.

Stadnæmiz (at stadnæmaz), *consistere*, staa stille.

Stadrádinn, *maturo consilio promtus*, som ufravigeligen har fattet en Plan.

Stadr, *m. locus*, et Stæd, Plads. I' stadinn, *pro*, *vice*, istæden. Þad stendr í stad, *nihil proficit*, det staar stille, gjør ingen Fremgang. I' stad, *mox*, *sine mora*, straks, uden Ophold.

Stadr (hestr, *eqvus*), *refractarius*, *contumax*, en stædig Hest.

Stadr, *m. urbs non munita*, en ubefæstet Stad. 2) *vicus v. nobile prædium*, en By, Landsby, velbygget Gaard.

Stadr, *m. consistentia*; *item vis reperculiendi*,

Staaen, Stillestaaen; ogsaa: Tilbagestøds-kraft, Elastisitet (ɔ: den Egenskab, især hos Staal, at det efter en Bøjning strax kan tilbagetage sin forrige Figur). Jarl mælti: ég man sýna þér hvad sverdit dugir, tók hann þá blódrefilinn, og dró saman, svo oddurinn lag í hiöltum, (lét sídan hlaupa aftr, var þá úr stadurinn, *comes regessit: ostendam tibi, quantum gladius valet: tum apprehenso cuspide, adeo contorsit, ut capulum tangeret, deinde remisso, vis non erat se repercutiendi*, Jarlen svarede: jeg vil vise dig hvormeget Sværdet duer; tog han da fat paa Spidsen og bøjede den saaledes at den berørte Haandgrebet, siden gav han Slip derpaa, men da havde det tabt sin Tilbagestødskraft.

Stafa (at stafa), *literas colligere*, stave, lægge Bogstaver sammen. 2) *prælegere, præscribere*, forelæse, foreskrive. At stafa einum eid, *formam juramenti præscribere*, foresige en Eds-Formular.

Stafi, *m. inusitatum*, ikke brugeligt; *vid.* rád-stafi.

Stafa-bugtir, *f. pl. sinus literarum*, Bogstavernes Sving, Træk, Bugter.

Stafa-myndir, *f. pl. forma literarum*, Bogstavernes Dannelse.

Stafavíxl (í letri), *n. antistæchon*, Omsætning af Bogstaver.

Stafgólf, *n. intercolumnium, intertignium lacus*, Mellemrum imellem Bjelkerne i et Hus, Fag.

Stafindi, *n. comitas*, Mildhed; *alias* stáfindi.

Stafindislegr, *comis; item blandus*, mild, blid.

Stafkall, *m. senex, baculi indigus*, en Olding, som behøver Stok. 2) *mendicus*, en Tigger.

Stafkalla-stígir, *m. pl. mendicatio*, Tiggeri, Betleri. 2) *mendici habitus*, en Betlers Opførsel.

Stafkalls-gervi, *n. persona senis*, en gammel Oldings Gebærder, som en anden paatager sig.

Staf-lægia, *f. vid.* áfella.

Stafn, *m. prora v. puppis, at sæpius prora*, Stavn, Forstavn eller Bagstavn, dog oftere det første. 2) *idem ac* gafl-hlad.

Stafnbúi, *m. proreta*, en Kriger, som staar i Forstavnen paa et Skib.

Stafnliár, *m. harpago, manus ferrea*, Baadshage, Stavnle.

Stafn-lok, *n. stega puppis v. proræ*, Dækket over For- eller Bag-stavnen.

Stafnreckia, *f. lectus per transversam domum*, en Seng, som staar for Enden af et Værelse.

Stafnsæng, *f. idem.*

Stafrof, *n. separatio v. distinctio literæ à littera*, Alfabet; det ene Bogstavs Adskillelse fra det andet. Hann kann ecki stafrofid, *literarum discrimen v. rudimenta nescit*, han kjender ikke engang Bogstaverne.

Stafrofs-qver, *n. abecedarius*, en ABC Bog.

Staffendinn, *impetuosus malignus*, ondſkabsfuld, ſom gjerne angriber andre.

Stafs-hún, *m. epiſtylium*, en Stokkeknap.

Stafs-höfud, *n. idem.*

Staf-ſteinn, *m. ſtylobata*, *lapis a fulcre*, Søjlefod.

Staf-ſtöng, *f. baculus ſine cuſpide*, en Kjep, Stok uden Spids, Gad.

Stafr, *m. baculus*, en Kjæp, Stok, Stav. 2) *character*, *litera*, et Bogſtav. 3) *vallus*, *palus*, en Pæl, en Stavre. 4) *aſſula in vaſis ligneis*, Stav i Trækar, Tøndeſtav. Þad ſtendr eins og ſtafr á bók, *ut litera ſcripta fixum manet*, det ſtaar faſt, ſom det var prentet. At falla í ſtafi, *diſſolvi*, *conſiſtere non poſſe*, falde i Staver, løsnes fra hinanden.

Stag, *n. funiculus*, et Tov. 2) *ſartura craſſior*, grov Syning. 3) *repetitio tædioſa*, kjedſommelig Gjentagelſe.

Staga (at ſtaga), *tendere*, *extendere*, ſpænde, udſpænde, ſtramme. 2) *reſarcire*, bøde, ſtikke, ſy ſammen. 3) *ſæpius iterare*, *repetere*, gjentage tidt og ofte.

Stagadr, *extenſus*, udſtrakt, ſtrammet. 2) *conſutus*, ſyet. 3) *iteratus*, gjentaget.

Stagaz (at ſtagaz) á ſama, *ſæpius repetere*, gjentage tidt og ofte.

Staka, *f. unum ſolum carmen*, *mancum*, et eneſte Sangvers, en Strofe. 2) *res unica*, *una ex numero impari*, en eneſte Ting. Stöku-madr, *vir unicus*, en eneſte Mand. 3) *per pauci*, meget faa, enkelte.

Staka, *f. corium*, *pellis*, Skind, Hud. *Sic:* hafurſtaka, *pellis hircina*, Bukkeſkind. Biarnarſtaka, *pellis urſina*, Bjørneſkind; *cognat.* ſtakr. Hafi ſá ſtöku er ſlýſdi, *animalis inutilis*, *corium violatoris eſto*, Dyrets Hud ſkal tilfalde den, der fældede det.

Stackgardr, *m. fœnile*, *ſeptum fœni congeſti*, en Tomte, hvori Høet opſtables.

Stackr, *m. pallium*; *item exomis*, en Kappe, Overkjole. 2) *congeries*, en ſammendynget Hob, Stak. *Sic:* heyſtackr, *cumulus fœni*, en Høſtak. 3) *rejectamentum ſupernas*, *cumuli fœni pluvia madidi*, en Høſtak, gjennemvaad af Regn. At taka ſér mann í ſtack, *virum ſe præſtare*, viſe ſig ſom en Mand. At taka ſér ſtacka ſkifti, *mutare mores v. ſtatum*, *pr. mutare veſtes*, forandre ſine Sæder eller ſin Tilſtand; egentl. ſkifte Klæder.

Stacks-engi, *n. pratum*, *quod integrum fœni cumulum*, *proventu implet*, en Mark, hvoraf en Stak Hø kan høſtes.

Stakſteinar, *m. pl. lapides prominentes rari*, Stene, ſom rage frem hiſt og her.

Stakſteinóttr (vegr), *via*, *ubi lapides eminent*, *at rari*, en Vej med hiſt og her fremſtaaende Stene; *à ſequenti.*

Stakr, *ſingularis*, *rarus*, beſynderlig, ſærdeles. 2) *unicus*, *rarus*, ſjælden, enkelt, alene. Stöku ſinnum, *raro*, enkelte Gange.

Stál, *n. chalibs*, Staal. At lata sverfa til stáls, *extrema niti v. experiri*, forsøge det yderste, lade det gaa til det yderste.

Stál, *n. cumulus fœni*, en Høstak. Hann lét hestinn standa vid stálid, *ad cumulum fœni eqvum admisit*, han lod Hesten staa ved Høstakken.

Stál, *n.* (á fati), *fimbria duplex vestium*, en smal Linning af dobbelt Tøj paa Fruentimmerklæder.

Stál, *n. præruptum quid*, noget stejlt, afbrudt.

Stálberg, *n. præcipitium rupis*, et stejlt Bjerg.

Stálbogi, *m. balista chalybæa*, en Staalbue.

Stálgrár, *chalybæi coloris*, staalgraa (af Farve).

Stálhúfa, *f. galea, pileus chalybæus*, en Hjelm, Hat af Staal, Staalhue.

Stálhosur, *f. pl. ocreæ ferreæ*, Benskinner af Staal, Harnisk til Laar og Ben.

Stallari, *m. magister aulæ*, en Hofmarskalk, Staller.

Stallbródir, *m. socius, sodalis; item collega*, Stalbroder, Kammerat, Embedsbroder.

Stallbrædralag, *n. societas*, Stalbroderskab.

Stalldra (at stalldra vid), *morari*, staa stille, blive staaende en liden Stund; *alias* stialldra.

Stalldr, *n. mora brevior*, en kort Stillestaaen.

Stalldræpr, *timidus*, fej, frygtsom.

Stalli, *m. ara deorum pulvinar*, Gude=Alter. 2) *abacus prominens*, en fremstaaende Brikke, Bræt ell. desl.

Stall-systir, *f. socia*, Medsøster, Medtjenerinde.

Stallr, *m. stabulum, præsepe; item sedes*, en Stald. 2) *basis poculi*, Foden paa et Bæger. 3) *prominentia, in rupibus ut etiam plurimis rebus*, fremragende Steder i Klipper eller andre Ting.

Stálma (at stálma), *intumescere (de uberibus dicitur animalium gravidorum)*, opsvulme, blive tyk i Yverne (siges om Dyrene, naar de gaa med Foster).

Stálma kú, *f. borda mammosa, uberata, mammeata, gravida*, Ko, som er med Kalv.

Stálmi, *m. tumor uberum, ubertas*, fyldte Yvere (paa Kjøerne, førend de kjælve). At gefa til stálma, *præparare ad faturam pecudes lactarias*, fore Kreaturene godt, førend de skulle føde.

Stálpaz (at stálpaz), *maturescere*, modnes.

Stálpadr, *maturior, prope maturitatem*, temmelig moden, næsten moden.

Stálplegr, *præcox*, moden for Tiden.

Stálsleginn, *calybe obductus, ferratus*, staalbeslagen.

Stam, *n. hæsitatio*, Stammen.

Stama (at stama), *lingva hæsitare*, stamme.

Stampa (at stampa), *ingurgitare, haurire*, nedsvælge, nedsluge.

Stampr, *m. dolii, dimidia pars*, en Balje, egentl. Halvdelen af en Tønde.

Stamr, *rigidus*, stiv, haard, ubøjelig. 2) *balbus et hæsitans*, stammende, stam.

Stand, *n. status, ordo, conditio*, Stand, Vilkaar.

Standandi, *stans*, *erectus*, staaende.

Standr, *m. palus seræ arrectarius*, den udstaaende Spids i Laasen, som gaar ind i Nøgelpiben. 2) *cacumen rupis*, Klippespids, Fjeldtinde.

Stánga (at stánga), *impetere*, *pungere*, stange. 2) *vexare*, *molestiam creare*, pine, plage. At stánga saman, *consuere*, sy sammen. Nautid stángar, *bos cornu petit*, *arietat*, Studen vil stange. Þeir stöngudu allt med spiótum, *hastis omnia pungebant*, de gjennemstak alt med deres Spyd. Hvad stángar þig, *qvid te angit*, hvad gaar ad dig, hvad skader dig.

Stánga-beygsli, *n. camus*, *lupatum*, Stangbidsel.

Stans, *m. incitæ in ludo latrunculorum*, Skakmat. 2) *stupor*, *admiratio*, Forbavselse, Studsen.

Stansa (at stansa), *moram facere*, standse, studse. Stansar þig nú, *jam obstupescis*, kan det forbavse dig.

Stapi, *m. scopulus*, *rupes*, Klippe.

Stapp, *n. calcitratus*, *supplosio*, Trampen, Stampen.

Stappa (at stappa), *farcire*, stoppe. Stappa nidr fótum, *terram pedibus pulsare*, stampe i Jorden. Stappa um, *supplodere*, *metaph. litigare*, trampe; uegentlig: kives, trættes.

Stappa, *f. minutal*, Hakkemad (Lungemos).

Stappsamr, *inqvietus*, urolig.

Star, *n. cataracta*, Stær.

Starblindr, *cataracta cæcus*, stærblind.

Starengi, *n. carectum*, en Eng, begroet med Stærgræs.

Starf, *n. labor*, et Arbejde.

Starfa (at starfa), *laborare*, at arbejde.

Starfi, *m. labor*, et Arbejde.

Starfsamr, *laboriosus*, arbejdsom.

Starfsmadr, *m. idem*, en arbejdsom Mand, god Arbejder.

Stargresi, *m. carex*, Stærgræs.

Starhærdr, *crinibus planis*, *passis*, *non crispis*, glathaaret.

Stari (at stara á), *fixis oculis intueri*, stirre paa noget.

Starkúnkr, *m. nodus in medio habenarum freni*, en Knude midt paa Bidseltømmen.

Starri, *m. accipenser*, *sturio pelagicus*, en Stør.

Starsýnn, *obtutu continuus*, som stirrer paa.

Stát, *n. pompa*, *splendor*, Glands, Pragt; (sv. ståt).

Státa (at státa), *suo statu superbire*, som er stolt af sin Pragt.

Státari, *m. ostentator*, en Praler.

Státaralegr, *arrogans*, indbildsk, pralersk.

Státaralega, *arroganter*, paa en indbildsk Maade.

Státmenni, *n. thraso*, en Pralhans.

Státinn, *arrogans*, indbildsk.

Státs, *n. vid.* stát. (N. O. af det danske Stads).

Státlegr, *splendidus*, glimrende, pompøs.

Státlega, *splendide*, pragtfuldt, pompøst.

Staulaz (at staulaz), *operi sinistre intentum esse*, *bæorissare*, bære sig plump, klodset ad.

Stauli, *m. servulus*, en ringe Træl.

Staulbóndi, *m. locatarius*, *adscriptus glebæ*, Fæstebonde, Vorned.

Staul-sveinn, *m. calo*, en Trosknegt.

Staung, *f. pertica; it. arundo*, *culmus*, Stang, ogsaa: Straa, Stilk.

Staup, *n. poculum*, et Bæger. Lítid staup, (*sextans beminæ*) *cyátus*, et lille Bæger, en Øse (Tolvtedel af en Pot).

Staur, *m. fustis*, *sudes*, *lignum aridum*, Stavre, Knippel. 2) *idem qvod* starri.

Staurkall, *m. Telamon*, som gaar paa Krykker.

Staurkallslegr, *rigidus*, *asper*, som ligner en, der gaar paa Krykker.

Staurblindr, *vid.* starblindr.

Staurfættr, *vid.* styrdfættr.

Staurlegr, *vid.* styrdr.

Staut, *n. bæsitatio lectionis*, Stammen, Stoden.

Stauta (at stauta), *bæsitare in lectione*, stamme, støde i Læsningen. 2) *literas colligere radio*, pege med en Pen paa Bogstaverne. 3) *pistillo subigere*, at støde i Morter.

Stautr, *m. pistillus*, Støder i en Morter.

Sted (staddi, hefi stadt, at stedía), *statuere*, *firmare*, bestemme, beslutte, afgjøre. Þeir stöddu þad med sér, *statuerunt*, de besluttede.

Stedia (stediadi, hefi stediad, at stedia, *cursitare*, trippe, vimse.

Stedia-steinn, *m. acmosbeton*, en Sten, hvori Ambolten hviler.

Stedi, *m. incus*, *acmon*, en Ambolt. 2) *fulcrum*, en Støtte, Pille, Stolpe.

Stedda, *f. equa*, en Hoppe; *à* stód.

Stef, *n. stropha v. versus intercalaris*, et Omkvæd.

Stefna, *f. dica*, *in jus vocatio*, Stævning. 2) *congressus*, Forsamling, Møde, Stævne. At standa stefnu, *audire dicam*, *in jus se vocari tolerare*, staa Stævne. At fara stefnu, *vocatus apparere*, møde i Retten efter Stævningen.

Stefnandi, *citans*, Stævningsmand.

Stefni (at stefna), *in jus vocare*, stævne. 2) *cursum recta dirigere*, stile imod, styre Kaasen ligefrem; *à* stafn.

Stefni, *n. tigillum medianum proræ*, det mellemste Stykke i Forstavnen.

Stefnilegr, *modestus*, *sui compos*, manerlig, som holder sine Lidenskaber i Tømme.

Stefnudagr, *m. definitus dies judicii*, en bestemt Stævningsdag.

Stefnuför, *f. iter ad citandum*, Reise for at indstævne en.

Stefnulag, *n. congressus*, Sammenkomst, Forsamling, *it.* Møde. At koma á stefnulagi, *procurare pacifcendi conventum*, at foranstalte et Møde.

Stefnustadr, *m. locus citationis*, Stedet, hvortil man stævnes. 2) *argumentum litis*, en Tvistepunkt. At setia einum stefnustad, *condicere*, sætter en Stævne.

Stefnuvargr, *m. lupus v. vulpes*, *incantamentis*

in aliena pecora immissus, et Rovdyr (Ulv eller Ræv), som ved Troldomskunster bliver hidset paa en andens Hjord.

Stefnuvottar, *m. pl. citantes*, Stævningsmænd.

Steggr, *m. vulpes mas; item mas plurium ferarum*, Hannen af adskillige Dyr og Fugle.

Stegla, *f. rota*, Stejle, Hjul. 2) *solea parva, quam demembrare non opus habent piscatores*, en Fisk, til Flynderslægten henhørende.

Stegla (at stegla), *tormentis v. rota cruciare*, pine. 2) *discerpere*, plukke.

Stegldr, *in malam crucem actus, cruciatus*, pint.

Stegling, *f. cruciamen*, Pinsel.

Steigr, *contumax, contra nitens, item piger*, haardnakket modstridende, stiv; iligemaade: lad, doven.

Steik, *f. assum, dapes assariæ, caro frixa*, Steg. At mörva steik, *trajectare lardo*, spække Stegen.

Steikari, *m. assator*, som steger (en Kok).

Steikahús, *n. popina*, Kjøkken.

Steikarapanna, *f. sartago, frixorium*, Stegepande, Stegeso.

Steikara-rist, *f. crater*, Stegerist.

Steikarateinn, *m. veru, obelus*, Sped.

Steikara-sveif, *f. cratersterium*, Haandgrebet paa Stegespiddet.

Steikarfat, *n. lanx*, Stegepande.

Steiki (at steikia), *assare*, stege.

Steina (at steina), *pingere, colorare*, farve, male.

Steinaríki, *n. regnum lapideum*, Stenrige.

Steinbítr, *m. anarrichas, lupus marinus*, Stenbider.

Steinbíts-bródir, *m. anarricha maculata*, Broder til Stenbideren, uægte Stenbider; *vid.* hlýri.

Steinbíts-tenn, *f. dens anarrichæ, bufonites*, Tand af en Stenbider.

Steinblindr, *talpa cæcior*, stokblind.

Steinbogi, *m. pons lithostratus*, Stenbro.

Steindepill, *m. motacilla, dorso cano, œnanthe vitiflora, auctorum*, en til Vipstjertslægten henhørende Fugl, Stendolp eller Stengylp kaldet.

Steindr, *coloratus, colore imbutus*, bemalet.

Steineik, *f. ilex*, Steneg.

Steingéit, *f. capricornus*, Stengjed.

Steingéitarmerki, *n. idem.*

Steingólf, *n. pavimentum lithostratum, tessellatum*, Stengulv.

Steinlagt gólf, *idem.*

Steinhögg, *n. latomia, lapicidina*, Stenhuggen.

Steinhöggvari, *m. latomus, lapicida*, Stenhugger.

Steinhör, *m. asbestus*, Bjerghør (en Stenart).

Steinkast, *n. lapidatio*, Stenkast. 2) *spatium, actu lapidis conveniens*, den Længde, man kan kaste en Sten i.

Steinlagdr, *lithostratus, tessellatus*, belagt med Sten.

Steinlegg (at steinleggia), *tessellare*, belægge med Sten.

Steinkér, *n. hydria, vas porcellanum spurium*, Kar af uægte Porselæin.

Steinkol, *n. antrax, carpo petreus*, Stenkul.

Steinkyrkia, *f. templum lapideum*, Stenkirke.

Steinn, *m. lapis, saxum*, en Sten. Verda at steini, *lapidescere*, blive til Sten. Þad stendr ecki á steini, *sine fundamento est*, det har ingen fast Grundvold. 2) *hæsitat nihil, nil moratur*, der er ingen Standsning.

Steinnökkvi, *m. biremis colorata*, et toradaaret malet Skib.

Steinódr stormr, *vehemens procella, in saxa littoralia sæviens*, en hæftig Storm, som raser imod Klipperne.

Steinsalt, *n. vid.* saltpetr.

Steinshljód, *n. altum silentium*, dyb Taushed.

Stein-snar, *n. jactus lapidis, spatium ad jactum lapidis*, et Stykke Vej saa langt, som man kan kaste en Steen.

Steinsótt, *f. calculus*, Sten (en Sygdom). Steinsótt til qvidar, *lithiasis*, Sten i Urinen. Steinsótt til baks, *alvus adstricta*, haardt Liv.

Steinskurdr, *m. lithotomia*, Billedhuggeri.

Steinveggr, *m. murus, agger lapideus*, Mur, Væg af Sten.

Steckr, *m. caula, mandra, agnile*, en Faaresti (især det Sted, hvor man indeslutter Lammene særskilt). Færisteckr, *mandra mobilis*, Trægitterværk, som man under aaben Himmel kan flytte fra et Sted til et andet.

Stel (stal, at stela), *furari, surripere*, stjæle. At stela mann, *surripere alicui*, bestjæle en. Vor skal eingi annann stela, *nemo nostrum alteri furator*, ingen af os skal bestjæle en anden. Þar er illt at stela, sem þiófr er húsbóndinn, *unus saltus non alit duos fures*, det er vanskeligt at stjæle, hvor Husbonden selv er Tyv. At stelaz burt, *subducere se*, liste sig bort, stjæle sig bort.

Stelkr, *m. totanus, tringa longipes*, en Slags Fugl af Titteslægten.

Stelling, *f. modius*, en Stellads.

Stelpa, *f. ancilla juvenis*, en ung Pige (svaret bedst til det danske: Tøs); á stálpaz. Meystelpa brann inni med Þorvalldi, *ancilla quædam, virgo juvenis, cum Thorvalldo, incendio periit*, en ung Pige indebrændte tillige med Torvald.

Stelpíni, *n. diminut.* á stelpa.

Stelvís, *furax*, tyvagtig. Stelvís hönd, *manus piccata*, en begfingret Haand. Stelvís stelpa, *sexungula*, en tyvagtig Tøs.

Stelvísi, *f. furacitas*, Tyvagtighed.

Stemma, *f. rigiditas*, Stivhed.

Stemmi (at stemma), *cohibere*, standse, forhindre, stæmme; á stamr. At stemma stiga fyrir einum, *iter intercludere*, at spærre en Vejen. Þad stemmiz, *rigessit; item stagnat*, det stivner, standser.

Stend (stód, hefi stadid, at standa), *stare, consistere*, staa. Standa upp úr, *eminere*, staa op, hæve sig. Standa i blóma, *florere*, blomstre, staa i Flor. Standa med einum, *stare*

à partibus alicujus, være paa ens Parti. Standa í biörtu báli, *flagrare*, staa i lys Lue. Standa yfir grefti, *exeqviis interesse*, bivaane en Jordefærd. Standa fyri máli, *agere causam*, føre en Sag. 2) *in se recipere*, paatage sig. Standa á móti, *obniti*, staa imod. Standa upp, *surgere*, staa op. Standa uppí hárinu á einum, *obgannire*, skrige en bestandig i Ørene. Standa í barneign, *puerperiis insignem esse*, være i den frugtbare Alder (om Fruentimmer). Standa sér fyri lióst, *sibi deesse*, staa i Lyset for sig selv. Standa upp í loftid, *eminere*, at staa i Vejret. Standa fyrir einu, *resistere*, modstaa, staa i Vejen for. Standa frammi fyrir einum, *multum sollicitare*, staa frem for en. Standa upp í móti einum, *assurgere alicui*, staa op imod en. Standa einn at þiófnadi, *in furto deprebendere*, gribe i Tyveri. Standa mann á konu, *in stupro deprebendere*, gribe i Hor. Þad stódst á, *æqvivaluit; it. simul accidit*, det gaar lige op, det stod paa, det handte sig tillige. Skip stód uppi, *navis erat subducta*, Skibet var trukken paa Land. Þad stendr so af sér, *ita se res habet*, saaledes forholder det sig. Þad stendr til, *instat, imminet*, det staar til, forestaar. Sverdit stód í gégnum hann, *transfixus erat gladio*, han blev giennemboret med Sværdet. Þad stendr í þínu valldi, *penes te est*, det er i din Magt. Þad eina stendr fyrir, *id unum obest*, det er det eneste, som er i Vejen. Þad stendr þér ecki, *non te decet*, det sømmer dig ikke. Hvörninn stendst, *v.* stendr á því?, *quo modo comparatum est?*, hvorledes staar det sig. Kaleikurinn stód 2 örtugar hins 10da eyris, *calix in trutina stetit bess supra novem uncias*, Kalken vejede 9 Øre og 2 Ørtuger. Hvad stendr þig?, *qvid mali accidit tibi?*, hvad gaar ad dig. Hönum stód ótti af því, *timuit*, han frygtede derfor. Því stendr í þér?, *cur occluduntur tibi fauces*, *cur obmutescis?*, hvorfor taler du ikke. Hann stendst þad ecki, *non sustinet*, han udholder det ikke. Hann stendst ecki reidari, *ira*, *tantum non impotenti*, *æstuat*, han kan ikke blive mere vred.

Sterkhliódadr, *grandisonus*, høјtalende.

Sterklega, *robuste*, stærkt.

Sterklegr, *robustus*, stærk.

Sterkleiki, *m. fortitudo*, Styrke.

Sterkr, *robustus*, *fortis*, stærk.

Stertr, *m. cauda eqvi*, Stjært, Hale paa en Hest.

Steylur, *f. pl. vid.* skammrif. 2) *via prærupta*, *tantum non impervia*, stejle, bratte Steder.

Steypa, *f. fusio metallorum v. liqvoris alicujus; item imber*, Metallers og flydende Materiers Gydning, Smeltning, Støbning; it. Plaskregn.

Steypi-smídi, *n. fusile*, støbt Arbejde.

Steypi-smidia, *f. fusorium*, Stæd til at smelte, Støbeværkstæd.

Steypi (at steypa), *fundere*, hælde ud, gyde.

2) *liqvefacere et fundere metalla*, smelte Metaller. 3) *deturbare*, *invertere*, forstyrre, vende op og ned paa. At steypa einum med víni, *obruere vino aliqvem*; drikke en paa Pælsen. At steypa kérti, *sebare candelas*, støbe Lys. At steipa bryniu utan yfir klædinn, *loricam superinducere vestibus*, tage Brynie, Pandser uden over Klæderne; á staup.

Steypir, *m. præcipitium*, et stejlt, brat Stæd. Pad er komid á steypirinn, *ruinam minatur*, det staar for Fald, er paa Hældingen.

Steypi-regn, *n. imber*, *fractura nubium*, Plaskregn (gl. Støbregn).

Steypireidur, *f. musculus maris*, *balæna maxima*, *fæmina*, *ventre plicato*, et Slags meget stor Hunhvalfisk.

Steyri (at steyra), *ægre mortem evadere*, *ægre vitam tolerare (vulgo dicitur de macie extenuatis)*, hendrage Livet i Usselhed, neppe opholde Livet (især formedelst Magerhed); á staur, *lignum aridum*, Stavre.

Steyti (at steyta), *tundere; item trudere*, støde. At steyta sig á, *impingere*, *offendere*, støde sig paa. Steyta fót sinn vid steini, *hallucinari*, *in lapidem impingere*, støde sin Fod mod en Sten. Steyta bissu, *sclopetum onerare*, lade et Gevær. Steyta í sundr, *comminuere*, *contundere*, støde itu, brække i Stykker. Steyta kálfana, *distendere suras*, udstoppe sine Lægge; *metaph. ostentare se*, vise sig, gjøre sig til af noget.

Steytr, *m. trudes*, en Støder, Jærnstang, en Kofod. Fái hann steyt!, *trudatur!*, gid han faa Skam; *vid.* stautr.

Stiá, *f. labor molestus*, besværligt Arbejde.

Stía, *f. capsa*, *caula*, *recessus*, Faaresti.

Stía (at stía), *agnos a lacte depellere*, indspærre de unge Lam, for at de ej skulle komme til at patte deres Mødre. 2) *sejungere*, adskille.

Stiak, *n. motus*, *detrusio*, Støden. 2) *tumultus*, Allarm.

Stiaka (at stiaka), *palo v. sude depellere*, støde med en Stage. 2) *trudere*, *deturbare*, støde, forurolige.

Stiaki, *m. contus*, *palus*, Stage, Lægte.

Stian, *n. vid.* stiá.

Stiana (at stiana vid), *laborem impendere*, gjøre sig Umag for.

Stianka (at stianka), *sub molesto onere suspirare*, *anhelare*, stønne under Vægten af en Byrde.

Stiank, *n. anhelitus*, *suspirium defessi*, Stønnen.

Stiarna, *f. astrum*, *stella*, Stjærne.

Stiel, *n. vid.* stiölr.

Stiett, *f. ordo*, Stand. 2) *officium*, *munus*, Forretning. 3) *stratum lapideum*, Fortov. Stiett (á hríng), *pala annuli*, Bakken paa paa en Ring. Stiett (á staupi), *basis*, Foden (paa et Bæger).

Stietta (at stietta), *sternere*, brolægge. 2) *fulcire*, understøtte. At stietta einum, *reprimere*, dræbe en.

Stífla (at stífla), *aqvam cobibere*, sætte Dæmning for, dæmme, stoppe.

Stíflur, *f. pl. chomata*, Dæmninger.

Stifta (at stifta), *instituere*, *ordinare*, indrette, stifte.

Stiftamtmadr, *m. gubernator provinciæ*, *dynasta*, Stiftamtmand. (N. O.)

Stiftamtmansdæmi, *n. dynastia*, et Stift.

Stifti, *diœcesis*, *dynastia*, et (geistligt) Stift.

Stig, *n. gradus*, *via*, et Trin, en Fodsti.

Stíg (stèg v. stie, at stíga), *scandere*, *gradi*, stige. At stíga frammyfir, *præterire*, *condonare*, stige over; forbigaa, tilgive. Stíga um rist, *variare*, *reciprocare pedes*, sætte Fødderne over Kors. Stíga yfir, *superare*, stige over. Stíga framm, *mori*, do. Stíga rúmt, *accelerare gressus*, tage lange Skridt. Stíga á hálsinn á einum, *opprimere*, træde paa ens Nakke. Hann sér hvar hann stígr nidr, *in omnibus circumspectus est*, *providet pedibus suis*, han ser efter, hvorpaa han træder, han ser sig for tilgavns.

Stígandi, *m. cursor*, en Gaaende, Løber.

Stígi, *m. scala*, *climax*, en Stige.

Stígamadr, *m. latro*, Stimand, Røver.

Stíga-rim, *f. gradus*, *climacter*, et Trin i en Trappestige.

Stíga-hast, *n. idem.*

Stigramr, *inbumanus*, *nulli obvio in via cedens*, som ej vil gaa af Vejen for nogen, uefterglvende.

Stigreip, *n. stapes*, *stapia*, *ferrum scansile*, Stigbøjle. At stíga í stigreipin, *infulcire pedem stapeda*, at stige op i Stigbøjlen.

Stigremi, *f. austeritas*, Haardhed, Ubøjelighed.

Stigti, *n. turba*, Skarn.

Stigvél, *n. pl. ocreæ*, *pr. stratagema viatorum*, Støvle; egentl. Vandrendes List eller Maskine.

Stigr, *m. semita*, *trames*, en Fodsti. 2) *genus*, Slægt. Af lágum stiguin, *ignobili loco natus*, af ringe Herkomst. At stemma stiga fyrir einum, *vi impedire vel captivum facere aliqvem*, spærre en Vejen eller fange ham; ogsaa forebygge. At kanna úkunna stigu, *peregrinari*, rejse paa ukjendte Veje.

Stika, *f. regula bicubitalis*, en Alen; ogsaa en Lineal.

Stika (at stika), *ulna metiri*, maale med en Alen. 2) *divaricare*, udspærre, spile ud. At stika rúmt, a) *accelerare*, *gressum*, tage Benene med sig, tage til Bens. b) *large metiri*, maale godt, rundelig. At stika út, *emetiri*, maale til Enden.

Stika (at stika), *vallare*, *palare*, opkaste en Vold, omgjærde med Pallisader. Kóngr lét stika alla leid at upplölum, *rex vallari fecit totam viam usqve Uppsaliam*, Kongen lod hele Vejen lige til Upsal omgive med Pallisader ell. med Vold og Grøft.

Stikan, *f. palatio*, Pæles Nedsættelse.

Stiki, *m. virga*, *baculus*, Stav, Stok.

Stikabrak, *m. collisio baculorum*, Kiv, Strid; Sammenstød af Kjæppe.

Stikill, *m. pars extrema cornu, apex*, en Horn-spids, Stilk.

Stickhnífr, *m. pugio*, en Dolk, Stikkekniv.

Sticki, *m. idem.* Haralldr kóngr gaf köppum sínum, sticka bönd og skickiur, *Haralldus rex atletis suis dedit pugiones cum zonis, et togas*, Kong Harald gav sine Kjæmper Dolke, Bolter og Kapper.

Stickpláta (á korda), *f. scutella capularis*, Haandplade paa en Kaarde.

Stikla (at stikla), *salire, pertica transilire*, hoppe over et Vand paa de tørre Steder og Stene, for ej at blive vaad. At stikla á steinum, *ex uno lapide in alium saltitare per aquas*, hoppe paa Stenene.

Stikl, *n. talis saltus*, Trippen, Hoppen.

Stikna (at stikna), *torreri, uri*, brændes, steges.

Stikur, *f. pl. vid.* sprek.

Stilkr (grass), *m. caulis*, en Stængel, Stilk.

Stilli (at stilla), *moderare, temperare*, stille.

Stilli, *n. agger v. vallus*, Bastion, Vold. 2) *cavea, decipula*, en Hule. Þá man vís vargr í stilli, *tum sibi non cavebit a cavea lupus qvin arretiatur*, da vil Ulven ej vogte sig for Hulen, før han er fangen.

Stilli (at stilla) *sicco pede transire*, gaa med tør Fod over Vand.

Stilli, *f. modus*, Maadehold. 2) *moderatio*, Sindighed, Sagtmodighed; *vid.* tilstilli.

Stillilega, *modeste*, sagtmodigen.

Stilling, *f. modestia*, Sagtmodighed.

Stillingarlaus, *immodestus*, ubeskjeden, usagtmodig.

Stillir, *m. moderator*, Styrer. 2) *rex poet.*, poetisk: Konge.

Stillir, *modestus, mitis*, sagtmodig, beskjeden.

Stillur, *f. pl. agger rarior, pro vestigiis viatorum ex aqvis eminens*, Stene, som staa op af Vandet, paa hvilke man kan gaa over.

Stíma (at stíma), *nectere*, flette.

Stím, *n. lucta*, Bryden, Kjæmpen. 2) *filum nexum*, Fletning.

Stími (at stíma), *luctari*, brydes (stimes).

Stímabrak, *n. strepitus luctatorum*, Allarm af dem, som brydes.

Stimla (at stimla), *congelare*, størkne, løbe sammen. Nú stimlar í læknum, *aqva in rivo congelascit*, Vandet fryser i Bækken; *vid.* stífla.

Stimladr, *congelatus*, frussen. Stimlud mjólk í júfri, *lac in uberibus congelatum*, sammenløbet Melk i Yveret.

Stimp, *n. lucta levis*, Kamp for Spøg.

Stimpaz (at stimpaz), *colluctari*, at kjæmpe for Spøg, at trækkes.

Stimpingar, *f. pl. colluctatio*, Kjæmpen for Spøg.

Stimpill, *m. typus; item pistillum*, Stæmpel; Støder i en Morter.

Stimpla (at stimpla), *signare, notas imprimere*, stæmple. 2) *cælare*, udgrave.

Stíng (stack, at stínga), *pungere, configere*, stinge, stikke. 2) *tangere*, røre. At stínga

nidr hendi, *manu tangere terram et in pedibus se sustinere*, at stikke Hænderne ned imod Jorden for ikke at falde. At stinga at einum, a) *suggerere alicui aliqvid*, erindre, underrette en. b) *calumniari*, beskylde, skikanere. At stínga hnaus, *terram bipalio vertere*, opgrave Grønsvær. Stínga út augu, *oculos eruere*, stikke Øjnene ud paa en. Stínga undir stól v. stein, *tegere*, stikke under Stol.

Stíngandi, *pungens*, stikkende. Þar var ecki stíngandi strá, *istic, ne gramen qvidem barbátum inveniebatur* ɔ: *qvod vilissimum*, *vilissima terra producit*, der var ikke et eneste Straa; *hoc gramen lignescit et pungit*, vid. puntr.

Stínglar (at stíngla), *(de aqvis)*, størkne, fryse, lægge til; vid. stimla.

Stíngr, *m. punctura, punctio*, Stikken, Sting, Stik. 2) *punctorium*, Redskab at støde med. 3) *punctum*, en Punkt. Med stíngum, *punctim*, med Stik.

Stinnr, *non facile flexilis*, ubøjelig, stiv. 2) *fortis*, stærk.

Stinniz (at stinnaz), *obdurescere*, blive haard, hærdes.

Stióri, *m. gubernator*, Bestyrer. 2) *anchora lapidea, lapis anchorarius*, en Sten, brugt som Anker; vid. hyrdstióri.

Stióra fæti, *n. funis anchoralis*, Ankertov.

Stiórn, *f. imperium*, Bestyrelse, Regjering. 2) *dexterum latus navis*, den højre Side af Skibet.

Stiórna (at stiórna), *moderare, regere*, styre, regjere.

Stiórnari, *m. gubernator*, Bestyrer.

Stiórbord v. stiórnbord, *dextrum latus navis gubernatori*, Styrbord.

Stiórnlaus, *dissolutus*, uden Styrer, tøjlesløs.

Stiórnsamr, *imperiosus*, bydende, myndig.

Stiórnsemi, *f. vigilans regimen*, aarvaagen Styrelse, Myndighed.

Stiór v. stiórn-taumr, *m. funis qvo piscatores utuntur, pro ansa clavi*, det Tov, hvoraf Fiskerne betjene sig til at styre.

Stiór- v. stiórn-völr, *m ansa gubernaculi, clavus*, Rorpind; vid. styris-sveif.

Stiölr, *m. uropygium, cauda avis*, Gump, Hale paa Fugle. 2) *anus, podex*, Rumpe.

Stiörnóttr (hestr), *eqvus alba macula in fronte, rotunda*, en Hest med en hvid Stjærne, Stjørn i Panden.

Stiörnu-anis, *m. badian, anisum stellatum, indicum, sinense, canadense*, Stjærne-Anis.

Stiörnuhrap, *n. trajectiones stellarum*, Stjærneskud.

Stiörnugángr, *m. motus v. cursus stellarum*, Stjærnernes Løb.

Stiörnuliós, *n stellarum splendor*, Stjærnelys.

Stiörnulist, *f. astronomia*, Astronomi, Stjærnekunst.

Stiörnumeistari, *m. astronomus*, en Stjærnekyndig, Astronom.

Stiörnumát, *n. constellatio*, Konstellatsion.

Stiörnu-spá, f. *astrologia*, Stjærnespaaen, Astrologi.

Stiörnu-spámadr, m. *astrologus*, en Astrolog.

Stirfinn, *langvidus post laborem*, udmattet efter Arbejde. 2) *laboriosus*, arbejdsom; à starf.

Stirir (at stíra í augu), *langvere oculis*, trættes i Øjnene; à star. Stírur í augum, f. pl. *glaucosis*, den graa Stær.

Stirmi (at stirma yfir), *curare*, besørge, bære Omsorg for; à starf. Menn Ketills stirmdu yfir hönum daudum, *operarii Ketilli funus illi procurarunt*, Ketils Mænd besørgede hans Begravelse.

Stirndr, *stellatus*, stjærnefuld.

Stirni (at stirna á), *micare*, *renitere*, glindse, give Gjenskin.

Stirtla, f. *vacca inutilis*, *siccana*, en gold Ko. *Propr.: cui cauda est tenera et brevis, quod signum esse dicitur siccitatis*, egentl. en Ko, hvis Hale er tynd og kort, hvilket siges at være Tegn paa Goldhed; vid. stertr. 2) *tenerrima pars rei*, *utpote ligni*, *piscium*, den halve Bagdel af en Fisk, en lille Del af en Ting.

Stívardr, m. *dispensator*, en Forvalter; *Angl.* steward.

Stivelsi, n. *amylum*, Stivelse.

Stiúpfadir, m. *vitricus*, Stiffader eller Stedfader.

Stiúpi, m. *idem.*

Stiúpdóttir, f. *privigna*, *filiastra*, Stifdatter, Steddatter.

Stiúpa, f. *noverca*, Stifmoder, Stedmoder.

Stiúpmódir, f. *idem.*

Stiúpsonr, m. *privignus*, *filiaster*, Stifsøn.

Stiúpr, m. *idem.*

Stiúp-systkyn, n. pl. *comprivigni*, Stifsødskende.

Stiúplegr, *novercalis*, stifmoderlig.

Stiúpuþióstr, m. *novercale odium*, stifmoderligt Had.

Stó, f. *focus*, pr. *statio*, *certus locus*, Arnested, Ildsted.

Stobbi, m. *truncus; item cylindrus*, en Knub; ogsaa rund Stolpe; *vid.* stubbi.

Stobbalegr, *firmus*, *crassus*, fast, tyk.

Stod, f. *fulcrum*, *columna*, *tignum hypogæi arrectarium*, Stolpe, Støtte, Pille. 2) *auxilium*, Hjælp.

Stoda (at stoda), *juvare*, hjælpe.

Stód, n. *polia*, *grex eqvarius*, *numerum duodenarium superans*, Stodheste, et Antal Heste, som gaa ledige.

Stódhestr, m. *eqvus admissarius*, en Hingst.

Stódhross, n. *eqva*, *ad pullos gignendos pasta*, en Hoppe, som skal bedækkes.

Stódhryssa, f. *idem.*

Stofa, f. *cænaculum*, en Stue. 2) *hypogæum*, en Kjælder. Stofu-úr, n. *automatum*, Stue-Ur. Stofu-tialld, *aulæum*, Tæppe, Tapetseri.

Stofn, m. *caudex*, *truncus*, Bullen, Stubben af et Træ. 2) *fundamentum*, *principium*, Grundvold. Hönum fer vel af stofni, *suas*

res bene ordinat, dextre aggreditur opus, han kommer godt ud af det.

Stofna (at stofna), *truncare*, *amputare*, afhugge, stævne. 2) *apparare*, berede, indrette. 3) *sibi proponere*, beslutte. Pad þókti ecki vænlega stofnad, *de isto proposito plures desperabant*, man ansaa det ikke klogt besluttet. At stofna til veitslu, *convivium apparare*, lave til Gjæstebud. At stofna til barns, *coire cum muliere*, have Omgang med et Fruentimmer.

Stockabelti, *n. cingulus laminis et uncinis contextus*, Livbælte.

Stockr, *m.* (vidhafnar-stafr), *scipio*, en Stok. 2) *numella*, Halsjærn, Fiederstok til Misdædere. Hann er allr í stocki, *totus riget*, han kan ikke røre sig. 3) *cistula*, en lille Kasse, Skrin; Kurv. 2) *palus*; *item baculus*, en Pæl eller Stok. 5) *sponda*, Sængested. 6) *tigni inferiores*, *lacus jungentes*, nederste Stokværk. Hann á margt innan stocks, *habentia ejus*, *intra tignos domus plurima est*, han har en god Indbo. At bída einn af stocki, a) *supervivere alicui*, overleve en. b) *morari donec abeat*, oppebie hans Bortgang. At stíga á stock og strengia heit, *per domum v. fundamenta domus jurare*, gjøre et højtideligt Løfte. Hann hefr allt á horni og stocki, *valde sævit*, *metaph. deducta a bove cornupeta*, han er rent rasende. Hönum er allt um horn og stock, *animo æger est*, *recessum vel abitum e domo qværit*, han er bekymret, misfornøjet.

Stóla, *f. stola episcopalis*, Bispekaabe.

Stólbrúda, *f. pes lecti*, *stylus*, Fodderne under en Sæng. 2) *telamon*, Stolesæde.

Stólbrúdu-höfud, *n. epistylium*, Stolpehoved. 2) *fulcrum lecti*, Sængestolper, Sængestæd.

Stóla (at stóla uppá), *spem in aliqvo collocare*, stole paa.

Stolinn, *furtivus*, stjaalen. Stolid fé, *res furtiva*, stjaalet Gods, Tyvekoster. Stolinn fé sínu, *qvi alieno furto res suas amisit*, berøvet sit Gods.

Stólkóngr, *m. Imperator Constantinopolitanus*, Stolkonge, Kejser.

Stóll, *m. sedes*, *sella*, Stol.

Stólpa-hiallr, *m. domus sublicia*, et Hus, bygget paa Pæle.

Stólpa-brú, *f. pons sublicius*, en Pælebro.

Stólpa-höfud, *n. epistylium*, Stolpehoved, det øverste af en Pille.

Stólpa-fótr, *m. stylobates*, Foden af en Støtte.

Stólpi, *m. columna*, Stolpe, Støtte.

Stolt, *n. superbia*, Stolthed. 2) *magnificentia*, Pragt.

Stoltarmadr, *m. vir magnificus*, stolt, prægtig Mand.

Stolt, *f. magnificentia*, Pragt, Pragtfuldhed.

Stoltar-qvendi, *n. mulier magnifica*, en stolt Kvinde.

Stoltr, *superbus*, stolt. 2) *magnificus*, *generosus*, prægtig, ædelmodig. Har. var hinn

stoltasti riddari, er menn höfdu séd, *Har. omnium, qvi visi erant equitum, generosissimus erat*, Harald var den stolteste Ridder, man kunde se.

Stolts, n *superbia*, Stolthed. 2) *splendor*, Glands, Pragt.

Stoltsa (at stoltsa), *superbire*, være stolt af, stoltsere.

Stop, n. *inæqvalitas*, Ustadighed, Flygtighed.

Stopull, *inconstans*, *fluxus*; *item varius*, ustadig, flygtig. Hönum géngr stopult, *luctatur cum varia fortuna*, det gaar op og ned for ham.

Stór (stærri, stærstr), *magnus*, stor.

Stóra-tá, *f. hallux*, *pollux*, den store Taa.

Stórbocki, *m. vir imperiosus*, en myndig, bydende Mand.

Stórborinn, *natalibus clarus*, af høj Byrd.

Stórbrotinn, *fastuosus*, stolt, hovmodig; storagtig.

Stórbrotamenn, *m. pl. facinorosi*, Misdædere.

Stórbær, *m. vicus*, en Flække; *vid* Þorp.

Stord, *f. terra*, Jord, Land (egentlig en Ø af det Navn). 2) *pugna*, Kamp.

Stórdeilur, *f. pl. controversiæ potentum*, store Tvistigheder, Stridigheder imellem de mægtige.

Stóreflismenn, *m. pl. viri potentes*, *præpotentes*, mægtige Mænd.

Stórfé, *m. magnæ opes*, Rigdom, mange Penge.

Stórfelldinn, *vultuosus*, affekteret. 2) *immodicus*, umaadelig.

Stórfénadr, *m. armenta*, stort Kvæg, Hornkvæg.

Stórfiskr, *m. cetus*, *balæna*, Hvalfisk.

Stórgédia, *magnanimus*, højmodig. 2) *iracundus*, vredagtig.

Stórgérdr, *insolens*, stolt, hovmodig. 2) *magnificus*; *it. crassus*, prægtig; ogsaa grov, tyk.

Stórgiöfull, *generosus largitor*, rundgivende, gavmild.

Stórgripr, *m. armentum*, *pecus grande*, Hornkvæg, stort Kvæg.

Stórgrýti, *n. saxa*, store Stene.

Stórilla, *qvam pessime*, meget slet, meget ilde.

Storka (á jörd), *f. gelatio*, Frysen, Frost.

Stórkéralld, *n. sinum*, *lacus*, en stor Balje, et stort Kar.

Storka (at storka), *angere*, ængste; *qvasi* storkunna.

Storkaz (at storkaz vid), *tolerare*, *parem esse*, udholde.

Storkinn, *congelatus*, tilfrussen.

Storkna (at storkna), *congelare*, *rigescere*, stivne, størknes.

Storknun, *f. coagulatio*, Størknelse.

Stórkostlegr, *permagnus*, meget stor. 2) *immanis*, umaadelig.

Stórkostlega, *immodice*, umaadeligen.

Storkunn, *f. angor*, *molestia*, Fortred, Ængstelighed.

Storkudr, *m. idem.*

Storkunnr, *m. idem.*

Storkr, *m. ciconia*, Stork.

Stórlátr, *fastuosus*, *insolens*, hovmodig, ufordragelig.

Stórlegr, *vid.* stór.

Stórlega, *multum*, storligen, meget.

Stórleikr, *m. magnitudo*, Storhed.

Stórleitr, *vid.* stórskorinn.

Stórlyndr, *magnanimus*, stormodig, højmodig. 2) *iracundus*, vredagtig.

Stórlyndi, *n. magnanimitas*, Højmodighed. 2) *iracundia*, Vredagtighed.

Stórlæti, *n. fastus*, Hovmod.

Storma (at storma), *oppugnare*, storme, løbe Storm.

Stormasamr, *procellosus*, stormende.

Stórmannlegr, *magnificus*, prægtig, fyrstelig.

Stórmannlega, *magnifice*, prægtigt, fyrsteligen.

Stórmenni, *n. magnas*, Stormænd, Adelsmænd, Magnater.

Stórmenska, *f. magnificentia*, Pragt. 2) *liberalitas*, Gjæstfrihed, Rundhed.

Stórmerki, *n. miraculum*, *magnalium*, Jærtegn.

Stormklucka, *f. tuba militaris*, Stormklokke.

Stormhvida, *f. ecnephias*, Hvirvelvind.

Stormr, *m. procella*, en Storm, Uvejr. 2) *impetus hostilis*, Storm af en Fiende.

Stormvidri, *n. idem.*

Stórmæli, *n. grandis culpa*, *ubi reus de vita v. libertate periclitatur*, Livs og Æres Sag.

Stórordr, *verbis vehemens*, stortalende.

Stórregn, *n. nimbus*, *imber*, Plaskregn.

Stórridid net, *n. rete rarum*; *maculis grandibus*, et Fiskegarn med store Masker.

Stórrædi, *n. pl. ingens facinus*, et stort Anslag, stor Daad. 2) *periculosum propositum*, et Vovestykke.

Stórsakir, *f. pl. culpæ graviores*, store Forbrydelser.

Stórsinni, *n. animi ferocitas*, Højmodighed.

Stórsinnadr, *animo ferox*, højmodig.

Stórsiór, *m. mare æstuosum*, brusende Hav. 2) *fluctus decumanus*, Søgang.

Stórskorinn, *vultu giganteo*, *magnæ et latæ faciei*, firskaaren, klodset af Udseende.

Stórstigr hestr, *asturco*, *tolutim gradiens*, en Hest, som tager lange Skridt.

Stórstraumr, *m. malina*, *venilia maxima*, stærk, hæftig Flod i Havet.

Stórtídindi, *n. pl. fama magnorum eventuum*, en vigtig Efterretning, Hændelse.

Stórvaxinn, *statura grandi*, høj af Vækst.

Stórugum, *multo magis*, meget mere.

Stórvel, *quam optime*, meget godt.

Stórvidri, *n. sæva tempestas*, *procella*, Uvejr.

Stórvirki, *n. ingens facinus*, stor, betydelig Daad.

Stórvirkr, *laboriosus*, *multum operæ præstans*, arbejdsom, utrættelig.

Stórvitr, *admodum sapiens*, meget vis.

Stórvægis, *magni ponderis*, af stor Vægt.

Stórvægilegr, *insignis*, herlig, udmærket.

Stórydgr, *magni propositi et tentaminis*, oplagt til at udføre store Handlinger.

Stóryrdi, *n. pl. convitia*, Skjeldsord, Bebrejdelser.

Stórþægr, *parvo non contentus*, unøjsom, ufornøjelig.

Stórættadr, *vid.* stórborinn.

Stöd, *f. locus permanendi, domicilium*, Opholdssted (især for Kreaturer). At vitia á fornar stödvar, *loca avita invisere*, besøge gamle Steder; *vid.* skip-stöd.

Stödva (at stödva), *retinere, pacare*, standse, stille. 2) *fulcire*, understøtte, sætte Stiver under.

Stödubrunnr, *m. puteus*, en Brønd.

Stödugr, *firmus; item constans*, stadig, standhaftig.

Stöduglyndi, *n. constantia*, Stadighed, Standhaftighed.

Stöduglyndr, *constans*, standhaftig.

Stödull, *m. stabulum mulgarium, sub dio, ubi pecora mulgentur*, Malkeplads, et Sted under aaben Himmel, hvor Kreaturene malkes om Sommeren. 2) *freqventia populi*, Sammenløb af Folk.

Stöduvatn, *n. stagnum; lacustris aqva*, et Kjær, en Indsø, et stillestaaende Vand.

Stöfun, *f. literarum prima cognitio*, det at stave. At komaz í stöfun, *literarum collectionem discere*, lære at stave.

Stöckull, *m balænæ nomen*, Springer, en Art af Hvalfiske. 2) *aspergillum*, Stænkekost; *vid* léttir.

Stöck (stöck, hefi stockid at stöckva), *salire*, hoppe, springe. Stöckva úr landi, *solum vertendo sibi consulere*, rømme bort af Landet. Stöckva í burt, *idem*. Stöckva af, *mori*, dø.

Stöck (stöcki, hefi stöckt, at stöckva), *aspergere*, bestænke. 2) *abigere, cogere solum vertere*, tvinge til at forlade Landet, udjage. Eg stöcki Steinari í burt, *Steinarem solum vertere coegi*, jeg jagede Stejnar bort.

Stöckóttr, *dispas qvasi per saltum*, springs, vindig. Hönum géngr stöckótt, *variam habet fortunam*, det gaar op og ned for ham.

Stöckr, *m. saltus*, Spring.

Stöng, *f. pertica, conus*, Stang.

Stöpull, *m. columna*, Støtte, Taarn. 2) *vestibulum templi*, Forgaarden til et Tempel.

Stör, *f. carex*, Stærgræs.

Störr, *m. vid.* starri.

Störtl, *n. gressus vacillans*, Halten.

Störtla (at störtla), *ægre cum vacillatione ambulare*, halte, hinke.

Strá, *n. culmus graminis*, Straa. 2) *gramen*, At deya nidr í strá, *internecione consumi*, dø i Hobetal (især i Pest). Höggva nidr í strá, *indiscriminatim omnia contrucidare*, hugge ned for Fode. At falla í strá, *pessum ire*, omkomme. Alldrei mun sæmd þín í strá falla, *nomen et honor tuus nunqvam interibit*, din Hæder vil aldrig forgaa.

Strái (at strá), *sternere*, slaa, nedslaa. 2) *fænum dispergere pecudibus*, udstrø Foder for Kvæget.

Strabba (at strabba), *in servili opere satagere*, strabadsere sig, slide og slæbe.

Strabbi, *m. cauda carcbariæ*, Halen af en Havkalv.

Strádaudi, *m. mors senectute decrepiti, graminis instar marcescentis, mors, sc. placida, non violenta*, Straadød.

Straff, *n. pœna, castigatio*, Straf, Revselse.

Straffa (at straffa), *punire, castigare*, straffe, revse.

Straffs-verdr, *pœna dignus, puniendus*, som fortjener Straf.

Stráka-stödull, *m. colluvies nebulonum*, Sammenløb af Gadedrenge.

Strákr, *m nequam*, en Skurk. 2) *adolescens cursor*, Skjelm, Knegt, Dreng; *convenit cum* strókr; *Germ.* strauch.

Strákfenginn, *nequitiosus*, skjelmsk, skarnagtig.

Strákskapr, *m. nequitia; item vita soluta*, Skarnsstykker.

Stranda (at stranda), *naufragium pati*, strande, lide Skibbrud.

Strandad fé, *res naufragæ*, strandet Gods.

Stranda-glópr, *m. qui peregrinaturus, videt e portu solventes, quos comitari voluit*, En som kommer for silde til at gaa med et Skib.

Strandkál, *n. crambe maritima*, Strandkaal.

Strand-síli, *n. vid.* síli.

Strandlengis, *secundum longitudinem littoris*, langs med Stranden.

Strángi, *m. fasciculus*, en Byldt, et Knippe.

Strángr, *severus, inclemens*, stræng. 2) *rapidus*, rap, rask. Strángt vatsfall, *flumen rapidum*, stærkt Vandfald. Strángr vetr, *hyems tempestuosa*, stræng Vinter. Strángr bardagi, *acre prælium*, et stort, hæftigt Slag, Feldtslag.

Straumfiödr, *f. asser, clavo navis, in longitudinem affixus, quo melius regatur cursus*, Rorpind, Ror.

Straumr, *m. cursus v. fluxus aqvarum*, Strøm. At standa straum af einum, *opitulare, ab injuria defendere*, hjælpe, forsvare. Straumr í sió, *fluxus maris, currens*, Havets Bevægelse, Strøm. Stórstraumr, *æstus maris maximus, illunius v. plenilunii*, Havets Brænding, naar den er størst ɔ: enten i Nymaane eller Fuldmaane. Smástraumr, *æstus minimus qvadraturarum*, Havets Brænding, naar den er liden, i Kvarterskifterne. Vaxandi straumr, *æstus recens*, Flod. Minkandi straumr, *æstus decrescens*, Ebbe.

Straumönd, *f. vid.* brimdúfa.

Straumvatn, *n. aqva viva, torrens*, rindende Vand.

Strax, *mox, e vestigio*, straks, paa Øieblikket.

Streda (at streda), *sternere, subigere*, betvinge.

Strefta, *f. vid.* eftirhreita.

Streigi (at streígia), *vid.* strembi.

Streigr, *difficilis*, vanskelig.

Streigíngr, *m. austeritas, difficultas*, Vanskelighed, Stramhed. 2) *superflua officiositas*, overflødig Tjenstfærdighed.

Streita, *f. labor, conatus difficilis*, Møje. At hallda til streitu, *ultima experiri*, prøve det sidste Middel.

Streitaz (at streitaz vid), *obniti, reluctari*, stræbe imod.

Streiti (at streita), *niti*, anstrænge sig. 2) *sustinere se*, holde sig oppe.

Strembi (at stremba), *contemnenti sæpius ultro offerre* ɔ: *superbiæ ejus adulari*, paatrænge en det som han foragter, smigre hans Stolthed.

Strembinn, *spissus, solidus, durus*, stram, haard. 2) *difficilis, superbus*, stolt, vanskelig.

Strengi (at strengia), *stringere*, binde haardt. Strengia saman, *constringere*, sammenbinde. Strengia heit, *votum facere, vovere*, gjøre et højtideligt Løfte. Strengia aftr hurdina, *introitum negare*, smække Døren i Laas.

Strengiahliód, *n. fidium cantus*, Strængeleg.

Strenging, *f. coarctatio*, fast Sammenbindning.

Strengr, *m. funis*, et Tov. 2) *ingens dolor v. nisus*, hæftig Smerte. 2) *nervus, chorda*, en Stræng. 4) *vertex fluminis*, Vandhvirvel.

Streymi (at streyma), *fluere, perfluere*, strømme, flyde.

Strí, *n. hispida lanugo, pili rariores; it. stupa*, Skaldethed, enkelte Haar paa Hovedet; og saa Blaar, som renses fra Hør.

Stríadr, *lanugine hispidus*, halvskaldet.

Striál, *n. raritas, rarum quid*, noget sjældent, rart.

Striála (at striála), *diffundere, dispergere*, adsprede hist og her, kaste Hulter til Bulter.

Striáll, *rarus, infreqvens*, sjælden, rar.

Striáli, *m. radius luminis*, Lysstraale.

Strídi (at strída), *bellum gerere, angere*, krige, føre Krig.

Stríd, *n. bellum*, Krig. 2) *angor animi, mæror*, Engstelighed, Bedrøvelse. At göra til strída, *angere, molestare*, ængste, fortrædige. Ecki hugdum vér at þú mundir stríd um þat bera, þó Þórdís dæi, *nunqvam credebamus te angi morte Thordisæ*, aldrig tænkte vi, at du vilde tage dig Tordises Død saa nær.

Strída, *f. hostilitas*, Fiendtlighed. Biskup lagdi strídu á höfdíngia, *Episcopus proceres hostiliter aggressus est*, Biskoppen begyndte Strid med de Store.

Strídholda, *torosus, pingvis*, muskuløs, fed.

Stríds-bodi, *m. fecialis*, en som erklærer Krig.

Stríds-búnadr, *m. apparatus bellicus*, Krigs-Rustning.

Stríds-eidr, *m. sacramentum militare*, en Krigs-Ed.

Strídsfólk, *n. exercitus, copiæ*, Tropper, Krigsfolk.

Stríds-hetia, *f. bellator, athleta*, Stridshelt, Kjæmpe.

Stríds-hnickr, *m. stratagema*, Krigslist, Krigspuds.

Strídshöfdíngi, *m. dux belli, imperator*, Stridshøvding.

Strídsmadr, *m. miles*, Krigsmand, Stridsmand, Soldat.

Strídmanna-merki, *n. tessera*, *symbolum*, Parol, Feldtraab.

Strídsmerki, *n. vexillum*, *signum militare*, en Fane. Heilagt strídsmerki med krossi, *labarum*, Korsfane.

Strids-réttr, *m. jus bellicum*, Krigsret.

Strids-völlr, *m. arena*, Kampplads.

Strídr, *intentus*, *distentus*, stridig, strid. 2) *severus*, *asper*, haard, barsk.

Strígi, *m. textura cannabina*, *raripila*, groft Tøj af Hamp.

Strik, *n. comma*, et Komma, en Streg. 2) *actus*, *factum*, Handling, en Streg. 3) *stria*, *linea*, *item cursus directus*, en Linie, Streg.

Strika (at strika), *lineam ducere*, strege, slaa Streg. 2) *recto fugere*, flygte.

Stríki (at stríkia), *virgis cædere*, pidske, give Stryg.

Stríking, *f. flagellatio*, Pidskning, Stryg.

Strikinn, *strigosus*, *macilentus*, som har faaet Stryg.

Striklota, *f. actus intentus*, *sine pausa*, en Handling, som foretages ud i Et; *vid.* lota.

Strilla, *f. stritabilla.*

Strimill, *m. stria*, Stribe, Strimmel.

Strind, *f. vid.* strönd.

Strindi, *n. idem.*

Strípr, *m. cacumen montis acutum*, en spids Bjergtop.

Strípadr, *nudus*, nøgen.

Stripill, *m. corpus nudum*, nøgent Legeme.

Striplaz (at striplaz), *nudus incedere*, trippe nøgen omkring.

Stríprendr, *striis albicantibus distinctus*, stribet. Stríprendr kyrtill, *m. tunica clavata*, en stribet, broget Kjole.

Strit, *n. labor arduus*, Slid, Slæb.

Strita (at strita), *laborare*, slide, slæbe.

Stríta, *f. apex*, Spids, Top.

Striúgr, *m. apozema*, *sorbilli genus*, en islandsk Ret, bestaaende fornemmelig af sur oplagt Melk. Beina-striúgr, *apozema ossuarium*, Bensuppe. Dryckiar-striúgr, *apozema seri v. oxycrati*, den samme Ret fortyndet. 2) *indignantis bucculentæ maxillæ*, opsvulmede Kjæber, paa en der bliver forbittret. 3) *animus infensus*, *item fastus*, Forbitrelse, Vrede. Med því Skéggi vill eingvann kaupmann taka, þá fædi hann striúg sinn á bádar hendur sér, *quando Sceggius mercatorum neminem in domum vult recipere*, *tumeat illi indignatione utraqve maxilla*, da Skjægge ikke vil modtage nogen Kjøbmand i sit Hus, saa lad ham blive saa vred, som han vil; Þórdr Hr. S. Ecki mun eg stremba í þer striúgin, *fastui tuo non abblandiar*, jeg har ikke i Sinde at smigre din Stolthed, føie dig.

Stroka, *f. turbo niveus*, en Snehvirvel. 2) *fuga*, Flugt. 3) *flagellatio*, Pidskning.

Stroka (at stroka), *cursitare*, løbe bort.

Strokinn, *fugitivus*, flygtig. 2) *illinitus*, smurt. 3) *tractatus*, behandlet, pryglet. Vel strokinn, *bene tractatus*, dygtig afpryglet.

Strocka (at strocka), *agitare*, *in spec. agitare lac*, omtumle, bruges især om at kjærne Melk.

Strockadr, *agitatus*, kjærnet.

Strockan, *f. agitatio*, Omtumlen. 2) *butyropæa*, Kjærnen.

Strockr, *m. vas cylindriforme*, *lacti agitando aptum*, *futile butyropææ*, en Kjærne, hvori man kjærner Smør.

Strókſamr, *fugax*, flygtig, som let vil desertere.

Strókr, *m. pyramis*, en Pyramide. 2) *lac pyramidatum*, ethvert pyramidalsk Legeme, f. Eks. en Vandstraale, smal, høj Gryde o. s. v.

Strompr, *m. vid.* reykháfr.

Stropi, *m. sorbitio vitelli non recentis ovi*, raaden Æggeblomme.

Stropadur, *pullitiei proximus*, raaden (om Æg). Stropad egg, *ovum*, *cui pulletra aliqvandiu incubuit*, *pullitiei proximum*, et Æg, som Hønen har ligget paa en Tid.

Ströffun, *f. punitio*, *castigatio*, Straf, Revselse.

Strönd, *f. ora*, *litus*, Strand, Kyst. 2) *stria*, Stribe, Strimmel. Hann kémst hvergi um strönd né lönd, *omnis via illi occlusa est* ɔ: *iter tam maritimum qvam terrestre*, han kommer hverken til Lands eller Vands.

Struns, *n. impostura*, *fallacia*, Bedrageri.

Strunsa (at strunsa), *deludere*, *fallere*, bedrage, narre.

Strútr, *m. cucullus*, *tegumentum collare*, Halstørklæde, stivt opbundet. At binda sér strút, *involvere collum et os linteo v. panno*, binde sit Halstørklæde stivt.

Strúts-fiödr, *f. crista*, Strudsfjeder.

Strúts-fugl, *m. struthio*, *struthiocamelus*, en Struds.

Strýk (strauk, hefi strokid, at striúka), *aufugere*, *elabi*, fly, flygte. 2) *contrectare*, *palpare*, klappe, stryge. At striúka til óvina, *transfugere*, løbe over til Fienden. Alexander strauk hestinn, *Alexander eqvum manu palpavit*, Aleksander klappede sin Hest.

Strympa, *f. vas cylindriforme*, et valseformigt Kar; *vid.* strompr.

Stræki, *n. impudica*, *virosa ancilla*, en usømmelig, fræk, gejl Tøs; *à* strákr.

Strækni, *n. idem.*

Stræti, *n. platea*, en Gade, Stræde. 2) *stratum viarum*, Landevej.

Stubbr, *m. truncus*, *frustulum*, Stub.

Stubbi, *m. idem.*

Studdr, *suffultus*, understøttet.

Studla (at studla til), *consulto juvare*, hjælpe til.

Studlaberg, *n. saxum basaltiforme*, Basaltklippe.

Studníngr, *m. fultio*, Understøttelse.

Studull, *m. pes*, *columella*, en lille Støtte, Stive, Fod.

Stúfr, *m. vid.* stubbi. 2) *bos jugalis*, Plovstud. Hér stíngr i stúf, *hic tandem opera perditum it*, her er al Møje forgjæves.

Stugga (at stugga vid), *infestare; item increpare*, være fiendsk imod, æfles ved. Hann stuggar ecki vid hundi, *etiam in bestias mitis est*, han er mild endogsaa mod Hundene. 2) *abominari*, afsky.

Stugglaus, *mitis*, *item pacatus*, mild, fredelig.

Stuggr, *m. simultas*, Nag, Fortrydelighed. 2) *odor ingratus*, ubehagelig Lugt.

Stúka, *f. conclave*; et Værelse, Stue; *item pteroma*, Fløi, Udbygning.

Stuldr, *m. furtum*, Tyveri.

Stúlka, *f. virgo*, *puella*, en Pige.

Stumra (at stumra), *anhelare*, stønne.

Stumr, *m. gigas*, en Jætte.

Stumr, *n. anhelitus*, Stønnen.

Stund, *n. hora*, Time, Stund. 2) *studium*, Iver, Flid (Vind). 3) *modicum viæ*, et kort Stykke Vej. At stundu, *cito v. mox*, straks paa Timen. At leggia stund á, *studere*, lægge Vind paa. Hann stód stund frá, *modicum viæ aberat*, han var et lille Stykke Vej borte.

Stunda (at stunda), *operam dare*, lægge Vind paa. At stunda sitt embætti, *spartam suam ornare*, iagttage sit Embedes Pligter, forrette sin Dont. At stunda einn, *observare*, *item ministrare*, staa en bi.

Stundaglas, *n. horarium*, *clepsydra*, et Timeglas.

Stunda-klucka, *f. horologium*, *automatum*, et Ur.

Stundarbid, *f. momentum temporis*, *prop. unius horæ spatium*, en kort Tid, egentlig blot en Time.

Stundarfridr, *m. induciæ*, Stilstand.

Stundan, *f. vid.* áſtundan.

Stúndum, *interdum*, stundom, undertiden. Stundum saman, *per intervalla*, af og til, imellemstunder.

Stúnga, *f. punctura*, Stikken. 2) *gleba terræ eruenda*, en Plet Jord, som skal opgraves.

Stúnginn, *punctus*, *item punctatus*, stukken.

Stunur, *f. pl. suspiria*, Støn, Suk.

Stúr, *n. mæror*, Sorg, Bedrøvelse.

Stúrandi, *mærens*, sørgende.

Stúrinn, *mæstus*, bedrøvet, sørgmodig.

Stúri (at stúra), *mærere*, sørge.

Sturla, *m. nom. pr. viri*, en Mands Navn. 2) *terrens*, skrækkende.

Sturla (at sturla), *angere*, *angustare*, indjage Frygt, Angest, ængste.

Sturlan, *f. angor*, Ængstelighed, Angest.

Stúti (at stúta), *pessum ire*, *inverti*, forgaa, omkomme. Hann lét þar margann stúta, *multos neci dedit*, han lod mange dræbe.

Stútkanna, *f. nasiterna*, en Kande med Tud, Tudekande.

Stuttleitr, *facie rotunda et brevi*, som har et bredt, rundt Ansigt.

Stuttnefia, *f. alca rostro columbi*, *minor*, en Slags Alke.

Stuttspönn, *f. spitama*, *spanna minor*, den lille Spand (med Tommelfingeren og den anden Finger).

Stuttr, *brevis*, kort.

Stútúngr, *m. asellus mediocris v. medius*, Smaa-Torsk.

Stuttúngr *v* styttingr, *m. idem.*

Stútr, *m. nasus v. foramen, cui epistomium applicatur*, Tud, Hals, Hane.

Stybba, *f. fumus gravior*, besværlig Røg.

Stybbinn, *rigidus*, but, mukken.

Styd (studdi, hefi studt, at stydia), *fulcire*, støtte, understøtte. At stydia sig vid, *subniti*, støtte sig ved; á stod.

Stýfdr, *amputatus*, afhugget. Stýfd drápa, *versus scazon v. jambicus*, et Jambisk Vers.

Stýfhálsadr, *obstipus*, stivhalset.

Stýfi (at stýfa), *amputare*, afhugge tværs over, stævne. 2) *indurare*, hærde.

Styfr, *n. tomus*, en Papirslap.

Stýfr, *durus*, *rigidus*, haard, stiv. 2) *obstinatus*, haardnakket, stivsindet.

Stýfinn, *idem.*

Stýfla, *f. objectamentum*, *objectum*, Dæmning.

Stýfla (at stýfla), *obstipare*, *coercere*, sætte Dæmning for, standse. At stýfla lækinn, *rivum obstipare*, dæmme for Bækken.

Stýflyndr, *contumax*, *durus*, *difficilis*, haardnakket, stivsindet.

Stýflyndi, *n. obstinacia*, Haardnakkenhed, Stivsind.

Stýfsinni, *n. idem.*

Stygd, *f. offensa*, Fornærmelse.

Styggi (at styggia), *offendere*, *irritare*, fornærme, gjøre vred.

Styggilega, *austere*, barsk.

Styggilegr, *immitis*, *austerus*, vredladen, barsk.

Stygglyndi, *n. animus difficilis*, vrantent, vanskeligt Gemyt.

Styggr, *asper*, *difficilis*, haard, vanskelig. 2) *ferus*, *effrenis*, vild, tøjlesløs.

Stycki, *n frustum*, *frustulum*, et Stykke. Stycki fyri stycki, *frustatim*, Stykke for Stykke.

Styckia (at styckia), *in frusta dissecare*, sønderlemme, skjære i Stykker.

Stýla (at stýla), *dictare*, *dictitare*, diktere, sætte i Stil.

Stýll *v.* still, *m. scribendi ratio*, Skrivemaade, Stil. 2) *typus typographorum*, Bogtrykkernes Typer. 3) *radius puerorum*, *indicandi literas*, en Pegepen, som Børn bruge, naar de begynde at stave. 4) *gnomon*, Solskiveviseren.

Stymamiúkr, *officiosus*, tjenstagtig.

Styn (stundi, hefi stunid, at stynia), *ingemescere*, *suspirare*, stønne, udstøde Suk.

Styrdleiki, *m. rigor*, Stivhed.

Styrdmæltr, *impedita lingva*, som har Vanskelighed ved at tale.

Styrdnadr, *obrigens*, stivnet.

Styrdna (at styrdna), *rigescere*, stivne. Hann styrdnar af idiuleysi, *otio congelat*, han bliver stiv af Ørkesløshed.

Styrdr, *rigidus*, *durus*, stiv, haard. 2) *asper*, barsk.

Stýri (at stýra), *gubernare*, *regere*, styre.

Stýri, *n. clavus*, *gubernaculum*, et Ror. 2)

cauda, Hale. At reisa hátt stýrid, *sibi arrogare*, bryste sig; (*prop. de felibus dicitur*, siges egentlig om Kattene).

Stýrilátr, *morigerus*, *obediens*, føjelig, lydig.

Stýrimadr, *m. gubernator*, *nauclerus*, Styrmand.

Stýrir, *m. gubernator*, Styrer.

Stýris-sveif, *n. vid.* stiór-völr.

Stýris-krókar, *m. pl. cardo gubernaculi*, Tappen i Hængselen paa Roret.

Styr *v.* styrr, *m. bellum*, Krig. 2) *mucro teli*, Spydspids. 3) *balanus*, Nød (hvoraf Olie perses).

Styrjölld, *f. tempus belli*, Krigstid. 2) *bellum*, Krig.

Styrjalldar madr, *bellicosus*, *inquietus*, krigersk, urolig.

Styrjalldarsamr, *idem*.

Stýris-fiskr, *m. remora*, *echinus*, Igelkjær, Sø-Æble.

Styrkiz (at styrkiaz), *convalescere*, *vires resumere*, styrkes, samle Kræfter. 2) *adolescere*, modnes, vokse til. Nú styrkiaz sveinarnir í hliódum, *jam puberes gallulascunt*, nu har Svendene faaet stærkere Røst.

Styrkiandi læknis-medöl, *analeptica*, styrkende Lægemidler.

Styrki (at styrkia), *firmare*, *corroborare*, styrke, give Kræfter.

Styrkr, *m. robor*, *vires*, Styrke, Kræfter.

Styrkr, *fortis*, stærk.

Styrmi (at styrma yfir), *anhelare*, *suspirare*, anstrænge sig for, puste over noget.

Styrmir (at styrma), (*de procella*) *sævire*, *fremere*, raser, buldrer; *à* stormr.

Stytta, *f. fulcrum*, *pedamen*, Støtte. 2) *vestes succinctæ*, *cinctus*, opkiltrede Klæder, Opkiltring. Stytta (vid tre), *ridica*, Stang at understøtte Træer.

Stytta (at stytta), *abbreviare*, *decurtare*, forkorte. At stytta sig, *vestes succingere*, opkiltre Klæderne. Nú styttir upp, *imbres fugiunt*, *jam siccat*, nu holder det op (at regne, sne). Styttiz í þvi, *vid.* meyrnar.

Styttuband, *n. cingulum*, *succinctorium*, Belte til Klædernes Opkiltring.

Stytting, *f. abbreviatio*, Forkortelse.

Styttingr, *m. discordia*, Uenighed.

Stæda, *f. consistentia rei*, en Tings Bestand, Varighed. 2) *cumulus fœni*, *butyri etc.*, en Høstak, eller en Mængde Smør o. s. v.

Stædilegr, *conveniens*, bekvem, passende. 2) *durabilis*, *sartus tectus*, varig, som kan staa.

Stædilega, *convenienter*, varigen.

Stædr, *tolerabilis*, taalelig, som kan udstaaes, taales.

Stækia, *f. acor urinosus*, *putredo*, stinkende Lugt, Raadenhed. 2) *insolentia*, Overmod, Frækhed; *vid.* ofstæki.

Stæcka (at stæcka, *quasi* stærka), *crescere*, *corpus facere*, vokse til, ogsaa forstørre; *à* stór.

Stækna (at stækna), *acescere*, *sal volatile sibi attrahere*, blive bedsk.

Stækr, *ſalis volatilis et urinoſi plenus*, ſtinkende. 2) *acerbus (de fumo)*, ſkarp (om Røg).

Stæli (at ſtæla), *indurare*, hærde; à ſtál. At ſtæla hnefana, *pugnis minari*, true en med Næven. At ſtæla einn upp, *animum addere*, indgyde en Mod, ophidſe.

Stæltr, *acer*, *durus*, *item induratus*, haard, ſkarp, hærdet.

Stæri (at ſtæra), *ſuperbire*, være ſtolt af. At ſtæra ſig, *ſibi arrogare*, gjøre ſig til af.

Stærilæti, *n. ſuperbia*, *faſtus*, Stolthed, Hovmod.

Stærilátr, *faſtuoſus*, hovmodig.

Stærd, *f. magnitudo*, Størrelſe. 2) *ambitio*, Storagtighed. Þ qvad þeim myndi midr vegna, ef at þeir hélldi ſtærd þeirri frámm, *Theod. dixit*, *illis male ceſſuram talem ambitionem*, *ſi deſiſtere nolint*, Theodor ſagde at deres Storagtighed vilde bekomme dem ilde, derſom de ikke ville lade den fare.

Stærrum, *una vice majus*, engang ſtørre. Stærrum gaf Haralldr kóngr fadir minn, *majora dona obtulit Har. rex pater meus*, ſtørre Gaver ſkjænkede min Fader, Kong Harald.

Svá, ſvo, *ita*, ſaa; *vid.* ſo.

Svadi, *m. continui rupis declivitas*, vedvarende Skraaning. 2) *lubricitas*, *glacies lubrica*, Slibrighed, Glathed.

Svada, *f. idem.* 2) *vulnuſculum cutis læſæ*, et lidet Saar. Svödu-fár, *n. idem.*

Svadadr, *leviter læſus*, let beſkadiget.

Svada (ſvadadi, ſvaddi, at ſvada), *cutem lædere*, beſkadige Huden.

Svadaþreyttr, *ob laſſitudinem vacillans pedibus*, vaklende af Træthed.

Svadilfarir, *f. pl. iter detrimentoſum*, en Reiſe, ſom man kommer ſlet fra.

Svadhált, *lubricus*, ſlibrig.

Svadi, *m. vid.* ſódi. 2) *nom. propr. gigantis*, Navnet paa en Kjæmpe. Svadalegr, *ſqualidus et procax ſimul*, ſmudſig og kaad tillige.

Svadill, *m. vid.* ſvadi.

Svak, *n. flatus*, Blæſt.

Svakar (at ſvaka), *flare*, blæſe. Hér ſvakar at, *hic perflat*, her blæſer det.

Svakalegr, *inqvietus*, urolig.

Svakamadr, *m. vigilans laborator*, *nixuriens*, en aarvaagen, ſtræbſom Arbejder.

Svakaſamr, *laborioſus*, arbejdſom.

Svaki, *m. vid.* ſvali.

Svacka (at ſvacka), *inqvietus eſſe*, *turbas excitare*, være urolig, vække Tumult.

Svack, *n. turba*, *motus*, Spektakel, Tumult.

Svackſamr, *inqvietus*, urolig.

Sval, *n. aura frigida*, Kjølighed, Svalen. 2) *æſtus modicus maris v. alluſio maris*, en ſagte Brænding i Havet.

Svala, *f. hirundo*, en Svale.

Svala (at ſvala), *refrigerare*, *refocillare*, ſvale, lædſke. Hönum ſvaladi, *refrigerabatur*, han blev ſvalet.

Svalabrunnr, *m. fons domesticus*, Svale-Kilde, vederkvægende Kilde.

Svaladryckr, *m. potus refrigeratorius*, Svale-drik.

Svala-lind, *f. vid.* svalabrunnr.

Svala-madr, *vir vigilans*, en aarvaagen Mand; *vid.* svakamadr.

Svalbard, *n. colliculus terræ, aeris et pelagi injuriis expositus*, en liden Høj, udsat baade for Luftens og Havets Anfald.

Svalbardi, *m. idem.*

Svalbrióstadr, *trux, immitis*, barsk, ublid; *vid.* kalldlyndr.

Svali, *m. refrigeratio*, Svalen, Forfriskning. 2) *vigilantia*, Aarvaagenhed.

Svalir, *m. pl. anogæum, pergula, contignatio*, Svale, Bislag. 2) *scalarium ædicalæ gradulis*, en Trappe.

Svalga (at svalga *v.* svagla), *æstuare*, bruse. So skalf Gizor, at svalgadi í sýrunni, *tremore Gizoris serum æstuabat*, Gizur rystede saa meget at det skvalpede i Syren.

Svalla (at svalla), *prodigere, profundere*, forøde; *rectius* at svarfla, *decoquere*, forøde.

Svallari, *m. profusor, decoctor*, en Ødeland.

Svall, *n. profusio*, Forøden.

Svalr, *frigidus, subfrigidus*, sval, kjølig.

Svaml, *n. incerta vagatio*, Omvanken, Svømmen.

Svamla (at svamla), *natitare*, svømme. 2) *huc, illuc vagari*, vanke omkring.

Svampr, *m. spongia*, Svamp.

Svanni, *m. virago prudens et formosa*, Fruentimmer.

Svanasaungr, *m. cantus olorinus*, Svanernes Sang. 2) *cantus proprii funerus*, Svanesang.

Svángr, *jejunus, famelicus*, sulten, hungrig.

Svángr, *m. lacuna*, en Tomhed, tom Mave. 2) *fames*, Hunger, Sult. At kasta í svánginn, a) *lacunam implere*, fylde Tomheden. b) *placare stomachum famelici*, tilfredsstille den hungrige Mave.

Svar, *n. responsum*, Svar.

Svara, *f. socrus, mariti v. maritæ mater*, Svigermoder.

Svara (at svara), *respondere, regerere*, svare. 2) *remunerare*, gjengjelde. 3) *cautionem in se recipere*, paatage sig Ansvar. At svara til skadans, *damnum præstare*, erstatte Skaden. Kauptu hvad þú villt, eg skal svara til, *eme quod vis, ego præstabo*, kjøb hvad du vil, jeg skal være ansvarlig derfor. Þad svarar eyri silfurs, *unciæ circiter argenti æquivalet*, det svarer til en Unse Sølv.

Svaramadr, *m. tutor, curator*, Ansvarsmand, Formynder.

Svarbródir, *m. socius juratus*, en edsvoren Forbundsfælle; *à* sver.

Svardagi, *m. juramentum*, Ed. Þeir bundu þad svardögum, *juramento confirmarunt*, de stadfæstede det ved Ed.

Svardleysa, *f. terra nuda, absque gramine*, Jord uden Græs.

Svardreip, *n. funis coriaceus*, et Læderreb.

Svarf, *n. scobs, scobina*, Filspaan, Fil.

Svarfla (at svarfla), *præcipitanter contrectare, huc illuc raptare*, kaste hist og her omkring. 2) *prodigere, decoqvere*, forøde. Allt svarfladiz úti sió, *mare omnia hausit*, det gik alt ad Søen til.

Svarfl, *n. vid.* svall.

Svarhardr, *verbis asper*, barsk i Udtryk.

Svarlaus, *mutus, elingvis*, stum, maalløs.

Svarlegr, *præstabilis*, *item conveniens*, som svarer til, overensstemmende.

Svarmla (at svarmla), *vid.* svarfla.

Svarna, *hic v. hæc*, denne; *quasi* sá-hérna, denne hersens.

Svarri, *m. virago imperiosa*, herskesyg, myndig Kvinde.

Svartabraud, *n. panis ater, biscoctus*, groft Skibsbrød.

Svartálfar, *m. pl. aqvili*, Svartalfer.

Svartablód, *n. cruor*, sort, tykt Blod.

Svarta-svipr, *m. ingens mæror*, stor Bedrøvelse, sørgmodigt Udseende. Svarta svipr vard mikill at fráfalli Páls biskups, *ingentem mærorem excitavit obitus Pauli episcopi*, Biskop Pauls Død opvakte stor Sorg.

Svartbakr, *m. larus maximus*, Svartbagmaage.

Svartblár, *fuscus, furvus*, sorteblaa, mørkeblaa.

Svartfleckóttr, *internigrans*, *item maculosus*, sortplettet.

Svartgrár, *aqvilus*, sortladen, sortegraa.

Svartnætti, *n. nox intempesta, conticinium*, sort Nat.

Svartibródir, *m. frater ordinis dominicani*, Sortebroder, Dominikanermunk.

Svartmúnkr, *m. idem.*

Svart-stirri, *n. amaurosis, gutta serena*, en sort Stær (etslags Fugl); *à* star.

Svartr, *ater, niger*, sort.

Svasadr, *delicatulus*, en Blødagtig; *alias* svösudr.

Subb, *n. sordida colluvies*, Sjask, Urenlighed.

Subba, *f. femina sordida*, Sjaske, urenligt, sludskeverent Fruentimmer.

Subbuskapr, *sordida tractatio*, urenlig Behandling.

Subl, *n. vid.* sufl *v.* suml.

Súd, *f. asserum compages*, Tag, Sammenføjning af Brædder. 2) *latus navis*, Siden paa et Skib.

Súda (at súda), *coassare, concamerare*, lægge Tag paa et Hus.

Sudda (at sudda), *transpirare vaporem v. emittere*, uddunste (om fugtige Steder).

Suda, *f.* (í elldi) *scintillatio*, (í potti) *fervor*, Syden (i en Potte); (fyrir eyrum), *aurium tinnitus*, Susen for Ørene. At deyfa suduna, *futare*, neddæmpe Kogningen.

Suddafeinginn, *sqvalidus*, urenlig.

Suddahvolf, *n. atmosphæra*, Atmosfære, Dunstkreds.

Suddalegr, *vaporosus*, fugtig.

Suddi, *m. vapor, pluvia tenuis, psecas*, Smaaregn. 2) *stillicidium*, Tagdryp, Fugtighed.

Sudaustanvindr, *m. vulturnus*, Sydostvind; *vid.* vindr.

Sudlægr, *vid.* sunnlægr.

Sudrænn, *idem.*

Suduhlióð, *n. fremor fervoris*, Lyd af Syden, Kogen.

Sudu-neistar, *m. pl. scintillæ, stricturæ*, Gnister.

Sudr, *n. meridies, auster*, Syden, Sønden. 2) *calor, egelatio*, Hede.

Sudr-átt, *f. idem.*

Sudr, *austrum versus*, imod Syden.

Sudur-álfa, *f. Africa, plaga australis*, Sydlandet, Afrika.

Sudurhiari, *m. polus antarcticus*, Sydpolen.

Sudvestan vindr, *libonotus*, Sydvestvind; *vid.* vindr.

Sudurlönd, *n. pl. terræ australes*, de sydlige Lande.

Sudurmenn, *m. pl. nobis, ut et Norvegis ita nominabantur Germani*, Sydmænd (for Nordbeboerne: de der bebo det sydlige Tydskland).

Sved (svaddi, at svedia), *ferro excoriare*, flaa.

Svedia, *f. framea*, en stor Dolk.

Svef (svafdi, at svefia), *temperare, placare*, dæmpe, dysse; *cognat.* svæfi et sefa.

Svefn, *m. somnus, sopor, quies*, Søvn, Slummer. At leggiaz til svefns, *quieti se dare*, lægge sig til Hvile. At siá i svefni, *per somnum videre*, se i Søvne.

Svefnbrigdi, *n. pl. intermissio somni*, urolig Søvn.

Svefnhöfgi, *m. sopor gravis, athypnia*, dyb, tung Søvn.

Svefnhús, *m. cubiculum, dormitorium*, Sovekammer.

Svefngánga, *c. noctambulo*, En som gaar i Søvne.

Svefnlaus, *insomnis*, som ikke sover.

Svefnleysi, *n. agrypnia*, Søvnløshed.

Svefnlæti, *n. pl. insomnia, phantasmata nocturna*, Gebærder i Søvne.

Svefnórar, *m. pl. deliria nocturna*, Galenskab i Søvne.

Svefn-purka, *f. vir somnolentus*, Syvsover.

Svefnsamr, *somnolentus*, søvnig, hengiven til Søvn.

Svefnsýki, *f. lethargus, carus*, Sovesyge.

Svefnsæll, *qvi facile dormit, qvando libet*, som letteligen sover ind.

Svefnugr, *somnolentus*, søvnagtig.

Svefnþorn, *n. acus soporifera*, en Søvntorn. At stínga einum svefnþorn, *claviculum charactere soporifero signatum injicere capiti alicujus*, at stikke med et saadant Redskab, at kaste Søvn paa en.

Svefnþrúnginn, *somnolentia gravatus*, betynget med Søvn.

Svefnþrycking, *f. vid.* mara.

Svei! *væ!* fy!

Sveia (at sveia), *væ dicere*, udskamme.

Sveif, *f. ansa rotatilis, item verticillum*, et

Svøb, Haandgreb til at ombreje et Hjul, Vippe paa en Rok.

Sveifla (at sveifla), *agitare*, *raptare*, svinge. Sveifla í kríng, *cirumagere*, *gyrare*, svinge i Kreds. Sveifla saman, *convolvere*, sammenfolde. Sveifla sverdi, *gladium rotare*, *gyrare*, svinge Sverdet.

Sveifla, *f. agitatio v. gyratio colluctatorum*, de Kjæmpendes svingende Bevægelser.

Sveigi (at sveigia), *flectere*, *curvare*, sveje, bøje.

Sveigia, *f. curvatura*, *flectio*, Svejning, Bøjning.

Sveigianlegr, *flexilis*, *tractabilis*, bøjelig.

Sveigíng, *f. vid.* sveigia.

Sveigr, *m. vimen*, *virgultum*, en Vidiekvist. 2) *collare mulierum*, et Fruentimmer-Halsbaand. 3) *arcus*, en Bue.

Sveima (at sveima), *circumire*, *circumferri*, svæve, svømme.

Sveimr, *m. levis motio*, letflyvende Bevægelse.

Sveim, *n. idem.*

Sveinn, *m. puer castus*, *purus*, Svend, ung Dreng. 2) *famulus*, Tjener.

Sveinbarn, *n. infans masculus*, et Drengebarn.

Sveinpilltr, *m. minoris notæ famulus*, en Tjener, ringe Tjener.

Sveinstauli, *m. servulus juvenis*, ung Træl.

Sveipa (at sveipa), *involvere*, indhylle, svøbe. 2) *percutere v. excutere*, pidske. Þorgils sveipadi sveininum, *Thorgils puerum flagellavit*, Thorgils pidskede Drengen. Muna þeir Gizor geirom sveipa, *Gizorem non percutient frameis*, De vil ikke banke Gissor med deres Sværd.

Sveipadr, *involutus*, indhyllet, indsvøbt. At sveipa hári sínu, *contorqvere crines*, kruse sit Haar.

Sveipr, *m. cirrus; item involucrum*, Haarlok; ogsaa et Svøb.

Sveipr, *crispus*, kruset, krøllet. Hugi hafdi nockud sveift hár, *Hugo crines habuit subcrispos*, Hugo havde noget kruset Haar.

Sveit, *f. tribus*, *item rus*, en Bøjgd, ogsaa Landet, Oplandet. 2) *multitudo*, *caterva*, Flok, Skare. 3) *factio*, *secta*, et Parti, en Sekt. At fara upp í sveit, *rus ire*, rejse til Oplandet. At taka inn í sveit, *tribu donare*, tage ind i Bøjgden. At fyribióda sveitina, *tribu interdicere*, forvise en fra Bøjgden.

Sveitardráttr, *m. factio*, Opstand, et Parti Misfornøjede.

Sveitardryckia, *f. compotatio orbicularis per diversas catervas*, et Drikkegilde hvor man drikker flokkevis, modsat hvor man drikker parvis.

Sveitar-höfdíngi, *m. tribunus militum*, Anfører for en Afdeling Soldater, Kaptejn.

Sveitarmadr, *tribulis*, *contribulis*, en Mand af samme Bøjgd.

Sveitabad, *n. hypocaustum*, *vaporarium*, Svedebad.

Sveitadúkr, *m. sudarium*, Svededug.

Sveitar-ómagar, *m. pl. contribules, qvibus nec opes, nec vires, ad acqvirendum panem*, Fattige, der fødes af Sognefolket.

Sveiti, *m. sudor*, Sved.

Sveiti (at sveita), *sudorem excutere, sudare facere*, bringe til at svede. 2) *sudare*, svede.

Sveitiz (at sveitaz), blive svedt, svede; *vid.* svitna. At sveitaz fyri einhvöriu, *sudorem operi impendere*, at svede ved noget.

Sveitúngi, *m. contribulis*, Sognebarn.

Svelgi (svelgdi *v.* svalg, at svelgia), *devorare, absorbere*, nedsvælge.

Svelgiz (at svelgiaz á), *dicitur, qvando sub epiglottidem, in arteriam asperam, aliqvid immittitur, unde spiritus intercludi potest*; siges naar noget gaar i Vrangstruben.

Svelgr, *m. vorago, gurges*, Svælg.

Svell, *n. glacies*, Jis, glat Jis.

Svell (svall, at svella), *tumescere*, svulme. Opt svellr niósnarmönnum mál í munni, *exploratorum relationes, sæpius hyperbolem sapiunt*, Spejdernes Efterretninger ere ofte overdrevne, svulstige. Hönum svellr þad, *angit eum*, det ængster ham. Hann svall af reidi, *ira inflatus est*, han blev overmaade forbittret. Svellr um kaunid, *ulcus intumescit*, Bylden hovner.

Svellr, *tumidus*, hovnet. 2) *asper, difficilis*, vanskelig, skarp.

Svelnir, *m. idem.* 2) *agnomen Odini*, Odins Tilnavn. 3) *gigas*, en Kjæmpe, Jætte.

Svelt (svalt, hefi soltid, at svelta), *jejunare, esurire*, hungre, sulte.

Svelta, *f. fames*, Hunger, Sult.

Svelti, *n. locus pastum v. panem probibens*, et Sted, hvor Kreaturerne ikke kan faa Føde. Féd var komid í svelti, *pecora in loco erant, ubi pastus erat interclusus*, Faarene vare komne paa et græsløst Sted.

Svelti (at svelta), *fame premere*, sulte, hungre.

Svem (svam, hefi svamid, at svema), *nare*, svømme.

Svemla, *f. vacca*, en Ko.

Svengd, *f. fames*, Hunger.

Svengiz (at svengiaz), *famem sentire*, blive sulten.

Sveppr, *m. fungus, boletus*, Svamp, Skampion.

Sver (svór *v.* sór, hefi svarid, at sveria), *jurare*, sværge. At sveria stafadann eid, *conceptis verbis jurare*, sværge efter en Formular. At sveria rángann eid, *pejerare*, sværge falsk Ed. At sveria sig í ættina, *majores referre (jocose)*, ligne fuldkommen sine Forældre eller Forfædre.

Sverd, *n. gladius*, et Sværd. *Angl.* sword. *Germ.* Schwert.

Sverdasmidr, *m. gladiarius, machæropæus*, en Smed, som forfærdiger Sværde, Kaarder.

Sverdfiskr, *m. xiphias, gladius piscis*, Sværdfisk.

Sverdfægari, *m. polio*, En som pudser Sværde.

Sverdreidi, *m. vid.* svardreip.

Sverdreim, edr fetill, *baltea*, Sabelgehæng.

Sverds-egg, *f. acies gladii*, Sværdseg.

Sverf (svarf hefi sorfid, at sverfa), *descobinari*, affiles. 2) *minutim auferri*, fragaa, formindskes lidt efter lidt.

Sverfi (at sverfa), *limare*, *descobinare*, file. At láta sverfa til stáls, *omnia experiri, ad extrema confugere*, prøve det sidste Middel. Nú sverfr at, *facultates dilabuntur*, nu er det paa det yderste.

Svermr, *m. turba*, Sværm.

Sverta, *f. atror, item atramentum*, Blæk, Sværte.

Sverti (at sverta), *infuscare*, *nigrare*, gjøre sort.

Sveskia, *f. prunum damascenum*, en Svedske.

Sufl, *n. sorbillum*, *item lacticinia*, Slabberads; ogsaa tynd Melkemad; *vid.* suml.

Sufla, *f. curatrix lacticiniorum*, en Malkepige, En som behandler Melk.

Suga, *f. suctus*, Sugen. 2) *placenta*, Kage, som spæde Børn gives til at suge; *hinc* barnsuga, kálf-suga.

Sugulömb, *n. pl. agni subrumi*, *sellantes*, Lam, som patte deres Mødre.

Súgr, *m. accursus v. alluvies maris*, Tilskyl af Havet. 2) *mare (poet.)*, Havet selv (hos Digterne). 3) *ventus per rimas in domum penetrans*, Trækvind. 4) *simultas v. occultum odium*, hemmeligt Nag. Þar var súgr i milli húsa, *occulta offensio erat inter istas domus*, der var Tvist imellem Familierne.

Svi, *vid.* svei.

Svia (at svia), *remittere*, *cedere*, tage af, lindres. Kuldinn svíar, *frigus remittit*, *se frangit*, Kulden tager af.

Svían, *f. remissio*, *relaxatio*, Aftagelse, Lindring.

Svia, *f. idem.*

Svíar, *m. pl. Sveci*, de Svenske.

Svíaríki, *n. Svecia*, Sverrig.

Svid, *n. pl. circulus magicus*, en Trylkekreds. At marka svid, *coercere lemures intra certum circulum, extra qvem adurentur, juxta necromantiam ethnicorum*, slaa, bestemme en Kreds til Brug ved Troldom.

Svid, *vid.* svidiur.

Svid, *n. pl. capita et pedes pecudum tosti*, stegte Hoveder og Fødder af Faar.

Svíd (sveid, at svída), *adurere*, svie, forbrænde.

Svida, *f. framea*, *armorum qvoddam genus*, Dolk eller Sværd.

Svidda, *fumo et igne suffocatum animal*, et af Røg og Ild kvalt Dyr; *qvasi* sviddaudi.

Svidalykt, *f. nidor*, *item empyreuma*, sveden Lugt.

Svidi, *m. dolor intensus vulnerum*, *ignis v. frigoris*, Svie (enten af Saar, Ild ell. Kulde).

Svidinn, *ustus v. tostus*, sveden, brændt.

Svídingr, *m. homo sordide parcus*, surfittig, karrig.

Svídingskapr, *m. sordida tenacitas*, Surfittighed.

Svidiur, *f. pl. concædes arborum sylvæ exustæ*, en Dynge Træ, der er brændt til Kul.

Svidiulönd, *n. pl. idem.*

Svidna (at svidna), *aduri*, *torrescere*, svies, blive sveden.

Svidníngr, *m. vitulus phocarum*, *cum pelle tostus*, en Sælhunde-Kalv, der svies, steges tilligemed Skindet.

Svídr (sveid, hefr svidid, at svída), *dolere*, *angi*, svie. Hönum sveid þad, *ægre tulit v. doluit*, det gjorde ham ondt.

Svidr *pro* svinnr, *prudens*, *circumspectus*, forsigtig, klog. 2) *agnomen Odini*, Tilnavn til Odin.

Svidrir, *m. necromantes*, en Maner, Troldmand. 2) *nom. Odini*, et Navn paa Odin.

Svíf (sveif, hefi svifid, at svífa), *ferri*, *moveri*, svæve.

Svífst (at svífaz), *cedere*, *iram continere*, dæmpe sin Forbittrelse. Hann svífst eingis, *nulli cedit*, *nihil non audet*, han sparer intet, tager ikke Hensyn paa nogen Ting i Yttringerne af sin Vrede. Nú svífr á hann (reidinn), a) *jam excandescit*, nu bliver han rent gal. b) *deliqvium patitur*, han daaner.

Svif, *n. pl. motus repentinus*, pludselig Bevægelse. 2) *vibratio*, Svingen. 3) *curvatura*, *declinatio*, Bøjning, Krumning. I' þeim svifum, *interea*, *inter hæc v. ista*, imidlertid.

Svigi, *m. vimen*, Vidje, Tøndebaand.

Svig, *n. curvatura*, Bøjning, Krumning. At vinna svig á einn, *supprimere aliqvem*, beseire en. Þad er mér um svig, *ultra vires meas est*, det overgaar mine Kræfter.

Svigr, *m. idem.* Þad veitir mér um svig, *torqvet me v. excedit vires meas*, jeg har ondt ved at gjøre det. Þar á svig vid, *a latere v. æqvale aut simile est*, det er saa omtrent det samme.

Svigna (at svigna), *incurvescere*, svejes, bøjes.

Svignadr, *pandus*, svejet, bøjet. Svignadr á bak aftr, *repandus*, bøjet tilbage.

Svigrúm, *n. tempus declinandi periculum v. circumspiciendi et recolligendi*, Tid til at undgaa Fare, eller til nøjere Overvejelse.

Svigurmæli, *n. pl. obliqva verba*, Bebrejdelser.

Svík (at svíkia), *fallere*, *fraudare*, svige, bedrage.

Svik, *n. pl. fraus*, Svig. Þá vóru svik í tabli, *angvis erat in herba*, *dolus in ludo*, der var Svig i Spillet. Svik í smídum, *fucus*, *offuciæ*, Sminke, Bedrageri.

Svikari, *m. impostor*, en Bedrager.

Sviksamr, *fraudulentus*, *fallax*, svigefuld; *vid.* svikull. Menn eiga at forda sál öllum sviksamlegum hlutum, enn líkama öllum meinsamlegum, *anima abstineat fallacibus*, *corpus nocivis rebus*, man bør vogte Sjelen for svigefulde, men Legemet for alle skadelige Ting.

Viksemi, *f. fraudulentia*, Svig, Bedrageri.

Svíkst (at svíkiaz um), *fidem fallere*, svige.

Svikrædi, *n. pl. insidiæ*, Snarer, Efterstræbelser. At sitia á svikrádum, *insidiari*, efterstræbe.

Svikull, *dolosus*, *fallax*, svigefuld. Svikul hönd, *manus gipsatissima*, svigefuld Haand.

Svil, *n. pl. lactes piscium, pancreas*, Melk i Fiske.

Svilar, *m. pl. sororum mariti*, Svogre.

Svili, *m. sororis maritæ conjux*, Svoger (siges om de Mænd, hvis Koner ere Søstre); *quasi* sifili *v.* sivili, *à* sif *et* sifiar.

Svim, *n. vertigo*, Svimmelhed, Svindel.

Svíma (at svíma), *vid.* sveima.

Svima (at svima), *vertigine turbari*, svimle. Hann svimar *v.* svimrar, *vertigine turbatur*, han svimler.

Svimi, *m. vid.* svim.

Svimr, *m. idem.*

Svínkadr, *mentis non integer*, som ikke har sin fulde Samling.

Svín, *n. sus*, et Svin.

Svína-afli, *m. porculatio*, Svineavl.

Svínadraf, *n. siligva*, Svineføde, Drav.

Svínahirdir, *m. subulcus*, Svinehyrde.

Svína-tad, *n. sucerda*, Svinenes Urenlighed.

Svína-trygill, *m. aqvaliculus*, Svinerom, Svinemave.

Svína-þroti, *m. paracynanche*, Hævelse i Hals-Musklerne.

Svínabæli, *n. porcinarium*, en Svinesti, hvor Svinene ligge.

Svínakiöt, *n. caro porcina*, Svinekjød, Flesk.

Svína-stía, *f. hara, suile*, Svinesti.

Svínfylking, *f. cuneus, acies cuneiformis v. caput porcinum*, en kileformet Slagorden; og-saa et Svinehoved.

Svíngl, *n. incerta vagatio*, Vanken, Omvanken.

Svíngla (at svíngla), *huc illuc itare v. vagari*, vanke hist og her.

Svínka (at svínka), *detrahere v. rapere*, bedrage, snyde. A. biskup lét svínka at peníngum þeim sem Hóla biskup átti, *A. episcopus detraxit pecuniæ episcopi Holani*, Bi-skop Arne tilvendte sig de Penge, som Bi-skoppen paa Holum ejede.

Svínkadr, *suis instar repletus temeto*, fuld som et Svin.

Svinna, *f. prudentia*, Klogskab.

Svinnr, *m. idem.* At snúa rádi sínu á svinn, *mores emendare*, forandre sin Opførsel til det bedre.

Svinnr, *prudens, honestus*, klog, beskeden; *vid.* svidr. *Vulgo parcus, tenax*, sparsommelig, paaholden.

Svínsbógr, *m. perna, petaso*, Svinebov.

Svínsbiúga, *n. lucanica*, Svinepølse. Svíns-pylsa, *f. idem.*

Svínsfeiti, *f. axungia*, Svinefedt. Svínsmör, *m. idem.*

Svínsflesk, *n. lardum, laridum*, Svineflesk.

Svínsbár, *n. seta*, Svinebørster.

Svínslegr, *suinus*, svinsk.

Svínslega, *more suino*, svinsk.

Svínsmagáll, *m. sumen*, Svinemave.

Svipa, *f. flagellum*, en Pidsk, Svøbe.

Svipa (at svipa), *celerare, festinare*, fremskynde, ile. 2) *vibrare*, svinge. 3) *flagellare*, pidske; *vid.* sveipa. Hönum svipadi heipt í hug, *ira percitus est*, han blev opflammet af

Forbittrelse. Var ótraust at Þorgils svipadi ei flundum sveininum, *non tuto excusari potuit Thorgils, quod puerum non flagellasset aliquoties*, Thorgils var ikke ganske fri for undertiden at pidske Drengen.

Svipan, *f. festinatio*, Ilen, Skyndning. 2) *impetus, item momentum*, et Øjeblik.

Svipadr, *vultu similis*, som ligner en anden i Ansigtstræk.

Svipanda sverd, *gladius in vibratu*, svingende Sværd.

Svipaz (at svipaz um v. at), *circumspicere, item exquirere*, se sig om, søge efter.

Svipferdis, *frustra, frustraneo itinere*, ved en forgjæves Reise.

Svipillr, *torvus*, barsk af Udseende.

Sviplegr, *repentinus*, pludselig; *item inopinatus*, uventet.

Sviplikr, *vultu similis*, som ligner en anden.

Sviplyndr, *varius, inconstans*, vægelsindet.

Svipmikill, *vultuosus, item vultu heroico*, af majestætisk, ærværdigt Udseende.

Svipnakr, *n. nuditas*, Nøgenhed. Hann sá mig ecki í svipnakri, *ne quidem nudus in lecto ab illo immunis fui*, end ikke ganske nøgen kunde jeg være i Ro for ham.

Svipstund, *f. momentum*, et Øjeblik.

Svipsinnis, *vid.* i einum svip.

Svipti (at svipta), *raptare*, rive i en Hast, snappe. 2) *spoliare, privare*, berøve.

Svipti-kista, *f. arcula ansata viatorum, arca camerata*, Reisekuffert.

Sviptíng, *f. raptatio*, Snappen, Røven; Berøvelse.

Svipull, *fugax*, flygtig.

Svipr, *m. vultus*, Ansigtstræk, Mine. 2) *subita apparentia, item spectrum*, kort Tilsynneladelse; ogsaa Spøgeri, Gestalt. 3) *vibratio*, Slyngen, Svingen. 4) *momentum*, et Øjeblik. Í einum svip, *uno momento v. instanti*, i et Øjeblik.

Svíri, *m. cervix*, Nakken; ɔ: hálsinn aftan til.

Svirgull, *m. linea convoluta pro zona vel etiam redimiculo capitis*, Et Klæde at binde om Livet eller Hovedet. 2) *focale*, Et tykt Klæde eller Bind om Halsen.

Svirgulslegr, *crassus*, tyk, klodset.

Svitaholur, *f. pl. pori*, Svedhuller, Porer.

Svitamedöl, *n pl. medicamenta sudorifera*, Lægemidler, som frembringe Sved.

Sviti, *m. sudor*, Sved. Handkrika sviti, *hircus*, Sved i Armhullerne.

Svitna (at svitna), *sudare*, svede.

Svívirda, *f. deminutio honoris v. famæ*, Skam, Vanrygte.

Svívirdíng, *f. idem*.

Svívirdi (at svívirda), *honori alicujus detrahere æstimationem declinare*, vanære en; á svigr.

Svívirdilega, *dedecorose*, skammeligen.

Svívirdilegr, *dedecorosus*, skammelig.

Svíþiód, *f. Svetia, pr. gens Svetica*, Sverrig, egentl. det svenske Folk; *quasi* svids v. svidris þiód, *gens Odini*, Odins Folk.

Suck, *n. lucta*, Bryden. 2) *soluti mores*, Udsvævelser. 3) *prodigalitas*, Ødselhed.

Sucka, *colludere*, lege sammen. 2) *prodigere*, øde.

Súla, *f. teres columna*, *conus*, en Søjle; *germ.* Seule. At setia sök fyri súlu, *sanctissime cavere v. probibere ne in domum admittatur aliqvid*, at forbyde nogen strængelig at komme i Huset; *vid.* öndvegis súlur.

Súla, *f. pelicanus albus*, *extremitate alarum nigra*, en hvid Pelikan, som er sort paa Enden af Vingerne; *alias* haf-súla.

Súlda (at súlda), *mucescere*, mulne, blive skimlet.

Súldadr, *muculentus*, *mucidus*, mullen, skimlet. Súldad hey, *fœnum mucidum*, skimlet Hø.

Sull, *n. mixtura*, *confusio*, Sammenblanding.

Sulla (at sulla saman), *miscere*, *confundere*, sammenblande, forvirre.

Sullr, *m. tumor*, *vulgo ulcus*, Opsvulmen; egentl. en Byld; *à* svell.

Sultr, *m. fames*, Sult, Hunger.

Sumar, *n. æstas*, Sommer. Á sumrum, *temporibus æstivis*, om Sommeren.

Sumarauki, *m. augmentum æstatis*, Tillæg til Sommeren; En Uge, som efter den islandske Tidsregning stundum regnes til Sommeren mer end sædvanlig; se Rýmbegla S. 202.

Sumarblettr, *m.* (á hörundi, mólitr), *phacos*, *ephelis*, Solbrændthed, Solbrænding (paa Ansigtet om Sommeren).

Sumarbúdir, *f. pl. æstiva*, Sommer-Bolig, Lysthus.

Sumardagr, *m. dies æstivus*, Sommerdag.

Sumar-giöf, *f. munus*, *pro ineunte æstate apophoreta*, Sommergave.

Sumarlángt, *per totam æstatem*, saa lang som Sommeren er.

Sumarlegr, *æstivus*, sommerlig.

Sumarmál, *n. pl. initium æstatis*, Sommerens Begyndelse. Nú er komid undir sumarmál, *hyems præceps v. affecta est*, Sommeren er nu straks forhaanden.

Sumbl, *n. compotatio*, Drikkelag. 2) *sorbillum*, Søben, Drikken.

Sumbla (at sumbla), *compotare*, drikke i Samkvem. 2) *deglutire*, nedsluge.

Sumblaz (at sumblaz), *potu torpescere*, af for megen Drik tabe Bevidstheden. Hann sumbladiz í siáfar bylgium, *aqvam marinam adeo hausit*, *ut stuperet*, han fik saa meget Vand i sig, at han tabte sin Bevidsthed.

Sumrar (at sumra), *æstatem appropinqvare*, det bliver Sommer. Nú sumrar, *adest v. appropinqvat æstas*, Sommeren nærmer sig.

Sumrúngr, *m. vitulus*, *circa initium æstatis natus*, *ita vocatur post elapsum semestrium*, en Kalv, som er en Sommer gammel. 2) *mercenarius æstivus*, en Daglejer om Sommeren.

Sumstadar, *non nusqvam*, *alicubi*, sommesteder.

Sumtídis, *interdum*, undertiden, sommetider.

Sumr, *aliqvis*, *nonnullus*, *qvidam*, nogen. Hér

er fé mitt allt og sumt, *hic est omnis habentia mea, nulla re excepta*, her er alt hvad jeg ejer.

Sund, *n. fretum*, et Sund. 2) *natatus*, Svømmen.

Sund-dýr, *n. animal natatile*, et Dyr, som kan svømme, et Sødyr.

Sundfær, *nabilis*, som kan svømmes over. 2) *nandi peritus*, kyndig i Svømmen.

Sundfæri, *n. pl. cauda et pinnæ piscium, in spec. balenarum*, Svømmeredskaber, Fiskes, især Hvalernes Hale og Finner.

Sundl, *n. vid.* svimi. Sundli, *m. idem.*

Sundlar (at sundla), *vid.* svimar.

Sundmadr, *m. natator*, en Svømmer.

Sundmagi, *m. fistula aërea asellorum*, Svømmeblære.

Sundra (at sundra), *in partes secare, deartuare*, sønderlemme, skjære i Stykker.

Sundrúng, *f. divisio*, Søndring, Deling. Sitt í hvöria sundrúngina, *divisim*, delvis, et hvert for sig.

Sunduggar, *m. pl. pinnæ piscium*, Svømmefinner.

Sundr, *in partes*, sønder, itu. 2) *in compositis idem quod latinorum Dis*, i sammensatte Ord det samme som Tydskernes zer.

Sundurdreifi (at sundurdreifa), *dissipare, dispergere*, adsplitte, adsprede.

Sundurgérd, *f. singularitas, affectatio*, Særhed, affekteret Væsen.

Sundurknosadr, *contritus*, sønderknust.

Sundurleitr, *dissimilis*, forskjellig, ulig.

Sundurlyndi, *n. contentio*, Uenighed, Usamdrægtighed.

Sundurskila, *segregatus*, adskildt fra.

Sundurþyckia, *f. dissensio*, Tvist, Uenighed.

Sundurþycki, *n. idem.*

Sunna, *f. sol*, Sol.

Sunnudagr, *m. dies solis*, Søndag.

Sunnann, *a meridie (de loco et in loco)*, søndenfra.

Sunnan-átt, *f. auster*, Sydkant.

Sunnan-vedr, *n. ventus australis*, Søndenvind.

Sunnlendíngar, *australes*, Sydboere.

Sunnlægr, *austrinus*, sydlig.

Sunnr *pro* sudr, *auster, notus*, Syd, Sønden. *Varians sæpissime, apud veteres d et nn; sic* madr, mannr, manns; fidr, finnr, finns.

Svo, *vid.* so.

Svoli, *m. truncus, lignum crassum et rude, stipes*, en Træbul, utilhugget Træstub. 2) *homo incultus, agrestis*, et groft, ubehøvlet Menneske.

Svolalegr, *agrestis, rudis*, grov, udannet.

Svolgra (at svolgra), *vid.* svelgia.

Svödu-sár, *n. vulnus leve*, et let Saar.

Svölnir, *vid.* svelnir.

Súp, *n. jus, jusculum, sorbillum*, Suppe, Sod, Slabberads; *vid.* saup.

Súpa, *f. idem.* Súpu-fat, *n. paropsis, scutella*, et Suppefad.

Suptúngr, *m. nom. pr. libax*, en Dranker.

Svördr, *m. terra viridis, graminosa, cespes*, et

græsbegroet Stæd, Grønsvær. Svardfast land, *continens, terra gramine obsita, distincta a scopulis et syrtibus*, fast Land, græsbegroet Stæd, adskilt fra Klipper og Skjær. 2) *corium v. cutis capillata, villosa*, laadent Skind. At standa yfir höfud-svördum eins, *superstans videre aliqvem prostratum decollari*, se paa ens Halshuggelse. 3) *funis coriaceus*, et Lædertov, Læderreb; *alias* svardreip.

Svörull, *obloqvens, contentiosus*, modstridende, trættekjær.

Súr, *acidus*, sur.

Súr, *m. acor*, Surhed.

Súra, *f. acetosa*, Syre.

Súrbraud, *n. panis acidus, zymites, fermentatus*, Surbrød.

Súrdeig, *n. fermentum, zyme*, Surdej.

Súreygr, *lippus*, surøjet. 2) *invidiosus*, misundelig.

Súrmiólk, *f. oxygalum*, Surmelk.

Súrna (at súrna), *acescere*, blive sur.

Súrs, *n. cibaria acida, oxyzoma*, Syltemad.

Súrsadr, *aceto conditus v. præparatus*, syltet.

Súrskapr, *m. infensa austeritas*, ubehagelig Surhed.

Súrsmatr, *m. vid.* súrs.

Súrs-matar-seliandi, *oxyporopola*, som sælger syltet Mad.

Súrsmiör, *n. oxybutyrum, butyrum fermentatum*, surt Smør.

Surtar-brandr, *m. lignum fossile mineralizatum*, Sortebrand (et Fossil).

Surtr, *m. nom. pr. viri*, en Mands Navn. 2) *colore furvus*, gusten af Ansigtsfarve.

Sút, *f. dolor, mæstitia*, Sørgmodighed, Bedrøvelse. 2) *morbus*, Sygdom; *alias* sótt.

Sútlaus, *sanus, integer*, sund, frisk. At sæfaz sútlaust, *sine morbo interire, de gladio cæsis dicitur*, dø uden Sot, siges om den som omkommer ved Vaaben.

Svunta, *f. ventrale, præcinctorium*, et Forklæde.

Svuntuhnappar, *m. pl. globuli ventrales*, Forklædeknapper.

Svædi, *n. campus sine omni umbraculo, conflages*, aaben Mark, *vid.* bersvædi; *aliis: palus v. locus depressus*, ogsaa et lavt, sumpigt Stæd.

Svæfi (at svæfa), *sopire*, inddysse; *vid.* sefa. 2) *mactare*, slagte. 3) *pacare*, stille, dæmpe. Svæfandi medöl, *hypnotica*, Sovemidler.

Svæfill, *m. cervical, pulvinar*, Hovedpude.

Svækia, *f. aer circulans, humidus, suffocationi qvam refrigerationi proprior et aptior*, fugtigt Vejr.

Svækia, *f. tepor vaporosus et nauceosus*, varm ubehagelig Damp.

Svækiulegr, *tepidus*, lunken, varm.

Svæla, *f. fumus vehemens et acer*, stærk Røg. 2) *dolus malignus*, ondskabsfuld Svig. So eru hér margir gódir menn, at ei mun svæla eda flærd giör til nockurs manns, *tot boni viri hic sunt, ut nihil fraudis v. malitiæ ulli metuendum sit*, Her ere saa mange gode

Mænd, at ingen behøver at frygte for Svig eller Ondskab; Sturl. S.

Svæli (at svæla), *fumigare*, *suffocare*, ryge, kvæle ved Røg. At svæla undir sig, *emungere aliena*, *injuria occupare*, *intervertere*, tilvende sig andres Ejendomme ved Svig eller Vold.

Sværa, *f. vid.* svara.

Svæsinn, *procax*, fræk, forvoven.

Sý, *n. intergerium*, *lana interina*, *stupa*, Mellemvæg, Mellemlag, Tave.

Sýa, *f. colum*, Sie, Tragt. 2) *scintilla*, Gnist, Funke. Sýu-grind, *f. clathrum colatorium*, en Træring, hvortil Sien fæstes.

Sýi (at sýa), *colare*, sie, sie igjennem; (*recentius* sía).

Sýd (saud, hefi sodid, at sióda), *coqvere*, *elixare*, syde, koge. 2) *fervere*, syde, være gloheð. Járnid sýdr, *ferrum scintillias v. candet*, Jernet er glohedt. Vatnid sýdr, *aqva fervet*, Vandet kaager. At sióda upp úr, *ebullire*, *fervere*, at kaage over.

Sydra, *ad austrum*, sydligen, mod Sønden.

Sydri, sydstr, *austro proprior*, *proximus*, sydligere, sydligst.

Syfiadr, *dormituriens*, søvnig.

Syfiar (at syfia), *dormiturire*, at være søvnig.

Syft, *f. genus*, Kjøn; *alias* svift. Karlsyft, *sexus virilis*, Mandkjøn. Qvennsyft, *sexus seqvior*, Kvindekjøn.

Sýg (saug, hefi sogid, at siúga), *sorbere*, *lactare*, suge, die, patte. Lömbin siúga, *agni ubere v. lac fellitant*, Lammene patte deres Moder.

Sýki, *f. morbus*, Sygdom.

Sýking, *f. idem*.

Sýkiz (at sýkiaz), *in morbum incidere*, blive syg.

Sýkn, *innocens*, *tutus*, *immunis*, uskyldig, fri, sikker.

Sýknsaka, *innocens*, uden Brøde, uskyldig.

Sýkn-dagr, *m. dies actionibus tutus*, Søgnedag.

Sýkn, *f. libertas*, *immunitas*, Frihed, Sikkerhed.

Sýkna, *f. idem*. Þeir lýstu sýknu hanns, *immunitatem ejus proclamaverunt*, de bekjendtgjorde hans Frihed.

Sykra (at sykra), *saccharo condire*, bestrø med Sukker, komme Sukker i.

Sykr, *n. saccharum*, *mel arundinis*, Sukker.

Sykr-candís, *saccharum crystallinum*, Sukker-Kandis.

Sykr-reyr, *m. canna saccharifera*, Sukkerrør.

Sykr-saltadar urtir, *f. pl. conserva*, *salgama*, *confecta*, nedsyltede Frugter.

Sykr-rót, *f. vid.* gul-rófa.

Sylgr, *m. potus*, *haustus*, Drikken, Slugen; *alias* svelgr.

Sylg, *f. unda maris*, Bølge; *vid.* sólginn.

Sylgia, *f. umbella*, en Solhat, Parasol. 2) *fibula*, Hægte, Spænde.

Sýli (at sýla), *concrescere*, *constipari*, størkne,

fryse til; *à svell.* Alt sýlar nú í skipinu, *omnia jam in navi congelant*, Alt fryser nu til i Skibet.

Sýlldr, *constipatus*, størknet, sammenløbet.

Symbla, *f. vid.* svemla.

Sýn, *f. visio*, en Aabenbaring, noget som sees. 2) *visus*, Syn. Frídr sýnum, *aspectu pulcher*, skjøn af Udseende.

Sýni, *n. visus*, Syn. Þad er til sýnis, *visui patet*, det er til at sees.

Syn, *f. abnegatio*, Nægten, Afslag. 2) *nom. Deæ ethnicorum*, en hedensk Gudindes Navn. At setia syn fyri, *omnino abnegare*, ganske at nægte.

Sýnd, *f. vid.* sión. Til-sýndar, *objectum visus eminus*, det som ses i en Afstand; *vid.* ásýnd.

Synd, *f. peccatum*, Synd.

Syndaflódid, *diluvium*, *cataclysmus*, Syndfloden.

Syndga (at syndga), *peccare*, synde.

Syndi (syndti, at synda), *nare*, *natare*, svømme; *à* sund.

Syndi, *n. vortex*, et Svælg; *vid.* qviksyndi.

Syndsamlegr, *impius*, ugudelig, syndig.

Syndsamléga, *impie*, ugudelig, syndigen.

Syndugr, *peccatis contaminatus*, syndig.

Syndr, *nandi peritus*, kyndig i Svømmen.

Sýndr, *visu gaudens*, *videns*, seende. Sýndr litt, *ægre videns*, som ser ilde.

Sýngla (at sýngla), *vid.* saungla.

Sýng (saung, hefi súngid, at sýngia), *canere*, synge. At sýngia undir, *succinere*, synge lavt. At sýngia vid tón, *alta voce canere*, synge højt. At sýngia messu, *missam dicere*, læse Messe.

Sýngra (at sýngra), *vid.* síngra.

Synia (at synia), *renuere*, *negare*, nægte, afslaa.

Sýni (sýndi, hefi sýnt, at sýna), *ostendere*, vise.

Sýniz (at sýnaz), *videri*, synes. Sýniz mér, *mihi videtur*, det synes mig.

Sýnilegr, *visibilis*, synlig.

Sýnilega, *visibiliter*, synligt.

Sýnis-horn, *n. specimen*, Prøve, Specimen.

Sýnn, *videns*, *visu gaudens*, seende, som kan se; *vid* einsýnn. 2) *evidens*, øjensynlig. Hönum er ecki sýnt um þad, *imperitus est*, han er ukyndig deri. Ecki er annad (rád) sýnna, *non aliud visu aptius est consilium*, der er ikke andet for.

Sýp (saup, hefi sopid, at súpa), *sorbere*, søbe. At súpa hveliur, *auram haurire*, *sorbillare*, snappe efter Vejret.

Sýpra (at sýpra), *qveri*, klage, murre. 2) *lente sorbillare*, søbe langsomt.

Sýpur, *n. lamentatio*, Murren, Jammerklage; *alias* sipr.

Sýr, *n. obsonii qvoddam genus veterum*, etslags Sulmad hos de Gamle. 2) *scrofa*, en So med Grise.

Sýra, *f. acor*, Surhed. 2) *acidum et fermentatum serum lactis*, Valle.

Sýri (sýrdi, hefi sýrt, at sýra), *fermentare facere*, syre, gjøre sur.

Sýrdr, *fermentatus*, surgjort, syret. Sýrt braud, *panis fermentatus*, Surbrød.

Syrgi (at syrgia), *plangere*, *lugere*, sørge, være bedrøvet; *à* sorg.

Syria, *f. fex liqvidorum*, Bundfald, Bærme fra flydende Ting; *vid.* sori.

Syrióttr, *feculentus*, fuld af Bærme. 2) *dolosus*, svigefuld. Syriótt litr, *color maculosus*, broget, uægte Farve.

Sýrland, *n. Syria*, Syrien.

Sýróp, *n. syrupus*, Sirup.

Syrpa, *f. adversaria*, *collectanea*, Blandinger, Samlinger, Allehaande; *à* sorp.

Syrtir (at syrta), *nigrescit*, *nigrescere*, sortnes, blive sort; *à* svartr.

Sýsla, *f. negotium*, Syssel, Forretning; *vid.* umsýsla. At reka sýslu sína, *munus suum facere*, forrette sin Dont.

Sýsla, *f. toparchia*, *tribus major*, *districtus*, Syssel, Distrikt. Biskups sýsla, *diœcesis*, geistligt Stift.

Sýsla (at sýsla), *negotiari*, *item agere*, *facere*, sysle, forrette sit Arbejde. 2) *impetrare*, faa, erholde. Þeir sendu menn at sýsla sér hesta, *aliqvos mittebant*, *qvi eqvos adducerent*, de sendte nogle for at skaffe Heste.

Sýslan, *f. negotium*, *occupatio*, Syssel, Forretning, Beskjæftigelse.

Sýslumadr, *m. toparcha*, *choronomus*, Sysselmand, Foged.

Sýsta (at sýsta), *vid.* sýsla.

Systir, *f. soror*, Søster.

Systkyn, *n. pl. frater et soror*, Sødskende.

Systkynabörn, *n. pl. amitini e fratre et sorore*, Sødskendebørn.

Systrabörn, *consobrine e sororibus*, Søstrebørn.

Systrúngar, *m. pl. idem.*

Systrúngr, *m. materteræ v. amitæ filius*, Søsterson.

Sýstr, *expeditus*, tilendebragt. Nú er þetta eyrindi sýst, *jam hoc negotium expeditum est*, Denne Forretning er fuldbragt.

Systurson, *nepos ex sorore*, *consobrinus*, Søsterson.

Systurdóttir, *neptis e sorore*, *consobrina*, Søsterdatter.

Systurmadr, *sororius*, Søsters Mand, Svoger.

Systir ektamanns, *glos*, Svigerinde, Mands Søster.

Sýti (at sýta), *dolere*, *angi*, sørge, ængstes; *à* sút. At sýta fyrir einhvöriu, *sollicite prospicere*, ængstes for noget.

Sæáll, *m. conger*, *congrus*, Seaal, Havaal.

Sæblár litr, *color thalassinus*, *cæruleus*, himmelblaa Farve.

Sædi, *n. semen*, *sperma*, Sæd.

Sædi (at sæda), *seminare*, saa, udstrø Sæd.

Sæ-egg, *n. vid.* igulkér.

Sæfi (at sæfa), *enecare*, *mactare*, dræbe, slagte.

At sæfa fórnir, *victimas mactare*, stinge Offerdyr.

Sægrænn, *hyalinus*, *vitreus*, søgrøn, glasgrøn.

Sægr, *m. multitudo*, *colluvies multorum animantium*, *confluxus multorum*, Sammenstimlen, Mængde af levende Væsener.

Sæhafi, *oberrans per mare*, omvankende paa Havet.

Sæki (sókti, hefi sókt, at sækia), *quærere*, *afferre*, *adducere*, *item anniti totis viribus*, søge, tilvejebringe; ogsaa stræbe af alle Kræfter. At sækia einn at lögum, *jure cum aliqvo agere*, at forhandle med en efter Loven. At sækia eftir, *persequi*, forfølge. At sækia á v. at, *oppugnare*, bestorme. Mig sækir kuldi, *frigus me tentat*, Kulden hjemsøger mig. Happ sókti þig, *bona fortuna tibi affulsit*, den gode Skjæbne hjalp dig. Hafid sóktiz þeim, *iter maritimum emetiebantur*, de fuldbragte Søreisen.

Sækiandi, *m. actor causæ*, Sagfører, Sagsøger.

Sækona, *f. syren*, Havnymfe, Havfrue.

Sækóngr, *m. archipirata*, Anfører for Sørøvere.

Sæla, *f. beatitudo*, *felicitas*, Salighed, Lykke.

Sæild, *f. idem.*

Sælaz (at sælaz á einnm), *alterius damno ditescere*, berige sig ved en andens Skade; *hinc* ásælni, ásælinn.

Sællda (at sællda), *vid.* sallda. Vid tigum eingvu saman at sællda, *nihil est nobis commune*, *nihil negotii inter nos*, vi have intet med hinanden at gjøre.

Salldar-stadr, *m. locus beatitudinis*, Lyksalighedens Bolig.

Sælgæti, *n. deliciæ*, *cupediæ*, *catillamenta*, Lækkerier, Lækkerbidskener.

Sælgætingr, *m. vid. seqv.*

Sælingr, *m. cupes*, *cupedipeta*, *voluptuosus*, en Lækkermund.

Sælkéri, *m. idem.*

Sæll, *beatus*, *felix*, lyksalig, lykkelig.

Sællegr, *pingvis*, *torosus*, fed, muskuløs.

Sællífr, *voluptatibus deditus*, hengiven til Vellevnet.

Sællífi, *n. vita voluptuosa*, vellystigt Liv.

Sæludagar, *m. pl. dies qvatuor temporum*, *angariæ*, Aarets fire Tamperdage.

Sæluhöfn, *f. portus tutissimus*, sikker Havn.

Sæluhús, *n. diversorium pro viatoribus*, *in tesqvis montanis*, *xenodochium*, et Sted, især ved Fjælde og ubeboede Steder, hvor de Rejsende kan tage ind.

Sæluvika, *f. vid.* sæludagar.

Sæmadr, *m. vid.* marmennill.

Sæmd, *f. honor*, *decus*, Hæder, Ære, Anstændighed. 2) *donum*, *largitio pecuniæ*, *it. opes*, Gave, Skjænk; ogsaa Formue.

Sæmdarlegr, *decens*, *dignus*, sømmelig.

Sæmdarmadr, *vir honoratus*, en Hædersmand.

Sæmi (at sæma), *honorare*, hædre. At sæma giöfum, *muneribus augere*, forære. Þad sæmir, *decet*, *convenit*, det sømmer sig. Hann

sæmir þad ecki, *non approbat*, han bifalder det ikke.

Sæmiz (at sæmaz), *ad frugem venire*, blive sædelig.

Sæmilegr, *honestus*, *decens*, anstændig, sømmelig.

Sæmilega, *decenter*, sømmeligen.

Sæmr (sæmri, sæmstr), *decens*, sømmelig, sædelig. Þar munu eyru sæmst er uxu, *familiaribus plurima indulgemus*, Personen passer best der hvor han er født.

Sænár, *m. homo in incultam insulam deportatus, ut fame pereat*, en Mand, der sættes ud paa en ubeboet Ø, for der at sulte ihjel. 2) *mari suffocatus*, druknet.

Sæng, *f. culcitra*, en Dyne. 2) *lectus*, *cubile*, en Seng.

Sænga (at sænga hiá), *concumbere*, ligge hos.

Sængur-áklædi, *n. teges*, *stragulum*, Sengetæppe.

Sængur-hús, *n. cubiculum*, Sovekammer.

Sængr-kona, *f. puerpera*, en Barselkone.

Sængurlega, *f. puerperium*, Barselseng, Barnefødsel.

Sængur-rof, *n. mulcta homicidæ*, *viduæ mariti solvenda*, *olim octo unciæ argenti*, en Pengemulkt, 8 Unser, som skulde betales til en dræbt Mands Enke.

Sængur-stólpi, *m. fulcrum lecti*, Sengestolpe.

Sængur-tími, *m. concubium*, *nox connuba*, Sengetid.

Sæqvikindi, *n. animal maritimum*, Sødyr.

Sæqvikr, *maris instar inqvietus*, urolig som Havet. Sæqvikt var allt vestr um sveitir, *maris instar inqvieta erant omnia*, *occidentem versus*, i de vestlige Distrikter var alt i Oprør.

Sær, *m. mare*, Hav, Sø; sævar, sævi, sæ. At kasta á sæ, *derelinqvere*, kaste i Søen. Sæ-rodi edr blódsiór, *ingermania*, Havets røde Farve.

Sæum, *abundanter*, flokkevis, i stor Mængde; *vid.* unnum. Kýrnar miólka sæum, *vaccæ abunde lac dant*, Kjøerne malke godt. Þeir flycktuz at sæum, *turmatim accedebant*, de kom skarevis.

Sær, *legitimus*, *item jurandus*, lovlig, som man kan med Ed bekræfte. Sær dagr, *dies fastus*, *judicialis*, Søgnedag. Sær eidr, *veritas juramento firmanda*, en Sandhed, som kan med Ed bekræftes.

Særi (at særa), *adjurare*, besværge. 2) *vulnerare*, saare; á sár.

Særdr, *vulneratus*, saaret.

Særi, *n. juramentum*, Ed.

Særing, *f. adjuratio*, *exorcismus*, Besværgelse. 2) *incantatio*, Forbandelse, Trylleri. 3) *vulneratio tam corporis quam animi*, *angor*, Saar saavel paa Legeme som Sjel.

Særingamadr, *exorcista*, en, som besværger, Troldmand.

Sæskrímsl, *n. monstrum marinum*, Sø-Uhyre.

Sæstiarna, *f. vid.* kross-fiskr.

Sæta, *f. mulier*, *cujus maritus peregrinavit*, en

Kone, hvis Mand er rejst udenlands. 2) *edulceratio, item svavitas*, Forsødelse, Sødhed.

Sætabraud, *n. panis dulciarius*, Konditori, søde Brødkager.

Sætabrauds-hátid, *f. festum azymorum*, det usyrede Brøds Fest, Paaskefesten (hos Jøderne).

Sætenn, *f. dentalium vulgare*, Søtand (en Orm); *vid.* hrúdr-kall.

Sæti, *n. sedes, sella*, et Sæde, en Stol. 2) *fænum in metas congestum*, en liden Høstak.

Sæti (at sæta), *fænum in metas congerere*, sætte Hø i smaa Stakker.

Sæti (at sæta), *animadvertere*, straffe. 2) *respondere*, svare. 3) *obsequi, morem gerere*, være lydig, lystre. 4) *occurrere*, møde. Hveriu sætir þetta?, *quid hoc sibi vult?*, hvad vil dette sige. Hann sætti því ecki, *aurem non advertit*, han gav ikke Agt paa. At læta áverkum vid einn, *vulnerare*, saare en. At sæta færi, *quærere occasionem*, søge Lejlighed. At sæta straffi, *pœnas dare*, lide Straf.

Sætleiki, *m. dulcedo*, Sødhed.

Sætindi, *n. pl. dulciaria, hedysmata*, Konditori, Lækkerier.

Sætmáll, *blandiloqvus*, sødtalende.

Sætna (at sætna), *dulcescere*, sødnes, blive sød.

Sætordr, *vid.* sætmáll.

Sætrur, *f. pl. pascua v. æstiva pecuaria*, Græsgange.

Sætt, *f. reconciliatio*, Forlig; *vid.* sátt.

Sætti, *n. idem; vid.* jafn-sætti *et* mis-sætti.

Sætti (at sætta), *reconciliare*, forlige.

Sættir, *f. pl. vid.* sætt. Ecki mun eg sættir riúfa, *fœdera non frangam*, Forbundet ej jeg vilde bryde. At taka sættum, *reconciliationem accipere*, modtage Freds Forslag.

Sætu-koppar, *m. pl. flores vitis idææ*, Blomsterknopperne paa Planten mammaria ovata.

Sætur, *f. pl. vid.* sætrur.

Sætr, *dulcis*, sød.

Sætr, *tolerandus*, taalelig, udholdelig; *á sit.* Ósætr siór, *æstus maris periculosus*, farlig Havbrusen. Ecki er hönum sá ósómi sætr, *talis contumelia non est illi toleranda*, ej bør han taale slig Forhaanelse.

T.

Tá, *f. digitus pedis*, en Taa. At troda einn um tær, *plantas pedum alicujus calcare, pedem pede premere, metaph. importune se gerere*, træde en paa Foden; uegentligen: opføre sig uanstændigen. Þú nær ei þángat tánum, sem hann hefr hælana, *longo intervallo te post se relinquit, facile tibi præcellit*, Du kan ej med Tæerne naa derhen hvor han har Hælene ɔ: han overgaar dig meget.

Tabl, *n. alea*, et Spillebord, Spillebræt. 2) *ludus aleæ v. latrunculorum*, et Brætspil.

Tabla, *f. tabula, tabella*, en Tavle.

Tablbord, *n. alveus lusorius*, Spillebræt.

Tablbyrdingr, *m. tabulatum inæqvale discolor*, det tærnede Dambræt.

Tablmadr, *m. aleator*, en Bræt-Spiller.

Tad, *n. fimus*, *lætamen terræ*, Gjødning. At bera tad á völl, *pratum stercorare*, gjøde Marken.

Tada, *f. gramen cultum*, *fænum prati stercorati*, Hø, som vokser paa en gjødet Mark.

Tadbreidsla, *f. stercoratio*, Gjødelse.

Taddr, *stercoratus*, gjødet.

Tadfail, *n. fimetum*, Mødding.

Tadgresi, *n. vid.* tada.

Tadhaugr, *m. fimetum*, *sterqvilinium*, Mødding, Møgdynge.

Tadkláfr, *m. crater stercorarius*, en Trækasse til at komme Møg i.

Tadqvísl, *f. furca*, *fimaria*, Møggreb.

Tafarlaus, *sine mora*, ufortøvet.

Tafn, *n. victima*, Slagteffer. 2) *esca ferarum*, Vilddyrs Føde. Tafn réttlætis munu þér sæfa, *victimas justitiæ feretis*, I skulle høste Retfærds Frugter.

Tafs, *n. præcipitantia elocutionis*, Ordenes hurtige Udtale.

Taffa (at taffa), *præcipitanter proferre*, hurtigen at udtale, pladre.

Taffamr, *longinqvus*, *moras nectens*, hinderlig.

Tág, *f. vimen*, Vidie.

Tága-körf, *f. vitilis*, *qvalus vimineus*, Vidiekurv.

Tagl, *n. cauda eqvina*, en Hestehale. 2) *extremitas rei*, det yderste af en Ting; *inde* reiptagl, fialltagl.

Tagl-hár, *n. pili caudæ*, Halehaar.

Taglskurdr, *m. caudæ expilatio*, Halens Beskjæren.

Tagl-tækr, *apprehensibilis*, som lettelig kan gribes. 2) *facilis*, let.

Táinn, *carptus*, *item emollitus*, tæset, blødgjort.

Tak, *n. elevatio*, *assumtio*, Løften, Tagen. 2) *nisus luctantis*, møjsommelig Stræben af en Kjæmpende. 3) *plevritis*, Sting i Siden. Þad var manns tak, *roboris virilis monumentum erat*, det var Mands Arbejde. Ábyrgiz hann tak sitt, *qvod in se recepit præstato*, hvad en modtager, skal han staa inde for. At hafa margt í takinu, *multa simul moliri*, have mange Ting for. Hann hefr tök á lækníngum, *medicinæ non ignarus est*, han forstaar sig paa Lægekonsten. Hann hvílir sig nu á tökunum, *viribus suis jam parcet*, nu hviler han sig.

Taka, *f. ablatio*, *furtum*, Tyveri. 2) *res furtiva*, Tyvekoster.

Tákn, *f. et n. miraculum*, *omen*, Under, Mirakel.

Tákna (at tákna), *ominari*, varsle.

Táknsamlega, *miraculose*, ominøst.

Táknsamlegr, *miraculosus*, underfuld.

Takmark, *n. terminus*, *limes*, Termin, Grændse.

Takmarka (at takmarka), *terminare*, bestemme.

Takset (at taksetia), *seqvestrare*, sekvestrere.

Takteinn, *m. ferrum, qvod candens jurantes portabant*, det Jærn, som bæres ved Jærnbyrd.

Tal, *n. locutio, loqvela, item locus colloqvii*, Tale, ogsaa et Sted hvor Samtale holdes. 2) *numerus*, et Tal. Þeir gêngu á tal, *locum colloqvii sibi sumserunt*, de gik hen for at tale sammen. Þeir settuz á tal, *n. idem.*

Tál, *n. dolus, fucus*, Svig, Bedrageri.

Tala, *f. oratio*, Samtale. 2) *numerus*, Tal. Sem tala rennr til, *pro re nata*, efter Sagens Beskaffenhed.

Tala, *f. globulus in rosario*, en Perle. Hann var at sýngia á tölur sínar, *ad rosarium suum cecinit*, han bad efter Rosenkrandsen.

Tala (at tala), *loqvi, dicere*, tale. At tala máli eins, *causam agere v. procurare alicujus*, tale ens Sag. At tala saman, *colloqvi*, tale sammen. At tala frammí, *interloqvi*, gjøre Indsigelser. At tala um hæl, edr öxl, *retrospiciens obloqvi*, tale, seende sig tilbage. At tala óskilmerkilega, *adhæsè loqvi*, stamme, tale utydeligen. At tala einum til, *accusare, increpare*, tiltale, beskylde. At tala einn uppi, *persvadere*, overtale. Talaz vid, *colloqvi*, tales ved. At tala af sér, *maledictis damnum sibi arcessere*, ved sin Tale volde sig selv Ulykker. Þad er altalad, *in omnium ore versatur*, det er almindelig bekjendt.

Taladr vel, *eloqvens*, veltalende.

Talandi, *m. facultas dicendi, vox v. sermo*, Evne til Tale.

Tálar, *f. pl. illecebræ*, Tillokkelser. 2) *decipula*, Snare. At draga á tálar, *in decipulam allicere*, lokke en i Snarer.

Táldreg (at táldraga), *idem.* Tröll êta táldreginn eyru, *male parta, male dilabuntur*, slet erhvervet, slet forødet.

Tálfugl, *m. illex*, Lokkefugl.

Tálga (at tálga), *asciare, lævigare*, tilskjære med en Kniv.

Tálga, *f. opus asciandi ligna*, Tilskjæren, Tilsnitten.

Tálgü fagr, *decore asciatus*, skjønt tilskaaren.

Tálgu-hnifr, *m. culter fabrilis*, en Tollekniv.

Tálhlýdinn, *exorabilis*, let at overtale. 2) *varius, inconstans*, vægelsindet, ustadig.

Tálkn, *n. branchiæ*, Fiskegjeller.

Tálknfanir, *f. pl. idem.*

Tálma (at tálma), *impedire, cohibere*, forhindre, standse.

Tálmi, *m. impedimentum*, Forhindring.

Talnaband, *n. rosarium, linea v. corona globulorum precatoriorum*, Rosenkrands.

Tals-efni, *n. status quæstionis v. argumentum*, Tvistepunkten, den Sag man taler om.

Talsmadr, *m. advocatus, causidicus v. patronus*, Talsmand.

Tálsnara, *f. laqveus*, en Strikke, Snare.

Taminn, *cicur, mansvetus*, tæmmet. 2) *excultus*, uddannet, vant.

Tampiel, *n. pl. sarcina*, en Bylt.

Tamr, *assvetus*, tam. Tamr á bádar hendur, *ambidexter*, som kan bruge begge Hænder lige

godt. Tamr er barns-vaninn, *urit mature qvod vult urtica manere*, hvad man i Ungdom nemmer, man ej i Alderdom glemmer. Þad er hverium tamt er sér temr, *usus in arte valet*, Vanen er den anden Natur.

Támyris, *f. fœtor inter digitos pedis*, *bircus*, Urenlighed, som sætter sig imellem Tæerne.

Tan, *f. diaphragma*, Mellemgulvet; *Danis olim idem.*

Tánar (at tána), *crescere*, *virescere*, tiltage, voxe, grønnes.

Tándr, *n. sagitta quædam minima*, et Slags smaa Pile. 2) *minimum qvid*, et Gran.

Tandillr, *sævus*, *ad omnia*, *etiam minima excandescens*, opfarende, ilsindet. Hann á hverki tandr né tegunt af korni, *nec bilum v. minimum qvid farris habet*, han har ikke den mindste Smule Korn.

Tándr-hreinn, *sollicite mundatus*, pyntelig, ren.

Tángi, *m. lingula v. lingva terræ*, *in mare se exserens*, *promontorium*, en Tange, Landspids, Forbjærg. 2) *cuspis inversa gladii v. cultri*, den Spids, som gaar op i Skaftet.

Tangr, *n. scruta*, Pjalter, Klude. Eg hefi rifid upp tangr og tötur, *omnia scruta et laceras vestes*, *perscrutatus sum*, jeg har randsaget i alle Kroge.

Tanna (at tanna), *dentibus rodere*, gnave.

Tanna-gnýstran, *f. stridor dentium*, *brygmus*, Tænders Gnidsel.

Tannalos, *n. gomphiasis*, den Tilstand at Tænderne ere løse.

Tannfé, *n. munus patris*, *qvando dentes infantis primum vidit*, Gave af en Fader, naar Barnet faar de første Tænder.

Tannfellíngr, *m. cui dentes excidunt*, som fælder Tænder.

Tannfiskr, *m. balæna dentata*, Tandfisk, en Hval.

Tanngardr, *m. alveoli dentium*, Tændernes Rad.

Tanngnióstr, *m. caper* ɔ: *dentibus stridens*, en Gjedebuk.

Tannhold, *n. gingiva*, Tandkjød, Gumme.

Tannholds-bólga, *f. parulis*, Hævelse i Gummerne.

Tann-hvass, *loqvax*, *lingvax*, som har godt Mundlæder.

Tanni, *m. dento*, som har Tænder. 2) *nom. pr. viri*, en Mands Navn. 3) *abies*, Fyrretræ.

Tannkul, *n. hæmodia*, Kulde, Trækning i Tænderne.

Tannlaus, *edentulus*, *nefrens puer*, tandløs.

Tannskéfill, *m. dentifricium*, Tandskrabe.

Tannstaungull, *m. dentiscalpium*, Tandstikker.

Tannstór, *dento*, som har store Tænder.

Tannverkr, *m. odontalgia*, Tandpine.

Tannvöxtr, *m. dentitio*, Tandvækst.

Táp, *n. vigor*, Raskhed, Fyrighed.

Tapa (at tapa), *perdere*, *amittere*, tabe, miste.

Tapari, *m. caput mallei securis*, Hoved paa en Haandøxe, Øxehammer.

Tapar-öxi, *f. securis malleata*, en Haandøxe.

Tapla, *f. scandalium*, *crepida*, en Tøffel. Töplu-

makari, *m. crepidarius, diabathrarius*, Skoflikker.

Táplítill, *invalidus, debilis*, svag, uden megen Raskhed; *à* táp.

Tappa (at tappa), *transfundere*, aftappe.

Tappari, *m. caupo, œnopola*, Kyper, Vinkyper.

Tappi, *m. epistomium*, Prop, Tap.

Tár, *n. lacryma*, Taare.

Tára-föll, *n. pl. roratio lacrymarum*, Taareflod.

Táraz (at táraz), *lacrymari*, fælde Taarer.

Tárfelli (at tá fella), *idem.*

Tarfr, *m. taurus*, en Tyr.

Tárhreinn, *purus, limpidus*, ren, klar, som Taarer. (*ut lacrymæ*).

Tármilldr, *pronus in lacrymas*, grædemild, let til Taarer. Tármilld augu, *oculi ryade laborantes*, Øjne, som let flyde over af Graad.

Tarna, *istboc*, der, dette hersens.

Tartarar, *m. pl. Tartari*, Tartarer.

Tartuflur, *f. pl. solana tuberosa*, Kartofler.

Tárugr, *lacrymis madidus*, taarevædet.

Taska, *f. pera, bulga*, Taske; *germ.* Tasche.

Tá-spor, *n. primum vestigium*, Fodspor. Hann nær hveriu táspori hans, *in omnibus ei par est*, han er ham i alle Henseender voksen.

Tasta (at tasta á), *vid.* hasta á.

Táta, *f. placenta infantum*, en Sukkerpatte. 2) *pupa*, en Dukke.

Tátiliur, *f. pl. sculponeæ, impilia*, etslags Sokker i Form af Sko, som især Søfolk bruge.

Taug, *f. fibra*, en Trævle. 2) *funis*, et Tov. Eingin taug er í hönum (*sc.* góð), *non habet ullum pilum v. fibram boni viri*, der er ikke en god Sene i ham.

Tauli, *m. taurus*, en Tyr; *vid.* túli.

Taumber (at taumbera), *fune prata dimetiri*, maale en Mark med et Tov.

Taumborinn, *dimetitus*, udmaalt.

Taumbragd, *n. frenatio*, Bidslen.

Taumburdr, *m. dimensio prati, schœnismus*, Udmaalen (især af Marker).

Taumlaus, *effrenis*, uden Bidsel, tøjlesløs.

Taumr, *m. habena*, Tømme. 2) *funis geometricus, item piscatorius*, en geometrisk, ogsaa en Fisker-Line. At leggiaz í tauma, *pervicax esse*, være tvær, modvillig. Þad gengr litt í tauma, *difficultatem creat*, der er Vanskeligheder ved. At draga annars taum, *promovere res alterius*, fremme andres Fordel. At hallda sér í taumi, *se continere*, holde sig i Tømme, i Skindet (Ordsprog). At hallda edr sleppa taumi, *adducere v. laxare habenas*, slappe eller stramme Tømmen.

Taung, *f. forceps*, Tang.

Taurar, *m. pl. thesauri, opes reconditæ*, skjulte Skatte.

Taut, *n. murmur, susurrus, item suspirium*, Murren, Surren, ogsaa Suk. I' hamíngiu tauti, *bona fortuna adspirante*, i Guds Navn; for Guds Skyld! Eg kém eingu tauti vid hann, *comiter nihil apud eum efficere possum*, jeg kommer ingen Vej med ham.

Tauta (at tauta), *murmurare*, *item suspirare*, murre, sukke.

Taxti, *m. taxa communis*, Takst.

Tebli (at tebla), *alea v. latrunculis ludere*, spille Brætspil.

Ted (taddi, at tedia), *stercorare*, gjøde. 2) *exonerare alvum*, møge (bruges især om Heste).

Tef (tafdi, at tefia), *morari*, *hærere*, standse, opholde. 2) *impedire*, forhindre. At tefia einn *v.* fyrir einum, *impedimento esse*, standse, opholde en.

Tegia, *f. expansio*, Udstrækken. 2) *ductilitas*, Udstrækkelighed.

Tegi (at tegia), *distendere*, udstrække. 2) *allicere*, lokke. At tegia ræduna, *orationem diducere*, udtrække sin Tale.

Tegíng, *f. expansio*, Udstrækken. 2) *allectatio*, Lokken.

Tegli (at tegla), *vid.* telgi.

Tegund, *f. species*, Art, Slags. 2) *non nihil*, en Smule. Pad er annarar tegundar, *diversa speciei est*, af forskjellig Slags. Eg á ecki tegund af bleki, *nihil atramenti mihi reliqvum est*, jeg har ikke en Draabe Blek.

Teiga (at teiga), *haurire*, *amystidem bibere*, drikke begjerligen, store Slurke.

Teigr, *m. haustus*, *amystis*, begjerlig Drikken, Slurk. 2) *arvum declive*, skraa, nedgaaende Eng. 3) *tractus*, Landstrækning; *vid.* tigr, tugr, tygr.

Teikn, *n. signum*, Tegn. 2) *prodigium*, *portentum*, Varsel, Vidunder.

Teikna (at teikna), *signare*, *notare*, tegne, betegne. 2) *indicare*, betyde. Hvad mun Þad teikna, *qvid indicabit*, hvad skal det vel betyde?; *vid.* tákna.

Teiníngr, *m. acer v. carpinus*, Valbirk.

Teini (teindi, hefi teint, at teina), *in fila ducere*, spinde, udstrække til Traad. At teina járn, *ferrum ducere*, udhamre Jærn til en lang, smal Stang.

Teinn, *m. bacillus*, en liden, smal Stok. 2) *stimulus ferreus*, Jærnbraad. 3) *ferrum productum*, udhamret Jærn (til en smal Stang).

Teinæríngr, *m. navis qvinqvejugis*, et femradaaret Skib.

Teista, *f. columba Grönlandica*, en grønlandsk Due.

Teistikofa, *f. idem.*

Teistinn, *austerus*, vranten. Teistr, *idem.*

Teiti, *f. lætitia*, Glæde, Munterhed; *vid.* ölteiti.

Teitr, *lætus*, glad, munter.

Teitr, *m. eqvuleus*, et Føl.

Tek (tók, hefi tekid, at taka), *sumere*, *capere*, *accipere*, tage. At taka af, *aliqvid detrahere*, borttage. 2) *decollare*, halshugge. Taka af bordi, *mensas tollere*, tage af Bordet. Taka einum vel, *benigne recipere aliqvem*, modtage en vel. Taka einn út af tökum, *graviter dehortari*, fraraade en stærkt. Taka eftir, *imitari*, efterabe. 2) *resonare*, gjenlyde. 3) *memoria figere*, fæste i Hukommelsen. Hér tekr eftir *v.* undir,

hic reboant v. resonant loca (concava); her er Ekko. Taka einum framm; *præcellere*, overgaa en. 2) *graviter admonere*, sætte haardt tilrette. Taka land, *navem appellere*, lande. Taka af fé, *tondere*, *vellere pecus*, tage Uld af Faar. Saudr sem af er tekid, *ovis mina*, en Væder, som Ulden er taget af. Taka á móti med öllum virktum, *curatissime recipere*, modtage med største Omhu. Taka fyri sig, *sibi proponere*, foretage sig. 2) *rapere*, *furari*, stjæle, røve. Taka heima, *conducere prædium*, fæste en Gaard. 2) *de aqva dicitur periodica*, *qvando gelu v. æstu solis siccatur*, siges om Vand, naar det tørres bort af Frost eller Solens Varme. Taka hús á einum, *in domo opprimere*, anfalde en i sit Hus. Taka lítid á einu, *modice ferre*, ikke tage sig nær. Taka lítid af, *non omnino abnuere*, ikke ganske afslaa. Taka mikid á, *graviter ferre v. reprehendere*, ærgre sig over, optage ilde. Taka mark á, *bene notare*, tage Mærke paa. Taka mikid gott upp, *lautam mercedem reportare*, faa meget god Betaling. 2) *ad multo meliorem frugem pervenire*, forbedre meget sit Levnet. Taka middags-máltíd *v.* svefn, *meridiare*, sove Middagssøvn, ogsaa: spise til Middag. Taka seinlega einhveriu, *tarde*, *difficulter annuere*, ugjerne tilstaa, love noget. Taka ofan fyrir einum, *caput nudare*, *aperire*, tage Hatten af, hilse en. Taka sótt, *in morbum incidere*, blive syg. Taka til, *incipere*, begynde.

Taka vid einum, *recipere*, modtage en. Taka til sín, *sibi arrogare v. applicare*, tage til sig, henføre, anvende paa sig. Taka mat til sín, *cibum sumere*, tage Mad til sig. Taka vara fyrir, *dehortari*, *cavere jubere*, advare en for. Taka vid sér, *vires sumere*, komme sig. Taka undir, *annuere*, bifalde. Taka upp í skógi, *sternere arbores*, hugge Træ i Skoven. Taka sig framm yfir adra, *aliis se præponere*, agte sig selv fremfor andre. Taka framförum, vidgángi, *progressum facere*, gjøre Fremskridt. Taka vara á, *curare*, tage vare paa. Taktu vid, *en tibi*, modtag dette, der! Hann villdi ei láta þad mál til sín taka, *ejus rei nullam sibi partem sumere voluit*, han vilde ikke blande sig i den Sag. Tekr, *pertingit*, række til. 2) *æqvat pretio*, er saa og saa meget værd. Veggurinn tekur allt at fiallinu, *monti contiguus est agger*, Væggen naar lige op til Fjældet. Svefneyar tóku hálfann fimta tug hundrada, *Svefneyæ qvadraginta qvinque hundredis æstimatæ fuere*, Svefnøerne bleve vurderede for halvfemte Hundrede. Nú tók fiskurinn beituna, *jam piscis esca afficiebatur*, Fisken tog Lokkemaden. Hann tók í höfudit, a) *dolorem capitis sentiebat*, det rev eller sled ham i Hovedet. b) *capitis herpetem contraxit*, han fik Saar i Hovedet. Eg heilsadi enn hann tók mér ecki, *salutavi eum*, *at me non resalutavit*, han besvarede ikke min Hilsen. Hönum tókst þad giftusamlega, *prospere illi*

cessit; det gik hældig for ham. At taka Þiónustu, *sacram cœnam sumere*, gaa til Alters. Þeir tóku nú á reidinni, *equitationem intendebant*, nu begyndte de at ride rasfere. Áin tók sídu hestsins, *flumen equum usqve ad latera bausit*, Elven gik op til Siden paa Hesten. Sverdid tók höfud hestsins, *gladius caput eqvi abscidit*, Sværdet afhuggede Hestens Hoved. Þad tekst, *succedit*, det lykkes. Nú tekr at daga, *diescit*, det dages. Nú tekr ofan af, *imber desævit*, Uvejret sagtnes. Tekst þá tveir vilia, *conjunctæ vires valent*, hvad forenede Kræfter stræbe efter, faar et hældigt Udfald.

Tekia, *f. captura*, Fangst. 2) *debita, tributa*, Skat, Indtægter. Hann fór at tekium sínum, *tributa exacturus iter fecit*, han rejste om for at indkræve sine Indtægter.

Tekinn, *captus, captivus*, tagen, fangen. Hann er tekinn til augnanna, *langvent illi oculi*, han er mat i Øjnene.

Tel (taldi, hefi talid, at telia), *numerare, censere*, tælle. 2) *dicere, asserere*, sige, forsikre. At telia eftir, *opprobrare accepta beneficia*, bebrejde en modtagne Velgjerninger. At telia til, *enunciare, enumerare*, tiltælle, opregne. At telia á *v.* at, *arguere, increpare*, irettesætte. At telia undan, *dissvadere*, unddrage, bede undskyldt. At telia undan, *se subtrahere*, unddrage sig, bede sig undskyldt.

Telgia, *f. ascia*, en Slette-Økse; *vid.* trételgia.

Telgi (at telgia), *asciare*, hugge, slette med en Økse; *vid.* tálga.

Teliandi, *numerabilis*, som kan tælles.

Tem (at temia), *cicurare, subigere*, tæmme. 2) *assvefacere*, vænne, vænne til. At temia sér, *idem v. assvescere*, vænne sig til. At temia hest, *cicurare eqvum*, tæmme, beride en Hest.

Temjíng, *f. domitio*, Tæmmelse.

Temperament, *n. temperamentum*, Temperament, Sindsbeskaffenhed. Gott temperament, *evchymia, evcrasia*, godt Temperament. Illt temperament, *cachexia, cacbothymia*, slet Temperament.

Tempra (at tempra), *temperare*, temperere, gjøre til Maade.

Tempran, *f. temperatio*, Temperering.

Tems, *n. mora v. actio langvida*, Sendrægtighed; *à* tef.

Temsa (at temsa), *langvide agere v. edere*, nøle, udføre langsomt.

Tendra (at tendra), *excitare, accendere*, opflamme, antænde. At tendra elld eda liós, *ignem vel lumen accendere*, tænde Ild eller Lys.

Tengda-fadir, *socer*, Svigerfader.

Tengda-módir, *socrus*, Svigermoder.

Tengda-afi, *prosocer, socer magnus*, Bedste-Svigerfader (Svigerfaders Fader).

Tengda-amma, *prosocrus, socrus magna*, Bedste-Svigermoder (Svigermoders Moder).

Tengda-lángafi, *socer major*, Svigerfader i andet Led.

Tengda-lángamma, *socrus major*, Svigermoder i andet Led.

Tengda-fedr (sín i millum), *consoceri*, Svogre, Ægteparrets Fædre.

Tengda-mædur (sín i milli), *consocrus*, Svigerinder, Ægteparrets Mødre.

Tengdir, *f. pl. affinitas*, Svogerskab.

Tengda-menn, *affines*, *necessarii*, Besvogrede, Frænder.

Tengdr, *junctus*, *consangvineus*, beslægtet. 2) *affinitate junctus*, besvogret.

Tengíng, *f. junctura*, *compages*, Forbindelse, Sammenføjning.

Tengla, *f. sceleton*, Benrad. 2) *animal macie confectum*, et af Magerhed udtæret Dyr.

Tengsl, *n. pl. retinaculum*, *tænia*, *nexus*, Tov, Baand, Strimmel. At leysa skip úr tengslum, *dissolvere classem*, løse Skibene fra hinanden.

Tengsla, *f. tenerrima compages*, Sammenføjning. 2) *ascia lamina longiore*, en Økse med et langt Blad.

Teníngr, *m. talus*, *pessus*, *taxillus*, Tærning, Kode at spille med.

Tenni (tenti, at tenna), *dentes serræ formare*, gjøre noget tandet som en Sav.

Tenníngar, *f. pl. dentes serrarum*, Savtænder. 2) *dentes v. consutura fabricæ*, Falser.

Tentr, *dentatus*, tandet, som har Tænder.

Teppi (at teppa), *recludere*, tilstoppe.

Tepptr, *reclusus*, tilstoppet, it. forhindret.

Tepra, *f. homo affectatæ urbanitatis*, en affekteret Komplimentmager.

Tepra (at tepra augum), *cilia contrahere*, at trække Øjelaagene sammen.

Teprulegr, *mollis et affectatæ civilitatis*, tvungen, affekteret i Hofligheds Beviisninger.

Terri (terti, at terra), *extendere v. porrigere*, strække, fremrække. At terra tá, *digitos pedum extendere*, udstrække Tæerne. 2) *otiari*, være orkesløs.

Terpentín, *terebinthina*, Terpentin. Terpentín-olia; *oleum terebinthinum*, Terpentinolie.

Tetur, *n. tetrica*, *lacera vestis*, forreven Klædning, Pjalter; *vid.* tötr. Hlífir hángandi tetr, *præstat hilum qvam nihilum*, noget er bedre end intet.

Teymi (at teyma), *fune ducere*, *trahere*, lede (en Hest) ved Tømmen.

Teymi, *n. frenum*, *habena*, Tømme.

Teymíngr, *m. idem.*

Thee, *herba v. folia theæ*, Te. 2) *calda aromatica*, Te-Urten. At drecka thee, *caldam bibere aromaticam*, drikke Te.

Thee-bollar v. koppar, *m. pl. cyathi murrhini*, *patellæ thermopotoriæ*, *supernæ et infernæ*, Tekopper.

Thee-kétill, edr -maskína, *autepsa*, Temaskine.

Thee-týi, *n. pl. supellectilis thermopotoria*, Tetøj.

Thee-dryckiumadr, *thermopota*, Tedrikker.

Tía, *f. eqva*, *item mater brutorum*, en Hoppe,

ogsaa Hunnen af andre Dyr. Folalldid géngr undir tíu sinni, *eqvuleus eqvam lactat v. sugit*, Føllet patter endnu sin Moder.

Tiá, *f. promtus, manus expedita*, Beredskab, rede Haand. Þar var allt á tiá og tundri, *omnia in promtu erant et fomes in expedito, ad excipiendos hospites*, der var alt paa rede Haand til at modtage Gjæsterne.

Tiádr, *dictus*, sagt, fortalt. 2) *expeditus*, hurtig, rask.

Tiái (tiádi, hefi tiád, at tiá), *præstare, exhibere*, vise, bevise. 2) *referre, item persvadere*, gjengjælde, overtale. At tiá einum gódgördir, *beneficia exhibere*, bevise en Velgjerninger. At tiá sig vel, *bene se gerere*, opføre sig vel, te sig vel. Þad tiáir ecki, *non succedit*, det lykkes ikke; *contracte* tír. Ecki tír ydr nú at tutla hann Sverrir af kóngdómi, *non succedit vobis jam Sverrerem de solio regni vellicare, sive deturbare*, Det lykkes Eder ikke at nedstøde Sverre fra Tronen. Þeir tiádu sig vingiarnlega, *comitarem præ se ferebant*, de viste sig meget venskabelige. Hann ógladdiz og tiádi ei tanna, *tristabatur, et a solido v. duriori cibo abstinuit*, han blev bedrøvet og fastede.

Tiákna (at tiákna), *prodesse, sufficere*, hjælpe, nytte, slaa til. Þad man ei tiákna, *non proderit*, det vil ikke hjælpe.

Tialld, *n. tentorium*, et Telt. 2) *aulæum*, Forhæng.

Tialldbúd, *f. idem.*

Tialldásar, *m. pl. ligna tentorio erigendo apta, propr. columen tentorii*, Teltstænger.

Tiallda (at tiallda), *tentorium figere*, slaa Telt.

Tialldhælar, *n clavi tentorii*, de spidse Træpinde hvorved Teltet fastgjøres i Jorden.

Tialldmadr, *m. director v. custos tentorii*, En som oprejser Teltet.

Tialld-tré, *n. pl. staumina tentorii*, Teltstænger.

Tialld-stög, *n. pl. tendiculæ tentorii*, de Tove, hvorved Teltet udspændes.

Tialldstadr, *m. locus tentorio erigendo*, et Stæd, hvor Teltet opreises.

Tialld-kúlur, *f. pl. capita et vertices hominum, exserentes se ex destructo tentorio ut videri possint*, Kugler ovenpaa et Telt.

Tialld-tré, *n. pl. vid.* tialldásar.

Tialldr, *m hæmatopus, pica litoralis*, en Skade, (en Fugl).

Tiara, *f. pix liqvida*, Tjære.

Tiarga (at tiarga), *picare*, tjære. At tiarga lifi í einn, a) *aliqvem unctionibus reficere, recreare*, forfriske, styrke en ved Smøren; b) *vulnera palliare*, læge Saar ved Paasmøren af Salve.

Tiargadr, *picatus*, tjæret.

Tiarga, *f. clypeus, ancile, parma*, Skjold.

Tíd, *f. tempus*, Tid. 2) *opportunitas*, Belejlighed.

Tídagiörd, *f. celebratio festorum*, Helligdages Højtideligholdelse, Kirketjeneste.

Tídalestr, *m. legenda*, Legender.

Tídindi, *n. pl. relationes, res novæ, item eventus*, Tidender, Fortællinger, ogsaa Tildragelser. Hvad segir þú tídinda?, *quid novi refers?*, hvad nyt? Þad þótti mestu tídindi, *maximi momenti eventus habebatur*, det ansaaes for en særdeles vigtig Tildragelse.

Tídir, *f. pl. festa*, en Fest. Tídir qvenna, *menses*, Fruentimmeres maanedlige Renselse. Hvítar tídir qvenna, *fluor albus*, den hvide Flod. Tídir sængur qvenna, *lochia*, Barselkvinders Renselse.

Tídka (at tídka), *solere*, pleje, være vant til.

Tídkan, *f. mos*, Sædvane, Skik.

Tídkanlega, *more vulgari*, sædvanligen.

Tídkanlegr, *solitus*, sædvanlig.

Tídlega, tídla, *mane*, tidlig, aarle.

Tídleiki, *m. familiaritas*, venskabelig Omgang, Fortrolighed.

Tídleika-kona, *f. concubina*, Mætresse, Frille.

Tídræmdr, *freqvens in ore vulgi*, berygtet. Tídræmdr vid stuld, *furti freqventer insimulatus*, berygtet for Tyveri.

Tídsédr, *freqventer visus*, som ofte sees.

Tídska, *f. mos communis, inveteratus*, almindelig Skik, Sædvane. 2) *genius seculi*, Tidens Aand, Tænkemaade; *qvasi* tídiska. At tolla í tídskunni, *adhærere genio seculi*, følge Strømmen.

Tídr (tíd, tídt), *freqvens*, hyppig, idelig. 2) *familiaris*, venskabelig, fortrolig. 3) *pernix, velox*, hurtig, rask, hastig. Hvad segir þú tídt?, *quid novi freqvensque dicis?*, hvad nyt fortæller du? Þar géck tídast landfarsótt, *morbus epidemius ibi freqventissimus erat*, der grasserede ideligen en epidemisk Sygdom. Þeir gördu sér tídt saman, *familiariter conversati sunt*, de omgikkes fortroligen med hinanden. Hann sneri þadan sem tídast, *cito reversus est*, han vendte bort det hastigste muligt.

Tie (tiedi, hefi tied, at tie), *ostendere, item dicere*, vise, ogsaa sige, fortælle. 2) *exhibere, præbere*, fremvise, anskaffe.

Tie (í tie), *in promtu*, paa rede Haand, tilrede. Hann lét þad allt í tie, *omnia promte exhibuit*, han anskaffede det hele.

Tiedr, *nominatus*, nævnt. 2) *exhibitus*, fremvist, anskaffet.

Tierlegr, *comtus, mundus, decorus*, skjøn, sirlig, sømmelig.

Tierlega, *decore*, sømmeligen, smukt.

Tifa (at tifa), *manus celeriter movere*, bevæge Hænderne hurtigen, ogsaa tage smaa og hurtige Skridt.

Tífa *v.* tifa, *f. promtæ manus mulier*, et Fruentimmer, som er rap paa Hænderne eller rask til Fods.

Tífalldr, *decemplex, item decemplicatus*, tifold.

Tífar, *m. pl. Dii*, Guderne. 2) *viri alacres*, raske, driftige Folk.

Tiggi, *m. Rex, poet.*, hos Digterne: Konge. 2) *honoratus*, hædret, æret.

Tígilknífr, *m. culter e balteo pendens*, Bælte-Kniv.

Tígill, *m. funiculus*, et lidet Tov.

Tíginn, *nobilis*, af høj Byrd, adelig; *contr.* tign *v.* ótign.

Tígl, *n. vid.* tígulsteinn.

Tígla-möttull, *m. tunica funiculis v. corrigiis adstricta*, en Kjortel, som trækkes sammen ved Remmer.

Tígla (at tígla), *sæpe et minuscula munera dare*, give tidt og lidet hver Gang.

Tígn, *f. honor, dignitas, vulgo majestas*, Hæder, Ære, Værdighed, i Almindelighed: Majestæt.

Tigna (at tigna), *honorare*, hædre, ære.

Tignarklædi, *n. pl. vestes regiæ*, prægtige, kongelige Klæder.

Tignarlegr, *venerabilis, augustus*, ærværdig, hæderværdig, majestætisk.

Tígul-ofn, *m. fornax lateraria*, Teglovn.

Tígulsteinn, *m. later*, Teglsten.

Tígulsteina-gólf, *n. pavimentum lateritium*, Gulv lagt med Teglsten.

Tígull, *m. argilla lapidea, item later*, Tegl. 2) *rhombus, rhomboides*, en Figur ɔ: ligesidet Firkant med lutter skjæve Vinkler. Sá forsakar ecki tígulinn, *hic consilium ex arena capit.*

Tígulveggr, *m. paries lateritius*, Væg af Teglsten.

Tík, *f. canis fæmina, canicula*, en Tæve.

Tiktúrur, *f. pl. absurditates*, urimelige Gebærder og Manerer.

Til, *ad v. in*, til. Til þess, *ideo*, derfor. Til hans, *ad illum*, til ham. Til eyarinnar, *in insulam*, til Øen. Þad bar til, *accidit*, det skjede, tildrog sig. Hann skilldi þad til, *conditionem illam adhibuit*, han gjorde det til Vilkaar. Hönum er til og frá, *dubius est*, han er tvivlraadig. 2) *nimis*, for meget. Til sialdan, *nimis raro*, for sjælden. Til snemma, *nimis cito*, for tidlig. Til *v.* helldr til fiölmennr, *justo plures habens comites*, som har alt for mange i Følge med sig.

Tilberi, *m. vid.* snackr.

Tilbid (at tilbidia), *implorare, adorare*, tilbede.

Tilbeidsla, *f. adoratio*, Tilbedelse.

Tilbod, *n. oblatio*, Tilbud.

Tilbót, *f. additamentum*, Tillæg, Tilgift.

Tilbrigdi, *n. pl. variatio*, Forandring, Omskiftelse. 2) *consilium*, Raad, Plan. Hann hefr tvenn tilbrigdin, *anceps est in utramque partem, v. consilio valet*, han bærer Kappen paa begge Skuldrene; ogsaa: han har Planen paa rede Haand.

Tilbreytni, *f. variatio, mutatio*, Forandring, Omskiftelse.

Tilbúinn, *paratus*, beredt, færdig.

Tilbúníngr, *apparatus*, Tilberedelse.

Tilburdr, *m. casus, eventus*, Tildragelse, Begivenhed.

Tilbý (at tilbúa), *parare*, tillave, tilberede.

Tilbærilegr, *justus, decens*, sømmelig, tilbørlig.

Tilbætir, *m. vid.* tilbót.

Tildra, *f. tringa litoralis, maxima, variegata*, en Vibe.

Tildra (at tildra), *suspendere in aliorum conspectu*, ophænge, klynge op. Tilldra upp, *idem.* Því er at tildra sem til er, *propriis opibus (non alienis) superbire possumus*, man maa hjælpe sig med hvad man har. At tildra sér til, *formam et fortunam simulare v. ostentare*, gjøre sig til, vise sig, prale.

Tildragandi, *m. occasio et processus rei*, en Tings Foranledigelse og Gang.

Tildráttr, *m idem.* 2) *finis*, Ojemed.

Tildrög, *n. pl occasio id., qv.* tildragandi.

Tildr, *n. futilis structura*, en slet Bygning.

Tileygdr, *strabo, pætus, item lagophthalmus*, skjeløjet. 2) *mulierosus*, kvindekjær, kvindesyg.

Tilfallinn, *aptus*, bekvem, passende. 2) *factus, item oblatus*, skjet, ogsaa tilfalden. Vel tilfallinn, *bene aptus*, som passer godt, bekvem. Þar var skadi tilfallinn, *damnum incidit*, der var Skade indtruffen. Þér tilfallinn arfr, *hæreditas tibi oblata*, en dig tilfalden Arvelod.

Tilfansadr, *ad viam paratus*, beredt, færdig til at rejse; *á* fans.

Tilfelli, *n. casus accidens*, Tilfælde, Hændelse. Af tilfelli, *casu, ex accidente, per accidens*, tilfældigvis.

Tilfellilegr, *aptus, conveniens*, bekvem, passende.

Tilfenginn, *acqvisitus*, erhvervet.

Tilferd, *f. exordium v. initium operis*, Begyndelsen af et Arbejde. Þad er ei nema tilferdin, *uno nisu absolvitur*, det koster liden Umage.

Tilfindinn, *obtrectandi avidus*, bagtalersk, som gjerne vil sætte ud paa andre.

Tilfinning, *f. sensus, attactus*, Følelse, Føle-Evne.

Tilfinnanlegr, *sensibilis*, fornemmelig, følelig.

Tilfinningar-laus, *stupidus*, følesløs.

Tilfinningarleysi, *n. stupor, insensibilitas, anæsthesia, narcosis*, Følesløshed.

Tilföng, *n. pl. vid.* tilfæring.

Tilfundinn, *electus*, udkaaret, udvalgt.

Tilfæring, *f. asportatio*, Tilføren, Tilførsel.

Tilfærur, *f. pl. instrumenta*, Redskaber.

Tilgángr, *m. accessus*, Adgang, Nærmelse til noget. 2) *finis propositi*, Ojemed.

Tilgéngilegr, *accessibilis*, tilgjængelig. 2) *vergens*, hældende.

Tilgáta, *f. vid.* gáta.

Tilgérd *v.* tilgörd, *f. ostentamen*, Praleri (især i Gebærder), overdreven Penhed. 2) *injuria, offensa*, Fornærmelse. 3) *finis linearum in nodo*, Enden paa en Fletning, hvor Snorene knyttes i en Knude.

Tilgiöf, *f. parapherna, bona paraphernalia v. potius antidorum*, de Midler en Kone ejer foruden sin Hjemgift.

Tilgreindr, *nomine expressus*, nævnt ved Navn, bestemt.

Tilgreini (at tilgreina), *speciali nomine exprimere*, nævne ved Navn, bestemme udtrykkeligen.

Tilhalld, *n. splendor vestium*, Stadselighed i Klædedragt.

Tilhalldsmadr, *vestibus splendidus*, stadselig i Klædedragt.

Tilhafdr, *tractatus*, behandlet. Vel tilhafdr, *bene tractatus*, godt behandlet.

Tilhlidrun, *f. concessio, remissio*, Eftergivelse.

Tilhlöckun, *f. jucunda spes boni eventus*, Haab om godt Udfald.

Tilhlutan, *f. consilium, item ordinatio*, Raad, Foranstaltning, Indretning.

Tilhlýdilegr, *decens*, tilbørlig, vedbørlig.

Tilhneiging, *f. affectus, item appetitus sensitivus*, Tilbøjelighed.

Tilhugalif, *n. vid.* tillagalif.

Tilhæfi, *m. veri similitudo*, Rimelighed, Sandsynlighed.

Tili, *m. numerus (usitatius in compositis)*, Tal, (bruges mest i Sammensætning); ótili etc.

Tilkalladr, *vocatus, evocatus*, tilkaldet.

Tilkörinn, *exoptatus, electus*, valgt, udkaaret. 2) *aptus, idoneus*, passende, bekvem.

Tilknúdr, *coactus*, tvungen til noget.

Tilkominn, *jus ad rem adeptus*, som har Ret til en Ting.

Tilkoma, *f. adventus*, Ankomst.

Tilkostnadr, *m. sumtus*, Bekostning, Omkostning.

Tilkrafinn, *postulatus*, krævet, opfordret.

Tillag, *n. aditamentum*, Tillæg, Tilgift. 2) *suffragium*, Stemme, Samtykke.

Tillagagódr, *in mitius et melius consulens*, som giver Raad til det bedre.

Tillaga, *consilium, suffragium*, Raad, Samtykke. 2) *additamentum*, Tillæg.

Tilla, *f. canicula*, en Tævehund.

Tillaga-lif, *n. tempus, a consensu partium ad consummationem matrimonii*, den Tid, som forløber fra Forlovelsen til Vielsen.

Tillaga-illr, *in pejus consulens*, som raader til det haardere.

Tillagdr, *additus*, tillagt.

Tillaginn, *idem.* 2) *fato destinatus*, af Skjæbnen bestemt.

Tillátsamr, *facilis, exorabilis*, føjelig, eftergivende.

Tillátsemi, *f. venia, item facilitas*, Tilladelse, Føjelighed.

Tilleiding, *f. mitigatio animi*, Sindets Formildelse.

Tilleidingasamr, *mitis, exorabilis*, mild, eftergivende.

Tilleidi (at tilleida), *persvadere*, overtale. At láta tilleidaz, *sibi persvaderi facere*, lade sig overtale.

Tilleitinn, *vid.* áleitinn.

Tilleitni, *f. exploratio*, Randsagning, Efterspørgsel. 2) *tentatio*, Fristelse, Prøve.

Tilleitr, *vid.* tilleygdr.

Tillibod, *n. vid.* hyllibod.

Tilli (at tilla), *leviter figere*, fæste løseligen op.

2) *attollere*, løfte op. Ar tilla sér á tá, *in digitos pedum se erigere*, staa paa Tæerne.
Tillika, *etiam*, *similiter*, ligesom, som.
Tilling, *f. levis structura*, løs, slet Bygning.
Tillit, *n. aspectus*, Anseende, Beskuen. 2) *finis*, Hensigt, Henseende. I' Því tilliti, *eo fine*, i den Henseende.
Tillivetr, *m. annus*, *qui adfectus*, *pro integro*, *in ætate hominum numeratur*, en begyndt Vinter, som i Menneskenes Levealder regnes for et helt Aar.
Tillockan, *f. illecebra*, Lokken, Tillokkelse.
Tillögur, *f. pl. vid.* tillaga.
Tillæti, *n. gratificatio*, *favor*, Yndest, Gunst.
Tilmæli, *n. pl. petitio levior*, Anmodning.
Tilnafn, *n. agnomen*, Tilnavn.
Tilnefni, *n. idem.*
Tilrudníngr, *m. actio v. executio*, en Handlings Udførelse.
Tilrædi, *n. actio intentata*, *aggressio prima*, den første Begyndelse af en Handling, første Anfald.
Tilsamans, *conjunctim*, tilsammen.
Tilsanns, *vere*, sandeligen, i Sandhed.
Tilsegi (at tilsegia), *jubere*, byde, befale.
Tilsettr, *apparatus*, *ordinatus*, *item constitutus*, bestemt, beskikket, tilskikket.
Tilsión, *f. inspectio*, *item cura*, Tilsyn, Omhu.
Tilskicka (at tilskicka), *ordinare*, tilskikke, sætte i Orden.
Tilskickadr, *constitutus*, *ordinatus*, sat i Orden, tilskikket.

Tilskickan, *f. constitutio*, *ordinatio*, Bestemmelse, Tilskikkelse.
Tilskil (at tilskilia), *conditionem addere*, tillægge Vilkaar, betinge.
Tilskilinn, *distincte reqvisitus*, udtrykkeligen begjert, betinget.
Tilskipa (at tilskipa), *vid.* tilskicka.
Tilskipan, *f. vid.* tilskickan.
Tilsláttr, *m. prætextus*, Skingrund, Forevending.
Tilsleginn, *clavis occlusus*, tilnaglet.
Tilslægr, *m. vid.* slægr.
Tilsókn, *f. vid.* atsókn.
Tilsögn, *f. informatio*, Underviisning.
Tilstilli, *n. consilium*, *item procuratio*, Raad, Foranstaltning.
Tilstofna (at tilstofna), *conari*, *item procurare*, bestræbe sig for, ogsaa besørge, drage Omsorg for, forrette.
Tilstofnan, *f. conatus*, Bestræbelse, Stræben.
Tilstudla (at tilstudla), *procurare*, drage Omsorg for, understøtte noget, besørge.
Tilstudlan, *f. procuratio*, Besørgelse.
Tilstudníngr, *m. adjumentum*, Hjælp.
Tilstýri (at tilstýra), *conari*, stræbe.
Tilsvar, *n. vid.* svar.
Tilsýslan, *f. vid.* tilhlutan.
Tiltak, *n. conamen*, Bestræbelse. 2) *inceptum*, Foretagende.
Tiltaka, *f. objectum rei*, det at opholde sig over noget. Þad er ecki tiltöku mál, *multum ab*

est a re, nihil ad rem pertinet, det er ikke at tale om, at opholde sig over.

Tiltala, *f. jus ad rem*, Adkomst. 2) *vocatio in jus*, Indstævning, Indvarsling. 3) *proportio*, *item relatio*, Forhold. Eftir tiltölu, *secundum proportionem*, i Forhold.

Tiltegi (at tiltegia), *allicere*, lokke, tillokke.

Tilteging, *f. inclinatio*, Tillokkelse. 2) *appetitus*, Tilbøjelighed.

Tiltekt, *f. vid.* tiltak.

Tiltæki, *n. consilium*, *e re nata sumtum*, en efter Tingens Beskaffenhed fattet Plan.

Tiltækilegr, *appositus*, *item apprehensibilis*, som kan tages fat paa. Þad þótti þeim tiltækilegast rád, *appositissimum illis videbatur consilium*, den Plan syntes dem den bedste.

Tilvalinn, *exqvisitus*, *delectus*, udvalgt, udkaaret.

Tilverknadr, *m. socia operatio*, Medvirkning.

Tilvísan, *f. indicium*, *monstratio*, Anvisning, Henvisen.

Tilvik, *n. motus*, *gestus*, *attrectatio*, Bevægelse, Bedrøvelse.

Tilviliun, *f. casus fortuitus*, Tilfælde, Hændelse.

Tilvinn (at tilvinna), *merere*, fortjene.

Tilvinnandi, *pro mercede faciendum*, værd at fortjene.

Tilvonandi, *sperandus*, som man kan haabe.

Tilætlan, *f. propositum*, Forsæt.

Tima, *f. largitas*, *liberalitas*, *item æqvitas*, Rundhed, Gavmildhed, ogsaa Billighed.

Tímabær kú, *vacca*, *ante adultam hyemem vitulum enixa*, en Ko, som kalver den første halve Del af Vinteren.

Tímadagr, *m. dies faustus*, lykkelig Dag.

Tímaleysi, *n. adversa fortuna*; Modgang. Numid hefi eg nú at bogna fyri tímaleysi, og vesæll at vera, *jam didici cedere fortunæ*, *et miseriam tolerare (ait Darius)*, Nu har jeg lært at give efter for den uheldige Skjæbne, og taale Elendighed (sagde Darius Codomannus); Alexand. S.

Tímaglas, *n.* (med sandi), *clepsammium*, Timeglas.

Tímanlega, *mane*, tidligen. 2) *justo tempore*, til rette Tid.

Timbr, *n. ligna*, Tømmer.

Timbra (at timbra), *ædificare*, bygge, tømre.

Timburmadr, *m. faber materiarius*, *tignarius*, *abietarius*, *lignarius*, Tømmermand.

Timburveggr, *m. paries lignarius*, en Væg af Tømmerstokke.

Tímgaz (at tímgaz), *crescere*, *maturescere*, vokse, trives, modnes. 2) *successum habere*, nyde Fremgang; *alias* tíngaz. Eplin tímgaz nú vel, *poma jam celerius coqvuntur v. maturescunt*, Æblene vokse nu godt. Þá tímgadiz oss betr, *tum meliorem successum habuimus*, dengang gik det os bedre.

Tímgun, *f. prolificatio*, Ynglen.

Tímgunar-qvistr, *m. talea*, en Pode.

Tímgunarsamr, *fæcundus*, yngelsom.

Tímulaus, *triparcus*, *item iniqvus*, gnieragtig.

Tímuleysi, *n. sordida tenacitas*, Gnieragtighed.

Tími (at tíma), *a se impetrare*, nænde. Neri Jarl tímdi alldrei at launa, *Nerius comes nunqvam a se impetrare potuit, aliorum dona remunerare*; Nere Jarl kunde aldrig overtale sig selv til at gjengjælde Foræringer.

Tími, *m. hora, tempus*, Tid, Time. 2) *felicitas, bona fortuna*, Lykke, Medgang. Gángi þér allt til tífs og tíma, *omnia tibi in honorem et felicitatem cedant*, gid alle Ting maa vendes for dig til Hæder og Lykke. Í tíma, *justo tempore*, i rette Tid. Úr tíma, *nimis sero*, for sildig.

Tíminn, *largus, item justus, æqvus*, gavmild, billig.

Tin, *n. stannum*, Tin.

Tina, *f. cantharulus stanneus*, en liden Tinkande.

Tina (at tina), *stannare*, fortinne, overtrække med Tin. 2) *immotis oculis nictare*, blinke med Øjnene.

Tína, *f. pensum alicujus collectionis*, en Samling, f. Ekf. af Bær, som En Person indsamler.

Tinadr, *incoctilis*, fortinnet. Tinad fat, *n. incoctile*, et fortinnet Fad.

Tinan, *f. obductio v. inductio stanni in cuprum v. ferrum*, Fortinnen, Overtrækken med Tin. Tinan spegla, *speculorum foliatio*, Spejles Overtrækken med Tinfolie.

Tindabickia, *f. raja clavata, pulvinar maris*, etslags Rokkefisk.

Tinda-skata, *f. idem*.

Tinda (at tinda), *rastellis dentes impingere*, sætte Tinder i en Harve.

Tindilfættr, *velox, gracili pede*, rask til Fods.

Tin-diskr, *m. orbis stanneus*, Tintallerken.

Tindóttr, *dentatus, spinosus*, pigget, besat med Tænder.

Tindr, *m. fastigium*, Tinde, Top, Spidse. 2) *radius, item dens v. aculeus*, Tinde, Tand; *inde* fialla-tindr, rekutindr, hrífutindr.

Tíni (at tína), *recensere, proferre*, optælle, opregne. 2) *legere, colligere*, samle, sanke. 3) *amittere*, miste, tabe. At tína ber, *baccas legere*, samle Bær. At týna siálfum sér, *violentas manus sibi inferre*, dræbe sig selv.

Tíníngr, *m. lectio rei rarioris*, Samlen af en sjælden Ting, Faahed af noget.

Tinna, *f. silex*, Flintesten.

Tinnusteinn, *m. idem*.

Tinsa v. tensa (at tinsa sig), *inaniter satagere*, være skundesløs.

Tinsmidr, *m. stannarius*, en Tinarbejder.

Tinta, *f. lagena stannea*, en Tinflaske.

Tióðra (at tióðra), *ad palum in pascuis adstringere*, tøjre.

Tióðr, *n. funis qvo pecora retinentur*, et Tøjr.

Tión, *n. damnum, amissio*, Tab, Skade. At fara at tiónum, *perire*, gaa til Grunde, ødelægges.

Tiónka (at tiónka), *qvam parcissime nutrire*,

parca manu subministrare, føde, nære med Sparsommelighed.

Tiónkun, *f. parcissima*, *sustentatio*, sparsommelig Næren, Føden.

Tiónlaus, *sine damno*, *indemnis*, uskadt, uden Skade.

Tiósnur, *f. pl. clavi lignei capitati*, Nagler med Hoveder.

Tiörn, *f. stagnum*, *palus*, Sump, Kjær.

Tipta (at tipta), *coercere*, straffe, ave.

Tiptan, *f. coercitio*, *castigatio*, Straf, Ave.

Tír, *vid.* tiáir.

Tirdill, *m. caccus*, Skidt, Lort. 2) *avis*, etslags Søfugl; *vid.* haftirdill.

Tirdil-tappi, *m. pusio ignobilis*, en Dreng, Pog, af lav Herkomst.

Tirra, *f. mulier tristis*, et surseende Fruentimmer. 2) *trutta minima*, etslags Forelle.

Tirrinn, *difficilis*, *austerus*, bister, vranten.

Tírædr, *centenarius*, *decem decades continens*, som bestaar af Hundrede, ogsaa hundrede Aar gammel.

Tírædt skip, *deciremis*, et Skib, som har ti Aarer.

Tisma, *f. massa subacta farinæ*, *ex farre graminis secalini*, Brøddejg.

Tísti (at tísta), *pipilare*, *pipire*, pibe, skrige som Kyllinger.

Tíst, *n. pipatus*, Piben, Skrigen.

Títa, *f. fringilla montana*, *femina*, Skovspurv (Hunnen). 2) *res tenera*, *in specie acus capitata*, *tenerrima*, en smal, tynd Ting, især en fin Knappenaal. Títupriónn, *m. idem*, en Knappenaal.

Titia, *f. detritus cento*, en Pjalt, forslidt Tøj.

Titill, *m. titulus*, Titel. Titill í letri, *apex*, *apostrophus*, Toddel, Toneholdstegn.

Titlinga-kóngr, *trochilus*, Spurvekonge.

Titlingr, *m. passer*, en Spurv.

Titra (at titra), *tremere*, skjælve, bæve.

Titrandi, *tremens*, bævende, skjælvende.

Titríngr, *m. tremor*, Bæven, Skjælven.

Títulegr, *tener*, spæd, smal. Títulegr í hlióðum, *minurizans*, pibende, som har en spæd Stemme.

Tittr, *m. pessulus*, *clavulus*, en Pind.

Tíu, *decem*, Ti.

Tíu-ár, *decennium*, 10 Aar.

Tívaskr, *celer*, *item fortis*, rask, ogsaa tapper.

Tíubodord, *n pl. decalogus*, de 10 Bud.

Tíudaga-tími, *decendium*, en Tid af 10 Dage.

Tíufiórdúnga-vætt, *centena*, en Vægt af 100 Pund.

Tíu fóta, *decempedalis*, som er 10 Fod.

Tíu fóta mælistöng, *f. decempeda*, en 10 Fod lang Maalestang.

Tíumanna hópr, *decuria*, en Flok af 10 Mand.

Tíumánada tími, *tempus decemestre*, en Tid af 10 Maaneder.

Tíund, *f. decima*, Tiende. At segia til tíundar, *ad publicanum profiteri*, opregne sit Gods til Tiendes Svarelse.

Tíunda (at tíunda), *decimare*, tiende, give Tiende.

Tíundargiöf, *f. donatio decimæ partis bonorum*, Tiendegiven.

Tíundar-giörd, *f. decimarum solutio*, Tiendes Betaling. 2) *indicatio facultatum*, Formues Opregnelse.

Tíundar-jörd, *f. prædium decimarium*, en Gaard, hvoraf der gaar Tiende; *alias* lögbýli.

Tíunda-tekia, *f. decimatio*, Tiendetagen.

Tíunda-takari, *m. decimator*, Tiendetager.

Tíundi, *decimus*, den tiende.

Tiúr, *m. taurus*, en Tyr. Svá váru þar lión stór, sem uxar edr tiúrar, *leones ibi erant, boum v. taurorum magnitudine*, Løverne vare der saa store som Oxser eller Tyre.

Tíusinnum, *decies*, tigange.

Tiútigir, *centum*, *decem decades*, Hundrede.

Tó, *f. cespes graminosus*, et Stykke Grønsvær. Gras-tó, *idem*.

Tó, *n. lana*, Uld. 2) *lanificium*, Uldarbejde.

Tóa (at tóa), *lanificium exercere*, forrette Uldarbejde.

Tóa, *rectius* tófa, *f. vulpes fæmina*, en Ræv (Hunnen). Tóuhlióð, *gannitus*, Rævesfrig.

Tóbak, *n. tobacum*, *petum*, Tobak.

Tóbaks-biti, *m. cubus tobaci*, en Stump Tobak.

Tóbaks-pípa, *f. tubulus v. fistula tabacina*, Tobakspibe.

Tóbaks-rulla, *f. volumen nicotiatum*, en Rulle Tobak.

Toddi, *m. integrum frustum v. membrum rei*, et helt Stykke af noget; *inde* jóla-toddi, vina-toddi.

Tóft, *f. area domus vacua*, *parietina*, en Tomt; *Norvegis et Svecis* tómt, *m. pro f*, *ut alias sæpe;* á tómt.

Toga (at toga), *trahere*, *ducere*, drage, trække.

Tog, *n. exterior pars velleris*, *crassior*, Lod, den ydre grovere Uld.

Tog, *n. ductus*, *tractus*, Trækken.

Togan, *f. idem.* At hafa hest í togi, *ducere equum*, trække en Hest, føre en Hest ved Tømmen.

Togaz (at togaz á), *distrahendo certare*, *restim ductitare*, trækkes, trække imod hinanden.

Togi, *m. pensum*, en Tøje. 2) *tractus*, Trækken. Þad er af þínum toga spunnid, *tuo instinctu v. consilio factum est*, dertil er du Aarsag, det er udført efter dit Raad. Togahnoda, *f. glomus hispidus lanificii*, et Nøgle Tøjer.

Toginleitr, *oblonga macra facie*, som har et langt magert Ansigt.

Togriskia, *f. vid.* undan-kémba.

Togþrádr, *m. filum ex lana exteriore*, Traad, som spindes af den yderste Del af Ulden.

Tókona, *f. quasillaria*, en Spinderske.

Tól, *n. instrumenta*, Redskaber. *Angl.* tool.

Tólaupr, *m. calathus*, *quasillus*, en Traadkurv, Garnkurv.

Tólf, *duodecim*, Tolv.

Tólf aurar silfurs, *as argenti*, 12 *unciæ*, Tolv Øre i Sølv.

Tólf ára tími, *dodecaetris*, *duodecennium*, en Tid af 12 Aar.

Tólf-fótúngr, *m. insectum duodecempes*, et Insekt, som har 12 Fødder.

Tólfin á teníngum, *venus*, begge Sekser (paa Tærninger).

Tólfkónga-leikr, *ludus qvidam manuum rudis et puerilis*, etslags barnagtig Leg med Hænderne.

Tólfkónga vit, *n. argutatio*, stor Visdom (ironisk).

Tólfrædr, *duodecim decades continens*, som udgjør, indeholdet 12 Gange 10.

Tólfrædt skip, *n. hexeres*, et Skib, som har 12 Aarer.

Tólfti, *duodecimus*, den tolvte.

Tólftúngr, *dodecademorion*, *uncia*, en Tolvtedel.

Tólfvetra, *duodecennis*, *duodennis*, tolv Aar gammel.

Tólf þumlúnga, edr hálfrar alnar lángr, *duodenus*, tolv Tommer lang.

Tólfæringr, *m. vid.* tólfrædt skip.

Tólg *v.* tólk, *f. et n. sevum*, Tælle.

Tólgadr, *sebatus*, besmurt med Tælle. 2) *glacie constrictus*, sammenfrussen.

Tólgar (at tólga), *congelascere*, fryse sammen, størkne.

Tólgarkérti, *n. fax sebalis*, *candela sebacea*, et Tællelys.

Tóli, *m. vid.* tól.

Tolla (at tolla), *tributum imponere*, paalægge Told. 2) *tributum pendere*, betale Told.

Tollbúd, *f. telonium*, Toldbod.

Tolldriúgr, *impendiosus*, kostbar. Þad fé vard hönum tolldriúgt, *fænerata illa pecunia illum exsuxit*, de Penge kostede ham særdeles meget.

Tollfrí, *immunis a tributo*, toldfri.

Tollheimta, *f. exactio tributi v. fænoris*, Indkrævelse af Told.

Tollheimtu-madr, *exactor*, *publicanus*, *telonarius*, en Tolder, Toldbetjent.

Tolli (tolldi, at tolla), *hærere*, *cohærere*, hænge ved.

Tollr, *m. vectigal*, *tributum*, Told. 2) *fænus*, Rente.

Tollsvik, *f. pl. defraudatio tributorum*, Toldsvig.

Tóm, *n. otium*, *vacatio*, Tid, Stunder, Fritimer. At leika í tómi vid, *securus ludere*, *v. agere pro lubitu*, behandle efter eget Tykke.

Tómhendtr, *vacuus*, *qvi nihil adfert*, tomhændet, som Intet har imellem Hænderne.

Tómlátr, *piger*, *tardus*, *socors*, lad, doven.

Tómlega, *tarde v. per otium*, sendrægtigen.

Tómlæti, *n. segnities*, *socordia*, Ladhed, Dovenskab.

Tómr, *vacuus*, *inanis*, tom. Hann greip í tómt, *post festum venit*, han kom for silde, han fik slet Intet.

Tómstund, *f. hora succisiva*, ledig Time, Fritime.

Tómt, *f. vid.* tóft.

Tón, *m. tonus, melodia*, Tone.

Tóna (at tóna), *tonare, canere*, synge, messe.

Tóppönd, *f. mergus vulgaris, anas cristata fusca, rostro et pedibus rubris, longirostra*, en Topand.

Topp-segl, *n. thoracium*, Topseil.

Toppskarfr, *m. vid.* hraukr.

Toppr, *n. cacumen*, Top, Spidse.

Toppr, *m.* (á siglutré), *summitas mali*, Mastetoppen; *vid.* hun.

Toppr, *m. cirrus, villus*, Haarlok, kruset Haar. Hesturinn kastar toppi, *eqvus ita accelerat gressum, ut juba qvatiatur*, Hestens Manke rystes (ved dens hurtige Gang).

Tor, *particula inseparabilis præpositiva difficultatem notans*, en uadskillelig Partikel, som sættes foran Ord, og bemærker Vanskelighed.

Tóra, *f. nitela*, en liden glindsende Plet. 2) *lucernula*, en liden Lygte. Silfur-tóra, *nitela argentea*, et glindsende Stykke Sølv.

Torf, *n. cespes, gleba, turfa*; Grønsvær, Tørv. *Angl.* turf.

Torfa, *f. unus cespes*, et Stykke tyndt Grønsvær.

Torfbúnki, *m. congeries cespitum*, en Dynge Græstørv.

Torfdífill, *m. scarabæus stercorarius*, en Skarnbasse. 2) *idem qvod* torfgrafar álfr, det samme som torfgrafar-álfr.

Torfelldr, *difficilis*, vanskelig; *alias* torvelldr.

Torfenginn, *rarus, acqvisitu difficilis*, sielden, vanskelig at erhverve.

Torfgardr, *m. agger*, en Vold, Gjærde af Græstørv.

Torfgrafar-álfr, *f. tringa lacustris*, en Vibe.

Torgiætr, *vid.* torfenginn.

Torfkrókar, *m. pl. vehiculum glebarum hemiclathrum*, et Redskab af Træ, hvorpaa Græstørv transporteres til Hest.

Torfliár, *m. falx cespitia*, en Le til at skjære Græstørv med.

Torfskéri, *m. pala cespititia, secula*, en Spade, hvormed Brændetørv opskjæres.

Torfskurdr, *m. cespitum effossio*, den Handling at opskjære Brændetørv.

Torfvölr, *m. subgrunda*, Tagskjæg, Tagets Udhængen over Væggen.

Torfuhnaus, *m. gleba crassior*, et Stykke tykt Græstørv.

Torfþak, *n. tectum cespititium*, Tag af Grønsvær.

Torfærur, *f. pl. loca impedita, viarum difficultates*, Veje, som ere vanskelige at passere.

Torg, *n. forum, item mercatus macellum*, et Torv.

Torga (at torga), *consumere, item vendere*, fortære, ogsaa sælge. Ecki gét eg torgad því, *mihi plus satis est*, det kan jeg ikke fortære.

Torgiætr, *ægre reparabilis*, som vanskeligen kan raades Bod paa, erstattes. Lífid er torgiætast,

vita, si amittatur, irreparabilis est, Livet er aldeles uerstatteligt.

Torhöfn, *f. atrophia*, Tæring, Svindsot.

Tóri (at tóra), *misere vitam trahere*, fremdrage Livet i Elendighed; (*dicitur de animantibus, item lumine igne*, siges om Dyr, ogsaa om Lys, som brænde svagt); *vid.* tóra.

Torkéndr, *notu difficilis, item deformatus*, vanskelig at kjende, ogsaa skamferet, ilde tilredt.

Torkénnilegr, *idem.*

Torleidi, *n. via impedita, item ventus contrarius*, en Vej, som vanskelig kan passeres, ogsaa Modvind.

Tormerki, *n. pl. difficultas*, Vanskelighed. Hann telr öll tormerki á þad, *dissvadet, omnes difficultates recenset*, han raader derfra, opregner alle Vanskelighederne derved.

Tormoltinn (fæda, *cibus*) *durus, concoctu difficilis*, Mad, som er vanskelig at fordøje.

Tornæmi, *n. hebetudo ingenii*, Tungnemme.

Tornæmr, *hebes*, tungnemmet.

Torrádr, *vid.* vandrádr.

Torrek, *n. difficultas rei familiaris, item damnum, amissio v. abandum*, trange Kaar, ogsaa Tab, Skade.

Torsóttlegr, *difficilis acqvisitu v. impugnatu*, vanskelig at erhverve eller angribe.

Torsóttr, *idem.*

Torta, *f. podex eqvorum*, en Hesterumpe.

Tortryggi (at tortryggia), *dubitare, fidem non habere, aliqvid suspicari*, tvivle om noget, mistænke, ikke fæste Tro til.

Tortryggilegr, *suspectus*, mistænkt, som ikke troes.

Tortryggr, *suspicax*, mistænksom.

Tortrygd, *f. suspicio*, Mistanke, Tvivl.

Tortryggni, *f. idem*, Mistænksomhed.

Tortýni (at tortýna), *perdere*, ødelægge, fortære.

Tortýniz (at tortýnaz), *perire*, ødelægges, gaa til Grunde.

Tortýs, *m. fax v. ingens candela*, stort Lys, Fakkel. 2) *lucerna*, en Lygte.

Torvelldr, *vid.* torfelldr.

Torvölr, *m. vid.* torfvölr. 2) *fustis, qvo continetur cespes, in tectis domuum*, en Raft, som lægges over Grønsværen, for at holde den paa Tagene. 3) *vulgo convexitas cespitum in tectis, ut desidat aqva*, Græstørvens Rundbøjning paa Tagene, for at Vandet kan falde ned.

Tos, *n. hæsitatio*, Stammen, svag Stræben.

Tosa (at tosa), *parum hæsitare, fringultire*, stamme, stræbe uden Kraft.

Tót, *n. vid.* tó; *vid.* ótót.

Tota, *f. ramusculus*, en liden Gren, Kvist. 2) *nasus v. rostrum*, Snabel, Tryne.

Toti, *m. idem.* Hvör vill sínum tota frammota, *proximus quisqve sibi*, enhver rager Ild til sin Kage; (*de rostro esurientium animalium, ut et de fronte spectatorum*, siges om Dyrenes Snuder, naar de æde, samt om Tilskuere, som stikke Hovedet frem).

Tóritia, *f. pusiola lanifica*, en liden Pige, som forretter Uldarbejde.

Totta (at totta), *sugere v. evacuare*, sue, udtømme, udsue.

Tóveggr, *m. maceria*, *e terra et lapillis constructa*, *rudis*, et Gjærde, opført af Jord og smaa Stene.

Tóverk, *n. lanificium*, Uldarbejde.

Tóu-skinn, *n. pellis vulpina*, Ræveskind, Rævebælg.

Tóu-yrmlíngr, *m. vulpecula*, Ræveunge.

Tödu-fall, *n. copia graminis culti*, Overflødighed af Hjemmemarks-Græs.

Töduvöllr, *m. pratum domesticum*, den gjødede Mark, Hjemmemarken.

Töf, *f. mora*, *cunctatio*, Ophold, Hindren, Tøven.

Töfra (at töfra), *fascinare*, hekse, forhekse.

Töframadr, *magus*, *veneficus*, en Troldmand, Heksemester.

Töfra-norn, *f. saga*, *venefica*, en Heks, Troldkvinde.

Töfrari, *m. magus*, en Troldmand.

Töfrar, *m. pl. incantamenta*, Troldom, Hekseri.

Töfur, *n. pl. instrumenta magica*, Troldoms Redskaber. Hann vardveitti í skiódu-púngi töfur sín, *instrumenta sua magica*, *in sacculo pelliceo servavit*, han forvarede sine Troldoms Redskaber i en Skindpose.

Tögla (at tögla), *mastigare*, *mandere*, tygge. Tögla á einhvöriu, *tædiose instare alicui rei*, gjentage den samme Ting ofte, saa at man bliver kjed deraf; *alias* töngla, *quod idem est*.

Tölti (at tölta), *tolutim incedere*, gaa i Trav.

Tölt, *n. vagatio tolutaria*, Traven.

Tölustafr, *m. numerus*, et Taltegn.

Tölugr, *expeditæ lingvæ*, snaksom, kjævestærk.

Töng, *f. forceps*, en Tang. Þad er úr tángar munni at toga, *difficulter impetratur*, det er meget vanskeligt at erholde.

Tönn, *f. dens*, en Tand. At fá tennur, *dentire*, faa Tænder. At setia tönn fyri túngu, *continere lingvam*, sætte Tand for Tunge, ɔ: tie stille.

Tönnla (at tönnla), *mordere*, tygge, gnave paa.

Tönnlaz (at tönnlaz), *mordacibus verbis certare*, mundhugges.

Töstugr, *severus*, *trux*, alvorlig, bister. Töstug vedrátta, *aer immitis*, strængt Vejr.

Tötrugr, *pannosus*, pjaltet.

Tötr, *n. cento*, *item res lacera*, Pjalter, forslidt Tøj; *alias* tetr.

Tötr, *m. idem*. Meir er verdr einn gódr drengr, enn allir þessir skiptötrar, *unus vir fortis dignior est omnibus his laceris navibus*, en tapper Karl er mere værd, end alle disse forslidte Skibe.

Tradir, *f. pl. consepta*, *sepimenta pascuorum*, Gjærder, Volde, Indhegning.

Tradgiöf, *f. dicitur*, *ubi fœnum exportatur in pascua*, *sub sepimenta*, siges naar Høet brin-

ges ud til Kreaturene i Læ ved Gjærderne og der fortæres. 2) *bodie vulgo*, *saginatio*, Mæsken, Feden.

Tradjóla (at tradjóla), *conterendo conspurcare*, besmitte, besudle ved at træde paa med Fødderne.

Tradka (at tradka), *supprimere*, undertrykke, træde paa med Fødderne.

Tradkr, *m. crebra vestigia pedum*, idelige, mange Fodspor paa et Sted.

Tradk, *n. idem.*

Traf, *n. linteum*, *qvo caput obvolvunt mulieres*, et hvidt Tørklæde, som bruges til Fruentimmers Hovedsmykke.

Trafali, *m. labor*, *molestia*, Arbejde, Travelhed. *Angl.* travel. *Gall.* travail.

Trami, *m. trama putrida*, raadent Garn. 2) *malus dæmon*, en ond Aand.

Tramp, *n. conculcatio*, Trampen, Sparken.

Trampa (at trampa), *conculcare*, trampe, sparke.

Trampr, *m. eqvus succussator*, en Hest, som støder og skumper. 2) *idem qvod* tröd, det samme som tröd.

Trana, *f. grus*, en Trane. 2) *rostrum*, Tryne, Snabel. 3) *glomus*, et Nøgle. Trönu-saudr, *m. ovis inæqvaliter rostrata*, et Faar, som har ulige lange Kjæveben.

Trana (at trana sér framm), *ostentare se*, vise sig, trænge sig frem.

Trantr, *m. rostrum rajæ*, en Rokke-Snabel.

Transeydi, *n. vid.* trönusaudr.

Trapitsa, *f. trapeza*, *trapezophoron*, *scamnum qvadratum*, et firkantet Bord.

Trapp, *n. calcatio*, Stampen, Trampen.

Trappa, *f. gradus*, Trappe, Trin.

Trappa (at trappa), *calcare v. calcitrare*, stampe, trampe.

Trappr, *m. vid.* trampr.

Trás, *n. protervia*, *contumacia*, Stivsind, Modtvillighed, Haardnakkethed. 2) *confidentia*, Forvovenhed, Dumdristighed.

Trása (at trása), *confidenter despicere*, trodse, være stivsindet.

Trossa, *f. funis cannabius*, *ancboralis*, en Trosse.

Trassaz (at trassaz), *proterve negligere*, være skjødesløs, lad, doven.

Trassalegr, *teter*, *sordidus*, skiden, svinsk, urenlig.

Trassaskapr, *m. sordida negligentia*, Urenlighed, Skidenfærdighed.

Trassafenginn, *sordidus*, urenlig, skidenfærdig.

Trassi, *m vir negligens*, en skjødesløs, skidenfærdig Karl.

Trássugr, *contumax*, *thraso*, trodsig, haardnakket.

Trauda (at trauda), *cogere*, tvinge. 2) *difficultatem creare*, foraarsage Vanskeligheder.

Traudla, traudlega, *ægre*, *difficulter*, vanskeligen, med Nød.

Traudt, *idem.*

Traudleiki, *m. difficultas*, Vanskelighed.

Traudr, *invitus*, *difficilis*, nodig, vanskelig.

Traust, *n. fiducia*, Trøst, Tillid. 2) *securitas*, Sikkerhed. 3) *refugium*, Tilflugt.

Traustatak, *n. usus alienarum rerum inscio possessore, sub præsumtione amicitiæ v. fiducia amici*, Brug af en Ting uden Ejerens Vidende, i Tillid til hans Venskab.

Traustr, *fidus, firmus*, stadig, standhaftig, fast.

Tré, *n. lignum, item arbor*, et Træ, Tømmer.

Tred (trad *v.* tród, at troda), *calcare, item compingere*, trampe, stampe sammen. 2) *pedibus terere*, træde paa med Fødderne. At troda undir, *pessum dare*, ødelægge. At troda illsakir, *irritationibus certare*, kives, trættes med en.

Trefia, *f. fibra*, en Trævle. 2) *filum lineum*, Hørgarn.

Trefia (at trefia), *impedire*, hindre. 2) *imbricatum reddere, item turbare*, gjøre forvirret, fortumlet. At trefiaz, *atteri*, gaa op i Trævler.

Trefill, *m. lineolum collare*, et lidet Halstørklæde. 2) *lacera vestis*, pjaltet Klæde. Einn héck trefill á bak, enn annar í fyri, *detritus illi cento, alter pone alter a tergo pependit* ɔ: Ingvelldi, den ene Pjalt hang for, og den anden bag.

Tréfætr, *m. pl. grallæ*, Træben. Þad géngr á tréfótum, *sinistre administratur*, det gaar paa Træben ɔ: bestyres slet.

Trega (at trega), *desiderare*, savne, begræde.

Tregi, *m. desiderium*, Savn. 2) *mæror*, Sorg, Bedrøvelse. 3) *impedimentum*, Hinder, Ophold. Tregi í tré, *radices ramorum, pr. impedimentum, qvo minus findantur ligna*, Træknort, især noget, som hindrer Træernes Kløvning.

Tregda, *f. tergiversatio*, Undslaaen, Vægren.

Tregda (at tregda), *tergiversari*, søge Udflugter, vægre sig.

Tregaz (at tregaz), *segnescere*, blive lad.

Treglegr, *tardus, segnis*, lad, doven.

Treglega, *tarde, item difficulter*, sendrægtigen, vanskeligen.

Tregleiki, *m. segnities, tarditas*, Sendrægtighed, Dovenskab.

Tregr, *invitus, segnis*, nødig, uvillig, træg.

Treg-géngr, *segnipes*, langsom til Fods. Treggéng kú, *vacca marem ægre admittens*, en Ko, som vanskeligen løber (ɔ: søger Tyren).

Treggialldi, *m. obstaculum*, Hindring, Ophold.

Tregt, *f. infundibulum*, en Tragt.

Treini (at treina), *parce uti*, bruge sparsommeligen.

Treiníngr, *m. res angusta, cum parcimonia sufficientes*, trange Kaar, Midler, som brugte med Sparsommelighed ere tilstrækkelige.

Treiskr, *difficilis*, vanskelig, knarvorren.

Treiskleiki, *m. contumacia*, Haardnakkenhed, Opsætsighed, Modvillighed.

Treisklega, *difficulter*, vanskeligen, gjenstridigen.

Trélegr, *rigidus, inapplicabilis*, stiv, uanvendelig.

Trémadkr, *m. ligniperda*, en Træorm.

Trémorter, *n. pila*, en Morter af Træ. Trémorter stautr, *m. pilum*, Morterstøder af Træ.

Trénaz (at trénaz), *lignescere*, blive til Træ. 2) *rigescere*, blive stiv. Þeirra vinátta trénadiz, *obriguit eorum amicitia*, *desiit in austeritatem*, deres Venskab forandredes til Bitterhed.

Tréormr, *m. teredo*, *trips*, en Træorm; *vid.* trémadkr.

Tré-reidi, *m. lignea navium instrumenta*, Skibs Redskaber af Træ.

Tréskór, *m. calceus ligneus*, *calo*, *calopodia*, en Træsko.

Trésmíd, *f. fabrica lignaria*, Træarbejde.

Trésmidr, *m. faber lignarius*, en Snedker.

Trèspænir, *m. pl. assulæ*, *schidia*, Træspaaner.

Trételgia, *f. lignarius*, en Tømmermand.

Trévirki, *n. vid.* trésmíd.

Treya, *f. thorax*, en Trøje. Treya á kotruteníngi, *ternio*, Tre paa en Tærning.

Treysti (at treysta), *confidere*, lide paa, have Tillid til; á traust. At treysta sér, *viribus confidere*, lide paa sig selv. At treystaz til, *idem.* 2) *probare*, *tentare manu*, prøve, forsøge. 3) *confirmare*, stadfæste. At treysta vini sína, *amicos sibi confirmare*, gjøre sine Venner standhaftige.

Triá-reki, *m. ligna ejectitia*, Drivtømmer. 2) *littus*, *ubi ejiciuntur*, Kysten, hvorpaa Drivtømmer kastes op.

Triámadr *v.* trémadr, *telamon*, en Træmand.

Trilldr, *brutalis*, *immani robore*, overordentlig stærk, forhekset.

Trilli (at trilla), *furiare*, *in furorem agere*, bringe til Raseri, forhekse.

Trilliz (at trillaz), *furere*, komme i Raseri, blive forhekset.

Trillska, *f. brutalitas*, Raseri, Brutalitet.

Trióna, *f. rostrum*, Snabel, Tryne.

Triόri, *f. eqvulus v. eqvula*, et Føl, en Følplag.

Tríti (at tríta), *volutari*, *gyrari*, drejes, vendes omkring. Alldrei heyrdi eg trönu mína tríta, *glomus meum volutari nunqvam audivi*, aldrig hørte jeg at mit Nøgle var drejet omkring.

Trítill, *m. instrumentum qvoddam ludicum et puerile*, *qvod continuo rotatur*, en Trilde, (Legetøj for Børn). 2) *homo vanus et varius*, et forfængeligt ustadigt Menneske.

Trítla (at trítla), *gyrovagari*, trildes omkring.

Trítilreidr, *ira æstuans*, rasende af Vrede.

Tród, *n. tegmen intergerinum*, Noget, f. Eks. Lyng, som lægges oven paa Træet under Græstørvtaget.

Tróda, *f. terra culta*, *subacta*, dyrket Jord. 2) *poet. mulier*, hos Digterne: et Fruentimmer.

Trodinn, *calcatus*, betraadt. Trodinn vegr, *callis*, *via trita*, en banet Vej.

Trodníngr, *m. idem.* 2) *lenis coactio*, lemfældig Tvang.

Trog, *n. linter*, *alveus*, et Trug.

Trómet, *lituus*, en Trompet.

Trómeta (at trómeta), *buccinare*, blæse i Trompet.

Trómetare, *m. tubicen*, en Trompetblæser.

Trón, *m. solium*, *thronus*, en Trone.

Troppa (at troppa), *succussare*, stumple, støde.

Tros, *n. qvisqviliæ*, unyttigt Affald. 2) *merces adulterinæ*, falske Vare. 3) *impedimenta*, Tros, Bagasje.

Trosberi, *m. servus*, *calo*, en Trosknegt. 2) *linter pro qvisqviliis*, et Trug, hvori Affald bortbæres.

Trosna (at trosna), *dissolvi*, *rumpi*, opløses, gaa op i Trævler.

Tröd, *f. via consepta ad prædium*, en omgjærdet Indkjørsel til en Gaard. 2) *consepta pascuorum*, Gjærde om Græsgange.

Trödkun, *f. denegatio*, *item suppressio*, Benægtelse, Trodsen, ogsaa Undertrykkelse.

Tröll, *n. cyclops*, *gigas*, Trold, Jætte. 2) *magus v. maga*, en Heksemester, Heks. 3) *malus dæmon*, en ond Aand. Fyrr munu þig tröll taka, *prius manes patiere v. tibi pereundum est*, før ville Trolde tage dig. 4) *furiis agitatus*, en Besat. Ecki velldr hún því at hún er tröll, *non est illi imputandum qvod furiis agitatur*, hende kan man ikke tilregne at hun er besat. 5) *monstra*, Uhyre, Vanskabning. Tröll eru ríkis-manna gérsemar, *magnatibus monstra sunt in pretio*, store Folk sætte stor Pris paa Vanskabninger. Tröll kom þar milli húss og heima, *intra fines et fores periculum erat*, der var Fare overalt.

Tröllaukinn, *brutalitate immanis*, som ved Troldom har faaet Styrke.

Tröllahlad, *n. septum gigantum* (*sic vocantur septa nativa rupium*), et Troldgjærde, saaledes kaldes Klipper, som af Naturen have Form af et Gjærde.

Tröllskapr, *m. furor giganteus*, Bersærkegang, Jøtenmod. 2) *furiæ agitantes*, Forheksen, Besættelse.

Tröllslegr, *monstrosus*, som et Uhyre. 2) *immanis*, uhyre stor.

Trönur, *f. pl. arrectaria*, Opstandere, Støtter. Tialld-trönur, *arrectaria tentoriorum*, Opstandere i en Telt. Sögunar-trönur, *serratoria machina*, Opstandere til en Stillads, hvorpaa Tømmer saves, et Savelad.

Trönu-síli, *n. clupea teres argentea*, Ansios, Bykling.

Tröppugángr, *m. scala*, Trappe, Trappegang. 2) *gradatio*, Gradegang.

Trú, *f. fides*, Tro, Troskab. 2) *religio*, Religion. At hallda edr brióta trú, *fidem servare vel frangere*, holde eller bryde sin Troskab. At gánga af trúnni, *religionem mutare*, *apostatizare*, falde fra sin Religions-Bekjendelse.

Trúadr, *fidelis*, troende, som har en stadig Tro.

Trúar-brögd, *n. pl. religio*, Religion.

Trúar-játning, *f. symbolum fidei*, Troes Bekjendelse.

Trúar-nídingr, *m. apostata*, en som forandrer Religion, en Affalden.

Trúar-villa, *f. hæresis*, Kjætteri.

Trúfastr, *constans*, *fidus*, trofast, standhaftig.

Trufl, *n. confusio*, Forvirring; *alias* truml.

Trufla (at trufla), *confundere*, forvirre.

Trufladr, trumladr, *ægre sibi conscius*, forvirret, fortumlet.

Trúgiarn, *credulus*, lettroende.

Trúgirni, *f. credulitas*, Lettroenhed.

Trúi (trúdi, at trúa), *credere*, tro.

Trúlegr, *verisimilis*, trolig, rimelig. 2) *candidus*, oprigtig, ærlig. Þeir sýnaz mér ecki trúlegir, *suspecti mihi sunt*, de forekomme mig mistænkelige.

Trúlega, *vere*, *fideliter*, i Sandhed, troligen.

Trúleiki, *m. candor*, *fidelitas*, Oprigtighed, Troskab.

Trúlofa (at trúlofa), *spondere*, *despondere*, trolove, forlove. Trúlofud mey, *virgo desponsata*, en forlovet Mø.

Trúlofun, *f. sponsalia*, Trolovelse.

Trúlyndi, *n. candor*, Trofasthed, Retskaffenhed.

Trúlyndr, *candidus*, *infucatus*, retskaffen, oprigtig.

Trúmadr, *religiosus*, *devotus*, en religiøs, andægtig Mand.

Trumba, *f. tympanum*, en Tromme. 2) *rostrum carchari*, en Havkalvs Snude. 3) njóla-trumba, *caulis angelicæ*, Stilken af en Angelika.

Trumbuslagari, *m. tympanista*, en Trommeslager.

Trumba (at trumba), *ruere*, falde, styrte ned.

Trúmenska, *f. candor*, *fidelitas*, Retskaffenhed, Troskab.

Trúnadr, *m. fidelitas*, *fiducia*, Troskab.

Trúnadarmadr, *intimus amicus*, *a consiliis secretioribus*, en fortrolig Ven, til hvem man betroer sine Hemmeligheder.

Trúr, *fidus*, tro, oprigtig.

Trúskapr, *m. vid.* trúleikr.

Trúss, *n. impedimenta*, *sarcina*, Tros, Bagage. At binda trúss vid einn, *societatem inire*, *communi sarcina uti*, indgaa Forbund med en.

Trússa, *f. idem.*

Trygd, *f. fides*, *pietas*, *item pax*, *securitas*, Troskab, Trofasthed, ogsaa Fred, Sikkerhed.

Trygdrofi, *m. fædifragus*, *item proditor amici*, en Fredsbryder, Forræder.

Tryggr, *fidus*, *fidelis*, tro, trofast. 2) *tutus*, *in tuto*, sikker, i Sikkerhed.

Trygda-hríngr, *m. annulus pronubus*, Troskabsring, Forlovelsesring.

Trygdapantr, *m. arrha*, Fæstepenge, Troskabspant.

Tryggi (at tryggia), *fidem conciliare*, stadfæste Troskab, betrygge. Tryggia vini sína, *amicorum fidem confirmare*, gjøre sine Venners Troskab standhaftigere.

Trýgill, *m. vasculum patulum*, *linter*, et lidet Trug; *à* trog.

Trýni, *n. rostrum*, Tryne, Snabel; *à* trióna.

Tryppi, *n. vid.* trippi.

Trys, *n. vid.* tros.

Trysſa, *f. vid* trúſſa.

Træda (at træda), *virgas cespiti tectorum substernere*, lægge Ris under Grønsværtag.

Túda, *f. tubus*, et Rør, en Tud.

Tudra, *f. vesica*, en Skindpose, Blære.

Tveggia ára tími, *biennium*, en Tid af 2 Aar.

Tveggia álna, *bicubitalis*, 2 Alen lang.

Tveggia daga tími, *biduum*, en Tid af 2 Dage

Tveggia fóta, *bipedalis*, 2 Fod lang.

Tveggiahandajárn, *scalprum bimanubriatum*, en Kniv med 2 Haandgreb.

Tveggiahestavagn, *bigæ*, Vogn med 2 Heste for.

Tveggia mánada, *bimestris*, 2 Maaneder gammel.

Tveggiamanna far, *n. biremis*, et Skib med 2 Aarer ɔ: hvorpaa 2 kunne roe.

Tveggiamaki, *m. vir duplaris*, som har 2de Mænds Styrke.

Tveggia-nátta-tími, *binoctium*, en Tid af 2 Nætter.

Tveggia-potta-mælir, *modiolus*, Maal, som holder 2de Potter.

Tveggiapunda, *bilibris*, som vejer 2de Pund.

Tveggia-ſtranda-járn, *ferrum anceps*, tveegget Jærn; *vulgo vir ancipitis et magnæ resolutionis*, i Almindelighed en, som er beredt til alle Ting.

Tveggia-vega-mót, *n. pl. bivium*, et Sted, hvor 2de Veje mødes.

Tveggia þver-handa, *bipalmis*, 2 Hænder bred.

Tveir, *duo, item bini*, to, tvende.

Tvenníng, *f. binio, duplio*, Fordobling, det dobbelte.

Tvennir, *dupli, bini, gemini*, tvende, 2 Par.

Tvennr, *duplus*, dobbelt, tofold.

Tugga, *f. offella, placenta*, en Mundfuld, tygget Bid.

Tugt, *f. disciplina*, Lærdom, Optugtelse. 2) *pudor*, Undseelse, Tugt, Ærbarhed.

Tugta (at tugta), *disciplinari*, optugte, opdrage.

Tugtan, *f. pædagogia*, Opdragelse, Optugtelse.

Tugtmeiſtari, *m. magister morum*, en Tugtemester, Opdrager.

Tugthús, *n. sophronisterium*, Straffe-Indretning, Tugthus.

Tugr, *m. numerus*, et Tal; *vulgo numerus denarius, decas*, Tital, Tal af 10; *vid.* tvítugr.

Tvíbakadr, *biscoctus*, 2de Gange bagt. Tvíbakad braud, *panis biscoctus, buccellatum*, 2de Gange bagt Brød, Tvebak, Skonrog.

Tvíbentr, *vafer, callidus, varius*, listig, snu, underfundig.

Tvíbrotinn hríngr, *annulus duplex*, en dobbelt Ring.

Tvíburar, *m. pl. gemini*, Tvillinger.

Tvíbura-merki, *n. idem.*

Tvíbýli, *n. prædium bipartitum*, en Gaard, som beboes af 2de Familier.

Tvíbýlismadr, *colonus partiarius*, som beboer en Gaard med en anden.

Tvíbytna, *f. vorago*, *abyssus*, et Svælg, Afgrund. 2) *amphicupella*, et stort Bæger med en Bund i Midten.

Tvídrægni, *f. dissidium*, *discordia*, Uenighed, Usamdrægtighed, Tvedragt.

Tvídrægr, *disconveniens*, *in partes trahens*, uenig, usamdrægtig.

Tvídyradr, *biforis*, som har 2de Dørre. Tvídyrud kyrkia, *templum bifore*, en Kirke, som har 2de Dørre.

Tvídægra, *f. opus v. iter*, *qvod exigit binos dies naturales*, et Arbejde, eller en Reise, hvortil udfordres 2de hele Dage.

Tvíeggiadr, *anceps*, tveegget. Tvíeggiad sverd, *gladius anceps*, tveeget Sværd.

Tvíeln, *duarum ulnarum*, 2de Alen lang. Tvíeln léreft, *lintea duarum ulnarum latitudine*, Lærred af 2de Alens Bredde.

Tvífriófr, *bifer*, som bærer 2de Gange, er et dobbelt frugtbar. Tvífrióft eplatré, *malus bifera*, et Æbletræ, som bærer 2de Gange om Aaret.

Tvífættr, *bipes*, toføddet.

Tvígilldi, *n. duplum*, en Ting, der er saa god som to, gjælder for to.

Tvíheilagr, *bifestus*, *dupla ratione festus dies*, hellig i 2de Henseender, dobbelt hellig. 2) tvíheilagt, *dicitur*, *ubi duo conjunctim dies festi sunt*, siges naar 2de Helligdage følge paa hinanden.

Tvíhendi (at tvíhenda), *ambabus manibus arripere*, svinge, gribe med begge Hænder.

Tvíhöfdadr, *biceps*, *bifrons*, som har 2de Hoveder.

Tvíhyrndr, *bicornis*, som har 2de Horn.

Tvíklifa (at tvíklifa), *iterare*, *bina vice proferra eadem verba*, gjentage 2de Gange de samme Ord.

Tvíklofinn, *bifidus v. dichotomus*, tvekløftet.

Tvíla (at tvíla), *dubitare*, *ambigere*, tvivle.

Tvílitadr, *bis colore tinctus*, som er togange farvet.

Tvílitr, *bicolor*, tofarvet.

Tvíllaus, *certus*, vis, upaatvivlelig.

Tvíráðr, *anceps*, *ambiguus*, tvivlsom, tvivlraadig.

Tvílun, *f. dubitatio*, Tvivlen.

Tvílyft, þrílyft hús, *domus bistega*, *tristega*, et Hus, som er 2, 3 Loft høj.

Tvímenníngr, *bini*, 2de Mennesker, et Par. Þeir drucku tvímenníng, og var hlutad um, *bini sorte ex eodem cornu bibebant*, de drak parvis, og kastede Lod om det. Þeir ridu tvímenning, *bini eodem eqvo usi sunt*, de rede 2de paa en Hest.

Tvímæli, *n. pl. variantia vota*, *rumor varius v. judicium*, *de re aliqva*, forskjellige Stemmer, Rygte eller Dom, om en Ting. Þad orkar tvímælis, *varia parit vota*, det foraarsager forskjellige Stemmer. Þad leikr á tvímælum, *variant rumores*, derom gaar forskjellige Rygter. Þad tekr af tvímælin, *rem*

in certo sistit v. conclamatum facit, det bringer Sagen til Vished.

Tvímælis-madr, *vir bilinguis*, et tvetunget, falsk Menneske.

Tvinnadr, *conbinatus*, forenet, sammenføjet.

Tvinna (at tvinna), *duplicare, copulare*, fordoble, sammenføje, tvinde.

Tvinni, *m. filum duplicatum*, dobbelt Garn.

Tvínóra (at tvínóra) vid, *hærere, incertus*, være i Tvivl, Uvished. 2) *bis crambem coqvere*, opkaage, optygge; *vid.* nóra.

Tvíqvæntr, *bigamus*, to Gange gift.

Tvírádr, tvírædr, *anceps, obscurus, dubius*, tvetydig, mørk, tvivlraadig.

Tvísøga, *sibi non constans*, som ikke stemmer overens med sig selv.

Tvískéftdr, *bipennis (adject.)*, tveegget, skarp til begge Sider; *à* skaft.

Tvískéftd öx, *bipennis*, en Hellebarde, tveegget Økse.

Tvískéftd drapa, *ode duplicata*, et dobbelt Digt.

Tvískinnúngr, *m. cutis sordida, sqvamosa*, skjællet, dobbelt Hud.

Tvístra (at tvístra), *in duas partes separare*, adskille i 2de Dele, adsplitte.

Tvistr, *subtristis, non simplici mente hilaris*, sørgmodig, ikke ret munter.

Tvistr, *m. laneum fili duplicis textum*, Tvist (etslags Tøj af tvundet Garn).

Tvistr, *m.* (í spilum), *dyas*, Toen ɔ: i Kortspil.

Tvisvar, *bis*, tvende Gange.

Tvisvarsinnum, *idem.*

Tvísýnn, *vid.* tvírædr.

Tvítek (at tvítaka), *iterare*, gjentage.

Tvítekinn, *iteratus*, gjentaget.

Tvítentr, *bidens*, totandet.

Tvítindadr, *bifidus*, tvegrenet, tvekløftet.

Tvítóli, *m. hermaphroditus*, en Tvetulle.

Tvítóladr, *idem sed adj.*

Tvítugr, *vicenarius, viginti annorum*, 20 Aar gammel.

Tvívedrúngr, *m. anceps v. minax cælum*, tvivlsomt, truende Vejr.

Tvíærdr, *bimus*, 2de Aar gammel.

Tukta (at tukta), *vid.* túgta.

Túlalegr, *stipidis instar, rudis*, plump, grov.

Túli, *m. stipes obtusus, cognat.* Þeli, en stump Stavre, Maft.

Túlka (at túlka), *interpretari*, tolke, fortolke, udlægge. 2) *procurare*, besørge, drage Omsorg for. 3) *allicere*, lokke, forlokke.

Túlkr, *m. interpres*, Fortolker, en Tolk. 2) *mediator*, en Mægler.

Tumba (at tumba), *cadere præceps*, styrte hovedkulds; *vid.* trumba.

Tún, *n. viridarium, pratum domesticum*, Hjemmemarken. 2) *olim: oppidum. Angl.* town, en By; *sic* sigtún, *quasi* sigars-tún, *oppidum Odini*, Odins By.

Tundra (at tundra), *conflagrare*, brænde, staa i Lue.

Tundr, *n. fomes, cremium igniarium*, Tønder, Fyrsvamp.

Tundr-ör, *f. malleolus, sagitta ignita*, en Brandpil.

Túnga, *f. lingva*, Tunge. 2) *id. quod* nes.

Túngardr, *m. sepimentum viridarii*, Gjærde omkring Hjemmemarken.

Túngl, *n. luna*, Maanen. 2) *orbis, discus*, en Kreds, Runding, en rund Skive; *vid.* himin-túngl. Hann fer hverki at túngli né tímum, *neqve observat cursum solis interdiu, nec noctu lunæ*, han bryder sig hverken om Dag eller Time. Nýtt *v.* nýqveikt túngl, *novilunium, neomenia*, Ny=Maane; *vid.* prim. Halfvaxid túngl, *luna crescens, adolescens, gibbosa*, første Kvarter, (tiltagende Maane); *vid.* qvartil túngls. Fullt túngl, *plenilunium, luna pernox*, Fuld=Maane. Hálfþrotid túngl, *luna decrescens, corniculata, senescens, falcata, deficiens*, sidste Kvarter, aftagende Maane.

Túngla-hlaup, *n. menses prægnantium in lac conversi*, den maanedlige Renselses Forvandling til Melk hos Frugtsommelige.

Túnglamein, *n. menstruus morbus*, den maanedlige Syge. 2) *epileptia lunaticorum*, Maanesyges Epilepsi.

Túngl-gángr, *m. cursus lunæ menstruus*, Maanens maanedlige Gang.

Túngl-öld, *f. cyclus lunæ*, Maane=Cyclus.

Túnglsiúkr, *lunaticus*, maanesyg.

Túnglskin, *n. lunatio, splendor lunæ*, Maaneskin.

Túngubend, *n. lingvarium*, Tungebaand.

Túngu-bledill *v.* blad, *apex lingvæ*, Tungespidse.

Túngufæri, *n. vid.* málfæri.

Túngu-hvass, *disertus*, veltalende. 2) *loqvax*, sladdervorren, kjævestærk, som har godt Mundlæder.

Túngulaus, *elingvis*, som ingen Tunge har, maalløs.

Túngumál, *n. lingva*, Sprog, Tungemaal.

Túngu-rætur, *f. pl. basis v radix lingvæ*, Tungens Rødder. Vàlt er at eiga undir túngu rótum hans, *secreta prodere solitus est*, han plejer at forraade Hemmeligheder, derfor er det ej godt at betro dem til ham.

Túngu-skiædi, *n. calumnia*, Bagvaskelse.

Túngutak, *n. vid.* málfæri.

Túnguvarp, *n. incontinentia lingvæ*, Sladdervorrenhed.

Túnkrepia, *f. tremella plicata*, Troldsmør, Skyfald (en Urt).

Tunna, *f. cadus, dolium*, en Tønde.

Túnvöllr, *m. viridarium villæ*, en Gaards Hjemmemark.

Tvöfallda (at tvöfallda), *duplicare, duplare*, fordoble.

Tvöfalldr, *duplex*, dobbelt. Tvöfallt meir, *duplo majus*, dobbelt saa meget.

Turfa, *f. eqvus nugatorius, inutilis*, en udygtig Hest.

Turn, *m. turris*, et Taarn.

Turna (at turna), *invertere*, omvælte. Allt hefr þetta turnaz um, *omnia hæc inversa*

funt, alt dette er omgjort, omvæltet, forandret.

Turnari, *m. eqves turricola*, en Turnerer, Ridder.

Turnera (at turnera), *tornamentum exercere*, turnere.

Turniment, *n. tornamentum*, *ludus eqvestris*, *eqviria*, Turnering, Ridderspil.

Turtil-dúfa, *f. turtur*, Turteldue.

Tusk, *n. lucta*, Bryden, Kamp.

Tuskaz (at tuskaz), *luctari*, brydes, kjæmpe.

Tutl, *n. detractio minima*, Nappen, Pillen.

Tutla (at tutla), *rostro qvatere v. avellere*, nappe, pille, tage til sig med Næbbet.

Túteygdr, *exophthalmus*, som har udstaaende Øjne.

Tútinn, *tumidus*, opsvolmet, ophovnet. Útin augu, *oculi eminentes*, udstaaende Øjne.

Tútna (at tútna), *tumescere*, hovne op, opsvulme.

Tuttugasti, *vicesimus*, den tyvende.

Tuttugu, *viginti*, tyve; *à* tveir *et* tugr.

Tuttugu-ár, *vicennium*, tyve Aar.

Tuttugusinnum, *vicies*, tyve Gange.

Tútr, *m. crassum corpus*, et stort, tykt Legeme.

Tvævetr, *bimus*, 2de Aar gammel.

Tý, *n. vid.* plögg; *vid.* reidtý.

Týa (at týa), *instruere*, *armare*, bevæbne, udruste, istandsætte.

Týadr, *paratus*, *armatus*, udrustet, bevæbnet.

Týa-hús, *armamentarium*, Tøjhus.

Tygg (tögg *v.* tugdi, hefi tuggid, at tyggia), *mandere*, *mastigare*, tygge; *vid.* tugga.

Tygr, *m. decas*, *decuria*, et Antal af ti; *vid.* tugr.

Tylur, *f. pl. tegmina*, Dække, Skjul; *vid.* dula.

Tylft, *f. dodecas*, et Antal af tolv, en Tylft, et Dosin.

Tylftar-eidr, *duodecem testium juramentum*, Tolv Mænds Ed.

Tylla, *f. canicula*, en Tævehund; *vid.* tilla.

Tylli (at tylla), *vid.* tilli. Þar mátti tylla yfir mýrarnar vetrarbraut, *ægre via hyemali, perviæ erant paludes*, man kunde med Nød rejse over Sumpene om Vinteren.

Tyndra (at tyndra), *scintillare*, gnistre, funkle, udkaste Gnister; *à* tundr. Nú tyndrar illskan úr augum hans, *jam flammant illi ira oculi*, nu funkle hans Øjne af Vrede.

Týngla (at týngla), *vid.* tígla.

Týni (at týna), *amittere v perdere*, tabe, miste; *à* tión. At týnaz, *perire*, tabes, ødelægges; *vid.* tíni.

Typpi (typpti, typptr), *fastigare*, toppe, sætte Top paa. R.

Typpi, *n. summitas rei*, Top, Spidse; *vid.* toppr. At hefia upp á einum typpid, *adulatione inescare aliqvem*, smigre for en, løfte en op til Skyerne.

Typpilyndr, *iracundus*, vredagtig.

Typpíng, *f. vid.* knipplingar.

Týr, týss, tý, *deaster septentrionalium*, *Mars*,

Nordboernes Krigsgud. 2) *fama præclara, encomium*, berømmeligt Rygte, Hæder. Falli þer allt til týss og tíma, *omnia tibi in honorem et felicitatem cedant*, gid alle Ting falde ud for dig til Hæder og Lykke. Kristr rædr tý og trausti, *penes Christum est honorem et animum confidentem dare*, Kristus kan give Hæder og Mod.

Týr, *m. taurus*, en Tyr.

Týranni, *m. tyrannus*, en Tyran.

Týrar v. tírar, *m. pl. viri fortes*, tapre Folk, Helte.

Týra, *f. lux obscura, tenera facula*, svagt Lys, en liden svagt brændende Fakkel.

Týra-tré, *n. ultimum refugium viri fortis, re alias desperata, tabula naufragii*, en tapper Mands sidste Tilflugt; en Planke af et strandet Skib. 2) *res tenerrima*, trange Kaar.

Týreygdr, *splendentes habens oculos*, som har klare, skinnende Øjne.

Tyrfdr, *cespite tectus*, tækket med Grønsvær.

Tyrfi (at tyrfa), *cespite tectus*, tække med Grønsvær.

Tyrfíngr, *m. percussor, devastator*, en Ødelægger; *quasi* tyrmíngr.

Týrhraustr, *fortissimus*, overordentlig tapper.

Týri (at týra), *ægre patere*, staa halv aaben; *vid.* tóri. Hann týrir augum, *crispat palpebras*, han har Øjnene halv aabne.

Tyrkir, *m. pl. turcæ*, Tyrker.

Tyrkland, *n. Scytia Asiatica*, Tyrkiet.

Tyrmir (at tyrma), *in ruinam vergere*, hælde til Fald, Ødelæggelse. Hönum tyrmir, *in ruinam tendit*, han er paa Vejen til Ødelæggelse.

Tyrmíng, *f. ingravescens malum*, et tiltagende Onde, Ulykke.

Týrvidi, *n. vid.* elldsneyti.

Týspakr, *sapientissimus*, overordentlig viis.

Týsdagr, *dies martis*, Tirsdag.

Tytlíngr, *m. passer*, en Spurv; *vid.* titlíngr.

Tytla (at tytla), *vid.* tutla. 2) *diminuere*, forminddske.

Tæ (tádi, hefi tád, at tá), *explicare, dissolvere*, opløse, udvikle. At tæa ull, *carpere lanam*, tæse Uld.

Tæ, *n. filum*, Garn. 2) *stirps, ramus*, Gren, Kvist. Af því tæi, *ex eodem genere*, af det Slags.

Tæfa, *f. vulpes*, en Ræv; *vid.* tófa.

Tæfill, *m. cauda vulpis*, Rævens Hale. 2) *peniculamentum*, Hale, Bagdel. At ná í tæfilinn, *peniculamentum arripere*, faa fat bag i En.

Tæki, *n. pl. occasio*, Lejlighed. 2) *instrumenta*, Redskaber. 3) *facultas*, Midler, Formue, Evne. Eg hefi eingin tæki til þess, *instrumenta mihi desunt*, jeg mangler Redskaber dertil. Hann hefr tæki á því, *facultas illi in manu est*, han har Raad til det.

Tækifæri, *n. occasio*, Lejlighed. At sæta tækifæri, *occasionem arripere*, passe paa, gribe Lejligheden.

Tækilegr, *tolerandus*, taalelig. 2) *apprehensibilis*, som kan tages fat paa.

Tækr, *idoneus*, *aptus*, *acceptabilis*, bekvem, belejlig, antagelig. I' tækann tíma, *apto tempore*, paa bekvem Tid.

Tældr, *circumventus*, *deceptus*, bedraget.

Tæli (at tæla), *decipere*, svige, bedrage; *à* tál.

Tæling, *f. deceptio*, Svig, Bedrageri.

Tæmi (at tæma), *exhaurire*, *evacuare*, tømme, udtømme. At tæma sióðinn, *marsupium exinanire*, tømme Pengeposen.

Tæpilegr, *brevis*, kort. 2) *parcus*, *angustus*, trang, sparsommelig.

Tæpti (at tæpta á), *post primam articulationem vocem supprimere*, standse midt i et Ord. 2) *digitis pedum ægre insisti*, staa paa Tæerne med Vanskelighed.

Tæpt, *angustus*, *arctus*, trang, knap. Höggid nádi tæpt til, *ictus parum attigit*, Hugget rørte meget lidet. Margir gêngu þá tæpar at, *multi tum remissius agebant v. oppugnabant*, mange angrebe da med mindre Eftertryk.

Tær, *limpidus*, *clarus*, *acætus*, klar, ren. Tært vatn, *aqua limpida*, klart Vand. Tært hunáng, *mel acætum*, klar Honning.

Tæri, *n. contubernium*, *convictus*, Samliv. At komaz í tæri vid einn, *in contubernium alicujus venire*, leve sammen med en.

Tæri (at tæra), *præbere*, *sumtum facere*, tære, bestride Udgifterne.

Tæripeníngr, *m. vid.* skotpeníngr.

Tærilátr, *delicatus*, *munditiem affectans*, pæn, alt for fin.

Tærilæti, *n. affectatio munditiei*, affekteret Pænhed; *à* tær.

Tæta, *f. lanugo*, Laad, Fnug. 2) *minimum quid*, en Smule. Hann á eingva tætu af silfri, *nihil argenti habet*, han ejer ikke en Smule Sølv.

Tæti (at tæta), *dilanire*, *lacerare*, slide, splitte, plukke fra hinanden. 2) *lanificio vacare*, tæse Uld, gjøre Uldarbejde. At tæta um einn, *ad bonam frugem ducere*, faa en til at blive skikkelig, ordentlig. Ecki gét ég tætt um hann, *illi bene consulere non possum*, jeg kan ikke faa godt af ham.

Tætíngr, *m. rude lanificium*, grovt Uldarbejde.

V.

Vá, *f. terror*, Skræk. 2) *periculum*, Fare. Þeim brá vá fyri grön, *præ foribus periculum v. terror erat*, de vare komne i pludselig Fare; *alias* vo.

Vábrestr, *m. fragor*, *ex ictu lethali percussoris*, Larmen af et dødeligt Slag; *alias* vígbrestr.

Vad, *n. vadum*, Vadested, et enkelt Sted, hvor man kan vade eller ride over en Elv. Vadid var naumlega fært, *vadum vix pene-*

trabile erat, Vadestædet kunde med Vanskelighed passeres. At rída (fyrst) á vadid, *aleam v. glaciem tentare*, ride først over Vadestædet (prøve Lykken).

Vada, *f. concursus v. multitudo animalium*, en Mængde, Sammenstimlen af Dyr, mest Fiske; *inde:* vödufelr, *phoca, cum turmatim tempestibus martiis, sinus occupat*, en Hob Sælhunde, som søge ind i Fjordene.

Vadberg, *n. præcipitium aucupum*, et steilt Bjærg, hvor Fugle fanges. At vera á vadbergi, *excubitor esse*, staa paa Udkik.

Vadall, *m. flumen meabile*, en Aa, hvorover man kan vade; *alias* vadill. 2) *aqva vada, effluvium vadosum*, et bredt og grundt Vand, som man kan vade over.

Vadandi, *m. idem.*

Vadar-halld, *n. ars, funem piscatorium tractandi*, Maade at holde en Fiskeline. Hann kann ecki vadarhalldid, *funem piscatorium tractare nescit*, han forstaar ikke at holde en Fiskeline.

Vadbeygia, *f. alveolus in scalmo, per qvem funis piscatorum reciprocatur*, en liden Fordybning eller Skure i Aaretolden, hvori Fiskelinen trækkes frem og tilbage.

Vad-dráttr, *m. tractus funis*, det at trække et Tov frem eller tilbage. Þeir gátu nád mönnum med vaddrætti úr skérinu, *homines tractim ex scopulo salvare potuerunt*, de fik Folkene reddet fra Skjæret ved at kaste et Tov ud til dem.

Vadhorn, *n. pinnæ pectorales piscium, cum parte ventris superioris*, Fiskenes Brystfinner, med en Del af det øverste Stykke af Maven. At komaz upp í vadhorn vid einn, *irretire*, besnære, indvikle, fange en.

Vadmál, *n. pannus vulgaris*, Vadmel, grovt Uldentøj, *qvasi* vodmál; *pr. mensura vulgaris panni*, egentl. Maal paa Vadmel.

Vadsteinn, *m. bolis*, et Dyblod.

Vadr, *m. funis coriarius, pelliceus*, en Fiskeline af Skind. 2) *qvicunqve funis*, ethvert Tov.

Vaf, *n. involucrum, involumen*, Svøb, Indsvøbning. 2) *trama*, Islæt; *vid.* fyrivaf. Hann er mikill í vöfum, *torosus est sub vestibus*, han er før, kjødfuld. Minni verdr þú í vafi enn menn hugdu, *minus præstas, qvam sperabamus*, du er ikke den man havde ventet.

Vafa-gépill, *m. infans vulgo qvæsitus*, et Slegfredbarn.

Vafalaus, *certus, indubius*, vis, utvivlsom.

Vafi, *m. dubium, dubitatio*, Tvivl.

Vafi (at vafa), *supereminere*; rage ud over; *vid.* vofi.

Vafinn, *intricatus, involutus*, indsvøbt, indviklet. Vafinn löstum, kunstum, *vitiis, artibus involutus*, lastefuld, kunstfærdig.

Vafla (at vafla), *vid.* vamla *v.* vambla.

Vafníngr, *m. vid.* vaf. 2) *dubia resolutio*, tvivlsom Beslutning.

Vafra (at vafra), *lente vagari, ægre moveri*, gaa meget sagte, rokke afsted.

Vafurlogi, *m. pervigil, perennis flamma magicæ præstigiæ*, stedsevarende Lue, Trolddoms Gøgleri.

Vaga (at vaga), *vagari v. varicare*, stalke, gaa sagte og valtrende. Vaga um haul, *bernioforum more divaricare*, gaa som de der have Brok

Vagga (at vagga), *cunas agitare*, vugge.

Vagga *f. cunæ, incunabula*, en Vugge. Vöggubarn, *n. infans*, Barn, som ligger i Vugge. Vöggu-qvædi, *n. næniæ pueriles*, Vuggeviſe.

Vaggra (at vaggra), *vid.* vaga.

Vagl, *m. columella arrectaria, trabs sublica*, en kort Støtte, som sættes oven paa en Ting, for at holde en anden oppe.

Vagl í auga, *festuca, pterygion*, en Hinde, som trækker sig over Øjet.

Vagn, *m. currus, plaustrum*, en Vogn. Opinn vagn, *essedum*, en aaben Vogn. Best er heilum vagni heim at aka, *rebus integris tutissimum est domum redire v. periculo se subtrahere*, det er bedst at age hjem i en hel Vogn, komme i Sikkerhed, undrage sig for Fare.

Vagn á himnum, *ursa cœlestis major*, Karlsvognen ɔ: et Stjærnebillede.

Vagna-smidr, *m. carpentarius*, en Vognmager.

Vagnborg, *f. propugnaculum e conjunctis curribus*, et Bolværk af sammenføjede Vogne.

Vagnhestar, *m. pl. eqvi vectarii*, Vognheste.

Vagnhimin, *m. cadurcum*, Vognhimmel.

Vagnmadr, *m. auriga*, en Kudsk, Vognmand.

Vagnskröllt, *n. stridor rotarum*, Vognhjulenes Larm, Rullen.

Vagnslód, *f. orbita*, et Hjulspor.

Vagnstöng, *f. temes*, en Vognstang.

Vagra (at vagra), *vid.* vaggra.

Vaka (at vaka), *glaciem perforare, perfringere*, hugge Hul paa Isen.

Vaka, *f. vigilia*, en Vagt, Vaagen. 2) *lucubratio*, Nattevaagen. At hallda vöku fyri sér, *a somno abstinere*, holde sig fra Søvn.

Vakandi, *vigilans*, vaagen.

Vaki (vakti, at vaka), *vigilare*, vaage. At vaka vid ljós á nætur, *lucubrare*, vaage om Natten ved Lys. At vaka alla nóttina, *insomnem ducere noctem*, vaage hele Natten. At vaka yfir, *advigilare*, vaage over noget.

Vakinn, *industrius, sedulus*, flittig, vindskibelig. Vakinn og sofinn, *perdius et pernox*, baade Nat og Dag, vaagende og sovende. Vakinn v. náttvakinn vindr, *ventus pernox*, Vind, som blæser hele Natten.

Vacka (at vacka), *vagari*, gaa omkring, vanke.

Vakna (at vakna), *expergiscere*, vaagne.

Vakt, *f. vigilia, excubiæ, excubatio*, Vagtholden, Vagt.

Vaktari, *m. vigil, custos*, en Vægter, Skildvagt.

Vakta (at vakta), *custodire, servare*, vogte, passe.

Vaktan, vöktun, *f. custodia*, Bevogtning, Varetægt.

Vaktela, *f. coturnix*, *ortyx*, en Vagtel.

Vakt-pláts *v.* stada, *custodia*, *statio*, et Sted, hvor man har Vagt, Statsion.

Vakt-turn, *m. specula*, Vagttaarn.

Vakr, *pernix*, *velox*, rask, hurtig (om Heste, som trave stærkt). 2) *industrius*, flittig.

Val, *n. delectus*, *electio*, *optio*, Valg, Kaar. At gánga í valid, *habere delectum*, udsøge, vælge hvilken man vil. Hann átti einginn völ á því, *electio illi non erat libera*, han fik ikke Lov til at vælge.

Vala, *f. mulier fatidica*, *saga*, *sybilla*, en Spaakvinde, Vala; *alias* völva, valva.

Vala, *f. astragalus*, *taxillus*, en Ankelkode. Vallt er á hönum völubeinid, *nutat*, han raver, staar paa Fald.

Valbassi, *m. aper*, Vildbasse, Vildsvin; *à germ.* Wald *et* Bassi.

Valbiörk, *f. acer*, Valbirk.

Valbiarkar-vidr, *idem.*

Valblistra, *f lituus bellicus*, en Skalmeje.

Valbrá *v.* valbrád, *f. lividus color alterius genæ*, blaaagtig Farve paa den ene Kind.

Valdgéfning, *f. compromissum*, Voldgift. Valdgéfningar dómr, *laudum*, Voldgifts Dom.

Valgérdur, *f. idem quod* valkyria; *vid.* gérdur. 2) *nom. pr. mulieris*, et Fruentimmers Egennavn.

Valglytnir, *m. vid.* valbassi; *à* glytti; *alias* valgiltnir. 2) *cassis*, en Hjælm.

Valhnot, *f. herculanea*, *juglans*, Valnød.

Valinn, *delectus*, udvalgt, kaaret. 2) *optimus*, *supra mediocritatem*, den bedste, udsøgt. Valid lid, *lectissimæ copiæ*, udvalgte Tropper.

Valinkunnr, *virtute notus*, bekjendt fra en god Side, vederhæftig.

Váliúgr, *fallax*, *cui periculosum est credere*, bedragersk, underfundig, som det er farligt at tro.

Valkoka (at valkoka augum), *accipitris instar oculos sursum torqvere*, vende Øjnene opad som en Høg.

Valköstr, *m. cadaverum acervus*, *in prælio*, en Dynge af døde Legemer paa en Valplads.

Valkyriur, *f. pl. parcæ*, Skjebnens Gudinder, Valkyrier.

Vallarklára, *f. crates stercoraria*, Harve, til at jevne Gjødningen med paa Marken.

Valland, *n. Nevstria*, Italien (i gamle Dage Frankerig).

Val ari, *m. vid.* pílagrímr; *à* völlr.

Valld, *n potestas*, *imperium*, Magt, Vold, Herredømme. Af hanns völldum, *illo procurante*, efter hans Raad, han er Skyld deri. Þad er í þínu valldi, *penes te est*, det er i din Magt, staar til dig.

Valldamadr, *magistratus*, *item præfectus*, Øvrighed.

Valldr, *validus*, *potens*, mægtig, stærk, vældig. *vid.* alvalldr. 2) *electus*, valgt; *vid.* valinn. 3) *reus*, skyldig. Hann er þess ei valldr, *insons est*, deri er han uskyldig.

Valldsmadr, *idem.*

Valldstiórn, *f. magistratus, præfectura,* Øvrighedsembede.

Valldstiórnarmadr, *imperans, præfectus,* Øvrighedsperson.

Vallgángr, *m. alvi dejectio,* Bugløb, Stolgang.

Vallhumall, *m. achillea, millefolium,* Røllike (en Urt).

Vall-lendi, *n. campus,* Mark.

Valltr, *volubilis, caducus,* forgjængelig, ustadig, som væltes omkring.

Valmenni, *n. vir egregius,* en fortræffelig Mand.

Valmeyar, *f. pl. vid.* valkyriur.

Valnyt, *f. vid.* valhnot.

Valrán, *n. exspoliatio cadaverum,* Valrov, de Dødes, Faldnes Plyndren.

Valsgripr, *m. res optabilis v. optima,* en ypperlig, udvalgt Ting.

Valstrendr v. völstrendr, *semirotundus,* halvrund; *vid.* ávalr.

Valska, *f. glis,* en Rotte.

Valskr, *ex Nevstria,* en Italiener, egentl. *adj.* italiensk (hos de gamle: fransk).

Valskar baunir, *f. pl. faseli, faseoli,* vælske Bønner.

Valslánga, *f. balista, aries, catapulta,* Blide, Slynge til at kaste med, Krigsmaskine.

Valva, *f. saga,* en vis Kvinde, en Spaakvinde. (*rectius* völva); *vid.* vala.

Valr, *vid.* völr.

Valr, *m. falco,* en Falk. 2) *strages hominum,* á vel, *eligo, quasi electi Odini,* de faldne (i et Slag). 3) *nom. propr. viri,* en Mands Egennavn.

Vambl, *n. reptatus,* Kryben.

Vambla (at vambla), *ægre protrahere se humi ventre,* krybe vanskelig frem paa Bugen; á vömb.

Vambi, *m. ventricosus,* som har en stor Mave.

Vambmikill, *idem.*

Vammabarn, *n. infans jugis vagitus,* et Barn, som skriger, græder meget.

Vamm, *f. vid.* vömm.

Vammafullr, *vitiosus,* lastefuld.

Vammar, *m. pl. vagitus puerorum,* Børneskrig, Børnegraad.

Vammhaltr, *cui claudicatio usu venit, post sanationem pedis,* som er kommet i Vane med at halte, efterat hans Fod er lægt.

Van, *n. defectus, qvod infra justum modum est,* Mangel, det som er for lidet. Hann vill ecki van sitt vita, *non vult suo muneri deesse,* han vil ikke høre noget om sine Mangler. Sá er vinr, sem til vans segir, *amici est, amicum de vitio admonere,* det er en Ven, som siger En hans Fejl. Of eda van, *supra v. infra modum,* for meget eller for lidet.

Vana (at vana), *solere,* pleje, være vant til. 2) *extenuare, imminuere, inde etiam castrare, mutilare,* formindske, deraf: lemlæste, gilde.

Vanadr, *imminutus,* formindsket. 2) *castratus,* gildet.

Vanafli, *impar, imbecillis,* svag, afmægtig.

Vanaheimr, *m. regio supra ostia Tanais*, Vanernes Land, imellem de Floder, som forene sig i Don.

Vanalegr, *vulgaris*, *solitus*, sædvanlig.

Vanalega, *solito*, *more*, sædvanligen.

Vanan, *f. mutilatio*, *item castratio*, Lemlæstelse, Gilden.

Vanaqvísl, *f. Tanais*, Floden Don.

Vanart, *f. prava indoles*, *perversitas*, Ondskab, Vanart.

Vana-sótt, *f. menstrua mulierum*, Fruentimmernes Maanedlige.

Vanbrúka (at vanbrúka), *in usu rerum sibi deesse*, *in defectu abuti*, misbruge, ikke bruge.

Vanbrúkan, *f. abusus*, Misbrug.

Vanburda, *imbellis*, afmægtig, uden Kræfter.

Vanburdir, *m. pl. defectus virium*, Mangel paa Kræfter.

Vanda (at vanda), *elaborare*, *industriam adhibere*, anvende Umage paa at udarbejde noget. At vanda um, *reprehendere*, irettesætte, knurre over, paatale.

Vandabundinn, *obligatus*, forpligtet. 2) *necessarius*, beslægtet, forvandt.

Vandadr, *industria elaboratus*, *accuratus*, udarbejdet med Flid. 2) *integer vitæ*, retskaffen. Vandad verk, *ad amussim factum opus*, et omhyggelig udført Arbejde.

Vandalaus, *liber*, fri, løs og ledig. 2) *extraneus*, *non cognatus*, ubeslægtet, fremmed. Hann er mér vandalaus, *nulla est cognatio inter nos*, vi ere ikke i Slægt sammen. Mér er vandalaust vid hann, *idem*. Þad er ecki vandalaust, *res dubia est*, Sagen er tvivlsom.

Vandamál, *n. causa intricata*, en indviklet Sag.

Vandamenn, *m. pl. necessarii*, *cognati*, Slægtninge, Paarørende.

Vandasamr, *intricatus*, *difficilis*, indviklet, vanskelig, mislig.

Vandfarinn vegr, *via dubia*, en vanskelig Vej. Hönum er vandfarid, *caute illi procedendum v. negotium tractandum*, han maa tage sig vel i Agt.

Vandfenginn, *rarus*, sjælden.

Vandfisinn, *morosus*, knarvorren; à fis v. fas.

Vandgördr, *factu difficilis*, som er vanskelig at gjøre. Ecki er vandgört vid hann, *facile pro merito tractari potest*, ham er det ikke vanskeligt at behandle efter Fortjeneste.

Vandhæfi, *n. difficultas*, *item periculum*, Vanskelighed, Fare. Vandhæfi eru á því, *periculosum est*, der er Fare ved.

Vandhæfr, *periculosus*, *item incertus*, farlig, uvis, mislig. Vandhæft er á þad, *ægre collimari potest*, *acqvisitu incertum est*, det er vanskeligt at træffe, faa.

Vandi, *m. mos*, Brug, Skik, Sædvane. Hann á vanda til þess, *solet*, han plejer, har den Vane. 2) *necessitas*, *cognatio*, Slægtskab. 3) *periculum*, *res dubia*, Fare, Tvivlsmaal. Hann er kominn í vanda, *periclitatur*, han er i Fare. Vandi fylgir vellsemd (*nonne po-*

tius vegſemd?) hvörri, *honos onus*, *fasces ſunt fasces*, enhver Hæder følger en Byrde.

Vandlátr, *moroſus*, knarvorren, vanſkelig. 2) *ſollicitus*, bekymringsfuld.

Vandlega, *ſollicite*, omhyggeligen.

Vandlegr, *ſollicitus*, omhyggelig, opmærkſom.

Vandlifad er hönum, *vix placere poteſt*, *dexteritate morum eget*, det er vanſkeligt for ham at leve til Behag.

Vandlætari, *m. zelotes*, en Nidkjær.

Vandlæti, *n. moroſitas*, Knarvorrenhed, Vanſkelighed. 2) *zelus*, Nidkjærhed, Iver.

Vandlæting, *f. zelus*, *zelotypia*, Nidkjærhed, Iverſyge.

Vandlæ íngaſemi, *f. idem.*

Vandlætíngaſamr, *zelotypus*, nidkjær, iverſyg, ſkinſyg.

Vandmæli, *n verbum prolatu difficile*, et Ord, ſom det er vanſkeligt at udtale.

Vandqvædi, *n. difficultas cauſæ*, en vanſkelig Sag. 2) *qverela de adverſa fortuna*, Modgangsklage. Hann bar upp vandqvadi ſín, *de adverſitatibus ſuis qveſtus eſt*, han klagede over ſin Nød.

Vandrádinn, *explicatu difficilis*, ſom vanſkeligen kan fortolkes.

Vandrádr, *difficultate preſſus*, nedtrykket af Modgang, raadvild.

Vandratadr vegr, *via incerta*, en tvivlſom, uvis Vej.

Vandrædagripr, *m. res periculoſa*, en farlig Ting.

Vandrædamadr, *homo difficilis*, *moleſtus*, vanſkelig, knarvorren. 2) *inter ſacrum et ſaxum conſtitutus*, ſom er i den yderſte Fare.

Vandrædi, *n. difficultas*, *periculum*, Fare, Vanſkelighed.

–Vandrædiz (at vandrædaz), *qverulus hærere*, være raadvild.

Vanſiedr, *viſu v. notu difficilis*, vanſkelig at ſe eller kjende.

Vandſkilinn, *intellectu difficilis*, vanſkelig at forſtaa.

Vandſtilltr, *immodeſtus*, *immoderatus*, umaadelig, uordentlig, ſom vanſkelig kan ſtyres. 2) *inconſtans*, uſtadig; *vid.* vanſtilltr.

Vandvirkni, *f. induſtria*, *ſollicitudo*, Omhyggelighed, Flid i at arbejde.

Vandvirkt, *f. idem.*

Vandvirkr, *induſtrius*, flittig, ſom gjør ſig Umage med ſit Arbejde.

Vandr, *difficilis*, *moroſus*, vanſkelig, knarvorren. Vandt göri þér mér, *difficultatem mihi faceſſites*, I foraarſage mig Bryderi, Vandr at virdíngu ſinni, *honoris ſollicite avidus*, ærekjær, omhyggelig for ſin Agtelſe, Anſeelſe. 2) *dubius*, *anceps*, vanſkelig, tvivlſom. Hvöt ſkírir þad, ſem ſo er vandt úr at ráda, *quis ſolvit tale dubium*, hvo opløſer en ſaadan Tvivl.

Vanefni, *n pl. inopia*, Mangel, Fattigdom, Uformuenhed.

Vanefnadr, *inops*, fattig, arm, uformuende.

Vanfær, *idem.* 2) *debilis*, ſvag, afmægtig.

Vang, *n. vid.* vengi.

Vangá, *f. negligentia, inconsideruntia,* Skjødesløshed, Mangel af Opmærksomhed.

Vángafylla, *f. vid.* kiálkafylla.

Vángi, *m. maxilla, mala, gena,* Kind.

Vangördr, *infra modum,* slet gjort, udarbejdet. Vid hann er vangört, *non satis benetractatur,* han er slet behandlet.

Vangöri (at vangöra), *deesse,* handle ilde, fejle, forse sig. Hafi ég vangört vid þig, skal ég bæta þad, *si quid in me desideras v. tibi defui, aliqvando resarciam,* dersom jeg har forseet mig imod dig, skal jeg oprette det.

Vangörníngr, *m. defectus officii,* Fejl, Forseelse.

Vangæfr, *non integer,* svag, sygelig. Hann hefr vangæfa heilsu, *sanitátis non est integræ,* han skranter, er sygelig.

Vangætsla, *f. incuria,* Forsømmelse.

Vanhagr, *m. indigentia, incommodum,* Ulempe, Besværlighed, Skade, Afbræk.

Vanhalldinn, *justa sorte defraudatus,* som ikke faar sin tilbørlige Del. 2) *non benetractatus v. pastus,* ilde behandlet.

Vanhagar (at vanhaga), *deesse,* mangle. Hann vanhagar um hníf, *deest illi culter,* han mangler en Kniv.

Vanheidr, *m. dedecus,* Skam, Vanære.

Vánheidra (at vánheidra), *dehonestare,* beskjæmme, vanære.

Vanheilindi, *n. pl. morbus, langvor,* Sygdom, Sygelighed, Skrantenhed.

Vannheill, *langvidus,* syg, skranten.

Vanheilsa, *f. langvor,* Sygelighed.

Vanhelga (at vanhelga), *profanare,* vanhellige.

Vanhelgr, *profanus,* vanhellig.

Vanhölld, *n. pl. damnum, detrimentum,* Skade.

Vanhyggia, *f. vid.* vangá.

Vani, *m. mos, consvetudo,* Skik, Sædvane.

Vani, *vid.* vanr *et* handarvani.

Vaninn, *edoctus, assvetus,* vant til, oplært.

Vánkadr, *capite morbidus,* som har ondt i Hovedet. 2) *sibi vix conscius, scotomaticus,* som ikke ved af sig selv, forrykt i Hjærnen; *vid.* ánki *et* ánkadr.

Vánki, *m. vertigo, scotoma,* Hovedsvindel, Forrykthed i Hjærnen.

Vankunnandi, *rudis, imperitus,* vankundig.

Vankunnátta, *f. ruditas,* Vankundighed.

Vankunnindi, *n. pl. idem.*

Vanluktr, *ad finem non perductus,* ufuldført.

Vanmáttugr, *debilis, impotens,* svag, afmægtig.

Vanmáttr, *m. debilitas,* Svaghed, Afmagt.

Vanmegna, *debilis,* svag, kraftløs.

Vanmegnaz (at vanmegnaz), *langvescere, succumbere oneri,* tabe Kræfterne, bukke under.

Vannmenni, *n. neqvam, nebulo,* et Skarn, Drog.

Vanmeti, *n. vitium rei,* Fejl ved en Ting. 2) *cachexia,* en Sygdom.

Vanmetasképna, *f. animal cacheticum* ɔ: *infra vulgare pretium æstimandum,* et skrantent, sygeligt Dyr, af meget ringe Værdi.

Vanqvædi, *n. pl. defectus, item difficultas*, Mangel, ogsaa Vanskelighed.

Vanréttr, *m. injuria*, Fornærmelse, Uret.

Vanrykti, *n. calumnia*, Vanrygte, Bagvaskelse.

Vanrækt, *f. negligentia*, Forsømmelsr, Vanrøgt.

Vansi, *m. defectus, vitium, item dedecus*, Mangel, Last, ogsaa Vanære. 2) *mulcta, item detrimentum*, Skade, Forlis. Oft er offád til vansa, *nimietas detrimentum parit*, for stor Overflod bliver ofte til Skade. Vansi trúar velldr at yfirbætur frestaz, *defectus fidei morum emendationi obest*, Mangel af Tro hindrer den moralske Forbedring, gjør at Bod og Bedring opsættes.

Vansáttr, *minus contentus*, misfornøjet.

Vansemd, *f. dedecus*, Vanære; *á* semd.

Vanskapadr, *cui aliqvid deest ad justam corporis formam, deformis, monstrosus*, vanskabt.

Vansköpun, *f. defectus formæ, nævus*, Lyde paa Legemet.

Vanskick, *n indecori mores*, Usædelighed, upassende Opførsel.

Vanskörúngr, *m. homo timidus*, et fejgt Menneske.

Vansómi, *m. dedecus*, Vanære.

Vanstilli, *n. intemperantia*, Tøjlesløshed.

Vanstilltr, *minus moderatus*, tøjlesløs, uordentlig.

Vantar (at vanta), *deesse*, mangle. Mig vantar, *deest mihi*, jeg mangler, fattes. 2) *amisi*, jeg har tabt.

Vantraust, *n. diffidentia*, Mistillid.

Vantrú, *f. incredulitas*, Vantro.

Vantrúadr, *infidelis*, vantro, vantroende.

Vanvirdi (at vanvirda), *honori alicujus detrahere*, vanære, formindske ens Hæder.

Vanvirda, *f. ignominia*, Skam, Vanære.

Vanvirtr, *in honore minus habitus*, lidet agtet, vanæret.

Vanvari, *m. negligentia*, Skjødesløshed, Vanvare.

Vanvitska, *f. insipientia*, Vankundighed, Daarlighed.

Vanvit, *n. idem.*

Vanvitr, vanvitugr, *insipiens*, vankundig, daarlig.

Vanr, *inops*, fattig, arm. Vanr man ormr, þótt ormi alldýr kóngr stýri, hvar hann skrídr med lid lýda, lengi slikra drengia, *diu deerit serpenti, (navi) copia tantorum virorum, ubicunqve repit sub militaribus copiis, etiam si egregius Rex eum gubernet*, længe vil Ormen (et Skib) mangle slige Folk, hvorsomhelst han kryber med Tropper, endskjønt en fortræffelig Konge regjerer ham. Hönum var vant nockurra géldínga, *aliqvot ejus verveces non inventi sunt*, han savnede nogle Beder. Vani, *idem; sic* handarvani, *supra.* Vana, *idem; sic* aflvana, andvana, *supra.*

Vanr, *assvetus*, vant til. Hann er nú stilltari enn vant er, *jam solito est modestior*, nu er han roligere end han plejer.

Vanæra, *f. vid.* vanvirda.

Vapp, *n. infantum primus usus pedum, item avium gressus*, Børnenes første Forsøg at gaa, ogsaa Fuglenes Gang.

Vappa (at vappa), *ægre pedes movere*, gaa meget sagte.

Var, *cautus, prudens*, varsom, forsigtig. At verda var vid, *sentire*, bemærke, blive var.

Var, *n. commotio aqvæ marinæ ex remis*, den Bevægelse, som Aarerne frembringe i Søen. Varsúgr, *m. repercussio aqvæ ex ea motione*, Vandets Tilbagestødelse af Aarerne.

Var, *n.* (í augi), *gramia, lema, gramiosus*, den Urenlighed, som samles i Øjnekrogene.

Var, *n.* (á reku), *ora ligonis ferrea*, Jærnplade forrest paa en Træspade.

Vara (at vara), *præmonere*, advare, (vare en). At vara sig, *cavere sibi*, tage sig vare.

Varaz (at varaz), *cavere*, vogte sig, (vare sig). Varaztu at villaz, *cave ne erres*, vogt dig, at du ikke tager fejl.

Vara, *f. merx*, Vare. Góð vara, *merx proba*, gode Varer. Ógilld vara, *merx fallax, fucosa*, falske, slette Varer.

Varakólfr, *m. vid.* varaseydi.

Varamadr, *m. vir cautus, circumspectus*, en forsigtig Mand. Verdr á fyri varamönnum, *etiam cauti nonnunqvam labuntur*, de forsigtigste kunne ogsaa tage fejl, (Vise Høns kan ogsaa gjøre i Nælder).

Varanlegr, *durabilis, firmus*, varig, fast.

Vararfelldr, *m. pallium promercale nauticum, laciniatum sive plicatum*, en fliget eller foldet Skibskappe til at sælge; *vid.* röggvarfelldr. Þeir vóru yfir utan í vararfelldum, oc kneptir at undir höndum, *superinduti erant palliis nauticis, in lateribus connexis*, de havde yderst over sig Skibskapper, som vare knappede under Armene. Dropl. Sona S.

Varasaungr, *m. cantio v. precatio piscatorum e litore solventium*, Fiskernes Sang eller Bøn, naar de ro bort fra Kysten; *à* vör.

Vara-seydi, *n. fætura asellorum*, Torskeunger.

Varaskéifa, *f. solea eqvorum, in omnem eventum assumta*, en Hestesko, som tages med paa Rejsen, om den skulde behøves undervejs; *metaph. homo contemtus*, figurl. et foragtet Menneske.

Vara-skrap, *n. verba inania, incondita, nugæ*, Sladder, Vaas; *vid.* skrap.

Varaskrækr, *m. inanis ejulatus, ob metum, non sensum doloris*, Angestskrig; *à* vari.

Varestór, *labiosus, labio*, som har store Læber, storlæbet.

Vara-særi, *n. aphthia*, Saar paa Læberne.

Vara-viti, *m. strues in ignem speculatorium erecta*, en Vareild, Vagtild.

Vara-þyckr, *chilo*, som har tykke Læber, tyklæbet.

Varbúinn, *imparatus*, uforberedt; *vid.* vanbúinn.

Varda, *f. meta, scopus, item statua mercurialis*, en Støtte, Varde.

Varda (at varda), *æqvivalere*, gjælde lige med. 2) *impendere v. æstimare*, bekoste. 3) *impe-*

dire, hindre. Þad vardar eyri silfurs, *constat uncia argenti*, det koster en Øre Sølv. Hann qvad þá ei skyldu síns í varda, *dixit illis ullas impensas fore*, han sagde, at hans Del ej skulde mangle, at de skulde ingen Bekostning have. Mest vardar um þad, *maximi interest*, derpaa kommer det mest an, det er det mest magtpaaliggende. Þig vardar ecki um þad, *tua res non agitur*, det kommer ikke dig ved. Muntu varda mér liósavatsskard?, *an impedies mihi iter per Liosavatsskardum*, vil du hindre mig at komme over Bjergkløfterne ved Ljosavatn?

Vard-engill, *m. angelus custos*, Skytsengel.

Vardhalld, *n. custodia*, Forvaring, Fængsel. At setia í vardhalld, *condere in custodiam*, sætte i Forvaring, Fængsel.

Vardhalldsmadr, *custos*, *excubitor*, en som holder Vagt, en Vagthavende, Skildvagt.

Vardhelgi, *f. securitas custodiarum*, Forvaringssteders Sikkerhed.

Vardhundr, *m. canis custos*, en Gaardhund.

Vardi, *m. strues lapidum*, en Varde; *vid.* varda.

Vardmadr, *m. excubitor*, en Vogter, Skildvagt.

Vardveiti (at vardveita), *custodire*, bevare, forvare, vogte.

Vardveiting, *f. custodia*, Forvaring, Bevogtning.

Vardveitsla, *f. idem*, Bevarelse.

Vardr, *obductus*, overtrukken med. Gulli vardr, *inauratus*, *auro obductus*, forgyldt. Járni vardr, *ferratus*, beslaaet med Jærn.

Vareygd, *f. cautela*, Forsigtighed, Varsomhed.

Vareygdarsamr, *prudens*, forsigtig, varsom.

Vargdropi, *m. filius a patre genitus extorri, cum propria muliere libera et insonti*, Barn, som en landsforvist Fader avler med sin egen uskyldige Kone.

Vargiftr, *indigne conjugatus*, slet gift, gift under sin Stand.

Vargynia, *f. lupa*, en Ulvinde.

Vargr, *m. lupus*, en Ulv; *vid.* úargr. 2) *bodie, quodcunque rapax animal*, ethvert Rovdyr. 3) *homo sacer*, et ugudeligt Menneske. Vargr í veum, *qui effusione innocui sanguinis, pacem v. fidem asylorum violat*, et Menneske, som vanhelliger et Fristed, ved at udgyde uskyldigt Blod.

U-argr *v.* ó-argr, *strenuus*, *audax*, dristig, uforsagt.

Varhendtr, *cautus*, *manu continens*, skaansom. Mér er varhendt vid hann, *continendæ mihi manus, ne eum lædam, necessitas est inter nos*, det er min Pligt at spare ham.

Varhluta, *vid.* vanhalldinn.

Varhugi, *m. cautela*, Forsigtighed, Varsomhed. At giallda varhuga vid, *sollicite cavere*, tage sig omhyggeligen Vare for.

Varhygd, *f. vid.* vareygd.

Vari, *m. idem.* At taka vara á, *attendere*, give Agt paa, tage Vare paa.

Vari (vardi, hefi varad, at vara), *durare*, vare, holde ved.

Varkár, *semper cautus*, forsigtig, varsom.

Varkénni (at varkénna), *vid.* vorkénni.

Varkunn, *f. conniventia v. excusatio*, Overbærelse, Undskyldning; *vid.* at kunna einn.

Varla, *vix*, *ægre*, *item caute*, neppe; med Varsomhed.

Varlega, *idem.*

Varmenni, *n. homuncio timidus*, et frygtsomt Menneske, en Kujon.

Varmenska, *f. defectus virtutis*, Mangel paa Mod, Fejhed.

Varmi, *m. tepor*, *calor*, Varme.

Varmr, *tepidus*, varm, lunken. At vörmu spori, *ilico*, *adhuc tepente vestigio*, straks, paa Øjeblikket.

Varna (at varna), *probibere*, *obstare*, forbyde, forhindre; *vid.* varda.

Varnadr, *m. familia*, *sub protectione heri*, en Familie under en Husbondes Beskyttelse; *cognatum:* Dan. Vorned. Sp. Reg p. 159.

Varnadr, *m. cautela*, Varsomhed. At láta sér annars víti at varnadi verda, *aliena noxa sapere*, blive klog af andres Skade.

Varnadar-ár, *annus intercalaris*, *ultra generalem regulam computi*, Skudaar.

Var-nagli, *m. in omnem eventum cautela*, omhyggelig Forsigtighed (egentl. et Som i Baghaand). At slá var-naglann, *sollicite cavere*, tage sig omhyggeligen Vare.

Varnar-lid, *n. præsidium*, Forsvarstropper, Garnison.

Varníngr, *m. merces*, Vare, Gods, som skal sælges. At taka upp varníng sinn, *merces explicare*, tage sine Varer frem.

Varnings-klædi, *n. pannus promercalis*, *levidensis*, Klæde, som sælges.

Varnings-madr, *m. propola*, *circitor*, en Kræmmer.

Varnar-skip, *n. navis præsidiaria*, Forsvarsskib, Blokskib.

Varp, *n. teli jactus*, en Pils Kasten.

Varp, *n.* (á vef), *staminum multitudo in tela*, Rendegarn i en Væv.

Varp, *n.* (á skóm), *corrigia calceamentorum*, Remmer, eller rettere, Kanten paa Sko.

Varp, *n.* (fugla), *ovatio avium*, Fuglereede.

Varpa (at varpa), *jacere*, *mittere*, kaste. 2) *anhelans suspirare*, sukke dybt. Guttormr varpadi miög, og settiz nidr, *Guttormus graviter anhelans*, *sedem occupavit*, Guttorm sukkede dybt og satte sig ned. Kona varp öndu, enn koníngr fiörvi, *mulier anhelitum*, *rex vitam profudit*, Konen sukkede, men Kongen døde.

Varpa, *f. reticulum tractorium*, et Drætgarn.

Varpi, *m. jactus*, Kasten; *vid.* hladvarpi.

Varpskupla, *f. ventilabrum*, en Kasteskovl.

Varreka, *f. pala ferrata v. ore ferrato*, en Spade, beslaaet foran med Jærn.

Varta, *f. verruca*, en Vorte. Hengi-varta, *verruca pensilis*, hængende Vorte.

Vartán, *f. ligatura coarctans stamina telæ*, et Baand, som holder Rendegarnet sammen.

Vartánaþáttr, *m. catenula in talem usum*, et lille Baand til saadant Brug.

Vartari, *m. piscis qvidam marinus*, etslags Fisk.

Vartari, *m. funiculus*, et Stykke Reb, Tov; *qvasi* varptari.

Vart, *vix, ægre*, neppe; *in compositis* var; *sic* varbúinn, varhluta etc. Nú er vart komid nón, *imminet nona*, Klokken er knap 3.

Varúd, *f. cautela*, Varsomhed, Forsigtighed.

Varúdarsamr, *cautus, circumspectus*, varsom, forsigtig.

Varúdugr, *idem.*

Vos, *n. aura refrigerans, item motio*, kjølende Vindpust, ogsaa Bevægelse. 2) *inanis occupatio*, stolt, affekteret Gang.

Vasa (at vasa), *licentius incedere; animose progredi*, gaa stolt, overmodig. At vasa í völldum, *pro potestate et lubitu omnia facere*, udføre alt efter eget Tykke, skalte og valte.

Vasa-úr, *n. automatum portatile*, Lommeur.

Vasi, *m. sacculus, loculus* Lomme.

Vaskr, *fortis, strenuus*, rask, tapper.

Vasklegr, *alacer*, rask, frisk, modig af Udseende.

Vaskleiki, *m. strenuitas* Raskhed, Mod.

Vasl, *n. udus per paludes cursus*, Kvasken i Sumpe og Moradser; *à* vos.

Vasla (at vasla), *paludes pervadere*, gaa, kvaske i Moradser.

Vast, *n. vastum mare, pelagus*, Havet, Søen. Bædi á vasti og vida vángi, *et mari et terra*, baade til Lands og Vands.

Vastir, *f. pl. vid.* vast. 2) *vada piscosa*, Fiskevand.

Vastr, *n. superflua et affectata mundities*, overdreven affekteret Renlighed, Pænhed.

Vasturlaus, *modicæ munditiei*, renlig i en passende Grad.

Vatn, *n. aqva*, Vand. 2) *lacus*, en Sø, Indsø; R. At taka undir tvö vötn, *exqvisite examinare, pr. bis lavare*, vaske tvende Gange, drøfte, prøve, efterforske nøjagtig. At ausa vatni, *lustrali aqva tingere v. baptizare*, overøse med Vand, døbe (om den hedenske Daab, skíra om den kristelige). At kasta af sér vatni, *mingere*, lade sit Vand. At hallda ecki vatni, a) *siccis oculis videre non posse*, ikke at kunne tilbageholde sine Taarer. b) *urinam retinere non posse*, ikke kunne holde sit Vand.

Vatn af veikum augum, *epiphora*, Vand, som rinder af svage Øjne.

Vatna (at vatna), *aqvatum ducere, aqvari*, føre til Vands, vande.

Vatnandi, *qvi aqva tantum victitat*, som blot har Vand at leve af. Þeir lágu vatnandi inni, *præter aqvam nihil illis intus subministrabatur*, de laa indenfor, og havde blot Vand at nære sig med.

Vatnaflód, *n. inundatio aqvæ*, Oversvømmelse, Overskyllelse, Vandflod.

Vatnagángr, vatsgángr, *m. idem.*

Vatnahestr, *m hippopotamus*, Vandhest.

Vatna silúngr, *m. trutta lacustris*, Ferskvands-Forelle

Vatna-samkoma, *f. confluvium*, *confluens*, Søers eller Elves Sammenløb.

Vats- *v.* vatns-austr, *haustorium*, et Sted, hvor man henter Vand. 2) *ingens copia*, stor Overflødighed.

Vats-bad, *n. lavacrum*, et Bad.

Vatsbelgr, *m. chorion*, en Vandbælg.

Vatsberi, *m. aqvarius*, Vandmand. 2) *lixa*, Vandbærer, Vanddrager.

Vatsbera merki, *n. idem*, Vandmandens Tegn.

Vatsblandadr, *aqvatus*, blandet med Vand. Vatsblandad vín, *vinum aqvatum*, Vin, blandet med Vand.

Vats-byssa, *f. vid.* vats-spreyta.

Vats-blanda, *f. dilutum aqvæ*, Vandblanding.

Vatsblár litr, *color cymatilis*, vandblaa Farve.

Vats-ból, *n. aqvarium*, et Vandstæd, et Stæd, hvor man kan hente Vand.

Vats-bóla, *f. bulla*, en Vandboble.

Vatsdýr, *n. animal aqvaticum*, et Vanddyr, Sødyr.

Vats-dæld, *f. cisterna*, *lacuna*, Vandhule, Vandstade, Kjær.

Vats-fall, *m. amnis*, *currens aqva*, Elv, rindende Vand.

Vatsfari, *m. color aqveus*, *glaucus*, Vandfarve, vandgraa Farve.

Vats-fiskr, *m. balæna*, *ventre non plicato*, en Hvalfisk.

Vats-fasta, *f. xerophagia*, Afhold fra Vand, fra at drikke.

Vats-fata, *f. nasiterna*, *futis*, en Vandspand.

Vats-flód, *diluvium*, *cataclysmus*, en Vandflod.

Vats-fuglar, *m. pl. aves aqvaticæ*, Vandfugle.

Vats-fælni, *f.* (af hundsbiti), *hydrophobia*, Vandskræk, Vandsky.

Vats-fælinn, *hydrophobus*, som har Vandskræk, vandsky.

Vats-gángr, *m. vena subterranea aqvæ*, Vandgang under Jorden.

Vats-grár, *aqvilus*, *cæruleus*, vandgraa.

Vats-grifiur, *f. pl. colliqviæ*, Vandgrave.

Vats-handklædi, *n. mantile*, Haandklæde.

Vats-kall, *m. vid.* vatsberi; *item aqvalis*, Vandskaal, Vandkande.

Vats-kér, *n. hydria*, *gutturnium*, *aqvalis*, Vandkande.

Vats-köttr, *m. natrix*, *chelydrus*, *hydra*, Vandsnog, Vandslange.

Vats-kýll, *m. puteus*, en Brønd.

Vats-leiding, *f. aqvæ ductus*, Vandledning, Vandrende.

Vats-mikill, *aqvosus*, fuld af Vand, vandrig.

Vats-mylna, *f. molendinum*, *mola aqvaria*, Vandmølle.

Vats-mylnustockr, *m. incile*, Vandrende til Møllevandet.

Vats-ósa, *aqva permadefactus*, gjennemvaad.

Vats-rás, *f. emissarium*, *diacopi*, Vandets Løb, Strøm.

Vats-renna, *f. deliqviæ, item tubus colliqvæ*, Vandrende, Vandgrav.
Vats-siúkr, *hydropicus*, vattersottig.
Vats-sótt, *f. vid.* vats-sýki.
Vats-spreyta, *f. siphon*, en Vandsprøjte.
Vats-stífla, *f. eboma*, Vanddæmning.
Vats-strympa, *f. futum, mergus*, Vandbøtte (Strippe).
Vats-sýki, *f. hydrops*, Vattersot.
Vats-veitari, *m. hydraulax*, en, som afleder Vand.
Vats-veiting, *f. aqvæ ductus, item elix*, Vandledning, Vandrende.
Vats-veitingaskurdir, *m. pl. dividia, dividicula, colliciæ*, Render for at aflede Vand.
Vats-æd, *f. vena, aqvæ latex*, Vandaare.
Vattvísi, *f. præcipitantia*, Fremfusenhed.
Vatvís *v.* hvatvís, *præcipitans ore*, fremfusende.
Vátr, *vid.* votr.
Vax, *n. cera*, Voks. Innsiglad vax, *bulla*, et Vokssegl. At innsigla med vaxi, *bullare*, forsegle med Voks.
Vaxgulr, *cereus, cerinus*, voksgul.
Vax-kérti, *n. cereus*, Vokslys.
Vaxinn, *adultus*, voksen. Velvaxinn, *statura pulcher*, velvoksen, smuk af Legemsbygning.
Vaxspiölld, *n. pl. tabulæ ceratæ*, Vokstavler.
Vaxtarlag, *n. statura*, Legemsbygning.
Vaxtar-ríki, *n. regnum vegetabile*, Planteriget.
Ubbi, *hirsutus*, laaden. 2) *trux*, gruelig, forskrækkelig.
Ubbalegr, *truculentus*, forfærdelig.
Uborinn, *vid* óborinn.
Údi, *m. udor, psecas*, á unn, *quasi* unni.
Údiz (at údaz), *pluere*, regne Smaaregn. Þá frág ec el hid illa, údiz Hörgabrúdar, *tum audivi sævissimum illum imbrem Hörgabrudæ pluere cæpisse*, da hørte jeg at Hørgabrudes frygtelige Regn (ɔ: Slaget) var begyndt.
Ve, *n. pl. jura asyli, sanctitas juridica*, Fristæds Ret, Hellighed, et fredhelligt Stæd. 2) *sacra v. res sacræ*, Helligdom.
Vear, *m. pl.* Dii, Guder.
Vebönd, *n. pl. sepimenta dicasterii, pr. vincula, v. tutela publicæ pacis*, Hæsselstænger, hvormed man omgav, indhegnede, Rettergangssteder til Tegn paa deres Hellighed.
Ved (vód *vel rect.* ód, hefi vadid, at vada), *vadere*, vade. At vada uppá, *invadere, infestare*, angribe, anfalde. At vada uppi, *salire, de piscibus dicitur*, springe op (om Fiskene, naar de ligge i Vandskorpen); *metaph. thrasonice se gerere*, figurl. være overmodig, gjøre Blæst. Ásgrimr ód miög uppi, *Asgrimus nimium sibi arrogavit, insolenter egit*, Asgrim opførte sig meget overmodig.
Ved, *n. pignus*, Pant, it. Væd. 2) *fidejussio, sponsio*, Forlovning. At setia í ved, *oppignorare*, sætte i Pant. Leggia í ved, *idem.* At setia sig í ved, *periculum in se recipere, vadem se dare*, sætte sig i Fare, stille sig selv i Borgen. At hafa sig í vedi, *periculo se objicere*, udsætte sig for Fare.

Ved í jördu, *pactum, pactum conditionatum de fundo, jus protimeseos*, Forkjøbsret til en Gaard.

Vedfé, *n. pignoratitia pecunia, depositum*, pantsat Gods, Penge, man har slaaet Væd om.

Vedhlaup, *n curriculum*, Væddeløb. At hlaupa vedhlaup, *n. stadium currere, curriculo se dare*, løbe Væddeløb.

Vedia (at vedia), *pignore certare, deponere*, vædde.

Vedian, *f. vid* ved. At leysa vedianina, *solvere depositum*, løse sit Pant.

Vediaz (at vediaz um), *vid.* vedia.

Vedrabálkr, *m. diutina sævities aeris*, langvarigt Uvejr.

Vedrabrot, *n. aer minax et inconstans*, truende Vejr. Vedrabrot í höfdi manns, *animus turbulentus*, opbrusende Sindsbevægelse.

Vedrabrigdi, *n. pl. mutatio aeris*, Forandring i Vejret.

Vedraföll, *n. pl. vid.* vedurátt.

Vedrahiálmr, *m. triplex halo solis, cum novem distinctis pareliis*, tredobbelt Ring omkring Solen.

Vedrahvíld, *f. momentanea reqvies procellæ*, et Øjebliks Stilhed i en Storm.

Vedrahvolf, *n. atmosphæra*, Dunstkreds.

Vedraskipti, *n. pl. mutatio aeris*, Vejrets Forandring.

Vedrasæl jörd, *prædium mollissimi aeris*, en Gaard, Jordejendom, der ligger i Ly for de barske Vinde.

Vedrátta, *f. vid.* vedurátt.

Vedráttufar, *n. idem*, Klima, Vejrligets Beskaffenhed.

Vedset (at vedsetia), *vid.* vedia.

Vedr, *n. aer, aeris temperies*, Vejr, Vejrlig. 2) *ventus, tempestas*, Vind, Storm, Uvejr. Gott vedr, *aer mollis, mitis*, godt, mildt Vejr. Tvísýnt vedr, *cælum dubium, anceps*, tvivlsomt Vejr, som ser ud til allehaande. Þyckt vedr, *aer nubilus*, tykt, skyfuldt Vejr. Hreint vedr, *serenum*, klart Vejr.

Vedrid hefr lagt sig, *desæviit tempestas*, Uvejret har lagt sig. Vedrid þycknar, *aer coalescit*, det mulner i Vejret. Þad komst ecki vid vedri, *non dimanavit*, det blev ikke bekjendt. At láta í vedri vaka, *simulare*, lade som, bruge til bestandig Udflugt.

Vedr, *m. aries*, en Vædder.

Vedur-átt, *f. temperies aeris*, Vejrlig.

Vedurbord, *n. latus navis vento oppositum*, Vindsiden paa et Skib, Luvart.

Vedurfastr, *tempestate detentus*, opholdt, forsinket af Uvejr.

Vedurglöggr, *aeris mutationes præsentiens*, som har god Forstand paa at forudse Vejrlig.

Vedurhyrndr saudr, *vervex cornubus arietinis*, en Bede med Vædderhorn.

Vedursiúkr, *impatiens tempestatis*, som ej kan taale Uvejr.

Vedurspár, *tempestatis sagax, aeromanticus*, som kan forudse Vejrlig. Vedurspá vötn, *aquæ*

aereæ, ad motum aeris variabiles, Vande, som forandres ved Vejrets Forandring.

Vedurvana (segl), *ubi ventus deficit, vel impedimento est*, naar Vinden fattes i Sejlet, eller er til Hinder for Sejladsen.

Vedr-viti, *m. ventilogium, bractea, triton*, en Vejrhane.

Vef (vóf v. vaf, hefi ofid, at vefa), *texere*, væve. 2) *involvere*, svøbe ind. At vefa út myndir, *intertexere*, indvæve Billeder. Fáir menn hafa sig í þeim rádum vafid, *paucorum hoc consilium est*, faa have taget Del i denne Plan.

Vefari, *m. textor*, Væver. Vefkona, *f. textrix*, en Væverske.

Vefara-hús, *n. textrina*, Væverstue, Væverhus.

Vefara-kunst, *f. textoria*, Væverkunst.

Vefara spóla, *f. panus*, Væverspole.

Vefengia (at vefengia), *retorqvere*, bøje tilbage. Þeir vildu vefengia fyrir hönum málid, *actionem causæ in illum retorqvere volebant*, de vilde vende Processen tilbage paa ham selv, paaføre ham selv en Sag.

Vefgögn, *n. pl. instrumenta textrina*, Væver-Redskaber.

Vefia, *f. involucrum*, Svøb, Futteral, Hylster.

Vefiar-hleinar, *tibicines*, Støtter under en Væv.

Vefiar-hræll, *m. radius*, Vævespole, Skytte i en Væv.

Vefiarló, *f. titivillitium*, Vævefald.

Vefiar-skeid, *f. pecten textorius*, en Væverskt, Slagbord.

Vefiar-rifr, *m. jugum liciatorium*, en Væverbom.

Vefiarvinda, *f. panus*, Væverspole.

Vefst (at vefiaz), *tricari*, søge Udflugter. Ódádir þínar vefiaz þér um höfud, *nemesis te scelerum insectatur*, dine Misgjerninger forfølge dig. Þér vefst túnga um höfud, *effutitia verba perniciem tibi creant*, dit Sludder forvolder dig Skade.

Vefnadr, *m. textura, textum*, vævet Tøj.

Vefsköpt, *n. pl. insilia*, Fodtræ paa en Væv.

Vefstadr, *m. machina textoria*, Vævermaskine.

Vefstædi, *n. textrinum, textrina*, Væverværksted.

Veftr, *m. subtegmen, trama*, Islæt.

Vefr, *m. tela*, Væv. Vefstóll, *m. idem*. At fella vef, *telam detexere, pertexere*, fuldføre Væveningen.

Veg (vóg, hefi vegit, at vega), *trutinari, ponderare*, veje. 2) *gladium vibrare*, svinge et Sværd. 3) *interficere*, *item vulnus infligere*, dræbe, bibringe Saar. At vega sigr, *superare prælio, expugnare*, sejre, vinde Sejer. Þad mun þér lítid vega, *parum tibi proderit*, det vil lidet gavne dig. Ögmundr var sár í andliti, so blæddi í augu hönum, settiz hann þá nidr, því hann mátti ei vega, *Ögmundus saucius erat facie, et sangvis oculos ejus offuscavit, tum consedit*,

nam gladium ad certum ictum intendere non potuit, Øgmund var saaret i Ansigtet, saa=ledes at Blodet randt ned i hans Øjne, da satte han sig ned, fordi han ikke kunde slaaes.

Vegabréf, *n. literæ salvi conductus*, *securitas publica*, *commeatus*, Pas, Lejdebrev.

Vega-mót, *n. pl. compita*, Korsvej, Vejskjel.

Veganesti, *n. viaticum*, Madpose.

Vegandi, *m. interfector*, *homicida*, en Morder. Sialldan brestr veganda vopn, *furor arma ministrat*, Sjelden mangler Vaaben for Morderen.

Vegarudníngar, *m. pl. strata viarum*, banede, brolagte Veje. 2) *stratura viarum*, Bro=lægning.

Vegasedill, *m. vid.* vegabréf, *literæ systaticæ*, Pas, Følgeseddel.

Vegfarandi, *m. viator*, en Rejsende.

Vegferd, *f iter viatoris*, en Rejse.

Veggialús, *f cimex*, Væggelus.

Veggiatitla, *f. idem.*

Veggiasmidr, *m. parietarius*, En som opfører Vægge.

Veggialím, *n calx*, Kalk.

Veggia-rúst, *f. parietina*, Ruiner af en Væg.

Vegglagia, *f. vid.* ups.

Veggruni, *m. colliciæ parietum*, Hulrende paa Taget, hvori Vandet samler sig, og løber udaf Væggen. 2) *parietina*, Ruiner af en Væg.

Veggr, *m. paries*, en Væg. 2) *cuneus*, en Kile.

Veginn, *ponderatus*, vejet. 2) *cæsus*, dræbt, myrdet. Uppá vegnar vættir, *ex improviso*, *super numerum*, *incerta spe successus*, ufor=varendes, ved et uventet Held.

Veglátr, *honestus*, *gravis*, gravitætisk.

Veglegr, *gloriosus*, *magnificus*, ærefuld, ypper=lig, prægtig.

Vegliós, *satis clarus aer*, *ad iter faciendum*, et saa klart Vejr, at man deri kan foretage en Rejse.

Veglyndr, *generosus*, *magnanimus*, ædelmodig, højmodig.

Veglyndi, *n. generositas*, Ædelmodighed.

Vegmódr, *fessus ex itinere*, træt, mødig af en Rejse.

Vegna, *pro*, *propter*, formedelst. Minna vegna, *pro me*, paa mine Vegne, for mig.

Vegnan, *f. fortuna*, Velstand, Lykke.

Vegnar (at vegna), *valere*, formaa, befinde sig. Hönum vegnar vel, *bene valet*, han befinder sig vel.

Vegsama (at vegsama), *venerari*, *honorare*, hæ=dre, ære, prise, berømme.

Vegsamlegr, *vid.* veglegr.

Vegsemd, *f honos*, Hæder, Ære.

Vegs-ummerki, *n. pl. vestigia*, Spor, Kjende=tegn.

Vegtilla, *f. levamen molestiæ v. dedecoris*, Be=sværligheds Lindring, Vanæres Formindskelse.

Vegramr, *gnarus viarum*, som godt kjender Vejen.

Vegvís, *idem.* 2) *solers viarum investigator*, som nøjagtigen undersøger Veje.

Vegr, *m. via*, *semita*, en Vej, Sti. 2) *mo-*

dus, Maade. Gódr vegr, *via expedita*, *facilis*, god, jevn Vej. Illr vegr, *via difficilis*, slet, vanskelig Vej. Ruddr vegr, *via strata*, banet Vej. Skammr vegr *via compendiosa*, kort Vej, Gjenvej. Krókóttr vegr, *via anfractuosa*, kroget, krum Vej. Almennings-vegr, *via regia*, *publica*, Landevej, Alfarevej, Kongevej. Hnökróttr vegr, *via confragosa*, ujevn Vej. Tveir, þrír, fiórir vegir, *bivium*, *trivium*, *quadrivium*, to, tre, fire Veje. At fara af vegi, *deviare*, gaa af Vejen. At vísa veg, *monstrare viam*, vise Vej. Vegurinn liggr þángat, *illuc fert via*, Vejen fører derhen. Vegr i milli bæa, *via vicinalis*, Bivej, Vej imellem Gaarde. Þad vard hönum fyrst at vegi, *id consilium primo cepit*, den Plan fattede han først. Þeir fóru víds vegar, *sparsim vagati sunt*, de bleve vidt og bredt adspredte. Hann er mér i gódan veg, *partibus meis favet*, han er paa min Side. At koma í veg fyrir, *prævenire*, forekomme.

Vegr, *m. gloria*, *honor*, Hæder, Ære.

Vegs-madr, *magnas*, en fornem Mand.

Vegs-kona, *matrona*, et fornemt Fruentimmer.

Veidarfæri, *n. pl. instrumenta piscatoria*, Fiskeredskaber. 2) *linea piscatoria*, Fiskeline.

Veidar- *v.* veidi-gögn, *n. pl. idem.*

Veidi, *f. captura*, *venatio*, Fangst, Jagt.

Veidr, *f. idem.*

Veidi (at veida), *venari*, jage, fange. At veida dýr, *feras venari*, jage efter, fange Dyr. At veida fiska, *pisces capere*, fange Fiske, fiske.

Veidibátr, *m. linter piscatoria*, en Fiskerbaad.

Veidibialla, *f. larus maximus*, Blaamaage, Svarbag.

Veidibrellr, *f. pl. venatorum plagæ*, Jægergarn. *machinamenta venatoria*, Kunstgreb, som Jægere betjene sig af.

Veidihoppa, *f. upupa*, *epops*, Hærfugl.

Veidihundr, *m. canis venaticus*, *vertagus*, Jagthund, Støver.

Veidikúla, *f. patella jugularis cyclopteri*, en Forhøjning paa Rundemavens Nakke.

Veidimadr, *m. venator*, en Jæger.

Veidiskapr, *m. vid.* veidi.

Veidivatn, *n. piscina*, Fiskevand.

Veif, *n. vid.* veifan. At ödru veifinu, *interdum*, undertiden.

Veifa (at veifa), *vibrare*, *gyrare*, svinge, gynge. 2) *elevare*, *offerre*, løfte op, byde frem.

Veifa, *f. vapor*, Damp, Dunst.

Veifan, *f. oblatio*, *elevatio*, Opløftelse, Svingen.

Veifla (at veifla), *sæpius vibrare*, svinge tidt og ofte.

Veig, *f. aurum*, Guld. 2) *vinum*, Vin. 3) *pondus rei*, en Tings Vægt.

Veigadr, *auro intertextus*, indvævet med Guld.

Veigalaus, *tenuis*, *imbecillis*, svag, kraftløs. 2) *vilis*, slet, uduelig.

Veigr, *m. vigor*, *valor*, Kraft, Duelighed. Einginn veigr er í því, *nihil rei est*, det duer til Intet.

Veiki, *f. infirmitas*, Svaghed.

Veiki (at veikia), *debilitare*, *frangere*, svække.

Veikindi, *n. pl. vid.* veiki.

Veikiz (at veikiaz), *ægrotescere*, *infirmari*, blive svag, syg.

Veiklegr, *debilis*, svagelig, sygelig.

Veiklega, *infirme*, svageligen, skrøbeligen.

Veikleiki, *m. infirmitas*, Svagelighed.

Veikr, *infirmus*, *morbidus*, svag, sygelig. At vera veikr, *ægrotare*, være syg.

Veila, *f. scabrities*, *caries metalli*, et Metals Urenhed. 2) *fraus*, Svig, Bedrageri.

Veill, *scaber*, *male compactus*, uren, slet sammenhængende (om Metaller). 2) *infidus*, *versutus*, listig, underfundig.

Veillaus, *fidus*, *candidus*, trofast, redelig.

Veilsa, *f. vid.* vilsa.

Veimiltita, *quasi* veifiltita, *f. res inconstans et infirma*, en skrøbelig Ting.

Vein, *n. ploratus*, *planctus*, *lamentatio*, Hylen, Jammerklage.

Veina (at veina), *lamentari*, hyle, jamre sig.

Veipa, *f. levidensa*, *impilia*, tyndt og grovt vævet Tøj.

Veira, *f. vid.* feira.

Veirlaus, veirulaus, *candidus*, *infucatus*, redelig, oprigtig. Vita menn at vórum, veirlaust saman fleiri, *sciunt homines nos plures candidos fuisse socios*, Folk ved, at vi vare flere oprigtige Staldbrødre.

Veisa, *f. cloaca*, en Rendesteen. 2) *palus putrida*, raadden Sump.

Veisugalti, *m. sus sordidus*, *cloacalis*, skident Svin, som roder i Rendestenen.

Veit (vissi, hefi vitad, at vita), *scire*, *noscere*, vide, kjende. 2) *inclinare*, helde til. 3) *sentire*, fornemme, bemærke. At vita ecki til sín, *absque sensu esse v. non esse sibi conscium*, ikke være sig selv bevidst, være uden Sands og Samling. Gott veit á gladt hiarta, *æstatem hirundo loqvitur*, et muntert Sind bebuder godt. Gudm. vissi ecki til manna, er hann sá liós, *Gudm. non sentiit homines sibi adesse, ubi primum lucem vidit*, (*post visionem spectri nocturni*), Gudmund vidste ikke at Folk vare nærværende da han først saa Lys (efterat han havde seet Spøgelset om Natten). Því veit ödruvísi vid, *alio spectat*, det hører andensteds hjemme, det er langt anderledes. Þessi þoka veit á kafalld, *nebula hæcce ningorem præsagit*, denne Taage bebuder Snefog. Viti menn!, *profecto sciant omnes*, det maa alle vide, sandeligen. Þad veit til nordurs, *in boream spectat*, det vender imod Nord. Ydr mun þykia óhófs vita, ef eg skal meta mig, *inclinare in iniqvitatem*, (*insolentiam sapere*) *vobis videbitur*, *si me æstimem*, det vil forekomme Eder at være Overmod, om jeg vurderer, sætter Priis paa mig selv; Sturl. S.

Veita, *f. aqvæ ductus*, Vandledning, Vandrende. 2) *solum humidum aqvilegum*, Sump, Morads.

Veiti (veitti, at veita), *præbere*, *item subvenire*,

hjelpe, understøtte, anskaffe. At veita lid, *auxilio esse*, yde Hjelp. Veita einum, *idem*. Veita frammfæri, *sustentare*, underholde, føde. Veita heidr, *honorem habere*, hædre. Veita tídir, *sacra peragere*, forrette Gudstjeneste. Veita gudsifiar, *susceptorem agere*, staa Fadder. Veita vatni, *aqvam ducere*, aflede Vand. Þeir veittu læknum í gilid, *rivum in alveum deducebant*, de afledede Bækken i Bjergkløvten. Hönum veittu margir hinir bestu menn, *a partibus ejus plurimi optimatum stetere*, mange af de mægtigste Folk vare paa hans Side. Mér veitir ecki af deginum, *dies mihi otium non dat*, jeg behøver hele Dagen. Rúminu veitir til veggsins, *parietem versus vergit lectus*, Sengen helder til Væggen.

Veiting, *f. epulum*, Gjæstebud. Veiting léna veralldlegra, *investitura per sceptrum*, Forlening med verdslige Len. Veiting geistlegra léna, *investitura per baculum*, Forlening med gejstlige Len.

Veitingasamr, *almus*, gavmild, rund.

Veitsla, *f. epulum*, Gjæstebud. 2) *fevdum, beneficium fiduciarium*, frit Len. Allt þad ummdæmi féck konúngr hönum, sumt at veitslu, enn sumt at léni, *hanc præfecturam omnem ei Rex dedit, partim in fevdum nobile v. liberum, partim censuale*, alt dette Distrikt gav Kongen ham, dels som et frit Len, og dels som noget, hvoraf han skulde betale Afgift.

Veitsludagr, *dies epularis*, en Dag hvorpaa Gjæstebud holdes.

Veitslu-madr edr -kona, *vir aut mulier gratis nutritus domi, eleemosynarius*, en Mand eller et Fruentimmer, som uden Betaling underholdes.

Veitull, *largus, hospitalis*, gavmild, gjæstfri.

Veitur, *f. pl. conscientia*, Bevidsthed, Samvittighed. 2) *potestas v. domus*, Magt, Hus. Þad er ecki á mínum veitum, *nescio ubi sit*, jeg ved ikke hvor det er. 2) *in mea potestate v. domo non est*, det er ikke i min Magt, eller mit Hus.

Vek (vakti, hefi vakid, at vekia), *excitare, expergefacere*, vække. At vekia bónord, *ambire nuptias*, frie, bejle til en. Vekia upp dauda menn, *suscitare mortuos*, opvække Døde. Sá þar fyrstr vakti víg, *is primus hostem adortus est, et unum prostravit*, den anfaldt først Fienden, og nedlagde en. Vekia þrætur, *movere lites*, yppe Trætte. Vekia mál v. vek a til máls, *movere discursum*, begynde en Samtale.

Vekra (at vekra), *accelerare*, skynde paa, fremskynde; á vakr. At vekra sporid, *gradum accelerare*, tage hurtigere Skridt.

Vekurd, *f. celeritas*, Raskhed, Hurtighed.

Vel, *bene*, vel. Vel at sér, *habilis*, duelig, som besidder mange Færdigheder eller megen Lærdom. Vel máli farinn, *facundus, eloqvens*, veltalende. Vel til fara, *bene com-*

tus, *instructus*, godt klædt. Þ im var vel til hanns, *favebant illi*, de yndede ham.

Vél, *n. pl. fraus*, *astus*, Svig, Bedrageri; *alias* viel.

Véla (at vela), *decipere*, bedrage, svige; *vid.* væli.

Vélabragd, *n. fallacia*, Bedrageri, Rænke, Kneb.

Vélfimi, *f. astutia*, *techna*, Kunstgreb, List, Svig.

Vélfindni, *f. idem.* 2) *ars*, Kunst, Færdighed.

Vélakaup, *n. contractus fraudulentus*, svigagtig Kontrakt.

Vélantz-urt, *f. talictrum alpinum*, Baldrian, Velandsurt.

Vélrædi, *n. fraus*, Svig, listig Efterstræbelse.

Vél, *f. astus*, *techna*, Svig, Bedrageri. 2) *ars*, Kunst, Færdighed. Hann visfi vélina, *fraudem scivit*, han fik Bedrageriet at vide. *Hinc:* smídvélar, *artes fabriles*, Smede-Kunstgreb.

Vél, *n.* (á fuglum), *uripygium*, Stjært, Gump paa Fugle.

Vel (valdi, hef valid, at velia), *eligere*, vælge.

Velborinn, *nobilis*, af god Herkomst.

Velbúinn, *splendide vestitus*, prægtigen klædt. 2) *bene armatus*, godt bevæbnet.

Velld (valld, hefi valldid, at vallda), *ferre*, *portare posse*, kunne, formaa at bære. Hann valld ecki byrdinni, *oneri portando impar erat*, han var ikke i Stand til at bære Byrden. Hann hefr valldid stærri bagga enn þessum, *gravius aliqvando onus tulit*, han har kundet bære en større Byrde end denne.

Velfallinn, *actus*, *decorus*, bekvem, passende, smuk. Oddr var velfallinn í andliti, *Oddus erat facie decora*, Odd havde et smukt Ansigt. Þad er vel fallid, *decet*, det passer godt.

Velfaranda-minni, *philotesia*, *poculum philotesium*, Afskeds-Skaal.

Velfarinn, *bene constitutus*, godt ordnet, beskikket, af gode Sæder. Hönum var í öllu velfarid, *moribus erat acceptissimis*, han havde de bedste Sæder. Hververna er hönum illa farid, *omnia illi in vitium vergunt*, han er lastefuld i alle Henseender.

Velferd, *f salus*, *felicitas*, Lykke, Velfærd.

Velgengni, *f. felicitas*, Velstand, Lykke.

Velforstandigr, *prudens*, forstandig, klog.

Velgia, *f. tepor*, Lunkenhed. 2) *nausea*, Vammelhed, Ekelhed. Hann velgir vid, *abhorret*, han har Afsky for.

Velgi (at velgia), *tepefacere*, gjøre lunkent.

Velgörd *v.* velgérd, *f. beneficium*, Velgjerning.

Velgördafadir, *m. patronus*, Patron, Skytsherre.

Velgördamódir, *f. patrona*, Beskytterske.

Velgörda-madr, *m. evergeta*, en Velgjører.

Velki (velkti, at velkia), *contrectare*, *volvere*, have imellem Hænderne, røre ved, vælte omkring. 2) *ex effectu inde: contaminare*, jaske, søle til. Þá velkti lengi úti, *in pelago diu*

jactabantur, de omtumledes længe paa Havet. At velkia rádin, *mente volvere consilia*, overlægge, overtænke en Plan. At velkiaz í mótlæti, *exerceri rebus adversis*, omtumles af Modgang.

Velking, *f. contrectatio*, Bedrøren.

Velkominn, *acceptus*, *exoptatus*, velkommen, kjærkommen. 2) *in tuto*, *felix loco et contubernio*, som er kommen paa et sikkert Sted, og der lever lykkelig. Vertu velkominn, *bene sit tibi*, vær velkommen.

Velkomanda-minni, *crater philotesius*, Velkomst-Skaal.

Velkunnandi, *peritus*, kyndig, forstandig.

Vell, *n. aurum obryzum*, *defecatum*, luttret, renset Guld.

Vell (vall, at vello), *ebullire*, *scatere*, vælde ud. 2) *decoqvere*, *item fervere*, syde, koge, opbruse. 3) *glocrorare*, slaa Triller. Hér vellr upp vatn, *ebullit aqva*, her vælder Vand op. Miólkin vellr í pottinum, *lac fervet in olla*, Melken koger i Potten. Spóinn vellr, *scolopax gloctorat*, Spoven (Sneppen) slaar Triller.

Vella, *f. fervor*, *æstus*, Opbrusen, Syden.

Vellandi, *fervidus*, opbrusende.

Vellátinn, *bene habitus*, agtet, æret, yndet.

Vellaudugr, *auro abundans*, *prædives*, meget rig.

Velld (valld, at vallda), *ferre*, kunne bære; *vid.* supra.

Velld (olli, hefi ollad, at vallda), *efficere*, *in causa esse*, fremvirke, foraarsage. Hvad mun vallda?, *qvid est in causa?*, hvad mon Aarsagen er? Valldi Gud!, *faciat v. faxit Deus*, Gud raade derfor!, Gud give. Olli jöfra spialli, *effecit ille regum amicus v. familiaris*, Kongernes Ven bevirkede. Hver hefr ollad þessum mikla skada?, *qvis ingens hoc damnum intulit*, hvo har foraarsaget denne store Skade?

Velling, *f. puls tenerior*, *sorbitio*, Velling.

Velldi, *n. imperium*, *potestas*, Magt, Vælde. Dana-velldi, *n. Regnum Daniæ*, det danske Rige; *vid.* valld.

Velldis-sproti, *m. sceptrum*, et Septer, kongeligt Spir.

Vellt (vallt, hefi olltid, at velta), *volvi*, væltes. Hann vallt úr völldum, *e principatu deturbabatur*, han blev nedstyrtet fra sin Magt.

Vellti (velti, hefi vellt, at vellta), *volvere*, vælte. At vellta sér í vömmum og skömmum, *flagitiis volutari*, søle sig i Laster. Nautin vellta nú á sig í högunum, *boves in pascuis pingvescunt*, Studene blive nu fede paa Græsmarkerne. At vellta jörd til korns, *arare*, ploje. Hestarnir vellta sér, *eqvi se volutant*, Hestene vælte sig.

Vellta, *f. volutatio*, Vælten, Tumlen. 2) *mercatus*, lykkelig Handel, Kjøbmandskab.

Vellti-ár, *n. ubertas annonæ*, særdeles godt Aar.

Vellti-ás, *m. phalanx*, Spil (paa Skibe).

Vellti-staung, *f. vid.* lyptistaung.
Vellugtandi, *fragrans*, vellugtende.
Vellyst, *f. voluptas*, Vellyst.
Vellysting, *f. idem.* At lifa í vellystingum, *affluere voluptatibus*, leve i Vellyster.
Vellystingasamr, *voluptuosus*, vellystig.
Vellærdr, *eruditus*, vel oplært, som har megen Lærdom.
Velmentr, *artibus bene excultus*, som er oplært i mange Kunster. 2) *delectis viris stipatus*, omgivet af udvalgte Folk.
Velmetinn, *honoratus*, agtet, æret.
Velseind, *f. gratia*, *favor*, Yndest, Naade. 2) *honos*, Hæder, Ære.
Velsidadr, *bene moratus*, som har gode Sæder, sædelig.
Veltaladr, *eloqvens*, veltalende.
Veltalandi, *idem.*
Veltekinn, *benigne acceptus*, vel modtagen, kjærkommen. 2) *plenus*, *satur (de colore)*, godt farvet.
Velvaxinn, *venusta proportione membrorum*, *statura pulcher*, som har smuk Legemsbygning.
Velvilld, *f. favor*, *gratia*, Gunst, Yndest, Velvillighed.
Velviliadr, *benevolus*, velvillig.
Velunnan, *f. favor*, Yndest, Gunst.
Velunnari, *m. fautor*, en Velynder.
Velþockadr, *vulgo acceptus*, almindeligen yndet, som har et godt Rygte.
Vembilflaka, *supinus in terra*, som ligger paa Jorden med Ansigtet i Vejret.
Vembill, *m. abdomen*, Vom, Mave.
Vembla, *f. vacca*, en Ko.
Ven (vandi, hefi vanid, at venia), *assvefacere*, vænne. At venia sig af eda frá einhveriu, *desvefacere*, *dediscere*, vænne sig af med noget. Venia barn af brióști, *ablactare infantem*, vænne et Pattebarn af Brystet.
Vend, *f. textum*, *textura*, vævet Tøj. Þetta fat hefr vadmáls vend, *hæc vestis texturæ est panni vulgaris*, dette Klædebon er vævet som Vadmel.
Vendi (at venda), *vertere*, vende. At venda til baka, *reverti*, *redire*, vende tilbage.
Vendilega, *vid.* vandlega.
Vendil-kráka, *f. protheus*, en Vendekaabe, som kan vise sig i allehaande Skikkelser.
Vendill, *m. vid.* vöndull.
Vending, *f. versio*, Vandring.
Vengi, *n. vid.* vangr.
Venia, *f. consvetudo*, Skik, Sædvane. Venin framar, *præter morem*, mer end sædvanlig. Á móti veniu, *contra morem*, *insvete*, imod Sædvane, usædvanligen. Eftir veniu, *more solito*, sædvanligen, efter Skik og Brug. Þad er vidtekin venia, *usu receptum est*, det er en vedtagen Sædvane.
Veniulegr, *solitus*, sædvanlig.
Vensl, *n. necessitudo*, Slægtskab.
Venslamenn, *m. pl. necessarii*, Paarørende, Slægtninge.
Vensladr, *necessitate junctus*, beslægtet med.
Ver, *n. locus*, *mansio*, Opholdssted; *hinc* egg-

Vengi, Vang, inclosed ground, grass or arable. Dan. va

ver, fiskiver, álftavér. 2) *mare piscosum, piscina, stagnum*, et Fiskevand. *Angl.* ware, were. 3) *induvium, involucrum, culcita*, et Vaar (Pude- Dyne-Vaar).

Ver, *m. maritus, vir*, en Mandsperson; *in pl.* verar *v.* veriar. Veriar, *etiam viri habitatores*, Indbyggere. *Sic:* rómveriar, romani; *propr. defensores*, Forsvarere; *à seqventi.*

Ver (vardi, hefi varid, at veria), *defendere, tegere, vim hostilem propulsare*, værge, forsvare, beskytte. At veria einum eitthvad, *probibere aliqvem a re aliqva*, forbyde en noget, forsvare noget imod en. At veria skada, *damnum avertere*, afvende Skade. At veria hendur sínar, *proprium corpus protegere*, værge sig selv, udøve Nødværge. At veria land fyrir ófridi, *pro aris et focis pugnare*, forsvare Fædrenelandet imod Fienderne. Ein er sú mig armi ver, *una est, qvæ amplexu me fovet v. tegit*, der gives en, som holder mig i sine Arme. Þad ver eyri silfurs, *uncia argenti expiandum est*, det gjelder en Øre Sølv, bør forsones dermed. Ecki ver eg mér til þess verks, *vires meas non impendo in tale opus*, jeg bruger ikke mine Kræfter til det Arbejde. 2) *negotiari, uti rebus suis*, anvende, bruge sit Gods. At veria fé sínu til ölmusu giafa, *pecuniam suam in egenos erogare*, anvende sit Gods til at give Almisse deraf. Hönum vardiz so fé, at hann hafdi mat og klædi, *pecunia ejus tantum ei in cibum et vestes suffecit*, hans Gods var tilstrækkeligt til at forskaffe ham Føde og Klæder.

Vera, *f. mansio*, Ophold, Bien; *vid.* samvera.

Vera, *f. essentia*, et Væsen. 2) *valor, rei internus*, en Tings indvortes Værdi. Eingin vera er í því, *nullum habet valorem*, det er af ingen Værdi. 3) *vulgo: liberalitas*, Rundhed, Gavmildhed. Mannsvera, *idem.*

Veralldlegr, *mundanus, terrestris*, verdslig, jordisk.

Veralldlegt embætti, *officium civile*, verdsligt Embede.

Veralldleg valldstiórn, *magistratus civilis*, verdslig Øvrighed.

Verbúd, *f. casa piscatoria, halieutica*, Fiskerhytte.

Verd, *n. pretium, taxa, mercipretium*, Værdi.

Verd (vard, hefi ordid, at verda), *fieri*, vorde, blive. 2) *cogi, teneri*, tvinges, nødes til. Hönum vard á, *erravit*, han tog fejl. Hann lét, sem ecki hefdi í ordit, *dissimulavit damnum v. actionem*, han lod, som der var ingen Skade skjet. Ef þér verdr nockud (*sc.* til meins), *si periculo succumbas*, dersom du geraader i nogen Fare. Hönum verdr vel til, *omnes illi favent*, alle holde af, ynde ham. Hönum vard mikid um, *ægre tulit*, det gjorde en stor Virkning paa ham. Hönum vard lítid um, *modeste tulit*, det gjorde en liden Virkning paa ham. At verda fyrri til, *prævenire præoccupare*, forekomme; komme En i Forkjøbet. At verda vel vid, *bonum*

virum se præstare, vise sig ædelmodig. At verda vid bón, annuere petitioni, opfylde Ens Bøn. At verda bæna, idem. At verda var vid, sentire, fornemme, mærke. At verda eftir sig, superstes esse virium v. fortunæ, blive træt, gaa til Agters. Ecki verdr af yckr, nihil agitis, I bestille Intet. Hönum vard litid þángat, forte aspectum illuc vertit, af en Hændelse saa han derhen. Mér vard reikad híngat, huc forte gressum direxi, af en Hændelse gik jeg herhen. Verda at spotti, ludibrio haberi, blive til Spot. Verda illa úti, male tractari, behandles slet. Verda á braut v. burt, abire, gaa bort. Verda at gagni, prodesse, blive til Nytte.

Verda, f. aspectus, Syn, Nærværelse; usitatum in compositis. At framanverdu, ante, in conspectu, foran, under Øjnene, paa Forsiden.

Verdkaup, n. pretium, item meritum, Værdi, Løn; ogsaa: Fortjeneste.

Verdlag, n. taxa, æstimium, Takst, Vurdering.

Verdlaun, n. vid verdkaup.

Verdleikr, m. meritum, Fortjeneste.

Verdskullda (at verdskullda), mereri, fortjene, forskylde.

Verdskulldan, f. meritum, Fortjeneste.

Verdugleiki, m. idem.

Verdugr, dignus, meritus, værdig, fortjent.

Verdúng, f. coactio, necessitas, Tvang, Nødvendighed.

Verdúng, f. satellitium regium, kongelig Livvagt. Féll í her med hollum hann verdúngarmönnum, cecidit in exercitu cum aliis fidis satellitibus regiis (de Biörne crasso), han faldt i Armeen tilligemed Kongens andre tro Livdrabantere (om Bjørn den Tykke).

Verdr, m. una portio cibi, et afmaalt Stykke Mad, en Portion; sic: dagverdr, qvölldverdr, morgunverdr.

Verdr, e regione, oppositus, modsat, lige over for; usitatum in compositis: ofan- nedan- framan-verdr.

Verfadir, m. socer, item pater mariti, Svigerfader.

Verbródir, m. frater uxoris v. mariti, Svoger, Konens eller Mandens Broder.

Verfedrúngr, m. degener, pejor patre, som vanslægter, er slettere end hans Fader.

Verferd, f. iter ad piscaturam, Rejse til Fiskefangst (fra Landet til Søen).

Vergadr, pejoratus, forværret.

Vergan, f. pejoratio, Forværrelse.

Vergángr, m. mendicatio, Tiggeri, Betleri, Omflakken for at tigge.

Vergögn, n. pl. arma piscatoria, Fiskeredskaber.

Vergiörn-kona, mulier virosa, et mandgalt Fruentimmer.

Veria, f. tunica, clamys, en Kjortel, Kappe. 2) bulga, bisaccium, en Madpose, Randse. 3) lorica et cetera arma protectoria, rarius pro omni genere armorum sumitur, et Harnisk og flere Forsvarsvaaben. 4) amuletum,

[illegible]

et sympatetisk Middel, som man hænger paa sig mod Sygdom og Trylleri.

Veriandi, *m. procurator, item reus in lite*, Sagsvolder, en Sags Forsvarer.

Veriulaus, *inermis*, værgeløs.

Verk, *n. opus*, Værk, Arbejde. 2) *officium*, Pligt, Embede. Hvad görir hann at verkum, *qvid ille præstat*, hvad bestiller han.

Verka (at verka), *operari, efficere*, virke, udrette. 2) *polluere*, besmitte, søle sig. At verka sig út, *idem*.

Verkadr, *actus, subactus*, forarbejdet.

Verkad stál, *ferrum defecatum, calybs*, renset, luttret Staal.

Verkafall, *n. intermissio operum v. laborum*, Ophold, Standsning i Arbejde.

Verkafólk, *n. operæ, operarii*, Arbejdsfolk.

Verkamenn, *m. pl. idem.*

Verkalaun, *n. pl. premium laboris, manupretium*, Arbejdsløn.

Verkfall, *n. vid.* verkafall.

Verkfær, *par labori*, som kan arbejde, arbejdsfør.

Verkfæri, *n. arma, membra rustica v. officinalia opificum*, Arbejdsredskaber.

Verkhygginn, *in labore dexter*, behændig i Arbejde.

Verki, *m. vid.* verk.

Verkia (at verkia), *dolorem excitare*, smerte. Þad verkiar, *dolorem operatur, dolet*, det smerter.

Verkliós, *labor. satis lucidus*, saa lys at man kan forrette Arbeide.

Verkmeistari, *m. artifex*, Kunstner.

Verknadr, *m. actio, opus*, Værk, Handling, Gjerning.

Verkslækinn, *tardus, piger*, lad, doven til at arbeide; *à* slakr.

Verkstadr, *m. officina, item laboratorium*, et Værksted.

Verkstióri, *m. procurator domus, villicus*, en Forvalter, som har Opsyn med Arbejdet.

Verksvala madr, *vir laboriosus*, en arbejdsom Mand.

Verks-vit, *n. scientia laborandi*, Arbejdsklogskab.

Verkr, *m. dolor*, Smerte.

Vermenn, *m. pl. piscatores*, Fiskere.

Vermi (vermdi, at verma), *fovere, tepefacere*, varme, gjøre lunkent.

Vermi-qveisa, *f. pustulæ minores in dorso eqvorum, tempore æstivo*, smaa Babler, Blegne paa Hestenes Rygge om Sommeren.

Vermir, *m. tepor*, Varme, Lunkenhed; *vid.* varmi.

Vermisteinn, *m. lapis, qvo calefacto usi sunt veteres, pro lacte et aliis fluidis calefaciendis, ut et manibus et vestibus*, en Steen, som de Gamle brugte, efterat den selv var gjort varm, til at varme deres Hænder, Klæder, samt Melk og andre flydende Ting ved.

Vermódir, *f. socrus v. mater mariti*, Svigermoder.

Vernd, *f. tutela*, Beskyttelse, Forsvar.

Vernda (at vernda), *tueri*, *protegere*, forsvare, beskytte.

Verndan, *f. vid.* vernd.

Verölld, *f. mundus*, *præsens ætas*, Verden.

Verp (varp, hefi orpid, at verpa), *ova facere*, lægge Æg. 2) *conjicere*, *congerere*, gjette, opdynge, opkaste. At verpa litum, *colores mutare*, skifte Farve. Verpa haug, *collem v. tumulum conjicere*, opkaste en Gravhøj. Verpa gard, *aggerem struere*, opkaste en Vold, et Gjerde. Verpa á, *summam computare rotundam*, gjette paa et rundt Tal. Þá var orpid á, at Þórdr myndi hafa á fiórda hundrad manna, *tum conjectabant*, *summam copiarum Theodori esse ultra trecentos hominum*, da gjettede man, at Tords Tropper vare over 300 i Tallet.

Verpi (verpti, hefi verpt, at verpa), *contrahere*, trække sammen. At verpa skó, *margines calceorum corrugare*, kante Sko, trække Kanterne sammen paa Sko.

Verpill, *m. culeus missilis*, en Læderbælg.

Verpiz (at verpaz), *obliqvari*, *detorqveri*, krumbøjes, sammenkrympes. Þilid verpiz af sólarhita, *tabulatum calore solis detorqvetur*, Panelet bøjes i Sammenføldningerne af Solens Varme.

Verptr, *corrugatus*, sammenkrympet, rynket.

Verr, *pejus*, slettere.

Verri, *pejor*, *deterior*, slettere, værre (adj.)

Til verraneigins, *pro verra-eigins*, *in pejorationem*, til Forværrelse.

Vers, *n. versus*, *carmen*, Vers, Digt. At yrkia *v.* göra vers, *pangere carmen*, digte Vers.

Versa-smidr, *m. versificator*, en Versemager.

Versla, verdsla, *f. nundinatio*, *cambium*, Kjøbmandskab, Vekselhandel.

Verslunar madr, *m. collybistes*, en Vekselerer, som driver Vekselhandel.

Verst (vardiz, at veriaz), *se defendere*, værge sig.

Verstada, *f. vid.* fiskiver.

Verstr, *pessimus*, værst, slettest.

Verulaus, *nullius ponderis*, af ingen Vægt. 2) *parcus*, gnieragtig.

Verulegr, *essentialis*, væsentlig. 2) *liberalis*, rund, gavmild.

Verulega, *re ipsa*, i Gjerningen, væsentligen. 2) *liberaliter*, rundeligen.

Vesalmenni, *n. misellus*, en Elendig, en Stakkel. 2) *parcus*, gnieragtig.

Vesalíngr, *m. idem.* Veslíngr, *m. idem.*

Vesl, *n. tunica*, *vestimentum utriusqve sexus*, en Kjortel.

Vesla, *f. miseria*, Elendighed.

Veski, *n. pera*, *bulga*, *vidulus*, en Pose, Taske, Lommebog.

Veslaz (at veslaz), *tabescere*, tæres, hensvinde.

Veslegr, veslíngslegr, *miser*, elendig.

Veslr, veslari, veslastr, *idem.*

Vesna (at vesna), *pro versna, depravari*, forværres.

Vessalaus, *exsuccus, aridus*, tør, uden Vædske.

Vessamikill, *succosus, uliginosus*, fuld af Vædsker.

Vessi, *m. humor, vapor, item mucilago*, Vædske, Fugtighed.

Vestan, *ab occidente*, fra Vesten.

Vestanvindr, *zephyrus, favonius*, Vestenvind. Hann er á vestan, *spirat ab occasu*, Vinden blæser fra Vestkanten. At vestan verdu, *occidentem versus*, imod Vesten.

Vestan-útnordan, *argestes*, Vestnordvest.

Vestfyrdir, *m. pl. sinus occidentales*, de vestlige Fjorde.

Vestfyrdíngar, *m. pl. sinuum occidentalium accolæ*, Vestfjordenes Indbyggere.

Vestfyrdínga-fiórdúngr, *quadrans occidentalis*, Vesterlands Fjerdingen ɔ: paa Island.

Vesti, *n. tunica interior, paragauda*, en Vest.

Vestmenn, *m. pl. homines occidentales*, Folk fra de vestlige Lande; (*ita a nostratibus, Hyberni, cum vicinis Anglis et Scotis vocati sunt, utpote ab occidente venientes*, saaledes kaldte vore Forfædre Irlænderne, Britterne og Skotlænderne, da de kom fra Vesten); *vid. sic* sudrmenn, austmenn.

Vestr-fari, *m. textile stupeum*, etslags Hørlærred.

Vestra, *ad occidentem*, imod Vesten, vester paa.

Vestri, vestari, *propior occasui*, vestligere.

Vestrænn, *occidentalis*, vestlig.

Vestræna, *f. aura vesperalis, chelidonias*, vestligt Vindpust.

Vestur álfa, *f. America*, Amerika.

Vestr, *n. occidens, plaga vesperalis*, Vesten, den vestlige Kant.

Vestr-átt, *f. idem.*

Vestr, *occidentem versus (ad locum)*, vesterpaa, imod Vesten.

Vestr-lönd, *n. pl. nobis olim dictæ Hybernia, cum vicinis insulis*, saaledes kaldtes Storbritanien forhen af vore Forfædre.

Vestr-víking, *f. piratica occidentalis per easdem insulas*, Søroveri, som forøvedes imod Vesten paa disse Øer.

Vesæll, *miser*, elendig, jammerlig. Venst vesæll vosi, *pauperi miseria (propr. mador vestium) usu venit*, den Fattige vænnes til at taale Armod og Elendighed.

Vesælld, *f. miseria, calamitas*, Jammer, Elendighed; *alias* vesölld.

Vesællegr, *aspectu miserabilis*, jammerlig, elendig.

Vesælíngr, *m. vid.* vesalíngr.

Vetfáng, *n. locus intra ördrag, sive jactum teli, a concursu v. actione*, et Sted, som er paa en kortere Distanse borte fra Kamppladsen end en Pil kan skydes. At veita vetfáng, *præsto esse*, være nærværende. I' sama vetfángi, *mox, cito*, i samme Øjeblik, straks; *quasi* fet fángi. Allir þeir sem vetfáng höfdu veitt, skylldu giallda eitt hundrad, *omnibus, qui præsto fuerant, una hundreda erat sol-*

venda, alle, som havde været nærværende, skulle betale et Hundrede; St. S.

Vetfángs-biörg, *f. auxilium e tempore latum homicidæ*, den Hjælp, Drabsmanden ydes strax efter Drabet.

Vetfángs-búar, *m. pl. proximi vicini*, nærmeste Naboer.

Vetlingr, *m. chirotheca, diminut. à* vöttr, en Handske, Vante.

Vetrar-braut, *f. via lactea, scala jacobæa*, Melkevejen paa Himmelen.

Vetrar-búdir, *f. pl. hybernacula, hyberna*, Vinterboliger, Vinterleje.

Vetrardægr, *m. dies hyemalis, hybernus*, Vinterdag.

Vetrarfat, *n. endromis, vestis furrata*, Vinterklæder.

Vetrar (at vetra), *hyemare*, vintres, blive Vinter.

Vetrarkoma, *f. initium hyemis*, Vinterens Begyndelse.

Vetrar-lángt, *per totam hyemem*, Vinteren over.

Vetrar-laukr, *m. herba perennis hyeme virens, spec. pyrola major, racemosa*, Vintergrønt ɔ: en Urt.

Vetrarlegr, *hyemalis*, vinterlig.

Vetrar-ríki, *n. brumæ inclementia*, Vinterens Haardhed.

Vetrar-sólstödur, *f. pl. solstitium hybernum*, Vinter-Solhverv.

Vetrúngr, *m. juvencus anniculus*, en aarsgammel Kalv. 2) *qui hyemem unam alicubi transigit*, som opholder sig etsteds en hel Vinter. Siálfir eiga vetrúngar verk sitt, *pro hyematione opera non sufficit*, de, som blot om Vinteren opholde sig etsteds, raade selv for sit Arbejde.

Vettugr *v.* vettogi, *m. res nihili, pr. floccus, v. villus vilissimæ lanæ*, en Ting, som duer til Intet, egentlig: en Tot af meget slet Uld. At hafa at vettugi, *nihili æstimare*, agte Intet, gjøre ikke noget af.

Vetvángr, *m. vid.* vetfáng.

Veturgamall, *anniculus*, et Aar gammel; (*nam hyemem pro anno veteres numerabant*, da de Gamle regnede en Vinter for et Aar).

Veturlidi, *m. nom. pr. viri*, en Mands Egennavn. 2) *ursus, qvia in deliqvio et somno vivere traditur hyeme*, en Bjørn, som ligger i Dvale om Vinteren.

Veturseta, *f. hyematio*, Vinterophold, Vinterbolig.

Veturvist, *f. idem.* At hafa veturvist, *hyemare*, overvintre. At fara í veturvist, *hyematum ire*, gaa i Vinterkvarter.

Vetr, *m. hyems*, Vinter. 2) *aer hyemalis, inclemens*, Vintervejrligt. Þá gördi mikinn vetr, *tum multum hyemavit, hyemes grandescebant*, da blev en streng Vinter.

Veturnætur, *f. pl. vid.* vetrarkoma.

Vex (vóx *v.* óx, hefi vaxid, at vaxa), *crescere*, voxe. At vaxa framm, *egerminare*, fremvoxe, blomstre. Vaxa uppí loftid, *excrescere*, voxe i Vejret. Vaxa yfir sig, *eluxu-*

viari, vokse over sig. Þad vex í augum, *visui grandescit*, det bliver stort for Øjnene. Hönum vex bökr um hrygg, *corpus et vires facit*; han vokser og faar Kræfter. Vex vilie þá vel gengr, *luxuriant animi rebus plerumqve secundis*, i Medgang bliver man overmodig.

Vexi (at vexa), *incerare*, sætte i Voks, vækse.

Vextir, *m. pl. vegetabilia*, Vækster, Vegetabilier.

Vextr, *inceratus*, sat i Voks, vækset.

Úfinn, *birsutus*, loden, ru, stivhaaret; *vid.* ýfinn. 2) *immitis*, *austerus*, barsk, haard.

Úfr, *m. uva*, *uvula*, *cion*, *gurgulio*, Huk, Drøbel i Halsen.

Úfr, *m. in pl.* úfar; *vid.* húfr.

Ugga (at ugga), *suspicari*, mistænke, befrygte.

Ugga-balldr, *m. terror*, *res qvæ terrori est*, Skrækindjagende; *qvasi* ugga valldr.

Uggalaus, ugglaus, *securus*, *tutus*, *item certus*, sikker, tryg, ubekymret.

Uggir (at ugga), *suspicari*, befrygte. Uggir mig, *suspicor*, *vereor*, jeg befrygter.

Uggi, *m. pinna piscium*, Finne. At klá einum undir uggum, *comiter aliqvem in ordine continere*, holde en med Blidhed i Tømme.

Ugglеysi, uggaleysi, *n. securitas*, Sikkerhed, Sorgløshed.

Uggr, *m. timor*, *sollicitudo*, Frygt, Ængstlighed.

Uggsamr, *suspicax*, mistænksom.

Ugla, *f. ulula*, en Ugle. 2) *paxillus*, en Hage at hænge noget paa.

Uggvænn, *terribilis*, skrækkelig, gruelig.

Uggvænlegr, *idem.*

Uggvænlega, *terribiliter*, skrækkeligen.

Vía (at vía), *circumcirca viare*, omvandre, rejse omkring. 2) *occulte explorare*, efterforske hemmeligen. 3) *dicitur de musca*, *abdomine viridi*, *qvanda ova parit*, *unde eorum ova vocantur*, lægge Æg (siges om etslags Fluer); víur.

Úi, *m. minimorum insectorum multitudo*, Mængde af smaa Insekter. Úa-grú *v.* úa-grúi, *idem.*

Úi (údi, hefi úd, at úa), *verminare*, være fuld af Insekter. Þad úir, *scatet vermibus*, det er fuldt af Orme.

Vid, *ad*, *apud*, *juxta*, ved, hos. Vid þad þagnadi hann, *bis factis conticuit*, derpaa tav han stille. At líta vid, *advertere oculos*, vende Øjnene til. Hvad á víd sárum? *qvid vulnera sanat?* hvad læger Saar. Eigdu ecki vid mig, *facesse a me*, gaa væk, lad mig være! Hver á hér vid saudféd? *qvis hic ovium pastor*, hvo er her Faarehyrde? Hann kom vid Norveg, *in Norvegia appulit*, han landede paa Norge. Heima vid bæinn, *juxta prædium*, tæt ved Gaarden. Hann hefr mikid vid, *multum sibi arrogat*, han fører sig stadseligen op. Nú er mikid vid, *imber jam est freqventissimus*, nu falder stærk Regn. Vid því sverdi var Sæmundur vanur at rída, *hoc gladio cinctus Sæmundus iter facere soli-*

rus erat, Sæmund plejede at ride omgjordet med det Sværd. Vid þetta beysli vil eg rída, *hoc freno utar*, dette Bidsel vil jeg bruge. Hann er allr vid sig, *torosus est et bonæ proportionis*, han er før og proporsioneret af Lemmer. Hvad hefr hann vid braudinu? *quid habet obsonii ad panem?* hvad spiser han til Brødet.

Víd, *n. vacuitas*, Tomhed. Á víd og dreif, *sparsim in aera*, vidt og bredt omkring.

Vid, *nos duo*, vær, *nos duæ*, vi tvende.

Vid, *inseparabile, idem qvod romanorum, sub:* Vidbeiskr, *subamarus*, noget besk. Vidhryggr, *subtristis*, noget bedrøvet.

Vída, *passim*, vidt og bredt.

Vida (at vida), *lignari*, fælde Træ.

Vida, *f. spira lanea v. linea*, en Haspe Garn.

Vidan, *f. lignatio*, Træfælden.

Vidar-bóndi, *m. xylopola*, Tømmerhandler.

Vidar-búnki, *m. strues lignorum*, en Vedkast, Tømmerstabel.

Vidar-budlúngr, *m. idem.*

Vidar-floti, *m. ratis*, en Tømmerflaade.

Vidar-köstr, *m. vid.* vidarbúnki.

Vidar-ormr, *m. vid.* trémadkr.

Vidar-rád, *n. actio v. motus insensibilis*, umærkelig Handling eller Bevægelse. Híngat vard mér reikad af vidarrádi, *mihi non conscius huc superveni (arboris instar animæ sensitivæ exsortis)*, jeg gik herhen, uden selv at vide det (ligesom et Træ).

Vidar-runnr, *m. virgultum*, Risbusk.

Vidar-öx, *f. ascia*, Sletteøkse, Tømmerøkse.

Vídátta, *f. latitudo, laxitas*, Vidhed, Bredde, Rummelighed. Vídáttu skálldmæli, *n. pl. carmina in multos famosa*, Digt, som angaar Fleres Rygte.

Vidbárur, *f. pl. vid.* vidberiur.

Vidber (at vidbera), *vid.* ber vid.

Vidberst (at vidberaz), *impediri, non fieri, transire*, hindres, opholdes. Vidbáruz öll vandrædi, *nulli creabatur periculum*, der indtraf ingen Fare.

Vidbein, *m. clavicula, jugulum*, Krageben, Halsben.

Vidberiur, *f. pl. calva, futilis excusatio*, intetsigende, tomme Undskyldninger, Skingrunde.

Vidbiódr, *m. abominatio, fastidium*, Lede, Modbydelighed.

Vidbiódslegr, *horrendus*, modbydelig, afskyelig.

Vidbiörn, *m. ursus sylvestris*, en Bjørn, som opholder sig i Skove.

Vidbit, *n. pingvamen, obsonium*, Fidt, Sul.

Vidbragd, *n. tactus, attactus*, Vedrøren. 2) *omen obscurum, inopinata præsagitio*, dunkelt Varsel, uventet Forbud.

Vidbrigdi, *n. pl. res exemplaris, excellens*, en særdeles fortræffelig Ting.

Vidbrigda-madr, *m. vir insignis, egregius*, en udmærket, ypperlig Mand. 2) *inusitatæ magnitudinis v. roboris*, en Mand af usædvanlig Størrelse eller Styrke.

Vidbruna-smeckr, *m. sapor adustionis*, sveden Smag.

Vidbruni, *m. adustio*, Brænden, Forbrænden.

Vidbúinn, *paratus*, færdig, beredt; *vid.* búinn, *idem.*

Vidbúnadr, *m. apparatus*, *præparatio*, Tilberedelse, Tillavelse.

Vidburdr, *m. vid.* atburdr.

Vidbætir, *m. appendix*, *augmentum*, Forøgelse, Tillæg.

Vídd, *f. laxitas*, *amplitudo*, Vidhed, Bredhed.

Vidfáng, *n. commercium*, *societas*, Kammeratskab, Staldbrodrelag. Illr vidfángs, *insociabilis*, som er ond at komme til Rette med.

Vidfelldinn, *humanus*, *genialis*, omgjængelig, tækkelig. 2) *tractabilis v. sociabilis*, som man godt kan komme til Rette med.

Vídferli, *n. peregrinatio*, lang Omkringreisen.

Vídförull, *peregrinabundus*, som reiser vidt omkring. Nú göri eg ecki vídförullt, *domi me contineo*, nu holder jeg mig hjemme.

Vídfrægi (at vídfrægia), *celebrare*, berømme, rose.

Vídfrægr, *celeber*, navnkundig, berømt.

Vidgángr, *m. incrementum*, Tilvækst. Pad nádi eingum vidgángi, *periit in herba*, det fik ingen Tilvækst, uddøde straks.

Vidgángsmadr, *vir optimæ spei*, en haabefuld Mand.

Vidgánga, *f. affirmatio*, Bekjendelse. 2) *acceptilatio*, Eftergivelse, Ophævelse af en Gjeld eller et Løfte. At veita vidgöngu, *affirmare*, *acceptare*, bekræfte, akseptere.

Vidgörd, *f. reparatio*, Istandsættelse.

Vidgét (at vidgéta), *mentionem injicere*, komme paa Tale om. Þess er vidgétid, *mentio ejus facta est*, derom fortalte man.

Vidhalld, *n. conservatio*, *item sustentatio*, Vedligeholdelse, Underholdning.

Vidhafnar-madr, *vir splendidus*, En som opfører sig stadseligen.

Vidhafnar-vagn, *m. carpentum pilentum*, Stadsvogn.

Vidhelld (at vidhallda), *conservare*, holde vedlige.

Vidhafnarlaus, *simplex*, *illaboratus*, simpel, uden Pragt.

Vidhöfn, *f. pompa*, *splendor*; *item ornatus*, Pragt, Sirlighed, Stads. Vidhöfn á smídi, *emblema*, kunstigt Arbejde.

Vidhögg, *f. truncus*, *super quo cæduntur aliæ res*, en Huggeblok.

Vidhrifur, *f. pl. res quæsitæ*, de søgte Ting.

Vídi, *n. vastitas*; *poet. mare*, Vidhed.

Vidia, *f. vinculum*, *catena*, Vidje, Kjæde. 2) *pr. vimen salicis*, Vidje-Ris, Pilekvist.

Vídir, *m. salix*, Vidjetræ, Piletræ.

Vídir-kér *v.* kör, *n. salicium*, *salicetum*, Vidjebusk.

Vídir-land, *n. idem.* Vídir-skógr, *idem.*

Vídir-hnotir, *f. pl. strobili*, *juli*, *nucamenta*, Knorter paa Vidjetræet.

Vídir-kofún, *n. lana spicarum salicis*, etslags Bomuld paa Vidjen.

Vídi-vángr, *m. patens campus*, en vid, aaben Mark. 2) *salicetum*, Vidjebusk.

Vidka (at vidka), *laxare*, *amplicare*, udvide, gjøre vidt.

Vidkannaz (at vidkannaz), *agnoscere*, kjendes ved.

Vidkoma, *f. tactus*, Bedrøren.

Vidkominn vel edr illa, *in bonis aut malis circumstantiis constitutus*, i gode eller slette Omstændigheder.

Vidkunnanlegr, *comis*, *humanus*, *applicabilis*, tækkelig, omgjængelig, behagelig i Omgang.

Vidkunnr, *passim notus*, velbekjendt.

Vidláinn, *expeditus*, *paratus*, beredt, færdig.

Vidlendi, *n. vasta planities*, en stor, jævn Mark.

Vidlendr, *vastus*, vid, udstrakt. Vidlendr kóngr, *vastis regionibus imperans*, en Konge, som regjerer et stort Rige.

Vidleitni, *f. conatus*, *molimen*, Forsøg, Bestræbelse. Vidleitninn er hvörium bodinn, *pigrum manet penuria*, *sua munera sudore Dii vendunt*, man bør forsøge alt.

Vidlikr, *similis*, lig.

Vidlodi, *m. cohærentia*, Sammenhæng, Sammenklæben. 2) *cohæsio*, Sammenhængskraft. At göra vidloda, *adhærere*, hænge ved.

Vidlögur, *f. pl. arctæ necessitates*, *pericula*, stor Fare, den yderste Nødvendighed. 2) *prædicta mulcta culpæ*, *item conditio*, bestemt Mulkt for en Forseelse. I' vidlögum, *urgente necessitate*, i Nødsfald.

Vidmót, *n. gestus*, Gebærder, Miner.

Vidmótsgódr, *comis*, *affabilis*, god, behagelig at tale med.

Vidmóta, *similis*, lig, ligedan.

Vidnám, *m. objectum*, Modsætning. 2) *resistentia*, Modstand. Þeir munu veita vidnám, *resistent*, de vil gjøre Modstand.

Vidqvædi, *n. epiphora*, *epistrophe*, Omkvæd paa en Vise.

Vidqvæmr, *sensibilis*, følsom, omfindtlig.

Vidqvæmni, *f. sensibilitas*, Følsomhed, Omfindtlighed.

Vidra (at vidra), *auræ torridæ exponere*, sætte ud i tør Luft, lufte. At vidra sig, *sub dio aura libera se reficere*, vederkvæge sig i fri Luft. At vidra framm af sér, *præterire*, *modeste tolerare*, forbigaa, taale med bedste den Rolighed. Vindurinn vidrar grasid, og feikir því þó ecki af, enn brýtr oft sterkar eikur, *ventus gramina reficit*, *non rapit*, *at sæpe ingentes arbores frangit*, Vinden lufter Græsset, og blæser det dog ikke bort, men nedslaar ofte stærke Træer.

Vidrádanlegr, *facilis*, *tractabilis*, som kan styres, regjeres.

Vidrétti (at vidrétta), *reficere*, *reparare*, istandsætte.

Vidrétting, *f. refectio*, *reparatio*, Istandsættelse.

Vidridinn, *implicatus*, indviklet i. Hann er vidridinn málid, *causæ implicatus est*, han er indvikler i Sagen.

Vidrini, *n. taura*, *bos hermaphrodita*, *it. aliæ pecudes*, en Tvetulle blandt Hornkvæg og andre Dyr; á vid *et* riena.

Vidræda, *f. colloqvium*, Samtale.

Vidrædi, *n. idem.*

Vidrædisgódr, *affabilis*, god at tale med.

Vidsiá, *f. cautela*, *item suspicio*, Forsigtighed; ogsaa Mistanke.

Vidsiámadr, *suspectus*, mistænkelig.

Vidsiáll, *callidus*, *prudens*, klog, snedig.

Vidsiáls-gripr, *res periculosa*, *ni prudens sit qvi utitur*, en Ting, som man maa bruge med Forsigtighed.

Vidskipti, *n. commercium*, *conversatio*, daglig Omgang, Handel og Vandel. Illr vidskiptis, *iniqvus*, *malignus*, ondskabsfuld, ond at komme til Rette med.

Vidskéri, *m. vid.* skérbord.

Vidskéra, *f. cibaria duriora*, *qvæ obsonio indigent*, haard Mad, hvortil Sul behoves.

Vidsmiör, *n. oleum olivarium*, Olie, Bomolie; *vulgo* bómolia.

Vidsmiörs-krucka, *f. lecythis*, Oliekrukke.

Vidsmiörs-vidr, *m. olea*, Olietræ, Oliventræ.

Vidsmiörs-vidar-ávöxtr, *oliva*, en Olive.

Vidsmiörs-þrúga, *f. trapetum*, Olivendrue.

Vidsmiörs-dregg, *f. amurca*, Olivenbærme.

Vidspirna, *f. fulcrum pedis figendi*, en Støtte, som Foden kan sættes imod.

Vidstada, *f. mora*, *mansio*, Ophold, Tøven. 2) *obstaculum*, Hindring. Vidstödulaust, *e vestigio*, *sine mora*, strax, uden Ophold.

Vidsýnn, *conspectui eminus patens*, som forskaffer en stor Synskreds. Hér er vidsýnt, *hic latus est conspectus*, herfra kan man se langt bort.

Vidsæmandi, *tolerabilis*, taalelig.

Vidtak, *n. objectum*, Modsættelse. 2) *resistentia*, Modstand.

Vidtaka, *f. admissio*, *exceptio*, Modtagelse. 2) *resistentia*, Modstand.

Vidtekt, *f. exceptio*, Modtagelse. At fá gódar vidtektir, *hospitaliter excipi*, blive vel, gjestfrit modtagen.

Vidvaranlegr, *durabilis*, varig, som kan vare længe.

Vidvíkiandi, *spectans*, *attinens*, angaaende.

Vidvindislegr, *rigidus*, *absurdus*, stiv, haard, urimelig.

Vidvik, *n. vid.* tilvik.

Vidundr, *n. scurra*, *morio*, en Nar, Gjæk, Taabe.

Vidvörun, *f. præmonitio*, Advarsel.

Vidr, *m. arbor*, *sylva*, Træ, Skov. 2) *materies*, *ligna*, Tømmer, fældede Træer, Ved. Sólin gengr til vidar, *sol vergit ad horizontem v. ad sylvas* ɔ: *occidit*, Solen gaar under.

Vidr, *amplus*, *laxus*, *vastus*, vid, stor, bred.

Vidureign, *f. vid.* vidskipti.

Vidurgörníngr, *m. tractatio*, Behandling, Medhandlen.

Vidurkénni (at vidurkénna), *fateri*, bekjende.

Vidurkénníng, *f. confessio*, *affirmatio*, Bekjendelse. Hann géck til vidurkénníngar, *confessus est*, han bekiendte, gik til Bekjendelse.

Vidurlögur, *f. pl. vid.* vidlögur.

Vidurlífi, *n. sustentatio vitæ*, Livets Ophold, Føde.

Vidurlitamikill, *bene observandus*, *cavendus*; som nøje bør iagttages, bemærkes.

Vidurmæli, *n. alloqvium*, Samtale. At unna vidurmælis, *alloqvio dignari*, værdige Samtale.

Vidurnefni, *n. cognomen*, Tilnavn.

Vidurqvæmilegr, *aptus*, *decens*, *æqvus*, passende, vedbørlig.

Vidursiá, *f. vid.* vidsiá.

Vidurstygd, *f. vid.* vidbiódr; à stugga vid.

Vidurstyggilegr, *vid.* vidbiódslegr.

Vidursýnd, *f. vid.* vidur-siá.

Vidurvist, *f. præsentia*, Nærværelse.

Vidvæníngr, *m. tyro*, usøvet, uerfaren i noget.

Vidvæníngskapr, *m. tyrocinium*, Uerfarenhed, Mangel af Øvelse.

Vidværi, *n. victus*, *nutrimentum*, Føde, Næring. 2) *mansio*, *sustentatio*, Ophold, Underholdning. Vidurværi, *n. idem.*

Vies, *n. vid.* vas.

Víf, *n. mulier*, Viv, Fruentimmer; *Angl.* wife. *Germ.* Wiff. *Holl.* wyf.

Vifandi, *ex improviso*, *ut procus ad mulierem*, uforvarendes, uventet.

Vífilengiur, *f. inanis excusatio v. cunctatio*, tomme Undskyldninger, Paaskud, Skingrunde. 2) *ambages*, Omsvøb, Væv; *vid.* vím.

Vífinn, *mulierosus*, kvindekjær.

Vísl, *f. fustis v. malleus lotorius*, en Kjæp, Vaskerkoner bruge, til at banke Tøjet med i Vasken. 2) *confusio*, Sammenblanden. Þar gengr þvottakona og hefr vísl í hendi, *exit lotrix*, *malleum lotorium manu gerens*, der gaar en Vaskerkone, med en Kjæp i Haanden. Hann laust med víslinni, *fuste percussit*, han slog med Kjæppen.

Vísla (at vísla), *confundere*, forvirre; à vef. At vísla fyrir einum, *aliqvem confundere*, bringe en i Forvirring. Þad vísladiz fyrir hönum, *confundebatur*, det svævede utydelligen for ham.

Víslan, *f. confusio*, Forvirring.

Vífni, *f. mulierositas*, Kvindekjærhed.

Víg, *n. cædes*, Drab. 2) *percussio*, *læsio*, *vulnus*, Saar, Slag. At vinna víg, *cædem admittere*, *interficere*, dræbe, udøve Drab. At vekia víg, *primus hostem sternere*, begynde Drab, fælde først en Fiende.

Vígabrandr, *m. acontia v. draco volans*, en flyvende Drage (etslags Meteor).

Vígaferli, *n. freqventes cædes*, hyppige Drab.

Vígahnettir, *m. pl bolides*, *meteoron emphi..ticum*, etslags Meteor, i Form af en Kugle.

Vígamannlegr, *impiger*, *strenuus*, *bellicosus*, krigersk, modig, tapper.

Vígásar, *m. pl. repagula*, *obices per transversas fores prædiorum*, *ad amoliendam vim hostilem*; *item claustra*, Skaader eller Slaaer, som gaa tværs for Døren, for at afvende fiendtligt Overfald.

Vígbrandar, *m. pl. idem, sed erecti*, Skaader paa langs til samme Henſigt.

Vigdís, *f. nom. pr. mulieris, Bellona*, et Fruentimmers Egennavn; ogsaa: Krigsgudinden.

Vigdr, *consecratus*, viet.

Vigg *v.* vigga, *f. fulicula (avis)*, en Blishøne.

Víggirdla (at víggirdla), *ratibus circumdare navem v. murum, contra oppugnatores*, befæste et Skib eller en Mur med en Flaade af Tømmer eller Faſkiner imod Belejring.

Víggirdlar, *m. pl. crates in propugnaculum navium v. murorum, testudo*, Skjoldtag, Faſkiner eller Gjærder, ſom bruges til Forſvar.

Vígheſtr, *m. eqvus admissarius, pugnæ aptus*, en Hingſt.

Vígi, *n. propugnaculum, vallum*, Vold, Skandſe, godt Forſvarsſtæd.

Vígi (at vígia), *inaugurare, consecrare*, vie, indvie. At vígiaz undir kórónu, *coronari*, krones. At vígiaz til preſtz, *in sacerdotem inaugurari*, indvies til Præſte-Embede. Vígt vatn, *aqva lustralis*, viet Vand.

Vigilíudagr, *m. festum, cui hesternus Dies ab hora nona sacer erat*, en Højtid, hvis næſt foregaaende Dag var hellig fra Kl. 3 af.

Vígkænn, *felix gladiator*, en god Fægter, duelig Kriger.

Víglegr, *aspectu militaris*, krigerſk af Udſeende.

Vígla (at vígla, vigla *v.* víngla), *confundere*, forvirre.

Vigl, *n. vid.* víngl.

Víglióſ, *fax lucis ad præliandum*, tilſtrækkeligt Lys til at levere Slag.

Víglýſing, *f. confessio cædis libera*, frivillig Bekjendelſe om et begaaet Drab.

Vignir, *m. pro vingnir, m. nom. Odini, infatuans*, Odins Navn, bedaarende.

Vígſkörd, *n. pl. statio propugnatorum in muris*, en Baſtion, et Stæd hvor de Belejrede ſtaa paa Murene.

Vígſla, *f. consecratio, inauguratio*, Indvielſe.

Vigt, *f. libra, trutina*, Vægt, Vægtſkaal.

Vigta (at vigta), *manu ponderare*, veje i Haanden.

Vigtarmadr, *m. pensor, libripens, zigostata*, en Vejer.

Vigtar-merki, *n. libra*, Vægten (et Himmelstegn).

Vígtennur, *f. pl. dentes canini, cuneiformes*, Huggetænder.

Vigtugr, *ponderosus*, vigtig, vægtig.

Vigtugleiki, *m. pondus, momentum*, Vigtighed.

Vígvél, *n. pl. stratagema*, Krigspuds.

Vígvöllr, *m. locus prælii*, Valplads.

Vígr, *bellicosus; promtus in armis*, krigerſk, øvet i Vaaben. Vígr manna beſt, *in armis promtissimus, propr. par pugnæ*, den raſkeſte Kriger.

Vigr, *f. hastæ genus, lancea*, en Landſe.

Vík (veik *v.* viek, heſi vikid, at víkia), *cedere*, vige. 2) *movere, semovere*, bevæge, føre tilſide. At víkia einum gódu, *præstare benevolentiam*, viſe en Velvillighed. Víkia

rædunni til eins, *sermonem ad aliqvem dedinare*, henvende Talen til en. Vikja ei-i m affidis, *semovere aliqvem*, trække tilside. Þeir vikuz litt undir, *non annuebant*, de vilde ikke give sit Samtykke. Þad víkr hönum vid *ad eum pertinet*, det angaar ham. 2) *movet eum*, det rører ham. At víkia sér vid, *convertere se*, vende sig om. Þvi víkr ödruvís vid, *alia res est*, det hænger anderledes sammen. Hönum er vikid, *mente motus est*, hans Sind er forandret.

Vik, *n. recessus, secessus*, Afkrog, Gjemme, Bugt; vid afvik. 2) *motio v. actio parva*, en liden Bevægelse. 3) *breve spatium*, kort Rum. Hann er vika-fær, *aliqvid agere potest*, han er i Stand til at bestille, røre sig noget.

Vik, *f. sinus brevior et laxior*, en Vig, Fjord. Vik skylldi i milli vina, og fiördr i milli frænda, *versatur in vicinio invidia*, en Vig burde ligge imellem Venner, og en Fjord imellem Frænder (de burde ej bo nær ved hinanden). Vikum skal ám skipta edr smærrum, *in anfractus v. minora spatia amnes sunt dividendi*, Elvene bør deles i Bugtevis eller i endnu mindre Dele.

Vika, *f. hebdomas, septimana*, en Uge. Vika siövar, *milliare*, en Sø-Mil; á vik.

Vikagl.dr, *officiosus*, tjenstvillig.

Vikianlegr, *facilis, exorabilis*, god at komme til Rette med.

Viking, *f. piratica*, Sørøveri. At leggiaz i víking, *piraticam exercere*, udøve Sørøveri.

Vikingaskip, *n. navis piratica, paron*, Sørøverskib.

Víkingskapr, *m. latrocinium in mari privilegiatum*, Sørøveri, Fribytteri.

Víkingr, *m. pirata, qui in sinubus pro tempore delitescit, ut prædetur*, en Sørøver, Fribytter, som skjuler sig undertiden i Fjordene for at røve; á vik.

Vikivaki, *m. orbis saltatorius, motus pyrrichitus*, et Pendul.

Vikna (at vikna), *moveri, commoveri*, røres, bevæges. 2) *mollescere, inflecti, incurvari*, blødgjøres, blive rørt, bevæget.

Vikóttr, *tortuosus, sinuosus*, bugtet, som har mange Bugter; *etiam de capilitio supra tempora dicitur*, siges ogsaa om Haaret over Tindingerne.

Vikra (at vikra), *polire, pumice lævigare*, polere med Pimpsten.

Vikr, *n. pumex*, Pimpsten. Vikurkol, *n. idem.*

Viku-sakir, *per septimanam, proprie: pro septimana*, om Ugen; egentlig: formedelst Ugen. (*de sacra septimana modus loqvendi sumptus est, quando nefas erat proficisci v. operari*, Talemaaden er tagen af den hellige Uge, i hvilken man ikke maatte rejse eller arbejde).

Vikuverk, *n. unius hebdomadis opus*, en Uges Arbejde.

Vil, *n. lamentatio*, Hylen, Jamren. Þar er ei nema vil og vol, *lamentatione et ploratu*

omnia plena sunt, der er alt fuldt af Graad og Veklage.

Vil, *n. pl. intestina tenuia piscorum, in esam purgata et connexa*, de finere Indvolde af Kreature, som ere rensede og flettede sammen, for at spises.

Vil (at vilia), *velle*, ville.

Vildi eg *v.* vildag, *utinam, osi*, jeg vilde ønske. Pad vildi so til, *ita contigit, evenit*, det begav sig, hændte sig, tildrog sig saaledes.

Vil, *n. beneplacitum*, Forgodtbefindende, Behag. At göra i vil, *gratificari*, gjøre til Behag.

Víla (at víla), *queri, lamentari*, klage, jamre sig. 2) *dubitare*, tvivle. At víla eckert fyri sér, *nihil dubitare*, tage Intet i Betænkning.

Vild, *f. voluntas*, Villie. 2) *gratia, benevolentia*, Gunst, Velvillighed.

Vildarmadr, *m. homo gratus, acceptus*, kjærkommen, behagelig Mand.

Vildi, *n. gratia, benevolentia*, Velvillighed. Vildismenn, *amici*, Venner. Vildiskona, *f. amica*, en Veninde.

Vildr, *bonus*, god. 2) *acceptus*, kjærkommen. Vildustu menn, *m. pl. optimates*, de ypperste, bedste Mænd. 2) *amici acceptissimi*, de kjæreste Venner.

Vilhallr, *favens, partibus studens*, gunstig, som holder mere med det ene Partt end med det Andet.

Vili *v.* vilie, *m. voluntas*, Villie. Vilienn dregr hálft hlass, *leve fit, quod bene fertur onus*, Villien gjør det meste. Gódr vilie, *propensa voluntas*, god Villie, Velvillighed. Pad er góds vilia verdt, *gratificationem meretur*, det fortjener Velvillighed, Belønning. Viliann er at virda, *ut desint vires, tamen est laudanda voluntas*, en god Villie er meget værd.

Viliaburdr, *m. beneplacitum*, Behag, Godtbefindende.

Viliagódr, *animo promtus, item proclivis*, som har en god Villie, velvillig.

Vilialaus, *invitus*, tvungen, nødig.

Vilialeysi, *n. fastidium, aversatio*, Uvillie, Afsky.

Viliuglega, *lubenter*, villigen.

Viliugr, *lubens*, villig. Viliug vitni, *testes obnoxii*, villige Vidner.

Viliugleiki, *m. propensus animus, diligentia, alacritas*, Villighed, Beredvillighed.

Vilkjör, *n. pl. bona sors, secunda fortuna*, Lykke, Medgang, blide Kaar. 2) *benevolentia*, Velvillighed.

Villa, *f. error*, Fejltagelse, Vildfarelse.

Villibráð, *f. assum ferinum, caro ferina*, stegt vildt Kjød.

Villi (at villa), *in errorem inducere*, forvilde.

Villi-asni, *m. onager*, et vildt Esel, Skovesel.

Villi-dýr, *n. fera, animal ferum*, et vildt Dyr, Vildt. Villifuglar, *m. pl. aves sylvestres*, vilde Fugle.

Villigöltr, *m. aper*, Vildbasse.

Villihestr, *m. equiferus*, en vild Hest.

Villihæns, *n. fulica*, Vandhøne, Bliesøne; *alias* vatshæna, reyrhæna.

Villimadr, *m. homo sylvestris, barbarus, rudis*, en Vildmand.

Villi-naut, *n. urus*, en vild Okse.

Villi-svína-kjöt, *n. caro aprina*, Vildsvinesfleſk.

Villi-vextir, *m. pl. herbæ pratenses*, Markurter.

Villi-vidsmiörs-vidr, *m. oleaſter*, vildt Olietræ.

Villivínvidr, *m. labruſca*, vildt Vintræ.

Villiz (at villaz), *errare*, tage fejl, forvildes. At villaz ramlega, *toto cælo errare*, begaa en ſtor Fejltagelſe.

Villtr, *errabundus*, forvildet. Oft fer ſá villt ſem géta ſkal, *in rebus dubiis facillimum errare*, i tvivlſomme Sager kan man let tage fejl.

Villr, *ſylveſtris, rudis*, raa, grov, vild. 2) *errans*, vildfarende.

Villumadr, *m. hæreticus*, en Kjætter. 2) *homo rudis, ferus*, en Vildmand.

Villuráfandi, *errabundus, erroneus*, vildfarende.

Vílmögr *v.* vílmagi, *m. verna, ſervus domeſticus*, en Vorned, hjemmefødt Træl. Mál er vílmögum at vinna ervidi, *ſurgendi tempus vernis eſt ad ſerviendum*, nu er det Tid for Trællene at arbejde; verkamál.

Vilmæli, *n. pl. verba favorabilia*, gunſtige Ord.

Vilnan, *f. favor*, Gunſt, Yndeſt.

Vilna (at vilna einum), *favorem exhibere*, viſe en Gunſt.

Vilpa, *f. cectoria pavimenti v. compluvium*, Rendeſten.

Vílſamr, *querulus*, klynkende, klagende.

Vilsa, *f. phlegma, humor ſtagnans*, Vædſke, Slim.

Vilyrdi, *n. vl. gratificatio verbalis, promiſſio*, Løfte, gunſtige Ord.

Vím, *n. ſtupor, alienatio mentis*, Sandſeløsbed, Raadvildhed.

Víma (at víma um), *ob ſtuporem morari*, blive ſtaaende af Raadvildhed.

Vina, *f. amica*, Veninde.

Vín, *n. vinum*, Vin. Vatsblandad, *dilutum, lymphaticum*, Vin, blandet med Vand. Slæmt vín, *vinum ſublestiſſimum*, ſlet Vin. Gott vín, *vinum generoſum*, god Vin. Létt vín, *ignobile*, ſvag Vin. Súrt vín, *auſterum*, ſur Vin. Dofnad vín, *vetuſtum, vappa*, Vin, ſom har miſtet ſin Kraft. Vín, ſem ei lætr ſig, *vetuſtatem ferens*, Vin, ſom ikke taber ſig ved Alderen. Raudt vín, *rubrum* rød Vin. Kryddad vín, *aromaticum*, Krydder=Vin. Vín brennt, *aduſtum*, Brændevin. Liúffengt, *lene, molle*, behagelig Vin. Fyrnſkuſneckiad, *mucidum*, Vin, ſom ſmager af Fadet. Nýtt, *muſtum*, ny Vin, Moſt. Áfengt, *ſicera, caput tentans*, ſtærk Vin.

Vina-hót, *n. pl. geſtus familiaris*, venſkabelig Omgang.

Vinalát, *n. mors amicorum*, Tab af Venner, Venners Død.

Vinalitr, *m. frons bilaris et clara*, venskabelige Miner og Lader. 2) *fucata amicitia*, falskt, uredeligt Venskab.

Vináttа, *f. amicitia*, Venskab.

Vináttubragd, *n. amicitiæ documentum*, Venskabsbevis, Venskabsstykke.

Vináttu mál, *n. pl. vid.* vinmæli.

Vina-veitsla, *f. convivium amicorum*, *charistia*, Vennelag, Gjæstebud for Venner.

Vinaz (at vinaz), *vulgo* vinaz, *in actu procreationis esse*, parres; (*de avibus tantum dicitur*, siges blot om Fugle).

Vinber, *n. uva*, Vindrue.

Vinberia-belgir, *m. pl. floces*, Vindrueskaller.

Vinberia-hrat, *n. idem.*

Vinberia-blód *v.* lögr, *uvor*, Vindruesaft.

Vinberia-lestr, *m. vindemia*, *autumnitas*, Vinhøst.

Vinberia-klasi, *m. racemus*, Vinbærklase.

Vinberia-lestr, *m. vid.* vinyrkia.

Vind (vatt, hefi undid, at vinda), *glomerare*, vinde i Nøgle, hvirvle om hinanden. 2) *torqvere*, *volvere*, vende, dreje omkring.

Vinda, *f.* (i hióli), *succula*, Vinde i et Hjul. Vinda i vef, *panus telæ*, Væverspole. Vinda i húsi, *glomeramen*, en Løftemaskine. Vinda i skipi, *ergata*, *troclea*, Spil paa et Skib.

Vinda-skupla, *f. ventilogium*, en Kasteskovl. 2) *homo varius*, *Proteus*, en Vægelsindet.

Vindauga, *n. fenestra*, *item riscus*, et Vindue. 2) *spiramentum*, et Lufthul.

Vindblá, *f. æther*, den finere Luft.

Vindblær, *m. aura lenis*, Vindpust, sagte Vind.

Vindegg, *n. ovum irritum*, *subventaneum*, Vindæg.

Vindgángr, *m. ventositas*, Opblæsning i Maven.

Vindgnýr, *m. fremor v. strepitus venti*, Vindens Susen.

Vind álsar, *m. pl. assulæ obliqvatæ*, *puppim et proram inferne formantes*, de skjæve Bræder, som nederst danne For- og Bagstavnen i et Skib.

Vindhani, *m. vid.* vedrviti.

Vindhola, *f. spiramen*, Lufthul.

Vindill, *m. pensum*, *manipulus*, en Vindel.

Vindil trappa, *f. cochlea*, en Vindeltrappe.

Vinding, *f. glomeratio*, Sammenvinden.

Vindíngr, *m. obliqvitas*, Krumhed, Skjævhed. 2) *funiculus*, et lidet Tov. 2) *ligamentum*, *qvo vestes pelliceæ piscatorum carpis alligantur*, et Stykke Baand, som Fiskerne bruge til at fastbinde Ærmene paa deres Skindtrøjer omkriv Haandledet.

Vindkali, *m. aura frigida*, kold, sagte blæsende Vind.

Vindkul, *n. idem.*

Vindlegr, *minans procellam* (*de aere*), som ser ud til Vind ɔ: om Luften.

Vindloft, *n. aer*, Luften.

Vindmylna, *f. mola pnevmatica*, Vindmølle.

Vindnidr, *m. vid.* vindgnýr.

Vind-ón *v.* ofn, *m.* [illegible]*nus venti v. anemicus*, en Vindovn.

Vindölld, *f. tempestas ventosa*, et Tidsrum, hvori Storm raser, Storme-Periode.

Vindregg, *f. fex vini*, Vinbærme.

Vindryckia, *f. usus vini*, Vindrikken. 2) *vinolentia*, Drukkenskab.

Vindskupla, *f. ventilabrum*, *item velum flabellum*, en Kasteskovl, ogsaa en Vifte. 2) *homo omnium horarum*, et vindigt Menneske, en Vægelsindet.

Vindstafi, *m.* (á fuglum), *genitalia avium*, Fuglenes Avlelemmer; *alias* vínstapi.

Vindsiúkr, *tympanicus*, Vattersottig, hvis Bug er opsvolmet, og rumler af Vind.

Vindsýki, *f. hydrops sicca*, *tympanites*, etslags Vattersot, naar Bugen er opsvolmet og rumler af Vind.

Vindu-ás, *m. ergata*, Spil paa et Skib, en Vindebom.

Vindu-biti, *m. idem.*

Vindubrú, *f. pons versatilis*, Vindebro.

Vindu-hiól (at göra hespur), *n. rhombus*, en Garnvinde.

Vindustaung, *f. vectis*, Løftestang, Vindebom.

Vinduteinn, *m. girgillus*, *harpedone*, en lang og smal Pind, om hvilken Rokketenen drejes omkring, medens man vinder Garnet i Nøgle.

Vindr, *obliqvus*, *tortus*, bøjet, vindskjæv.

Vindr, *m. ventus*, *flatus*, *spiritus*, *motus aeris*, Vind, Blæst.

Vindurinn vex og blæs, *ventus surgit et spirat*, Vinden tager til og blæser. Vindinum slotar, *ventus remittit*, *cedit*, Vinden sagtnes, tager af. At slá í vind, *negligere*, *non curare*, slaa hen i Vejret. 2) *frustra operari*, arbejde forgjeves. At tala í vind, *littori loqui*, tale for døve Øren. Leysa vind, *pedere*, sjærte.

Hic ventorum nomina in unum congesta, quæ vulgatissima sunt, subnexam, her tilføjes Vindenes Navne:

Austanvindr, *subsolanus*, *ab ortu solis æqvinoctiali*, Østenvind.

Aust-sudaustan, *evrus*, *mesevrus*, *ab ortu hyberno*, Østsydostvind.

Sudaustan, *vulturnus*, *evroauster*, Sydostvind.

Sud-sudaustan, *phœnicias*, *vulturnauster*, Sydsydostvind.

Sunnan, *auster*, *notus*, Syndenvind.

Sud-sudvestan, *mesolibs*, Sydsydvestvind.

Sudvestan, *libs*, *africus*, Sydvestvind.

Vest-sudvestan, *mesolibonotus*, Vestsydvestvind.

Vestan, *favonius*, *zephyrus*, Vestenvind.

Vest-nordvestan, *caurus*, *mesocaurus*, Vestnordvestvind.

Nordvestan, *japyx*, Nordvestvind.

Nord-nordvestan, *thrascias*, Nordnordvestvind.

Nordan, *septemtrio*, *aqvilo*, *aparetias*, Nordenvind.

Nord-austnordan, *boreas*, *mesoboreas*, Nordnordostvind.

Austnordan, *cæcias*, *evroaqvilo*, Nordostvind.

Aust-nordaustan, *meses*, Østnordostvind.

Vindyrdi, *n. pl. verbum*, *quo oblique quis perstringitur*, Spottegloser, Stikpiller. 2) in-

considerate dictum in aera effutitum, uoverlagte Ord.

Vinedik, *n. acetum vini*, Vinedike.

Vinfastr, *amicis fidus*, trofast, vennehuld.

Vinfat, *n. orca*, *cupa*, *vas vinarium*, et Vinfad.

Vinfengi, *n. amicitia*, Venskab.

Vinflaska, *f. feriola*, en Vinflaske.

Vingardr, *m. vinea*, *vinetum*, *collis vinearius*, en Vingaard, Vinhauge.

Vingardsmadr, *m. vinitor*, *vineator*, en Vingaardsmand.

Vingólf, *n. cella vinaria*, *œnopolium*, *caupona*, en Vinkjelder.

Vingá (at vinga sig vid), *amicitiam sibi conciliare*, forskaffe sig Venskab, gjøre sig yndet.

Vingaz (at vingaz vid), *idem*, *ambire favorem*, søge ens Venskab.

Vingan, *f. favor*, *affabilitas*, Gunst, Bevaagenhed.

Vingiarnlegr, *affabilis*, behagelig, venskabelig, venlig.

Vingiarnlega, *affabiliter*, behageligen, venligen.

Vingott var med þeim, *boni amici erant*, de vare gode Venner.

Víngl, *n. vertigo*, Hovedsvindel; *vid.* vígl.

Víngla (at víngla), *vertigine afficere*, gjøre en hovedsvindel.

Vínglaz (at vínglaz), *confundi*, forvirres, blive hovedsvindel.

Víngs, *n. agitatio*, Rysten, Tumlen, Viften.

Víngsa (at víngsa), *evannare*, *ventilare*, vifte, drøfte. 2) *agitare*, *quatere*, ryste, tumle, svinge.

Víngull, *m. funis contortus*, et sammensnoet Tov. 2) *mobile qvid pendens*, et Pendul. 3) *homo fatuus*, *vertiginosus*, et fjantet Menneske, En som har Hovedsvindel.

Víngulslegr, *incuriosus*, *item fatuus*, skjødesløs, ogsaa: fjantet.

Víngud, *m. Bacchus*, Vinguden, Bakkus.

Vingr, *contracte pro* vingadr, *favens*, *amicus*, venskabelig, gunstig.

Víng-Þór, *m. Thor*, *deaster aera quatiens*, Guden Thor.

Vingædi, *n. amicitia*, Venskab.

Vinhallr, *favens*, gunstig, vennehuld.

Vínhús, *n. vid.* víngólf.

Vínkiallari, *m. idem.*

Vinkona, *f. amica*, Veninde.

Vinmæli, *n. pl. per internuncios amica compellatio*, *in amicitiæ conciliationem*, venskabelige Ord, middelbar Søgen om Ens Venskab.

Vinn (vann, hefi unnid, at vinna), *laborare*, arbejde. At vinna sigr, *vincere*, vinde, sejre. Vinna eida, *jurare*, sværge. Vinna á einum, *manus violentas inferre*, behandle En voldsomt. Vinna fyri gíg, *operam perdere v. male collocare*, *prop. congerere qvod indignus consumat v. ignis concremet*, arbejde forgjæves; egentl. samle noget sammen, som en Uværdig siden skal fortøde, eller Ilden opbrænde. Vinna til, *promerere*, fortjene.

Vinna sér mat, *labore vitam sustentare*, opholde Livet med Arbejde. Vinna fyri mat sínum, *idem.* Vinna fé, *ditescere*, vinde Penge, erhverve Rigdom. Þad mun þér þörf vinna, *tibi sufficiet*, det vil blive tilstrækkeligt for dig. Ecki veit hvörium best vinnaz peníngar, *incertum est cui rem agere contingat*, det er uvist, hvo der vil profitere mest, vinde flest Penge. Þad vinnr ei fyri kostnadi, *sumtus fructum superat*, det svarer ej Omkostningerne. Þetta vinst þér alldrei, *nunqvam efficies*, det vil du aldrig kunne udrette. Þad vann hönum at fullu, *illum confecit*, det gjorde ganske af med ham. Þad vanst hönum at fullu, *suffecit illi*, det var tilstrækkeligt for ham.

Vinna, *f. opus, labor*, Arbejde, Værk.

Vinníng, *f. victoria*, Sejer, Sejervinding. 2) *lucrum*, Vinding, Fordel, Gevinst.

Vinníngr, *m. idem.* 2) *possibilitas*, Muelighed. At hafa vinníng, *superior evadere*, sejre, faa Overhaand. Þad er ecki vinníngr, *impossibile est*, det er ikke mueligt.

Vinnudýr, *n. animal veterinum*, Arbejdsdyr, Lastdyr.

Vinnufólk, *n. operæ, servitia*, Tjenestefolk.

Vinnuhiú, *n. pl. idem.*

Vinnuhiúa skildagi, *m. terminus migratorius servitii*, Tjenestefolks Skiftetid. 2) *pactum et conditiones inter herum et servitium*, Tyendekontrakt.

Vinnuhús, *n. vid.* verkstadr.

Vinnukona, *f. operaria*, en Tjenestepige.

Vinnulaun, *n. pl. merces, præmium laboris*, Arbejdsløn, Tjenesteløn.

Vinnumadr, *m. operarius*, en Tjenestekarl.

Vinnumenska, *f. famulatus*, Tjeneste.

Vinnusamr, *laboriosus*, arbejdsom.

Vinpressa, *f. torcular*, Vinperse.

Vinsamlegr, *amicus*, venskabelig.

Vinsamlega, *amice*, venskabeligen.

Vinsa (at vinsa), *paleas ventilabro secernere*, drøfte, bortkaste Avnerne med en Kasteskovl.

Vinseliari, *m. caupo, œnopola*, en Vinhandler.

Vinsteinn, *m. tartarus vini*, Vinsten.

Vinstri, *lævus, sinister*, venstre.

Vinstrihönd, *f. læva, sinistra*, den venstre Haand.

Vinstur, *f. ventriculus qvartus ruminantium, abomasum*, den fjerde Mave i de drøvtyggende Dyr.

Vinsvelgr, *m. bibo, merobibus*, en Dranker, Vindranker.

Vinsæll, *vulgo acceptus*, yndet, almindelig afholdt.

Vinsælld, *f. gratia, favor*, Gunst, Yndest.

Víntré, *n. vitis*, Vintræ.

Vinvandr, *in contrahenda amicitia cautus*, varsom i at indgaa Venskabs Forbindelser.

Vínvidr, *m. vid.* víntré.

Vinveittr, *officiosus, facilis*, bevaagen, tjenstvillig, venlig.

Vínvidar-blöd, *n pl. pampinus*, Vintræ-Blade.

Vínvidar-qvistr, *m. palmes*, en Vinkvist, Gren af et Vintræ.

Vínvidar-ormr, *m. volucra*, Orm paa Vintræ.

Vínyrkia, *f. cultus vineaticus*, Vinavl, Vintræers Dyrkning.

Vinr, *m. amicus*, en Ven. Þeim var vel til vina, *amici erant carissimi*, de vare særdeles gode Venner.

Vínþrúga, *f. vid.* vínpressa.

Vippa, *f. gyratio*, Svingen, Omtumlen.

Vippadr, *gyratione attonitus*, omtumlet.

Vippa (at vippa), *gyrare*, svinge, dreje om. At vippa í lopt, *raptim elevare*, løfte hurtigen i Vejret. Vippa sér til, *cito se movere*, bevæge sig hurtigen.

Vípra (at vípra), *obliqvare*, *torqvere*, bøje, krumme, dreje. At vípra vörum, *labris gesticulari*, snærpe Læberne sammen.

Vípr, *n. res tenellæ*, Smaating. 2) *crepundia*, Ranglerier, Dukketøj.

Vípulegr, *tener*, smal, liden.

Vír, *m. filum metallicum*, Metaltraad. At draga í vírinn, *de minutiis sollicitum esse*, *item rebus parcissime uti*, være bekymret for Smaating; ogsaa: bruge stor Sparsomhed.

Víravirki, *n. crusta argenti cælati*, puklet Arbejde i Sølv.

Virdi, *n. æqvimentum pretii*, lige Værdi; *sic* fiskvirdi, *æqvimentum pretii piscis*, af lige Værdi med en Fisk.

Virdi (at virda), *æstimare*, *taxare*, vurdere, skatte. 2) *venerari*, ære, hædre. At virda vel, *æqvi consulere*, tage til Takke, optage gunstig. Virda eingis, *flocci pendere*, *nihili facere*; agte for Intet, ringeagte. Virda meir eda minna, *præferre v. postferre*, agte mer eller mindre. Virda til skatts, *censere*, ansætte til Skat. Virda fyri sér, *perpendere*, overveje. Hann virdtiz hvörium manni vel, *omnibus acceptus erat*, han var yndet af alle.

Virdiz (at virdaz) til, *dignari*, værdiges.

Virding, *f. dignitas*, *honos*, Hæder, Ære, Anseelse. 2) *æstimatio*, Vurdering.

Virdingamadr, *m. vir honoratus*, en hædret, æret Mand.

Virdingarmadr, *m. æstimator*, *censor*, en Vurderingsmand.

Virdingarfé, *n. merces taxandæ*, Gods, som skal vurderes.

Virdingagiarn, *ambitiosus*, ærgjerrig.

Virdar, *m. pl. viri sapientes et honorati*, vise og agtede Mænd.

Virda, *f. honor*, Hæder, Ære; *antiqve*, *inde.*

Virdulegr, *honoratus*, hæderlig; *vulgo* virduglegr.

Virduleiki, *m. dignitas*, Værdighed, Anseelse.

Virgull, *m. collare eqvorum vectariorum*, Seletræer, den Del af Seletøjet, som hænger om Hestenes Hals. 2) *laqveus*, en Snare. Virgulnár, *suspensi cadaver pendens*, det hængende døde Legeme af en som har været hængt.

Virka (at virka), *opus facere*, forrette et Arbejde. 2) *mundare*, rense, luttre.

Virki, *n. vallum*, *munitio*, en Vold, Skandse; *pr. opus*, Arbejde, Værk; *vid.* mannvirki.

Virkt, *f. opus eximium*, et ypperlig udført Ar-

beide. 2) *honos*, Hæder, Ære. Hjörleifr kóngr lét göra sér skip af virktum, *Hjorleifus rex navem sibi exstrui fecit, fabrica et materie eximiam*, Kong Hjørleif lod bygge et Skib, som var ypperligt, baade i Henseende til Arbejdet og Materien. Hann bad hönum virkta, *honores ei exposcebat*, han bad, at han maatte hædres.

Virktaklefi, *m. vid.* fatabúr.

Virktavinr, *m. re ipsa amicus, fidus*, en trofast, oprigtig Ven.

Virkr, *profestus, qvando fas est operari*, en Tid, man maa arbejde i. Virkr dagr, *dies profestus*, en Søgnedag. Hann er virkr at hesti sínum, *eqvum bene curat*, han sørger godt for sin Hest.

Virt, *f. cerevisia nondum fermentata*, Øl, som ikke endnu er gjæret.

Vís, *sapiens, prudens*, vis, klog. 2) *ad manus, certus, in certo loco*, vis, sikker, ved Haanden. Þad er víst, *non amissum est*, det er ikke tabt. 2) *certum*, det er sikkert. Þad er vísast, *nihil certius*, maaskje, rimeligen. At vísu, *utiqve*, vist nok. Fyri víst, *pro certo*, i Sandhed. Hann á ecki á vísann at róa, *res ejus in dubio est*, han har intet sikkert at gaa efter. Hann er vís til, *de eo sane sperandum*, det kan man vente af ham.

Vísa, *f. versus, carmen*, en Vise. 2) *mos, consvetudo*, Vis, Sædvane. Þetta er hans vísa, *ita solet*, dette er hans Sædvane, Vis. Á landsvísu, *more inqvilino*, efter Landets Skik og Brug.

Vísa (at vísa), *monstrare, ostendere*, pege paa, vise. At vísa frá, *facessere jubere*, afvise, befale en at gaa bort. 2) *repudiare*, forskyde, forkaste. At vísa til annars, *ad alium remittere*, sende fra sig til en anden, henvise til en anden. 2) *alium monstrare*, vise, pege paa en anden.

Vísari, *m. monstrator*, en Foreviser; *vid.* vegvísari.

Vísbending, *f. admonitio, cautela*, Vink, Advarsel.

Vísdómr, *m. sapientia*, Visdom.

Vísdóms-gydia, *f. Minerva, Pallas*, Visdommens Gudinde, Minerva.

Vísifíngr, *m. index, digitus salutaris*, Pegefinger.

Vísindi, *n. pl. Philosophia*, Filosofi. Náttúru vísindi, *n. pl. physica*, Fysik, Naturvidenskab.

Vísindamadr, *m. Philosophus, sapiens*, en vis Mand, en Filosof. 2) *vulgo: physicus*, en Naturforsker.

Visinn, *aridus, marcidus*, vissen, tør. Visin eyk, *arbor siderata*, et vissent Træ. Alvisinn madr, *apoplecticus*, et apoplektisk, ganske vissent Menneske. Hálf-visinn, *hemiplecticus*, halv apoplektisk, halvvissen.

Vísir, *m. index, monstrator*, en Visir, Paapeger, Foreviser. 2) *poet. rex*, hos Digterne: en Konge. Vísir á sólskífu, *gnomon*,

Viser paa en Solskive. Visir til beria, *bac- cula immatura*, smaa umodne Bær.

Visk, *f. manipulus*, et Bundt, Haandfuld. 2) *penicillus*, en Pensel; *Angl.* vish.

Viska, *f. sapientia*, Visdom.

Viskr, *sagax*, vis, klog, forudseende.

Visna (at visna), *arescere*, *marcescere*, visne.

Visnun, *f. aridura*, Vissenhed. Alvisnun, *apoplegia*, *apoplexia*, Apoplexsi. Hálfvisnun, *f. hemiplegia*, Halv=Apoplexsi.

Viss, *certus*, vis, sikker.

Vissa, *f. certitudo*, Vished.

Vissilega, vissulega, *certe*, visseligen.

Vist, *f. mansio domestica*, *item domus*, Bolig, Opholdssted, Bopæl. 2) *cibus*, Mad. At segia upp vistinni, *renunciare opera et cibationem*, opsige en Fæstekontrakt.

Vista (at vista), *pacisci*, *de cibatione*, fæste (om Tjenestefolk). At vista sig, *bodie: pacisci de cibo et labore suo*, *emancipare operam suam*, fæste sig bort. Þad var þá sidr, at menn vistudu sig siálfir til alþingis, og reiddu mali vid södla sína, *moris tum erat*, *qvod omnes in comitiis de victu sibi prospicerent*, *et annexam ephippio hippoperam suam veherent*, da var det Skik, at man selv sørgede for sin Kost ved Althinget, og at man førte derhen paa Heste Madposer, som vare bundne fast til Sadlerne.

Vistadr, *conductus ad operas*, fæstet, som et Tyende.

Vistadr fiskr, *piscis parum torrefactus*, *quasi in cibationem destinatus v. aptus*, Fisk, som er lidet tørret.

Vista-klefi, *m. promtuarium*, et Forraadskammer.

Vistarmadr, *domesticus*, en Tjenestekarl.

Vistar-rád, *n. pactio de cibo et opera*, Fæste, Tyende=Kontrakt.

Vistarvera, *f. mansio continua*, varigt Ophold.

Vistaskortr, *m. penuria cibi*, Mangel paa Føde.

Vistaz (at vistaz), *inire famulitium*, fæste sig til en, gaa i ens Tjeneste. 2) *torrefieri*, tørres.

Vistfastr, *mancipatus*, *conductus ad operas*, fæstet i Tjeneste hos en.

Vistir, *f. pl. commeatus*, *alimenta*, Proviant, Fødevarer. 2) *vestigia v. alia signa mansionis*, Kjendemærker paa Menneskers Nærværelse eller Ophold paa et Sted. Þeir fundu þar manna vistir, *certa signa*, *qvod homines ibi fuerint*, *invenerunt*, de opdagede visse Kjendetegn paa, at Mennesker havde opholdt sig der.

Vísvitandi, *data opera*, *sciens*, *prudens*, vidende, med Vidende og Villie.

Vísundr, *m. urus*, *bison*, en Bøffel, vild Oxe.

Vit, *n. ratio*, *mens*, Forstand. 2) *prudentia*, Klogskab. Med fullu viti, *sanæ mentis*, med fuld Forstand.

Vit, *n. pl. organa sensuum*, Sandseredskaber, At ganga á vit manni, *in aspectum venire*, komme i ens Øjesyn. Hann bar reykelsi

fyri vitin á hönum, *thura naribus ejus admovit*, han holdt Røgelse for hans Næse.

Vitafé, *n. debitum omnibus notum*, en vitterlig Gjeld.

Vitaskulld, *f. idem.*

Vita-elldr, *m. ignis speculatorius*, et Fyr, Varsels-Ild.

Víta (at víta), *reprehendere*, *punire*, irettesætte, bebrejde.

Vítalaus, *innocens*, *irreprehensibilis*, ulastelig, ustyldig.

Vitanlegr, *notus*, *cognitus*, bekjendt, vitterlig.

Vítaverdr, *reprehensione v. pœna dignus*, værdig at dadles, strafværdig.

Viti, *m. specula*, et højt Sted, hvorfra noget kan ses. 2) *index v. omen*, Tegn, Varsel.

Víti, *n. culpa*, *noxa*, Forseelse, Brøde. At láta sér annara víti at varnadi verda, *alieno damno sapere*, blive klog af andres Skade. At firra sig vítum, *reprehensionem v. pœnam vitare*, undgaa Straf eller Daddel. At leysa víti sín, *præstare culpam*, erstatte sin Forseelse.

Víta-bikar, *m. haustus expiatorius*, Forsoningsbæger.

Vitfirríngr, *m. homo mente captus*, et affindigt Menneske.

Vitia (at vitia), *invisere*, *visitare*, besøge, hjemsøge, se til.

Vitian, *f. visitatio*, Besøg, Hjemsøgelse.

Vitiborinn, *sapiens*, vis, klog, forstandig.

Vitis-gydiur, *f. pl. Furiæ*, Furierne.

Vitkaz (at vitkaz), *scientia proficere*, tiltage i Forstand.

Vítla (at vítla), *leviter operi sedentario incumbere*, forrette et fint siddendes Arbejde, uden at gjøre sig stor Umage for det; *vid.* fitla.

Vítl, *n. levis occupatio sedentis*, et skjødesløst Arbejde, blot for at fordrive Tiden; ogsaa: Sysselsættelse med fint Arbejde.

Vitlaus, *amens*, *vesanus*, rasende, afsindig.

Vitleysa, *f. amentia*, *vesania*, Afsindighed.

Vitna (at vitna), *testari*, vidne, bevidne.

Vitni, *n. testis*, Vidne. 2) *testimonium*, Vidnesbyrd. At leida vitni í málinu, *contestari litem*, begynde en Sag, og tage Vidne i den. 2) *adhibere testes*, føre Vidner. Órekandi vitni, *testis fide dignus*, *locuples*, troværdigt Vidne.

Vitnaleidsla, *f. adhibitio testium*, Vidneførelse.

Vitnatekt, *f. idem*, *contestatio litis*, en Sags Anlæggelse, Vidneførelse.

Vitnisburdr, *m. testimonium*, Vidnesbyrd.

Vitnisbær, *integræ fidei*, *aptus testis*, vidnesfast, som er i Stand til at aflægge et troværdigt Vidnesbyrd.

Vitneskia, *f. notitia*, Kundskab.

Vitord, *n. idem.*

Vitran, *f. visio*, et Syn, Aabenbaring. Vitran í svefni, *visio nocturna*, Aabenbaring i Søvne, Nattesyn.

Vitra, *f. sapientia*, Visdom. Þad sá hann af

vitru sinni, *sapientia sua præsciit*, det vidste han forud formedelst sin Visdom.

Vitraz (at vitraz), *apparere*, lade sig tilsyne, aabenbares. Hönum vitradiz Marteinn biskup, *Martinus episcopus ei apparuit*, Bisskop Martin aabenbaredes for ham.

Vitskértr, *mentis non compos*, gal, afsindig.

Vitskr, *vid.* viskr.

Vitsmunir, *m. pl. sapientia egregia*, Visdom, en udmærket Forstand.

Vitstola, *furens*, rasende, afsindig.

Vittr, *vitii v. culpæ notatus*, irettesat eller straffet for Brøde.

Vitund, *f. notitia*, Kundskab, Vidende. Med þinni vitund, *te sciente*, *suo scitu*, med dit Vidende.

Vitugr, *sapiens*, *prudens*, vis, klog.

Vitr, *idem.*

Viturlega, *sapienter*, viseligen.

Viturlegr, *prudens*, forstandig, klog.

Viturleiki, *m. vid.* vitra.

Viturlosi, *amens*, *delirus*, gal, afsindig; à los.

Vítur, *f. pl. reprehensio*, Daddel, Irettesættelse; *vid.* ávítur.

Vitur, *f. pl. vid.* veitur. Eg ætla þú hafir kistil þann í þínum vitum, *puto te scire ubi scriniolum istud sit*, jeg formoder du maa vide, hvor det Skrin er.

Víxl, *n. decussatio*, Korssnit, det Punkt, hvori tvende Linier skjære hinanden over. Á víxl, *decussatim*, korsvis, over Kors. 2) *cambium*, *collybus*, en Veksel; *Germ.* Wechsel.

Víxla (at víxla), *cambire*, *permutare*, veksle, bytte.

Víxladr, *decussatus*, lagt over Kors. Víxladr hestr, *equus decussatione pedum cespitans*, en Hest, som stryger sig ɔ: ligesom lægger Benene korsvis, naar den gaar i stærk Trav.

Víxlan, *f. vid.* víxl.

Víxlari, *m. argentarius*, *trapezita*, *collybista*, en Veksler.

Víxl-bréf, *n. literæ cambiales*, Vekselbrev.

Víxlunar-bord, *n. trapeza*, *mensa argentaria*, Vekselkontor.

Víxlunar-réttr, *m. jus cambiale*, Vekselret.

Úldinn, *marcidus*, *in fibras solutus*, raaden.

Úldna (at úldna), *marcescere*, *in fibras solvi*, raadne.

Úlfa-kreppa, *f. parelii*, *ante et post solem*, 2de lyse Punkter, der undertiden synes at gaa foran og bagefter Solen, Bisole.

Úlfalldi, *m. camelus*, en Kamel; *alias* úlfballdi.

Úlfallds-hár, *pili camelini*, Kamelhaar.

Úlfa-þytr, *m. ululatus v. lamentatio*, Hylen, Jammerklage. Mesti úlfaþytr var til qvenna at heyra, *ululatus fæmineus maxime increbuit*, Fruentimmerne jamrede sig og hylede græsseligen.

Úlfinna, *f. lupa*, en Ulvinde.

Úlflidr, *m. carpus*, Haandled.

Úlfr, *m. lupus*, en Ulv. 2) *parelius*, en Bisol. Audþeckt er úlfr í röd, *ex ungve leonem*, en Ulv er let kjendelig fra andre

Dyr. At ala einum úlfa, *hostibus ejus favere*, ynde, holde med, ens Fiender. Úlfr etr annars eyrindi, *proximus qvisqve sibi*, enhver er sig selv nærmest; *alias* úlfr hrekr annars eyrinde, *idem*.

Úlf-steinbítr, *m. anarricha major maculata, quibusdam: piscis scansor*, Søulv, Stenbider.

Úlfúd, *f. animus infestus, ferinus*, et haardt, ukjerligt Sindelav.

Ull, *f. lana*, Uld. At lita ull, *lanam tingere*, farve Uld. Óunnin ull, *lana rudis*, uforarbejdet Uld. Óþveginn ull, *lana succida*, skiden, uvasket Uld. Unnin og spunnin ull, *lana facta et neta*, forarbejdet og spunden Uld.

Ullarfita, *f. æsypum*, Uldfidt, Fidt i Ulden; *vid.* saudfita.

Ullar-gott fé, *n. pecus lanosum*, Faar, som have fin Uld.

Ullar-kambr, *m. carmen*, en Uldkarte.

Ullar-klædi, *n. pl. vestes laneæ*, Klæder af Uld.

Ullar-kona, *f. lanifica*, en Uldspinderske.

Ullar-körf-lár-laupr, *qvalus, qvasillus*, en Uldkurv, en liden Kasse med Uld.

Ullar-lagdr, *m. villus*, en Uldtot.

Ullar-ló, *f. tomentum*, Laad, Fug af Uld.

Ullar-madr, *m. lanarius, lanifex*, en Uldspinder, Uldvæver.

Ullar-reifi, *n. vellus*, et Uldskind.

Ullar-skyrta, *f. subucula lanea*, en Uldskjorte.

Ullar-þrádr, *m filum laneum*, Uldgarn.

Ulli, *m. poet. ignis, a forma flammæ*, hos Digterne: Ilden (af Luens Skikkelse).

Ullr, *m. nom. Odini, appellat. canus*, Odins Navn, den Graa.

Úlpa, ólpa *v.* hólpa, *f. toga, vestis*, en Kappe, Regnkappe.

Um, *per, circa, inter, super*, om, omkring, iblandt, over; *olim* of, *idem*. Um sumarid, *æstate*, om Sommeren. Um hríd, *aliqvandiu, aliqvantisper*, i nogen Tid. Vel um sig, *ornatus*, prydet, siret. Sóktr um víg, *cædis accusatus*, anklaget for Drab. Hér er mikid um at vera, *multum negotii hic est*, her gaa store Ting for sig. At mæla um hug sér, *contra mentem suam loqvi*, tale imod sin Overbeviisning. Hann hefr mikid um sig, *insolenter se gerit*, han gjør megen Vind. Hann er mikill um sig, *magnæ est latitudinis et crassitiei*, han er meget tyk. Þeir fóru þann dag um fiallid, *eo die per montem profecti sunt*, den Dag rejste de over Fjeldet. Þá fór um hann, *commovebatur v. timuit*, da blev han bange. Margir vóru um hann einn, *multis illi simul erat occurendum*, der vare mange imod ham alene. Hönum er ecki um þad, *displicet illi*, han er ikke for det. Hönum er illa umgéfid, *idem*. Hönum var allt um ædru, *ultra modum commovebatur*, han rørtes alt for meget.

Umber (at umbera), *ferre, pati*, taale, lide.

Umbergis, *circum (montem)*, omkring Fjeldet.

Umbod, *n. tutela, procuratio*, Formynderskab, Forvaltning. 2) *auctoritas, mandatum*, Myndighed, Fuldmagt. 3) *redemtura*, Forpagtning.

Umbods fé (ómaga), *bona tutelaria*, en Umyndigs Gods.

Umbods jardir, *f. pl. prædia alienæ procurationis*, Forpagtningsgaarde.

Umbodsmadr, *m. procurator, tutor*, en Forvalter; ogsaa: Værge, Formynder.

Umbót, *f. emendatio*, Forbedring. Hann var vanr at vera umbót med mönnum, *ubicunqve omnibus erat optimus consultor*, han plejede allevegne at være den bedste Raadgiver.

Umbreyttr, *mutatus*, forandret.

Umbreyting, *f. mutatio*, Forandring.

Umbreyti (at umbreyta), *mutare*, forandre.

Umbrot, *n. pl. molimen, nisus*, Anstrængelse. At hafa mikil umbrot, *multa moliri*, have store Ting for.

Umbúd, *f. apparatus*, Tilberedelse.

Umbúdir, *f. pl. involucra*, Svøb, Futteral.

Umbult er hönum, *nauceat*, han er vammel, færdig at brække sig.

Umbúnadr, *m. vid.* umbúd.

Umbúningr, *m. idem.*

Umbun, *f. compensatio, retributio*, Gjengjeldelse, Belønning.

Umbuna (at umbuna), *remunerare*, gjengjelde, belønne.

Umbürdarlyndi, *n. patientia*, Taalmodighed.

Umbyllti (at umbyllta), *perturbare*, forstyrre, forvirre, kuldkaste.

Umbyllting, *f. variatio*, Forandring. 2) *eversio*, Kuldkasten, Omstøden, Forstyrrelse.

Umbæti (at umbæta), *emendare*, forbedre.

Umdæmi, *n. præfectura, ditio, item territorium*, et Embedsdistrikt. 2) *dijudicatio*, Dom, Omdømme.

Umfadma (at umfadma), *amplecti*, omfavne.

Umfáng, *n. complexus*, Omfang. 2) *ambages*, Omsvøb. Engid er hundrad fadma umfángs, *pratum est in complexu C passuum*, Marken er et hundrede Favne helt omkring.

Umfángsmikill, *inqvietus, immodestus*, urolig.

Umfar, *n. unus circulus tabulati naviculæ, stega*, tvende modstaaende Planker paa Siderne af et Skib.

Umfedmings-gras, *n. vicia cracca*, Fuglevikker, Musevikke.

Umferd, *f. circuitus, ambitus*, Omfang, Omkreds. 2) *mendicatio*, Tiggen, Betleri.

Umferdar-madr, *m. erro, circulator*, En som løber omkring, en Landstryger. 2) *mendicus*, en Tigger.

Umfialla (at umfialla), *contrectare*, tage fat paa, have imellem Hænderne. Þar hafa hagar hendur umfiallad, *artificiosæ manus opus est*, det er gjort af en Kunstnerhaand.

Umflotinn, *circumfluus*, omflydt, fra alle Sider omgivet af Vand. Umflotid land, *insula*, en Ø.

Umflý (at umflýa), *effugere*, *vitare*, undfly, undgaa.

Umframm, *praeterea*, desforuden.

Umgánga, *f. ambulatio*, *percursio*, Spadseren, Omkringløben.

Umgángr, *m. idem.*

Umgángr, *m. circuitus*, Omkringgaaen. 2) *processus*, Fremgang. 3) *tumultus*, Allarm, Tumult. Mikill umgángr, *violentia*, Voldsomhed.

Umgeng (at umgánga), *circuire*, gaa omkring. 2) *impetrare*, erhverve, forskaffe; *sic cantilena sacra*, saaledes i Salmen: Frid hefr oss fengid, og födur-nád umgengid, *pacem et gratiam patris nobis impetravit*, han har forskaffet os Fred og Naade hos Faderen.

Umgenginn, *vid.* umhorfinn. 2) *praetergressus*, forbigaaet. Velumgengid fat, *bene comta vestis*, godt behandlet Klædebon.

Umgengni, *f. conversatio*, Omgang.

Umgéfid vel edr illa, *bene aut male affectum esse*, behage eller mishage. Þeim er illa umgéfid vora ferd, *displicet illis iter nostrum*, vor Reise mishager dem.

Umgengst (at umgángaz med), *conversari*, omgaaes, omgaaes med.

Umgérd *v.* umgörd, *f. vagina gladii*, Skede paa et Sværd. 2) *forma et conditio rei*, en Tings Beskaffenhed. 3) *sententia*, Mening, Dom.

Umgirdi (at umgirda), *circumsepire*, indhegne.

Umgöngur, *f. pl. vid.* umgánga.

Umgördr, *mutatus*, *refectus*, forandret, istandsat. 2) *consummatus*, fuldbyrdet. Þá var allt umgört, *omnia tum erant peracta*, da var alting fuldført.

Umhleypíngr, *circumforaneus*, en Landløber, Landstryger.

Umhorfs, *in aspectu*, *circum circa*, rundt omkring at se. Hér er fagurt umhorfs, *hic pulcher est undiqve aspectus*, herfra er allevegne en dejlig Udsigt.

Umhorfinn vel, *aspectu pulcher*, skjøn af Udseende.

Umhverfis, *circum circa*, rundt omkring; *vid.* hverfi.

Umhverfi (at umhverfa), *pervertere*, omstøde, kuldkaste.

Umhugad er hönum, *haeret illi in medullis*, det ligger ham paa Hjertet.

Umhuxan, *f. cura*, *meditatio*, Overvejelse.

Umhuxunarsamr, *solers*, opmærksom, paapassende.

Umhyggia, *f. cura*, *sollicitudo*, Omhue, Omsorg.

Umhyggiulaus, *securus*, ubekymret, sorgesløs.

Umhyggiusamr, *sollicitus*, bekymringsfuld, som drager stor Omsorg for.

Umhyggiusamlegr, *idem.*

Umhyrdíng, *cura*, *diligentia*, Omhue, Omsorg.

Umhuxunarsemi, *f. solertia*, Opmærksomhed, Paapassenhed.

Umhyrdíngarlaus, *negligens*, skjødesløs.

Umhægiz (at umhægaz), *faciliтari*, blive lettere, mageligere, bedre. Þegar umhægiz fyri mér, *qvando res et negotia mea facilitantur*, naar mine Omstændigheder blive bedre.

Umi (umdi, hefi umt, at uma), *strepere*, gjøre Allarm, buldre. 2) *qvati*, rystes; *vid.* ym *et* ymr.

Umkeypiz, *gratis*, uden Betaling.

Umkominn, *potens; item dignus*, mægtig, i Stand til; ogsaa: værdig. Hann er ecki þess umkominn, *non est eo dignus*, han er ikke værdig dertil.

Umkoma, *f. auctoritas*, Myndighed.

Umkomulaus, *ignobilis; item abjectus*, af lav Herkomst; ogsaa ringeagtet.

Umkostnadr, *m. impensæ*, Omkostning.

Umkríngi (at umkríngia), *circumgyrare, circumdare*, omringe, omgive.

Umkríngis, *vid.* kríngum.

Uml, *n. vox suppressa dormientis*, lav og utydelig Snakken i Søvne.

Umla (at umla), *sonum faucibus hærentem edere*, give saadan utydelig Lyd fra sig i Søvne.

Umleitun, *f. primus sensus morbi*, den første Fornemmelse, Anstød af Sygdom. 2) *intercessio*, Mægling. 3) *exploratio, tentatio*, Randsagning, Efterforskning.

Umleitni, *f. idem.*

Umlidinn, *præteritus, elapsus*, forleben. Umlidin æfi, *ante acta vita*, forhen ført Levnet.

Ummáls, *circumcirca, in peripheria*, i Omfang, i Omkreds.

Ummerki, *n. pl. fines, termini*, Grændser, Grændseskjel. 2) *signa, notæ*, Tegn, Mærke.

Ummúra (at ummúra), *muris cingere*, omgive med Mure.

Ummynda (at ummynda), *transformare*, omdanne, omskabe.

Ummyndan, *f. transformatio*, Omdannelse, Omskabelse.

Ummæli, *n. pl. dicta de re aliqva*, Noget som tales om en Sag, Omtale. 2) *imprecatio*, Forbandelse, onde Ønsker. 3) *petitio*, Bøn, Begjæring.

Ummæli (at ummæla), *dicere de aliqva re*, tale om en Sag. 2) *decidere, sententiam ferre*, dømme, beslutte. Þad læt eg ummælt, *decido, profero*, jeg erklærer, beslutter.

Ummönnun, *f. cura, item servitium*, Omsorg, Tjeneste.

Umqvartan, umqvörtun, *f. querela*, Klagemaal, Klagen, Besværing.

Umra (at umra), *vid.* amra *et* kumra.

Umrád, *n. pl. potestas, consilium*, Magt, Raadighed.

Umrenníngr, *m. circulator*, en Landløber.

Umróta (at umróta), *radicitus evertere*, omstyrte med Rod, oprydde, oprode. At umróta jördinni, *pastinare, sulcare*, oprode Jorden, pløje.

Umræda, *f. sermo, rumor*, Omtale, Rygte.

Umsal, *n. ungventum*, Salve, Smørelse; *Germ.* Salbe.

Umsát, *n. insidiæ*, Baghold, Efterstræbelse. At brugga einum umsát, *insidiari*, efterstræbe en hemmeligen.

Umsátr, *n. idem.* At vera í umsátri, *in insidiis esse v. latere*, skjule sig, ligge i Bagholl.

Umsiá, *f. providentia*, *cura*, Omsorg, Forsyn.

Umsión, *f. idem.*

Umsídir, *tandem*, *postremo*, endeligen, omsider.

Umsit (at umsitia), *insidiari*, ligge i Bagholl, efterstræbe. 2) *in obsidione tenere*, beleire.

Umskér (at umskéra), *circumcidere*, omskjære.

Umskipti (at umskipta), *mutare*, forandre, omskifte.

Umskipti, *n. pl. mutatio*, Forandring, Omskiftelse.

Umskoda (at umskoda), *circumspicere*, se sig om, omskue.

Umskorinn, *circumcisus*, omskaaren.

Umskurn, *f. circumcisio*, Omskjærelse.

Umskygniz (at umskygnaz), *observare*, *circumspicere*, skue omkring, se sig omkring.

Umslag, *n. involucrum*, Svøb, Omslag.

Umsníd (at umsnída), *vid.* umskér.

Umsníding, *f. vid.* umskurn.

Umsnúinn, *conversus*, omvendt.

Umsný (at umsnúa), *vertere*, *convertere*, omvende.

Umsorgun, *f. cura*, Omsorg, Omhue.

Umstáng, *n. gravis occupatio*, møisom Beskjæftigelse; (*vox sumta a bove cornupeta*, Ordet er taget af en stangende Okse).

Umsýsla, *f. procuratio*, Forretning, Forvaltning. Hann hét hönum sinni umsýslu, *procurationem suam promisit*, han lovede ham at ville besørge, forrette det.

Umsvif, *n. pl. occupatio*, *negotium*, Beskjæftigelse, Syssel sættelse.

Umsvifa (at umsvifa), *providere*, *necessaria subministrare*, forsyne, forskaffe det Nødvendige. Eg verd at umsvifa mig, *consulto mihi opus est*, jeg maa se at skaffe mig det Nødvendige; á svíf *v.* svíma.

Umtal, *n. sermo*, *sermocinatio*; *item rumor*, Omtale, Rygte.

Umtölur, *f. pl. persvasio*, Overtalelse.

Umturna (at umturna), *evertere*; *item mutare*, forstyrre, omvælte, kuldkaste; ogsaa: forandre. Þykir yckr nú umturnad hamíngiu med ockr Kolbeini, *jam putatis*, *mutatam utriqve nostrum*, *mibi et Kolbeini fortunam* ɔ: *vicissitudines intercidisse*, nu troer I, at Lykken har forandret sig med Hensyn til mit og Kolbeins Mellemværende.

Umvafinn, *involutus*, indsvøbt. 2) *circumdatus*, omgivet.

Umvanda (at umvanda), *arguere*, *castigare*, irettesætte, revse.

Umvandan, *f. castigatio*, Irettesættelse.

Umvandanarsamr, *morosus*, En som irettesætter, en Knurrepotte.

Umvarp, *n. circuitus v. terminus*, Grændseskjel, 2) *sepimentum*, Gjærde, Indhegning.

Umvendan, *f. conversio*, Omvendelse, Omdrejen.

Umvendi (at umvenda), *convertere*, omvende, omdreje.

Umvendtr, *conversus*, omvendt, omdrejet.

Umvendr, umvendadr, *habitus*, i Stand, beskaffen. Vel umvendr, *pulcher*, *bene habitus*, godt i Stand, smuk, skjøn, vel ved Magt; á vend, *supra*, ovenfor.

Umvindr, *difficilis*, vanskelig. 2) *absurdus*, urimelig. 3) *inversus*, omvendt, fordrejet.

Umvæli (at umvæla), *tractare*, behandle, have at bestille med. Þar hafa hagar hendur umvælt, *habilis manus opus est*, det er gjort, behandlet af en Kunstnerhaand.

Umyrdi, *n. pl. ambages verborum*, Omtale, Omsvøb, mange Ord om noget. Hann hafdi mörg umyrdi, ádr hann gördi þad, *post multa et ambagiosa verba, tandem fecit*, han brugte mange Omsvøb, førend han gjorde det.

Umþenki (at umþenkia), *meditari*, overveje.

Umþenking, *f. meditatio*, Overvejelse.

Unan, unun, *f. deliciæ*, *beneplacitum*, Behag, Lyst.

Unadr, *m. idem.*

Unadsemd, unadsemi, *f. idem.*

Unadsamr, *jucundus*, *suavis*, behagelig, angenem.

Ununarsamr, unadsamlegr, *idem.*

Undafífill, *m. hieracium præmorsum*, Høgs Urt, afbidt Høgeurt.

Und, *f. vulnus*, *plaga*, Saar. 2) *prop. scaturigo*, egentl. Kildevæld, Vandspring.

Undan, *præ*, *ante*, *ex*, i Forvejen, før, udaf. Hann er undan mínum höndum, *illum emancipavi*, jeg har frigivet ham.

Undan sól, *averso sole*, fra Solen.

Undanbragd, *n. mora*, *impedimentum*, Hindring, Forsinkelse.

Undanbrögd, *n. pl. tergiversatio*, Vægring, Udflugter.

Undandráttr, *m. tergiversatio*, Vægring. 2) *dilatio*, *procrastinatio*, *comperendinatio*, Frist, Udsættelse.

Undandráttasamr, *cunctabundus*, tøvende, som søger Paaskud.

Undandreg (at undandraga), *procrastinare*, forhale, udsætte. 2) *subterfugere*, unddrage.

Undanelldi, *n. fructus ventris pecudum*, Yngel, Affødning af Kreaturer.

Undanfari, *m. prodromus*, en Forløber.

Undanfarinn, *præteritus*, forløben, forbiganet.

Undanfelli (at undanfella), *omittere*, *prætermittere*, undlade, forsømme.

Undanflátta, *f. pingvissima pars carnium balænæ*, *lardo proxima*, det fedeste af en Hvalfisks Kjød, som er nærmest Spækket.

Undanför, *f. præcursus*, *prægressus*, Foreløben, Løben i Forvejen.

Undanfæri, *n. effugium*, Udflugt, Lejlighed til at undfly.

Undanfærsla, *f. purgatio a crimine*, Undskyldning, Bevisførelse for ens Uskyldighed.

Undanhallr, *declivis*, skraa, hældende nedad.

Undankémba, *f. lana reprobatitia*, *stupa lanea*, Tave af Uld, den Uld, som efter Kartningen bortkastes som meget grov.

Undanlas, *n. excrementum*, *fex*, Bærme; *quasi* undan-los *v.* losi.

Undanrekstr, *m. effugium v. evitatio periculi*, Undflyelse, Undgaaelse af Fare. 2) *praagitatio*, Foruddriven.

Undanrenníng, *f. lac decrematum*, afskummet Melk.

Undanskot, *n. pl. tergiversatio*, Paaskud, Vægring, Udflugt. 2) *reservatio mentalis*, Forbeholdenhed. Hann sór med undanskotum, *juravit quidem*, *sed cum reservatione mentali*, han aflagte Ed, men med Forbeholdenhed.

Undanskurdr, *m. vid.* undanflátta.

Undantek (at undantaka), *excipere*, undtage. At því undanteknu, *nisi*, *excepto*, med Undtagelse deraf, undtagen.

Undantekníng, *f. exceptio*, Undtagelse.

Undanvik, *n. cessio*, Bortvigelse, Bortgang.

Undarlegr, *mirus*, *mirandus*, underlig, forunderlig. 2) *insolens*, sær, usædvanlig.

Undarlega, *mirum in modum*, forunderligen, paa en underlig Maade.

Undinn, *obliquus*, *tortus*, krummet, bøjet, skjæv.

Undir, *sub*, under. Mér þykir ei undir því, *nihil mihi interesse videtur*, det synes mig ikke magtpaaliggende. Mér er mikid undir at vita þad, *mihi scire multum interest*, det er mig meget vigtigt at vide. Mikid er undir því komid, *magni est momenti*, det er af stor Vigtighed. Undir audum himne, *sub dio*, i fri Luft, under aaben Himmel. Undir qvölld, *sub vesperam*, imod Aften. Undir sumar, *sub æstatem*, henimod Sommeren. Undir þad, *fere*, *ferme*, næsten, hartad. At eiga undir einum, *a fide alicujus dependere*, stole paa ens Troskab. Undir rós at tala, *rosas loqvi*, *tantum dicere veritatis*, *qvantum audienti placet*, *reliqva præterire*, hykle, tale Sandheden, allene for saa vidt den er behagelig, men forbigaa det øvrige.

Undirbindst (at undirbindaz), *in se recipere*, paatage sig.

Undirbriótr, *m. clandestinæ thecnæ*, *occulta consilia*, *in perniciem alicujus*, hemmelige Planer til ens Skade.

Undirbriti, *m. subpromus*, en Kjeldersvend, Spisemesters Tjener.

Undir-brot, *n. vid.* útbriótr.

Undirbúníngr, *m. præparatio*, *consilium*, Tilberedelse, Forberedelse.

Undirbý (undirbió, hefi undirbúid, at undirbúa), *consilium dare v. præparare*, forberede, udkaste Planer.

Undirdáni, *m. subditus*, en Undersaat, Underdan.

Undirdiúp, *n. abyssus*, Afgrund.

Undir eins, *simul*, tillige, med det samme.

Undirferli, *n. vafrities*, Underfundighed, List.

Undirförull, *vafer, infidus*, listig, underfundig.

Undirfurda, *f. spectaculum*, et Skuespil.

Undirgángr, *m. cuniculus, crypta*, en Mine, Gang under Jorden. 2) *occasus; item interitus*, Nedgang; ogsaa: Undergang, Ødelæggelse. Sólar undirgángr, *occasus solis*, Solens Nedgang.

Undirgéfinn, *subditus*, undergiven.

Undirgift, *f. merces pro alimentis*, Kostpenge.

Undirgirdíng, *f. cingulum, cinctus*, Buggjord, Bælte, Gyrtel.

Undirhaka, *f. pingvedo jugularis sub mento*, en dobbelt Hage paa et Menneske (af Fedme).

Undirhyggja, *f. calliditas*, Underfundighed.

Undirhyggiusamr, *callidus, non candidus*, underfundig, svigefuld, rænkefuld.

Undirlag, *n. stratum*, Underlæg, Noget som lægges under. 2) *consilium*, Plan.

Undirleitr, *facie incurvus, cernuus*, som luder, bukker sig forover med Hovedet.

Undirlendi, *n. subjecta planities*, jævn Mark, nedenfor Fjeldene.

Undirliós, *n. refractio luminis deorsum*, Lysets Brækning nedad.

Undirlæga, *f. sucuba*, et løsagtigt Fruentimmer, en Hore. 2) *servus*, en Træl.

Undirlæti, undurlæti, *n. admiratio ficta*, forstilt Forundring. Hann sló undirlæti á þad, *admirationem simulavit*, han lod som han forundrede sig derover.

Undirmadr, *m. subditus*, en Undermand.

Undirmál, *n. pl. sophisma; item fraudes*, Spidsfindigheder; ogsaa: Underfundighed. 2) *pactum arcanum*, hemmelig Aftale.

Undirnidri, *occulte, clam*, hemmeligen.

Undir-oka (at undiroka), *subjugare, sub jugum mittere*, undertrykke, undertvinge.

Undirokadr, *subjugatus*, undertrykt.

Undirorpinn, *obnoxius*, udsat for, underkastet.

Undirpantr, *m. hypotheca*, Underpant.

Undirréttr, *m. prima instantia*, Underret, første Instants.

Undirrót, *f. causa, fax, fomes*, første Aarsag, Oprindelse.

Undirsáti, *m. subditus*, en Undersaat.

Undirskrifa (at undirskrifa), *subscribere, subsignare*, underskrive.

Undirskrift, *f. subscriptio*, Underskrift.

Undirslá, *f. subscus*, Korsbaand, Sinketap at hæfte Fjælle sammen med.

Undirstada, *f. substantia, prop. basis*, Grundvold. 2) *materia, materies*, Materie. 3) *mentum*, Hage.

Undirstend (at undirstanda), *intelligere*, forstaa.

Undirstofn, *m. vid.* undirstada.

Undirstödusteinar, *m. pl stereobatæ*, Grundstene.

Undirtek (at undirtaka), *accinere, concinere*, istemme. 2) *annuere v. benigne respondere*, samtykke, bifalde.

Undirtred (at undirtroda), *supplantare; item*

pessum dare, træde under; ogsaa: fordærve, ødelægge.

Undirverp (at undirverpa), *subigere*, underkaste.

Undir-úfr, *m. tertius a carina circulus tabuli navis*, den tredie Rad af Planker fra Kjølen i et Skib.

Undirþrycki (at undirþryckia), *deprimere*, undertrykke.

Undran, undrun, *f. admiratio*, Forundring, Beundring.

Undrandi, *mirandus*, undrende.

Undrar mig, *miror*, jeg undres.

Undraz (at undraz), *mirari*, forundres.

Undrunarlegr, *admirandus*, forunderlig.

Undræna, *f. absurditas*, Urimelighed. 2) *ludibrium*, *spectaculum*, Gjækkeri, Narrestreget.

Undrænn, *absurdus*, urimelig.

Undur, *n. pl. prodigium*, *miraculum*, Under, Mirakel.

Undurfurda, *f. vid.* undirfurda. Þad gégnir undrum, *prodigiosum est*, det er forunderligt. Verda at undrum, *ludibrio expone*, blive til Spot, haves for Nar. Hafa at undrum, *ludificare*, spotte, gjække, have for Nar.

Undurlátr, *admirabundus*, fuld af Forundring, en Forundrer, Beundrer.

Undurlæti, *n. admiratio*, Forundring, Beundring.

Únga (at únga ut), *pullos v. ova excludere*, *pullare*, klække Unger ud.

Úngadr, *pullascens*, fuld af Unger. Úngad egg, *ovum pullascens*, *cynosurum ovum fætum*, et Æg, fuldt af Unger.

Úngdómr, *m. juventus*, Ungdom.

Úngóms-ár, *ætas juvenilis*, Ungdoms Aar.

Únghryssa, *f. equula*, en ung Hoppe.

Únghryssi, *n. idem.*

Úngi, *m. pullus*, en Unge (især om Fugle).

Únglíngr, *m. adolescentulus*, en Yngling.

Úngmenni, *n. juvenis*, en ung Mand.

Úngmennastólar, *m. pl.* (í kirkiu), *garzonostation*, unge Folks Stole i Kirkerne.

Úngneyti, *n. juvencus*, en ung Tyr.

Úngvidi, *n. arbuscula*, unge Træer, Smaakrat.

Úngvidisskógr, *m. sylva incidua*, en ung Skov.

Úngr, *adolescens*, *juvenis*, ung.

Uni (undi, hefi unad, at una), *acqviescere*, være tilfreds, fornøjet. At una vel hag sínum, *contentum esse*, være fornøjet med sin Stilling. At una vid eitthvad, *acqviescere in re aliqva*, være tilfreds med en Ting.

Unn, *f. fluctus*, Bølge, Bove.

Unnur, *f. idem*; *alias* udur; *vid.* udi. 2) *nom. pr. mulieris*, et Fruentimmers Egennavn.

Unnum, *fluitanter*, *abundanter*, *affluenter*, overflødigen, rigeligen, i Mængde. Þad ber unnum at, *affluenter adfertur*, det tilføres i Overflod.

Unnusti, *m. amator*, en Elsker, en Kjæreste.

Unnusta, *f. amica*, en Kjæreste.

Uns, *donec*, indtil, saalænge til; *alias* unz *v.* unst.

Unun, *f. vid.* unan.

Unt er þér þess, *tibi datum est*, det er dig forundt, givet; *vid.* ann.

Vo, *f. vid.* vá, *damnum; item periculum*, Skade, ogsaa: Fare. 2) *constantia, firmitas*, Standhaftighed, Fasthed. Eingin vo er í því, *caducum est et infirmum*, det er svagt, og af ingen Varighed. Þad er volítid, *parum refert*, det er ikke af nogen Vigtighed. Þeim brá vo fyri grön, *præsentissimum sentiere periculum*, Faren svævede dem med et for Øjnene. Þeir sáu vo fyri dyrum, *periculum præ foribus erat*, de mærkede Fare for Haanden.

Vod, *f. pannus*, et Klæde. 2) *rete*, Fiskegarn. 3) *velum*, Sejl.

Vod-vadmáls, *volumen panni* 24 *ulnæ*, en Pakke Vadmel af 24 Alens Indhold.

Voda-gautr, *m. vir metuendus*, et frygteligt, farligt Menneske; *vid.* gautr.

Vodalegr, *periculosus*, farlig.

Vodalegt sóttarfar, *n. acrisia morbi*, farlig Sygdom.

Vodamadr, *neqvam metuendus*, en frygtelig Skurk.

Vodaverk, *n. opus v. damnum casuale*, Vaadegjerning.

Vodfelldr, *mollis (de pannis dicitur)*, blød, (siges om Klæde).

Vodfýs, *m. crepitus ventris*, en Fjært.

Vodhæfr, *ventus temperatus*, *vela sustinens*, sejlbar Vind.

Vodi, *m. periculum*, Fare. 2) *inopinatus casus*, Vaade, uventet Hændelse. Ber vodi, *præsentissimum periculum*, aabenbar Fare. At vera í voda staddr, *periclitari*, være stædt i Fare.

Vodmeidr, *m. tigillum v. jugum telæ*, Væverbom, den Bjælke, hvortil Tøjet hæftes.

Vodvirki, *n. textrina*, Væververksted.

Vofa, *spectrum*, *umbra*, *manes*, et Spøgelse, Gjenfærd.

Vofi (vofdi, at vofa yfir), *ingruere*, *imminere*, hænge over, true.

Vofra, *f. vid.* vofa.

Vofraz (at vofraz) fyrir, *spectri instar ferri*, være til Hinder, svæve for, bevæges som et Spøgelse.

Vog, *f. libra*, *trutina*, en Vægt, Vægtskaal. 2) *jugum librile*, Vægtstang.

Vog, *f. certa mensura Norvegis ut nobis*, *olim* 36 *pondo*, en Vog ɔ: etslags Vægt i Norge, af 36 Pund; *sic:* vog fiska, 36 *pondo piscium*, en Vog ɔ: 36 Pund Fisk. *Hujus triens nobis adhuc ut Norvegis* 12 *libræ aridorum*, *et totidem sextarii fluidorum*, den tredie Del deraf beløber sig til 12 Pund af faste, og 12 Potter af flydende Ting; *vid.* pund.

Voga (at voga), *audere*, *sustinere*, vove. At voga uppá luckuna, *aleam jacere*, stole paa Lykken.

Vogarmadr, *m. libripens*, en Vejer.

Vogar-lód, *n. sacoma*, *æqvipondium*, Vægtlod.

Vogar-ás *v.* tré, *jugum librile*, Vægtstang.

Vogar-túnga, *f. examen*, Tungen i Vægten.

Vogéstr, *m. hospes metuendus*, *inopinatus*, en frygtelig, ogsaa: uventet Gjæst.

Voggrís, *m. parvum apostema purulentum*, en liden Byld.

Vogháls, *m. vir temerarius*, en Vovehals.

Vogmeri, *f. paster longus*, *tenerrimus*, *gracillimus*, *sqvamis argenteis*, etslags Helleflynder, lang og tynd af Vækst.

Vognabbar í andliti, *belcydria*, Grillikanter i Ansigtet.

Vognagli, *m. glandula apostematis*, Kjærnen af Materien i en Byld.

Vogrek, *n. res naufragæ*, *rejectamenta*, Vrag.

Vogskorinn, *insula anfractuosi littoris*, *per freqventes sinus dissecata*, gjennemskaaren af Bugter, Fjorde.

Vogun, *f. audacia*, Dristighed, Forvovenhed. Vogun vinnr og vogun tapar, *audaces fortuna juvat*, *timidosqve repellit*, den der Intet vover, vinder Intet.

Vogunarháls, *m. vid.* vogháls.

Vogunarmikill, *temerarius*, dristig, forvoven.

Vogr, *m. sinus maris angustus*, en Vig, Bugt; *pr. mare*, egentl. Havet; *alias olim* vagr.

Vogr, *m. pus*, *sanies*, *pyon*, Vor, Edder i Saar.

Vokins, *dubius*, *hærens*, tvivlsom, uvis.

Vol, *n. querela*, *lamentatio*, Graad, Hylen; *vid.* víl.

Vola (at vola), *misere queri*, hyle, jamre sig. 2) *idem qvod* velki.

Voladr, *miser*, *egenus*, arm, elendig.

Volaus, *non periculosus*, ikke farlig, uden Fare. 2) *debilis*, *caducus*, svag, afmægtig.

Volgr, *tepidus*, lunken.

Volk, *n. jactatio*, Omtumlen. 2) *manutractatio*, Behandling, Medhandlen.

Volkadr, *contrectatus*, som man har havt imellem Hænderne; *vid.* velktr.

Volgra (at volgra), *vid.* víli.

Volka (at volka), *vid.* velki.

Volki, *m. postilena*, Rumperem.

Volldugr, *potens*, *validus*, mægtig, vældig; á valld.

Volna (at volna), *tepescere*, lunknes.

Vols, *n. luxus*, *splendor*, Overdaad, overdreven Pragt. 2) *arrogantia*, Overmod, Stolthed.

Volsa (at volsa), *vid.* vasa. 2) *superbire*, være stolt, overmodig.

Volsamr, *qverulus*, klynkende, klagende. 2) *tædiosus*, kjedsommelig. Þad er volsamt verk, *tædiosum opus est*, det er et kjedsommeligt Arbejde.

Volva, *f. saga*, *maga*, en Spaakvinde, en Fe; *vid.* vala, völva.

Volædi, *n. miseria*, Jammer, Elendighed.

Voma, *f. in pl.* vomur, *nausea*, Vammel,

Ækkelhed. 2) *quævis ægritudo corporis*, enhver Sygdom, Upasselighed.

Vomr, *m. neqvam, inusitatæ feritatis et roboris*, en usædvanlig vild og stærk Mand. 2) *magus*, en Troldmand; *á* vofi *v.* vomadr.

Von, *f. spes*, Haab, Forhaabning. Fyrr enn von um varir, *prius qvam sperari potest*, førend man kan vente. Á moti von, *præter spem, ex improviso*, imod Forventning. Vónum brádara, *opinione celerius*, førend man havde ventet. I milli vonar og ótta, *inter spem et timorem*, imellem Haab og Frygt. Margr lifnar at litlum vónum, *præter spem multi revalescunt*, mange, om hvilke man næsten har opgivet Haabet, blive dog helbredede.

Vonarbréf, *n. expectativæ gratiæ*, Ekspektansebrev.

Vonarkaup, *n. emtio aleæ*, Hasardkjøb.

Vonarlaus, *exspes*, haabløs, uden Haab.

Vona (at vona), *sperare*, haabe.

Vonar *v.* vanar-völr, *m. baculus expectationis et indigentiæ mendicorum*, en Tiggerstok, Betlestav. At gánga vid, eda med vonarvöl, *ostiatim cibum qværere*, betle, gaa omkring og tigge.

Vondska, *f. malitia*, Ondskab.

Vondskapr, *m. idem.*

Vondr, *malus, malignus*, ond, ondskabsfuld.

Vonfullr, *plenus spe*, fuld af Haab.

Vongódr, *lætus spe*, som har godt Haab.

Vonlaus, *vid.* vonarlaus.

Vonlegr, *sperandus*, som kan haabes.

Vopn, *n. arma*, Vaaben. At fletta vopnum, *exarmare*, afvæbne.

Vopna (at vopna), *armare, armis instruere*, væbne, forsyne med Vaaben.

Vopnaburdr, *m. armatura*, Rustning. 2) *armorum gestatio v. usus*, Vaabenførelse, Vaabenbrug.

Vopnadr, *armatus, cataphractus*, væbnet, bevæbnet.

Vopnahús, *n. armamentarium*, Vaabenhus, Tøjhus, Rustkammer.

Vopnabrak, *n. armorum strepitus*, Vaabenbrag.

Vopnaleikr, *m. palæstra, ludus gladiatorius*, Fægten, Fægterspil.

Vopnatak, *apprehensio armorum*, Tagen, Griben til Vaaben. 2) *ceremonia senatusconsulti ratificiendi*, en Seremoni ved Bekræftelsen af Raadsbeslutninger; *vid.* hákónarbók mannhelgi, 19 Kap.

Vopna vidskipti, *n. pl. pugna*, Slag, Fægtning. Spyrium at leiks lokum, enn ecki at vopna vidskiptum, *non ipsa pugna, sed eventus pugnæ, maximi est momenti*, ikke Slaget selv, men dets Udfald er det vigtigste.

Vopna-þíng, *n. armilustrium*, Vaabenting.

Vopnbær öx, *securis, ob gravitatem pugnæ non inhabilis*, en Økse, som kan bruges i Strid, istædet for andre Vaaben.

Vopnfær, *armipotens*, vaabendygtig.

Vopnfimr, *egregius bellator*, en god Fægter.

Vopnlaus, *inermis*, ubevæbnet.

Vor, *n. ver*, *vernum*, Foraar.

Vor, *noster*, vor.

Vorar (at vora), *vernare*, blive Foraar.

Vorflaga, *f. æsypum*, Urenlighed, klatted Uld paa Faar, især om Foraaret.

Vorgugr, *squalidus*, uren, skiden. Opt eru vorgugar hendur undir vorgugum felldi, *sæpe fortes manus sub sordida toga*, ofte bæres der stærke Hænder under en skiden Kappe ɔ: man skal ikke skue Hunden paa Haarene.

Vorkénni (at vorkénna), *excusationem accipere*, ynke, have Medlidenhed med, overbære; *olim rectius:* 'varkenni *v.* varkunna.

Vorkunn, *f. excusatio*, Undskyldning. 2) *conniventia*, Medlidenhed, Overbærelse.

Vorkunnlátr, *connivens*, *exorabilis*, medlidende, overbærende.

Vorkunnlæti, *n. vid.* vorkunn.

Vorkunnsamr, *vid.* vorkunnlátr.

Vor-landi, *m. nostras*, vor Landsmand.

Vorlegr, *vernalis*, som hører til Foraar.

Vorvedrátta, *f. aer mollis*, *vernans*, Foraars-Vejrlig.

Vortími, *m. vernum tempus*, Foraarstid.

Vorsegna, *nostrapte*, *nostri ergo*, for vor Skyld.

Vorþíng, *n. conventus vernalis*, Foraarsmøde, Vaarting.

Vos, *n. scabies*, *pustula*, Fnat, Skurv, Byld. 2) *miseria*, Elendighed. 3) *udor vestium*, Klæders Fugtighed.

Vosbúd, *f. usus udorum vestium*, *cui assvescunt viatores et nautæ*, Brug af vaade Klæder, som Rejsende og Søfolk ofte vænnes til.

Vosklædi, *n. pl. penula et vestes exteriores viatorum*, *quæ aqvam a corporibus excludunt*, Regnklæder, de yderste Klæder, som skulle tage imod Regnen.

Voskeyttr, *fallax*, *caducus*, forgjængelig, som ikke duer. 2) *terribilis*, frygtelig, skrækkelig.

Voskeytlegr, *idem*.

Vosugr, *scabiosus*, skurvet, fuld af Fnat.

Voteygr, voteygdr, *lippus*, som har vaade Øjne.

Votsamr, *aqvosus*, vandig, fugtig.

Votta (at votta), *testificari*, *testimonium ferre*, vidne, aflægge Vidnesbyrd. 2) *testibus probare*, bevise ved Vidner.

Vottak, *n. mador*, *udor*, *pluvia*, Regn, Fugtighed.

Vottan, *f. testificatio*, Bekræftelse ved Vidnesbyrd.

Vottr, *m. testis*, Vidne.

Votvidri, *n. pluvia*, Regn, fugtigt Vejr.

Votvidrasamr, *pluviosus*, fuld af Regn, regnagtig.

Votr, *humidus*, *madidus*, *udus*, vaad, fugtig.

Voveifi, *n. periculum*, Fare; *à vo et* veifa. Skal þá vega med skiótu voveifi, *repentina clade obtruncandi sunt*, de skal dræbes ved et pludseligt Overfald.

Voveiflegr, *terribilis*, frygtelig, skrækkelig.

2) *repentinus*, pludselig. Voveiflegt tilfelli, *n. casus terribilis et inopinatus*, et frygteligt og uventet Tilfælde.

Vödvi, *m. torus*, *musculus*, en Muskel.

Vödvamikill, *torosus*, *musculosus*, som har store Muskler, muskelfuld, kjødfuld.

Vödva-tægiur eda kólfar, *tendines*, Sener og Nerver i Musklerne.

Vöflur, *f. pl. dubium*, *dubitatio*, Tvivl.

Vöggumein, *n. malum inveteratum*, *in cunis*, *et a cunis ortum*, en Sygdom man har havt fra Buggen af.

Vögguvísur, *f. pl. neniæ puellatoriæ*, Buggeviser, Ammeviser.

Vögur, *f. pl. essedа*, etslags Vogne.

Vögusídr, *ponderosus*, *ex esseda pendens*, som hænger ned af en Vogn, tung, vægtig.

Vök, *f. foramen*, *os glaciei*, Hul paa Is. Hann er í vök, *in periculo est*, han er i Fare. Hann á í vök at veriaz, *undiqve periclitatur*, Farer true ham fra alle Sider; (*plerumqve dicitur de eo*, *qvem impossibilitas moralis premit*, siges som ofteſt om den, der har en moralsk Umulighed at bestride).

Vökna (at vökna), *madescere*, blive vaad.

Vöknadr, *madefactus*, vaad, som er bleven vaad.

Vökóttr, *foraminosus*, fuld af Huller.

Vökva (at vökva), *irrigare*, vande, begyde med Vand. 2) *madefacere*; *item recreare*, væde; ogsaa: vederkvæge, lædske. Hin siúki vökvadiz á eingvu, *æger ille nullo potu recreabatur*, den Syge vederkvægedes ikke af nogen Drik. Vökva blód, *venam v. cutem incidere*, aarelade. Hönum mátti nálega einum fingri dreira vekia, *adeo rubuit*, *ut fere extremitate digiti sangvis ei elici poterit*, han rødmede saa stærkt, at man næsten med en Finger kunde trække Blod ud ham.

Vökvan, *f. irrigatio*, Vanden, Overgyden med Vand. 2) *recreatio*, Vederkvægelse.

Vökvanar-kér, *n. vas irrigationis*; et Stænkekar, en Vandkande.

Vökvi, *n. humor*, Fugtighed, Vædske.

Vökumadr, *m. vigil*, *excubitor*, en Vægter, Skildvagt.

Vökunótt, *f. vigilia*, *lucubratio*, en Nat, som man vaager helt igjennem. At eiga v. hallda vökunótt, *noctem insomnem ducere*, vaage hele Natten.

Vökuskarfr, *m. corvus aqvaticus excubitor*, en Natteravn; *metaph. homo pervigil*, *item lychnobius*, uegentligen: et Menneske, som sidder meget oppe om Natten.

Vökuvinna, *f. lucubratio*, det Arbejde man forretter om Natten ved Lys.

Völ, *f. electio*, Valg, Vælgen, Kaaren; *vid.* val. Sá á qvölina, sem á völina, *eligendi potestas periculum creat*, den der har Valget, svæver ofte i Uvished hvorledes han skal vælge.

Völld, *n. pl. vis*, *opus*, Magt, Kraft; *vid.* valld. Hann dó af manna völldum, *morte violenta periit*, han døde en voldsom Død.

Konan er siúk af manna völldum, *mulier imprægnata erat*, Fruentimmeret er frugtsommeligt.

Völlr, *m. campus, viretum, item pratum*, en Mark, Eng. At bera á völl, *stercorare prata*, gjøde Marken.

Völstrakot, *n. toga orbiculata, sive pectorale, femoralibus sustentandis aptum*, et Slags Brystystykke eller Vest, som hænger sammen med Benklæderne.

Völstur, *n pl. cylindrus v. jugum cinctorium*, en Sylinder.

Völtrur, *f. pl. idem.* 2) *phalanga*, et Rulletræ.

Völva, *f. vid.* vala, valva. Völvuspá, *f. oracula sybillina*, en Spaakvindes Spaadom; ogsaa: en Sang i Edda, af samme Navn.

Völundr, *m. Dædalus*, en Tusindkonstner.

Völundarhús, *n. labyrinthus*, en Labyrint.

Völr, *m. baculus*, en Kjep, Stok. 2) *convexitas*, Rundbøjning, hvalt Runding.

Vömb, *f. venter infimus, ventriculus brutorum, pr. reticulum in ruminantibus*, Mave, Vom.

Vömm, *f. dedecus*, Skam, Vanære.

Vöndr, *m. virga, scopæ*, en Fejekost, Riskost.

Vöndull, *m. manipulus, pr. volumen*, et Bundt, en Vindel.

Vönun, *f. diminutio*, Formindskelse; *vid.* vanan.

Vör, *f. labium, labrum*, Læbe, Lippe. 2) *locus naves appellendi, quasi labrum maris*, et Landingssted. 3) *alveus littoralis pro carina naviculæ*, en Fure, som Skibskjølen frembringer i Strandbredden. Varir í munni (raudar), *prolabia*, Læber.

Vör, *m. unus nisus remigis v. natantis*, et Aaredrag. Þeir höfdu fáa vöru róid, *non multoties remis annisi erant*, de havde havt faa Aaredrag, roet et kort Stykke Vej. Varsúgr, *m motus aquæ ex remis*, den Bevægelse, som Aarerne frembringe i Vandet.

Vördr, *m. excubitor, custos*, en Vogter, Vægter. 2) *custodia*, Gjemme, Forvaring. 3) *commeatus*, Proviant; *vid.* verdr.

Vördslur, *f. pl. tutela*, Beskyttelse, Forsvar. 2) *vadimonium*, Forløfte, Borgen. Hann baud vördslur hinna beztu bænda, *vadimonium optimorum prædiatorum obtulit*, han tilbød at stille de fornemste Bønder i Borgen. Þad fanst i vördslum bónda, *sub tutela coloni inventum est*, man fandt det i Bondens Gjemmesteder.

Vördslumadr, *m. vas*, en Forlover, Kautsionist, som gaar i Borgen.

Vördslugardr, *m. vallum*, Vold, Skandse.

Vörn, *f. defensio, tutela*, Forsvar, Beskyttelse. 2) *exceptio juris*, Indsigelse, Eksepsion i Rettergang.

Vörslur, *f. pl. negotiatio*, Handel, Kjøbmandskab; *à* vara. At hafa í vörslum, *negotiari*, handle, drive Handel med.

Vörun, vidvörun, *f. admonitio*, Advarsel.

Vöruvirdr, *ad merces lucrosas taxatus, ad pretium mercium æstimatus*, vurderet som Vare, ansat til samme Pris som Vare.

Vöst, *f. æquor*, Havet, Søen. 2) *statio piscatorum in alto*, en vis Plads paa Havet, hvor Fiskerne samle sig, og fiske.

Vöttr, *m. chirotheca*, en Handske.

Vöxtr, *m. incrementum*, *augmentum*, Tilvækst, Forøgelse. 2) *statura*, Legemsbygning, Vækst. Svo er mál med vexti, *ita se res habet*, saaledes er Sagen beskaffen.

Upp, *sursum*, op, opad. 2) *in totum*, i det hele. At taka upp, *sursum levare*, løfte i Vejret. At taka sig upp, *ad iter se præparare*, lave sig til en Rejse. 2) *salire*, *se elevare*, springe i Vejret, løfte sig op. Hann skal vinna upp allar engiar, *prata omnia in totum metet*, han skal ganske afhøste hele Marken. Hér er allt uppgengid, *omnia hic consumta sunt*, her er alting fortæret. 2) *effracta et eruta sunt*, her er alting opbrækket og oprevet. At koma upp um einn, *manifestare*, *prodere*, forraade, røbe en. At göra sér upp sótt, *morbum simulare*, paadigte sig Sygdom, lade som man er syg. At gánga einn upp, *insequendo attingere*, naa, indhente en ved at gaa efter ham. At tala einn upp, *alicui persvadere*, overtale en. At taka upp fé manns, *bona alicujus rapere*, rane, rive ens Gods til sig. 2) *bodie confiscare*, konfiskere ens Gods.

Uppá, *in*, *item supra*, paa, ovenpaa, op paa. Þessi er uppá at siá, *spectabilis est*, dette er en anselig, stadselig Karl. Uppá fiallid, *in montem*, op paa Fieldet. Uppá múrnum, *in muro*, ovenpaa Muren. Uppá þad, *ut*, *ideo*, *item in illud opus*, for at, til den Ende. Uppá nýann stofn, *ex integro v. novo*, paa ny, fra ny af.

Uppadsla, *f. pro* uppvadsla, *procacitas*, Frækhed, Kaadhed; *à* ved. Uppödslumikill, *procax*, *insolens*, fræk, overmodig. Uppödslumadr, *thraso*, et frækt, overmodigt Menneske.

Uppáferd, *f.* (í svefni), *vid.* mara.

Uppáfinníng, *f. inventio*, *inventum*, Opfindelse, Paafund.

Uppálag, *n. irrogatio*, Paabyden, Paabud, Paalæg. 2) *gravamen*, Betyngelse.

Uppálegg (at uppáleggia), *imponere*, *imperare*, paalægge, paabyde.

Uppalinn, *educatus*, opfødt, opdraget. Sér á gæs, hvar á gardi er uppalin, *sæpe patris mores imitatur filius infans*, Sønnen slægter som oftest Faderen paa; Æblet falder ej langt fra Stammen.

Uppámóti, *clivum versus*, opad. At eiga upp á moti, *rebus adversis affligi*, leve i Modgang.

Uppáskrift, *f. inscriptio*, Paaskrift, Overskrift. 2) *subscriptio*, Underskrift.

Uppásláttr, *m. machinatio*, listigt Paafund, Rænke, Paaskud. 2) *intentata aliis injuria*, Angreb, Anfald paa en Uskyldig.

Uppátæki, *n. inceptum*, *item consilium*, Foretagende, Plan.

Uppávid, *sursum*, opad.

Uppber (at uppbera), *percipere*, *frui*, nyde, oppebære. At uppbera málid, *litem contestari*; anlægge Sag.

Uppbláſinn, *inflatus*, *turgidus*, opblæſt, opſvolmet. 2) *elatus*, ſtolt, hovmodig.

Uppbláſtr, *m.* *inflammatio*, Ophovnen, Inflammation. 2) *tumultus*, Allarm.

Uppblæs (at uppbláſa), *inflare*, *inflammare*, opblæſe, ophidſe, inflammere.

Uppbod, *n.* *judicialis indicatio*, Opbud til Tinge. 2) *auctio*, Aukſion, Opbydelſe til Salg. 3) *venum expoſitio*, Udſættelſe tilfals. 4) *ceſſio bonorum*, Opbud, Fallit.

Uppbólginn, *turgidus*, *inflammatus*, ophovnet, opſvolmet.

Uppbólgna (at uppbólgna), *extumeſcere*, ophovne, opſvolme.

Uppbót, *f.* *æqvamentum*, Opgjeld. Uppbót á peninga (til krónur eda ſpeciur), *lagium*, *collybus*, Laſte, Opgjeld paa Penge.

Uppbrenni (at uppbrenna), *igne conſumere*, opbrænde.

Uppbrendr, *igne conſumtus*, opbrændt, fortæret af Ilden.

Uppbrýt (at uppbrióta), *effringere*, opbryde, opbrække. At uppbrióta bréf, *reſignare literas*, bryde Breve.

Uppbundinn, *ſubſtrictus*, *ſubligatus*, opbundet, opkiltet.

Uppbúníngr, *m.* *apparatus*, *ſp.* *lectiſternium*, Tilberedelſe, i Særdeleshed: en Sengs Reden, den Handling at rede en Seng.

Uppburdr, *m.* *ſæpius in plurali*, *audacia*, Driſtighed. Hann hefr ecki uppburdi á því, *non audet in medium proferre*, han vover ikke at fremføre det. 2) *ſurſum geſtatio*, Opbæren, Opflytten.

Uppbæti (at uppbæta), *reſtaurare*, *reſarcire*, bøde paa, iſtandſætte. 2) *æqviparare*, jævne, bringe til Lighed.

Uppbættr, *adæqvatus*, jævnet, bragt til Lighed. 2) *reſtauratus*, oprettet, iſtandſat.

Uppdiktan, *f.* *commentum*, Opdigtelſe, Opdigten.

Uppdikta (at uppdikta), *fingere*, opdigte.

Uppdráttr, *m.* *tabes*, *cachexia*, Svindſot, Tæring. 2) *graphis*, Tegning. 3) *res*, *negotium*, Ting, Omſtændigheder. Hann á ördugt uppdráttar, *ægre rebus ſuis conſulere poteſt*, han er i trange Omſtændigheder.

Uppdreginn, *extractus*, truffet op. 2) *cuniformis*, ſpids opad ſom en Kile, kileformig.

Uppel (at uppala), *educare*, *nutrire*, opføde, opdrage.

Uppelldi, *n.* *educatio*, Underholdning, Opdragelſe.

Uppeptir, *ſurſum*, opad.

Upperti (at upperta), *irritare*, opirre, ophidſe.

Uppetinn, *abeſus*, opædt.

Uppet (at uppeta), *depaſcere*, opæde.

Uppfrá, *ſuperne*, ovenfor, oventil.

Uppfráþví, *exinde*, derefter, fra den Tid.

Uppför, *f.* *aſcenſio*, Opſtigen, Opſtigelſe.

Uppfóſtr, *n.* *vid.* uppelldi.

Uppfrædi (at uppfræda), *erudire*, oplære, undervise.

Uppfræding, *f. eruditio*, Undervisning, Oplærelse.

Uppfylli (at uppfylla), *explere*, *replere*, opfylde.

Uppfylling, *f. repletio*, Opfyldelse.

Uppfædi (at uppfæda), *educare*, opføde, underholde.

Uppfæddr, *educatus*, opfødt.

Uppfædsla, *f. educatio*, *nutricatus*, Opfødelse, Underholdning.

Uppfægi (at uppfægia), *polire*, *perpolire*, polere, rense, glatte.

Uppfæging, *f. politio*, *politura*, Politur, Skuren, Glatten.

Uppgángr, *m. ascensus*, Opgang. 2) *incrementum*, *item celebritas*, Tilvækst, Berømmelse, Navnkundighed. 3) *scatebra*, Væld, Udspring. 4) *consumtio*, Fortærelse. Þá var mestr uppgángr Helga, *celebritas Helgii tum maxime increbuit*, da erholdt Helge den største Navnkundighed.

Uppgángs madr, *vir clarescens*, en Mand, som tager til i Navnkundighed.

Uppgángsamr, *qvi cito consumitur*, som hastigen fortæres.

Uppgeng (at uppgánga), *consumi*, fortæres. 2) *feliciter procedere v. celebrescere*, gaa lykkeligen fra Haanden; ogsaa: blive berømt. Allvel sýniz þú nú hafa uppgengid, frændi! *incrementum fortunæ ingens fecisse videris*, *cognate*, Du synes nu, Frænde! at have faaet en betydelig Tilvækst i Lykke og Navnkundighed; Sturl. S.

Uppgánga, *f. exscensio*, Opgang, Opgaaen. At greida uppgaungur á skip óvina, *exscensionem in naves hostiles facilitare*, gjøre Opgangen, Entringen lettere paa Fiendernes Skibe.

Uppgéf (at uppgéfa), *remittere*, *demittere*, opgive, eftergive. 2) *dedere*, overgive.

Uppgéfinn, *emeritus*, *item defessus*, træt, mødig; ogsaa: En der formedelst Alderdom har nedlagt sit Embede. 2) *ab opere desistens*, som holder op med Arbejde.

Uppgérd, *f. figmentum*, Forstillelse, Opdigtelse. 2) *coagulatio lactis*, Melkens Sammenløben.

Uppgiöf, *f. deditio*, Overgivelse. 2) *remissio*, *venia*, Eftergivelse.

Uppgialld, *n. æqvatio*, Opgjeld.

Uppgiafa-madr, *emeritus*, *item inutilis*, et udtjent, udlevet Menneske.

Uppgötva (at uppgötva), *indagare*, *invenire*, opspore, opdage, finde.

Uppgrip, *n. copia*, *facilis acqvisitio*, Overflod, let Erhvervelse. At hafa uppgrip, *manipulatim assumere*, have stor Overflødighed af noget, kunne tage begge Hænder fulde paa engang.

Upphaf, *n. principium*, Begyndelse, Ophav. 2) *distantia v elevatio superioris ab inferiore*, det Højeres Afstand fra det Lavere.

Upphafning, *f. exaltatio*, Ophøjelse.

Upphafs-madr, *m. auctor*, Ophavsmand, Anstifter.

Upphafs-stafir, *m. pl. prima elementa literarum*, de første Begyndelsesgrunde til en Videnskab. 2) *literæ majusculæ*, Begyndelses-Bogstaver.

Upphef (at upphefia), *erigere*, *exaltare*, ophøje, hæve i Vejret.

Upphefd, *f. honor*, *dignitas*, *item promotio*, Værdighed, Forfremmelse.

Uppheldi, *n. sustentatio vitæ*, Ophold, Underholdning.

Upphlaup, *n. seditio*, *tumultus*, Opstand, Opløb.

Upphlaupsmadr, *m. seditiosus*, en Oprører.

Upphlaupsamr, *idem.*

Upphlutr, *m. mamillare*, *strophium*, *castula*, et Slags Fruentimmerkjortel uden Ærmer. Upphlutr med milnum, *fibularium*, en saadan Kjortel med Maller.

Upphvet (at upphvetia), *incitare*, *instigare*, opmuntre, ophidse.

Upphverfa, *f. recta superficies*, Retten ɔ: den Side, som skal vende op paa en Ting.

Upphuxa (at upphuxa), *excogitare*, optænke.

Upphyllíngar, *f. pl. aeris humidi modificatio*, *insulas et scopulos maris*, *altiores*, *qvam revera sunt*, *præsentans oculis*, den Beskaffenhed ved fugtig Luft, at Øer og Klipper i Havet synes ved den højere end de virkelig ere; (*pro pluviæ prognostico habetur*, anses som Forbud for Regn); á höll.

Upphyrndr, *cornubus licinis*, med opstaaende Horn.

Upphæd, *f. cælum excelsum*, Himmelen, det Højeste. Dýrd sé Gudi í upphædum, *gloria in excelsis Deo*, Ære være Gud i det Høje. 2) *summa*, *sors*, Sum, Beløb. Upphæd alls fiárins, *summa summarum*, Godsets hele Beløb.

Uppi, *supra*, ovenpaa. 2) *pro parte*, for en Del. 3) *in*, paa, i. Hann sitr ecki einn uppi, *non est solus*, *amicos habet*, han er ikke alene, han har Venner. Á medan hann sat uppi, *dum vixit*, imedens han levede. Á medan hanns dagar vóru ecki uppi, *prius qvam diem projecerat*, imedens hans Levedage endnu ikke vare endte. Nú eru þessi faung uppi, *hæ res jam consumtæ sunt*, nu ere disse Ting fortærede. Ef hid sanna er uppi, *si verum manifestatur*, dersom Sandheden kommer for Lyset. Hann lét uppi vistina vid manninn, *hominem in domum recepit*, han tog Manden i sit Hus. Hann liggr uppí lopt, *supinus jacet*, han ligger paa Ryggen, med Ansigtet i Vejret. Þad höfdu þeir jafnan uppi fyrir hönum, *sæpius illi objicerunt*, det bebrejdede, forekastede de ham ofte. Hundurinn hafdi feid uppi á sporum, *canis odore vestigiorum pecora invenit*, Hunden støvede Faarene op. Hann gallt mér 2 ríkisdali, uppí landskulldina, *pro parte locarii duos imperiales mihi solvit*, han betalte mig 2 Rigsdaler paa Landgilden.

Hann lét braudbitann í munn hönum, *frustulum panis illi in os ingessit*, han puttede ham et Stykke Brød i Munden.

Uppihalld, *n. mora*, Hindring, Ophold. 2) *cessatio*, Afladelse, Rolighed, Ophold. I' dag hefr alldrei verid uppihalld á stormi, *hodie procella nunqvam desæviit*, i Dag har Stormen aldrig holdt op at rase.

Uppikominn, *morbo*, *labore*, *fame confectus*, udmattet af Sygdom, Arbejde, Hunger.

Uppiorpinn, *ad incitas redactus*, bragt i Knibe, i den yderste Forlegenhed.

Uppiseta, *f. sessio*, Oppesidden. Hann hefr ecki uppisetumáttinn, *erectus sedere non potest*, han kan ikke sidde opret.

Uppiskenktr, *cui nihil reliqvum est*, som Intet har tilovers.

Uppiskérdr v. uppiskérdtr, *idem*.

Uppiskroppa v. uppiskrópa, *egenus*, *qvi egestatem dissimulare non potest*, fattig, arm, trængende; skrópar.

Uppistada, *f. stamen*, Rendegarn i en Væv. 2) *contentio*, Kiv, Trætte.

Uppistödu-efni, *n. rixarum materies*, Aarsag til Kiv og Trætte.

Uppkast, *n. adumbratio*, *delineatio*, Konsept, Skyggerids, Udkast. 2) *vomitus*, Opkastelse, Spyen.

Uppkértr, *erectus ut candela*, rank, opret som et Lys.

Uppkoma, *f. eruptio*, Udbrud, Begyndelse, Opkomst. Ellds-uppkoma, *eruptio ignis*, Ilds Udbrud.

Upplag, *n. consilium*, *propositum*, Plan, Raad, Forsæt.

Upplagdr, *propositus*, udtænkt, besluttet.

Upplegg (at uppleggia), *proponere*, foresætte sig.

Upples (at upplesa), *recitare*, oplæse. 2) *relegere*, søge op igjen, igjensamle.

Upplestr, *m. recitatio*, *lectio*, Oplæsning.

Uppleisi (at uppleysa), *dissolvere*, *explicare*, opløse.

Uppleysing, *f. solutio*, *analysis*, Opløsen, Opløsning.

Uppleita (at uppleita), *qværere*, *inqvirere*, eftersøge, oplede.

Uppliósta (at uppliósta), *publice calumniari*, forraade, aabenbare, bagvaske offentligen.

Upplióstr, *m. calumnia*, *in vulgus emanans*, offentlig Bagvaskelse.

Upplitadr, *decolor*, affarvet, som har tabt sin Farve.

Upplok, *n. apertura*, Oplukken, Aabnen.

Upplokinn, *apertus*, oplukket, aabnet.

Upplýg (at uppliúga), *ementiri*, lyve, opdigte.

Upplýk (at uppliúka), *aperire*, aabne, oplukke.

Upplýsi (at upplýsa), *illuminare*, *illustrare*, oplyse, opklare.

Upplypti (at upplypta), *levare*, *elevare*, opløfte, løfte i Vejret.

Upplypting, *f. elevatio, allevatio*, Opløften, Løften i Vejret.

Upplæt (at uppláta), *aperire*, aabne, oplukke.

Uppmála (at uppmála), *pingere*, male, tegne.

Uppmiór, *cuspidatus, acuminatus*, spids opad.

Uppnám, *n. præda, rapina*, Rov, Bytte. Þad var allt í uppnámi, *id omne in prædam cessit*, det blev alt gjort til Bytte.

Uppnuminn, *e terra sublatus in cælum*, optaget til Himmelen.

Uppnæmr, *apprehensibilis*, som kan tages, fanges. 2) *impar*, ulige, af ulige Styrke. Vid erum ecki uppnæmir fyri þeim, *impares illis non sumus v. illis expugnabiles*, vi ere ligesaa stærke som de, de kunne ikke overvinde os.

Uppörfa (at uppörfa), *hortari*, opmuntre, tilskynde.

Uppraka (at uppraka), *fænum in metas congerere*, rive Hø, samle Hø i en Stak.

Upprakstr, *m. collectio fæni in metas*, Høets Samlen i en Stak.

Upprás, *f. ortus, initium; item causa*, Opgang, Begyndelse; ogsaa: Aarsag. Sólar upprás, *prima lux*, Solens Opgang.

Uppreigdr, *arrectus*, opret, opstaaende.

Uppreigdr háls, *cervix arrecta*, stiv, opstaaende Hals.

Uppreikna (at uppreikna), *enumerare*, opregne.

Uppreisa (at uppreisa), *erigere*, oprejse, rejse i Vejret.

Uppreisn, *f. melioratio status*, Opreisning, en Tilstands Forbedring. 2) *rebellio*, Opstand, Oprør.

Uppreist, *f. rebellio*, Oprør, Opstand. 2) *liberatio v. emendatio*, Befrielse, Opreisning.

Uppreistarmadr, *rebellis*, en Oprører.

Upprenn (at upprenna), *oriri, exoriri*, opstaa, oprinde. At upprennandi sól, *exoriente sole*, ved Solens Opgang. Hann rennr upp eins og fífill í túni, *floreti instar floret*, han skyder i Vejret, blomstrer som en Rose.

Uppresti, *n. vid.* áresti.

Upprétr, *erectus*, opret, oprejst.

Upprís (at upprísa), *refricare*, oprive, oprippe.

Upprifinn, *rescissus*, oprevet.

Uppriktugr, *integer, ingenuus*, oprigtig, redelig. (N. O.)

Uppriktugliga, *probe*, redeligen, oprigtigen. (N. O.)

Uppris, *n. vid.* uppreisn.

Uppris (at upprísa), *resurgere*, staa op, rejse sig.

Upprísa, *f. resurrectio*, Opstaaen, Opstandelse.

Upprof, *n. diminutio ningoris*, Snefogets Ophold, Formindskelse. Nú er jelia upprof, *rarescit ningor*, nu holder Snefoget, Bygen op.

Upprót, *n. eversio*, Omstyrtelse, Omstyrten. 2) *sævities maris turgidi*, Havets Brusen.

Uppróta (at uppróta), *eradicare*, rive op med Rod, oprydde. 2) *repastinare*, omgrave, oprydde, ophakke.

Uppruni, *m. ortus, origo*, Ophav, Oprindelse.

Upprunninn, *exortus*, oprundet.

Uppryd (at upprydia), *arare*, *item eruere*, pløje, rydde op.

Uppræti (at uppræta), *eradicare*, rive op med Rod.

Uppsala, *n. vomitus*, Opkasten, Spyen.

Uppsátr, *n. statio navalis*, *navale*, Skibsstade, et Sted, hvor Baade staa paa Land.

Uppset (at uppsetia), *navigium in stationem subducere*, trække Baaden op fra Søen, i Skibsstaden. At setia upp í hróf, *idem*. 2) *ab opere desistere*, holde op med Arbejde.

Uppsettr, *positus extra spem boni successus*, bragt i Forlegenhed, uden Haab om godt Udfald.

Uppskár, *manifestus*, aabenbar, øjensynlig; *vid.* opinskár; *à* skara. Göra uppskátt, *patefacere*, aabenbare.

Uppskér (at uppskéra), *metere*, høste, meje.

Uppskéra, *f. messis*, Høsten, Høstning.

Uppskrifa (at uppskrifa), *exscribere*, *item notare in codicem*, opskrive, optegne.

Uppskrift, *f. index*, *catalogus*, Fortegnelse, Register. 2) *inventarium*, Registering, Optegnelse.

Uppsláttr, *m. volubile consilium præceps*, en overilet, uoverlagt Plan.

Uppspanadr, *dispansus*, opspændt, udspændt.

Uppspana (at uppspana), *dispandere*, udspænde.

Uppsperri (at uppsperra), *idem*.

Uppspentur, *dispansus*, udspændt, opspændt.

Uppspertr, *idem*.

Uppspretta, *f. fons*, *scaturigo*, Vandspring, Kilde, Kildevæld. 2) *origo*, Oprindelse, Aarsag.

Uppsprett (at uppspretta), *scatere*, *scaturire*, opvælde, fremvælde.

Uppsprettu-vatn, *aqva fontana*, Kildevand.

Uppstada, *f. surrectio e lecto*, Opstaaen, Opstandelse af Sengen.

Uppstödu-tími, *m. tempus surgendi*, den Tid man bør staa op.

Uppstappa (at uppstappa), *confercire*, fuldpakke, fuldproppe.

Uppstappadr, *confertus*, fuldproppet, fuldpakket.

Uppstigníng, *f. ascensio*, Opstigen, Opgang.

Uppstigníngar-dagr, *dies ascensionis*, Kristi Himmelfartsdag.

Uppstíg (at uppstíga), *ascendere*, opstige.

Uppstöckr, *m. præceps ira*, heftig, opbrusende Vrede.

Uppstöckr, *iracundus*, opfarende, hidsig, vredladen.

Uppstyttíngr, *m. pluvia desistens*, Regnens Ophold. 2) *cessio a labore v. proposito*; *item languor*, Ophold, Hvile fra Arbejde eller Forsæt; ogsaa: Mathed, Afmægtighed.

Upptak, *n. initium v. causa*, Begyndelse, Aarsag; *sæpius in plurali* upptök.

Upptak, *n. typhon*, *pr. gyratio aqvæ marinæ in aera*, Søvandets Hvirvlen i Vejret ved Orkaner.

Upptalinn, *numeratus*, opregnet.

Upptek (at upptaka), *elevare*, *item sumere*, opløfte, tage op. At upptaka byrdi, *onus elevare*, løfte en Byrde. At upptaka fyri mönnum fé, *auferre*, *rapere pecuniam*, røve, rane Gods fra Folk. Þad rád mun eg upptaka, *id meum consilium erit*, af det Raad vil jeg benytte mig.

Upptekt, *f. consilium*, Raad, Plan. 2) *rapina; item confiscatio*, Rov, Ranen; ogsaa: Konfiskation.

Upptel (at uppteliá), *enumerare*, *recensere*, optælle, opregne.

Upptendra (at upptendra), *excitare*, *inflammare*, antænde, opflamme.

Upptök, *n. pl. vid.* upptak.

Upptækr, *confiscandus*, som kan konfiskeres, konfiskabel. At göra upptækt, *confiscare*, konfiskere.

Uppvadandi, *insolens*, *petulans*, overmodig, fræk.

Uppvadsla, *f. temeritas*, Frækhed, Overmod. Uppvödslu- v. uppödslu-madr, *vir temerarius*, et frækt, overmodigt Menneske.

Uppvakna (at uppvakna, *expergefieri*, opvaagne.

Uppvakníng, *f. exsuscitatio*, Opvaagnen, Opvækkelse.

Uppvaxandi, *adolescens*, opvoksende.

Uppvek (at uppvekia), *excitare*, opvække. 2) *movere animum*, opvække, bevæge Sindet.

Uppvinn (at uppvinna), *consumere*, fortære. 2) *reportare*, indbringe, fortære. 3) *opus conficere*, tilendebringe, fuldføre et Arbejde.

Uppvödslumikill, *petulans*, fræk, overmodig.

Uppvöxtr, *m. adolescentia*, Opvækst, Ungdom.

Uppvís, *manifestus*, aabenbar.

Uppvís at þiófnadi, *in furto deprehensus*, greben i Tyveri.

Uppúr, *ultra*, *supra*, ovenfor, opaf. Hann reif sig upp úr öl um hliódum, *supra omnes stentoria voce clamavit*, han overskreg alle.

Uppyfir, *supra*, ovenover.

Uppýngi (at uppýngia), *renovare*, *restaurare*, forynge, fornye.

Uppvægdr, *commotus*, *turbatus*, ophidset, stærk bevæget.

Uppæsi (at uppæsa), *instimulare*, ophidse. 2) *turbare*, sætte i en stærk Bevægelse.

Ups, *f. ima pars tecti*, *supra parietem*, den nederste Del af Taget, ovenpaa Væggen. 2) *prominentia in montibus*, fremragende Klipper i Fjeldene.

Upsa-hellur, *f. pl. proceres*, de fremstaaende Ender af Bjælker i Bygninger.

Upsar-dropi, *m. aqva ex colliciis contignationis*, Tagdryp.

Upsi, *m. gadus sqvamosus major*, *ore imberbi*, *v. non cirrato*, *cauda subbifida*, etslags smaa Torsk.

Úr v. úri, *m. urus*, *bubalus*, en Urokse, Bøffel. Úrarhorn, *n. cornu uri*, Bøffelhorn.

Úr, *n. ros*, *pluvia*, Smaaregn, Dug. 2) *scintilla*, en Gnist, Funke. Úr er af ellu

járni, *scintillat ferrum candens*, det gloende Jærn kaster Funker ud fra sig.

Úr v. úhr, *n. automatum*, et Ur, Lommeur. Úrmakari, úrsmidr, *m. automatarius*, en Urmager.

Úr, *ex, de*, af, udaf, fra. Úr ýmsum stödum, *hinc illinc*, fra forskjellige Stæder.

Urd, *f. saxetum, ruina montis v. saxorum*, en Stendynge.

Urdarköttr, *m. felis ferus*, en Vildkat.

Urdar-máni, *m. magi ita malum dæmonem nominant, qvi sævissime per illum artem suam excercere dicuntur*, saaledes kalde Heksemesterne den onde Aand, ved hvis Hjælp de siges at udføre deres Kunster.

Urdr, *m. vid.* urd. 2) *magna multitudo*, en stor Mængde. 3) *idem ac* vardr *v.* vördr.

Urdóttr, *saxosus*, stenig, fuld af Stene.

Úrelldiz (at úrelldaz), *abolescere, senescere*, gaa af Brug formedelst Alder.

Úrefliz (at úreflaz), *deficere*, svækkes, udmattes; *alias* örefliz.

Úrfelli, *n. pluvia v. ningor*, Regn eller Snefog.

Urga, *f. lorum, corrigia*, en Rem.

Urga (at urga), *vehementer fricare*, gnide voldsomt. 2) *eruere*, oprydde; *qvasi* aurga; á aur.

Urgr, *tritus*, slidt, forslidt.

Urgur, *f. pl. mala dispositio animi*, ond Lune. Þá voru urgur á hönum, *mentis erat non serenæ*, da var han i ond Lune.

Úrhlaup, *n. cessatio imbris*, Regnets Ophold.

Úrhættis, *inordinarie*, uordentligen.

Úrillr, *difficilis, malus compellatu*, vranten, vanskelig at komme til Rette med.

Úrkast, *n. rejectio, rejectus*, Udskud, det som bortkastes. Úrkasts fiskr, *piscis rejiculus*, Udskuds Fisk.

Úrkoma, *f. vid.* úrfelli.

Úrkostr, *m. facultas*, Lejlighed, Udvej.

Úrkula, *perfrigidus*, meget kold, forfrossen. Úrkula-vonar, *frigescente spe desperans*, haabløs.

Úrkynia, *degener*, vanslægtet.

Úrkyniadr, *idem.*

Úrkynian, *f. degeneratio*, Vanslægten.

Úrkyniaz (at úrkyniaz), *degenerare*, vanslægte.

Úrlausn, *f. sententia decisiva*, afgjørende Bestemmelse. 2) *concessio ex parte petiti beneficii*, en Begjærings Opfyldelse for en Del.

Úrlendis, *vid* erlendis.

Úrlendr, *vid.* erlendr.

Urr, *n. hirritus*, Knurren (ɔ: om Hunde).

Urra (at urra), *hirrire*, knurre, murre.

Úrrek, *n. cuneus discussorius*, en Kile til at drive noget ud med.

Urri, *m. canis*, en Hund.

Úrræd (at urráda), *expedire se negotio*, rede sig ud af noget, fatte en bestemt Plan.

Úrrædalaus, *consilii expers*, raadløs, raadvild.

Úrrædi, *n. consilium e re nata sumtum*, en vis Plan man fatter efter en Tings Beskaffenhed.

Úrsigt, *n. excretum farris*, Klid.

Úrskurda (at úrskurda), *judicare*, *decidere*, dømme, beslutte.

Úrskurdr, *m. decisio*, *item sententia judicialis*, Beslutning, Retsdom, Kjendelse.

Úrslit, *n. pl. seria denegatio*, alvorlig Nægtelse. Bergr mælti eingin úrslit, *Bergus serio v. audacter non denegavit*, Berg nægtede ikke alvorligen.

Urt, *f. herba*, en Urt, Plante; *vid.* jurt.

Urta, *f. phoca fœmina*, en Sælhund (Hunnen).

Urtabækur, *f. pl. anthologica*, Bøger om Plantelæren.

Urtagardr, *m. herbarium*, *hortus*, en Hauge.

Urtagards-madr, *m. hortulanus*, en Gartner.

Úrtaka, *f. electio*, Vælgen, Udkaarelse. Úrtökugódr, *optimus*, *eligendus*, særdeles god, udmærket god.

Urtakramari, *m. aromatarius*, en Urtekræmmer.

Urtabúd, *f. taberna aromataria*, en Urtebod.

Urta-sala, *f. aromatopolium*, Urtekramhandel.

Urtarleg, *n. hybernaculum*, et Stæd hvor man gjemmer Urter om Vinteren.

Urtarleggr, *m. caulis*, Plantestilk.

Úrtekt, *f. adstrictio nexi lanificii*, Indtagen ɔ: i Strikning. 2) *exceptio*, Undtagelse.

Úrtíníngr, *m. res in suo genere pessimæ sortis et rejicula*, Udkast, Udskud.

Úrtölur, *f. pl. dehortatio segnis*, Fraraadelse, forbunden med Vægring og Ladhed.

Úrtölusamr, *piger*, *prudentiam simulans*, som fraraader af Ladhed og Uvillje.

Úrval, *n. vid.* úrtíníngr.

Úrvinda, *attonitus*, *pr. exanimis*, bedøvet, sandsesløs, egentl. død. Hann vard úrvinda, *spiritum bulliit*, *exspiravit*, han døde, opgav Aanden.

Úrþvætti, *n. fex*, *eluvies*, Skarn, som skylles bort; *à* þvæ.

Úrættiz (at úrættaz), *degenerare*, vanslægte.

Uslagiölld, *n. pl. mulcta violati fundi alieni*, Landnam, Bøder for anrettet Skade paa en andens Jord.

Usli, *m læsio fundi*, *pr. violator*, *vastator*, Skade, tilføjet ens Jord; egentlig: en Ødelægger, Voldsmand. 2) *poet. ignis*, hos Digterne: Ilden.

Ussi, *m. vid.* drussi et þuss.

Ustr, *n. vid.* völstr.

Út, *foras*, ud. 2) *peregre*, udenlands. Á því ári kom G. út, *eo anno G peregre rediit*, i det Aar kom G. udenlands fra.

Út, utar, ytst, *extra*, *exterius*, *extreme*, ud, ydere, yderst.

Út á, *in*, ud paa. Út vid, *ad*, ved, hos. Þeir fóru útá sió, *in altum perrexere*, de roede ud paa Søen. Út at sió, *ad mare*, ud til Søen. Út vid sió, *idem*.

Ut á, *n. qvicqvid cibum spissiorem diluit*, Fortynding til en tyk Mad.

Utan, *peregre*, udenlands. 2) *ex occasu v. pelago*, fra Havet, vestenfra. Hann hafdi farid utan sumarid ádr, *æstate superiore abieras peregre*, han havde rejst udenlands den

næstforegaaende Sommer. Vindurinn er á utan, *ex occasu spirat*, Vinden er vestlig. Hann stendr utan fiörd, *pelagicus est ventus*, Vinden blæser ind paa Fjorden.

Utan *nisi*, *absqve*, *sine*, uden. Utan á, *extra*, udenpaa.

Uta bókar, *memoriter* udenad, af Hukommelsen.

Utanbæar, *extra domum et villam*, udenfor Huset, Gaarden.

Utanferd, *f. peregrinatio*, Udenlandsreise.

Utanför, *f. idem.*

Utanfyrir, *extra*, udenfor.

Utanhafnarföt, *n. pl. vestes exteriores*, Overklæder.

Utanbiá, *præter*, desuden, foruden. 2) *extra*, udenfor.

Utanhúss, *extra domum*; udenfor Huset.

Utanlands, *peregre*, *apud exteros*, udenlands.

Utan-stocks, *vid.* utanhúss; *à* stockr.

Utantil, *extrinsecus*, udvortes, udvendig.

Utanverdr, *exterior*, udvendig.

Utanverdr vid, *extra*, *item transverse*, udenfor, ved Siden af.

Utanverda, *exterior facies rei*, Ydersiden af en Ting. At utanverdu sá eg húsid, *domum extra vidi*, jeg saa Huset udvendig.

Utanyfir, *super*, udenfor, over.

Utarlega, utarla, *exterius*, langt ude.

Útarfar, *m. pl. hæredes collaterales*, Udarvinger.

Útarma (at útarma), *ad paupertatem redigere*, forarme.

Útarmadr, *opibus exhaustus*, forarmet.

Utása (at utása sig), *rebus suis consulere*, besørge, forrette nødvendige Ting; (*metaph. deducta a nautis*, *cum pedem proferunt*, Talemaaden er tagen fra Søfolk, naar de spænde Sejlskjødene ud).

Úther (at úthera), *efferre*, bære ud, føre ud.

Útbleyta (at útbleyta), *madefacere*, *aqva macerare*, udbløde.

Útbod, *n. postulatum in expeditionem*, militær Konskripsion. 2) *provocatio*, Opfordring, Udæsken.

Útbía (at útbía), *conspurcare*; besudle, gjøre skident; *vid* bí *et* bía.

Útbreidi (at útbreida), *spargere*, *item expandere*, udbrede, udstrække.

Útbriótr, *m. irritatio*, Ophidsen, Opirrelse.

Útbrot, *n. pl. impetigo*, *herpes*, *scabies tumida purulenta*, Fnat, Udslæt. 2) *ambitus domuum*, Udbygninger af et Hus.

Útbrunninn, *igne consumtus*, udbrændt.

Útbrynia (at útbrynia), *armare*, bevæbne, udruste.

Útburdr, *m. infans expositus*, et udbaaret, udsat Barn. 2) *expositio infantis*, et Barns Udsættelse.

Útbý (at útbúa), *instruere*, *armare*, udruste.

Útbúinn, *instructus*, *armatus*, udrustet.

Útbyggi (at útbyggia), *habitaculo interdicere*, opsige en Bolig ɔ: fra Udlejerens Side.

Útbygging, *f. interdictio prædii v. domus*, Opsigelse af en Gaard eller Hus.

Útbyrdis, *extra tabulatum navis*, uden Skibs-

borde; á bord. At kasta útbyrdiz, *e navi projicere*, kaste ud af et Skib.

Útbýti (at útbýta), *distribuere*, uddele.

Útbær, *facile venalis*, tilfals.

Útdeili (at útdeila), *vid.* útbýti.

Útdreg (at útdraga), *extrahere*, trække, drage ud. 2) *excerpere*, ekſerpere, uddrage Anmærkninger af en Bog.

Útdreginn, *extractus*, uddragen, udtrukken. 2) *excerptus*, ekſerperet. 3) *expunctus*, udſtroget.

Útdreifi (at útdreifa), *ſpargere*, udſtrø, udſprede.

Útdríf (at útdrífa), *expellere*, *ejicere*, udjage, uddrive. 2) *calare*, udpukle.

Úteyar, *f. pl. inſulæ a continenti remotiores*, Øer, ſom ligge langt borte fra Faſtlandet, Ud-Øer.

Úteptir, *ad loca exteriora*, udefter, længere hen.

Útengiar, *f. pl. prata remotiora*, Udmarker.

Úteygdr, *exophthalmus*, ſom har udſtaaende Øjne.

Útfall, *n. eruptio*, *excurſus*, Udfald, Udſtyrten. 2) *receſſus maris*, *liduna*, Havets Tilbageſtrøm, Ebbe.

Útfararſkúfr, *m. extremum vale abeuntis domeſtici, a parte domini*, Husbondens ſidſte Farvel til ſin bortgaaende Tjener.

Útferd, *f. ſanies v. phlegma ex vulnere*, Edder af Saar. 2) *reditus in patriam*, Tilbagekomſt til Fædrenelandet, Hjemkomſt. 3) *exitus*, Udgang.

Útferdar-mein, *n. dacryoſis*, et Saar, hvoraf Edder flyder.

Útfyri, *n. æſtuarium*, et Stykke af Strandbredden, ſom ved Ebben er tørt.

Útför, *f. exitus; item reditus in patriam*, Udgang; ogſaa: Hjemkomſt til Fædrenelandet. 2) *exeqviæ defuncto*, Ligbegjængelſe, Jordefærd.

Útflæmdr, *ejectus*, *relegatus*, udjaget, uddrevet, forviſt.

Útflæmi (at útflæma), *ejicere*, *relegare*, udjage, bortjage, forviſe.

Útfyrir, *extra*, udenfor, paa hin Side af. Hann fór útfyri múlann, *extra promontorium proceſſit*, han gik udenfor, paa hin Side af Fjeldklinten.

Útgángr, *m. exitus*, *egreſſus*, Udgang, Udfald.

Útgánga, *f. idem.* Um útgaungu vetrar, *circa exitum hyemis*, ved Vinterens Ende.

Útgardar, *m. pl. pomeria*, *fines* Grændſeſkjel.

Útgardaloki, *m. allex*, *acceptor terminalis*, en Forlokker ved Grændſeſkjellet, egentl. Trolden Utgardaloke i Edda.

Útgérd, *f. cibaria in expeditionem v. piſcaturam, cum aliis neceſſitatibus*, ɔ: *omnis apparatus*, allſlags Proviant, og Udruſtning til Fiſkeri eller Krigstjeneſte.

Útgéfinn, *derelictus*, ganſke forladt, overgivet.

Útgift, *f. expenſum*, Udgift. Útgifta og inn-

tekta bók, *liber accepti et expensi*, Udgifts- og Indtægtsbog, Regnskabsbog.

Utgöri (at útgöra), *concludere*, afgjøre, beslutte. Útgört er þad, *conclamatum est*, det er afgjort.

Útgref (at útgrafa), *exsculpere*, udgravere. Kýlid grefr út, *fistulat ulcus*, Bylden bryder ud, sætter Materie.

Útgreidsla, *f. vid* greidsla.

Útgrynni, *n. brevia*, Sandbanker, Grunde i Havet.

Úthall, *n. crepusculum vespertinum*, Tusmørke om Aftenen.

Úthluta (at úthluta), *distribuere, per sortes assignare*, uddele efter Lodkastning.

Úthögg (at úthöggva) *exsculpere*, udhugge. Úthöggvid verk, *opus sculptile*, udhugget, udgraveret Arbejde. Úthöggvin mynd, *imago exsculpta*, udhugget Billede.

Úthöggníng, *f. sculptura*, Udhuggen, Udgraveren. 2) *opus sculptile*, et udhugget Arbejde.

Úthrópa (at úthrópa), *proclamare*, udraabe.

Úthrópan, *f. præconium*, Udraaben.

Úthrópari, *m præco, buccinator*, en Udraaber, Opraaber, Herold.

Úthverfa, *f. superficies inversa*, Vrangen af en Ting, den omvendte Overflade.

Úthverfis, *extra*, udvendig.

Úthverfur, *inversus*, omvendt, forkjert. Úthverft fat, *vestis inversa*, omvendt Klæde.

Úthýsi (at úthýsa), *interdicere domum, hospitium denegare*, nægte at huse En, forbyde En at opholde sig i Huset.

Úthýsi, *n. casa solitaria, insula*, et fra Gaarden afsides liggende Hus.

Úti, *foris, sub dio*, ude, under aaben Himmel. Hann vard úti, *sub dio desiit vivere; vulgo: tempestate periit*, han døde under aaben Himmel, af Uvejr. Hann hefr lengi verid úti um þad, *diu sollicite quæsiit*, han har længe søgt efter det.

Útidyr, *f. pl. antica*, Port, Gadedør.

Útibúr, *n. penuarium solitarium v. domibus non contiguum, insula* et Forraadskammer, som ligger adskildt fra andre Huse.

Útihús, *n. vid.* úthýsi.

Útigángr fiár, *m pastio hyemalis pecorum*, Kreaturers Udegang ɔ: Græsgang om Vinteren.

Útigángs-peníngr, *m. pecora pascualia*, Kreaturer, som gaa ude om Vinteren.

Útijardir, *f pl. villæ*, enlige Gaarde.

Útilega, *f. latrocinium*, Stratenrøveri, Stimands Haandtering.

Útilegu-madr, *latro*, Stimand, Stratenrøver.

Útilegu-mús, *f. sorex*, en Skovmus.

Útilyk (at útilykia), *excludere*, udelukke.

Útiskémma, *f. insula cubicularis*, Udehus, hvori man sover.

Útistödur, *f. pl quarantena, item carena*, Kvarantæne. Útistödur qvenna eptir barnburd, *tessaracoston*, Tiden fra Konernes Barnefødsel indtil deres Kirkegang.

Útivist, *f. iter maritimum*, en Søreise.

Útkalla (at útkalla), *evocare*, udkalde, opfordre.

Útkasta (at útkasta), *ejicere*, udkaste.

Útkiálkar, *m. pl. extrema promontoria terræ*, fremragende Forbjerge, Skager, Udkanter af et Land.

Útklakinn, *ovo excussus*, udklækket.

Útklek (at útklekia), *excludere ova, pullos*, udklække.

Útkliái (at útkliá), *telam pertexere*, tilendebringe en Væv. 2) *consumere, concludere*, tilendebringe, fuldføre. Þad mál verdr ei útkliád í ár, *hoc anno ista causa non erit conclusa*, den Sag bliver ikke sluttet, tilendebragt i dette Aar.

Útkoma, *f. exitus*, Udgang, Udfald. 2) *reditus in patriam*, Hjemkomst til Fædrenelandet.

Útlát, *n. mulcta pecuniaria*, Pengebøder, Mulkt. 2) *largitio*, Gavmildhed. At verda fyrir útlátum, *mulctari pecunia*, mulkteres, dømmes i Pengebøder.

Útlausn, *f. redemtio*, Igjenløsning, Indløsning.

Útlegd, *f. exilium*, Landflygtighed. 2) *relegatio*, Forviisning.

Útlegdardómr, *m. proscriptio*, Forvisnings-Dom.

Útlegg (at útleggia), *interpretari, exponere*, udlægge, fortolke.

Útlegging, *f. interpretatio*, Oversættelse, Fortolkning.

Útleggiari, *m. interpres*, en Fortolker.

Útleidi (at útleida), *educere*, føre ud, udlede.

Útleidsla, *f. eductio*, Udførelse, Udleden.

Útleidslutími, *m. idem.* 2) *tempus eductionis*, Udførelses Tid.

Útleiding, *f. idem.*

Útleikinn, *tractatus*, behandlet, medhandlet. Illa útleikinn, *male tractatus*, ilde medhandlet.

Útlendíngr, *m. peregrinus*, en Udlænding.

Útlendr, *idem.*

Útlendíngskapr, *m. peregrinatio*, Udenlandsreise, Udlændighed. 2) *exilium*, Landflygtighed.

Útlendskr, *exoticus, peregrinus*, udlændisk, fremmed.

Útlifadr, *exoletus, item capularis*, udlevet, forældet.

Útlit, *n. vultus*, Udseende.

Útlönd, *n. pl. terræ peregrinæ, exteræ*, fremmede Lande.

Útlægi, *m. exul*, en Landflygtig, Forviist.

Útlægi (at útlægia), *proscribere*, forvise, drive i Landflygtighed.

Útlægr, *proscriptus, extorris*, forviist, landflygtig. 2) *mulctatus*, dømt i Bøder. At göra útlæginn, *idem ac proscribere*, forvise. Hann skal vera útlægr um þriár merkur, *tribus marcis mulctator*, han skal bøde tre Marker.

Útmála (at útmála), *definire, describere*, be-

skrive. 2) *circumcirca pingere*, male hest ud, rundt omkring.

Útmálan, *f. descriptio*, Beskrivelse.

Útmánadir, *m. pl. tres posteriores menses hyemis*, de trende sidste Vintermaaneder.

Útmæli (at útmæla), *emetiri*, udmaale, afmaale.

Útnordan-átt, *f. regio cauri*, Nordvestkant.

Útnyrdíngr, *m. ventus caurinus*, Nordvestvind.

Útpressa (at útpressa), *exprimere*, udperse.

Útqvísla (at útqvísla), *propagare*, forplante, udbrede.

Útrás, *f. effluvium*, Udrinden, Udløb.

Útreid, *f. eqvestre certamen*, Ridderkamp, Turnering; *vid.* turniment.

Útrek (at útreka), *expellere*, uddrive, udjage.

Útrensl, *n. effluvium*, Udrinden, Udløb. 2) *delineatio*, Afrids, Udkast.

Útrensla, *f. adumbratio*, *delineatio*, *specialiter acupicturæ*, Udkast, Afrids, især i Brodering.

Útrétti (at útrétta), *exporrigere*, udrække, fremrække. 2) *expedire*, *exseqvi*, udrette, fuldføre.

Útréttíng, *f. occupatio*, *negotium*, Forretning, Udrettelse.

Útridinn hestr, *eqvus exhaustus labore*, en forreden Hest.

Útródr, *m. piscatura procul a domo*, Roen til Fiskeri, langt fra Hjemmet.

Útrými (at útrýma sig), *rebus suis prospicere*, sørge for, bære Omsorg for sine Ting. At útrýma einn, *aliqvem expellere*, bortdrive, udjage en; *vid.* rými.

Útsád, *n. semen*, Frø, Sæd.

Útsauma (at útsauma), *acu pingere*, udsy, brodere. Útsaumad fat, *vestis phrygiana*, et broderet Klædebon.

Útsaumr, *m. acupictura*, Brodering, Udsyen.

Útsaumamadr, *phrygio*, En som udsyer, broderer.

Útsef (at útsofa), *edormire*, udsove.

Útsendari, *m. ablegatus*, en Udsendt, Gesandt.

Útsendi (at útsenda), *emittere*, *ablegare*, udsende, bortsende.

Útset (at útsetia), *exponere*, *arcere*, udsætte. 2) *occulte submittere*, udsende hemmeligen, underhaanden.

Útsetníng, *f. expositio*, Udsættelse, Udbæren. 2) *excommunicatio*, Bandsættelse.

Útsettr, *expositus*, udsat. 2) *occulte submissus*, udsendt underhaanden.

Útskeifr, *valgus*, skjævbenet.

Útskér (at útskéra), *vid* úthögg.

Útskagar, *m. pl. extremitates terræ*, Forbjerge, Skoger, Udkanter af et Land; *vid.* útkiálkar.

Útskér, *n. scopulus maris*, *dissitus a continenti*, Skjær, som ligger et Stykke fra Land.

Útskipti (at útskipta), *vid.* útbýti.

Útskiríng, *f. vid.* skiríng.

Útskíri (at útskíra), *explicare*, forklare, fortolke.

Útskot, *n. secessus in pariete domus*, Hjørne,

Afkrog. 2) *homo omnibus invisus*, et forhadt Menneske.

Útskotinn, *bene costatus*, som har gode Ribben. 2) *explodendo inutilis factus*, forskudt.

Útskippi, *n. animal lucifugum*, et skygt, hæsligt Dyr.

Útskrift, *f. apographum*, *exemplar*, Udskrift, Afskrift, Kopi.

Útskúfa (at útskúfa), *repudiare*, *rejicere*, forkaste, forskyde.

Útskækill, *m. extremitas*, den yderste Del af noget.

Útslökk (at útslökkva), *extingvere*, udslukke.

Útsnara (at útsnara), *ejicere*, bortkaste.

Útsog, *n. recursus fluctuum litoralium*, Bølgernes Tilbagerykken fra Stranden.

Útsótt, *f. lienteria*, Bugløb, Durkløb.

Útstrandir, *f. pl. littora in mare excurrentia*, Kyster, som rage ud i Havet.

Útstúnginn, *exsculptus*, udgraveret, udstukket. 2) *perforatus*, gjennemstukket, fuld af Huller.

Útsudr, *n. libonotus*, Sydvest; *vid.* vindr.

Útsýg (at útsiúga), *exsugere*, *devorare*, udsue.

Útsynníngr, *m. libs*, Sydvestvind.

Úttala (at úttala), *ad finem perducere colloquium*, tale ud, tilendebringe Samtalen.

Úttekt, *f. redituum collectio; item receptio prædiorum*, Skatters Indsamlen; ogsaa: en Gaards Modtagelse, Synsforretning over en Gaard.

Úttred (at úttroda), *infarcire*, proppe i. 2) *perterere*, træde, nedtræde.

Úttrodinn, *confertus*, fuldproppet. 2) *pedibus pertritus*, nedtraadt, sønderſparket.

Útvalī, *m. electio*, Valg, Udkaarelse.

Útvala-lid, *n. lectissimæ copiæ*, udsøgte, udvalgte Tropper.

Útvalinn, *electus*, udvalgt, udkaaret.

Útvalníng, *f. electio*, Valg, Udvælgelse.

Útvega (at útvega), *conqvirere*, *comparare*, tilvejebringe, anskaffe.

Útveg (útvóg, hefi útvegid, at útvega), *expendere*, veje ud.

Útvegasamr, *acqvisitu operosus et felix*, erhvervsom, virksom og heldig i at erhverve.

Útvegr, *m. acqvisitio*, Erhvervelse. 2) *modus acqvirendi*, Erhvervelsesmaade.

Útvegs-madr, *m. pararius*, som anskaffer, en Anskaffer.

Útvel (at útvelia), *eligere*, udvælge, udkaare.

Útver, *n. locus piscaturæ*, *in extremis lingulis terræ v. insulis remotioribus*, et Fiskeleje paa Udkanter af Landet, eller fraliggende Øer.

Útvigt, *f. expensio*, Udvejen.

Útvídka (at útvídka), *laxare*, udvide.

Útvísa (at útvísa), *demonstrare*, udvise, forklare. 2) *domum interdicere*, opsige en Bopæl, vise En Døren.

Útundan, *inferne*, udenfor. 2) *extra sortem*, som ikke tager Del i. Hann á eckert útundan sér, *tenuitate rerum v. virium premitur*, han er i trange Omstændigheder.

Útvortis, *extrinsecus*, udvortes.

Útvördr, *m. excubitor, eminus constitutus*, en Forpost.

Útúrdúrar, *m. pl. somnus perdormiscentis*, dyb Søvn. Hann svaradi mér í útúrdúrum, *inepte respondit, qvasi somnians*, han svarede mig med urimelig Snak, ligesom i Drømme.

Útyfir, *extra, trans, circa*, henover, over til den anden Side. Hann fór útyfir heidi, *occidentem versus tesqvas transiit*, han rejste vester over Heden. Hann gengr útyfir rétt taknök, *extra terminos v. justum modum vagatur*, han overskrider de rette Grændser.

Útþaninn, *passus, distentus*, udspændt.

Útþembi (at útþemba), *tumefacere*, opblæse, bringe til at opsvolme; *à* þömb.

Útþen (at útþenia), *distendere, pandere*, udspænde, udspile.

Útþembdr, *tumefactus*, opsvolmet, opblæst.

Útþryckilega, *expresse, explicate*, udtrykkeligen.

Útþýdi (at útþýdia), *explanare*, udtyde, forklare.

Vudla (at vudla), *vid.* fudla.

Uxafall, *n. totum corpus bovis mactati*, en hel Krop af en slagtet Okse.

Uxahúd, *f. corium bubulum*, en Oksehud.

Uxamerki, *n. signum tauri, taurus*, Tyren, Tyrens Stjernebillede.

Uxi, *m. taurus*, en Tyr, Okse. 2) *bos castratus*, en Stud. 3) *offa*, en Kjødklump. Uxar afröru, fl iktu um þvöru, *offas perdidisti, rudiculam linge, signum te sors manet deterrima*, du har tabt Kjødklumpen, slik nu Kokkeskjeen ɔ: naar du er doven, bliver du fattig.

Vymur, *f. pl. vid.* vomur.

Væfla *v.* veifla, *f. vid.* veifa. 2) *muliercula gracilis et imbecillis*, et Fruentimmer af svag Legemsbygning.

Vædr, *fluvius qvi facile vadari potest*, som kan vades over.

Vægd, *f. misericordia, lenitas*, Mildhed, Medynk, Skaansomhed.

Vædiz (at vædaz), *vestes induere*, klæde sig paa.

Vægdarsamr, *mitis, lenis*, mild, blid, skaansom.

Vægi (at vægia), *parcere*, skaane. At vægia fyrir, *cedere*, give efter for. At vægia til, *aliqvid concedere, favori dare*, føje, give efter, afstaa noget af sin Ret.

Vægiaz (at vægiaz til), *idem*. Þad sómir þér at vægiaz til vid oss, *te decet nobis cedere, v. à nobis abstinere*, det sømmer dig at give efter for os.

Vægir (at vægia), *suppurare*, drage til Vor og Edder; *a* vogr. Kaunid vægir, *ulcus fistulat, suppurat*, Bylden trækker til Edder, bolner.

Vægdr, *purulentus*, fuld af Edder.

Vægilega, *molliter, clementer*, med Mildhed, skaansomt.

Væging kauna, *f. pyosis*, Bylders Eddersætning.

Vægr, *mitis, mansvetus*, mild, skaansom.

Væl, *f. vid.* viel *v.* vel.

Væli (at væla), *decipere*, bedrage. 2) *lamentari*, hyle, græde. 3) *secum volvere*, *ruminari*, overtænke, overveje. Þeir væltu lengi um dóminn, *de sententia diu consultavere*, de overtænkte Dommen længe.

Væli, *f. deceptrix*, en Bedragerske. So skal eg hann kyrkia, sem hin kámleita væli, vidbiarnar vegg'a aldna, *strangulabo illum*, *ad modum tetricæ deceptricis*, *ferorum ursorum*, *qvi in vetustis parietibus habitant* ɔ: *ut felis murem*, jeg skal saaledes kvæle ham, som den fæle Bedragerske, der besnærer de vilde Bjørne, som opholde sig i gamle Vægge, ɔ: som Katten kvæler en Mus.

Vælindi, *n. gula*, *æsophagus*, Strube. Vælindishöfud, *caput æsophagi*, Strubens Aabning.

Vælir, *m. deceptor*, en Bedrager.

Vælur, *f. pl. lamentatio*, Hylen, Jammerklage; *vid.* vol.

Væma, *f. nauseola*, Væmmelse.

Væminn, *nauseosus*, væmmelig.

Væmir (at væma), *nauseare*, væmmes.

Væmulegr, *vid.* væminn.

Vænda, *f. spes*, Haab, Forhaabning; *sæpius in pl.* vændir. Hann er í þeim vændum, *de eo sperandum*, det kan man vente af ham.

Væni (at væna), *sperare*, haabe, gjøre sig Forhaabning. 2) *insimulare*, beskylde, mistænke. A: væna einn lýgi, *diffidere*, *mendacii insimulare*, beskylde en for Løgn.

Vængiahurd, *f. valvæ*, en dobbelt Dør.

Vængr, *m. ala*, en Vinge.

Vængiadr, *alatus*, vinget, bevinget.

Vænis (at vænaz), *spem simulare*, lade som man haaber. 2) *citare*, beraabe sig paa. At vænaz votta, *testes nominare v. citare*, beraabe sig paa Vidner.

Vænka (at vænka), *meliorare*, forbedres. Nú tekr at vænkaz, *spes meliorationis jam affulget*, nu begynder Sagen at forbedres, tage en heldigere Vending.

Vænleiki, vænleikr, *m. venustas*, Smukhed, Skjønhed.

Vænn, *sperandus*, *bonæ spei*, haabefuld. Ecki er nú annad vænna rád, *non est aliud consilium*, *de qvo melius sperandum*, der gives intet bedre Raad. Hönum þykir vænt um, *in sinu gaudet*, han glæder sig over.

Vænn, *formosus*, *elegans*, smuk, skjøn. Væn mey, *virgo venusta*, en smuk Pige, Mø.

Væntanlegr, *sperandus*, som man kan vente, ventelig.

Vænti (at vænta), *exspectare*, vente, bie.

Vænting, *f. spes*, Haab, Forhaabning. Hann gaf mér vænting á bókinni, *spem libri mihi fecit*, han gav mig Haab om at erholde Bogen.

Vænt, *f. exspectatio*, Venten, Oppebien. Löng var á hönum væntin, *diu exspectatus erat*, man ventede ham længe.

Vær, *nos*, *ambo*, vi.

Vær, *tolerabilis*, taalelig. 2) *hilaris*, glad. Hann sefr nú vært, *jam suaviter dormit*, nu sover han sødt. Nú er ecki vært vedr, *tem-*

pestas est intolerabilis, nu raser et utaaleligt (meget stærkt) Uvejr. Hönum er hvörgi landvært, *nullibi in continenti tutus est*, han er ingensteds paa Fastlandet sikker.

Værilegr, *tolerabilis*, taalelig. Þar var ecki værilegt, *intolerabilis ibi erat mansio*, der var et utaaleligt Opholdssted.

Væringiar, *m. pl. vocati olim Normanni, qvando militabant imperatori Græco*, Væringer, saaledes kaldtes de Nordmænd, som fordum stode i Krigstjeneste hos den Græske Kejser i Konstantinopel

Væringiar, *m. pl juvenes hilares v procaces*, glade, lystige unge Mennesker; *á* vær.

Væringr, *m asylium*, Urenlighed, klatted Uld paa Faar.

Værur, *f. pl. furfures*, Skurver i Hovedet.

Væskilslegr, *gracilentus*, svag og smal af Legemsbygning.

Væskill, *m. mustela*, en Væsel. 2) *vir gracilis*, et Menneske af svag Legemsbygning og liden Vækst.

Væsi (at væsa), *spirare*, aande, puste. 2) *inqvietare*, forurolige. Hér væsir ecki um þig, *hic ab omni injuria cæli immunis es*, her er du sikker for alt Uvejr; *vid.* vas *v* vos.

Væta, *f. humor, aqva*, Vand, Vædske, Fugtighed.

Væti (at væta), *humectare, madefacere*, væde, gjøre vaadt.

Vætt, *f octoginta pondo, nonnunqvam olim centum pondo*, firsindstyve; ogsaa fordum: et hundrede Pund. 2) *pondus indefinitum*, en ubestemt Vægt. Ecki vætta, *nihil*, slet intet. Uppá ægnar vættir, *extra numerum, in spem incertam*; ganske ubestemt, paa et Slumpetræf.

Vætt, *f genius, dæmon*, en Aand, Skytsaand.

Vættr, *c. idem*.

Vætti, *n. testimonium*, Vidnesbyrd. 2) *cardines januæ*, Dørhængsler. 3) *ansa scriniorum, qva sublevantur*, Haandgreb paa Skrine eller Kister, ved hvis Hjelp de løftes op.

Vætti (at vætta), *optare, petere*, ønske, bede om. Vættac of grid, *pacem non peto*, jeg begjærer ikke Fred.

Y.

Ybbinn, *hirsutus*, lodden, strihaaret. 2) *truculentus, minax*, vranten, trættekjær, vredladen.

Ybbi (at ybba sig), *trucem præferre vultum*, se barsk, vredagtig ud.

Ýbogi, *m. costa, arcus*, en Bue, Bøjning.

Yda, *f. æstus aqvarum v. fluminum*, Vandhvirvel, stærk Strøm i Floder og Elve; *á* unn.

Yda (at yda), *æstuare, effervescere*, bruse, være hidsig.

Yddi (at ydda), *acuere, acuminare*, spidse, gjøre spids. Hér yddir fyrir einhveriu,

aliqvid suspicionis inest, her stikker noget under.

Ydugiegr, *freqvens*, *jugis*, idelig.

Ydukast, *n. vortex*, *item cataractes*, en Vandhvirvel; ogsaa: Vandsvælg.

Ydr, *vobis omnibus*, Eder.

Ýfi, *f. dissidium*, Kiv, Trætte; *vid.* úfinn.

Ýfa (at ýfa), *refricare*, opripper, oprive. 2) *irritare*, opirre, ophidse. At ýfa upp sárid, *refricare vulnus*, oprippe Saaret. At ýfa til reidi, *irritare*, opirre til Vrede.

Ýfaz (at ýfaz), *irritare*, *indignari*, opirres, blive vred, fortørnet. At ýfaz vid einn, *difficilem se exhibere*, blive vred, fortørnet paa en. Bændur ýfduz vid Sighvat, *prædiatores Sighvatum indignati sunt*, Bønderne bleve fortørnede paa Sighvat.

Ýfd, *f. refricatio*; *item irritatio*, Oprippen, Opriven; ogsaa: Opirrelse.

Ýfing, *f. idem*.

Ýfinn, *indignabundus*, vred, fortørnet; *vid.* úfinn. 2) *hirsutus*, lodden, strihaaret.

Yfir, *super*, *trans*, *item per*, over, igjennem, over paa den anden Side.

Yfir, efri, efst, *superus*, *superior*, *supremus*, over, øvre, øverst (et Beskaffenhedsord).

Yfir, efra, efst, *supra*, *superius*, *supreme*, over, øvre, øverst (et Stedord). Yfir sig, *ultra vires*, over sine Kræfter. Hann lofar yfir sig, *aureos montes pollicetur*, han lover mere end han kan holde. Hönum liest yfir, *errat*, han tager Feil, forser sig.

Yfiraufinn, *perfusus*, overøst, overvældet.

Yfirband, *n. ligamentum*, *qvo subligantur membranæ vasis v. pixidibus*, et Baand, hvorved et Dække fastbindes over Kar eller Æsker.

Yfirbetr, *ulterius*, *remotius*, længere borte, længere over til den anden Side.

Yfirbodan, *f. imperium*, *dominium*, Herredømme, Overbefaling.

Yfirbodari, *m. dominus*, *superior*, en Herre, Befalingsmand.

Yfirbord, *n. textum exterius vestis*, Retten paa et Klæde.

Yfirbót, *f. emendatio*; *item satisfactio*, Forbedring; ogsaa: Fyldestgjørelse.

Yfirbragd, *n. vultus*, Mine, Ansigts Skikkelse. 2) *prætextus*, Paaskud, Skingrund. 3) *aspectus exterior*, Udseende.

Yfirbuga (at yfirbuga), *superare*, overvinde, faa Bugt med.

Yfirburdir, *m. pl. vires v. fortitudo major*, større Kræfter, Overlegenhed. 2) *prærogativa*, *excellentia*, Fortrin, Ypperlighed fremfor andre.

Yfirburda, *perqvam*, *præ cæteris*, særdeles, udmærket. Yfirburda-hagr, *præ cæteris artifex*, udmærket kunstfærdig. Yfirburda-gagn, *maximum commodum*, særdeles stor Nytte.

Yfirbyrdi, *n. vid.* yfirbord.

Yfirbætur, *f. pl. satisfactio*, Fyldestgjørelse, Erstatning; *vid.* bætur.

Yfirdàd, *f. vehementia*, Voldsomhed, Heftighed.

Yfirdómari, *m. judex superior*, en Overdommer.

Yfirdöggva (at yfirdöggva), *irrigare*, væde, bestænke med Vand.

Yfirdreg (at yfirdraga), *expungere*, udslette, slaa en Streg over.

Yfirdrepskapr, *m simulatio*, Forstillelse, Hykleri.

Yfireys (at yfirausa), *perfundere*, overøse, overvælde.

Yfirefur, *trans*, *ultra*, over, hen til den anden Side.

Yfirfer (at yfirfara), *peragrare*, *transire*, gjennemreise, fare over. 2) *perlustrare*, *percurrere*, overskue, gjennemløbe.

Yfirferd, *f. peragratio*, *transitus*, Overfart, Gjennemfart. 2) *percursio*, Gjennemløben.

Yfirfell (at yfirfalla), *aggredi v. obruere*, anfalde, overfalde.

Yfirflótanlegr, *abundans*, overflødig.

Yfirflióta[illegible]lga, *abundanter*, *accumulate*, overflødigen.

Yfirför, *f. vid.* yfirferd.

Yfirfurda, *f. res summe admiranda*, en særdeles forunderlig Ting.

Yfirfyri, *ad aliud latus*, henover, til den anden Side. Fara mun eg yfirfyrir fiallid, *ad aliud montis latus ibo*, jeg vil rejse over til den anden Side af Fjeldet.

Yfirfærsla, *f. transvectio*, Overførsel.

Yfirgángr, *m. violentia*, Voldsomhed, egenmægtigt Forhold. 2) *transitus*, Overgang, Overfald.

Yfirgéf (at yfirgéfa), *deserere*, *derelinquere*; forlade, efterlade.

Yfirgéfning, *f. desertio*, Forladen, Bortløben.

Yfirgeng (at yfirgánga), *transgredi*, gaa over. 2) *superare v. supprimere*, overgaa, overvinde, undertrykke.

Yfirgirnd, *f. nimia cupiditas*, umaadelig Begjærlighed.

Yfirgnæfi (at yfirgnæfa), *prominere*, rage frem. 2) *abundare*, *item prævalere*, have Overflod, Overhaand, Overvægt.

Yfirgnæfanlegr, *abundans*, overflødig.

Yfirhángi (at yfirhánga), *imminere*, overhænge, true.

Yfirhángandi, *instans*, *ingruens*, overhængende.

Yfirhelling, *f superfusio*, Overgydelse.

Yfirhelga (at yfirhelga), *prætexere*, bruge Skingrunde, besmykke med falske Farver.

Yfirherra, *m. magistratus superior*, Overherre, Øvrighed.

Yfirheyri (at yfirheyra), *examinare*, overhøre, eksaminere.

Yfirheyrsla, *f. examen*, Eksamen, Forhør.

Yfirhönd, *f. potestas*, Magt, Overhaand. At hafa yfirhönd, *præpollere*, have Overhaand.

Yfirhöfn, *f. epitogium*, *epiblema* en Overkappe.

Yfirhúd, *f. præputium*, Forhud.

Yfirhylmi v yfirhylma (at yfirhylma), *occultare*, skjule, dølge.

Yfirhylming, *f. prætextus*, Paaskud, Skingrund.

Yfirkominn, *superatus*, overvundet.

Yfirklædi, *n. vestis superior*, Overklæder.

Yfirledr, *n.* (á skóm), *obstragulum*, Overlæder paa Sko eller Støvler.

Yfirlegs, *f. tædiosa immoratio*, kjedsommeligt Ophold eller Syssel sættelse med noget.

Yfirles (at yfirlesa), *perlegere*, gjennemlæse.

Yfirlestr, *m. lectio perfunctoriosa*, løselig Gjennemlæsning. 2) *parentatio*, Ligprædiken.

Yfirlit, *n. aspectus, conspectus*, Anseen, Beskuen. 2) *æstimium v. sententia*, Vurdering, Mening, Kjendelse.

Yfirlitr, *m. vultus, facies, aspectus; item color naturalis*, Udseende, Aasyn, Ansigtstræk; ogsaa: naturlig Farve.

Yfirlýsi (at yfirlýsa), *proclamare, promulgare*, udraabe, bekjendtgjøre, erklære.

Yfirlít (at yfirlíta), *lustrare, perlustrare*, overskue, gjennemskue.

Yfirlýk (at yfirlúka), *consummare*, fuldbringe, tilendebringe. Þángat til með öllu yfirlýkr, *donec res ultimum finem attingat*, indtil Sagen er ganske fuldført.

Yfirlæti, *n. tractatio*, Behandling. Þeir vóru þar í gódu yfirlæti, *benevole tractabantur*, de vare der særdeles godt behandlede.

Yfirlæti, *n. magnificentia; item ostentatio*, Pragt, Pomp; ogsaa: Pralen.

Yfirmáta, *supra modum, immodice*, overmaade.

Yfirmadr, *m. superior*, en Overmand.

Yfirmegna, *prævalens*, som er stærkere, har flere Kræfter, overlegen. 2) *cui alter impar est*, hvortil eii ej er i Stand. Jördin ber þig yfirmegna, *impar es prædio; v. fundo colendo impar es*, du er ikke i Stand til, har ej Kræfter til at dyrke, drive Gaarden.

Yfirnetji, *n. vid.* ofanesni.

Yfirrád, *n. pl. regimen, dominium*, Herredømme, Regjering.

Yfirréttr, *m. jus superius, secunda instantia*, Overret, anden Instants.

Yfirréttar-hús, *n. prætorium*, Overrets Hus, det Hus, hvori Overretten holdes.

Yfirleta, *f. vid.* yfirlega. 2) *obstetricium*, Jordemoders Forretning, Haandtering.

Yfirsetukona, *f. obstetrix*, en Jordemoder.

Yfirsetukonulaun, *n. pl. mastrum*, den Betaling, en Jordemoder erholder.

Yfirsaungr, *m. parentatio*, Sang ved Ligbegjængelse. At hallda yfirsaung, *parentare*, synge ved ens Jordefærd.

Yfirsión, *f. error, delictum*, Vildfarelse, Forseelse.

Yfirskipa, *o. extra numerum nautarum*, overkomplet Sømand.

Yfirskipa (at yfirskipa), *præponere*, sætte over, beskikke til Overmand.

Yfirskipadr, *præpositus, præfectus*, som er sat over noget.

Yfirskipun, *f. præpositura*, Beskikkelse over noget. 2) *nimia numerositas*, for stor Mængde.

Yfirskyn, *n. prætextus, simulatio*, Paastand, Skingrund, Forevending.

Yfirskodan, *f. perspectio*, Overskuen.

Yfirskot, *n. pl. ambiguitas*, Tvetydighed. Hann

kór med yfirskotnm, *ambiguis verbis juravit v. cum reservatione mentali*, han aflagde Ed med Tvetydighed, Forbeholtenhed.

Yfirskyggi (at yfirskyggia), *obumbrare*, overskygge.

Yfirskygging, *f. obumbratio*, Overskyggen.

Yfirskrift, *f. epigraphe, inscriptio, titulus*, Overskrift, Indskrift, Titel.

Yfirstíg (at yfirstíga), *superare*, overstige, overvinde.

Yfirstíginn, *superatus*, overvundet.

Yfirstigning, *f. impotentia animi v. regimen affectuum*, Sinds Svaghed, Mangel af Styrke til at holde sine Affekter i Tømme.

Yfirsvif, *n. eclysis v. syncope*, Afmagt, Daanelse; *vid.* aungvit.

Yfirsýn, *f. consilium v. providentia*, Oversigt, Forsynlighed.

Yfirtok, *n. præstantia*, Fortrin, Ypperlighed. Þar var yfirtoks fiski í vetr, *piscatura hac hyeme præstantissima ibi fuit*, der var særdeles godt Fiskeri i Vinter.

Yfirtala (at yfirtala), *convincere*, overbevise. 2) *persvadere*, overtale.

Yfirtaladr, *persvasus*, overbeviist, overtalt.

Yfirtek (at yfirtaka), *comprehendere* indbefatte. 2) *emetiri*, fuldmaale, tilbagelægge, fuldbringe. 3) *ad finem perduci*, tilendebringes. Þeir ridu hvad feim yfirtók, *quantum maxime emetiri poterant, equitavere*, de rede saa lang en Vej, de muligen kunde.

Yfirtrodsla, *f. anomia, peccatum*, Forseelse, Overtrædelse, Synd.

Yfirvalld, *n. magistratus*, Øvrighed. 2) *vis*, Vold, Voldsomhed.

Yfirvallds-stétt, *f magistratus, præfectura*, Øvrigheds Embede, Bestilling.

Yfirvarp, *n. prætextus*, Paaskud, Forevending. 2) *tantum funis anchoralis, quantum supra lineam perpendicularem paralaxis adhuc exigit*, Overvarp.

Yfirveg (at yfirvega), *perpendere, pensiculare*, overtænke, overveje.

Yfirvegan, *f. pensiculatio, ruminatio*, Overvejelse, Overtænken.

Yfirúfr, *m. qvartus a carina circulus tabulatorum navigii*, den fjerde Planferad fra Kjølen i et Skib.

Yfirvigt, *f. superpondium*, Overvægt.

Yfirum, *trans*, henover.

Yfirundir, *sub*, henunder. Yfirundir fiallid, *sub montem*, hen under Fjeldet.

Yfirunninn, *victus*, overvundet, besejret.

Yfirvætti, *n. superpondium*, Overvægt. Yfirvættis gædska, *immensa bonitas*, overvættes Godhed. Yfirvættis þúngr, *immensurabilis*, overmaade tung.

Yfird, *valde, admodum*, meget, overmaade. Yfird mikid, *permagnum*, særdeles meget.

Ýfr, *vid* ýfinn.

Yggr, *m. terror; item suspicio*, Skræk; ogsaa: Mistanke. 2) *nomen Odini*, Odins Navn; *vid.* uggr.

Uggir (at ugga), *suspicari*, have Mistanke om, formode. Uggir mig, *suspicor*, jeg formoder, har Mistanke om.

Ýgr, *ferus*, *petulans*, vild, fræk; *vid.* mann-ýgr.

Ýki (ýkti, at ýkia), *exaggerare*, forøge, overdrive; *vid.* eyk.

Ýkia-madr, *vir portentosus*, et usædvanligt, uhyre Menneske.

Ýkia, *f. exaggeratio*, *hyperbole*, en Hyperbol, Forøgelse, Overdrivelse.

Ýki, *f. idem.*

Yckr, *vobis duobus*, Eder begge.

Ykr, *f. paralysis*, heftig Gigt.

Ykt-sýki, *f. idem.*

Yktsiúkr, *paralyticus*, syg af Gigt.

Ýlda, *f. marcor*, *solutio in fibras*, Raadenhed.

Ýldi (at ýlda), *marcescere facere*, gjøre raadent, lade raadne.

Ýlfa, *f. lupa*, en Ulvinde.

Ýlfra (at ýlfra), *ululare*, hyle, tude; *à* úlfr.

Ýlfran, *f. ululatus*, Hylen, Tuden.

Ýlfr, *n. idem.*

Ylgia, *f. lupa*, en Ulvinde; *aliis: alce fœmina*, efter andre: et Elsdyr ɔ: Hunnen; *vid.* ilgia. Módir mín var sem ylgia, og var von þar kæmi úlfr af, *mater lupæ similis erat*, *ideoqve lupus ex ea sperandus*, min Moder lignede en Ulvinde, og derfor kunde man vente, at hun vilde føde en Ulv.

Ylgr, *m. lupus*, en Ulv; *aliis: alce mas*, efter andre: et Elsdyr ɔ: Hannen; *vid.* elgr.

Ýli (at ýla), *ululare*, hyle, klynke.

Ýlir, *m. qverulus*, *qverens*, klynkende, klagende, *sic vocabatur olim mensis*, *qvo sol est in signo sagittarii*, saaledes kaldtes fordum den Maaned, da Solen er i Skyttens Stjernebillede ɔ: November.

Ylia (at ylia), *tepefacere*, *calefacere*, varme, gjøre lunken.

Ylr, *m. tepor*, *calor*, Varme, Lunkenhed.

Ýlur, *f. pl. ululatus*, Hylen, Klynken.

Ýlustrá, *n. gramen qverulum*, *qvod motu venti strides*, et Straa, som rystet af Vinden giver fra sig en hylende Lyd.

Ým (ymdi, at ymia), *stridere*, suse, hvine; *vid.* hvín.

Ýma, *f. mulier gigantea*, en Jettekvinde. 2) *pugna*, *ex effectu*, et Slag, Batallie.

Ymbruvika, *vid.* imbruvika.

Ými, *m. nom. pr. viri*, en Mands Egennavn; *anhelans*; *item grandisonus*, pustende; ogsaa: højrøstet, som har en stærk Stemme.

Ýmir, *m. nom. gigantis*, en Jettes Navn. 2) *idem ac proximum.*

Ýmist, *alternatim*, vekselvis.

Ýmislega, *varie*, forskjelligen.

Ýmislegr, *diversus*, *varius*, forskjellig.

Ympra (at ympra á), *leviter tangere*, røre ved, berøre lidet. Ymprar á, *repullulat*, det skyder, kommer frem. 2) *dat suspicionem*, giver Mistanke.

Ympr, *n. rumor incertus*, uvist, tvivlsomt Rygte; *alias* ymptr.

Ymſir, *varii*, *diverſi*, forſkjellige, adſkillige; (*in ſingulari*, *caſus tantum obliqui in uſu ſunt*, i Enkelttallet bruges blot de afledede Faldendelſer). Ymſiar tegundar, *diverſæ ſpeciei*, af forſkjelligt Slags. Med ymſum hætti, *vario modo*, paa forſkjellige Maader. Á ymſann hátt, *per diverſum modum*, det ſamme.

Ymti (at ymta), *rumigerare v. ſuſurrare*, udbrede Rygte, ymte om noget. Hann ymti á því, *ſuſpicionem dedit*, han ymtede noget derom.

Ymtr, *m. rumor evulgatus*, Ymten om.

Ýmuguſtr, *m. offenſa animi*, Fortørnelſe, Uvillje, Afſky.

Ymr, *m. fremitus*, *ſonus ex jactu vel vibratione metallorum; item arborum ex agitatione venti*, den Lyd, ſom Metallers Svingning eller Kaſten foraarſager; ogſaa: Træernes Suſen, naar de ryſtes af Vinden. 2) *aqvila*, en Ørn. Vard ára ymr og járna glymr, *increpuere ſtridor remorum*, *et fremitus armorum*, Karebaſken og Vaabenbrag forøgedes.

Yndi, *n. jucunditas*, Behagelighed, Yndighed.

Yndiſlegr, *jucundus*, *ſvavis*, yndig, behagelig.

Yndiſlega, *Jucunde*, *ſvaviter*, yndigen, behageligen.

Yndiſlegleiki, *m. deliciæ*, *jucunditas*, Yndighed, Behagelighed.

Ýngi, *n. juventus*, Ungdom; (*obſol. niſi in compoſitis*, forældet).

Ýngi, *m. juvenis mas*, en Ungkarl. 2) *nom. pr. viri*, en Mands Egennavn.

Ýnga, *f. virgo juvenis*, en ung Pige. 2) *nom. pr. mulieris*, et Fruentimmers Egennavn.

Ýngis madr, *m. juvenis*, en Ungkarl.

Ýngis-mey, *f. puella*, *virgo*, en Ungmø, Pige.

Ýngisfólk, *n. juventus*, unge Folk.

Ýnglíngar, *m. pl. progenies juvenilis*, ungt Afkom, Ynglinger. 2) *poſteri Yngii Regis*, Kong Yngves Efterkommere.

Ýnglíngr, *m. adoleſcens*, en Yngling.

Yppi (at yppa), *elevare*, *erigere*, opløfte, opreiſe; *à* upp. Öld hefr yppad falldi, *populus criſtas erexit*, Krigerne have rejſt Hjelmbuſkene i Vejret. Þá er Börſynir bíódum ypptu, *qvando filii Boris hemiſphæria collocavere*, da Bores Sønner hævede Halvkuglerne i Vejret.

Ypparlegr, *inſignis*, *præſtans*, ypperlig, fortrinlig.

Ypparlega, *egregie*, *præclare*, ypperligen, fortrinligen.

Ýr, ýs, ý, *m. arcus*, en Bue; *vid.* ír.

Yria, *f. pluvia tenuis*, Smaaregn, Dug; *vid.* úr.

Ýrdr, *ſtriatus*, ſtribet.

Yr (urdi, at yria), *arare*, pløje.

Ýríngr, *m vid.* yria.

Ýri (yriadi v. ýrdi, at yria), *pluere*, regne lidet. 2) *nitere*, *micare*, glindſe, ſkinne.

At yria í, *submiscere*, blande lidet af en Ting med en anden. Eggin í hnífnum ýrir öll, *tota micat acies cultri*, ɔ: *obtusa est*, Knivens Egg glindser, er ganske sløv.

Yrki (yrkti, hefi yrkt *v.* orkt, at yrkia), *facere*, *operari*, gjøre, forrette; *à* verk. At yrkia jörd, *colere terram*, dyrke Jorden. At yrkia qvædi, *pangere*, *componere carmen*, digte, gjøre Vers. At yrkia ordi á, *compellare aliqvem*, tale til en. Ef í er orkt jörd Barûns, *si quis violat fundum prædiorum Baronis*, dersom nogen beskadiger Friherrens Grund.

Yrki, *n. opus*, Værk, Arbejde; *vid.* virki.

Yrkis-efni, *n. materia*, *tam realis*, *qvam verbalis*, Evne, Materie til at forarbejde noget af.

Yrkia, *f. cultura terræ; item: qvodcunqve opus*, Jordens Dyrkning; ogsaa: ethvert Arbejde.

Yrking, *f. idem.*

Ýrland, *f. Hybernia*, Irland; *vid.* I'rland.

Yrmlingr *v.* yrflingr, *m. vermiculus*, en lille Orm; *à* ormur; *vulgo catulus*, i Almindelighed: en Hvalp, Unge; *sic* tófuyrflingr, *catulus vulpis*, en Rævs Unge.

Ysia, *f. mulier immodica*, et uordentligt, frækt Fruentimmer.

Ysia (at ysia), *proruere*, *grassari*, bryde frem, grassere.

Ýskra (at ýskra), *vid.* iskra.

Ýsóp, *n. hyssopus*, Isop.

Ysti (at ysta), *coagulare*, løbe sammen ɔ: om Melken, ostes; *à* ostr. Miólkin ystir, *lac concrescit*, Melken løber sammen.

Ysting, *f. coagulatio*, Melkens Sammenløben, Ostning.

Ystingr, *m. lac concretum*, *a sero se secernens*, sammenløben Melk, som skiller sig fra Vallen.

Ýti (at ýta), *trudere*, støde frem; *à* út. At ýta báti, *naviculam e continenti trudere*, støde en Baad ud paa Vandet.

Ytra (hid ytra), *extrinsecus*, udvortes. 2) *ad occidentem*, længere mod Vesten.

Ytri, ystr, *exterior*, *extremus*, ydre, yderst.

Yxn, *n. bos*, *taurus*, en Tyr, en Okse. 2) *taura*, en gold Ko. 3) *taurus castratus*, en Stud, gildet Tyr. Steingrímr keypti 2 yxn 6 vetra fyri 5 hundrud verdaura, og galt vid 2 stódhross, og hálfa mörk silfurs, *Steingrimus emit duos boves sexennes*, *pro qvinqve hundredis*, *et pro pretio solvit binas eqvas poliæ adsvetas*, *et quatuor uncias argenti*, Steingrim kjøbte to seksaarsgamle Stude for Fem Hundrede (etslags Værdi), og betalte derfor tvende Stutterihopper, og fire Marker Sølv.

Yxna, *vitulans*, *marem appetens*, en Ko, som vil have Tyr, som springer. Kýrin er yxna, *vacca vitulatur*, Koen vil have Tyr.

Yxna-megn, *n. robur bovillum*, en Okses Styrke.

Yxn-mál, *n. terminus trium septimanarum*, *quo elapso vaccæ marem iterum appetunt v. vitulantur*, en Tid af tre Uger, efter hvis Forløb Kjøerne atter springe.

Þ.

Þá, *f. terra egelida*, optøet Jord. Bædi á Þá og Þela, *tam gelida quam egelida terra*, baade paa frossen og optøet Jord.

Þá, *tum, tunc*, da, den Tid. 2) *cum, ubi*, naar, da.

Þá og Þá, *subinde*, af og til.

Þad *v.* Þat, *hoc, illud*, det, dette. Þad edr Þad, *hoc vel illud*, dette eller hint, det eller det.

Þadan, *inde*, derfra. Þadan í frá, *abinde, item exinde*, derefter, fra den Tid af.

Þadan af, *idem.* Þadra, *ibi v. eo versus*, der, derhen. 2) *illinc*, derfra.

Þága, *f. gratia, beneplacitum*, Gunst, Velbehag, Tjeneste. I' Þáguleysi, *ingratiis*, ugjerne, imod ens Villie.

Þagga (at Þagga), *os alicui obturare, silentium imponere*, stoppe Munden paa en, paabyde Tavshed.

Þagmáll, *taciturnus*, tavs.

Þagmælskr, *idem.*

Þagmælska, *f. taciturnitas*, Tavshed.

Þagna (at Þagna), *conticescere, obmutescere*, blive tavs, forstumme, holde op at tale.

Þagnadr, *conticens*, tavs, forstummet.

Þagnar-gilldi, *n. silentium*, Tavshed. Hann læt eg í Þagnargilidi, *de eo nil dicam*, derom vil jeg ikke tale, det gaar jeg tavs forbi.

Þak, *n. tectum, tegmen*, Tag, Dække.

Þakinn, *tectus*, bedækket, skjult, tækket.

Þacka (at Þacka), *gratias agere*, takke, yde Tak. Þad á eg Þér at Þacka, *tibi acceptum fero*, derfor har jeg dig at takke.

Þackargörd, *f. gratiarum actio*, Takken, Taksigelse.

Þackindi, *n. pl. vid.* Þöck. Þad tek eg til Þackinda, *grata mente accipio*, derfor takker jeg, det modtager jeg med Taksigelse.

Þackir, *f. pl. gratiæ, grates*, Tak, Taksigelse. At taka med Þöckum, *grata mente accipere*, modtage med Taksigelse.

Þacklátr, *gratus, beneficii memor*, taknemmelig.

Þacklæti, *n. gratitudo, grata mens*, Taknemmelighed.

Þacknæmilegr, *gratiosus, gratus*, velbehagelig, kjærkommen.

Þacknæmr, *idem.*

Þacksamr, *vid.* Þacklátr.

Þacksamlegr, *idem.*

Þacksamlega, *grata mente*, taknemmeligen.

Þacksemi, *f. mens grata*, Taknemmelighed.

Þakrenna, *f. diliquiæ, guttulus*, Tagrende.

Þaksteinn, *m. tegula*, Tagsten.

Þám, *n. egelida obscuritas aeris*, Luftens Dunkelhed i Tøvejr.

Þámadr, *obscurus*, mørk, dunkel, uklar. Þámad lopt, *aer subnubilus, egelidus*, taaget, mørk Luft, med Tøvejr.

Þámar (at Þáma), *egelidari*, tø, optøes. Nú Þámar af, *resolvitur nix*, nu tøer Sneen op.

Þamba (at Þamba), *amystizâre, amystidem bibere, ut venter tumescat*, drikke saameget, at man svolmer op; *à* Þömb. At Þamba á eptir, *anhelosus insequi*, forfølge med Aandepust.

Þambari, *m. beluo*, en Fraadser, Slughals.

Þamb, *n. ingurgitatio*, Fraadseri. 2) *cursus molestus*, besværlig Løben. Fatid stendr á Þambi, *vestis coarctat ventrem v. arcuat membra*, Klædet trykker Maven sammen, indpræsser Lemmerne.

Þáng, *n. fucus littoralis dichotomus*, Søtang, Søgræs.

Þángat, *illuc*, derhen. Þángat til, *donec, adusqve*, indtil den Tid.

Þanir, *f. pl. vid.* Þön.

Þaninn, *expansus*, udspændt. Þandr, *idem.*

Þánka (at Þánka), *vid.* Þenki.

Þánki, *m. mens, cogitatio*, Tanke, Tænken.

Þánkalaus, *securus, negligens*, tankeløs, skjødesløs.

Þannig *v.* Þannug, *illuc*, derhen. 2) *ita*, saaledes; *pro* Þannveg.

Þanninn, *ita, pro* Þannveginn, saaledes, paa den Maade.

Þar, *ibi*, der. Þar á ofan, *præterea*, desuden. Þar at auki, *idem.*

Þar á vid *v.* Þar á sök vid, *non secus, similiter*, paa lignende Maade, omtrent ligedan.

Þar til, *eo usqve*, dertil, indtil den Tid. Þar um bil, *circiter*, omtrent.

Þari, *m. fucus egestitius, alga*, Tare, Tang, Søgræs.

Þarabrúk, *n. algarum egestitiarum congeries*, en Tare-Dusk, Tang-Vindel.

Þarf (Þurfti, at Þurfa), *indigere*, behøve.

Þarfagángr, *m. podex, anus*, Endetarm.

Þarfagripr, *m. res utilis*, en nyttig Ting.

Þarfatól, *n. utensile*, nyttige Redskaber.

Þarfa-Þrifill, *m. vid.* Þrifill.

Þarfi, *m. utilitas*, Gavn, Nytte.

Þarfindi, *n. pl. res utiles, opus utile*, Nødvendigheder, nyttige Ting, gavnligt Arbejde. At göra sín Þarfindi, *inservire naturæ*, gaa for sig selv, gjøre sine Nødvendigheder.

Þarflaus, *inutilis*, unyttig.

Þarfleysa, *f. res inutilis, supervacanea*, en unyttig, overflødig Ting. At Þarflausu, *citra necessitatem*, uden Nødvendighed.

Þarfnaz (at Þarfnaz), *carere*, fattes, behøve. Eg kann vel at Þarfnaz Þess, *facile eo carere possum*, det kan jeg let undvære.

Þarfsamlegr, *utilis, commodus*, nyttig, gavnlig.

Þarfr, *idem.*

Þarmar, *m. pl. intestina tenuia, ilia*, Tarme, Smaatarme.

Þarmagángr, *m. verminatio*, Ormesyge.

Þarmahlaup, *n. hernia*, Brok.

Þarna, *ibi, ibidem*, der, paa det Sted.

Þar-vist, *f. mansio ibi*, Ophold der.

Þáttr, *m. pars, sectio, membrum libri*, en Afdeling, Afsnit af en Bog. 2) *filum funis*, en Tot Traad af et Tov; *sic:* tvíÞættr strengr,

funis duplicatus, et dobbelt Tov; *metaph.* eg á eingann þátt í því, *extra me est, non mihi curæ*, jeg har ingen Del deri.

Þauf, *n. actus furtivus*, hemmelig, forborgen Handling.

Þaufa (at þaufa), *palpare in tenebris*, famle, føle sig for i Mørke.

Þaul, *n. indefessus labor*, utrættet Arbejdsomhed.

Þaul, *f. sermo prolixus*, en lang, vidtløftig Tale; *vid.* þula. At spyria þaular, *impudenter obruere aliqvem qvæstionibus, rogitare*, overvælde med Spørgsmaal, spørge uafladeligen.

Þaular-stóll, *m. cathedra*, Talerstol, Kateder.

Þauli, *m. rigidus orator*, en stiv, vidtløftig Taler.

Þaulmali (at þaulmæla), *persvadere v. os alicui sophismatibus obturare*, overtale, bringe til Tavshed med Spidsfindigheder.

Þaul-reid, *f. equitatio tædiosa, sine pausa*, kjedsommelig Riden i Træk, uden Hvile.

Þauseta, *f. tædiosa et invisa sessio*, kjedsommelig, langvarig Sidden paa et Sted.

Þaulsætinn, *sedendo indefessus*, utrættelig i at sidde paa et Sted.

Þaungull, *m. fucus, caule maximo lignescente, phytodendron*, en Tangstilk.

Þausn, *f. strepitus, tumultus*, Alarm, Buldren. Nær var ec þausnum þeirra, *interfui illorum strepitui militari*, jeg var nærværende ved deres Vaabenbrag; (*poeta de cæde Tryggvii*, siger Poeten om Tryggve's Død).

Þausnaz (at þausnaz framm, *tumultuari*, bryde frem, styrte frem med Alarm.

Þefia (at þefia), *odorari*, lugte; *alias* þefa, *idem*. At þefa upp, *odorare*, opsnuse, opstøve.

Þefiadr vel, *odorus, bene olens*, velllugtende.

Þeflaus, *inodorus*, uden Lugt, som ikke lugter.

Þefr, *m. odor*, Lugt.

Þegar, *mox, e vestigio*, straks, i Øieblikket. 2) *tum*, da, naar, den Tid.

Þegi, *m. acceptor*, en Modtager; *vid.* farþegi.

Þegi (þagdi, at þegia), *tacere, silere*, tie, være tavs.

Þegiandi, *tacitus, silens*, tavs, stiltiende.

Þegn, *m. subditus*, en Undersaat. 2) *homo liber*, en fri Mand. At bæta kóngi þegn, *mulctam pro cæde subditi regi solvere*, betale til Kongen Bøder for en Undersaats Drab. Þeir stefndu saman þegni og þræli, *non tantum liberos homines, sed et servos evocavere*, de sammenkaldte frie Folk og Trælle.

Þeggilldi, *n. homicidii mulcta regi solvenda*, Bøder til Kongen for en Undersaats Drab.

Þegnskyllda, *f. subditorum officium*, undersaatlige Pligter. 2) *qvicqvid subditus debet imperanti*, alt hvad Undersaatten skylder sin Overherre.

Þegnskapr, *m. fides, virtus*, Huldskab, Troskab. 2) *munificentia, liberalitas*, Gavmildhed.

Þeigi, *quasi* Þó-eigi, *non*, ikke.

Þeim-megin *v.* Þeim-eiginn, *trans ab eo latere*, paa den Side.

Þeir, Þær, Þaug, *illi*, *illæ*, *illa*, de.

Þek (Þakti, at Þekia), *tegere*, *integere*, tække, belægge med Tag.

Þekia, *f.* *tectum*, Tag, Dække.

Þecki (at Þeckia), *noscere*, kjende.

Þeckilegr, *gratus*, *acceptus*, tækkelig, behagelig.

Þecking, *f.* *notitia*, Kundskab.

Þeckianlegr, *cognoscibilis*, kjendelig.

Þeckr, *gratus*, *acceptus*, behagelig, kjærkommen.

Þel, *n.* *indoles*, *animus*, Sind, Gemyt. I' Þeli nidri, *intima mente*, i Sindets Inderste. 2) *lana interior et mollior*, den fineste Uld, som er nærmest Skindet. 3) *fundus*, *imum*, *sc.* *acupicturæ*, *fabricæ etc.*, Grund, det Nederste, Underste i Brodering o. s. v.

Þela (at Þela), *fundum præparare v. densare in acupictura*, tilberede i Forvejen, tætte det Tøj, som skal broderes.

Þela-groppa, *f.* *spongiositas terræ*, *nuper egelidæ*, Jordens Svampagtighed, naar den er nyligen optøet; *Norv.* Tellegrop.

Þelahögg, *n.* *securis glacialis*, en Økse, som bruges til at hugge Is.

Þelalaus jörd, *terra egelida*, optøet Jord.

Þelamörk, *f.* *Thelemarchia v. Thyle*, Tellemarken i Norge; *pr.* *terra v. sylva*, *glacie constricta*, egentlig: en gjennemfrossen Jord eller Skov.

Þeli, *m.* *rigor*, *simultas*, Kulde, Nag, Had. 2) *animus*, *mens*, Sind. 3) *lentor pectoris*, *asthma*, Trangbrystighed. 4) *terra congelata*, frossen Jord.

Þella, *f.* *vid.* Þöll.

Þembi (at Þemba), *arcuare*, rundbøje, kjøre krum.

Þembiz (at Þembaz), *intumescere*, svolme op, hovne.

Þembdr, *inflatus*, opblæst. 2) *arcuatus*, bøjet.

Þembingr, *m.* *tympanites*, tør Vattersot.

Þen (Þandi, hefi Þanid, at Þenia), *tendere*, *pandere*, udspænde, udstrække.

Þengill, *m.* *rex*, *imperans*, en Konge, Overherre.

Þenki (at Þenkia), *cogitare*, *meditari*, tænke, overveje.

Þenkiandi, *m.* *vid.* Þenking. 2) *adj.* *cogitabundus*, tænkende.

Þenking, *f.* *cogitatio*, Tanke, Tænken.

Þensla, *f.* *tensio*, Udtrækken, Udspænden.

Þerd, *f.* *siccatio*, Tørren.

Þerfilegr, *utilis*, nyttig, gavnlig.

Þerfill, *m.* *mendicus*, en Tigger, Betler. 2) *servus*, en Træl.

Þermingr, *m.* *idem*.

Þermiz (at Þermaz), *vid.* Þarfnaz.

Þerna, *f.* *sterna*, *hirundo marina*, Terne, Kroppkirre (en Fugl); *vid.* kría. 2) *famula*, *serva*, en Tjenestepige, Tærne.

Þerra, *f.* *vid.* Þurka.

Þerra (Þerradi, Þerdi, at Þerra), *siccare*, *tergere*, tørre.

Þerri-hiallr, *m. domus siccatoria, cancellata*, et Tørrehus.

Þerríng, *f. siccatio, item dephlegmatio*, Tørren, Aftørren.

Þerrir, *m. siccitas, item aer siccus*, Tørhed, tørt Vejr.

Þerrivöndr, *m. arbusculæ excisæ, rebus arefaciendis aptæ v. etiam arte factæ*, Trægrene, Stager, hvorpaa noget tørres.

Þessi, *hic, hæc*, denne. Þetta, *hoc*, dette.

Þesskonar, *ejus modi, id genus*, af det Slags.

Þess-kyns, *idem*.

Þesslegs, *idem*.

Þesslegr, *talis*, saadan, slig.

Þessvegna, *ideo, propterea*, derfor.

Þessumegin, *cis, citra*, paa denne Side.

Þeyló, *f. gallina corylorum, tetra abdomine nigro*, en Lærke; *vid.* ló.

Þeyr, *m. ventus egelidus*, Tøvejr, Vind uden Frost. 2) *mens, animus*, Sind. Þeir vóru hönum hlyntir í þey nidri, *illi clam animo favebant*, de yndede ham i Hjertet.

Þeysi (at þeysa), *celerrime equitare*, galoppere, ride i Galop; *à* þys.

Þeysíngr, *m. talis equitatio*, Galopperen.

Þeysíngs-reid, *f. idem*.

Þeyti (at þeyta), *jacere, jactare*, kaste, slænge. 2) *concitare*, ophidse, fremskynde. 3) *inflare*, opblæse. At þeyta hesti, *concitare equum*, give Hesten af Sporene. At þeyta lúdia, *tibias inflare*, blæse paa en Pibe. At þeyta hvoptana, *inflare buccas*, fylde Munden med Vind.

Þeytispialld, *turbo pensilis*, en Top til at lege med.

Þiái (at þiá), *in servitutem redigere*, bringe i Trældom. 2) *fatigare*, trætte, udmatte.

Þiak, *n. molestia*, Besværlighed.

Þiaka (at þiaka), *molestare*, trykke, foraarsage Besværlighed.

Þiakaz (at þiakaz), *affligi, afflictari*, plages, leve et besværligt Liv, i Modgang.

Þiakadr, *improbo labori enervatus*, udmattet ved strængt Arbejde.

Þiálf, *n. labor*, Arbejde.

Þiálfa (at þiálfa), *labore domare*, tæmme ved Arbejde.

Þián, *f. servitus*, Trældom. 2) *molestia*, Besværlighed.

Þiáníng, *f. idem*.

Þiappa (at þiappa), *comprimere, constipare*, sammentrykke, tætte.

Þiark, *n. quassatio, agitatio*, Rysten, Omtumlen.

Þiarka (at þiarka), *concutere*, ryste. At þiarka at einum, *inimice tractare*, mishandle en.

Þiarma (at þiarma), *idem*. 2) *prostratum premere*, træde paa, trykke en, efter at have nedkastet ham.

Þiassi, *m. nom. gigantis, vir torosus*, en Jette, kjødfuld, korpulent Mand; *à* þiós.

Þidr, *m. lagopus mas*, en Aarfugl (ɔ: Hannen); *alias* þydr.

Þidrandi, *m. nom. pr. viri, raucisonus*, en Mands Egennavn, hæs, hæslydende.

Þiel, *n. pl. lac coagulatum recens*, ferſk ſammenløbet Melk.

Þielaból, *n. locus in cella penuaria, ubi hæc lacticinia seponuntur, scamnum lactarium*, en Melkehylde.

Þiela-miſa, *f. ſerum lactis*, Melkevalle.

Þiel-kéralld, *n. vaſculum coagulati lactis*, et Kar, hvori opſat, ſammenløben Melk gjemmes.

Þiena (at þiena), *ſervire*, tjene.

Þienanlegr, *utilis, commodus*, nyttig, tjenlig.

Þienuſta, *f. officium, miniſterium*, Tjeneſte.

Þienuſtuſkylldugr, *pro meritis munis, obligatus*, tjenſtſkyldig, tjenſtpligtig.

Þienuſtaviliugr, *officioſus*, tjenſtvillig, tjenſtagtig.

Þier, *vos*, I, De (i Tiltale til én).

Þiera (at þiera), *pluraliter appellare, voſiſſare*, nævne i Flertallet, ſige De til en.

Þierugleiki, *m. officioſitas*, Tjenſtvillighed. 2) *voſiſſatio*, det, at ſige De til en.

Þiettan, *f. condenſatio*, Tætten, Fortættelſe.

Þietta, *f. coagulum lactis*, ſammenløben, oſtet Melk. Þietti, *m. idem.*

Þietta, *f. ſoliditas*, Tæthed, Faſthed.

Þiettadr, *denſatus*, tættet.

Þietti (at þietta), *denſare, conſolidare*, tætte, gjøre tæt. Þietta at einum, *arguere*, anklage, beſkylde en. 2) *gravare*, betynge, belæſſe en.

Þiettinn, *contumax*, ſtiv, egenſindig, haardnakket.

Þiettlyndr, *vid.* þiettinn.

Þiettleiki, *m. vid.* þietta, *ſoliditas*, Tæthed, Faſthed.

Þiettlyndi, *n. animus obſtinatus*, Haardnakkenhed.

Þiettr, *denſus, ſolidus*, tæt, faſt. 2) (*ex effectu*) *gravis*, tung, ſvær. 3) *obſtinatus, inexorabilis*, haardnakket, ſtiv, ubøjelig.

Þiettyrdi, *n. pl. verba auſtera gravia*, vægtige, haarde Ord.

Þig, *te*, dig.

Þigg (þá *v.* þádi, hefi þád *v.* þegid, at þiggia), *acceptare, accipere*, modtage. Þad er ecki þiggiandi, *non eſt acceptandum*, det kan ikke modtages.

Þil, *n. tabulatum*, Panelværk i et Hus. Þili, *n. idem.*

Þilia, *f. tabula*, en tynd Bræde, et Stykke af et Panelværk.

Þilia (at þilia), *coaſſare, contabulare*, panele, belægge med Bræder.

Þiliadr, *coaſſatus*, panelet.

Þilfar, *n. conſtratum v. tabulatum navis, ſtega*, Dæk i et Skib.

Þilfar-ſkip, *n. pl. naves tectæ, emphraelæ*, et Dækſkib, Skib ſom har Dæk.

Þiliur, *f. pl. fori, pergula*, Gangbrædter, Løbebord paa Skibe; *alias* gángþiliur.

Þilkiſta, *f. loculamentum*, et lidet Skab, Hylde, ſom hører til Panelværket.

Þín, *tua, item tui*, din.

Þina, *f. fibra*, en Trævle. 2) *furunculus in*

facie v. manibus, et Saar med Ro paa, i Ansigtet eller paa Hænderne; *vid.* Þen.

Þind, *f. diaphragma*, Mellemgulvet i Legemet.

Þindarlaus, *indefessus*, utrættelig.

Þing, *n. forum*, *conventus*, Ting, Sammenkomst. 2) *res pretiosæ*, Kostbarheder. Góð þing og gömul eru ólastandi, *pulchrorum etiam autumnus pulcher est*, gode og gamle Sager ere ulastelige. 3) *utensile familiare*, Redskaber til Husbrug. Þeir ransökudu öll hans þing og klædi, *omnes illius vestes atque utensilia perscrutati sunt*, de randsagede alle hans Husredskaber og Klæder. At hallda eda stefna þing, *agere v. convocare conventum*, holde Ting, Folkeforsamling, eller kalde Folk dertil.

Þing, *n. pl. parochia*, Sogn, Menighed.

Þinga-prestr, *m. parochus*, Præst til et Sogn.

Þinga (at þinga), *agere*, *deliberare de re*, handle om, overveje en Sag.

Þinga-nautar, *parochiani*, Sognefolk.

Þingbod, *n. tessera forensis*, Budstikke.

Þingbók, *f. tabulæ publicæ*, Tingbog, Protokol.

Þingdeildir, *f. pl. lites forenses*, Processer.

Þingfall, *n. agendi conventus intermissio*, Forhindring, hvorfor et Ting ej kan holdes.

Þingfarar-bálkr, *m. titulus de processu juris*, den Del af Lovene, som handler om Rettergangsmaaden.

Þingfararkaup, *n. itineris forensis merces*, Betaling for en Rejse til Tinget, eller Folkeforsamlingsstedet.

Þingfridr, *m. pax v. securitas forensis*, Tingfred.

Þing-grid, *n. pl. idem.*

Þinghelgi, *f. idem.*

Þinghá v. þingá, *f. tribus*, et Tingsogn, Tinglaug; *Germ.* Gau *v.* Gow, *pagus*, en By, Flække.

Þingheimr, *m. universitas comitiorum*, *comitiatus v. conventus ordinum generalis*, den hele Forsamling af Folk, som møder paa et Ting.

Þinghlie, *n. justitium*, Tinghelligt, Stilstand i Rettergang.

Þingi, *n. colloquium v. consultatio*, Samtale, Raadslagning. 2) *concubinatus*, Boleri, Bolskab. Hann var i þingum vid þá konu, *cum illa muliere vivere consuevit*, han havde det Fruentimmer til Frille.

Þinglausn, *f. concionis dimissio*, *finis conventus*, Tingets Slutning.

Þingmenn, *m. pl. viri judiciales*, *curiales*, *contribules*, *foripetæ*, Folk, som høre til samme Tinglaug. 2) *olim: clientes*, Tilhængere, Klienter.

Þingrikr, *præpotens*, *vasti territorii imperans*, mægtig, som bestyrer et stort Distrikt.

Þings-afglöpun, *f. violatio juris fori*, *crimen barattariæ*, Tingfredens Krænkelse.

Þingskapaþáttr, *m. titulus juris de processu*, den Del af Loven, som afhandler Rettergangsmaaden.

Þíngsköp, *n. pl. processus juris forensis*, Rettergangsmaade.

Þíngsókn, *f. paræcia, item tribus*, Tingsogn, Tinglaug.

Þíngvitni, *n. testimonium publicum, omnium simul scabinorum*, Tingsvidne.

Þíngvíti, *n. mulcta neglecti juris v. fori*, Bøder for Forsømmelse at møde paa Tinge eller i Retten.

Þíngvöllr, *m. campus v. locus comitiorum*, en Mark, Plads, hvorpaa Ting holdes.

Þinir, *m. funis expanditor retis*, et Tov, til at udspænde Garnet med; *alias* Þinr. 2) *convexitas unius lateris in pinu cæteris durior, suapte flexilis*, et haardt, dog bøjeligt Stykke Granetræ. 2) *pinus*, et Grantræ.

Þinn, Þín, Þitt, *suus, sua, suum*, din, dit.

Þinull, *m. expanditor*, som udspænder.

Þió, *n. ansa falcis v. curvatura ansæ*, Haandgreb paa en Le, eller Bøjningen paa Haandgrebet. 2) *nates, clunes, glutos*, Lend, Arts. Þióhnappar, *m. pl. idem.*

Þióð, *f. gens, natio, populus*, Folk, Folkeslag.

Þióðans-barn, *inqvilinus*, en Indfødt.

Þióðbraut, *f. via regia, publica*, Kongevej, Alfarevej.

Þióðgata, *f. actus publicus*, Alfarevej, Sti.

Þióðhagi, *m. celebris artifex*, en berømt Kunstner.

Þióði, *m. vid.* Þióð, *f. Franconia*, Frankenland.

Þióðkóngr, *m. monarcha, pr. rex universæ gentis*, en Enevoldskonge, egentl. hele Folkets Konge.

Þióðland, *n. terra, ab una tantum natione inhabitata*, et Land, som beboes af et eneste Folkeslag.

Þióðleið, *f. vid.* Þióðbraut.

Þióð-ráð, *n. optimum consilium*, et ypperligt Raad.

Þióðræmr, *omnibus notus*, overalt bekjendt, vidtberømt; *à* rómr. Það varð þióðrænit, *in vulgus exiit*, det blev almindeligen bekjendt.

Þióðskálld, *n. insignis poeta*, en udmærket Digter.

Þióðverskr, *vid.* Þýðskr.

Þióðvegr, *m vid* Þióðbraut.

Þiófr, *m. fur*, en Tyv. Stórþiófr, *trifur*, en Erketyv. Smáþiófr, *m. furunculus*, en Smaatyv.

Þiófgéfinn, *furax*, tyvagtig.

Þiófabæli, *n. spelunca furum*, Tyvehule.

Þiófnaðr, *m. furtum*, Tyveri.

Þiófskapr, *m. idem.*

Þiófflegr, *de furto suspectus*, mistænkt for Tyveri, En, der har tyvagtigt Udseende.

Þiófs-mark, *n. stigma*, Tyvsmærke, Brændemærke.

Þiófs-nautr, *m. celator v. particeps rei furtivæ*, Tyvehæler, Deltager i de stjaalne Koster.

Þiófstolid fé, *res furtiva, furto ablata*, stjaalne Koster.

Þión, *m. servus, minister*, en Tjener, Tyende.

Þióna (at þióna), *servire*, tjene.

Þióneyti, *n. vid* Þiór.

Þiónka (at Þiónka), *ſibi ſubigere*, underkaſte ſig, undertvinge.

Þiónkan, *f. vid.* Þrælkan.

Þiónuſta, *f. miniſterium*, *ſervitium*, Tjeneſte. 2) *miniſtra*, *veſtiſpica*, en Opvarterſke.

Þiónuſtumadr, *m. miniſter*, en Tjener, Opvarter.

Þiónuſtukona, *f. miniſtra*, en Tjeneſtekvinde, Opvarterſke.

Þiónuſtu-fólk, *n. operæ*, Tjeneſtefolk, Tyende.

Þiónuſtu-görd, *f. ſacra*, *cultus divinus*, Gudstjeneſte.

Þiór, *m. bos caſtratus*, *poſt aliqvot annorum admiſſuram*, en gildet Okſe, Stud.

Þiórúngr, *m. idem.*

Þiós, *f fruſtrum exos*, *carnoſum*, et Stykke Kjød, uden Ben.

Þióſnir, *f. pl. membrum genitale eqvorum*, Heſtenes Avlelem; *alias* fióſnir.

Þióſtr, *m. auſteritas*, Haardhed, Barſkhed.

Þióſtugr, *auſterus*, *trux*, haard, barſk.

Þiótandi, *m* (í fénadi), *vena cava*, Hulaaren.

Þiótta, *f. pulpamentum nervoſum*, et Stykke ſenefuldt Kjød.

Þiótr, *m. vid.* Þerrivöndr. Þad ſkal á Þiót Þorna, ſem á Þræli vöknar, *ſervo etiam ignis domeſticus non eſt liber; ſub dio ſiccantur ejus veſtes*, en Træls vaade Klæder ſkulle tørres under aaben Himmel paa Træbviſte.

Þiöl, *f. lima*, *ſcobina*, en Fil.

Þír, *f. ancilla*, *ſervus*, *f.* Þý, en Slave, Slavinde. Þar kom ſaman Þræll og Þír, *ſervus ancillam duxit*, der giftede Trællen ſig med Slavinden.

Þirfill, *m. vid.* Þirmíngr.

Þirill, *m. piſtillus*, *rudicula capitata verſatilis*, en Kvaſt eller Koſt med Skaft; bruges iſær til at omrøre Melk, ſaa at den tyknes, og ligner Fløde eller Krem, hvilken Ret kaldes Flautir.

Þirla (at Þirla, *circumagere*, drive, dreje omkring.

Þirma (at Þirma), *parcere*, *ſervare*, ſkaane, ſpare, bevare. Hann Þirmir ei gvum eidum, *nulla ſervat juramenta*, han holder ingen Ed.

Þirmíngr, *m. miſellus*, *mendicus*, en Stakkel, Tigger, Betler.

Þirmir, *m. idem.*

Þirmſamlega, *clementer*, ſkaanſomt, med Skaanſomhed.

Þirmſl, *n. pl. neceſſitas parcendi*, Nødvendighed at ſkaane, ſpare.

Þiſtill, *m. carduus*, *tribulus*, Tidſel, Torn; *Germ.* Diſtel.

Þó, *etiamſi*, *attamen*, dog, alligevel. Þó at, *idem.*

Þóf, *n. fullonica*, Valken, Valkning. 2) *labor vilis et aſſiduus*, et ringe vedholdende Arbejde.

Þófaraleir, *m. argilla fullonum ſmegmatica*, et ſlags Ler, ſom bruges til Valkning, Valkjord.

Þófari, *m. fullo*, en Valker.

Þófi, *m. ephippii stratum dorsuale, coactile, stragula*, et Dække af uldent Tøj, som lægges paa Hesten under Sadelen.

Þófna (at þófna), *spissari*, tættes, blive tættere.

Þófstadr, *m. fullonica*, en Valkers Værksted.

Þófta, *f. transtrum*, en Rorbænk.

Þófti, *m. consessor in transtro*, En som sidder paa samme Rorbænk.

Þoka, *f. nebula, caligo*, Taage.

Þoka (at þoka), *movere*, bevæge, røre af Stedet.

Þocki, *m. benevolentia, favor*, Velvillighed, Yndest. Hann býdr af sér gódann þocka, *aspectu est favorabilis*, han har et tækkeligt Udseende.

Þocka-bót, *f. gratificatio*, Godtgjørelse, Skjænk.

Þockagódr, *acceptus; item mundus*, behagelig; ogsaa: renlig, renfærdig.

Þockalegr, *aspectu gratus et mundus*, behagelig, tækkelig og renlig af Udseende.

Þockamadr, *m. amicus, familiaris*, Ven, Yndling, Bekjendter.

Þockasæll, *vulgo acceptus*, yndet, afholdt af alle. 2) *decorus*, smuk, skjøn.

Þócknan, *f. gratificatio, beneplacitum*, Behag, Velbehag. At hafa þócknan á, *delectari*, finde Behag i.

Þóknanlegr, *gratus, acceptus*, behagelig, kjærkommen.

Þóknaz (at þóknaz), *gratificari, placere*, behage.

Þol, *n. tolerantia*, Taal, Taalmodighed.

Þolgódr, *patiens*, taalmodig, taalig. 2) *indefessus*, utrættelig.

Þolgædi, *n. patientia*, Taalmodighed.

Þoli (at þola), *tolerare, ferre*, taale.

Þolinn, *indefessus, patiens laboris*, som kan taale, udholde Arbejde.

Þolinnmódr, *patiens*, taalmodig.

Þolinnmódr, *m. axis*, en Aksel; *vid.* ás.

Þolinmædi, *f. patientia*, Taalmodighed.

Þollaus, *impatiens; item infirmus*, utaalmodig; ogsaa: svag, afmægtig.

Þolleysa, *f. imbecillitas*, Afmagt, Uduelighed til at udholde noget.

Þollr, *m. palus*, en Pæl, Stavre, Raft. 2) *arboris species, pinus*, Grantræ.

Þollyndi, *n. patientia*, Taalmodighed, taalmodigt Sind.

Þolugr, *vid.* þolinn.

Þor, *n. audacia, ausus*, Dristighed. Hann hefr tvö þorin, *in omnem eventum paratus et promtus est*, han er beredt paa alt, uforsagt.

Þoran, *f. idem.*

Þorgata, *f. via trita*, en befaret, betraadt Vej.

Þori (at þora), *audeo*, tør, vover.

Þorn, *n. spina, sentis; item spiculum*, en Torn; ogsaa: en Spids, Brod. 2) *fibula v. acus versatilis fibulæ*, Spidsen, Naalen i et Spænde. 3) *acus*, en Naal, Spids; *vid.* svefnþorn. 4) *litera habens valorem Th Anglorum*, et Bogstav i det islandske, som udtales ligesom det engelske Th.

Þorna (at þorna), *arescere*, *siccescere*, tørres. Nú þornar, *siccat*, nu tørres.

Þorp, *n. oppidum*, *pagus*, By, Torp, Flekke.

Þorpari, *m. paganus*, *oppidanus*, *astrateutes*, en Bys Indvaaner. 2) *nequam*, *nebulo*, et Skarnsmenneske.

Þorri, *m. vis v. pondus*, *sive: præstantissima pars rei*, Hovedstyrken, eller: den ypperste, fornemste Del af noget. Allr þorri lidsins, *maxima pars copiarum*, den største Del af Armeen. *Sic etiam vocatur* Þorri, *mensis*, *qvo sol transcurrit signum aqvarii*, *frigidissima scilicet pars hyemis*, saaledes kaldes ogsaa den Maaned, hvori Solen gjennemløber Vandmandens Stjernebillede, nemlig Januar, der er den koldeste Tid af Vinteren.

Þorrinn, *deficiens*, *item privatus*, *defraudatus*, som mangler, fattes, er berøvet; *vid.* Þverr. Sænskr her sigri þorrinn, *exercitum Svecorum*, *victoria deficiens v. desperata*, den Svenske besejrede, overvundne Armee, som ikke kan sejre.

Þorrakyrrur, *f. pl. halcyonia*, stille Vejr, som ofte indtræffer midt om Vinteren, i Maaneden Thorre.

Þórsdagr, *m. dies Thori seu Jovis*, Torsdag.

Þorskr, *m. gadus v. asellus*, *ore cirrato*, *dorso tripterigio*, en Torsk.

Þorsti, *m. sitis*, Tørst, Tørsten. At slöckva þorstann, *sitim restingvere*, slukke Tørsten.

Þorstlátr, *siticulosus*, som tørster ideligen.

Þot, *n. præcipitantia*, Fremfusenhed. 2) *aura*, et Vindpust.

Þotur, *f. pl. idem.*

Þótt, *pro* þóat, *qvamvis*, endskjønt.

Þótta, *f. jugum navis*, *transtrum*, en Rorbænk; *vid.* þófta.

Þóttalaus, *humilis*, *sine ambitione*, nedladende, som er uden Stolthed.

Þóttalegr, *superciliosus*, stolt, storagtig.

Þóttaz (at þóttaz), *indignari*, fortørnes, blive vred. 2) *superbire*, være stolt, hovmodig.

Þótti, *m. arrogantia*, *ambitio*, Stolthed, Hovmod. 2) *cogitatio*, Tanke, Tænken.

Þögn, *f. silentium*, Tavshed.

Þögull, *taciturnus*, tavs.

Þöck, *f. remuneratio*, Gjengjeldelse. 2) *gratitudo*, *gratia*, Tak, Taknemmelighed. At þackarlausu, *ingratiis*, uden Tak.

Þökur, *f. pl. glebæ virides*, *ad tegendas domus*, tynde Græstørv, til Tag paa Huse.

Þöll, *f. pinus sylvestris*, *Norvegis adhuc:* Talltræ, Fyrr, Fyrretræ.

Þömb, *f. arcus*, en Bue. Þambarskélfir, *sagittarius*, en Bueskytte.

Þön, *f. vid* fön.

Þöngull, *m. fucus*, Stilk af Tang, Søgræs; *vid.* þaungull.

Þörf, *f. indigentia*, *opus*, Trang, Mangel paa. 2) *necessitas*, Nødvendighed. At koma í þarfir, *subvenire*, hjælpe, understøtte.

Þörn *v.* þörnun, þörfnun, *f. vid* þörf.

Þrá, *n. contumacia*, *obstinatio*, Stivhed, Egen=

sind, Haardnakkenhed. Þad gördu þeir hvör ödrum í þrá, *invicem ingratiis fecerunt*, det gjorde de til Trods for hinanden.

Þrá, *f. desiderium*, Længsel, Savn. 2) *ægritudo animi*, *mæror*, Tungsindighed, Melankoli.

Þrábeidni, *f. crebra rogatio*, *rogitatio*, idelig Beden.

Þrábæninn, *in precando creber*, vedholdende, paahængende i at bede.

Þrádar-hnoda, *f. glomus*, et Nøgle Traad.

Þrádr, *m. filum*, en Traad. Þrádbeint eptir þrædi; *filatim*, saa lige som en Traad.

Þrái (at þrá), *desiderare*, savne, længes.

Þrái, *m. rancor*, Harskhed; *item acor*, Surhed.

Þrákélkni, *f. contumacia oggannientis*, Haardnakkenhed, Stivsind; *à* kiálki.

Þrákélkinn, *contumax*, egensindig, haardnakket.

Þrákálfr, *m. contumax*, en Tværdriver.

Þrálátr, *idem.*

Þrálega, *constanter*, *sæpe*, ofte, ideligen.

Þrálegr, *freqvens*, *assiduus*, idelig.

Þrálátlega, *vid* þrálega

Þrályndi, *n obstinatio*, *pertinacia*, Stivsindighed, Haardnakkenhed.

Þrályndiz (at þrályndaz), *obfirmare animum*, blive stiv, egensindig.

Þrályndr, *obstinax*, stivsindig, haardnakket.

Þrálæti, *n. vid* þrályndi.

Þramma (at þramma), *ægre vagari anhelus*, traske.

Þrána (at þrána), *rancescere*, blive harsk.

Þrándr, *m. aper*, en Vildbasse. 2) *nom. pr. viri*, en Mands Egennavn.

Þrár, *rancidus*, harsk. 2) *contumax v. pertinax*, stivsindig, egensindig. Sá hefr sitt mál sem þrástr er, *constantia prudenti omnia sunt pervia*, ved Standhaftighed kan man drive alting igjennem.

Þras, *n. lis*, *litigium*, Kiv, Trætte.

Þrasa (at þrasa), *litigare*, trætte, kives.

Þrásinnis, *sæpe*, ofte, ideligen.

Þrásækinn, *qværendi contumax*, vedholdende i at søge efter noget.

Þrásækilega, *sæpissime*, meget ofte.

Þrátt, *vid.* þrálega.

Þrátta (at þrátta), *litigare*, trætte, kives.

Þráttan, *f. contentio*, Trætte, Kiv.

Þráttunarsamr, *litigiosus*, trættekjær.

Þrauk, *n. diutinus labor*, langvarigt Arbejde.

Þrauka (at þrauka), *diurnare*, vedblive, vare længe; *vid.* þroka.

Þraung, *f. turba*, *compressio*, Sammenstimlen, Trængsel. 2) *angustiæ*, Sneverhed, Tranghed.

Þraungrými, *n. angustiæ loci*, et Steds Sneverhed.

Þraungva (at þraungva), *premere*, trykke; *vid.* þrengi.

Þraungvan, *f. molestia*, Besværlighed, Møjsommelighed. 2) *persecutio*, Forfølgelse.

Þraungvi, *m. idem.*

Þraungr, *angustus*, *arctus*, trang, snever.

Þraungt fat, *vestis stricta*, et snevert Klædebon. Hönum er þraungt um hendur, *difficultatibus premitur*, han er i trange Omstændigheder.

Þraut, *f. res arctæ, incitæ*, besværligt, farligt Arbejde; *vid.* Þrot. At leggia þrautir fyri mann, *improbum laborem imponere*, paalægge en et farligt, besværligt Arbejde.

Þrautalaust, *facile*, letteligen.

Þrautamikill, *molestus; item laboriosus*, besværlig, møjsommelig; ogsaa: arbejdsom.

Þrautgódr, *tolerans*, taalmodig. 2) *fidissimus amicus*, en trofast Ven.

Þrefa, *sublitigare*, kive, trætte lidet. Þref, *n. sublitigatio*, ubetydelig Trætte.

Þreifa (at þreifa), *contrectare*, *item tangere*, berøre, befole.

Þreifan, *f. tactus*, Følen, Berørelse.

Þreifanlegr, *palpabilis*, følelig.

Þrefallda (at þrefallda), *triplicare*, gjøre tredobbelt.

Þrefalldlega, *tripliciter*, paa tredobbelt Maade.

Þrefalldlegr, þrefalldr, *triplex*, tredobbelt.

Þrek, *n gravis labor, molestia*, svært, besværligt Arbejde. 2) *tolerantia, robur animi*, Sindsstyrke, Standhaftighed.

Þrekadr, *fessus, exhaustus labore, viribus*, svækket, udmattet ved Arbejde.

Þrekaz (at þrekaz), *labori succumbere*, arbejde over sine Kræfter.

Þrekinn, *fortis*, stærk, tapper. 2) *torosus, musculosus*, før, muskuløs.

Þrecke, *m. stercus, sordes*, Skarn, Urenlighed.

Þreknóg, *plus satis*, mer end nok.

Þreklaus, *invalidus, imbecillis*, svag, uden Kræfter.

Þreklegr, *vid.* þrekinn.

Þrekleysi, *n. imbecillitas*, Svaghed, Kraftløshed.

Þrekraun, *f. tentatio fortitudinis et tolerantiæ*, Styrkes og Taalmodigheds Prøve.

Þrekvaxinn, *vid.* þrekinn.

Þrekvirki, *n. res laboriosa et præclara*, en berømmelig Heltedaad.

Þrekr, *m. vid.* þrek. Namn rak út vid ítra Jórdan, med þrek stóran, skialldafreir hinn skíri, skógar manns at nógu, *nomen exulis ad celebre flumen Jordanem, magna virtute sapiens hic vir, a se satis amolitus est*, Den fornuftige Mand udslettede fuldkommen af sig, med stor Heltedaad, Navnet af en Fredløs, paa den berømte Jordans Bredder; St. S. Skalat þó í þrek þessum, þad ! læir mig vægia, *gaudeo, his molestiis me non cessurum*, det glæder mig, at jeg ikke skal bukke under for disse Besværligheder.

Þremr, *m. limen*, Dørtærskel. Dýrid settiz á hallar þreminn, *animal (leo) in limine aulæ consedit*, Dyret ɔ: Løven, satte sig paa Palladsets Dørtærskel.

Þrengd, *f. angustia*, Snæverhed, Tranghed.

Þrengi (at þrengia), *urgere, coercere*, trænge, trykke. At þrengia saman, *comprimere, constringere*, sammentrykke, sammentrænge. At

Þrengia at, *in angustias redigere*, trykke, bringe i Knibe. Skórinn þrengir at, *calceus urit*, Skoen trykker.

Þrengsl, *n. pl. vid.* þrengd. Þrengsli, *n. pl. idem.*

Þrennr, *trinus*, tredobbelt, trefold. Med þrennu móti, *trifariam*, paa tredobbelt Maade.

Þrenníng, *f. trinitas*, Treenighed.

Þrep, *n. abacus, absessus*, en Affats.

Þreski (at þreskia), *triturare*, tærske.

Þreskíng, *f. tritura, tribulatio*, Tærsken, Tærskning.

Þreskia, *f. tribula, flabellum*, en Tærskevogn.

Þreskíngarmadr, *m. tritor*, en Tærsker.

Þreskíngarstadr, *m. area pavita*, Tærskelo, et afdelt Rum i en Kornlade, hvor man tærsker.

Þreskiölldr, þröskulldr, *m limen, liminare inferum, hypothyrum*, Dørtærskel.

Þrettán, *tredecem*, tretten.

Þrettándi, *decimus tertius*, den trettende. Þrettándi dagr jóla, *epiphania, theophania*, Hellig 3 Kongers Dag.

Þrettánsinnum, *tredecies*, tretten Gange.

Þrévetra, *trimus, triennis*, tre Aar gammel.

Þreyi (at þreya) *v.* þreia, *vid.* þrái.

Þreyíng, *f. desiderium*, Længsel, Savn.

Þreyngi (at þreyngia), *vid.* þrengi.

Þreyta, *f. lassitudo*; Træthed; *vid.* þraut.

Þreyti (at þreyta), *fatigare*, trætte, gjøre træt. 2) *contendere*, trættes, kive.

Þreyttr, *fessus*, træt.

Þriátigir, *triginta*, tredive.

Þriátígi ár, *tricennium*, tredive Aar.

Þriátígi ára, *tricennalis*, tredive Aar gammel.

Þriburar, *m. pl. trigemini, tergemini*, Trillinger.

Þridiudagr, *m. dies Martis*, Tirsdag.

Þridie, *tertius*, den tredie.

Þridiúngr, *m. triens*, den tredje Del.

Þrif, *n. pl. bona fortuna, felicitas*, Lykke, Held. 2) *diligentia domestica*, Paapassenhed, Renlighed i Husholdningen. 3) *bonus corporis habitus*, Legemets sunde Udseende og Beskaffenhed, god Huld.

Þríf (þreif, hefi þrifid, at þrífa), *curare, colere*, oppasse, holde rent. 2) *apprehendere*, gribe, tage fat paa.

Þrifa (at þrifa), *vid.* þreifa. Hellst til hefr hann lengi lifad, láti menn þann höndum þrifad, *plus satis jam vixit, contrectent illum viri manibus*, ɔ: *manus ei inferant*, han har levet alt for længe, lad Folk nu gribe ham, tage ham fat.

Þrifill, *m. vir diligens*, et paapassende Menneske.

Þrifinn, *diligens, rebus bene prospiciens*, paapassende, renfærdig.

Þrifinn, *virilis, statura magna*, mandig, af mandigt Udseende. Hédan reid á brott beidir bardels, nærri gardi, þrifinn lét höndum hreifa hiálm þellr Södulkollu, *hinc avidus prælii ex vicinia, eqva Södulkolla vectus abiit, arbor illa galeata (vir) vasti corporis, longa manu usus*

est, Fra denne Egn, i Nærheden af Gaarden, rejste den kamplystne, ridende paa Hoppen Sedulkolla, denne mandige Kriger brugte sine lange Arme.

Þrifla (at þrifla), *raptare*, rive til sig.

Þriflandi, *raptans; item palpans*, rivende, ravende; ogsaa: bankende.

Þriflegr, *bonæ corporis constitutionis*, som er ved god Huld, vel ved Magt. 2) *virilis, fortis*, mandig, tapper. Tökum vid sem þriflegast, er þeir ráda á oss, *qvam fortissime propulsemus, si nos aggrediantur*, lad os forsvare os paa det tapperste, hvis de anfalde os.

Þrifnadr, *m. diligentia, item munditiæs*, Paapassenhed; ogsaa: Renlighed.

Þrífst (þreifst, at þrífaz), *proficere, bene valere; item satis habere*, være vel ved Magt, i lykkelige Omstændigheder; ogsaa: have nok af noget. Ramn qvadst vita dæmi, at eingvir hefdu þrifiz upp-frá því þeir lögdu hendur á biskup, *Ramn se exemplis scire dixit, nullum unqvam illorum, qvi episcopis manus intulerunt, bona fortuna usum fuisse*, Rafn sagde: han vidste Exsempler paa, at ingen af dem, som voldsomt overfaldt Biskopperne, havde siden været heldige i deres Foretagender. Þessir úngar þrífaz betr, *hi pulli alibiliores sunt*, disse Kyllinger eller Unger ere raskere, friskere.

Þrífættr, *tripes*, trefoddet, som har tre Fødder.

Þriggia daga tími, *triduum*, en Tid af tre Dage.

Þriggia mánada tími, *trimestre spatium*, en Tid af tre Maaneder.

Þriggia nátta, *trinoctialis*, tre Nætter gammel.

Þrígiftr, *trigamus*, tre Gange gift.

Þrígilldr, *triplus*, tredobbelt.

Þríhnýttr, *trinodis*, tre Gange knyttet.

Þríhöfdadr, *triceps*, som har tre Hoveder.

Þríhyrndr, *tricornis, item triangularis*, som har tre Horn, eller: tre Hjørner, Vinkler.

Þríhyrníngr, *m. triangulus*, en Triangel.

Þríkantadr, *trigonus*, trekantet.

Þríklofinn, *trifidus*, trekløvet.

Þrímenníngr, *m. tertio gradu lineæ collateralis alium tangens*, Næstsødskendebarn.

Þrimill, *m. tuber*, Knude, Hævelse, Byld.

Þrínættr, *trinoctialis*, tre Nætter gammel.

Þriótska, *f. contumacia*, Stivsind, Haardnakkenhed.

Þrípartadr, *tripartitus*, afdelt i tre Dele.

Þriótskaz (at þriótskaz), *animum obstinare*, være egensindig, haardnakket.

Þriótr, *m. vir obstinax*, et haardnakket Menneske.

Þrír, *tres*, tre.

Þrír fiórdúngar, *m. pl. dodrans*, tre fjerde Dele, ogsaa: en Vægt af 30 Pund.

Þrísti (at þrísta), *cogere, urgere*, trykke, tvinge. At þrísta á, *premere, trudere*, trykke sammen, støde paa.

Þrístilegr, *compactus, torosus*, før, muskuløs.

Þrístinn, *idem.*

Þristr, *m.* (í spilum), *ternio*, *tres*, en Treer (i Kortspil).

Þrisvar, *ter*, tre Gange.

Þrítentr, *tridens*, som har tre Tænder.

Þrítugr, *tricenarius*, tredive Aar gammel.

Þriúhundrud, *treceni*, *tricenteni*, tre Hundrede.

Þriúhundrudsinnum, *trecenties*, tre Hundrede Gange.

Þriþættr, *trilix*, som bestaar af tre Traade.

Þriærr v. þriærdr, *triennalis*, tre Aar gammel.

Þró, *f. cavum excisum*, et smalt, udhulet Kar.

Þróaz (at þróaz), *crescere*, *gliscere*, vokse, tage til.

Þróan, *f. augmentum*, Forøgelse, Tilvækst.
Þrói, *m. idem.*

Þrok, *n molesta*, *tædiosa mansio*, et ubehageligt, kjedsommeligt Ophold.

Þroki (at þroki), *ægre se continere*, *sustentare*, holde sig med Nød og Neppe, ernære sig med Vanskelighed.

Þrór, *m. cervus*, en Hjort. 2) *sublica cavo insidens*, en Bropæl.

Þroskadr, *adultus*, *maturus*, voksen, moden.

Þroskalegr, *vegetus*, *item virilis*, mandig, rask, frisk.

Þroskamadr, *vir maturæ ætatis*, en fuldvoksen Mand i sin bedste Alder.

Þroskaz (at þroskaz), *maturescere*, vokse, modnes, komme til Modenhed.

Þroski, *m. maturitas*, *vigor*, Modenhed, Raskhed.

Þroskr, *m. idem.* Hann var þá litt á þroski, *nondum maturuit*, han var da endnu ikke fuldvoksen.

Þrot, *n. defectus virium et consilii*, Afmægtighed, Raadvildhed.

Þrota (at þrota), *vid.* Þrýt.

Þrotbiarga, *vitæ sustentationis indigus*, arm, nødlidende, som mangler Livets Ophold.

Þroti, *m. tumor*, *pr. defectus circulationis sanguinis*, Knude, Hævelse; egentlig: Standsning i Blodets Omløb.

Þrotinn, *viribus cassus*, udmattet, affræftet.

Þrotna (at þrotna), *deficere*, tage af, fattes, mangle.

Þrotnadr, *m. vid.* þrot. 2) *decrescentia*, Aftagelse, Formindskelse.

Þróttlaus, *infirmus*, svag.

Þróttugr, *fortis*, *tolerans*, kjæk, stærk, taalmodig.

Þróttr, *m. vigor*, *vires*, Fyrighed, Kræfter, Styrke. 2) *tolerantia*, Taalmodighed, Standhaftighed.

Þröm, *f. labrum*, *margo*, Bredde, Rand.

Þröskulldr, *m. vid.* þreskiolldr, *quasi* þrömskiölldr.

Þröstr, *m. turdus communis*, *iliacus*, Graatrost, Fieldtrost, Drossel.

Þrúda, *f. virgo*, *dryas*, en Mø, Pige. 2) *nom. pr. mulieris*, et Fruentimmers Egennavn.

Þrúdur, *f. idem*; *cogn.* brúda, brúdur.

Þrúga, *f. racemus*, *uva*, en Vindrue. 2) *tor-*

cular, en Vinperse. 3) *suppedaneum per nives euntium*, Truer, etslags Redskab man har under Fødderne, naar man gaar i Sneen, for ikke at synke ned i den.

Þrúga (at þrúga), *premere*, *vim inferre*, behandle voldsomt, tvinge.

Þrúgan, *f. vis*, *coactio*, Tvang, Voldsomhed.

Þruma, *f. tonitru*, Torden. 2) *poet. prælium*, hos Digterne: et Slag, Bataille. 3) *anhelitus*, Stønnen, besværligt Aandedrag. 4) *acclivitas montis ardua*, steil Skraaning af et Bjerg.

Þrumi (at þruma), *anhelare*, stønne, sukke. 2) *intonare*, tordne. Hann þegir og þrumir, *taciturnus anhelat*, han tier og stønner.

Þrumkétill, *m. æs tinniens*, klingende Kobberkjedel.

Þrumr, *taciturnus*, tavs, stiltiende. 2) *intonans*, tordnende. Kétill var þögull og fálátr, því var hann Þrumkétill kalladr, *Ketillus taciturnus et subtristis erat*, *ideoqve Thrumketillus vocatus fuit*, Ketill var tavs og noget bedrøvet, derfor kaldte man ham Thrumketil.

Þrúnginn, *mæstus*, bedrøvet, sorgfuld. 2) *tumidus*, opsvolmet, ophovnet. Þrúnginn harmi, *mæstus*, bedrøvet, meget sorgmodig. Þrúnginn módi, *indignatione tumidus*, yderligen forbittret, opblæst af Vrede.

Þruska (at þruska), *strepere*, gjøre Allarm, buldre. 2) *raptare*, ruske, rive, gribe fat paa noget.

Þrusk, *n. strepitus*, Allarm, Bulder.

Þruska, *f. mulier laboriosa*, et arbejdsomt Fruentimmer.

Þrútna (at þrútna), *turgescere*, hovne, opsvolme.

Þrútinn, *turgidus*, *tumidus*, opsvolmet, hovnet.

Þrycki (at þryckia), *premere*, trykke.

Þrym (þrumdi, at þrymia), *vid.* þrumi.

Þrymr, *m. gigas*, en Jette. 2) *tonus*, *sonitus*, Lyd, Bulder.

Þýt (þraut, at þrióta), *deficere*, mangle, fattes, ikke strække til. Þá þraut vín, *vinum illis defecit*, da fattedes Vin.

Þrædi (at þræda), *acui filum immittere*, traade en Naal, bringe Traaden igjennem Naaleøjet. At þræda veginn, *viam stricte seqvi*, *qvasi filatim*, følge Vejen paa det nøjagtigste.

Þræla (at þræla), *servire*, trælle, forrette Trælle-Arbejde.

Þrælahús, *n. pistrinum*, *ergastulum*, Slavehus, Fangehus.

Þrælborinn, *servili loco natus*, *verna*, født af Trælle, trælbaaren.

Þrældómr, *m servitus*, Trældom.

Þrældóms-verk, *n. opus servile*, Trælle-Arbejde.

Þrælka (at þrælka), *in servitutem redigere*, *ad opera servilia adigere*, bringe i Trældom, tvinge til at forrette Trælle-Arbejde; *vid.* þiónka.

Þrælkan, *f. sub jugum missio*; *item despotismus*, Slaveri, Undertvingelse; ogsaa: Despoti.

Þræll, *m. servus*, en Træl; *Angl.* Trall. Þræll fastr á fótum, *adscriptus glebæ*, *verna*, en Vorned, Stavnsbunden. Illt er at eiga þræl fyrir einka vin, *qvi totum se credit servo*, *male sibi consulit*, det er ondt at have en Træl til sin eneste Ven. Hertekinn þræll, *mancipium*, en Slave, fangen i Krig. Saka-þræll, *servus pœnæ*, en Misdæder, som bliver straffet med Slaveri.

Þrællundadr, *pravæ indolis*, af en slavisk Tænkemaade.

Þræls-giölld, *n. pl. mulcta pro cæde servi*, *nobis olim 12 unciæ argenti*, Pengebøder for en Træls Drab, som fordum hos os beløb sig til 24 Lod Sølv.

Þrælslund, *f. servile et ignobile ingenium*, Trælles Sind, ondskabsfuldt Gemyt.

Þræsla, *f. rancor*, Harskhed.

Þræsluþygt, *f. odor rancidorum*, harsk Lugt.

Þræsingr, *m. ventus egelidus*, *sedatus*, sagte Vind uden Frost.

Þræsur, *f pl. mutuæ simultates*, indbyrdes Uenighed, Kiv, Trætte; *vid.* Þras. Margt er í þræsum, *multa litem generant*, mange Ting foraarsage Trætte.

Þræta, *f. lis*, *contentio*, Kiv, Trætte.

Þræti (at þræta), *negare*, nægte, benægte. 2) *contendere*, trætte.

Þrætinn, *contentiosus*, kivagtig, trættekjær. 2) *negans veritatem*, som nægter Sandheden.

Þú, *tu*, du.

Þúa (at þúa), *tuissare*, dutte, sige du til en.

Þvag, *n. lotium*, *urina*, Urin.

Þvaga, *f. tersorium*, *stramentum*, et Vaskeklæde, Vaskeklud. 2) *turba*, en sammenstimlet uordentlig Mængde. Þvöguna reiddi út í andyrid, *turba ex domo in vestibulum ferebatur*, Folkestimmelen fortes ud i Forstuen.

Þvagna (at þvagna), *perlavari*, vaskes ud.

Þvagstemma, *f. vid.* blandstemma.

Þvalr, *madidus*, vaad, fugtig. 2) *subpingvis*, *smecticus*, noget fed.

Þvara, *f. spatha rudicula v. veru*, en Stikke at røre i noget med, en Kokkeskje.

Þvari, *m. idem.* 2) *dolabra*, en Spade, Jernhakke. 3) *turunda*, sammenrullet Dejg i lange Klumper.

Þvegill, *m. tersorium*, en Vaskeklud.

Þveginn, *lotus*, *ablutus*, vasket.

Þvengr, *m. corrigia calceamentorum*, Skorem.

Þver, *transversus*, tvær, som gaar paa tværs. 2) *contumax*, tvær, stiv, egensindig.

Þvera (at þvera), *transversare*, gaa paa tværs. Um nóttina tók at þvera vindinn, *noctu ventus transversari incepit*, om Natten begyndte Vinden at gaa paa tværs, blæse fra en anden Kant.

Þverbaks-poki, *m. bisaccium*, *bippopera*, Vadsæk.

Þverbrestasamr, *varius*, ubestandig, ustadig. 2) *periculosus*, farlig.

Þverbrestr, *m. ingens*, *irreparabile damnum*, stor, ubodelig Skade.

Þverbrot, *n. ruptura*, Bryden over tværs. Alldrei kom þeim ásamt, enn alldrei urdu þverbrot í talinu, *in omnibus dissentiebant, sed colloqvium nunqvam interrumpebant*, de kunde aldrig blive enige, men afbrøde dog aldrig ganske Samtalen.

Þverbrotinn, *præruptus*, brudt over tværs, afbrudt, steil. 2) *contumax*, haardnakket.

Þverfet, *n. pes transversus*, Breden af Foden.

Þverfótr, *m. idem.*

Þverfætis, *per pedem transversum*, med Breden af Foden.

Þvergata, *f. vid.* krossgötur.

Þvergnýpi (at þvergnýpa), *prærumpere*, bryde med et over tværs, afbryde pludselig. 2) *severe negare*, nægte alvorligen. Oddr þvergnýpti, at biskup myndi laus látinn, *Oddus omnino pernegavit liberationem episcopi*, Odd nægtede alvorligen at frigive Biskoppen.

Þvergirding, *f. paries intergerinus*, en Mellemvæg.

Þvergnýptr, *præruptus*, steil, brink, afbrudt. 2) *pernegatus*, alvorligen nægtet.

Þverknýptr, *idem.*

Þverhandarbreidr, *palmaris*, haandbred.

Þverhönd, *f. palma, palmus*, en Haandbred, Tværhaandsbred.

Þverkirfi (at þverkirfa), *transversam domum pariete v. tabulato sejungere*, afdele et Hus, ved at opføre en Mellemvæg eller Panelværk indvendig tværs over det; *quasi* þverkirma, à karmr v. kerfi.

Þverkirfdr, *abruptus*, afbrudt, steil.

Þverkunna (at þverkunna), *omnino pernegare*, nægte ganske.

Þverlega, *stricte, item obstinate*, strængt; ogsaa: haardnakket.

Þverlyndr, *contumax, pervicax*, haardnakket, egensindig, stivsindig.

Þverlyndi, *n. contumacia*, Stivsind, Haardnakkenhed.

Þvermódska, *f. idem.*

Þverneita (at þverneita), *pernegare*, nægte aldeles, alvorligen.

Þverpallr, *m. scamnum per domum transversam*, et Loft tværs over Huset.

Þverr (þvarr, hefi þorrid, at þverra), *deficere, decrescere*, mangle, aftage.

Þverra (at þverra), *vid.* þverr. 2) *minuere, exhaurire*, formindske, udtømme.

Þversigling, *f. navigatio vento laterali*, Sejlen skraas for Vinden, med Sidevind.

Þverskallaz (at þverskallaz), *obstinare animum*, vise sig haardnakket, egensindig, trodse.

Þverskalladr, *obstinatus*, haardnakket.

Þverslá, *f. subscus*, en Skaade, som gaar tværs over.

Þverspirna, *f. objectum calcis sedentis*, Noget man kan sparke imod med Hælen.

Þvers um, *transverse*, omvendt, forkjert.

Þvesti v. þversti, *n. caro balænarum macerrima et crassissima*, det magre og seje Kjød paa Hvalfiske.

Þvert, *trans*, tværs over.

Þvertek (at þvertaka), *pernegare*, benægte ganske og aldeles.
Þverúd, *f. vid.* þvermódska.
Þverúdarsamr, *vid.* þver.
Þúfa, *f. grumus*, *tuber terræ*, en Tue.
Þúfu-titlingr, *m. alauda campestris*, en Art af Spurver.
Þúfóttr, *grumosus*, fuld af Tuer. Þýfdr, *idem.*
Því, *igitur*, derfor. 2) *quare?*, hvorfor?
Þvíat, *quoniam*, ti, fordi, eftersom.
Þvílíkr, þvíumlíkr, *talis*, slig, saadan.
Þvínga (at þvínga), *affligere*, *cogere*, tvinge, plage, gjøre Ondt. Sóttinn tók at þvínga Þórd, *morbus Theodori ingravescebat*, Tords Sygdom tog til. At þvínga náttúru sína, *defraudare genium*, tvinge sin Natúr.
Þvíngan, *f. coactio*, Tvang, Tvingen.
Þukl, *n. contrectatio*, Medhandlen, Paafølen.
Þukla (at þukla), *palpare*, *contrectare*, føle paa, have imellem Hænderne.
Þula, *f. sermocinatio; item oratio*, Samtale, Snakken; ogsaa: en Tale.
Þular-stóll, *m. cathedra*, en Talestol; *vid.* þaular-stóll.
Þulballdavedr, *n. tempestas strepens*, vedholdende tudende Blæst.
Þulballdi *v.* þulbardi, *m. monotonia inficeta*, ensformig skurrende Tone.
Þulsætinn, *cunctabundus*, som sidder længe paa et Sted, nølende.
Þulr, *m. sermocinator; item orator*, en Snakkebroder; ogsaa: en Taler.

Þuma, *f. incisio in res molliores, ut carnes, coria, pro manu apprehendentis*, Indsnit i bløde Ting, som i Kjød, Skind, saa stort, at man kan stikke Haanden igjennem.
Þuma (at þuma), *talem incisionem facere*, gjøre et saadant Indsnit.
Þumal-alin, *f. cubitus*, *seu ulna a cubitu ad pollicem*, en Albue-Alen, eller en Alen, som maales fra Albuen til Tommelfingeren.
Þumal fíngr, *m. pollex*, Tommelfinger.
Þumall, *m. dactylotheca*, *vagina pollicis*, Tomme paa en Vante eller Handske.
Þumal-tá, *f. hallux*, Tommeltaa.
Þumbaz (at þumbaz), *indignanter mutescere*, forstumme, blive tavs af Forbittrelse.
Þumballdi, *m. vir inconcinnus, qui sibi deest*, En som er but, stiv og kjedsommelig i Omgang.
Þumbari, *m. idem.*
Þumbi, *m. idem.*
Þumlúnga (at þumlúnga), *pollice transverso metiri*, maale i Tommevis.
Þumlúngsbreidr, *pollicaris*, *uncialis*, en Tomme bred.
Þumlúngr, *m. spatium pollicare*, *pollex*, *uncia*, en Tomme.
Þund, *f. lorica*, Harnisk, Pandser.
Þundar-benda, *f. sagittarius*, en Bueskytte.
Þundr, *m. arcus*, *cornu*, en Bue. 2) *nom. Odini*, *pr. loricatus*, Odins Navn, egentlig: klædt i Harnisk.
Þúngadr, *gravatus*, betynget, bebyrdet. Þúngud

kona, *mulier gravata*, *prægnans*, et frugtsommeligt Fruentimmer.

Þúnga-mót, *n. pl. gravitas*, *difficultas*, Besværlighed, Vanskelighed. Hann hafdi ecki þúngamót af barni því, *puer ille non fuit illi gravis*, det Barn faldt ham ikke til Besvær.

Þúngbrýnn, *trux*, *minax*, surseende, som har barske Miner.

Þúngbúinn, *gravatus*, betynget, bebyrdet.

Þúngbær, *gravis*, tung, svær at bære.

Þúngfær, *lentus*, sendrægtig, langsom til at bevæge sig. 2) *gravis*, tung, svær. 3) *difficilis*, vanskelig, besværlig. Þúngfær vegr, *via difficilis*, *ardua*, besværlig Vej.

Þúngheyrdr, *surdaster*, tunghørende.

Þúngheyriz (at þúngheyraz), *obsurdescere*, blive døv, tunghørende.

Þúngi, *m. onus*, *pondus*, Vægt, Tyngde. 2) *embryo*, et Foster.

Þúnglega, *graviter*, *ægre*, besværligen, med Møje.

Þúnglegr, *gravis*, *corpulentus*, tung, tyk, før.

Þúnglífr, *deses*, *segnis*, lad, doven, sendrægtig. Hönum er þúnglíft, *piget illum laboris*, han er doven til at arbejde.

Þúnglyndi, *n. melancholia*, Tungsindighed.

Þúnglyndr, *melancholicus*, tungsindig, melankolsk. 2) *tenax iræ*, En som ikke letteligt glemmer Fornærmelser, er vanskelig at forsone.

Þúngr, *gravis*, *ponderosus*, tung, vægtig. Hönum var þúngt í skapi, *animo erat sollicitus*, han var bekymret. Hann hafdi þúngt yfirbragd, *vultu erat minax*, han saa bister ud. Hönum er þúngt í höfdi, *capite dolet*, han har Hovedpine. Hann blés þúngann, *graviter anhelavit*, han stønnede, sukkede dybt.

Þúngskilinn, *intellectu gravis v. difficilis*, vanskelig at forstaa.

Þunngördr, *tener*, *attenuatus*, tynd, fortyndet.

Þunnhærdr, *raripilus*, tyndhaaret.

Þunnilldi, *n. venter superior piscium*, Fiske-Mave.

Þunnleitr, *facie macilentus*, mager af Ansigt.

Þunnvángi, *m. bucca*, Kindbakke, Kjæve.

Þunnvembi, *n. ilia*, *venter inferior*, den nederste Del af Maven.

Þunnr, *tener*, *gracilis*, tynd, smal. 2) *dilutus*, fortyndet, spædet.

Þvogl, *n. balbutiæ*, læspende Udtale; *it. nugæ siculæ*, Vaas, Sludder.

Þvotta-kéfli, *n. malleus lotorius*, en Kjep, hvormed Tøjet bankes under Vaskningen.

Þvotta-keppr, *m. idem.*

Þvotta-kéralld, *n. trulla*, *luter*, Vaskebalie.

Þvotta-kona, *f. lotrix*, en Vaskerkone.

Þvotta-laun, *n. pl. plynterum*, Vaskerløn.

Þvotta-madr, *m. lotor*, en Vasker.

Þvotta-pitla, *f. lavacrum*, et Bad, Badested.

Þvotta-tiörn, *f. idem.*

Þvotta-lækr, *m. idem.*

Þvottr, *m. lavatio*, *lotura*, Vask, Vasken.

Þvottdagr, m. *dies lavationis, dies Saturni*, Løverdag.

Þurda, f. *inopia, defectus*, Mangel. 2) *lacuna*, et Hul.

Þurda (at þurda), *evacuare, minuere*, formindske, udtømme.

Þurdr, m. *vid.* þurda.

Þurfamadr, m. *pauper, indigus*, en fattig, trængende Stakkel.

Þurfandi, *idem*.

Þurfasta, f. *abstinentia ab omni cibo*, Fasten for al Mad.

Þurfi, m. *indigus, pauper*, fattig, trængende.

Þurft, f. *indigentia*, Mangel, Trang. 2) *necessitas*, Nødvendighed. Hver qvedr sinnar þurftar, *qvisqve, quo eget, apperit*, enhver søger at skaffe sig det han mangler.

Þurftar-mikill, *parvo non contentus*, En som behøver meget, er ikke fornøjet med lidet.

Þurftugr, *indigus*, trængende.

Þurka (at þurka), *exsiccare*, tørre, udtørre. 2) *abstergere*, aftørre, afviske.

Þurka, f. *mantile*, et Haandklæde. 2) *tersorium*, en Vaskeklud.

Þurkadr, *arefactus*, tørret.

Þurkr, m. *ariditudo, siccitas*, Tørhed. 2) *tostio*, Tørren.

Þurr, *aridus, siccus*, tør.

Þurrabad, n. *paroptesis*, tørt Bad.

Þurrlendi, n. *terra arida*, en tør Jordbund.

Þurræti, n. pl. *panis et alia cibaria obsonio indigentia*, Brød og anden haard Mad, som trænger til Sul. 2) *xerophagia*, saadanne Madvarers Spisning.

Þurs, m. *blite, bipes bellua*, et Dumhoved, Kjødhoved. 2) *gigas*, en Jette.

Þussalegr, *bliteus*, dum, uden Forstand; *alias* þursalegr.

Þussa-skégg, n. *strongylium, fucus filiformis*, etslags fint Tang.

Þústar (at þústa), *frigescere*, fryse, blive koldt.

Þústnar (at þústna), *idem*.

Þústr, m. *scopæ*, Fejekost. Hálm-þústr, *scopæ e calamis*, Kost af Halmstraa.

Þústr, m. *vid.* þióstr. 2) *aura frigida*, kold Luft, Vind. Haust-þústr, *aura gelida autumnalis*, kold Efteraarsblæst.

Þústinn, *austerus*, stræng, bister.

Þúsund, n. *mille*, et Tusinde. Þúsundrud, *idem*.

Þúsund-fætla, f. *millepeda, julus litoralis*, lang Øretvist, Skolorm.

Þusu-madr, *vir præcipitans, impotentis affectus*, et heftigt, lidenskabeligt Menneske.

Þusur, f. pl. *impotentia animi v. præcipitantia*, Hidsighed, Heftighed.

Þvæ (þvó v. þvodi, hefi þvegid, at þvo), *lavare*, to, vaske.

Þvæli, n. *lixivium*, Lud; ogsaa: Vaskevand, Tvæt.

Þvæli (at þvæla), *diluere*, udvaske, udto.

Þvætti, n. *vid.* þvæli. Þeir lögdu föt hans í þvætti, *vestes ejus in lixivium intinxerunt*, de lagde hans Klæder i Lud.

Þvætti (at þvætta), *volutando perluere*, tvætte, vaske nøjagtig. 2) *apinari*, sluddre, vaase.

Þvættari, *m. lotor*, en Vasker. 2) *nugator*, en Vaaser, Sladderhank.

Þvættíngr, *m. apinæ*, *nugæ*, Sludder, Sladder, Vaas.

Þvættir, *m. pl. vestes lavandæ*, Klæder, som skulle vaskes.

Þý, *n. mancipium*, *ancilla prolifera*, Slave, Slavinde.

Þybbinn, *obstinax*, haardnakket, egensindig.

Þybbiz (at þybbaz vid), *obstinate se gerere*, vise sig stiv, haardnakket.

Þybbni, *f. obstinacia*, Haardnakkenhed, Stivhed.

Þýborinn, *ex ancilla genitus*, født af en Slavinde.

Þýda, *f. comitas*, *favor*, Blidhed, Behagelighed. 2) *clementia aeris*, Vejrligets Mildhed.

Þýddr, *expositus*, *explanatus*, forklaret, fortolket.

Þýdi, *n. gens*, *natio*, et Folk, Folkeslag, Folkefærd; *vid.* illþýdi.

Þýdi (þýddi, at þýda), *adaptare*, *mitigare*, mildne, formildne. 2) *exponere*, *interpretari*; *item significare*, fortolke, forklare; ogsaa: betyde, bemærke. Hvad þýdir þetta? *qvid hoc significat*, hvad betyder dette. 3) *liqvefacere*, smelte. At þýda snióinn, *nivem liqvefacere*, smelte, optø Sneen.

Þýding, *f. sensus*, Bemærkelse, Betydning. 2) *interpretatio*, Fortolkning.

Þýdir, *m. pl. viri*, Mænd. Gunnhvatir gánga knáttu, nordþýdir, á nám einum, *bellaceri*, *e septemtrione per cadavera tantum progredi potuerunt*, Krigerne, som kom fra Norden, kunde blot rykke frem over en Dynge af døde Legemer (ɔ: paa en Valplads).

Þýdiz (at þýdaz), *adhærere*, *amplecti*, klynge sig op til en, holde meget af.

Þýdlyndi, *n. comitas*, Sinds Blidhed.

Þýdlyndr, *comis*, *humanus*, blid, behagelig i Omgang.

Þydna (at þydna), *mollescere v. liqvefieri*, smeltes, tø op, blive blød. Nú þydnar, *jam frigus remittit*, nu tøer det, Frosten tager af.

Þýdvidri, *n. aer mollis*, *egelidus*, *humidus*, Tøvejr.

Þýdr, *vid.* þýdlyndr. 2) *liqvefactus*, *egelidus*, smeltet, optøet.

Þýdverskr, þýdskr, *Germanus*, tydsk.

Þýdverskt mál, *n. lingva germanica*, det Tydske Sprog.

Þýdskaland, *n. Germania*, Tydskland.

Þýdski-koli, *m. vid.* karkoli.

Þýfi, *n. furtum*, Tyvekoster. 2) *terra grumosa*, *tuberosa*, et Stykke Jord, fuldt af Tuer og Bylker.

Þýfdr, *grumosus*, *multigrumus*, fuld af Tuer, Jordbylker.

Þýfga (at þýfga), *furti insimulare*, beskylde, sigte for Tyveri.

Þýſka, *f. furacitas*, Tyvagtighed.

Þyki (Þótti, hefi Þótt *v.* Þóckt, at Þykia), *arbitrari*, tykkes, mene. At Þykiaz mikill, *ſibi placere v. arrogare*, være indbildſk, holde ſig for en ſtor Mand. Hönum Þykir lítid tilkoma, *illi ſordet*, han ſynes ikke ſtort derom, han ringeagter det. Hönum Þótti fyrir, *indignatus eſt*, han blev vred. Eg Þykiz ſiá, *videor mibi videre*, jeg ſynes, troer at ſe. Mér Þykir vænt um, *ſpem concipio*, jeg ſynes godt om, glæder mig. Hönum Þykir annadhvört betr eda verr, *æqvo, vel iniqvo animo fert*, han kommer enten i godt eller ondt Lune, ſynes enten vel eller ilde derom. At Þykiaz ſæll, *beatum ſe ducere*, holde ſig for lykkelig. Mér Þykir ecki undir, *nihil curo*, jeg bryder mig ikke om det.

Þyckbýll, *ubi denſæ v. contiguæ ſunt domus, freqventer habitatus*, ſtærkt beboet.

Þycki (Þyckti, at Þyckia), *commoveri v. iraſci*, vredes, fortørnes. At Þyckia fyrir annann, *commoveri injuria alteri facta*, vredes over, en anden tilføjet, Fornærmelſe.

Þyckia, *f. opinio*, Tykke, Mening, Tanker. 2) *odium, ſimultas*, Had, Fortørnelſe.

Þyckiz (at Þyckiaz vid), *indignari*, fortørnes.

Þyckheyrdr, *graviter audiens, ſurdaſter*, tunghørende.

Þyckhærdr, *piloſus*, tykhaaret.

Þyckilldi, *n. callus*, haard, tyk Hud. 2) *torus, muſculus*, en Muſkel.

Þyckinn, *ambitióſus*, ærgjerrig.

Þyckiudráttr, *m. ſtudium, favor*, Gunſt, Partiſkhed.

Þyckiulaus, *ſine indignatione*, uden Fortrydelſe, Forbittrelſe. 2) *ſecurus*, tryg, ſikker.

Þyckiuleyſi, *n. ſecuritas*, Sikkerhed, Tryghed.

Þyckiumikill, *iræ tenax, memor offenſæ*, ſom længe er vred, længe erindrer Fornærmelſer.

Þyckiuþúngr, *idem*.

Þyckleytr, *bucculentus*, En ſom har tykke Kinder.

Þyckna, *craſſeſcere*, blive tyk. Vedrid Þycknar, *aer nubilat*, Luften bliver tyk. Nú Þycknar í hönum, *indignatur*, nu bliver han vred.

Þyckt, *f. craſſities*, Tykhed.

Þyckvaxinn, *craſſus, corpulentus*, tyk, før.

Þyckvidri, *n. aer obſcurus*, tyk Luft.

Þyckr, *ſpiſſus, denſus*, tæt, ſammenpakket; *item auſterus*, biſter, alvorlig. 2) *craſſus*, tyk, før. 3) *obſcurus*, mørk. Þyckr ís, *altum gelu*, tyk Js. Þyck blöd, *folia pexa*, tykke Blade. Þyck föt, *veſtes pexæ*, tykke Klæder.

Þyckr, *m. injuria*, Fornærmelſe. 2) *vulnus*, Saar. 3) *indignatio*, Fortørnelſe, Forbittrelſe. Hann gördi hönum Þúngann Þyck, *graviter illum irritavit*, han opirrede ham meget. Kóngr gaf ei Þeſſu Þyck, *rex bis non iratus eſt*, Kongen blev ikke vred derover. Gunnar féck Þyck af eins manns ſpióti, géck lagit í gégnum lærid, *haſta unius viri Gunnar vulnus accepit, transfixus femur*,

Gunnar blev saaret ɔ: hans Laar gjennemboret af en Mands Spyd.

Þyl (Þuldi, at Þylia), *sermonem facere; item mussare*, holde en Tale; ogsaa: mumle ved sig selv Hann Þuldi í gaupnir sér, *in sinum mussitavit*, han mumlede ved sig selv.

Þynd, *f. diaphragma*, Mellemgulv; *à* Þunnr.

Þyndarlaus, *respirationis non indigus*, som ikke har Mellemgulv (siges om En, som kan løbe uafladeligen, uden at trættes).

Þýngd, *f. gravitas*, Tyngde. 2) *morbus*, Sygdom.

Þýngi (at Þýngia), *gravare, onerare*, betynge, bebyrde. Manninum Þýngir, *morbus ingravescit*, Sygdommen tager til.

Þýngiz (at Þýngiaz), *ingravescere*, blive sværere, tungere.

Þýngsl, *n. pl. vid.* Þýngd.

Þýngsli, *n. pl. gravitas, onus*, Tyngde, Byrde, Tunghed. 2) *gravamen*, Betyngelse.

Þynni (at Þynna), *extenuare*, fortynde, gjøre tyndt. 2) *diluere*, udskylle, afskylle. At Þynna at einum lygd, *mendacium per ambages objicere*, forebringe en Løgn ved Omsvøb. Nú Þynnir í loftid, *jam nubes rarescunt*, nu opklares Luften, fortyndes Skyerne.

Þynniz (at Þynnaz), *tenerefieri, rarefieri*, blive tyndere, fortyndes.

Þynka, *f. res tenera v. diluta*, en fortyndet, udskyllet Ting.

Þýr, *m. servus*, Træl, Slave; *vid.* Þír.

Þyrnibuskr, *m. rubus, dumus*, Tornebusk.

Þyrniland, *n. spinicetum*, et Tornekrat, Tjørnek.

Þyrnir, *m. spina, sentis*, Torn, Tidsel. 2) *hamus*, en Krog, Hage; *vid.* Þorn.

Þyrpiz (at Þyrpaz), *congregari*, stimle sammen, flokkes; *à* Þorp.

Þyrping, *f. congregatio, turba*, Sammenstimlen, Sammenløb.

Þyrríngr, *m. ventus aridus, qualis nobis sæpe meses*, en tør Vind; *à* Þurr.

Þyrrinn, *durus, aridus*, tør, haard.

Þyrríngslegr, *asper, austerus*, haard, bister, alvorlig.

Þyrsklíngr, *m. asellus minor*, en liden Torsk; *à* Þorskr.

Þyrstir (at Þyrsta), *sitire*, tørste.

Þyrstr, *sitiens*, tørstig; *à* Þorsti.

Þys, *m. tumultus, strepitus*, Allarm, Buldeer.

Þys (Þusti, hefi Þust, at Þysia), *proruere*, bryde, styrte frem.

Þýskr, *Teudo*, Tydsk, en Tydsker; *vid.* Þýdskr.

Þýt (Þaut, hefi Þotid, at Þióta), *ululare*, hyle, tude. Ulfurinn Þýtr, *lupus ululat*, Ulven hyler. 2) *fremere, stridere*, buldre, suse. Nú Þýtr í skóginum, *sylva fremit*, nu suser, ɔ: Vinden, i Skoven. Þýtr í nösum, *excandescit, fremit ira*, Vreden opflammes. Þeir Þutu á fætur, *raptim se in pedes erigebant*, de rejste sig i største Hast. Þeir Þutu upp, *idem*. 2) *excandescebant, præcipitantiam animi prodebant*, de opflammedes af Vrede.

Þytr, *m. ululatus*, Hylen, Tuden; *vid.* úlfaþytr. 2) *fremitus venti proruentis*, Vindens Susen.

Þæfa, *f. nisus inanis et molestus*, en stærk, men forgjæves Anstrængelse.

Þæfd, *f. idem.*

Þæfi (at þæfa), *densare*, *conspissare*, valke.

Þæfni, *f. contumacia*, Haardnakkenhed, Stivsindighed.

Þægi (at þægia), *offendere*, *moleste tractare*, fornærme, gjøre en imod. 2) *objurgare*, irettesætte. 3) *gratificari*, være til Villje, vise en Tjeneste.

Þægilegr, *idem qvod seqvens.*

Þægd, *f. gratia*, *favor*, Gunst, Yndest, Velvillje.

Þægr, *gratus*, *acceptus*, tækkelig, behagelig.

Þærur, *f. pl. vid.* skammrif. 2) *pulpa carnosa animalis mactati*, et tykt Stykke Kjød af et slagtet Dyr.

Æ.

Æ! *interjectio dolentis* ah, Ah! Ak! Au!

Æ, *semper*, *in æternum*, stedse; *Angl.* ay.

Æa (æadi, at æa), *præ dolore ejulare*, hyle, skrige for Smerte.

Æd, *f. vena*, en Aare. Ædablód, *n. sangvis venarum*, Aareblod.

Æda, *subans*, som har Parrelyst ɔ: om Svin. Sýr æda til gríss, *subans porca surienti mari*, en parrelysten So, en So som løber.

Æda-blód-taka, *f. phlebotomia*, *incisio venæ*, Aarelаden.

Æda-sláttr, *m. pulsus arteriarum*, Puls, Pulsslag.

Æda-þroti, *m. varix*, *circos*, Hævelse i Aarerne.

Ædi, *n. furor*, *rabies*, Raseri, Afsindighed. 2) *mos; item*, *opus*, *facta*, Sædvane; ogsaa: Opførsel, Handlinger. Hann hagar sér vel til ords og ædis, *dictis et factis inculpatæ vitæ est*, han opfører sig godt baade i Ord og Handlinger; *propr. munus vitæ animalis; vid.* ódr.

Ædi (æddi, at æda), *furere*, *item proruere*, rase, styrte frem.

Ædi-fugl *v.* ædar-fúgl, *m. vid.* ædur.

Ædikolla, *f. eider v. anas cuthbertiana femina*, Edderfugl ɔ: Hunnen.

Ædisgenginn, *furens*, *delirans*, rasende, afsindig.

Ædi, *perqvam*, særdeles meget.

Ædihardr, *prædurus*, meget haard.

Ædikalldr, *perfrigidus*, meget kold.

Ædra, *f. alienatio mentis*, *pathema*, Sindsforvirrelse, heftig Lidenskab. 2) *formido*, Skræk, Forvirrelse. Ædru ord, *vox affectuosa*, heftige, lidenskabelige Udtryk. Hönum vard allt um ædru, *affectibus abripiebatur*, han blev henrevet af sine Lidenskaber.

Ædraz (at ædraz), *impotentiam animi prodere*, lade sig henrive af sine Lidenskaber. 2) *pavere*, *timere*, frygte, forskrækkes. Þér ædriz at beriaz, *prælium timetis*, I frygte for at slaas.

Ædri, *superior*, højere. Ædstr, *supremus*, *summus*, højest, øverst.

Ædur, *f. anas plumis mollissimis*, *eider*, Edderfugl. Ædar-dún, *m. plumæ mollissimæ*, Edderdun.

Æsa, *ab*, *inde*, derfra. Hvadan æsa, *undiqve*, allesteds fra, fra alle Sider.

Æfi, *f. ævum*, *ætas*, Levetid, Alder. 2) *vita*, *res gestæ*, Bedrifter, Levnetsbeskrivelse.

Æfi (æfdi, at æfa), *exercere*, *studere*, øve.

Æfdr, *versatus*, øvet.

Æfilángr, *perpetuus*, *ad dies vitæ*, i den hele Levetid, saa længe Livet varer. Æfiláng og eylíflega, *in ævum et æternum*, i Tid og Evighed.

Æfilegr, *freqvens*, *copiosus* overflødig, talrig. 2) *vehemens*, voldsom, heftig; *vid.* æfr.

Æfilega, *copiose*, overflødigen, i Mængde; *item vehementer*, voldsomt. Blód féll æfilega úr sárinu, og sá hann þá opinn dauda sinn, *ex vulnere prorupit copiose sangvis*, *et tum mortis præsentiam sensit*, Blod strømmede i Mængde ud af Saaret, og da mærkede han sin Død forhaanden; Þorl. B. S.

Æfing, *f exercitatio*, *studium*, Øvelse.

Æfinlegr, *perpetuus*, stedsevarende, evig.

Æfinlega, *perenniter*, evigen, stedse.

Æfinn, *vid.* ærinn. Æfid hafdi hann feit, *sat pecuniæ habuit*, han havde Penge i Overflødighed.

Æfr, *affectuosus*, heftig, lidenskabelig. 2) *excandescens*, ophidset, optændt til Vrede.

Ægi (ægdi, hefi ægt, at ægia), *admirationi v. terrori esse*, indjage Forundring eller Skræk. Mér ægir, *commoveor*, *item me terret*, jeg falder i Forundring, eller: det forskrækker mig. Flest ægir vesælum, *misello omnia magna sunt*, en Usling forundres eller forskrækkes over alting. Hönum ægir ecki allt, *non omnia miratur*, han forundres, forskrækkes ikke over enhver Ting.

Ægir (at aga), *confluere*, *inundare*, flyde sammen, overskylle; *vid.* aga. Þar ægir allt saman, *colluvies est ibi omnium*, der ere alle Ting i et Virvar.

Ægir, *m. mare*, *ægeum*, Havet, Søen. 2) *gigas*, *pr. terrificus*, en Jette, egentl. forskrækkelig. Sól gengr í æginn, *sol occidit*, Solen gaar ned.

Ægi-siór, *m. pelagus*, Havet, Søen.

Ægis-hiálmr, *m. ægis*, *scutum Palladis*, Pallas's Hjelm, en Ægide. 2) *character magicus*, et Hexsetegn. At bera ægishiálm yfir, *terrori esse*, indjage Skræk. At hafa ægishiálm í augum, *flammantibus esse oculis*, have gloende, flammende Øjne. Hann er undir ægishiálmi, *omnibus terrori est*, han indjager alle Skræk.

Ægr, *vid.* ýgr. Æglundadr, *idem.*

Æli (at æla), *vomere*, spy, kaste op; *Angl.* to ail.

Ælilegr, *sanus*, *robustus*, *de cujus pastu bene sperandum*, sund, rask, som ser ud til at ville trives godt.

Ælur, *f. pl. vomitus*, Spyen, Opkasten; *Angl.* ail.

Æpi (æpti, hefi æpt, at æpa), *clamare*, *acclamare*, raabe, skrige; á óp. At æpa hérop, *ad arma conclamare*, give Signal til Slag, (som skjete ved Skrig). Hér æpir eitt stráid til annars, *gramen unum alterum acclamat* ɔ: *rarum est*, der er lidet Græs, det ene Straa maa skrige til det andet. Æpir Maria þá einn er eptirsk linn, *acclamat Maria neglectorem humanitatis*, Maria ɔ: Jesu Moder græder, naar man forbigaar en eneste i Velgjerningers Uddelelse.

Ær, *f. pl. oves*, *agnæ*, Faar ɔ: Hunnerne; *vid.* á.

Ær, *furens*, *amens*, *furibundus*, affindig, rasende. Þad er æra manns ódr *v.* ædi, *mos est furentis*, det er en Rasendes Adfærd.

Ærdr, *remis instructus*, forsynet, udrustet med Aarer; á ár *v.* sexærdr. 2) *amens factus*, bragt i Raseri.

Æra, *f. fama*, *honor*, Ære, Hæder.

Ærgilldi, *n. pretium unius ovis*, et Faars Værdi.

Æri (ærdi, hefi ærdt, at æra), *in furorem agere*, *dementare*, bringe i Raseri, gjøre gal, affindig. At ærast, *furere*, blive rasende, affindig.

Æríngi, *m. morus*, En som har mange lystige Indfald; *item alios fascinans*, En som fortryller andre.

Ærinn, *sufficiens*, *satis*, nok, tilstrækkelig.

Ærlegr, *honestus*, *integræ famæ*, ærlig, retskaffen; (*dicitur de æstimatione simplici*, siges om dem, som ikke have mistet den borgerlige Agtelse).

Ærr, *annuus*, aarlig. 2) *fæcundus*, *item qvalificatus*, frugtbar. Þá var illa ært, *annona tum erat gravis*, den Tid var et ufrugtbart Aar.

Ærsl, *n. pl. furor*, *insania*, Raseri, Affindighed.

Ærsla-belgr, *m. vir clamosus*, et overgivent Menneske, som gjør megen Støj og Allarm.

Ærsla-gledi, *f. chorea sancti Viti*, overdreven Glæde og Lystighed.

Ærulaus, *legaliter infamis*, æreløs, dømt fra Æren.

Ærun-nefia, *f. vid.* klumbu-nefia.

Ærutitlar, *m. pl. characteres personales*, *tituli*, *item encomia*, Ærestitler; ogsaa: Berømmelse.

Æruverdugr, *venerabilis*, *venerandus*, ærværdig.

Æs, *f. incisio*, Indsnit. 2) *margo*, Kant, Bredde; *item fimbria*, en Bræmme. Æsar á skóm, *margines calcei*, Kanter paa Sko.

Æsa, *f. Dea ethnicorum asiatica*, en hedensk, asiatisk Gudinde. 2) *nom. pr. mulierum*, et Fruentimmers Egennavn.

Æsi (æsti, hefi æst, at æsa), *excitare, incendere*, opægge, ophidse.

Æsimálga, *garrulus*, sladdervorren, svadsig.

Æsíngr, *m. incitatus, incitamentum*, Æggen, Ophidsen.

Æsíngs-vedr, *n. incitata procella*, heftig Storm.

Æska, *f. quasi* ærska, *juventus*, Ungdom; *à* ár.

Æskubragd, *n. gestus juvenilis*, Ungdoms Opførsel.

Æski (æskti, hefi æskt, at æskia), *poscere, postulare*, fordre, begjære, æske; *à* ósk; *Angl.* to ask.

Æta, *f. vid.* áta.

Æti, *n. pl. edulia*, Spisevare, spiselige Ting.

Æti-kóngr, *m. vid.* kubbi.

Ætilegr, *edulis*, spiselig, som kan spises.

Ætimosar, *m. pl. lichenes*, spiselige Mosarter.

Ætinn, *edax*, ædende, fortærende. 2) *polyphagus*, som spiser meget.

Æti-sveppr, *m fungus edulis, planus, agaticus*, Paddehat, Skampion.

Ætla (at ætla), *existimare, putare*, mene, holde for. 2) *destinare, in propositis habere*, foresætte sig, beslutte. Eg ætla þetta bygg til meltu, *hordeum hocce in bynem præparandam destino*, jeg har bestemt dette Byg til at lave Malt af.

Ætlan, *f. opinio*, Mening, Tanke. 2) *provisio*, Forudseen.

Ætlanar-madr, *m. sagax*, en vis Mand, som kan se noget forud.

Ætt, *f. genus, stirps*, Æt, Slægt. Illt er í ætt allra giarnast, *mali corvi malum ovum, neglectis urenda filix innascitur agris*, Æblet falder ikke langt fra Stammen, onde Forældre efterlade gierne ondt Affkom.

Ættadr, *ortus, oriundus*, som har sin Herkomst af, kommen af.

Ættar-bót, *f. recreatio labentis familiæ*, en faldende Families Oprejsning.

Ættar-blómi, *m. familiæ v. generis sui decus*, sin Slægts Prydelse.

Ættar-bragd, *n. gestus v. vultus patronymicus, mores genticæ*, Familie-Træk, det at En i Udseende eller Skikke ligner andre af den samme Familie.

Ættar-laukr, *m. vid.* ættarblómi.

Ættar-merki, *n. signum gentilitium*, en Æts Særkjende.

Ættar-mót, *n. vid.* ættarbragd.

Ættar-skömm, *f. dedecus familiæ*, Familiens Vanære.

Ættar-stofn, *m. fundator stirpis*, Stamfader.

Ættar-tala, *f. genealogia*, Slægtregister.

Ættbadmr, *m. vid.* ættbogi.

Ættbálkr, *m. prosapia, propago*, Stamme, Afkom, Slægt.

Ættbogi, *m idem v. circulus genealogicus*, Familie, Slægt.

Ættbugr, *m. obliqvitas lineæ consangvineitatis*, Slægtskab i Sidelinier.

Ætterni, *n. vid.* ætt.

Ættfólk, *n. consangvinei, necessarii*, Paarørende, Slægtninge.

Ættfylgia, *f. vid.* ættarmerki.

Ættfæri (at ættfæra), *patrem pronunciare*, lægge ud som Barnefader; (*de fæminis dicitur, liberos extra conjugium enixis*, siges om Fruentimmer, som føde Børn udenfor Egteskab).

Ættfærsla, *f. declaratio, qvis pater sit*, Udlægelse for Barnefader. 2) *adoptio*, Udkaarelse i Barns Sted.

Ættgengr, *hæres morum et affectuum patris*, den som ligner sin Fader i Opførsel og Karakter. Kolbein var ættgengr at eingri stillíngu, *impotentia affectuum Kolbeinus patrem referebat*, Kolbein lignede sin Fader i Uregjerlighed.

Ættgöfugr, *nobilis natu*, fornem af Byrd.

Ættíngi, *m. cognatus*, Slægtning.

Ættleggr, *m. linea consangvineitatis*, en Slægtskabs Linie.

Ættleidi (at ættleida), *adoptare*, udkaare i Barns Sted. 2) *filium illegitimum hæredem nuncupare, abastardare*, indsætte en Slegfredsøn til sin Arving.

Ættleidíngr, *m. hæres testatus, adoptivus*, en udkaaret, testamentarisk Arving.

Ættleidíng, *f. adoptio*, Udkaarelse i Barns Sted.

Ættleifd, *f. patrimonium*, Fædrene-Arv.

Ættleri, *m. degener*, en Vanslægtet.

Ættlidr, *m. gradus consangvineitatis*; Grad, Led i Slægtskab.

Ættmenn, *m. pl. cognati*, Slægtninge.

Ættqvísl, *f. ramus generis*, Gren af en Familie.

Ættrækinn, *pius in propinqvos*, som elsker sine Slægtninge.

Ættsprengi, *n. prosapia, propago*, Affom.

Ættstafr, *m. ramus prosapiæ*, Gren af en Slægt.

Ættstudull, *m. idem.* 2) *culmen familiæ*, en Families Støtte.

Ættspeki, *f. scientia genealogica*, genealogiske Kundskaber.

Ættvísi, *f. idem.*

Ætr, *edulis, vestus*, spiselig.

Ævintýr, *n. eventus*, en Begivenhed, Eventyr.

Æxl, *n. tuber*, Hævelse, Knude. Æxli, *n. idem.*

Æxlaz (at æxlaz), *extuberare*, blive til Hævelse, Knude.

Æxlaz (at æxlaz), *multificari, progenerari*, avles, frembringes. 2) *causa remota esse*, være fjærn Aarsag til noget. Þad æxladiz so til, *per remotas causas tandem evenit*, det tildrog sig saaledes ved et Sammenstød af Omstændigheder.